

Den Europæiske Unions Tidende

L 347

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang
20. december 2013

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 af 11. december 2013 om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008..... 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013 af 11. december 2013 om fastlæggelse af et handlingsprogram til forbedring af virkemåden for beskatningssystemer i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Fiscalis 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 1482/2007/EF 25
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF ⁽¹⁾ 33
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af "Erasmus+": EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF ⁽¹⁾ 50
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1289/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav 74

Pris: 15 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i "Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)" og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 ⁽¹⁾	81
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF ⁽¹⁾	104
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1292/2013 af 11. december 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 294/2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi ⁽¹⁾	174
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 ⁽¹⁾	185
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1294/2013 af 11. december 2013 om fastlæggelse af et handlingsprogram for toldvæsenet i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Told 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 624/2007/EF	209
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF ⁽¹⁾	221
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("EaSI") og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration ⁽¹⁾	238
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1297/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet, om frigørelsesreglerne for visse medlemsstater samt om reglerne om betalinger af saldoen	253
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1298/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 for så vidt angår den finansielle tildeling til visse medlemsstater fra Den Europæiske Socialfond	256
★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde	259

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1285/2013

af 11. december 2013

om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 172,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure,

ud fra følgende betragtning(er):

- (1) Formålet med den europæiske satellitbaserede navigationspolitik er at forsyne Unionen med to satellitnavigationssystemer, systemet etableret under programmet Galileo og systemet Egnos ("systemerne"). Disse systemer er etableret henholdsvis under Galileo- og Egnosprogrammerne. Hver infrastruktur består af satellitter og et net af jordstationer.
- (2) Galileoprogrammet har til formål at etablere og drive den første infrastruktur for satellitbaseret navigation og positionsbestemmelse, der er rettet specifikt mod civile

formål, som kan bruges af en række offentlige og private aktører i Europa og på verdensplan. Systemet etableret under Galileoprogrammet, fungerer uafhængigt af andre eksisterende eller eventuelle fremtidige systemer og bidrager dermed bl.a. til den strategiske autonomi for Unionen, hvilket er blevet understreget af Europa-Parlamentet og Rådet.

- (3) Egnosprogrammet har til formål at forbedre kvaliteten af åbne signaler fra eksisterende globale satellitnavigationssystemer ("GNSS") samt signaler fra den åbne tjeneste, som tilbydes af systemet etableret under Galileoprogrammet, når disse bliver tilgængelige. De tjenester, som Egnosprogrammet leverer, bør som en prioritet dækkede medlemsstaternes territorier, der geografisk er beliggende i Europa, herunder i denne forbindelse Azorerne, De Kanariske Øer og Madeira.
- (4) Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget har konsekvent bakket fuldt op om Galileo- og Egnosprogrammerne.
- (5) Da Galileo- og Egnosprogrammerne befinder sig på et fremskredent udviklingsstadium, og systemerne har nået driftsfasen, er det nødvendigt, at de får et specifikt juridisk instrument, der opfylder deres behov, navnlig med hensyn til styring og sikkerhed, og sikrer en sund økonomisk forvaltning og fremmer anvendelsen af systemerne.
- (6) Systemerne er infrastrukturer oprettet som transeuropæiske net, hvis anvendelse rækker langt ud over medlemsstaternes nationale grænser. Endvidere bidrager de tjenester, der tilbydes gennem disse systemer, til en lang række af økonomiske og sociale aktiviteter, herunder udvikling af transeuropæiske net inden for transport-, telekommunikations- og energiinfrastrukturer.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 179.

- (7) Galileo- og Egnosprogrammerne er et industripolitisk redskab og indgår i Europa 2020-strategien, som det blev foreslået af Kommissionen i meddelelsen af 17. november 2010 "En integreret industripolitik for en globaliseret verden - Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed". De er også nævnt i Kommissionens meddelelse af 4. april 2011 "En EU-rumstrategi til gavn for borgerne". Disse programmer indebærer mange fordele for Unionens økonomi og borgere, hvis anslåede samlede værdi er ca. 130 mia. EUR for perioden 2014-2034.
- (8) Et stigende antal økonomiske sektorer, navnlig transport-, telekommunikations-, landbrugs- og energisektoren bruger i stigende omfang satellitbaserede navigations-systemer. Offentlige myndigheder kan også drage fordel af disse systemer inden for forskellige områder som f.eks. redningstjenester, politi, krisestyring eller grænseforvaltning. Udviklingen af anvendelsen af satellitnavigation giver enorme fordele til økonomien, samfundet og miljøet. Disse socioøkonomiske fordele opdeles i tre hovedkategorier: direkte fordele som følge af væksten i rummarkedet, direkte fordele på grund af væksten på downstreammarkedet for GNSS-baserede applikationer og tjenester, og indirekte fordele på grund af fremkomsten af nye applikationer inden for eller teknologioverførsel til andre sektorer, der fører til nye markedsmuligheder i andre sektorer, produktivitetsgvinster på tværs af industrier og fordele for offentligheden, der skabes ved en reduktion af forureningen eller ved et bedre sikkerhedsniveau.
- (9) Det er derfor vigtigt, at Unionen støtter udviklingen af applikationer og tjenester, der er baseret på systemerne. Dette vil gøre det muligt for Unionens borgere at nyde godt af fordelene ved systemet og sikre, at offentlighedens tillid til Galileo- og Egnosprogrammerne bevares. Det passende instrument til at finansiere forsknings- og innovationsaktiviteter i forbindelse med udvikling af GNSS-baserede applikationer er Horisont 2020 - ramme-program for forskning og innovation ("Horisont 2020") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ⁽¹⁾. En meget specifik forudgående del i forsknings- og udviklingsaktiviteterne bør finansieres fra budgettet, der er tildelt Galileo- og Egnosprogrammerne i medfør af denne forordning, hvis disse aktiviteter vedrører grundlæggende elementer som f.eks. Galileokompatible chipsæt og modtagere, som vil gøre det lettere at udvikle applikationer på tværs af forskellige sektorer i økonomien. Denne finansiering bør ikke desto mindre bringe etableringen eller ibrugtagningen samt driften af de infrastrukturer, der er etableret under programmerne, i fare.
- (10) Som følge af den øgede brug af satellitnavigation inden for mange aktivitetsområder kan afbrydelser i tjenesterne medføre omfattende skader i det moderne samfund og medføre tab for mange økonomiske aktører. Derudover er satellitnavigationssystemer på grund af deres strategiske betydning infrastrukturer, der er særligt følsomme over for misbrug. De nævnte faktorer kan få indvirkning på Unionens, medlemsstaternes og borgernes sikkerhed. Der bør derfor tages højde for sikkerhedskravene ved udformningen, udviklingen, etableringen, ibrugtagning og driften af de infrastrukturer, der er etableret under Galileo- og Egnosprogrammerne i henhold til standardpraksis.
- (11) Galileoprogrammet omfatter en definitionsfase, som er blevet afsluttet, en udviklings- og valideringsfase indtil 2013, en etablerings- og ibrugtagningsfase, som indledtes i 2008 og forventes afsluttet i 2020, og en driftsfase, som gradvist skulle kunne indledes i 2014-2015, således at hele systemet er fuldt ud operationelt i 2020. De fire første operationelle satellitter er blevet bygget og opsendt under udviklings- og valideringsfasen, mens den samlede konstellation af satellitter bør færdiggøres under etablerings- og ibrugtagningsfasen, og opgraderingen bør finde sted under driftsfasen. Den tilknyttede jordinfrastruktur bør udvikles og drives i overensstemmelse hermed.
- (12) Egnosprogrammet er i driftsfasen, efter at den åbne tjeneste og tjenesten "Safety of Life" erklæredes for operationelle i henholdsvis oktober 2009 og marts 2011. Under hensyntagen til tekniske og finansielle hindringer og på grundlag af internationale aftaler kan den geografiske dækning for disse tjenester, der leveres af Egnos-systemet, udvides til andre dele af verden, navnlig territorier i kandidatlande, tredjelande, som er tilknyttet det fælles europæiske luftrum, og lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik. Denne udvidelse til andre dele af verden bør dog ikke finansieres ved hjælp af budgetbevillinger, der er afsat til Galileo- og Egnosprogrammerne i henhold til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽²⁾ og bør ikke forsinke udvidelsen af dækningen på medlemsstaternes territorier, der geografisk er beliggende i Europa.
- (13) Den oprindelige udformning af Galileos livskritiske tjeneste som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Horisont 2020 - ramme-programmet for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (Se side 104 i denne EUT)

⁽²⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (Se side 884 i denne EUT).

- forordning (EF) nr. 683/2008⁽¹⁾ er blevet omprofileret for at sikre dens interoperabilitet med andre GNSS'er, reagere effektivt på behovene hos brugere af livskritiske tjenester og reducere kompleksiteten, risiciene, udgifterne ved den krævede infrastruktur.
- (14) For at maksimere anvendelsen af Egnos' livkritiske tjeneste bør den leveres uden direkte brugerbetaling. Galileos statsregulerede tjeneste (PRS) bør også leveres vederlagsfrit til de følgende PRS-deltagere, jf. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1104/2011/EU⁽²⁾: medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og behørigt autoriserede EU-agenturer. Den manglende betaling bør ikke anses for at indvirke på bestemmelserne om omkostningerne ved driften af en kompetent PRS-myndighed som fastsat i afgørelse nr. 1104/2011/EU.
- (15) Med henblik på at optimere anvendelsen af de leverede tjenester, bør systemer, net og tjenester fra Galileo- og Egnosprogrammerne både være kompatible og interoperable indbyrdes og så vidt muligt med andre satellitnavigationssystemer samt med traditionelle navigationsmetoder, hvis sådan kompatibilitet og interoperabilitet er fastsat i en international aftale, uden at dette berører målet om strategisk autonomi.
- (16) Eftersom Unionen i princippet finansierer Galileo- og Egnosprogrammerne fuldt ud, bør Unionen gøres til ejer af alle materielle og immaterielle aktiver, som er skabt eller udviklet inden for rammerne af disse programmer. For fuldt ud at respektere alle grundlæggende rettigheder vedrørende ejendomsret bør der indgås de nødvendige aftaler med de nuværende ejere, navnlig med hensyn til væsentlige dele af infrastrukturen og deres sikkerhed. Det bør være underforstået, at bestemmelserne om ejendomsret til immaterielle aktiver som fastlagt i denne forordning ikke omfatter immaterielle rettigheder, som ikke kan overdrages i henhold til de relevante nationale love. Denne EU-ejendomsret udelukker ikke, at Unionen i overensstemmelse med denne forordning, og hvor det skønnes hensigtsmæssigt på grundlag af en konkret vurdering, stiller disse aktiver til rådighed for tredjeparter eller råder over dem. Unionen bør navnlig kunne overføre ejendomsretten eller licensere de intellektuelle ejendomsrettigheder, der fremkommer som følge af arbejdet under Galileo- og Egnosprogrammerne, til tredjemand. Med henblik på at fremme indførelsen af satellitnavigation på markedet, bør det sikres, at tredjemand kan opnå en optimal udnyttelse af bl.a. de intellektuelle ejendomsrettigheder, der fremkommer som følge af Galileo- og Egnosprogrammerne, og som tilhører Unionen, herunder på det samfundsøkonomiske område.
- (17) Aktiver, der skabes eller udvikles uden for Galileo- og Egnosprogrammerne, påvirkes ikke af bestemmelserne om ejendomsret, der er fastlagt i denne forordning. Sådanne aktiver kan imidlertid til tider være relevante for programmernes resultater. For at tilskynde til udvikling af ny teknologi uden for Galileo- og Egnosprogrammerne bør Kommissionen tilskynde tredjemand til at henlede dens opmærksomhed på relevante immaterielle aktiver og bør, hvor det vil være gavnligt for programmerne, forhandle vilkår for så vidt angår den passende brug af dem.
- (18) Galileoprogrammets etablerings-, ibrugtagnings- og driftsfase og Egnosprogrammets driftsfase bør finansieres fuldt ud af Unionen. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽³⁾ bør medlemsstaterne kunne bidrage finansielt eller i form af naturalier til Galileo- og Egnosprogrammerne i henhold til passende aftaler for at finansiere supplerende elementer i programmerne, som er relateret til de berørte medlemsstaters potentielle særlige mål. Tredjelände og internationale organisationer bør også kunne bidrage til programmerne.
- (19) For at sikre Galileo- og Egnosprogrammernes kontinuitet og stabilitet og under hensyntagen til deres europæiske dimension og iboende europæiske merværdi bør der afsættes tilstrækkelige midler i løbet af de finansielle planlægningsperioder. Det er ligeledes nødvendigt at angive det beløb, der er nødvendigt for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 til finansiering af færdiggørelsen af etablerings- og ibrugtagningsfasen af Galileoprogrammet og driftsfaserne af Galileo- og EGNOS-programmerne.
- (20) Forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 tildeler maksimalt 7 071,73 mio. EUR i løbende priser til finansieringen af aktiviteter i forbindelse med Galileo- og Egnosprogrammerne i perioden fra 1. januar 2014 til 31. december 2020. Det samlede beløb bør af hensyn til klarheden og for at lette kontrollen med udgifterne opdeles i forskellige kategorier. Kommissionen bør ikke desto mindre med henblik på fleksibilitet og sikring af en tilfredsstillende drift af programmerne være i stand til at omfordele midler fra en kategori til en anden. Programets aktiviteter bør ligeledes omfatte beskyttelse af systemer og deres funktion, også ved opsendelsen af satellitter. I forbindelse hermed kan et bidrag til udgifterne i forbindelse med tjenester, som kan yde sådan beskyttelse, finansieres over budgettet, som er tildelt Galileo- og Egnosprogrammerne, med baggrund i en stram omkostningsstyring og under overholdelse af det maksimale beløb, som er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013. Dette bidrag bør kun anvendes til levering af informationer og tjenester og ikke til erhvervelse af nogen form for infrastruktur. Denne forordning fastlægger for den videre gennemførelse af Galileo- og Egnosprogrammerne en finansiell ramme, som skal udgøre det

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 af 9. juli 2008 om den videre gennemførelse af de europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo) (EUT L 196 af 24.7.2008, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1104/2011/EU af 25. oktober 2011 om reglerne for adgang til den statsregulerede tjeneste, der leveres af det globale satellitbaserede navigationssystem etableret under Galileo-programmet (EUT L 287 af 4.11.2011, s. 1).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning⁽¹⁾ for Europa-Parlamentet og Rådet under med den årlige budgetprocedure.

- (21) Det bør i denne forordning præciseres, hvilke aktiviteter budgetbevillingerne, som Unionen har afsat til Galileo- og Egnosprogrammerne for perioden 2014-2020, skal ydes til. Disse bevillinger bør først og fremmest ydes til aktiviteter i forbindelse med etablerings- og ibrugtagningsfasen af Galileoprogrammet, herunder forvaltnings- og tilsynsaktiviteter under denne fase, og aktiviteter i forbindelse med driften af systemet etableret under Galileoprogrammet, bl.a. aktiviteter forud for eller til forberedelse af denne fase, og driften af Egnossystemet. Der bør ligeledes ydes bevillinger til finansiering af en række andre aktiviteter, som er nødvendige med henblik på forvaltning og gennemførelse af målene for Galileo- og Egnosprogrammerne, navnlig støtte til forskning og udvikling af grundlæggende elementer som f.eks. Galileo-kompatible chipsæt og modtagere, herunder i givet fald softwaremoduler for positionerings- og integritetsovervågning. Disse elementer udgør grænsefladen mellem de tjenester, som tilbydes af infrastrukturer og downstream-applikationer, og letter udviklingen af applikationer på tværs af forskellige sektorer i økonomien. Udviklingen af disse fungerer som en katalysator for maksimering af de socioøkonomiske fordele, idet den fremmer indførelsen på markedet af de tilbudte tjenester. Kommissionen bør hvert år aflægge beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om den strategi, der er brugt til at styre omkostningerne.
- (22) Det bør bemærkes, at det nuværende skøn over investeringsomkostningerne og driftsomkostningerne for perioden 2014-2020 ikke tager højde for uforudsette finansielle forpligtelser, som Unionen kan blive nødsaget til at bære, herunder de forpligtelser, der er forbundet med ansvar som følge af tjenesternes resultater eller Unionens ejendomsret til systemerne, især med hensyn til systemernes fejlfunktioner. Disse forpligtelser bliver analyseret nærmere af Kommissionen.
- (23) Det bør ligeledes bemærkes, at de budgetmidler, som er fastsat i nærværende forordning, ikke dækker virksomhed finansieret via Horisont 2020 som f.eks. det til udvikling af applikationer afledt af systemerne. Denne virksomhed vil gøre det muligt at optimere udnyttelsen af de tjenester der ydes under Galileo- og Egnosprogrammerne, sikre et positivt afkast af Unionens investeringer, når det gælder økonomiske og sociale fordele, og forbedre ekspertisen inden for satellitnavigationsteknologi hos Unionens

virksomheder. Kommissionen bør sikre, at der er gennemsigtighed og klarhed omkring de forskellige finansieringskilder for programmernes forskellige aspekter.

- (24) Endvidere er der behov for, at indtægterne fra driften af systemerne navnlig stammer fra den forretningsmæssige tjeneste, som leveres af systemet etableret under Galileoprogrammet, tilfalder Unionen som delvis godtgørelse for de tidligere investeringer og disse indtægter bør anvendes til at støtte målene for Galileo- og Egnosprogrammerne. Derudover kan der fastsættes en ordning for fordeling af indtægterne i alle kontrakter, som indgås med virksomheder i den private sektor.
- (25) For at undgå de budgetoverskridelser og forsinkelser, som tidligere har påvirket gennemførelsen af Galileo- og Egnosprogrammerne, kræves der en forstærket indsats for at kontrollere de risici, der vil kunne medføre meromkostninger og/eller forsinkelser, således som anmodet om af Europa-Parlamentet i sin beslutning af 8. juni 2011 midtvejsrevision af de europæiske satellitnavigationsprogrammer: evaluering af gennemførelsen, fremtidige udfordringer og finansieringsperspektiver⁽²⁾ og i Rådets konklusioner af 31. marts 2011, og som det fremgår af Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 med titlen "Et budget for Europa 2020".
- (26) En god offentlig styring af Galileo- og Egnosprogrammerne kræver for det første, at der er en klar fordeling af opgaverne, navnlig mellem Kommissionen, Det Europæiske GNSS-agentur og Den Europæiske Rumorganisation (ESA), og for det andet, at denne styring gradvist tilpasses systemernes driftsbehov.
- (27) Eftersom Kommissionen repræsenterer Unionen, der i princippet alene finansierer Galileo- og Egnosprogrammerne og ejer systemerne, bør Kommissionen være ansvarlig for disse programmernes gennemførelse og stå for deres overordnede kontrol. Kommissionen bør forvalte de midler, som tildeles programmerne i henhold til denne forordning, kontrollere gennemførelsen af samtlige programaktiviteter og sikre en klar ansvars- og opgavefordeling, navnlig mellem Det Europæiske GNSS-agentur og ESA. I denne forbindelse bør Kommissionen ud over de opgaver, der er forbundet med de generelle forpligtelser, og dens øvrige opgaver i henhold til denne forordning tildeles en række specifikke opgaver. Med henblik på at optimere de berørte parter ressourcer og kompetencer bør Kommissionen kunne

⁽¹⁾ EUT C 420 du 20.12.2013, p. 1

⁽²⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 84.

uddelegere en række opgaver ved hjælp af uddelegeringsaftaler i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

(28) I betragtning af betydningen for Galileo- og Egnosprogrammerne af systemernes jordinfrastruktur og dens indvirkning på deres sikkerhed bør fastlæggelsen af placeringen af denne infrastruktur være en af de særlige opgaver, Kommissionen pålægges. Etableringen og ibrugtagningen af systemernes jordinfrastruktur bør fortsat følge en åben og gennemsigtig proces. Placeringen af sådan infrastruktur bør fastlægges under hensyn til geografiske og tekniske begrænsninger i forbindelse med den optimale geografiske spredning af jordinfrastrukturen og den eventuelle tilstedeværelse af nuværende installationer og udstyr, der er passende for de relevante opgaver, samt ved at sikre opfyldelse af hver jordstations sikkerhedsbehov og hver medlemsstats nationale sikkerhedskrav.

(29) Det Europæiske GNSS-agentur blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 912/2010⁽¹⁾ med henblik på at nå målene for Galileo- og Egnosprogrammerne og udføre en række opgaver i forbindelse med gennemførelsen af disse programmer. Det er et EU-agentur, der som et organ som omhandlet i forordning (EU, Euratom) nr. 1605/2012 skal opfylde EU-agenturernes forpligtelser. Agenturet bør tildeles en række opgaver, som vedrører programsikkerheden og agenturets eventuelle udpegelse som kompetent PRS-myndighed. Det bør også bidrage til at fremme og markedsføre systemerne, herunder ved at skabe tæt kontakt med brugere og potentielle brugere af de tjenester, der leveres under Galileo- og Egnosprogrammerne, og det bør indsamle oplysninger om deres krav og udviklingen på markedet for satellitnavigation. Endvidere bør det varetage opgaver, som Kommissionen tillægger det ved hjælp af en eller flere uddelegeringsaftaler, som omfatter forskellige andre specifikke opgaver i forbindelse med programmerne, navnlig opgaver i tilknytning til systemernes driftsfaser, herunder den operationelle forvaltning af programmerne, fremme af applikationer og tjenester på markedet for satellitnavigation og fremme af udvikling af grundlæggende elementer i forbindelse med programmerne. For at Kommissionen som repræsentant for Unionen kan udøve sine kontrolbeføjelser fuldt ud, bør disse uddelegeringsaftaler navnlig omfatte de generelle betingelser, der gælder for forvaltningen af de midler, som administreres af Det Europæiske GNSS-agentur.

Overdragelsen af ansvaret til Det Europæiske GNSS-agentur for de opgaver, der er forbundet med den operationelle forvaltning af Galileo- og Egnosprogrammerne og deres drift, bør være gradvis og betinget af den vellykkede afslutning af en passende gennemgang af overdragelsen såvel som Det Europæiske GNSS-agenturs villighed

til at overtage disse opgaver for at sikre disse programmeres kontinuitet. Denne overdragelse bør for Egnos finde sted den 1. januar 2014, og for Galileo forventes den at finde sted i 2016.

(30) Unionen bør for etablerings- og ibrugtagningsfasen af Galileoprogrammet indgå en uddelegeringsaftale med ESA, der fastsætter ESA's opgaver i den fase. Kommissionen, der repræsenterer Unionen, bør gøre alt for at indgå denne uddelegeringsaftale inden for seks måneder efter denne forordnings anvendelsesdato. For at Kommissionen kan udøve sine kontrolbeføjelser fuldt ud, bør uddelegeringsaftalen navnlig omfatte de generelle betingelser, der gælder for forvaltningen af de midler, der administreres af ESA. Da det drejer sig om aktiviteter, som udelukkende finansieres af Unionen, bør disse betingelser indebære en grad af kontrol svarende til, hvad der ville blive krævet, hvis ESA var et EU-agentur.

(31) Det Europæiske GNSS-agentur bør for Galileo- og Egnosprogrammernes driftsfase indgå arbejdsaftaler med ESA, som fastsætter sidstnævntes opgaver med at udvikle de fremtidige generationer af systemerne og med at yde teknisk bistand i relation til den nuværende generation af systemer. Disse aftaler bør være i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. De bør ikke dække ESA's rolle for så vidt angår aktiviteter i forbindelse med forskning og teknologi eller de tidlige faser af udviklings- og forskningsaktiviteterne vedrørende infrastrukturene etableret under Galileo- og Egnosprogrammerne. Sådanne aktiviteter bør finansieres uden for det budget, der er tildelt programmerne, f.eks. de midler, der er tildelt Horisont 2020.

(32) Ansvar for Galileo- og Egnosprogrammernes gennemførelse omfatter navnlig ansvaret for program-, system- og driftssikkerheden. Undtagen i forbindelse med anvendelse af Rådets fælles aktion 2004/552/FUSP⁽²⁾, som skal revideres for at afspejle ændringer i Galileo- og Egnosprogrammerne, deres styring og de ændringer af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der følger af Lissabontraktaten, påhviler sikkerhedsansvaret Kommissionen, selv om visse sikkerhedsopgaver overdrages til Det Europæiske GNSS-agentur. Det påhviler navnlig Kommissionen at etablere passende foranstaltninger til sikring af en hensigtsmæssig koordinering mellem de forskellige sikkerhedsansvarlige enheder.

(33) Ved anvendelsen af denne forordning i forbindelse med sikkerhedsspørgsmål bør Kommissionen høre medlemsstaternes relevante sikkerhedseksperter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 912/2010 af 22. september 2010 om oprettelse af Det Europæiske GNSS-agentur, om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1321/2004 om forvaltningsstrukturen for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 11).

⁽²⁾ Rådets fælles aktion 2004/552/FUSP af 12. juli 2004 om aspekter ved det europæiske satellitbaserede radionavigationssystemes drift, som måtte berøre Den Europæiske Unions sikkerhed (EUT L 246 af 20.7.2004, s. 30).

- (34) På baggrund af den særlige sagkundskab, som EU-Udenrigstjenesten råder over, og dens regelmæssige forbindelse med administrationer i tredjelande og internationale organisationer, forekommer den egnet til at bistå Kommissionen med gennemførelsen af en række opgaver med tilknytning til systemernes og Galileo- og Egnosprogrammernes sikkerhed på området for eksterne forbindelser i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽¹⁾. Kommissionen bør sikre, at EU-Udenrigstjenesten er fuldt ud inddraget i dens aktiviteter med at gennemføre sikkerhedsrelaterede opgaver på området for eksterne forbindelser. Med henblik herpå bør der ydes al nødvendig teknisk bistand til EU-Udenrigstjenesten.
- (35) For at sikre sikker udveksling af informationer inden for rammerne af denne forordning bør de relevante sikkerhedsforskrifter give en grad af beskyttelse af EU-klassificerede informationer, der svarer til den, der er indført ved de sikkerhedsforskrifter som fastsat i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ⁽²⁾ og ved Rådets sikkerhedsforskrifter som fastsat i bilagene til Rådets afgørelse 2013/488/EU ⁽³⁾. Hver medlemsstat bør sikre, at dens nationale sikkerhedsforskrifter finder anvendelse på alle fysiske personer med bopæl på dens territorium og alle retlige enheder, der er etableret på dens territorium, og som behandler klassificerede EU-oplysninger vedrørende Galileo- og Egnosprogrammerne. ESA's sikkerhedsbestemmelser og afgørelse af 15. juni 2011 truffet af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik ⁽⁴⁾ bør anses for at svare til sikkerhedsbestemmelserne som fastsat i bilaget til afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom og til sikkerhedsforskrifterne som fastsat i bilagene til Rådets afgørelse 2013/488/EU.
- (36) Denne forordning berører ikke gældende eller fremtidige bestemmelser om adgang til dokumenter i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Endvidere bør denne forordning ikke betragtes som en forpligtelse for medlemsstaterne til at se bort fra deres forfatningsmæssige bestemmelser vedrørende aktindsigt.
- (37) Ved tildelingen af EU-midler til Galileo- og Egnosprogrammerne, i form af beløb, som ikke må overskrides af Kommissionen, er det af afgørende betydning, at der foreligger effektive offentlige indkøbsprocedurer og navnlig kontraktforhandlinger, der sikrer bedst valuta

for pengene, tilfredsstillende resultater, fuldstændig kontinuitet i programmerne, risikostyring og overholdelse af den foreslåede tidsplan. Den relevante ordregivende myndighed bør bestræbe sig på at opfylde disse krav.

- (38) Da Galileo- og Egnosprogrammerne i princippet vil blive finansieret af Unionen, bør de offentlige indkøb under disse programmer være i overensstemmelse med Unionens regler for offentlige indkøb og bør først og fremmest have til formål at sikre valuta for pengene og kontrol med udgifterne samt mindske risiciene, øge effektiviteten og mindske afhængigheden af en enkelt leverandør. Der bør sikres åben adgang og loyal konkurrence i hele den industrielle forsyningskæde, så der bliver mulighed for afbalanceret deltagelse af virksomheder på alle niveauer, herunder især nyttilkomne og små og mellemstore virksomheder ("SMV'er"). Eventuel misbrug af en dominerende stilling og langvarig afhængighed af enkelte leverandører bør undgås. For at mindske programrisiciene, undgå afhængighed af en enkelt leverandør og sikre en bedre overordnet kontrol med programmet, omkostningerne og tidsplanen, bør det tilstræbes at anvende flere forskellige leverandører, når det er hensigtsmæssigt. Herudover bør udviklingen af Europas industri opretholdes og fremmes inden for alle områder, der er relateret til satellitnavigation i overensstemmelse internationale aftaler, som Unionen er part i. Risikoen, for at kontrakten ikke overholdes i tilstrækkeligt omfang eller misligholdes, bør mindskes mest muligt. Med henblik herpå bør kontrahenterne påvise, at deres kontraktlige resultater er holdbare med hensyn til de tilsagn, der er givet, og varigheden af kontrakten. Derfor bør de ordregivende myndigheder, når det er hensigtsmæssigt, specificere de krav, der vedrører forsyningsikkerhed og pålidelighed i levering af tjenesteydelser.

Desuden kan de ordregivende myndigheder i tilfælde af indkøb af varer og tjenester af en følsom karakter underlægge sådanne indkøb særlige krav, navnlig med henblik på at sikre informationssikkerhed. Unionens virksomheder bør have mulighed for at anvende leverandører uden for Unionen i forbindelse med visse komponenter og tjenester, hvis det bevisligt er forbundet med væsentlige fordele med hensyn til kvalitet og omkostninger, dog under hensyntagen til programmernes strategiske karakter og Unionens sikkerheds- og eksportkontrolkrav. Der bør drages fordel af investeringerne og af virksomhedernes erfaringer og kompetencer, som bl.a. er erhvervet i programmernes definitions-, udviklings- og valideringsfaser, samtidig med at det sikres, at konkurrencebaserede udbud ikke påvirkes negativt.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

⁽²⁾ 2001/844/EF, EKSF, Euratom: Kommissionens afgørelse af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden (EUT L 317 af 3.12.2001, s. 1).

⁽³⁾ 2013/488/EU: Rådets afgørelse af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT C 304 af 15.10.2011, s. 7.

- (39) For bedre at kunne vurdere de samlede omkostninger ved et produkt, en tjeneste eller et arbejde, der er genstand for udbud, herunder de operationelle udgifter på lang sigt, bør de samlede omkostninger i løbet af den nyttige livscyklus for produktet, tjenesten eller arbejdet,

der er genstand for udbuddet, tages i betragtning, når det er hensigtsmæssigt, ved indkøb ved at bruge en omkostningseffektivitetsstrategi som f.eks. livscyklusomkostningerne under et udbud baseret på det mest økonomisk fordelagtige kriterium for tildeling af kontrakten. Med henblik herpå bør den ordregivende myndighed sikre, at metoden til beregning af omkostningerne for et produkt, en tjenestes eller et arbejdes nyttige livscyklus, udtrykkeligt er nævnt i aftaledokumenterne eller udbudsbekendtgørelsen, og at det giver mulighed for at verificere, at oplysningerne fra tilbudsgiverne er korrekte.

(40) Satellitnavigation er en kompleks teknologi, som er under konstant udvikling. Dette medfører usikkerhed og risici for de offentlige indkøb under Galileo- og Egnosprogrammerne, især hvis sådanne indkøb vedrører udstyr eller tjenester på lang sigt. Af denne grund bør der fastsættes særlige foranstaltninger for offentlige aftaler, der bør gælde ud over bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Den ordregivende myndighed bør således kunne indføre lige vilkår, når en eller flere virksomheder allerede inden et udbud har adgang til intern viden om virksomhed med tilknytning til udbuddet. Myndigheden bør på samme måde kunne indgå en kontrakt med betingede ordrer, indgå en tillægsaftale på særlige vilkår under gennemførelsen af kontrakten eller foreskrive et minimum af underentreprise. På grund af de tekniske risici, som kendetegner Galileo- og Egnosprogrammerne, kan priserne på offentlige indkøbsaftaler ikke altid vurderes præcist, hvorfor det kan være ønskværdigt at indgå aftaler efter en særlig model, hvori der ikke angives nogen fast og endelig pris og samtidig fastsættes klausuler til beskyttelse af Unionens finansielle interesser.

(41) Det bør bemærkes, at medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU") bør afstå fra foranstaltninger, der kan skade Galileo- og Egnosprogrammerne eller tjenesterne. Det er desuden nødvendigt at præcisere, at de pågældende medlemsstater bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af jordstationer placeret på deres territorier. Medlemsstaterne og Kommissionen bør desuden arbejde sammen og sammen med relevante internationale organer og lovgivningsmyndigheder for at sikre, at den radiofrekvens, der er nødvendig for systemet etableret under Galileoprogrammet, er tilgængelig og beskyttet for at muliggøre den fulde udvikling og gennemførelse af applikationer, der er baseret på dette system, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU⁽¹⁾.

(42) På grund af systemernes globale karakter, er det vigtigt, at Unionen indgår aftaler med tredjelande og internationale organisationer inden for rammerne af Galileo- og Egnosprogrammerne i overensstemmelse med artikel 218 i

TEUF med henblik på navnlig at sikre en tilfredsstillende gennemførelse af programmerne, behandle visse spørgsmål vedrørende sikkerhed og opkrævning, optimere tjenesterne over for Unionens borgere og dække tredjelandes og internationale organisationers behov. Det er endvidere hensigtsmæssigt i relevant omfang at tilpasse eksisterende aftaler til ændringer i Galileo- og Egnosprogrammerne. Ved forberedelserne til eller gennemførelsen af disse aftaler kan Kommissionen anmode om teknisk bistand fra EU-Udenrigstjenesten, ESA og Det Europæiske GNSS-agentur inden for rammerne af de tildelte opgaver i henhold til nærværende forordning.

(43) Det bør bekræftes, at Kommissionen ved udførelsen af visse ikke-forskriftsmæssige opgaver i givet fald, og såfremt det er nødvendigt, kan gøre brug af faglig bistand fra en række eksterne parter. Andre enheder, som er involveret i den offentlige styring af Galileo- og Egnosprogrammerne, kan desuden gøre brug af samme faglige bistand i forbindelse med udførelsen af opgaver, de har fået overdraget i henhold til nærværende forordning.

(44) Unionen er baseret på respekten for de grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender udtrykkeligt den grundlæggende ret til respekt for privatliv og til beskyttelse af personoplysninger. Der bør træffes foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger og sikring af privatlivets fred inden for rammerne af Galileo- og Egnosprogrammerne.

(45) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger under hele udgifts cyklussen, herunder ved forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med administrative og finansielle sanktioner i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

(46) Europa-Parlamentet og Rådet bør løbende holdes orienteret om gennemførelsen af Galileo- og Egnosprogrammerne, navnlig med hensyn til risikostyring, omkostninger, tidsplan og resultater. Derudover mødes Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i Det Interinstitutionelle Galileopanel i overensstemmelse med den fælles erklæring om Det Interinstitutionelle Galileopanel, der er offentliggjort sammen med denne forordning.

(47) Kommissionen bør foretage evalueringer baseret på aftalte indikatorer med henblik på at vurdere, om de foranstaltninger, der træffes for at nå målene for Galileo- og Egnosprogrammerne, er effektive.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU af 14. marts 2012 om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram (EUT L 81 af 21.3.2012, s. 7).

- (48) For at sikre systemernes sikkerhed og drift bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med hensyn til de mål på højt niveau, der er nødvendige for at sikre systemernes sikkerhed og drift. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (49) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (50) Eftersom god offentlig styring kræver sammenhæng i forvaltningen af Galileo- og Egnosprogrammerne, en hurtigere beslutningsproces samt lige adgang til oplysninger, bør repræsentanter for Det Europæiske GNSS-agentur og ESA kunne deltage som observatører i arbejdet i Udvalget for de Europæiske GNSS-programmer ("udvalget"), der er oprettet med henblik på at bistå Kommissionen. Af samme årsager bør repræsentanter for tredjelande eller internationale organisationer, der har indgået en international aftale med Unionen, kunne deltage i udvalgets arbejde under hensyntagen til sikkerhedsbegrænsninger og som foreskrevet i denne aftale. Disse repræsentanter for Det Europæiske GNSS-agentur, ESA, tredjelande og internationale organisationer deltager i udvalgets arbejde, men har ikke stemmeret.
- (51) Målet med denne forordning, nemlig etablering og drift af satellitbaserede navigationssystemer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, eftersom det overstiger hvad en enkelt medlemsstat økonomisk og teknisk kan klare alene, og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (52) Fællesforetagendet Galileo, der er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 ⁽²⁾, indstillede sine aktiviteter den 31. december 2006. Forordning (EF) nr. 876/2002 bør derfor ophæves.

- (53) Under hensyntagen til behovet for evaluering af Galileo- og Egnosprogrammerne, omfanget af de ændringer, der skal foretages i forordning (EF) nr. 683/2008, og af klarheds- og retssikkerhedshensyn bør forordning (EF) nr. 683/2008 ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastlægger bestemmelserne om etablering og drift af systemerne inden for rammerne af de europæiske programmer for satellitbaseret navigation, navnlig bestemmelserne om Unionens styring og finansielle bidrag.

Artikel 2

De europæiske satellitbaserede navigationssystemer og -programmer

1. De europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer, Galileo og Egnos, omfatter alle de aktiviteter, der er nødvendige for at definere, udvikle, validere, bygge, drive, forny og forbedre de europæiske satellitbaserede navigationssystemer, nemlig systemet etableret under Galileoprogrammet og Egnossystemet, og for at værne om sikkerheden og interoperabiliteten.

Disse programmer har også til formål at maksimere de socio-økonomiske fordele ved de europæiske satellitbaserede navigationssystemer, navnlig ved at fremme systemernes anvendelse og fremme udviklingen af applikationer og tjenester, der er baseret på disse systemer.

2. Systemet etableret under Galileoprogrammet, er et civilt system under civil kontrol og en uafhængig infrastruktur for et globalt satellitnavigationssystem (GNSS), der omfatter en konstellation af satellitter og et globalt net af jordstationer.

3. Egnossystemet er et regionalt satellitbaseret navigations-systeminfrastruktur, der overvåger og korrigerer åbne signaler udsendt af eksisterende globale satellitnavigationssystemer samt signalerne fra den åbne tjeneste, som tilbydes af systemet etableret under Galileoprogrammet, når disse bliver tilgængelige. Systemet omfatter jordstationer og en række transpondere, der installeres i geostationære satellitter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 af 21. maj 2002 om oprettelse af fællesforetagendet Galileo (EFT L 138 af 28.5.2002, s. 1).

4. De særlige mål for Galileoprogrammet består i at sørge for, at signalerne udsendt af systemet etableret under dette program, kan anvendes til at opfylde følgende formål:

- a) at tilbyde en åben tjeneste ("Open Service" - OS), der er vederlagsfri for brugerne, og som leverer positions- og tidsbestemmelsesdata, som fortrinsvis er bestemt til anvendelser af satellitnavigation til massemarkedet
- b) ved hjælp af signaler fra den åbne tjeneste under Galileo og/eller i samarbejde med andre satellitnavigationssystemer, at bidrage til tjenester til integritetsovervågning, der er rettet mod brugere af livskritiske applikationer i overensstemmelse med internationale standarder
- c) at tilbyde en forretningsmæssig tjeneste ("Commercial Service" — CS), der gør det muligt at udvikle anvendelser til erhvervs- eller forretningsmæssige formål i kraft af en større ydeevne og data med større merværdi end dem, der leveres af den åbne tjeneste
- d) at tilbyde en statsreguleret tjeneste ("Public Regulated Service" - PRS), der er forbeholdt statsligt autoriserede brugere, til følsomme anvendelser, der kræver en høj grad af tjenestekontinuitet, og som er vederlagsfri for medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og i givet fald behørigt autoriserede EU-agenturer; den statsregulerede tjeneste anvender robuste, krypterede signaler. Spørgsmålet om hvorvidt der skal opkræves betaling fra andre PRS-deltagere, der er nævnt i artikel 2 i afgørelse nr. 1104/2011/EU, vurderes i hvert enkelt tilfælde, og der fastsættes relevante bestemmelser i de aftaler, som indgås i henhold til artikel 3, stk. 5, i nævnte afgørelse
- e) at bidrage til eftersøgnings- og redningstjenesten ("Search and Rescue Support Service" - SAR) i COSPAS-SARSAT-systemet ved at opfange nødsignaler fra radiosendere og formidle meddelelser til dem.

5. De særlige mål for Egnosprogrammet er at sikre, at signalerne udsendt af Egnosystemet kan bruges til at opfylde følgende formål:

- a) at tilbyde en åben tjeneste ("Open Service" - OS), der er vederlagsfri for brugerne, og som leverer positions- og tidsbestemmelsesdata, som fortrinsvis er bestemt til anvendelser af satellitbaseret radionavigation til massemarkedet inden for det område, som Egnosystemet dækker
- b) at tilbyde en tjeneste til formidling af data af forretningsmæssig karakter ("EGNOS Data Access Service" eller EDAS), der gør det muligt at udvikle anvendelser til erhvervs- eller forretningsmæssige formål i kraft af en større ydeevne og data med større merværdi end dem, der leveres af den åbne tjeneste

- c) at tilbyde en "livskritisk tjeneste" ("Safety of Life Service" - SOL), der er rettet mod brugere, for hvem sikkerhed er afgørende. Denne tjeneste tilbydes uden direkte brugerbetaling, opfylder navnlig kravene om kontinuitet, tilgængelighed og nøjagtighed inden for visse sektorer og omfatter en integritetsfunktion, der gør det muligt at advare brugeren i tilfælde af fejl eller advarselssignaler i systemer, der er forstærket af Egnosystemet på det dækkede område.

Disse funktioner skal som en prioritet leveres inden for medlemsstaternes territorier, der geografisk er beliggende i Europa, hurtigst muligt.

Egnosystemets geografiske dækning kan udvides til andre dele af verden, navnlig territorier i kandidatlande, tredjelande, som er tilknyttet det fælles europæiske luftrum, og lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, hvis det er teknisk gennemførligt og på grundlag af internationale aftaler. Omkostningerne til en sådan udvidelse, herunder de relaterede driftsomkostninger skal ikke være omfattet af de midler, der er omhandlet i artikel 9. Denne udvidelse må ikke forsinke udvidelsen af Egnosystemets geografiske dækning inden for medlemsstaternes territorier, der geografisk er beliggende i Europa.

Artikel 3

Galileoprogrammets faser

Galileoprogrammet omfatter følgende faser:

- a) en definitionsfase, som sluttede i 2001, i hvilken systemarkitekturen blev udformet, og systemets elementer fastlagt
- b) en udviklings- og valideringsfase, der forventes færdig senest den 31. december 2013, der omfatter konstruktion og opsendelse af de første satellitter, etablering af de første jordinfrastrukturanlæg og alle aktiviteter, der er nødvendige for validering af systemet i kredsløb
- c) en etablerings- og ibrugtagningsfase der afsluttes senest den 31. december 2020, og som omfatter:
 - i) konstruktion, etablering og beskyttelse af hele ruminfrastrukturen, navnlig af alle de satellitter, der er nødvendige for at nå de særlige mål i artikel 2, stk. 4, og af de nødvendige reservesatellitter og den relaterede evolutive vedligeholdelse og drift
 - ii) konstruktion, etablering og beskyttelse af hele jordinfrastrukturen, navnlig infrastruktur, der er nødvendig for at kontrollere satellitter og behandle satellitbaserede radionavigationsdata og servicecentre og andre landbaserede centre og den relaterede evolutive vedligeholdelse og drift

- iii) forberedelserne til driftsfasen, herunder forberedende aktiviteter i forbindelse med levering af de tjenester, der er omhandlet i artikel 2, stk. 4
- d) en driftsfase, der omfatter:
 - i) forvaltning, vedligeholdelse, løbende forbedring, udvikling og beskyttelse af ruminfrastrukturen, herunder forvaltning af opgraderings- og forældelsesprocessen
 - ii) forvaltning vedligeholdelse, løbende forbedring, fornyelse og beskyttelse af jordinfrastrukturen, navnlig servicecentre og andre landebaserede centre, net og anlæg, herunder forvaltning af opgraderings- og forældelsesprocessen
 - iii) udvikling af kommende generationer af systemet og udviklingen af de tjenester, der er omhandlet i artikel 2, stk. 4
 - iv) certificerings- og standardiseringsaktiviteter i forbindelse med programmet
 - v) levering og markedsføring af de tjenester, som er omhandlet i artikel 2, stk. 4
 - vi) samarbejde med andre GNSS'er, samt
 - vii) alle andre aktiviteter, der er nødvendige for systemets videre udvikling og for en vellykket gennemførelse af programmet.

Driftsfasen skal indledes gradvist mellem 2014 og 2015 med leveringen af de første tjenester for den åbne tjeneste, eftersøgnings- og redningstjenesten samt den statsregulerede tjeneste. Disse første tjenester forbedres gradvist, og de andre funktioner, der er angivet i de særlige mål i artikel 2, stk. 4, indføres gradvist med henblik på at nå op på fuld driftskapacitet senest den 31. december 2020.

Artikel 4

Egnossystemets driftsfase

Egnossystemets driftsfase omfatter først og fremmest:

- a) forvaltning, vedligeholdelse, løbende forbedring, udvikling og beskyttelse af ruminfrastrukturen, herunder forvaltning af opgraderings- og forældelsesprocessen
- b) forvaltning, vedligeholdelse, løbende forbedring, udvikling og beskyttelse af den jordinfrastrukturen, navnlig net, anlæg og støttefaciliteter, herunder forvaltning af opgraderings- og forældelsesprocessen
- c) udvikling af kommende generationer af systemet og udviklingen af de tjenester, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5
- d) certificerings- og standardiseringsaktiviteter i forbindelse med programmet
- e) levering og markedsføring af tjenester, som er omhandlet i artikel 2, stk. 5
- f) alle aktiviteter, som dokumenterer systemets pålidelighed og drift
- g) koordineringsaktiviteter i forbindelse med opfyldelsen af de særlige mål i henhold til artikel 2, stk. 5, andet og tredje afsnit.

Artikel 5

Systemernes kompatibilitet og interoperabilitet

1. Systemer, net og tjenester fra Galileo- og Egnosprogrammerne er indbyrdes kompatible og interoperable fra et teknisk synspunkt.

2. Systemer, net og tjenester fra Galileo- og Egnosprogrammerne Galileo og Egnos er kompatible og interoperable med andre satellitnavigationssystemer og med traditionelle radionavigationsmetoder, hvis sådanne kompatibilitets- og interoperabilitetskrav er fastsat i en international aftale, der er indgået i henhold til artikel 29.

Artikel 6

Ejendomsret

Unionen er ejer af alle materielle og immaterielle aktiver, som skabes eller udvikles under Galileo- og Egnosprogrammerne. Med henblik herpå indgås der aftaler med tredjeparter med hensyn til eksisterende ejendomsrettigheder, når det er relevant.

Kommissionen sikrer via en hensigtsmæssig ramme optimal udnyttelse af de aktiver, der er nævnt i denne artikel; navnlig skal den forvalte de intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med Galileo- og Egnosprogrammerne så effektivt som muligt under hensyntagen til behovet for at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder i Unionen og give dem værdi, samtlige berørte parter interesser og behovet for en harmonisk udvikling af markederne og de nye teknologier. Med henblik herpå sikrer den, at de kontrakter, der indgås inden for Galileo- og Egnosprogrammerne, omfatter mulighed for at overdrage eller licensere intellektuelle ejendomsrettigheder, der fremkommer som følge af arbejde udført inden for disse programmer til tredjemand.

KAPITEL II

BIDRAG OG BUDGETORDNINGER

Artikel 7

Aktiviteter

1. De budgetbevillinger, som Unionen i henhold til denne forordning afsætter til Galileo- og Egnosprogrammerne for perioden 2014-2020, ydes med henblik på at finansiere aktiviteter i forbindelse med:

- a) afslutningen af etablerings- og ibrugtagningsfasen af Galileo-programmet som omhandlet i artikel 3, litra c)

- b) driftsfasen af Galileoprogrammet som omhandlet i artikel 3, litra d)
- c) driftsfasen af Egnosprogrammet som omhandlet i artikel 4
- d) forvaltningen af og tilsyn med Galileo- og Egnosprogrammerne.

2. De budgetbevillinger, som Unionen i henhold til denne forordning afsætter til Galileo- og Egnosprogrammerne, skal i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, også tildeles til finansiering af aktiviteter i forbindelse med forskning og udvikling af grundlæggende elementer, som f.eks. Galileokompatible chipsæt og modtagere.

3. Disse budgetbevillinger, som Unionen afsætter til Galileo- og Egnosprogrammerne, skal ligeledes dække Kommissionens udgifter til forberedende aktiviteter, tilsyns-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som kræves til forvaltning af programmerne og virkeliggørelse af de særlige mål, der er nævnt i artikel 2, stk. 4 og stk. 5. Disse udgifter kan navnlig dække:

- a) undersøgelser og ekspertmøder
- b) informations- og kommunikationstiltag, herunder den institutionelle kommunikation om Unionens politiske prioriteringer, forudsat at de vedrører de overordnede målsætninger i denne forordning direkte, navnlig med henblik på at skabe synergi med andre relevante EU-politikker
- c) informationsteknologi-net ("it") med henblik på at behandle eller udveksle oplysninger
- d) teknisk eller administrativ støtte, som ydes Kommissionen til forvaltning af programmerne.

4. Omkostningerne til Galileo- og Egnosprogrammerne og til de forskellige faser heraf skal fastlægges klart. Kommissionen underretter hvert år i overensstemmelse med princippet om en gennemsigtig forvaltning Europa-Parlamentet, Rådet og det i artikel 36 omhandlede udvalg ("udvalget"), om tildelingen af EU-midler, herunder reserven til uforudsete udgifter, til hver af de aktiviteter, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3 i nærværende artikel samt om anvendelsen af disse midler.

Artikel 8

Finansiering af Galileo- og Egnosprogrammerne

1. I overensstemmelse med artikel 9, finansierer Unionen aktiviteterne i forbindelse med Galileo- og Egnosprogrammerne, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, 2 og 3, for at opfylde målene i artikel 2, uden at det berører bidragene fra andre finansieringskilder, herunder dem, som er nævnt i stk. 2 og 3 i nærværende artikel.

2. Medlemsstaterne kan anmode om at bidrage til Galileo- og Egnosprogrammerne med yderligere finansiering med henblik på at dække supplerende elementer i særlige tilfælde, under betingelse af, at sådanne supplerende elementer ikke skaber finansielle eller tekniske byrder eller forsinkelser med hensyn til det pågældende program. På grundlag af en anmodning fra en medlemsstat træffer Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3, om, hvorvidt disse to betingelser er blevet opfyldt. Kommissionens meddelelser Europa-Parlamentet, Rådet og udvalget enhver virkning, som anvendelsen af dette stykke har for Galileo- og Egnosprogrammerne.

3. Tredjelandle og internationale organisationer kan også bidrage til Galileo- og Egnosprogrammerne med yderligere finansiering. De internationale aftaler, der er omhandlet i artikel 29, fastsætter betingelserne og de nærmere regler for deres deltagelse.

4. Den yderligere finansiering, der er nævnt i stk. 2 og 3 i nærværende artikel, udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 9

Ressourcer

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af de aktiviteter, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, 2 og 3, og til dækning af de risici, der er forbundet med disse aktiviteter, fastsættes til 7 071,73 mio. EUR i løbende priser for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.

Beløbet i første afsnit inddeles i følgende udgiftskategorier i løbende priser:

- a) til de i artikel 7, stk. 1, litra a) nævnte aktiviteter 1 930 mio. EUR
- b) til de i artikel 7, stk. 1, litra b) nævnte aktiviteter 3 000 mio. EUR
- c) til de i artikel 7, stk. 1, litra c) nævnte aktiviteter 1 580 mio. EUR
- d) til de i artikel 7, stk. 1, litra d) og artikel 7, stk. 3, nævnte aktiviteter 561,73 mio. EUR

2. Uden at det berører de beløb, som tildeles til udvikling af applikationer, der er baseret på systemer i Horisont 2020, skal de budgetbevillinger, der er afsat til Galileo- og Egnosprogrammerne, herunder de formålsbestemte indtægter, finansiere de i artikel 7, stk. 2, nævnte aktiviteter med maksimalt 100 mio. EUR i faste priser.

3. Kommissionen kan omfordele midler fra en udgiftskategori, som fastlagt i litra a)-d) i stk. 1, tredje afsnit, til en anden op til et loft på 10 % af det i stk. 1, første afsnit, nævnte beløb. Hvis omfordelingen kommer op på et samlet beløb, der er større end 10 % af det i stk. 1, første afsnit, nævnte beløb, hører Kommissionen udvalget efter rådgivningsproceduren i artikel 36, stk. 2.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om eventuelle omfordelinger af midler mellem udgiftskategorier.

4. Bevillingerne gennemføres i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i denne forordning og forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

5. De budgetmæssige forpligtelser vedrørende Galileo- og Egnosprogrammerne indgås for et år ad gangen.

6. Kommissionen forvalter de finansielle midler, der er omhandlet i stk. 1, på en gennemsigtig og omkostningseffektiv måde. Kommissionen aflægger hvert år beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om den strategi, der er brugt til at styre omkostningerne.

Artikel 10

Indtægter fra Galileo- og Egnosprogrammerne

1. Indtægterne fra driften af systemerne tilfalder Unionen, indbetales til EU-budgettet og tildeles Galileo- og Egnosprogrammerne, og navnlig det mål, der er nævnt i artikel 2, stk. 1. Hvis indtægterne viser sig at overstige det, der er nødvendigt til finansiering af programmernes driftsfaser, skal enhver tilpasning af princippet om, at alle indtægter tildeles programmerne, godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

2. Der kan fastsættes en ordning for fordeling af indtægterne i de kontrakter, der indgås med virksomheder i den private sektor.

3. Renter af forfinansieringer, der er udbetalt til enheder med indirekte ansvar for budgetgennemførelsen, afsættes til aktiviteter, der er omfattet af uddelegeringsaftalen eller kontrakten mellem Kommissionen og den pågældende enhed. I henhold til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning åbner enheder med indirekte ansvar for budgetgennemførelsen konti, der muliggør identificering af midlerne og de tilsvarende renter.

KAPITEL III

OFFENTLIG STYRING AF GALILEO- OG EGNOSPROGRAMMERNE

Artikel 11

Principper for styringen af Galileo- og Egnosprogrammerne

Den offentlige styring af Galileo- og Egnosprogrammerne bygger på principperne om:

- a) en klar fordeling af opgaver og ansvar mellem de forskellige deltagende enheder, navnlig mellem Kommissionen, Det Europæiske GNSS-agentur og ESA, under Kommissionens overordnede ansvar
- b) loyalt samarbejde mellem de i litra a) nævnte enheder og medlemsstaterne
- c) stærk kontrol med programmer, herunder at alle involverede enheder strengt overholder omkostninger og tidsplan på deres ansvarsområder med hensyn til Galileo- og Egnosprogrammernes mål
- d) optimering og rationalisering af brugen af eksisterende strukturer for at undgå overlappning af teknisk sagkundskab
- e) anvendelse af bedste praksis inden for projektstyrings-systemer og -teknikker til at føre tilsyn med gennemførelsen af Galileo- og Egnosprogrammerne på baggrund af de specifikke krav og med støtte fra eksperter på området.

Artikel 12

Kommissionens rolle

1. Kommissionen har det overordnede ansvar for Galileo- og Egnosprogrammerne. Den forvalter de midler, som er tildelt i henhold til denne forordning og føre tilsyn med gennemførelsen af samtlige programaktiviteter, navnlig med hensyn til deres omkostninger, tidsplan og resultater.

2. Ud over det overordnede ansvar, der er omhandlet i stk. 1, og de specifikke opgaver, der er omhandlet i denne forordning, skal Kommissionen:

- a) sikre en klar fordeling af opgaverne mellem de forskellige enheder, der deltager i Galileo- og Egnosprogrammerne og i denne forbindelse overdrage opgaverne nævnt i henholdsvis artikel 14, stk. 2 og artikel 15 til Det Europæiske GNSS-agentur og ESA, navnlig ved hjælp af uddelegeringsaftaler
- b) sikre rettidig gennemførelse af Galileo- og Egnosprogrammerne inden for rammerne af de ressourcer, der er tildelt programmerne og i overensstemmelse med målene i artikel 2.

Med henblik herpå indfører og gennemfører den de passende instrumenter og strukturforanstaltninger, der er nødvendige for at identificere, kontrollere, formindske og føre tilsyn med de risici, der er forbundet med programmerne

- c) forvalte, for Unionens regning og inden for sit kompetenceområde, forbindelserne med tredjelande og internationale organisationer

- d) give medlemsstaterne og Europa-Parlamentet rettidigt alle relevante oplysninger vedrørende Galileo- og Egnosprogrammerne, navnlig for så vidt angår risikostyring, samlede omkostninger, årlige driftsomkostninger for hver enkelt vigtig del af Galileoinfrastrukturen, indtægter, tidsplan og resultater såvel som en oversigt over gennemførelsen af projektstyringssystemer og -teknikker, som er omhandlet i artikel 11, litra e)
- e) vurdere mulighederne for at fremme og sikre anvendelsen af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer på tværs af de forskellige sektorer i økonomien, herunder analysere, hvordan de fordele, som systemet skaber, kan udnyttes.

3. Med henblik på gennemførelsen af Galileoprogrammets etablerings-, ibrugtagings- og driftsfaser og Egnosprogrammets driftsfase i henhold til henholdsvis artikel 3 og 4 fastlægger Kommissionen, hvor det er nødvendigt, de foranstaltninger, der kræves, til at:

- a) håndtere og nedsætte risiciene i forbindelse med Galileo- og Egnosprogrammernes gennemførelse
- b) fastsætte tidspunktet for væsentlige afgørelser med henblik på overvågning og evaluering af gennemførelsen af programmerne
- c) fastlægge placeringen af systemernes jordinfrastruktur i overensstemmelse med sikkerhedskrav efter en åben og gennemsigtig proces og sikre driften heraf.
- d) bestemme de tekniske og operationelle specifikationer med henblik på at udføre de funktioner, der er omhandlet i artikel 2, stk. 4, litra b) og c) og gennemføre videreudvikling af systemerne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3.

Artikel 13

System- og driftssikkerhed

1. Kommissionen sikrer Galileo- og Egnosprogrammernes sikkerhed, herunder system- og driftssikkerheden. Med henblik herpå skal Kommissionen:

- a) tage behørigt hensyn til behovet for tilsyn med og integration af sikkerhedskrav og -standarder i de samlede programmer

- b) sikre, at disse krav og standarders overordnede betydning støtter en vellykket programgennemførelse, navnlig med hensyn til omkostninger, risikostyring og tidsplan

- c) etablere koordineringsmekanismer mellem de forskellige berørte organer

- d) tage hensyn til de gældende sikkerhedsstandarder og -krav for ikke at sænke det generelle sikkerhedsniveau og for ikke at påvirke funktionen af eksisterende systemer, der er baseret på disse standarder og krav.

2. Med forbehold af artikel 14 og 16 i denne forordning og artikel 8 i afgørelse 1104/2011/EU vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på at fastsætte målene på højt niveau for at sikre Galileo- og Egnosprogrammernes sikkerhed som omhandlet i stk. 1.

3. Kommissionen fastsætter de nødvendige tekniske specifikationer og andre foranstaltninger for at gennemføre de i stk. 2 nævnte mål på højt niveau. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3.

4. EU-Udenrigstjenesten bistår fortsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i afgørelse 2010/427/EU Kommissionen med udførelsen af dens funktioner på området eksterne forbindelser.

Artikel 14

Det Europæiske GNSS-agenturs rolle

1. Det Europæiske GNSS-agentur skal i overensstemmelse med de retningslinjer, Kommissionen har fastlagt:

- a) hvad angår Galileo- og Egnosprogrammernes sikkerhed, sikre følgende, jf. dog artikel 13 og 16:

i) gennem sit sikkerhedsakkrediteringsudvalg, sikkerhedsakkreditering i henhold til kapitel III i forordning (EU) nr. 912/2010. Med henblik herpå indleder den og fører tilsyn med implementeringen af sikkerhedsprocedurerne og foretager systemsikkerhedskontrol

ii) driften af Galileos sikkerhedsovervågningscenter, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 912/2010, artikel 6, litra d), i overensstemmelse med de standarder og krav, der er omhandlet i artikel 13 i nærværende forordning, samt instrukserne i henhold til fælles aktion 2004/552/FUSP

- b) udføre de opgaver, der er nævnt i artikel 5 i afgørelse nr. 1104/2011/EU, og bistå Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i denne afgørelse

c) bidrage som led i Galileoprogrammets etablerings-, ibrugtagnings- og driftsfase samt Egnosprogrammets driftsfase til fremme og markedsføring af de tjenester, der er omhandlet i artikel 2, stk. 4 og 5, herunder ved at foretage de nødvendige markedsanalyser, navnlig markedsrapporten, der udarbejdes årligt af Det Europæiske GNSS-agentur om markedet for applikationer og tjenester, ved at skabe tæt kontakt med brugere og potentielle brugere og systemernes brugere med henblik på at indsamle oplysninger om deres behov, ved at følge udviklingen i downstreammarkederne for satellitnavigation og udarbejde en handlingsplan for bruger-samfunds anvendelse af de tjenester, der er omhandlet i artikel 2, stk. 4 og 5, og som navnlig indeholder relevante foranstaltninger med hensyn til certificerings- og standardisering.

2. Det Europæiske GNSS-agentur udfører også andre opgaver i forbindelse med gennemførelsen af Galileo- og Egnosprogrammerne, herunder programstyringsopgaver og skal være ansvarlige for dem. Disse opgaver pålægger Kommissionen det ved hjælp af en uddelegeringsaftale vedtaget på grundlag af en afgørelse om uddelegering i overensstemmelse med artikel 58, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og omfatter:

a) de operationelle aktiviteter, herunder forvaltning af systemernes infrastruktur, vedligeholdelse og løbende forbedring af systemerne, certificerings- og standardiseringsaktiviteter og levering af de tjenester, der er omhandlet i artikel 2, stk. 4 og 5

b) udviklings- og etablerings- og ibrugtagningsaktiviteter for udviklingen og fremtidige generationer af systemerne og bidrag til definitionen af serviceudvikling, herunder indkøbsaktiviteter

c) fremme af udviklingen af applikationer og tjenester, der er baseret på systemerne, såvel som at øge opmærksomheden omkring disse applikationer og tjenester, herunder at identificere og forbinde europæiske ekspertisecentre GNSS-applikationer og tjenester ved at gøre brug af den offentlige og private sektors ekspertise og evaluere foranstaltninger i forbindelse med denne form for foranstaltninger til fremme og bevidstgørelse

d) fremme udviklingen af grundlæggende elementer, som f.eks. Galileokompatible chipsæt og modtagere.

3. Den uddelegeringsaftale, der er omhandlet i stk. 2, skal give et passende niveau af selvstændighed og myndighed med særlig reference til den ordregivende myndighed inden for anvendelsesområdet for artikel 58, stk. 1, litra c), og artikel 60 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Den fastsætter endvidere de almindelige vilkår for forvaltningen af de midler, der tildeles Det Europæiske GNSS-agentur, og navnlig de foranstaltninger, der skal gennemføres, den hertil knyttede

finansiering, forvaltningsprocedurer, tilsyns- og kontrolforanstaltninger, foranstaltninger i tilfælde af mangelfuld kontraktgennemførelse med hensyn til omkostninger, tidsplan og resultater samt regler for ejendomsret til alle materielle og immaterielle aktiver.

Tilsyns- og kontrolforanstaltningerne omfatter navnlig en foreløbig oversigt over forventede omkostninger, systematiske oplysninger til Kommissionen om omkostningerne og tidsplanen og, i tilfælde af afvigelser mellem de planlagte budgetter, resultater og tidsplan, korrigerende indgreb, som skal sikre etablering af infrastrukturer inden for rammerne af de tildelte bevilninger.

4. Det Europæiske GNSS-agentur indgår arbejdsaftaler med ESA, der er nødvendige for gennemførelsen af deres respektive opgaver i henhold til denne forordning for Galileo- og Egnosprogrammernes driftsfase. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet, Rådet og udvalget om sådanne arbejdsaftaler, der er indgået af Det Europæiske GNSS-agentur, og om enhver ændring heraf. Det Europæiske GNSS-agentur kan, når det er relevant, også overveje at gøre brug af andre virksomheder i den offentlige og private sektor.

5. Ud over de i stk. 1 og 2 nævnte opgaver og inden for rammerne af dets mission bistår Det Europæiske GNSS-agentur Kommissionen med sin tekniske sagkundskab og alle oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af dens opgaver i henhold til denne forordning, herunder for vurderingen af muligheden for at fremme og sikre anvendelsen af systemerne, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra e).

6. Udvalget høres om afgørelsen vedrørende uddelegering, der er nævnt i stk. 2 i denne artikel, efter rådgivningsproceduren i artikel 36, stk. 2. Europa-Parlamentet, Rådet og udvalget underrettes på forhånd om de uddelegeringsaftaler, der skal indgås mellem Unionen, repræsenteret ved Kommissionen, og Det Europæiske GNSS-agentur.

7. Europa-Parlamentet, Rådet og udvalget underrettes af Kommissionen om de foreløbige og endelige resultater af evalueringen af indkøbsudbuddene og de kontrakter med virksomheder i den private sektor, herunder oplysninger om underentrepriser.

Artikel 15

Den Europæiske Rumorganisations rolle

1. For etablerings- og ibrugtagningsfasen for Galileoprogrammet i artikel 3 stk. 3, litra c) indgår Kommissionen snarest muligt en uddelegeringsaftale med ESA, der udspecificerer sidstnævntes opgaver, navnlig for så vidt angår udformningen, udviklingen og indkøbet af systemet. Uddelegeringsaftalen med ESA indgås på grundlag af en afgørelse om uddelegering, der vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 58, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Uddelegeringsaftalen fastlægger, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af de opgaver og budgetgennemførelsen, der uddelegeres, de almindelige vilkår for forvaltningen af de midler, der tildeles ESA, og navnlig de foranstaltninger, der skal gennemføres for så vidt angår udformning og indkøb af systemet, den relevante finansiering, forvaltningsprocedurer og tilsyns- og kontrolforanstaltninger, foranstaltninger i tilfælde af mangelfuld kontraktgennemførelse med hensyn til omkostninger, tidsplan og resultater samt regler for ejendomsret til alle materielle og immaterielle aktiver.

Tilsyns- og kontrolforanstaltningerne omfatter navnlig en foreløbig oversigt over forventede udgifter, systematiske oplysninger til Kommissionen om omkostningerne og tidsplanen og, i tilfælde af afvigelser mellem de planlagte budgetter, resultater og tidsplan, korrigerende indgreb, som skal sikre etablering af infrastrukturer inden for rammerne af de tildelte bevillinger.

2. Udvalget høres om afgørelsen vedrørende uddelegering, der er nævnt i stk. 1 i denne forordning, efter rådgivningsproceduren i artikel 36, stk. 2. Europa-Parlamentet, Rådet og udvalget underrettes på forhånd om den uddelegeringsaftale, der skal indgås mellem Unionen, repræsenteret ved Kommissionen, og ESA.

3. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet, Rådet og udvalget om de foreløbige og endelige resultater af evalueringen af indkøbsudbuddene og de kontrakter med virksomheder i den private sektor, som ESA skal indgå, herunder oplysninger om underentrepriser.

4. I forbindelse med Galileo- og Egnosprogrammernes driftsfase, som er omhandlet i artikel 3, litra d) og artikel 4, behandler arbejdsaftalerne mellem Det Europæiske GNSS-agentur og ESA som omhandlet i artikel 14, stk. 4, ESA's rolle i denne fase og dens samarbejde med Det Europæiske GNSS-agentur, navnlig med hensyn til:

- a) udarbejdelse, udformning, tilsyn, udbud og validering inden for rammerne af udviklingen af fremtidige generationer af systemerne
- b) teknisk støtte inden for rammerne af drift og vedligeholdelse af den nuværende generation af systemerne.

Disse aftaler skal være i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og med foranstaltningerne, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

5. Uden at det berører uddelegeringsaftalen og de arbejdsaftaler, der er nævnt i henholdsvis stk. 1 og 4, kan Kommissionen anmode ESA om teknisk sagkundskab og de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver i henhold til denne forordning.

KAPITEL IV

ASPEKTER I FORBINDELSE MED UNIONENS ELLER MEDLEMSSTATERNES SIKKERHED

Artikel 16

Fælles aktion

I de tilfælde, hvor systemernes drift vil kunne berøre Unionens eller medlemsstaternes sikkerhed, anvendes de procedurer, der er fastlagt i fælles aktion 2004/552/FUSP.

Artikel 17

Anvendelse af reglerne om klassificerede oplysninger

Inden for denne forordnings anvendelsesområde:

- a) sikrer medlemsstaterne, at deres nationale sikkerhedsbestemmelser giver en grad af beskyttelse af EU-klassificerede informationer, der svarer til den, der er garanteret ved de sikkerhedsforskrifter som fastsat i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom og ved Rådets sikkerhedsforskrifter som fastsat i bilagene til Rådets afgørelse 2013/488/EU
- b) underretter medlemsstaterne straks Kommissionen om de i litra a) nævnte nationale sikkerhedsforskrifter
- c) må fysiske personer, der har bopæl i tredjelande, og juridiske personer, der er etableret i tredjelande, kun behandle klassificerede EU-oplysninger vedrørende Galileo- og Egnosprogrammerne, såfremt de i disse lande er omfattet af sikkerhedsforskrifter, der sikrer en grad af beskyttelse, der mindst svarer til den, der er garanteret ved de sikkerhedsforskrifter, som Kommissionen har fastsat i bilaget til afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom, og ved de sikkerhedsforskrifter, som Rådet har fastsat i bilagene til afgørelse 2013/488/EU. Ækvivalensen af sikkerhedsforskrifter, der anvendes i et tredjeland eller en international organisation, fastslås i en informationssikkerhedsaftale mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i overensstemmelse med den i artikel 218 i TEUF fastsatte procedure og under hensyn til artikel 13 i afgørelse 2013/488/EU
- d) uden at foregribe artikel 13 i Rådets afgørelse 2013/488/EU og forskrifterne for industriel sikkerhed som anført i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom, kan en fysisk person eller en juridisk person, et tredjeland eller en international organisation få adgang til EU-klassificerede informationer, når det skønnes nødvendigt efter en konkret vurdering afhængig af disse oplysningers art og indhold, modtagerens need-to-know og Unionens interesse i videregivelsen.

KAPITEL V

OFFENTLIGE INDKØB

AFSNIT I

Generelle bestemmelser om offentlige indkøb under galileo-programmets etablerings-, ibrugtagings- og driftsfase samt eggnosprogrammets driftsfase

Artikel 18

Generelle principper

Med forbehold af foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte Unionens væsentlige sikkerhedsinteresser eller den offentlige sikkerhed eller for at overholde Unionens eksportkontrolkrav, finder forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 anvendelse inden for rammerne af Galileoprogrammets etablerings-, ibrugtagings- og driftsfase samt Egnosprogrammets driftsfase. Desuden finder følgende generelle principper også anvendelse inden for rammerne af Galileoprogrammets etablerings-, ibrugtagings- og driftsfase samt Egnosprogrammets driftsfase: åben adgang og loyal konkurrence i hele den industrielle forsyningskæde, udbud på baggrund af gennemsigtig og rettidig information, klar meddelelse om gældende regler for offentlige indkøb, udvælgelses- og tildelingskriterier og andre relevante oplysninger, så der er lige vilkår for alle potentielle tilbudsgivere,

Artikel 19

Specifikke mål

Ved indkøbsproceduren forfølges følgende mål af de ordregivende myndigheder i deres udbud:

- a) fremme den bredeste og mest åbne deltagelse i hele Unionen af alle økonomiske aktører, navnlig nyttilkomne og SMV'er, herunder ved at tilskynde tilbudsgiverne til at anvende underentrepriser
- b) undgå eventuelt misbrug af dominerende stilling og afhængighed af enkelte leverandører
- c) drage fordel af tidligere investeringer i den offentlige sektor og af de indhøstede erfaringer samt af virksomhedernes erfaringer og kompetencer, som bl.a. er erhvervet i Galileo og Egnosprogrammernes definitions-, udviklings-, validerings- og etablerings- og ibrugtagingsfaser, samtidig med at det sikres, at reglerne for konkurrencebaserede udbud overholdes.
- d) anvende flere leverandører, når det er hensigtsmæssigt, for at sikre en bedre overordnet kontrol med Galileo og Egnosprogrammerne, deres omkostninger og tidsplanen
- e) når det er hensigtsmæssigt, at tage hensyn til de samlede omkostninger i løbet af den nyttige livscyklus for produktet, tjenesten eller arbejdet, der er genstand for udbuddet.

AFSNIT 2

Særlige bestemmelser om offentlige indkøb under galileo-programmets etablerings-, ibrugtagings- og driftsfase samt eggnosprogrammets driftsfase

Artikel 20

Sikring af rimelige konkurrencevilkår

Den ordregivende myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af ensartede konkurrencevilkår, når en virksomhed tidligere har deltaget i aktiviteter i tilknytning til aktiviteterne i udbuddet, og når dette:

- a) kan medføre betydelige fordele for denne virksomhed for så vidt angår intern viden og således kan skabe bekymring om overholdelse af princippet om ligebehandling eller
- b) påvirker de normale konkurrencevilkår eller den upartiskhed og objektivitet, som gælder ved tildeling eller opfyldelse af kontrakter.

Disse foranstaltninger må ikke forvride konkurrence eller bringe ligebehandling eller fortroligheden af indsamlede oplysninger om virksomhederne, deres forretningsforbindelser og omkostningsstruktur, i fare. I denne forbindelse tager foranstaltningerne hensyn til kontraktens art og bestemmelser.

Artikel 21

Informationssikkerhed

I forbindelse med kontrakter, der omhandler, kræver, og/eller indeholder klassificerede oplysninger, anfører den ordregivende myndighed i udbudsdokumenterne alle nødvendige foranstaltninger og krav med henblik på at sikre disse oplysningers sikkerhed på det krævede niveau.

Artikel 22

Forsyningssikkerhed

Den ordregivende myndighed specificerer i udbudsdokumenterne sine krav i forhold til forsyningssikkerhed og pålidelighed i levering af tjenester til gennemførelse af kontrakten.

Artikel 23

Kontrakter med betingede ordrer

1. Den ordregivende myndighed kan indgå en kontrakt med betingede ordrer.

2. En kontrakt med betingede ordrer består af en fast ordre, der ledsages af en budgetmæssig forpligtelse, som resulterer i et fast tilsagn om levering af de arbejder, leverancer eller tjenesteydelser, der gælder for denne ordre, og en eller flere ordrer, der både budgetmæssigt og gennemførelsesmæssigt er betingede. I udbudsdokumenterne redegøres for de elementer, der gælder for kontrakter med betingede ordrer. Heri defineres navnlig kontraktens genstand, pris eller grundlag for beregning heraf og bestemmelser vedrørende levering af arbejder, leverancer og tjenesteydelser for hver ordre.

3. Ydelserne i den faste del af kontrakten skal udgøre et samlet hele. Det samme gælder for ydelserne i forbindelse med hver betinget ordre, idet der tages hensyn til ydelserne i alle foregående ordrer.

4. Hver betinget ordre gennemføres på grundlag af en afgørelse truffet af den ordregivende myndighed, som meddeles kontrahenten i overensstemmelse med kontrakten. Hvis en betinget ordre bekræftes sent eller ikke bekræftes, kan kontrahenten, hvis det er fastsat i kontrakten og på de betingelser, der er fastsat heri, modtage godtgørelse i form af ventepenge eller skadeserstatning.

5. Når den ordregivende myndighed i forbindelse med en bestemt ordre konstaterer, at de i den pågældende ordre aftalte arbejder, leverancer eller tjenesteydelser ikke er gennemført, kan den kræve erstatning og ophæve kontrakten, hvis dette er fastsat i kontrakten og på de betingelser, der er fastsat heri.

Artikel 24

Kontrakter efter regning

1. Den ordregivende myndighed kan vælge en kontrakt, der helt eller delvist indgås efter regning, med en maksimal beløbsgrænse, og på de betingelser, der er fastsat i stk. 2.

Den pris, som skal betales for sådanne kontrakter, består af en godtgørelse af de samlede faktiske udgifter, som kontrahenten har afholdt i henhold til kontrakten, såsom udgifter til arbejds-løn, materialer, forbrugsmaterialer, anvendelse af udstyr og infrastrukturer, som kræves for at opfylde kontrakten. Til disse udgifter lægges enten et fast beløb, der dækker generalomkostninger og avancer eller et beløb, der dækker generalomkostninger, og en kontraktpræmie på basis af opfyldelse af mål med hensyn til resultater og overholdelse af tidsplanen.

2. Den ordregivende myndighed kan vælge en kontrakt, der helt eller delvist indgås efter regning, når det objektivt er umuligt præcist at angive en fast pris, og hvis det med rimelighed kan påvises, at en sådan fast pris ville blive unormalt høj på grund af usikkerhed i forbindelse med kontraktens gennemførelse af følgende årsager:

- a) kontrakten indeholder meget komplekse elementer eller omfatter anvendelse af ny teknologi, hvilket medfører betydelig teknisk usikkerhed, eller
- b) de aktiviteter, som aftalen vedrører, skal af operationelle årsager indledes uden forsinkelse, selv om det endnu ikke er muligt at fastsætte en fast og endelig pris, eftersom der foreligger betydelige usikkerhedsmomenter, eller kontraktens gennemførelse delvist afhænger af gennemførelsen af andre kontrakter.

3. Prisloftet i kontrakter, der helt eller delvist indgås efter regning, er det maksimale beløb, der kan udbetales. Det må kun overskrides i behørigt begrundede tilfælde, og hvis den ordregivende myndighed på forhånd har givet sit samtykke.

4. I udbudsdokumenterne vedrørende kontrakter, der helt eller delvist indgås efter regning, angives følgende:

- a) kontraktens art, dvs. at der er tale om en kontrakt, der helt eller delvist er indgået efter regning op til et prisloft
 - b) i forbindelse med en kontrakt, der delvist indgås efter regning, hvilke kontraktelementer der er omfattet af en refusion efter regning
 - c) prisloftet
 - d) kriterier for tildeling, der navnlig skal gøre det muligt at vurdere rimeligheden af det samlede anslåede budget, hvilke omkostninger, der er støtteberettigede, reglerne for beregning af disse omkostninger og den avance, der er nævnt i det udbud, der skal evalueres
 - e) den type tillæg, som i henhold til stk. 1 skal anvendes på udgifterne
 - f) de bestemmelser og procedurer, der er afgørende for, om den bydendes anslåede omkostninger til kontraktens gennemførelse er støtteberettigede i overensstemmelse med principperne i stk. 5
 - g) de regnskabsregler, som de bydende skal følge
 - h) for kontrakter, der delvist er indgået efter regning, og som skal konverteres til kontrakter med en fast og endelig pris, parametrene for denne konvertering
5. Omkostninger, som er indgået af kontrahenten under gennemførelsen af en kontrakt, der helt eller delvist er indgået efter regning, er kun støtteberettigede, hvis de:
- a) reelt er afholdt i kontraktperioden, med undtagelse af omkostninger til udstyr, infrastrukturer og immaterielle anlægsaktiver, der er nødvendige for kontraktens gennemførelse, og hvor den samlede købsværdi vil kunne anses for at være støtteberettiget
 - b) er anført i det samlede anslåede budget, eventuelt ændret ved tillægskontrakter til den oprindelige kontrakt
 - c) er nødvendige for kontraktens gennemførelse
 - d) er afholdt i forbindelse med kontraktens gennemførelse og kan tilskrives denne

- e) kan identificeres, kontrolleres og er registreret i kontrahentens regnskaber og fastlagt i overensstemmelse med de regnskabsstandarder, som er nævnt i udbudsbetingelserne og kontrakten
- f) opfylder kravene i den gældende skatte- og sociallovgivning
- g) ikke afviger fra betingelserne i kontrakten
- h) er rimelige og berettigede og overholder kravene til forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig med hensyn til sparsommelighed og produktivitet.

Kontrahenten er ansvarlig for registrering af sine omkostninger, korrekt bogføring og yderligere dokumentation til påvisning af, at de omkostninger, der kræves dækket, er i overensstemmelse med principperne i nærværende artikel. De omkostninger, som ikke kan begrundes af kontrahenten, er ikke støtteberettigede, og ansøgningen om godtgørelse afvises.

6. Den ordregivende myndighed er ansvarlig for følgende opgaver med henblik på at sikre, at kontrakter, der indgås efter regning, gennemføres korrekt:

- a) den fastsætter det mest realistiske prisloft og sikrer tilstrækkelig fleksibilitet, således at der kan tages hensyn til de tekniske usikkerhedsfaktorer
- b) den konverterer kontrakter, der delvist indgås efter regning, til fastpriskontrakter, så snart det under kontraktens gennemførelse er muligt at fastsætte en fast og endelig pris, og skal i denne forbindelse fastsætte parametrene for konvertering af kontrakter, der er indgået efter regning, til endelige fastpriskontrakter
- c) den vedtager tilsyns- og kontrolforanstaltninger, som navnlig omfatter en foreløbig oversigt over forventede udgifter
- d) den fastsætter passende principper, værktøjer og procedurer for gennemførelse af kontrakten, navnlig med henblik på at identificere og kontrollere, om de omkostninger, der er indgået af kontrahenten eller underkontrahenterne under gennemførelsen af kontrakten, er refusionsberettigede, og med henblik på anvendelse af tillægskontrakter til den pågældende kontrakt
- e) den kontrollerer, at kontrahenten og underkontrahenterne følger de regnskabsstandarder, som er nævnt i kontrakten, og kravet om at fremlægge regnskabsbilag med beviskraft
- f) den sikrer løbende under hele kontraktens gennemførelse, at de principper, værktøjer og procedurer, som er nævnt i litra d), er effektive.

Artikel 25

Tillægskontrakter

Den ordregivende myndighed og kontrahenterne kan ændre kontrakten ved et tillæg, når tillægget opfylder alle nedenstående betingelser:

- a) kontraktens genstand forbliver uændret
- b) den økonomiske ligevægt i kontrakten forstyrres ikke
- c) der indføres ikke betingelser, der, hvis de var fremgået af den oprindelige tildelingsprocedure, ville have gjort det muligt for andre tilbudsgivere end de oprindeligt antagne at deltage eller ville have gjort det muligt at acceptere et andet bud end det, som oprindeligt blev antaget.

Artikel 26

Underentreprise

1. Den ordregivende myndighed anmoder tilbudsgiveren om at give en del af kontrakten i underentreprise ved hjælp af konkurrencebaserede udbud på de relevante niveauer af underentreprise til andre virksomheder end dem, der tilhører tilbudsgiverens virksomhedsgruppe, navnlig til nyttilkomne og SMV'er.

2. Den ordregivende myndighed udtrykker den krævede del af kontrakten, der skal gives i underentreprise, i en ramme fra en minimumsprocentsats til en maksimumsprocentsats. Den sikrer, at sådanne procentsatser står i rimeligt forhold til kontraktens mål og værdi, under hensyntagen til arten af den berørte erhvervssektor, og navnlig til konkurrenceniveauet og det erhvervsmæssige potentiale.

3. Angiver tilbudsgiveren i sit tilbud, at denne ikke agter at give nogen del af kontrakten i underentreprise eller give en del som er mindre end minimumsprocentsatsen i stk. 2 i underentreprise, meddeler tilbudsgiveren den ordregivende myndighed grundene hertil. Den ordregivende myndighed forelægger Kommissionen disse oplysninger.

4. Den ordregivende myndighed kan afvise de underentreprenører, som er udvalgt af tilbudsgiveren under proceduren for tildeling af hovedkontrakten eller af den valgte leverandør under udførelse af kontrakten. Myndigheden begrundes afvisningen skriftligt, som kun kan ske på grundlag af de kriterier, der fandt anvendelse ved udvælgelsen af tilbudsgiverne til hovedkontrakten.

KAPITEL VI

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 27

Programmering

Kommissionen udarbejder et årligt arbejdsprogram i form af en plan for gennemførelsen af de foranstaltninger, som kræves for at opfylde de i artikel 2, stk. 4, fastsatte særlige mål for Galileo-programmet, i overensstemmelse med de i artikel 3 fastlagte faser, samt de i artikel 2, stk. 5, fastsatte særlige mål for Egno-programmet. Det årlige arbejdsprogram skal også indeholde bestemmelser om finansiering af disse foranstaltninger.

Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3.

Artikel 28

Medlemsstaternes indsats

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at Galileo og Egnosprogrammerne forløber tilfredsstillende, herunder foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af jordstationer placeret på deres territorier, som mindst svarer til dem, der kræves til beskyttelse af europæiske kritiske infrastrukturer som omhandlet i Rådets direktiv 2008/114/EF⁽¹⁾. Medlemsstaterne træffer ikke foranstaltninger, der kunne være til skade for programmerne eller de i forbindelse med driften leverede tjenester, navnlig for så vidt angår kontinuiteten i driften af infrastrukturene.

Artikel 29

Internationale aftaler

Unionen kan indgå aftaler med tredjelande og internationale organisationer inden for rammerne af Galileo og Egnosprogrammerne i overensstemmelse med proceduren i artikel 218 i TEUF.

Artikel 30

Teknisk bistand

Til udførelsen af de tekniske opgaver, som er omhandlet i artikel 12, stk. 2, kan Kommissionen anmode om den nødvendige tekniske bistand, navnlig med hensyn til kapaciteten og ekspertisen hos de kompetente nationale myndigheder på rumfartsområdet, eller bistand fra uafhængige eksperter og organer, der kan formidle analyser og uvildig rådgivning om Galileo og Egnosprogrammernes gennemførelse.

De enheder, ud over Kommissionen, som er involveret i den offentlige styring af programmerne, navnlig Det Europæiske GNSS-agentur og ESA, kan ligeledes gøre brug af samme tekniske bistand ved udførelsen af de opgaver, de har fået overdraget i henhold til nærværende forordning.

Artikel 31

Beskyttelse af personoplysninger og privatliv

1. Kommissionen sikrer, at personoplysninger og privatliv beskyttes i forbindelse med udformningen, etableringen og driften af systemerne, og at passende sikkerhedsforanstaltninger indarbejdes heri.

2. Enhver behandling af personoplysninger inden for rammerne af udførelsen af de opgaver og aktiviteter, der er omfattet af nærværende forordning, foregår i overensstemmelse med den relevante lovgivning om beskyttelse af

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

personoplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽³⁾.

Artikel 32

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer passende foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser i forbindelse med gennemførelse af foranstaltninger, der finansieres under denne forordning, beskyttes mod svig, korrupsion og andre ulovlige aktiviteter ved hjælp af effektive kontroller og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af uberettiget udbetalte beløb og i givet fald via sanktioner, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens repræsentanter og Revisionsretten har revisionsbeføjelser på grundlag af bilag og kontrol på stedet i forhold til alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler i henhold til nærværende forordning.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽⁴⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽⁵⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet hos økonomiske aktører, der direkte eller indirekte er berørt af finansieringen, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt om EU-finansiering.

Uanset første og andet afsnit skal internationale aftaler, der er indgået med tredjelande og med internationale organisationer, aftaler om tilskud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter, der hidrører fra anvendelsen af denne forordning, indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage sådan revision og sådanne undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Artikel 33

Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet

1. Kommissionen forestår gennemførelsen af denne forordning. Hvert år i forbindelse med fremlæggelsen af det foreløbige budgetforslag forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af Galileo og Egnosprogrammerne. Denne rapport skal indeholde alle oplysninger vedrørende programmerne, navnlig med hensyn til risikostyring, samlede omkostninger, årlige driftsomkostninger, indtægter, tidsplan og resultater som omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra d) og oplysninger om, hvordan de uddelegeringsaftaler, der er indgået i henhold til artikel 14, stk. 2, og artikel 15, stk. 1, fungerer. Den skal omfatte:

- a) en oversigt over tildelingen og anvendelsen af midler, der er tildelt programmerne som omhandlet i artikel 7, stk. 4
- b) oplysninger om den strategi, som Kommissionen har brugt til at styre omkostningerne som omhandlet i artikel 9, stk. 6
- c) en vurdering af forvaltningen af intellektuelle ejendomsretigheder
- d) en oversigt over gennemførelsen af projektstyringssystemer og -teknikker, herunder risikostyringssystemer og -teknikker, som er omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra d)
- e) en evaluering af de foranstaltninger, der er truffet til at maksimere de socioøkonomiske fordele ved programmerne.

2. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om de foreløbige og endelige resultater af evalueringen af indkøbsudbuddene og de kontrakter med virksomheder i den private sektor, der gennemføres af Det Europæiske GNSS-agentur og ESA i henhold til henholdsvis artikel 14, stk. 7 og artikel 15, stk. 3.

Den skal også underrette Europa-Parlamentet og Rådet om:

- a) eventuelle omfordelinger af midler mellem udgiftskategorier i henhold til artikel 9, stk. 3
- b) enhver indvirkning, som anvendelsen af artikel 8, stk. 2, har på Galileo- og Egnosprogrammerne.

Artikel 34

Vurdering af anvendelsen af denne forordning

1. Kommissionen forelægger senest den 30. juni 2017 en vurderingsrapport om gennemførelsen af denne forordning for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på en afgørelse om

videreførelse, ændring eller opsættelse af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne forordning, og som vedrører:

- a) realisering af målene for disse foranstaltninger, både for så vidt angår resultater og virkninger
- b) effektiv ressourceanvendelse
- c) europæisk merværdi.

I vurderingen undersøges desuden teknologiske udviklinger som vedrører systemerne, mulighederne for forenkling, intern og eksternt sammenhæng, den fortsatte relevans af alle mål samt foranstaltningernes bidrag til Unionens prioriterede mål om en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Den skal også tage hensyn til resultatet af evalueringerne af de tidligere foranstaltningers virkninger på lang sigt.

2. Vurderingen skal tage hensyn til de fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelsen af de særlige mål for Galileo- og Egnosprogrammet, jf. artikel 2, henholdsvis stk. 4 og 5, og omfatte resultatindikatorer som f.eks.:

- a) for Galileo og hvad angår:
 - i) etablering og ibrugtagning af infrastruktur:
 - antallet og tilgængeligheden af operationelle satellitter og antallet af tilgængelige reservesatellitter på jorden sammenholdt med de planlagte satellitter, der er omhandlet i uddelegeringsaftalen
 - den faktiske tilgængelighed af jordinfrastrukturens elementer (som f.eks. jordstationer, kontrolcentre) sammenholdt med den planlagte tilgængelighed
 - ii) serviceniveaue:
 - tjenestetilgængelighedskortet (service availability map) pr. tjeneste sammenholdt med tjenstedefinitionsdokumentet (service definition document)
 - iii) omkostningerne:
 - omkostnings-resultat-indekset (cost performance index) per større udgiftspost i programmet baseret på en kvotient, der sammenholder de faktiske omkostninger med de budgetterede omkostninger
 - iv) tidsplanen:
 - indeks for planlagte resultater (schedule performance index) for hver større post i programmet baseret på en sammenligning mellem de budgetterede omkostninger for udført arbejde og de budgetterede omkostninger for planlagt arbejde

v) markedsniveauet:

- markedstendens baseret på procentandelen af Galileo- og Egnosmodtagere i forhold til det samlede antal modtagermodeller i den markedsrapport, som udarbejdes af Det Europæiske GNSS-agentur, som omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra c).

b) for Egnos og hvad angår:

i) dækningsudvidelsen:

- fremskridtene i dækningsudvidelsen sammenholdt med den aftalte plan for dækningsudvidelsen

ii) serviceniveauet:

- tjenestetilgængelighedsindekset (service availability index) baseret på antallet af lufthavne med operationelle Egnosbaserede indflyvningsprocedurer sammenholdt med det samlede antal lufthavne med Egnosbaserede indflyvningsprocedurer

iii) omkostningerne:

- omkostningsresultatindekset (cost performance index) baseret på en kvotient, der sammenholder de reelle omkostninger med de budgetterede omkostninger

iv) tidsplanen:

- indeks for planlagte resultater (schedule performance index) baseret på en sammenligning mellem de budgetterede omkostninger for udført arbejde og de budgetterede omkostninger for planlagt arbejde.

3. De organer, der deltager i gennemførelsen af denne forordning, meddeler Kommissionen de oplysninger, som er nødvendige med henblik på opfølgning og evaluering af de pågældende foranstaltninger.

KAPITEL VII

DELEGATION OG GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 35

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage de delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 1. januar 2014.

3. Den i artikel 13, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 36

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Repræsentanter for Det Europæiske GNSS-agentur og ESA deltager i arbejdet i udvalget som observatører på vilkår, der fastsættes i udvalgets forretningsorden.

5. Internationale aftaler, der indgås af EU, jf. artikel 29, kan indeholde bestemmelser om, at repræsentanter for tredjelands eller internationale organisationer i givet fald kan deltage i arbejdet i udvalget på vilkår, der fastsættes i udvalgets forretningsorden.

6. Udvalget mødes regelmæssigt, helst fire gange årligt, helst kvartalsvis. Kommissionen forelægger en rapport om programmets forløb på hvert møde. Disse rapporter skal give et generelt overblik over programmets status og udvikling, navnlig med hensyn til risikostyring, omkostninger, tidsplan og resultater. Disse rapporter skal mindst én gang om året indeholde de resultatindikatorer, der er omhandlet i artikel 34, stk. 2.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 37

Ophævelser

1. Forordning (EF) nr. 876/2002 og (EF) nr. 683/2008 ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.
2. Enhver foranstaltning, der træffes på grundlag af forordning (EF) nr. 876/2002 eller forordning (EF) nr. 683/2008, forbliver i kraft.

3. Henvvisninger til den ophævede forordning (EF) nr. 683/2008 betragtes som henvvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med den i bilaget anførte sammenligningstabel.

Artikel 38

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 683/2008	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 5	Artikel 4
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 5
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 10
Artikel 12, stk. 1	Artikel 11
Artikel 12, stk. 2 og 3	Artikel 12
Artikel 13, stk. 1, 2 og 3	Artikel 13
Artikel 13, stk. 4	Artikel 16
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 27
Artikel 16	Artikel 14
Artikel 17	Artikel 18-26
Artikel 18	Artikel 15
Artikel 19, stk. 1-4	Artikel 36
Artikel 19, stk. 5	Artikel 35
Artikel 20	Artikel 31
Artikel 21	Artikel 32
Artikel 22	Artikel 33
Artikel 23	
Artikel 24	Artikel 38
Bilag	Artikel 1

Fælles erklæring**af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedrørende det INTERINSTITUTIONELLE GALILEOPANEL**

1. På baggrund af de europæiske GNSS-programmers betydning, unikke karakter og kompleksitet, Unionens ejerskab af de systemer, der følger af programmerne, og den fulde finansiering af programmerne for perioden 2014-2020 over EU-budgettet erkender Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, at det er nødvendigt med et tæt samarbejde mellem de tre institutioner.
 2. Det Interinstitutionelle Galileopanel mødes for at bistå de enkelte EU-institutioner med at varetage deres respektive beføjelser. Med henblik herpå etableres panelet for nøje at følge:
 - a) de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af de europæiske GNSS-programmer, navnlig med hensyn til gennemførelse af indkøb og kontrakter, særlig i forbindelse med ESA
 - b) de internationale aftaler med tredjelande, jf. dog bestemmelserne i artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
 - c) forberedelsen af markederne for satellitnavigation
 - d) styringsordningernes effektivitet samt
 - e) den årlige revision af arbejdsprogrammet.
 3. Panelet skal i overensstemmelse med gældende regler overholde kravet om diskretion, navnlig i betragtning af oplysningers fortrolighed og visse datas følsomme karakter.
 4. Kommissionen skal tage hensyn til panelets synspunkter.
 5. Panelet består af syv repræsentanter, heraf
 - 3 fra Rådet
 - 3 fra Europa-Parlamentet
 - 1 fra Kommissionenog mødes regelmæssigt (i princippet fire gange om året).
 6. Panelet berører ikke eksisterende ansvarsområder eller forhold mellem institutionerne.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1286/2013

af 11. december 2013

om fastlæggelse af et handlingsprogram til forbedring af virkemåden for beskatningssystemer i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Fiscalis 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 1482/2007/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 197,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det flerårige handlingsprogram for beskatning, der gælder frem til 2014, har ydet et betydeligt bidrag til at fremme og styrke samarbejdet mellem skattemyndigheder i Unionen. Merværdien af dette program, herunder for beskyttelsen af medlemsstaternes, Unionens og skatteydernes finansielle interesser, anerkendes af deltagerlandenes skattemyndigheder. De næste ti års udfordringer kan ikke håndteres, hvis medlemsstaterne ikke ser ud over deres egne administrative territorier eller samarbejder intensivt med deres modparter. Fiscalis-programmet, som gennemføres af Kommissionen i samarbejde med de deltagende lande, giver medlemsstaterne en EU-ramme til at udvikle disse samarbejdsaktiviteter inden for, og som er mere omkostningseffektiv, end hvis hver enkelt medlemsstat opstiller individuelle samarbejdsrammer på bilateralt eller multilateralt grundlag. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre videreførelsen af dette program ved at fastlægge et nyt program inden for samme område.
- (2) Programmet fastlagt ved denne forordning, "Fiscalis 2020", og dets succes er afgørende i den nuværende økonomiske situation, og det bør støtte samarbejdet med hensyn til skatte- og afgiftsspørgsmål.
- (3) Aktiviteterne under Fiscalis 2020, dvs. de europæiske informationssystemer som defineret i denne forordning (europæiske informationssystemer), fælles tiltag for embedsmænd fra skattemyndighederne og de fælles

uddannelsesinitiativer, forventes at bidrage til gennemførelsen af Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ved at styrke det indre markeds funktion, skabe en ramme til støtte for aktiviteter, der styrker skattemyndighedernes administrative kapacitet og fremmer tekniske fremskridt og innovation. Ved at danne ramme om aktiviteter, der skal gøre skattemyndighederne mere effektive, styrke virksomhedernes konkurrenceevne, fremme beskæftigelsen og være med til at beskytte medlemsstaternes, Unionens og skatteydernes finansielle og økonomiske interesser, vil Fiscalis 2020 aktivt bidrage til at styrke beskatningssystemerne i det indre marked, idet det samtidig er med til gradvis at afvikle de eksisterende barrierer og forvriddinger på det indre marked.

- (4) Anvendelsesområdet for Fiscalis 2020 bør bringes i overensstemmelse med de aktuelle behov, således at der fokuseres på alle de skatter og afgifter, som er harmoniseret på EU-plan, og på andre skatter og afgifter, for så vidt de er relevante for det indre marked og for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne.
- (5) For at støtte tredjelandes tiltrædelses- og associeringsproces bør såvel tiltrædende lande som kandidatlande som potentielle kandidatlande og partnerlande i den europæiske naboskabspolitik kunne deltage i Fiscalis 2020, hvis visse betingelser er opfyldt, og hvis deres deltagelse kun støtter aktiviteter under Fiscalis 2020, som har til formål at bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse og at håndtere aggressiv skatteplanlægning. I betragtning af den stadig større grad af integration i verdensøkonomien bør Fiscalis 2020 også fortsat give mulighed for at indbyde eksterne eksperter til at bidrage til aktiviteter under Fiscalis 2020. Eksterne eksperter, som f.eks. repræsentanter for statslige myndigheder, erhvervsdrivende og deres organisationer eller repræsentanter for internationale organisationer, bør kun inddrages, når deres bidrag betragtes som afgørende for opnåelsen af målene for Fiscalis 2020.
- (6) I målene og prioriteterne for Fiscalis 2020 er der taget hensyn til de problemer og udfordringer, der er identificeret for beskatning i det kommende tiår. Fiscalis 2020 bør fortsat spille en rolle på vigtige områder såsom den konsekvente gennemførelse af EU-retten på skatteområdet, sikringen af informationsudvekslingen og støtten af administrativt samarbejde og af skattemyndighedernes administrative kapacitet. På grund af den måde, hvorpå problemerne i forbindelse med de nye udfordringer udvikler sig, bør der lægges større vægt på at styrke bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning. Der bør endvidere lægges vægt på at nedbringe skattemyndighedernes administrative byrde og skatteydernes opfyldelsesomkostninger samt at forhindre tilfælde af dobbeltbeskatning.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s 48, og EUT C 11 af 15.1.2013, s. 84.

- (7) På det operationelle plan bør Fiscalis 2020 gennemføre, drive og støtte de europæiske informationssystemer og de administrative samarbejdsaktiviteter, styrke skatteembedsmænds færdigheder og kompetencer, styrke forståelsen og gennemførelsen af EU-retten på skatteområdet og støtte forbedringen af administrative procedurer samt udvekslingen og formidlingen af god administrativ praksis. Disse mål bør forfølges med vægt på at støtte bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning.
- (8) De programværktøjer, der er blevet anvendt før Fiscalis 2020, bør suppleres for at kunne håndtere de udfordringer, som skattemyndighederne står over for i det kommende tiår, på passende vis og for fortsat at følge udviklingen i EU-retten. Fiscalis 2020 bør omfatte bilateral og multilateral kontrol og andre former for administrativt samarbejde som fastsat i den relevante EU-ret om administrativt samarbejde, eksperthold, tiltag til opbygning af kapacitet i den offentlige forvaltning, som skal kunne give specifik og specialiseret vejledning på skatteområdet til medlemsstater, der befinder sig i en særlig og ekstraordinær situation, som berettiger sådanne målrettede tiltag, samt i nødvendigt omfang undersøgelser og kommunikationsaktiviteter med henblik på at støtte gennemførelsen af EU-retten på skatteområdet.
- (9) De europæiske informationssystemer spiller en afgørende rolle, når det drejer sig om at forbinde skattemyndighederne og således styrke beskatningssystemerne i Unionen, og de bør derfor fortsat finansieres og forbedres under Fiscalis 2020. Det bør desuden være muligt at tilføje nye beskatningsrelaterede informationssystemer til Fiscalis 2020, som er oprettet i medfør af EU-retten. De europæiske informationssystemer bør i givet fald baseres på fælles udviklingsmodeller og it-arkitektur.
- (10) I bestræbelserne på at forbedre det administrative samarbejde yderligere og støtte bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning kan det være nyttigt for Unionen at indgå aftaler med tredjelande, så disse lande får mulighed for at gøre brug af EU-komponenterne i de europæiske informationssystemer med henblik på at støtte en sikker informationsudveksling mellem dem og medlemsstaterne inden for rammerne af bilaterale skatteaftaler.
- (11) Fælles uddannelsesaktiviteter bør også gennemføres under Fiscalis 2020. Fiscalis 2020 bør fortsat bistå de deltagende lande med at styrke faglige færdigheder og kundskaber på skatteområdet gennem uddannelsesindhold, der i højere grad er udviklet i fællesskab, og som er rettet mod skatteembedsmænd og erhvervsdrivende. Til dette formål bør Fiscalis 2020's nuværende fælles uddannelsesstrategi, der fortrinsvis var baseret på en centraliseret udvikling af e-læring, udvikles til et mangestrengt program for støtte til uddannelse i Unionen.
- (12) Fiscalis 2020 bør dække en periode på syv år, så dets varighed tilpasses varigheden af den flerårige finansielle ramme, som er fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 ⁽¹⁾.
- (13) Denne forordning fastlægger for hele varigheden af Fiscalis 2020 en finansieringsramme, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (14) I overensstemmelse med Kommissionens forpligtelse til at sikre sammenhængende og forenklede finansieringsprogrammer, som fremgår af Kommissionens meddelelse om en gennemgang af EU's budget for 2010, bør ressourcerne anvendes sammen med andre EU-støtteinstrumenter, hvis de planlagte aktiviteter under Fiscalis 2020 forfølger mål, som er fælles for forskellige finansieringsinstrumenter, og dobbeltfinansiering kan udelukkes.
- (15) De nødvendige foranstaltninger for den finansielle gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽³⁾ og med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽⁴⁾.
- (16) De deltagende lande bør afholde udgifterne i forbindelse med de nationale elementer af Fiscalis 2020, som bl.a. omfatter ikke-EU-komponenterne i de europæiske informationssystemer og eventuel uddannelse, som ikke er en del af de fælles uddannelsesinitiativer.
- (17) Da det er vigtigt, at deltagende lande deltager fuldt ud i de fælles tiltag, er det muligt at opnå en medfinansieringssats på 100 % af de støtteberettigede omkostninger til rejse og ophold, omkostninger i forbindelse med tilrettelæggelsen af arrangementer og dagpenge, når det er nødvendigt for at nå målene for Fiscalis 2020 fuldt ud.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (Se side 884 i denne EUT).

⁽²⁾ EUT C 37 af 20.12.2013, s.1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

- (18) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af passende foranstaltninger under hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, afsløring og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, uretmæssigt udbetalt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med sanktioner.
- (19) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til fastlæggelse af de årlige arbejdsprogrammer. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (20) Målet for denne forordning, nemlig at fastlægge et flerårigt program, som forbedrer beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da de ikke effektivt kan samordne og samarbejde i det nødvendige omfang til at nå dette mål; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten for Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (21) Kommissionen bør bistås af Fiscalis 2020-udvalget i forbindelse med gennemførelsen af Fiscalis 2020.
- (22) For at lette evalueringen af Fiscalis 2020 bør der fra begyndelsen opstilles passende rammer for tilsynet med resultaterne opnået af Fiscalis 2020. Kommissionen bør sammen med de deltagende lande udarbejde indikatorer, der kan justeres, og fastsætte foruddefinerede basisscenerier til at overvåge resultaterne af aktiviteterne under Fiscalis 2020. Der bør udføres en midtvejsevaluering om opfyldelsen af målene for Fiscalis 2020, dets effektivitet og dets merværdi på europæisk plan. Der bør endvidere foretages en endelig evaluering af den langsigtede effekt af Fiscalis 2020 og bæredygtigheden af dets virkninger. Der bør sikres fuld gennemsigtighed med regelmæssig rapportering om overvågningen og med indsendelse af evalueringsrapporter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽²⁾ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i forbindelse med denne forordning og under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, navnlig de offentlige uafhængige myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne. Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽³⁾ finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning og under tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af kompetente myndigheder bør være i overensstemmelse med reglerne om overførsel af personoplysninger i direktiv 95/46/EF, og enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af Kommissionen bør være i overensstemmelse med reglerne om overførsel af personoplysninger i forordning (EF) nr. 45/2001.

- (24) Denne forordning erstatter Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1482/2007/EF⁽⁴⁾. Nævnte beslutning bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. Der fastlægges herved et flerårigt handlingsprogram "Fiscalis 2020" (i det følgende benævnt "programmet") til forbedring af beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked og til støtte for samarbejdet i forbindelse hermed.

2. Programmet dækker perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "skattemyndigheder": de offentlige myndigheder og andre organer i de deltagende lande, som er ansvarlige for forvaltning af beskatning eller aktiviteter i forbindelse med beskatning
- 2) "eksterne eksperter":
 - a) repræsentanter for statslige myndigheder, herunder repræsentanter fra lande, der ikke deltager i programmet i henhold til artikel 3, stk. 2
 - b) erhvervsdrivende og organisationer, der repræsenterer erhvervsdrivende
 - c) repræsentanter for internationale og andre relevante organisationer

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1482/2007/EF af 11. december 2007 om oprettelse af et fællesskabsprogram til forbedring af beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked (Fiscalis 2013-programmet) og om ophævelse af beslutning nr. 2235/2002/EF (EUT L 330 af 15.12.2007, s. 1).

3) "beskatning":

- a) merværdiafgifter i henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾
- b) punktafgifter på alkohol i henhold til Rådets direktiv 92/83/EØF ⁽²⁾
- c) punktafgifter på tobak i henhold til Rådets direktiv 2011/64/EU ⁽³⁾
- d) afgifter på energiprodukter og elektricitet i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF ⁽⁴⁾
- e) alle andre former for skatter og afgifter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2010/24/EU ⁽⁵⁾, for så vidt de er relevante for det indre marked og for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne

- 4) "bilateral eller multilateral kontrol": en koordineret undersøgelse af en eller flere indbyrdes forbundne personers skatteoplysninger tilrettelagt af to eller flere deltagende lande, herunder mindst to medlemsstater, og i fælles eller komplementær interesse.

Artikel 3

Deltagelse i programmet

1. Deltagerlandene er medlemsstaterne og de lande, der er omhandlet i stk. 2, under forudsætning af at betingelserne i nævnte stykke er opfyldt.
2. Programmet er åbent for deltagelse af følgende lande:
 - a) tiltrædelseslande, kandidatlande og potentielle kandidatlande, der er omfattet af en førtiltrædelsesstrategi, i overensstemmelse med de generelle principper og almindelige vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler, associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler
 - b) partnerlande i den europæiske naboskabspolitik, forudsat at disse lande i tilstrækkelig grad har tilnærmet relevant lovgivning og administrative metoder til de i Unionen gældende.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satsene for forarbejdet tobak (EUT L 176 af 5.7.2011, s. 24).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

De i første afsnit, litra b), omhandlede partnerlande deltager i programmet i overensstemmelse med bestemmelser, som aftales med disse lande efter fastlæggelsen af rammeaftaler vedrørende deres deltagelse i EU-programmer. Deres deltagelse støtter kun programaktiviteter, der har til formål at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse og at håndtere aggressiv skatteplanlægning.

Artikel 4

Deltagelse i programaktiviteter

Eksterne eksperter kan indbydes til at bidrage til udvalgte aktiviteter organiseret under programmet, når dette er afgørende for at nå de mål, der er omhandlet i artikel 5 og 6. De eksterne eksperter udvælges i fællesskab af Kommissionen og de deltagende lande på baggrund af deres færdigheder, erfaring og viden, som er af relevans for de specifikke aktiviteter, og der tages hensyn til eventuelle mulige interessekonflikter, samtidig med at der tilstræbes en balance mellem repræsentanter fra erhvervslivet og andre eksperter fra civilsamfundet. En liste over udvalgte eksterne eksperter offentliggøres og ajourføres regelmæssigt.

Artikel 5

Overordnet mål og specifikt mål

1. Det overordnede mål for programmet er at forbedre beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked ved at styrke samarbejdet mellem de deltagende lande, deres skattemyndigheder og deres embedsmænd.
2. Det specifikke mål for programmet er at støtte bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning samt gennemførelsen af EU-retten på skatteområdet ved at sikre udvekslingen af oplysninger, styrke det administrative samarbejde og, hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, udbygge de deltagende landes administrative kapacitet med henblik på at hjælpe med at reducere skattemyndighedernes administrative byrde og skatteydernes opfyldelsesomkostninger.
3. Opfyldelsen af de i denne artikel omhandlede mål vurderes navnlig på grundlag af følgende:

- a) tilgængeligheden af og den fulde adgang til det fælles kommunikationsnet for de europæiske informationssystemer
- b) feedback fra de deltagende lande om resultaterne af programtiltag.

Artikel 6

Programmets operationelle mål og prioriteter

1. De operationelle mål og prioriteter for programmet er følgende:
 - a) at gennemføre, forbedre, drive og støtte de europæiske informationssystemer på skatteområdet
 - b) at støtte de administrative samarbejdsaktiviteter
 - c) at udbygge skatteembedsmænds færdigheder og kompetencer

- d) at styrke forståelsen og gennemførelsen af EU-retten på skatteområdet
- e) at støtte forbedringen af administrative procedurer og udvekslingen af god administrativ praksis.
2. Målene og prioriteterne omhandlet i stk. 1 forfølges med særlig vægt på at støtte bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning.

KAPITEL II

Støtteberettigede tiltag

Artikel 7

Støtteberettigede tiltag

1. I henhold til betingelserne i det årlige arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 14, ydes der finansiel støtte til følgende via programmet:

- a) fælles tiltag:
- i) seminarer og workshopper
 - ii) projektgrupper, normalt med deltagelse af et begrænset antal lande, der nedsættes for en begrænset periode for at forfølge et på forhånd defineret mål med et præcist beskrevet resultat
 - iii) bilateral eller multilateral kontrol og andre aktiviteter, der er fastsat i EU-retten om administrativt samarbejde, og som tilrettelægges af to eller flere deltagende lande, herunder mindst to medlemsstater,
 - iv) arbejdsbesøg organiseret af de deltagende lande eller et andet land, som giver embedsmændene mulighed for at opnå eller øge deres ekspertise eller viden inden for skatteanliggender
 - v) eksperthold, det vil sige strukturerede former for samarbejde af midlertidig karakter, som samler ekspertise til at udføre opgaver inden for særlige områder, navnlig inden for europæiske informationssystemer, eventuelt med støtte fra online samarbejdstjenester, administrativ bistand samt infrastruktur og udstyr
 - vi) kapacitetsopbygning i den offentlige forvaltning og støttetiltag
 - vii) undersøgelser
 - viii) kommunikationsprojekter
 - ix) alle andre aktiviteter til støtte for de overordnede, specifikke og operationelle mål og prioriteter i artikel 5 og 6, forudsat at nødvendigheden af aktiviteten er behørigt begrundet
- b) opbygning af europæiske informationssystemer: udvikling, vedligeholdelse, drift og kvalitetskontrol af EU-komponenterne i europæiske informationssystemer, som er anført i

punkt A i bilaget, og nye europæiske informationssystemer, der oprettes i medfør af EU-retten med henblik på at forbinde skattemyndighederne effektivt

- c) fælles uddannelsesaktiviteter: uddannelsesiltag, der er udviklet i fællesskab, til at støtte de nødvendige faglige færdigheder og kundskaber på skatteområdet.

Arbejdsbesøg som omhandlet i første afsnit, litra a), nr. iv), må ikke strække sig over mere end en måned. For arbejdsbesøg organiseret indenfor tredjelande er kun rejse- og opholdsomkostninger (ophold og dagpenge) støtteberettigede under programmet.

Eksperthold som omhandlet i første afsnit, litra a), nr. v), oprettes af Kommissionen i samarbejde med de deltagende lande og må, medmindre det begrundes behørigt, ikke strække sig over mere end et år.

2. De ressourcer, der er afsat til de tilskudsberettigede tiltag i denne artikel, bør anvendes på en afbalanceret måde og i forhold til, hvad der er nødvendigt til disse tiltag.

3. Når programmet evalueres, vurderer Kommissionen nødvendigheden af at indføre budgetlofter for de forskellige tilskudsberettigede tiltag.

Artikel 8

Specifikke gennemførelsesbestemmelser for fælles tiltag

1. Deltagelse i de fælles tiltag, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a), sker på frivillig basis.

2. De deltagende lande sikrer, at embedsmænd, som udnævnes til at deltage i de fælles tiltag, har en passende profil og passende kvalifikationer, herunder sprogfærdigheder.

3. De deltagende lande træffer i givet fald de nødvendige foranstaltninger til at skabe bevidsthed om de fælles tiltag og til at sikre, at de opnåede resultater anvendes.

Artikel 9

Specifikke gennemførelsesbestemmelser for de europæiske informationssystemer

1. Kommissionen og de deltagende lande sikrer, at de europæiske informationssystemer, der er omhandlet i punkt A i bilaget, udvikles, drives og vedligeholdes på passende måde.

2. Kommissionen koordinerer i samarbejde med de deltagende lande de aspekter af fastlæggelsen og driften af EU- og ikke-EU-komponenterne i de europæiske informationssystemer, der er omhandlet i punkt A i bilaget, og som er nødvendige for at sikre, at de er funktionsdygtige, kan sammenkobles og hele tiden forbedres.

3. Såfremt lande, der ikke deltager, gør brug af EU-komponenterne af de europæiske informationssystemer, der er omhandlet i punkt A i bilaget, er denne brug underlagt aftaler med disse lande, som indgås i overensstemmelse med artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 10

Specifikke gennemførelsesbestemmelser for fælles uddannelsesaktiviteter

1. Deltagelse i de fælles uddannelsesaktiviteter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra c), sker på frivillig basis.
2. De deltagende lande sikrer, at de embedsmænd, der udnævnes til at deltage i de fælles uddannelsesaktiviteter, har en passende profil og passende kvalifikationer, herunder sprogfærdigheder.
3. De deltagende lande integrerer i givet fald uddannelsesindehold, der er udviklet i fællesskab, herunder e-læringsmoduler, uddannelsesprogrammer og i fællesskab aftalte uddannelsesstandarder i deres nationale uddannelsesprogrammer.

KAPITEL III

Den finansielle ramme

Artikel 11

Den finansielle ramme

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er fastsat til 223 366 000 EUR i løbende priser.
2. Den finansielle tildeling til programmet kan også anvendes til at dække udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som regelmæssigt er nødvendige for forvaltningen af programmet og opfyldelsen af dets mål; navnlig undersøgelser, ekspertmøder, informations- og kommunikationsaktiviteter med relation til målene fastsat i denne forordning, udgifter, der knytter sig til it-netværk med fokus på informationsbehandling og -udveksling, samt alle andre udgifter for Kommissionen til teknisk og administrativ bistand til forvaltningen af programmet.

De administrative udgifters andel må i almindelighed ikke overstige 5 % af programmets samlede udgifter.

Artikel 12

Indsatstyper

1. Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
2. Finansiell støtte fra Unionen til aktiviteterne i artikel 7 ydes i form af:
 - a) tilskud
 - b) kontrakter om offentlige indkøb
 - c) godtgørelse af eksterne omkostninger for eksperter, jf. artikel 4.
3. Medfinansieringssatsen for tilskud er op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger, for så vidt angår omkostninger til rejse og ophold, omkostninger i forbindelse med tilrettelæggelsen af arrangementer og dagpenge.

Satsen anvendes i forbindelse med alle støtteberettigede tiltag med undtagelse af eksperthold som omhandlet i artikel 7, stk. 1,

første afsnit, litra a), nr. v). For eksperthold fastlægges den gældende medfinansieringssats i de årlige arbejdsprogrammer, hvis disse tiltag gør det nødvendigt med tildeling af tilskud.

4. EU-komponenterne af de europæiske informations-systemer finansieres af programmet. De deltagende lande bør generelt afholde udgifter til anskaffelse, udvikling, installation, vedligeholdelse og daglig drift af ikke-EU-komponenterne i de europæiske informationssystemer.

Artikel 13

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at når der gennemføres aktioner, som finansieres i henhold til denne forordning, bliver Unionens finansielle interesser beskyttet ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative sanktioner og bøder, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler under denne forordning.
3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 ⁽¹⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til nuværende forordning.

KAPITEL IV

Gennemførelsesbeføjelser

Artikel 14

Arbejdsprogram

Til gennemførelse af programmet vedtager Kommissionen ved gennemførelsesretsakter årlige arbejdsprogrammer, som skal angive de forfulgte mål, forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb herfor. Der skal tillige gives en beskrivelse af de tiltag, der skal finansieres, en angivelse af de beløb, der bevilges til de enkelte tiltag, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. For så vidt angår tilskud skal de årlige arbejdsprogrammer omhandle prioriteterne, de væsentligste evalueringskriterier og den maksimale sats for medfinansiering. Disse gennemførelsesretsakter baseres på resultaterne fra de foregående år og vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

*Artikel 15***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

*KAPITEL V***Overvågning og evaluering***Artikel 16***Overvågning af programtiltag**

1. Kommissionen overvåger i samarbejde med de deltagende lande programmet og tiltagene heri.
2. Kommissionen og de deltagende lande fastsætter kvalitative og kvantitative indikatorer og tilføjer om nødvendigt nye indikatorer i løbet af programmets løbetid. Indikatorerne skal anvendes til at måle virkningerne af programmet sammenholdt med forud fastsatte parametre.
3. Kommissionen offentliggør resultatet af den i stk. 1 omhandlede overvågning og de i stk. 2 omhandlede indikatorer.
4. Resultaterne af overvågningen skal benyttes ved evalueringen af programmet i overensstemmelse med artikel 17.

*Artikel 17***Evaluering og revision**

1. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet midtvejs- og slutevalueringsrapporter for så vidt angår de forhold, der er omhandlet i stk. 2 og 3. Resultaterne af disse evalueringer tages i betragtning, når der træffes beslutning om en eventuel forlængelse, ændring eller suspension af programmet for efterfølgende perioder. Disse evalueringer udarbejdes af en uafhængig ekstern evaluater.

2. Senest den 30. juni 2018 udarbejder Kommissionen en midtvejsevalueringsrapport om opfyldelsen af målene for programtiltagene, effektiviteten af ressourceudnyttelsen og programmets merværdi på europæisk plan. Denne rapport skal endvidere behandle forenklingen og målenes fortsatte relevans samt programmets bidrag til Unionens prioriterede mål om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

3. Senest den 31. december 2021 udarbejder Kommissionen en slutevalueringsrapport om de i stk. 2 omhandlede forhold, og om programmets langsigtede effekt og bæredygtigheden af dets virkninger.

4. De deltagende lande stiller på Kommissionens anmodning alle tilgængelige data og oplysninger til rådighed, der er relevante for udarbejdelsen af dens rapporter om midtvejsevalueringen og den endelige evaluering.

*KAPITEL VI***Afsluttende bestemmelser***Artikel 18***Ophævelse**

Beslutning nr. 1482/2007/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Finansielle forpligtelser i forbindelse med tiltag i medfør af nævnte beslutning er dog fortsat underlagt bestemmelserne deri, indtil deres ophør.

*Artikel 19***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

BILAG

DE EUROPÆISKE INFORMATIONSSYSTEMER OG DISSES EU-KOMPONENTER

A. De europæiske informationssystemer er følgende:

- 1) Common Communication Network/Common Systems Interface (CCN/CSI-CCN2), CCN mail3, CSI bridge, http bridge, CCN LDAP og værktøjer i tilknytning hertil, CCN web portal, CCN monitoring
- 2) støttesystemer, navnlig værktøjet til applikationskonfiguration til CCN, aktivitetsrapporteringsværktøjet ("Activity Reporting Tool" (ART2), Taxud elektroniske værktøj til online projektförvaltning (TEMPO), værktøj til serviceförvaltning (SMT), forbrugerförvaltningssystemet (UM), BPM-systemet, tilgængelighedsdashbordet og AvDB, it-servicemanagementportalen, værktøj til förvaltning af fortegnelses- og brugeradgang
- 3) Programinformations - og kommunikationsrum (PICS)
- 4) momsrelaterede systemer, navnlig momsinformationsudvekslingssystemet (VIES), og momsrefusion, herunder den oprindelige VIES-applikation, VIES-overvågningsværktøjet, det statistiske system for beskatning, VIES-on-the-web, konfigurationsværktøjet til VIES-on-the-web, testværktøjer for VIES og momsrefusion, algoritmer for momsnumre, udveksling af elektroniske momsformularer, moms på e-tjenester (VoeS), VoeS-testværktøj, testværktøj til elektroniske momsformularer, mini-one-stop-shop (MoSS)
- 5) inddrivelsesrelaterede systemer, navnlig elektroniske formularer til inddrivelse af fordringer, elektroniske formularer til den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution (UIPE), og formularer til ensartede meddelelser (UNF)
- 6) systemer med relation til direkte beskatning, navnlig systemet til rentebeskatning, testværktøjet til opsparingsbeskatning, elektroniske formularer til direkte beskatning, skatteregistreringsnummeret (TIN-on-the-web), udveksling af oplysninger i forbindelse med artikel 8 i Rådets direktiv 2011/16/EU ⁽¹⁾ og tilknyttede testværktøjer
- 7) andre beskatningsrelaterede systemer, navnlig "Taxes in Europe"-databasen (TEDB)
- 8) punktafgiftssystemer, navnlig SEED, systemet for udveksling af punktafgiftsoplysninger, EMCS, systemet til kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser, elektroniske MVS-formularer, TA (Test Application)
- 9) andre centrale systemer, navnlig Medlemsstaternes Kommunikations- og Informationsapplikation (TIC), selvbetjeningstestsystemet (SSTS), beskatningsrelaterede statistiksystemer, den centrale applikation for webformularer, de centrale tjenester/ledelsesinformationssystemer for punktafgifter (CS/EMCS).

B. EU-komponenter i de europæiske informationssystemer:

- 1) it-aktiver, som f.eks. systemernes hardware, software og netværksforbindelser, herunder den dertil knyttede datainfrastruktur
- 2) de nødvendige it-tjenester til at støtte udviklingen, vedligeholdelsen, forbedringen og driften af systemerne, og
- 3) alle andre elementer, der af effektivitets-, sikkerheds- og rationaliseringshensyn udpeges af Kommissionen som værende fælles for de deltagende lande.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1287/2013

af 11. december 2013

om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 173 og 195,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen vedtog en meddelelse med titlen "Europa 2020 – en strategi for en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" i marts 2010 ("Europa 2020-strategien"). Meddelelsen blev godkendt af Det Europæiske Råd i juni 2010. Europa 2020-strategien er en reaktion på den økonomiske krise og tager sigte på at forberede Unionen på det næste årti. Den indeholder fem ambitiøse målsætninger for klima og energi, beskæftigelse, innovation, uddannelse og social inklusion, der skal nås inden udgangen af 2020, og identificerer fem centrale drivkræfter for vækst, der har til formål at gøre Unionen mere dynamisk og konkurrencedygtig. Den understreger også vigtigheden af at styrke den europæiske økonomis vækst og samtidig levere et højt niveau for beskæftigelse, en ressource- og energieffektiv lavemissionsøkonomi og social samhørighed. Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) bør spille en afgørende rolle med hensyn til at nå Europa 2020-strategimålene. Deres rolle afspejles af, at SMV'er nævnes i seks ud af syv af Europa 2020-strategiens flagskibsinitiativer.
- (2) Med henblik på at sikre, at virksomhederne, navnlig SMV'erne, spiller en central rolle i at levere økonomisk vækst i Unionen, hvilket har højeste prioritet, vedtog Kommissionen i oktober 2010 en meddelelse med

titlen "En integreret industripolitik for en globaliseret verden - Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed", som Rådet godkendte i december 2010. Dette er et flagskibsinitiativ i Europa 2020-strategien. Meddelelsen fastlægger en strategi, der har til formål at sætte skub i væksten og beskæftigelsen ved at opretholde og støtte en stærk, diversificeret og konkurrencedygtig industribase i Europa, navnlig ved at forbedre rammevilkårene for virksomhederne samt ved at styrke flere forskellige aspekter af det indre marked, herunder virksomhedsrelaterede serviceerhverv.

- (3) I juni 2008 vedtog Kommissionen en meddelelse med titlen "Tænk småt først – En "Small Business Act" for Europa", der blev hilst velkommen af Rådet i december 2008. "Small Business Act" (SBA) omfatter en omfattende politisk ramme for SMV'er, fremmer iværksætteri og forankrer princippet om "tænk småt først" i love og politikker med henblik på at styrke SMV'ernes konkurrenceevne. SBA fastlægger ti principper og skitserer politikker og lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at fremme SMV'ers vækstpotentiale og skabe job. Gennemførelsen af SBA bidrager til at opnå målsætningerne for Europa 2020-strategien. Der er allerede fastlagt flere forskellige tiltag for SMV'er i flagskibsinitiativerne.
- (4) SBA har efterfølgende været genstand for en gennemgang, der blev offentliggjort i februar 2011, på grundlag af hvilken Rådet den 30. og 31. maj 2011 vedtog konklusioner. Denne gennemgang gør status over gennemførelsen af SBA og vurderer SMV'ers behov i det nuværende økonomiske miljø, hvor de i stigende grad finder det svært at opnå adgang til finansiering og til markederne. Den giver et overblik over de fremskridt, der er nået i de første to år med SBA, fastlægger nye tiltag som reaktion på udfordringer, der følger af den økonomiske krise, som interessenterne har givet meddelelse om, og foreslår metoder til at forbedre optagelsen og gennemførelsen af SBA med en tydelig rolle for interessenter og erhvervsorganisationer i forreste linje. De særlige målsætninger for et program for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er bør afspejle de prioriteter, der er fastsat i denne gennemgang. Det er vigtigt at sikre, at gennemførelsen af et sådant program koordineres med gennemførelsen af SBA.

Navnlig bør tiltag under de specifikke målsætninger bidrage til at opfylde ovennævnte ti principper og de nye tiltag, der er konstateret i forbindelse med gennemgangen af SBA.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 125.

⁽²⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 37.

- (5) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽¹⁾ fastlægger den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020. Den flerårige finansielle ramme beskriver, hvordan man opnår de politiske mål om øget vækst og flere job i Europa, en lavemissions- og mere miljøbevidst økonomi og en mere internationalt fremtrædende Unionen.
- (6) Med henblik på at bidrage til øget konkurrenceevne og bæredygtighed blandt Unionens virksomheder, særligt SMV'erne, støtte eksisterende SMV'er, fremme en iværksætterkultur og fremme oprettelse og vækst af SMV'er, fremme af videnssamfundet og udvikling baseret på en afbalanceret økonomisk vækst bør der oprettes et program for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er ("Cosme-programmet").
- (7) Cosme-programmet bør prioritere forenklingens ordenen højt i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 8. februar 2012 med titlen "Dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020". Anvendelsen af Unionens og medlemsstaternes midler til fremme af virksomheders og SMV'ers konkurrenceevne bør koordineres bedre med henblik på at sikre komplementaritet, større effektivitet og synlighed samt opnå større budgetmæssige synergier.
- (8) Kommissionen har forpligtet sig til at mainstreame klimatiltagene i Unionens udgiftsprogrammer og afsætte mindst 20 % af Unionens budget til klimarelaterede målsætninger. Det er vigtigt at sikre, at bekæmpelse af klimaændringer, tilpasning til klimaændringer og risikoforebyggelse fremmes ved forberedelsen, udarbejdelsen og gennemførelse af Cosme-programmet. Foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning, bør bidrage til at fremme overgangen til en økonomi og et samfund, der er klimarobust og CO₂-fattig.
- (9) Det følger af Rådets afgørelse 2001/822/EF ⁽²⁾, at enheder og organer i oversøiske lande og territorier er berettigede til at deltage i Cosme-programmet.
- (10) Unionens konkurrenceevnepolitik har til hensigt at etablere de institutionelle og politiske ordninger, der skaber vilkår, så virksomheder, og navnlig SMV'er, kan vokse på en bæredygtig måde. Opnåelse af konkurrenceevne og bæredygtighed medfører evne til at opnå og fastholde virksomhedernes økonomiske konkurrenceevne og vækst i overensstemmelse med mål for bæredygtig udvikling. Øget produktivitet, navnlig med hensyn til ressourcer og energi, er den primære kilde til en bæredygtig vækst i indkomst. Konkurrenceevnen afhænger også af virksomhedernes evne til fuldt ud at udnytte muligheder, som f.eks. det indre marked. Dette er særlig vigtigt for SMV'er, der udgør 99 % af virksomhederne i Unionen, tegner sig for to ud af tre eksisterende job i den private sektor og 80 % af nye job og bidrager med mere end halvdelen af den samlede merværdi, der skabes af virksomheder i Unionen. SMV'er er en central drivkraft for økonomisk vækst, beskæftigelse og social integration.
- (11) Kommissionens meddelelse af 18. april 2012 med titlen "Et opsving med høj beskæftigelse" vurderedes det, at politikker til fremme af overgangen til en grøn økonomi, så som ressourceeffektivitet, energieffektivitet og klimaændringspolitikker, vil kunne skabe mere end fem millioner job i 2020, navnlig inden for SMV'er. Med dette in mente kan specifikke tiltag under Cosme-programmet omfatte fremme af udvikling af bæredygtige produkter, tjenesteydelser, teknologier og processer, samt ressourceeffektivitet og energieffektivitet og virksomheders sociale ansvar.
- (12) Konkurrenceevnen er i de seneste år kommet i fokus i Unionens udformning af politikker på grund af de markedssvigt, fejlslagne politikker og institutionelle mangler, der underminerer konkurrenceevnen blandt Unionens virksomheder, særligt SMV'erne.
- (13) Cosme-programmet bør derfor håndtere markedssvigt, der påvirker Unionens økonomis konkurrenceevne på globalt plan, og som underminerer virksomhedernes, og navnlig SMV'ers, mulighed for at konkurrere med modparten i andre dele af verden.
- (14) Cosme-programmet bør navnlig være rettet mod SMV'er som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽³⁾. Ved anvendelsen af denne forordning bør Kommissionen høre alle relevante interessenter, herunder organisationer, der repræsenterer SMV'er. Der bør rettes særlig opmærksomhed mod mikrovirksomheder, virksomheder, der beskæftiger sig med håndværk, selvstændige, liberale erhverv og socialøkonomiske virksomheder. Opmærksomheden bør ligeledes henledes på potentielle, nye, unge og kvindelige iværksættere samt andre særlige målgrupper, som f.eks. ældre, migranter og iværksættere, der tilhører socialt dårligt stillede eller sårbare grupper, såsom personer med handicap, og på fremme af virksomhedsoverdragelse, spin-off- og spin-out-effekter og muligheden for, at iværksættere får en ny chance.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (Se side 884 i denne EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ("associeringsafgørelse") (EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- (15) Mange af Unionens problemer i forbindelse med konkurrenceevnen har at gøre med SMV'ers problemer med at opnå adgang til finansiering, fordi de kæmper med at dokumentere deres kreditværdighed og har svært ved at få adgang til risikovillig kapital. Disse problemer har en negativ effekt på antallet og kvaliteten af nye virksomheder og på virksomhedernes vækst og overlevelse samt på nye iværksætteres beredvillighed til at overtage rentable virksomheder i forbindelse med en virksomheds-overdragelse eller arv. De EU-finansieringsinstrumenter, der er blevet etableret under Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF⁽¹⁾, har haft en dokumenteret merværdi og ydet et positivt bidrag til mindst 220 000 SMV'er. Den øgede merværdi for Unionen af de foreslåede finansielle instrumenter består bl.a. i en styrkelse af det indre marked for risikovillig kapital og udvikling af et fælleseuropæisk finansieringsmarked for SMV'er samt håndtering af markedssvigt, som ikke kan løses af medlemsstaterne. Unionens tiltag bør være sammenhængende, konsekvente og supplere medlemsstaternes finansielle instrumenter for SMV'er, have en løftestangs-effekt og ikke føre til markedsforvridninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽²⁾. De enheder, der har ansvaret for at gennemføre tiltagene, bør sikre additionalitet og undgå dobbeltfinansiering med Unionens midler.
- (16) Kommissionen bør tage hensyn til synligheden af finansiering, der tilvejebringes gennem de finansielle instrumenter i denne forordning, for at sikre, at den tilgængelige EU-støtte er kendt, og at den støtte, der ydes, anerkendes på markedet. I den forbindelse bør finansielle formidlere have pligt til udtrykkeligt at fremhæve over for slutmodtagere, at finansiering er blevet muliggjort gennem støtte fra de finansielle instrumenter i denne forordning. Kommissionen og medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger, herunder ved hjælp af brugervenlige onlinesystemer, for at udbrede information om tilgængelige finansielle instrumenter blandt SMV'er og formidlere. Disse systemer, der kan omfatte en enkelt portal, bør ikke overlape eksisterende systemer.
- (17) Enterprise Europe-netværket ("netværket") har bevist, at det indebærer en merværdi for europæiske SMV'er som en EU-kvikskranke til erhvervsstøtte for at hjælpe virksomhederne med at forbedre deres konkurrenceevne og udforske forretningsmuligheder i og uden for det indre marked. En strømlining af metoder og arbejdsmetoder og tilførelse af en europæisk dimension til erhvervsstøttetjenester kan alene opnås på unionsniveau. Netværket har navnlig hjulpet SMV'er med at finde samarbejds- eller teknologioverførselpartnere i det indre marked og i tredjelande, og få rådgivning vedrørende EU-finansieringskilder, EU-ret og intellektuel ejendomsret samt EU-programmer til fremme af miljøinnovation og bæredygtig produktion. Det har også fået tilbagemeldinger på EU-ret og -standarder. Dets enestående sagkundskab er særlig vigtig for at overvinde informationsasymmetri og mindske omkostningerne i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner.
- (18) Fortsatte bestræbelser er nødvendige for yderligere at optimere kvaliteten af tjenesterne og netværkets resultater, navnlig med hensyn til SMV'ernes bevidsthed og efterfølgende modtagelse af de foreslåede tjenester, ved yderligere at integrere internationaliserings- og innovationstjenester, styrke samarbejde mellem netværket og regionale og lokale SMV-interessenter, øget høring og større inddragelse af værtsorganisationer, mindre bureaukrati, bedre it-support, styrkelse af netværkets synlighed og dets tjenester i de geografiske områder, som det dækker.
- (19) Den begrænsede internationalisering af SMV'er, både i og uden for Europa, påvirker konkurrenceevnen. Ifølge visse skøn foretager 25 % af Unionens SMV'er i øjeblikket eksport eller har foretaget eksport inden for de seneste tre år, men kun 13 % af Unionens SMV'er har regelmæssigt eksporteret til lande uden for Unionen, og kun 2 % har investeret uden for deres hjemland. Desuden viser 2012-Eurobarometerundersøgelsen et uudnyttet potentiale for SMV'ers vækst på grønne markeder i og uden for Unionen med hensyn til internationalisering og adgang til offentlige udbud. I overensstemmelse med SBA, der opfordrede Unionen og medlemsstaterne til at støtte og tilskynde SMV'er til at drage fordel af væksten på markederne uden for Unionen, yder Unionen finansiell bistand til en række initiativer som f.eks. EU-Japan-centret for Industrielt Samarbejde og Kinas IPR-helpdesk for SMV'er. Merværdi i Unionen skabes ved at fremme samarbejde og tilbyde tjenester på europæisk plan, der supplerer men ikke overlapper medlemsstaternes centrale handelsfremmende tjenester, og som styrker den samlede indsats fra offentlige og private tjenesteydere på dette område. Sådanne tjenester bør omfatte oplysninger om intellektuelle ejendomsrettigheder, standarder og regler og muligheder for offentlige udbud. Der bør tages fuldt hensyn til del II i Rådets konklusioner af 6. december 2011 med titlen "En styrket gennemførelse af industripolitik i hele EU" der omhandler Kommissionens meddelelse med titlen "En integreret industripolitik for en globaliseret verden - Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed". I denne forbindelse bør en veldefineret europæisk klynge-dannelsesstrategi supplere den nationale

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

og regionale indsats for at fremme klyngedannelsen med henblik på ekspertise og internationalt samarbejde, under hensyntagen til den kendsgerning at SMV-klynger kan være et afgørende middel til at styrke deres evne til at være innovative og til at begynde at virke på de internationale markeder.

- (20) For at forbedre konkurrenceevnen blandt EU-virksomheder, og navnlig SMV'er, skal medlemsstaterne og Kommissionen skabe et gunstigt erhvervmiljø. SMV'ers interesser og de sektorer, hvor de er mest aktive, kræver særlig opmærksomhed. Initiativer på EU-plan er også nødvendige for at udveksle oplysninger og viden på europæisk plan, og digitale tjenester kan være særlig omkostningseffektive på dette område. Sådanne tiltag kan medvirke til at udvikle lige vilkår for SMV'er.
- (21) Afstandene, fragmenteringen og det unødvendige bureaukrati i det indre marked forhindrer borgere, forbrugere og virksomheder, navnlig SMV'er, i at udnytte alle dets fordele. Det er derfor absolut nødvendigt, at medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i fællesskab gør en indsats for at afhjælpe mangler i forbindelse med gennemførelse, retlige aspekter og information. Medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør i henhold til subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet også samarbejde om at reducere og undgå unødvendige administrative og reguleringsmæssige byrder for SMV'er. Tiltag under Cosme-programmet - der er det eneste EU-program, der fokuserer specifikt på SMV'er - bør bidrage til gennemførelsen af disse målsætninger, navnlig ved at bidrage til at forbedre rammevilkårene for virksomheder. Egnethedsscheck og konsekvensanalyse, der finansieres under Cosme-programmet, bør spille en rolle i disse bestræbelser.
- (22) En anden faktor, der påvirker konkurrenceevnen, er den relativt svage iværksætterånd i Unionen. Kun 45 % af Unionens borgere (og færre end 40 % af kvinderne) ønsker at blive selvstændige mod 55 % af befolkningen i USA og 71 % i Kina (ifølge 2009-Eurobarometerundersøgelsen om iværksætteri). Ifølge SBA bør der fokuseres på alle de situationer, som iværksættere befinder sig i, herunder opstart, vækst, overdragelse og konkurs (en chance til). Fremme af uddannelse i iværksætteri samt tiltag til forbedring af sammenhæng og konsekvens såsom benchmarking og udveksling af god praksis giver en høj merværdi i Unionen.
- (23) Erasmusprogrammet for unge iværksættere blev indledt med henblik på at give nye eller vordende iværksættere mulighed for at opnå erfaring fra erhvervslivet i en anden medlemsstat end deres egen, og således gøre det muligt for dem at styrke deres iværksættertalent. I forbindelse

med målet om at forbedre rammevilkårene for fremme af iværksætteri og iværksætterkultur bør Kommissionen være i stand til at træffe foranstaltninger, der har til formål at hjælpe nye iværksættere med at forbedre deres evne til at udvikle iværksætterknowhow, -kompetencer og -holdninger og forbedre deres teknologiske og virksomhedsledelsesmæssige færdigheder.

- (24) Global konkurrence, demografiske ændringer, ressourcebegrænsninger og nye sociale tendenser skaber udfordringer og muligheder for forskellige sektorer, der står over for globale udfordringer, og som er karakteriseret ved en stor andel af SMV'er. F.eks. er designbaserede sektorer nødt til at tilpasse sig for at kunne drage fordel af det uudnyttede potentiale ved den store efterspørgsel efter personlige, kreative og universelle produkter. Da disse udfordringer gælder alle SMV'er i Unionen i disse sektorer, er det nødvendigt med en samordnet indsats på unionsniveau for at skabe yderligere vækst gennem initiativer, der fremskynder udviklingen af nye produkter og tjenester.
- (25) Til støtte for de tiltag, der er iværksat i medlemsstaterne, kan Cosme-programmet støtte initiativer på såvel sektororienterede som tværgående områder med betydeligt potentiale for vækst og iværksætteraktivitet, navnlig de initiativer, der har en stor andel af SMV'er, og som fremskynder forekomsten af konkurrencedygtige og bæredygtige virksomheder, baseret på de mest konkurrencedygtige forretningsmodeller, bedre produkter og processer, organisationsstrukturer eller ændrede værdikæder. Som nævnt i Kommissionens meddelelse af 30. juni 2010 med titlen "En ny turismepolitik for Europa – verdens førende rejsemål", som Rådet hilste velkommen i oktober 2010, er turisme en vigtig sektor i Unionens økonomi. Virksomhederne i denne sektor bidrager direkte med 5 % af Unionens bruttonationalprodukt (BNP). Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") anerkender turismens betydning og udstikker rammerne for Unionens beføjelser på dette område. De europæiske turismeinitiativer kan supplere medlemsstaternes tiltag ved at fremme skabelsen af et gunstigt miljø og ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne, navnlig gennem udveksling af god praksis. Tiltagene kan bestå i at forbedre turismevidensbasen ved at fremlægge data og analyser og ved at udvikle tværnationale samarbejdsprojekter i tæt samarbejde med medlemsstaterne, samtidig med at bindende krav til Unionens virksomheder undgås.
- (26) Cosme-programmet indeholder tiltag vedrørende målsætningerne, den samlede finansieringsramme til at nå disse målsætninger, en minimumsfinansieringsramme for de finansielle instrumenter, forskellige former for gennemførselsforanstaltninger og gennemførselsordninger vedrørende overvågning og evaluering og beskyttelse af Unionens finansielle interesser.

- (27) Cosme-programmet supplerer andre unionsprogrammer, samtidig med at der tages hensyn til, at hvert instrument bør fungere efter sine egne specifikke procedurer. Således bør de samme støtteberettigede udgifter ikke finansieres to gange. For at Unionens midler skal skabe en merværdi og en mærkbar virkning, bør der udvikles tætte synergier mellem Cosme-programmet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013⁽¹⁾ ("Horisont 2020-programmet"), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁽²⁾ ("strukturfondene") og andre unionsprogrammer.
- (28) Der bør i alle de relevante initiativer og tiltag, der er omfattet af Cosme-programmet, tages hensyn til principperne om gennemsigtighed og lige muligheder for kvinder og mænd. I de pågældende initiativer og tiltag bør der ligeledes tages hensyn til respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder for alle borgere.
- (29) Tildeling af tilskud til SMV'er bør være resultatet af en gennemsigtig proces. Tildelingen af sådanne tilskud og udbetalingen deraf bør være gennemsigtig, ubureaukratisk og i overensstemmelse med fælles regler.
- (30) Denne forordning fastsætter for hele Cosme-programmets varighed en finansieringsramme, som skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om ansvarlig økonomisk forvaltning⁽³⁾.
- (31) For at sikre, at finansieringen begrænses til at håndtere markedssvigt, fejlslagne politikker og institutionelle mangler, og for at undgå markedsforvridninger bør Cosme-programmets finansiering være i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.
- (32) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og protokollerne til associeringsaftalerne indeholder bestemmelser om de pågældende landes deltagelse i unionsprogrammer. Andre tredjelands deltagelse bør være mulig, når aftaler og procedurer tillader dette.
- (33) Det er vigtigt at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Cosme-programmet og at det gennemføres så effektivt og brugervenligt som muligt samtidig med at retssikkerheden og adgangen til Cosme-programmet for alle deltagere ligeledes garanteres.
- (34) Cosme-programmet bør overvåges og evalueres regelmæssigt for at give mulighed for tilpasninger. Der bør udarbejdes en årlig rapport om implementeringen, hvori der redegøres for de realiserede fremskridt og planlagte aktiviteter.
- (35) Cosme-programmets gennemførelse bør overvåges årligt ved hjælp af nøgleindikatorer til vurdering af resultater og virkninger. Disse indikatorer, herunder de relevante referencescenarier, skal give et minimumsgrundlag for vurdering af, i hvilket omfang Cosme-programmets målsætninger er blevet opfyldt.
- (36) Kommissionens foreløbige rapport om opfyldelsen af målsætningerne for alle de tiltag, der støttes under Cosme-programmet, bør også indeholde en evaluering af SMV'ers lave deltagelsesgrad, når en sådan konstateres i et betydeligt antal medlemsstater. Hvor dette er relevant, vil medlemsstaterne kunne tage højde for den foreløbige rapport's resultater i deres respektive politikker.
- (37) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger under hele udgifts cyklussen, herunder ved forebyggelse, påvisning og undersøgelse af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, som er tabt, uberettiget udbetalt eller ukorrekt anvendt, og i givet fald administrative og økonomiske sanktioner i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- (38) For at sikre ensartede vilkår for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage årlige arbejdsprogrammer for gennemførelsen af Cosme-programmet. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽⁴⁾. Nogle af tiltagene i det årlige arbejdsprogram indebærer koordinering af tiltag på nationalt plan. I den forbindelse bør artikel 5, stk. 4, i nævnte forordning finde anvendelse.
- (39) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår tilføjelser til indikatorerne, ændringer af visse specifikke detaljer vedrørende de finansielle instrumenter og ændringer af de vejledende beløb, som overstiger disse beløb med mere end 5 % af værdien af finansieringsrammen i hvert tilfælde. Det er

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 11. december 2013 om Horisont 2020 - rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (Se side 104 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT)

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (40) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden, bør afgørelse nr. 1639/2006/EF ophæves -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Genstand

Artikel 1

Oprettelse

Der oprettes herved et program for Unionens tiltag for at forbedre virksomheders konkurrenceevne, med særlig fokus på små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ("Cosme-programmet") for perioden 1. januar 2014 til 31. december 2020.

Artikel 2

Definition

I denne forordning forstås ved "SMV'er": mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i henstilling 2003/361/EF.

Artikel 3

Generelle målsætninger

1. Cosme-programmet bidrager til følgende generelle målsætninger, med særligt fokus på de specifikke behov hos SMV'er, der er etableret i Unionen og SMV'er, der er etableret i tredje-lande, som deltager i Cosme-programmet i henhold til artikel 6:

- at styrke konkurrenceevne og bæredygtighed for Unionens virksomheder, navnlig SMV'er
 - at opfordre til iværksætterkultur og fremme skabelse og vækst af SMV'er.
2. Gennemførelsen af de målsætninger, der er anført i stk. 1, måles ved hjælp af følgende indikatorer:
- SMV'ers resultater for så vidt angår bæredygtighed
 - ændringer i unødvendige administrative og reguleringsmæssige byrder for både nye og eksisterende SMV'er
 - ændringer i andelen af SMV'er, der eksporterer i eller uden for Unionen
 - ændringer i SMV'ers vækst

- ændringer i andelen af EU-borgere, der ønsker at blive selvstændige.

3. I bilaget findes en detaljeret liste over indikatorer og mål for Cosme-programmet.

4. Cosme-programmet underbygger gennemførelsen af Europa 2020-strategien og bidrager til at nå målsætningen om en "intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst". Særligt bidrager Cosme-programmet til hovedmålet vedrørende beskæftigelse.

KAPITEL II

Særlige målsætninger og indsatsområder

Artikel 4

Særlige målsætninger

- Cosme-programmets særlige målsætninger er:
 - at forbedre adgangen til finansiering for SMV'er i form af egenkapital og lånekapital
 - at forbedre adgangen til markeder, navnlig inden for Unionen, men også på globalt plan
 - at forbedre rammevilkårene for konkurrenceevne og bæredygtighed blandt Unionens virksomheder, navnlig SMV'er, herunder i turismesektoren
 - at fremme iværksættereri og iværksætterkultur.
- Virksomhedernes behov for at tilpasse sig en økonomi, der er CO₂-fattig, klimarobust, ressource- og energieffektiv, skal fremmes ved gennemførelsen af Cosme-programmet.
- Til at måle indvirkningen af Cosme-programmet i forhold til at opnå de særlige målsætninger, der er anført i stk. 1, anvendes de indikatorer, der er anført i bilaget.
- De i artikel 13 omhandlede årlige arbejdsprogrammer skal præcist angive alle de tiltag, der skal gennemføres under Cosme-programmet.

Artikel 5

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af Cosme-programmet er fastlagt til 2 298,243 mio. EUR i løbende priser, hvoraf mindst 60 % tildeles finansielle instrumenter.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.

2. Den finansieringsramme, der er fastlagt i henhold til denne forordning, kan også dække udgifter til forberedende aktiviteter, tilsyns-, kontrol-, audit- og evalueringsaktiviteter, der er nødvendige for forvaltning af Cosme-programmet og til at nå målsætningerne. Den skal navnlig på en omkostnings-effektiv måde dække undersøgelser, møder med eksperter, informations- og kommunikationsforanstaltninger, herunder virksomhedskommunikation om Unionens politiske prioriteringer,

for så vidt de er knyttet til den generelle målsætning for Cosme-programmet, udgifter til it-netværk, med fokus på behandling og udveksling af information, samt alle andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen afholder i forbindelse med forvaltningen af Cosme-programmet.

Disse udgifter må højst udgøre 5 % af finansieringsrammens værdi.

3. Cosme-programmets finansieringsramme anvender et vejledende beløb på 21,5 % af værdien af finansieringsrammen til den særlige målsætning i artikel 4, stk. 1, litra b), på 11 % til den særlige målsætning i artikel 4, stk. 1, litra c), og på 2,5 % til den særlige målsætning i artikel 4, stk. 1, litra d). Kommissionen kan afvige fra disse vejledende beløb, men ikke med mere end 5 % af værdien af finansieringsrammen i hvert tilfælde. Skulle det vise sig nødvendigt at overstige denne grænse, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 om ændring af disse vejledende beløb.

4. Budgetrammen kan også dække udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendig for at sikre overgangen mellem Cosme-programmet og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til afgørelse nr. 1639/2006/EF. Bevillingerne kan om nødvendigt opføres i budgettet efter 2020 til dækning af tilsvarende udgifter, med henblik på at gøre det muligt at forvalte tiltag, der ikke er afsluttet den 31. december 2020.

Artikel 6

Tredjelandes deltagelse

1. Cosme-programmet er åbent for deltagelse af:
 - a) Lande der deltager i Den Europæiske Frihandelsorganisation (EFTA), der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), i henhold til de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen, og øvrige europæiske lande, når aftaler og procedurer tillader dette
 - b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidater i overensstemmelse med de generelle principper og de generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i Unionens programmer fastlagt i de pågældende rammeaftaler og Associeringsrådets afgørelser eller tilsvarende aftaler
 - c) lande, der falder ind under anvendelsesområdet for den europæiske naboskabspolitik, når aftaler og procedurer tillader dette, og i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i Unionens programmer fastlagt i de pågældende rammeaftaler, protokollerne til associeringsaftalerne og Associeringsrådets afgørelser.

2. En enhed, der er etableret i et land, der er omhandlet i stk. 1, kan deltage i dele af Cosme-programmet, hvor dette land deltager på de betingelser, der er fastsat i de respektive aftaler, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 7

Deltagelse af enheder fra ikke-deltagende lande

1. I de dele af Cosme-programmet, hvor et af de i artikel 6 omhandlede tredjelande ikke deltager, kan enheder etableret i det pågældende land deltage. Enheder etableret i andre tredjelande kan også deltage i Cosme-programmets tiltag.
2. De i stk. 1 omhandlede enheder er ikke berettiget til at modtage finansiel støtte fra Unionen, bortset fra, hvor dette er en afgørende betingelse for Cosme-programmet, særligt hvad angår konkurrenceevne og adgang til markederne for Unionens virksomheder. Denne undtagelse gælder ikke for profitsøgende enheder.

Artikel 8

Tiltag til at forbedre adgangen til finansiering for SMV'er

1. Kommissionen støtter tiltag, der har til formål at lette og forbedre adgangen til finansiering for SMV'er i opstarts-, vækst- og overdragelsesfasen, som supplement til medlemsstaternes brug af finansielle instrumenter til SMV'er på nationalt og regionalt plan. Med henblik på at sikre komplementaritet skal sådanne tiltag koordineres tæt med dem, der iværksættes inden for rammerne af samhørighedspolitikken, Horisont 2020-programmet og på nationalt eller regionalt plan. Sådanne tiltag tager sigte på at stimulere anvendelsen af og adgangen til både egenkapital og lånekapital, hvilket kan omfatte startkapital, kapital fra business angels og ansvarlig lånekapital afhængigt af efterspørgslen på markedet, men ikke selskabstømnin.
2. I tillæg til de tiltag, der er omhandlet i stk. 1, kan støtte fra Unionen også gives til tiltag, der skal forbedre den grænseoverskridende og multinationale finansiering, dog med forbehold af efterspørgslen på markedet, og derved hjælpe SMV'er med at internationalisere deres aktiviteter i overensstemmelse med EU-retten.

Kommissionen kan også undersøge muligheden for at udvikle innovative finansielle mekanismer såsom crowdfunding, afhængigt af efterspørgslen på markedet.

3. Artikel 17 indeholder detaljerede oplysninger om de tiltag, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 9

Tiltag til at forbedre adgangen til markederne

1. Med henblik på fortsat at forbedre EU-virksomheders konkurrenceevne og adgang til markederne kan Kommissionen støtte tiltag til at forbedre SMV'ers adgang til det indre marked, f.eks. tilvejebringelse af information (bl.a. via digitale tjenester) og bevidstgørelse i forbindelse med bl.a. EU-programmer, -ret og -standarder.

2. Særlige foranstaltninger skal tage sigte på at lette SMV'ers adgang til markederne uden for Unionen. Sådanne foranstaltninger kan omfatte tilvejebringelse af information om eksisterende hindringer for markedsadgang og forretningsmuligheder, offentligt udbud og toldprocedurer, og forbedring af støttetjenester i forbindelse med standarder og intellektuelle ophavsretigheder i prioriterede tredjelande. Disse foranstaltninger skal supplere, men ikke overlape centrale handelsfremmende aktiviteter fra medlemsstaternes side.

3. Cosme-programmets tiltag kan være rettet mod at fremme internationalt samarbejde, herunder dialog med tredjelande på industri- og reguleringsområdet. Særlige foranstaltninger kan have til formål at mindske forskellene mellem Unionen og andre lande i forbindelse med reguleringsrammer for produkter, bidrage til udviklingen af virksomheds- og industripolitikken og til forbedring af erhvervs miljøet.

Artikel 10

Enterprise Europe-netværket

1. Kommissionen støtter Enterprise Europe-netværket ("netværket") i at yde integrerede erhvervsstøttetjenester til Unionens SMV'er, der ønsker at undersøge mulighederne i det indre marked og i tredjelande. Tiltag, der gennemføres via netværket kan f.eks. være:

- a) udbydelse af informations- og rådgivningstjenester om EU-initiativer og -ret, støtte til udvidelse af forvaltningskapaciteten for at forbedre SMV'ers konkurrenceevne, støtte til forbedring af SMV'ers viden om finansielle spørgsmål, herunder informations- og rådgivningstjenester om finansieringsmuligheder, adgang til finansiering samt tilknyttede coaching- og mentorordninger, foranstaltninger til at forbedre SMV'ers adgang til ekspertise om energieffektivitet, klima og miljø samt fremme af Unionens finansieringsprogrammer og finansielle instrumenter (herunder Horisont 2020-programmet i samarbejde med de nationale kontaktpunkter og strukturfondene).
- b) fremme af grænseoverskridende erhvervsamarbejde, FoU-, teknologi- og vidensoverførsel og innovationspartnerskaber
- c) etablering af en kommunikationskanal mellem SMV'er og Kommissionen.

2. Netværket kan også benyttes til at levere tjenester på vegne af andre unionsprogrammer som f.eks. Horisont 2020-programmet, herunder særlige rådgivningstjenester, der tilskynder SMV'er til at deltage i andre EU-programmer. Kommissionen sikrer, at de forskellige finansielle ressourcer til netværket koordineres effektivt, og at de tjenester, som netværket leverer på vegne af andre unionsprogrammer, finansieres af disse programmer.

3. Gennemførelsen af netværket koordineres tæt med medlemsstaterne for at undgå, at aktiviteter overlapper hinanden i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Kommissionen vurderer netværket med hensyn til effektivitet, styring og levering af tjenester af høj kvalitet i hele Unionen.

Artikel 11

Tiltag til forbedring af rammevilkårene for konkurrenceevne og bæredygtighed blandt Unionens virksomheder, navnlig SMV'er

1. Kommissionen støtter tiltag til forbedring af rammebetingelserne for konkurrenceevne og bæredygtighed blandt Unionens virksomheder, navnlig SMV'er, med henblik på at øge effektiviteten, sammenhængen, koordineringen og konsekvensen af de nationale og regionale politikker, der fremmer konkurrenceevnen, bæredygtighed og vækst blandt Unionens virksomheder.

2. Kommissionen kan støtte særlige tiltag til forbedring af rammevilkårene for virksomheder, navnlig SMV'er, ved at mindske og undgå unødvendige administrative og reguleringsmæssige byrder. Sådanne tiltag kan omfatte regelmæssig måling af indvirkningen af relevant EU-ret på SMV'er, eventuelt ved hjælp af en resultattavle, støtte til uafhængige ekspertgrupper og udveksling af oplysninger og god praksis, herunder systematisk anvendelse af SMV-testen på EU-plan og i medlemsstaterne.

3. Kommissionen kan støtte tiltag, der har til formål at udvikle nye strategier for konkurrenceevne og erhvervsudviklingsstrategier. Sådanne tiltag kan omfatte følgende:

- a) tiltag til forbedring af udarbejdelse, gennemførelse og evaluering af politikker, der har betydning for virksomhedernes konkurrenceevne og bæredygtighed, herunder gennem udveksling af god praksis om rammevilkår og om forvaltning af klynger i verdensklasse og erhvervsnetværk og gennem fremme af det tværnationale samarbejde mellem klynger og erhvervsnetværk, udvikling af bæredygtige produkter, tjenesteydelser, teknologier og processer, samt fremme af ressource- og energieffektivitet og virksomheders sociale ansvar
- b) foranstaltninger, der fokuserer på de internationale aspekter ved politikker for konkurrenceevne, herunder navnlig samarbejde om udarbejdelse af politikker blandt medlemsstaterne, andre lande, der deltager i Cosme-programmet, og Unionens globale samhandelspartnere
- c) foranstaltninger til forbedring af udviklingen af politikker for SMV'er, samarbejde mellem beslutningstagere, peerevalueringer samt udveksling af god praksis blandt medlemsstaterne, om nødvendigt under hensyntagen til foreliggende dokumentation og interessenternes synspunkter og navnlig med henblik på at lette adgangen til unionsprogrammer og foranstaltninger for SMV'er i overensstemmelse med handlingsplanen for SBA.

4. Kommissionen kan ved at fremme koordinering støtte tiltag, der er truffet i medlemsstaterne med henblik på at fremskynde udviklingen af konkurrencedygtige industrier med markedspotentiale. En sådan støtte kan omfatte tiltag til fremme af udveksling af god praksis og identificering af erhvervslivets og navnlig SMV'ers krav til kvalifikationer og uddannelse, herunder navnlig e-færdigheder. Den kan også omfatte tiltag til at fremme optaget af nye forretningsmodeller og SMV'ers samarbejde i nye værdikæder samt kommerciel udnyttelse af relevante idéer til nye produkter og tjenesteydelser.

5. Kommissionen kan supplere medlemsstaternes tiltag for at øge konkurrenceevne og bæredygtighed blandt Unionens SMV'er på områder, der er karakteriseret ved et betydeligt vækspotentiale, navnlig de områder, der har en stor andel af SMV'er som f.eks. turistsektoren. Sådanne aktiviteter kan omfatte fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne, navnlig gennem udveksling af god praksis.

Artikel 12

Tiltag til fremme af iværksætteri

1. Kommissionen bidrager til at fremme iværksætteri og iværksætterkultur ved at forbedre de rammevilkår, der har betydning for udviklingen af iværksætteri, herunder ved at mindske hindringer for oprettelse af virksomheder. Kommissionen støtter op om et erhvervmiljø og en erhvervskultur, der er gunstigt for bæredygtige virksomheder, etablering, vækst, virksomhedsoverdragelse, en ny chance (genstart) samt spin-off- og spin-out-effekter.

2. Der er særligt fokus på potentielle, nye, unge og kvindelige iværksættere samt andre særlige målgrupper.

3. Kommissionen kan iværksætte tiltag som f.eks. mobilitetsprogrammer for at hjælpe nye iværksættere med at forbedre deres evne til at udvikle iværksætterknowhow, -kompetencer og -holdninger og forbedre deres teknologiske og virksomhedsledelsesmæssige færdigheder.

4. Kommissionen kan støtte foranstaltninger i medlemsstaterne til at skabe og fremme iværksætteruddannelser, -kompetencer og -holdninger, særlig blandt potentielle og nye iværksættere.

KAPITEL III

Gennemførelse af Cosme-programmet

Artikel 13

Årlige arbejdsprogrammer

1. Med henblik på at gennemføre Cosme-programmet vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2. Alle de årlige arbejdsprogrammer skal gennemføre målsætningerne i denne forordning og indeholde en detaljeret beskrivelse af:

- a) de tiltag, der skal finansieres, de ønskede målsætninger for hvert tiltag, som skal være i overensstemmelse med de generelle og særlige målsætninger i artikel 3 og 4, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden en angivelse af det beløb, der tildeles hver enkelt tiltag, et samlet beløb for alle tiltag og en vejledende tidsplan for gennemførelsen og en betalingsprofil
- b) passende kvalitative og kvantitative indikatorer for hvert enkelt tiltag med henblik på analyse og overvågning af, hvor effektivt resultaterne og målsætningerne for det pågældende tiltag nås
- c) med hensyn til tilskud og relaterede foranstaltninger, de afgørende evalueringskriterier, der fastsættes med henblik på bedst muligt at opfylde Cosme-programmets ønskede målsætninger, og det maksimale niveau for medfinansiering
- d) et særskilt detaljeret kapitel om de finansielle instrumenter, der i overensstemmelse med artikel 17 i nærværende forordning skal afspejle oplysningspligten i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, herunder den forventede fordeling af finansieringsrammen mellem den i henholdsvis artikel 18 og 19 i nærværende forordning omhandlede egenkapitalfacilitet til vækst og lånegarantifacilitet og oplysninger som garantiens størrelse og forbindelsen med Horisont 2020-programmet.

2. Kommissionen gennemfører Cosme-programmet i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

3. Cosme-programmet gennemføres for at sikre, at de tiltag, der støttes, tager højde for den fremtidige udvikling og det fremtidige behov, særligt efter den foreløbige evaluering, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, og at de er relevante for markeder, der er i deres vorden, økonomien og ændringer i samfundet.

Artikel 14

Støtteforanstaltninger

1. I tillæg til de foranstaltninger, der er omfattet af de årlige arbejdsprogrammer, der er omhandlet i artikel 13, træffer Kommissionen regelmæssigt støtteforanstaltninger, herunder følgende:

- a) forbedring af analyse og overvågning af sektororienterede og tværgående forhold vedrørende konkurrenceevne
- b) identifikation og udbredelse af god praksis og politiske strategier og deres yderligere udvikling
- c) egnethedstjek af den eksisterende lovgivning og konsekvensanalyse af nye unionsforanstaltninger med særlig relevans for virksomheders konkurrenceevne med henblik på at identificere områder med eksisterende lovgivning, der skal forenkles, og sikre, at SMV'ers byrder begrænses mest muligt på områder, hvor der foreslås nye lovgivningsmæssige foranstaltninger

d) evaluering af lovgivning, der påvirker erhvervslivet, navnlig SMV'er, industripolitik og foranstaltninger vedrørende konkurrenceevne.

e) fremme af integrerede og brugervenlige onlinesystemer, der giver oplysninger om programmer, der er relevante for SMV'er, samtidig med at det sikres, at de ikke overlapper eksisterende portaler.

2. Den samlede omkostning ved disse støtteforanstaltninger må ikke overstige 2,5 % af Cosme-programmets finansieringsramme.

Artikel 15

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger Cosme-programmets gennemførelse og forvaltning.

2. Kommissionen udarbejder en årlig overvågningsrapport, der undersøger de støttede tiltags effektivitet hvad angår finansiel gennemførelse, resultater, omkostninger og, om muligt, virkning. Rapporten skal indeholde oplysninger om støttemodtagerne, hvor dette er muligt, for hver indkaldelse af forslag, oplysninger om omfanget af klimarelaterede udgifter og støttens virkning i forhold til målsætningerne for klimaforandringer, relevante data om lån på over og under 150 000 EUR fra lånegarantifaciliteten, i det omfang indsamlingen af sådanne oplysninger ikke skaber en uberettiget administrativ byrde for virksomhederne, og navnlig SMV'er. Overvågningsrapporten skal indeholde den årlige rapport om hvert finansielt instrument som foreskrevet i artikel 140, stk. 8, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

3. Senest inden udgangen af 2018 udarbejder Kommissionen en foreløbig evalueringsrapport vedrørende status på de opnåede mål for alle de tiltag, der støttes i henhold til Cosme-programmet, hvad angår resultater og virkning, effektiviteten af brug af ressourcer og EU-merværdi, med henblik på en beslutning om at forny, ændre eller suspendere foranstaltningerne. Den foreløbige evalueringsrapport skal også omfatte målet om forenkling, den interne og eksterne sammenhæng, den fortsatte relevans af alle målsætninger samt foranstaltningernes bidrag til Unionens målsætning om en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Den skal tage højde for evalueringresultater fra en langsigtet virkning af de forudgående foranstaltninger og skal indgå i beslutningen om en eventuel fornyelse, ændring eller suspensivering af en efterfølgende foranstaltning.

4. Kommissionen udarbejder en endelig evalueringsrapport om virkningen på lang sigt og bæredygtigheden af foranstaltningernes effekt.

5. Alle støttemodtagere og andre involverede parter, som har modtaget midler fra Unionen under denne forordning, sender Kommissionen de relevante data og oplysninger, der er nødvendige for at gøre det muligt at overvåge og evaluere de berørte foranstaltninger.

6. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet de i stk. 2, 3 og 4 nævnte rapporter og offentliggør dem.

KAPITEL IV

Finansielle bestemmelser og former for finansiel støtte

Artikel 16

Former for finansiel støtte

Unionens finansielle støtte under Cosme-programmet kan gennemføres indirekte ved uddelegering af budgetgennemførelsesopgaver til de enheder, der er anført i artikel 58, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 17

Finansielle instrumenter

1. De finansielle instrumenter under Cosme-programmet, som er oprettet i overensstemmelse med afsnit VIII i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, skal forvaltes med henblik på at lette adgangen til finansiering for SMV'er i deres opstarts-, vækst- og overdragelsesfaser. De finansielle instrumenter omfatter en egenkapitalfacilitet og en lånegarantifacilitet. Tildelingen af midler til disse faciliteter skal tage hensyn til anmodningerne fra finansielle formidlere.

2. De finansielle instrumenter for SMV'er kan om nødvendigt kombineres med og supplere:

a) andre finansielle instrumenter, der iværksættes af medlemsstaterne og deres forvaltende myndigheder, og som finansieres af nationale eller regionale fonde eller i forbindelse med strukturfondenes operationer i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013

b) andre finansielle instrumenter, der iværksættes af medlemsstaterne og deres forvaltende myndigheder, som finansieres af nationale eller regionale programmer uden for strukturfondenes operationer

c) tilskud, der finansieres af Unionen, herunder i henhold til denne forordning

3. Egenkapitalfaciliteten til vækst og lånegarantifaciliteten i henholdsvis artikel 18 og 19 kan supplere medlemsstaternes brug af finansielle instrumenter til SMV'er inden for rammerne af Unionens samhørighedspolitik.

4. Egenkapitalfaciliteten til vækst og lånegarantifaciliteten kan om nødvendigt tillade pooling af finansielle ressourcer, i det omfang medlemsstaterne og/eller regionerne ønsker at bidrage med en del af de strukturmidler, de er blevet tildelt og i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013.

5. De finansielle instrumenter kan skabe et acceptabelt afkast for at opfylde andre partners eller investorers målsætninger. Egenkapitalfaciliteten til vækst kan operere på et underordnet grundlag, men har til formål at bevare værdien af de aktiver, der tilvejebringes fra Unionens budget.

6. Egenkapitalfaciliteten til vækst og lånegarantifaciliteten gennemføres i overensstemmelse med afsnit VIII i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og Kommissionens delegerede forordning (EU, Euratom) nr. 1268/2012 ⁽¹⁾.

7. De finansielle instrumenter under Cosme-programmet udvikles og gennemføres som supplement til og i overensstemmelse med de instrumenter, der iværksættes for SMV'er under Horisont 2020-programmet.

8. I overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 sikrer enheder, der er betroet opgaven med gennemførelse af de finansielle instrumenter, synligheden af Unionens tiltag, når de forvalter midler fra Unionen. I den forbindelse sikrer denne enhed, at finansielle formidlere udtrykkeligt orienterer slutmodtagere om, at finansieringen er muliggjort gennem støtte fra de finansielle instrumenter under Cosme-programmet. Kommissionen sikrer, at efterfølgende offentliggørelse af oplysninger om modtagere i overensstemmelse med artikel 60, stk. 2, litra e), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 er lettilgængelige for potentielle slutmodtagere.

9. Tilbagebetalinger, der skabes af den anden komponent i faciliteten for hurtigtvoksende og innovative SMV'er, etableret i henhold til afgørelse nr. 1639/2006/EF, og som er modtaget efter den 31. december 2013, skal i overensstemmelse med artikel 21, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 formålsbestemmes til egenkapitalfaciliteten til vækst, der er omhandlet i artikel 18 i nærværende forordning.

10. De finansielle instrumenter skal gennemføres i overensstemmelse med Unionens relevante statsstøtteregele.

Artikel 18

Egenkapitalfaciliteten til vækst

1. Egenkapitalfaciliteten til vækst skal gennemføres som et vindue for et enkelt, finansielt EU-egenkapitalinstrument, der støtter vækst og forskning og innovation (F&I) hos virksomhederne i Unionen fra den tidlige fase (herunder opstarten) til vækstfasen. Det enkle finansielle EU-egenkapitalinstrument skal støttes finansielt af Horisont 2020-programmet og Cosme-programmet.

2. Egenkapitalfaciliteten til vækst skal fokusere på fonde, der yder risikovillig kapital og mezzaninkapital, f.eks. efterstillet og ansvarlig lånekapital, til virksomheder i ekspansionsfasen og vækstvirksomheder, særligt dem, der driver grænseoverskridende virksomhed, og samtidig have mulighed for at foretage investeringer i startfasefonde i forbindelse med egenkapitalfaciliteten

for F&I under Horisont 2020-programmet og yde medfinansieringsfaciliteter til business angels. I tilfælde af investeringer i den tidlige fase må investeringen fra egenkapitalfaciliteten til vækst ikke overstige 20 % af Unionens samlede investeringer, bortset fra i tilfælde af flertrinsmidler og fund of funds, hvor finansieringen fra egenkapitalfaciliteten til vækst og egenkapitalfaciliteten for F&I under Horisont 2020-programmet skal ydes forholdsmæssigt på baggrund af fondenes investeringspolitik. Kommissionen kan beslutte at ændre grænsen på 20 % på baggrund af ændrede markedsvilkår. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren artikel 21, stk. 2.

3. Egenkapitalfaciliteten til vækst og egenkapitalfaciliteten for F&I under Horisont 2020-programmet, anvender samme leveringsmekanisme.

4. Støtten fra egenkapitalfaciliteten til vækst ydes i form af en af følgende investeringer:

- a) direkte fra Den Europæiske Investeringsfond eller andre enheder, der er betroet opgaven med gennemførelse af egenkapitalfaciliteten på vegne af Kommissionen, eller
- b) fra funds of funds eller investeringsenheder, der foretager grænseoverskridende investeringer, der er oprettet af Den Europæiske Investeringsfond, eller andre enheder (herunder ledere i den private eller offentlige sektor), der er betroet opgaven med gennemførelse af egenkapitalfaciliteten på vegne af Kommissionen, sammen med investorer fra private og/eller offentlige finansielle institutioner.

5. Egenkapitalfaciliteten til vækst skal investere i formidlende venturekapitalfonde, herunder i andele i fund of funds, der investerer i SMV'er, typisk i ekspansions- og vækstfasen. Investeringer under egenkapitalfaciliteten til vækst er langsigtede investeringer, der normalt foretages på 5 til 15 års sigt i venturekapitalfonde. Investeringshorisonten under egenkapitalfaciliteten til vækst må ikke være længere end 20 år fra undertegnelsen af aftalen mellem Kommissionen og den enhed, der skal gennemføre den.

Artikel 19

Lånegarantifaciliteten

1. Lånegarantifaciliteten skal yde:

- a) modgarantier og andre risikodelingsordninger for garantiordninger, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, samgarantier
- b) direkte garantier og andre risikodelingsordninger for andre finansielle formidlere, der opfylder støtteberettigelseskriterierne i stk. 5.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

2. Lånegarantifaciliteten skal gennemføres som et enkelt EU-lånefinansieringsinstrument til vækst, forskning og innovation af virksomhederne i Unionen ved brug af den samme leveringsmekanisme som den efterspørgselsstyrede SMV-komponent af lånefaciliteten for F&I under Horisont 2020-programmet (RSI II).

3. Lånegarantifaciliteten er sammensat således:

- a) garantier for lånefinansiering (herunder via efterstillet og ansvarlig lånekapital, leasing eller bankgarantier), som skal begrænse de særlige vanskeligheder, som levedygtige SMV'er står over for i forhold til at opnå adgang til finansiering, enten grundet deres opfattede høje risiko eller deres mangel på tilstrækkelig sikkerhed
- b) securitisering af SMV'ers lånefinansieringsporteføljer, som skal mobilisere yderligere lånefinansiering til SMV'er i henhold til behørig risikodelingsordninger hos de pågældende institutioner. Støtte til de nævnte securitiseringstransaktioner skal være betinget af en forpligtelse fra de pågældende institutioner til at bruge en væsentlig del af den opnåede likviditet eller den mobiliserede kapital til långivning til nye SMV'er inden for et rimeligt tidsrum. Størrelsen af denne nye lånefinansiering beregnes i forhold til størrelsen af den garanterede porteføljerisiko. Størrelsen af denne risiko skal sammen med tidshorisonten aftales særskilt for hver enkelt långivende institution.

4. Lånegarantifaciliteten skal drives af Den Europæiske Investeringsfond eller andre enheder, der er betroet opgaven med gennemførelse af lånegarantifaciliteten på vegne af Kommissionen. Individuelle garantier under lånegarantifaciliteten kan have en løbetid på op til ti år.

5. Støtteberettigelse under lånegarantifaciliteten fastsættes for hver formidler på grundlag af deres aktiviteter, og hvor effektive de er med hensyn til at hjælpe SMV'er med at opnå finansiering til levedygtige projekter. Lånegarantifaciliteten kan benyttes af formidlere, der støtter erhvervslivet med at finansiere bl.a. erhvervelse af materielle og immaterielle aktiver, driftskapital og til virksomhedsoverdragelser. Blandt kriterierne i forbindelse med securitisering af SMV'ers gældsfinansieringsporteføljer, indgår individuelle transaktioner, transaktioner med flere partnere samt transaktioner, hvori der er deltagelse fra flere lande. Støtteberettigelse baseres på god markedspraksis, særlig hvad angår kreditværdigheden og risikospredningen for den securitiserede portefølje.

6. Lånegarantifaciliteten skal, bortset fra lån i den securitiserede portefølje, dække lån på op til 150 000 EUR og med en minimumsløbetid på 12 måneder. Lånegarantifaciliteten skal også dække lån over 150 000 EUR og med en minimumsløbetid på 12 måneder, i tilfælde hvor SMV'er, der opfylder kriterierne for at være støtteberettigede i henhold til Cosme-programmet, ikke opfylder kriterierne for at være støtteberettigede i henhold til SMV-komponenten af lånefaciliteten under Horisont 2020-programmet.

Over denne tærskel er det de finansielle formidlers ansvar at dokumentere, om SMV'er er støtteberettigede i henhold til SMV-komponenten af lånefaciliteten under Horisont 2020-programmet.

7. Lånegarantifaciliteten skal være konstrueret på en sådan måde, at det vil være muligt at foretage indberetninger om SMV'er, der støttes, både hvad angår antal og omfang af lån.

Artikel 20

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen tager passende skridt til at sikre, at Unionens finansielle interesser, når der gennemføres tiltag, der finansieres i henhold til denne forordning, beskyttes mod foranstaltninger til bekæmpelse af svig, korruption og andre former for ulovlige aktiviteter, ved effektive kontroller, og hvis der opdages uoverensstemmelser, ved tilbagebetaling af de uretmæssigt udbetalte beløb og, om nødvendigt, ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dennes repræsentanter og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle støttemodtagere, kontrahenter og underleverandører samt andre tredjeparter, der har modtaget midler fra Unionen i henhold til denne forordning.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ og Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾, med henblik på at fastslå, hvorvidt svig, korruption eller andre former for ulovlige aktiviteter har betydning for Unionens finansielle interesser i forbindelse med en bevillingsaftale eller en bevillingsbeslutning eller en kontrakt, der finansieres i henhold til denne forordning.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, bevillingsaftaler og bevillingsbeslutninger, der følger af gennemførelsen af denne forordning, indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage disse revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (Se side i denne EUT).

⁽²⁾ Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

KAPITAL V

Udvalg og afsluttende bestemmelser

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel 22

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 vedrørende tilføjelser til de indikatorer, der er anført i bilaget, hvis disse indikatorer kan hjælpe med til at måle fremskridtet mod at nå Cosme-programmets generelle og særlige målsætninger.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 vedrørende ændringer af visse specifikke detaljer vedrørende de finansielle instrumenter. Disse detaljer er egenkapitalfaciliteten for væksts investeringsandel i Unionens samlede investeringer i venturekapitalfonde for startfasen og sammensætningen af den securitiserede låneportefølje.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 vedrørende ændringer af de vejledende beløb, der er nævnt i artikel 5, stk. 3, som overstiger disse beløb med mere end 5 % af værdien af finansieringsrammen i hvert tilfælde, skulle det blive nødvendigt at overstige denne grænse.

Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 22, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 23. december 2013.

3. Den i artikel 22 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 22 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 24

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Afgørelse nr. 1639/2006/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.
2. Tiltag, der er iværksat i henhold til afgørelse nr. 1639/2006/EF, og finansielle forpligtelser i forbindelse med disse tiltag er dog fortsat underlagt denne afgørelse, indtil tiltagene er afsluttet.
3. Den finansielle bevilling, der er omhandlet i artikel 5, kan også anvendes til at dække de udgifter til teknisk og administrativ bistand, der er nødvendige for at sikre overgangen mellem Cosme-programmet og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til afgørelse nr. 1639/2006/EF.

Artikel 25

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

BILAG

INDIKATORER FOR GENERELLE OG SÆRLIGE MÅLSÆTNINGER OG MILEPÆLE

Generel målsætning:	1. At styrke konkurrenceevne og bæredygtighed for Unionens virksomheder, navnlig SMV'er	
A. Indikator for virkning ⁽¹⁾	Nuværende situation	Langsigtet mål og milepæl (2020)
A.1. Resultater i SMV'erne for så vidt angår bæredygtighed	Vil blive målt regelmæssigt f.eks. vha. en Eurobarometerundersøgelse	Stigning i andelen af SMV'er i Unionen, som producerer grønne, dvs. miljøvenlige, produkter ⁽²⁾ , i forhold til referencescenariet (indledende måling)
A.2. Ændringer i unødvendige administrative og reguleringsmæssige byrder for både nye og eksisterende SMV'er ⁽³⁾	Antal dage det tager at oprette en ny SMV i 2012:5,4 arbejdsdage.	Markant nedbringelse af antallet af dage, det tager at oprette en ny SMV
	Omkostning ved oprettelse i 2012: 372 EUR	Markant nedbringelse af de gennemsnitlige omkostninger ved oprettelse i Unionen i forhold til referencescenariet
	Antal medlemsstater, hvor den tid, det tager at få licenser og tilladelser (herunder miljøtilladelser) til at igangsætte og udføre en virksomheds specifikke aktivitet, er en måned: 2	Markant stigning i antal medlemsstater, hvor den tid, det tager at få licenser og tilladelser (herunder miljøtilladelser) til at igangsætte og udføre en virksomheds specifikke aktivitet, er en måned
	Antal medlemsstater med en one-stop-shop for nystartede virksomheder, for at iværksættere kan udføre alle de nødvendige procedurer (f.eks. registrering, skat, moms og social sikring) via et fælles administrativt kontaktpunkt, enten fysisk (et kontor) eller virtuelt (online) eller begge i 2009: 18	Markant stigning i antal medlemsstater med en one-stop-shop for nystartede virksomheder
A.3. Ændringer i andelen af SMV'er, der eksporterer i eller uden for Unionen	25 % af SMV'er eksporterer og 13 % af SMV'er eksporterer uden for Unionen (2009) ⁽⁴⁾	Stigning i andelen af SMV'er, der eksporterer, og stigning i andelen af SMV'er, der eksporterer uden for Unionen, i forhold til referencescenariet
Generel målsætning:	2. At opfordre til en iværksætterkultur og fremme skabelse og vækst af SMV'er	
Indikator for virkning	Nuværende situation	Langsigtet mål og milepæl (2020)
B.1. Ændringer i SMV'ernes vækst	I 2010 stod SMV'erne for mere end 58 % af den samlede bruttoværditilvækst (BVT) i Unionen	Stigning i SMV-produktion (værditilvækst) og antal medarbejdere i forhold til referencescenariet
	Samlet antal medarbejdere i SMV'er i 2010: 87,5 mio. (67 % af jobbene i den private sektor i Unionen)	
B.2. Ændringer i andelen af EU-borgere, der ønsker at blive selvstændige.	Dette tal måles hvert andet eller tredje år vha. en Eurobarometerundersøgelse. Det senest tilgængelige tal er 37 % i 2012 (45 % i 2007 og 2009).	Stigning i antallet af EU-borgere, der ønsker at blive selvstændige, i forhold til referencescenariet

Særlig målsætning:	At forbedre adgangen til finansiering for SMV'er i form af egenkapital og lånekapital	
C. Finansielle instrumenter til vækst	Sidste kendte resultat (udgangssituation)	Langsigtet mål (2020)
C.1. Antal firmaer, der er omfattet af lånefinansiering	Pr. 31. december 2012 13,4 mia. EUR i mobiliseret finansiering, som når 219 000 SMV-garanti(SMEG)-faciliteten.	Værdi af mobiliseret finansiering ligger mellem 14,3 mia. EUR og 21,5 mia. EUR. Antal firmaer, der modtager finansiering, og som er omfattet af garantier fra Cosme-programmet, ligger mellem 220 000 og 330 000.
C.2. Antal venturekapitalinvesteringer fra Cosme-programmet og det samlede omfang af investeringerne	Pr. 31. december 2012 2,3 mia. EUR i venturekapitalstøtte mobiliseret til 289 SMV'er Faciliteten for hurtigtvoksende og innovative SMV'er (GIF)	Samlet værdi af venturekapitalinvesteringer ligger mellem 2,6 mia. EUR og 3,9 mia. EUR. Antal firmaer, der modtager venturekapitalinvesteringer fra Cosme-programmet, ligger mellem 360 og 540.
C.3. Gearingsgrad	Gearingsgrad for SMEG-faciliteten 1:32 Gearingsgrad for GIF: 1:6,7	Gældsinstrument 1:20 - 1:30 Egenkapitalinstrument 1:4 - 1:6 (5)
C.4. Additionalitet fra egenkapitalfaciliteten til vækst og lånegarantifaciliteten	Additionalitet fra SMEG-faciliteten: 64 % af de endelige støttemodtagere angav, at støtte var afgørende for at finde den finansiering, de havde brug for Additionalitet fra GIF: 62 % af de endelige GIF-støttemodtagere angav, at støtte var afgørende for at finde den finansiering, de havde brug for	Stigning i andelen af endelige støttemodtagere, som mener, at egenkapitalfaciliteten til vækst eller lånegarantifaciliteten giver midler, som ikke kunne opnås på anden vis, i forhold til referencescenariet.
Særlig målsætning:	At forbedre adgangen til markeder, navnlig inden for Unionen, men også på globalt plan	
D. Internationalt industrisamarbejde	Sidste kendte resultat (udgangssituation)	Langsigtet mål (2020)
D.1. Antal sager med forbedret tilpasning mellem Unionen og tredjelands bestemmelser om industrielle produkter	Det vurderes, at der i det reguleringsmæssige samarbejde med de vigtigste samhandelspartnere (USA, Japan, Kina, Brasilien, Rusland, Canada, Indien) i gennemsnit er 2 relevante områder med væsentlig tilpasning af de tekniske bestemmelser	4 relevante områder med væsentlig tilpasning af de tekniske bestemmelser i forhold til de vigtigste samhandelspartnere (USA, Japan, Kina, Brasilien, Rusland, Canada, Indien)
E. Enterprise Europe-netværket	Sidste kendte resultat (udgangssituation)	Langsigtet mål (2020)
E.1. Antal underskrevne partnerskabsaftaler	Underskrevne partnerskabsaftaler: 2 475 (2012)	Underskrevne partnerskabsaftaler: 2 500 på årsbasis
E.2. Anerkendelse af netværket blandt SMV'er	Anerkendelse af netværket blandt SMV'er vil blive målt i 2015	Stigning i anerkendelse af netværket blandt SMV'er i forhold til referencescenariet
E.3. Kundetilfredshedsmåling (% af SMV'er, der giver udtryk for tilfredshed, merværdi af særlige tjenester leveret af netværket)	Kundetilfredshedsmåling (% af SMV'er, der giver udtryk for tilfredshed, merværdi af særlige tjenester): 78 %	Kundetilfredshedsmåling (% af SMV'er, der giver udtryk for tilfredshed, merværdi af særlige tjenester): > 82 %
E.4. Antal SMV'er, der modtager støttetjenester	Antal SMV'er, der modtager støttetjenester: 435 000 (2011)	Antal SMV'er, der modtager støttetjenester: 500 000 på årsbasis
E.5. Antal SMV'er, der anvender digitale tjenester (herunder elektroniske informationstjenester) leveret af netværket	2 mio. SMV'er pr. år, der anvender digitale tjenester	2,3 mio. SMV'er pr. år, der anvender digitale tjenester

Særlig målsætning:	At forbedre rammevilkårene for konkurrenceevne og bæredygtighed blandt Unionens virksomheder, navnlig SMV'er, herunder i turismesektoren	
F. Aktiviteter til at forbedre konkurrenceevnen	Sidste kendte resultat (udgangssituation)	Langsigtet mål (2020)
F.1. Antal vedtagne forenklingsforanstaltninger	5 forenklingsforanstaltninger pr. år (2010)	Mindst 7 forenklingsforanstaltninger pr. år
F.2. Mere hensigtsmæssige regler	Der er blevet iværksat egnethedstjek siden 2010. Det eneste relevante egnethedstjek indtil nu er det igangværende pilotprojekt om typegodkendelse af motorkøretøjer	Op til 5 egnethedstjek vil blive iværksat i løbet af Cosme-programmets forløb.
F.3. Antal medlemsstater, der anvender konkurrenceevnetesten	Antal medlemsstater, der anvender konkurrenceevnetesten: 0	Markant stigning i antal medlemsstater, der anvender konkurrenceevnetesten.
F.4. Ressourceeffektivitetstiltag (hvilket kan omfatte energi, materialer eller vand, genbrug mv.) truffet af SMV'er	Vil blive målt regelmæssigt f.eks. vha. en Eurobarometerundersøgelse	Stigning i andelen af Unionens SMV'er, der har truffet mindst ét tiltag for at blive mere ressourceeffektive (hvilket kan omfatte energi, materialer eller vand, genbrug mv.) i forhold til referencescenariet (indledende måling) Stigning i andelen af Unionens SMV'er, der har planer om at gennemføre yderligere tiltag for at blive mere ressourceeffektive (hvilket kan omfatte energi, materialer eller vand, genbrug mv.) hvert andet år i forhold til referencescenariet (indledende måling)
G. Udvikling af en politik for SMV'er	Sidste kendte resultat (udgangssituation)	Langsigtet mål (2020)
G.1. Antal medlemsstater, der anvender SMV-testen	Antal medlemsstater, der anvender SMV-testen: 15	Markant stigning i antal medlemsstater, der anvender SMV-testen.
Særlig målsætning:	At forbedre rammevilkårene for konkurrenceevne og bæredygtighed blandt Unionens virksomheder, navnlig SMV'er, herunder i turismesektoren	
H. Turisme	Sidste kendte resultat (udgangssituation)	Langsigtet mål (2020)
H.1. Deltagelse i tværnationale samarbejdsprojekter	Tre lande omfattet pr. projekt i 2011	Stigning i antal medlemsstater, der deltager i tværnationale samarbejdsprojekter finansieret af Cosme-programmet, i forhold til referencescenariet
H.2. Antal destinationer, der har overtaget udviklingsmodellerne for bæredygtig turisme, der promoveres af de "fremtrædende europæiske rejsemål"	Antallet af fremtrædende europæiske rejsemål var i alt 98 (gennemsnitligt 20 pr. år – 10 i 2007, 20 i 2008, 22 i 2009, 25 i 2010 og 21 i 2011)	Flere end 200 destinationer, der overtager udviklingsmodellerne for bæredygtig turisme, der promoveres af de "fremtrædende europæiske rejsemål" (ca. 20 hvert år).
I. Nye forretningskoncepter	Sidste kendte resultat (udgangssituation)	Langsigtet mål (2020)
I.1. Antal nye produkter/tjenester på markedet	Skal måles regelmæssigt (Indtil nu har denne aktivitet været begrænset til analysearbejde i et begrænset omfang)	Stigning i det samlede antal nye produkter/tjenester i forhold til referencescenariet (indledende måling)

Særlig målsætning:	At fremme iværksætteri og iværksætterkultur	
J. Støtte til iværksætteri	Sidste kendte resultat (udgangssituation)	Langsigtet mål (2020)
J.1. Antal medlemsstater, der gennemfører iværksætterløsninger baseret på god praksis identificeret gennem Cosme-programmet	Antal medlemsstater, der gennemfører iværksætterløsninger: 22 (2010)	Markant stigning i antal medlemsstater, der gennemfører iværksætterløsninger.
J.2. Antal medlemsstater, der gennemfører iværksætterløsninger målrettet mod potentielle, unge, nye og kvindelige iværksættere samt andre specifikke målgrupper	I øjeblikket deltager 12 medlemsstater i EU-netværket af mentorer for kvindelige iværksættere. I øjeblikket har 6 medlemsstater og 2 regioner en specifik strategi for iværksætteruddannelse, 10 medlemsstater har indarbejdet nationale mål vedrørende iværksætteruddannelse i deres brede strategier for livslang læring, og i 8 medlemsstater drøftes iværksætterstrategier i øjeblikket.	Markant stigning i antal medlemsstater, der gennemfører iværksætterløsninger målrettet mod potentielle, unge, nye og kvindelige iværksættere samt andre specifikke målgrupper, i forhold til referencescenariet.

(1) Disse indikatorer henviser til udvikling inden for området erhvervs- og industripolitik. Kommissionen er ikke eneansvarlig for, at målene nås. En række andre faktorer uden for Kommissionens kontrol påvirker også resultaterne på dette område.

(2) Grønne produkter og tjenesteydelser har som vigtigste funktion at nedbringe miljørisici og minimere forurening og ressourceforbrug. Produkter med miljøegenskaber (miljødesign, miljømærke, økologisk produceret og med et stort genbrugsindhold) er også inkluderet. Kilde: Flash Eurobarometer 342, "SMEs, Resource Efficiency and Green Markets".

(3) Rådets konklusioner af 31. maj 2011 omfattede en opfordring til medlemsstaterne om om nødvendigt senest i 2012 at nedsætte oprettelsestiden for nye virksomheder til tre arbejdsdage og omkostningerne til 100 EUR samt til senest ved udgangen af 2013 at nedsætte den tid, det tager at få licenser og tilladelser til at igangsætte og udføre en virksomheds specifikke aktivitet, til tre måneder.

(4) "Internationalisation of European SMEs", EIM, 2010, http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/market-access/files/internationalisation_of_european_smes_final_en.pdf

(5) 1 EUR fra Unionens budget vil resultere i 20-30 EUR i finansiering og 4-6 EUR i egenkapitalinvesteringer i løbet af Cosme-programmets levetid.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1288/2013

af 11. december 2013

om oprettelse af "Erasmus+": EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 165, stk. 4, og artikel 166, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 med titlen "Et budget for Europa 2020" opfordrede til at oprette et samlet program for uddannelse, ungdom og idræt, herunder de internationale aspekter af videregående uddannelse, der samler handlingsprogrammet for Livslang læring ("Livslang læring"), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF ⁽⁴⁾, programmet Aktive unge ("Aktive unge") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1719/2006/EF ⁽⁵⁾, handlingsprogrammet Erasmus Mundus ("Erasmus Mundus") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets

afgørelse nr. 1298/2008/EF ⁽⁶⁾, ALFA III-programmet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 ⁽⁷⁾ samt programmerne Tempus og Edulink for at sikre større effektivitet og et kraftigere fokus på den synergi, der skal udnyttes mellem det samlede programs forskellige aspekter. Desuden foreslås det at lade idræt indgå som led i dette samlede program ("programmet").

(2) Midtvejsevalueringsrapporterne af de eksisterende programmer – Livslang læring, Aktive unge og Erasmus Mundus – den offentlige høring om de fremtidige EU-aktiviteter på områderne uddannelse og ungdom samt videregående uddannelse afdækkede et stort og på nogle områder voksende behov for fortsat samarbejde og mobilitet på europæisk plan på disse områder. I midtvejsevalueringerne understregedes også betydningen af tættere forbindelser mellem EU-programmerne og udviklingen af politikker for uddannelse og ungdom, og der blev udtrykt ønske om, at Unionens indsats struktureres således, at den bedre svarer til det livslange læringsbegreb. Endelig blev der opfordret til en enklere, mere brugervenlig og fleksibel tilgang til gennemførelsen af en sådan indsats og til at få gjort op med fragmenteringen af internationale videregående uddannelsesprogrammer.

(3) Programmet bør fokusere på tilgængeligheden af finansiering og gennemsigtigheden i de administrative og finansielle procedurer, herunder gennem anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) og digitalisering. Strømlining og forenkling af organiseringen og forvaltningen, samt et vedvarende fokus på at nedbringe de administrative udgifter, er også afgørende for programmets succes.

(4) Den offentlige høring om Unionens strategiske valg i forbindelse med gennemførelsen af den nye EU-kompetence på idrætsområdet og Kommissionens evalueringsrapport om de forberedende aktioner på idrætsområdet resulterede i nyttige oplysninger om prioriterede områder for Unionens indsats og påviste den merværdi, som Unionen kan skabe ved at støtte aktiviteter, der har til formål at generere, dele og sprede erfaringer og viden om forskellige problemstillinger vedrørende idræt på europæisk plan, forudsat at de navnlig fokuserer på græsrodsplan.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 154.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 200.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 19.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 3.12.2013.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF af 15. november 2006 om et handlingsprogram for livslang læring (EUT L 327 af 24.11.2006, s. 45).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1719/2006/EF af 15. november 2006 om oprettelse af programmet Aktive unge for perioden 2007-2013 (EUT L 327 af 24.11.2006, s. 30).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1298/2008/EF af 16. december 2008 om oprettelse af handlingsprogrammet Erasmus Mundus 2009-2013, der skal højne kvaliteten af de videregående uddannelser og fremme den mellemfolkelige forståelse gennem samarbejde med tredjelande (EUT L 340 af 19.12.2008, s. 83).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklings samarbejde (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41).

- (5) I Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst defineres Unionens vækststrategi for det kommende årti med vægt på at støtte denne vækst, og der fastlægges fem ambitiøse mål, som skal opfyldes inden 2020, navnlig på uddannelsesområdet, hvor målet er at andelen af unge, der forlader skolen for tidligt, skal sænkes til under 10 %, og hvor mindst 40 % af alle i alderen 30-34 år skal have gennemført en videregående uddannelse eller tilsvarende uddannelse. Det omfatter også flagskibsinitiativerne, især "Unge på vej" og dagsordenen for nye kvalifikationer og nye job.
- (6) Rådet opfordrede i sine konklusioner af 12. maj 2009 til oprettelsen af en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020) med fire strategiske mål, der kan imødegå de resterende udfordringer i forbindelse med udviklingen af et videnbaseret Europa og indsatsen for at gøre livslang læring til en reel mulighed for alle.
- (7) I overensstemmelse med artikel 8 og 10 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fremmer programmet bl.a. lighed mellem mænd og kvinder og foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling, der er begrundet i køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Der er behov for at udvide adgangen for dårligt stillede og sårbare grupper og aktivt at håndtere særlige indlæringsbehov for personer med handicap ved gennemførelsen af programmet.
- (8) Programmet bør have en stærk international dimension, navnlig med hensyn til videregående uddannelse, med henblik på ikke kun at forbedre kvaliteten af videregående uddannelser i Europa og dermed opfylde de bredere ET 2020-mål og Unionens attraktivitet som studiested, men også for at fremme den mellemfolkelige forståelse og bidrage til bæredygtig udvikling af videregående uddannelse i partnerlande samt deres bredere socioøkonomiske udvikling, herunder ved at stimulere "hjernemobilitet" gennem mobilitetsforanstaltninger med partnerlandsstatsborgere. Til dette formål bør der stilles midler til rådighed fra instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI), det europæiske naboskabsinstrument (ENI), instrumentet til førtiltrædesbistand (Ipa) og partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande (PI). Der kunne også stilles midler til rådighed fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) i overensstemmelse med gældende procedurer, der gælder for fonden. Bestemmelserne i denne forordning bør finde anvendelse på anvendelsen af disse midler, idet der sikres overensstemmelse med de respektive forordninger som opretter disse instrumenter og denne fond.
- (9) I sin resolution af 27. november 2009 om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018) understregede Rådet behovet for, at alle unge anerkendes som en ressource i samfundet, og forsøgte at fremme deres deltagelse i udviklingen af politikker, som berører dem, gennem en løbende struktureret dialog mellem beslutningstagere, unge og ungdomsorganisationer på alle niveauer.
- (10) At bringe formel, ikke-formel og uformel læring sammen i et enkelt program bør skabe synergier og fremme tværsektorielt samarbejde på tværs af de forskellige uddannelses-, erhvervsuddannelses- og ungdomssektorer. Under gennemførelsen af programmet bør der tages behørigt hensyn til de forskellige sektorer specifikke behov og, hvor det er hensigtsmæssigt, til de lokale og regionale myndigheders rolle.
- (11) For at fremme mobilitet, lighed og høj studiekvalitet bør Unionen som forsøgsordning oprette en studielånsgarantifacilitet, der giver studerende mulighed for, uanset deres sociale baggrund, at tage deres kandidatexamen i et andet land, hvortil deltagelse i programmet er åbent ("programlandet"). Studielånsgarantifaciliteten bør være til rådighed for finansielle institutioner, der er villige til på favorable vilkår at yde studerende lån til kandidatstudier i andre programlande. Dette supplerende og innovative værktøj for læringsmobilitet bør ikke erstatte nogen nuværende tilskuds- og låneordning eller hæmme udviklingen af fremtidige tilskuds- og låneordninger, der understøtter studerendes mobilitet på lokalt eller nationalt plan eller på EU-plan. Studielånsgarantifaciliteten bør være underlagt tæt overvågning og evaluering, navnlig vedrørende dens udbredelse på markedet i forskellige lande. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 2 og 2a, bør en midtvejsevalueringsrapport forelægges Europa-Parlamentet og Rådet senest ved udgangen af 2017 med henblik på at opnå politisk vejledning om videreførelse af studielånsgarantifaciliteten.
- (12) Medlemsstaterne bør tilstræbe at vedtage alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at fjerne retlige og administrative hindringer for et velfungerende program. Dette omfatter, så vidt muligt, en løsning af administrative spørgsmål, der giver anledning til vanskeligheder med hensyn til at opnå visa og opholdstilladelser. I overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/114/EF⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til at fremskynde procedurerne for indrejse og ophold.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste (EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12).

- (13) I Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 med titlen "Fremme af vækst og beskæftigelse – en dagsorden for moderniseringen af Europas videregående uddannelser" fastlægges en ramme inden for hvilken Unionen, medlemsstaterne og de videregående uddannelsesinstitutioner kan samarbejde for at øge antallet af kandidater, forbedre uddannelsernes kvalitet og maksimere videregående uddannelses og forsknings bidrag til at hjælpe medlemsstaternes økonomier og samfund med at komme stærkere ud af den globale økonomiske krise.
- (14) For bedre at kunne håndtere ungdomsarbejdsløshed i Unionen bør særlig opmærksomhed rettes mod det tværnationale samarbejde mellem institutioner for videregående uddannelse og erhvervsuddannelse og virksomheder med henblik på at forbedre de studerendes beskæftigelsesegnethed og udvikling af iværksætterfærdigheder.
- (15) Med Bolognaerklæringen, som blev undertegnet af undervisningsministrene fra 29 europæiske lande den 19. juni 1999, blev der iværksat en mellemstatslig proces med henblik på at skabe et europæisk område for videregående uddannelse, hvilket forudsætter vedvarende støtte på EU-plan.
- (16) Den afgørende rolle, som erhvervsuddannelse spiller med hensyn til opfyldelsen af en række af de mål, der er fastsat i Europa 2020-strategien, er bredt anerkendt og defineret i den fornyede Københavnproces (2011-2020), navnlig når der tages højde for dens potentiale i forbindelse med håndtering af Europas høje arbejdsløshedsniveau, særlig ungdomsarbejdsløshed og langtidsarbejdsløshed, fremme af en kultur for livslang læring, imødegåelse af social udstødelse og fremme af et aktivt medborgerskab. Praktikophold og lærlinguddannelser af høj kvalitet, herunder i mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, er nødvendige for at bygge bro mellem den viden, der er erhvervet gennem uddannelse, og de kvalifikationer og kompetencer, der kræves på arbejdsmarkedet, samt for at styrke unges beskæftigelsesegnethed.
- (17) Det er nødvendigt at styrke intensiteten og omfanget af europæisk samarbejde mellem skoler og af undervises og studerendes mobilitet for at opfylde de prioriteringer, der er fastlagt i dagsordenen for europæisk samarbejde om skoler i det 21. århundrede, nemlig at forbedre kvaliteten af skoleuddannelse i Unionen med hensyn til kompetenceudvikling, og for at fremme lige adgang og inklusion inden for skolesystemer og institutioner og styrke og understøtte lærerhvervet og skoleledelse. I den sammenhæng bør de strategiske mål om at mindske skolefrafald, forbedre resultaterne i grundlæggende færdigheder og øge deltagelsen i og kvaliteten af førskolepædagogik prioriteres sammen med mål om at styrke de faglige kompetencer blandt lærere og skoleledere og forbedre uddannelsesmulighederne for børn med indvandrerbaggrund og børn med vanskelige socio-økonomiske levevilkår.
- (18) Den nye europæiske dagsorden for voksenuddannelse, som er anført i Rådets resolution af 28. november 2011, har til formål at sætte alle voksne i stand til at udvikle og forbedre deres kvalifikationer og kompetencer gennem hele livet. Der bør lægges særlig vægt på at forbedre læringsmuligheder for de mange lavtuddannede europæere, navnlig ved at forbedre læse- og regnefærdigheder og fremme fleksible læringsforløb og voksenundervisning.
- (19) Foranstaltninger gennemført af Det Europæiske Ungdomsforum, NARIC (nationale informationscentre vedrørende akademisk anerkendelse), Eurydice, Euroguidance og Eurodesk-netværket, eTwinning's National Support Services, nationale Europass-centre og de nationale informationskontorer i naboskabslande er vigtige for at opfylde programmets mål, navnlig fordi de regelmæssigt kan formidle ajourførte oplysninger til Kommissionen om deres forskellige aktivitetsområder og formidle programresultater fra Unionen og i partnerlandene.
- (20) Samarbejde under programmet med internationale organisationer inden for uddannelse, ungdom og idræt, navnlig Europarådet, bør styrkes.
- (21) Med henblik på at bidrage til udviklingen af høj kvalitet i de europæiske integrationsundersøgelser i hele verden og på at imødekomme det stigende behov for viden og dialog om den europæiske integrationsproces og dens fremskridt er det vigtigt at stimulere topkvalitet inden for undervisning, forskning og analyser inden for dette område ved at støtte akademiske institutioner, foreninger, der er aktive inden for europæisk integration, og sammenslutninger, der forfølger mål af europæisk interesse, gennem Jean Monnet-aktionen
- (22) Samarbejde under programmet med civilsamfundsorganisationer inden for uddannelse, ungdom og idræt på nationalt og EU-plan er af stor betydning for at skabe en bred fornemmelse af ejerskab omkring strategier og politikker for livslang læring og for at tage civilsamfundet og dets interessenters idéer og bekymringer på alle niveauer i betragtning.

- (23) Kommissionens meddelelse af 18. januar 2011 med titlen "Udvikling af idrættens europæiske dimension" beskriver Kommissionens idéer til EU-foranstaltninger inden for idræt efter Lissabontraktatens ikrafttræden og stiller forslag til en liste over konkrete aktioner, som skal træffes af Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at fremme den europæiske identitet inden for idræt i tre bredt anlagte kapitler: idrættens rolle i samfundet, idrættens økonomiske dimension og idrættens organisering. Det er også nødvendigt at tage hensyn til idrættens, herunder oprindelige idrætsgrenes, merværdi og dens bidrag til Unionens kulturelle og historiske arv.
- (24) Det er navnlig nødvendigt at fokusere på breddeidræt og frivillighed inden for idræt, på grund af den vigtige rolle disse spiller for at fremme social inklusion, lige muligheder og sundhedsfremmende fysisk aktivitet.
- (25) Større gennemsigtighed og anerkendelse af kvalifikationer og kompetencer og øget accept af Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer bør bidrage til opbygningen af kvalitetsuddannelser og fremme mobiliteten i forbindelse med både livslang læring og beskæftigelsesformål i hele Unionen, både mellem lande og på tværs af sektorer. Hvis der gives adgang til metoder, praksis og teknologier, der anvendes i andre lande, vil det fremme beskæftigelsesegnetheden.
- (26) Med henblik herpå anbefales det, at der i udpræget grad gøres brug af Unionens fælles ramme for gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer (Europass) etableret ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2241/2004/EF ⁽¹⁾, det europæiske kvalitetssikringsregister for videregående uddannelser (EQAR), Den Europæiske Sammenslutning for Kvalitetssikringsorganisationer inden for Videregående Uddannelse (ENQA) etableret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/143/EF ⁽²⁾, den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF) for livslang læring etableret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 ⁽³⁾, det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET) etableret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 ⁽⁴⁾ og den europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse (EQAVET) under Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 ⁽⁵⁾ og det europæiske meritoverførsels- og meritakumuleringssystem (ECTS).
- (27) For at opnå større gennemslagskraft i kommunikationen til offentligheden og stærkere synergier mellem kommunikationsaktiviteter, der gennemføres på Kommissionens initiativ, bør de ressourcer, der tildeles kommunikationsaktiviteter i henhold til denne forordning, også medvirke til kommunikation udadtil om Unionens politiske prioriteringer, såfremt disse vedrører denne forordnings overordnede mål.
- (28) Det er nødvendigt at sikre, at alle aktioner, der gennemføres inden for programmets rammer, har en europæisk merværdi, og at de supplerer medlemsstaternes aktiviteter i overensstemmelse med artikel 167, stk. 4, i TEUF, og andre aktiviteter, især aktiviteter inden for kultur og kommunikationsmedier, beskæftigelse, forskning og innovation, industri og virksomheder, samhørigheds- og udviklingspolitik samt udvidelsespolitik og initiativer, instrumenter og strategier på området for regionalpolitik og eksterne forbindelser.
- (29) Programmet er udformet med henblik på at have en positiv og bæredygtig indvirkning på politik og praksis inden for uddannelse, ungdom og idræt. Denne systemiske indvirkning bør nås ved hjælp af programmets forskellige aktioner og aktiviteter, som sigter mod at fremme ændringer på det institutionelle plan og som i givet fald fører til innovation på systemniveau. Individuelle projekter, hvortil der søges finansiel støtte fra programmet, er ikke forpligtet til at have nogen systemisk indvirkning som sådan. Det er det akkumulerede resultat af disse projekter, som bør bidrage til at opnå systemisk indvirkning.
- (30) Effektiv resultatforvaltning, herunder evaluering og overvågning, kræver udvikling af specifikke, målbare og realistiske resultatindikatorer, som kan måles over tid, og som afspejler foranstaltningens hensigtsmæssighed.
- (31) Kommissionen og medlemsstaterne bør optimere brugen af it og nye teknologier for at fremme adgangen til aktioner vedrørende uddannelse, ungdom og idræt. Dette kunne omfatte virtuel mobilitet, som bør supplere, men ikke erstatte, læringsmobilitet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2241/2004/EF af 15. december 2004 om en samlet fællesskabsramme for større gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer (Europass) (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 6).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/143/EF af 15. februar 2006 om yderligere europæisk samarbejde vedrørende kvalitetssikring inden for videregående uddannelser (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 60).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (EUT C 111 af 6.5.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om etablering af det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET) (EUT C 155 af 8.7.2009, s. 11).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelserne (EUT C 155 af 8.7.2009, s. 1).

- (32) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, der skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (33) Med henblik på at sikre kontinuitet i den fondsstøtte, der ydes efter programmet til organers funktion, bør Kommissionen i programmets indledende fase kunne betragte omkostninger, som er direkte forbundne med gennemførelsen af støttede aktiviteter, som berettigede til støtte, selv om de blev afholdt af modtageren, inden ansøgningen om tilskud var indgivet.
- (34) Der er et behov for at fastlægge de resultatkriterier, som fordelingen af budgetmidler mellem medlemsstaterne til tiltag, der forvaltes af de nationale agenturer, bør baseres på.
- (35) Lande, der kandiderer til tiltrædelse af Unionen, og de lande, der er medlemmer af Den Europæiske Frihandels-sammenslutning (EFTA) og af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i Unionens programmer på grundlag af rammeaftaler, associeringsrådsafgørelser eller tilsvarende aftaler.
- (36) Schweiz kan deltage i EU-programmer i medfør af en aftale, som skal indgås, mellem Unionen og dette land.
- (37) Enkeltpersoner fra et oversøisk land eller territorium (OLT) og de offentlige og/eller private kompetente organer og institutioner i et OLT kan deltage i programmerne i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2001/822/EF ⁽²⁾. Begrænsningerne ved den fjerne beliggenhed, der gælder regionerne i Unionens yderste periferi og i de oversøiske lande og territorier, bør tages i betragtning ved programmets gennemførelse.
- (38) Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik skitserede i deres fælles meddelelse af 25. maj 2011 om en ny tilgang til naboskabslande i forandring bl.a. målet om yderligere at lette naboskabslandes deltagelse i Unionens aktioner vedrørende mobilitet og kapacitetsopbygning inden for videregående uddannelse og åbne det fremtidige uddannelsesprogram for naboskabslande.
- (39) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger under hele udgifts-cyklen, herunder ved forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med sanktioner. Der er et stigende behov for finansiering af ekstern bistand fra Unionen, men Unionens økonomiske og budgetmæssige situation begrænser de ressourcer, der er til rådighed til en sådan bistand. Kommissionen bør derfor tilstræbe den mest effektive og bæredygtige udnyttelse af de tilgængelige ressourcer, især ved at anvende finansielle instrumenter med løftestangsvirkning.
- (40) For at fremme adgangen til programmet bør tilskuddene til mobilitetsstøtte til enkeltpersoner tilpasses leve- og opholdsomkostningerne i destinationslandet. Medlemsstaterne bør også tilskyndes til, i overensstemmelse med national lovgivning, at fritage disse tilskud fra eventuelle skatter og sociale afgifter. Samme fritagelse bør gælde for offentlige eller private organer, som yder sådan finansiell støtte til de berørte enkeltpersoner.
- (41) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽³⁾ kan frivilligt arbejde anerkendes som medfinansiering i form af bidrag i form af naturalier.
- (42) I sin meddelelse af 29. juni 2011 med titlen "Et budget for Europa 2020" understregede Kommissionen sit tilsagn om at forenkle Unionens finansiering. Oprettelsen af et samlet program for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt vil sikre betydelig forenkling, rationalisering og synergivirkning i forvaltningen af programmet. Gennemførelsen af programmet bør forenkles yderligere gennem anvendelse af tilskud i form af engangsbeløb, enhedsomkostningsbaserede tilskud eller faste tilskud samt gennem begrænsning af de formelle og administrative krav til støttemodtagere og medlemsstater.
- (43) En forbedring af gennemførelsen og kvaliteten af støtten bør være hovedprincipperne bag opfyldelsen af programmets mål, samtidig med at der sikres optimal udnyttelse af de finansielle ressourcer.
- (44) Det er vigtigt at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af programmet og gennemførelsen heraf på en måde, der er så effektiv og brugervenlig som muligt, samtidig med at retssikkerheden og adgangen til programmet for alle deltagere garanteres.
- (45) For at sikre en hurtig reaktion på ændrede behov i hele programmets varighed bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår bestemmelser vedrørende resultatkriterier og vedrørende yderligere aktioner, der forvaltes af de nationale agenturer.

⁽¹⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ("associeringsafgørelsen") (EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(46) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse gennemførelsesbeføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.

(47) Programmet bør dække tre forskellige områder, og det udvalg, der nedsættes i henhold til denne forordning, bør behandle både horisontale og sektorspecifikke spørgsmål. Det er medlemsstaternes opgave at sikre, at de sender de relevante repræsentanter til at deltage i møder i udvalget i overensstemmelse med punkterne på dagsordenen, og formanden for udvalget opgave at sikre, at det klart fremgår af mødedagsordener, hvilken eller hvilke sektorer der er omfattet, og hvilke emner i den enkelte sektor der skal drøftes på hvert møde. Hvor det er relevant, og i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden og på ad hoc-basis, bør det være muligt at indbyde eksterne eksperter, herunder repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, til at deltage i udvalgs møderne som observatører.

(48) Der bør sikres en korrekt afslutning af programmet, navnlig med hensyn til videreførelsen af flerårige forvaltningsforanstaltninger, f.eks. finansiering af teknisk og administrativ bistand. Fra den 1. januar 2014 bør den tekniske og administrative bistand om nødvendigt sikre, at aktioner, som endnu ikke er afsluttet ved udgangen af 2013 under de foregående programmer, fortsat kan forvaltes.

(49) Målet for denne forordning, nemlig at etablere programmet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af dets omfang og virkninger men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(50) Afgørelse nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF og nr. 1298/2008/EF bør derfor ophæves.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(51) For at sikre kontinuiteten i den fondsstøtte, der ydes under programmet, bør denne forordning finde anvendelse fra den 1. januar 2014. Af hastende årsager bør denne forordning træde i kraft snarest muligt efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Programmets anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes et program for Unionens indsats på området uddannelse, ungdom og idræt med titlen "Erasmus+" ("programmet").

2. Programmet gennemføres for perioden fra 1. januar 2014 til 31. december 2020.

3. Programmet omfatter følgende områder under overholdelse af strukturerne og de specifikke behov i medlemsstaternes forskellige sektorer:

a) uddannelse på alle niveauer i et livslang læring-perspektiv, herunder skoleuddannelse (Comenius), videregående uddannelse (Erasmus), videregående uddannelse på internationalt plan (Erasmus Mundus), erhvervsrettet uddannelse (Leonardo da Vinci) og voksenuddannelse (Grundtvig)

b) ungdom (Aktive unge), især i forbindelse med ikke-formel og uformel læring

c) idræt, navnlig breddeidræt.

4. Programmet omfatter en international dimension, der skal støtte Unionens optræden udadtil, herunder dens udviklingsmål, gennem et samarbejde mellem Unionen og partnerlande.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "livslang læring": al almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ikke-formel læring og uformel læring, som man deltager i gennem hele livet, og som resulterer i øget viden, øgede kvalifikationer og øgede kompetencer eller deltagelse i samfundet set i et personligt, samfundsmæssigt, kulturelt, socialt og/eller beskæftigelsesmæssigt perspektiv, herunder udbydelse af rådgivnings- og vejledningstjenester

- 2) "ikke-formel læring": læring, der finder sted gennem planlagte aktiviteter (i form af mål for og tid afsat til læring), hvor en form for støtte til læring er til stede (f.eks. et forhold mellem elev og lærer), men som ikke er en del af det formelle uddannelsessystem
- 3) "uformel læring": læring som følge af daglige aktiviteter i forbindelse med arbejde, familie og fritid, som ikke er tilrettelagt eller struktureret hvad angår mål, tid eller støtte til læring; den kan være utilsigtet set fra den lærendes perspektiv
- 4) "struktureret dialog": dialog med unge og ungdomsorganisationer, der tjener som forum for fortløbende fælles overvejelse af prioriteterne for, gennemførelsen af og opfølgningen på det europæiske samarbejde på ungdomsområdet
- 5) "tværnational": enhver foranstaltning, der – medmindre andet er anført – involverer mindst to programlande, som omhandlet i artikel 24, stk. 1
- 6) "international": enhver foranstaltning, der involverer mindst ét programland og mindst ét tredjeland ("partnerland")
- 7) "læringsmobilitet": at flytte fysisk fra bopælslandet til et andet land for at gennemføre studier, kurser eller ikke-formel eller uformel læring; dette kan ske i form af praktikophold, lærlinguddannelse, udvekslingsophold for unge, frivilligt arbejde eller for at undervise eller deltage i en faglig udviklingsaktivitet og kan omfatte forberedende aktiviteter, såsom kurser i værtslandets sprog, såvel som afsender- og værtsaktiviteter samt opfølgningsaktiviteter
- 8) "samarbejde for innovation og udveksling af god praksis": tværnationale og internationale samarbejdsprojekter, der involverer organisationer inden for almen uddannelse, erhvervsuddannelse og/eller ungdom, og som kan omfatte andre organisationer
- 9) "støtte til politisk reform": enhver type aktivitet, der har til formål at støtte og fremme moderniseringen af uddannelsessystemer samt at yde støtte til udviklingen af europæisk ungdomspolitik gennem den politiske samarbejdsproces mellem medlemsstaterne, navnlig den åbne koordinationsmetode og den strukturerede dialog med unge mennesker
- 10) "virtuel mobilitet": et sæt af aktiviteter støttet af informations- og kommunikationsteknologi, herunder e-læring, der er tilrettelagt på institutionelt plan, som tilvejebringer eller fremmer tværnationale og/eller internationale samarbejds erfaringer i forbindelse med undervisning og/eller læring
- 11) "personale": personer, der på enten fagligt eller frivilligt grundlag deltager i uddannelse eller ikke-formel læring for unge og kan omfatte professorer, lærere, herunder erhvervslærere og andre undervisere, skoleledere, ungdomsarbejdere og administrativt personale
- 12) "ungdomsarbejder": en ansat eller frivillig, der deltager i ikke-formel læring, og som støtter unge mennesker i deres personlige socialpædagogiske og faglige udvikling
- 13) "unge": personer i alderen 13-30 år
- 14) "videregående uddannelsesinstitution":
- a) enhver type videregående uddannelsesinstitution, som i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis tilbyder anerkendte uddannelser eller andre anerkendte kvalifikationer på videregående niveau, uanset hvorledes denne institution benævnes
- b) enhver type videregående uddannelsesinstitution, som i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis tilbyder erhvervsuddannelse på videregående niveau
- 15) "fælles grader": en integreret uddannelse, der tilbydes af mindst to videregående uddannelsesinstitutioner, og som resulterer i et enkelt eksamensbevis, der udstedes og underskrives i fællesskab af alle de deltagende institutioner, og som anerkendes officielt i de lande, hvor de deltagende institutioner er beliggende
- 16) "dobbelte eller flere grader": en uddannelse, der tilbydes af mindst to videregående uddannelsesinstitutioner, hvor den studerende efter færdiggørelse af uddannelsen modtager et separat eksamensbevis fra hver deltagende institution
- 17) "ungdomsaktivitet": aktivitet uden for skolen (f.eks. udveksling af unge eller frivilligt arbejde eller oplæring af unge), som en ung gennemfører enten individuelt eller i en gruppe, navnlig gennem ungdomsorganisationer, og som er kendetegnet ved en ikke-formel læringstilgang
- 18) "partnerskab": en aftale indgået mellem en gruppe af institutioner og/eller organisationer i forskellige programlande med det formål at gennemføre fælles europæiske aktiviteter inden for uddannelse, ungdom og idræt eller etablere et formelt eller uformelt netværk inden for et relevant område, såsom fælles læringsprojekter for elever og deres lærere i form af udveksling af klasser og individuel mobilitet i længere perioder, intensive programmer inden for højere uddannelse og samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder for at fremme interregionalt, herunder grænseoverskridende, samarbejde; det kan udvides til at omfatte institutioner og/eller organisationer fra partnerlande med det formål at styrke kvaliteten af partnerskabet

- 19) "nøglekompetencer": det grundlæggende sæt af viden, kvalifikationer og holdninger, som alle har brug for i forbindelse med indfrielse af personligt potentiale og udvikling, aktivt medborgerskab, social inklusion og beskæftigelse, som anført i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF ⁽¹⁾;
- 20) "åben koordinationsmetode" eller (OMC): mellemstatslig metode, der danner ramme for samarbejdet mellem medlemsstaterne, hvis nationale politikker på den måde kan rettes mod visse fælles mål; i forbindelse med dette program anvendes den åbne koordinationsmetode på området almen uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom
- 21) "Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer": instrumenter, der hjælper interessenterne med at forstå, påskønne og anerkende læringsresultater og kvalifikationer i hele Unionen
- 22) "naboskabslande": lande og territorier, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik
- 23) "dobbelt karriere": kombinationen af idrætstræning på højt niveau med uddannelse eller arbejde
- 24) "breddeidræt": organiseret idræt, der udøves af amatør-idrætsudøvere på lokalt niveau, og idræt for alle.

Artikel 3

Europæisk merværdi

1. Under programmet ydes der alene støtte til aktioner og aktiviteter, som skaber en potentiel europæisk merværdi, og som bidrager til at nå det i artikel 4 nævnte generelle mål.
2. Den europæiske merværdi af programmets aktioner og aktiviteter sikres navnlig gennem deres:
- tværnationale karakter, navnlig med hensyn til mobilitet og samarbejde med henblik på at opnå en bæredygtig systemisk indvirkning
 - komplementaritet og synergi med andre programmer og politikker på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan
 - bidrag til en effektiv udnyttelse af Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring (EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10).

Artikel 4

Programmets generelle mål

Programmet skal bidrage til opfyldelse af:

- målene i Europa 2020-strategien, herunder det overordnede uddannelsesmål
- målene i strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet ("ET 2020"), herunder de tilsvarende benchmarks
- den bæredygtige udvikling af partnerlande inden for videregående uddannelse
- de overordnede mål for de fornyede rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)
- målet om at udvikle den europæiske dimension inden for idræt, navnlig breddeidræt, i overensstemmelse med Unionens arbejdsplan for sport, og
- fremme af europæiske værdier i overensstemmelse med artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union.

KAPITEL II

Uddannelse

Artikel 5

Specifikke mål

1. I overensstemmelse med programmets generelle mål, som fastlagt i artikel 4, navnlig målene i ET 2020, samt til støtte for bæredygtig udvikling af partnerlande inden for videregående uddannelse forfølger programmet følgende specifikke mål på uddannelsesområdet:
- at forbedre niveauet af nøglekompetencer og -kvalifikationer, særlig med hensyn til deres relevans for arbejdsmarkedet og deres bidrag til et sammenhængende samfund, navnlig gennem øgede muligheder for læringsmobilitet og gennem styrket samarbejde mellem uddannelsesverdenen og arbejdslivet
 - at fremme forbedringer af kvalitet, innovation, ekspertise og internationalisering blandt uddannelsesinstitutioner, navnlig gennem forbedret tværnationalt samarbejde mellem uddannelsesudbydere og andre interessenter
 - at fremme udviklingen af og øge kendskabet til et europæisk område for livslang læring, som skal supplere politiske reformer på nationalt plan og støtte moderniseringen af uddannelsessystemer, navnlig gennem styrket politisk samarbejde, bedre anvendelse af Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer og udbredelse af god praksis

d) at fremme den internationale dimension af uddannelse, navnlig gennem samarbejde mellem erhvervsrettede og videregående uddannelsesinstitutioner i Unionen og partnerlande, ved at gøre europæiske videregående uddannelsesinstitutioner mere attraktive og støtte Unionens optræden udadtil, herunder udviklingsmålene, gennem fremme af mobiliteten og samarbejdet mellem videregående uddannelsesinstitutioner i Unionen og partnerlande og målrettet kapacitetsopbygning i partnerlande

e) at forbedre sprogundervisningen og sprogindlæringen og at fremme Unionens brede sproglige mangfoldighed og interkulturelle bevidsthed

f) at fremme høj kvalitet i undervisnings- og forskningsaktiviteter i europæisk integration gennem Jean Monnet-aktiviteterne på verdensplan, jf. artikel 10.

2. Med henblik på evaluering af programmet opstilles der i bilag I målbare og relevante indikatorer for de i stk. 1 omhandlede specifikke mål.

Artikel 6

Programmets aktioner

1. Programmets mål forfølges gennem følgende typer aktioner på området for uddannelse:

- a) den enkeltes læringsmobilitet
- b) samarbejde for innovation og udveksling af god praksis, og
- c) støtte til politisk reform.

2. De specifikke Jean Monnet-aktiviteter er beskrevet i artikel 10.

Artikel 7

Den enkeltes læringsmobilitet

1. Den enkeltes læringsmobilitet støtter følgende aktiviteter i de i artikel 24, stk. 1, omhandlede programlande:

- a) mobilitet for studerende på alle niveauer af videregående uddannelser og for studerende, lærlinge og elever i erhvervsuddannelserne. Denne mobilitet kan være i form af studier ved en partnerinstitution eller praktikophold eller ved at opnå erfaring som lærling, assistent eller praktikant i udlandet. Mobilitet på kandidatniveau kan støttes gennem den i artikel 20 omhandlede studielånsgarantifacilitet
- b) mobilitet for personale inden for de i artikel 24, stk. 1, omhandlede programlande. Denne mobilitet kan være i

form af undervisning eller assistentjob eller deltagelse i faglige udviklingsaktiviteter i udlandet.

2. Under denne aktion ydes der også støtte til den internationale mobilitet for studerende og personale til og fra partnerlande, hvad angår videregående uddannelse, herunder mobilitet tilrettelagt på grundlag af fælles eller dobbelte/flere grader af høj kvalitet eller fælles forslagsindkaldelser.

Artikel 8

Samarbejde for innovation og udveksling af god praksis

1. Under samarbejde for innovation og udveksling af god praksis støttes følgende:

a) strategiske partnerskaber mellem organisationer og/eller institutioner, som er involveret i uddannelse eller andre relevante sektorer med henblik på at udvikle og gennemføre fælles initiativer og fremme peerlæring og udveksling af erfaring

b) partnerskaber mellem arbejdslivet og uddannelsesinstitutioner i form af:

— videnalliancer mellem især videregående uddannelsesinstitutioner og arbejdslivet, der tager sigte på at fremme kreativitet, innovation, arbejdsbaseret læring og iværksætterånd ved at tilbyde relevante læringsmuligheder, herunder udvikling af nye læseplaner og pædagogiske tilgange

— alliancer vedrørende sektorspecifikke kvalifikationer mellem udbydere af uddannelse og arbejdslivet, der tager sigte på at øge beskæftigelsesegnethed, bidrage til at skabe nye sektorspecifikke eller tværsektorielle læseplaner, udvikle innovative former for erhvervsrettet uddannelse og anvende Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer i praksis

c) it-platforme, herunder især eTwinning, som omfatter alle uddannelsessektorer, og som muliggør peerlæring, virtuel mobilitet, udveksling af god praksis og åbning af adgang for deltagere fra naboskabslande.

2. Under denne aktion ydes der også støtte til udvikling, kapacitetsopbygning, regional integration, videnudveksling og moderniseringsprocesser gennem internationale partnerskaber mellem videregående uddannelsesinstitutioner i Unionen og i partnerlande, navnlig med hensyn til peerlæring og fælles uddannelsesprojekter samt gennem fremme af regionalt samarbejde og nationale informationskontorer, navnlig med naboskabslande.

Artikel 9

Støtte til politisk reform

1. Støtte til politisk reform omfatter aktiviteter iværksat på EU-plan i relation til:

- a) gennemførelsen af Unionens politiske dagsorden for uddannelse i forbindelse med den åbne koordinationsmetode samt Bologna- og Københavnprocesserne
 - b) gennemførelse i programlandene af Unionens gennemsigtheds- og anerkendelsesværktøjer, navnlig Unionens fælles ramme for åbenhed i kvalifikationer og kompetencer (Europass), den europæiske ramme for kvalifikationer (EQF), det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS), det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET), den europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse (EQAVET), det europæiske kvalitetssikringsregister for videregående uddannelser (EQAR) og Den Europæiske Sammenslutning for Kvalitetssikringsorganisationer inden for Videregående Uddannelse (ENQA) og tilvejebringelse af støtte til EU-dækkende netværk og europæiske ikke-statslige organisationer (ngo'er), som er aktive på uddannelsesområdet
 - c) politisk dialog med relevante europæiske interessenter på uddannelsesområdet
 - d) NARIC, Eurydice- og Euroguidance-netværket samt nationale Europass-centre.
2. Under denne aktion ydes der også støtte til politisk dialog med partnerlande og internationale organisationer.

Artikel 10

Jean Monnet-aktiviteter

Jean Monnet-aktiviteterne har til formål at:

- a) fremme undervisning og forskning i europæisk integration i hele verden blandt sagkyndige akademikere, studerende og borgere, navnlig gennem oprettelsen af Jean Monnet-professorater og andre akademiske aktiviteter og gennem bistand til andre videnopbygningsaktiviteter på videregående uddannelsesinstitutioner
- b) støtte aktiviteter, der gennemføres af akademiske institutioner eller sammenslutninger på området europæiske integrationsstudier, og støtte et Jean Monnet-kvalitetsmærke
- c) støtte følgende institutioner, der forfølger et mål af europæisk interesse:
 - i) Det Europæiske Universitetsinstitut, Firenze
 - ii) Europakollegiet (afdelingerne i Brügge og Natolin)

iii) Det Europæiske Institut for Offentlig Administration (EIPA), Maastricht

iv) Det Europæiske Retsakademi, Trier

v) Det Europæiske Agentur for Udvikling af Undervisning af Personer med Særlige Behov, Odense

vi) Det Internationale Center for Europæisk Uddannelse (CIFE), Nice

d) fremme politisk debat og udveksling mellem den akademiske verden og politikerne om Unionens politiske prioriteter.

KAPITEL III

Ungdom

Artikel 11

Specifikke mål

1. I overensstemmelse med programmets generelle mål, som fastlagt i artikel 4, navnlig målene i de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018), forfølger programmet følgende specifikke mål:

- a) at forbedre niveauet af nøglekompetencer og -kvalifikationer hos unge, herunder dem, der har færre muligheder, samt fremme deltagelse i det demokratiske liv i Europa og på arbejdsmarkedet, aktivt medborgerskab, interkulturel dialog, social inklusion og solidaritet, især gennem øgede muligheder for læringsmobilitet for unge, ungdomsarbejdere eller ungdomsorganisationer og ungdomsledere, og gennem styrkede forbindelser mellem ungdomsområdet og arbejdsmarkedet
- b) fremme af kvalitetsforbedringer i ungdomsarbejdet, navnlig gennem øget samarbejde mellem organisationer på ungdomsområdet og/eller andre interessenter
- c) at supplere de politiske reformer på lokalt, regionalt og nationalt plan og at støtte udviklingen af viden og evidensbaseret ungdomspolitik og anerkendelse af ikke-formel og uformel læring, navnlig gennem styrket politisk samarbejde, bedre anvendelse af Unionens gennemsigtheds- og anerkendelsesværktøjer og udbredelse af god praksis
- d) at forbedre den internationale dimension af aktiviteter på ungdomsområdet og at udbygge ungdomsarbejdes og ungdomsorganisationers rolle som støttestrukturer for unge i komplementaritet med Unionens optræden udadtil, navnlig gennem fremme af mobiliteten og samarbejdet mellem Unionen og interessenter i partnerlande og internationale organisationer og gennem målrettet kapacitetsopbygning i partnerlande.

2. Med henblik på evaluering af programmet opstilles der i bilag I målbare og relevante indikatorer for de i stk. 1 omhandlede specifikke mål.

Artikel 12

Programmets aktioner

Programmets mål forfølges gennem følgende typer aktioner:

- a) den enkeltes læringsmobilitet
- b) samarbejde for innovation og udveksling af god praksis
- c) støtte til politisk reform.

Artikel 13

Den enkeltes læringsmobilitet

1. Under den enkeltes læringsmobilitet støttes følgende:
 - a) mobilitet for unge inden for ikke-formelle og uformelle læringsaktiviteter mellem programlandene: en sådan mobilitet kan tage form af udvekslingsophold for unge og frivilligt arbejde via den europæiske volontørtjeneste for unge samt innovative aktiviteter, der bygger på eksisterende bestemmelser om mobilitet
 - b) mobilitet for personer, der er aktive inden for ungdomsarbejde eller ungdomsorganisationer, og ungdomsledere; en sådan mobilitet kan tage form af uddannelses- og netværks-samarbejdsaktiviteter.
2. Denne aktion støtter også unges mobilitet og mobilitet blandt personer, der er aktive i ungdomsarbejde eller ungdomsorganisationer, og ungdomsledere til og fra partnerlande, navnlig naboskabslande.

Artikel 14

Samarbejde for innovation og udveksling af god praksis

1. Under samarbejde for innovation og udveksling af god praksis støttes følgende:
 - a) strategiske partnerskaber, der sigter mod at udvikle og gennemføre fælles initiativer, herunder ungdomsinitiativer og medborgerskabsprojekter, der fremmer aktivt medborgerskab, social innovation, deltagelse i det demokratiske liv og iværksætterånd gennem peerlæring og udveksling af erfaring

- b) it-platforme på ungdomsområdet, som muliggør peerlæring, videnbaseret ungdomsarbejde, virtuel mobilitet og udveksling af god praksis.

2. Under dette tiltag ydes der endvidere støtte til udvikling, kapacitetsopbygning og videnudveksling gennem partnerskaber mellem organisationer i programlande og partnerlande, navnlig gennem peerlæring.

Artikel 15

Støtte til politisk reform

1. Støtte til politisk reform omfatter aktiviteter i relation til:
 - a) gennemførelse af Unionens politiske dagsorden på ungdomsområdet ved hjælp af den åbne koordinationsmetode
 - b) gennemførelse i programlandene af Unionens gennemsigtheds- og anerkendelsesværktøjer, navnlig Youthpass, og støtte til EU-dækkende netværk og europæiske ungdoms-ngo'er
 - c) politik-dialog med de relevante europæiske interessenter og struktureret dialog med unge
 - d) det europæiske ungdomsforum, ressourcecentre for udvikling af ungdomsarbejde og Eurodesk-netværket.
2. Under denne aktion ydes der også støtte til politisk dialog med partnerlande og internationale organisationer.

KAPITEL IV

Idræt

Artikel 16

Specifikke mål

1. I overensstemmelse med programmets generelle mål, som fastlagt i artikel 4, og Unionens arbejdsplan for sport fokuserer programmet navnlig på breddeidrætten og omfatter følgende specifikke mål:
 - a) at håndtere grænseoverskridende trusler mod idrættens integritet, såsom doping, aftalt spil og vold samt alle former for intolerance og diskrimination
 - b) at fremme og støtte god forvaltning inden for idræt og dobbelte karrierer for idrætsudøvere
 - c) at fremme frivillige aktiviteter inden for idræt samt social inklusion, lige muligheder og bevidsthed om vigtigheden af sundhedsfremmende fysisk aktivitet gennem øget deltagelse i og lige adgang til idræt for alle.

2. Med henblik på evaluering af programmet opstilles der i bilag I målbare og relevante indikatorer for de i stk. 1 omhandlede specifikke mål.

Artikel 17

Aktivitet

1. Målene vedrørende samarbejde forfølges gennem følgende tværnationale aktiviteter, som navnlig skal fokusere på breddeidrætten:

- a) støtte til samarbejdende partnerskaber
- b) støtte til europæiske idrætsarrangementer uden gevinst for øje, som inddrager flere programlande og bidrager til de mål, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra c)
- c) støtte til styrkelse af videnbasen til udformning af politikker
- d) dialog med relevante europæiske interessenter.

2. Til de i stk. 1 omhandlede aktiviteter kan søges opnået supplerende finansiering fra tredjeparter, som f.eks. private virksomheder.

KAPITEL V

Finansielle bestemmelser

Artikel 18

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet fra den 1. januar 2014 er fastsat til 14 774 524 000 EUR i løbende priser.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.

2. Det i stk. 1 nævnte beløb tildeles til programmets aktioner, som følger, med en fleksibilitetsmargen, der ikke overstiger 5 % af hvert af de tildelte beløb:

- a) 77,5 % til uddannelse, hvoraf følgende minimumstildelinger afsættes:
 - i) 43 % til videregående uddannelse, hvilket repræsenterer 33,3 % af det samlede budget
 - ii) 22 % til erhvervsuddannelse, hvilket repræsenterer 17 % af det samlede budget
 - iii) 15 % til skoleuddannelse, hvilket repræsenterer 11,6 % af det samlede budget

iv) 5 % til voksenuddannelse, hvilket repræsenterer 3,9 % af det samlede budget

b) 10 % til unge

c) 3,5 % til studielånsgarantifaciliteten

d) 1,9 % til Jean Monnet

e) 1,8 % til idræt, hvoraf ikke mere end 10 % til den aktivitet, der er nævnt i artikel 17, stk. 1, litra b)

f) 3,4 % til driftstilskud til nationale agenturer, og

g) 1,9 % til dækning af administrationsudgifter.

3. Af de tildelinger, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b), skal mindst 63 % tildeles til den enkeltes læringsmobilitet, mindst 28 % til samarbejde for innovation og udveksling af god praksis og 4,2 % til støtte til politisk reform.

4. Ud over den i stk. 1 anførte finansieringsramme og for at fremme den internationale dimension inden for videregående uddannelse tildeles supplerende støtte som fastsat i de forskellige instrumenter for samarbejdet udadtil (instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI), det europæiske naboskabsinstrument (ENI), partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande (PI) og instrumentet til førtiltrædelsesbistand (Ipa)) til aktioner vedrørende læringsmobilitet til eller fra partnerlande og vedrørende samarbejde og politisk dialog med myndigheder, institutioner og organisationer fra disse lande. Denne forordning finder anvendelse på anvendelsen af disse midler, samtidig med at der sikres overensstemmelse med de respektive forordninger, der regulerer disse eksterne instrumenter og, for så vidt angår DCI, også opfyldelse af kriterierne for officiel udviklingsbistand som fastsat af OECD's Komité for Udviklingsbistand.

Finansieringen stilles til rådighed gennem to flerårige tildelinger, der dækker hhv. de første fire år og de resterende tre år. Tildelingen af denne finansiering fastlægges i den flerårige vejledende programmering for de eksterne instrumenter, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med de fastlagte behov og prioriteringer for de pågældende lande. Samarbejde med partnerlande kan, hvor det er relevant, baseres på supplerende bevillinger fra disse lande, som tilvejebringes efter procedurer, der aftales med dem.

De mobilitetsaktioner for studerende og undervisere mellem programlande og partnerlande, der er finansieret via tildelinger fra DCI, skal fokusere på områder, der er relevante for inklusiv og bæredygtig udvikling i udviklingslandene.

5. Bevillingerne til programmet kan også dække udgifter til forberedende aktiviteter, tilsyns-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som er nødvendige for forvaltningen af programmet og for at nå dets mål, herunder navnlig undersøgelser, ekspertmøder og informations- og kommunikationsaktioner, såsom kommunikation udadtil om Unionens politiske prioriteringer, for så vidt de angår denne forordnings generelle mål, udgifter i forbindelse med it, der fokuserer på informationsbehandling og -udveksling, samt alle andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen afholder i forbindelse med forvaltningen af programmet.

6. Bevillingerne kan også anvendes til udgifter til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med sikring af overgangen mellem programmet og de foranstaltninger, der vedtages i medfør af afgørelse nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF og nr. 1298/2008/EF. Om nødvendigt kan der afsættes bevillinger i budgettet efter 2020 til dækning af lignende udgifter for at muliggøre forvaltning af aktioner og aktiviteter, som ikke er afsluttet den 31. december 2020.

7. De midler til enkeltes læringsmobilitet, jf. artikel 6, stk. 1, litra a), og artikel 12, litra a), der skal forvaltes af et nationalt agentur eller nationale agenturer ("nationalt agentur"), tildeles på grundlag af befolkningens størrelse og leveomkostningerne i medlemsstaten, afstanden mellem medlemsstaternes hovedstæder samt resultater. Resultatparameteret tegner sig for 25 % af de samlede midler i henhold til kriterierne i stk. 8 og 9. For så vidt angår strategiske partnerskaber jf. artikel 8, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, litra a), der skal udvælges og forvaltes af et nationalt agentur, tildeles midlerne på grundlag af kriterier, som defineres af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3. Disse formler skal så vidt muligt være neutrale med hensyn til medlemsstaternes forskellige uddannelsessystemer, skal undgå betydelige reduktioner i det årlige budget, medlemsstaterne tildeles fra år til år, og skal begrænse uforholdsmæssigt store ubalancer i de tildelte tilskud mest muligt.

8. Tildeling af midler baseret på resultater finder anvendelse for at effektiv anvendelse af ressourcer fremmes. Kriterierne til måling af resultater baseres på de senest tilgængelige data og fokuserer navnlig på:

a) det årlige resultatniveau, og

b) det årlige betalingsniveau.

9. Tildelingen af midler for 2014 baseres på de senest tilgængelige data om gennemførte aktioner og anvendelsen af budgettet under programmet for Livslang læring, programmet Aktive unge og Erasmus Mundus-programmet indtil og med den 31. december 2013.

10. Programmet kan yde støtte gennem specifikke innovative finansieringsmetoder, navnlig som omhandlet i artikel 20.

Artikel 19

Specifikke finansieringsmetoder

1. Kommissionen gennemfører Unionens finansielle støtte i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Kommissionen kan udsende fælles forslagsindkaldelser med partnerlande eller deres organisationer og agenturer med henblik på at finansiere projekter på grundlag af modsvarende midler. Projekter kan vurderes og udvælges gennem fælles evaluerings- og udvælgelsesprocedurer, som aftales mellem de involverede finansierende organer i overensstemmelse med principperne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

3. Offentlige organer såvel som skoler, videregående uddannelsesinstitutioner og organisationer inden for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt, der har modtaget over 50 % af deres årlige indtægter via offentlige kilder i løbet af de foregående to år, betragtes som værende i besiddelse af den finansielle, faglige og administrative kapacitet til at gennemføre aktiviteter under programmet. Det kræves ikke, at de fremlægger yderligere dokumentation som bevis for denne kapacitet.

4. Som undtagelse fra artikel 130, stk. 2 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og i behørigt begrundede tilfælde, kan Kommissionen betragte omkostninger, der er direkte forbundet med gennemførelsen af støttede aktiviteter og afholdt i de første seks måneder af 2014, som tilskudsberettigede fra den 1. januar 2014, selv om de blev afholdt af støttemodtageren, inden ansøgningen om tilskud blev indgivet.

5. Det i artikel 137, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, anførte beløb gælder ikke for finansiel støtte til læringsmobilitet, som tildeles enkeltpersoner.

Artikel 20

Studielånsgarantifacilitet

1. Studielånsgarantifaciliteten tilvejebringer delgarantier til finansielle formidlere for lån på de gunstigst mulige vilkår til studerende, der gennemfører et videregående uddannelsesprograms andet trin, f.eks. en kandidatgrad, på en anerkendt videregående uddannelsesinstitution i et programland, som omhandlet i artikel 24, stk. 1, som hverken er deres bopælsland eller det land, hvor de modtog de kvalifikationer, der gav adgang til kandidatuddannelsen.

2. Garantier udstedt gennem studielånsgarantifaciliteten omfatter nye mulige studielån på op til højst 12 000 EUR for et etårigt program, og op til 18 000 EUR for et toårigt program, eller tilsvarende i lokal valuta.

3. Forvaltningen af studielånsgarantifaciliteten på EU-plan overdrages til Den Europæiske Investeringsfond (EIF) i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 på grundlag af en uddelegeringsaftale med Kommissionen, der fastlægger de detaljerede bestemmelser og krav til gennemførelsen af studielånsgarantifaciliteten og parternes respektive forpligtelser. På dette grundlag indgår EIF aftaler med finansielle formidlere, såsom banker, nationale og/eller regionale studielånsinstitutioner eller andre anerkendte finansielle institutioner, og bestræber sig på at vælge en finansiel formidler fra hvert programland med henblik på at sikre, at studerende fra alle programlande har adgang til studielånsgarantifaciliteten på en sammenhængende og ikke-diskriminerende måde.

4. Teknisk information om studielånsgarantifacilitetens funktionsmåde er indeholdt i Bilag II.

KAPITEL VI

Resultater og formidling

Artikel 21

Overvågning og evaluering af effektivitet og resultater

1. Kommissionen overvåger og rapporterer regelmæssigt i samarbejde med medlemsstaterne regelmæssigt om effektiviteten og resultaterne af programmet målt i forhold til dets mål med særlig hensyntagen til:

- a) den europæiske merværdi, jf. artikel 3
- b) fordelingen af midler i forbindelse med uddannelses- og ungdomssektorerne, med henblik på ved programmets afslutning at sikre en tildeling af midler, der garanterer en bæredygtig systemisk indvirkning
- c) brugen af de midler, der stammer fra de eksterne instrumenter, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, og deres bidrag til de respektive mål og principper for disse instrumenter.

2. Ud over at foretage dens løbende overvågningsaktiviteter, forelægger Kommissionen en midtvejsevalueringsrapport senest den 31. december 2017 med henblik på at vurdere de trufne foranstaltningers effektivitet med hensyn til at nå programmets mål, og på at vurdere programmets effektivitet og dets europæiske merværdi, eventuelt ledsaget af et forslag til ændring af denne forordning. Midtvejsevalueringsrapporten skal omhandle mulighederne for forenkling af programmet, den interne og eksterne samhørighed, dets måls fortsatte relevans og de trufne foranstaltningers bidrag til opfyldelse af Europa 2020-strategien. I evalueringen tages der ligeledes hensyn til resultaterne af en evaluering af den langsigtede virkning af de foregående programmer (Livslang læring, Aktive unge, Erasmus Mundus og andre programmer vedrørende videregående uddannelse på internationalt plan).

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget den i stk. 2 nævnte midtvejsevalueringsrapport.

4. Uanset kravene i kapitel VII og de nationale agenturers forpligtelser som omhandlet i artikel 28 skal medlemsstaterne senest den 30. juni 2017 indsende en rapport til Kommissionen om programmets gennemførelse og indvirkning på deres respektive områder.

5. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en endelig evaluering af programmet senest den 30. juni 2022.

Artikel 22

Kommunikation og formidling

1. Kommissionen varetager i samarbejde med medlemsstaterne formidlingen af information, presseomtale og opfølgning med hensyn til alle aktioner og aktiviteter, hvortil der ydes støtte under programmet, og formidling af resultater af de tidligere programmer for Livslang læring, Aktive unge og Erasmus Mundus.

2. Modtagere af tilskud til de projekter, der støttes gennem aktioner og aktiviteter, der er omhandlet i artikel 6, 10, 12, 17 og 20 bør sikre at de opnåede resultater og virkninger kommunikeres og formidles effektivt. Dette kan omfatte peer-to-peer-informationsaktiviteter om mobilitetsmuligheder.

3. De nationale agenturer, jf. artikel 28, udvikler en sammenhængende tilgang med henblik på effektiv formidling og udnyttelse af resultater af aktiviteter, der er støttet under de aktioner, der forvaltes under programmet, bistår generelt Kommissionen i forbindelse med formidlingen af information om programmet, herunder oplysninger om aktioner og aktiviteter, der forvaltes på nationalt plan og på EU-plan, og dets resultater og informerer de relevante målgrupper om aktioner i deres land.

4. De offentlige og private organer inden for de sektorer, som er omfattet af programmet, skal bruge navnet "Erasmus+" i forbindelse med kommunikation og formidling af information om programmet. Følgende navne anvendes på de forskellige sektorer under programmet:

- "Comenius": almen skoleuddannelse
- "Erasmus": alle typer videregående uddannelse i programlandene
- "Erasmus Mundus": alle typer videregående uddannelsesaktiviteter i programlandene og partnerlande
- "Leonardo da Vinci": erhvervsrettet uddannelse
- "Grundtvig": voksenuddannelse

— "Aktive unge": ikke-formel og uformel læring på ungdomsområdet.

— "Idræt": aktiviteter på idrætsområdet.

5. Kommunikationsaktiviteter skal også bidrage til kommunikation udadtil om Unionens politiske prioriteringer, såfremt de vedrører denne forordnings overordnede mål.

KAPITEL VII

Adgang til programmet

Artikel 23

Adgang

1. Offentlige eller private organer, der er beskæftiget med uddannelse, ungdom og breddeidræt, kan indsende ansøgninger om støtte under dette program. Hvad angår de aktiviteter, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, litra a), skal programmet støtte deltagelse af grupper af unge, som er aktive inden for ungdomsarbejde, men ikke nødvendigvis inden for rammerne af en ungdomsorganisation.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer under programmets gennemførelse, bl.a. hvad angår udvælgelse af deltagere og tildeling af stipendier, at der ydes en særlig indsats for at fremme social inklusion og deltagelsen af personer, der har særlige behov eller færre muligheder.

Artikel 24

Deltagerlande

1. Programmet er åbent for deltagelse af følgende lande ("programlandene"):

- a) medlemsstaterne
- b) tiltrædelseslande, kandidatlande og potentielle kandidatlande, der er omfattet af en førtiltrædelsesstrategi, i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastlagt i de respektive rammeaftaler, associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler
- c) de EFTA-lande, der er part i EØS-aftalen, i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte aftale
- d) Det Schweiziske Forbund på grundlag af en bilateral aftale, som indgås med dette land
- e) de lande, som er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, og som har indgået aftaler med Unionen, der åbner mulighed for deres deltagelse i Unionens programmer, under forudsætning af indgåelsen af en bilateral aftale med Unionen om betingelserne for deres deltagelse i programmet.

2. Programlandene vil blive underlagt de samme forpligtelser og skal udføre de samme opgaver som gælder for medlemsstaterne i henhold til denne forordning.

3. Programmet støtter samarbejde med partnerlande, navnlig naboskabslande, i aktioner og aktiviteter, jf. artikel 6, 10 og 12.

KAPITEL VIII

Forvaltnings- og revisionssystem

Artikel 25

Komplementaritet

Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne programmets overordnede sammenhæng og komplementaritet med:

- a) relevante politikker og programmer, navnlig vedrørende kultur og medier, beskæftigelse, forskning og innovation, industri og erhvervsliv, samhørigheds- og udviklingspolitik samt udvidelsespolitik og -initiativer, instrumenter og strategier på området for regionalpolitik og eksterne forbindelser
- b) andre EU-relevante finansieringskilder til uddannelse, ungdom og idræt, navnlig Den Europæiske Socialfond og andre finansielle instrumenter vedrørende beskæftigelse og social inklusion, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og "Horisont 2020"-rammeprogrammet for forskning innovation samt de finansielle instrumenter vedrørende retlige anliggender og medborgerskab, sundhed, eksterne samarbejdsprogrammer og førtiltrædelsesbistand.

Artikel 26

Gennemførelsesorganer

Programmet gennemføres på en ensartet måde af følgende organer:

- a) Kommissionen på EU-plan
- b) de nationale agenturer på nationalt plan i programlandene.

Artikel 27

National myndighed

1. Ved "national myndighed" forstås en eller flere nationale myndigheder i henhold til national lovgivning og praksis.

2. Senest den 22. januar 2014 underretter medlemsstaterne via en formel meddelelse, som fremsendes af deres permanente repræsentation, Kommissionen om den eller de personer, der er bemyndiget til at handle på deres vegne som national myndighed med henblik på denne forordning. Hvis det nationale agentur udskiftes i programmets løbetid, underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen herom efter den samme procedure.

3. Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at fjerne retlige og administrative hindringer for programmets drift, herunder, hvor det er muligt, foranstaltninger til løsning af problemer, der besværliggør opnåelsen af visum.

4. Senest den 22. marts 2014 udpeger den nationale myndighed et eller flere nationale agenturer. Når der er mere end ét nationalt agentur, etablerer medlemsstaterne en passende mekanisme for koordineret forvaltning af gennemførelsen af programmet på nationalt plan, navnlig for at sikre sammenhængende og omkostningseffektiv gennemførelse af programmet og effektiv kontakt med Kommissionen i denne forbindelse og for at lette eventuel overførsel af midler mellem agenturerne, så der er mulighed for fleksibilitet og bedre anvendelse af de midler, der tildeles medlemsstaterne. Med forbehold af artikel 29, stk. 3, bestemmer hver medlemsstat selv hvordan den tilrettelægger forholdet mellem den nationale myndighed og det nationale agentur, herunder opgaver såsom udarbejdelsen af det nationale agents årlige arbejdsprogram.

Den nationale myndighed giver Kommissionen en passende forudgående overensstemmelsesvurdering af, at det nationale agentur overholder bestemmelserne i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. v) og vi), og artikel 60, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 38 i den Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012⁽¹⁾ samt Unionens krav til interne kontrolstandarder for nationale agenturer og regler for deres forvaltning af programmidler til tilskud.

5. Den nationale myndighed udpeger et uafhængigt revisionsorgan som omhandlet i artikel 30.

6. Den nationale myndighed baserer sin forudgående overensstemmelsesvurdering på egne kontroller og revisioner og/eller kontroller og revisioner foretaget af det uafhængige revisionsorgan som omhandlet i artikel 30.

7. I tilfælde af at det nationale agentur udpeget for programmet er det samme som det nationale agentur udpeget for de foregående programmer for Livslang læring eller Aktive unge, kan kontrollerne og revisionerne til den forudgående overensstemmelsesvurdering begrænses til krav, der er nye og specifikke for programmet.

8. Den nationale myndighed overvåger og fører tilsyn med programmets forvaltning på nationalt plan. Den underretter og hører Kommissionen i god tid, inden der træffes beslutninger, som kan have betydelig indvirkning på forvaltningen af programmet, navnlig vedrørende medlemsstatens nationale agentur.

9. Den nationale myndighed tilvejebringer tilstrækkelig medfinansiering til driften af det nationale agentur med henblik på at sikre, at programmet forvaltes i overensstemmelse med de gældende EU-regler.

10. I tilfælde af at Kommissionen afviser det udpegede nationale agentur på grundlag af sin forudgående overensstemmelsesvurdering, sikrer den nationale myndighed, at de nødvendige afhjælpende foranstaltninger iværksættes, så det nationale agentur kan overholde de minimumskrav, Kommissionen har fastlagt, eller udpeger et andet organ til nationalt agentur.

11. På grundlag af det nationale agents årlige forvaltningserklæring, udtalelsen herom fra det uafhængige revisionsorgan og Kommissionens analyse af det nationale agents resultater og overholdelse af bestemmelserne giver den nationale myndighed senest den 31. oktober hvert år Kommissionen oplysninger om sine overvågnings- og tilsynsaktiviteter vedrørende programmet.

12. Den nationale myndighed tager ansvaret for den korrekte forvaltning af de EU-midler, som Kommissionen overfører til det nationale agentur i form af tildeling af tilskud under programmet.

13. I tilfælde af uregelmæssigheder, forsømmelighed eller svig, som kan tillægges det nationale agentur, eller af alvorlige mangler eller utilstrækkelig effektivitet fra det nationale agents side er den nationale myndighed ansvarlig over for Kommissionen for de midler, der ikke er dækket for, såfremt dette giver anledning til krav fra Kommissionen mod det nationale agentur.

14. I de tilfælde, der er beskrevet i stk. 13, kan den nationale myndighed på eget initiativ eller efter Kommissionens anmodning tilbagekalde udpegelsen af det nationale agentur. Ønsker den nationale myndighed at tilbagekalde udpegelsen af det nationale agentur af andre begrundede årsager, meddeler den Kommissionen tilbagekaldelsen mindst seks måneder inden den forventede ophørsdato for det nationale agents udpegelse. I så fald indgår den nationale myndighed og Kommissionen en formel aftale om specifikke overgangsforanstaltninger med tidspunkter for disse.

15. I tilfælde af tilbagekaldelse af udpegelsen udfører den nationale myndighed de nødvendige kontroller med hensyn til EU-midler, der har været overladt til det agentur, hvis udpegelse er tilbagekaldt, og sikrer uhindret overførsel af disse midler og af alle dokumenter og forvaltningsværktøjer, der kræves for at forvalte programmet, til det nye nationale agentur. Den nationale myndighed sikrer, at det nationale agentur, hvis udpegelse er tilbagekaldt, modtager den nødvendige finansielle støtte til fortsat at gennemføre sine kontraktlige forpligtelser over for programmets støttemodtagere og Kommissionen, indtil disse forpligtelser er overdraget til et nyt nationalt agentur.

16. Anmoder Kommissionen derom, udpeger det nationale agentur de institutioner eller organisationer eller de typer institutioner og organisationer, der er berettiget til at deltage i specifikke programaktioner på deres respektive områder.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

*Artikel 28***Nationalt agentur**

1. Ved "nationalt agentur" forstås en eller flere nationale agenturer i henhold til national lovgivning og praksis.
2. Det nationale agentur skal:
 - a) have status som juridisk person eller være en del af en enhed, som har status som juridisk person, og være underlagt den pågældende medlemsstats lovgivning; et ministerium kan ikke udpeges som nationalt agentur
 - b) råde over tilstrækkelig forvaltningskapacitet, tilstrækkeligt personale og tilstrækkelig infrastruktur til at varetage sine opgaver og sikre effektiv forvaltning af programmet og forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens midler
 - c) have operationelle og retlige beføjelser til at anvende administrative og kontraktlige bestemmelser samt bestemmelser om økonomisk forvaltning, som er fastlagt på EU-plan
 - d) stille tilstrækkelig økonomisk garanti, helst udstedt af en offentlig myndighed, svarende til det niveau af EU-midler, det får til opgave at forvalte
 - e) udpeges for hele programmets varighed.
3. Det nationale agentur er ansvarligt for at forvalte alle projektfaser for følgende programaktioner i overensstemmelse med artikel 58, stk. 1, litra c), nr. v) og vi), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 44 i delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012:
 - a) "den enkeltes læringsmobilitet" med undtagelse af mobilitet, der tilrettelægges på grundlag af fælles eller dobbelte/flere grader, store volontørprojekter og studielånsgarantifaciliteten
 - b) "strategiske partnerskaber" inden for aktionen "samarbejde for innovation og udveksling af god praksis"
 - c) forvaltningen af mindre aktiviteter til støtte for den strukturerede dialog på ungdomsområdet inden for aktionen "støtte til politisk reform".
4. Uanset stk. 3 kan udvælgelses- og tildelingsafgørelser i forbindelse med strategiske partnerskaber som omhandlet i stk. 3, litra b), forvaltes på EU-plan, hvis en afgørelse herom træffes efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3, og kun i specifikke tilfælde, hvor der er klare grunde til en sådan centralisering.

5. Det nationale agentur tildeler tilskud til støttemodtagere i form af en tilskudsaftale eller -afgørelse som nærmere bestemt af Kommissionen for den berørte programaktion.

6. Det nationale agentur aflægger hvert år rapport til Kommissionen og den nationale myndighed i overensstemmelse med artikel 60, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Det nationale agentur er ansvarligt for gennemførelsen af Kommissionens bemærkninger efter dens analyse af det nationale agenturs årlige forvaltningserklæring og udtalelsen fra det uafhængige revisionsorgan herom.

7. Det nationale agentur må ikke uddelegere opgaver under programmet eller budgetgennemførelsen, som det har fået tildelt, til tredjepart uden forudgående skriftlig godkendelse fra den nationale myndighed og Kommissionen. Det nationale agentur er eneansvarligt for opgaver delegeret til en tredjepart.

8. Såfremt et nationalt agents udpegelse tilbagekaldes, er det nationale agentur fortsat retligt ansvarligt for opfyldelsen af sine kontraktlige forpligtelser over for programmets støttemodtagere og Kommissionen, indtil disse forpligtelser er overdraget til et nyt nationalt agentur.

9. Det nationale agentur er ansvarligt for at forvalte og afslutte de finansielle aftaler vedrørende de forudgående programmer for Livslang læring og Aktive unge, der stadig er åbne ved programmets iværksættelse.

*Artikel 29***Europa-Kommissionen**

1. Senest to måneder efter at Kommissionen har modtaget den forudgående overensstemmelsesvurdering som omhandlet i artikel 27, stk. 4, fra den nationale myndighed, meddeler Kommissionen sin godkendelse, betingede godkendelse eller afvisning af det udpegede nationale agentur. Først når den forudgående overensstemmelsesvurdering er godkendt, indgår Kommissionen et kontraktligt samarbejde med det nationale agentur. I tilfælde af betinget godkendelse kan Kommissionen træffe rimelige sikkerhedsforanstaltninger i kontraktforholdet til det nationale agentur.

2. Kommissionen formaliserer det retlige ansvar med hensyn til de finansielle aftaler vedrørende de foregående programmer for Livslang læring og Aktive unge, der stadig er åbne ved programmets iværksættelse, når den har godkendt den forudgående overensstemmelsesvurdering af det nationale agentur, der er udpeget i forbindelse med programmet.

3. Det dokument, som ligger til grund for kontraktforholdet mellem Kommissionen og det nationale agentur, skal i henhold til artikel 27, stk. 4:

- a) angive interne kontrolstandarder og regler for nationale agenturers forvaltning af EU-midler til tilskud

b) indeholde det nationale agenturs arbejdsprogram, herunder det nationale agenturs EU-støttede forvaltningsopgaver

c) specificere rapporteringskravene til det nationale agentur.

4. Kommissionen stiller hvert år følgende programmidler til rådighed for det nationale agentur:

a) midler til tilskud i den berørte medlemsstat til de programaktioner, som det nationale agentur har til opgave at forvalte

b) et finansielt bidrag til støtte for det nationale agenturs forvaltningsopgaver. Dette gives i form af et engangsbidrag til dækning af det nationale agenturs omkostninger og fastlægges på grundlag af beløbet for de EU-midler til tilskud, der er overladt til det nationale agentur.

5. Kommissionen opstiller kravene til det nationale agenturs arbejdsprogram. Kommissionen stiller først programmidler til rådighed for det nationale agentur, når den formelt har godkendt det nationale agenturs arbejdsprogram.

6. På grundlag af overensstemmelseskravene til nationale agenturer som omhandlet i artikel 27, stk. 4, vurderer Kommissionen de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer, navnlig på grundlag af den forudgående overensstemmelsesvurdering som det nationale agentur har fremsendt, det nationale agenturs årlige forvaltningserklæring og udtalelsen fra det uafhængige revisionsorgan herom, idet der tages hensyn til de årlige oplysninger fremsendt af det nationale agentur om dets overvågnings- og tilsynsaktiviteter vedrørende programmet.

7. Efter vurderingen af den årlige forvaltningserklæring og udtalelsen fra det uafhængige revisionsorgan herom tilstiller Kommissionen sin udtalelse og sine bemærkninger herom til det nationale agentur og den nationale myndighed.

8. I tilfælde af at Kommissionen ikke kan godkende den årlige forvaltningserklæring eller udtalelsen fra det uafhængige revisionsorgan herom, eller i tilfælde af at det nationale agentur ikke gennemfører Kommissionens bemærkninger på tilfredsstillende måde, kan Kommissionen gennemføre de sikkerhedsforanstaltninger og korrigerende foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre Unionens finansielle interesser i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

9. Kommissionen afholder regelmæssigt møder med nettet af nationale agenturer med det formål at sikre sammenhængende gennemførelse af programmet på tværs af alle programlande.

Artikel 30

Uafhængigt revisionsorgan

1. Det uafhængige revisionsorgan udsteder en revisionserklæring om den årlige forvaltningserklæring som nævnt i artikel 60, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Det uafhængige revisionsorgan:

a) skal have de nødvendige faglige kvalifikationer til at foretage revisioner i den offentlige sektor

b) skal sikre, at der i revisionerne tages hensyn til internationalt anerkendte revisionsstandarder

c) må ikke være i interessekonflikt med hensyn til den retlige enhed, som det nationale agentur er en del af. Det skal navnlig være driftsmæssigt uafhængigt af den retlige enhed, som det nationale agentur er en del af.

3. Det uafhængige revisionsorgan giver Kommissionen og dens repræsentanter samt Revisionsretten fuld adgang til alle dokumenter og rapporter, der udgør grundlaget for den revisionserklæring, som det udsteder om det nationale agenturs årlige forvaltningserklæring.

KAPITEL IX

Kontrolsystem

Artikel 31

Principper for kontrolsystemet

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen er ansvarlig for tilsynskontroller med hensyn til de af de nationale agenturer forvaltede programaktioner og -aktiviteter. Den fastsætter minimumskrav til det nationale agenturs og det uafhængige revisionsorgans kontroller.

3. Det nationale agentur er ansvarligt for den primære kontrol af støttemodtagerne med hensyn til de programaktioner og -aktiviteter, der er nævnt i artikel 28, stk. 3. Disse kontroller skal give rimelig sikkerhed for, at de tildelte tilskud anvendes efter hensigten og i overensstemmelse med de gældende EU-regler.

4. Med hensyn til programmidler, der overføres til de nationale agenturer, sikrer Kommissionen korrekt koordination af sine kontroller med de nationale myndigheder og de nationale agenturer på grundlag af princippet om én enkelt revision og

efter en risikobaseret analyse. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på undersøgelser udført af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs (OLAF).

Artikel 32

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at foretage revisioner af alle tilskudsmodtagere, kontrahenter, underkontrahenter og andre tredjeparter, som har modtaget EU-midler. De kan også foretage revisioner og kontroller af de nationale agenturer.

2. OLAF kan efter proceduren i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁾ foretage kontrol og inspektion på stedet hos økonomiske aktører, der direkte eller indirekte er berørt af finansieringen, for at klarlægge, om der er begået svig, korrupsion eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt om EU-finansiering.

3. Samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer og aftaler om tilskud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter som følge af gennemførelsen af denne forordning skal udtrykkeligt give Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og inspektion på stedet, jf. dog stk. 1 og 2.

KAPITEL X

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 33

Delegation af beføjelser til Kommissionen

For at placere forvaltningen af opgaver på det mest hensigtsmæssige niveau tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 vedrørende ændringen af artikel 28, stk. 3, men kun med henblik på fastlæggelse af yderligere aktioner, der skal forvaltes af de nationale agenturer.

Artikel 34

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 33, tillægges Kommissionen for hele programmets løbetid.

⁽¹⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

3. Den i artikel 33 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 33 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 35

Programmets gennemførelse

Med henblik på programmets gennemførelse vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3. Hvert årligt arbejdsprogram sikrer, at de generelle og specifikke mål i artikel 4, 5, 11 og 16 gennemføres årligt på en ensartet måde og skitserer de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb. De årlige arbejdsprogrammer skal endvidere indeholde en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de beløb, der er tildelt hver enkelt aktion og fordelingen af midler mellem medlemsstaterne til aktioner, der skal forvaltes gennem de nationale agenturer, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Endelig omfatter de – i forbindelse med tilskud – den maksimale sats for medfinansiering, der skal tage hensyn til de særlige forhold i målgrupperne, især deres medfinansieringskapacitet og mulighederne for at tiltrække midler fra tredjeparter. Især for aktioner rettet mod organisationer med begrænset finansiell kapacitet skal niveauet for medfinansiering fastsættes til mindst 50 %.

Artikel 36

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Udvalget kan holde møde i specifikke sammensætninger for at behandle sektorspecifikke spørgsmål. Hvor det er relevant, og i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden og på ad hoc-basis, kan eksterne eksperter, herunder repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, indbydes til at deltage i møderne som observatører.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

KAPITEL XI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 37

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Afgørelse nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF, og nr. 1298/2008/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

2. Aktioner, der er påbegyndt senest den 31. december 2013 på grundlag af afgørelse nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF, og nr. 1298/2008/EF, forvaltes i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, hvor det er relevant.

3. Medlemsstaterne sikrer på nationalt plan en uhindret overgang mellem de aktioner, der er gennemført under de tidligere programmer på områderne for livslang læring, ungdom og internationalt samarbejde inden for videregående uddannelse, og de aktioner, der gennemføres under programmet.

Artikel 38

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, 11. december 2013

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

M. SCHULZ

På Rådets vegne

Formand

V. LEŠKEVIČIUS

BILAG I

INDIKATORER FOR EVALUERINGEN AF PROGRAMMET

Programmet vil blive fulgt nøje på grundlag af et sæt indikatorer, der er beregnet til at måle, i hvilket omfang de generelle og specifikke mål for programmet er nået, og med henblik på at minimere de administrative byrder og omkostninger. Med henblik herpå vil der blive indsamlet data for så vidt angår følgende sæt af nøgleindikatorer.

Europa 2020 Overordnede uddannelsesmål	Procentdel af 18-24-årige, der kun har folkeskoleuddannelse, som ikke er tilmeldt uddannelse
	Procentdel af 30-34-årige, der har gennemført en videregående eller tilsvarende uddannelse
Mobilitetsbenchmark, i overensstemmelse med Rådets konklusioner om en benchmark for læringsmobilitet	Procentdel af kandidater på de videregående uddannelser, der har haft en periode med studie- eller praktikophold relateret til videregående uddannelse (herunder arbejdsforløb) i udlandet
	Procentdel af 18-34-årige med en erhvervmæssig grunduddannelse eller erhvervsuddannelse, der har haft en periode med studie- eller praktikophold relateret til erhvervmæssig grunduddannelse eller erhvervsuddannelse (herunder arbejdsforløb) i udlandet
Kvantitative (generelle)	Antal ansatte, der understøttes af programmet, efter land og sektor
	Antal deltagere med særlige behov eller færre muligheder
	Antal og type organisationer og projekter, efter land og aktion
Uddannelse	Antal elever, studerende og praktikanter, der deltager i programmet, efter land, sektor, aktion og køn
	Antal studerende på videregående uddannelser, der modtager støtte til at studere i et partnerland, samt antal studerende fra et partnerland, der kommer for at studere i et programland
	Antal videregående uddannelsesinstitutioner i partnerlande, der er involveret i mobilitets- og samarbejdsaktioner
	Antal brugere af Euroguidance
	Procentdel af deltagere, der har modtaget et certifikat, eksamensbevis eller anden form for formel anerkendelse af deres deltagelse i programmet
	Procentdel af deltagere, der erklærer at de har øget deres nøglekompetencer
	Procentdel af deltagere i langvarig mobilitet, der erklærer at de har øget deres sprogfærdigheder
Jean Monnet	Antal studerende, der modtager undervisning gennem Jean Monnet-aktiviteter
Ungdom	Antal unge, som deltager i mobilitetsaktioner, der støttes af programmet, efter land, aktion og køn
	Antal ungdomsorganisationer fra både programlande og partnerlande, der er involveret i international mobilitets- og samarbejdsaktioner
	Antal brugere af Eurodesk-netværket
	Procentdel af deltagere, der har modtaget et certifikat, f.eks. Youthpass, eksamensbevis eller anden form for formel anerkendelse af deres deltagelse i programmet

	Procentdel af deltagere, der erklærer at de har øget deres nøglekompetencer
	Procentdel af deltagere i frivillige aktiviteter, der erklærer at de har øget deres sprogfærdigheder
Idræt	Antal medlemmer af idrætsorganisationer, der ansøger om og deltager i programmet, efter land
	Procentdel af deltagerne, der har udnyttet resultaterne af grænseoverskridende projekter til
	a) at bekæmpe trusler mod idrætten
	b) at forbedre god forvaltning og dobbelte karrierer
	c) at forbedre social inklusion, lige muligheder og deltagelsesfrekvens

BILAG II

TEKNISKE OPLYSNINGER VEDRØRENDE STUDIELÅNSGARANTIFACILITETEN

1. Udvalgelse af finansielle formidlere

Efter en indkaldelse af interessetilkendegivelser udvælges de finansielle formidlere i overensstemmelse med bedste markedspraksis, bl.a. med hensyn til:

- a) omfanget af finansiering, der skal stilles til rådighed for de studerende
- b) de gunstigst mulige vilkår, der tilbydes de studerende, under forudsætning af at de i punkt 2 nævnte minimumsstandarder for udlån overholdes
- c) adgang til finansiering af alle, der opholder sig i et programland som omhandlet i artikel 24, stk. 1
- d) forholdsregler mod svig, og
- e) overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF⁽¹⁾.

2. Beskyttelse af låntagere

Følgende sikkerheder er de minimumsbetingelser, der skal sikres af de finansielle formidlere, der ønsker at yde studielån garanteret af studielånsgarantifaciliteten:

- a) der må ikke kræves nogen sikkerhedsstillelse eller forældregaranti
- b) lån skal tildeles på et ikke-diskriminerende grundlag
- c) som led i bedømmelsesprocessen skal den finansielle formidler overveje den studerendes risiko for overforgældning under hensyntagen til omfanget af ophobet gæld og eventuelle retslige afgørelser om ubetalt gæld, og
- d) tilbagebetaling skal ske på grundlag af en hybridmodel, der kombinerer "reakreditbaserede" standardiserede betalinger med social sikkerhed, navnlig:
 - i) en markant nedsat rentesats i forhold til markedsrenten
 - ii) en indledende afdragsfri periode før påbegyndelsen af tilbagebetalinger, der skal vare mindst 12 måneder efter afslutningen af uddannelsen, eller, hvis den nationale lovgivning ikke tillader afdragsfri perioder, en bestemmelse om at der skal betales nominelle afdrag gennem denne 12-måneders-periode
 - iii) bestemmelser om at tage en pause fra tilbagebetalinger i en minimumsperiode på 12 måneder gennem lånets levetid, på kandidatens anmodning, eller, hvor national ret ikke giver mulighed for sådanne betalingsudsættelser, en bestemmelse om, at der skal betales nominelle afdrag gennem denne 12-måneders-periode
 - iv) en mulighed for henstand med betaling af renter under studietiden
 - v) forsikring imod død og handicap, og
 - vi) ingen sanktioner for tidlig hel eller delvis tilbagebetaling.

Finansielle formidlere kan tilbyde indkomstafhængig tilbagebetaling samt forbedrede vilkår, såsom længere afdragsfri perioder, længere pauser fra tilbagebetalinger eller senere forfalddato, for at tage hensyn til specifikke behov hos kandidater som f.eks. dem, der efterfølgende påbegynder ph.d.-studier, eller for at give kandidaterne mere tid til at finde beskæftigelse. I forbindelse med proceduren for udvælgelse af finansielle formidlere skal det indgå i overvejslen, hvorvidt de tilbyder sådanne bedre vilkår.

3. Kontrol og evaluering

Studielånsgarantifaciliteten skal være genstand for kontrol og evaluering, som omhandlet i artikel 21 i nærværende forordning, og på grundlag af artikel 140, stk. 8, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

Som en del af denne proces skal Kommissionen aflægge rapport om studielånsgarantifacilitetens virkninger for modtagerne og for de videregående uddannelsessystemer. Kommissionens rapport skal blandt andet omfatte oplysninger om samt forslag til foranstaltninger til at imødegå eventuelle problemområder med hensyn til:

- a) antal studerende, der modtager studielån, der understøttes af studielånsgarantifaciliteten, herunder oplysninger om deres færdiggørelsesprocenter
- b) omfanget af udlån, der indgås aftale om gennem finansielle formidlere
- c) renteniveaue
- d) restgæld og misligholdelsesgrad, herunder foranstaltninger truffet af finansielle formidlere mod dem, der misligholder deres lån
- e) forholdsregler mod svig truffet af finansielle formidlere
- f) de støttemodtagende studerendes profil, herunder deres socioøkonomiske baggrund, valg af studium, oprindelsesland og bestemmelsesland, i henhold til national lovgivning om databeskyttelse
- g) støttemodtagernes geografiske fordeling, og
- h) geografisk dækning af de finansielle formidlere.

Uanset de beføjelser Europa-Parlamentet og Rådet er tillagt ved artikel 140, stk. 9, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, skal Kommissionen overveje at foreslå hensigtsmæssige reguleringsmæssige ændringer, herunder lovændringer, hvis den forventede markedsudbredelse eller deltagelsen af finansielle formidlere ikke er tilfredsstillende.

4. Budget

Budgetbevillingerne dækker samtlige omkostninger i forbindelse med studielånsgarantifaciliteten, herunder betalingsforpligtelserne over for de deltagende finansielle formidlere, der kræver delvise garantier og administrationsgebyrer til EIF.

De budgetbevillinger, der er tildelt til studielånsgarantifaciliteten, som nævnt i artikel 18, stk. 2, litra c), må ikke overstige 3,5 % af det samlede budget for programmet.

5. Synlighed og oplysningsindsats

Hver deltagende finansiel formidler bidrager til fremme af studielånsgarantifaciliteten ved at give oplysninger til potentielle studerende. Med henblik herpå stiller Kommissionen bl.a. de nødvendige oplysninger til rådighed for de nationale agenturer i programlandene med henblik på at sætte dem i stand til at fungere som formidlere af information om studielånsgarantifaciliteten.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1289/2013

af 11. december 2013

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den gensidighedsmekanisme, der skal anvendes, hvis et tredjeland opført på listen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001⁽²⁾ indfører visumpligt for mindst én medlemsstats statsborgere, skal tilpasses i lyset af Lissabontraktatens ikrafttræden og Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende afledte retsgrundlag. Desuden er det nødvendigt at tilpasse denne mekanisme for at give Unionen mulighed for at reagere solidarisk, hvis et tredjeland opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001 indfører visumpligt for mindst én medlemsstats statsborgere.
- (2) Når der modtages en meddelelse fra en medlemsstat om, at et tredjeland, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, har indført visumpligt for den pågældende medlemsstats statsborgere, bør alle medlemsstaterne reagere i fællesskab og dermed fremkomme med en EU-reaktion på en situation, der berører Unionen som helhed og behandler dens statsborgere forskelligt.
- (3) Fuld visumgensidighed er et mål, som Unionen bør forfølge proaktivt i sine forbindelser med tredjelande, idet dette bidrager til at gøre Unionens eksterne politik mere troværdig og konsekvent.
- (4) Denne forordning bør etablere en mekanisme til midlertidig suspension af visumfritagelsen for et tredjeland, der

er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001 ("suspensionsmekanismen"), i en nødsituation, hvor der er behov for en hurtig reaktion for at løse de vanskeligheder, som mindst én medlemsstat står overfor, idet der tages højde for denne nødsituations overordnede følger for Unionen som helhed.

- (5) Med henblik på suspensionsmekanismen betyder en væsentlig og pludselig stigning en stigning som overskrider tærsklen på 50 %. Det kan også betyde en lavere stigning, hvis Kommissionen skønner det relevant i det specifikke tilfælde, som meddeles af den berørte medlemsstat.
- (6) Med henblik på suspensionsmekanismen betyder en lav anerkendelsesprocent en anerkendelsesprocent for asylansøgninger på omkring 3 eller 4 %. Det kan også betyde en højere anerkendelsesprocent, hvis Kommissionen skønner det relevant i det specifikke tilfælde, som meddeles af den berørte medlemsstat.
- (7) Det er nødvendigt at undgå og imødegå enhver form for misbrug som følge af visumfritagelsen for kortvarige ophold for statsborgere fra et bestemt tredjeland, hvis de udgør en trussel for den berørte medlemsstats offentlige orden ("ordre public") og indre sikkerhed.
- (8) Denne forordning bør fastlægge retsgrundlaget for visumpligten eller fritagelsen for denne pligt for indehavere af rejsedokumenter udstedt af visse enheder, som er anerkendt af den pågældende medlemsstat som værende underlagt international lovgivning, og som ikke er mellemstatslige internationale organisationer.
- (9) Da de visumregler, der gælder for flygtninge og statsløse, som blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006⁽³⁾, ikke gælder for sådanne personer, hvis de har bopæl i Det Forenede Kongerige eller Irland, er det nødvendigt at præcisere situationen vedrørende visumpligt for nogle af de flygtninge og statsløse personer, som har bopæl i Det Forenede Kongerige eller i Irland. Denne forordning bør lade det være op til medlemsstaterne selv at træffe beslutning om visumfritagelse for denne kategori af personer i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om sådanne nationale beslutninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.12.2013.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006 af 21. december 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 405 af 30.12.2006, s. 23).

- (10) Forordning (EF) nr. 539/2001 bør ikke berøre anvendelsen af de internationale aftaler, der er indgået af Det Europæiske Fællesskab inden nævnte forordnings ikrafttræden, og som indebærer, at det er nødvendigt at fravige de fælles visumregler, samtidig med at der tages hensyn til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.
- (11) For at sikre en passende inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet i anden fase af anvendelsen af gensidighedsmekanismen og i betragtning af den særligt følsomme politiske karakter af suspensionen af visumfritagelsen for alle statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2011, og de horisontale virkninger for medlemsstaterne, de associerede Schengenlande og Unionen selv, navnlig for så vidt angår deres eksterne forbindelser og Schengenrådets generelle funktionsmåde, bør beføjelserne til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår visse elementer i gensidighedsmekanismen. At tillægge sådanne beføjelser til Kommissionen tager hensyn til behovet for en politisk drøftelse af Unionens visumpolitik i Schengenområdet. Det afspejler også behovet for at sikre passende gennemsigtighed og retssikkerhed i forbindelse med anvendelsen af gensidighedsmekanismen, når den finder anvendelse på alle statsborgere fra det pågældende tredjeland, navnlig ved hjælp af den tilsvarende midlertidige ændring af bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (12) For at sikre en effektiv anvendelse af suspensionsmekanismen og af visse bestemmelser vedrørende suspensionsmekanismen og navnlig for at åbne mulighed for, at der i passende omfang tages hensyn til alle relevante faktorer og mulige virkninger af anvendelsen af disse mekanismer bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til fastlæggelse af, hvilke kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, der skal være omfattet af en midlertidig suspension af visumfritagelsen inden for rammerne af gensidighedsmekanismen og af den tilsvarende varighed af denne suspension samt beføjelser til at gennemføre suspensionsmekanismen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾. Undersøgelingsproceduren bør anvendes i forbindelse med vedtagelsen af sådanne gennemførelsesretsakter.
- (13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne,
- (14) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽²⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁽³⁾.
- (15) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁴⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁵⁾.
- (16) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF⁽⁸⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EUT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (17) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁽¹⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (18) Forordning (EF) nr. 539/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 539/2001 ændres således:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) stk. 4 affattes således:

"4. Hvis et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, anvender visumpligt over for mindst én medlemsstats statsborgere, finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Senest 30 dage efter, at det pågældende tredjeland har indført visumpligt, eller i de tilfælde, hvor en visumpligt, der fandtes den 9. januar 2014 opretholdes, senest 30 dage efter denne dato, giver den berørte medlemsstat Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen skriftlig meddelelse herom.

Denne meddelelse:

- i) skal angive datoen for gennemførelsen af visumpligten, og hvilke typer rejsedokumenter og visa der er omfattet
- ii) skal omfatte en detaljeret beskrivelse af de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at sikre visumfri rejse mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, og alle relevante oplysninger

Oplysninger om denne meddelelse offentliggøres straks af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende*, med oplysninger om datoen for gennemførelsen af visumpligten, og hvilke typer rejsedokumenter og visa der er omfattet.

Hvis tredjelandet beslutter at ophæve visumpligten inden udløbet af den i første afsnit i dette litra nævnte frist, gives meddelelsen ikke, eller den trækkes tilbage, og oplysningerne offentliggøres ikke.

- b) Kommissionen tager umiddelbart efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, og i samråd med den berørte medlemsstat kontakt til det pågældende tredjeland myndigheder, navnlig på det politiske, økonomiske og handelsmæssige område, med henblik på at genindføre eller indføre visumfri rejse og oplyser straks Europa-Parlamentet og Rådet om disse kontakter.

- c) Hvis tredjelandet ikke senest 90 dage efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, har ophævet visumpligten på trods af alle de kontakter, der er taget i overensstemmelse med litra b), kan den berørte medlemsstat anmode Kommissionen om at suspendere visumfritagelsen for visse kategorier af det pågældende tredjeland statsborgere. Hvis en medlemsstat fremsætter en sådan anmodning, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet herom.

- d) Når Kommissionen overvejer de videre skridt i overensstemmelse med litra e), f) eller h), tager den højde for resultaterne af den berørte medlemsstats foranstaltninger med henblik på at sikre visumfri rejse mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, de i litra b) omhandlede kontakter og konsekvenserne af suspensionen af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstaters eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland.

- e) Hvis det pågældende tredjeland ikke har ophævet visumpligten, skal Kommissionen senest seks måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, og derefter mindst hver sjette måned inden for en samlet periode, der ikke må overskride den dato, hvor den delegerede retsakt, der er omhandlet i litra f), træder i kraft, eller der gøres indsigelse mod den:

- i) efter anmodning fra den berørte medlemsstat eller på dens eget initiativ, vedtage en gennemførelsesretsakt, der midlertidigt suspenderer visumfritagelsen for visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland i en periode på op til seks måneder. Denne gennemførelsesretsakt fastsætter en dato inden for 90 dage efter ikrafttrædelsen, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft, under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer på medlemsstaternes konsulater. Ved vedtagelse af efterfølgende gennemførelsesretsakter kan Kommissionen forlænge denne suspension med yderligere perioder på op til seks måneder, og den kan ændre de kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilke visumfritagelsen er suspenderet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2. Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 skal alle de kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omhandlet

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

i gennemførelsesretsakten, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller

- ii) forelægge udvalget i artikel 4a, stk. 1, en rapport med en vurdering af situationen og begrundelserne for, hvorfor den besluttede ikke at suspendere visumfritagelsen, og underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom.

Kommissionen tager hensyn til alle relevante faktorer, såsom de i litra d) nævnte, i denne rapport. Europa-Parlamentet og Rådet kan have en politisk drøftelse på grundlag af disse rapporter.

- f) Hvis det pågældende tredjeland ikke senest 24 måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, har ophævet visumpligten, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 4b, der i en periode på 12 måneder midlertidigt suspenderer anvendelsen af bilag II på statsborgere fra det pågældende tredjeland. Den delegerede retsakt skal fastsætte en dato inden for 90 dage efter dens ikrafttræden, hvor suspensionen af anvendelsen af bilag II skal træde i kraft, under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer på medlemsstaternes konsulater, og ændre bilag II i overensstemmelse hermed. Denne ændring skal foretages ved, at der ved siden af navnet på det pågældende tredjeland indsættes en fodnote, der angiver, at visumfritagelsen er suspenderet for det pågældende tredjeland, og fastsætter varigheden af denne suspension.

Fra den dato, hvor suspensionen af anvendelsen af bilag II for statsborgere fra det pågældende tredjeland træder i kraft, eller hvor der er gjort indsigelse mod den delegerede retsakt i henhold til artikel 4b, stk. 5, udløber eventuelle gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til litra e) for så vidt angår dette tredjeland.

Såfremt Kommissionen forelægger et lovgivningsforslag som omhandlet i litra h), forlænges suspensionsperioden i første afsnit i nærværende litra med seks måneder. Den i nævnte afsnit omhandlede fodnote ændres i overensstemmelse hermed.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 skal de statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omfattet af den delegerede retsakt, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

- g) Eventuelle efterfølgende meddelelser fra en anden medlemsstat i medfør af litra a) vedrørende samme tredjeland i løbet af anvendelsesperioden for foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til litra e) eller f), for så vidt angår det pågældende tredjeland,

sammenlægges med de igangværende procedurer, uden at fristerne eller perioderne i nævnte litraer forlænges.

- h) Hvis det pågældende tredjeland ikke har ophævet visumpligten senest seks måneder efter datoen for den i litra f) omhandlede delegerede retsakts ikrafttræden, kan Kommissionen forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til tredjelandet fra bilag II til bilag I.

- i) Procedurene i litra e), f) og h) berører ikke Kommissionens ret til på ethvert tidspunkt at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.

- j) Såfremt det pågældende tredjeland ophæver visumpligten, giver den berørte medlemsstat omgående Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen offentliggør straks meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Eventuelle gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til litra e) eller f), vedrørende det pågældende tredjeland udløber syv dage efter offentliggørelsen som omhandlet i første afsnit i nærværende litra. Hvis det pågældende tredjeland har indført visumpligt over for to eller flere medlemsstaters statsborgere, udløber gennemførelsesretsakterne eller de delegerede retsakter vedrørende dette tredjeland syv dage efter offentliggørelsen af meddelelsen vedrørende den sidst berørte medlemsstat, hvis statsborgere var pålagt visumpligt af det pågældende tredjeland. Den i litra f), første afsnit, nævnte fodnote slettes ved udløbet af den pågældende delegerede retsakt. Kommissionen offentliggør straks oplysningerne om dette udløb i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Såfremt det pågældende tredjeland ophæver visumpligten, uden at den pågældende medlemsstat meddeler dette i overensstemmelse med første afsnit i nærværende litra, sørger Kommissionen på eget initiativ for straks at foretage den offentliggørelse, der er omhandlet i nævnte afsnit, og andet afsnit i nærværende litra finder anvendelse."

- b) stk. 5 udgår.

- 2) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 1a

1. Uanset artikel 1, stk. 2, suspenderes visumfritagelsen for statsborgere i et tredjeland opført på listen i bilag II midlertidigt i nødsituationer, som en sidste udvej, i overensstemmelse med denne artikel.

2. En medlemsstat kan give Kommissionen meddelelse, hvis den i en periode på seks måneder sammenlignet med samme periode i det forudgående år eller med de seks måneder, der gik forud for gennemførelsen af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er opført på listen i bilag II, står over for et eller flere af følgende forhold, som fører til en nødsituation, som den er ude af stand til selv at afbøde, nemlig en væsentlig og pludselig stigning i antallet af:

- a) statsborgere fra det pågældende tredjeland, som opholder sig på medlemsstatens område uden ret hertil
- b) asylansøgninger fra statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilket anerkendelsesprocenten er lav, når en sådan stigning forårsager særligt pres på medlemsstatens asylsystem
- c) afviste begæringer fra medlemsstaten til det pågældende tredjeland om tilbagetagelse af tredjelandets egne statsborgere.

Sammenligningen med den periode på seks måneder, der gik forud for gennemførelsen af visumfritagelsen som nævnt i første afsnit, finder kun anvendelse i en periode på syv år fra datoen for gennemførelsen af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland.

Den i første afsnit nævnte meddelelse skal angive de årsager, der ligger til grund for den, og omfatte relevante data og statistikker samt en detaljeret redegørelse for de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at rette op på situationen. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om en sådan meddelelse.

3. Kommissionen undersøger eventuelle meddelelser i henhold til stk. 2, idet den tager hensyn til:

- a) om nogle af de situationer, som er beskrevet i stk. 2, foreligger
- b) antallet af medlemsstater, der berøres af de situationer, som er beskrevet i stk. 2
- c) den generelle indvirkning af de i stk. 2 omhandlede stigninger på migrationsituationen i Unionen, således som den fremgår af data fra medlemsstaterne
- d) de rapporter, som Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, Det Europæiske Asylstøttekontor

eller Den Europæiske Politienhed (Europol) udarbejder, hvis omstændighederne i det specifikke tilfælde, der er givet meddelelse om, kræver det

- e) det generelle spørgsmål om offentlig orden og den indre sikkerhed i samråd med den berørte medlemsstat.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af dens undersøgelse.

4. Såfremt Kommissionen, på grundlag af den i stk. 3 nævnte undersøgelse og under hensyntagen til konsekvenserne af en suspension af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstaters eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland og i tæt samarbejde med tredjelandet om at finde alternative langsigtede løsninger, beslutter, at der er behov for tiltag, vedtager den inden for tre måneder efter at have modtaget den i stk. 2 omhandlede meddelelse en gennemførelsesretsakt om midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland for en periode på seks måneder. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2. I gennemførelsesretsakten fastsættes den dato, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 skal de statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omfattet af gennemførelsesretsakten, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

5. Inden udgangen af gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til stk. 4 forelægger Kommissionen i samarbejde med den berørte medlemsstat en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten ledsages eventuelt af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.

6. Hvis Kommissionen har forelagt et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til stk. 5, kan den forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til stk. 4 for en periode på højst 12 måneder. Beslutningen om at forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2.

Artikel 1b

Senest den 10. januar 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af gensidighedsmekanismen i artikel 1, stk. 4, og suspensionsmekanismen i artikel 1a og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning. Europa-Parlamentet og Rådet behandler et sådant forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure."

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra visumplikten i artikel 1, stk. 1, eller fra visumfritagelsen i artikel 1, stk. 2, for:

- a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officialle pas eller særlige pas
- b) medlemmer af besætningen inden for civil luftfart og skibsfart i forbindelse med udførelsen af deres opgaver
- c) medlemmer af besætningen inden for civil skibsfart, når de har landlov og er i besiddelse af identitetspapirer for søfarende udstedt i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 108 af 13. maj 1958 eller nr. 185 af 16. juni 2003 eller Den Internationale Søfartsorganisations konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen af 9. april 1965
- d) besætning og deltagere i nødhjælps- eller redningsaktioner i katastrofe- og ulykkestilfælde
- e) civil besætning på skibe på internationale indre vandveje
- f) indehavere af rejsedokumenter, der udstedes af mellemstatslige internationale organisationer, som mindst én medlemsstat er medlem af, eller af andre enheder, som den berørte medlemsstat har anerkendt som værende underlagt international ret, til ansatte i disse organisationer eller enheder."

b) i stk. 2 tilføjes følgende litra:

"d) konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har ophold i Det Forenede Kongerige eller Irland, og som er indehavere af et af Det Forenede Kongerige eller Irland udstedt rejsedokument, der anerkendes af den berørte medlemsstat, med forbehold af kravene i den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg."

4) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 4a

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 4b

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 4, litra f), tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 1, stk. 4, litra f), omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 4, litra f), træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13)."

Artikel 2

Artikel 1a i forordning (EF) nr. 539/2001 som ændret ved nærværende forordning, og navnlig bestemmelserne i dennes stk. 2, andet afsnit, finder også anvendelse på tredjelands, for hvis statsborgere visumfritagelse blev indført inden den 9. januar 2014.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1290/2013

af 11. december 2013

om reglerne for deltagelse og formidling i "Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)" og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 173, 183 og artikel 188, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) "Horisont 2020 - rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)" ("Horisont 2020") blev fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ⁽⁴⁾. Forordningen skal suppleres med et regelsæt for deltagelse i indirekte aktioner under Horisont 2020 og for udnyttelse og formidling af resultaterne af disse aktioner.

(2) Horisont 2020 bør gennemføres med henblik på at bidrage direkte til at skabe industrielt lederskab, vækst og beskæftigelse samt borgernes velfærd i Europa og bør afspejle den strategiske vision i Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 med titlen "Europa 2020-flagskibsinitiativ Innovation i EU", hvori Kommissionen forpligter sig til radikalt at forenkle deltagernes adgang.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 20.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 111.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 21.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) No 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 - rammeprogram for forskning og innovation og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (Se side 104 i denne EUT).

(3) Horisont 2020 bør støtte det europæiske forskningsrums virkeliggørelse og funktion, hvor forskere, videnskabelig viden og teknologi kan cirkulere frit, ved at styrke samarbejdet såvel mellem Unionen og medlemsstaterne som medlemsstaterne imellem, især ved at anvende et sammenhængende og gennemsigtigt regelsæt.

(4) Reglerne i denne forordning for deltagelse, udnyttelse og formidling i Horisont 2020 ("reglerne") bør på passende vis afspejle Europa-Parlamentets anbefalinger i dets beslutning af 11. november 2010 om forenkling af gennemførelsen af forskningsrammeprogrammerne ⁽⁵⁾ og Rådets anbefalinger om forenkling af de administrative og finansielle krav inden for rammeprogrammerne for forskning. Reglerne bør sikre kontinuitet i de forenklingsforanstaltninger, der allerede er gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF ⁽⁶⁾. De bør følge op på anbefalingerne i den endelige rapport fra ekspertgruppen med titlen: "Midtvejsevalueringen af det 7. rammeprogram" af 12. november 2010, og de bør muliggøre yderligere mindsning af deltagernes administrative byrde og kompleksiteten i de finansielle bestemmelser med henblik på at gøre det nemmere at deltage samt at nedbringe antallet af finansielle fejl. Reglerne bør også tage behørigt højde for de bekymringer og anbefalinger, som forskningssamfundet gav udtryk for i kølvandet på den debat, som blev indledt ved Kommissionens meddelelse af 29. april 2010 med titlen: "Forenkling af gennemførelsen af rammeprogrammerne for forskning", og den efterfølgende grønbog af 9. februar 2011 med titlen: "Fra udfordringer til muligheder: Mod en fælles strategisk ramme for EU-finansiering af forskning og innovation".

(5) Den foreløbige evaluering af Horisont 2020 bør omfatte en evaluering af den nye finansieringsmodel, herunder dens indvirkning på finansieringsniveauet, på deltagelse i Horisont 2020 og på Horisont 2020's tiltrækningskraft.

(6) Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan bør sikre, at vejledning og information stilles til rådighed for alle potentielle deltagere, når indkaldelsen af forslag offentliggøres.

⁽⁵⁾ EUT C 74E af 13.3.2012, s. 34.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1).

- (7) For at sikre sammenhæng med de andre EU-finansieringsprogrammer bør Horisont 2020 gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾ under behørigt hensyn til forsknings- og innovationsaktiviteternes særlige karakter
- (8) Der bør sikres en integreret tilgang ved at sammenstille aktiviteterne under det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013), vedtaget ved afgørelse nr. 1982/2006/EF, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF ⁽³⁾ og Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 294/2008 ⁽⁴⁾ for at lette deltagelsen, skabe en række mere sammenhængende instrumenter og øge den videnskabelige og økonomiske virkning og samtidig undgå overlappning og fragmentering. Der bør gælde fælles regler for at sikre en sammenhængende ramme, der bør lette deltagelse i de programmer, der finansieres under budgettet for Horisont 2020, herunder deltagelse i programmer, der forvaltes af EIT, fællesforetagender eller enhver anden struktur i henhold til artikel 187 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og deltagelse i programmer, der iværksættes af medlemsstaterne i henhold til artikel 185 i TEUF.
- Der bør dog sikres fleksibilitet i forhold til vedtagelse af reglerne, når særlige behov ved de pågældende aktioner berettiger det. For at tage hensyn til de særlige behov, der karakteriserer deres drift som defineret i forbindelse med den relevante basisretsakt for organer oprettet i henhold til artikel 187 i TEUF, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen foretager passende høringer i forbindelse med sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (9) Aktioner, der hører under denne forordnings anvendelsesområde skal overholdes og anvendes i overensstemmelse med de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Sådanne aktioner bør overholde alle retlige forpligtelser, herunder international lov og enhver relevant afgørelse vedtaget af Kommissionen, herunder Kommissionens meddelelse af 28. juni 2013 ⁽⁵⁾ og alle etiske principper, hvilket indbefatter at undgå at krænke forskningsintegriteten.
- (10) I overensstemmelse med målene for internationalt samarbejde som beskrevet i artikel 180 og 186 i TEUF bør også juridiske enheder, der er etableret i tredjelande, og internationale organisationer kunne deltage. Gennemførelsen af reglerne bør ske i overensstemmelse med foranstaltningerne vedtaget i henhold til artikel 75 og 215 i TEUF og under overholdelse af international lov. Derudover bør gennemførelsen af reglerne tage behørigt hensyn til betingelserne for deltagelse af enheder fra Unionen i tredjelandenes tilsvarende programmer.
- (11) Reglerne bør udgøre en sammenhængende, omfattende og gennemsigtig ramme, der kan sikre, at syvende rammeprogram gennemføres så effektivt som muligt, idet der tages hensyn til, at alle deltagere skal have nem adgang gennem forenkledte procedurer især hvad angår mikro-, små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Den finansielle bistand fra Unionen kan ydes på forskellige måder.
- (12) I overensstemmelse med princippet om åbenhed og ud over den offentliggørelse, der foreskrives i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012, bør Kommissionen offentliggøre forslagsindkaldelserne på webstedet for Horisont 2020 og via særlige informationskanaler og bør sikre, at de bliver bredt formidlet, herunder gennem de nationale kontaktpunkter og efter anmodning i tilgængelige formater, hvor dette kan lade sig gøre.
- (13) De udvælgelses- og tildelingskriterier, der er fastlagt i denne forordning, bør anvendes på en gennemsigtig måde og ud fra objektive og målbare parametre under hensyn til Horisont 2020's overordnede mål om at opnå et velfungerende europæisk forskningsrum.
- (14) Generelt bør perioden mellem den endelige dato for indgivelsen af fuldstændige forslag og undertegnelsen af tilskudsaftaler med ansøgerne eller meddelelsen af afgørelser om ydelse af tilskud til dem være kortere end den i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 fastsatte periode. I behørigt begrundede tilfælde og for så vidt angår Det Europæiske Forskningsråds aktioner bør denne periode kunne være længere.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 294/2008 af 11. marts 2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C 205 af 19.7.2013, s. 9.

- (15) Kommissionen bør fortsætte sine bestræbelser på at forenkle procedurerne på de måder, som forbedrede it-systemer muliggør, f.eks. ved yderligere udvidelse af deltagerportalen, som bør fungere som eneste kontaktpunkt fra offentliggørelsen af indkaldelsen af forslag via indgivelsen af forslag til gennemførelsen af aktionen med det formål at etablere en kvikskranke. Systemet kan også give tilbagemeldinger til ansøgerne om status på og tidsfrist for deres ansøgning.
- (16) Behandlingen af fortrolige data og klassificerede informationer er omfattet af al relevant EU-ret, herunder institutionernes interne bestemmelser såsom Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ⁽¹⁾, der fastsætter bestemmelserne om sikkerhed for Den Europæiske Unions klassificerede informationer.
- (17) Det er nødvendigt at fastsætte minimumsbetingelser for deltagelse, både som en hovedregel og med hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i aktionerne under Horisont 2020. Der bør særlig fastsættes regler for antallet af deltagere og deres etableringssteder. Hvis der er tale om en aktion uden deltagelse af en enhed etableret i en medlemsstat, bør denne medvirke til, at målene i artikel 173 og 179 i TEUF nås.
- (18) I henhold til Rådets afgørelse 2001/822/EF ⁽²⁾ er retlige enheder i de oversøiske lande og territorier berettiget til at deltage i Horisont 2020 med forbehold af de særlige betingelser deri.
- (19) Kommissionen bør overveje det rette tidspunkt for indkaldelse af forslag og anmodning om oplysninger, idet der så vidt muligt tages højde for traditionelle ferieperioder.
- (20) Kommissionen bør i tilfælde af afviste forslag give tilbagemeldinger til de pågældende ansøgere.
- (21) Klare og gennemsigtige mekanismer til udarbejdelse af indkaldelse af forslag om særlige emner bør give mulighed for lige vilkår, øge Horisont 2020's tiltrækningssevne og øge deltagelse.
- (22) Kommissionen bør i alle henseender for så vidt angår Horisont 2020 handle i overensstemmelse med
- principperne i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik, jf. bilaget til Kommissionens afgørelse 2000/633/EF, EKSF, Euratom ⁽³⁾.
- (23) Det er nødvendigt at fastsætte vilkår og betingelser for EU-finansiering til deltagerne i aktioner under Horisont 2020. For at mindske de eksisterende finansieringsreglers kompleksitet bør der vedtages et forenklet system til godtgørelse af omkostninger med øget anvendelse af engangsbeløb, faste satser og enhedsomkostninger.
- (24) Der henvises til godtgørelsessatserne i denne forordning som maksima for at overholde kravet om almennyttighed og medfinansieringsprincippet og for at gøre det muligt for deltagerne at anmode om en lavere sats. Principielt bør godtgørelsessatser dog være på 100 % eller 70 %.
- (25) OECD's definitioner af teknologisk modenhedsniveau bør tages i betragtning i forbindelse med klassificeringen af teknologisk forskning, produktudvikling og demonstrationsaktiviteter.
- (26) De særlige udfordringer inden for forskning og innovation bør imødegås gennem nye finansieringsformer som tildeling af priser, prækommercielle offentlige indkøb eller offentlige indkøb af innovative løsninger, SMV-instrumentet og aktioner under Hurtig vej til Innovation, der kræver særlige regler.
- (27) For at sikre ensartede vilkår for alle virksomheder på det indre marked bør finansieringen under Horisont 2020 udformes i overensstemmelse med statsstøttereglerne med henblik på at sikre øget effektivitet i brugen af de offentlige udgifter og hindre markedsforstyrrelser, såsom at fortrænge privat finansiering, skabe ineffektive markedsstrukturer eller bevare ineffektive virksomheder. Der bør drages omsorg for at sikre, at finansiering af innovationsaktioner hverken er konkurrenceforvridende eller fører til indgriben på markedet uden tilstrækkelig begrundelse.
- (28) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklen ved at sikre en passende balance mellem tillid og kontrol.
- (29) Reglerne bør i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 danne grundlag for en bredere accept af støttemodtagernes sædvanlige regnskabsmetoder.

⁽¹⁾ 2001/844/EF, EKSF, Euratom: Kommissionens afgørelse af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden (EFT L 317 af 3.12.2001).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ("associeringsafgørelse") (EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ 2000/633/EF, EKSF, Euratom: Kommissionens afgørelse af 17. oktober 2000 om ændring af dens forretningsorden (EFT L 267 af 20.10.2000, s. 63).

- (30) Deltagergarantifonden, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1906/2006 ⁽¹⁾ og forvaltes af Kommissionen, har vist sig at fungere som en vigtig beskyttelsesmekanisme, der afbøder de risici, der opstår i forbindelse med de skyldige beløb, som misligholdende deltagere ikke tilbagebetaler. Der bør derfor oprettes en ny deltagergarantifond (fonden). For at sikre mere effektiv forvaltning og bedre dækning af deltagernes risici bør fonden dække aktioner under de programmer, der er vedtaget ved beslutning nr. 1982/2006/EF, Rådets afgørelse 2006/970/Euratom ⁽²⁾, Rådets afgørelse 2012/93/Euratom ⁽³⁾ samt aktioner under Horisont 2020 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1314/2013 ⁽⁴⁾. Fonden dækker ikke programmer, der forvaltes af andre enheder end EU-finansieringsorganer.
- (31) For at forbedre gennemsigtigheden bør navnene på de eksperter, der har assisteret Kommissionen eller andre relevante finansieringsorganer i anvendelsen af denne forordning, offentliggøres. Hvis offentliggørelse af en eksperts navn kan true dennes sikkerhed, integritet eller i urimeligt omfang have negative virkninger for dennes privatliv, kan Kommissionen eller finansieringsorganerne undlade at offentliggøre disse navne.
- (32) Personoplysninger om eksperter bør behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽⁵⁾.
- (33) Reglerne om udnyttelse og formidling af resultater bør fastsættes for at sikre, at deltagere beskytter, udnytter og formidler disse resultater på behørig vis, og give mulighed for i Europas strategiske interesse at fastsætte yderligere betingelser for udnyttelse. Deltagere, der har modtaget EU-finansiering, og som planlægger at udnytte de resultater, der er frembragt ved hjælp af denne finansiering, først og fremmest i tredjelande, der ikke er associeret med Horisont 2020, bør oplyse, hvordan EU-finansieringen vil gavne Europas generelle konkurrenceevne (gensidighedsprincippet) som fastlagt i tilskudsaftalen.
- (34) I tilfælde af forskning med mulighed for videreudvikling hen imod ny medicinsk teknologi (såsom lægemidler, vacciner og medicinsk diagnostik) bør der træffes foranstaltninger til at sikre umiddelbar udnyttelse og formidling af resultaterne, hvis det er relevant.
- (35) Trods succesen for Unionens nuværende finansielle låne- og egenkapitalinstrumenter med henblik på forskning, udvikling, innovation og vækst er adgang til risikovillig kapital fortsat et vigtigt spørgsmål, især for innovative SMV'er. For at gøre det muligt at anvende låne- og egenkapitalinstrumenterne så effektivt som muligt bør det være tilladt at kombinere dem indbyrdes og med tilskud, der finansieres over Unionens budget, herunder Horisont 2020. Desuden bør Kommissionen især sikre kontinuiteten af finansieringsfaciliteten for risikodeling [RSFF] oprettet i henhold til afgørelse nr. 1982/2006/EF og den tidlige fase af faciliteten for SMV'er i hurtig vækst og innovative SMV'er (GIF) oprettet i henhold til afgørelse nr. 1639/2006/EF inden for deres efterfølgende finansielle låne- og egenkapitalinstrumenter i henhold til Horisont 2020, henholdsvis "EU's låne- og garantiservice for forskning og innovation" og "EU's egenkapitalinstrumenter for forskning og innovation". I denne forbindelse bør indtægter og tilbagebetalinger, der er frembragt af disse finansielle instrumenter, direkte henføres til de finansielle instrumenter, der er oprettet i henhold til Horisont 2020.
- (36) Kommissionen bør sikre tilstrækkelig komplementaritet mellem SMV-instrumentet i Horisont 2020 og de finansielle instrumenter i Horisont 2020 og Cosme-programmet, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 ⁽⁶⁾ samt med de ordninger og instrumenter, der er oprettet sammen med medlemsstaterne, såsom det fælles program Eurostars ⁽⁷⁾.
- (37) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden bør forordning (EF) nr. 1906/2006 ophæves —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1906/2006 af 18. december 2006 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i foranstaltninger under syvende rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2013) (EUT L 391 af 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2006/970/Euratom af 18. december 2006 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratoms) syvende rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2007-2011) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 60).

⁽³⁾ 2012/93/Euratom: Rådets afgørelse af 19. december 2011 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) (EUT L 47 af 18.2.2012, s. 25).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (Euratom) nr. 1314/2013 af 17. december 2013 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2014-2018), der supplerer Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovation (Se side 948 i denne EUT).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (2014-2020) (Cosme) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (Se side 33 i denne EUT).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 743/2008/EF af 9. juli 2008 om Fællesskabets deltagelse i et forsknings- og udviklingsprogram, der gennemføres af flere medlemsstater til fordel for forsknings- og udviklingsintensive små og mellemstore virksomheder (EUT L 201 af 30.7.2008, s. 58).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes de særlige regler for deltagelse i indirekte aktioner, der iværksættes i henhold til forordning (EU) nr. 1291/2013, herunder deltagelse i indirekte aktioner, der finansieres af finansieringsorganer i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i samme forordning.

Ved denne forordning fastsættes desuden regler for udnyttelse og formidling af resultater.

2. Med forbehold af de i denne forordning fastsatte særlige regler finder de relevante regler i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012 anvendelse.

3. Forordning (EF) nr. 294/2008 eller en basisretsakt, som overdrager et finansieringsorgan budgetgennemførelsesopgaver i henhold til artikel 185 i TEUF, kan fastsætte regler, der afviger fra de i denne forordning fastsatte regler. For at tage hensyn til finansieringsorganers særlige driftsbehov som fastlagt i den relevante basisretsakt tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56 for så vidt angår finansieringsorganer oprettet i henhold til artikel 187 i TEUF vedrørende:

- a) betingelserne for deltagelse i indkaldelser af forslag iværksat af finansieringsorganer, der er oprettet på området luftfart, med henblik på at mindske minimumsantallet af deltagere fastsat i artikel 9, stk. 1
- b) støtteberettigede deltagere som fastsat i artikel 10 for at gøre det muligt for finansieringsorganer, der er oprettet på områderne biobaserede industrier og innovative lægemidler, at begrænse støtteberettigelsen til særlige typer deltagere
- c) reglerne om udnyttelse og formidling af resultater for at gøre det muligt for finansieringsorganer, der er oprettet på området innovative lægemidler, for at:
 - i) udvide mulighederne for overdragelse og licensudstedelse af resultater og baggrundsviden for associerede enheder, købere og efterfølgende enheder i overensstemmelse med tilskudsaftalen og uden de andre deltageres samtykke, jf. artikel 44, stk. 1 og 2
 - ii) tillade særlige aftaler om brugsret til baggrundsviden med henblik på udvikling af resultater med henblik på kommercialisering eller kommercialisering af selve resultaterne (direkte udnyttelse), jf. artikel 48, stk. 2-4
 - iii) supplere reglerne ved at indføre bestemmelser om ejendomsret og adgang til data, viden og oplysninger, som ligger uden for målene for en aktion, og som ikke er nødvendige for gennemførelsen og udnyttelsen af aktionen (sideløbende resultater), jf. artikel 41, stk. 2, og artikel 45-48
 - iv) udvide reglerne om udnyttelse til andre formål end gennemførelse af aktionen (forskningsbrug) eller udvikling af resultater med henblik på kommercialisering eller kommercialisering af selve resultaterne (direkte udnyttelse), jf. artikel 48
 - v) fastsætte kriterier for at give en deltager tilladelse til at udstede underlicens til en anden deltager i den samme aktion, jf. artikel 46, stk. 2
 - vi) udvide, på betingelserne i konsortieaftalen, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2, deltagerens, deres associerede enheders og tredjeparternes brugsret som licenstagere til resultater eller baggrundsviden til andre formål end gennemførelse af aktionen (forskningsbrug) på passende betingelser, herunder finansielle, eller udvikling af resultater med henblik på kommercialisering eller kommercialisering af selve resultaterne (direkte udnyttelse), jf. artikel 46-48
 - vii) betinge brugsret med henblik på direkte udnyttelse af enighed mellem de berørte deltagere, jf. artikel 48
 - viii) gøre formidling via videnskabelige publikationer i form af fri adgang, jf. artikel 43, stk. 2, valgfri
- d) finansiering af aktionerne for at gøre det muligt for finansieringsorganer på området elektroniske komponenter og systemer at anvende andre godtgørelsessatser end dem, der er fastsat i artikel 28, stk. 3, i tilfælde, hvor en eller flere medlemsstater samfinansierer en deltager eller en aktion.

Et finansieringsorgan, der er overdraget budgetgennemførelsesopgaver i henhold til artikel 58, stk. 1, litra c), nr. i) eller ii), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, kan anvende regler, der afviger fra de i denne forordning fastsatte regler, under forudsætning af Kommissionens samtykke, hvis finansieringsorganets særlige driftsbehov gør det nødvendigt.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på direkte aktioner, der gennemføres af Det Fælles Forskningscenter (JRC).

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) "brugsret": ret til anvende resultater eller baggrundsviden i henhold til vilkårene og betingelserne i denne forordning
- 2) "associeret enhed": en retlig enhed, der er underlagt en deltagers direkte eller indirekte kontrol eller er underlagt den samme direkte eller indirekte kontrol som deltageren eller som direkte eller indirekte udøver kontrol over en deltager. Kontrol kan antage enhver af de former, der er fastsat i artikel 8, stk. 2
- 3) "associeret land": et tredjeland, der er part i en international aftale indgået med Unionen som fastsat i artikel 7 i forordning (EU) nr. 1291/2013
- 4) "baggrundsviden": alle data, al knowhow eller alle oplysninger, uanset form eller type, både materielle og immaterielle, herunder rettigheder såsom intellektuelle ejendomsrettigheder, som i) deltagerne besidder, før de tiltræder aktionen; ii) er nødvendige for at gennemføre aktionen eller for at udnytte resultaterne af den; og iii) er fastsat af deltagerne i overensstemmelse med artikel 45
- 5) "basisretsakt": en retsakt vedtaget af EU-institutionerne i form af en forordning, et direktiv eller en afgørelse som omhandlet i artikel 288 i TEUF, der gælder som retsgrundlag for foranstaltningen
- 6) "innovationsaktion": en foranstaltning, der hovedsagelig består af aktiviteter med direkte henblik på at udarbejde planer og projekter eller tegninger med henblik på nye, ændrede eller forbedrede produkter, processer eller tjenester. Til dette formål kan aktiviteterne omfatte udformning af prototyper, afprøvning, demonstration, styring, produktvalidering i stor målestok og markedsintroduktion
- 7) "samordnings- og støtteaktion": en aktion, der hovedsagelig består af ledsageforanstaltninger såsom standardisering, formidling, bevidstgørelses- og kommunikationsforanstaltninger, netværk, koordinerings- eller støttetjenester, politiske dialoger samt udveksling og undersøgelser af viden og erfaring, herunder forberedende undersøgelser af nye infrastrukturer, og også kan omfatte supplerende netværks- og koordineringsaktiviteter mellem programmer i forskellige lande
- 8) "formidling": offentliggørelse af resultater på en hvilken som helst hensigtsmæssig måde (undtagen som følge af beskyttelse eller udnyttelse af resultaterne), herunder videnskabelige publikationer i medier
- 9) "udnyttelse": anvendelse af resultaterne i videre forskningsaktiviteter ud over dem, der er omfattet af den pågældende aktion, eller i udvikling, skabelse og markedsføring af et produkt eller en proces eller i skabelse og udbydelse af en tjeneste eller i standardiseringsaktiviteter
- 10) "rimelige vilkår": passende vilkår, herunder eventuelle finansielle betingelser eller royaltyfrie betingelser, der tager hensyn til de særlige forhold i forbindelse med en anmodning om brugsret, for eksempel den faktiske eller potentielle værdi af de resultater eller den baggrundsviden, som der anmodes om brugsret til, og/eller omfanget, varigheden eller andre forhold vedrørende den påtænkte udnyttelse
- 11) "finansieringsorgan": et organ eller en myndighed bortset fra Kommissionen, jf. artikel 58, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, som Kommissionen har overdraget opgaver til vedrørende budgetgennemførelsen i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1291/2013
- 12) "international organisation af europæisk interesse": en international organisation, hvor flertallet af medlemmerne er medlemsstater eller associerede lande, og hvis hovedformål er at bidrage til at styrke det videnskabelige og teknologiske samarbejde i Europa
- 13) "retlig enhed": en fysisk person eller en efter national ret, EU-lovgivningen eller international ret oprettet og anerkendt juridisk person, der har status som juridisk person og i eget navn kan udøve rettigheder og være pålagt pligter
- 14) "almennyttig retlig enhed": en retlig enhed, der som følge af sin retlige form er almenyttig, eller som er retligt eller lovmæssigt forpligtet til ikke at udlodde udbytte til sine aktionærer eller enkelte medlemmer

- 15) "deltager": en retlig enhed, der gennemfører en aktion eller en del af en aktion, under forordning (EU) nr. 1291/2013, og som har rettigheder og pligter over for Unionen eller et andet finansieringsorgan i henhold til nærværende forordning
- 16) "programstøtteaktion": en aktion, der finansieres via et tilskud, hvis hovedformål er at supplere enkelte indkaldelser eller programmer, der finansieres af andre enheder end Unionens finansieringsorganer, og forvalte forsknings- og innovationsprogrammer. En programstøtteaktion kan også omfatte supplerende netværks- og koordineringsaktiviteter mellem programmer i forskellige lande
- 17) "prækommercielle offentlige indkøb": offentlige indkøb inden for forsknings- og udviklingstjenester, der omfatter risiko- og resultatdeling på markedsvilkår og konkurrence-dygtig udvikling i faser, hvor indkøbte forsknings- og udviklingstjenester adskiller sig klart fra den kommercielle indførsel af slutprodukter
- 18) "offentlige indkøb af innovationsløsninger": indkøb, hvor den ordregivende myndighed fungerer som første kunde for innovative varer eller tjenester, der endnu ikke er kommercielt tilgængelige i stor skala, og som kan omfatte overensstemmelsesprøvning
- 19) "resultater": ethvert materielt eller immaterielt resultat af aktionen såsom data, viden eller oplysninger, som frembringes under aktionen, uanset form eller type, og uanset om det kan beskyttes eller ej, samt alle rettigheder knyttet hertil, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder
- 20) "SMV'er": mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽¹⁾
- 21) "arbejdsprogram": dokument, som Kommissionen har vedtaget til gennemførelse af særprogrammet, jf. artikel 5 i Rådets afgørelse nr. 2013/743/EU ⁽²⁾
- 22) "arbejdsplan": et dokument i lighed med Kommissionens arbejdsprogram vedtaget af finansieringsorganer, der skal administrere dele af gennemførelsen af Horisont 2020 i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1291/2013.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Rådets afgørelse nr. 2013/743/EU af 11. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) (Se side 965 i denne EUT).

2. I denne forordning betragtes en enhed, der ikke er en juridisk person i henhold til gældende national lov, som lige-stillet med en retlig enhed, forudsat at betingelserne i artikel 131, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 198 i forordning (EU) nr. 1268/2012 overholdes.

3. Med henblik på denne forordning betragtes tilskudsmodtagere ikke som finansieringsorganer.

Artikel 3

Tavshedspligt

Med forbehold af vilkårene i gennemførelsesaftalerne, afgørelser eller kontrakter behandles data, viden og oplysninger, der formidles som fortroligt materiale inden for rammerne af en aktion, fortroligt under hensyntagen til EU-lovgivningen om beskyttelse af og adgang til klassificerede oplysninger.

Artikel 4

Oplysninger, der gøres tilgængelige

1. Uanset artikel 3 stiller Kommissionen efter anmodning alle brugbare oplysninger, som den råder over, vedrørende resultater frembragt af en deltager i en aktion, der har modtaget EU-finansiering, til rådighed for EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne eller -agenturerne, medlemsstaterne eller associerede lande, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- oplysningerne er af offentlig interesse
- deltagerne har ikke angivet holdbare og tilstrækkelige grunde til, at de pågældende oplysninger bør tilbageholdes.

I aktioner under det specifikke mål "sikre samfund – beskyttelse af Europa og dets borgeres frihed og sikkerhed" stiller Kommissionen efter anmodning alle brugbare oplysninger, som den råder over, om resultater frembragt af en deltager i en aktion, der har modtaget EU-finansiering, til rådighed for EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller for medlemsstaternes nationale myndigheder. Kommissionen underretter deltageren om sådanne meddelelser. Hvis en medlemsstat eller et EU-institut, -organ, -kontor eller -agentur anmoder om fremsendelse af oplysninger, underretter Kommissionen også alle medlemsstaterne herom.

2. Informationsformidling i henhold til stk. 1 medfører ikke, at der overdrages rettigheder eller pligter fra Kommissionen eller de øvrige deltagere til modtageren. Modtageren skal dog behandle alle sådanne oplysninger som fortrolige, medmindre de bliver offentlige eller gøres offentligt tilgængelige af deltagerne, eller de er meddelt til Kommissionen uden fortrolighedskrav. Kommissionens sikkerhedsregler om klassificerede oplysninger finder anvendelse.

Artikel 5

Vejledning af og information til potentielle deltagere

Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan sikrer i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012, at der stilles tilstrækkelig vejledning og information til rådighed for alle potentielle deltagere på tidspunktet for offentliggørelsen af indkaldelsen af forslag, navnlig den gældende modeltilskudsaftale.

AFSNIT II

REGLER FOR DELTAGELSE

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 6

Finansieringsformer

I henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 1291/2013 kan finansiering tage en eller flere af de former, der er fastsat ved forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, navnlig tilskud, priser, offentlige indkøbsaftaler eller finansielle instrumenter.

Artikel 7

Retlige enheder, der kan deltage i aktionerne

1. Enhver retlig enhed, uanset etableringssted, eller international organisation kan deltage i en aktion, forudsat at betingelserne i denne forordning er opfyldt og eventuelle betingelser i det relevante arbejdsprogram eller den relevante arbejdsplan er opfyldt.

2. Det relevante arbejdsprogram kan begrænse deltagelse af retlige enheder etableret i tredjelande i Horisont 2020 eller dele deraf, hvis betingelserne for deltagelse af retlige enheder fra medlemsstaterne, eller af deres associerede enheder etableret i tredjelande, i tredjelands forsknings- og innovationsprogrammer anses for at skade Unionens interesser.

3. Det relevante arbejdsprogram eller den relevante arbejdsplan kan udelukke enheder, der ikke kan stille tilfredsstillende sikkerhedsgarantier, bl.a. i forbindelse med sikkerhedsgodkendelse af personale, hvis der er sikkerhedsgrunde hertil.

4. JRC kan deltage i aktioner med de samme rettigheder og forpligtelser som en retlig enhed etableret i en medlemsstat.

Artikel 8

Uafhængighed

1. To retlige enheder anses for indbyrdes uafhængige, når ingen af dem udøver direkte eller indirekte kontrol over den

anden eller er underlagt den samme direkte eller indirekte kontrol som den anden.

2. Med henblik på stk. 1 kan kontrol bl.a. antage en af følgende former:

a) direkte eller indirekte besiddelse af mere end 50 % af de udstedte kapitalandele i den pågældende retlige enhed efter deres pålydende værdi eller stemmeflertallet af denne enheds foranstaltninger eller medejere

b) direkte eller indirekte besiddelse, de facto eller de jure, af beslutningsmyndigheden i den pågældende retlige enhed.

3. Med henblik på stk. 1 anses følgende forbindelser mellem retlige enheder ikke i sig selv for at udgøre kontrollerende indflydelse:

a) det samme offentlige holdingselskab, den samme institutionelle investor eller det samme venturekapitalselskab, der direkte eller indirekte besidder over 50 % af de udstedte kapitalandele efter deres pålydende værdi eller stemmeflertallet blandt foranstaltningerne eller medejerne

b) det samme offentlige organ ejer eller fører tilsyn med de pågældende retlige enheder.

KAPITEL II

Tilskud

Afdeling I

Tildelingsprocedure

Artikel 9

Betingelser for deltagelse

1. Følgende minimumsbetingelser finder anvendelse:

a) mindst tre retlige enheder skal deltage i en foranstaltning

b) tre retlige enheder skal hver være etableret i forskellige medlemsstater eller associerede lande, og

c) de tre retlige enheder omhandlet i litra b) skal være indbyrdes uafhængige, jf. artikel 8.

2. Hvis en af deltagerne er JRC, en international organisation af europæisk interesse eller en enhed, der er oprettet i henhold til EU-lovgivningen, anses denne deltager med henblik på stk. 1 for etableret i en anden medlemsstat eller et andet associeret land end de andre deltagere i samme aktion.

3. Uanset stk. 1 skal minimumsbetingelsen være, at én retlig enhed etableret i en medlemsstat eller et associeret land deltager, i forbindelse med:

- a) Det Europæiske Forskningsråds (EFR) aktioner til frontlinjeforskning
- b) SMV-instrumentet, når aktionen har klar europæisk merværdi
- c) programstøtteaktionerne og
- d) begrundede tilfælde som fastsættes i arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen.

4. Uanset stk. 1 skal minimumsbetingelsen for samordnings- og støtteaktioner og uddannelses- og mobilitetsaktioner være, at én retlig enhed deltager.

5. Arbejdsprogrammer eller arbejdsplaner kan, hvis det er hensigtsmæssigt og behørigt begrundet, foreskrive yderligere betingelser i overensstemmelse med specifikke politiske krav eller aktionens type eller mål, herunder bl.a. betingelser vedrørende deltagerantal og -type samt etableringssted.

Artikel 10

Støtteberettigelse

1. Følgende deltagere er berettigede til EU-støtte:

- a) retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat eller et associeret land eller oprettet i henhold til EU-retten
- b) internationale organisationer af europæisk interesse
- c) retlige enheder i et tredjeland, der er nævnt i arbejdsprogrammet.

2. Unionen kan yde finansieringsbidrag til en deltagende international organisation eller en deltagende retlig enhed etableret i et tredjeland, som ikke er støtteberettiget i henhold til stk. 1, hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) deltagelsen anses af Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan for afgørende for gennemførelsen af aktionen
- b) denne form for finansiering fastsættes i en bilateral aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde eller i andre aftaler

mellem Unionen og den internationale organisation eller, for enheder etableret i et tredjeland, det land, som den retlige enhed er etableret i.

Artikel 11

Forslagsindkaldelser

1. Forslag indkaldes i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012, idet der især tages hensyn til behovet for åbenhed og ikke-forskelsbehandling og for den fleksibilitet, der er hensigtsmæssig i forbindelse med forskelligartede forsknings- og innovationssektorer.

2. Som en undtagelse, og uden at dette berører de andre tilfælde fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012, indkaldes der ikke forslag til samordnings- og støtteaktioner og programstøtteaktioner, der gennemføres af retlige enheder, som er fastsat i arbejdsprogrammerne eller arbejdsplanerne, forudsat at aktionen ikke falder inden for rammerne af en forslagsindkaldelse.

3. I overensstemmelse med de relevante regler i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012 fastsættes der tilstrækkelig tid til udarbejdelse af forslag med et rimeligt varsel om kommende indkaldelser af forslag gennem offentliggørelse af et arbejdsprogram og et rimeligt tidsrum mellem offentliggørelsen af en indkaldelse af forslag og fristen for indgivelse af forslag.

Artikel 12

Forslagsindkaldelser i fællesskab med tredjelande og internationale organisationer

1. Der kan fremsættes forslagsindkaldelser i fællesskab med tredjelande eller deres videnskabelige og teknologiske organisationer og agenturer eller med internationale organisationer på prioriterede områder af fælles interesse og forventet gensidig fordel, når der er en klar merværdi for Unionen. Forslagene evalueres og udvælges ved fælles evaluerings- og udvælgelsesprocedurer, der skal aftales. Sådanne evaluerings- og udvælgelsesprocedurer skal sikre overholdelse af principperne i afsnit VI i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og omfatte en afbalanceret gruppe af uafhængige eksperter, som udpeges af begge parter.

2. Retlige enheder, der modtager EU-finansiering, skal indgå en tilskudsaftale med Unionen eller det relevante finansieringsorgan. Tilskudsaftalen skal indeholde en beskrivelse af det arbejde, der skal udføres af deltagerne og de deltagende retlige enheder fra involverede tredjelande.

3. Retlige enheder, der modtager EU-finansiering, skal indgå en koordineringsaftale med de andre deltagende retlige enheder, der modtager finansiering fra de berørte tredjelande eller internationale organisationer.

Artikel 13

Forslag

1. Forslag skal indeholde et udkast til en plan for udnyttelse og formidling af resultaterne, hvis dette kræves i arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen.
2. Forslag om forskning i menneskelige embryonale stamceller skal efter forholdene indeholde nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger vil berøre medlemsstaters kompetente myndigheder vil træffe med hensyn til tilladelse og kontrol, og om, hvilke etiske godkendelser, der vil blive givet. Hvad angår derivering af humane embryonale stamceller er institutionerne, organisationerne og forskerne underlagt strenge krav om tilladelse og kontrol efter retsgrundlaget i de berørte medlemsstater.
3. Forslag, der strider mod grundlæggende etiske principper eller anden gældende lovgivning, eller som ikke opfylder betingelserne i afgørelse nr. 2013/743/EU i arbejdsprogrammet, i arbejdsplanen eller i forslagsindkaldelsen, kan til enhver tid udelukkes fra procedurerne for bedømmelse, udvælgelse og tildeling.
4. Forslag skal redegøre for, hvordan og i hvilket omfang kønsspecifik analyse er relevant for indholdet af det påtænkte projekt, når det er relevant og angivet i arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen.

Artikel 14

Etisk gennemgang

1. Kommissionen foretager systematisk en etisk gennemgang af de forslag, der giver anledning til etiske overvejelser. Gennemgangen skal kontrollere, at de etiske principper og lovgivningen overholdes og, i tilfælde af at forskningen finder sted uden for Unionen, at den samme forskning ville være tilladt i en medlemsstat.
2. Kommissionen gør den etiske gennemgang så gennemsigtig som muligt og sikrer, at den foretages i rette tid, og at genindgivelse af dokumenter så vidt muligt undgås.

Artikel 15

Udvælgelses- og tildelingskriterier

1. De indsendte forslag evalueres på grundlag af følgende tildelingskriterier:
 - a) topkvalitet
 - b) virkning
 - c) gennemførelsens kvalitet og effektivitet.
2. Kun det i stk. 1, litra a), omhandlede kriterium finder anvendelse på forslag om EFR's aktioner inden for frontlinjeforskning.

3. Det i stk. 1, litra b), omhandlede kriterium kan vægtes højere i forbindelse med forslag til innovationsaktioner.

4. Arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen fastsætter yderligere oplysninger om anvendelsen af tildelingskriterierne i stk. 1 og præciserer vægtninger og tærskler.

5. Kommissionen tager hensyn til muligheden for en tofase-procedure for indgivelse af forslag som omhandlet i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012, hvis dette er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med målene for forslagsindkaldelserne.

6. Forslag prioriteres efter bedømmelsesresultaterne. Udvalgelsen sker på baggrund af denne prioritering.

7. Bedømmelsen foretages af uafhængige eksperter.

8. I tilfælde af en retlig enhed som omhandlet i artikel 11, stk. 2, eller under andre behørigt begrundede usædvanlige omstændigheder kan bedømmelsen foretages på en måde, der afviger fra stk. 7. I hvert tilfælde af en sådan bedømmelse giver Kommissionen medlemsstaterne udførlige oplysninger om den anvendte bedømmelsesprocedure og resultatet heraf.

9. Ansøges der om et finansieringsbidrag fra Unionen til en aktion, der er lig med eller overstiger 500 000 EUR, kontrollerer Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan ved hjælp af metoder, der er forenelige med national ret, på forhånd alene den økonomiske formåen hos koordinatorene. Desuden kontrollerer Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan koordinatorens eller andre deltageres økonomiske formåen, når der på grundlag af allerede tilgængelige oplysninger er grund til at tvivle på deres økonomiske formåen.

10. Den økonomiske formåen kontrolleres hverken for så vidt angår retlige enheder, hvis levedygtighed er garanteret af en medlemsstat eller et associeret land, eller for så vidt angår sekundære og højere uddannelsesinstitutioner.

11. Den økonomiske formåen kan garanteres af en anden retlig enhed, hvis økonomiske formåen så kontrolleres i overensstemmelse med stk. 9.

Artikel 16

Procedure for fornyet gennemgang af bedømmelsen

1. Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan fastlægger en gennemsigtig procedure for fornyet gennemgang af bedømmelsen for ansøgere, der mener, at bedømmelsen af deres forslag ikke er foretaget i overensstemmelse med procedurerne i denne forordning, det pågældende arbejdsprogram, arbejdsplan eller indkaldelsen af forslag.

2. En anmodning om fornyet behandling skal vedrøre et konkret forslag og indsendes af koordinatoren senest 30 dage efter den dato, hvor Kommissionen eller finansieringsorganet informerede koordinatoren om resultatet af bedømmelsen.

3. Kommissionen eller finansieringsorganet er ansvarligt for gennemgangen af den i stk. 2 omhandlede anmodning. Kun de formelle aspekter af bedømmelsen og ikke forslaget kvaliteter vurderes.

4. Et udvalg for fornyet gennemgang af bedømmelsen bestående af medarbejdere fra Kommissionen eller af medarbejdere fra det relevante finansieringsorgan skal udtale sig om bedømmelsesprocessens formelle aspekter. Udvalgets formand er en tjenestemand fra Kommissionen eller fra det relevante finansieringsorgan fra en afdeling, der er forskellig fra den afdeling, der er ansvarlig for indkaldelsen af forslag. Udvalget kan anbefale et af følgende:

a) forslaget bedømmes på ny, hovedsagelig af evaluatorene, der ikke har deltaget i den foregående bedømmelse

b) den oprindelige bedømmelse bekræftes.

5. På baggrund af den i stk. 4 omhandlede anbefaling træffer Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan en afgørelse og meddeler koordinatoren herom. Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan træffer sådanne afgørelser uden unødigt forsinkelse.

6. Proceduren for fornyet gennemgang af bedømmelsen må ikke forsinke udvælgelsen af forslag, da denne ikke er genstand for anmodningen om fornyet gennemgang.

7. Proceduren for fornyet gennemgang af bedømmelsen udelukker ikke andre aktioner, som en deltager kan træffe i overensstemmelse med EU-retten.

Artikel 17

Forespørgsler og klager

1. Kommissionen sikrer, at der findes en procedure for deltagere til at fremsætte forespørgsler eller indgive klager vedrørende deres deltagelse i Horisont 2020.

2. Kommissionen sikrer, at oplysninger om, hvordan problemer, forespørgsler eller klager skal registreres, stilles til rådighed for alle deltagere og offentliggøres online.

Artikel 18

Tilskudsaftale

1. Kommissionen udarbejder i tæt samarbejde med medlemsstaterne modeltilskudsaftaler mellem Kommissionen eller det

relevante finansieringsorgan og deltagerne i overensstemmelse med denne forordning. Hvis en betydelig ændring af en modeltilskudsaftale er påkrævet, reviderer Kommissionen den, hvor det er relevant, i nært samarbejde med medlemsstaterne.

2. Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan indgår en tilskudsaftale med deltagerne. Det begrundes behørigt, hvis en enhed fjernes eller udskiftes inden undertegnelsen af tilskudsaf-talen.

3. Tilskudsaf-talen fastsætter deltagernes og enten Kommissionens eller det relevante finansieringsorgans rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning. Den fastsætter også rettigheder og forpligtelser for de retlige enheder, der indtræder som nye deltagere under gennemførelsen af aktionen, samt konsortiekoordinators rolle og opgaver.

4. Hvis det kræves i et arbejdsprogram eller en arbejdsplan, kan tilskudsaf-talen fastsætte deltagernes rettigheder og forpligtelser med hensyn til brugsret, udnyttelse og formidling ud over dem, der er fastsat i denne forordning.

5. Tilskudsaf-talen skal, hvis det er relevant, og i det omfang, det er muligt, leve op til de almindelige principper i Kommissionens henstilling om et europæisk charter for forskere og adfærdskodeks for ansættelse af forskere, principperne om forskningsintegritet, Kommissionens henstilling med henblik på forvaltning af intellektuel ejendomsret i forbindelse med videnformidling, adfærdskodeksen for universiteter og andre offentlige forskningsorganisationer samt princippet om ligestilling, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1291/2013.

6. Tilskudsaf-talen skal, hvis det er relevant, indeholde bestemmelser til sikring af, at de etiske principper overholdes, herunder oprettelse af et uafhængigt etisk råd og Kommissionens ret til at foretage etisk revision ved uafhængige eksperter.

7. Særligt tilskud til aktioner kan i behørigt begrundede tilfælde indgå i en partnerskabsrammeaftale i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012.

Artikel 19

Afgørelser om at yde tilskud

Hvis det er hensigtsmæssigt, og i behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen i henhold til artikel 121, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 eller det relevante finansieringsorgan meddele afgørelser om at yde tilskud frem for at indgå en tilskudsaf-tale. Denne forordnings bestemmelser om tilskudsaf-taler finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 20***Tilskudstidspunkt**

1. Indkaldelser af forslag angiver i overensstemmelse med artikel 128, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 den planlagte dato for, hvornår alle ansøgere senest underrettes om resultatet af bedømmelsen af deres ansøgning, og den vejledende dato for undertegnelse af tilkudsaftalerne eller meddelelse af tilskudsafgørelserne.

2. Datoerne i stk. 1 bygger på følgende perioder:

- a) for at underrette alle ansøgerne om resultatet af den videnskabelige bedømmelse af deres ansøgning: en periode på maksimalt fem måneder fra fristen for indgivelse af fuldstændige forslag
- b) for undertegnelse af tilkudsaftaler med ansøgerne eller meddelelse af tilskudsafgørelser til dem: en periode på maksimalt tre måneder fra datoen for underrettelse af ansøgerne om, at deres ansøgning er imødekommet.

3. De i stk. 2 omhandlede perioder kan være længere i forbindelse med EFR-aktioner og i usædvanlige, behørigt begrundede tilfælde, navnlig hvor aktioner er komplekse, når der er mange forslag, eller hvis ansøgerne anmoder herom.

4. Deltagere gives rimelig tid til at indgive de oplysninger og den dokumentation, der kræves til at undertegne tilkudsaf-talen. Kommissionen træffer afgørelser og anmoder om oplysninger så hurtigt som muligt. Genindgivelse af dokumenter skal, når det er muligt, undgås.

*Artikel 21***Betalingstidspunkt**

Deltagere betales rettidigt i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Når der er foretaget en udbetaling til koordinatoren, giver Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan deltagerne meddelelse herom.

*Artikel 22***Sikkert elektronisk system**

Al kontakt med deltagerne, herunder indgåelse af tilkudsaf-taler, meddelelse af tilskudsafgørelser og alle ændringer af disse, kan ske gennem et elektronisk system, der oprettes af Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan, jf. artikel 179 i forordning (EU) nr. 1268/2012.

*Afdeling II***Gennemførelse***Artikel 23***Gennemførelse af aktioner**

1. Deltagere gennemfører aktioner i overensstemmelse med alle betingelserne og forpligtelserne i denne forordning, forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, forordning (EU) nr. 1268/2012, afgørelse 2013/743/EU, arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen, forslagsindkaldelsen og tilkudsaf-talen.

2. Deltagere indgår ikke forpligtelser, der er uforenelige med denne forordning eller tilkudsaf-talen. Hvis en deltager ikke opfylder sine forpligtelser for så vidt angår den tekniske gennemførelse af aktionen, opfylder de andre deltagere forpligtelserne uden supplerende tilskud fra EU, medmindre Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan udtrykkelig fritager dem for denne forpligtelse. I tilfælde af at en deltager misligholder, kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 39, stk. 3, litra a), overføre det skyldige beløb fra deltagergarantifonden som omhandlet i artikel 38 til koordinatoren af aktionen. Hver deltagers finansielle ansvar er begrænset til vedkommendes egen gæld, jf. bestemmelserne om deltagergarantifonden. Deltagere sørger for, at Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan i tide underrettes om enhver begivenhed, der kan påvirke aktionens gennemførelse eller Unionens interesser betydeligt.

3. Deltagere gennemfører aktionen og træffer alle nødvendige og rimelige foranstaltninger med henblik herpå. De skal have tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre aktionen, når der er behov for det. Hvis det er relevant for gennemførelsen af aktionen, kan deltagerne indkalde tredjeparter, herunder underleverandører, til at udføre arbejde i forbindelse med aktionen eller bruge ressourcer, som tredjeparter har stillet til rådighed i form af naturalydelser, i henhold til betingelserne i tilkudsaf-talen. Deltagere er ansvarlige over for Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan og de andre deltagere for det udførte arbejde.

4. Tildeling af underleverandørkontrakter til gennemførelse af visse dele af aktionen begrænses til tilfælde, som er fastsat i tilkudsaf-talen, og til behørigt begrundede tilfælde, der ikke klart kunne forudses på tidspunktet for tilkudsaf-talens ikrafttræden.

5. Tredjeparter ud over underleverandører kan udføre arbejde i forbindelse med aktionen på de betingelser, der er fastsat i tilkudsaf-talen. Tredjeparten og det arbejde, der skal udføres af denne, anføres i tilkudsaf-talen.

Disse tredjeparters omkostninger er støtteberettigede, hvis tredjeparten opfylder alle følgende betingelser:

- a) den ville være støtteberettiget, hvis den var deltager

b) den er en associeret enhed eller har retlig forbindelse til en deltager, der indebærer et samarbejde, som ikke er begrænset til aktionen

c) den er anført i tilskudsaftalen.

d) den overholder de regler, der gælder for deltageren i tilskudsaf-talen med hensyn til støtteberettigede omkostninger og kontrol med udgifterne

e) den accepterer solidarisk hæftelse sammen med deltageren for Unionens bidrag svarende til det beløb, som tredjeparten har opgivet, hvis Kommissionen eller det relevante finansie-ringsorgan kræver det.

6. Tredjeparter kan også stille ressourcer i form af naturaly-delser til rådighed for en deltager til aktionen. Tredjeparternes omkostninger i forbindelse med sådanne ydelser, som de yder gratis, er berettigede til finansiering, hvis de opfylder betingel-serne i tilskudsaf-talen.

7. Aktionen kan omfatte finansieringsstøtte til tredjeparter i henhold til betingelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012. Beløbene i artikel 137, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 kan overskrides, hvis det er nødvendigt for at nå aktionens målsætninger.

8. Den aktion, der gennemføres af deltagere, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF ⁽²⁾ og Europa-Parla-mentets og Rådets direktiv 2009/81/EF ⁽³⁾ er ordregivende myndigheder, kan indeholde eller have som primær målsætning prækommercielle offentlige indkøb og offentlige indkøb af innovative løsninger, hvis dette er anført i arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen, og hvis det er nødvendigt for gennemførelsen. I sådanne tilfælde finder reglerne i artikel 51, stk. 2, 4 og 5, i denne forordning anvendelse på de indkøbsprocedurer, som deltagerne gennemfører.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt post-tjenester ("forsyningsvirksomhedsdirektivet") (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndighe-ders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareind-købs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76).

9. Deltagerne skal overholde gældende nationale love og etiske regler i de lande, hvor aktionen udføres. Hvis det er relevant, skal deltagerne ansøge de relevante nationale eller lokale etiske råd om godkendelse, inden de påbegynder aktio-nen.

10. Arbejde med dyr skal udføres i overensstemmelse med artikel 13 i TEUF og opfylde kravet om at erstatte, begrænse og forfine brugen af dyr til videnskabelige formål i overensstem-melse med EU-retten og især Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/63/EU ⁽⁴⁾.

Artikel 24

Konsortium

1. Medlemmer af et konsortium, der ønsker at deltage i en aktion, udpeger et af medlemmerne til koordinator og anfører det i tilskudsaf-talen. Koordinatoren er hovedkontaktpunktet for medlemmerne af konsortiet i forbindelserne med Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan, medmindre andet er fastsat i tilskudsaf-talen, eller i tilfælde af koordinatorens mang-lende opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til tilskudsaf-talen.

2. Medlemmer af et konsortium, der deltager i en aktion, indgår en intern aftale ("konsortieaftalen"), som fastsætter deres rettigheder og forpligtelser med hensyn til gennemførelse af aktionen i overensstemmelse med tilskudsaf-talen, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, der er fastsat i arbejdsprogrammet, arbejdsplanen eller forslagsindkaldelsen. Kommissionen offentlig-gør retningslinjer vedrørende de vigtigste spørgsmål, som deltagerne kan anføre i deres konsortieaftaler.

3. Konsortieaftalen kan blandt andet fastsætte følgende:

a) konsortiets interne organisation

b) fordelingen af EU-finansieringen

c) regler om formidling, anvendelse og brugsret, der supplerer reglerne i denne forordnings afsnit III, kapitel I, og bestem-melserne i tilskudsaf-talen

d) aftaler om bilæggelse af interne tvister

e) aftaler mellem deltagerne om ansvar, godtgørelse og fortro-lighed.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/63/EU af 22. september 2010 om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 33).

Medlemmerne af et konsortium kan indgå enhver aftale i konsortiet, som de finder passende, for så vidt aftalen ikke er i modstrid med tilkudsaftalen eller denne forordning.

4. Konsortiet kan foreslå at tilføje eller fjerne en deltager eller udskifte koordinatoren i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i tilkudsaftalen, forudsat at ændringen er i overensstemmelse med betingelserne for deltagelse, ikke negativt påvirker gennemførelsen af aktionen og ikke strider mod princippet om ligebehandling.

Afdeling III

Tilskudsformer og finansieringsregler

Artikel 25

Tilskudsformer

Tilskud kan antage enhver af de i artikel 123 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 omhandlede former under hensyntagen til aktionens mål.

Artikel 26

Støtteberettigede omkostninger

1. Betingelserne for støtteberettigede omkostninger defineres i artikel 126 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Omkostninger, der afholdes af tredjeparter i aktionen, kan være støtteberettigede i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og i tilkudsaftalen.

2. Ikke-støtteberettigede omkostninger er omkostninger, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, herunder især hensættelser til dækning af eventuelle fremtidige tab eller forpligtelser, valutatab, omkostninger i forbindelse med kapitalforrentning, omkostninger, der er anmeldt, afholdt eller godtgjort som led i en anden EU-aktion eller et andet EU-program, gæld og gældsomkostninger og uforholdsmæssigt store eller letsindigt afholdte udgifter.

Artikel 27

Direkte støtteberettigede personaleomkostninger

1. Med forbehold af betingelserne i artikel 26 er direkte støtteberettigede personaleomkostninger begrænset til lønninger plus bidrag til sociale sikringsordninger og øvrige omkostninger, der indgår i aflønningen af det personale, som er knyttet til aktionen, i henhold til national lovgivning eller ansættelseskontrakten.

2. Med forbehold af betingelserne i artikel 26 kan yderligere vederlag til det personale, som er knyttet til aktionen, hos deltagere, der er almennyttige retlige enheder, herunder betalinger på grundlag af supplerende kontrakter uanset art, også anses som direkte støtteberettigede personaleomkostninger op til det beløb, der er fastsat i stk. 3, hvis de opfylder følgende supplerende betingelser:

a) vederlagene indgår i deltagerens sædvanlige aflønningspraksis og betales på en ensartet måde, når der er behov for denne slags arbejde eller ekspertise

b) de kriterier, der anvendes til at beregne de supplerende betalinger, er objektive og anvendes generelt af deltageren uafhængigt af finansieringskilden.

3. Yderligere vederlag er støtteberettigede op til 8 000 EUR om året pr. person. For så vidt angår en person, der ikke udelukkende arbejder for aktionen, finder et maksimumsbeløb pr. time anvendelse. Maksimumsbeløbet pr. time beregnes ved at dele 8 000 EUR med antallet af årlige produktive timer beregnet i henhold til artikel 31.

Artikel 28

Finansiering af aktionen

1. Finansiering af en aktion må ikke overstige de samlede finansieringsberettigede omkostninger minus indtægterne fra aktionen.

2. Følgende betragtes som indtægter fra aktionen:

a) ressourcer, som tredjeparter stiller til rådighed for deltagerne i form af finansieringsoverførsler eller bidrag i form af omkostningsfrie naturalydelse, hvis værdi deltageren har opgivet som støtteberettigede omkostninger, forudsat at tredjeparten har ydet dem med specifikt henblik på aktionen

b) indtægter fra aktionen, bortset fra indtægter fra udnyttelse af aktionens resultater

c) indtægter fra salg af aktiver, der er købt i henhold til tilkudsaftalen, op til værdien af de omkostninger, som deltageren oprindeligt konterede aktionen.

3. Der anvendes én godtgørelsessats for de støtteberettigede omkostninger pr. aktion for alle aktiviteter, der finansieres inden for den. Maksimumssatsen fastsættes i arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen.

4. Tilskuddet under Horisont 2020 udgør højst 100 % af de samlede finansieringsberettigede omkostninger, uden at dette berører medfinansieringsprincippet.

5. Tilskuddet under Horisont 2020 udgør højst 70 % af de samlede finansieringsberettigede omkostninger for innovationsaktioner og programstøtteaktioner.

Uanset stk. 3 kan tilskuddet under Horisont 2020 til innovationsaktioner op på højst 100 % af de samlede støtteberettigede omkostninger for almennyttige retlige enheder, uden at dette berører medfinansieringsprincippet.

6. Godtgørelsessatserne fastsat i denne artikel finder også anvendelse på aktioner, hvor enhedstakstfinansiering, enhedsomkostninger og finansiering med faste beløb anvendes for hele eller dele af aktionen.

Artikel 29

Indirekte omkostninger

1. Indirekte støtteberettigede omkostninger fastsættes ved at anvende en fast sats på 25 % af de samlede direkte støtteberettigede omkostninger, eksklusive underleverandørers direkte støtteberettigede omkostninger og omkostningerne ved ressourcer, der stilles til rådighed af tredjeparter, og som ikke anvendes i støttemodtagerens lokaler, samt finansiel støtte til tredjeparter.

2. Uanset stk. 1 kan de indirekte omkostninger angives i form af faste beløb eller enhedsomkostninger, forudsat at dette anføres i arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen.

Artikel 30

Evaluering af finansieringsniveauer

Midtvejsevalueringen af Horisont 2020 skal indeholde en evaluering af virkningen af de elementer, der blev indført med de nye finansieringsniveauer i artikel 27, 28 og 29 i denne forordning, med henblik på at vurdere, hvorvidt den nye tilgang har ført til uønskede situationer, der kan påvirke Horisont 2020's tiltrækningskraft på negativ vis.

Artikel 31

Årlige produktive timer

1. Støtteberettigede personaleomkostninger omfatter kun det faktiske antal arbejdstimer for de personer, der udfører direkte arbejde i forbindelse med aktionen. Deltageren sørger for dokumentation for det faktiske antal arbejdstimer, normalt ved hjælp af et tidsregistreringssystem.

2. For personale, der udelukkende arbejder for aktionen, er det ikke nødvendigt at registrere arbejdstiden. I sådanne tilfælde skal deltageren underskrive en erklæring om, at den pågældende person udelukkende har arbejdet for aktionen.

3. Tilskudsaftalen skal omfatte:

- a) minimumskravene til tidsregistreringssystemet
- b) muligheden for at vælge mellem et fast antal årlige produktive timer og metoden til fastlæggelse af antallet af årlige

produktive timer, der skal bruges til beregning af timesatserne for personalet under hensyn til deltagerens sædvanlige regnskabsmetoder.

Artikel 32

Ejere af SMV'er og ulønnede fysiske personer

Ejerne af SMV'er, der ikke modtager løn, og andre fysiske personer, der ikke modtager løn, kan debitere personaleomkostningerne på grundlag af enhedsomkostninger.

Artikel 33

Enhedsomkostninger

1. I overensstemmelse med artikel 124 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 fastsætter Kommissionen metoder til at bestemme enhedsomkostninger på grundlag af:

- a) statistiske data eller lignende
- b) deltagerens kontrollerbare historiske data.

2. Direkte støtteberettigede personaleomkostninger finansieres på grundlag af enhedsomkostninger, der fastsættes i overensstemmelse med deltagerens normale praksis for omkostningsberegning, forudsat at de:

- a) beregnes på grundlag af de samlede faktiske personaleomkostninger, der noteres i deltagerens almindelige regnskaber, og som kan justeres af deltageren på grundlag af de budgetterede eller anslåede dele i overensstemmelse med de af Kommissionen fastsatte betingelser
- b) overholder artikel 26 og 27
- c) opfylder kravet om almennyttighed, og at dobbeltfinansiering undgås
- d) beregnes under behørig hensyntagen til artikel 31.

Artikel 34

Attest for årsregnskaberne

Attesten for årsregnskaberne omfatter det samlede tilskudsbeløb, som en deltager har gjort krav på i form af godtgørelse af faktiske omkostninger og i form af enhedsomkostninger omhandlet i artikel 33, stk. 2, undtagen de beløb, der er opgivet på grundlag af faste beløb, enhedstakster og enhedsomkostninger bortset fra dem, der er fastsat i overensstemmelse med deltagerens normale praksis for omkostningsberegning. Attesten indgives først, når beløbet er lig med eller større end 325 000 EUR på tidspunktet for begæringen om udbetaling af restbeløbet.

Artikel 35

Attest for metoden

1. Deltagere, der beregner og debiterer direkte personaleomkostninger på grundlag af enhedsomkostninger i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, kan indsende en attest for metoden til Kommissionen. Denne metode skal opfylde betingelserne i artikel 33, stk. 2, og kravene i tilskudsaftalen.
2. Hvis Kommissionen godkender attesten for metoden, gælder denne for alle aktioner, der finansieres i henhold til forordning (EU) nr. 1291/2013, og deltageren beregner og debiterer omkostningerne på grundlag af den. Når Kommissionen har godkendt en attest for metoden, må den ikke tillægge den godkendte metode en systemisk eller tilbagevendende fejl.

Artikel 36

Attesterende revisorer

1. Attesterne for årsregnskaberne og metoden omhandlet i artikel 34 og 35 skal være udarbejdet af en uafhængig revisor, der er kvalificeret til at foretage lovpligtig revision af regnskabsdokumenter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF⁽¹⁾ eller tilsvarende nationale bestemmelser eller af en kompetent og uafhængig embedsmand, som af de relevante nationale myndigheder er beføjet til at revidere deltageren, og som ikke været involveret i det regnskabsmæssige arbejde.
2. Efter anmodning fra Kommissionen, Revisionsretten eller Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) skal den revisor, der udarbejder attesten for regnskaberne og metoden, give adgang til de ledsagedokumenter og de arbejdsdokumenter, som attesten for årsregnskaberne eller for metoden udstedes på grundlag af.

Artikel 37

Kumuleret finansiering

En aktion, der har modtaget tilskud fra EU-budgettet, kan også ydes tilskud på grundlag af forordning (EU) nr. 1291/2013, forudsat at tilskuddene ikke dækker de samme udgiftsposter.

Afdeling IV

Garantier

Artikel 38

Deltagergarantifond

1. Der oprettes hermed en deltagergarantifond ("fonden"), der skal dække risikoen for, at skyldige beløb til Unionen i

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

forbindelse med aktioner finansieret af Kommissionen under afgørelse nr. 1982/2006/EF og af Kommissionen eller EU-finansieringsorganer under Horisont 2020 i henhold til reglerne i denne forordning ikke kan inddrives. Fonden erstatter og efterfølger den deltagergarantifond, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1906/2006.

2. Fonden drives i overensstemmelse med artikel 39. Alle renter oppebåret af fonden indgår i denne og anvendes udelukkende til de formål, der er anført i artikel 39, stk. 3.
3. Hvis renterne ikke rækker til at dække beløbene i artikel 39, stk. 3, griber fonden ikke ind, og Kommissionen eller det relevante EU-finansieringsorgan inddriver beløbene direkte fra deltagerne eller tredjeparterne.

4. Fonden betragtes som en tilstrækkelig garanti i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Ingen yderligere garanti eller sikkerhedsstillelse må godkendes fra deltagerne eller pålægges dem, bortset fra de i nærværende artikels stk. 3 nævnte tilfælde.

5. Deltagere i aktioner under Horisont 2020, hvis risiko fonden dækker, skal bidrage med 5 % af Unionens finansiering af aktionen. Ved aktionens afslutning betales bidraget til fonden tilbage til deltagerne via koordinatoren.

6. Satsen for deltagernes bidrag til fonden, jf. stk. 5, kan nedsættes på grundlag af midtvejsevalueringen af Horisont 2020.

Artikel 39

Fondens drift

1. Fonden forvaltes af Unionen repræsenteret ved Kommissionen, der optræder som eksekutivorgan på vegne af deltagerne i overensstemmelse med betingelserne fastsat i tilskudsaftalen.

Kommissionen forvalter fonden direkte eller overlader den finansielle forvaltning enten til Den Europæiske Investeringsbank eller til en passende finansiell institution ("depositarbanken"). Depositarbanken forvalter fonden efter Kommissionens instrukser.

2. Deltagernes bidrag til fonden kan modregnes forhåndsbetalingen og betales til fonden på deltagernes vegne.

3. Hvis en deltager skylder Unionen et beløb, kan Kommissionen uanset de bøder, der kan pålægges den misligholdende deltager, træffe en af følgende aktioner:

a) overføre eller kræve, at depositarbanken direkte overfører det skyldige beløb fra fonden til koordinatoren af aktionen. Overførslen foretages, efter at den misligholdende deltager har bragt sin deltagelse til ophør eller har afviklet den, hvis aktionen stadig er i gang, og hvis de øvrige deltagere er enige om at gennemføre den inden for samme mål. Beløb, der overføres fra fonden, betragtes som finansieringsbidrag fra EU

b) inddrive beløbet fra fonden.

Kommissionen udsteder en betalingsordre til deltageren eller tredjeparten om at indbetale det skyldige beløb til fonden. Kommissionen kan med henblik herpå vedtage en inddrivelsesbeslutning i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

4. De beløb, der inddrives, udgør for fonden de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i artikel 21, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Når gennemførelsen af alle tilskud, hvis risiko fonden dækker, er afsluttet, vil alle udestående beløb blive inddrevet af Kommissionen og opført på Unionens budget med forbehold af lovgivningsmyndighedens afgørelser.

KAPITEL III

Ekspertes

Artikel 40

Udnævnelse af uafhængige eksperter

1. Kommissionen og, hvis det er relevant, finansieringsorganerne kan udnævne uafhængige eksperter til at bedømme forslag i overensstemmelse med artikel 15 eller til at rådgive eller bistå med:

a) bedømmelse af forslagene

b) kontrol med gennemførelsen af aktioner, der gennemføres i henhold til forordning (EU) nr. 1291/2013 og tidligere forsknings- og/eller innovationsprogrammer

c) gennemførelse af Unionens forsknings- og innovationspolitikker eller -programmer, herunder Horisont 2020, og gennemførelse af et velfungerende europæisk forskningsrum

d) bedømmelse af forsknings- og innovationsprogrammerne

e) udformningen af Unionens forsknings- og innovationspolitik, herunder forberedelsen af fremtidige programmer.

2. Uafhængige eksperter udvælges på grundlag af deres færdigheder, erfaring og viden, som skal være afpasset de opgaver, de skal løse. I de tilfælde, hvor uafhængige eksperter skal behandle klassificerede oplysninger, kræves den fornødne sikkerhedsgodkendelse inden udnævnelsen.

Uafhængige eksperter findes og udvælges på grundlag af indkaldelser af ansøgninger fra enkeltpersoner og indkaldelser henvendt til relevante organisationer såsom forskningsorganer, forskningsinstitutioner, universiteter, standardiseringsorganisationer, civilsamfundsorganisationer eller virksomheder med henblik på at oprette en database over kandidater.

Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan kan, hvis de finder det hensigtsmæssigt, i behørigt begrundede tilfælde på en gennemsigtig måde udvælge enhver ekspert med de fornødne færdigheder, som ikke er inkluderet i databasen.

Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan træffer i forbindelse med udnævnelsen af uafhængige eksperter passende foranstaltninger til at forsøge at opnå en afbalanceret sammensætning af ekspertgrupperne og bedømmelsespanelerne for så vidt angår de forskellige færdigheder, erfaring, viden, geografisk spredning og køn, og under hensyn til situationen på aktionens område. Hvis det er hensigtsmæssigt, bør det tilstræbes at opnå en balance mellem den private og den offentlige sektor.

Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan kan søge rådgivning hos de rådgivende organer for udnævnelse af uafhængige eksperter. I forbindelse med EFR's frontlinjeforskning udnævner Kommissionen eksperterne efter forslag fra EFR's Videnskabelige Råd.

3. Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan sikrer, at en ekspert, der står over for en interessekonflikt i forbindelse med et spørgsmål, som vedkommende skal udtale sig om, ikke bedømmer, rådgiver om eller bistår med det pågældende spørgsmål.

4. Al kontakt med uafhængige eksperter, herunder indgåelse af udnævnelseskontrakter og alle ændringer af disse, kan ske gennem et elektronisk system, som er oprettet af Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan, jf. artikel 287, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1268/2012.

5. Navnene på de eksperter, der udnævnes i deres personlige egenskab, og som har bistået Kommissionen eller finansieringsorganerne med gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1291/2013 og afgørelse nr. 2013/743/EU offentliggøres sammen med deres ekspertiseområde mindst en gang om året på Kommissionens eller det relevante finansieringsorgans websted. Disse oplysninger indsamles, behandles og offentliggøres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

AFSNIT III

REGLER FOR UDNYTTTELSEN OG FORMIDLINGEN AF RESULTATER

KAPITEL I

Tilskud

Afdeling I

Resultater

Artikel 41

Ejendomsret til resultater

1. Resultaterne ejes af den deltager, der frembringer dem.
2. Hvis resultaterne er frembragt af flere deltagere i fællesskab, og deres respektive bidrag til de fælles resultater ikke kan fastslås, eller hvis det ikke er muligt at opdele sådanne fælles resultater med henblik på at søge om, erhverve eller bevare den relevante beskyttelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, ejes disse resultater af deltagerne i fællesskab. Medejerne indgår en aftale om, hvordan den fælles ejendomsret skal fordeles og forvaltes i overensstemmelse med deres forpligtelser i tilskudsaftalen. Medejerne kan aftale ikke at fortsætte den fælles ejendomsret og beslutte at anvende en alternativ ordning, bl.a. ved at overføre deres ejerskabsandele til en enkelt ejer med brugsret for de øvrige deltagere, når resultaterne er frembragt.

Medmindre parterne bliver enige om andet i aftalen om fælles ejendomsret, har hver af medejerne ret til at udstede ikke-eksklusive licenser til tredjeparter til at udnytte de fællesejede resultater, uden ret til at give underlicenser, under forudsætning af at:

- a) de andre medejere på forhånd underrettes herom
- b) de andre medejere får en rimelig kompensation.

3. Hvis ansatte eller andet personale, der arbejder for en deltager, kan gøre krav på rettighederne over de opnåede resultater, sørger den pågældende deltager for, at disse rettigheder kan udøves på en måde, der er forenelig med deltagerens forpligtelser i medfør af tilskudsaftalen.

Artikel 42

Beskyttelse af resultater

1. Hvis resultaterne kan eller med rimelighed må forventes at kunne udnyttes kommercielt eller industrielt, skal den deltager, som ejer disse resultater, undersøge muligheden for at beskytte dem. Deltageren skal, hvis det under omstændighederne er muligt, rimeligt og begrundet, beskytte dem tilstrækkeligt i en passende periode med en passende geografisk dækning og med

behørig hensyntagen til egne berettigede interesser og de berettigede interesser, især kommercielle interesser, som de andre deltagere i den pågældende aktion har.

2. Hvis en deltager, der har modtaget EU-finansiering, ikke har til hensigt at beskytte sine resultater af andre årsager end uforenelighed med EU-lovgivningen eller national lov eller manglende potentiale til kommerciel eller industriel udnyttelse, og medmindre deltageren sigter på at overføre dem til en anden retlig enhed etableret i en medlemsstat eller associeret land med henblik på beskyttelse, underretter denne Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan herom, inden disse resultater formidles. Kommissionen, der handler på Unionens vegne, eller det relevante finansieringsorgan kan med den pågældende deltagers samtykke påtage sig ejerskabet over disse resultater og tage de nødvendige skridt til beskyttelse heraf.

Deltageren kan kun afvise dette, hvis vedkommende kan påvise, at det vil gøre betydelig skade på dennes berettigede interesser. Der må ikke finde formidling af disse resultater sted, før Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan har truffet en afgørelse om ikke at påtage sig ejerskab over resultaterne eller besluttet, at de vil påtage sig ejerskab og har truffet de nødvendige skridt til at sikre beskyttelse af resultaterne. Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan træffer en sådan afgørelse uden unødigt forsinkelse. Fristerne herfor fastsættes i tilskudsaftalen.

3. Hvis en deltager, der har modtaget EU-finansiering, har til hensigt at ophøre med at beskytte resultaterne eller har til hensigt ikke søge forlængelsen af en sådan beskyttelse af andre årsager end manglende potentiale for kommerciel eller industriel udnyttelse inden for et tidsrum på højst fem år efter betalingen af saldoen, meddeler vedkommende dette til Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan, som kan fortsætte eller forlænge beskyttelsen ved at overtage ejerskabet. Deltageren kan kun afvise dette, hvis vedkommende kan påvise, at det vil gøre betydelig skade på dennes berettigede interesser. Fristerne herfor fastsættes i tilskudsaftalen.

Artikel 43

Udnyttelse og formidling af resultater

1. Alle deltagere, der har modtaget EU-finansiering, skal gøre deres bedste for at udnytte de resultater, som de ejer, eller få en anden retlig enhed til at udnytte dem, især ved overførsel og licensudstedelse i henhold til artikel 44.

Eventuelle supplerende udnyttelsesforpligtelser fastsættes i tilskudsaftalen. I tilfælde af forskning, der har potentiale til at imødegå væsentlige samfundsmæssige udfordringer, kan supplerende udnyttelsesforpligtelser omfatte licensudstedelse på ikke-eksklusive vilkår. Sådanne supplerende forpligtelser anføres i arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen.

2. Med forbehold af restriktionerne som følge af beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, sikkerhedsregler eller berettede interesser formidler deltagerne på egnede måder deres egne resultater så hurtigt som muligt. Fristerne herfor fastsættes i tilskudsaftalen.

Eventuelle supplerende formidlingsforpligtelser fastsættes i tilskudsaftalen og anføres i arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen.

Hvis resultaterne formidles via videnskabelige publikationer, gælder den fri brugsret på de vilkår og betingelser, der er fastsat i tilskudsaftalen. Omkostninger i forbindelse med fri brugsret til videnskabelige publikationer, der er et resultat af forskning finansieret under Horisont 2020, som afholdes i den tidsperiode, aktionen varer, er berettiget til godtgørelse på de betingelser, der er fastsat i tilskudsaftalen. Under behørig hensyntagen til artikel 18 i forordning (EU) nr. 1291/2013 fastsætter tilskudsaftalen ikke betingelser vedrørende fri brugsret til publikationer, som vil medføre yderligere omkostninger til offentliggørelse efter en aktions afslutning.

For så vidt angår formidlingen af forskningsdata kan der i tilskudsaftalen som led i den fri brugsret til og bevarelsen af forskningsdata fastsættes vilkår og betingelser, hvorpå der gives fri brugsret til sådanne resultater, især inden for EFR's frontlinjeforskning og forskning vedrørende fremtidige og fremspirende teknologier (FET) eller andre relevante områder, og idet deltagerne berettigede interesser og eventuelle begrænsninger, som skyldes databeskyttelsesregler, sikkerhedsregler eller intellektuelle ejendomsrettigheder, tages i betragtning. I sådanne tilfælde skal det i arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen anføres, om forskningsdata skal formidles ved hjælp af fri brugsret.

De andre berørte deltagere skal have forudgående meddelelse om alle formidlingsaktiviteter. De andre deltagere kan, når de har modtaget meddelelsen, gøre indsigelse, hvis de finder, at deres berettigede interesser med hensyn til deres resultater eller baggrundsviden kan blive påført betydelig skade af den planlagte formidling. I så fald må formidlingen først finde sted, når der er taget passende skridt til at beskytte disse berettede interesser. Fristerne herfor fastsættes i tilskudsaftalen.

3. Med henblik på den overvågning og formidling, der foretages af Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan, skal deltagerne fremlægge alle oplysninger om deres udnyttelses- og formidlingsrelaterede aktiviteter og fremlægge alle nødvendige dokumenter i overensstemmelse med betingelserne i tilskudsaftalen. Disse oplysninger gøres offentligt tilgængelige med forbehold af de berettigede interesser hos de deltagere, der fremlægger oplysningerne. Tilskudsaftalen skal bl.a. fastsætte frister for så vidt angår sådanne indberetningsforpligtelser.

4. Alle patentansøgninger, standarder, publikationer eller anden formidling, herunder i elektronisk form, af relevans for resultaterne skal om muligt omfatte en erklæring, som også kan

omfatte visuelle midler, om, at aktionen har modtaget finansieringsstøtte fra EU. Erklæringens udformning fastsættes i tilskudsaftalen.

Artikel 44

Overdragelse af resultater og licensudstedelse

1. Hvis en deltager overdrager ejendomsretten til sine resultater, skal vedkommende overdrage sine pligter i henhold til tilskudsaftalen i form af disse resultater til erhververen, herunder pligten til give dem videre ved en eventuel senere overdragelse.

Med forbehold af de fortrolighedsbestemmelser, der hidrører fra love eller bestemmelser om fusioner og overtagelser, hvor de øvrige deltagere stadig har brugsret til eller stadig kan anmode om brugsret til de resultater, der overdrages, skal en deltager, der har til hensigt at overdrage resultaterne, på forhånd give de andre deltagere meddelelse herom sammen med tilstrækkelige oplysninger om den planlagte nye ejer af resultaterne, så de andre deltagere kan analysere virkningerne af den planlagte overførsel på den mulige udøvelse af deres brugsret.

Efter meddelelsen kan deltagerne modsætte sig overdragelse af ejendomsretten, hvis de kan påvise, at den foreslåede overdragelse vil påvirke udøvelsen af deres brugsret. Fremsættes en sådan indvending, finder den påtænkte overdragelse ikke sted, før der er opnået enighed mellem de berørte deltagere. Fristerne herfor fastsættes i tilskudsaftalen.

De andre deltagere kan ved forudgående skriftlig aftale give afkald på deres ret til forudgående meddelelse og til at protestere mod overdragelse af ejendomsret fra en deltager til en nærmere bestemt tredjepart.

2. Forudsat at brugsretten til resultaterne kan udøves, og at den deltager, der ejer resultaterne, opfylder alle yderligere udnyttelsesforpligtelser, kan denne udstede licenser eller på anden måde give andre retlige enheder ret til at udnytte dem, også med eksklusive rettigheder. Eksklusivlicenser til resultater kan udstedes med forbehold af, at alle øvrige berørte deltagere giver deres samtykke til, at de giver afkald på deres brugsret hertil.

3. Hvad angår resultater frembragt af deltagere, der har modtaget EU-finansiering, kan det i tilskudsaftalen fastsættes, at Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan kan modsætte sig, at ejerskabet overdrages, eller at der udstedes eksklusivlicens til en tredjepart, der er etableret i et tredjeland, som ikke er associeret med Horisont 2020, hvis dette efter deres opfattelse ikke er i overensstemmelse med interessen i at udvikle Unionens økonomiske konkurrenceevne eller er uforeneligt med Unionens etiske principper eller sikkerhedshensyn.

I disse tilfælde kan overdragelsen af ejendomsret og udstedelsen af eksklusivlicens først finde sted, når der er truffet sikkerhedsforanstaltninger til Kommissionens eller det relevante finansieringsorgans tilfredshed.

Tilskudsaftalen kan eventuelt fastsætte, at Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan skal underrettes på forhånd om sådanne overdragelser af ejendomsret eller udstedelsen af eksklusivlicens. Fristerne herfor fastsættes i tilskudsaftalen.

Afdeling II

Brugsret til baggrundsviden og resultater

Artikel 45

Baggrundsviden

Deltagerne definerer deres baggrundsviden for aktionen i en skriftlig aftale.

Artikel 46

Principper om brugsret

1. Anmodning om at udøve eller give afkald på brugsret skal ske skriftligt.
2. Brugsret omfatter ikke retten til at udstede underlicenser, medmindre ejeren af de resultater eller den baggrundsviden, der anmodes om brugsret til, har givet sit samtykke.
3. Deltagere i den samme aktion skal underrette hinanden, før de tilslutter sig tilskudsaftalen, om eventuelle juridiske restriktioner eller begrænsninger for at give brugsret til deres baggrundsviden. I aftaler om baggrundsviden, der derefter indgås af en deltager, skal det sikres, at brugsretten kan udøves.
4. En deltagers pligt til at give brugsret ifølge betingelserne og bestemmelserne i tilskudsaftalen indskrænkes ikke af at dennes deltagelse i aktionen ophører.
5. Konsortieaftalen kan fastsætte, at såfremt en deltager misligholder sine forpligtelser, og en sådan misligholdelse ikke udbedres, har en sådan misligholdende deltager ikke længere brugsret.

Artikel 47

Brugsret med henblik på gennemførelse

1. En deltager har brugsret til en anden deltagers resultater inden for den samme aktion, hvis deltageren har brug for disse resultater for at udføre sit arbejde i forbindelse med aktionen.

Denne brugsret gives royaltifrit.

2. En deltager har brugsret til en anden deltagers baggrundsviden inden for den samme aktion, hvis deltageren har brug for

denne baggrundsviden for at udføre sit arbejde i forbindelse med aktionen, med forbehold af restriktionerne og begrænsningerne i artikel 43, stk. 3.

Denne brugsret gives royaltifrit, medmindre deltagerne har aftalt andet før deres tiltrædelse af tilskudsaftalen.

Artikel 48

Brugsret med henblik på udnyttelse

1. En deltager har brugsret til en anden deltagers resultater inden for den samme aktion, hvis deltageren har brug for disse resultater for at udnytte sine egne resultater.

Hvis der er enighed om det, gives denne brugsret på rimelige vilkår.

2. En deltager har brugsret til en anden deltagers baggrundsviden inden for den samme aktion, hvis deltageren har brug for denne baggrundsviden for at udnytte sine egne resultater, med forbehold af begrænsningerne i artikel 46, stk. 3.

Hvis der er enighed om det, gives denne brugsret på rimelige vilkår.

3. En associeret enhed, der er etableret i en medlemsstat eller et associeret land, har også brugsret, medmindre andet er fastsat i konsortieaftalen, til resultater og med forbehold af begrænsningerne i artikel 46, stk. 3, til baggrundsviden på rimelige betingelser, hvis deltageren har brug for disse resultater og denne baggrundsviden for at udnytte de resultater, der er frembragt af den deltager, som den er associeret med. En sådan brugsret skal begæres og erhverves direkte fra den deltager, der ejer disse resultater eller denne baggrundsviden, medmindre andet er fastsat i overensstemmelse med artikel 46, stk. 2.

4. Anmodninger om brugsret efter stk. 1, 2 eller 3 kan fremsættes i indtil et år efter aktionens ophør, medmindre deltagerne fastsætter en anden tidsfrist.

Artikel 49

Unionens og medlemsstaternes brugsret

1. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer skal med det behørigt begrundede formål at udvikle, gennemføre og overvåge Unionens politikker eller programmer som behørigt begrundet formål have brugsret alene til resultater fra deltagere, der har modtaget EU-finansiering. Brugsretten begrænses til ikkekommerciel og ikkekonkurrencemæssig brug.

Denne brugsret gives royaltifrit.

2. For så vidt angår aktioner i forbindelse med det specifikke mål "sikre samfund – beskyttelse af Europa og dets borgers frihed og sikkerhed" som fastlagt i bilag I, del III, til forordning (EU) nr. 1291/2013, har EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne samt medlemsstaternes nationale myndigheder med henblik på at udvikle, gennemføre og overvåge deres politikker eller programmer på dette område den nødvendige brugsret til resultaterne fra de deltagere, der har modtaget EU-finansiering. En sådan brugsret begrænses til ikke-kommerciel og ikke-konkurrencemæssig brug. En sådan brugsret gives royaltyfrit og efter bilateral aftale om fastsættelse af særlige betingelser, der har til formål at sikre, at denne ret kun bruges til det tilsigtede formål, og at der fastsættes relevante fortrolighedsbestemmelser. Denne brugsret omfatter ikke deltagerens baggrundsviden. Den medlemsstat, den EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, der anmoder herom, underretter alle medlemsstaterne om sådanne anmodninger. Kommissionens sikkerhedsregler om klassificerede oplysninger finder anvendelse.

AFSNIT IV

SÆRBESTEMMELSER

Artikel 50

Priser

1. EU-finansiering kan ydes i form af priser som omhandlet i afsnit VII i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012.

2. Tildeling af priser sker på betingelse af, at de relevante offentliggørelsesforpligtelser accepteres. Afsnit III i denne forordning finder anvendelse for så vidt angår formidlingen af resultater. Arbejdsprogrammet eller arbejdsplanen kan indeholde særskilte forpligtelser vedrørende udnyttelse og formidling.

Artikel 51

Offentlige indkøb, prækommercielle offentlige indkøb og offentlige indkøb af innovative løsninger

1. Alle offentlige indkøb, som Kommissionen gennemfører på egne vegne eller sammen med medlemsstaterne, er underlagt reglerne om offentlige indkøb i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og forordning (EU) nr. 1268/2012.

2. EU-finansiering kan tage form af prækommercielle offentlige indkøb eller offentlige indkøb af innovative løsninger, der gennemføres af Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan på egne vegne eller sammen med medlemsstaternes og de associerede landes ordregivende myndigheder.

Under procedurerne for offentlige indkøb:

a) skal principperne om åbenhed, ikke-forskelsbehandling, ligebehandling, forsvarlig økonomisk forvaltning, proportionalitet, konkurrenceregler samt, hvis det er relevant, direktiv

2004/17/EF, 2004/18/EF og 2009/81/EF eller, hvis Kommissionen handler på egne vegne, forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 overholdes

b) kan der fastsættes særlige betingelser – f.eks. for, hvor de indkøbte aktiviteter skal finde sted, hvilket dog for prækommercielle offentlige indkøb er begrænset til at omfatte medlemsstaternes territorium og territoriet for de lande, der er associeret med Horisont 2020 – når dette er behørigt begrundet i aktionens målsætning

c) kan det tillades at foretage flere tildelinger af kontrakter inden for samme procedure (valg af flere leverandører)

d) skal ordren tildeles den eller de bydende, der har afgivet det bud, der giver mest værdi for pengene.

3. Hvis andet ikke er angivet i forslagsindkaldelsen, tilhører de resultater, som frembringes ved offentlige indkøb foretaget af Kommissionen, Unionen.

4. Særbestemmelser vedrørende ejerskab, brugsret og licensudstedelse fastsættes i kontrakterne om prækommercielle offentlige indkøb for at sikre den bedste nyttiggørelse af resultaterne og for at undgå urimelige fordele. Den kontrahent, der frembringer resultater under prækommercielle offentlige udbud, ejer som minimum de medfølgende intellektuelle ejendomsrettigheder. De ordregivende myndigheder har som minimum royaltyfri brugsret til resultaterne til eget brug og ret til at udstede eller kræve, at de deltagende kontrahenter udsteder, ikkeeksklusive licenser til tredjeparter for at udnytte resultaterne under rimelige forhold uden ret til at give underlicenser. Hvis en kontrahent ikke udnytter resultaterne kommercielt inden for en vis periode efter den prækommercielle offentlige udbudsrunde fastsat i kontrakten, skal han overdrage ejerskabet til resultaterne til de tilbudsgivende myndigheder.

5. Særbestemmelser vedrørende ejerskab, brugsret og licensudstedelse fastsættes i kontrakterne om offentlige indkøb af innovative løsninger for at sikre den bedste nyttiggørelse af resultaterne og for at undgå urimelige fordele.

Artikel 52

Finansielle instrumenter

1. De finansielle instrumenter kan antage alle former omhandlet i – og skal gennemføres i overensstemmelse med – afsnit VIII i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og kan kombineres indbyrdes samt med tilskud, der finansieres over Unionens budget, herunder forordning (EU) nr. 1291/2013.

2. Uanset artikel 140, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 tildeles både indtægter og årlige tilbagebetalinger genereret af et finansielt instrument i henhold til forordning (EU) nr. 1291/2013 i overensstemmelse med artikel 21, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, det pågældende finansielle instrument.

3. Uanset artikel 140, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 tildeles både indtægter og årlige tilbagebetalinger genereret af finansieringsfaciliteten for risikodeling, der er oprettet i henhold til afgørelse nr. 1982/2006/EF, og i opstartsfasen af faciliteten for SMV'er i hurtig vækst og innovative SMV'er (GIF1), der er oprettet i henhold til afgørelse nr. 1639/2006/EF, i overensstemmelse med artikel 21, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, de efterfølgende finansielle instrumenter under forordning (EU) nr. 1291/2013.

Artikel 53

SMV-instrument

1. Kun SMV'er kan deltage i forslagsindkaldelser under det SMV-specifikke instrument omhandlet i artikel 22 i forordning (EU) nr. 1291/2013. De kan samarbejde med andre virksomheder og med forskningsinstitutioner eller universiteter.

2. Når en virksomhed er blevet godkendt som en SMV, antages det, at denne retlige status gælder i hele projektets forløb, selv i tilfælde, hvor virksomheden som følge af sin vækst senere overskrider de tærskler, der er fastsat i definitionen af en SMV.

3. I forbindelse med SMV-instrumentet eller tilskud fra finansieringsorganer eller fra Kommissionen, der er målrettet SMV'er, kan tilkudsaftalen fastsætte særbestemmelser især vedrørende ejerskab, brugsret, udnyttelse og formidling.

Artikel 54

Den hurtige vej til innovation

1. I henhold til artikel 7 kan alle retlige enheder deltage i en aktion under initiativet Den hurtige vej til innovation. Aktioner, der finansieres under dette initiativ, skal være innovationsaktioner. Indkaldelse under Den hurtige vej til innovation er åben for forslag inden for alle teknologiområder under det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi", der er beskrevet i bilag I, del II, punkt 1, til forordning (EU) nr. 1291/2013, eller inden for et af de specifikke mål under indsatsområdet "Samfundsmæssige udfordringer", der er beskrevet i bilag I, del III, punkt 1-7, til nævnte forordning.

2. Forslag kan indsendes når som helst. Kommissionen fastsætter tre tidsfrister om året for evaluering af forslagene.

Perioden mellem en frist og undertegnelse af tilkudsaftalen eller meddelelse af tilkudsafgørelsen må ikke overstige seks måneder. Forslag prioriteres efter virkning, gennemførelsens kvalitet og effektivitet samt topkvalitet, idet kriteriet om virkning vægtes højest. Højest fem retlige enheder kan deltage i en aktion. Tilkudsbeløbet må ikke overstige 3 mio. EUR.

Artikel 55

Andre særbestemmelser

1. Tilkudsaftalen kan fastsætte særbestemmelser i forbindelse med aktioner, der omfatter sikkerhedsrelaterede aktiviteter, især vedrørende prækommercielle offentlige indkøb, offentlige indkøb af innovative løsninger, ændringer i konsortiets sammensætning, klassificerede oplysninger, udnyttelse, formidling, fri brugsret til forskningspublikationer, overdragelse af resultater og udstedelse af licenser for resultater.

2. I forbindelse med aktioner til støtte af eksisterende eller nye forskningsstrukturer kan tilkudsaftalen fastsætte særbestemmelser for brugerne af disse infrastrukturer og for brugerens adgang til disse.

3. I forbindelse med aktioner vedrørende EFR's frontlinjeforskning kan tilkudsaftalen fastsætte særbestemmelser, især vedrørende brugsret, mulighed for overdragelse og formidling eller forhold til deltagerne, forskerne og alle de parter, der er berørt af aktionen.

4. Tilkudsaftaler om støtte til forskeres uddannelse og mobilitet kan indeholde særbestemmelser om brugsret, ejerskab og forpligtelser vedrørende de forskere, der drager fordel af aktionen.

5. I forbindelse med samordnings- og støtteaktioner kan tilkudsaftalen fastsætte særbestemmelser vedrørende ejerskab, brugsret, udnyttelse og formidling af resultater.

6. I forbindelse med EIT's videns- og innovationsfællesskaber kan tilkudsaftalen fastsætte særbestemmelser især vedrørende ejerskab, brugsret, udnyttelse og formidling.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 56

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel anførte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 3, tillægges Kommissionen i hele Horisont 2020's varighed.

3. Delegationen af beføjelser, jf. artikel 1, stk. 3, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 57

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Forordning (EF) nr. 1906/2006 ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

2. Uanset stk. 1 berører denne forordning ikke fortsættelse eller ændringer, herunder helt eller delvist ophør, af de pågældende aktioner indtil deres afslutning eller indtil finansiel støtte ydet af Kommissionen eller finansieringsorganer i henhold til afgørelse nr. 1982/2006/EF eller anden lovgivning, som gælder for denne bistand den 31. december 2013, og som fortsat vil gælde for de pågældende aktioner, indtil de er afsluttet.

3. Alle beløb fra deltagergarantifonden oprettet ved forordning (EF) nr. 1906/2006 samt alle rettigheder og forpligtelser overføres til fonden fra den 31. december 2013. De deltagere i aktioner under afgørelse nr. 1982/2006/EF, der indgår tilskuds-aftaler efter den 31. december 2013, skal betale bidrag til fonden.

Artikel 58

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1291/2013

af 11. december 2013

om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 173, stk. 3, og artikel 182, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er Unionens mål at styrke sit videnskabelige og teknologiske grundlag ved gennemførelse af et europæisk forskningsrum ("EFR") med fri bevægelighed for forskere samt videnskabelig og teknologisk viden, og ved at tilskynde Unionen til at gøre fremskridt i retning af et vidensamfund og at blive en mere konkurrencedygtig og bæredygtig økonomi med hensyn til dens industri. For at forfølge dette mål bør Unionen iværksætte aktiviteter med henblik på at gennemføre forskning, teknologisk udvikling, demonstration og innovation, fremme internationalt samarbejde, formidle og udnytte resultaterne og stimulere uddannelse og mobilitet.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 143.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 21.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 3.12.2013.

(2) Det er også Unionens mål at sørge for, at de nødvendige betingelser for udviklingen af EU-industriens konkurrenceevne er til stede. Til dette formål bør der tages skridt til at fremme en bedre udnyttelse af det potentiale, som politikkerne for innovation, forskning og teknologisk udvikling rummer for industrien.

(3) Unionen er fast besluttet på at gennemføre Europa 2020-strategien, der sigter mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, idet den fremhæver forskning og innovation som afgørende drivkræfter bag social og økonomisk velfærd og miljømæssig bæredygtighed og sætter som mål at øge udgifterne til forskning og innovation for at tiltrække private investeringer på op til to tredjedele af de samlede investeringer og derved nå op på en samlet andel på 3 % af BNP i 2020, idet der udvikles en indikator for innovationsintensiteten. Unionens almindelige budget bør afspejle dette ambitiøse mål ved at gå over til at finansiere fremtidsorienterede investeringer, såsom forskning, udvikling og innovation. På denne baggrund skitserer flagskibsinitiativet - Innovation i EU i Europa 2020-strategien en strategisk og integreret tilgang til forskning og innovation med rammer og mål, som Unionens fremtidige forskning og innovation bør bidrage til. Forskning og innovation er også nøglefaktorer i andre flagskibsinitiativer i Europa 2020-strategien, navnlig initiativerne om et ressourceeffektivt Europa, en industripolitik for en globaliseret verden, og en digital dagsorden for Europa samt andre politiske mål, såsom klima- og energipolitiske mål. I forbindelse med målene for Europa 2020-strategien vedrørende forskning og innovation spiller desuden samhørighedspolitikken en central rolle som middel til at opbygge kapacitet og opnå topkvalitet.

(4) Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 med titlen: "EU-budgetrevisionen", af 19. oktober 2010, opstillede nøgleprincipper, der bør danne grundlag for Unionens fremtidige almindelige budget, nemlig hovedvægt på instrumenter, der har bevist deres merværdi på EU-plan, en mere resultatorienteret indsats og mobilisering af andre offentlige og private finansieringskilder. Det foreslog ligeledes at samle alle Unionens instrumenter vedrørende forskning og innovation inden for en fælles strategisk ramme.

(5) Europa-Parlamentet efterlyste en grundlæggende forenkling af Unionens finansiering af forskning og innovation i sin beslutning af 11. november 2010 ⁽⁴⁾ og fremhævede den vigtige rolle, som Innovation i EU spiller som redskab til at hjælpe Europa ud af krisen, i sin beslutning

⁽⁴⁾ EUT C 74 E af 13.3.2012, s. 34.

af 12. maj 2011 ⁽¹⁾. Endvidere henlede Parlamentet opmærksomheden på vigtige konklusioner af den foreløbige evaluering af det syvende rammeprogram i sin beslutning af 8. juni 2011 ⁽²⁾ og udtrykte støtte til idéen om en fælles strategisk ramme for finansiering af forskning og innovation i sin beslutning af 27. september 2011 ⁽³⁾.

(6) Rådet udtrykte den 26. november 2010 ønske om, at der i kommende EU-finansieringsprogrammer skal fokuseres mere på Europa 2020-prioriteter, på samfundsmæssige udfordringer og nøgleteknologier, på fremme af samarbejdsforskning og industridreven forskning, på strømlining af instrumenterne, på radikal forenkling af adgangen, på nedbringelse af markedsføringsstiden og på yderligere styrkelse af eliten.

(7) På mødet den 4. februar 2011 støttede Det Europæiske Råd idéen om en fælles strategisk ramme for EU-forskning og innovation, som skal gøre denne finansiering på nationalt plan og EU-plan mere effektiv, og opfordrede Unionen til hurtigt at fjerne de resterende hindringer for at tiltrække talenter og investeringer, så EFR kan blive en realitet senest i 2014 og udgøre et reelt indre marked for viden, forskning og innovation.

(8) Kommissionens grønbog af 9. oktober 2011 med titlen "Fra udfordringer til muligheder: Mod en fælles strategisk ramme for EU-finansiering af forskning og innovation", pegede på en række centrale spørgsmål om, hvordan de ambitiøse mål, der er fastlagt i Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010, nås, og lancerede en bred høring, hvor interesseparterne og EU-institutionerne i det store hele tilsluttede sig grønbogens idéer.

(9) Vigtigheden af en sammenhængende strategisk tilgang blev også understreget i udtalelser fra Udvalget for Det Europæiske Forskningsrum og Innovation (ERAC) den 3. juni 2011, Regionsudvalget den 30. juni 2011 ⁽⁴⁾ og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg den 13. juli 2011 ⁽⁵⁾.

(10) I sin meddelelse af 29. juni 2011 med titlen: "Et budget for Europa 2020" foreslog Kommissionen, at de områder, der var omfattet af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og

demonstration (2007-2013) ("det syvende rammeprogram"), vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr.1982/2006/EF ⁽⁶⁾ og innovationsdelen af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013), der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr.1639/2006/EF ⁽⁷⁾ såvel som Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi ("EIT"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 294/2008 ⁽⁸⁾, samles inden for en fælles strategisk ramme for forskning og innovation med henblik på at medvirke til at nå Europa 2020-strategiens mål om at øge udgifterne til forskning og udvikling til 3 % af BNP i 2020. I samme meddelelse forpligtede Kommissionen sig også til at integrere klimaændringsproblematikken i Unionens udgiftsprogrammer og at bruge mindst 20 % af Unionens almindelige budget på klimarelaterede mål.

Klimainsats og ressourceeffektivitet er gensidigt forstærkende mål, der bidrager til at sikre en bæredygtig udvikling. De specifikke mål i den forbindelse bør suppleres af de øvrige specifikke mål for Horisont 2020 - rammeprogrammet for forskning og innovation 2014-2020 ("Horisont 2020"), der er fastlagt ved nærværende forordning. Derfor forventes det, at mindst 60 % af det samlede budget for Horisont 2020 kommer til at vedrøre bæredygtig udvikling. Det forventes også, at udgifterne i forbindelse med klimainsatsen vil overstige 35 % af det overordnede Horisont 2020-budget, inklusive indbyrdes forenelige foranstaltninger til forbedring af ressourceeffektiviteten. Kommissionen bør forelægge oplysninger om omfanget og resultaterne af støtten til gennemførelsen af målene på klimaområdet. Udgifterne vedrørende klimainsatsen under Horisont 2020 bør kunne spores efter den metode, der er omhandlet i ovennævnte meddelelse.

(11) Horisont 2020 sætter fokus på tre overordnede mål, nemlig at frembringe videnskabelig topkvalitet for at styrke Unionens fremragende position på verdensplan, fremme industrielt lederskab for at støtte erhvervslivet, herunder mikro-, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og innovation og håndtere samfundsmæssige udfordringer. Hensigten er at reagere direkte på de udfordringer, der peges på i Europa 2020-strategien, ved at støtte aktiviteter, der dækker hele spektret fra forskning til markedsføring. Horisont 2020 bør støtte alle led i forsknings- og innovationskæden, herunder ikketeknologisk og social innovation og aktiviteter, der er tættere på markedet, idet innovations- og forskningsaktiviteter har en anden finansieringssats, der bygger på princippet om, at jo tættere den støttede aktivitet er på markedet, desto større bør den supplerende støtte fra andre kilder være.

⁽¹⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 108.

⁽²⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 259 af 2.9.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 318 af 29.10.2011, s. 121.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr.1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr.1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 294/2008 af 11. marts 2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 1).

- Aktiviteter, der er tættere på markedet, omfatter innovative finansielle instrumenter, og de sigter mod at opfylde forskningsbehovet i en bred vifte af EU-politikker ved at lægge vægt på den bredest mulige udnyttelse af den viden, der tilvejebringes af de støttede aktiviteter, frem til den kommercielle udnyttelse af denne viden. Horisont 2020's prioriteter bør også støttes gennem et program for forskning og uddannelse på det nukleare område, der er oprettet i henhold til Rådets forordning (Euratom) nr. 1314/2013 ⁽¹⁾.
- (12) Horisont 2020 bør være åbent for nye deltagere med henblik på at sikre et omfattende samarbejde af topkvalitet med partnere i hele Unionen og med henblik på at sikre et integreret EFR.
- (13) Det Fælles Forskningscenter (JRC) bør levere kundeorienteret videnskabelig og teknisk støtte til Unionens politikker og samtidig reagere fleksibelt på nye politiske behov.
- (14) Som led i videntrekanten for forskning, innovation og uddannelse bør videns- og innovationsfællesskaberne (VIF'erne) under EIT i høj grad bidrage til at opfylde målene for Horisont 2020, herunder de samfundsmæssige udfordringer, navnlig ved at integrere forskning, innovation og uddannelse. EIT bør fremme iværksætterkultur i forbindelse med sine aktiviteter inden for videregående uddannelse, forskning og innovation. Det bør navnlig fremme iværksætteruddannelse af topkvalitet og støtte oprettelsen af nystartede virksomheder og spin off-virksomheder.
- (15) I overensstemmelse med artikel 182, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter Horisont 2020 det samlede maksimumsbeløb og fastsætter de nærmere vilkår for Unionens finansielle deltagelse heri samt de påtænkte aktiviteterets respektive andele.
- (16) Denne forordning fastsætter for hele varigheden af Horisont 2020 en finansieringsramme, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾ for Europa-Parlamentet og Rådet under med den årlige budgetprocedure.
- (17) En passende del af budgettet til forskningsinfrastruktur bør afsættes til e-infrastruktur.
- (18) Aktiviteterne inden for det specifikke mål "Fremtidige og fremspirende teknologier (FET)" bør supplere aktiviteterne inden for de øvrige dele af Horisont 2020, og der bør tilstræbes synergi, når det er muligt.
- (19) Der bør sikres en korrekt afslutning af Horisont 2020 og de foregående programmer, særlig hvad angår videreførelsen af flerårige ordninger om deres forvaltning, blandt andet finansieringen af teknisk og administrativ bistand.
- (20) Forenkling er et centralt mål for Horisont 2020, der bør afspejles fuldt ud i programmets udformning, regler, finansielle forvaltning og gennemførelse. Horisont 2020 bør tilstræbe at tiltrække en bred deltagelse fra universiteter, forskningscentre, industrien og navnlig SMV'er og være åben for nye deltagere, da det samler samtlige instrumenter til støtte for forskning og innovation under én fælles strategisk ramme, der omfatter et strømlinet sæt støtteordninger, og anvender regler for deltagelse med principper, der gælder for alle foranstaltninger under Horisont 2020. Forenkede finansieringsregler forventes at nedbringe de administrative omkostninger, der er forbundet med deltagelse, og vil bidrage til at forhindre og begrænse antallet af finansielle fejl.
- (21) Horisont 2020 bør bidrage til målene for de europæiske innovationspartnerskaber i overensstemmelse med flag-skibsinitiativet "Innovation i EU" ved at bringe alle relevante aktører fra hele forsknings- og innovationskæden sammen med henblik på at strømline, forenkle og sikre en bedre koordinering af instrumenter og initiativer.
- (22) Med det formål at skabe et tættere forhold mellem videnskab og samfund og styrke offentlighedens tillid til videnskaben bør Horisont 2020 tilskynde til, at borgerne og civilsamfundet inddrages i spørgsmål om forskning og innovation på et velinformeret grundlag, ved at fremme videnskabelig uddannelse, gøre videnskabelig viden lettere tilgængelig, udvikle ansvarlige forsknings- og innovationsdagsordener, der tilgodeser borgernes og civilsamfundets bekymringer og forventninger, og ved at gøre det lettere at deltage i aktiviteter under Horisont 2020. Inddragelse af borgerne og civilsamfundet bør ledsages af offentlige outreachaktiviteter for at tilvejebringe og opretholde offentlighedens støtte til Horisont 2020.
- (23) Der bør skabes en passende balance mellem små og store projekter inden for prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi".

⁽¹⁾ Rådets forordning (Euratom) nr. 1314/2013 af 11. december 2013 om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2014-2018), som komplementerer Horisont 2020-rammeprogrammet for forskning og innovation (Se side 948 i denne EUT).

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

- (24) Ved gennemførelsen af Horisont 2020 bør der tages hensyn til de nye muligheder og behov, der løbende opstår inden for videnskab og teknologi, erhvervsliv, politik og samfund. Dagsordenerne bør således fastlægges i tæt samarbejde med interesseparter fra alle berørte sektorer og bør være tilstrækkelig fleksible til, at der kan reageres på nye tendenser. Der bør løbende indhentes rådgivning udefra under varigheden af Horisont 2020 idet der også gøres brug af relevante redskaber som europæiske teknologiplatforme, fælles programlægningsinitiativer, europæiske innovationspartnerskaber samt rådgivning fra ekspertpaneler, såsom Ekspertpanelet for Sundhed.
- (25) De aktiviteter, der udvikles under Horisont 2020, bør fremme ligestilling mellem kvinder og mænd inden for forskning og innovation, navnlig ved at tackle de bagvedliggende årsager til den manglende balance mellem kønnene, ved at udnytte både kvindelige og mandlige forskeres fulde potentiale og ved at integrere kønspektet i forsknings- og innovationsaktiviteterne samt ved at lægge særlig vægt på at sikre balance mellem kønnene, med forbehold af situationen på det pågældende forsknings- og innovationsområde, i evalueringspaneler og i andre relevante rådgivnings- og ekspertorganer for at forbedre forskningens kvalitet og stimulere innovation. Aktiviteterne bør også sigte mod at gennemføre principper om lighed mellem kønnene som fastlagt i artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8 i TEUF.
- (26) Horisont 2020 bør medvirke til at gøre forskerhvervet mere attraktivt i Unionen. Der bør tages passende hensyn til det europæiske charter for forskere og adfærdskodeksen for ansættelse af forskere, jf. Kommissionens henstilling af 11. marts 2005 ⁽¹⁾, samt andre relevante referencerammer, der er fastlagt i forbindelse med EFR, samtidig med at deres frivillige karakter respekteres.
- (27) For at kunne konkurrere på globalt plan, tackle større samfundsmæssige udfordringer på effektiv vis og nå målene for Europa 2020-strategien bør Unionen udnytte sine menneskelige ressourcer fuldt ud. I denne forbindelse bør Horisont 2020 bidrage til at opnå EFR, tilskynde til udformningen af rammebetingelser for at bistå europæiske forskere i at blive i eller vende tilbage til Europa, tiltrække forskere fra hele verden og gøre Europa til en mere attraktiv destination for de bedste forskere.
- (28) For at øge udbredelsen og udnyttelsen af viden bør der sikres fri adgang til videnskabelige publikationer.
- Derudover bør fri adgang til forskningsdata, der stammer fra offentligt finansieret forskning under Horisont 2020, fremmes, idet der tages hensyn til begrænsninger, som er forbundet med privatlivets fred, national sikkerhed og intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (29) Forsknings- og innovationsaktiviteter, der støttes af Horisont 2020, bør overholde grundlæggende etiske principper. Der bør tages hensyn til udtalelser fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi. Der bør også tages hensyn til artikel 13 i TEUF i forbindelse med forskningsaktiviteter og anvendelsen af dyr til forskning og forsøg bør mindskes med henblik på i sidste instans at erstatte deres anvendelse med andre metoder. Ved gennemførelsen af samtlige aktiviteter bør der sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau i overensstemmelse med artikel 168 i TEUF.
- (30) Horisont 2020 bør tage behørigt hensyn til ligebehandling og ikkediskrimination inden for forsknings- og innovations på alle stadier i forskningscyklussen.
- (31) Kommissionen opfordrer ikke udtrykkeligt til brug af embryonale menneskelige stamceller. Brug om nogen af menneskelige stamceller, hvad enten de er voksne eller embryonale, afhænger af forskernes vurdering i forhold til de mål, de ønsker at nå, og skal underkastes en grundig etisk vurdering. Projekter, der indebærer brug af embryonale menneskelige stamceller, bør ikke støttes uden den nødvendige godkendelse fra medlemsstaterne. Der bør ikke ydes støtte til forskning, som er forbudt i alle medlemsstater. Der bør ikke ydes støtte til forskning, der foregår i en medlemsstat, hvor denne forskning er forbudt.
- (32) For at få mest muligt ud af Unionens midler bør Horisont 2020 udvikle tætte synergier med andre EU-programmer inden for områder som uddannelse, rummet, miljø, energi, landbrug og fiskeri, konkurrenceevne og SMV'er, indre sikkerhed, kultur og medier.
- (33) Både Horisont 2020 og samhørighedspolitikken søger en mere omfattende tilpasning til målene i Europa 2020-strategien. Denne tilgang kræver øgede synergier mellem Horisont 2020 og samhørighedspolitikken. Horisont 2020 bør derfor også udvikle et tæt samspil med de europæiske struktur- og investeringsfonde, der specifikt kan medvirke til at styrke den lokale, regionale og nationale forsknings- og innovationskapacitet, navnlig i strategier for intelligent specialisering.

⁽¹⁾ EUT L 75 af 22.3.2005, s. 67.

- (34) SMV'er er en vigtig kilde til innovation, vækst og jobs i Europa. Derfor er der behov for massiv deltagelse af SMV'er, som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁽¹⁾, i Horisont 2020. Dette bør støtte målene for loven om små virksomheder, jf. Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008 ""Tænk småt først" En "Small Business Act" for Europa". Horisont 2020 bør omfatte en række måder, hvorpå forskning og innovation samt SMV'ers kapaciteter kan støttes på de forskellige stadier i innovationscyklussen.
- (35) Kommissionen bør foretage evalueringer og registrere, i hvilken grad SMV'er deltager i Horisont 2020. Såfremt målsætningen om, at 20 % af det samlede kombinerede budget for det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" og prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" går til SMV'er, ikke opfyldes, bør Kommissionen undersøge årsagerne til denne situation og uden unødigt forsinkelse foreslå nye passende foranstaltninger, der giver SMV'er mulighed for at øge deres deltagelse.
- (36) Gennemførelsen af Horisont 2020 kan medføre, at der udarbejdes supplerende programmer, hvori kun nogle af medlemsstaterne deltager, at Unionen deltager i programmer, der iværksættes af flere medlemsstater, eller at der oprettes fællesforetagender eller andre ordninger, jf. artikel 184, 185 og 187 i TEUF. Sådanne supplerende programmer bør udpeges og gennemføres på en åben, gennemsigtig og effektiv måde.
- (37) For at nedbringe tiden fra idé til marked ved at anvende en bottom-up-tilgang og øge industriens, SMV'ers og førstegangsansøgers deltagelse i Horisont 2020 bør pilotaktionen "Den hurtige vej til innovation" gennemføres under det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" og under prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer". Det bør stimulere den private sektors investering i forskning og innovation, fremme forskning og innovation med fokus på værdiskabelse og fremskynde udviklingen af teknologier i innovative produkter, processer og tjenester.
- (38) Ved gennemførelsen af Horisont 2020 bør det anerkendes, at universiteter i forbindelse med Unionens videnskabelige og teknologiske grundlag spiller en unik rolle som institutioner af topkvalitet inden for videregående uddannelse, forskning og innovation, idet de har en vigtig rolle for at kæde det europæiske område for videregående uddannelse sammen med EFR.
- (39) Med det formål at give EU-støtten størst mulig effekt bør Horisont 2020 indgå i et tættere samspil, for eksempel i form af offentlig-offentlige partnerskaber, med internationale, nationale og regionale programmer, der støtter forskning og innovation. I denne forbindelse bør Horisont 2020 tilskynde til optimal brug af midlerne og forhindre, at der sker unødvendig overlappning.
- (40) Virkningerne bør også styrkes ved at kombinere Horisont 2020 med midler fra den private sektor gennem offentlig-private partnerskaber på centrale områder, hvor forskning og innovation kan bidrage til Europas overordnede mål for konkurrenceevnen, mobilisere private investeringer og medvirke til at løfte samfundsmæssige udfordringer. Disse partnerskaber bør baseres på et langsigtet engagement, herunder et afbalanceret bidrag fra alle partnere, stå til ansvar for at nå deres mål og være i overensstemmelse med Unionens strategiske mål for forskning, udvikling og innovation. Disse partnerskaber bør styres og fungere på en åben, gennemsigtig og effektiv måde, og give en lang række interesseparter, der er aktive på deres specifikke områder, mulighed for at deltage. De offentlig-private partnerskaber i form af fælles teknologii-initiativer (FTI'er), der er iværksat under det syvende rammeprogram, kan videreføres under rammer, der er bedre egnet til deres formål.
- (41) Horisont 2020 bør fremme samarbejde med tredjelande på basis af fælles interesse og gensidig fordel. Internationalt samarbejde inden for videnskab, teknologi og innovation bør medvirke til at nå Europa 2020-strategiens mål om at styrke konkurrenceevnen, bidrage til at løfte samfundsmæssige udfordringer og støtte Unionens udenrigs- og udviklingspolitik, blandt andet ved at udvikle synergi med tredjelandes programmer for at bidrage til Unionens internationale forpligtelser, bl.a. opfyldelse af De Forenede Nationers årtusindudviklingsmålene. Internationale samarbejdsaktiviteter bør opretholdes på et niveau som mindst svarer til niveauet under det syvende rammeprogram.
- (42) For at opretholde lige konkurrencevilkår for alle virksomheder på det indre marked bør støtten fra Horisont 2020 ydes i overensstemmelse med statsstøttereglerne, så man sikrer, at de offentlige udgifter virker efter hensigten, og undgår markedsforvridning, f.eks. fortrængning af private investeringer, opbygning af ineffektive markedsstrukturer eller videreførelse af ineffektive virksomheder.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 30.5.2003, s. 36).

- (43) Den 4. februar 2011 anerkendte Det Europæiske Råd behovet for en ny tilgang til kontrol og risikoforvaltning i forbindelse med Unionens forskningsstøtte blev efterlyste en ny balance mellem tillid og kontrol og mellem risikovillighed og risikominimering. Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 11. november 2010 om forenkling af gennemførelsen af rammeprogrammerne for forskning til en pragmatisk ændring i retning af administrativ og finansiel forenkling og erklærede, at forvaltningen af europæisk forskningsstøtte burde være mere tillidsbaseret og risikotolerant over for deltagerne. Den foreløbige evalueringsrapport om det syvende rammeprogram konkluderer, at der er behov for en mere radikal fremgangsmåde, for at forenklingen kan tage et kvantespring fremad, og at balancen mellem risiko og tillid må revurderes.
- (44) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklen, bl.a. forebyggelse, afsløring og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og i givet fald sanktioner. En revideret kontrolstrategi, hvor vægten forskydes fra minimering af fejlprocenten til risikobaseret kontrol og afsløring af svig, bør mindske kontrolbyrden for deltagerne.
- (45) Det er vigtigt at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Horisont 2020 og dets gennemførelse på en måde, der er så effektiv og brugervenlig som muligt, samtidig med at retssikkerheden garanteres og adgangen til Horisont 2020 lettes for alle deltagere. Det er nødvendigt at sikre overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ og med kravene om forenkling og bedre regulering.
- (46) En effektiv resultatorienteret forvaltning, herunder evaluering og overvågning, forudsætter, at der udvikles særlige resultatindikatorer, der kan måles over et længere tidsrum, som er realistiske og afspejler logikken i interventionen, og som er relevante for det pågældende hierarki af mål og aktiviteter. Der bør iværksættes passende ordninger for koordinering af gennemførelsen og overvågningen af Horisont 2020 og overvågningen af fremskridt og resultater vedrørende EFR.
- (47) Senest ved udgangen af 2017 bør både eksisterende og nye offentlig-private partnerskaber, herunder FTI'er, som led i den foreløbige evaluering af Horisont 2020, underkastes en tilbundsående undersøgelse, der bl.a. bør omfatte en vurdering af, hvorvidt de er åbne, gennemsigtige og effektive. Denne vurdering bør tage hensyn til

evalueringen af EIT som omhandlet i forordning (EF) nr. 294/2008, således at der kan foretages en vurdering på grundlag af fælles principper.

- (48) Målene for denne forordning, nemlig at styrke den overordnede ramme for forskning og innovation og koordinere indsatsen i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men kan for at undgå overlappning, for at bevare kritisk masse på vigtige områder og for at sikre, at de offentlige midler udnyttes bedst muligt, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (49) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden bør afgørelse nr. 1982/2006/EF ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastlægger Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) (i det følgende benævnt "Horisont 2020") og rammerne for Unionens støtte til forsknings- og innovationsaktiviteter, idet det styrker det europæiske videnskabelige og teknologiske grundlag og tilvejebringer fordele for samfundet samt en bedre udnyttelse af det potentiale, som politikkerne for innovation, forskning og teknologisk udvikling rummer for økonomien og industrien.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "forsknings- og innovationsaktiviteter": hele spektret af aktiviteter inden for forskning, teknologisk udvikling, demonstration og innovation, herunder fremme af samarbejde med tredjelande og internationale organisationer, formidlingen og udnyttelsen af resultater og stimuleringen af uddannelse af høj kvalitet og mobilitet blandt forskerne i Unionen
- 2) "direkte aktioner": forsknings- og innovationsaktiviteter, der gennemføres af Kommissionen gennem Det Fælles Forskningscenter (FFC)

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- 3) "indirekte aktioner": forsknings- og innovationsaktiviteter, som Unionen yder finansiel støtte til, og som iværksættes af deltagerne
- 4) "offentlig-privat partnerskab": et partnerskab, hvor parter fra den private sektor, Unionen og, hvor det er relevant, andre parter såsom organer i den offentlige sektor, forpligter sig til i fællesskab at støtte udvikling og gennemførelse af et program for forskning og innovation eller forsknings- og innovationsaktiviteter
- 5) "offentlig-offentligt partnerskab": et partnerskab, hvor organer i den offentlige sektor eller organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver på lokalt, regionalt, nationalt eller internationalt plan, sammen med Unionen forpligter sig til i fællesskab at støtte udvikling og gennemførelse af et program for forskning og innovation eller forsknings- og innovationsaktiviteter
- 6) "forskningsinfrastruktur": faciliteter, ressourcer og tjenester, som anvendes af forskersamfundene til at udføre forskning og fremme innovation inden for deres områder. Disse kan eventuelt anvendes i en ikke-forskningsmæssig sammenhæng, f.eks. inden for uddannelse eller offentlige tjenesteydelser. De omfatter: større videnskabeligt udstyr (eller instrumenter), videnbaserede ressourcer såsom samlinger, arkiver eller videnskabelige data; e-infrastrukturer, såsom data- og it-systemer samt kommunikationsnetværk og en hvilken som helst anden infrastruktur af enestående art, der er væsentlig for at opnå høj kvalitet i forskning og innovation. En sådan infrastruktur kan være samlet på ét sted, virtuel eller spredt
- 7) "strategi for intelligent specialisering": har samme betydning som en strategi for intelligent specialisering som defineret i artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽¹⁾.

Artikel 3

Fastlæggelse af Horisont 2020

Horisont 2020 fastlægges herved for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

Artikel 4

Merværdi på EU-plan

Med Horisont 2020 opnås der størst mulig merværdi og effekt på EU-plan, idet det lægger vægt på mål og aktiviteter, der ikke

kan gennemføres effektivt, hvis medlemsstaterne handler hver for sig. Horisont 2020 spiller en central rolle i leveringen af Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ("Europa 2020-strategien") ved at udgøre en fælles strategisk ramme for Unionens finansiering af forskning og innovation af topkvalitet og således være et middel til at mobilisere private og offentlige investeringer, skabe nye jobmuligheder og opnå langsigtet bæredygtighed, vækst, økonomisk udvikling, social inklusion og industriel konkurrenceevne samt tackle samfundsmæssige udfordringer i hele Unionen.

Artikel 5

Overordnet mål, prioriteter og specifikke mål

1. Horisont 2020's overordnede mål er at bidrage til at opbygge et samfund og en økonomi baseret på viden og innovation i hele Unionen ved at mobilisere yderligere midler til forskning, udvikling og innovation og ved at bidrage til at nå målene for forskning og udvikling, herunder målet på 3 % af BNP til forskning og innovation i hele Unionen inden 2020. Derved støtter programmet gennemførelsen af Europa 2020-strategien og andre EU-politikker samt gennemførelsen af et velfungerende europæisk forskningsrum. Det første sæt relevante resultatindikatorer til vurdering af fremskridtene i forhold til det overordnede mål er anført i indledningen til bilag I.

2. Det i stk. 1 anførte overordnede mål forfølges gennem tre prioriteter, der styrker hinanden indbyrdes og specifikt vedrører:

a) Videnskabelig topkvalitet

b) Industrielt lederskab

c) Samfundsmæssige udfordringer.

De specifikke mål for hver af disse tre prioriteter er beskrevet i bilag I, del I – III, sammen med hovedlinjerne i aktiviteterne.

3. Det i stk. 1 anførte overordnede mål forfølges desuden gennem de specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" og "Videnskab med og for samfundet", der er beskrevet i henholdsvis del IV og V i bilag I, sammen med hovedlinjerne i aktiviteterne.

4. FFC bidrager til det overordnede mål og prioriteterne, der er fastlagt i henholdsvis stk. 1 og 2, ved at yde videnskabelig og teknisk bistand til støtte for Unionens politikker i samarbejde, efter behov, med relevante nationale og regionale interesserparter på forskningsområdet, f.eks. om udvikling af strategier for intelligent specialisering. Det specifikke mål og hovedlinjerne i aktiviteterne er beskrevet i bilag I, del VI.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

5. Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) bidrager til det overordnede mål og prioriteterne, der er fastlagt i henholdsvis stk. 1 og 2, med det specifikke mål at integrere videntrekantens tre elementer: videregående uddannelse, forskning og innovation. De relevante resultatindikatorer for EIT er anført i indledningen til bilag I og det specifikke mål og hovedlinjerne i aktiviteterne er beskrevet i bilag I, del VII.

6. Inden for prioriteterne, de specifikke mål og hovedlinjerne i aktiviteterne som nævnt i stk. 2 og 3 kan der tages hensyn til nye og uforudsete behov, der opstår under gennemførelsen af Horisont 2020. Dette kan, hvis det er behørigt begrundet, omfatte reaktion på nye muligheder, kriser og trusler, såvel som på behov i forbindelse med udvikling af nye EU-politikker.

Artikel 6

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af Horisont 2020 fastsættes til 77 028,3 mio. EUR, hvoraf maksimalt 74 316,9 mio. EUR i løbende priser afsættes til aktiviteter i henhold til afsnit XIX i TEUF.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.

2. Beløbet til aktiviteter i henhold til afsnit XIX i TEUF fordeles mellem de prioriteter, der er anført i denne forordnings artikel 5, stk. 2, på følgende måde:

- a) Videnskabelig topkvalitet: 24 441,1 mio. EUR i løbende priser
- b) Industrielt lederskab: 17 015,5 mio. EUR i løbende priser
- c) Samfundsmæssige udfordringer: 29 679 mio. EUR i løbende priser.

Det samlede maksimumsbeløb for Unionens finansieringsbidrag fra Horisont 2020 til de specifikke mål, der er anført i artikel 5, stk. 3, og til FFC's ikke-nukleare aktiviteter er som følger:

- i) Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen: 816,5 mio. EUR i løbende priser
- ii) Videnskab med og for samfundet: 462,2 mio. EUR i løbende priser

iii) FFC's ikkenukleare aktiviteter: 1 902,6 mio. EUR i løbende priser.

Den vejledende fordeling af beløbene mellem prioriteterne og de specifikke mål, der er anført i artikel 5, stk. 2 og 3, er anført i bilag II.

3. EIT finansieres via et maksimumsbeløb fra Horisont 2020 på 2 711,4 mio. EUR i løbende priser som fastlagt i bilag II.

4. Finansieringsrammen for Horisont 2020 kan dække udgifter til forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som er nødvendige for at forvalte programmet og opfylde dets mål, bl.a. undersøgelser og ekspertmøder, for så vidt de hænger sammen med målene for Horisont 2020, samt udgifter i tilknytning til it-net, der fokuserer på informationsbehandling og -udveksling, tillige med alle øvrige udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen afholder til forvaltning af programmet.

Bevillingerne kan om nødvendigt, og hvis det er behørigt begrundet, opføres i Horisont 2020-budgettet efter 2020 til dækning af udgifter til teknisk og administrativ bistand med det formål at kunne forvalte aktioner, som endnu ikke er afsluttet den 31. december 2020. Hverken oprettelsen eller driften af Galileo-programmet, Copernicus-programmet eller Det Europæiske Fællesforetagende for ITER finansieres i henhold til Horisont 2020.

5. For at kunne reagere på uforudsete situationer eller på nye tendenser og behov kan Kommissionen efter den foreløbige evaluering af Horisont 2020, jf. artikel 32, stk. 3, og resultaterne af evalueringen af EIT, jf. artikel 32, stk. 2, som led i den årlige budgetprocedure tage de beløb, der er afsat til prioriteterne og de specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" samt "Videnskab med og for samfundet" ifølge denne artikels stk. 2, og den vejledende fordeling af beløbene mellem de specifikke mål under disse prioriteter, der er anført i bilag II, og det i denne artikels stk. 3 omhandlede bidrag til EIT op til fornyet overvejelse. Kommissionen kan også under de samme betingelser overføre bevillinger mellem prioriteterne og de specifikke mål samt EIT på op til højst 7,5 % af det samlede indledende budget for hver prioritet og de specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" samt "Videnskab med og for samfundet" og op til højst 7,5 % af det indledende vejledende budget for hvert specifikt mål og op til højst 7,5 % af bidraget til EIT. Der tillades ingen sådan overførsel for så vidt angår det beløb, der er fastsat til FFC's direkte aktioner, jf. nærværende artikels stk. 2.

Artikel 7

Associering af tredjelande

- 1. Horisont 2020 er åbent for associering af:
 - a) tiltrædelseslande, kandidatlande og potentielle kandidater i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler.

b) medlemmer af Den Europæiske Frihandels-sammenslutning (EFTA) eller lande eller territorier, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, som opfylder alle følgende kriterier:

- i) en god kapacitet inden for videnskab, teknologi og innovation
 - ii) har tidligere deltaget i Unionens programmer for forskning og innovation med et godt resultat
 - iii) har retfærdig og rimelig behandling af intellektuelle ejendomsrettigheder
- c) lande eller områder, der er associeret med det syvende rammeprogram.

2. Specifikke vilkår og betingelser for associerede landes deltagelse i Horisont 2020, herunder det finansielle bidrag, der baseres på det associerede lands BNP, fastlægges ved internationale aftaler mellem Unionen og de associerede lande.

Vilkårene og betingelserne for associering af de EFTA-lande, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale.

AFSNIT II

GENNEMFØRELSE

KAPITEL I

Gennemførelse, forvaltning og støtteformer

Artikel 8

Gennemførelse ved hjælp af et særprogram og bidraget til EIT

Horisont 2020 gennemføres via det konsoliderede særprogram, der er oprettet ved Rådets afgørelse 2013/743/EU ⁽¹⁾, og som fastlægger målene og de detaljerede gennemførelsesbestemmelser samt via et finansielt bidrag til EIT.

Særprogrammet består af en del for hver af de tre prioriteter, der er fastlagt i artikel 5, stk. 2, en del for hvert af de specifikke mål der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, og en del for FFC's ikke-nukleare direkte aktioner.

Der skal være en effektiv koordinering mellem Horisont 2020's tre prioriteter.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/743/EU af 3 december 2013 om oprettelse af særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) – og om ophævelse af beslutning 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF (Se side 965 i denne EUT).

Artikel 9

Forvaltning

1. Horisont 2020 gennemføres af Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Kommissionen kan overlade en del af gennemførelsen af Horisont 2020 til de finansieringsorganer, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 10

Former for EU-støtte

1. Horisont 2020 støtter indirekte aktioner gennem en eller flere af de former for finansiell støtte, som er fastsat ved forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, navnlig tilskud, priser, offentlige indkøbsaftaler og finansielle instrumenter. Finansielle instrumenter er den fremherskende form for finansiering af aktiviteter tæt på markedet, som støttes under Horisont 2020.

2. Horisont 2020 støtter også direkte aktioner, der gennemføres af FFC.

3. Hvor FFC's direkte aktioner bidrager til initiativer, der er fastlagt i henhold til artikel 185 eller artikel 187 i TEUF, anses dette bidrag ikke for at være en del af det finansielle bidrag, der er afsat til disse initiativer.

Artikel 11

Regler for deltagelse og formidling af resultater

Reglerne for deltagelse og formidling af resultater, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 ⁽²⁾ finder anvendelse på indirekte aktioner.

KAPITEL II

Programlægning

Afdeling I

Generelle principper

Artikel 12

Ekstern rådgivning og samfundsengagement

1. I gennemførelsen af Horisont 2020 tages der hensyn til råd og bidrag fra: uafhængige rådgivende grupper af eksperter på højt niveau, der nedsættes af Kommissionen, fra et bredt bagland af interesseparter, herunder forskning, industri og civilsamfundet, for at sikre de nødvendige tværfaglige og tværsektorielle perspektiver, under hensyn til relevante eksisterende initiativer på EU-plan, nationalt og regionalt plan. Andre bidrag vil komme fra dialogfora, der oprettes i medfør af

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11 december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i "Horisont 2020 - rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (Se side 81 i denne EUT).

internationale aftaler om videnskab og teknologi; fremadskudende aktiviteter, målrettede offentlige høringer, herunder, hvor det er relevant, høring af nationale og regionale myndigheder eller interesseparter; transparente og interaktive processer, der sikrer, at der ydes støtte til ansvarlig forskning og innovation.

Der tages desuden i relevant omfang hensyn til rådgivning om indkredsning og udformning af strategiske prioriteter, der ydes af Udvalget for Det Europæiske Forskningsrum og Innovation (ERAC), andre EFR-relaterede grupper og Gruppen for Erhvervs-politik.

2. Der tages også fuldt hensyn til relevante aspekter af de forsknings- og innovationsdagsordener, der bl.a. opstilles af EIT, europæiske teknologiplatforme og europæiske innovationspartnerskaber samt rådgivning fra ekspertpaneler, såsom Ekspertpanelet for Sundhed.

Artikel 13

Synergier med nationale programmer og fælles programlægning

1. Med henblik på gennemførelsen af Horisont 2020 tages der hensyn til behovet for at skabe passende synergier og komplementaritet mellem nationale og europæiske forsknings- og innovationsprogrammer, f.eks. på områder, hvor der gøres koordineringsbestræbelser via de fælles programlægningsinitiativer.

2. EU-støtte til fælles programlægningsinitiativer kan komme i betragtning, idet eventuel støtte gives gennem de i artikel 26 omhandlede instrumenter, forudsat at de betingelser og kriterier, der er fastsat for sådanne instrumenter, er opfyldt.

Artikel 14

Tværgående spørgsmål

1. Der etableres forbindelser og grænseflader mellem og inden for prioriteterne for Horisont 2020. I denne forbindelse lægges der særlig vægt på:

- a) udvikling og anvendelse af vigtige støtte- og industriteknologier og fremtidige og fremspirende teknologier
- b) områder, der vedrører at slå bro mellem opdagelse og markedsføring
- c) tværfaglig og tværsektoriel forskning og innovation
- d) samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber
- e) klimaændringer og bæredygtig udvikling

- f) at fremme gennemførelsen af et velfungerende EFR og af flagskibsinitiativet "Innovation i EU"
- g) rammebetingelser til støtte for flagskibsinitiativer "Innovation i EU"
- h) at bidrage til alle relevante flagskibsinitiativer under Europa 2020 (herunder den digitale dagsorden for Europa)
- i) at udbrede deltagelsen i forskning og innovation i hele Unionen og at bidrage til at mindske forsknings- og innovationskløften i Europa
- j) internationale netværk for fremragende forskere og innovatorer såsom europæisk samarbejde om videnskab og teknologi (COST)
- k) samarbejde med tredjelande
- l) ansvarlig forskning og innovation, herunder ligestilling mellem kønnene
- m) SMV'ers deltagelse i forskning og innovation og bredere deltagelse fra den private sektor
- n) at gøre forskererhvervet mere attraktivt, og
- o) at lette forskermobilitet på tværs af landegrænser og sektorer.

2. Hvis der ydes støtte til en indirekte aktion, som er stærkt relevant for flere af de prioriteter eller specifikke mål, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2 og 3, kan det finansielle beløb til den pågældende aktion sammensættes af beløb fra de midler, der er afsat til hver af de berørte prioriteter eller specifikke mål.

Artikel 15

Den løbende udvikling inden for videnskab, teknologi, innovation, økonomier og samfund

Horisont 2020 gennemføres på en måde, som sikrer, at de prioriteter og aktiviteter, der støttes, er relevante for de skiftende behov og tager hensyn til den løbende udvikling inden for videnskab, teknologi, innovation, økonomier og samfund i en globaliseret verden, hvor innovation omfatter virksomhedsmæssige, organisatoriske, teknologiske, samfundsmæssige og miljømæssige aspekter. Ved forslag til ændringer af prioriteterne og aktionerne under Horisont 2020 skal der tages hensyn til den eksterne rådgivning, der er omhandlet i artikel 12, og til anbefalingerne i den foreløbige evaluering, der er omhandlet i artikel 32, stk. 3.

*Artikel 16***Ligestilling mellem kønnene**

Horisont 2020 sikrer reel fremme af ligestilling mellem kønnene og kønsaspektet i indholdet af forsknings- og innovationsaktiviteterne. Der lægges særlig vægt på at sikre ligestilling mellem kønnene, med forbehold af situationen på det pågældende forsknings- og innovationsområde, i evalueringspaneler og i organer, såsom rådgivnings- og ekspertgrupper.

Kønsaspektet integreres på passende vis i forsknings- og innovationsaktiviteter, i strategier, programmer og projekter og videreføres på alle stadier i forskningscyklussen.

*Artikel 17***Forskerkarrierer**

Horisont 2020 gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1290/2013, hvilket bidrager til at styrke det indre marked for forskere og til at gøre forskerkarrierer attraktive i hele Unionen i forbindelse med EFR ved at tage hensyn til den tværnationale karakter af de fleste af de aktioner, der støttes under det.

*Artikel 18***Fri adgang**

1. Der sikres fri adgang til videnskabelige publikationer, som stammer fra forskning, der finansieres af offentlige midler under Horisont 2020. Den gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1290/2013.

2. Der fremmes fri adgang til forskningsdata, som stammer fra forskning, der finansieres af offentlige midler under Horisont 2020. Dette gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1290/2013.

*Artikel 19***Etiske principper**

1. Alle forsknings- og innovationsaktiviteter, der iværksættes under Horisont 2020, gennemføres under overholdelse af etiske principper og den relevante nationale lovgivning, EU-lovgivning samt international lovgivning, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention med tilhørende tillægsprotokoller.

Der lægges særlig vægt på proportionalitetsprincippet, retten til privatlivets fred, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til personlig fysisk og psykisk integritet, retten til ikke-diskrimination og behovet for at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

2. Forsknings- og innovationsaktiviteter, der gennemføres under Horisont 2020, er udelukkende rettet mod civile anvendelsesformål.

3. Til følgende forskningsområder ydes der ikke støtte:

- a) forskning i reproduktiv kloning af mennesker
- b) forskning, der sigter mod at ændre menneskers arvemasse på en måde, der gør ændringerne arvelige ⁽¹⁾
- c) forskning, der sigter mod at skabe menneskelige embryoner alene til forskningsformål eller for at fremskaffe stamceller, herunder ved kerneoverførsel mellem kropsceller.

4. Der kan eventuelt ydes finansiering til forskning i menneskelige stamceller, både voksne og embryonale, afhængigt af både de videnskabelige forslags indhold og retsgrundlaget i de berørte medlemsstater. Der ydes ikke støtte til forskningsaktiviteter, der er forbudt i samtlige medlemsstater. Der ydes ikke støtte til forskning, der foregår i en medlemsstat, hvor denne forskning er forbudt.

5. I forbindelse med den foreløbige evaluering, jf. artikel 32, stk. 3, kan de forskningsområder, der er anført i stk. 3 i nærværende artikel, tages op til fornyet overvejelse i lyset af de videnskabelige fremskridt.

*Artikel 20***Komplementaritet med andre EU-programmer**

Horisont 2020 gennemføres i komplementaritet med andre EU-støtteprogrammer og -politikker, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde, den fælles landbrugspolitik, programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020), Erasmus+-programmet og Life-programmet.

*Artikel 21***Synergier med de europæiske struktur- og investeringsfonde**

Foruden at bidrage til EU-, nationale og regionale strukturpolitikker, bidrager Horisont 2020 også til at mindske forsknings- og innovationskløften i Unionen ved at fremme synergier med de europæiske struktur- og investeringsfonde. Hvor det er muligt, kan der også anvendes kumuleret finansiering som fastsat i forordning (EU) nr. 1290/2013.

⁽¹⁾ Der kan ydes støtte til forskning vedrørende behandling af kønskirtelkræft

Afdeling II

Artikel 25

Særlige aktionsområder**Offentlig-private partnerskaber**

Artikel 22

Mikro-, små og mellemstore virksomheder

1. Der lægges særlig vægt på at sikre, at mikro-, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) deltager i Horisont 2020 i tilstrækkeligt omfang, og at programmet har den ønskede forsknings- og innovationseffekt på SMV'er under hele gennemførelsen af Horisont 2020. Der gennemføres kvantitative og kvalitative vurderinger af SMV'ernes deltagelse som led i evaluerings- og overvågningsforanstaltningerne.

2. I tillæg til fastsættelse af bedre betingelser for SMV'ernes deltagelse i alle relevante muligheder i Horisont 2020 gennemføres der specifikke foranstaltninger. Navnlig skabes der under ét centraliseret forvaltningssystem et SMV-specifikt instrument, der er rettet mod alle typer SMV'er med innovationspotentiale i bred forstand, og som primært gennemføres efter bottom-up-princippet gennem en kontinuerligt åben indkaldelse, der er tilpasset til SMV'ernes behov, således som beskrevet under det specifikke mål, "Innovation i SMV'er" i bilag I, del II, punkt 3.3.a). Dette instrument tager hensyn til det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi", der er beskrevet i bilag I, del II, punkt 1, og under hvert af de specifikke mål under prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer", der er beskrevet i bilag I, del III, punkt 1-7, og gennemføres på en sammenhængende måde.

3. Den integrerede fremgangsmåde, der er beskrevet i stk. 1 og 2, og forenklingen af procedurerne bør føre til, at mindst 20 % af det samlede kombinerede budget for det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" og prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" går til SMV'er.

4. Der lægges særlig vægt på, at SMV'er repræsenteres i offentlig-private partnerskaber som omhandlet i artikel 25 i tilstrækkeligt omfang.

Artikel 23

Samarbejdsprojekter og partnerskabsprogrammer

Horisont 2020 bør først og fremmest gennemføres gennem tværnationale samarbejdsprojekter, der oprettes på grundlag af indkaldelser af forslag i Horisont 2020's arbejdsprogrammer, jf. afgørelse 2013/743/EU. Sådanne projekter suppleres af offentlig-private og offentlig-offentlige partnerskaber. Partnerskaberne udformes i samspil med medlemsstaterne og fastsætter principper for deres interne forvaltning.

Artikel 24

"Den hurtige vej til innovation"

"Den hurtige vej til innovation" vil blive gennemført i form af et pilotprojekt i fuld skala i overensstemmelse med artikel 54 i forordning (EU) nr. 1290/2013 om iværksættelse af en indkaldelse af forslag vedrørende "Den hurtige vej til innovation" med start i 2015.

1. Horisont 2020 kan gennemføres ved hjælp af offentlig-private partnerskaber, hvor alle berørte partnere forpligter sig til at støtte udvikling og gennemførelse af prækompetitiv forskning og af innovationsaktiviteter af strategisk betydning for Unionens konkurrenceevne og industrielle lederskab eller til at tage bestemte samfundsmæssige udfordringer op. Offentlig-private partnerskaber gennemføres på en sådan måde, at de ikke forhindrer de bedste europæiske aktører i at deltage fuldt ud.

2. Unionens deltagelse i offentlig-private partnerskaber benyttes de allerede eksisterende og enkle forvaltningsstrukturer, og de kan antage følgende former:

- a) finansielle bidrag fra Unionen til fælles foretagender, der er oprettet under det syvende rammeprogram på grundlag af artikel 187 i TEUF, forudsat at de grundlæggende retsakter for disse foretagender ændres, til nye offentlig-private partnerskaber, der oprettes i medfør af artikel 187 i TEUF, og til andre finansieringsorganer, jf. artikel 58, stk. 1, litra c), nr. iv) og vii), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Denne form for partnerskaber etableres kun, hvor rækkevidden af de forfulgte mål og størrelsesordenen af de nødvendige ressourcer berettiger til det, under fuld hensyntagen til de relevante konsekvensanalyser, og hvor andre former for partnerskaber ikke kan opfylde målene eller ikke kan skabe den nødvendige løftestangseffekt
- b) aftaler mellem partnerne, jf. stk. 1, som fastlægger målene for partnerskabet og partnernes forpligtelser, nøgleresultatindikatorer og de resultater, der skal opnås, herunder identifikation af forsknings- og innovationsaktiviteter, der kræver støtte fra Horisont 2020.

Med henblik på inddragelse af interesserede partnere, herunder eventuelt slutbrugere, universiteter, SMV'er og forskningsinstitutioner, gør offentlig-private partnerskaber offentlige midler tilgængelige gennem transparente processer og fortrinsvis gennem udbud omfattet af regler for deltagelse, som er i overensstemmelse med reglerne i Horisont 2020. Undtagelser fra anvendelsen af konkurrenceprægede indkaldelser skal begrundes behørigt.

3. De offentlig-private partnerskaber udpeges og gennemføres på en åben, transparent og effektiv måde. De udpeges på grundlag af alle følgende kriterier:

- a) påvisning af merværdien ved aktionen på EU-plan og ved valget af det instrument, der skal benyttes
- b) graden af indvirkning på industriens konkurrenceevne, jobskabelse, bæredygtig vækst og socioøkonomiske spørgsmål, herunder samfundsmæssige ændringer, der vurderes i forhold til klart specificerede og målelige mål

- c) alle partnersnes langsigtede engagement, herunder et afbalanceret bidrag, på basis af en fælles vision og klart afgrænsede mål
- d) omfanget af de involverede ressourcer og evnen til at mobilisere yderligere investeringer i forskning og innovation
- e) en klar fastlæggelse af hver enkelt partners rolle og aftalte nøgleresultatindikatorer for den valgte periode
- f) komplementaritet med andre dele af Horisont 2020 og tilpasning til Unionens strategiske prioriteter for forskning og innovation, navnlig prioriteterne i Europa 2020-strategien.

Når det er hensigtsmæssigt, sikres der komplementaritet med medlemsstaternes prioriteter, aktiviteter og deltagelse i offentlig-private partnerskaber.

4. De forskningsaktiviteter, der er omfattet af offentlig-private partnerskaber, kan, når det er hensigtsmæssigt, inkluderes i regelmæssige indkaldelser af forslag i Horisont 2020's arbejdsprogrammer for at udvikle nye synergier med forsknings- og innovationsaktiviteter af strategisk betydning.

Artikel 26

Offentlig-offentlige partnerskaber

1. Horisont 2020 bidrager til at styrke offentlig-offentlige partnerskaber, hvis og når det er relevant, hvor foranstaltninger på regionalt, nationalt eller internationalt plan gennemføres i fællesskab inden for Unionen.

Der lægges især vægt på fælles programlægningsinitiativer mellem medlemsstaterne. Fælles programlægningsinitiativer, der modtager støtte fra Horisont 2020, forbliver åbne for medlemsstaters eller associerede landes deltagelse.

2. Offentlig-offentlige partnerskaber kan støttes enten inden for eller på tværs af de prioriteter, der er fastlagt i artikel 5, stk. 2, særlig ved hjælp af:

- a) et ERA-NET-instrument, der yder støtte i form af tilskud til offentlig-offentlige partnerskaber i forberedelsesfasen, etablering af samarbejdsnetværk, udformning, gennemførelse og koordinering af fælles aktiviteter såvel som supplerende EU-finansiering af højst én fælles indkaldelse om året og foranstaltninger af tværnational karakter
- b) EU-deltagelse i programmer, der iværksættes af flere medlemsstater i overensstemmelse med artikel 185 i TEUF, hvor rækkevidden af de forfulgte mål og størrelsesordenen af de nødvendige ressourcer berettiger til deltagelsen.

Med henblik på første afsnit, litra a), er supplerende finansiering betinget af, at aktionens merværdi på EU-plan er påvist og af, at deltagerne i de fælles indkaldelser og foranstaltninger i forvejen har indgået vejledende finansielle forpligtelser i kontanter eller naturalier. Et af målene i ERA-NET-instrumentet kan, hvor det er muligt, være at harmonisere regler og gennemførelsesbestemmelser for de fælles indkaldelser og foranstaltninger. Det kan også anvendes til at forberede initiativer i medfør af artikel 185 i TEUF.

Med henblik på første afsnit, litra b), forslås sådanne initiativer kun i tilfælde, hvor der er behov for en særlig gennemførelsesstruktur, og hvor de deltagende lande udviser et stærkt engagement i integration på videnskabeligt, forvaltningsmæssigt og finansielt niveau. Desuden udpeges forslag til sådanne initiativer på grundlag af alle de følgende kriterier:

- a) om de har et klart defineret mål, som er relevant for målene for Horisont 2020 og Unionens bredere politiske mål
- b) om de deltagende lande har indgået vejledende finansielle forpligtelser i kontanter eller naturalier, herunder forudgående tilsagn om at tilpasse nationale og/eller regionale investeringer til tværnational forskning og innovation og, hvor det er relevant, om at samle ressourcerne i en pulje
- c) merværdien ved aktionen på EU-plan
- d) om der opnås kritisk masse i kraft af størrelsen og antallet af involverede programmer, ligheden eller komplementariteten mellem aktiviteterne og andelen af relevant forskning, som de dækker
- e) egnetheden af artikel 185 i TEUF til at nå målene.

Artikel 27

Internationalt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

1. Retlige enheder som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 13, i forordning (EU) nr. 1290/2013, der er etableret i tredjelande, og internationale organisationer er berettigede til at deltage i indirekte aktioner under Horisont 2020 på de betingelser, der er fastlagt i nævnte forordning. Internationalt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer vil blive fremmet og integreret i Horisont 2020, navnlig for at nå følgende mål:

- a) at styrke Unionens ekspertise og tiltrækningskraft inden for forskning og innovation såvel som dens økonomiske og industrielle konkurrenceevne

b) at løfte fælles samfundsmæssige udfordringer effektivt

c) at støtte Unionens udenrigs- og udviklingspolitiske mål i komplementaritet med udenrigspolitiske programmer og udviklingsprogrammer, herunder internationale forpligtelser og dertil knyttede mål, såsom opfyldelse af FN's årtusind-udviklingsmål. Der tilstræbes synergier med andre EU-politikker.

2. Med det mål at fremme samarbejde med bestemte tredjelande eller grupper af tredjelande, herunder Unionens strategiske partnere, gennemføres der målrettede aktioner ud fra princippet om en strategisk tilgang såvel som fælles interesse, prioriteter og gensidigt udbytte, idet der tages hensyn til tredjelændenes videnskabelige og teknologiske kompetencer og specifikke behov, markedsmulighederne, og den forventede virkning af sådanne aktioner.

Gensidig adgang til tredjelandes programmer bør fremmes og, når det er hensigtsmæssigt, overvåges. Med henblik på at opnå størst mulig virkning af internationalt samarbejde fremmes koordinering og samspil med initiativer i medlemsstaterne og de associerede lande. Karakteren af samarbejdet kan variere alt efter, hvilke partnerlande der er tale om.

Ved fastlæggelse af målene for samarbejdet tages der hensyn til udviklingen i Unionens politikker og mulighederne for samarbejde med tredjelande og en retfærdig og rimelig behandling af intellektuelle ejendomsrettigheder.

3. For at fremme den strategiske udvikling af det internationale samarbejde gennemføres der desuden horisontale og tværgående aktiviteter under Horisont 2020.

Artikel 28

Oplysning, kommunikation, udnyttelse og formidling

Kommissionen gennemfører oplysnings- og kommunikationsaktioner vedrørende Horisont 2020, herunder oplysningsforanstaltninger vedrørende støttede projekter og deres resultater. Den leverer navnlig rettidige og udtømmende oplysninger til medlemsstaterne.

Den del af Horisont 2020-midlerne, der er afsat til kommunikation, skal også dække formidlingen af Unionens politiske prioriteter, i den udstrækning de hænger sammen med det overordnede mål for denne forordning.

Aktiviteter med henblik på kommunikation og formidling af information indgår som en integreret del af alle foranstaltninger, der støttes under Horisont 2020. Oplysning og kommunikation vedrørende Horisont 2020, herunder om støttede projekter, stilles til rådighed og gøres tilgængelig i digital form.

Desuden støttes følgende specifikke foranstaltninger:

a) initiativer, der har til formål at øge kendskabet til Horisont 2020 og lette adgangen til finansiering under Horisont 2020, særlig for de regioner og typer af deltagere, der har en relativt lav deltagelse

b) målrettet assistance til projekter og konsortier for at give dem tilstrækkelig adgang til nødvendig viden og færdigheder til at sikre den bedst mulige kommunikation, udnyttelse og formidling af resultater

c) foranstaltninger, der består i at samle og formidle resultater fra en række projekter, herunder projekter, der finansieres via andre kilder, i brugervenlige databaser og rapporter, der sammenfatter de vigtigste konklusioner, og i givet fald kommunikation og formidling af disse til forskersamfundet, industrien og offentligheden

d) formidling til politiske beslutningstagere, herunder standardiseringsorganer, for at bidrage til, at de relevante organer på EU-plan og på internationalt, nationalt eller regionalt plan i højere grad udnytter resultater af betydning for deres politik

e) initiativer med det formål at fremme dialog og debat om videnskabelige, teknologiske og innovationsrelaterede spørgsmål med offentligheden gennem inddragelse af forsker- og innovationssamfundet og organisationer i civilsamfundet og at udnytte sociale medier og andre innovative teknologier og metoder, navnlig for at bidrage til at skabe offentlig bevidsthed om fordelene ved forskning og innovation i forhold til at tackle udfordringerne i samfundet

KAPITEL III

Kontrol

Artikel 29

Kontrol og revision

1. Systemet til kontrol af gennemførelsen af denne forordning udformes, så det giver en rimelig sikkerhed for, at de risici, der er forbundet med aktiviteterens virkningsfuldhed og effektivitet samt med de bagvedliggende transaktioners lovlighed og korrekthed, mindskes i tilstrækkeligt omfang og forvaltes tilfredsstillende, idet der tages hensyn til programmernes flerårige karakter samt arten af de berørte betalinger.

2. Kontrolsystemet sikrer en passende balance mellem tillid og kontrol, idet administrationsomkostningerne og andre omkostninger ved kontrolforanstaltninger på alle niveauer tages i betragtning, navnlig for deltagere, så målene for Horisont 2020 kan nås, og så de mest fremragende forskere og de mest innovative virksomheder tiltrækkes af det.

3. Som led i kontrolsystemet baseres revisionsstrategien for udgifter til indirekte aktioner under Horisont 2020 på finansiel revision af en repræsentativ stikprøve af udgifter fra Horisont 2020 som helhed. Denne repræsentative stikprøve suppleres af yderligere udgifter, der udvælges på grundlag af en vurdering af de risici, der er forbundet med udgifterne.

Revision af udgifter til indirekte aktioner under Horisont 2020 gennemføres på en sammenhængende måde i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet for at mindske revisionsbyrden for deltagerne.

Artikel 30

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, beskyttes ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed, og præventive administrative og finansielle sanktioner.

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til Horisont 2020.

Kommissionen kan foretage kontrol op til to år efter betalingen af saldoen, uden at dette berører stk. 3.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽²⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der er finansieret under Horisont 2020.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3, skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af denne forordning indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

KAPITEL IV

Tilsyn og evaluering

Artikel 31

Tilsyn

1. Kommissionen fører et årligt tilsyn med gennemførelsen af Horisont 2020, det tilhørende særprogram og EIT's aktiviteter. Dette tilsyn, der skal baseres på kvantitativ og, hvor det er hensigtsmæssigt, på kvalitativ dokumentation, skal omfatte oplysninger om tværgående emner som samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber, bæredygtighed og klimaændringer, herunder oplysninger om omfanget af de udgifter, der har at gøre med klimaindsatsen, SMV'ers deltagelse, den private sektors deltagelse, ligestilling mellem kønnene, udvidelse af deltagelsen og fremskridt i forhold til resultatindikatorer. Tilsynet omfatter også oplysninger om omfanget af støtte til offentlig-private og offentlig-offentlige partnerskaber, herunder fælles programlægningsinitiativer. Tilsynet med finansieringen af offentlig-private partnerskaber foretages, hvor det er hensigtsmæssigt, i tæt samråd med deltagerne.

2. Kommissionen aflægger rapport om resultaterne af tilsynet og gør dem offentligt tilgængelige.

Artikel 32

Evaluering

1. Evalueringen foretages i så god tid, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen.

2. Senest den 31. december 2017 foretager Kommissionen med bistand fra uafhængige eksperter, der udvælges på grundlag af en gennemsigtig procedure, en evaluering af EIT, hvori der tages hensyn til den evaluering, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EF) nr. 294/2008. VIF-indkaldelsen i 2018 iværksættes under forudsætning af, at udfaldet af denne evaluering er positivt. Evalueringen omfatter en vurdering af EIT's fremskridt i forhold til alle de følgende aspekter:

- a) graden af udnyttelse og effektiviteten med hensyn til anvendelsen af de tildelte midler i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3 i nærværende forordning, idet der skelnes mellem det beløb, der anvendes til udvikling af den første serie af VIF'er, og virkningen af startkapitalfinansieringen i de efterfølgende faser og EIT's evne til at tiltrække midler fra partnerne i VIF'erne og især den private sektor, jf. forordning (EF) nr. 294/2008
- b) bidraget fra EIT og VIF'erne til prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" og resultatet vurderet i henhold til de i bilag I definerede indikatorer
- c) bidraget fra EIT og VIF'erne til integrationen af videregående uddannelse, forskning og innovation

d) VIFernes evne til at integrere relevante nye partnere, når disse kan tilføje merværdi.

3. Senest den 31. december 2017 gennemfører Kommissionen, idet den tager hensyn til ex-post-evalueringen af det syvende rammeprogram, der skal foreligge senest den 31. december 2015, og evalueringen af EIT, og med bistand fra uafhængige eksperter, der udvælges på grundlag af en gennemsigtig procedure, en foreløbig evaluering af Horisont 2020, det tilhørende særprogram, herunder Det Europæiske Forskningsråd (EFR) og EIT's aktiviteter.

I den foreløbige evaluering vurderes fremskridtene i de forskellige dele af Horisont 2020 i forhold til alle de følgende aspekter:

a) hvordan det skrider frem med at nå målene for Horisont 2020 (både med hensyn til selve resultaterne og fremskridtene med at opnå en virkning, hvor det er hensigtsmæssigt, på grundlag af de indikatorer, der er anført i særprogrammets bilag II) og om alle tilknyttede foranstaltning fortsat er relevante

b) om ressourcerne udnyttes effektivt, med særlig vægt på tværgående spørgsmål og andre elementer, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, og

c) merværdi på EU-plan.

Som led i den foreløbige evaluering bør både eksisterende og nye offentlig-private partnerskaber, herunder FTI'er, underkastes en tilbunds gående undersøgelse, der bl.a. kan omfatte en analyse af, hvorvidt de er åbne, gennemsigtige og effektive. Denne vurdering tager hensyn til evalueringen af EIT som omhandlet i artikel 16 i forordning (EF) nr. 294/2008, således at der kan foretages en vurdering på grundlag af fælles principper.

Som led i den foreløbige evaluering underkastes "Den hurtige vej til innovation" en tilbunds gående undersøgelse, der bl.a. skal omfatte en undersøgelse af dets bidrag til innovation, industriens og nye ansøgers deltagelse, operationel effektivitet og finansiering samt mobilisering af privat investering. Yderligere gennemførelse af "Den hurtige vej til innovation" fastlægges på grundlag af evalueringsresultaterne og kan tilpasses eller udvides i overensstemmelse hermed.

Den foreløbige evaluering tager også hensyn til aspekter som formidling og udnyttelse af forskningsresultater.

Den foreløbige evaluering tager ligeledes hensyn til om der er mulighed for yderligere forenkling og aspekter som adgang til finansieringskilder for deltagerne i samtlige regioner, og for den private sektor, navnlig for SMV'er, såvel som muligheden for at fremme ligestilling mellem kønnene. Den omfatter desuden foranstaltningernes bidrag til målene for Europa 2020-strategien, resultater for så vidt angår de tidligere foranstaltningers langsigtede virkninger og graden af synergi og interaktion med andre EU-støtteprogrammer, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde.

Som led i den foreløbige evaluering evalueres finansieringsmodellen for Horisont 2020 grundigt i forhold til bl.a. følgende indikatorer:

— deltagelsen af deltagere, der råder over avanceret forskningsinfrastruktur, eller som tidligere har foretaget en beregning af de samlede omkostninger inden for det syvende rammeprogram

— forenkling for deltagere, der råder over avanceret forskningsinfrastruktur, eller som tidligere har foretaget en beregning af de samlede omkostninger inden for det syvende rammeprogram

— godkendelsen af modtagernes sædvanlige regnskabsmetoder

— i hvilket omfang yderligere vederlag til personale, jf. artikel 27 i forordning (EU) nr. 1290/2013, anvendes.

Hvor det er hensigtsmæssigt, tager den foreløbige evaluering også hensyn til oplysninger om koordinering med forsknings- og innovationsaktiviteter, som udføres af medlemsstaterne, herunder inden for områder, hvor der findes fælles programlægningsinitiativer.

4. Senest den 31. december 2023 gennemfører Kommissionen med bistand fra uafhængige eksperter, der udvælges på grundlag af en gennemsigtig procedure, en ex-post-evaluering af Horisont 2020, det tilhørende særprogram og EIT's aktiviteter. Denne evaluering dækker baggrunden for foranstaltningerne, gennemførelsen og resultaterne heraf samt foranstaltningernes langsigtede virkninger og bæredygtighed, og indgår i grundlaget for en afgørelse om en eventuel forlængelse, ændring eller udsættelse af enhver efterfølgende foranstaltning. Evalueringen tager også hensyn til aspekter som formidling og udnyttelse af forskningsresultater.

5. Resultatindikatorerne til vurdering af fremskridtene i forhold til det overordnede mål for Horisont 2020 og for EIT, jf. indledningen i bilag I, og for de specifikke mål, jf. særprogrammet, herunder relevante referencescenarier, udgør minimumsgrundlaget for vurderingen af, om målene for Horisont 2020 er opfyldt.

6. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne overvåge og evaluere de pågældende foranstaltninger, når det er relevant, og sådanne oplysninger foreligger.

7. Kommissionen fremsender konklusionerne af de i denne artikel omhandlede evalueringer samt sine bemærkninger til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 33

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Afgørelse nr. 1982/2006/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.
2. Uanset stk. 1 er aktioner, der er iværksat i henhold til afgørelse nr. 1982/2006/EF, og finansielle forpligtelser i forbindelse med disse aktioner, dog fortsat underlagt denne afgørelse, indtil aktionerne er afsluttet.
3. Finansieringsrammen i artikel 6 i denne forordning kan også dække udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendig for at sikre overgangen fra de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til afgørelse nr. 1982/2006/EF, til Horisont 2020.

Artikel 34

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
V. LEŠKEVIČIUS
Formand

BILAG I

Hovedlinjerne i de specifikke mål og aktiviteter

Horisont 2020's overordnede mål er at opbygge et samfund og en økonomi, der er førende på verdensplan og baseret på viden og innovation i hele Unionen, og samtidig bidrage til en bæredygtig udvikling. Programmet støtter gennemførelsen af Europa 2020-strategien og andre EU-politikker samt gennemførelsen af et velfungerende europæisk forskningsrum (EFR).

Resultatindikatorerne til vurdering af fremskridtene i forhold til dette overordnede mål er:

- Europa 2020-strategiens mål for investeringer i forskning og udvikling (FoU) (3 % af BNP)
- outputindikatoren for innovation inden for rammerne af Europa-2020-strategien ⁽¹⁾
- andelen af forskere i den aktive befolkning.

Det overordnede mål forfølges gennem tre særskilte, men indbyrdes forstærkende prioriteter, der hver omfatter et sæt specifikke mål. Indsatsen vil blive iværksat på en integreret måde for at fremme samspil mellem de forskellige specifikke mål, undgå overlappning og styrke den samlede virkning.

Det Fælles Forskningscenter (FFC) bidrager til det overordnede mål og prioriteterne for Horisont 2020 med det specifikke mål at yde kundeorienteret videnskabelig og teknisk bistand til Unionens politikker.

Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) bidrager til det overordnede mål og prioriteterne for Horisont 2020 med det specifikke mål at integrere videntrekantens elementer: videregående uddannelse, forskning og innovation. Indikatorerne for vurdering af EIT's resultater er:

- antallet af organisationer fra den akademiske verden og erhvervslivet, der integreres i videns- og innovationsfællesskaber (VIF'er)
- samarbejde inden for videntrekanten, der fører til udvikling af innovative produkter, tjenester og processer.

I dette bilag beskrives hovedlinjerne i de specifikke mål og aktiviteter, jf. artikel 5, stk. 2, 3, 4 og 5.

Tværgående spørgsmål og støtteforanstaltninger i Horisont 2020

Tværgående spørgsmål, som der findes en vejledende liste over i artikel 14, vil blive fremmet sammen med de specifikke mål for de tre prioriteter som nødvendige for udviklingen af ny viden, nøglekompetencer og store teknologiske gennembrud samt omsætning af viden til økonomisk og samfundsmæssig værdi. Der skal endvidere i mange tilfælde udvikles tværfaglige løsninger, som går på tværs af flere specifikke mål i Horisont 2020. Horisont 2020 omfatter incitamenter til aktioner, der omhandler sådanne tværgående spørgsmål, herunder gennem den effektive sammenlægning af budgetter.

Samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber

Forskning inden for samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber integreres fuldt ud i hver af prioriteterne i Horisont 2020 og i hvert af de specifikke mål og vil bidrage til grundlaget for den politiske beslutningstagning på internationalt plan, EU-plan samt regionalt og lokalt plan. I forbindelse med samfundsmæssige udfordringer vil samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber blive mainstreamet som et vigtigt led i de aktiviteter, som er nødvendige for at håndtere de samfundsmæssige udfordringer, for at styrke deres virkning. Det specifikke mål for den samfundsmæssige udfordring "Europa i en verden i forandring - rummelige, innovative og reflekterende samfund" vil støtte samfundsvidenskabens og de humanistiske videnskaber forskning ved at fokusere på rummelige, innovative og reflekterende samfund.

Videnskab og samfund

Der skal skabes et tættere forhold mellem videnskab og samfund samt fremme af ansvarlig forskning og innovation, videnskabelig uddannelse og kultur, og offentlighedens tillid til videnskaben skal styrkes gennem aktiviteter under Horisont 2020, som tilskynder til, at borgerne og civilsamfundet inddrages i forskning og innovation.

⁽¹⁾ COM(2013)0624.

Køn

Unionen ønsker at fremme ligestilling mellem kønnene inden for videnskab og teknologi. I Horisont 2020 rettes opmærksomheden i særlig grad mod køn som tværgående emne med henblik på at rette op på uligheder mellem mænd og kvinder og integrere kønsaspektet i forsknings- og innovationsprogramlægning og -indhold.

SMV'er

Horisont 2020 vil tilskynde til og støtte SMV'ers deltagelse på en integreret måde og på tværs af alle specifikke mål. I overensstemmelse med artikel 22 anvendes foranstaltninger som fastlagt i henhold til det specifikke mål "Innovation i SMV'er" (SMV-specifikt instrument) i det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og indusitriteknologi" og i prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer".

"Den hurtige vej til innovation"

"Den hurtige vej til innovation", jf. artikel 24, vil støtte innovationsaktioner under det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og indusitriteknologi" og under prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer", idet det følger en bottom-up-baseret logik på grundlag af en kontinuerligt åben indkaldelse og tidsrummet frem til tilskud ikke overskrider seks måneder.

Bredere deltagelse

Forsknings- og innovationspotentialet i medlemsstaterne er til trods for en vis harmonisering i den seneste tid fortsat meget forskelligt med store kløfter mellem de "innovationsledende" og de "innovationsssvage" lande. En række aktiviteter skal bidrage til at slå bro over forsknings- og innovationskløften i Europa ved at fremme synergier med de europæiske struktur- og investeringsfonde og ligeledes ved at træffe specifikke foranstaltninger for at frigøre potentialet for topkvalitet i de regioner, der halter bagefter inden for forskning, udvikling og innovation (FUI), således at deltagelsen i Horisont 2020 udbredes og bidrager til at gennemføre EFR.

Internationalt samarbejde

Internationalt samarbejde med tredjelande og internationale, regionale eller globale organisationer er nødvendigt for at kunne nå mange af de specifikke mål, som er fastsat i Horisont 2020. Internationalt samarbejde er vigtigt for frontlinjeforskning og grundforskning med hensyn til at høste de fordele, som mulighederne inden for nye videnskaber og teknologier skaber. Samarbejde er nødvendigt for at kunne tackle samfundsmæssige udfordringer og forbedre den europæiske industris konkurrenceevne. Det er desuden afgørende at støtte mobiliteten for forskere og innovationsmedarbejdere på internationalt plan for at forbedre dette globale samarbejde. Internationalt samarbejde inden for forskning og innovation er et vigtigt element i Unionens globale forpligtelser. Internationalt samarbejde vil derfor blive fremmet i alle tre prioriteter under Horisont 2020. Endvidere vil målrettede horisontale aktiviteter blive støttet med henblik på at sikre en sammenhængende og effektiv udvikling af internationalt samarbejde på tværs af Horisont 2020.

Bæredygtig udvikling og klimaændringer

Horisont 2020 vil tilskynde til og støtte aktiviteter, der sigter mod at udnytte Europas førerposition i kapløbet om at udvikle nye processer og teknologier til fremme af bæredygtig udvikling i bred forstand og bekæmpelse af klimaændringer. En sådan horisontal tilgang, der er fuldt ud integreret i alle prioriteterne under Horisont 2020, vil støtte Unionen i bestræbelserne på at klare sig i en ressourcebegrænset verden med lav CO₂-udledning, samtidig med at der opbygges en ressourceeffektiv, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi.

Slå bro mellem opdagelse og markedsføring

Brodannelsesaktionerne i hele Horisont 2020 tager sigte på at gå fra opdagelse til markedsføring, så idéerne udnyttes og commercialiseres, når det er muligt. Aktionerne bør baseres på et bredt innovationskoncept og stimulere tværsektoriell innovation.

Tværgående støtteforanstaltninger

De tværgående spørgsmål vil blive støttet gennem en række horisontale støtteforanstaltninger, der bl.a. omfatter følgende: gøre forskerhvervet mere attraktivt, herunder de generelle principper i det europæiske charter for forskere; styrke dokumentationsgrundlaget og udviklingen af og støtten til EFR (herunder de fem EFR-initiativer) og Innovation i EU; forbedre rammebetingelserne til støtte for "Innovation i EU", herunder principperne i Kommissionens henstilling om forvaltning af intellektuel ejendomsret⁽¹⁾ og undersøge mulighederne for at oprette et EU-instrument til valorisering af intellektuel ejendomsret; administration og koordination af internationale netværk for fremragende forskere og innovatorer, såsom COST.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling om forvaltning af intellektuel ejendom ved videnovertførsel og om en kodeks for universiteter og andre offentlige forskningsinstitutioner (K(2008) 1329 af 10. 4. 2008).

DEL I.

PRIORITET "Videnskabelig topkvalitet"

Målet for denne del er at styrke og udbrede Unionens fremragende videnskabsgrundlag og at konsolidere EFR for at gøre Unionens forsknings- og innovationssystem mere konkurrencedygtigt på verdensplan. Det omfatter fire specifikke mål:

- a) "Det Europæiske Forskningsråd (Forskningsrådet)" skal tilbyde tiltrækkende og fleksible finansieringsmuligheder for at sætte talentfulde og kreative forskere og forskerhold, der udvælges i EU-dækkende konkurrence, i stand til at udforske de mest lovende områder i forskningens grænseland.
- b) "Fremtidige og fremspirende teknologier" skal støtte samarbejdsforskning med det formål at udvide Europas kapacitet til avanceret innovation, der fører til paradigmeskift. Hensigten er at fremme videnskabeligt samarbejde på tværs af fagområder vedrørende nye idéer, der er præget af høj risiko, og fremskynde udviklingen af de mest lovende fremspirende områder af videnskab og teknologi samt fastlægge EU-dækkende rammer for de tilsvarende forskersamfund.
- c) "Marie Skłodowska-Curie-aktiviteter" skal bidrage til fremragende og innovativ uddannelse af forskere samt attraktive karrieremuligheder og muligheder for videnudveksling ved at fremme forskermobilitet på tværs af landegrænser og sektorer, så forskerne bliver bedst muligt rustet til at tage nuværende og fremtidige samfundsmæssige udfordringer op.
- d) "Forskningsinfrastruktur" skal udvikle og støtte europæisk forskningsinfrastruktur af topkvalitet og bistå den i at bidrage til EFR ved at fremme dens innovationspotentiale, tiltrække forskere i verdensklasse og uddanne den menneskelige kapital og supplere indsatsen med relevant EU-politik og internationalt samarbejde.

Det er fastslået, at hvert af disse mål rummer høj merværdi på EU-plan. Tilsammen udgør de et virkningsfuldt og afbalanceret sæt af aktiviteter, der i forening med aktiviteter på nationalt, regionalt og lokalt plan giver en bred dækning af Europas behov vedrørende avanceret videnskab og teknologi. Ved at samle disse mål i ét program opnår man en mere sammenhængende, rationaliseret, forenklet og målrettet gennemførelse, samtidig med at man bevarer den kontinuitet, der er så afgørende for at opretholde målenes virkningsfuldhed.

Aktiviteterne er i sagens natur fremadrettede, idet de går ud på at udvikle kvalifikationer på lang sigt, sætte fokus på den næste generation af videnskab, teknologi, forskere og nyskabelser samt yde støtte til fremspirende talent fra hele Unionen og de associerede lande samt den øvrige verden. I betragtning af aktiviteterens videnskabsstyrede karakter og finansieringsordninger, der hovedsagelig bygger på bottom-up-princippet og er forskerdrevet, vil de europæiske forskerkredse få stærk indflydelse på, hvilken retning forskningen under Horisont 2020 skal tage.

DEL II.

PRIORITETEN "Industrielt lederskab"

Sigtet med denne prioritet er at fremskynde udviklingen af teknologier og innovative produkter, der kan danne grundlag for fremtidens virksomheder og hjælpe innovative europæiske SMV'er til at vokse og blive førende på verdensplan. Prioriteten omfatter tre specifikke mål:

- a) "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" skal yde målrettet støtte til forskning, udvikling og demonstration samt, når det er hensigtsmæssigt, til standardisering og certificering, inden for informations- og kommunikationsteknologi (ikt), nanoteknologi, avancerede materialer, bioteknologi, avanceret produktions- og forarbejdningsteknologi samt rumteknologi. Der vil blive lagt særlig vægt på samspil og sammensmeltning mellem de forskellige teknologier og deres forbindelser til samfundsmæssige udfordringer. Der skal tages hensyn til brugerbehov på alle disse områder.
- b) "Adgang til risikovillig kapital" skal udfylde hullerne i adgangen til gælds- og egenkapitalfinansiering for FoU- og innovationsdrevne virksomheder og projekter i alle udviklingsfaser. Sammen med egenkapitalinstrumentet under programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) skal dette mål støtte udviklingen af risikovillig kapital på EU-plan.
- c) "Innovation i SMV'er" skal yde støtte, der er skræddersyet til SMV'er, for at stimulere alle former for innovation i SMV'er, idet indsatsen målrettes mod de SMV'er, der rummer potentiale for at vokse og få international betydning i og uden for det indre marked.

Aktiviteterne skal følge en virksomhedsstyret dagsorden. Budgetterne for de specifikke mål, "Adgang til risikovillig kapital" og "Innovation i SMV'er", vil følge en efterspørgselsstyret, bottom-up-baseret logik. Disse budgetter vil blive suppleret af finansieringsinstrumenter. Et SMV-specifikt instrument gennemføres primært efter et bottom-up-princip, der er tilpasset SMV'ernes behov, under hensyntagen til de specifikke mål for prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi".

Horisont 2020 vil anlægge en integreret tilgang til SMV'ers deltagelse, under hensyntagen til bl.a. deres behov for overførsel af viden og teknologi, hvilket skulle kunne medføre, at mindst 20 % af de samlede budgetter for alle specifikke mål for prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" afsættes til SMV'er.

Det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" vil følge en teknologidrevet tilgang med henblik på at udvikle støtteteknologi, der kan anvendes inden for mange forskellige områder, industrier og tjenester. Anvendelser af disse teknologier til at tackle samfundsmæssige udfordringer vil blive støttet sammen med prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer".

DEL III.

PRIORITETEN "Samfundsmæssige udfordringer"

Denne prioritet vedrører direkte de politiske mål og samfundsmæssige udfordringer, der er identificeret i Europa 2020-strategien, og som har til hensigt at stimulere udviklingen af den kritiske masse af forsknings- og innovationsaktiviteter, der er nødvendig for at nå Unionens politiske mål. Støtten vil først og fremmest blive rettet mod følgende specifikke mål:

- a) sundhed, demografisk udvikling og trivsel
- b) fødevarer sikkerhed, bæredygtigt landbrug og skovbrug, havforskning og forskning i indre vandveje og bioøkonomien
- c) sikker, ren og effektiv energi
- d) intelligent, grøn og integreret transport
- e) klimaindsats, miljø, ressourceeffektivitet og råstofforsyning
- f) Europa i en verden i forandring - rummelige, innovative og reflekterende samfund
- g) sikre samfund - beskytte Europas og dets borgeres frihed og sikkerhed.

Alle aktiviteter skal tage udgangspunkt i de konstaterede udfordringer, der kan omfatte grundforskning, anvendt forskning, overførsel af viden eller innovation, og fokusere på de politiske mål uden på forhånd at fastlægge præcist, hvilke teknologier eller løsninger der bør udvikles. Foruden teknologiorienterede løsninger vil der blive lagt vægt på ikketeknologisk og organisatorisk systeminnovation samt innovation i den offentlige sektor. Der lægges særlig vægt på at samle en kritisk masse af ressourcer og viden fra forskellige områder, teknologier og videnskabelige discipliner og forskningsinfrastruktur for at kunne løfte udfordringerne. Aktiviteterne skal dække hele processen fra grundforskning til markedsføring, med ny vægt på innovationsrelaterede aktiviteter som f.eks. pilotforsøg, demonstrationsaktiviteter, prøveanlæg, støtte til offentlige indkøb, konstruktion, slutbrugerstyret innovation, overførsel af viden, social innovation og markedsføring af innovationer og standardisering.

DEL IV.

SPECIFIKT MÅL "UDBREDELSE AF TOPKVALITET OG UDVIDELSE AF DELTAGERKREDSEN"

Det specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" er at udnytte potentialet i Europas talentpulje fuldt ud og at sikre, at fordelene ved en innovationsbaseret økonomi både maksimeres og fordeles jævnt i hele Unionen i overensstemmelse med principperne om topkvalitet.

DEL V.

SPECIFIKT MÅL "VIDENSKAB MED OG FOR SAMFUNDET"

Formålet med det specifikke mål "Videnskab med og for samfundet" er at opbygge effektivt samarbejde mellem videnskaben og samfundet, at rekruttere nyt talent til videnskaben og at koble videnskabelig topkvalitet sammen med social bevidsthed og socialt ansvar.

DEL VI.

DET FÆLLES FORSKNINGSCENTERS (FFC) IKKE-NUKLEARE DIREKTE AKTIONER

FFC's aktiviteter vil indgå som et integreret led i Horisont 2020, der skal tilvejebringe et solidt videnskabeligt grundlag for Unionens politikker. Aktiviteterne skal være drevet af kundernes behov og suppleres af fremadrettede aktiviteter.

DEL VII.

DET EUROPÆISKE INSTITUT FOR INNOVATION OG TEKNOLOGI (EIT)

EIT vil spille en vigtig rolle som samlingspunkt for fremragende forskning, innovation og videregående uddannelse og dermed som katalysator for integration af elementerne i videntrekanten. EIT vil varetage denne rolle hovedsagelig via VIF'erne. Desuden skal EIT sikre, at erfaringerne fra VIF'erne udveksles mellem disse og videreformidles ved hjælp af målrettede formidlings- og videnudvekslingsforanstaltninger, og dermed bidrage til en hurtigere udbredelse af innovationsmodeller i Unionen.

DEL I

VIDENSKABELIG TOPKVALITET

1. Det Europæiske Forskningsråd (Forskningsrådet)

1.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at styrke topkvaliteten, dynamikken og kreativiteten i europæisk forskning.

Europa har sat sig det mål at bevæge sig hen imod en ny økonomisk model baseret på intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Denne forandring kræver mere end gradvise forbedringer i vores nuværende teknologier og viden. Den kræver meget større kapacitet til grundforskning og videnskabeligt baseret innovation, igangsat af radikalt ny viden, som sætter Europa i stand til at spille en førende rolle i tilvejebringelsen af de videnskabelige og teknologiske paradigmeskift, der vil blive hoveddrivkræfterne bag produktivitetsvækst, konkurrenceevne, velstand, bæredygtig udvikling og sociale fremskridt i fremtidens industrier og sektorer. Sådanne paradigmeskift er historisk set i hovedreglen udsprunget af den offentlige sektors videnskabsgrundlag og har derefter skabt fundament for helt nye industrier og sektorer.

Førende innovation på verdensplan er tæt knyttet til fremragende videnskab. Europa var engang den ubestridte leder, men er nu sakket bagud i kapløbet om at frembringe den allerbedste banebrydende forskning og har spillet en sekundær rolle i forhold til USA i efterkrigstidens store teknologiske fremskridt. Selv om Unionen fortsat er den største leverandør af videnskabelige publikationer i verden, leverer USA dobbelt så mange af de mest indflydelsesrige artikler (de 1 % oftest citerede) som Unionen. Tilsvarende viser internationale universitetsranglister, at amerikanske universiteter dominerer topplaceringerne. Desuden er 70 % af verdens nobelprisvindere baseret i USA.

En del af problemet er, at selv om Europa og USA investerer nogenlunde lige store beløb i videnskabsgrundlaget i den offentlige sektor, har Unionen næsten tre gange så mange forskere i den offentlige sektor, hvilket resulterer i en væsentligt lavere investering pr. forsker. Desuden lægger man i USA større vægt på at støtte de førende forskere. Dette er med til at forklare, hvorfor Unionens forskere i den offentlige sektor i gennemsnit er mindre produktive og alt i alt har en mindre samlet videnskabelig effekt end deres langt mindre talrige modparter i USA.

Endnu et vigtigt aspekt af problemet er, at den offentlige og private sektor i mange europæiske lande stadig ikke tilbyder tilstrækkelig attraktive vilkår for de bedste forskere. Det kan tage mange år, før talentfulde unge forskere er i stand til at blive uafhængige videnskabsfolk. Dette medfører et dramatisk spild af Europas forskningspotentiale, fordi det forsinkes og endda i nogle tilfælde hæmmer fremvæksten af den næste generation af forskere, der bringer nye idéer og ny energi med sig, og ansporer fremragende forskere i starten af deres karriere til at søge andre græsseange.

Disse faktorer gør Europa mindre attraktivt i forhold til andre regioner i den globale konkurrence om videnskabeligt talent.

1.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Forskningsrådet blev oprettet for at give Europas bedste forskere, både kvinder og mænd, adgang til de ressourcer, de har brug for for at kunne konkurrere bedre på verdensplan, ved at finansiere individuelle forskerhold på grundlag af Europadækkende konkurrence. Det fungerer autonomt: et uafhængigt videnskabeligt råd bestående

af videnskabsfolk, ingeniører og forskere med det højeste omdømme og den største ekspertise, af både kvinder og mænd i forskellige aldersgrupper, fastlægger den overordnede videnskabelige strategi og afgør i fuld uafhængighed, hvilken type forskning der skal støttes. Disse grundlæggende træk garanterer Forskningsrådets videnskabelige programs effektivitet, kvaliteten af dets aktiviteter og fagfællebedømmelsesproces samt dets troværdighed i forskersamfundet.

Som et organ, der yder støtte på grundlag af Europadækkende konkurrence, kan EFR trække på et større udvalg af talenter og idéer end nogen national ordning ville kunne. De bedste forskere og de bedste idéer konkurrerer med hinanden. Ansøgerne ved, at de er nødt til at yde præstationer af højeste niveau, og at belønningen er fleksibel støtte under vilkår, der er ens for alle og ikke er påvirket af lokale flaskehalse eller adgang til national støtte.

Frontlinjeforskning, der støttes af EFR, forventes derved at få en væsentlig direkte virkning i form af fremskridt i forskningens grænseland, idet den baner vej for nye og ofte uforudsete videnskabelige og teknologiske resultater og nye forskningsområder, der i sidste ende kan frembringe radikalt nye idéer, som bliver drivkraft for innovation og forretningsmæssig opfindsomhed og for håndtering af samfundsmæssige udfordringer. Denne kombination af fremragende forskere og innovative idéer danner grundlag for hvert led i innovationskæden.

Herudover har EFR stor strukturel betydning, idet det er med til at sikre en forbedring af kvaliteten af det europæiske forskningssystem, der rækker ud over de forskere og projekter, som EFR finansierer direkte. Projekter og forskere, der finansieres af EFR, sætter et klart og inspirerende mål for frontlinjeforskningen i Europa, højner dens profil og gør den mere attraktiv for de bedste forskere på verdensplan. Prestigen ved at være vært for EFR's stipendiater og det kvalitetsstempel, der følger med, skærper konkurrencen mellem de europæiske universiteter og andre forskningsorganisationer om at tilbyde de mest attraktive vilkår for topforskere. Og de nationale systemers og enkelte forskningsinstitutioners evne til at tiltrække og være vært for forskere, der har vundet støtte fra EFR, udgør et benchmark, der gør det muligt for dem at vurdere deres styrkeområder og svagheder i forhold til hinanden og omlægge deres politikker og deres praksis på dette grundlag. Støtten fra EFR er derfor et supplement til de igangværende bestræbelser på EU-plan og på nationalt og regionalt plan for at reformere det europæiske forskningssystem, udvide dets kapacitet og frigøre dets fulde potentiale.

1.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

EFR's grundlæggende opgave er at tilbyde langsigtet støtte på attraktive vilkår til fremragende forskere og deres forskerhold, så de kan udføre banebrydende forskning med høj risiko og høj gevinst.

Støtten fra EFR tildeles i overensstemmelse med følgende veletablerede principper. Videnskabelig topkvalitet er det eneste kriterium for tildeling af støtte fra EFR. EFR følger "bottom-up"-princippet og fastlægger ikke på forhånd sine prioriteter. Individuelle hold af forskere af alle aldre, begge køn og fra alle lande i verden, som arbejder i Europa, kan søge om støtte fra EFR. EFR skal sigte mod at fremme sund konkurrence i Europa på grundlag af solide, transparente og upartiske evalueringsprocedurer, der især afhjælper potentielle køns-bias.

EFR skal især lægge vægt på at bistå de bedste af de nye forskere med fremragende idéer med at tage skridtet til uafhængighed ved at yde tilstrækkelig støtte i den kritiske fase, hvor forskerne etablerer eller konsoliderer deres eget forskerhold eller forskningsprogram. EFR vil også fortsat yde passende støtte til etablerede forskere.

I den udstrækning, der er behov for det, skal EFR også yde støtte til nye måder at arbejde på i forskerverdenen, som rummer potentiale for at skabe gennembrud, og for at fremme udforskning af det forretningsmæssige og sociale innovationspotentiale i den forskning, det finansierer.

EFR skal derfor sigte mod at påvise følgende inden 2020: at de bedste forskere deltager i EFR's konkurrencer, at støtten fra EFR har ført direkte til videnskabelige publikationer af højeste kvalitet og til forskningsresultater med stor potentiel samfundsmæssig og økonomisk virkning, og at EFR har bidraget væsentligt til at gøre Europa mere attraktivt for verdens bedste forskere. EFR skal især tilstræbe en målelig forbedring af Unionens andel af de 1 % oftest citerede publikationer i verden. Desuden skal EFR tilstræbe en betydelig forøgelse af det antal fremragende forskere fra lande uden for Europa, som det støtter. EFR skal dele erfaringer og bedste praksis med regionale og nationale organer, som finansierer forskning, med henblik på at fremme støtte til fremragende forskere. Endvidere skal EFR øge synligheden af sine programmer yderligere.

EFR's videnskabelige råd skal løbende overvåge EFR's aktiviteter og evalueringsprocedurer samt overveje, hvordan dets mål bedst nås ved hjælp af støtteordninger, der er effektive, klare, stabile og enkle, både for ansøgerne og i gennemførelsen og forvaltningen, samt hvordan der skal reageres på nye behov, der dukker op. Det skal stræbe mod at opretholde og yderligere finjustere EFR's fagfællebedømmelsessystem i verdensklasse, der bygger på en fuldt ud transparent, retfærdig og upartisk behandling af forslag, så det kan udpege banebrydende videnskabelig topkvalitet, banebrydende idéer og talent uanset forskerens køn, nationalitet, institution eller alder. Endelig skal

EFR fortsætte med at gennemføre sine egne strategiske undersøgelser for at forberede og støtte dets aktiviteter, holde sig i tæt kontakt med forskersamfundet, de regionale og nationale finansieringsorganer og andre interesseparter og have som mål, at dets aktiviteter komplementerer den forskning, der udføres på andre niveauer.

EFR vil sikre gennemsigtighed i formidlingen af sine aktiviteter og resultater til forskersamfundet og den brede offentlighed og sikre, at der foreligger opdaterede data fra finansierede projekter.

2. Fremtidige og fremspirende teknologier (FET)

2.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at fremme radikalt nye teknologier som har potentiale til at skabe nye muligheder for videnskabelig viden og teknologier, og bidrage til næste generations industrier i Europa ved at udforske nye og stærkt risikoprægede idéer, der bygger på et videnskabeligt grundlag. Ved at yde fleksibel støtte til målrettet og tværfaglig samarbejdsforskning af forskelligt omfang og ved at indføre innovative forskningsmetoder er det målet at pege på og gribe chancerne for langsigtede fordele for borgerne, økonomien og samfundet. FET vil skabe merværdi på EU-plan inden for den moderne forsknings grænseområder.

FET-programmet skal støtte forskning og teknologi, der rækker ud over, hvad der er kendt, accepteret eller alment anvendt, og fremme nye og visionære tænke måder, der kan bane vej for lovende, vigtige nye teknologier, hvoraf nogle måske kan udvikle sig til førende teknologiske og intellektuelle paradigmer for de kommende årtier. FET skal fremme bestræbelser på at gennemføre forskningsmuligheder i lille skala inden for alle områder, bl.a. fremspirende temaer og store videnskabelige og teknologiske udfordringer, der kræver et tæt samarbejde mellem programmer i Europa og den øvrige verden. Denne tilgang skal være drevet af målet om topkvalitet og omfatte udforskning af prækompetitive idéer med henblik på at forme teknologiens fremtid, så samfundet og industrien kan nyde godt af tværfagligt forskningssamarbejde, der iværksættes på europæisk plan, ved at der knyttes forbindelse mellem forskning i rent videnskabeligt øjemed og forskning, der er drevet af samfundsmæssige mål og udfordringer eller industriel konkurrence.

2.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Radikale gennembrud med en transformerende effekt forudsætter i stigende grad et intensivt samarbejde på tværs af fagområderne inden for videnskab og teknologi (f.eks. information og kommunikation, biologi, bioteknologi og robotteknik, kemi, fysik, matematik, medicinsk modellering, geovidenskaber, materialevidenskab, neurovidenskab og kognitiv videnskab, samfundsvidenskab og økonomi), adfærdsvidenskaber samt humanistiske fag. Dette kan kræve ikke blot topkvalitet inden for forskning og teknologi, men også nye holdninger og nye former for samspil mellem en bred vifte af deltagere i forskningen.

Nogle idéer kan udvikles i lille skala, men andre kan være så stor en udfordring, at de kræver en omfattende samarbejdsorienteret indsats over et længere tidsrum. Vigtige økonomier verden over har anerkendt dette, og der er voksende global konkurrence om at udpege og forfølge nye teknologiske muligheder i forskningens grænseland, der kan få betydelige virkninger i form af innovation og fordele for samfundet. For at slå igennem kan det være nødvendigt hurtigt at udbygge denne type aktiviteter i stor skala med en fælles europæisk indsats, der har fælles mål, for at opbygge kritisk masse, fremme synergi og opnå størst mulig mobiliserende virkning.

FET skal dække hele spektret af videnskabeligt drevet innovation: fra den første udforskning, der starter i det små og bevæger sig opad, af helt nye og usikre idéer til opbygning af nye forsknings- og innovationssamfund omkring transformerende fremspirende forskningsområder og store samarbejdsorienterede forskningsinitiativer, der bygges op omkring en forskningsdagsorden og sigter mod at nå ambitiøse og visionære mål. Disse tre niveauer af engagement har hver deres egen særlige værdi, og samtidig supplerer de hinanden og skaber synergi. For eksempel kan udforskning i lille skala afsløre et behov for at udvikle nye temaer, der kan føre til en storstilet indsats baseret på relevante køreplaner. Aktiviteterne kan involvere en lang række forskningsaktører, bl.a. unge forskere og forskningsintensive SMV'er, og interessegrupper (civilsamfundet, politiske beslutningstagere, industrien og forskere i den offentlige sektor), der samles omkring forskningsdagsordener, der er under udvikling, efterhånden som disse tager form, modnes og diversificeres.

2.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

Mens FET sigter mod at være visionært, transformerende og ukonventionelt, vil aktiviteterne under programmet antage forskellige former, fra fuldstændig åbne aktiviteter til aktiviteter med varierende grader af strukturering af emner, samfund og finansiering.

Aktiviteterne skal give de forskellige indsatsformer et konkret indhold på en passende skala, idet de udpeger og griber muligheder for at skabe langsigtede fordele for borgerne, økonomien og samfundet:

- a) Ved at fremme nye idéer ("FET – åbent domæne") skal FET-programmet støtte videnskab og teknologisk forskning i begyndelsesstadiet, hvor man udforsker nye fundament for radikalt nye fremtidige teknologier ved at sætte spørgsmål ved de nuværende paradigmer og bevæge sig ind på ukendte områder. På grundlag af en udvælgelsesproces, der er baseret på bottom-up-princippet og er vidt åben for alle forskningsidéer, vil der blive opbygget en alsidig portefølje af målrettede projekter. Tidlig opdagelse af nye lovende områder og tendenser samt på at tiltrække nye forsknings- og innovationsaktører med et højt potentiale vil være nøglefaktorer.
- b) Ved at støtte fremspirende temaer og samfund ("FET – proaktive initiativer") skal FET i tæt samspil med de samfundsmæssige udfordringer og industrielle lederskabstemaer tage en række lovende forberedende forsknings-temaer op, der har potentiale for at skabe en kritisk masse af indbyrdes forbundne projekter, som tilsammen udgør en bred og alsidig udforskning af temaerne og opbygger en europæisk pulje af viden.
- c) Ved at tage store tværfaglige videnskabelige og teknologiske udfordringer op ("FET-flagskibe") vil FET-programmet under fuld hensyntagen til resultatet af de forberedende FET-projekter støtte ambitiøs, storstilet, videnskabeligt og teknologisk drevet forskning, der sigter mod et videnskabeligt og teknologisk gennembrud på områder, der betragtes som relevante, på en åben og transparent måde, som inddrager medlemsstaterne og de relevante interesseparter. Sådanne aktiviteter kan drage fordel af en samordning af europæiske, nationale og regionale forskningsdagsordener. De videnskabelige fremskridt bør danne et solidt og bredt grundlag for fremtidig teknologisk innovation og økonomisk udnyttelse og bør desuden medføre nye fordele for samfundet. Disse aktiviteter skal gennemføres ved at benytte de eksisterende finansieringsinstrumenter.

40 % af FET-ressourcerne vil blive afsat til "FET – åbent domæne".

3. Marie Skłodowska-Curie-aktiviteter

3.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at sikre den bedst mulige udvikling og den mest dynamiske brug af Europas intellektuelle kapital for at opnå, udvikle og overføre nye kvalifikationer, viden og innovation og således udnytte potentialet fuldt ud i alle sektorer og regioner.

Veluddannede, dynamiske og kreative forskere er en afgørende faktor for at frembringe den bedste videnskab og den mest produktive forskningsbaserede innovation.

Selv om Europa er vært for en stor og alsidig pulje af kvalificerede menneskelige ressourcer inden for forskning og innovation, må denne pulje til stadighed fornyes, forbedres og tilpasses til arbejdsmarkedets hurtigt skiftende behov. I 2011 arbejdede kun 46 % af denne pulje i den private sektor, hvilket er en meget lavere andel end hos Europas vigtigste økonomiske konkurrenter, f.eks. 69 % i Kina, 73 % i Japan og 80 % i USA. Desuden betyder demografiske faktorer, at et uforholdsmæssigt stort antal forskere i løbet af få år vil nå pensionsalderen. Dette er - sammen med behovet for mange flere højt kvalificerede forskningsstillinger, efterhånden som forskningsintensiteten i den europæiske økonomi vokser - en af de største udfordringer, som de europæiske forsknings-, innovations- og uddannelsessystemer kommer til at stå over for i de kommende år.

Den nødvendige reform må tage udgangspunkt i de første faser af forskernes karriere, i deres ph.d.-studier eller videreuddannelse på tilsvarende niveau. Europa må udvikle topmoderne, innovative videreuddannelsesordninger, der lever op til den stærkt konkurrenceprægede situation og øgede tværfaglige krav inden for forskning og innovation. Der bliver behov for væsentlig deltagelse fra virksomheder, herunder SMV'er, og andre samfundsmæssige aktører, for at forskerne kan blive udrustet med de tværgående innovations- og iværksætterfærdigheder, som fremtidens job kræver, og blive tilskyndet til at overveje at gøre karriere i industrien eller i de mest innovative virksomheder. Det bliver også vigtigt at øge forskermobiliteten, som i dag fortsat er for lav: i 2008 gennemførte kun 7 % af de europæiske ph.d.-kandidater deres studier i en anden medlemsstat, mens målet for 2030 ligger på 20 %.

Denne reform skal videreføres i alle faser af forskernes karrierer. Det er afgørende, at forskermobiliteten øges på alle niveauer, også midt i karrieren, og ikke kun på tværs af landegrænser, men også mellem den offentlige og den private sektor. Mobilitet skaber et stærkt incitament til at lære og udvikle nye færdigheder. Det er også en nøglefaktor i samarbejdet mellem akademikere, forskningscentre og virksomheder i de forskellige lande. Den menneskelige faktor er ryggraden i et bæredygtigt samarbejde, der er afgørende for at overvinde opsplitningen af nationale politikker og hoveddrivkraften for et innovativt og kreativt Europa, der er i stand til at løfte de samfundsmæssige udfordringer. Samarbejde og udveksling af viden gennem mobilitet for den enkelte forsker i

alle faser af en karriere og gennem udveksling af højt kvalificerede forsknings- og innovationsmedarbejdere er en absolut nødvendighed, for at Europa kan genoptage kursen mod bæredygtig vækst, løfte de samfundsmæssige udfordringer og dermed bidrage til at udjævne forskellene inden for forsknings- og innovationskapaciteten.

I denne forbindelse bør Horisont 2020 også opfordre forskere til at udvikle deres karriere og være mobile ved hjælp af forbedrede betingelser, der skal defineres med henblik på mulighed for at medtage tilskud fra Horisont 2020.

Marie Skłodowska-Curie-aktioner vil sikre reelle lige muligheder for mobilitet blandt mandlige og kvindelige forskere, herunder gennem specifikke foranstaltninger for at fjerne barrierer.

Hvis Europa skal leve op til sine konkurrenter inden for forskning og innovation, må vi lokke flere unge kvinder og mænd til at gå i gang med en forskerkarriere og tilbyde dem særlig attraktive muligheder og rammer for forskning og innovation. De mest talentfulde personer, både fra Europa og andre steder i verden, bør betragte Europa som et fremragende sted at arbejde. Ligestilling mellem kønnene, arbejdspladser og arbejdsvilkår, der er pålidelige og af høj kvalitet, samt anerkendelse er afgørende aspekter, der skal sikres konsekvent overalt i Europa.

3.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Denne udfordring kan ikke løftes alene ved hjælp af EU-støtte og heller ikke af medlemsstaterne hver for sig. Selv om medlemsstaterne har indført reformer for at forbedre deres tertiære uddannelsesinstitutioner og modernisere deres videreuddannelsessystemer, er fremskridtene i Europa som helhed ujævne, og der er store forskelle landene imellem. Generelt er det videnskabelige og teknologiske samarbejde mellem den offentlige og den private sektor i EU fortsat begrænset. Det samme gælder ligestilling mellem kønnene og bestræbelserne på at tiltrække studerende fra lande uden for det europæiske forskningsrum. I dag er ca. 20 % af de ph.d.-studerende i Unionen statsborgere fra tredjelande, mens andelen af ph.d.-kandidater i USA, der kommer fra udlandet, er ca. 35 %. For at sætte fart i ændringerne er der brug for en strategisk tilgang, der rækker ud over landegrænserne. EU-støtte er afgørende for at skabe incitamentter til uundværlige strukturelle reformer.

Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne har i bemærkelsesværdig grad medvirket til at øge mobiliteten, både på tværs af landegrænser og sektorer, og til at åbne op for forskerkarrierer på europæisk og internationalt plan med fortrinlige beskæftigelses- og arbejdsvilkår i overensstemmelse med principperne i det europæiske charter for forskere og adfærdskodeksen for ansættelse af forskere. Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne har intet modstykke i medlemsstaterne, når det gælder aktiviteterens omfang og rækkevidde, finansielle midler, internationale karakter samt frembringelse og overførsel af viden. De har styrket ressourcerne i de institutioner, der har været i stand til at tiltrække forskere fra tredjelande, og derved fremmet opbygningen af ekspertisecentre rundt omkring i Unionen. De har tjent som rollemodel med en klart strukturerende effekt ved at udbrede bedste praksis på nationalt plan. Marie Skłodowska-Curie-aktiviteternes bottom-up-baserede tilgang har også gjort det muligt for hovedparten af de involverede institutioner at videreudanne og opkvalificere en ny generation af forskere og sætte dem i stand til at tackle samfundsmæssige udfordringer.

Hvis Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne udvikles yderligere, vil de kunne yde et vigtigt bidrag til udviklingen af EFR. Med deres Europadækkende konkurrencebaserede finansieringsstruktur vil Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne, samtidig med at de overholder subsidiaritetsprincippet, tilskynde til nye, kreative og innovative former for videreuddannelse, f.eks. fælles eller kombinerede ph.d.-grader og ph.d.-studier i erhvervslivet, og inddrage aktører inden for forskning, innovation og uddannelse, der vil være nødt til at konkurrere på verdensplan om et topkvalitetsry. Ved at yde EU-støtte til de bedste forsknings- og videreuddannelsesprogrammer efter principperne for innovativ ph.d.-uddannelse i Europa vil de også fremme en videre formidling og udbredelse af en mere struktureret ph.d.-uddannelse.

Der vil også blive uddelt Marie Skłodowska-Curie-stipendier til midlertidig udstationering af erfarne forskere og ingeniører fra offentlige institutioner i den private sektor eller omvendt for at tilskynde og hjælpe universiteter, forskningscentre og virksomheder samt andre samfundsmæssige aktører til at samarbejde med hinanden på europæisk og internationalt plan. Ved hjælp af et veletableret, transparent og retfærdigt evalueringssystem vil Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne udpege særlig talentfulde kandidater inden for forskning og innovation gennem en international konkurrence, der giver forskerne prestige og dermed motivation til at gøre videre karriere i Europa.

De samfundsmæssige udfordringer, der skal løftes af højt kvalificerede forskere og innovationspersonale, er ikke specifikke for Europa. Der er tale om internationale udfordringer af en enorm kompleksitet og størrelsesorden. De bedste forskere i og uden for Europa er nødt til at samarbejde på tværs af landegrænser, sektorer og fagområder. Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne vil spille en central rolle i denne forbindelse ved at støtte personaleudveksling, der fremmer samarbejdsorienterede intellektuelle processer gennem den internationale og tværsektorielle videndeling, der er så afgørende for åben innovation.

Samfinansieringsordningen for Marie Skłodowska-Curie-aktiviteter får afgørende betydning for udvidelsen af Europas talentpulje. De kvantitative og strukturelle virkninger af EU-støtten vil blive yderligere forøget, ved at der mobiliseres regionale, nationale og internationale midler, både offentlige og private, til at oprette nye programmer med tilsvarende og supplerende mål og tilpasse de eksisterende programmer til international og tværsektoriel videreuddannelse, mobilitet og karriereudvikling. En sådan mekanisme vil knytte tættere bånd mellem forsknings- og uddannelsesforanstaltningerne på nationalt plan og EU-plan.

Alle aktiviteter i tilknytning til denne udfordring skal bidrage til at skabe en helt ny mentalitet i Europa, der er uundværlig for kreativitet og innovation. Marie Skłodowska-Curie-støtteforanstaltningerne vil styrke sammenlægningen af ressourcer i Europa og dermed føre til forbedringer i koordineringen og styringen af forskernes videreuddannelse, mobilitet og udvikling. De vil bidrage til de politiske mål, der er opstillet i flagskibsinitiativerne "Innovation i EU", "Unge på vej" og "Dagsordenen for nye kvalifikationer og nye job", og bliver afgørende for at gøre EFR til virkelighed. Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne vil derfor blive udviklet i tæt samspil med andre programmer, der støtter disse politiske mål, herunder Erasmus +- programmet og EIT's VIF'er.

3.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

a) Fremme af nye kvalifikationer gennem fremragende indledende forskeruddannelse

Målet er at uddanne en ny generation af kreative og innovative forskere, der er i stand til at udmønte viden og idéer i produkter og tjenesteydelser til økonomisk og social fordel for Unionen.

De vigtigste aktiviteter går ud på at tilbyde fremragende og innovativ videreuddannelse for forskere i en tidlig fase efter kandidatuddannelsen gennem tværfaglige projekter, herunder mentorordninger for overførsel af viden og erfaring mellem forskere, eller ph.d.-programmer, der hjælper forskere med at udvikle deres forskerkarriere og inddrage universiteter, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastruktur, virksomheder, SMV'er og andre samfundsøkonomiske grupper fra andre medlemsstater, associerede lande og/eller tredjelande. Dette vil forbedre unge forskeres karriereudsigter i både den offentlige og den private sektor.

b) Fremme af topkvalitet ved hjælp af mobilitet på tværs af landegrænser og sektorer

Målet er at øge det kreative og innovative potentiale blandt erfarne forskere på alle niveauer ved at skabe muligheder for mobilitet på tværs af grænser og sektorer.

De vigtigste aktiviteter går ud på at skabe attraktive karrieremuligheder i universiteter, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastruktur, virksomheder, SMV'er og andre samfundsøkonomiske grupper i og uden for Europa og dermed tilskynde erfarne forskere til – gennem mobilitet – at udvikle deres kvalifikationer i bredden eller dybden. Dette skulle forbedre den private sektors innovationsevne og fremme tværsektoriel mobilitet. Der vil også blive ydet støtte til mulighederne for at modtage uddannelse og erhverve ny viden i en ledende forskningsinstitution i et tredjeland, at genoptage en forskerkarriere efter en afbrydelse og for at (re)integrere forskere i en mere langsigtet forskerstilling i Europa, herunder i deres hjemland, efter et ophold i et andet land i eller uden for Europa, hvilket omfatter aspekter som tilbagevenden og reintegration.

c) Stimulering af innovation ved hjælp af krydsbefrugtning af viden

Målet er at styrke internationalt samarbejde om forskning og innovation på tværs af grænser og sektorer gennem udveksling af forsknings- og innovationspersonale, så der skabes bedre forudsætninger for at løfte globale udfordringer.

De vigtigste aktiviteter vil bestå i at støtte udvekslingsophold for forsknings- og innovationspersonale mellem en række samarbejdende universiteter, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastruktur, virksomheder, SMV'er og andre samfundsøkonomiske grupper, både i og uden for Europa. I den forbindelse vil samarbejde med tredjelande blive støttet.

d) Styrkelse af de strukturelle virkninger gennem samfinansiering af aktiviteter

Målet er at mobilisere yderligere midler og derved øge Marie Skłodowska-Curie-aktiviteternes kvantitative og strukturelle virkninger og fremme topkvalitet på nationalt niveau inden for forskernes videreuddannelse, mobilitet og karriereudvikling.

De vigtigste aktiviteter går ud på ved hjælp af en samfinansieringsordning at tilskynde regionale, nationale og internationale organisationer, både offentlige og private, til at oprette nye programmer og tilpasse de eksisterende programmer til international og tværsektoriel videreuddannelse, mobilitet og karriereudvikling. Dette vil

øge kvaliteten i forskeruddannelserne i Europa på alle karriereniveauer, herunder ph.d.-niveau, styrke den frie bevægelighed for forskere og videnskabelig viden i Europa, gøre forskerkarrieren mere attraktiv ved at tilbyde åben rekruttering og attraktive arbejdsvilkår og støtte samarbejdet om forskning og innovation mellem universiteter og virksomheder samt samarbejdet med tredjelande og internationale organisationer.

e) Specifik støtte og strategiske foranstaltninger

Målene er at overvåge fremskridtene, påpege huller og barrierer i Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne og øge aktiviteternes virkning. I den forbindelse skal der udvikles indikatorer og analyseres data vedrørende forskernes mobilitet, kvalifikationer, karrierer og ligestilling mellem kønnene, idet der tilstræbes synergivirkninger og nøje koordinering med de politikstøtteaktioner vedrørende forskere, deres arbejdsgivere og finansieringskilder, der gennemføres under det specifikke mål "Europa i en verden i forandring - rummelige, innovative og reflekterende samfund". Aktiviteterne skal desuden sigte mod at øge bevidstheden om, hvor vigtig og attraktiv en forskerkarriere er, og mod at formidle forsknings- og innovationsresultaterne af det arbejde, der støttes af Marie Skłodowska-Curie-aktiviteter.

4. Forskningsinfrastruktur

4.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at udruste Europa med forskningsinfrastruktur i verdensklasse, der er tilgængelig for alle forskere i og uden for Europa, og som fuldt ud udnytter deres potentiale for videnskabelige fremskridt og innovation.

Forskningsinfrastruktur spiller en central rolle for Europas konkurrenceevne inden for samtlige videnskabelige områder og er altafgørende for videnskabeligt baseret innovation. På mange områder er det umuligt at gennemføre forskning, hvis der ikke er adgang til den nødvendige infrastruktur såsom supercomputere, analysefaciliteter, strålingskilder til nye materialer, rene rum og avanceret metrologi til nanoteknologi, særligt udstyrede laboratorier til biologisk og medicinsk forskning, databaser til genomforskning og samfundsvidenskab, observatorier og sensorer til geovidenskaber og miljø, højhastighedsbredbåndnet til overførsel af data, osv. Forskningsinfrastruktur er nødvendig, for at der kan gennemføres den forskning, der skal sætte os i stand til at løfte store samfundsmæssige udfordringer. Forskningsinfrastruktur driver samarbejdet ud over grænserne og skaber et barrierefrit og åbent europæisk rum for onlineforskning. Den fremmer mobiliteten for mennesker og idéer, bringer de bedste videnskabsfolk fra Europa og resten af verden sammen og styrker videnskabelig uddannelse. Den ansporer forskere og innovative virksomheder til at udvikle avanceret teknologi. På denne måde styrker den Europas højteknologiske innovative industri. Den er drivkraft for topkvalitet i europæiske forsknings- og innovationssamfund og kan være et iøjnefaldende udstillingsvindue for videnskaben over for samfundet som helhed.

Hvis den europæiske forskning på grundlag af fælles aftalte kriterier skal blive ved med at være forskning i verdensklasse, må Europa etablere et tilstrækkeligt, stabilt grundlag for opbygning, vedligeholdelse og drift af forskningsinfrastrukturer. Dette kræver et omfattende og effektivt samarbejde mellem Unionens finansieringsinstrumenter og nationale og regionale finansieringskilder, og derfor vil der blive knyttet tætte forbindelser med samhørighedspolitikken for at opnå synergivirkninger og sikre en sammenhængende tilgang.

Dette specifikke mål vedrører et centralt aspekt af flagskibsinitiativet "Innovation i EU", der fremhæver den afgørende rolle, som forskningsinfrastruktur i verdensklasse spiller ved at muliggøre banebrydende forskning og innovation. Flagskibsinitiativet fremhæver behovet for at samle ressourcerne til opbygning og drift af forskningsinfrastruktur på europæisk plan og i visse tilfælde på verdensplan. Ligeledes understreger flagskibsinitiativet "En digital dagsorden for Europa" behovet for at styrke Europas e-infrastruktur og vigtigheden af at udvikle innovationsklynger for at opbygge et innovationsforspring i Europa.

4.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Topmoderne forskningsinfrastrukturanlæg bliver mere og mere komplekse og kostbare og kræver ofte integration af forskelligt udstyr, tjenester og datakilder samt omfattende tværnationalt samarbejde. Intet enkelt land har ressourcer nok til at støtte alle de forskningsinfrastrukturanlæg, det har behov for. Den europæiske strategi for forskningsinfrastruktur har medført bemærkelsesværdige fremskridt i de senere år med den fortsatte udvikling og gennemførelse af Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastruktur (ESFRI's) køreplan for infrastruktur, der går ud på at integrere og åbne nationale forskningsanlæg og udvikle e-infrastruktur som grundlag for et åbent digitalt EFR. Netværkene af forskningsinfrastrukturanlæg i Europa styrker grundlaget af menneskelige ressourcer ved at give en ny generation af forskere og ingeniører uddannelse i verdensklasse og fremme tværfagligt samarbejde. Synergivirkninger med Marie Skłodowska-Curie-aktiviteter vil blive fremmet.

En yderligere udvikling og bredere udnyttelse af forskningsinfrastrukturen på europæisk plan vil bidrage væsentligt til udviklingen af EFR. Mens medlemsstaterne fortsat spiller en central rolle i udvikling og finansiering af forskningsinfrastruktur, har Unionen en vigtig opgave med hensyn til at støtte infrastruktur på europæisk plan, f.eks. ved at tilskynde til koordinering af europæisk forskningsinfrastruktur, ved at fremme udvikling af nye og integrerede anlæg, skabe og støtte en bred adgang til national og europæisk infrastruktur og sikre, at regionale, nationale, europæiske og internationale politikker er sammenhængende og virkningsfulde. Det er nødvendigt at undgå overlappning og fragmentering af indsatsen, fremme koordineret og effektiv brug af anlæggene og i relevante tilfælde samle ressourcerne, så Europa også kan erhverve og drive forskningsinfrastruktur i verdensklasse.

Ikt har omdannet videnskaben ved at muliggøre fjernsamarbejde, omfattende databehandling, in silico-eksperimenter og adgang til fjerne ressourcer. Forskning bliver derfor i stigende grad tværnational og tværfaglig, hvilket forudsætter anvendelse af ikt-infrastrukturer, der er lige så overnationale som selve videnskaben.

De stordriftsfordele, der opnås ved en europæisk tilgang til opbygning, brug og forvaltning af forskningsinfrastruktur, herunder e-infrastruktur, vil i høj grad styrke Europas forsknings- og innovationspotentialer og gøre Unionen mere konkurrencedygtig på internationalt plan.

4.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

Aktiviteterne skal sigte mod at udvikle den europæiske forskningsinfrastruktur til 2020 og fremover, fremme dens innovationspotentialer og menneskelige ressourcer og styrke politikken for europæisk forskningsinfrastruktur.

a) Udvikling af den europæiske forskningsinfrastruktur til 2020 og fremover

Målet er at fremme og støtte aktioner i tilknytning til: 1) forberedelse, gennemførelse og drift af ESFRI-infrastruktur og anden forskningsinfrastruktur i verdensklasse, herunder udvikling af regionale partneranlæg, når EU-intervention vil kunne skabe betydelig merværdi; 2) integration af og tværnational adgang til national og regional forskningsinfrastruktur af fælleseuropæisk og regional interesse, så europæiske videnskabsfolk kan bruge den til at udføre forskning på topplan, uanset hvor de befinder sig; 3) udvikling, indførelse og drift af e-infrastruktur for at sikre kapacitet inden for netværkssamarbejde, computersystemer og videnskabelige data, der er førende på verdensplan.

b) Fremme af forskningsinfrastrukturens innovationspotentialer og menneskelige ressourcer

Målene er at tilskynde forskningsinfrastrukturanlæg til at føre an i indførelsen af eller udviklingen af banebrydende teknologi, at fremme FoU-partnerskaber med industrien, at lette industriel brug af forskningsinfrastruktur og at stimulere etablering af innovationsklynger. Denne aktivitet skal også støtte uddannelse og/eller udveksling af personale, der forvalter og driver forskningsinfrastrukturanlæg.

c) Styrkelse af politikken for europæisk forskningsinfrastruktur og internationalt samarbejde

Målet er at støtte partnerskaber mellem relevante politiske beslutningstagere og finansieringsorganer, kortlægnings- og overvågningsredskaber til beslutningsprocessen og internationalt samarbejde. Europæisk forskningsinfrastruktur kan støttes i dens aktiviteter inden for internationale forbindelser.

De mål, der er omhandlet under aktivitetslinje b) og c), skal gennemføres ved hjælp af målrettede foranstaltninger og også, hvor det er hensigtsmæssigt, inden for foranstaltningerne under aktivitetslinje a).

DEL II

INDUSTRIELT LEDERSKAB

1. Lederskab inden for støtte- og industriteknologi

Det specifikke mål er at opretholde og opbygge globalt lederskab gennem forskning og innovation inden for støtteteknologi og rumteknologi, der danner grundlag for konkurrenceevne i en række eksisterende og fremspiende industrier og sektorer.

Det globale erhvervmiljø ændrer sig i hastigt tempo, og Europa 2020-strategiens mål frembyder udfordringer og muligheder for den europæiske industri. Europa er nødt til at sætte fart i innovationsprocessen og udnytte den viden, der frembringes, til at støtte og forbedre eksisterende produkter, tjenester og markeder og til at skabe nye, samtidig med at der stadig er fokus på kvalitet og bæredygtighed. Innovation bør udnyttes i bredeste forstand, dvs. række ud over teknologi og omfatte erhvervsmæssige, organisatoriske og sociale aspekter.

For at Europa fortsat kan være med i front i den globale konkurrence med et solidt teknologisk grundlag og stærk industriel kapacitet, er det nødvendigt at øge de strategiske investeringer i forskning, udvikling, validering og pilotforsøg inden for ikt, nanoteknologi, avancerede materialer, bioteknologi, avanceret produktions- og forarbejdningsteknologi og rumteknologi.

Det er afgørende, at den europæiske industri behersker, integrerer og anvender støtteteknologi, for at styrke Europas produktivitet- og innovationskapacitet og sikre, at Europa har en avanceret, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi, globalt lederskab inden for højteknologiske anvendelser og evne til at udvikle virkningsfulde og bæredygtige løsninger på samfundsmæssige udfordringer. Sådanne aktiviteter gennemtrængende karakter kan sætte gang i yderligere fremskridt gennem komplementære opdagelser, anvendelser og tjenester og således sikre et højere afkast af investeringer i disse teknologier end på andre områder.

Disse aktiviteter vil bidrage til målene for Europa 2020-strategiens flagskibsinitiativer "Innovation i EU", "Et ressourceeffektivt Europa", "En industripolitik for en globaliseret verden" og "Digital dagsorden for Europa" såvel som til Unionens rumpolitiske mål.

Komplementaritet med andre aktiviteter under Horisont 2020

Aktiviteterne under det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" vil hovedsagelig blive baseret på forsknings- og innovationsdagsordener, der overvejende fastlægges af erhvervslivet, herunder SMV'er, sammen med forskersamfundet og medlemsstaterne på en åben og gennemsigtig måde, og som lægger stærk vægt på at mobilisere investeringer fra den private sektor og på innovation.

Integration af støtteteknologi i løsninger på samfundsmæssige udfordringer vil blive støttet som led i aktiviteterne vedrørende de pågældende udfordringer. Anvendelser af støtteteknologi, der ikke falder ind under de samfundsmæssige udfordringer, men som er vigtige for at styrke den europæiske industris konkurrenceevne, vil blive støttet under det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi". Der bør tilstræbes en passende koordinering med prioriteterne "Videnskabelig topkvalitet" og "Samfundsmæssige udfordringer".

En fælles metode

Metoden vil både omfatte aktiviteter, der indgår i dagsordenen, og mere åbne tiltag for at fremme innovative projekter og banebrydende løsninger, der omfatter hele værdikæden, herunder FoU, pilotprojekter og demonstrationsaktiviteter i stor skala, prøvebænke og levende laboratorier, prototyper og produktvalidering i pilotlinjer. Aktiviteterne skal styrke industriens konkurrenceevne ved at tilskynde industrien, særlig SMV'er, til at investere mere i forskning og innovation, herunder gennem åbne indkaldelser. Der vil blive lagt passende vægt på små og mellemstore projekter.

En integreret tilgang til central støtteteknologi

En vigtig komponent i det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" er central støtteteknologi (KET), dvs. mikro- og nanoelektronik, fotonik, nanoteknologi, bioteknologi, avancerede materialer og avancerede produktionssystemer⁽¹⁾. Disse tværfagligt baserede, viden- og kapitalintensive teknologier spænder over mange forskellige sektorer og danner grundlag for betydelige konkurrencefordele for den europæiske industri, for vækststimulering og jobskabelse. En integreret tilgang, der fremmer den centrale støtteteknologis kombinations-, konvergens- og krydsbefrugtnings-effekt i forskellige innovationsprocesser og værdikæder, kan give lovende resultater og bane vej for nye industriteknologier, produkter, tjenesteydelser og anvendelser (f.eks. inden for rum-, transport-, landbrugs-, fiskeri-, skovbrugs-, miljø-, fødevarer-, sundheds- og energisektoren). Det omfattende samspil mellem den centrale støtteteknologi og andre industrielle støtteteknologier vil derfor blive udnyttet på en fleksibel måde som en vigtig kilde til innovation. Indsatsen vil supplere den støtte til forskning og innovation vedrørende central støtteteknologi, der ydes af nationale eller regionale myndigheder via de samhörighedspolitiske fonde som led i strategierne for intelligent specialisering.

Innovation forudsætter en øget tvært teknologisk forskningsindsats. Derfor bør tværfaglige projekter og multi-KET-projekter udgøre en integrerende del af prioriteten "Industrielt lederskab". Horisont 2020's gennemførelsesstruktur til støtte for KET og tværgående KET-aktiviteter (multi-KET) bør sikre synergi og effektiv koordinering med bl.a. samfundsmæssige udfordringer. Der vil desuden, hvor det er hensigtsmæssigt, blive tilstræbt synergier mellem KET-aktiviteterne og aktiviteterne inden for samhörighedspolitikken for 2014-2020 og med EIT.

⁽¹⁾ COM(2009)0512.

For alle støtte- og industriteknologier, herunder den centrale støtteteknologi, er det et vigtigt mål at fremme samspillet mellem teknologierne og med anvendelsesområderne i forbindelse med de samfundsmæssige udfordringer. Dette vil der blive taget fuldt hensyn til under udviklingen og gennemførelsen af dagsordener og prioriteter. Det kræver, at interesseparter, der repræsenterer de forskellige synsvinkler, inddrages fuldt ud i fastlæggelsen og gennemførelsen af prioriteterne. I visse tilfælde vil det også kræve aktioner, der finansieres i fællesskab via indsatsen vedrørende støtte- og industriteknologi og indsatsen vedrørende de relevante samfundsmæssige udfordringer. Der kan for eksempel være tale om fælles støtte til offentlig-private partnerskaber, der har som formål at udvikle teknologier, fremme innovation samt anvende sådanne teknologier til at løfte samfundsmæssige udfordringer.

Ikt-området spiller en vigtig rolle, da det tilvejebringer de centrale grundlæggende infrastrukturer, teknologier og systemer til afgørende økonomiske og samfundsmæssige processer og nye private og offentlige produkter og tjenester. Den europæiske industri er nødt til at bevare sin frontlinjeholdning inden for teknologiudvikling på ikt-området, hvor mange teknologier er på vej ind i en ny opbrydningsfase, der fører nye muligheder med sig.

Rumteknologi er en hurtigt voksende sektor, der leverer afgørende information til mange områder af det moderne samfund og derved opfylder grundlæggende behov, og som tager universelle videnskabelige spørgsmål op sikrer Unionen en vigtig rolle på den internationale scene. Rumforskningen danner grundlag for alle aktiviteter i rummet, men er i dag omfattet af programmer, der gennemføres af medlemsstaterne, Den Europæiske Rumorganisation (ESA) eller i forbindelse med Unionens rammeprogrammer for forskning. Der kræves en indsats og investering i rumforskning på EU-plan i henhold til artikel 189 i TEUF, for at bevare konkurrenceforspringet, beskytte Unionens ruminfrastruktur og -programmer såsom Copernicus og Galileo og sikre Europa en fremtidig rolle inden for rumteknologi.

Desuden udgør innovative downstreamtjenester og brugervenlige anvendelser af information, der er opnået ved hjælp af rumteknologi, en vigtig kilde til vækst og jobskabelse, og udvikling heraf udgør en vigtig mulighed for Unionen.

Partnerskaber og merværdi

Europa kan opnå kritisk masse gennem partnerskaber, klynger og netværk og standardisering, der fremmer samarbejde mellem forskellige videnskabelige og teknologiske fagområder og sektorer med lignende forsknings- og udviklingsbehov og fører til gennembrud, ny teknologi og innovative produkt-, service- og procesløsninger.

Udvikling og gennemførelse af forsknings- og innovationsdagsordener, bl.a. gennem offentlig-private partnerskaber, men også ved etablering af effektive forbindelser mellem erhvervslivet og den akademiske verden, mobilisering af yderligere investeringer, adgang til risikovillig kapital, standardisering og støtte til prækommercielle offentlige indkøb og indkøb af innovative produkter og tjenesteydelser er alle aspekter, der er nødvendige for at styrke konkurrenceevnen.

I den forbindelse er det også vigtigt, at der knyttes tætte forbindelser med EIT for at tilvejebringe og fremme iværksættertalenter på topniveau og sætte fart i innovationen ved at bringe folk fra forskellige lande, fagområder og organisationer sammen.

Samarbejde på EU-plan kan også støtte mulighederne for handel gennem støtte til udvikling af europæiske eller internationale standarder for nye fremspirende produkter, tjenesteydelser og teknologier. Udvikling af sådanne standarder efter høring af de relevante interesseparter, herunder interesseparter i videnskabelige kredse og erhvervslivet, kan få en positiv virkning. Aktiviteter til støtte for standardisering og interoperabilitet, sikkerhed og forberedende arbejde med henblik på regulering vil blive fremmet.

1.1. Informations- og kommunikationsteknologi (ikt)

1.1.1. Specifikt mål for ikt

I overensstemmelse med flagshipsinitiativet "Den digitale dagsorden for Europa" ⁽¹⁾ er det specifikke mål for forskning og innovation på ikt-området at sætte Europa i stand til at støtte, udvikle og udnytte de muligheder, som ikt-fremskridt frembyder, til gavn for borgerne, virksomhederne og den akademiske verden.

⁽¹⁾ COM(2010)0245.

Som verdens største økonomi, der samtidig tegner sig for den største andel af verdens ikt-marked – med en værdi på over 2 600 mia. EUR i 2011 – bør Europa have legitime ambitioner om, at dets virksomheder, regeringer, FoU-centre og universiteter skal føre an i ikt-udviklingen på europæisk og globalt plan, skabe grobund for nye virksomheder, og investere mere i innovation på ikt-området.

I 2020 bør Europas ikt-sektor levere mindst det, der svarer til dens andel af verdens ikt-marked, hvilket i 2011 var en tredjedel. Europa bør også fremme innovative ikt-virksomheder, således at en tredjedel af alle virksomhedsinvesteringer til forskning og udvikling af ikt i Unionen - der udgjorde 35 mia. EUR om året i 2011 - foretages af virksomheder, der er oprettet inden for de sidste to årtier. Dette vil kræve en forøgelse af de offentlige investeringer i forskning og udvikling af ikt på en måde, der mobiliserer private investeringer, med det mål at øge investeringerne i løbet af det næste årti og skabe væsentligt flere europæiske ikt-ekspertisecentre og -klynger i verdensklasse.

For at beherske stadig mere komplekse og tværfaglige teknologier og virksomhedsprocesser på ikt-området er der behov for partnerskaber, risikodeling og mobilisering af kritisk masse i hele EU. En indsats på EU-plan bør hjælpe industrien til at udnytte det indre marked og opnå stordriftsfordele. Samarbejde via fælles, åbne teknologiplatforme med afsmitnings- og løftestangsvirkninger vil tillade en bred vifte af interesseparter at drage fordel af nye udviklingstendenser og skabe yderligere innovation. Partnerskaber på EU-plan gør det også muligt at opbygge konsensus, etablerer et synligt knudepunkt for internationale partnere og vil støtte udvikling af standarder og interoperable løsninger både i Unionen og resten af verden.

1.1.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Ikt ligger til grund for innovation og konkurrenceevne inden for en lang række private og offentlige markeder og sektorer og muliggør videnskabelige fremskridt inden for alle fagområder. I løbet af det næste årti vil de omvæltninger, som digital teknologi og ikt-komponenter, infrastruktur og tjenester medfører, blive mere og mere synlige overalt i hverdagen. Databehandlings-, kommunikations- og datalagerressourcer vil fortsat spredes i de kommende år. Sensorer, maskiner og informationsstøttede produkter vil frembringe enorme mængder information og data, herunder i realtid, og gøre det almindeligt at udføre handlinger på afstand, muliggøre verdensomspændende udbredelse af virksomhedsprocesser og bæredygtige produktionsanlæg og give mulighed for at oprette en lang række tjenester og applikationer.

Mange kritiske kommercielle og offentlige tjenester og alle centrale processer i videnproduktionen inden for videnskab, uddannelse, erhvervsliv, kultur og den kreative og den offentlige sektor vil blive tilvejebragt, og dermed gjort mere tilgængelige, ved hjælp af ikt. Ikt vil levere den kritiske infrastruktur til produktions- og virksomhedsprocesser, kommunikation og transaktioner. Ikt kommer også til at yde et uundværligt bidrag til indsatsen for at tackle centrale samfundsmæssige udfordringer, samt til samfundsprocesser som fællesskabsdannelse, forbrugeradfærd, politisk deltagelse og offentlig forvaltning, for eksempel ved hjælp af sociale medier samt platforme og redskaber for kollektiv bevidsthed. Det er af afgørende betydning at støtte og integrere forskning, der anlægger et brugerorienteret perspektiv, for at udvikle konkurrencedygtige løsninger.

EU-støtten til ikt-forskning og -innovation udgør et vigtigt bidrag til udvikling af den næste generation af teknologier og anvendelser, da den udgør en stor del af de samlede udgifter til samarbejdsbaseret europæiske forskning og innovation med middelhøj til høj risiko. Offentlig investering i ikt-forskning og -innovation på EU-plan har været og er fortsat nødvendig for at mobilisere den kritiske masse, der fører til gennembrud og til en videre udbredelse og bedre brug af innovative løsninger, produkter og tjenesteydelser. EU-støtten spiller fortsat en central rolle i udviklingen af åbne platforme og teknologier, der kan anvendes i hele Unionen, i afprøvning af og pilotforsøg med innovationer under ægte fælleseuropæiske forhold og i at sikre den bedste mulige udnyttelse af ressourcerne til at forbedre Unionens konkurrenceevne og løfte fælles samfundsmæssige udfordringer. Støtten til ikt-forskning og -innovation sætter også teknologiske SMV'er i stand til at vokse og drage fordel af størrelsen af EU-dækkende markeder. Den bidrager til øget samarbejde og topkvalitet blandt EU-forskere og -ingeniører, styrker synergivirkningerne med og mellem de nationale budgetter og fungerer som knudepunkt for samarbejdet med partnere uden for Europa.

Fle evalueringer af ikt-aktiviteterne under det syvende rammeprogram har vist, at målrettet investering i ikt-forskning og -innovation på EU-plan har medvirket til at opbygge industrielt lederskab på områder som mobilkommunikation og sikkerhedskritiske ikt-systemer og til at tackle udfordringer som energieffektivitet, sundhed, fødevarerikkerhed, transport og demografisk udvikling. Unionens investeringer i ikt-forskningsinfrastruktur har givet de europæiske forskere verdens bedste forskningsnet og databehandlingsanlæg.

1.1.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

En række aktivitetslinjer skal tage sigte på udfordringerne i forbindelse med industrielt og teknologisk lederskab på ikt-området og dække generiske ikt-forsknings- og innovationsdagsordener, herunder navnlig:

- a) en ny generation af komponenter og systemer: udvikling af avancerede, indlejrede og energi- og ressource-effektive komponenter og systemer
- b) næste generation af computersystemer: avancerede og sikre computersystemer og -teknologier, herunder cloud computing
- c) fremtidens internet: software, hardware, infrastruktur, teknologier og tjenester
- d) indholdsteknologi og informationsforvaltning: ikt til digitalt indhold og til kulturelle og kreative industrier
- e) avancerede grænseflader og robotter: robotteknologi og intelligente rum
- f) mikro- og nanoelektronik og fotonik: vigtige støtteteknologier i forbindelse med mikro- og nanoelektronik og fotonik, hvilket også omfatter kvanteteknologi.

Disse seks hovedaktivitetslinjer forventes at dække samtlige behov under hensyntagen til europæisk industris konkurrenceevne på globalt plan. Disse behov omfatter industrielt lederskab inden for generiske ikt-baserede løsninger, produkter og tjenester, der er nødvendige for at tackle større samfundsmæssige udfordringer samt anvendelsesorienterede ikt-forsknings- og -innovationsdagsordener, der vil blive støttet i forbindelse med indsatsen vedrørende de relevante samfundsmæssige udfordringer. I betragtning af teknologiens stadig større fremgang på alle livets områder, vil samspillet mellem mennesker og teknologi have betydning i denne sammenhæng og være en del af den ovennævnte anvendelsesorienterede ikt-forskning.

Disse seks aktivitetslinjer omfatter også ikt-specifik forskningsinfrastruktur, som f.eks. levende forsøgslaboratorier, og infrastruktur til grundlæggende støtteteknologier og integration af disse i avancerede produkter og innovative intelligente systemer, herunder udstyr, redskaber, supporttjenester, rene rum og adgang til anlæg til udformning af prototyper.

Horisont 2020 vil støtte forskning og udvikling af ikt-systemer under fuld overholdelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig deres ret til privatlivets fred.

1.2. Nanoteknologi

1.2.1. Specifikt mål for nanoteknologi

Det specifikke mål for forsknings- og innovationsindsatsen på området nanoteknologi er at sikre Unionen en førende position på dette stærkt voksende globale marked ved at stimulere videnskabelig og teknologisk fremgang samt investering i og indførelse af nanoteknologi i konkurrencedygtige produkter og tjenesteydelser med høj merværdi inden for en række anvendelsesområder og sektorer.

I 2020 vil nanoteknologi være umærkeligt integreret i de fleste teknologier og applikationer, drevet af målet om fordele for forbrugerne, livskvalitet, sundhedspleje, bæredygtig udvikling og af det stærke industripotentialer for at levere nye løsninger på produktivitet og ressourceeffektivitet.

Europa må også sætte målestokken på verdensplan for sikker og ansvarlig udbredelse og styring af nanoteknologi, der giver både et højt samfundsmæssigt og industrielt udbytte tillige med høje standarder for sikkerhed og bæredygtighed.

Produkter, der anvender nanoteknologi, udgør et verdensmarked, som Europa ikke kan tillade sig at se bort fra. Ifølge markedsskøn vil værdien af produkter med nanoteknologi som hovedkomponent nå op på 700 mia. EUR i 2015 og 2 billioner EUR i 2020, svarende til henholdsvis 2 og 6 mio. arbejdspladser. Europas nanoteknologivirk-somheder bør udnytte denne tocifrede vækstrate og være i stand til at sikre sig en markedsandel, der som minimum svarer til Europas andel af de samlede investeringer i forskning på verdensplan (dvs. en fjerdedel) i 2020.

1.2.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Nanoteknologi dækker over en bred vifte af forskellige teknologier i udvikling, der har bevist deres potentiale og har revolutionerende virkninger på f.eks. materialeudvikling, ikt, transport, mobilitet, biovidenskab, sundhedssek-toren (herunder behandling), forbrugsvarer og produktion, når først forskningen omsættes i banebrydende, bæ-re-dygtige og konkurrencedygtige produkter og produktionsprocesser.

Nanoteknologierne har en kritisk rolle at spille i indsatsen for at løfte de udfordringer, der peges på i Europa 2020-strategien. En vellykket udbredelse af denne centrale støtteteknologi vil bidrage til den europæiske industris konkurrenceevne ved at muliggøre nye og forbedrede produkter eller mere effektive processer og ved at levere løsninger på nutidige og fremtidige samfundsmæssige udfordringer.

De samlede investeringer i forskning i nanoteknologi er fordoblet fra ca. 6,5 mia. EUR i 2004 til ca. 12,5 mia. EUR i 2008, hvoraf Unionen tegner sig for ca. en fjerdedel. Unionen har en anerkendt førerposition inden for nanovidenskab og nanoteknologi, og det skønnes, at der vil være rundt regnet 4 000 virksomheder i denne sektor i Unionen i 2015. Denne forskningsmæssige førerposition skal opretholdes og udvides, og den skal videreudvikles til praktisk og kommerciel anvendelse.

Europa må nu konsolidere og bygge videre på sin position på verdensmarkedet ved at fremme et vidtrækkende samarbejde inden for og mellem mange forskellige værdikæder og sektorer for at omsætte disse teknologier i sikre, bæredygtige og rentable kommercielle produkter. Risikovurdering og -styring samt ansvarlig forvaltning er aspekter, der træder frem som afgørende faktorer, når det gælder nanoteknologiernes fremtidige betydning for samfundet, miljøet og økonomien.

Derfor skal aktiviteterne lægge særlig vægt på udbredt, ansvarlig og bæredygtig anvendelse af nanoteknologi i økonomien for at sikre et højt samfundsmæssigt og industrielt udbytte. For at sikre, at de potentielle muligheder, bl.a. for etablering af nye virksomheder og jobskabelse, udnyttes, bør forskningen levere de redskaber, der er nødvendige for, at standarder og lovgivning kan gennemføres korrekt.

1.2.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

a) Udvikling af den næste generation af nanomaterialer, nanoudstyr og nanosystemer

Der tages sigte på fundamentalt nye produkter, der muliggør bæredygtige løsninger inden for en bred vifte af sektorer.

b) Rammer for sikker og bæredygtig udvikling og anvendelse af nanoteknologi

Målet er at opnå øget videnskabelig viden om nanoteknologiers og nanosystemers indvirkning på menneskers helbred og miljøet og at levere redskaber til risikovurdering og -styring i hele livscyklussen, også standardiseringsformål.

c) Udvikling af den samfundsmæssige dimension af nanoteknologi

Der skal især lægges vægt på forvaltning af nanoteknologien til gavn for samfundet og miljøet.

d) Effektiv og bæredygtig syntese og fremstilling af nanomaterialer, komponenter og systemer

Det lægges især vægt på nye aktioner, intelligent integration af nye og eksisterende processer, herunder teknologisk konvergens, samt opskalering med henblik på storskalaproduktion med høj præcision af produkter og fleksible produktionsanlæg og flerformålsanlæg, der sikrer en effektiv omsætning af viden i industriel innovation.

e) Udvikling og standardisering af kapacitetsforøgende teknikker, målemetoder og udstyr

Der lægges især vægt på grundlæggende teknologier, der støtter udvikling og markedsintroduktion af sikre komplekse nanomaterialer og nanosystemer.

1.3. *Avancerede materialer*

1.3.1. Specifikt mål for avancerede materialer

Det specifikke mål for forskning og innovation vedrørende avancerede materialer er at udvikle materialer med nye funktionaliteter og forbedret ydeevne, som kan anvendes til at skabe konkurrencedygtige og sikre produkter med mindst mulig indvirkning på miljøet og lavest muligt ressourceforbrug.

Materialer er kernen i industriel innovation og en vigtig forudsætning for udvikling af nye produkter. Avancerede materialer med større videnindhold, nye funktionaliteter og forbedret ydeevne er afgørende for industriens konkurrenceevne og for en bæredygtig udvikling inden for en bred vifte af anvendelsesområder og sektorer.

1.3.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Der er behov for nye avancerede materialer til at udvikle bedre og bæredygtige produkter og processer og til at erstatte knappe ressourcer. Sådanne materialer er en del af løsningen på de industrielle og samfundsmæssige udfordringer, da de medfører større ydeevne, lavere ressource- og energiforbrug samt bæredygtighed i hele produkternes livscyklus.

Anvendelsesorienteret udvikling indebærer ofte fremstilling af helt nye materialer, der giver mulighed for at levere planlagte resultater under brug. Sådanne materialer er et vigtigt element i forsyningskæden inden for højværdiproduktion. De danner også grundlag for fremskridt på tværgående teknologiområder (f.eks. teknologier, der anvendes inden for sundhedspleje, biovidenskab, elektronik og fotonik) og i stort set alle markedssektorer. Selve materialerne er en afgørende faktor i forøgelsen af produkternes værdi og deres ydeevne. Den anslåede værdi og virkning af avancerede materialer er betydelig med en årlig vækstrate på omkring 6 % og et forventet marked i størrelsesordenen 100 mia. EUR i 2015.

Materialerne skal udvikles efter en metode, der dækker hele deres livscyklus, fra levering af forhåndenværende materialer til slutningen af deres livscyklus (fra vugge til grav) og ved hjælp af innovative metoder til at minimere det ressourceforbrug (inkl. energi), der er nødvendigt til forarbejdningen eller til at begrænse de negative konsekvenser for mennesker og miljø mest muligt. Vedvarende brug, genanvendelse eller sekundær udnyttelse ved slutningen af materialernes livscyklus skal også indgå i metoden såvel som tilhørende samfundsmæssig innovation, såsom ændringer i forbrugeradfærd og nye forretningsmodeller.

For at fremskynde udviklingen sættes der på en tværfaglig, konvergerende tilgang med inddragelse af kemi, fysik, ingeniørvidenskab, teoretisk modellering og datamodellering, biologi og i stigende grad kreativt industrielt design.

Nye grønne innovationssammenslutninger og industriel symbiose, der giver virksomhederne mulighed for at diversificere og udvide deres forretningsmodeller, genbruge deres affald som grundlag for ny produktion.

1.3.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

a) Tværgående teknologier og materialeteknologier

Forskning i materialer med indbyggede egenskaber, funktionelle materialer, multifunktionelle materialer med større videnindhold, nye funktionaliteter og forbedret ydeevne samt strukturelle materialer med henblik på innovation i alle industrisektorer, også de kreative industrier.

b) Materialeudvikling og forarbejdning

Forskning og udvikling, der sikrer en effektiv, sikker og bæredygtig udvikling og opskalering for at muliggøre industriel produktion af fremtidige produkter baseret på design og nå frem til en affaldsminimerende forvaltning af materialer i Europa.

c) Forvaltning af materialekomponenter

Forskning og udvikling med henblik på nye og innovative teknikker for materialer og deres komponenter og systemer.

d) Materialer til en bæredygtig og ressourceeffektiv lavemissionsindustri

Udvikling af nye produkter og anvendelser, forretningsmodeller og ansvarlig forbrugeradfærd, der nedsætter energiforbruget og fremmer produktion med lavt CO₂-udslip.

e) Materialer til kreative industrier, herunder kulturarv

Anvendelse af design og udvikling af konvergerende teknologier for at skabe nye forretningsmuligheder, herunder bevaring og genopretning af materialer med historisk eller kulturel værdi, samt nye materialer.

f) Metrologi, karakterisering, standardisering og kvalitetskontrol

Fremme af teknologier som karakterisering, ikke destruktiv bedømmelse, løbende vurdering og overvågning og prædiktiv modellering af ydeevne med henblik på fremskridt og virkning inden for materialevidenskab og -konstruktion.

g) Optimering af brugen af materialer

Forskning og udvikling med det formål at undersøge erstatning af og alternativer til brugen af materialer og innovative forretningsmodeller samt identifikation af kritiske ressourcer.

1.4. *Bioteknologi*

1.4.1. Specifikt mål for bioteknologi

Det specifikke mål for forskning og innovation inden for bioteknologi er at udvikle konkurrencedygtige, bæredygtige, sikre og innovative industriprodukter og -processer og at fungere som drivkraft for innovation i en række europæiske sektorer som landbrug, skovbrug, fødevarer, energi, kemikalier og sundhed samt den videnbaserede bioøkonomi.

Et solidt videnskabeligt, teknologisk og innovationsmæssigt grundlag inden for bioteknologi vil hjælpe de europæiske virksomheder til at sikre sig en førende position inden for denne centrale støtteteknologi. Denne position vil blive styrket yderligere ved at integrere sundheds- og sikkerhedsvurdering, økonomiske og miljømæssige konsekvenser af anvendelsen af teknologien og styring af de samlede og specifikke risici i forbindelse med indførelsen af bioteknologi.

1.4.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Med den ekspanderende viden om levende systemer er bioteknologien rustet til at levere en strøm af nye anvendelser og styrke Unionens industrigrundlag og innovationskapacitet. Eksempler på bioteknologiens stigende betydning ses i industrielle anvendelser som biofarmaka, fødevarer- og foderproduktion og biokemikalier, hvor sidstnævntes markedsandel forventes at stige med op til 12 % til 20 % af kemikalieproduktionen inden 2015. Bioteknologi bidrager også til overholdelsen af en række af de såkaldte tolv principper for grøn kemi på grund af biosystemers selektivitet og effektivitet. Den mulige økonomiske byrde for virksomhederne i Unionen kan nedbringes ved at udnytte potentialet i bioteknologiske processer og biobaserede produkter til at reducere CO₂-emissionerne, der anslås at blive på mellem 1 og 2,5 mia. ton CO₂-ækvivalent pr. år i 2030.

I Europas biofarmaceutiske sektor fremstilles allerede omkring 20 % af de nuværende lægemidler ved hjælp af bioteknologi, og for nye lægemidler er andelen 50 %. Bioteknologi vil spille en væsentlig rolle i overgangen til en biobaseret økonomi gennem udvikling af nye industrielle processer. Bioteknologi åbner også nye veje for udvikling af bæredygtigt landbrug, akvakultur og skovbrug og for udnyttelse af de marine ressourcers enorme potentiale for fremstilling af innovative industri-, sundheds-, energi-, kemikalie- og miljøapplikationer. Den fremspirende sektor, marin (blå) bioteknologi, forventes at vokse med 10 % om året.

Andre vigtige kilder til innovation findes i grænsefladen mellem bioteknologi og andre grundlæggende og konvergerende teknologier, særlig nanoteknologi og ikt, med anvendelser som sensor- og diagnoseteknik.

1.4.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

a) Styrkelse af banebrydende bioteknologi som en fremtidig drivkraft for innovation

Udvikling af fremspirende teknologiområder som syntetisk biologi, bioinformatik og systembiologi, der rummer lovende muligheder for innovative produkter og teknologier samt for helt nye applikationer.

b) Bioteknologibaserede industriprodukter og -processer

Udvikling af industriel bioteknologi og bioprocessdesign i industriel skala med henblik på fremstilling af konkurrencedygtige industriprodukter og bæredygtige processer (f.eks. i kemikalieindustrien, sundhedssektoren, minedrift, energi, papirmasse og papir, fiberbaserede produkter og træ, tekstiler, stivelse, fødevarerforarbejdning) samt de miljø- og sundhedsmæssige aspekter heraf, inkl. oprensning.

c) Innovative og konkurrencedygtige platformsteknologier

Udvikling af platformsteknologier (f.eks. genomforskning, metagenomforskning, proteomforskning, metabolomforskning, molekylære redskaber, ekspressionssystemer, fænotypeplatforme og cellebaserede platforme) for at styrke lederskabet og konkurrencefordelene i en lang række sektorer, der har økonomisk indvirkning.

1.5. Avanceret produktions- og forarbejdningsteknologi

1.5.1. Specifikt mål

Det specifikke mål for forskning og innovation inden for avanceret produktions- og forarbejdningsteknologi er at forvandle de nuværende produktionsvirksomheder, -systemer og -processer. Dette vil ske ved bl.a. at ved at fremme central støtteteknologi med henblik på at opnå mere videnintensive, bæredygtige, ressource- og energieffektive tværsektorielle produktions- og forarbejdningsteknologier, der resulterer i flere innovative produkter, processer og tjenesteydelser. At skabe nye, bæredygtige produkter, processer og tjenester og muliggøre en konkurrencedygtig anvendelse af dem samt avanceret produktions- og forarbejdningsteknologi er også af afgørende betydning for at nå målene for prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer".

1.5.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Produktionssektoren har stor betydning for den europæiske økonomi med et bidrag på ca. 17 % af BNP og rundt regnet 22 millioner arbejdspladser i Unionen i 2007. Med nedsættelsen af de økonomiske handelshindringer og kommunikationsteknologiens igangsættende virkning er produktionssektoren udsat for hård konkurrence, og flere og flere virksomheder slår sig ned i de lande, hvor de samlede omkostninger er lavest. Den europæiske tilgang til produktion må derfor ændres radikalt, for at Europa kan bevare konkurrenceevnen på verdensplan, og Horisont 2020 kan være med til at bringe alle relevante interesseparter sammen om indsatsen for at opnå dette.

Europa er nødt til at øge investeringer på EU-plan for at bevare sin førende position og kompetence inden for produktionsteknologi og gennemføre overgangen til videnintensive varer af høj værdi ved at skabe rammebetingelser for bæredygtig produktion og efterfølgende service, der dækker hele produktets livscyklus. Ressourcekrævende produktions- og forarbejdningsevner er nødt til at mobilisere yderligere ressourcer og viden på EU-plan og øge investeringerne i forskning, udvikling og innovation for at muliggøre videre fremskridt i retning af en konkurrencedygtig ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi med lavt CO₂-udslip og gennemføre de aftalte EU-dækkende reduktioner i drivhusgasemissioner fra industrisektorerne inden 2050 ⁽¹⁾.

Med en stærk EU-politik vil Europa hjælpe de eksisterende virksomheder til at vokse og opfostre fremtidens nye virksomheder. Den anslåede værdi og virkning af avancerede produktionssystemer er betydelig med et forventet marked i størrelsesordenen 150 mia. EUR i 2015 og en samlet årlig vækstrate på omkring 5 %.

Det er afgørende, at vi fastholder viden og kompetencer for at bevare produktions- og forarbejdningsevnen i Europa. I forsknings- og innovationsaktiviteterne lægges der først og fremmest vægt på bæredygtig og sikker produktion og forarbejdning med indførelse af den nødvendige tekniske innovation og kundeorientering, så der kan frembringes produkter og tjenesteydelser med et højt videnindhold og lavt materiale- og energiforbrug.

Europa er også nødt til at overføre støtteteknologier og viden til andre produktionssektorer, f.eks. bygge- og anlægssektoren, der er en vigtig kilde til drivhusgasemission, idet anlægsvirksomhed tegner sig for omkring 40 % af alt energiforbrug i Europa og dermed giver anledning til 36 % af CO₂-emissionerne. Bygge- og anlægssektoren, der bidrager med 10 % af BNP og 3 millioner virksomheder, heraf 95 % SMV'er, og rundt regnet 16 millioner arbejdspladser i Europa, er nødt til at indføre innovative materialer og produktionsmetoder for at mindske virkningerne for miljøet.

1.5.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

a) Teknologier til fremtidens fabrikker

Fremme af bæredygtig industriel vækst ved at lette et strategisk skift i Europa fra omkostningsbaseret produktion til en strategi, der går ud på at skabe ressourceeffektive produkter med høj merværdi og ikt-baseret intelligent og højtydende produktion i et integreret system.

b) Teknologier til energieffektive systemer og energieffektive bygninger med lav miljøpåvirkning

Reduktion af energiforbrug og CO₂-emissioner ved forskning i, udvikling og indførelse af bæredygtig bygge- og anlægsteknologi og -systemer, der omfatter hele værdikæden og reducerer bygningers generelle miljøpåvirkning.

⁽¹⁾ COM(2011)0112.

c) Bæredygtige, ressourceeffektive lavemissionsteknologier i energiintensive procesindustrier

Forbedring af procesindustriernes konkurrenceevne gennem en kraftig forøgelse af ressource- og energieffektiviteten og reduktion af disse industriers indvirkning på miljøet i hele værdikæden ved at fremme indførelse af kulstoffattig teknologi, mere bæredygtige industrielle processer og eventuelt integration af vedvarende energikilder.

d) Nye bæredygtige forretningsmodeller

Udvikling af koncepter og metodologier til fleksible videnskabsbaserede forretningsmodeller med individuelt tilpassede metoder, herunder alternative ressourceproduktive fremgangsmåder.

1.6. Rumforskning

1.6.1. Specifikt mål for rumforskning

Det specifikke mål for rumforskning og -innovation er at fremme en omkostningseffektiv konkurrencedygtig og innovativ rumindustri (inkl. SMV'er) og forskersamfund, der kan udvikle og udnytte ruminfrastruktur, som opfylder Unionens fremtidige politiske og samfundsmæssige mål.

Det er uhyre vigtigt at styrke den europæiske offentlige og private rumsektor gennem øget rumforskning og -innovation for at opretholde og beskytte Europas mulighed for at anvende rumforskning til støtte for Unionens politikker, internationale strategiske interesser og konkurrenceevne blandt etablerede og fremspirende rumfartsnationer. Tiltag på EU-plan vil blive udført i forbindelse med rumforskningsaktiviteter i medlemsstaterne og Den Europæiske Rumorganisation (ESA) med henblik på at opbygge komplementaritet blandt forskellige aktører.

1.6.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Rumforskning er en vigtig, men ofte usynlig forudsætning for mange forskellige tjenester og produkter, der er afgørende for det moderne samfund, såsom navigation og kommunikation samt vejrudsigter og geografisk information, der er indhentet fra jordobservation via satellitter. Politikudformning og -gennemførelse på europæisk, nationalt og regionalt plan bygger i stigende grad på information, der er indhentet via rummet. Den globale rumsektor vokser hurtigt og breder sig til nye regioner (f.eks. Kina, Sydamerika og Afrika). Europæisk industri er i dag en væsentlig eksportør af høj kvalitetssatellitter til kommercielle og videnskabelige formål. Den stigende konkurrence på verdensplan truer Europas position på dette område.

Europa har således en interesse i at sikre, at industrien fortsat trives på dette stærkt konkurrenceprægede marked. Desuden har data fra europæiske videnskabelige satellitter og sonder ført til nogle af de mest betydningsfulde gennembrud inden for geovidenskab, grundlæggende fysik, astronomi og planetologi i de seneste årtier. Desuden har innovativ rumteknologi, f.eks. robotteknologi, bidraget til at fremme viden og teknologi i Europa. Med denne enestående kapacitet har den europæiske rumsektor en kritisk rolle at spille i forbindelse med de udfordringer, der er udpeget i Europa 2020-strategien.

Forskning, teknologiudvikling og innovation danner grundlag for kapacitet i rumforskning, der er afgørende for det europæiske samfund. Men USA bruger omkring 25 % af sit rumbudget på FoU, bruger Unionen mindre end 10 %. Desuden indgår rumforskningen i Unionen i medlemsstaternes nationale programmer, ESA-programmerne og Unionens rammeprogrammer for forskning.

For at bevare Europas teknologiske og konkurrencemæssige forspring og drage fordel af investeringer er der behov for en indsats fra Unionens side, under hensyntagen til artikel 4, stk. 3, og artikel 189 i TEUF, tillige med de rumforskningsaktiviteter, der udføres af medlemsstaterne og ESA, der har forvaltet industriel satellit udvikling og opgaver i rummet på et mellemstatsligt grundlag for ESA's medlemsstater siden 1975. Der er også behov for en indsats på EU-plan for at fremme deltagelse af de bedste forskere fra alle medlemsstaterne og sænke barriererne for samarbejdsorienterede rumforskningsprojekter på tværs af landegrænserne.

Desuden vil de oplysninger, som europæiske satellitter leverer, byde på et stigende potentiale for yderligere udvikling af innovative satellitbaserede tjenester i senere led. Dette er en typisk sektor for SMV'er og bør støttes af forsknings- og innovationsforanstaltninger, for at vi kan høste det fulde udbytte af denne mulighed og især af de omfattende investeringer i de to EU-programmer, Galileo og Copernicus.

Rumforskning overskrider grænserne på jorden og er et enestående udgangspunkt af global dimension for storstillede projekter, som gennemføres i internationalt samarbejde. For at Europa kan spille en væsentlig rolle i sådanne internationale rumaktiviteter i de næste årtier, er både en fælles europæisk rumpolitik og rumforsknings- og innovationsaktiviteter på europæisk plan en nødvendighed.

Rumforsknings- og innovationsaktiviteterne under Horisont 2020 er på linje med Unionens rumpolitiske mål og de europæiske operationelle programmets behov, således som de fortsat fastlægges af Rådet og Kommissionen ⁽¹⁾.

Europæisk ruminfrastruktur, såsom Copernicus og Galileo-programmerne, udgør en strategisk investering, og det er nødvendigt at udvikle innovative downstreamapplikationer. Med henblik herpå støttes anvendelsen af rumteknologi gennem de respektive specifikke mål under prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer", hvor det er relevant, med det formål at sikre socioøkonomiske fordele samt afkast af investeringer og europæisk lederskab inden for downstreamapplikationer.

1.6.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

a) Fremme af den europæiske konkurrenceevne, uafhængighed og innovation i den europæiske rumsektor

Det indebærer opretholdelse og videreudvikling af en konkurrencedygtig, bæredygtig og initiativrig rumindustri i kombination med et rumforskningsmiljø i verdensklasse for at bevare og styrke Europas førende og uafhængige position inden for rumsystemer, for at fremme innovation i rumsektoren og for at muliggøre rumbaseret innovation på jorden, f.eks. ved at anvende telemåling og navigationsdata.

b) Fremskridt inden for rumteknologi

Målet er at udvikle avanceret og mulighedsskabende rumteknologi og operationelle koncepter fra ide til demonstration i rummet. Dette omfatter teknologi til at støtte adgangen til rummet, teknologi til at beskytte rumaktiviteter mod trusler som affald og solpletter samt satellitlettekommunikation, navigation og telemåling. Udviklingen og anvendelsen af avanceret rumteknologi kræver både vedvarende uddannelse af højt kvalificerede ingeniører og videnskabsfolk og solide kontakter mellem disse og brugerne af rumapplikationer.

c) Udnyttelse af rumdata

Dataene fra europæiske satellitter (videnskabelige, offentlige eller kommercielle) kan udnyttes væsentligt bedre, hvis der gøres en yderligere indsats med henblik på bearbejdningen, arkiveringen, valideringen, standardiseringen og en bæredygtig tilvejebringelse af data fra rummet samt med henblik på at støtte udviklingen af nye informationsprodukter og -tjenester, der bygger på disse data, under hensyntagen til artikel 189 i TEUF, herunder innovation inden for databehandling, formidling og interoperabilitet; navnlig fremme af fri adgang til og udveksling af geovidskabelige data og metadata. Disse aktiviteter kan også sikre et højere afkast af investeringer i ruminfrastruktur og bidrage til håndteringen af samfundsmæssige udfordringer, især hvis der er tale om en koordineret verdensomspændende indsats, f.eks. det globale system af jordobservationsystemer (GEOSS), hvor Copernicus udnyttes fuldt ud som det vigtigste europæiske bidrag, det europæiske satellitnavigationsprogram Galileo eller Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), når det gælder klimaændringer. Der gives støtte til, at disse innovationer indføres hurtigt i den pågældende applikation, samt til beslutningsprocesserne. Dette omfatter også udnyttelse af data til yderligere videnskabelige undersøgelser.

d) Europæisk forskning til støtte for internationale rumpartnerskaber

Rumprojekter har en grundlæggende global karakter. Dette er særlig tydeligt i forbindelse med aktiviteter som Space Situational Awareness (SSA) og mange rumvidenskabs- og -udforskningsprojekter. Udviklingen af avanceret rumteknologi sker i stigende grad som led i sådanne internationale partnerskaber. At sikre adgang til disse partnerskaber er en vigtig succesfaktor for europæiske forskere og virksomheder. Fastlæggelse og gennemførelse af langsigtede køreplaner og koordination med internationale partnere er afgørende for dette mål.

2. Adgang til risikovillig kapital

2.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at medvirke til at tackle markedssvigt, når det gælder adgang til risikovillig kapital til finansiering af forskning og innovation.

⁽¹⁾ COM(2011)0152.

Investeringsituationen på forsknings- og innovationsområdet er dystert, særlig for innovative SMV'er og selskaber med mellemstor markedsværdi og et højt vækstpotentiale. Der er en række alvorlige huller i markedets udbud af kapital, da de innovationer, der er nødvendige for at nå politiske mål, typisk viser sig at være for risikofyldte til, at markedet kan bære dem, og de mere omfattende fordele for samfundet udnyttes derfor ikke fuldt ud.

En EU-facilitet til gældsfinansiering ("lånefacilitet") og en EU-facilitet til tilvejebringelse af egenkapital ("egenkapitalfacilitet") vil medvirke til at overvinde disse problemer ved at forbedre finansierings- og risikoprofilerne for de berørte forsknings- og innovationsaktiviteter. Dette vil så lette virksomheders og andre målgruppers adgang til lån, garantier og andre former for risikovillig kapital. Desuden vil det fremme investeringer i en tidlig fase og udviklingen af eksisterende og nye venturekapitalfonde, forbedre videnoverførslen og markedet for intellektuel ejendom, tiltrække midler til venturekapitalmarkedet og generelt sætte gang i processen fra udtænkning, udvikling og demonstration af nye produkter og tjenester til markedsføring af disse.

Den samlede effekt bliver, at den private sektor bliver mere villig til at investere i forskning og innovation og dermed vil bidrage til at nå et centralt mål for Europa 2020-strategien: 3 % af Unionens BNP investeres i FoU inden årtiets udgang, hvor to tredjedele udgøres af den private sektors bidrag. Brugen af finansielle instrumenter vil også medvirke til at nå målene for forskning og innovation inden for alle de sektorer og politikområder, der er afgørende for at løfte de samfundsmæssige udfordringer, for at styrke konkurrenceevnen og for at støtte bæredygtig, inklusiv vækst og udbud af miljøvenlige produkter og tjenesteydelser og andre offentlige goder.

2.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Der er behov for en lånefacilitet for forskning og innovation for at øge sandsynligheden for, at der stilles lån og garantier til rådighed, og at de forsknings- og innovationspolitiske mål nås. Den nuværende kløft på markedet mellem efterspørgsel og udbud af lån og garantier for risikofyldte investeringer i forskning og innovation, som den nuværende finansieringsfacilitet med risikodeling (RSFF) skal råde bod på, vil sandsynligvis blive ved med at eksistere, idet de kommercielle banker fortsat stort set vil holde sig fra at låne penge ud til projekter med høj risiko. Efterspørgslen efter lånefinansiering via RSFF har været høj siden faciliteten blev indført i midten af 2007: i den første fase (2007-2010) oversteg de aktive godkendte låneansøgninger de indledende forventninger med mere end 50 % (7,6 mia. EUR mod de forventede 5 mia. EUR).

Desuden har bankerne typisk ikke evnen til at værdisætte videnbaserede aktiver som f.eks. intellektuelle ejendomsrettigheder og er derfor ofte uvillige til at investere i videnbaserede virksomheder. Konsekvensen er, at mange etablerede innovative virksomheder - både små og store - ikke kan få lån til forsknings- og innovationsaktiviteter med høj risiko. Kommissionen vil i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af sin(e) facilitet(er), der vil blive udført i samarbejde med en eller flere bemyndigede enheder i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) Nr. 966/2012 sikre, at der tages hensyn til passende niveauer og former for teknologisk og finansielle risici for at opfylde de identificerede behov.

Disse markedssvigt skyldes dybest set usikkerhed, informationsasymmetri og de høje omkostninger ved forsøg på at rette op på problemerne: nyligt etablerede virksomheder har en for kort historik til at tilfredsstille potentielle långivere, selv etablerede virksomheder kan ofte ikke fremlægge oplysninger nok, og ved starten af en investering i forskning og innovation er det slet ikke sikkert, at indsatsen rent faktisk vil resultere i vellykket innovation.

Desuden kan virksomheder i konceptudviklingsfasen og inden for fremspirende områder typisk ikke stille tilstrækkelig sikkerhed. Endnu en hindring er, at selv om forsknings- og innovationsaktiviteterne udmunder i et kommercielt produkt eller en proces, er det ikke sikkert, at den virksomhed, der står bag indsatsen, vil være i stand til alene at tilegne sig de fordele, der kommer ud af aktiviteterne.

Hvad angår merværdien på EU-plan, vil lånefaciliteten være med til at rette op på markedssvigt, der forhindrer den private sektor i at investere optimalt i forskning og innovation. Lånefaciliteten vil gøre det muligt at samle en kritisk masse af ressourcer fra EU-budgettet og - på grundlag af risikodeling - fra den eller de finansieringsinstitutter, der får til opgave at gennemføre faciliteten. Den vil tilskynde virksomhederne til at investere flere af deres egne penge i forskning og innovation end de ellers ville have gjort. Desuden vil den hjælpe både offentlige og private organisationer til at nedbringe risikoen ved at foretage prækommercielle indkøb og indkøb af innovative produkter og tjenesteydelser.

Der er brug for en egenkapitalfacilitet for forskning og innovation på EU-plan for at forbedre mulighederne for egenkapitalfinansiering af investeringer i en tidlig fase eller vækstfase og for at sætte gang i udviklingen af Unionens venturekapitalmarked. I teknologioverførsels- og opstartsfasen befinder nye virksomheder sig i en livstruende situation, hvor der ikke længere er adgang til offentlige forskningstilskud, og det er umuligt at tiltrække privat finansiering. Offentlig støtte, som skal tiltrække privat opstartsfinansiering for at redde dem ud af denne situation, er på nuværende tidspunkt for fragmenteret og periodisk, eller også har de ansvarlige for forvaltningen af støtten ikke den nødvendige ekspertise. Desuden er de fleste venturekapitalfonde i Europa for små til at støtte innovative virksomheders fortsatte vækst og har ikke den kritiske masse, der er nødvendig for, at de kan specialisere sig og operere på tværnationalt plan.

Konsekvenserne er alvorlige. Før finanskrisen investerede venturekapitalfonde omkring 7 mia. EUR om året i SMV'er, men tallene for 2009 og 2010 er nede på mellem 3 og 4 mia. EUR. De reducerede venturekapitalmidler har påvirket antallet af nystartede virksomheder, der finansieres af venturekapitalfonde: i 2007 modtog omkring 3 000 SMV'er venturekapitalmidler, mens tallet i 2010 var nede på omkring 2 500.

Hvad angår merværdien på EU-plan, vil egenkapitalfaciliteten for forskning og innovation supplere de nationale og regionale ordninger, der ikke kan dække grænseoverskridende investeringer i forskning og innovation. Aftalerne i den indledende fase vil også have en demonstrationseffekt, der kan gavne offentlige og private investorer i hele Europa. I vækstfasen er det kun på europæisk plan muligt at opnå det nødvendige omfang og den stærke deltagelse af private investorer, der er afgørende for, at et selv bærende venturekapitalmarked kan fungere.

Låne- og egenkapitalfaciliteterne vil sammen med et sæt ledsageforanstaltninger bidrage til gennemførelsen af de politiske mål for Horisont 2020. Således vil de være viet til at konsolidere og højne kvaliteten af Europas videnskabelige grundlag, fremme forskning og innovation med en virksomhedsstyret dagsorden og tackle samfundsmæssige udfordringer, idet hovedvægten lægges på aktiviteter som pilotprojekter, demonstration, prøvebænke og udbredelse på markedet. Der bør også gennemføres særlige støtteaktioner såsom oplysnings- og coachingaktiviteter for SMV'er. Regionale myndigheder, sammenslutninger af SMV'er, handelskamre og relevante finansmæglere kan eventuelt høres i forbindelse med planlægningen og gennemførelsen af disse aktiviteter.

Desuden vil faciliteterne medvirke til at nå målene for forskning og innovation i andre programmer og politiske områder, f.eks. den fælles landbrugspolitik, klimaindsatsen (overgang til en økonomi med lavt CO₂-udslip) og den fælles fiskeripolitik. Der vil blive tilstræbt komplementaritet med nationale og regionale finansieringsinstrumenter inden for den fælles strategiske ramme for samhørighedspolitik 2014-2020, hvor finansieringsinstrumenter forventes at spille en øget rolle.

Ved udformningen af låne- og egenkapitalfaciliteterne er der taget hensyn til behovet for at råde bod på bestemte markedssvigtssamt disse og andre områders kendetegn (f.eks. graden af dynamik og etableringsraten for virksomheder) og finansieringsbehov uden at skabe markedsforvridninger. Brugen af finansielle instrumenter skal indebære en klar europæisk merværdi og bør give en løftestangseffekt og være et supplement til nationale instrumenter. Budgetfordelingen mellem instrumenterne kan justeres i løbet af Horisont 2020 som reaktion på ændrede økonomiske vilkår.

Egenkapitalfaciliteten og SMV-komponenten af lånefaciliteten vil blive gennemført som led i to EU-finansieringsinstrumenter, der stiller egenkapital og lån til rådighed for SMV'ers forskning og innovation og vækst i forbindelse med egenkapital- og lånefaciliteterne under Cosme. Det vil blive sikret, at der er komplementaritet mellem Horisont 2020 og Cosme.

2.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

- a) Lånefaciliteten, der yder lånefinansiering af forskning og innovation: "Unionens låne- og garantiservice for forskning og innovation"

Målet er at forbedre adgangen til lånefinansiering - lån, garantier, modgarantier samt andre former for gælds- og risikofinansiering - for offentlige og private foretagender og offentlig-private partnerskaber, der er involveret i forsknings- og innovationsaktiviteter, som kræver risikofyldte investeringer for at bære frugt. Der lægges især vægt på at støtte forskning og innovation med et højt potentiale for topkvalitet.

Da et af målene for Horisont 2020 er at bidrage til at bygge bro over den eksisterende kløft mellem FoU og innovation ved at hjælpe med at indføre nye eller forbedrede varer og tjenesteydelser på markedet, og under hensyntagen til den afgørende rolle, som fasen for konceptafprøvning spiller i videnoverførselsprocessen, kan der indføres mekanismer, som muliggør finansiering af de nødvendige faser til konceptafprøvning med henblik på at underbygge betydningen, relevansen og den fremtidige innovative virkning af resultaterne af de forskningsresultater eller den opfindelse, der er omfattet af overførslen.

Målgruppen for lånefinansieringen omfatter retlige enheder af alle størrelser, der kan låne og tilbagebetale penge, og navnlig SMV'er med potentiale for at gennemføre innovation og vokse hurtigt, mellemstore og store virksomheder, universiteter og forskningsinstitutioner, forsknings- og innovationsinfrastruktur anlæg, offentlig-private partnerskaber og instrumenter eller projekter med særlige formål.

Lånefacilitetens finansieringstilbud omfatter to hovedkomponenter:

- 1) En efterspørgselsstyret komponent, der yder lån og garantier efter først-til-mølle-princippet, med særlig støtte til SMV'er og selskaber med mellemstor markedsværdi. Denne komponent skal reagere på den stabile og vedvarende vækst, der har været i omfanget af RSFF-udlån, som er styret af efterspørgslen. Under SMV-komponenten støttes aktiviteter, der sigter mod at forbedre adgangen til finansiering for SMV'er og andre foretagender, der er drevet af FoU og/eller innovation. Dette kan omfatte støtte i SMV-instrumentets fase 3 afhængigt af efterspørgslen.
 - 2) En målrettet komponent, hvor hovedvægten ligger på politikker og vigtige sektorer, der spiller en afgørende rolle i indsatsen for at løfte samfundsmæssige udfordringer, styrke industrielt lederskab og konkurrenceevnen, støtte bæredygtig, kulstoffattig og inklusiv vækst og levere miljøvenlige produkter og tjenesteydelser og andre offentlige goder. Denne komponent skal hjælpe Unionen til at tackle forsknings- og innovationsaspekterne af sektorspecifikke politiske mål
- b) Egenkapitalfaciliteten, der yder egenkapitalfinansiering af forskning og innovation: "Unionens egenkapitalinstrumenter for forskning og innovation"

Målet er at bidrage til at overvinde manglerne på det europæiske venturekapitalmarked og skaffe egenkapital og kvasiegenkapital til dækning af innovative virksomheders udviklings- og finansieringsbehov fra iværksætterfasen til vækst og ekspansion. Der lægges først og fremmest vægt på at støtte målene for Horisont 2020 og dermed forbundne politikker.

Målgruppen for egenkapitalfinansieringen omfatter virksomheder af alle størrelser, der gennemfører eller kaster sig ud i innovationsaktiviteter, særlig innovative SMV'er og selskaber med mellemstor markedsværdi.

Egenkapitalfaciliteten fokuserer på fonde, der yder venturekapital i opstartsfasen og funds-of-funds og stiller venturekapital og kvasiegenkapital (herunder mezzaninkapital) til rådighed for individuelle porteføljeverksamheder. Faciliteten vil også have mulighed for at foretage investeringer i udvidelses- og vækstfasen i forening med egenkapitalfaciliteten for vækst under Cosme for at sikre løbende støtte gennem virksomhedernes opstarts- og udviklingsfase.

Egenkapitalfaciliteten, der hovedsagelig vil være efterspørgselsstyret, bygger på en porteføljetilgang, hvor venturekapitalfonde og andre lignende formidlere vælger, hvilke firmaer der skal investeres i.

Finansieringen kan øremærkes for at nå bestemte politiske mål, idet der tages udgangspunkt i de positive erfaringer med øremærkning til miljøinnovation under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013), f.eks. til at opnå mål, som er knyttet til de identificerede samfundsmæssige udfordringer.

Opstartskomponenten, der støtter de indledende faser, skal muliggøre egenkapitalfinansiering i bl.a. videnoverførselsorganisationer og lignende organer gennem støtte til teknologioverførsel (herunder overførslen til produktionssektoren af resultaterne af forskning og opfindelser på området for offentlig forskning, f.eks. gennem konceptafprøvning), startkapitalfonde, tværnationale startkapitalfonde og fonde for investeringer i den tidlige fase, private individuelle investorers saminvesteringsredskaber, intellektuelle ejendomsaktiver, platforme til udveksling af og handel med intellektuel ejendomsret og fonde, der yder venturekapital i opstartsfasen og funds-of-funds, der drives på tværs af grænserne og investerer i venturekapitalfonde. Dette kan omfatte støtte i SMV-instrumentets fase 3 afhængigt af efterspørgslen.

Vækstkomponenten foretager investeringer i udvidelses- og vækstfasen i forening med egenkapitalfaciliteten for vækst under Cosme, bl.a. investeringer i funds-of-funds i den offentlige og den private sektor, der drives på tværs af grænserne og investerer i venturekapitalfonde, hvoraf de fleste vil have et tematisk fokus, der støtter målene for Europa 2020-strategien.

3. Innovation i SMV'er

3.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at stimulere bæredygtig økonomisk vækst ved at øge graden af innovation i SMV'er, dække deres forskellige innovationsbehov gennem hele innovationskredsløbet for alle typer innovation og derved skabe hurtigt voksende internationalt aktive SMV'er.

I betragtning af SMV'ernes centrale rolle i Europas økonomi er forskning og innovation i SMV'er afgørende for at øge konkurrencen og styrke økonomisk vækst og jobskabelse og dermed nå målene for Europa 2020-strategien og navnlig flagskibsinitiativet "Innovation i EU".

Imidlertid har SMV'er – trods deres store andel af økonomien og beskæftigelsen og deres betydelige innovationspotentiale – forskellige former for problemer med at blive mere innovative og konkurrencedygtige, herunder mangel på finansielle ressourcer og adgang til finansiering, manglende færdigheder inden for innovationsstyring, svagheder i forbindelse med networking og samarbejde med eksterne parter og utilstrækkelig brug af offentlige indkøb til at fremme innovationen i SMV'er. Selv om der i Europa oprettes lige så mange nye virksomheder som i USA, har de europæiske SMV'er meget sværere ved at vokse og udvikle sig til store virksomheder end deres amerikanske modparter. Den internationaliserede forretningsverden med stadig mere indbyrdes forbundne værdikæder øger presset på SMV'erne yderligere. SMV'erne er nødt til at styrke deres forsknings- og innovationskapacitet. De må frembringe, udnytte og kommercialisere ny viden og nye forretningsidéer hurtigere og klare sig bedre i konkurrencen på globale markeder under hastig udvikling. Udfordringen består i at sætte gang i mere innovation i SMV'erne og derved styrke deres konkurrenceevne, bæredygtighed og vækst.

De foreslåede aktioner sigter mod at supplere nationale og regionale politikker og programmer for innovation i virksomheder, fremme samarbejdet mellem SMV'er, bl.a. tværnationalt samarbejde, klynger og andre innovationsrelevante aktører i Europa, slå bro over kløften mellem FoU og vellykket udbredelse på markedet, skabe mere innovationsvenlige rammer for virksomhederne, herunder foranstaltninger på efterspørgselsiden samt foranstaltninger, der har til formål at styrke overførsel af viden og støtte under hensyntagen til den skiftende karakter af innovationsprocesser, nye teknologier, markeder og forretningsmodeller.

Der vil blive knyttet tætte forbindelser med industrispecifikke EU-politikker, navnlig Cosme og de samhørighedspolitiske fonde, for at opnå synergivirkninger og en sammenhængende strategi.

3.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

SMV'er en vigtig drivkraft for innovation i kraft af deres evne til hurtigt og effektivt at omsætte nye idéer i succesrige virksomheder. De fungerer som vigtige kanaler for videnoverførsel, der bringer forskningsresultaterne ud på markedet. SMV'erne spiller en central rolle i processerne for overførsel af teknologi og viden, da de bidrager til at overføre de innovationer, som stammer fra den forskning, der finder sted på universiteter, i forskningsorganer og i virksomheder, som udfører forskning. I løbet af de sidste tyve år har innovative SMV'er givet anledning til, at hele sektorer er blevet fornyet, og at nye sektorer er opstået. Hurtigtvoksende virksomheder er afgørende for udviklingen af fremspirende industrier, og for at der kan komme fart i de strukturelle forandringer, som Europa behøver for at blive en videnbaseret og bæredygtig økonomi med vedvarende vækst og højkvalitetsarbejdspladser.

SMV'er findes i alle sektorer af økonomien. De udgør et vigtigere led i den europæiske økonomi end i andre regioner som f.eks. USA. Alle typer SMV'er kan innovere. De skal tilskyndes og hjælpes til at investere i forskning og innovation og styrke deres evne til at styre innovationsprocesser. Og når de investerer, bør de kunne trække på hele innovationspotentialet i det indre marked og det europæiske forskningsrum, så de kan skabe nye forretningsmuligheder i og uden for Europa og bidrage til at finde løsninger på centrale samfundsmæssige udfordringer.

Deltagelse i EU-finansieret forskning og innovation styrker SMV'ernes F&U- og teknologikapacitet, øger deres kapacitet til at frembringe, absorbere og bruge ny viden, øger den økonomiske udnyttelse af nye løsninger, stimulerer innovation inden for produkter, tjenester og forretningsmodeller, fremmer forretningsaktiviteter på større markeder og giver SMV'ernes vidennetværk en international dimension. SMV'er, der har en god innovationsstrategi, ofte baseret på eksternt ekspertise og kvalifikationer, opnår bedre resultater end andre.

Samarbejde på tværs af grænserne er et vigtigt element i SMV'ernes innovationsstrategi, for at de kan overvinde nogle af deres størrelsesrelaterede problemer, såsom adgang til teknologisk og videnskabelig kompetence og nye markeder. Samarbejde er med til at forvandle idéer til økonomisk gevinst og virksomhedsvækst og omvendt øge de private investeringer i forskning og innovation.

Regionale og nationale programmer for forskning og innovation, der ofte støttes via den europæiske samhørighedspolitik, spiller en afgørende rolle i indsatsen for at hjælpe SMV'er frem. De samhørighedspolitiske fonde har navnlig en central rolle at spille i forbindelse med kapacitetsudvikling og kan fungere som en slags genvej til topkvalitet for SMV'er, som får mulighed for at udvikle projekter i topklasse, der kan konkurrere om støtte under Horisont 2020. Alligevel er der kun få nationale og regionale programmer, der yder støtte til SMV'er, som

gennemfører forsknings- og innovationsaktiviteter på tværs af grænserne, til EU-dækkende formidling og udbredelse af innovative løsninger eller til grænseoverskridende innovationsstøttetjenester. Udfordringen består i at tilbyde SMV'erne tematisk åben støtte til at gennemføre internationale projekter i overensstemmelse med virksomhedernes innovationsstrategier. Der er derfor behov for aktioner på EU-plan, der kan supplere de aktiviteter, der gennemføres på nationalt og regionalt plan, for at styrke disse aktiviteter virkning og skabe mere åbne forsknings- og innovationsstøttesystemer.

3.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

a) Mainstreaming af SMV-støtte navnlig via et specifikt instrument

SMV'er støttes på tværs af Horisont 2020. Der bør derfor fastsættes bedre betingelser for SMV'er, der vil deltage i Horisont 2020. Desuden skal et SMV-specifikt instrument yde trinvis og gnidningsløs støtte gennem hele innovationskredsløbet. Det SMV-specifikke instrument er rettet mod alle typer innovative SMV'er, som udviser store ambitioner om at udvikle sig, vokse og gøre sig gældende på internationalt plan. Det tilbydes til alle typer innovation, herunder tjenesteinnovation, ikketeologisk innovation og social innovation, forudsat at hver af aktiviteterne indebærer en klar europæisk merværdi. Målet er at udvikle og udnytte SMV'er innovationspotentiale ved at udfylde finansieringshullet i forbindelse med tidlig højrisikoforskning og -innovation, stimulere innovation og øge den private sektors kommercialisering af forskningsresultater.

Instrumentet opererer under ét centraliseret forvaltningssystem, en let forvaltningsordning og et fælles indgangspunkt. Det gennemføres primært efter bottom-up-princippet gennem en kontinuerligt åben indkaldelse.

I forbindelse med alle de specifikke mål under prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" vil der blive gjort brug af det SMV-specifikke instrument, og der vil blive afsat et beløb hertil.

b) Støtte til forskningsintensive SMV'er

Målet er at fremme tværnational markedsorienteret innovation hos SMV'er, der udfører F&U. En særlig aktion vil blive rettet mod forskningsintensive SMV'er i alle sektorer, som udviser evne til at udnytte projektresultaterne kommercielt. Denne aktion vil være baseret på Eurostarsprogrammet.

c) Bedre innovationskapacitet hos SMV

Der ydes støtte til tværnationale aktiviteter, som understøtter gennemførelsen af og supplerer de SMV-specifikke foranstaltninger i hele Horisont 2020, navnlig for at forbedre SMV'ernes innovationskapacitet. Når det er hensigtsmæssigt, koordineres disse aktiviteter med tilsvarende nationale foranstaltninger. Der forudses et nært samarbejde med Netværket af nationale kontaktpunkter (NCP) og Enterprise Europe-netværket (EEN).

d) Støtte til markedsinitieret innovation

Tværnational markedsinitieret innovation for at forbedre rammebetingelserne for innovation skal støttes og de specifikke barrierer, der forhindrer navnlig innovative SMV'er i at vokse, skal fjernes.

DEL III

SAMFUNDSMÆSSIGE UDFORDRINGER

1. Sundhed, demografisk udvikling og trivsel

1.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at forbedre livslang sundhed og trivsel for alle.

Livslang sundhed og trivsel for alle - børn, voksne og ældre personer - økonomisk bæredygtige og innovative sundheds- og plejesystemer af høj kvalitet som en del af velfærdssystemet og muligheder for nye jobs og vækst er det, der er formålet med støtten til forskning og innovation i forbindelse med denne udfordring, og de vil være et væsentligt bidrag til Europa 2020-strategien.

Omkostningerne til Unionens sundheds- og sociale plejesystemer er stigende, og de forebyggende foranstaltninger i alle aldre bliver dyrere og dyrere. Antallet af europæere over 65 forventes at blive næsten fordoblet fra 85 millioner i 2008 til 151 millioner i 2060, og antallet af personer over 80 forventes at stige fra 22 til 61 millioner i samme periode. Hvis disse omkostninger skal kunne reduceres eller begrænses, sådan at de ikke bliver ubæredygtige, er det blandt andet nødvendigt at forbedre livslang sundhed og trivsel for alle, og derfor at opnå en effektiv forebyggelse, behandling og forvaltning af sygdomme og handicaps.

Kroniske tilstande og sygdomme er væsentlige årsager til handicap, svigtende helbred, sundhedsrelateret pension og for tidlig død og er forbundet med betydelige sociale og økonomiske omkostninger.

I Unionen er kardiovaskulære sygdomme årsag til mere end 2 millioner dødsfald og koster samfundet mere end 192 mia. EUR, mens kræft står for en fjerdedel af alle dødsfald og er den hyppigste årsag til dødsfald for personer i alderen 45-64. Mere end 27 millioner mennesker i Unionen lider af diabetes, og over 120 millioner mennesker lider af reumatiske sygdomme samt muskel- og knoglelidelser. Sjældne sygdomme er fortsat en stor udfordring, idet de rammer ca. 30 millioner mennesker i hele Europa. De samlede omkostninger til hjerneforstyrrelser (herunder, men ikke kun forstyrrelser, der har med mental sundhed at gøre, bl.a. depressioner) anslås at koste 800 mia. EUR. Det skønnes, at alene mentale forstyrrelser berører 165 millioner mennesker i EU, med udgifter på 118 mia. EUR. Disse beløb vil fortsat stige betydeligt, først og fremmest på grund af Europas aldrende befolkning og den hermed forbundne stigning i antallet af neurodegenerative sygdomme. Miljø- og erhvervsmæssige faktorer, livsstilsfaktorer og socioøkonomiske faktorer er relevante for mange af disse tilstande, og op til en tredjedel af den samlede sygdomsbyrde anslås at have tilknytning til disse faktorer.

Infektionssygdomme (f.eks. HIV/AIDS, tuberkulose og malaria) er et globalt problem og er årsag til 41 % af de 1,5 milliarder tabte sygdomsjusterede leveår på verdensplan, heraf 8 % i Europa. Fattigdomsrelaterede og oversete sygdomme er ligeledes et globalt problem. Vi må også være forberede på nye epidemier, genoplussende infektionssygdomme (herunder vandrelaterede sygdomme) og truslen fra stigende antimikrobiel resistens. Der må imødeses øgede risici for sygdomme med dyr som smittebærere.

Op udviklingen af lægemidler og vaccine bliver dyrere og dyrere og mindre og mindre effektiv. Bestræbelser på at skabe bedre resultater inden for udvikling af lægemidler og vacciner, inddrage alternative metoder i stedet for de klassiske sikkerheds- og effektivitetstest. Der må tages fat om de vedvarende uligheder på sundhedsområdet og de behov, der findes i særlige befolkningsgrupper (f.eks. dem, der lider af sjældne sygdomme), og der må sikres adgang til effektive og kompetente sundheds- og plejesystemer for alle europæere uanset alder eller baggrund.

Andre faktorer, som f.eks. ernæring, fysisk aktivitet, velstand, inklusion, engagement, social kapital og arbejde, påvirker også sundhed og trivsel, og der skal anlægges en holistisk tilgang.

På grund af højere forventet levetid vil alders- og befolkningsstrukturen i Europa ændre sig. Derfor vil forskning, der fremmer livslang sundhed, aktiv aldring og trivsel for alle være en hjørnesten i en vellykket tilpasning af samfundene til den demografiske udvikling.

1.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Sygdom og handicap bliver ikke stoppet af nationale grænser. En passende indsats på europæisk plan med hensyn til forskning, udvikling og innovation i samarbejde med tredjelande og med inddragelse af alle interesseparter, herunder patienter og slutbrugere, kan og bør være et afgørende bidrag til at tackle disse globale udfordringer, og derigennem tilstræbe opnåelse af FN's årtusindudviklingsmål, give bedre sundhed og trivsel for alle og placere Europa som en leder inden for de hastigt ekspanderende globale markeder for innovationer inden for sundhed og trivsel.

Dette afhænger af, at vi har fremragende forskning, som kan forbedre den grundlæggende forståelse af faktorer, der er afgørende for sundhed, sygdom, handicap, sunde beskæftigelsesvilkår, udvikling og aldring (herunder forventet levetid), og at den heraf følgende og eksisterende viden bliver omsat gnidningsløst og overalt til innovative, skalerbare, effektive, tilgængelige og sikre produkter, strategier, interventioner og ydelser. Endvidere kræver disse udfordringer, som man finder i hele Europa og i mange tilfælde i hele verden, at der bliver reageret med langsigtet og samordnet støtte til samarbejde mellem fremragende, tværfaglige og multisektorale teams. Det er også nødvendigt at tackle udfordringen i et samfundsøkonomisk og humanistisk perspektiv.

Også det komplekse i udfordringen og den indbyrdes afhængighed for dens komponenter gør det nødvendigt med en reaktion på europæisk plan. Mange af tilgangene, værktøjerne og teknologierne kan anvendes inden for mange af forsknings- og innovationsområderne inden for denne udfordring, og kan bedst støttes på EU-plan. Der er blandt andet tale om at forstå det molekylære grundlag for sygdom, at finde frem til innovative terapeutiske strategier og nye modelsystemer, tværfaglig anvendelse af viden inden for fysik, kemi og systembiologi, udvikling af langsigtede kohorter og gennemførelse af kliniske forsøg (herunder fokus på udvikling af lægemidler og virkningerne heraf inden for alle aldersgrupper), klinisk anvendelse af "-omik", systembiomedicin og udvikling af igt og anvendelsen heraf inden for sundhedspleje, navnlig e-sundhed. Kravene fra specifikke befolkningsgrupper bliver også håndteret bedst, når det sker på en integreret måde, for eksempel gennem udvikling af stratificeret og/eller personaliseret medicin, behandling af sjældne sygdomme og løsninger, hvor der ydes hjælp til at kunne have en uafhængig tilværelse.

For at øge virkningen af aktioner på EU-plan vil der blive ydet støtte til det fulde spektrum af forsknings-, udviklings- og innovationsaktiviteter fra grundforskning over omsættelse af viden om sygdom til ny behandling, til store forsøgs-, pilot- og demonstrationsaktioner, ved mobilisering af privat investering, til offentlige og prækommercielle indkøb af nye produkter, tjenesteydelser og skalerbare løsninger, som, når de er nødvendige, er interoperable og støttes af fastlagte standarder og/eller fælles retningslinjer. Denne samordnede, europæiske indsats kan øge den videnskabelige kapacitet inden for sundhedsforskningen og bidrage til den igangværende udvikling af EFR. Den vil også være en grænseflade, når og hvis det er relevant, til aktiviteter, der udvikles i forbindelse med sundhed for vækstprogrammet, de fælles programmeringsinitiativer, herunder "Forskning i neurodegenerative sygdomme", "Sund kost giver et sundt liv", "Antimikrobiel resistens", "Flere år, bedre liv" og det europæiske innovationspartnerskab om aktiv og sund aldring.

Ekspertpanelet for Sundhed bliver et videnskabsledet interessepartsforum, der udarbejder videnskabelige input angående denne samfundsmæssige udfordring. Det vil levere en sammenhængende, videnskabelig og fokuseret analyse af forsknings- og innovationsflaskkehalse og muligheder forbundet med denne samfundsmæssige udfordring, bidrage til fastlæggelsen af forsknings- og innovationsprioriteter og tilskynde til en EU-dækkende deltagelse heri. Gennem aktivt samarbejde med interesseparterne vil det bidrage til kapacitetsopbygning og fremme deling af viden og tættere samarbejde på dette område i hele Unionen.

1.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

Effektiv sundhedsfremme støttet af et robust dokumentationsgrundlag forebygger sygdomme, bidrager til trivsel og begrænser omkostningerne. Sundhedsfremme, aktiv aldring, trivsel og sygdomsforebyggelse afhænger også af en forståelse af vigtige sundhedsfaktorer, effektive forebyggende redskaber, effektiv sundheds- og sygdomsovervågning og -forberedelse samt effektive screeningprogrammer. Effektiv sundhedsfremme lettes endvidere gennem bedre oplysning af borgerne, hvilket opmuntrer til ansvarlige sundhedsmæssige valg.

Hvis det skal lykkes at forebygge, tidligt spore, forvalte, behandle og kurere sygdomme, handicap, skrøbelighed og nedsat funktion, skal det underbygges af en grundlæggende forståelse for deres determinanter og årsager, processer og virkninger samt faktorer, der ligger til grund for et godt helbred og trivsel. Forbedret forståelse af sundhed og sygdom vil kræve en tæt sammenkædning af grundforskning og klinisk, epidemiologisk og socioøkonomisk forskning. En effektiv datadeling, standardiseret databehandling og en sammenkobling af disse data med store kohorteundersøgelser har også stor betydning, ligesom omsættelsen af forskningsresultater i praksis, navnlig ved gennemførelse af kliniske forsøg, der bør være rettet mod alle aldersgrupper for at sikre, at lægemidlerne er tilpasset til deres anvendelse.

Genoplussen af gamle smitsomme sygdomme, herunder tuberkulose og den øgede forekomst af sygdomme, der kan forebygges ved vaccination, understreger yderligere behovet for en omfattende tilgang til fattigdomsrelaterede og oversete sygdomme. Det stigende problem med antimikrobiel resistens kræver ligeledes en omfattende tilgang.

Personaliseret medicin skal udvikles med henblik på at tilpasse forebyggende og terapeutiske tilgange til patienternes behov og skal underbygges af tidlig konstatering af sygdom. Det er en samfundsmæssig udfordring at tilpasse sig de større krav til sundheds- og plejesektoren på grund af den aldrende befolkning. Hvis der skal opretholdes effektiv sundhed og pleje for alle aldersgrupper, skal der gøres en indsats for at forbedre beslutningstagningen i forbindelse med forebyggelse og behandling, for at identificere og støtte formidlingen af bedste praksis inden for sundhedssektoren og støtte integreret behandling. En bedre forståelse af aldringsprocesserne og forebyggelse af aldersrelaterede sygdomme er grundlaget for at holde Europas borgere sunde og aktive gennem hele livet. Tilsvarende vigtig er den omfattende brug af teknologiske, organisatoriske og sociale innovationer, som især kan give ældre, kronisk syge og handicappede mulighed for at forblive aktive og uafhængige. Hermed vil deres fysiske, sociale og mentale velvære kunne øges og vare ved i længere tid.

Alle disse aktiviteter skal foregå på en sådan måde, at der ydes støtte gennem hele forsknings- og innovationscyklussen, hvilket kan styrke konkurrenceevnen for europæisk baserede virksomheder og udviklingen af nye

markedsmuligheder. Der vil også være fokus på at involvere alle sundhedsinteressenter, herunder patienter og patientorganisationer samt udbydere af sundheds- og plejetjenester, for at udvikle en forsknings- og innovationsdagsorden, som aktivt involverer borgerne og afspejler disses behov og forventninger.

Blandt de specifikke aktiviteter skal der være: forståelse af sundhedsdeterminanterne (herunder ernæring, fysisk aktivitet og køn samt miljømæssige, socioøkonomiske, erhvervmæssige og klimarelaterede faktorer); forbedring af sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse; forståelse af sygdomme og forbedring af diagnoser og prognoser; udvikling af effektive forebyggelses- og screeningprogrammer og forbedring af vurderingen af sygdomsmødtagelighed; forbedring af overvågningen af infektionssygdomme og beredskab med henblik på at bekæmpe epidemier og nye sygdomme; udvikling af nye og bedre præventive og terapeutiske vacciner og lægemidler; anvendelse af in silico-medicin til at forbedre sygdomsforvaltning og -forudsigelse; udvikling af regenerativ medicin og tilpassede behandlinger og sygdomsbehandling, herunder palliativ medicin. overførsel af viden til klinisk praksis og skalerbare innovationsaktioner; forbedring af sundhedsoplysning og bedre indsamling og anvendelse af kohorte- og administrative data på sundhedsområdet; standardiseret dataanalyse og teknikker; aktiv aldring og hjælp til en uafhængig tilværelse; individuel opmærksomhed på og mulighed for selv at styre sin sundhed; fremme af integreret pleje, herunder psykosociale aspekter; forbedring af videnskabelige værktøjer og metoder til at støtte den politiske beslutningstagning og reguleringsbehov; optimering af sundhedsplejens effektivitet; og reduktion af skævheder og uligheder på sundhedsområdet med dokumenteret beslutningstagning og udbredelse af bedste praksis og med innovative teknologier og fremgangsmåder. Udbydere af sundhedstjenester skal ansøres til aktivt at engagere sig med henblik på at sikre hurtig udnyttelse og gennemførelse af resultater.

2. FØDEVARESIKKERHED, BÆREDYGTIGT LANDBRUG OG SKOVBRUG, HAVFORSKNING OG FORSKNING I INDRE VANDVEJE OG BIOØKONOMIEN

2.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at sikre tilstrækkelige forsyninger af sikre og sunde fødevarer af høj kvalitet og andre biobaserede produkter gennem udvikling af produktive, bæredygtige og ressourceeffektive primærproduktions-systemer, fremme af tilknyttede økosystemtjenester og genvinding af biologisk diversitet sammen med konkurrencedygtige forsynings-, forarbejdnings- og afsætningskæder med lav CO₂-udledning. Dette vil fremskynde overgangen til en bæredygtig europæisk bioøkonomi, der kan slå bro mellem nye teknologier og deres gennemførelse.

I de kommende årtier vil Europa komme til at stå over for stigende konkurrence om begrænsede, udtømmelige naturressourcer, virkningerne af klimaændringer, navnlig på primære produktionssystemer (landbrug, herunder husdyravl og gartneri, skovbrug, fiskeri og akvakultur), og behovet for at kunne tilbyde en bæredygtig, sikker og sikret fødevarerforsyning for den europæiske og en stigende global befolkning. Det anslås, at det vil være nødvendigt med en stigning på 70 % i verdens fødevarerforsyning for at kunne brødføde den samlede befolkning på 9 milliarder mennesker i 2050. Landbruget står for omkring 10 % af Unionens drivhusgasemissioner, og selv om de falder i Europa, forventes de samlede emissioner fra landbruget at ville stige op til 20 % inden 2030. Endvidere vil Europa skulle sørge for tilstrækkelige og bæredygtigt fremstillede leverancer af råmaterialer, energi og industriprodukter under omstændigheder, hvor der bliver færre fossile kulstofressourcer (olie- og gasproduktionen forventes at falde med omkring 60 % inden 2050), og samtidig skal den opretholde sin konkurrenceevne. Bioaffald (man regner med op til 138 millioner ton om året i Unionen, og heraf bliver op til 40 % deponeret) er et enormt problem og giver store omkostninger, på trods af at det potentielt set har en høj merværdi.

For eksempel bliver skønsmæssigt 30 % af alle fødevarer, der bliver produceret i udviklede lande, smidt ud. Der er brug for store ændringer, hvis dette tal skal reduceres med 50 % i Unionen inden 2030⁽¹⁾. Derudover er de nationale grænser irrelevante, når der er tale om adgang for og spredning af dyre- og planteskadegørere og -sygdomme, herunder zoonotiske sygdomme og fødevarerbårne patogener. Det er nødvendigt med nationale forebyggende foranstaltninger, men tiltag på EU-plan er af væsentlig betydning for kontrol i sidste instans og for et effektivt fungerende indre marked. Udfordringen er kompleks, den påvirker en bred vifte af indbyrdes forbundne sektorer, og den kræver en holistisk og systemisk tilgang.

(1) COM(2011)0112.

Der er brug for flere og flere biologiske ressourcer for at kunne tilfredsstille markedsefterspørgslen efter en sikker og sund fødevarerforsyning, biomaterialer, biobrændsel og biobaserede produkter, lige fra forbrugsvarer til bulkkemikalier. Men kapaciteten i de jord- og vandbaserede økosystemer til deres fremstilling er begrænset, og samtidig er der konkurrence om udnyttelsen heraf, og de bliver ofte ikke forvaltet optimalt, hvilket for eksempel viser sig i et brat fald i jordens kulstofindhold og fertilitet samt i udtømningen af fiskebestandene. Der er et underudnyttet potentiale til fremme af økosystemtjenester fra landbrugsjord, skove, marine farvande og ferskvandsområder, hvis agronomiske, miljømæssige og sociale mål bliver integreret i bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug.

Potentialet i biologiske ressourcer og økosystemer vil kunne udnyttes på en langt mere bæredygtig, effektiv og integreret måde. For eksempel vil potentialet i biomasse fra landbrug, skove og affaldsstrømme af landbrugsmæssig, akvatisk, industriel og også bymæssig oprindelse kunne udnyttes bedre.

Alt i alt er der brug for en overgang til en optimal og vedvarende anvendelse af biologiske ressourcer og til bæredygtige, primære produktions- og forarbejdningsystemer, som kan fremstille flere fødevarer, fibre og andre biobaserede produkter med minimalt input, miljømæssig indvirkning og drivhusgasemissioner, bedre økosystemtjenester, nul spild og rimelig samfundsmæssig værdi. Målet er at skabe fødevarerproduktionssystemer, der skærper, styrker og nærer ressourcegrundlaget og gør det muligt at skabe bæredygtig velstand. Den måde, hvorpå fødevarerproduktionen håndteres, distribueres, markedsføres, forbruges og reguleres, skal i højere grad forstås og udvikles. For at det kan ske, er det helt afgørende med en kritisk indsats med sammenkoblet forskning og innovation samt en fortsat dialog mellem politiske, sociale, økonomiske og andre grupper af interesseparter både i og uden for Europa.

2.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Landbrug, skovbrug, fiskeri og akvakultur er sammen med biobaserede industrier de vigtigste sektorer i bioøkonomien. Bioøkonomien repræsenterer et alsidigt, voksende marked, som skønnes at have en værdi på over 2 000 mia. EUR, som giver 20 millioner jobs, og som stod for 9 % af den samlede beskæftigelse i Unionen i 2009. Hvis der investeres i forskning og innovation under denne samfundsmæssige udfordring, vil Europa kunne overtage lederskabet på de pågældende markeder og vil kunne spille en rolle med hensyn til at nå målene i Europa 2020-strategien og dens flagskibsinitiativer "Innovation i EU" og "Et ressourceeffektivt Europa".

En fuldt fungerende europæisk bioøkonomi – omfattende bæredygtig produktion af vedvarende ressourcer fra land-, fiskeri- og akvakulturmiljøer og deres omdannelse til fødevarer, foder, fibre, biobaserede produkter og bioenergi samt til de hertil knyttede offentlige goder – vil kunne skabe en høj EU-merværdi. Sideløbende med den markedsrelaterede funktion dækker bioøkonomien ligeledes en lang række funktioner knyttet til offentlige goder, biodiversitet og økosystemtjenester. Hvis den forvaltes på en bæredygtig måde, kan den mindske det miljømæssige aftryk af primærproduktion og forsyningskæden som helhed. Den kan øge deres konkurrenceevne, styrke Europas selvforsyningssevne og give jobs og erhvervsmuligheder, der er afgørende for udviklingen i land- og kystområder. Fødevarerikkerhed, bæredygtigt landbrug, akvatisk produktion, skovbrug og overordnet bioøkonomi – det er forbundne udfordringer, som er af europæisk og global art. Det er vigtigt med aktioner på EU-plan for at bringe klynger sammen, der kan give den nødvendige bredde og kritiske masse til supplerende af de bestræbelser, der gøres af en enkelt medlemsstat eller af grupper af medlemsstater. Med en mangesidet tilgang vil der kunne sikres den nødvendige tværgående, nærende vekselvirkning mellem forskere, erhvervsliv, landmænd/producenter, rådgivere og slutbrugere. Det er også nødvendigt, at det foregår på EU-plan, hvis der skal sikres sammenhæng i håndteringen af denne udfordring i alle sektorer og stærke bånd til relevante EU-politikker. En koordinering af forskning og innovation på EU-plan vil kunne stimulere og være med til at fremskynde de fornødne ændringer i hele Unionen.

Forskning og innovation har grænseflade til og vil støtte udarbejdelsen af et bredt spektrum af Unionens politikker og hertil knyttede mål, blandt andet den fælles landbrugspolitik (navnlig politikken for udvikling af landdistrikter, de fælles programlægningsinitiativer, herunder "Landbrug, fødevarerikkerhed og klimaforandringer", "Sund kost giver et sundt liv" og "Sunde og produktive have og oceaner") og det europæiske innovationspartnerskab om produktivitet og bæredygtighed i landbruget og det europæiske innovationspartnerskab vedrørende vand, den fælles fiskeripolitik, den integrerede maritime politik, det europæiske program om klimaændringer, vandrammedirektivet⁽¹⁾, havstrategirammedirektivet⁽²⁾, EU-handlingsplanen for skovbrug, temastrategien for jordbundsbeskyttelse, Unionens 2020 biodiversitetsstrategi, den strategiske energiteknologiplan, Unionens innovations- og industripolitikker, ekstern politik og udviklingsbistandspolitik, plantesundhedsstrategier, strategier om dyresundhed og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

dyrevelfærd og reguleringsrammer til beskyttelse af miljøet, sundhed og sikkerhed, til beskyttelse af ressourceeffektivitet og klimatiltag og til reduktion af affald. En bedre integration af hele processen fra grundforskning til innovation i tilknyttede EU-politikker vil i markant grad kunne forbedre deres EU-merværdi, give en løftestangseffekt, øge den samfundsmæssige relevans, tilvejebringe sunde fødevarerprodukter og være med til yderligere at udvikle bæredygtig forvaltning af land, have og oceaner og bioøkonomiske markeder.

Med det formål at støtte Unionens politikker med relation til bioøkonomi og for at gøre det lettere at styre og overvåge forskning og innovation vil der blive udført socioøkonomisk forskning og fremadrettede aktiviteter med relation til bioøkonomistrategien, herunder udvikling af indikatorer, databaser, modeller, fremsyn og prognoser og konsekvensanalyse af initiativer vedrørende økonomien, samfundet og miljøet.

Aktioner, der drives af udfordringer og fokuserer på sociale, økonomiske og miljømæssige fordele, og moderniseringen af sektorer og markeder knyttet til bioøkonomi skal have støtte gennem tværfaglig forskning, som fremdriver innovation og fører til udvikling af nye strategier, praksisser, bæredygtige produkter og processer. Der skal også være en bred tilgang til innovation, lige fra teknologisk, ikke-teknologisk, organisatorisk, økonomisk og social innovation til for eksempel måder til teknologioverførsel, nye forretningsmodeller, branding og tjenester. Det potentiale, som landbrugere og SMV'er har for at bidrage til innovation på området, må anerkendes fuldt ud. Tilgangen til bioøkonomien skal tage højde for betydningen af lokal viden og mangfoldighed.

2.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

a) Et bæredygtigt landbrug og skovbrug

Målet er at levere tilstrækkeligt med fødevarer, biomasse og andre råmaterialer og samtidig beskytte naturressourcerne, såsom vand, jord og biodiversitet, i et europæisk og globalt perspektiv og fremme økosystemtjenester, blandt andet for at modvirke klimaændringerne. I aktiviteterne skal der fokuseres på at højne landbrugsprodukternes kvalitet og værdi ved at levere et mere bæredygtigt og produktivt landbrugssystem, herunder husdyravl, og et mere bæredygtigt og produktivt skovbrugssystem, som er mangfoldige, robuste og ressourceeffektive (for så vidt angår lavemission og lavt eksternt input samt vand), beskytter naturressourcer, producerer mindre affald og kan tilpasse sig et miljø i forandring. Aktiviteterne skal desuden fokusere på at udvikle tjenester, koncepter og politikker, som kan få livet på landet til at blomstre og fremme et bæredygtigt forbrug.

Navnlig for skovbruget er målet på en bæredygtig måde at producere biomasse og biobaserede produkter, samt at levere økosystemtjenester med behørigt hensyn til skovbrugets økonomiske, økologiske og sociale aspekter. I aktiviteterne vil der blive fokuseret på videreudvikling af produktionen og bæredygtigheden af ressourceeffektive skovbrugssystemer, der kan medvirke til at styrke skovens modstandskraft og beskytte biodiversiteten, og som kan imødekomme den øgede efterspørgsel efter biomasse.

Samspelet mellem funktionelle planter og sundhed og trivsel samt udnyttelsen af gartneri og skovbrug til udvikling af grønnere byer vil også blive overvejet.

b) En bæredygtig og konkurrencedygtig landbrugsfødevarersektor for en sikker og sund kost

Målet er at opfylde borgernes og miljøets krav om sikre, sunde og billige fødevarer og at gøre fødevarer- og foderforarbejdningen, fordelingen og forbruget mere bæredygtige og fødevarersektoren mere konkurrencedygtig, samtidig med at fødevarerens kulturelle komponent også bliver taget i betragtning. I aktiviteterne skal der fokuseres på sunde og sikre fødevarer for alle, informerede kundevalg, kostbaserede løsninger og innovationer for forbedret sundhed samt konkurrencedygtige fødevarerforbejdningssystemer, som bruger færre ressourcer og tilsætningsstoffer og producerer færre biprodukter, affald og drivhusgasser.

c) Frigørelse af potentialet i akvatiske levende ressourcer

Målet er at forvalte og at udnytte og bevare akvatiske levende ressourcer på en bæredygtig måde for at maksimere de sociale og økonomiske fordele/afkast fra Europas oceaner, have og indre farvande, idet biodiversiteten beskyttes. I aktiviteterne skal der fokuseres på et optimalt bidrag til sikre fødevarerleverancer ved at udvikle et bæredygtigt og miljøvenligt fiskeri, på bæredygtig forvaltning af økosystemer, der leverer varer og tjenesteydelser, på en konkurrencedygtig og miljøvenlig europæisk akvakultur inden for den globale økonomi og på fremme af hav- og søfartsinnovation gennem bioteknologi, som kan sætte gang i intelligent "blå" vækst.

d) Bæredygtige og konkurrencedygtige biobaserede industrier og støtte til udvikling af en europæisk bioøkonomi

Målet er at fremme lavemissions-, ressourceeffektive, bæredygtige og konkurrencedygtige europæiske biobaserede industrier. I aktiviteterne skal der fokuseres på fremme af videnbaseret bioøkonomi ved at omdanne konventionelle industriprocesser og -produkter, så de bliver biobaserede og ressource- og energieffektive, udvikling af integrerede bioraffinaderier af anden eller efterfølgende generation, der optimerer brugen af biomasse fra primærproduktion, herunder restprodukter, bioaffald og biprodukter fra biobaseret industri, og på åbning af nye markeder ved at støtte standardiserings- og certificeringssystemer samt regulering og demonstration/forsøg på stedet, samtidig med at der tages hensyn til bioøkonomiens indvirkning på arealanvendelse og ændringer i arealanvendelse, samt til civilsamfundets synspunkter og bekymringer.

e) Tværgående havforskning

Målet er at forøge Unionens haves og oceaners indvirkning på samfundet og på økonomisk vækst gennem bæredygtig udnyttelse af havressourcerne, anvendelse af forskellige havenergikilder og de mange forskellige måder, man kan anvende havene på.

Aktiviteterne skal fokusere på tværgående videnskabelige og teknologiske udfordringer på hav- og søfartsområdet med henblik på at frigøre havenes og oceanernes potentiale på tværs af marine og maritime erhverv, samtidig med at miljøet beskyttes, og der sker en tilpasning til klimaændringerne. Denne strategisk koordinerede tilgang for havforskning på tværs af alle udfordringer og prioriteter i Horisont 2020 vil også støtte gennemførelsen af relevante EU-politikker til at bidrage til at levere vigtige mål for den blå vækst.

3. sikker, ren og effektiv energi

3.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at indføre et pålideligt, billigt, alment accepteret, bæredygtigt og konkurrencedygtigt energisystem, der tager sigte på at reducere afhængigheden af fossilt brændsel, set i lyset af de stadig mere knappe ressourcer, stigende energibehov og klimaændringerne.

Unionen vil reducere drivhusgasemissionerne med 20 % under niveauet i 1990 inden 2020 og opnå en yderligere reduktion på 80-95 % inden 2050. Desuden skal vedvarende energikilder dække 20 % af det endelige energiforbrug i 2020 sammenkoblet med et energieffektivitetsmål på 20 %. Hvis disse mål skal nås, vil det kræve en omlægning af energisystemet, hvor lavemission og udvikling af alternativer til fossile brændstoffer kombineres med energisikkerhed og overkommelige priser, samtidig med at Europas økonomiske konkurrenceevne styrkes. Europa er for øjeblikket langt fra dette overordnede mål. 80 % af det europæiske energisystem hviler stadig på fossile brændstoffer, og sektoren producerer 80 % af alle Unionens drivhusgasemissioner. Med henblik på at nå Unionens langsigtede klima- og energimål er det hensigtsmæssigt at øge andelen af budgettet til vedvarende energi, slutbrugerenergieffektivitet, intelligente net og energilagringsaktiviteter i forhold til syvende rammeprogram og øge budgettet til markedsudbredelsen af energiinnovationsaktiviteter, der iværksættes under programmet Intelligent Energi – Europa inden for rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013). Den samlede tildeling til disse aktiviteter skal tilstræbe at nå op på mindst 85 % af budgettet under denne samfundsmæssige udfordring. Hvert år går 2,5 % af Unionens BNP til energiimport, og det vil sandsynligvis stige. Hvis denne tendens fortsætter, vil det føre til fuld afhængighed af olie- og gasimport i 2050. På grund af udsvingene i energipriserne på verdensmarkedet og problemet med leveringssikkerheden bruger europæiske virksomheder og forbrugere en stadig stigende del af deres indkomst på energi. Europæiske byer er ansvarlige for 70-80 %⁽¹⁾ af det samlede energiforbrug i Unionen og for omkring samme andel af drivhusgasemissionerne.

Køreplanen for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050⁽²⁾ peger i retning af, at den planlagte reduktion af drivhusgasemissioner i vid udstrækning vil skulle nås inden for Unionens område. Det vil indebære, at CO₂-emissionerne skal være reduceret med over 90 % inden 2050 i elsektoren, med over 80 % i industrien, med mindst 60 % inden for transport og med omkring 90 % inden for boligsektoren og bolig tjenester. Køreplanen viser også, at bl.a. naturgas på kort til mellem lang sigt kan bidrage til omstillingen af energisystemet kombineret med anvendelsen af teknologi til CO₂-opsamling og -lagring (CCS-teknologi).

For at kunne opnå disse ambitiøse reduktioner kræves der betydelige investeringer inden for forskning, udvikling, demonstration og indførelse af effektive, sikre og pålidelige lavemissionsenergiteknologier og -tjenester til overkommelige priser, herunder gas, eloplagersteknologier og udbredelse af mindre energiproduktionsanlæg og mikroproduktionsanlæg. Det skal ske samtidig med ikke-teknologiske løsninger på både udbuds- og efterspørgselsiden, herunder ved at indlede deltagesprocesser og integrere forbrugerne. Alt dette skal indgå i en integreret bæredygtig lavemissionspolitik, som også omfatter centrale støtteteknologier, især ikt-løsninger og avanceret

⁽¹⁾ World Energy Outlook 2008, OECD- IEA, 2008.

⁽²⁾ COM(2011)0112.

fremstilling og forarbejdning samt avancerede materialer. Målet er at udvikle og nå frem til effektive energiteknologier og -tjenester, herunder integration af vedvarende energikilder, som kan udnyttes bredt på europæiske og internationale markeder, og at etablere intelligent forvaltning på efterspørgselssiden, som er baseret på et åbent og transparent marked for handel med energi og sikre intelligente energieffektive forvaltningssystemer.

3.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Nye teknologier og løsninger skal konkurrere på omkostninger og pålidelighed imod energisystemer med veletablerede parter og teknologier. Forskning og innovation er helt afgørende, hvis disse nye, renere og mere effektive lavemissionsenergikilder skal blive kommercielt attraktive i det nødvendige omfang. Hverken industrien alene eller medlemsstaterne hver for sig er i stand til at bære omkostningerne og risiciene, hvor hoveddrivkræfterne (overgang til en lavemissionsøkonomi, der giver sikker energi til rimelige priser), ligger uden for markedet.

Hvis denne udvikling skal fremskyndes, vil det kræve en strategisk tilgang på EU-plan, som spænder over energiforsyning, efterspørgsel og anvendelse i bygninger, tjenester, husholdninger, transport og industrielle værdikæder. Det vil indebære, at ressourcerne skal rettes ind efter hinanden i hele Unionen, blandt andet midlerne fra samhørighedspolitikken, især gennem de nationale og regionale strategier om god specialisering, emissionshandelsordninger, offentlige indkøb og andre finansieringsmekanismer. Det vil også kræve regulerings- og anvendelsespolitikker for vedvarende energikilder og energieffektivitet, skræddersyet teknisk bistand og kapacitetsopbygning, hvis de ikke-teknologiske barrierer skal fjernes.

Den strategiske energiteknologiplan (SET-planen) tilbyder en sådan strategisk tilgang. Den har en langsigtet dagsorden for tackling af de vigtigste innovationsflaskehalse, som energiteknologierne står over for i forbindelse med frontlinjeforskning og F&U/afprøvning af koncepter og med demonstration, når virksomheder søger kapital til at finansiere store, helt nye projekter og til at komme ind på flere markeder. Nye teknologier med revolutionerende potentiale vil ikke blive forsømt.

For at kunne gennemføre SET-planen fuldt ud anslås det, at der er behov for 8 mia. EUR om året i de næste ti år⁽¹⁾. Det ligger langt over kapaciteten hos individuelle medlemsstater eller aktører inden for forskning og industri. Det er nødvendigt med investeringer i forskning og innovation på EU-plan og med mobilisering af bestræbelser i hele Europa i form af fælles gennemførelse og deling af risici og kapacitet. Unionens finansiering af energiforskning og -innovation skal derfor supplere medlemsstaternes aktiviteter og fokusere på spydspidsteknologier og aktiviteter, som har en klar EU-merværdi, især aktiviteter med et stort potentiale til at mobilisere nationale ressourcer og skabe beskæftigelse i Europa. Indsatsen på EU-plan skal også støtte højrisiko- og omkostningsbetonede, langsigtede programmer, som går ud over, hvad individuelle medlemsstater har mulighed for, de skal samle bestræbelserne for at reducere investeringsrisici i aktiviteter i stor skala, for eksempel industriel demonstration, og udvikle interoperable energiløsninger for hele Europa.

Med gennemførelsen af SET-planen som forsknings- og innovationsstøtten i europæisk energipolitik vil Unionens forsyningsikkerhed og overgangen til en lavemissionsøkonomi blive styrket, forsknings- og innovationsprogrammer vil kunne knyttes til transeuropæiske og regionale investeringer i energiinfrastruktur, og investorernes vilje til at frigøre kapital til projekter med lang løbetid og betydelige teknologi- og markedsrisici vil kunne øges. Det vil give små og store virksomheder mulighed for innovation og hjælpe dem til at blive eller fortsætte med at være konkurrencedygtige på verdensplan, hvor mulighederne for energiteknologier er store og stadig stigende.

På den internationale scene betyder aktioner på EU-plan en kritisk masse, som kan virke tiltrækkende for andre teknologiledere og fremme internationale partnerskaber, hvormed Unionens mål kan nås. Det vil gøre det lettere for internationale partnere at samarbejde med Unionen om at opbygge fælles aktioner, som er til gensidig fordel og af gensidig interesse.

Aktiviteterne under denne samfundsmæssige udfordring vil derfor udgøre den teknologiske rygrad i europæisk energi- og klimapolitik. De vil også bidrage til at nå frem til flagskibsinitiativet »Innovationsunionen« på energiområdet og til de politisk mål, der er opstillet i flagskibsinitiativerne »Et ressourceeffektivt Europa«, »En industripolitik for en globaliseret verden« og »Digital dagsorden for Europa«.

⁽¹⁾ COM(2009)0519.

Forsknings- og innovationsaktiviteter om nuklear fission og fusionsenergi foregår inden for Euratomprogrammet, der er oprettet ved forordning (Euratom) nr. 1314/2013. Eventuelle synergier mellem denne samfundsmæssige udfordring og Euratomprogrammet tages i givet fald i betragtning.

3.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

a) Reduktion af energiforbruget og kulstofaftrykket ved intelligent og bæredygtig udnyttelse

I aktiviteterne skal der fokuseres på forskning og fuldskalaafprøvning af nye koncepter, ikke-teknologiske løsninger, mere effektive, socialt acceptable teknologikomponenter til rimelige priser og systemer med indbygget intelligens, så der bliver mulighed for realtidsenergiforvaltning for nye og eksisterende nær-nul-emissions-, nær-nul-energi- og positivenergibygninger, renoverede bygninger, byer og distrikter, opvarmning og nedkøling med vedvarende energi, højeffektive industrier og energieffektive og energibesparende løsninger og tjenester i stor skala for virksomheder, enkeltpersoner, fællesskaber og byer.

b) Billig lavemissionselektricitetsforsyning

I aktiviteterne skal der fokuseres på forskning, udvikling og fuldskalademonstration af innovative vedvarende energikilder, effektive og fleksible fossile lavemissionskraftværker og teknologier til kulstofopsamling og -oplagring eller til genanvendelse af CO₂, som giver stor målestok, lavere omkostninger og miljøsikre teknologier med højere konversionseffektivitet og større adgang til forskellige markeder og driftsmiljøer.

c) Alternative brændstoffer og mobile energikilder

I aktiviteterne skal der fokuseres på forskning, udvikling og fuldskalademonstration af teknologier og værdikæder, som kan gøre bioenergi og andre alternative brændstoffer mere konkurrencedygtig og bæredygtig til kraftvarmeproduktion og til land-, sø- og lufttransport, med potentiale til mere effektiv energiomdannelse, reducere tiden til markedet for brint- og brændselsceller og give nye muligheder med et langfristet løbetidspotentiale.

d) Et enkelt, intelligent, europæisk elektricitetsnet

I aktiviteterne skal der fokuseres på forskning, udvikling og fuldskalademonstration af nye intelligente energinetteknologier, støttende og afbalancerede teknologier, der muliggør større fleksibilitet og effektivitet, herunder konventionelle kraftværker, fleksibel energioplagring, systemer og markedskoncepter til planlægning, overvågning, kontrol og sikker drift af interoperable netværk, herunder standardiserings spørgsmål, på et åbent, kulstof-frit, miljømæssigt bæredygtigt, klimarobust og konkurrencedygtigt marked under normale vilkår og i katastrofetilfælde.

e) Ny viden og nye teknologier

I aktiviteterne skal der fokuseres på tværfaglig forskning i rene, sikre og bæredygtige energiteknologier (herunder visionære aktioner) og fælles gennemførelse af paneuropæiske forskningsprogrammer og faciliteter i verdensklasse.

f) Solid beslutningstagning og inddragelse af offentligheden

I aktiviteterne skal der fokuseres på udvikling af værktøjer, metoder, modeller og fremadrettede perspektivscenarier, som kan give en solid og transparent støtte til politikken, herunder aktiviteter rettet mod offentligheden og dennes engagement, brugerinddragelse, miljøindvirkning og bæredygtighedsvurdering, der forbedrer forståelsen af energirelaterede socioøkonomiske tendenser og udsigter.

g) Indførelse på markedet af energiinnovation - på grundlag af Intelligent Energi – Europa

Aktiviteterne skal bygge på og yderligere styrke dem, der iværksættes under programmet Intelligent Energi – Europa. I aktiviteterne skal der fokuseres på anvendt innovation og fremme af standarder, som kan gøre det lettere at indføre energiteknologier og -tjenester på markedet, afhjælpe ikketeknologiske barrierer og fremskynde en omkostningseffektiv gennemførelse af Unionens energipolitikker. Der vil også blive set med opmærksomhed på innovation inden for intelligent og bæredygtig udnyttelse af eksisterende teknologier.

4. Intelligent, grøn og integreret transport

4.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at udvikle et europæisk transportsystem, der er ressourcebesparende, klima- og miljøvenligt, sikkert og integreret til gavn for alle borgerne, økonomien og samfundet.

Europa må sørge for at forene borgernes og varernes stigende mobilitetsbehov og de skiftende behov som følge af nye demografiske og samfundsmæssige udfordringer med kravet om økonomiske resultater, et energieffektivt lavemissionssamfund og en klimarobust økonomi. Transportsektoren vil fortsat vokse, men der må ske en væsentlig reduktion af drivhusgasser og andre skadelige miljøpåvirkninger herfra, og dens afhængighed af olie og andre fossile brændstoffer må brydes, samtidig med at effektivitet og mobilitet må opretholdes på et højt niveau og territorial samhørighed fremmes.

Bæredygtig mobilitet er kun mulig med en radikal ændring i transportsystemet, herunder inden for offentlig transport, som kan inspireres af gennembrud i forskning i transport, langtrækkende innovation og en sammenhængende gennemførelse af mere grønne, sikre, pålidelige og intelligente transportløsninger for hele Europa.

Forskning og innovation skal indebære målrettede og tidsmæssige fordele for alle transportformer, som kan være med til at nå Unionens vigtigste politikmål og samtidig fremme den økonomiske konkurrenceevne, støtte overgangen til en klimarobust, energieffektiv lavemissionsøkonomi og opretholde det globale lederskab på markedet for såvel serviceindustrien som fremstillingsindustrien.

Det er ganske vist nødvendigt med betydelige investeringer i forskning, innovation og anvendelse, men hvis ikke der sker en forbedring af hele transport- og mobilitetssystemets bæredygtighed, og hvis Europas teknologiske førerrolle på transportområdet ikke kan bevares, vil der i det lange løb opstå uacceptabelt høje omkostninger af samfundsmæssig, økologisk og økonomisk art og skadelige følger for Europas beskæftigelse og langsigtede økonomiske vækst.

4.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Transport er en af hoveddrivkræfterne for Europas økonomiske konkurrenceevne og vækst. Den betyder mobilitet for mennesker og varer, hvilket er nødvendigt for et integreret, europæisk indre marked, territorial samhørighed og et åbent, inklusivt samfund. Den udgør en af Europas største aktiver hvad angår industriel kapacitet og servicekvaliteten, og den spiller en ledende rolle på mange verdensmarkeder. Transportindustrien og fremstillingen af transportudstyr står tilsammen for 6,3 % af Unionens BNP. Transportsektorens samlede bidrag til Unionens økonomi er endnu større i betragtning af handel, tjenester og arbejdstagermobilitet. Samtidig står europæisk transportindustri over for stigende, skærpet konkurrence fra andre dele af verden. Det vil være nødvendigt med gennembrudsteknologier, hvis Europas kommende konkurrenceforspring skal kunne sikres og svaghederne i vores nuværende transportsystem skal kunne afhjælpes.

Transportsektoren er en af de sektorer, der bidrager mest med drivhusgasser, og står for op til en fjerdedel af alle emissioner. Den er også en stor bidrager til andre luftforureningsproblemer. Transport er stadig 96 % afhængig af fossile brændstoffer. Det er af afgørende betydning at reducere denne miljøpåvirkning gennem en målrettet teknologisk forbedring under hensyn til, at hver enkelt transportform kæmper med forskellige udfordringer og er karakteriseret ved forskellige teknologiintegrationsprocesser. Hertil kommer, at færdselstætheden udgør et stadig større problem; systemerne er endnu ikke tilstrækkelig intelligente; alternativerne til at skifte over til mere bæredygtige transportformer er ikke altid attraktive; antallet af færdselsuheld ligger fortsat meget højt med 34 000 pr. år i Unionen; borgerne og virksomhederne forventer et transportsystem, der er tilgængeligt for alle, sikkert og pålideligt. Den bymæssige kontekst er en særlig stor udfordring og giver mulighed for transportens bæredygtighed og for en bedre livskvalitet.

Inden for få årtier vil den forventede vækstrate for transport få europæisk trafik til at gå helt i hårdknude og gøre de økonomiske omkostninger og samfundsmæssige indvirkninger utålelige med skadelige økonomiske og samfundsmæssige virkninger. Hvis de hidtidige tendenser fortsætter, forventes passagerkilometerne at blive fordoblet i løbet af de kommende 40 år og vokse dobbelt så hurtigt for luftfarten. CO₂-emissionerne vil være vokset med 35 % i 2050⁽¹⁾. Omkostningerne som følge af færdselstæthed vil stige med omkring 50 % til næsten 200 mia. EUR om året. De eksterne omkostninger i forbindelse med ulykker vil stige med omkring 60 mia. EUR i forhold til 2005.

(1) Kommissionens hvidbog "En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem" (COM(2011)0144).

Blot at fortsætte som før, kommer derfor slet ikke på tale. Forskning og innovation, som drives af politiske mål og er fokuseret på de vigtigste udfordringer, skal bidrage i væsentlig grad til at nå Unionens mål om at begrænse den globale temperaturstigning til 2 °C, fjerne 60 % af CO₂-emissionerne fra transport, i væsentlig grad reducere færdselstæthed og omkostningerne i forbindelse med ulykker og så godt som helt undgå dødelige trafikuheld i 2050 ⁽¹⁾.

Problemerne med forurening, færdselstæthed, sikkerhed og sikring er de samme i hele Unionen og kræver en samlet indsats i hele Europa. Det er afgørende, at der sker en acceleration af udviklingen og anvendelsen af nye teknologier og innovative løsninger for køretøjer ⁽¹⁾, infrastrukturer og transportforvaltning for at nå frem til et renere, sikrere, trygkere, mere tilgængeligt og effektivt intermodalt og multimodalt transportsystem i Unionen; for at nå frem til de resultater, der er nødvendige for at modvirke klimaændringer og forbedre ressourceeffektiviteten; og for at bevare europæisk lederskab på verdensmarkederne for transportrelaterede produkter og tjenesteydelser. Disse mål kan ikke nås med fragmenterede nationale bestræbelser alene.

Unionens finansiering af forskning og innovation inden for transport vil være et supplement til medlemsstaternes aktiviteter og fokusere på aktiviteter, der har en klar EU-merværdi. Det betyder, at hovedvægten vil blive lagt på prioriterede områder, som matcher europæiske politikmål, hvor det er nødvendigt med en kritisk masse af tiltag, hvor der må findes interoperable transportløsninger eller multimodale integrerede transportløsninger for hele Europa, der kan hjælpe med at fjerne flaskehalse i transportsystemet, eller hvor en samling af bestræbelserne tværnationalt og en bedre udnyttelse og en effektiv formidling af de eksisterende forskningsresultater vil kunne reducere investeringsrisiciene i forskning, fremme fælles standarder, og forskningsresultaternes tid til markedet kan afkortes.

Forsknings- og innovationsaktiviteter skal omfatte en bred vifte af initiativer, herunder relevante offentlig-private partnerskaber, der dækker hele innovationskæden og følger en integreret tilgang til innovative transportløsninger. Mange af aktiviteterne er specifikt rettet mod at bringe resultaterne ud på markedet: en programmatisk tilgang til forskning og innovation, demonstrationsprojekter, markedsføringskampagner og støtte til standardisering, regulering og innovative indkøbsstrategier tjener alle dette mål. Desuden vil engagement og ekspertise fra interessepartners side være med til at bygge bro mellem forskningsresultaterne og deres anvendelse i transportsektoren.

Investering i forskning og innovation rettet mod et mere grønt, intelligent og fuldt integreret, pålideligt transportsystem vil være et vigtigt bidrag til målene for Europa 2020-strategien- og for dens flagskibsinitiativ "Innovation i EU". Aktiviteterne vil støtte gennemførelsen af hvidbogen "En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem". De vil også bidrage til at nå frem til de politikmål, der er opstillet i flagskibsinitiativerne »Et ressourceeffektivt Europa«, "En industripolitik for en globaliseret verden" og "Digital dagsorden for Europa". De vil endvidere indgå i et samspil med de relevante fælles programlægningsinitiativer.

4.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

Aktiviteterne vil blive tilrettelagt på en sådan måde, at en integreret og modusspecifik tilgang er mulig, hvis det er hensigtsmæssigt. En flerårig synlighed og kontinuitet er nødvendig for at tage hensyn til de mange særlige karakteristika ved hver transportform og udfordringernes holistiske karakter, samt de relevante strategiske forsknings- og innovationsdagsordener under de transportrelaterede europæiske teknologiplatforme.

a) Ressourceeffektiv transport, der respekterer miljøet

Målet er at minimere transportsystemernes indvirkning på klimaet og miljøet (herunder støj- og luftforurening) ved at forbedre deres kvalitet og effektivitet med hensyn til anvendelse af naturressourcer og brændstoffer samt ved at mindske drivhusgasemissionerne og afhængigheden af fossile brændstoffer.

Aktiviteterne skal være fokuseret på at reducere ressourceforbruget, navnlig af fossile brændstoffer, drivhusgasemissioner og støjniveauer samt at forbedre transport- og køretøjs effektiviteten, at fremskynde udviklingen, fremstillingen og anvendelsen af en ny generation af rene køretøjer (elektriske, hydrogen- og andre lav- eller nulemissionskøretøjer), blandt andet ved gennem nyvindinger og optimering inden for motorer, energilagring og infrastruktur; at udforske og udnytte potentialet i alternative og bæredygtige brændstoffer og innovative og mere effektive fremdriftssystemer og operativsystemer, herunder brændselsinfrastruktur og opladning; at optimere planlægningen og brugen af infrastrukturer ved hjælp af intelligente transportsystemer, logistik og intelligent udstyr; og at øge anvendelsen af efterspørgselsstyring og offentlig og ikke-motoriseret transport samt intermodale mobilitetskæder, især i byområder. Innovation med sigte på at opnå lav- eller nulemission inden for alle transportformer stimuleres.

⁽¹⁾ "Køretøjer" forstås bredt og omfatter alle transportmidler.

b) Bedre mobilitet, mindre færdselstæthed og mere sikkerhed og sikring

Målet er at forene det stigende behov for mobilitet med mere flydende transport ved hjælp af innovative løsninger for gnidningsløse, intermodale, inklusive, tilgængelige, sikre, pålidelige, sunde og robuste transport-systemer til rimelige priser.

Aktiviteterne skal være fokuseret på at reducere færdselstæthed, forbedre adgangen, interoperabiliteten og passagervalg og at matche brugernes behov ved at udvikle og fremme integreret dør-til-dør transport, mobilitetsstyring og logistik; at fremme intermodalitet og anvendelse af intelligente planlægnings- og styringsløsninger; og i væsentlig grad at reducere antallet af ulykker og følgerne af sikkerhedstrusler.

c) Globalt lederskab for europæisk transportindustri

Målet er at styrke konkurrenceevnen og resultaterne for europæiske transportfremstillingsindustrier og hertil knyttede tjenester (herunder logistiske processer, vedligeholdelse, reparation, modernisering og genanvendelse) og bevare Europas førende position (f.eks. luftfart).

Aktiviteterne skal have fokus på at udvikle næste generation af innovative luft-, vandvejs- og landtransportmidler, sikre bæredygtig fremstilling af innovative systemer og udstyr og at forberede grundlaget for fremtidige transportmidler ved at arbejde med nye teknologier, koncepter og idéer, intelligente kontrolsystemer og interoperable standarder, effektive produktionsprocesser, innovative tjenester og certificeringsprocedurer, kortere udviklingstider og færre livscyklusomkostninger uden at bringe den operationelle sikkerhed og sikring i fare.

d) Samfundsøkonomisk og adfærdsmæssig forskning og fremadrettede aktiviteter vedrørende politiske beslutninger

Målet er at gøre den politiske beslutningstagning bedre, hvilket er nødvendigt for at kunne fremme innovation og imødekomme de udfordringer, der rejser sig i forbindelse med transport og de hertil knyttede samfundsmæssige behov.

Aktiviteterne skal have fokus på at give en bedre forståelse af transportrelaterede socioøkonomiske virkninger, tendenser og udsigter, herunder udviklingen i den fremtidige efterspørgsel, og at give de politiske beslutningstagere dokumentationsbaserede data og analyser. Man vil også være opmærksom på formidling af resultaterne af disse aktiviteter.

5. klimaindsats, miljø, ressourceeffektivitet og råstofforsyning

5.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at udvikle en ressource- og vandeffektiv økonomi og et ressourceeffektivt samfund, der er robust over for klimaændringer, beskyttelse og bæredygtig forvaltning af naturressourcer og økosystemer samt en bæredygtig råstofforsyning og -anvendelse for at opfylde den voksende verdensbefolknings behov inden for bæredygtige rammer for planetens naturressourcer og økosystemer. Aktiviteterne skal bidrage til at forbedre Europas konkurrenceevne og råstofsikkerheden og til at øge trivlsen, alt imens de sikrer miljømæssig integritet, modstandskraft og bæredygtighed, med sigte på at holde den gennemsnitlige globale opvarmning på under 2 °C og gøre det muligt for økosystemerne og samfundet at tilpasse sig klimaændringerne og andre miljøforandringer.

I løbet af det 20. århundrede 10-dobledes både verdens forbrug af fossilt brændsel og udvindingen af ressourcer. Denne periode med tilsyneladende rigelige og billige ressourcer er ved at være slut. Råstoffer, vand, luft, biodiversitet og terrestriske, akvatiske og marine økosystemer er alle under pres. Mange af verdens økosystemer er i forringelse, og op til 60 % af de tjenester, de leverer, bruges på en måde, der ikke er bæredygtig. I Unionen anvendes hvert år ca. 16 ton materialer pr. person, hvoraf 6 ton bliver til affald, og halvdelen heraf ender på lossepladser. Den globale efterspørgsel efter ressourcer vokser fortsat i takt med den voksende befolkning og de stigende forventninger, især hos mellemindkomstgrupperne i vækstøkonomierne. Den økonomiske vækst skal adskilles fra ressourceforbruget.

Gennemsnitstemperaturen ved jordens overflade er steget med ca. 0,8 °C i løbet af de sidste 100 år og forventes at stige med mellem 1,8 og 4 °C frem til udgangen af det 21. århundrede (i forhold til gennemsnittet i perioden 1980-1999) ⁽¹⁾. De virkninger for naturen og menneskeheden, som disse forandringer sandsynligvis vil medføre, er en udfordring for vores planet og dens evne til at tilpasse sig og en trussel mod den fremtidige økonomiske udvikling og menneskehedens trivsel.

⁽¹⁾ IPCC's fjerde vurderingsrapport, 2007, (www.ipcc.ch).

De stadig mere omfattende virkninger af klimaændringerne og miljøproblemer som forsurening af havene, ændring af havstrømme, stigning i havtemperaturer, smeltende indlandsis i de arktiske egne, og lavere saltindhold i havvand, jordforringelse og arealanvendelse, forringelse af jordens frugtbarhed, vandmangel, tørke og oversvømmelse, jordskælv og vulkanudbrud, ændringer i arternes geografiske forekomst, kemikaliefurening, overudnyttelse af ressourcer og tab af biodiversitet, er tegn på, at kloden er ved at nærme sig grænsen for bæredygtig udnyttelse. Uden en effektivitetsforbedring i alle sektorer, herunder gennem innovation af vandforsyningssystemer, forventes for eksempel vandefterspørgslen om 20 år at oversige udbuddet med 40 %, hvilket vil medføre alvorlige vandproblemer og tilfælde af vandmangel. Skovene forsvinder med en alarmerende høj hastighed på 5 millioner hektar om året. Samspillet mellem ressourcerne kan medføre systemiske risici, idet udtømmning af en ressource kan føre til et uigenkaldeligt vendepunkt for andre ressourcer og økosystemer. Hvis de nuværende tendenser fortsætter, bliver der brug for, hvad der svarer til mere end to jordkloder i 2050 til at rumme den voksende verdensbefolkning.

En bæredygtig forsyning og ressourceeffektiv forvaltning af råstoffer, herunder efterforskning, udvinding, forarbejdning, genbrug, genanvendelse og substitution af råstoffer, er altafgørende for, at moderne samfund og deres økonomier kan fungere. Sektorer som bygge- og anlægssektoren, kemikaliesektoren, bilsektoren, luftfartsindustrien, maskin- og udstyrsindustrien, der tegner sig for en samlet merværdi på 1 300 mia. EUR og omfatter ca. 30 mio. arbejdspladser, er alle stærkt afhængige af adgangen til råstoffer. Men forsyningerne af råstoffer til Unionen er under stigende pres. Desuden er Unionen stærkt afhængig af import af strategisk vigtige råstoffer, der i alarmerende grad påvirkes af markedsforvridninger.

Dertil kommer, at Unionen stadig har værdifulde mineralforekomster, hvis efterforskning, udvinding og forarbejdning begrænses af mangel på egnet teknologi, af utilstrækkelig styring af affaldskredsløb og af manglende investeringer og hæmmes af stigende global konkurrence. I betragtning af råstoffernes betydning for den europæiske konkurrenceevne, for økonomien og for deres anvendelse i innovative produkter har det højeste prioritet for Unionen at sikre en bæredygtig forsyning og ressourceeffektiv forvaltning af råstoffer.

Økonomiens evne til at tilpasse sig og blive mere robust over for klimaændringer og mere ressourceeffektiv og samtidig forblive konkurrencedygtig afhænger af en høj grad af miljøinnovation af samfundsmæssig, økonomisk, organisatorisk og teknologisk karakter. Med et globalt marked for miljøinnovation til en værdi på omkring 1 000 mia. EUR pr. år, der forventes tredoblet i 2030, udgør miljøinnovation en vigtig mulighed for at styrke konkurrenceevnen og jobskabelsen i de europæiske økonomier.

5.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Hvis vi skal opfylde Unionens og de internationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner og -koncentrationer og håndtere virkningerne af klimaændringerne, kræver det overgang til et samfund med lavt kulstofforbrug og udvikling og udbredelse af omkostningseffektive og bæredygtige teknologiske og ikke-teknologiske løsninger samt modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger og en bedre forståelse af, hvordan samfundet kan reagere på disse udfordringer. Unionens og de verdensomspændende politiske rammer skal sikre, at økosystemerne og biodiversiteten beskyttes, værdsættes og genoprettes på passende vis, så deres evne til at levere ressourcer og tjenester i fremtiden bevares. Vandudfordringer i landdistrikter, byer og industriområder skal tackles for at fremme innovation af vandforsyningssystemerne og ressourceeffektivitet samt beskytte akvatiske økosystemer. Forskning og innovation kan medvirke til at sikre en pålidelig og bæredygtig adgang til og udnyttelse af råstoffer på land og på havbunden og en væsentlig reduktion i ressourceforbruget og mængden af affald.

Hovedvægten i Unionens indsats lægges derfor på at støtte centrale EU-mål og -politikker, der omfatter hele innovationscyklussen og elementerne i videntrekanten, herunder Europa 2020-strategien; flagskibsinitiativerne "Innovation i EU", "En industripolitik for en globaliseret verden", "Digital dagsorden for Europa" og "Et ressourceeffektivt Europa" og den tilsvarende køreplan⁽¹⁾; køreplanen for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissions-økonomi i 2050, "Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag"⁽²⁾, Råstofinitiativet⁽³⁾, Unionens strategi for bæredygtig udvikling⁽⁴⁾, en integreret EU-havpolitik⁽⁵⁾, rammedirektivet om en havstrategi, vandrammedirektivet og direktiverne baseret herpå, oversvømmelsesdirektivet⁽⁶⁾, handlingsplanen for miljøinnovation og Unionens generelle miljøhandlingsprogram frem til 2020⁽⁷⁾. Disse aktioner skal, når det er hensigtsmæssigt, understøtte relevante europæiske innovationspartnerskaber og fælles programlægningsinitiativer. Den tværfaglige karakter af den forskning, der er nødvendig, kræver, at indbyrdes supplerende viden og ressourcer samles i en fælles pulje, for at denne udfordring kan gribes effektivt an på en bæredygtig måde.

(1) COM(2011)0571.

(2) COM(2009)0147.

(3) COM(2011)0025.

(4) COM(2009)0400.

(5) COM(2007)0575.

(6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27).

(7) COM(2012)0710.

I betragtning af klimaets og miljøets skala, kompleksitet og tværnationale og globale karakter samt den internationale dimension af råstofforsyningskæden må der handles på EU-plan og internationalt plan. Den tværfaglige karakter af den forskning, der er nødvendig, kræver, at indbyrdes supplerende viden og ressourcer samles i en fælles pulje, for at denne udfordring kan gribes effektivt an på en bæredygtig måde. Hvis ressourceforbruget og virkningerne for miljøet skal reduceres, kræver det en beslutsom samfundsmæssig og teknologisk overgang til en økonomi, der er baseret på et bæredygtigt forhold mellem naturen og menneskers velfærd. Koordinerede forsknings- og innovationsaktiviteter vil føre til bedre indsigt i og prognoser om klima- og miljøforandringer ud fra en systemisk og tværsektoriel synsvinkel, reducere usikkerheder, påpege og vurdere sårbarheder, risici, omkostninger og muligheder samt øge rækkevidden og forbedre virkningen af de samfundsmæssige og politiske tiltag og løsninger. Det er også målet at forbedre levering og formidling af forskning og innovation for at støtte den politiske beslutningstagning og sætte aktører på alle niveauer af samfundet i stand til at deltage aktivt i denne proces.

Spørgsmålet om adgang til råstoffer kræver en koordineret forsknings- og innovationsindsats på tværs af mange forskellige fagområder og sektorer, der kan bidrage til at levere sikre, økonomisk gennemførlige, miljømæssigt forsvarlige og socialt acceptable løsninger i hele værdikæden (efterforskning, udvinding, forarbejdning, projektering, bæredygtig brug og genbrug, genanvendelse og substitution). Innovation på disse områder vil give vækst- og jobskabesmuligheder såvel som innovative muligheder inden for videnskab, teknologi, økonomi, samfund, politik og forvaltning. Derfor er der iværksat europæiske innovationspartnerskaber om vand og råstoffer.

Ansvarelig miljøinnovation kan medføre værdifulde nye vækst- og jobskabesmuligheder. Løsninger, der udvikles gennem aktioner på EU-plan, kan modvirke alvorlige trusler mod industriens konkurrenceevne og muliggøre en hurtig udbredelse og reproduktion både inden og uden for det indre marked. Dette vil bidrage til overgangen til en grøn økonomi, der omfatter bæredygtig brug af ressourcer. Partnerne i denne strategi vil omfatte internationale, europæiske og nationale politiske beslutningstagere, internationale og medlemsstaternes programmer for forskning og innovation, europæisk industri og erhvervsliv, Det Europæiske Miljøagentur og de nationale miljøagenter samt andre relevante interesseparter.

Ud over bilateralt og regionalt samarbejde vil aktiviteterne på EU-plan også støtte relevante internationale tiltag og initiativer såsom Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemtjenester (IPBES) og Group on Earth Observations (GEO) (ad hoc-gruppen om jordobservation).

5.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

a) Bekæmpelse af klimaændringer og tilpasning hertil

Målet er at udvikle og vurdere innovative, omkostningseffektive og bæredygtige foranstaltninger og strategier vedrørende tilpasning og modvirkning, hvor der fokuseres på både CO₂ og andre drivhusgasser og aerosoler og fremhæves både teknologiske og ikke-teknologiske grønne løsninger gennem frembringelse af oplysninger, der skal danne grundlag for velinformerede, tidlige og effektive beslutninger, og gennem netværkssamarbejde blandt de nødvendige kompetente aktører. Aktiviteterne skal især lægge vægt på øget indsigt i klimaændringerne og i de risici, der er forbundet med ekstreme hændelser og pludselige klimarelaterede ændringer med henblik på at tilvejebringe pålidelige klimaprogner, vurdering af konsekvenser på globalt, regionalt og lokalt plan og af sårbare områder, udvikling af innovative og omkostningseffektive foranstaltninger vedrørende tilpasning og risikoforebyggelse og -forvaltning og støtte til modvirkningspolitikker og -strategier, herunder undersøgelser med fokus på andre sektorpolitikkers virkninger.

b) Miljøbeskyttelse, bæredygtig forvaltning af naturressourcerne, vand, biodiversitet og økosystemer

Målet er at skaffe den fornødne viden og værktøjer til forvaltning og beskyttelse af naturressourcerne med henblik på at sikre en bæredygtig balance mellem de begrænsede ressourcer og de nutidige og fremtidige samfundsmæssige og økonomiske behov. Aktiviteterne skal især lægge vægt på følgende: udbygning af vores indsigt i biodiversitet og i, hvordan økosystemerne fungerer, deres samspil med sociale systemer og deres rolle med hensyn til at holde gang i økonomien og sikre befolkningens trivsel, udvikling af integrerede tilgange til tackling af vandrelaterede udfordringer og overgangen til bæredygtig forvaltning og anvendelse af vandressourcer og vandforsyning, og tilvejebringelse af viden og værktøjer, der sikrer effektiv beslutningstagning og offentligt engagement.

c) Sikring af bæredygtig forsyning af råstoffer uden for energi- og landbrugsområdet

Målet er at øge vores viden om råstoffer og udvikle innovative metoder til omkostningseffektiv, ressourceeffektiv og miljøvenlig efterforskning, udvinding, forarbejdning, brug og genbrug, genanvendelse og genvinding af råstoffer og til at erstatte dem med økonomisk attraktive og miljømæssigt bæredygtige alternativer med en

lavere miljøpåvirkning, herunder processer og systemer med lukkede kredsløb. Aktiviteterne skal især lægge vægt på følgende: at opnå øget indsigt i råstoffernes tilgængelighed, fremme en bæredygtig og effektiv forsyning og brug og genbrug af råstoffer, herunder mineralske ressourcer fra land eller fra havet, finde alternativer til kritiske råstoffer og øge befolkningens bevidsthed og viden om råstoffer.

d) Fremme af overgangen til en grøn økonomi og et grønt samfund gennem miljøinnovation

Målet er at fremme alle former for miljøinnovation, der letter overgangen til en grøn økonomi. Aktiviteterne skal bl.a. bygge på og yderligere styrke dem, der iværksættes under miljøinnovationsprogrammet og især lægge vægt på at styrke miljømæssigt innovative teknologier, processer, tjenester og produkter, herunder at undersøge måder at reducere mængderne af råstoffer i produktionen og forbruget og overvinde hindringer i denne forbindelse, samt sætte skub i deres udbredelse og reproduktion på markedet, med særlig vægt på SMV'er, støtte innovative politikker, bæredygtige økonomiske modeller og samfundsmæssige ændringer, måle og vurdere fremskridtene i retning af en grøn økonomi og øge ressourceeffektiviteten ved brug af digitale systemer.

e) Udvikling af omfattende globale observations- og informationssystemer på miljøområdet

Målet er at sikre, at de langsigtede data og oplysninger, der er nødvendige for at klare denne udfordring, tilvejebringes. Aktiviteterne skal især lægge vægt på at udvikle kapacitet, teknologi og datainfrastruktur til observation og overvågning af jordkloden fra både telemåling og in situ-målinger, så der løbende kan tilvejebringes rettidige og præcise oplysninger, og der gives mulighed for prognoser og fremskrivninger. Der vil blive tilskyndet til gratis, åben og ubegrænset adgang til interoperable data og oplysninger. Aktiviteterne skal bidrage til at definere fremtidige operationelle aktiviteter under Copernicus-programmet og øge anvendelsen af Copernicus-data til forskningsaktiviteter.

f) Kulturarv

Målet er at forske i strategier, metoder og værktøjer, der skal bane vej for en dynamisk og bæredygtig kulturarv i Europa til imødegåelse af klimaændringerne. Kulturarven i sine mangfoldige fremtrædelsesformer udgør den levende kontekst for robuste samfund, der reagerer på mange forskellige slags forandringer. Forskning i kulturarven forudsætter en tværfaglig tilgang for at forbedre forståelsen af det historiske materiale. Aktiviteterne skal fokusere på at identificere robusthedsniveauer gennem observationer, overvågning og modellering samt at give en bedre indsigt i, hvordan samfund mærker og reagerer på klimaændringer og jordskælv og vulkanudbrud.

6. Europa i en verden i forandring - rummelige, innovative og reflekterende samfund

6.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at fremme en øget indsigt i Europa, finde løsninger og støtte rummelige og innovative og reflekterende europæiske samfund på baggrund af hidtil usete forandringer og voksende global indbyrdes afhængighed.

Europa står over for store socioøkonomiske udfordringer, der i høj grad påvirker dets fælles fremtid. Disse omfatter voksende økonomisk og kulturel indbyrdes afhængighed, aldring og demografisk forandring, social udstødelse og fattigdom, integration og desintegrering, ulige muligheder og migrationsstrømme, en voksende digital kløft, fremme af innovationskultur og kreativitet i samfund og virksomheder og en aftagende fornemmelse af tillid til demokratiske institutioner og mellem borgere og over landegrænser. Disse udfordringer er enorme og kræver en fælles europæisk tilgang, baseret på den fælles videnskabelige viden, som bl.a. samfundsvidenskaben og humaniora oparbejder.

Der er fortsat betydelige forskelle i Unionen, både inden for og mellem landene. I 2011 viste indekset for menneskelig udvikling, som er en samlet måling af fremskridt inden for sundhed, uddannelse og indkomst, at tallet for medlemsstaterne lå på mellem 0,771 og 0,910, hvilket altså afspejlede betydelige forskelle mellem landene. Der er også stadig store forskelle mellem kønnene: f.eks. er lønforskellen mellem mænd og kvinder i Unionen stadig i gennemsnit på 17,8 % i mændenes favør⁽¹⁾. I 2011 risikerede hver sjette EU-borger (ca. 80 mio. mennesker) at blive fattige. I løbet af de seneste to årtier er fattigdommen blandt unge og i børnefamilier vokset. Ungdomsledigheden ligger på over 20 %. 150 millioner europæere (ca. 25 %) har aldrig brugt internet og vil måske aldrig opnå tilstrækkelig digital kunnen. Den politiske ligegyldighed og polarisering i forbindelse med valg er også vokset, hvilket afspejler borgernes faldende tillid til de nuværende politiske systemer.

⁽¹⁾ COM(2010)0491.

Disse tal tyder på, at visse samfundsgrupper og fællesskaber vedvarende er ekskluderet fra den sociale og økonomiske udvikling og/eller demokratiske politikker. Disse uligheder ikke alene kvæler den samfundsmæssige udvikling, men hæmmer økonomierne i Unionen og reducerer forsknings- og innovationskapaciteten inden for og mellem landene.

En vigtig udfordring med at tackle disse uligheder bliver det at skabe miljøer, hvor europæiske, nationale og etniske identiteter kan sameksistere og være en berigelse for hinanden.

Desuden forventes antallet af europæere over 65 at stige betydeligt med 42 % fra 87 millioner i 2010 til 124 millioner i 2030. Dette udgør en stor udfordring for økonomien, samfundet og de offentlige finansers bæredygtighed.

Europas produktivits- og økonomiske vækstrater har været forholdsvis faldende i fire årtier. Desuden er dets andel af den globale videnproduktion og dets innovationsføring i forhold til vigtige vækstøkonomier som Brasilien og Kina i hurtig tilbagegang. Selv om Europa har et solidt forskningsgrundlag, er det nødvendigt, at dette grundlag bruges som et stærkt aktiv til innovative varer og tjenesteydelser.

Det er velkendt, at Europa skal investere mere i videnskab og innovation, og at det vil også skulle koordinere disse investeringer bedre end tidligere. Siden finanskrisen er mange økonomiske og sociale uligheder i Europa blevet forværret endnu mere, og en tilbagevenden til de økonomiske vækstrater fra før krisen synes at være meget langt væk for det meste af Unionen. Den nuværende krise tyder også på, at det er en udfordring at finde løsninger, der afspejler forskellighedene blandt medlemsstaterne og deres interesser.

Disse udfordringer må tackles samlet og på innovative og tværfaglige måder, da de er indbyrdes forbundne på kompleks og ofte uventet vis. Innovation kan føre til mindre rummelighed, hvilket man f.eks. kan se i forbindelse med fænomenet med den digitale kløft eller segmenteringen af arbejdsmarkedet. Social innovation og social tillid er undertiden vanskelige at forene i politikker, f.eks. i socialt vanskeligt stillede områder i storbyer i Europa. Desuden fører kombinationen af innovation og borgernes nye behov også til, at de politiske beslutningstagere og de økonomiske og sociale aktører finder nye løsninger, som ikke tager højde for etablerede grænser mellem sektorer, aktiviteter, varer eller tjenesteydelser. Fænomener som f.eks. væksten inden for internettet, de finansielle systemer, den aldrende økonomi og det økologiske samfund viser med stor tydelighed, hvordan det er nødvendigt at tænke og reagere på disse spørgsmål samtidig på tværs af deres rummeligheds- og innovationsdimensioner.

I lyset af den indbyggede kompleksitet i disse udfordringer og udviklingen i behovene er det derfor vigtigt at udvikle innovativ forskning og nye intelligente teknologier, processer og metoder, sociale innovationsmekanismer, koordinerede aktioner og politikker, som kan foregribe eller indvirke på de vigtigste udviklingstendenser i Europa. Det kræver en ny forståelse af de faktorer, der er afgørende for innovation. Det kræver desuden, at man forstår de underliggende tendenser og virkninger i disse udfordringer og genopdager eller genopfinder succesrige former for solidaritet, adfærd, koordination og kreativitet, som gør Europa til noget specielt for så vidt angår rummelige, innovative og reflekterende samfund sammenlignet med andre regioner i verden.

Det kræver også en mere strategisk tilgang til samarbejde med tredjelande, der bygger på en dybere indsigt i Unionens fortid og dets nuværende og fremtidige rolle som en global aktør.

6.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Disse udfordringer går ud over nationale grænser og kræver derfor mere komplekse komparative analyser for at udvikle et grundlag, på hvilket nationale og europæiske politikker bedre kan forstås. Sådanne komparative analyser bør behandle mobiliteten (såvel for mennesker, varer, tjenesteydelser og kapital som for kompetencer, viden og idéer) og former for institutionel samarbejde, tværkulturelt samspil og internationalt samarbejde. Hvis disse udfordringer ikke forstås og foregribes bedre, vil globaliseringskræfterne også drive de europæiske lande til at konkurrere indbyrdes i stedet for at samarbejde, hvilket vil forstærke forskellene i Europa i stedet for at styrke de fælles træk og opnå den rigtige balance mellem samarbejde og konkurrence. Hvis disse kritiske spørgsmål, herunder de socioøkonomiske udfordringer, kun tackles på nationalt niveau, vil der opstå fare for en ineffektiv ressourcenuyttelse, en eksternalisering af problemer til andre europæiske og ikkeeuropæiske lande og en forstærkning af de sociale, økonomiske og politiske spændinger, som vil kunne få direkte følger for traktaternes mål vedrørende Unionens værdier, navnlig i afsnit I i traktaten om Den Europæiske Union.

For at forstå, analysere og opbygge inklusive, innovative og reflekterende samfund må Europa finde et svar, der får potentialet i fælles idéer til at udfolde sig, hvis Europa fremover skal skabe ny viden, nye teknologier og nye kapaciteter. Med begrebet rummelige samfund anerkendes mangfoldigheden i kultur, regioner og socioøkonomisk udvikling som en europæisk styrke. Det er nødvendigt at gøre europæisk mangfoldighed til en kilde til innovation og udvikling. Sådanne bestræbelser vil hjælpe Europa med at håndtere sine udfordringer ikke alene internt, men også som en global aktør på den internationale scene. Dette vil igen hjælpe medlemsstaterne med at drage fordel af erfaringerne andre steder og gøre det muligt for dem bedre at udforme deres egne specifikke aktioner svarende til deres respektive kontekster.

Arbejdet med at fremme nye former for samarbejde mellem EU-landene og i resten af verden og på tværs af relevante forsknings- og innovationsfællesskaber vil derfor være centralt under denne samfundsmæssige udfordring. Det vil systematisk blive tilstræbt at støtte sociale og teknologiske innovationsprocesser, anspore intelligent og partcipatorisk offentlig forvaltning samt påvirke og fremme en dokumentationsbaseret politisk beslutningstagning, således at alle disse aktiviteter relevans styrkes for de politiske beslutningstagere, de sociale og økonomiske aktører og borgerne. Forskning og innovation vil være en forudsætning for det europæiske erhvervslivs og de europæiske tjenesteydelsers konkurrenceevne, med særlig vægt på bæredygtighed, fremme af uddannelse, forøgelse af beskæftigelsen og mindskelse af fattigdommen.

EU-finansieringen inden for rammerne af denne udfordring vil således støtte udviklingen, gennemførelsen og tilpasningen af centrale EU-politikker, navnlig Europa 2020-strategiens mål. Det har, når og hvis det er hensigtsmæssigt, grænseflade til de fælles programmeringsinitiativer, herunder "Kulturarven", "Flere år, bedre liv" og "Byernes Europa" og det vil blive tilstræbt at tilvejebringe koordination med FFC's direkte aktioner.

6.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

6.3.1. Rummelige samfund

Målet er at opnå større forståelse af de samfundsmæssige forandringer i Europa, deres indvirkning på den sociale samhørighed og at analysere og udvikle den sociale, økonomiske og politiske integration og fremme en positiv tværkulturel dynamik i Europa og med internationale partnere gennem avanceret forskning og tværfaglighed, teknologiske fremskridt og organisatoriske innovationer. De vigtigste udfordringer, der skal tackles vedrørende europæiske modeller for social samhørighed, er bl.a. migration, integration, demografisk udvikling, det aldrende samfund og handicap, uddannelse og livslang læring, foruden bekæmpelse af social udstødelse og fattigdom under hensyn til de forskellige regionale og kulturelle forhold.

Forskning inden for samfundsvidenskab og humaniora spiller en ledende rolle her, da det undersøger forandringer i tid og rum og giver mulighed for undersøgelser af forestillinger om fremtiden. Europa har i sin omfattende fælles historie både kendt til samarbejde og konflikt. Dets dynamiske kulturelle interaktioner giver inspiration og muligheder. Der skal forskes for at opnå større indsigt i identitet og tilhørsforhold i samfundene, regionerne og nationerne. Forskningen vil støtte de politiske beslutningstagere i deres arbejde med at udforme politikker, som skaber beskæftigelse, bekæmper fattigdom og forebygger forekomsten af forskellige former for opsplitning, konflikter og politisk og social udstødelse, diskrimination og uligheder, f.eks. køns- og generationsbestemte uligheder, diskrimination som følge af handicap eller etnisk oprindelse eller digitale eller innovationsrelaterede kløfter, i de europæiske samfund og i andre regioner i verden. Den skal især bidrage til gennemførelsen og tilpasningen af Europa 2020-strategien og Unionens overordnede optræden udadtil.

Aktiviteterne skal fokusere på at forstå og skabe eller indføre:

- a) mekanismerne til at fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst
- b) betroede organisationer, praksis, tjenester og politikker, der er nødvendige for at opbygge robuste, rummelige, deltagelsesbaserede, åbne og kreative samfund i Europa under særligt hensyn til migration, integration og demografisk udvikling
- c) Europas rolle som en global aktør, navnlig for så vidt angår menneskerettigheder og global retfærdighed
- d) fremme af bæredygtige og rummelige miljøer gennem innovativ fysisk planlægning og byplanlægning.

6.3.2. Innovative samfund

Målet er at fremme udviklingen af innovative samfund og politikker i Europa gennem medinddragelse af borgere, civilsamfundsorganisationer, virksomheder og brugere i forskning og innovation og fremme koordinerede forsknings- og innovationspolitikker i forbindelse med globaliseringen og behovet for at fremme de højeste etiske standarder. Der vil især blive ydet støtte til udviklingen af EFR og udformningen af rammebetingelser for innovation.

Kulturel og samfundsmæssig viden er en vigtig kilde til kreativitet og innovation, herunder erhvervsmæssig og social innovation og innovation i den offentlige sektor. I mange tilfælde går sociale og brugerstyrede innovationer også forud for udviklingen af innovative teknologier, tjenester og økonomiske processer. De kreative industrier er en vigtig kilde til at tackle samfundets udfordringer og til konkurrencedygtighed. Da de indbyrdes forbindelser mellem social og teknologisk innovation er komplekse og sjældent lineære, er der behov for yderligere forskning, herunder tværsektoriel og tværfaglig forskning, i udviklingen af alle typer innovation og aktiviteter, der finansieres med henblik på at fremme en reel udvikling heraf i fremtiden.

Aktiviteterne skal fokusere på:

- a) at styrke dokumentationsgrundlaget og støtten til flagskibsinitiativet "Innovation i EU" og EFR
- b) at undersøge nye former for innovation med særlig vægt på social innovation og kreativitet og forstå, hvordan alle former for innovation bliver udviklet, får succes eller mislykkes
- c) at gøre brug af alle generationers innovative, kreative og produktive potentiale
- d) at fremme et sammenhængende og effektivt samarbejde med tredjelande.

6.3.3. Reflekterende samfund - kulturarv og europæisk identitet

Målet er at bidrage til en indsigt i Europas intellektuelle grundlag - dets historie og de mange europæiske og ikkeeuropæiske påvirkninger - som inspiration for vores liv i dag. Europa kendetegnes ved mange forskellige folk (herunder minoriteter og oprindelige folk), traditioner og regionale og nationale identiteter samt forskellige grader af økonomisk og samfundsmæssig udvikling. Migration og mobilitet, medier, industri og transport bidrager til mangfoldigheden af synspunkter og livsstile. Denne mangfoldighed og dens muligheder bør anerkendes og tages i betragtning.

Europæiske samlinger, herunder digitale samlinger, i biblioteker, arkiver, museer, gallerier og andre offentlige institutioner rummer en rigdom af uudnyttet dokumentation og studieobjekter. Disse arkivalieressourcer repræsenterer sammen med den immaterielle kulturarv hver enkelt medlemsstats historie, men også Unionens kollektive arv, der er opstået gennem tiden. Dette materiale bør gøres tilgængeligt, også gennem nye teknologier, for forskere og borgere for at give mulighed for et kig ind i fremtiden gennem fortidens arkiv. Adgang til og opbevaring af kulturarven i disse former er nødvendig for en levende nutidig udveksling inden for og på tværs af de europæiske kulturer og bidrager til en bæredygtig økonomisk vækst.

Aktiviteterne skal fokusere på:

- a) at studere den europæiske arv, hukommelse, identitet, integration og kulturelle interaktion og udmøntning, herunder dens repræsentationer i kulturelle og videnskabelige samlinger, arkiver og museer, for at blive klogere på og bedre forstå nutiden gennem fyldigere fortolkninger af fortiden
- b) at forske i europæiske landes og regioners historie, litteratur, kunst, filosofi og religioner og se, hvordan disse har påvirket den nutidige europæiske mangfoldighed
- c) at forske i Europas rolle i verden, i den gensidige påvirkning og de indbyrdes bånd mellem verdens regioner og et kig udefra på de europæiske kulturer.

7. Sikre samfund - beskytte Europas og dets borgeres frihed og sikkerhed

7.1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at fremme sikre europæiske samfund på baggrund af hidtil usete forandringer og voksende indbyrdes afhængighed i verden og globale trusler og samtidig styrke den europæiske tradition for frihed og retfærdighed.

Europa har aldrig været så fredeligt konsolideret som nu, og sikkerhedsniveauet for europæiske borgere er højt sammenlignet med andre dele af verden. Men Europa er stadig sårbart i en verden med stigende globalisering, hvor samfund står over for sikkerhedstrusler og -udfordringer, der er tiltagende, både hvad angår omfang og avancerede former.

Truslen fra store militære aggressioner er aftaget, og sikkerhedsspørgsmål fokuserer nu på nye mangesidede, internt forbundne og transnationale trusler. Der skal tages hensyn til aspekter såsom menneskerettigheder, miljøforringelser, politisk stabilitet og demokrati, sociale anliggender, kulturel og religiøs identitet eller immigration. I denne forbindelse hænger de interne og eksterne sikkerhedsaspekter uløseligt sammen. For at kunne stå vagt om friheden og sikkerheden har EU behov for virkningsfulde modtræk gennem anvendelse af en omfattende og innovativ række af sikkerhedsinstrumenter. Forskning og innovation kan spille en klar støttende rolle som en katalysator, men kan dog ikke alene garantere sikkerheden. Forsknings- og innovationsaktiviteter bør være rettet mod at forstå, opdage, forebygge, afskrække fra, forberede sig på og beskytte mod sikkerhedstrusler. Endvidere udgør sikkerhed en fundamental udfordring, der ikke kan løses gennem en uafhængig og sektorspecifik behandling, men kræver en mere ambitiøs, koordineret og holistisk tilgang.

Borgerne påvirkes i stigende grad af mange former for usikkerhed, hvad enten der er tale om kriminalitet, vold, terrorisme, naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, cyberangreb, krænkelser af privatlivets fred eller andre former for sociale eller økonomiske forstyrrelser.

Ifølge en række skøn er der sandsynligvis hvert år op til 75 millioner direkte ofre for kriminalitet i Europa ⁽¹⁾. De direkte omkostninger som følge af kriminalitet, terrorisme, ulovlige aktiviteter, vold og katastrofer i Europa er blevet anslået til mindst 650 mia. EUR (ca. 5 % af Unionens BNP) i 2010. Terrorismens fatale følger har åbenbart sig i flere dele af Europa og resten af verden, hvor de har kostet mange menneskeliv og medført betydelige økonomiske tab. Den har også en betydelig kulturel og global virkning.

Borgere, virksomheder og institutioner er stadig mere involveret i digitale interaktioner og transaktioner på sociale, finansielle og kommercielle områder, men udviklingen af internettet har også ført til cyberkriminalitet for milliarder af euro hvert år og til cyberangreb på kritiske infrastrukturer samt til krænkelser af privatlivet, som berører både enkeltpersoner og enheder på hele kontinentet. Ændringerne i arten og opfattelsen af usikkerhed i hverdagen vil formodentlig påvirke borgernes tillid ikke bare til institutionerne, men også til hinanden.

For at kunne forudse, forebygge og håndtere disse trusler er det nødvendigt at forstå årsagerne, udvikle og anvende innovative teknologier, løsninger, prognoseværktøjer og viden, opmuntre til samarbejde mellem udbydere og brugere, finde løsninger på spørgsmål vedrørende civil sikkerhed, forbedre konkurrenceevnen hos den europæiske sikkerhedsindustri og de europæiske udbydere af sikkerhedstjenester, herunder ikt og forebygge og bekæmpe misbrug af private oplysninger og krænkelser af menneskerettigheder på internettet og andre steder, samtidig med at de europæiske borgeres individuelle rettigheder og frihedsrettigheder sikres.

For at skabe et bedre samarbejde på tværs af grænserne mellem forskellige former for nødtjenester skal der lægges vægt på interoperabilitet og standardisering.

Endelig vil et vigtigt aspekt af denne samfundsmæssige udfordring være at udbygge den samfundsmæssige dimension af sikkerhedsforskningen, da sikkerhedspolitikkerne bør hænge tæt sammen med de forskellige socialpolitikker.

Respekt for grundlæggende værdier som frihed, demokrati, lighed og retsstatsprincippet skal være grundlaget for enhver aktivitet, som iværksættes i forbindelse med denne udfordring for at skabe sikkerhed for de europæiske borgere.

7.2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Unionen og dens borgere, industri og internationale partnere oplever en række sikkerhedstrusler såsom kriminalitet, terrorisme, menneskesmugling og nødsituationer, der involverer store menneskemængder, og som skyldes menneskeskabte katastrofer eller naturkatastrofer. Disse trusler kan krydse grænser og være rettet mod fysiske mål eller cyberspace med angreb fra forskellige kilder. Eksempelvis kan angreb på offentlige myndigheders og private enheders informations- eller kommunikationssystemer ikke blot underminere borgernes tillid til informations- og kommunikationssystemer og føre til direkte finansielle tab og et tab af forretningsmuligheder, men kan også få alvorlige konsekvenser for kritisk infrastruktur og tjenester inden for energi, luftfart og anden transport, vand- og fødevarerforsyning, eller sundhed, finans og telekommunikation.

Disse trusler kan muligvis bringe det indre fundament for vores samfund i fare. Teknologi og kreativt design kan yde et vigtigt bidrag til de reaktioner, der skal iværksættes. Når nye løsninger udformes, bør man dog holde sig for øje, at midlerne skal være hensigtsmæssige og afpasset efter samfundets krav, navnlig for så vidt angår garantier for borgernes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.

Endelig udgør sikkerhed også en stor økonomisk udfordring i betragtning af Europas andel af det hurtigt voksende globale sikkerhedsmarked. I betragtning af de konsekvenser, som visse trusler vil kunne påføre tjenester, netværk eller virksomheder, er det blevet kritisk for økonomien og det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne at implementere egnede sikkerhedsløsninger. Samarbejde mellem medlemsstater, men også med tredjelande og internationale organisationer er en del af denne udfordring.

EU-finansiering af forskning og innovation inden for rammerne af denne samfundsmæssige udfordring vil således støtte udviklingen, gennemførelsen og tilpasningen af centrale EU-politikker, navnlig Europa 2020-strategiens mål, den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og Unionens strategi for den indre sikkerhed og flagskissinitiativet "Digital dagsorden for Europa". Det vil blive tilstræbt at tilvejebringe koordination med FCC's direkte aktioner.

⁽¹⁾ COM(2011)0274.

7.3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

Målet er at støtte EU-politikkerne for intern og ekstern sikkerhed og at opnå større cybersikkerhed, tillid og sikring af privatlivets fred på det digitale indre marked, samtidig med at konkurrenceevnen i Unionens sikkerheds- og serviceindustrier herunder ikt forbedres. Aktiviteterne skal omfatte fokus på forskning i og udvikling af næste generation af innovative løsninger ved at arbejde med nyskabende koncepter, design og interoperable standarder. Dette skal opnås gennem udvikling af innovative teknologier og løsninger, som afhjælper sikkerhedsmangler og fører til en reduktion af risikoen fra sikkerhedstrusler.

I disse målrettede aktioner vil der blive taget højde for behovene hos forskellige slutbrugere (borgere, virksomheder, civilsamfundsorganisationer og forvaltninger, herunder nationale og internationale myndigheder, civilbeskyttelse, retshåndhavende myndigheder, grænsevagter osv.), således at der tages hensyn til udviklingen inden for sikkerhedstrusler og beskyttelse af privatlivets fred og de nødvendige samfundsmæssige aspekter.

Aktiviteterne skal fokusere på at:

- a) bekæmpe kriminalitet, ulovlig handel og terrorisme, herunder at forstå og tackle terroristers idéer og overbevisninger
- b) beskytte og forbedre den kritiske infrastrukturens modstandskraft, levere kæder og transportformer
- c) styrke sikkerheden via grænseforvaltning
- d) forbedre cybersikkerheden
- e) øge Europas modstandskraft over for kriser og katastrofer
- f) sikre frihed og beskyttelse af privatlivets fred, herunder på internettet, og øge den samfundsmæssige, juridiske og etiske indsigt i alle sikkerheds-, risiko- og forvaltningsområder
- g) forbedre systemernes standardisering og interoperabilitet, herunder med henblik på nødsituationer
- h) støtte Unionens eksterne sikkerhedspolitikker, herunder konfliktforebyggelse og fredsskabelse.

DEL IV

UDBREDELSE AF KVALITET OG UDVIDELSE AF DELTAGERKREDSEN

1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at udnytte potentialet i Europas talentpulje fuldt ud og at sikre, at fordelene ved en innovationsbaseret økonomi både maksimeres og fordeles jævnt i hele Unionen i overensstemmelse med principperne om topkvalitet.

Trods en nylig tendens til, at individuelle landes og regioners innovationsresultater konvergerer, er der fortsat klare forskelle blandt medlemsstaterne. Når de nationale budgetter begrænses, truer den nuværende finansielle krise endvidere med at øge kløfterne. Det er af afgørende betydning for Europas konkurrenceevne og dets evne til at tackle samfundsmæssige udfordringer i fremtiden at potentialet i Europas talentpulje udnyttes fuldt ud og at fordelene ved en innovationsbaseret økonomi både maksimeres og fordeles jævnt i hele Unionen.

2. Baggrund og merværdi på EU-plan

For at opnå fremskridt hen imod et inklusivt, bæredygtigt og intelligent samfund er Europa nødt til at gøre bedst mulig brug af den intelligens, der findes i EU og at frigøre uudnyttet forsknings- og innovationspotentiale.

Ved at støtte og forbinde ekspertisepuljer vil de foreslåede aktiviteter bidrage til at styrke EFR.

3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

Specifikke foranstaltninger skal lette udbredelsen af topkvalitet og udvidelsen af deltagerkredsen ved hjælp af følgende foranstaltninger:

- samarbejdsprojekter mellem forskningsinstitutioner i topklasse og regioner, der halter bagefter inden for FUI, med henblik på at skabe nye (eller i væsentligt omfang opgraderede eksisterende) ekspertisecentre i medlemsstater og regioner, der halter bagefter inden for FUI

- venskabsprojekter mellem forskningsinstitutioner med henblik på at opnå en betydelig styrkelse af et bestemt forskningsområde inden for en ny institution gennem forbindelser med mindst to internationalt førende institutioner på et bestemt område
- indførelse af et "formandskab" for det europæiske forskningsrum for at tiltrække særlig dygtige akademikere til institutioner med et klart potentiale for forskning af topkvalitet med henblik på at hjælpe disse institutioner med at udnytte hele dette potentiale og herved skabe lige vilkår for forskning og innovation i EFR. Mulige synergier med EFR-aktiviteter bør undersøges
- en facilitet til understøttelse af politikkerne med henblik på at forbedre udformningen, gennemførelsen og evalueringen af nationale/regionale forsknings- og innovationspolitikker
- lettelse af adgangen til internationale netværk for fremragende forskere og innovatorer, som ikke i tilstrækkelig grad er involveret i europæiske og internationale netværk, herunder COST
- styrkelse af den administrative og operationelle kapacitet i de nationale kontaktpunkters tværnationale netværk, herunder gennem uddannelse, således at de kan yde bedre støtte til potentielle deltagere

DEL V

VIDENSKAB FOR OG MED SAMFUNDET

1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at opbygge et effektivt samarbejde mellem videnskaben og samfundet, at rekruttere nyt talent til videnskaben og at sammenkoble videnskabelig topkvalitet med social bevidsthed og socialt ansvar.

2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Det europæiske videnskabs- og teknologisystems styrke afhænger af dets evne til at udnytte talent og ideer, uanset hvor de findes. Dette kan kun opnås, hvis der udvikles en frugtbar og righoldig dialog og et aktivt samarbejde mellem videnskab og samfund for at sikre en mere ansvarlig videnskab og åbne mulighed for, at der udvikles politikker, der er mere relevante for borgerne. Hurtige fremskridt inden for nutidig videnskabelig forskning og innovation har ført til en stigning i vigtige etiske, juridiske og sociale spørgsmål, der påvirker forbindelsen mellem videnskaben og samfundet. Forbedring af samarbejdet mellem videnskaben og samfundet for at muliggøre en udvidelse af den samfundsmæssige og politiske støtte til videnskab og teknologi i alle medlemsstater er i stigende grad et afgørende spørgsmål, som den nuværende økonomiske krise i høj grad har forværret. Offentlige investeringer i videnskab kræver et enormt samfundsmæssigt og politisk bagland, der deler videnskabens værdier, som er uddannet og involveret i dens processer, og som er i stand til at anerkende videnskabens bidrag til viden, til samfundet og til økonomisk fremgang.

3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

Aktiviteterne skal fokusere på at:

- a) gøre videnskabelige og teknologiske karrierer attraktive for unge studerende og fremme bæredygtigt samspil mellem skoler, forskningsinstitutioner, erhvervslivet og civilsamfundsorganisationer
- b) fremme ligestilling mellem kønnene, navnlig ved at understøtte strukturelle ændringer hvad angår forskningsinstitutioners organisation og forskningsaktiviteternes indhold og udformning
- c) integrere samfundet i spørgsmål, politikker og aktiviteter vedrørende videnskab og innovation med henblik på at integrere borgernes interesser og værdier og øge den frembragte forsknings og innovations kvalitet, relevans, sociale accept og bæredygtighed på forskellige aktivitetsområder fra social innovation til områder som bioteknologi og nanoteknologi
- d) anspore borgerne til at engagere sig i videnskab ved hjælp af formel og uformel uddannelse i videnskab og fremme udbredelsen af videnskabsbaserede aktiviteter, navnlig i videnskabscentre og gennem andre passende kanaler
- e) udvikle adgangen til og brugen af resultaterne af den offentligt finansierede forskning
- f) udvikle styringen til fremme af ansvarlig forskning og innovation fra alle aktørers side (forskere, offentlige myndigheder, erhvervslivet og civilsamfundets organisationer), som er opmærksomme på samfundets behov og krav og fremme etiske rammer for forskning og innovation

g) tage behørigt og forholdsmæssige forholdsregler i forsknings- og innovationsaktiviteter ved at foregribe og vurdere potentielle miljø-, sundheds- og sikkerhedsmæssige indvirkninger

h) forbedre kendskabet til videnskabelig kommunikation for at forbedre kvaliteten og effektiviteten af samspillet mellem videnskabsfolk, generelle medier og offentligheden.

DEL VI

DET FÆLLES FORSKNINGSCENTERS (FFC) IKKENUKLEARE DIREKTE AKTIONER

1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at levere kundeorienteret videnskabelig og teknisk støtte til Unionens politikker og samtidig reagere fleksibelt på nye politiske behov.

2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Unionen har fastlagt en ambitiøs politisk dagsorden frem til 2020, hvor der tages fat om et sæt komplekse og indbyrdes forbundne udfordringer såsom bæredygtig forvaltning af ressourcer og konkurrenceevne. For at disse udfordringer skal kunne løses med gode resultater, er der brug for solide videnskabelige beviser, som spænder over forskellige videnskabelige discipliner og muliggør en sund vurdering af de politiske optioner. FFC vil yderligere at spille sin rolle som den videnskabelige tjeneste for Unionens politiske beslutningstagning yde den fornødne videnskabelige og tekniske støtte i alle faser af beslutningsprocessen, fra udformning til gennemførelse og vurdering. Med henblik på at bidrage til dette specifikke mål vil det fokusere sin forskning klart på Unionens politiske prioriteter og samtidig styrke de tværgående kompetencer og samarbejdet med medlemsstaterne.

FFC's uafhængighed af særinteresser, det være sig private eller nationale, kombineret med dets videnskabeligt-tekniske referencerolle sætter det i stand til at lette arbejdet med at opbygge den nødvendige konsensus mellem interesseparter og politiske beslutningstagere. Medlemsstaterne og Unionens borgere nyder fordel af FFC's forskning, som er mest synlig på områder som sundhed og forbrugerbeskyttelse, miljø, sikkerhed og forvaltning af kriser og katastrofer.

Mere specifikt vil medlemsstaterne og regionerne også nyde fordel af støtte til deres intelligente specialiseringsstrategier.

FFC udgør en integreret del af EFR og vil fortsat aktivt støtte dets funktion gennem tæt samarbejde med fagfæller og interesseparter ved at maksimere adgangen til sine faciliteter og gennem uddannelse af forskere og ved tæt samarbejde med medlemsstaterne og internationale institutioner, der forfølger lignende mål. Det vil også fremme integrationen af nye medlemsstater og associerede lande, som FFC fortsat vil tilbyde specifikke uddannelseskurser om EU-rettens videnskabelige-tekniske grundlag. FFC vil etablere koordination med andre relevante dele af de specifikke mål for Horisont 2020. For at supplere sine direkte aktioner og fremme integrationen og netværksarbejdet i EFR yderligere vil FFC eventuelt også deltage i indirekte aktioner og koordinationsinstrumenter under Horisont 2020 på områder, hvor det har relevant ekspertise til at kunne skabe EU-merværdi.

3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

FFC-aktiviteterne i Horisont 2020 vil fokusere på Unionens politiske prioriteter og de samfundsmæssige udfordringer, de søger at tackle. Disse aktiviteter er afstemt med Europa 2020-strategiens mål og med overskrifterne i den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 "Sikkerhed og medborgerskab" og "Et globalt Europa".

FFC's centrale kompetenceområder vil være energi, transport, miljø og klimaændringer, landbrug og fødevarerikkerhed, sundhed og forbrugerbeskyttelse, informations- og kommunikationsteknologi, referencematerialer og sikkerhed (herunder nuklear sikkerhed under Euratomprogrammet). FFC's aktiviteter på disse områder vil blive udført under hensyn til relevante initiativer på regions-, medlemsstats- eller EU-plan med henblik på at udforme EFR.

Disse kompetenceområder vil blive betydeligt udbygget med kapacitet til at behandle den fuldstændige politiske og vurderingsmæssige proces. Der er bl.a. tale om:

a) foregribelse og fremsyn – proaktiv strategisk intelligens vedrørende tendenser og begivenheder inden for videnskab, teknologi og samfund og deres mulige virkninger for den offentlige politik

- b) økonomi – fremme af en integreret service, der omfatter både videnskabeligt-tekniske og makroøkonomiske aspekter
- c) modellering – fokusering på bæredygtighed og økonomi og tiltag for at gøre Kommissionen mindre afhængig af eksterne leverandører i forbindelse med vitale scenarioanalyser
- d) politikanalyser – for at muliggøre tværsektorielle undersøgelser af politiske optioner
- e) konsekvensanalyse – tilvejebringelse af videnskabelige beviser til støtte for politiske optioner.

FFC skal fortsat søge at opnå topkvalitet i forskningen og omfattende samspil med forskningsinstitutioner som grundlag for en troværdig og solid videnskabelig-teknisk støtte til den politiske beslutningstagning. Med henblik herpå vil det styrke samarbejdet med europæiske og internationale partnere, bl.a. ved at deltage i indirekte aktioner. Det vil også gennemføre forberedende forskning og opbygge kompetence inden for nye politikrelevante områder på et selektivt grundlag.

FFC skal fokusere på:

3.1. Videnskabelig topkvalitet

At gennemføre forskning for at styrke det videnskabelige bevisgrundlag for den politiske beslutningstagning og undersøge nye områder inden for videnskab og teknologi, bl.a. gennem et forberedende forskningsprogram.

3.2. Industrielt lederskab

At bidrage til den europæiske konkurrenceevne ved at støtte standardiseringsproces og standarder gennem prænormativ forskning, udvikling af referencematerialer og måling samt harmonisering af metoder på fem målområder (energi, transport, flagskibsinitiativet "Digital dagsorden for Europa", sikkerhed og forbrugerbeskyttelse). At gennemføre sikkerhedsvurderinger af ny teknologi på områder som f.eks. energi og transport og sundhed og forbrugerbeskyttelse. At bidrage til at lette brugen, standardiseringen og valideringen af rumteknologi og -data, især for at tackle samfundsmæssige udfordringer.

3.3. Samfundsmæssige udfordringer

a) Sundhed, demografisk udvikling og trivsel

At bidrage til sundhed og forbrugerbeskyttelse gennem videnskabelig og teknisk støtte på områder som f.eks. fødevarer, foder og forbrugsprodukter, miljø og sundhed, sundhedsrelateret diagnosticerings- og screeningsmetoder samt ernæring og kost.

b) Fødevarer, bæredygtigt landbrug og skovbrug, havforskning og forskning i indre vandveje samt bioøkonomien

At støtte udviklingen, gennemførelsen og overvågningen af de europæiske landbrugs- og fiskeripolitikker, herunder fødevarer, bæredygtigt landbrug og skovbrug, havforskning og forskning i indre vandveje samt bioøkonomien, tekniske og socioøkonomiske analyser og modellering og arbejde for, at havene er sunde og produktive.

c) Sikker, ren og effektiv energi

At støtte 20-20-20-målene på klima- og energiområdet med forskning om teknologiske og økonomiske aspekter af energiforsyning, energieffektivitet, lavemissionsteknologi og energi-/elektricitetstransmissionsnet.

d) Intelligent, grøn og integreret transport

At støtte EU-politikken for bæredygtig og sikker mobilitet for personer og varer med laboratorieundersøgelser, modellering og overvågningsmetoder, herunder lavemissionsteknologi til transport såsom elektrificering, rene og effektive køretøjer og alternative brændstoffer samt intelligente mobilitetssystemer.

e) Klimainsats, miljø, ressourceeffektivitet og råstofforsyning

At undersøge de tværsektorielle udfordringer inden for bæredygtig forvaltning af naturressourcer gennem overvågning af centrale miljøvariabler og udvikling af integrerede modelleringsrammer for vurdering af bæredygtighed.

At støtte ressourceeffektivitet, emissionsreduktioner og bæredygtig råstofforsyning gennem integrerede samfunds- og miljømæssige og økonomiske vurderinger af rene produktionsprocesser, teknologier og produkter og tjenesteydelser.

At støtte Unionens udviklingspolitiske mål gennem forskning for at bidrage til at sikre hensigtsmæssige forsyninger af de væsentligste ressourcer med fokus på overvågning af miljø- og ressourceparametre, analyser vedrørende fødevarer sikkerhed og overførsel af viden.

f) Europa i en verden i forandring - rummelige, innovative og reflekterende samfund

At bidrage til og overvåge gennemførelsen af flagskibsinitiativet "Innovation i EU" med makroøkonomiske analyser af drivkræfter og hindringer inden for forskning og innovation samt udvikling af metoder, resultat-tavler og indikatorer.

At støtte EFR gennem overvågning af EFR's funktion og analyse af drivkræfter og hindringer for nogle af dets nøgleelementer samt gennem samarbejde via forskningsnet, uddannelse og åbning af FCC's faciliteter og data-baser for brugere i medlemsstaterne og i kandidatlandene og de associerede lande.

At bidrage til de centrale mål for flagskibsinitiativet "Digital dagsorden for Europa" gennem kvalitative og kvantitative analyser af økonomiske og sociale aspekter (digital økonomi, digitalt samfund, digital levemåde).

g) Sikre samfund - beskytte Europas og dets borgeres frihed og sikkerhed

At støtte den interne sikkerhed gennem identifikation og vurdering af kritisk infrastrukturens sårbarhed som afgørende komponenter i samfundsmæssige funktioner samt gennem vurdering af den operationelle effektivitet og sociale og etiske bedømmelse af teknologier vedrørende digital identitet. At tage fat om globale sikkerheds-udfordringer, herunder nye eller hybride trusler, gennem udviklingen af avancerede redskaber til informations-udvinding og -analyse samt kriseforvaltning.

At udbygge Unionens kapacitet til at forvalte naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer ved at styrke overvågningen af infrastruktur og udviklingen af afprøvningsanlæg og af globale informationssystemer for samlet hurtig varsling og risikoforvaltning, idet der gøres brug af satellitbaserede jordobservationsinstrumenter.

DEL VII

DET EUROPÆISKE INSTITUT FOR INNOVATION OG TEKNOLOGI (EIT)

1. Specifikt mål

Det specifikke mål er at integrere videntrekantens tre elementer - videregående uddannelse, forskning og innovation - og dermed styrke Unionens innovationskapacitet og tage fat om samfundsmæssige udfordringer.

Europa er konfronteret med en række strukturelle svagheder, hvad angår innovationskapacitet og evnen til at frembringe nye tjenesteydelser, produkter og processer, hvilket hæmmer bæredygtig økonomisk vækst og jobskabning. Nogle af de aktuelle problemer er Europas forholdsvis svage evne til at tiltrække og holde på talenter, underudnyttelsen af den eksisterende forskningsstyrke til at skabe økonomiske eller samfundsmæssige værdier, manglen på forskningsresultater, der videregives til markedet, lave niveauer for iværksætteraktivitet og iværksætterånd, en lav grad af private investeringer i forskning og udvikling, ekspertisecentrenes utilstrækkelige ressourcer, herunder menneskelige ressourcer, til at kunne konkurrere globalt og uforholdsmæssigt mange hindringer for samarbejdet inden for videntrekanten videregående uddannelse, forskning og innovation på europæisk niveau.

2. Baggrund og merværdi på EU-plan

Hvis Europa skal konkurrere på internationalt plan, skal der rettes op på disse strukturelle svagheder. EIT vil tage fat om disse spørgsmål ved at fremme strukturelle ændringer inden for europæisk innovation.

EIT vil tage fat om disse spørgsmål ved at fremme strukturelle ændringer inden for europæisk innovation. Det skal ske ved, at der arbejdes for dels at integrere videregående uddannelse, forskning og udvikling på højeste niveau, navnlig gennem videns- og innovationsfællesskaberne (VIF'erne), således at der skabes nye miljøer, der fremmer innovation, dels at styrke og støtte en ny generation af iværksættere og ved at stimulere etableringen af innovative, afledte og nystartede aktiviteter. Dermed vil EIT fuldt ud bidrage til målene for Europa 2020-strategien og især til flagskibsinitiativerne "Innovation i EU" og "Unge på vej".

Desuden skal EIT og dets VIF'er fremme synergi og samspil på tværs af prioriteterne i Horisont 2020 og med andre relevante initiativer. EIT's aktiviteter vil især gennem VIF'erne bidrage til gennemførelsen af de specifikke mål for prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og til det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi".

Integration af uddannelse og iværksætterkultur med forskning og innovation

Det specifikke træk ved EIT er, at det skal tilstræbe at integrere videregående uddannelse og iværksætterkultur med forskning og innovation som elementer i én samlet innovationskæde inden og uden for Unionen, hvilket bl.a. skal føre til en stigning i antallet af innovative tjenester, produkter og processer, der indføres på markedet.

Forretningslogik og en resultatorienteret tilgang

EIT fungerer via sine VIF'er i overensstemmelse med forretningslogikken og er resultatorienteret. Det er nødvendigt med en stærk ledelse: hvert VIF ledes af en administrerende direktør. VIF-partnerne er repræsenteret af samlede juridiske enheder, således at det er muligt at opnå en mere strømlinet beslutningstagning. VIF'erne skal forelægge klart definerede årlige forretningsplaner, der indeholder en flerårig strategi og omfatter en ambitiøs portefølje af aktiviteter, som spænder fra uddannelse til virksomhedsoprettelse, med klare mål og resultater, der fokuserer på såvel markedsmæssige som samfundsmæssige virkninger. De nuværende regler for deltagelse i og evaluering og overvågning af VIF'er gør det muligt at træffe hurtige, forretningsmæssige afgørelser. Erhvervslivet og iværksætterne skal spille en stærk rolle i at fremme aktiviteter i VIF'er, og VIF'erne skal kunne mobilisere investeringer og langsigtede tilsagn fra erhvervssektoren.

Mindskelse af fragmentering ved hjælp af langsigtede integrerede partnerskaber

VIF'erne under EIT er yderst integrerede forehavender, som samler partnere fra industrien, herunder SMV'er, videregående uddannelse, forskning og teknologiinstitutter, som er kendt for deres ekspertise, på en åben, ansvarlig og gennemsigtig måde. VIF'er gør det muligt for partnere i og uden for Unionen at gå sammen i nye grænseoverskridende konfigurationer, optimere eksisterende ressourcer og giver adgang til nye erhvervs muligheder gennem nye værdikæder, som tager fat om udfordringer i større målestok og med højere risici. VIF'er er åbne for deltagelse fra nye aktører, der kan tilføre partnerskabet merværdi, herunder SMV'er.

Fremme af Europas største innovationsaktiv: dets meget talentfulde befolkning

Talent er et nøgleelement i innovation. EIT fremmer mennesker og samspillet mellem dem ved at fokusere på studerende, forskere og iværksættere i sin innovationsmodel. EIT vil skabe iværksætterkultur, kreativt miljø og tværfaglig uddannelse for talentfulde mennesker gennem EIT-blåstemplede master- og ph.d.-uddannelser, som skal fremstå som et internationalt anerkendt ekspertisemærke. Dermed fremmer EIT kraftigt mobiliteten og uddannelse inden for videntrekanten.

3. Hovedlinjerne i aktiviteterne

EIT skal primært drives gennem VIF'er, navnlig på områder, der har et reelt innovationspotentiale. VIF'erne har generelt en høj grad af selvstændighed med hensyn til at definere deres egne strategier og aktiviteter, men der er en række innovative karakteristika, som er fælles for alle VIF'er, hvor der skal tilstræbes koordinering og synergi. EIT vil desuden øge sin indvirkning ved at sprede god praksis om, hvordan man kan integrere videntrekanten og udviklingen af iværksætterkultur, inddrage relevante nye partnere, når de kan tilføre en merværdi, og aktivt fremme en ny kultur med udveksling af viden.

- a) Overførsel og gennemførelse af aktiviteter inden for videregående uddannelse, forskning og innovation med henblik på oprettelse af nye virksomheder

EIT vil søge at skabe et miljø for udvikling af det innovative potentiel hos mennesker og drage fordel af deres idéer, uanset deres plads i innovationskæden. Derved vil EIT også bidrage til at tage fat om det "europæiske paradoks", som består i, at eksisterende fremragende forskning langt fra udnyttes fuldt ud. EIT vil således bidrage til at bringe idéer på markedet. Det vil primært gennem sine VIF'er og sin fokusering på fremme af iværksætterånd skabe nye forretningsmuligheder i form af både nystartede virksomheder og spin off-aktiviteter, men også nye muligheder i den eksisterende industri. Der vil blive fokuseret på alle former for innovation, herunder teknologisk, social og ikketeologisk innovation.

- b) Avanceret og innovationsbaseret forskning på områder, der er af stor økonomisk og samfundsmæssig interesse

EIT's strategi og aktiviteter skal gennemføres med fokus på områder, der har et reelt innovationspotentiale og har en klar relevans for de samfundsmæssige udfordringer, der er omhandlet i Horisont 2020. Ved at tage fat om vigtige samfundsmæssige udfordringer på en samlet måde vil EIT fremme mellem- og tværfaglige tilgange og bidrage til at fokusere VIF- og andre partners forskningsindsats.

c) Udvikling af talentfulde, kvalificerede og iværksættende mennesker gennem uddannelse

EIT skal fuldt ud integrere uddannelse i alle karrierestadier og støtte og fremme udviklingen af nye og innovative læreplaner, der afspejler det behov for nye profiler, som de komplekse samfundsmæssige og økonomiske udfordringer skaber. Med henblik herpå vil EIT spille en central rolle for at fremme nye fælles eller kombinerede uddannelser og eksamensbeviser i medlemsstaterne under overholdelse af subsidiaritetsprincippet.

EIT vil også spille en vigtig rolle i finjusteringen af konceptet "iværksætterkultur" gennem sine uddannelsesprogrammer, som fremmer iværksætterkultur i en videnintensiv kontekst, som baseres på innovativ forskning og bidrager til løsninger af høj samfundsmæssig relevans.

d) Udbredelse af bedste praksis og systemisk videnuudveksling

EIT vil søge nye tilgange inden for innovation og udvikle en fælles innovations- og videnuudvekslingskultur, herunder i SMV'er. Dette kan bl.a. ske ved at videregive VIF'ernes forskellige erfaringer gennem forskellige formidlingsmekanismer som f.eks. et interessepartsforum og en stipendieordning.

e) Den internationale dimension

EIT er bevidst om den globale kontekst, den arbejder i, og skal bidrage til at styrke forbindelserne med vigtige internationale partnere i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2. Ved at udbygge ekspertisecentre gennem VIF'erne og fremme nye uddannelsesmuligheder vil det søge at gøre Europa mere tiltrækkende for talenter udefra.

f) Styrkelse af virkninger af europæisk rækkevidde gennem en innovativ finansieringsmodel

EIT vil bidrage betydeligt til målene for Horisont 2020, bl.a. ved at tage fat om samfundsmæssige udfordringer på en måde, der supplerer andre initiativer på disse områder. Inden for rammerne af Horisont 2020 vil det afprøve nye og forenklede tilgange til finansiering og ledelse og dermed spille en pionerrolle inden for den europæiske innovation. En del af det årlige bidrag tildeles til VIF'er på konkurrencevilkår. EIT's tilgang til finansiering vil blive baseret solidt på en stærk løftestangseffekt, hvor der mobiliseres både offentlige og private midler på nationalt og EU-plan, og vil blive meddelt på en gennemsigtig måde til medlemsstaterne og de relevante interessepartier. Desuden vil det anvende helt nye instrumenter for målrettet støtte til individuelle aktiviteter gennem EIT-fonden.

g) Sammenkædning af regional udvikling og europæiske muligheder

Gennem VIF'erne og deres samplaceringcentre – ekspertisecentre, som samler partnere inden for videregående uddannelse, forskning og erhvervsliv på et givet geografisk sted – vil EIT også være forbundet med regionalpolitik. Det skal navnlig sikre en bedre forbindelse mellem højere uddannelsesinstitutioner, arbejdsmarkedet og regional innovation og vækst som led i regionale og nationale strategier for intelligent specialisering. Derved vil det bidrage til målene for Unionens samhørighedspolitik.

BILAG II

Budgettets fordeling

Den vejledende fordeling af budgettet for Horisont 2020 er som følger:

	mio. EUR i løbende priser
I Videnskabelig topkvalitet, herunder:	24 441,1
1. Det Europæiske Forskningsråd (EFR)	13 094,8
2. Fremtidige og nye teknologier (FET)	2 696,3
3. Marie Skłodowska-Curie-aktioner	6 162
4. Forskningsinfrastruktur	2 488
II Industrielt lederskab, herunder:	17 015,5
1. Lederskab inden for støtte- og industriteknologi (*), (****)	13 557
2. Adgang til risikovillig kapital (**)	2 842,3
3. Innovation i SMV'er (***)	616,2
III Samfundsmæssige udfordringer, herunder (****):	29 679
1. Sundhed, demografisk udvikling og trivsel	7 471,8
2. Fødevareresikkerhed, bæredygtigt landbrug og skovbrug, havforskning og forskning i indre vandveje samt bioøkonomien	3 851,4
3. Sikker, ren og effektiv energi	5 931,2
4. Intelligent, grøn og integreret transport	6 339,4
5. Klimainsats, miljø, ressourceeffektivitet og råstofforsyning	3 081,1
6. Europa i en verden i forandring - Rummelige, innovative og reflekterende samfund	1 309,5
7. Sikre samfund - beskytte Europas og dets borgeres frihed og sikkerhed	1 694,6
IV Udbredelse af kvalitet og udvidelse af deltagerkredsen	816,5
V Videnskab med og for samfundet	462,2
VI Det Fælles Forskningscenters (FFC's) ikkenukleare direkte aktioner	1 902,6
VII Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT)	2 711,4
I ALT	77 028,3

(*) Herunder 7 711 mio. EUR til informations- og kommunikationsteknologi (ikt), heraf 1 594 mio. EUR til fotonik og mikro- og nanoelektronik, 3 851 mio. EUR til nanoteknologi, avancerede materialer og avanceret produktions- og forarbejdningsteknologi, 516 mio. EUR til bioteknologi og 1 479 mio. EUR til rumteknologi. Som følge heraf vil der være 5 961 mio. EUR til rådighed til støtte for centrale støtteteknologier.

(**) Heraf vil ca. 994 mio. EUR kunne gå til gennemførelsen af projekter under den strategiske energiteknologiplan (SET-plan). Ca. en tredjedel heraf kan eventuelt gå til SMV'er.

(***) Inden for målet om at afsætte mindst 20 % af de samlede budgetter for det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" og prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" til SMV'er vil mindst 5 % af disse samlede budgetter i første omgang blive afsat til det særlige SMV-instrument. I Horizon2020's løbetid vil gennemsnitlig mindst 7 % af de samlede budgetter for det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" og prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" blive afsat til det særlige SMV-instrument.

(****) Pilotprojekterne "Den hurtige vej til innovation" vil blive finansieret af det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" og af de relevante specifikke mål inden for prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer". Et tilstrækkeligt antal projekter vil blive iværksat for at muliggøre en fuldstændig evaluering af pilotprojektet "Den hurtige vej til innovation".

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1292/2013

af 11. december 2013

om ændring af forordning (EF) nr. 294/2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 173, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og
inkludativ vækst tillægger Det Europæiske Institut for Inno-
vation og Teknologi ("EIT"), som bidrager til en række
flagkibsinitiativer, en fremtrædende rolle.

(2) EIT bør i perioden fra 2014 til 2020 bidrage til opfyl-
delsen af målene for "Horisont 2020 - rammepro-
grammet for forskning og innovation", oprettet ved
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)
nr. 1291/2013 ⁽³⁾ ("Horisont 2020"), ved at integrere
videntrekanten af videregående uddannelse, forskning
og innovation.

(3) For at sikre sammenhængende retlige rammer for
deltagerne i Horisont 2020 bør Europa-Parlamentets og
Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 ⁽⁴⁾ ("regler for
deltagelse") finde anvendelse på EIT.

(4) Reglerne for forvaltning af intellektuelle ejendomsrettig-
heder er fastlagt i reglerne for deltagelse.

(5) Reglerne for associering af tredjelande er fastlagt i Hori-
sont 2020.

(6) EIT bør fremme iværksætter i forbindelse med sine akti-
viteter inden for videregående uddannelse, forskning og
innovation. Det bør navnlig fremme iværksætteruddan-
nelse af højeste kvalitet og støtte etableringen af nye
virksomheder og spin-offs.

(7) EIT bør indgå i direkte samarbejde med nationale og
regionale repræsentanter og andre interessenter fra hele
innovationskæden, da det kan skabe fordele for alle
parter. For at gøre denne dialog og udveksling mere
systematisk bør der oprettes et forum for EIT's inter-
essenter med henblik på at bringe så bredt et udvalg af
interessenter som muligt sammen om horisontale spørgs-
mål. EIT bør også gennemføre informations- og kommu-
nikationsaktiviteter rettet mod de relevante interessenter
som målgruppe.

(8) EIT bør fremme en hensigtsmæssigt afbalanceret
deltagelse af de forskellige videntrekantaktører, der er
involveret i videns- og innovationsfællesskaber ("VIF'er").
Det bør desuden fremme en betydelig deltagelse fra den
private sektor, navnlig af mikro-, små og mellemstore
virksomheder ("SMV'er").

(9) Omfanget af EIT's bidrag til VIF'erne bør defineres, og det
bør præciseres, hvor finansieringen af VIF'erne kommer
fra.

(10) Sammensætningen af EIT's organer bør forenkles. EIT's
bestyrelsesfunktion bør strømlines, og bestyrelsens og
direktørens roller og opgaver bør præciseres nærmere.

(11) Der bør på grundlag af en åben, gennemsigtig og
konkurrencebaseret procedure oprettes nye VIF'er, med
angivelse af prioriterede indsatsområder samt tilrettelæg-
gelse af og tidsramme for udvælgelsesprocessen, der tager
udgangspunkt i de betingelser, der er defineret i den
strategiske innovationsdagsorden.

(12) VIF'erne bør udvide deres uddannelsesaktiviteter for at
forbedre færdighedsgrundlaget i hele Unionen ved at
tilbyde faglige og andre passende kurser.

(13) Det er nødvendigt for Kommissionen og EIT at
samarbejde om at tilrettelægge overvågningen og evalu-
eringen af VIF'erne med henblik på at sikre sammenhæng
med det generelle overvågnings- og evalueringssystem på
EU-plan. Navnlig bør der gælde klare principper for over-
vågningen af VIF'erne og EIT.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 122.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 21.11.2013 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af
11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forsk-
ning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse
nr. 1982/2006/EF (Se side 104 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af
11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i "Hori-
sont 2020" - rammeprogrammet for forskning og innovation
(2014-2020) (Se side 81 i denne EUT).

- (14) VIFerne bør søge at skabe synergi med de relevante EU-initiativer, nationale initiativer og regionale initiativer.
- (15) For at sikre en bredere deltagelse af organisationer fra forskellige medlemsstater i VIFerne bør partnerorganisationerne være etableret i mindst tre forskellige medlemsstater.
- (16) EIT og VIFerne bør udvikle opsøgende aktiviteter og formidle bedste praksis, bl.a. gennem den regionale innovationsordning.
- (17) Kriterierne og procedurerne for finansiering, overvågning og evaluering af VIFernes aktiviteter bør vedtages af EIT, inden VIF-udvælgelsesprocessen indledes.
- (18) EIT's treårige arbejdsprogram bør tage hensyn til Kommissionens udtalelse om EIT's specifikke mål, som defineret i Horisont 2020, samt programmets kompleksitet med Unionens politikker og instrumenter.
- (19) Eftersom EIT hører under Horisont 2020, er det omfattet af indarbejdningen af klimaforandringsudgifterne, jf. Horisont 2020.
- (20) Evalueringen af EIT bør levere rettidige input til evalueringen af Horisont 2020 i 2017 og 2023.
- (21) Kommissionen bør styrke sin rolle, for så vidt angår tilsynet med gennemførelsen af specifikke aspekter af EIT's aktiviteter.
- (22) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele Horisont 2020's varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure. Det finansielle bidrag til EIT bør komme fra Horisont 2020.
- (23) I modsætning til de oprindelige forventninger vil EIT-fonden ikke modtage et direkte bidrag over EU-budgettet, og det bør ikke være omfattet af Unionens dechargeprocedure.
- (24) Af klarhedshensyn bør bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 294/2008 ⁽²⁾ erstattes af et nyt bilag.
- (25) Forordning (EF) nr. 294/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 294/2008 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) nr. 1) affattes således:

"1) "innovation": den proces, inklusive resultatet heraf, hvorved nye idéer udvikles som reaktion på samfundsmæssige eller økonomiske behov og krav og skaber nye produkter, tjenester eller forretnings- og organisationsmodeller, som på vellykket vis indføres på et eksisterende marked eller er i stand til at skabe nye markeder, og som skaber værdi for samfundet"

b) nr. 2 affattes således:

"2) "videns- og innovationsfællesskab (VIF)": et autonomt partnerskab mellem videregående uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer, virksomheder og andre interessenter i innovationsprocessen i form af et strategisk netværk, uanset dettes konkrete retlige form, baseret på en fælles innovationsplanlægning på mellemlang til lang sigt med henblik på at opfylde EIT's mål og bidrage til at nå målene fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ^(*) ("Horisont 2020")

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104)."

c) nr. 3) affattes således:

"3) "samlokaliseringscenter": et geografisk område, hvor de vigtigste partnere i videntrekanten er placeret, og hvor de let kan interagere for således at udgøre knudepunktet for VIFernes aktivitet på dette område"

d) nr. 4) udgår

e) nr. 5) affattes således:

"5) "partnerorganisation": en organisation, som indgår i et VIF, og som navnlig kan omfatte videregående uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer, offentlige eller private virksomheder, finansielle institutioner, regionale og lokale myndigheder, fonde samt nonprofitorganisationer"

⁽¹⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 294/2008 af 11. marts 2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 1).

f) nr. 9) affattes således:

"9) "strategisk innovationsdagsorden (SID)": et politikdokument, der redegør for EIT's prioriterede områder og langsigtede strategi for fremtidige initiativer, og som bl.a. omfatter en oversigt over de planlagte aktiviteter inden for videregående uddannelse, forskning og innovation i en periode på syv år"

g) følgende nummer indsættes:

"9a) "regional innovationsordning (RIO)": en opsøgende ordning, som har til formål at etablere partnerskaber mellem videregående uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer, virksomheder og andre interessenter for at fremme innovation i hele Unionen"

h) følgende numre indsættes:

"10) "interessentforum": en platform, der er åben for repræsentanter for nationale, regionale og lokale myndigheder, organiserede interessegrupper og individuelle enheder fra erhvervslivet, videregående uddannelser, forskning, foreninger, civilsamfundet og klyngeorganisationer samt andre interesserede parter i videntrekanten

11) "aktiviteter, der tilfører VIF'erne merværdi": aktiviteter, der udføres af partnerorganisationer eller, i givet fald, juridiske VIF-enheder, og som bidrager til integrering af videntrekanten, dvs. videregående uddannelse, forskning og innovation, herunder aktiviteter vedrørende oprettelse, administration og koordinering af VIF'erne, og til EIT's overordnede mål".

2) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

Mission og mål

EIT's mission er at bidrage til bæredygtig økonomisk vækst og fremme konkurrenceevnen i Europa gennem styrkelse af medlemsstaternes og Unionens innovationskapacitet med henblik på at imødegå de store udfordringer, som det europæiske samfund står over for. Dette skal ske ved at fremme synergier og samarbejde mellem, og integrere, videregående uddannelse, forskning og innovation på højeste niveau, herunder ved at fremme iværksætterier.

De generelle og specifikke mål samt resultatindikatorer for EIT for perioden fra 2014 til 2020 er fastsat i Horisont 2020."

3) Artikel 4, stk. 1, ændres således:

a) litra a) affattes således:

"a) en bestyrelse bestående af medlemmer på højt plan med erfaring inden for videregående uddannelse, forskning, innovation og erhvervsliv. Bestyrelsen har ansvaret for at lede EIT's aktiviteter, for udvælgelse, udpegelse og evaluering af VIF'erne og for alle andre strategiske beslutninger. Bestyrelsen bistås af et forretningsudvalg"

b) litra b) udgår.

c) litra c) affattes således:

"c) en direktør, udpeget af bestyrelsen, som over for bestyrelsen er ansvarlig for den administrative og finansielle forvaltning af EIT og er EIT's repræsentant i retlig henseende".

4) Artikel 5, stk. 1, ændres således:

a) litra a) affattes således:

"a) i overensstemmelse med SID fastlægge sine hovedprioriteter og hovedaktiviteter"

b) litra c) affattes således:

"c) udvælge og udpege VIF'er inden for de prioriterede områder i overensstemmelse med artikel 7 og fastlægge deres rettigheder og forpligtelser i en aftale, give dem støtte af et passende omfang, anvende passende foranstaltninger til kvalitetskontrol, løbende overvåge og med jævne mellemrum evaluere deres aktiviteter, sikre en passende koordinering mellem dem og fremme kommunikation og tematisk samarbejde mellem VIF'erne"

c) litra f) affattes således:

"f) fremme formidling af bedste praksis med hensyn til integrering af videntrekanten, herunder blandt VIF'er, så der kan udvikles en fælles innovations- og videnovertførselskultur, og tilskynde til deltagelse i opsøgende aktiviteter, herunder i RIO"

d) litra h) affattes således:

"h) fremme tværfaglige tilgange til innovation, herunder integreringen af teknologiske, sociale og ikke-teknologiske løsninger, organisatoriske tilgange og nye forretningsmodeller"

e) følgende litraer tilføjes:

"i) sikre komplementaritet og synergi mellem EIT's aktiviteter og andre relevante EU-programmer

j) fremme VIF'erne som partnere for topkvalitetsinnovation både inden og uden for Unionen

k) etablere et interessentforum til at informere om EIT's aktiviteter samt om dets erfaringer, bedste praksis og bidrag til Unionens politikker og mål for innovation, forskning og uddannelse og til at give interessenter mulighed for at give deres mening til kende. Interessentforummet indkaldes til møde mindst én gang årligt. Medlemsstaternes repræsentanter mødes i en særlig sammensætning i interessentforummet for at sikre passende kommunikation og passende informationsudveksling med EIT og for at modtage oplysninger om resultater og rådgive og udveksle erfaringer med EIT og VIF'erne. Den særlige sammensætning af medlemsstaternes repræsentanter i interessentforummet skal desuden sikre passende synergier og komplementaritet mellem EIT- og VIF-aktiviteter og nationale programmer og initiativer, herunder den potentielle nationale medfinansiering af VIF-aktiviteter."

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) litra b) affattes således:

"b) innovationsbaseret frontlinjeforskning inden for områder af særlig økonomisk og samfundsmæssig interesse, der bygger på resultaterne af den europæiske og den nationale forskning, og som potentielt kan styrke Europas konkurrenceevne på internationalt plan og finde løsninger på de store udfordringer, som det europæiske samfund står over for"

ii) litra c) affattes således:

"c) uddannelsesaktiviteter på kandidat- og ph.d.-niveau samt faglige kurser i fag med potentiale til at opfylde fremtidige europæiske socioøkonomiske behov, og som udvider Unionens talentgrundlag og fremmer udviklingen af innovationsrelaterede kvalifikationer, forbedringen af ledelses- og iværksætterkvalifikationer, forskeres og studerendes mobilitet samt videndeling, mentorordninger og netværksaktiviteter mellem modtagere af EIT-mærkede grader og kurser"

iii) litra d) affattes således:

"d) opsøgende aktiviteter og formidling af bedste praksis inden for innovationssektoren med fokus på udvikling af samarbejde mellem videregående uddannelsesinstitutioner, forskningssektoren og erhvervslivet, herunder service- og finanssektoren"

iv) følgende litra tilføjes:

"e) foranstaltninger med henblik på at skabe synergi og komplementaritet mellem EIT's aktiviteter og eksisterende relevante EU-programmer, nationale og regionale programmer."

b) stk. 2 affattes således:

"2. VIF'erne skal have betydelig frihed til at fastlægge deres interne organisation og sammensætning samt med hensyn til detaljerne vedrørende deres dagsorden og arbejdsmetoder. VIF'erne skal navnlig:

a) indføre forvaltningsordninger, der afspejler videntrekanten af videregående uddannelse, forskning og innovation

b) tilstræbe at være åbne for nye medlemmer, når disse tilfører partnerskabet merværdi

c) fungere på åben og gennemsigtig vis i overensstemmelse med deres interne regler

d) opstille forretningsplaner med mål og resultatindikatorer

e) udarbejde strategier for finansiel bæredygtighed."

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Et partnerskab udvælges og udpeges af EIT til at være et VIF på grundlag af en konkurrencebaseret, åben og gennemsigtig procedure. EIT vedtager og offentliggør detaljerede kriterier for udvælgelsen af VIF'erne baseret på principperne om ekspertise og innovationsrelevans. Eksterne uafhængige eksperter medvirker i udvælgelsesprocessen."

b) følgende stykke indsættes:

"1a. EIT igangsætter udvælgelsen og udpegelsen af VIF'er i overensstemmelse med de prioriterede områder og den tidsplan, der er fastsat i SID."

c) stk. 2 affattes således:

"2. I overensstemmelse med principperne i stk. 1 skal kriterierne for udvælgelsen af et VIF blandt andet omfatte:

- a) partnerskabets nuværende og potentielle innovationskapacitet, herunder iværksætter, samt dets ekspertise inden for videregående uddannelse, forskning og innovation
- b) partnerskabets evne til at nå målene i SID og dermed bidrage til opfyldelsen af det generelle mål for og prioriteringerne i Horisont 2020
- c) den tværfaglige tilgang til innovation, herunder integreringen af teknologiske, sociale og ikke-teknologiske løsninger
- d) partnerskabets evne til at sikre bæredygtig selvfinansiering på længere sigt, herunder et betydeligt og stadig større bidrag fra den private sektor, erhvervslivet og servicesektoren
- e) en hensigtsmæssigt afbalanceret deltagelse i partnerskabet af organisationer, der er aktive i videntrekanten af videregående uddannelse, forskning og innovation
- f) dokumentation for en plan for forvaltning af de intellektuelle ejendomsrettigheder, som er hensigtsmæssig for den pågældende sektor, herunder for hvordan der er taget hensyn til bidrag fra de forskellige partnerorganisationer
- g) foranstaltninger til støtte for inddragelse af og samarbejde med den private sektor, herunder den finansielle sektor og navnlig SMV'er, samt oprettelse af nye virksomheder, spin-offs og SMV'er med henblik på kommerciel udnyttelse af resultaterne fra VIF'ernes aktiviteter
- h) beredvillighed til at træffe konkrete foranstaltninger med henblik på interaktion og samarbejde med den offentlige og tertiære sektorer, hvis det er relevant
- i) beredvillighed til at interagere med andre organisationer og netværk uden for VIF'erne med henblik på at dele bedste praksis og ekspertise
- j) beredvillighed til at udarbejde konkrete forslag med henblik på synergi med EU-initiativer og andre relevante initiativer."

d) stk. 3 affattes således:

"3. Minimumsbetingelsen for at oprette et VIF er deltagelse af mindst tre partnerorganisationer, der skal være etableret i mindst tre forskellige medlemsstater. Alle sådanne partnerorganisationer skal være indbyrdes uafhængige, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i "Horisont 2020" - rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 81)."

e) stk. 4 affattes således:

"4. Ud over den i stk. 3 fastsatte betingelse, skal mindst to tredjedele af de partnerorganisationer, der danner et VIF, være etableret i medlemsstaterne. I hvert enkelt VIF skal der indgå mindst én videregående uddannelsesinstitution og én privat virksomhed."

f) følgende stykke tilføjes:

"5. Kriterierne og procedurerne for finansiering, overvågning og evaluering af VIF'ernes aktiviteter vedtages og offentliggøres af EIT, inden VIF-udvælgelsesproceduren indledes. Den særlige sammensætning af medlemsstaternes repræsentanter i interessentforummet underrettes straks herom."

7) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 7a

Principper for evaluering og overvågning af VIF'er

EIT tilrettelægger på baggrund af væsentlige resultatindikatorer, der er fastsat i bl.a. forordning (EU) nr. 1291/2013 og i SID, og i samarbejde med Kommissionen løbende overvågning og periodiske uafhængige evalueringer af hvert enkelt VIF's resultater og virkninger. Resultaterne af disse overvågninger og evalueringer meddeles Europa-Parlamentet og Rådet og offentliggøres."

Artikel 7b

Varighed, opretholdelse og opløsning af et VIF

1. Alt afhængigt af resultaterne af den løbende overvågning og de periodiske evalueringer og de særlige forhold inden for bestemte områder består et VIF normalt i en periode på syv til femten år.

2. EIT kan indgå en rammepartnerskabsaftale med et VIF i en indledende periode på syv år.

3. Bestyrelsen kan beslutte at forlænge den periode, der oprindeligt er fastsat for rammepartnerskabsaftalen med et VIF, inden for den finansieringsramme, der er omhandlet i artikel 19, hvis det er den mest hensigtsmæssige måde at opnå EIT's mål på.

4. Hvis der i forbindelse med evalueringerne af et givet VIF konstateres utilfredsstillende resultater, træffer bestyrelsen passende foranstaltninger, herunder reduktion, ændring eller bortfald af den økonomiske støtte eller opsigelse af aftalen."

8) I artikel 8, stk. 2, indsættes følgende litra:

"aa) at formidle bedste praksis vedrørende horisontale spørgsmål"

9) Artikel 10 udgår.

10) Artikel 13, stk. 2, affattes således:

"2. EIT offentliggør sin forretningsorden, sine specifikke finansielle bestemmelser, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, og de detaljerede kriterier for udvælgelsen af VIF'erne, der er omhandlet i artikel 7, inden udsendelse af indkaldelserne af forslag i forbindelse med udvælgelsen af VIF'erne."

11) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2 affattes således:

"2. VIF'erne finansieres navnlig via følgende kilder:

- a) bidrag fra partnerorganisationer, der udgør en betydelig finansieringskilde
- b) frivillige bidrag fra medlemsstater, tredjelande eller disses offentlige myndigheder
- c) bidrag fra internationale organer eller institutioner
- d) indtægter fra VIF'ernes egne aktiver og aktiviteter og royalties fra intellektuelle ejendomsrettigheder
- e) kapitaltilskud, herunder kapitaltilskud, der forvaltes af EIT-fonden
- f) testamentariske gaver, donationer og bidrag fra enkeltpersoner, institutioner, fonde eller andre nationale organer
- g) bidraget fra EIT
- h) finansielle instrumenter, herunder finansielle instrumenter finansieret via Unionens almindelige budget.

Bidrag kan omfatte bidrag i naturalier."

b) stk. 4 affattes således:

"4. EIT's bidrag til VIF'erne kan dække op til 100 % af de samlede udgifter i forbindelse med merværdiskabende VIF-aktiviteter."

c) følgende stykker tilføjes:

"6. EIT's bidrag må i gennemsnit ikke være højere end 25 % af den samlede støtte til et VIF.

7. EIT etablerer en konkurrencebaseret evalueringsmekanisme med henblik på tildelingen af en passende andel af sit finansielle bidrag til VIF'erne. Mekanismen omfatter en vurdering af VIF'ernes forretningsplaner og resultater som målt ved hjælp af løbende overvågning."

12) Artikel 15 affattes således:

"Artikel 15

Programmering og rapportering

1. EIT vedtager et løbende treårigt arbejdsprogram på grundlag af SID, når denne er vedtaget, med en redegørelse for EIT's og VIF'ernes vigtigste prioriterede områder og planlagte initiativer, herunder et skøn over finansieringsbehovet og -kilderne. Arbejdsprogrammet skal endvidere indeholde relevante indikatorer for overvågning af VIF- og EIT-aktiviteter, og der skal anlægges en resultatorienteret tilgang. EIT fremlægger det foreløbige løbende treårige arbejdsprogram til Kommissionen senest den 31. december det år, der ender to år før det pågældende treårige arbejdsprogram ikrafttræden (år N - 2).

Senest tre måneder efter fremlæggelsen af arbejdsprogrammet fremsætter Kommissionen en udtalelse om EIT's specifikke mål, som defineret i Horisont 2020, samt for programmets komplementaritet med Unionens politikker og instrumenter. EIT tager passende hensyn til Kommissionens udtalelse, og begrundet i tilfælde af uoverensstemmelser sin holdning. EIT sender det endelige arbejdsprogram til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til orientering. Direktøren forelægger efter anmodning Europa-Parlamentets kompetente udvalg det endelige arbejdsprogram

2. EIT vedtager en årsrapport senest den 30. juni hvert år. Rapporten skal indeholde en redegørelse for de aktiviteter, EIT og VIF'erne har gennemført i det foregående kalenderår, en vurdering af resultaterne i forhold til målsætningerne, indikatorerne og tidsplanen samt en redegørelse for risiciene ved de gennemførte foranstaltninger og for EIT's anvendelse af ressourcerne og dets generelle drift. EIT fremsender årsrapporten til Europa-Parlamentet og Rådet og underretter dem mindst en gang om året om EIT's aktiviteter, sit bidrag til Horisont 2020 og til Unionens innovations-, forsknings- og uddannelsespolitikker og -mål."

13) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

- a) i stk. 2 erstattes ordene "hvert femte år" af ordene "hvert tredje år".
- b) følgende stykke indsættes:

"2a. Kommissionen kan foretage yderligere evalueringer af strategisk relevante områder eller emner, med bistand fra uafhængige eksperter, for at vurdere EIT's fremskridt hen imod de opstillede mål, identificere de faktorer, der bidrager til gennemførelsen af aktiviteterne og kortlægge bedste praksis. I den forbindelse tager Kommissionen fuldt ud hensyn til de administrative virkninger for EIT og VIF'erne."

14) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

- a) stk. 2 affattes således:

"2. SID fastlægger EIT's prioriterede områder og langtidstrategi, inklusive en vurdering af strategiens socio-økonomiske konsekvenser og dens evne til at skabe den størst mulige merværdi på innovationsområdet. SID tager hensyn til resultaterne af den overvågning og evaluering af EIT, der er omhandlet i artikel 16."

- b) følgende stykke indsættes:

"2a. SID skal indeholde en analyse af potentiel og hensigtsmæssig synergi og komplementaritet mellem EIT's aktiviteter og andre EU-initiativer, -instrumenter og -programmer."

- c) stk. 4 affattes således:

"4. SID vedtages i overensstemmelse med artikel 173, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen."

15) Artikel 19 affattes således:

"Artikel 19

Budgetmæssige forpligtelser

1. Finansieringsrammen fra Horisont 2020 for gennemførelsen af denne forordning i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 fastsættes til 2 711,4 mio. EUR i løbende priser.

2. Dette beløb udgør det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af

2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (*).

3. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den finansielle ramme. Det finansielle bidrag fra EIT til VIF'erne kommer fra denne finansieringsramme.

(*) EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1."

16) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

- a) stk. 5 affattes således:

"5. Bestyrelsen vedtager udkastet til overslaget samt et udkast til stillingsfortegnelse og det foreløbige løbende treårige arbejdsprogram og fremsender disse til Kommissionen senest den 31. december i år N - 2."

- b) stk. 6, affattes således:

"6. På grundlag af overslaget anfører Kommissionen i forslaget til Unionens almindelige budget de overslag, som den finder nødvendige i forbindelse med de tilskud, der skal ydes over det almindelige budget."

17) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

- a) følgende stykke indsættes:

"1a. Det finansielle bidrag til EIT vil blive gennemført i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1290/2013 og med forordning (EU) nr. 1291/2013."

- b) stk. 4 affattes således:

"4. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet senest den 15. maj i år N + 2 direktøren decharge for gennemførelsen af EIT's budget for år N."

18) Artikel 22, stk. 4, udgår.

19) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 22a

Nedlæggelse af EIT

Hvis EIT nedlægges, sker afviklingen under Kommissionens tilsyn i overensstemmelse med gældende lovgivning. Aftalerne med VIF'erne og retsakten om oprettelse af EIT-fonden skal indeholde passende bestemmelser om en sådan situation."

Artikel 2

Bilaget til forordning (EF) nr. 294/2008 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

BILAG

Vedtægter for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi

AFDELING 1

BESTYRELSENS SAMMENSÆTNING

1. Bestyrelsen består både af udnævnte og af repræsentative medlemmer.
2. Der er 12 udnævnte medlemmer, der udnævnes af Kommissionen under hensyntagen til en ligelig fordeling af personer med erfaring fra erhvervslivet, videregående uddannelse og forskning. De udnævnes for en periode på fire år, der ikke kan forlænges.

Bestyrelsen skal, når det er nødvendigt, fremsende et forslag til Kommissionen om udnævnelse af et nyt medlem/nye medlemmer. Kandidaten/kandidaterne udvælges på grundlag af resultatet af en gennemsigtig og åben procedure, der omfatter høring af interessenter.

Kommissionen tager hensyn til fordelingen mellem medlemmer med erfaring fra videregående uddannelse, forskning, innovation og erhvervslivet, samt kønsfordelingen og den geografiske fordeling og en vurdering af miljøerne inden for videregående uddannelse, forskning og innovation i hele Unionen.

Kommissionen udnævner medlemmet/medlemmerne og underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udvælgelsesprocessen og om den endelige udnævnelse af de udnævnte medlemmer af bestyrelsen.

Hvis et udnævnt medlem ikke er i stand til at udføre sin mandatperiode, udnævnes en suppleant til udførelse af mandatperioden på grundlag af samme procedure som det medlem, der er blevet ude af stand til at udføre sin mandatperiode. En suppleant, der har været medlem i mindre end to år, kan på bestyrelsens anmodning genudnævnes af Kommissionen for en yderligere periode på fire år.

I en overgangsperiode, udfører bestyrelsesmedlemmer, som oprindeligt er udnævnt for en periode på seks år, deres mandatperiode. Indtil da er der 18 udnævnte medlemmer. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden vælger bestyrelsen med Kommissionens godkendelse en tredjedel af 12 medlemmer, udnævnt i 2012, for en periode på to år, en tredjedel for en periode på fire år og en tredjedel for en periode på seks år.

Med henblik på at bevare bestyrelsens integritet kan Kommissionen i usædvanlige og behørigt begrundede tilfælde på eget initiativ bringe et bestyrelsesmedlems mandatperiode til ophør.

3. VIFerne vælger tre repræsentative medlemmer blandt deres partnerorganisationer. De vælges for en periode på to år, der kan forlænges en gang. Deres mandatperiode ophører, hvis de forlader et VIF.

Bestyrelsen godkender vilkårene og procedurerne for valg og erstatning af de repræsentative medlemmer på grundlag af en indstilling fra direktøren. Denne mekanisme sikrer en passende repræsentation af mangfoldigheden og tager hensyn til VIFernes udvikling.

I en overgangsperiode udfører repræsentative medlemmer, som oprindeligt er udnævnt for en periode på seks år, deres mandatperiode. Indtil da er der fire repræsentative medlemmer.

4. Medlemmerne af bestyrelsen varetager EIT's interesser, idet de fremmer instituttets mål og opgaver og sikrer dets identitet, autonomi og den overordnede sammenhæng på uafhængig og gennemsigtig vis.

AFDELING 2

BESTYRELSENS ANSVAR

Bestyrelsen skal navnlig:

- a) vedtage EIT's udkast til en strategisk innovationsdagsorden (SID), det løbende treårige arbejdsprogram, budgettet, årsregnskabet og resultatopgørelsen samt den årlige aktivitetsrapport, på grundlag af et forslag fra direktøren
- b) vedtage kriterierne og procedurerne for finansiering, overvågning og evaluering af VIFernes aktiviteter, på grundlag af et forslag fra direktøren
- c) vedtage udvælgelsesproceduren for VIFerne

- d) udvælge og udnævne et partnerskab til et VIF eller om nødvendigt trække udnævnelsen tilbage
- e) sikre den løbende evaluering af VIFernes aktiviteter
- f) vedtage sin egen forretningsorden, herunder forretningsudvalgets forretningsorden samt EIT's specifikke finansielle bestemmelser
- g) med Kommissionens samtykke fastsætte passende honorarer for bestyrelsen, forretningsudvalgets og revisionsudvalgets medlemmer; disse honorarer fastsættes på grundlag af tilsvarende godtgørelser i medlemsstaterne
- h) vedtage en procedure for udvælgelse af forretningsudvalget samt af direktøren
- i) udnævne og om nødvendigt afskedige direktøren, og udøve disciplinærmyndighed i forhold til direktøren
- j) udnævne regnskabsføreren og forretningsudvalgets medlemmer
- k) vedtage en adfærdskodeks vedrørende interessekonflikter
- l) om nødvendigt nedsætte rådgivningsgrupper, eventuelt i en på forhånd fastlagt periode
- m) oprette en intern revisionsfunktion i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 ⁽¹⁾;
- n) bemyndiges til at oprette en fond med det specifikke formål at fremme og støtte EIT's aktiviteter
- o) træffe beslutning om EIT's sprogordning, idet der tages hensyn til de gældende principper om flersprogethed og de praktiske krav i forbindelse med aktiviteterne
- p) promovere EIT på verdensplan med henblik på at øge dets tiltrækningskraft og gøre det til et organ i verdensklasse, der repræsenterer ekspertisen inden for videregående uddannelse, forskning og innovation.

AFDELING 3

BESTYRELSENS ARBEJDE

1. Bestyrelsen vælger sin formand blandt de udnævnte medlemmer. Formandens mandatperiode er på to år og kan forlænges én gang.
2. Med forbehold af punkt 3 træffer bestyrelsen beslutninger ved almindeligt flertal blandt de stemmeberettigede medlemmer.

Beslutninger, der vedrører afdeling 2, litra a), b), c), i) og o), og nærværende afdelings punkt 1, kræver dog et flertal på to tredjedele af de af dens medlemmer, der har stemmeret.

3. De repræsentative medlemmer kan ikke stemme om afgørelser, der vedrører afdeling 2, litra b), c), d), e), f), g) i), j), k), o) og p).
4. Bestyrelsen holder ordinært møde mindst tre gange om året, og derudover kan formanden indkalde til ekstraordinært møde på eget initiativ, eller hvis mindst en tredjedel af alle dens medlemmer begærer et møde.
5. Bestyrelsen bistås af forretningsudvalget. Forretningsudvalget består af tre udnævnte medlemmer og bestyrelsesformanden, som også er formand for forretningsudvalget. De tre øvrige medlemmer udvælges af bestyrelsen blandt de udnævnte medlemmer. Bestyrelsen kan uddelegere specifikke opgaver til forretningsudvalget.

AFDELING 4

DIREKTØREN

1. Direktøren skal have ekspertise og et godt omdømme inden for de områder, som EIT beskæftiger sig med. Direktøren udnævnes af bestyrelsen for en mandatperiode på fire år. Bestyrelsen kan forlænge mandatperioden med fire år én gang, hvis den anser det for at være i EIT's interesse.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72).

2. Direktøren varetager driften og den daglige ledelse af EIT og repræsenterer instituttet i retlig henseende. Direktøren er ansvarlig over for bestyrelsen og aflægger løbende rapport til denne om udviklingen inden for EIT's aktiviteter.
3. Direktøren skal navnlig:
 - a) tilrettelægge og forvalte EIT's aktiviteter
 - b) støtte bestyrelsen og forretningsudvalget i deres arbejde og sørge for sekretariatsbistand i forbindelse med deres møder samt forsyne dem med alle de oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af deres arbejde
 - c) udarbejde et udkast til SID, et udkast til det løbende treårige arbejdsprogram, årsrapporten og det årlige budget, som skal forelægges bestyrelsen
 - d) forberede og forvalte VIF's udvælgelsesproces og sikre, at processens forskellige faser er præget af gennemsigtighed og objektivitet
 - e) forberede, forhandle og indgå aftaler med VIF'er
 - f) tilrettelægge interessentforummet, herunder den særlige sammensætning af medlemsstaternes repræsentanter
 - g) sikre gennemførelsen af effektive overvågnings- og evalueringsprocedurer knyttet til EIT's resultater i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 16
 - h) være ansvarlig for administrative og finansielle spørgsmål, herunder gennemførelsen af EIT's budget, under hensyntagen til rådgivningen fra den interne revisionsfunktion
 - i) være ansvarlig for alle personalespørgsmål
 - j) forelægge den interne revisionsfunktion et udkast til et årsregnskab og en resultatopgørelse, som via forretningsudvalget efterfølgende forelægges bestyrelsen
 - k) sikre, at EIT's forpligtelser i henhold til kontrakter og aftaler, som det har indgået, overholdes.
 - l) sikre effektiv kommunikation med Unionens institutioner
 - m) varetage EIT's interesser ved at fremme instituttets mål og opgaver og sikre dets identitet, autonomi og den overordnede sammenhæng på uafhængig og gennemsigtig vis.

AFDELING 5

EIT'S PERSONALE

1. EIT's personale ansættes direkte af EIT på tidsbegrænsede kontrakter. Ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte i Den Europæiske Union finder anvendelse på direktøren og EIT's personale.
 2. Ekspertes kan udstationeres hos EIT i en begrænset periode. Bestyrelsen vedtager bestemmelser, som sætter udstationerede eksperter i stand til at arbejde for EIT, og fastlægger deres rettigheder og forpligtelser.
 3. EIT udøver i forhold til sit personale de beføjelser, som er tildelt den myndighed, der har beføjelse til at indgå kontrakter med dets personale.
 4. Det kan af ethvert medlem af personalet kræves, at dette helt eller delvis godtgør en skade, som EIT har lidt på grund af alvorlige personlige fejl, som han eller hun måtte have begået ved udøvelsen eller i forbindelse med udøvelsen af sin funktion.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1293/2013

af 11. december 2013

om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 192,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionens politikker og lovgivning på miljø- og klima-
området har sikret betydelige miljøforbedringer. Der er
dog stadig store miljø- og klimaudfordringer, som vil
have alvorlige konsekvenser for Unionen, hvis de ikke
løses.

(2) Behandling af disse miljø- og klimaudfordringer bør på
grund af deres omfang og kompleksitet finansieres
gennem Unionens vigtigste støtteprogrammer. I sin
meddelelse af 29. juni 2011, "Et budget for Europa
2020", tilkendegiver Kommissionen i erkendelse af
klimaændringsproblemerne, at den agter at øge andelen

af EU-budgettet til klimaindsatsen til mindst 20 % med
bidrag fra forskellige politikker. Denne forordning bør
bidrage til opnåelsen af dette mål.

(3) Disse EU-støtteprogrammer kan ikke opfylde alle de
specifikke behov for miljøet og på klimaområdet. For
miljøet og for klimaforanstaltninger kræves der specifikke
tilgange, som kan imødegå den ujævne integration af
deres mål i medlemsstaternes praksis, den ujævne og
utilstrækkelige gennemførelse af lovgivningen i medlems-
staterne og den utilstrækkelige formidling af oplysninger
om og fremme af politiske mål. Der bør sørges for en
opfølgning af det program, der er fastsat ved Europa-
Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 614/2007 ⁽⁴⁾
ved vedtagelse af en ny forordning. Derfor bør der ved
denne forordning fastsættes et specifikt støtteprogram for
miljø- og klimaindsats ("Life-programmet"). Med henblik
på, at EU-støtten kan opnå en mærkbar virkning, bør der
udvikles tætte synergier og tæt komplementaritet mellem
Life-programmet og andre EU-støtteprogrammer.

(4) Miljøaktiver er ujævnt fordelt mellem medlemsstaterne,
men deres fordele vedrører og berører Unionen som
helhed. Unionens forpligtelse til at bevare og forbedre
disse aktiver nødvendiggør konsekvent anvendelse af
princippet om ansvarsdeling og solidaritet, og det
kræver, at visse europæiske miljø- og klimaproblemer
bedst kan håndteres på regionalt eller lokalt plan. Siden
1992 har Life-programmer spillet en afgørende rolle for
en bedre solidaritet og ansvarsdeling, som kan bidrage til
at bevare det fælles gode, som Unionens miljø og klima
udgør. Life-programmet bør vedblive med at spille denne
rolle.

(5) Som følge af dets karakter og størrelse kan Life-
programmet ikke løse alle miljø- og klimaproblemer.
Det bør i stedet spille rollen som katalysator for
ændringer i udviklingen og gennemførelsen af politikker
ved at tilvejebringe og udbrede løsninger og bedste
praksis med det formål at opfylde miljø- og klimamål
og ved at fremme innovative miljø- og klimaændrings-
teknologier. I forbindelse med disse bestræbelser bør Life-
programmet støtte gennemførelsen af det generelle EU-
miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en
ressourcebegrænset verden" som oprettet ved Europa-
Parlamentets og Rådets afgørelse ⁽⁵⁾ ("det syvende miljø-
handlingsprogram").

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 61.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 21.11.2013 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.12.2013.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 614/2007 af
23. maj 2007 om det finansielle instrument for miljøet (Life+)
(EUT L 149 af 9.6.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et generelt EU-miljø-
handlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset
verden"

- (6) I denne forordning fastlægges der en finansieringsramme på 3 456,655 mio. EUR i løbende priser, hvilket udgør 0,318 % af de samlede forpligtelsesbevillinger, jf. Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽¹⁾ for hele Life-programmets varighed, der som omhandlet i punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾ udgør det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (7) I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i Luxembourg (december 1997) og i Thessaloniki (juni 2003) bør kandidatlandene og de lande i det vestlige Balkan, der deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen, samt lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, kunne deltage i EU-programmer i overensstemmelse med vilkårene fastsat i de relevante bilaterale eller multilaterale aftaler, som er indgået med disse lande.
- (8) Ifølge Rådets afgørelse 2001/822/EF ⁽³⁾ (associeringsafgørelsen) er enkeltpersoner fra oversøiske lande og territorier (OLT) og, i givet fald, relevante offentlige og/eller private organer og institutioner i et OLT berettigede til at deltage i Unionens programmer med forbehold for de regler og mål, der gælder for det enkelte program, samt de aftaler, der gælder for den medlemsstat, som en OLT er knyttet til.
- (9) Hvis investeringer i forbindelse med miljø- og klimaindsatsen i Unionen skal være effektive, må nogle aktiviteter gennemføres uden for Unionens grænser. Disse investeringer kan ikke altid finansieres under Unionens udenrigspolitiske finansielle instrumenter. Foranstaltninger i lande, der ikke deltager direkte i Life-programmet, og deltagelse af juridiske personer, der er hjemmehørende i sådanne lande, i aktiviteter, der finansieres under Life-programmet, bør tillades i særlige tilfælde, hvis specifikke betingelser fastsat i denne forordning opfyldes.
- (10) Ved denne forordning bør der også fastsættes en ramme for samarbejde med og støtte til internationale organisationer med henblik på at reagere på miljø- og klimapolitiske behov, som ikke falder inden for rammerne af finansieringsinstrumenter for eksterne aktioner, som f.eks. visse undersøgelser.
- (11) Miljø- og klimakrav bør integreres i Unionens politikker og aktiviteter. Life-programmet bør derfor supplere andre EU-støtteprogrammer, herunder Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽⁴⁾, Den Europæiske Socialfond ⁽⁵⁾, Samhørighedsfonden ⁽⁶⁾, Den Europæiske Garantifond for Landbruget ⁽⁷⁾, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne ⁽⁸⁾, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og Horisont 2020 - rammeprogrammet for forskning og innovation ⁽⁹⁾ ("Horisont 2020").
- Kommissionen og medlemsstaterne bør sikre komplementaritet på alle niveauer. På EU-plan bør komplementaritet sikres ved at udvikle et struktureret samarbejde mellem Life-programmet og Unionens støtteprogrammer med delt forvaltning under den fælles strategiske ramme, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽¹⁰⁾ ("forordningen om fælles bestemmelser") for at fremme finansiering af aktiviteter, der supplerer integrerede projekter eller støtter brugen af løsninger, metoder og tilgange, der er udviklet under Life-programmet. Life-programmet bør også stimulere udnyttelsen af resultaterne af miljø- og klimaforskning og innovationsresultater, der opnås under Horisont 2020. Inden for denne ramme bør programmet tilbyde mulighed for medfinansiering i forbindelse med projekter med klare miljø- og klimafordele med henblik på at sikre synergivirkninger mellem Life-programmet og Horisont 2020. Der kræves koordinering for at forhindre dobbelt finansiering. Kommissionen bør tage skridt til at undgå overlappning og flere administrative byrder på projektstøttemodtagere i form af rapporteringskrav under forskellige

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser for målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (Se side 289 i denne EUT).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1081/2006 (Se side 470 i denne EUT).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1084/2006 (Se side 281 i denne EUT).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugs politik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1).

⁽⁸⁾ Forordning (EF) nr. 1290/2005.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (Se side 104 i denne EUT).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (Se side 884 i denne EUT).

⁽²⁾ EFT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ("associeringsafgørelse") (EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1).

finansielle instrumenter. For at sikre klarhed og praktisk gennemførlighed i forbindelse med integrerede projekter inden for rammerne af LIFE-programmet bør der fastlægges mulige samarbejdsformer på et tidligt stadium. Medlemsstaterne bør overveje at henvise til sådanne samarbejdsformer i deres partnerskabsaftaler for at sikre, at der kan tages højde for fordelene ved integrerede projekter under udarbejdelsen af operationelle programmer eller programmer for udvikling af landdistrikter.

- (12) At standse og vende tabet af biodiversitet og forbedre ressourceeffektiviteten og at tage miljø- og klimarelaterede anliggender op er centrale udfordringer for Unionen. Disse udfordringer kræver en øget indsats på EU-plan med henblik på at udvikle løsninger og bedste praksis, der kan hjælpe med at opfylde målene i Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010, "Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" ("Europa 2020-strategien"). Endvidere er forbedret forvaltning, navnlig gennem øget bevidsthed og inddragelse af interessenter, afgørende for at opfylde miljømålsætningerne. Delprogrammet for miljø bør derfor omfatte tre prioriterede indsatsområder: miljø og ressourceeffektivitet, natur og biodiversitet samt miljøforvaltning og -information. Det bør være muligt for projekter, der finansieres gennem Life-programmet, at bidrage til opfyldelsen af specifikke mål under mere end ét af disse prioriterede områder og at omfatte deltagelse af mere end én medlemsstat.
- (13) Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 med titlen "Køreplan til et ressourceeffektivt Europa" foreslog de milepæle og foranstaltninger, der er nødvendige for at få Unionen ind på en vej, der fører til ressourceeffektiv og bæredygtig vækst. Det prioriterede område for miljø og ressourceeffektivitet bør derfor støtte den effektive gennemførelse af Unionens miljøpolitik i den offentlige og den private sektor, herunder især de miljøsektorer, der er omfattet af køreplanen til et ressourceeffektivt Europa, ved at fremme udviklingen og delingen af nye løsninger og bedste praksis. I denne forbindelse bør Kommissionen sikre overensstemmelse og undgå overlappning med Horisont 2020.
- (14) Kommissionens meddelelse af 3. maj 2011 med titlen "Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020" ("Unionens biodiversitetsstrategi frem til 2020") fastsætter mål med henblik på at standse og vende biodiversitetstab. Målene omfatter

bl.a. fuld gennemførelse af Rådets direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF⁽²⁾ samt bibeholdelse og retablering af økosystemer og økosystemtjenester. Life-programmet bør bidrage til opfyldelsen af disse mål. Det prioriterede område for natur og biodiversitet bør fokusere på gennemførelsen og forvaltningen af Natura 2000-nettet, som blev oprettet ved direktiv 92/43/EØF, navnlig med hensyn til den prioriterede aktionsplan for foranstaltninger, der er udarbejdet på grundlag af dette direktivs artikel 8, og på udviklingen og udbredelsen af bedste praksis i forbindelse med biodiversitet, direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF samt de bredere biodiversitetsudfordringer, som er omhandlet i Unionens biodiversitetsstrategi frem til 2020.

- (15) Life-programmets bidrag til Natura 2000-nettets årlige finansieringsbehov bør ses i sammenhæng med biodiversitetsudgifter, der er sikret via andre EU-støtteordninger. Der bør lægges særlig vægt på integrerede projekter inden for rammerne af Life-programmet som en koordineret støttemekanisme for Natura 2000-nettet i betragtning af deres potentiale for at mobilisere midler og øge absorptionsevnekapaciteten for natur- og biodiversitetsudgifter under andre EU-støtteordninger.
- (16) Skove spiller en vigtig rolle for miljøet og klimaet, hvad angår f.eks. biodiversitet, vand, jordbund samt modvirkning af og tilpasning til klimaændringer. Skovene og jordbunden hjælper med at regulere klimaet ved at optage kuldiioxid (CO₂) fra atmosfæren og lagre enorme mængder af kulstof. For at optimere denne rolle bør der tilvejebringes relevante og kompatible data og information. Denne forordning bør derfor også udgøre en ramme for støtte til synergi mellem miljø- og klimaforanstaltninger i forbindelse med skove og jordbund, herunder for overvågning af sådanne foranstaltninger. Andre områder, hvor synergivirkninger kan opnås, omfatter vandknaphed og tørke samt forvaltning af oversvømmelsesrisici.
- (17) For at optimere udnyttelsen af ressourcer fra Life-programmet bør synergier mellem aktiviteter under delprogrammet for miljø, særlig for at beskytte biodiversitet, samt modvirkning af og tilpasning til klimaændringer under delprogrammet for klimaindsats fremmes.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

- (18) Kommissionens meddelelse af 15. december 2011 med titlen "Køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050" ("Køreplan 2050") anerkendte, at det ville være nødvendigt at afprøve nye tilgange til modvirkning af klimaændringer for at omstille økonomien til lav CO₂-intensitet. Tilpasning til klimaændringer som en del af en tværgående prioritet for EU bør også sikres. Fremme af forvaltning og bevidstgørelse er endvidere afgørende for at skabe konstruktive resultater og sikre interessenternes engagement. Delprogrammet for klimaindsatsen bør derfor støtte foranstaltninger, der bidrager til de tre prioriterede områder: modvirkning af klimaændringer, tilpasning til klimaændringer og forvaltning og information vedrørende klima. Det bør være muligt for projekter, der finansieres gennem Life-programmet, at bidrage til opfyldelsen af specifikke mål under mere end ét af disse prioriterede områder og at omfatte deltagelse af mere end én medlemsstat.
- (19) Det prioriterede område for modvirkning af klimaændringer bør bidrage til udviklingen og gennemførelsen af Unionens klimarelaterede politikker og lovgivning, navnlig med hensyn til overvågning og rapportering af drivhusgasser, politikker vedrørende arealanvendelse, ændringer i arealudnyttelse og skovbrug, bevarelse af naturlige kulstofdræn, emissionshandelssystemet, medlemsstaternes indsats for at reducere drivhusgasemissionerne, opsamling og oplagring af CO₂, vedvarende energi, energieffektivitet, transport og brændstof, beskyttelse af ozonlaget og fluorholdige drivhusgasser. Opførelsen af infrastrukturprojekter til opsamling og oplagring anses for at ligge uden for Life-programmets anvendelsesområde og kan derfor ikke støttes.
- (20) De første konsekvenser af klimaændringerne opleves allerede i Europa og resten af verden, f.eks. ekstreme vejrforhold, der fører til oversvømmelse og tørke, og stigende temperaturer og havniveauer. Det prioriterede område for tilpasning til klimaændringer bør derfor hjælpe befolkninger, økonomiske sektorer og regioner til at tilpasse sig til sådanne virkninger gennem specifikke tilpasningsforanstaltninger og -strategier, for at sikre en mere modstandsdygtig Union. Foranstaltninger på dette område bør supplere foranstaltninger, der er berettiget til støtte under det finansielle civilbeskyttelsesinstrument som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313 /2013/EU ⁽¹⁾. Opførelsen af store infrastrukturprojekter anses for at ligge uden for Life-programmets anvendelsesområde og vil derfor ikke blive støttet.
- (21) Fuld gennemførelse af miljø- og klimapolitik og -lovgivning hænger uløseligt sammen med opnåelse af bedre forvaltning, øget inddragelse af interessenter og informationsformidling. De prioriterede områder for forvaltning og information bør derfor i begge delprogrammer støtte udviklingen af samarbejdsplatforme og deling af bedste praksis, som kan sikre mere effektiv overholdelse og håndhævelse, herunder uddannelsesprogrammer for dommere og anklagemyndigheder, og bør skabe støtte fra offentligheden og interessenter til Unionens indsats for at udforme politikker på miljø- og klimaområdet. De bør navnlig støtte forbedringer med hensyn til udbredelse af videngrundlag og bedste praksis i gennemførelsen af EU-lovgivning, med hensyn til øget bevidstgørelse og med hensyn til offentlig deltagelse, adgang til information samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.
- (22) Inden for rammerne af denne forordning bør der ydes støtte i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽²⁾. Projekter, der finansieres under Life-programmet, bør opfylde kriterierne for støtteberettigelse og -tildeling for at sikre den bedst mulige anvendelse af Unionens midler og for at sikre EU-merværdi. Ved vurderingen af EU-merværdi bør Kommissionen for de prioriterede områders vedkommende være særlig opmærksom på projekternes potentiale med hensyn til anvendelse som model eller overførsel, resultaternes bæredygtighed og bidraget til at opnå de generelle og specifikke målsætninger for de prioriterede områder samt de tematiske prioriteter, der implementeres gennem projekternes emner. Der bør tilskyndes til projekter med virkninger på tværs af sektorer. Kommissionen bør også fremme og tilskynde til brugen af grønne offentlige indkøb, navnlig ved gennemførelse af projekter.
- (23) For at opretholde lige vilkår for alle virksomheder, der er aktive på det indre marked, og undgå uforholdsmæssige konkurrencefordrejning, bør støtte, der ydes under Life-programmet, rette op på markedssvigt, når det er hensigtsmæssigt. Hvis støtten udgør statsstøtte som defineret i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), bør den endvidere udformes på en måde, der er i overensstemmelse med statsstøttereglerne med henblik på at forhindre fordrejning af markedet, som f.eks. fortrængning af privat finansiering, etablering af ineffektive markedstrukturer eller bevarelse af ineffektive selskaber, og den må først træde i kraft, når Kommissionen har godkendt den i

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse af 17. december 2013 om Unionens civilbeskyttelsesordning (Se side 924 i denne EUT)

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF medmindre den er i overensstemmelse med en forordning, der er vedtaget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 ⁽¹⁾.

overensstemmelse mellem Unionens forskellige finansieringskilder ved at skabe et strategisk fokus på miljø og klima og samtidig sikre, at procedurerne forenkles.

- (24) For at forbedre gennemførelsen af miljø- og klimapolitikken og forbedre integrationen af miljø- og klimamålsætninger i andre politikker bør Life-programmet fremme projekter, der støtter integrerede tilgange til gennemførelsen af miljø- og klimalovgivning og -politik. Disse integrerede projekter bør tjene som konkrete redskaber til styrkelse af integreringen af miljø- og klimamål i andre EU-politikker og i de samlede EU-udgifter i tråd med Europa 2020-strategien. De bør levere eksempler på god praksis for effektiv og velkoordineret gennemførelse af Unionens miljø- og klimapolitik i medlemsstaterne og regionerne. Hvad angår delprogrammet for miljø, bør disse projekter primært fokusere på gennemførelsen af Unionens biodiversitetsstrategi frem til 2020, navnlig med hensyn til den effektive forvaltning og konsolidering af Natura 2000-nettet, som er oprettet ved direktiv 92/43/EØF, via gennemførelsen af den prioriterede aktionsplan for foranstaltninger, der er udarbejdet på grundlag af dette direktivs artikel 8, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽²⁾ og af affalds- og luftkvalitetslovgivning.
- (25) Integrerede projekter fokuserer på de udpegede temaer, men bør udgøre fleksible gennemførelsessystemer (med f.eks. miljømæssige fordele og kapacitetsopbygning), som gør det muligt at opnå resultater inden for andre politikområder, særlig havmiljø i overensstemmelse med målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF ⁽³⁾. Integrerede projekter kan også gennemføres inden for andre miljøområder. Hvad angår delprogrammet for klimaindsatsen, bør sådanne projekter navnlig fokusere på strategier og handlingsplaner vedrørende modvirkning af og tilpasning til klimaændringer.
- (26) Integrerede projekter bør kun støtte forskellige specifikke aktiviteter og foranstaltninger, mens andre aktiviteter, som supplerer projektaktiviteterne, bør støttes efter andre EU-støtteprogrammer samt med nationale, regionale og private midler. Finansiering gennem Life-programmet bør udnytte synergieffekter og sikre
- (27) Integrerede projekter med et stærkt fokus på gennemførelse af Unionens miljø- og klimalovgivning og -politik via integrerede tilgange forudsætter handling i alle dele af Unionen og i alle sektorer, der er mål for denne forordning. Dette kræver indførelse af et distributionselement i udvælgelsesprocessen for at fremme geografisk balance, og at medlemsstaterne bestræber sig på, om nødvendigt støttet af et teknisk bistandsprojekt under Life, at udarbejde og foreslå mindst et integreret projekt i løbet af Life-programmeringsperioden.
- (28) Da den integrerede projektilgang er ny, bør interessenter om nødvendigt støttes med teknisk bistand. En ansøgningsprocedure i to trin bør kunne lette ansøgningsfasen. På det første trin bør det i en finansieringsplan oplyses, hvilke andre EU-, nationale eller private finansieringskilder der vil blive mobiliseret, og i hvilket omfang. Først på det andet trin bør der kræves forhåndstilsagn fra mindst en finansieringskilde for at sikre, at kravet om mobilisering af en supplerende finansieringskilde er opfyldt. Under tildelingsfasen bør der tages hensyn til, i hvilket omfang andre EU-fonde er mobiliseret.
- (29) Om de integrerede projekter bliver en succes, afhænger af et tæt samarbejde mellem nationale, regionale og lokale myndigheder og de ikke-statslige aktører, der er omfattet af Life-programmets målsætninger. Principperne om gennemsigtighed og offentliggørelse af afgørelser om udvikling, gennemførelse, evaluering og overvågning af projekter bør følges for at finde anvendelse.
- (30) For andre projekter under delprogrammet for miljø end integrerede projekter bør der for det første flerårige arbejdsprogrammes varighed, i overensstemmelse med principperne om solidaritet og ansvarsdeling, foretages en forholdsmæssig fordeling af midlerne mellem alle medlemsstaterne gennem fastsættelsen af vejledende nationale tildelinger.
- (31) For at opbygge medlemsstaternes kapacitet for at deltage i Life-programmet bør der stilles en garanteret støtte til kapacitetsopbygningsprojekter til rådighed for alle medlemsstater, der opfylder de relevante krav fastsat i denne forordning. Denne støtte bør stilles til rådighed på grundlag af en aftalt kapacitetsopbygningsplan, der gør rede for de påkrævede interventioner og den nødvendige finansiering.

⁽¹⁾ Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger og af affalds- og luftkvalitetslovgivningen (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EFT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

- (32) Kvalitet bør være det overordnede kriterium for projektevaluering- og tildelingsprocessen i Life-programmet. De fordelingselementer, der fastlægges for at afspejle den geografiske balance, er vejledende og bør ikke indebære en garanteret støtte eller tildeling pr. medlemsstat.
- (33) Unionen har tiltrådt FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet ("Aarhuskonventionen"). Ngo'ers arbejde samt arbejdet i netværk af foretagender, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af almindelig EU-interesse, bør derfor støttes, da de effektivt kan støtte Aarhuskonventionens mål ved at fremsætte EU-borgernes bekymringer og synspunkter i løbet af politikudviklingsprocessen, og da de kan støtte dens gennemførelse og øge bevidstheden om miljø- og klimarelaterede problemer og politiske løsninger. Life-programmet bør støtte et bredt udvalg af ngo'er samt netværk af almennyttige foretagender, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af almindelig EU-interesse, som primært er aktive på miljø- og/eller klimaområdet, gennem konkurrencebaseret og gennemsigtig ydelse af driftstilskud, som kan hjælpe dem med at yde effektive bidrag til Unionens politik, og fremme og styrke gennemførelsen og håndhævelsen af Unionens miljø- og klimamålsætninger, samt gennem opbygning og styrkelse af deres kapacitet til at blive mere effektive partnere.
- (34) For at varetage sin rolle i forbindelse med igangsættelsen af miljø- og klimapolitikudformning og -gennemførelse bør Kommissionen bruge midler fra Life-programmet til at støtte igangsættelsen, gennemførelsen og mainstreamingen af Unionens miljø- og klimapolitik og -lovgivning, herunder erhvervelse af tjenesteydelser og varer. Finansielle ressourcer, der er afsat til kommunikationsaktiviteter i henhold til denne forordning, bør også omfatte kommunikation om Unionens politiske prioriteter samt om gennemførelses- og omsætningsstatus for al mere overordnet EU-miljø- og -klimalovgivning.
- (35) Den nuværende kløft på markedet mellem efterspørgslen efter og udbuddet af lån, egenkapital og risikovillig kapital vil sandsynligvis fortsat bestå under en finanskrise, og anvendelse af finansielle instrumenter bør derfor tillades i forbindelse med støtte til projekter på miljø- og klimaområdet, som kan skabe indtægter. Finansielle instrumenter, der støttes af Life-programmet, bør anvendes til at imødekomme specifikke markedsbehov på en omkostningseffektiv måde i overensstemmelse med programmets målsætninger, og de bør ikke fortrænge privat finansiering. Det bør være muligt at kombinere finansielle instrumenter med tilskud, der finansieres over Unionens budget, herunder efter denne forordning.
- (36) Erfaringen med de tidligere Life-programmer har vist, at der er behov for at koncentrere indsatsen om konkrete miljø- og klimapolitiske prioriteter og indsatsområder. De tematiske prioriteter bør ikke være udtømmende, da ansøgerne bør kunne indgive forslag på andre områder eller medtage nye idéer og reagere på nye udfordringer. Flerårige arbejdsprogrammer bør også være fleksible for at opfylde målene og målsætningerne for Life-programmet, samtidig med at der sikres den nødvendige stabilitet med hensyn til projektemner til gennemførelse af de tematiske prioriteter, for at potentielle ansøgere kan planlægge, udarbejde og indgive forslag. Det første flerårige arbejdsprogram bør være gyldigt i fire år og efterfølges af et andet arbejdsprogram af tre års varighed. Begge arbejdsprogrammer bør indeholde en ikke-udtømmende liste over projektemner til gennemførelse af de tematiske prioriteter.
- (37) Erfaringen med tidligere Life-programmer har understreget betydningen af nationale Life-kontaktpunkter, navnlig deres støtte til ansøgere og støttemodtagere, hvorved de bidrager til en succesfuld gennemførelse af programmerne. Systemet af nationale og regionale Life-kontaktpunkter bør derfor fortsættes og om muligt styrkes, navnlig i medlemsstater med meget få projekter, og samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale Life-kontaktpunkter samt mellem de nationale og regionale Life-kontaktpunkter bør styrkes. Erfaringen med tidligere Life-programmer har også vist betydningen af at sikre en effektiv formidling af projektresultater og netværksaktiviteter for at øge Life-programmets løftestangeffekt og dets EU-merværdi, navnlig gennem afholdelse af seminarer, workshopper og andre aktiviteter, der tilsigter at udveksle erfaring, viden og bedste praksis i Unionen. Kommissionen bør derfor fortsætte og styrke målrettede formidlingsaktiviteter, herunder aktiviteter med et specifikt fokus på integrerede projekter, navnlig i medlemsstater med lav projektdeltagelse, og i forbindelse med særlige sektorer, og fremme samarbejdet og udvekslingen af erfaringer af Life-støttemodtagere og andre. Kommissionen bør også fortsætte med regelmæssigt at offentliggøre listen over projekter, der støttes gennem Life-programmet, som bør omfatte en kort beskrivelse af mål og opnåede resultater og en oversigt over de midler, der er givet tilsagn om, ved brug af passende medier og teknologier.

- (38) Med henblik på at forenkle Life-programmet og mindske den administrative byrde for ansøgere og støttemodtagere bør der i højere grad anvendes faste satser og faste beløb uden at forringe muligheden for støtte til momsomkostninger og faste personaleomkostninger på de betingelser, der er fastlagt i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. I overensstemmelse med nuværende praksis bør summen af bidrag fra de offentlige organisationer (som koordineret og/eller associeret støttemodtager) til projektet overstige summen af lønudgifterne til det nationale forvaltningspersonale, der er ansvarligt for projektet, med mindst 2 %. EU-midler bør ikke anvendes til at subsidiere nationale budgetter, f.eks. til at dække momsomkostninger. Der er imidlertid kun begrænsede oplysninger tilgængelige om omfanget af EU-midler, der bruges til at dække moms. Kommissionen bør derfor i forbindelse med midtvejsevalueringer og efterfølgende evalueringer af Life-programmet forelægge en oversigt over momsgodtgørelser pr. medlemsstat, som støttemodtagere under Life-programmet har anmodet om i forbindelse med den endelige betaling.
- (39) De maksimale medfinansieringssatser bør fastlægges på de niveauer, der er nødvendige for at opretholde det effektive støtteniveau, som Life-programmet tilbyder.
- (40) Life-programmet og dets delprogrammer bør overvåges og evalueres regelmæssigt ud fra tilsvarende resultatindikatorer for at give mulighed for tilpasninger, herunder eventuelle nødvendige revisioner af de tematiske prioriteter. Når der fastlægges yderligere resultatindikatorer for vurdering af programmer og projekter, bør Kommissionen lægge vægt på kvalitetsovervågning på grundlag af resultatindikatorer og forventede resultater og virkninger. Kommissionen bør også foreslå en metode til overvågning af projekternes langtidssucces, særlig på de prioriterede område natur- og biodiversitet. For at dokumentere sidegevinsterne ved begge delprogrammer for klimaindsatsen og biodiversiteten og for at fremlægge oplysninger om udgiftsniveauet bør klimarelaterede og biodiversitetsrelaterede udgifter som defineret i "Et budget for Europa 2020" spores i forbindelse med overvågningen af Life-programmet. En sådan sporing bør baseres på en simpel metode, hvor udgifterne inddrages i en af tre kategorier: kun relateret til klima/biodiversitetsudgifter (regnes som 100 %), væsentligt relateret til klima/biodiversitetsudgifter (regnes som 40 %) og ikke relateret til klima/biodiversitetsudgifter (regnes som 0 %). Denne metode bør ikke udelukke anvendelse af mere præcise metoder, hvis det er relevant.
- (41) I betragtning af Kommissionens lange erfaring med forvaltning af Life-programmet og -projekter og Life-støttemodtageres positive erfaring med eksterne overvågningsteams bør forvaltningen af Life-programmet fortsat varetages af Kommissionen. Enhver ændring af forvaltningsstrukturen for Life-programmet og -projekterne bør underkastes en forudgående cost-benefit-analyse, og der bør lægges særlig vægt på at sikre en tilstrækkelig og omfattende sagkundskab, navnlig inden for det prioriterede område natur og biodiversitet.
- (42) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklussen og herunder forebyggelse, afsløring og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og i givet fald sanktioner.
- (43) For at sikre den bedst mulige evaluering af anvendelsen af Unionens midler bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår resultatindikatorer for de tematiske prioriteter for delprogrammet for miljø og de prioriterede områder for delprogrammet for klimaindsatsen, ændring af de tematiske prioriteter, der er fastlagt i bilag III, og forøgelse af den andel af budgettet, der er afsat til tilskud til projekter til støtte af bevarelse af natur og biodiversitet. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og til Rådet.
- (44) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning vedrørende vedtagelsen af flerårige arbejdsprogrammer bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (45) Afgiver udvalget for Life-programmet for miljø- og klimaindsatsen ikke nogen udtalelse til et udkast til gennemførelsesretsakt, bør Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 ikke vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt. Anvendelse af denne procedure bør begrundes bl.a. med nødvendigheden af at vurdere den forholdsmæssige fordeling af midler mellem integrerede projekter, navnlig det maksimale beløb, som et enkelt integreret projekt kan modtage.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(46) For at sikre en effektiv overgang mellem de foranstaltninger, der er vedtaget under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 614/2007, og Life-programmet er det fortsat nødvendigt at overvåge, revidere og kvalitetsvurdere de aktiviteter, der finansieres under den pågældende forordning, efter dens udløb.

(47) Life-programmets merværdi opstår gennem dets konkrete tilgang og fokus, som bevirker, at dets foranstaltninger er særligt tilpassede til miljø- og klimabehov. Life-programmet kan bidrage til en mere effektiv gennemførelse af miljøpolitikker, end når medlemsstaterne handler på egen hånd, på grund af en øget samling af ressourcer og ekspertise. Det giver en platform for udvikling og udveksling af bedste praksis og videndeling, som forbedrer, katalyserer og sætter skub i ændringer i gennemførelsen af miljø- og klimaregelværket, og for kapacitetsopbygning, som støtter private aktører, navnlig små og mellemstore virksomheder, der i mindre sammenhænge tester teknologier og løsninger, og gør det muligt for medlemsstater og interessenter at lære af hinanden. Life-programmet skaber endvidere synergieffekter på tværs af EU-fonde og nationale fonde og bruges samtidig som løftestang for tilvejebringelse af yderligere midler fra den private sektor, hvilket øger EU-foranstaltningernes sammenhæng og fremmer en mere homogen gennemførelse af Unionens regelværk.

(48) Målene for denne forordning, nemlig at bidrage til gennemførelsen og udviklingen af Unionens miljø- og klimapolitik og -lovgivning, herunder integrationen af miljø- og klimamålsætninger i andre politikker, og at fremme bedre forvaltning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre opfyldes på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå disse mål.

(49) Forordning (EF) nr. 614/2007 bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

PROGRAMMET FOR MILJØ- OG KLIMAINDSATSEN (LIFE)

Artikel 1

Oprettelse

Der oprettes et program for miljø- og klimaindsatsen, som dækker perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 ("Life-programmet").

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "pilotprojekter": projekter, der anvender en teknik eller metode, der ikke er anvendt eller afprøvet tidligere eller andre steder, som tilbyder miljø- eller klimamæssige fordele sammenlignet med nuværende bedste praksis, og som efterfølgende kan finde anvendelse i bredere omfang på lignende situationer
- b) "demonstrationsprojekter": projekter, der idriftsætter, afprøver, evaluerer og udbreder aktioner, metoder eller tilgange, der er nye eller ukendte i projektets specifikke sammenhæng, som f.eks. den geografiske, økologiske, socioøkonomiske sammenhæng, og som kan anvendes andre steder under lignende omstændigheder
- c) "bedste praksis-projekter": projekter, der anvender velegnede, omkostningseffektive og moderne teknikker, metoder og tilgange, der tager højde for projektets specifikke sammenhæng
- d) "integrerede projekter": projekter, der over et stort geografisk område, navnlig regionalt, multiregionalt, nationalt eller transnationalt, gennemfører miljø- eller klimaplaner eller -strategier, der kræves i henhold til specifik EU-miljø- eller klimaloggivning, udviklet i henhold til andre EU-retsakter eller udviklet af medlemsstaternes myndigheder primært inden for områderne natur, herunder bl.a. forvaltning af Natura 2000-nettet, vand, affald, luft og afbødning af og tilpasning til klimaændringer, med inddragelse af interessenter og med fremme af koordinering med og mobilisering af mindst en anden relevant EU-, national eller privat finansieringskilde
- e) "projekter om teknisk bistand": projekter, der ved hjælp af aktivitetsstøtte yder finansiel støtte for at hjælpe ansøgere med at udforme integrerede projekter og navnlig for at sikre, at disse projekter er i overensstemmelse med Life-programmets tidsmæssige, tekniske og finansielle krav i forening med de i artikel 8, stk. 3, omhandlede fonde
- f) "kapacitetsopbygningsprojekter": projekter, der ved hjælp af aktivitetstilskud yder finansiel støtte til aktiviteter, der er nødvendige for at opbygge medlemsstaternes kapacitet, herunder i form af nationale eller regionale Life-kontaktpunkter, til at kunne deltage mere effektivt i Life-programmet

- g) "forberedende projekter": projekter, der primært er udpeget af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne med henblik på at støtte særlige behov for udviklingen og gennemførelsen af Unionens miljø- og klimapolitik og -lovgivning
- h) "information, bevidsthed og formidlingsprojekter": projekter med det formål at støtte kommunikation, formidling af information og bevidstgørelse i tilknytning til delprogrammerne for miljø og klimaindsats.

Artikel 3

Overordnede målsætninger og resultatindikatorer

1. Life-programmet har følgende overordnede målsætninger:

- a) at bidrage til overgangen til en kulstoffattig, ressourceeffektiv og klimaresistent økonomi, til beskyttelsen og forbedringen af miljøkvaliteten og til at standse og vende biodiversitetstab, herunder støtte til Natura 2000-netværket og afhjælpning af økosystemforringelse
- b) at forbedre udviklingen og håndhævelsen af Unionens miljø- og klimapolitik og -lovgivning og at fungere som katalysator for og fremme integrationen og mainstreamingen af miljø- og klimamålsætninger i andre EU-politikker samt den offentlige og den private sektors praksis, herunder ved at øge den offentlige og den private sektors kapacitet
- c) at støtte bedre miljø- og klimaforvaltning på alle niveauer, herunder bedre inddragelse af civilsamfund, ngo'er og lokale aktører
- d) at støtte gennemførelsen af det syvende miljøhandlingsprogram.

Til opfyldelse af disse målsætninger bidrager Life-programmet til bæredygtig udvikling og til opfyldelse af målsætningerne og målene i Europa 2020-strategien og af relevante EU-miljø- og klimastrategier og -planer.

2. De overordnede målsætninger fastsat i artikel 1 forfølges gennem følgende delprogrammer:

- a) delprogrammet for miljø
- b) delprogrammet for klimaindsatsen.

3. Resultaterne af Life-programmet vurderes i forhold til følgende generelle indikatorer:

- a) hvad angår den overordnede målsætning, jf. stk. 1, litra a), tilknyttede miljø- og klimamæssige forbedringer. I forhold til

målsætningen om at bidrage til at standse og vende biodiversitetstab måles tilknyttede miljø- og klimamæssige forbedringer ved procentdelen af Natura 2000-nettet, der er retableret eller bragt under tilstrækkelig forvaltning, arealet og typen af retablerede økosystemer samt antallet og typen af omhandlede levesteder og arter med forbedret bevaringsstatus

- b) hvad angår de overordnede målsætninger i forbindelse med udvikling og gennemførelse omhandlet i stk. 1, litra b), antallet af udviklede eller gennemførte foranstaltninger, der gennemfører planer, programmer eller strategier i overensstemmelse med Unionens miljø- eller klimapolitik og -lovgivning, og antallet af foranstaltninger, der er egnede til anvendelse som model eller overførsel

- c) hvad angår de overordnede målsætninger i forbindelse med integration og mainstreaming omhandlet i stk. 1, litra b), antallet af foranstaltninger, der skaber synergieffekter med eller integreres i andre EU-støtteprogrammer, eller som integreres i den offentlige eller private sektors praksis

- d) hvad angår den overordnede målsætning omhandlet i stk. 1, litra c), antallet af foranstaltninger, der sikrer bedre forvaltning, formidling af information og bevidstgørelse om miljø- og klimaforhold.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29 vedrørende nærmere fastsættelse af resultatindikatorer, som kan anvendes i forbindelse med de prioriterede områder og de tematiske prioriteter, der er omhandlet i henholdsvis artikel 9 og bilag III for så vidt angår delprogrammet for miljø og i artikel 13 for så vidt angår delprogrammet for klimaindsats.

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af Life-programmet i perioden fra 2014 til 2020 er 3 456 655 000 EUR i løbende priser, hvilket udgør 0,318 % af de samlede forpligtelsesbevillinger, jf. forordning (EU) nr. 1311/2013.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og af Rådet inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.

2. Budgetrammen fordeles mellem delprogrammerne på følgende måde:

- a) 2 592 491 250 EUR af den samlede finansielle ramme, jf. stk. 1, tildeles delprogrammet for miljø

- b) 864 163 750 EUR af den samlede finansielle ramme, jf. stk. 1, tildeles delprogrammet for klimaindsatsen.

Artikel 5

Tredjelandes deltagelse i Life-programmet

Life-programmet er åbent for deltagelse af følgende lande:

- a) lande i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), der har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)
- b) kandidatlande, potentielle kandidatlande og tiltrædende lande til Unionen
- c) lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik
- d) lande, der er blevet medlemmer af Det Europæiske Miljøagentur i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽¹⁾.

Denne deltagelse sker i overensstemmelse med betingelserne i de respektive bilaterale eller multilaterale aftaler om generelle principper for disse tredjelandes deltagelse i EU-programmer.

Artikel 6

Aktiviteter uden for EU eller i oversøiske lande og territorier

1. Medmindre andet fremgår af artikel 5, kan Life-programmet finansiere aktiviteter uden for Unionen og i oversøiske lande og territorier (OLT) i overensstemmelse med afgørelse 2011/822/EF (associeringsafgørelsen), hvis disse aktiviteter er nødvendige for at opfylde Unionens miljø- og klimamål og sikre effektiviteten af foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstatsterritorier, som traktaterne finder anvendelse på.

2. En juridisk person, der er etableret uden for Unionen, kan deltage i de projekter, der er omhandlet i artikel 18, hvis den støttemodtager, der koordinerer projektet, har hjemsted i Unionen, og den aktivitet, der gennemføres uden for Unionen, opfylder de krav, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 7

Internationalt samarbejde

Under gennemførelsen af Life-programmet kan der samarbejdes med relevante internationale organisationer og med deres

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 993/1999 af 29. april 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1210/90 om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet. (EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1).

institutioner og organer, når det er nødvendigt for at opfylde de overordnede målsætninger, der er fastsat i artikel 3.

Artikel 8

Komplementaritet

1. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for sammenhæng mellem på den ene side Life-programmets støtte og på den anden side Unionens politikker og prioriteter og komplementaritet med andre finansielle EU-instrumenter og sikrer samtidig, at der gennemføres forenklingstiltag.

2. De foranstaltninger, som Life-programmet støtter, skal opfylde EU-lovgivningen og national lovgivning, herunder Unionens regler for statsstøtte. Støtte under Life-programmet, som udgør statsstøtte som defineret i artikel 107, stk. 1, i TEUF, meddeles Kommissionen af medlemsstaterne og må først træde i kraft, når Kommissionen har godkendt den i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF, medmindre den er i overensstemmelse med en forordning, der er vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 1, og artikel 8 i forordning (EF) nr. 994/98.

3. Kommissionen og medlemsstaterne sørger inden for deres respektive ansvarsområder for at koordinere bistanden fra Life-programmet og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond for at skabe synergivirkninger, navnlig i forbindelse med integrerede projekter, og for at støtte anvendelsen af løsninger, metoder og tilgange, der er udviklet under Life-programmet. Denne koordinering skal foregå inden for den fælles strategiske ramme, der er fastlagt i forordningen om fælles bestemmelser, og gennem den fælles strategiske ramme og de mekanismer, der er fastsat i partnerskabsaftaler, som krævet i nævnte forordning.

4. Kommissionen sikrer endvidere overensstemmelse og synergivirkninger og forhindrer overlapning mellem Life-programmet og andre EU-politikker og finansielle EU-instrumenter, navnlig Horisont 2020 og politikker og instrumenter, der vedrører Unionens optræden udadtil.

AFSNIT II

DELPROGRAMMERNE

KAPITEL 1

Delprogrammet for miljø

Artikel 9

Prioriterede områder for delprogrammet for miljø

1. Delprogrammet for miljø omfatter tre prioriterede områder:

- a) miljø og ressourceeffektivitet

- b) natur og biodiversitet
- c) miljøforvaltning og -information.

2. De prioriterede områder omhandlet i stk. 1 omfatter de tematiske prioriteter i bilag III.

Kommissionen tillægges beføjelser til, om nødvendigt, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29 og til at tilføje, slette eller ændre de tematiske prioriteter i bilag III på grundlag af følgende kriterier:

- a) prioriteterne i det syvende miljøhandlingsprogram
- b) de specifikke målsætninger for hvert af de prioriterede områder omhandlet i artikel 10, 11 og 12
- c) den erfaring, der er indsamlet under gennemførelsen af det flerårige arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 24
- d) den erfaring, der er indsamlet under gennemførelsen af de integrerede projekter
- e) de prioriteter, der følger af ny EU-miljølovgivning, der er vedtaget efter 23. december 2013, eller
- f) den erfaring, der er indsamlet under gennemførelsen af eksisterende EU-miljølovgivning og -politik.

Kommissionen gennemgår og ændrer om nødvendigt de tematiske prioriteter i bilag III senest i forbindelse med midtvejs-evalueringen af Life-programmet, jf. artikel 27, stk. 2, litra a).

3. Mindst 55 % af de budgetmidler, der er afsat til projekter, som støttes gennem tilskud under delprogrammet for miljø, tildeles foranstaltninger til støtte for bevaring af natur og biodiversitet.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29 med henblik på at forhøje procentdelen i nærværende artikels stk. 3 med højst 10 %, forudsat at det samlede beløb, der kræves i to på hinanden følgende år som følge af forslag, der falder ind under det prioriterede område for natur og biodiversitet, og som opfylder minimumskvalitetskrav, overstiger det tilsvarende beløb beregnet for de to år, der går forud disse år, med mere end 20 %.

Artikel 10

Specifikke målsætninger for det prioriterede område for miljø og ressourceeffektivitet

De specifikke målsætninger for delprogrammet for miljø for det prioriterede område for miljø og ressourceeffektivitet er:

- a) at udvikle, teste og demonstrere politiske eller forvaltningsmæssige tilgange, bedste praksis og løsninger, herunder udvikling og demonstration af innovative teknologier, vedrørende miljømæssige udfordringer, som kan anvendes som model, overføres eller mainstreames, herunder hvad angår forbindelsen mellem miljøet og sundhed, og til støtte for politik og lovgivning vedrørende ressourceeffektivitet, herunder køreplanen til et ressourceeffektivt Europa
- b) at støtte anvendelsen, udviklingen, afprøvningen og demonstrationen af integrerede tilgange til gennemførelsen af planer og programmer, der er i overensstemmelse med Unionens miljøpolitik og -lovgivning, navnlig på områderne for vand, affald og luft
- c) at forbedre videngrundlaget for udviklingen, gennemførelsen, vurderingen, overvågningen og evalueringen af Unionens miljøpolitik og -lovgivning og for vurderingen og overvågningen af de faktorer, pres og reaktioner, der indvirker på miljøet i og uden for Unionen.

Artikel 11

Specifikke målsætninger for det prioriterede område for natur og biodiversitet

De specifikke målsætninger for delprogrammet for miljø for det prioriterede område for natur og biodiversitet er:

- a) at bidrage til udviklingen og gennemførelsen af Unionens politik og lovgivning på området for natur og biodiversitet, herunder Unionens biodiversitetsstrategi frem til 2020, og direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF, ved navnlig at anvende, udvikle, teste og demonstrere tilgange, bedste praksis og løsninger
- b) at støtte videreudviklingen, gennemførelsen og forvaltningen af Natura 2000-nettet oprettet ved artikel 3 i direktiv 92/43/EØF, herunder navnlig anvendelse, udvikling, afprøvning og demonstration af integrerede tilgange med henblik på at gennemføre den prioriterede aktionsplan for foranstaltninger, der er udarbejdet på grundlag af artikel 8 i nævnte direktiv
- c) at forbedre videngrundlaget for udviklingen, gennemførelsen, vurderingen, overvågningen og evalueringen af Unionens politik og lovgivning om natur og biodiversitet og for vurderingen og overvågningen af de faktorer, pres og reaktioner, der indvirker på natur biodiversitet i og uden for Unionen.

Artikel 12

Specifikke målsætninger for det prioriterede område for miljøforvaltning og information

De specifikke målsætninger for delprogrammet for miljø for det prioriterede område for miljøforvaltning og -information er:

- a) at fremme bevidstgørelsen om miljøspørgsmål, herunder styrkelse af offentlighedens og interessenternes støtte til Unionens politikker på miljøområdet, og at fremme viden om bæredygtig udvikling og nye bæredygtige forbrugsmønstre
- b) at støtte formidling, forvaltning og udbredelse af information på miljøområdet og lette deling af viden om vellykkede løsninger og praksis på miljøområdet, herunder ved at udvikle samarbejdsplatforme mellem interessenter, og uddannelse
- c) at fremme og bidrage til mere effektiv overensstemmelse med og håndhævelse af Unionens miljølovgivning, navnlig ved at fremme udviklingen og udbredelsen af bedste praksis og politiske tilgange
- d) at støtte bedre miljøforvaltning og øget inddragelse af interessegrupper, herunder ngo'er, i høringer om og gennemførelsen af politikken.

KAPITEL 2

Delprogrammet for klimaindsatsen

Artikel 13

Prioriterede områder for delprogrammet for miljø

Delprogrammet for klimaindsatsen omfatter tre prioriterede områder:

- a) modvirkning af klimaændringer
- b) tilpasning til klimaændringer
- c) klimaforvaltning og -information.

Artikel 14

Specifikke målsætninger for det prioriterede område for modvirkning af klimaændringer

Med henblik på at bidrage til reduktionen af drivhusgasemissionerne er der fastsat følgende specifikke målsætninger for det prioriterede område for modvirkning af klimaændringer:

- a) at bidrage til gennemførelsen af Unionens politik og lovgivning på området for modvirkning af klimaændringer, herunder mainstreaming på tværs af politikområder, navnlig ved at udvikle, afprøve og demonstrere politiske eller forvaltningsmæssige tilgange, bedste praksis og løsninger vedrørende modvirkning af klimaændringer
- b) at forbedre videngrundlaget for udviklingen, vurderingen, overvågningen og evalueringen af effektive aktioner og foranstaltninger til modvirkning af klimaændringer og at forbedre kapaciteten til at anvende denne viden i praksis

- c) at lette udviklingen og gennemførelsen af integrerede tilgange, som f.eks. strategier og handlingsplaner til modvirkning af klimaændringer, på lokalt, regionalt eller nationalt plan
- d) at bidrage til at udvikle og demonstrere innovative teknologier, systemer, metoder og instrumenter til modvirkning af klimaændringer, som kan anvendes som model, overføres eller mainstreames.

Artikel 15

Specifikke målsætninger for det prioriterede område for tilpasning til klimaændringer

Med henblik på at støtte en indsats, der kan øge modstanddygtigheden mod klimaændringer, fastsættes følgende specifikke målsætninger for det prioriterede område for tilpasning til klimaændringer:

- a) at bidrage til udviklingen og gennemførelsen af Unionens politik på området for tilpasning til klimaændringer, herunder mainstreaming på tværs af politikområder, navnlig ved at udvikle, afprøve og demonstrere politiske eller forvaltningsmæssige tilgange, bedste praksis og løsninger vedrørende tilpasning til klimaændringer, herunder, hvor det er relevant, økosystembaserede tilgange
- b) at forbedre videngrundlaget for udviklingen, vurderingen, overvågningen og evalueringen af effektive økosystembaserede aktioner og -foranstaltninger til tilpasning til klimaændringer og, hvor det er relevant, prioritere dem, der anlægger en økosystembaseret tilgang, samt at forbedre kapaciteten til at anvende denne viden i praksis
- c) at lette udviklingen og gennemførelsen af økosystembaserede integrerede tilgange, som f.eks. strategier og handlingsplaner til tilpasning til klimaændringer, på lokalt, regionalt eller nationalt plan og, hvor det er relevant, prioritere økosystembaserede tilgange
- d) at bidrage til at udvikle og demonstrere innovative teknologier, systemer, metoder og instrumenter til tilpasning til klimaændringer, som kan anvendes som model, overføres eller mainstreames.

Artikel 16

Specifikke målsætninger for det prioriterede område for klimaforvaltning og -information

De specifikke målsætninger for det prioriterede område for klimaforvaltning og -information er:

- a) at fremme bevidstgørelsen om klimaspørgsmål, herunder styrkelse af offentlighedens og interessenternes støtte til Unionens politikker på klimaområdet, og at fremme viden om bæredygtig udvikling

- b) at støtte formidling, forvaltning og udbredelse af information på klimaområdet og lette deling af viden om vellykkede løsninger og praksis på klimaområdet, herunder ved at udvikle samarbejdsplatforme mellem interessenter, og uddannelse
- c) at fremme og bidrage til mere effektiv overensstemmelse med og håndhævelse af Unionens miljølovgivning, navnlig ved at fremme udviklingen og udbredelsen af bedste praksis og politiske tilgange
- d) at støtte bedre klimaforvaltning og øget inddragelse af interessegrupper, herunder ngo'er, i høringer om og gennemførelsen af Politiken.

AFSNIT III

ALMINDELIGE GENNEMFØRELSBESTEMMELSER

KAPITEL 1

Finansiering

Artikel 17

Former for støtte

1. EU-finansiering kan antage følgende retlige former:
- a) tilskud
- b) offentlige indkøbsaftaler
- c) bidrag til finansielle instrumenter i overensstemmelse med bestemmelserne om finansielle instrumenter i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, særlig artikel 139 og 140, og med operationelle krav, der er fastsat i specifikke EU-retsakter
- d) andre foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de overordnede målsætninger fastsat i artikel 3.
2. Kommissionen gennemfører denne forordning i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
3. Støtte under denne forordning, som udgør statsstøtte som defineret i artikel 107, stk. 1, i TEUF, gennemføres på en måde, der er i overensstemmelse med Unionens relevante statsstøtte-regler.
4. Mindst 81 % af budgetmidlerne til Life-programmet skal tildeles projekter, som støttes gennem tilskud, eller, hvor det er relevant, finansielle instrumenter, jf. stk. 1, litra c).

Kommissionen kan indføre disse finansielle instrumenter som del af det flerårige arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 24, på betingelse af, at der er foretaget en forudgående vurdering, jf. artikel 140, stk. 2, litra f), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

5. Højest 30 % af de budgetmidler, der afsættes til tilskud, jf. stk. 4, kan tildeles integrerede projekter. Denne maksimale procentdel genevalueres i forbindelse med den i artikel 27, stk. 2, litra a), omhandlede midtvejsevaluering af Life-programmet og ledsages om fornødent af et lovforslag.

Artikel 18

Projekter

Der kan ydes tilskud til følgende projekter:

- a) pilotprojekter
- b) demonstrationsprojekter
- c) bedste praksis-projekter
- d) integrerede projekter
- e) projekter om teknisk bistand
- f) kapacitetsopbygningsprojekter
- g) forberedende projekter
- h) informations-, bevidstgørelses- og formidlingsprojekter
- i) andre projekter, der er nødvendige for at nå de overordnede målsætninger fastsat i artikel 3.

Artikel 19

Kriterier for støtteberettigelse og støttetildeling og projektudvælgelse

1. Projekter, der er omhandlet i artikel 18, skal opfylde kriterier for støtteberettigelse baseret på definitionerne fastsat i artikel 2 og følgende tildelingskriterier:
- a) være af interesse for Unionen ved at yde et betydeligt bidrag til virkeliggørelsen af en af Life-programmets overordnede målsætninger som fastsat i artikel 3 samt de specifikke mål for de prioriterede områder i artikel 9, de tematiske prioriteter i bilag III eller de specifikke målsætninger for de prioriterede områder i artikel 13
- b) sikre en omkostningseffektiv tilgang og være teknisk og finansielt sammenhængende, og
- c) være forsvarlige i den foreslåede gennemførelse.

2. Støttetildeling forudsætter, at projekterne opfylder minimumskvalitetskrav i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

3. Projekter, der finansieres gennem Life-programmet under et prioriteret område, skal undgå at undergrave miljø- og klimamålsætningerne inden for et andet prioriteret område og om muligt fremme synergier mellem forskellige målsætninger såvel som brugen af grønne offentlige indkøb.

4. Kommissionen sikrer geografisk balance for integrerede projekter gennem vejledende tildeling til mindst tre integrerede projekter for hver medlemsstat og sikrer mindst et integreret projekt under delprogrammet for miljø og mindst et integreret projekt under delprogrammet for klimaindsats i den i artikel 1 omhandlede programmeringsperiode.

De integrerede projekter fordeles med henblik på at opfylde målene, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2, litra c), for hvert af de i artikel 2, litra d), omtalte områder.

Med henblik på at evaluere overensstemmelse med bestemmelserne for mobilisering af EU-, nationale eller private midler omhandlet i artikel 2, litra d), skal forslag til integrerede projekter:

- a) på første trin af ansøgningsproceduren ledsages af en finansieringsplan, og
- b) på andet trin af ansøgningsproceduren ledsages af mindst et forhåndstilsagn, som angiver, i hvilken udstrækning andre relevante EU-, nationale eller private finansieringskilder skal mobiliseres, og præcisere de pågældende finansieringskilder.

5. Kommissionen sikrer under varigheden af det første flerårige arbejdsprogram geografisk balance for andre projekter end integrerede projekter indgivet under delprogrammet for miljø gennem en forholdsmæssig fordeling af midlerne mellem alle medlemsstater i henhold til vejledende nationale tildelinger i overensstemmelse med kriterierne i bilag I. Hvor vejledende nationale tildelinger ikke finder anvendelse, udvælges projekterne udelukkende på grundlag af fortjeneste.

6. Hvis det samfinansieringsbeløb, der er nødvendigt for at finansiere projekter, der ikke er integrerede projekter, og som er indgivet af en medlemsstat, og som er opført på den liste, som Kommissionen har opstillet ved afslutningen af udvælgelsesproceduren, er mindre end den vejledende tildeling til den pågældende medlemsstat, anvender Kommissionen, forudsat at de i stk. 1 og 2 fastsatte betingelser er opfyldt, balancen af den pågældende vejledende nationale tildeling til at samfinansiere de projekter indgivet af andre medlemsstater, med undtagelse af projekter i OLT, der yder det største bidrag til opnåelse af de overordnede målsætninger i artikel 3.

Ved forelæggelse af listen over projekter til samfinansiering underretter Kommissionen udvalget for programmet for miljø- og klimaindsatsen om, hvordan den har taget hensyn til de i overensstemmelse med stk. 4 og 5 fastlagte tildelingskriterier.

7. Kommissionen tager særligt hensyn til transnationale projekter, når transnationalt samarbejde er væsentligt for at sikre beskyttelse af miljøet og klimaet, og sikrer at mindst 15 % af de budgetressourcer, der er afsat til tilskud til projektaktiviteter, tildeles transnationale projekter. Kommissionen overvejer tildeling af finansiering til transnationale projekter selv i tilfælde, hvor den vejledende nationale tildelingsbalance for en eller flere medlemsstater, der deltager i disse tværnationale projekter, er overskredet.

8. Under det første flerårige arbejdsprogram er de enkelte medlemsstater berettigede til finansiering af et kapacitetsopbygningsprojekt med op til 1 000 000 EUR, forudsat at de opfylder følgende kriterier:

- a) medlemsstatens gennemsnitlige absorptionsniveau for dens vejledende nationale tildeling for årene 2010, 2011 og 2012, som fastsat i artikel 6 i forordning (EF) nr. 614/2007, er under 70 %
- b) medlemsstatens BNP pr. indbygger i 2012 udgjorde mindre end 90 % af Unionens gennemsnit, eller
- c) medlemsstaten tiltrådte Unionen efter den 1. januar 2013.

Under det andet flerårige arbejdsprogram er de enkelte medlemsstater berettiget til finansiering af et kapacitetsopbygningsprojekt med op til 750 000 EUR forudsat, at de opfylder følgende kriterier:

- a) medlemsstatens gennemsnitlige absorptionsniveau af den vejledende nationale tildeling for årene 2014, 2015 og 2016, som omhandlet i stk. 5, er under 70 %, og
- b) medlemsstatens gennemsnitlige absorptionsniveau af den vejledende nationale tildeling for årene 2014, 2015 og 2016 er steget i forhold til absorptionsniveauet for årene 2010, 2011 og 2012.

Medlemsstater, der ønsker at modtage finansiering til kapacitetsopbygningsprojekter, skal forpligte sig til at opretholde deres ressourcer til Life-programmet, herunder bl.a. personaleressourcer, på niveauer, der ikke er lavere end dem, der gjaldt i 2012, i det relevante flerårige arbejdsprogram varighed. Denne forpligtelse skal indgå i kapacitetsopbygningsplanen, der er omhandlet i stk. 9.

Som undtagelse fra udvælgelseskriterierne i første og andet afsnit er en medlemsstat i hele Life-programmets varighed ikke berettiget til finansiering af kapacitetsopbygningsprojekter, hvis dets BNP pr. indbygger i 2012 udgjorde mere end 105 % af Unionens gennemsnit. Finansieringen af kapacitetsopbygningsprojekter er begrænset til et projekt pr. medlemsstat for hvert flerårige arbejdsprogram.

9. Kommissionen fastlægger en hurtig tildelingsprocedure for alle kapacitetsopbygningsprojekter. Ansøgninger vedrørende kapacitetsopbygningsprojekter kan indgives fra den 23. december 2013. Ansøgningerne skal baseres på en kapacitetsopbygningsplan, der er aftalt mellem medlemsstaten og Kommissionen, og som gør rede for de interventioner, der skal finansieres af Life-programmet for at udvikle medlemsstatens evne til at indgive vellykkede ansøgninger om finansiering af projekter under delprogrammerne for miljø og klimaindsats. Sådanne foranstaltninger kan omfatte, men er ikke begrænset til følgende:

- a) ansættelse af nyt personale og uddannelse til nationale og regionale Life-kontaktpunkter
- b) fremme af udveksling af erfaring og bedste praksis og udbredelse af formidling og anvendelse af resultater af projekter under Life-programmet
- c) "train the trainer"-tilgange
- d) udvekslings- og opfølgingsprogrammer mellem offentlige myndigheder i medlemsstaterne, navnlig "bedste i klassen"-udvekslingsaktiviteter.

Blandt interventioner under kapacitetsopbygningsplaner kan indgå ansættelse af eksperter til ad hoc at afhjælpe tekniske og proceduremæssige kapacitetsmangler, men ikke ansættelse af eksperter med den primære opgave at udarbejde forslag til indgivelse i forbindelse med den årlige indkaldelse af forslag.

Kapacitetsopbygningsplanen skal også indeholde overslag over omkostningerne ved de pågældende interventioner.

Artikel 20

Medfinansieringssatser og projektudgifters støtteberettigelse

1. Den højeste medfinansieringssats for de projekter, der er omhandlet i artikel 18, udgør:

- a) for varigheden af det første flerårige arbejdsprogram op til 60 % af de støtteberettigede omkostninger for alle projekter, bortset fra dem, der falder ind under litra c), som finansieres under såvel delprogrammet for miljø som delprogrammet for klimaindsats
- b) for varigheden af det andet flerårige arbejdsprogram op til 55 % af de støtteberettigede omkostninger for alle projekter, bortset fra dem, der falder ind under litra c), som finansieres under såvel delprogrammet for miljø som delprogrammet for klimaindsats
- c) for hele varigheden af Life-programmet:

- i) op til 60 % af de støtteberettigede omkostninger til projekter omhandlet i artikel 18, litra d), e) og g)

- ii) med forbehold for punkt iii) op til 60 % af de støtteberettigede omkostninger til projekter, der finansieres under det prioriterede område natur og biodiversitet under delprogrammet for miljø

- iii) op til 75 % af de støtteberettigede omkostninger for projekter, der finansieres under det prioriterede område for natur og biodiversitet under delprogrammet for miljø, og som er rettet mod prioriterede naturtyper eller arter med henblik på gennemførelse af direktiv 92/43/EØF eller mod fuglearter, som betragtes som prioriterede med hensyn til finansiering af Udvalget for Tilpasning til den Tekniske og Videnskabelige Udvikling, der er nedsat i henhold til artikel 16 i direktiv 2009/147/EF, når det er nødvendigt for at nå bevaringsmålet

- iv) op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger for projekter omhandlet i artikel 18, litra f).

2. Betingelserne for omkostningers støtteberettigelse er fastsat i artikel 126 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Sådanne omkostninger omfatter moms og personaleomkostninger.

Kommissionen forelægger i forbindelse med midtvejsevalueringer og efterfølgende evalueringer af Life-programmet en oversigt over de momsgodtgørelser pr. medlemsstat, som projektstøttemodtagere under Life-programmet har anmodet om i forbindelse med den endelige betaling.

3. Udgifter til køb af jord er berettiget til EU-støtte i forbindelse med projekter, der er omhandlet i artikel 18, hvis:

- a) købet bidrager til at forbedre, vedligeholde og retablere integriteten af det Natura 2000-net, der er oprettet ved artikel 3 i direktiv 92/43/EØF, herunder ved forbedring af forbindelsesmuligheder ved oprettelsen af korridorer, trædesten eller andre elementer af grøn infrastruktur
- b) købet af jord er den eneste eller den mest omkostningseffektive metode til at nå det ønskede bevaringsresultat
- c) den købte jord på lang sigt forbeholdes anvendelser, der er i overensstemmelse med de målsætninger, der er fastsat i artikel 11, 14 eller 15, og
- d) den berørte medlemsstat ved overførsel eller på anden måde sikrer, at sådan jord på lang sigt forbeholdes naturbevaringsformål.

Artikel 21

Driftstilskud

1. Driftstilskud gives til visse drifts- og administrationsudgifter hos alment nyttige foretagender, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af almindelig EU-interesse, primært er aktive på miljø- og/eller klimaområdet og deltager i udviklingen, gennemførelsen og håndhævelsen af EU-politik og -lovgivning.

2. Den højeste EU-medfinansieringssats for de driftstilskud, der er omhandlet i stk. 1, udgør 70 % af de støtteberettigede udgifter.

Artikel 22

Andre former for aktiviteter

Life-programmet kan finansiere aktiviteter, der gennemføres af Kommissionen til støtte for igangsætning, gennemførelse og mainstreaming af Unionens miljø- og klimapolitikker og -lovgivning med henblik på at opfylde de overordnede målsætninger, der er fastsat i artikel 3. Sådanne aktiviteter kan omfatte:

- a) information og kommunikation, herunder oplysningskampanjer. Finansielle ressourcer, der er afsat til kommunikationsaktiviteter i henhold til denne forordning, skal også omfatte kommunikation vedrørende Unionens politiske prioriteter samt vedrørende gennemførelses- og omsætningsstatus for al mere overordnet EU-miljø- og -klimalovgivning.
- b) studier, undersøgelser, modellering og opbygning af scenarier
- c) forberedelse, gennemførelse, overvågning, kontrol og evaluering af projekter, politikker, programmer og lovgivning
- d) workshops, konferencer og møder
- e) netværkssamarbejde og platforme for bedste praksis
- f) andre aktiviteter, der er nødvendige for at nå de overordnede målsætninger i artikel 3.

Artikel 23

Støttemodtagere

Life-programmet kan finansiere offentlige og private organer.

For at sikre Life-programmet synlighed skal støttemodtagerne offentliggøre Life-programmet og resultaterne af deres projekter og altid angive den EU-støtte, der er modtaget. Life-programmets logo, afbilledet i bilag II, skal bruges ved alle kommunikationsaktiviteter og vises på opslagstavler på strategiske steder, som er synlige for offentligheden. Alle varige varer, der er erhvervet inden for rammerne af Life-programmet, skal bære Life-programmets logo, medmindre Kommissionen har angivet andet.

KAPITEL 2

Gennemførelsesforanstaltninger

Artikel 24

Flerårige arbejdsprogrammer

1. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter flerårige arbejdsprogrammer for Life-programmet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2.

Varigheden af det første flerårige arbejdsprogram er fire år, og varigheden af det andet flerårige arbejdsprogram er tre år.

2. Hvert flerårigt arbejdsprogram præciserer i overensstemmelse med de overordnede målsætninger fastsat i artikel 3 følgende:

- a) fordelingen af midler mellem prioriterede områder og mellem forskellige former for støtte inden for hvert delprogram i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, og artikel 17, stk. 4 og 5. Ingen yderligere forhåndsfordeling af projekttilskud mellem eller inden for hvert af de prioriterede områder må finde sted med undtagelse af projekter om teknisk bistand og kapacitetsopbygningsprojekter
- b) projektemnerne til gennemførelse af de tematiske prioriteter, der er fastsat i bilag III, for projekter, der finansieres i den periode, der er omfattet af det flerårige arbejdsprogram
- c) kvalitative og kvantitative resultater, indikatorer og mål for hvert prioriteret område og hver projekttype for den periode, der er omfattet af det flerårige arbejdsprogram, i overensstemmelse med resultatindikatorerne, jf. artikel 3, stk. 3, og de specifikke målsætninger, der er fastsat for hvert af de prioriterede områder i artikel 10, 11, 12, 14, 15 og 16
- d) den tekniske metodologi for projektudvælgelsesproceduren og kriterier for udvælgelse af og tildeling af støtte i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 2 og 19 og de relevante bestemmelser i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012
- e) vejledende tidsplaner for indkaldelse af forslag for den periode, der er omfattet af det flerårige arbejdsprogram.

3. Inden for rammerne af de flerårige arbejdsprogrammer offentliggør Kommissionen årlige indkaldelser af forslag med henblik på de prioriterede områder, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, og artikel 13. Kommissionen sikrer, at uudnyttede midler under en given indkaldelse af forslag omfordeles mellem de forskellige typer projekter som omhandlet i artikel 18.

4. Kommissionen reviderer ved en gennemførelsesretsakt det flerårige arbejdsprogram senest ved midtvejsevalueringen af Life-programmet. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 25

Gennemførelsesmetoder

Kommissionen gennemfører aktiviteter til opfyldelse af de overordnede målsætninger fastsat i nærværende forordnings artikel 3 i overensstemmelse med metoderne til gennemførelse af budgettet i artikel 58 i forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012, især direkte eller indirekte forvaltning af Kommissionen på et centraliseret grundlag eller fælles forvaltning sammen med internationale organisationer.

Artikel 26

Administrativ og teknisk bistand

Finansieringsrammen for Life-programmet kan dække nødvendige udgifter til forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions-, kommunikations- og evalueringsaktiviteter, der er direkte nødvendige i forbindelse med forvaltningen af Life-programmet og opfyldelsen af dets overordnede målsætninger fastsat i stk. 3.

Regelmæssigt og i samarbejde med de nationale Life-kontaktpunkter arrangerer Kommissionen seminarer og workshops, offentliggør lister over projekter finansieret under Life-programmet eller træffer foranstaltninger til at fremme udveksling af erfaring, viden og bedste praksis om alle projekter og om anvendelse som model og overførsel af projektresultater i Unionen. Med dette formål for øje træffer Kommissionen foranstaltninger rettet mod formidling af projektresultater blandt Life-støttemodtagere og andre med særligt fokus, hvor det er relevant, på medlemsstater med en lav udnyttelse af Life-finansiering og fremmer kommunikation og samarbejde mellem afsluttede og igangværende projekter med nye projektstøttemodtagere, ansøgere og interessenter på samme område.

Kommissionen arrangerer desuden særlige seminarer eller, hvor det er relevant, andre typer aktiviteter mindst hvert andet år med henblik på at fremme udveksling af erfaring, viden og bedste praksis for så vidt angår udformning, udarbejdelse og gennemførelse af integrerede projekter samt om effektiviteten af den bistand, der ydes gennem projekter om teknisk bistand. I disse aktiviteter inddrages nationale eller regionale administrationer, der forvalter andre EU-støtteordninger, og andre relevante interessenter.

Artikel 27

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger og rapporterer regelmæssigt om gennemførelsen af Life-programmet og dets delprogrammer, herunder beløbet for klimarelaterede og biodiversitetsrelaterede

udgifter. Den vurderer også synergierne mellem Life-programmet og andre komplementære EU-programmer, herunder navnlig dets delprogrammer. Kommissionen beregner vejledende nationale tildelinger i overensstemmelse med kriterierne i bilag I for varigheden af det andet flerårige arbejdsprogram alene med det formål at belysne medlemsstaternes resultater.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og de nationale parlamenter følgende rapporter:

a) senest den 30. juni 2017, en ekstern og uafhængig midtvejs-evalueringsrapport om Life-programmet (og dets delprogrammer), herunder kvalitative og kvantitative aspekter af dets gennemførelse, beløbet for klimarelaterede og biodiversitetsrelaterede udgifter, det omfang, hvori der er opnået synergier mellem målsætningerne, og dets komplementaritet med andre EU-programmer, opfyldelsen af målsætningerne for alle foranstaltninger (resultater og virkninger, hvis det er muligt), effektiviteten af ressourceudnyttelsen og programmets EU-merværdien, med henblik på at træffe en afgørelse om videreførelse, ændring eller afbrydelse af foranstaltningerne. Den midtvejs-evalueringsrapport skal desuden omfatte en kvantitativ og kvalitativ analyse og Life-programmets bidrag til naturtypers og arters bevaringsstatus, jf. direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF. Evalueringen skal desuden omfatte mulighederne for forenkling, intern og ekstern sammenhæng, den fortsatte relevans af alle mål samt foranstaltningers bidrag under Life-programmet til Europa 2020-strategiens målsætninger og mål og til bæredygtig udvikling. Den skal også tage hensyn til resultaterne af evalueringen af virkningerne af Life på lang sigt. Midtvejs-evalueringsrapporten skal ledsages af bemærkninger fra Kommissionen, herunder om hvordan resultaterne af midtvejs-evalueringen vil blive anvendt ved gennemførelsen af Life-programmet og navnlig, i hvilket omfang det er nødvendigt at ændre de tematiske prioriteter i bilag III.

Midtvejs-evalueringsrapporten skal indeholde eller være ledsaget af en grundig vurdering af udstrækningen og kvaliteten af behovet for, planlægningen af og gennemførelsen af integrerede projekter. Der skal sættes særligt fokus på integrerede projekters opnåede eller forventede succes med at udnytte andre EU-støtteordninger, navnlig med hensyn til fordele af øget sammenhæng med andre EU-finansieringsinstrumenter, den grad, hvori interessenterne har været inddraget, og den grad, hvori tidligere projekter under Life+ har været eller forventes at blive omfattet af integrerede projekter.

b) senest den 31. december 2023 en ekstern og uafhængig efterfølgende evalueringsrapport, der dækker gennemførelsen og resultaterne af Life-programmet og dets delprogrammer, herunder beløbet for klimarelaterede og biodiversitetsrelaterede udgifter, det omfang, hvori Life-programmet som helhed og hvert af dets delprogrammer har opfyldt målsætningerne, det omfang, hvori der er opnået synergier mellem

målsætningerne, og Life-programmets bidrag til opfyldelsen af målsætningerne og målene i Europa 2020-strategien. Den efterfølgende evaluering skal også undersøge, i hvilket omfang der er opnået integrering af miljø- og klimamålsætninger i andre EU-politikker, og så vidt muligt, hvilke økonomiske fordele der er opnået gennem Life-programmet samt konsekvenserne og merværdien for de involverede samfund.

3. Kommissionen offentliggør resultaterne af de evalueringer, der gennemføres i henhold til denne artikel.

Artikel 28

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger for i forbindelse med gennemførelsen af aktiviteter, der finansieres i henhold til denne forordning, at sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes gennem forholdsregler mod svig, korrupsion og andre ulovligheder, gennem effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb samt i givet fald gennem administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsens omfang og have en afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens repræsentanter og Revisionsretten har beføjelse til at foretage dokumentrevision og revision på stedet for alle støttemodtagere, kontrahenter eller underkontrahenter, som har modtaget EU-midler under Life-programmet.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter procedurene i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽¹⁾ foretage kontrol og inspektion på stedet hos erhvervsdrivende, der direkte eller indirekte er berørt af finansieringen, for at fastslå, om der foreligger svig, korrupsion eller andre ulovlige forhold, til skade for Unionens finansielle interesser i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt om EU-finansiering.

Uden at bestemmelserne i ovennævnte afsnit tilsidesættes, berettiger samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer samt tilskudsafgifter og -afgørelser og kontrakter, der følger af gennemførelsen af denne forordning, udtrykkeligt Kommissionen, Revisionsretten og OLAF til at gennemføre sådanne revisioner, kontroller på stedet og inspektioner.

3. Modtagere af EU-støtte opbevarer al dokumentation for udgifterne til projektet, så Kommissionen har adgang til den pågældende dokumentation i fem år efter sidste udbetaling til et projekt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 29

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 3, og artikel 9, stk. 2 og 4, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 23. december 2013.

3. Den i artikel 3, stk. 3, og artikel 9, stk. 2 og 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 3, og artikel 9, stk. 2 og 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 30

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af udvalget for Life-programmet for miljø- og klimainsatsen. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 31

Ophævede retsakter

Forordning (EF) nr. 614/2007 ophæves med virkning fra 1. januar 2014.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

*Artikel 32***Overgangsforanstaltninger**

1. Uanset artikel 31, stk. 1, er foranstaltninger, der blev indledt inden den 31. december 2013 under forordning (EF) nr. 614/2007, indtil deres afslutning fortsat underlagt den pågældende forordning og skal overholde dens tekniske bestemmelser. Det udvalg, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 30, stk. 1, afløser det udvalg, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 614/2007 fra den 23. december 2013.

2. Finansieringsrammen for Life-programmet kan også dække udgifter til administrativ og teknisk bistand, herunder obligatorisk overvågning, kommunikation og evaluering, som kræves i henhold til forordning (EF) nr. 614/2007 efter dens udløb, som er nødvendig for at sikre overgangen mellem de foranstaltninger, der blev vedtaget i henhold til forordning (EF) nr. 614/2007 og Life-programmet.

3. De nødvendige beløb inden for finansieringsrammen til overvågnings-, kommunikations- og revisionsforanstaltninger i perioden efter den 31. december 2020 anses kun som bekræftet, hvis de er i overensstemmelse med den finansielle ramme, der gælder fra den 1. januar 2021.

4. Som angivet i artikel 21 i forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012 anvendes formålsbestemte indtægter, der stammer fra tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb i henhold til forordning (EF) nr. 614/2007, til at finansiere Life-programmet.

*Artikel 33***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

BILAG I

Kriterier for fastsættelsen af vejledende nationale tildelinger for andre projekter end integrerede projekter indgivet under delprogrammet for miljø

I overensstemmelse med principperne om solidaritet og ansvarsdeling fordeler Kommissionen midler blandt alle medlemsstater for den i artikel 1 fastsatte Life-programmeringsperiode for andre projekter end integrerede projekter på grundlag af følgende kriterier:

a) Befolkning

- i) hver medlemsstats samlede befolkningstal (50 % vægtning), og
- ii) befolkningstætheden i hver medlemsstat, op til to gange Unionens gennemsnitlige befolkningstæthed (5 % vægtning)

b) Natur og biodiversitet

- i) det samlede areal for Natura 2000-områder for hver medlemsstat udtrykt som en andel af det samlede areal af Natura 2000 (25 % vægtning), og
 - ii) andelen af en medlemsstats område, der er dækket af Natura 2000-områder (20 % vægtning).
-

BILAG II

Life-programmets logo

—

BILAG III

Tematiske prioriteter for delprogrammet for miljø som fastsat i artikel 9

A. Prioriteret område for miljø og ressourceeffektivitet:

- a) Tematiske prioriteter for vand, herunder det marine miljø: aktiviteter til gennemførelse af de specifikke målsætninger for vand, der er fastsat i køreplanen for et ressourceeffektivt Europa og det syvende miljøhandlingsprogram, navnlig:
- i) integrerede tilgange til gennemførelsen af direktiv 2000/60/EF
 - ii) aktiviteter til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF ⁽¹⁾
 - iii) aktiviteter til gennemførelsen af foranstaltningsprogrammet i direktiv 2008/56/EF med henblik på at opnå en god miljøstatus i havområder
 - iv) aktiviteter til sikring af en sikker og effektiv udnyttelse af vandressourcer, forbedring af kvantitativ vandforvaltning, bevarelse af et højt vandkvalitetsniveau og undgåelse af misbrug og forringelse af vandressourcer.
- b) Tematiske prioriteter for affald: aktiviteter til gennemførelse af de specifikke målsætninger for affald, der er fastsat i køreplanen for et ressourceeffektivt Europa og det syvende miljøhandlingsprogram, navnlig:
- i) integrerede tilgange for gennemførelsen af affaldsplaner og -programmer
 - ii) aktiviteter til gennemførelse og udvikling af Unionens affaldslovgivning med særlig vægt på de første trin i Unionens affaldshierarki (forebyggelse, genbrug og genanvendelse)
 - iii) aktiviteter med henblik på ressourceeffektivitet og produkters livscyklusindvirkning, forbrugsmønstre og dematerialisering af økonomien.
- c) Tematiske prioriteter for ressourceeffektivitet, herunder jord og skove, og en grøn kredsløbsøkonomi: aktiviteter til gennemførelse af køreplanen for et ressourceeffektivt Europa og det syvende miljøhandlingsprogram, som ikke er dækket af andre tematiske prioriteter omhandlet i dette bilag, navnlig:
- i) aktiviteter med henblik på industriel symbiose og videnoverførsel samt udvikling af nye modeller for overgangen til en grøn kredsløbsøkonomi
 - ii) aktiviteter med henblik på jordbundsstrategien (Kommissionens meddelelse af 22. september 2006 med titlen "Temastrategi for jordbundsbeskyttelse") med særlig vægt på modvirkning af og kompensation for arealbefæstelse og forbedret arealudnyttelse
 - iii) aktiviteter med henblik på overvågnings- og informationssystemer for skove og med henblik på at forebygge skovbrande.
- d) Tematiske prioriteter for miljø og sundhed, herunder kemikalier og støj: støtteaktiviteter til gennemførelse af de specifikke målsætninger for miljø og sundhed fastsat i det syvende miljøhandlingsprogram, navnlig:
- i) støtteforanstaltninger til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽²⁾ (REACH) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 ⁽³⁾ (forordningen om biocidholdige produkter) for at sikre en sikrere, mere bæredygtig og økonomisk udnyttelse af kemikalier (inklusive nanomaterialer)

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (Reach), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93, Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94, Rådets direktiv 76/769/EØF samt Kommissionens direktiver 91/155/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 27).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

- ii) støtteforanstaltninger til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) nr. 2002/49/EF ⁽¹⁾ (støjdirektivet) med henblik på at opnå støjniveauer, som ikke giver anledning til væsentlige negative indvirkninger på og risici for mennesker
- iii) støtteforanstaltninger med henblik på at undgå alvorlige uheld, især i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU ⁽²⁾ (Seveso III-direktivet).
- e) Tematiske prioriteter for luftkvalitet og emissioner, herunder bymiljø: støtteforanstaltninger til gennemførelse af de specifikke målsætninger for luft og emissioner, der er fastsat i køreplanen for et ressourceeffektivt Europa og det syvende miljøhandlingsprogram, navnlig:
 - i) integrerede tilgange til gennemførelse af luftkvalitetslovgivning
 - ii) støtteforanstaltninger til fremme af overensstemmelse med EU-luftkvalitetsstandarder og tilknyttede standarder, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF ⁽³⁾ (direktivet om nationale emissionslofter)
 - iii) støtteforanstaltninger med henblik på at styrke gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽⁴⁾ (direktivet om industrielle emissioner) med særlig vægt på at forbedre processen efter hvilken, bedste praksis defineres og gennemføres, sikre nem offentlig adgang til information og styrke bidraget til innovation fra direktivet om industrielle emissioner.

B. Prioriteret område for natur og biodiversitet

- a) Tematiske prioriteter for natur: foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF, navnlig:
 - i) foranstaltninger med henblik på at forbedre bevaringsstatus for naturtyper og arter af EU-interesse, herunder marine habitater og arter samt fuglearter
 - ii) foranstaltninger til støtte af biogeografiske seminarer under Natura 2000-nettet
 - iii) integrerede tilgange til gennemførelse af prioriterede aktionsplaner.
- b) Tematiske prioriteter for biodiversitet: foranstaltninger til gennemførelse af Unionens biodiversitetsstrategi frem mod 2020, navnlig:
 - i) foranstaltninger med henblik på at bidrage til opnåelse af mål 2
 - ii) foranstaltninger med henblik på at bidrage til opnåelse af mål 3, 4 og 5.

C. Det prioriterede område for miljøforvaltning og -information

- a) information, kommunikation og bevidstgørelseskampagner i overensstemmelse med prioriteterne i det syvende miljøhandlingsprogram
- b) aktiviteter til støtte af en effektiv kontrolproces samt foranstaltninger til fremme af efterlevelse i forbindelse med Unionens miljølovgivning og til støtte af informationssystemer og informationsredskaber til gennemførelse af Unionens miljølovgivning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj (EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer, EFT L 309 af 27.11.1999, s. 22.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

Erklæringer fra Kommissionen

Maksimalt støttebeløb til et enkelt integreret projekt

Kommissionen lægger stor vægt på at sikre en forholdsmæssig fordeling af midler blandt integrerede projekter for at kunne støtte flest mulig integrerede projekter og garantere en rimelig fordeling af integrerede projekter blandt alle medlemsstater. Kommissionen vil i denne forbindelse, når den drøfter udkastet til arbejdsprogram med medlemmerne af LIFE-udvalget, komme med et forslag til et maksimalt beløb, som et enkelt integreret projekt kan modtage. Forslaget fremlægges som led i metoderne for projektudvælgelse, der skal vedtages som en del af det flerårige arbejdsprogram.

Status for støtte til biodiversitet i oversøiske lande og territorier

Kommissionen lægger stor vægt på beskyttelsen af miljøet og biodiversiteten i de oversøiske lande og territorier, som det også fremgår af forslaget til associeringsafgørelsen, der inkluderer disse sektorer i samarbejdsområderne mellem Den Europæiske Union og de oversøiske lande og territorier, og som beskriver de forskellige foranstaltninger, som kunne være berettiget til EU-støtte i denne sammenhæng.

Den forberedende BEST-foranstaltning har været et vellykket initiativ, som de oversøiske lande og territorier har taget til sig, og som har givet målbare resultater for biodiversiteten og økosystemtjenester. BEST-foranstaltningen nærmer sig sin afslutning, men Kommissionen er positivt indstillet over for at følge den op under et af de nye instrumenter, nemlig programmet vedrørende globale almene goder og udfordringer under instrumentet for udviklingssamarbejde.

Denne specifikke mulighed for at støtte biodiversiteten i de oversøiske lande og territorier vil blive suppleret med de muligheder, der er anført i artikel 6 i LIFE-programmet for perioden 2014-2020.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1294/2013

af 11. december 2013

om fastlæggelse af et handlingsprogram for toldvæsenet i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Told 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 624/2007/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De flerårige handlingsprogrammer på toldområdet, der gælder frem til 2014, har ydet et betydeligt bidrag til at fremme og styrke samarbejdet mellem toldmyndigheder i Unionen. Mange af aktiviteterne på toldområdet er grænseoverskridende og involverer og påvirker alle medlemsstaterne og kan derfor ikke effektivt gennemføres af de enkelte medlemsstater. Et EU-toldprogram, som gennemføres af Kommissionen, giver medlemsstaterne en EU-ramme til at udvikle disse samarbejdsaktiviteter, som er mere omkostningseffektiv, end hvis hver enkelt medlemsstat skulle opstille egne samarbejdsrammer på bilateralt eller multilateralt grundlag. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre videreførelsen af det foregående flerårige handlingsprogram på toldområdet ved at fastlægge et nyt program inden for samme område, Told 2020-programmet ("programmet").

(2) Aktiviteterne i henhold til programmet, dvs. de europæiske informationssystemer, de fælles tiltag for toldembedsmænd og de fælles uddannelsesinitiativer, vil bidrage til gennemførelsen af Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ved at styrke det indre markeds funktion. Programmet vil ved at danne ramme om aktiviteter, der skal effektivisere og

modernisere toldmyndighederne, styrke virksomhedernes konkurrenceevne, fremme beskæftigelsen og rationalisere og koordinere medlemsstaternes foranstaltninger til beskyttelse af deres og Unionens finansielle og økonomiske interesser, aktivt bidrage til at styrke Toldunionens funktion, så virksomheder og borgere kan få gavn af det indre markeds og den globale handels fulde potentiale.

(3) Med henblik på at støtte tredjelands tiltrædelses- og associeringsproces bør såvel tiltrædelseslande og kandidatlande som potentielle kandidater og partnerlande i den europæiske naboskabspolitik kunne deltage i programmet, hvis visse betingelser er opfyldt. I betragtning af den stadig større sammenkobling inden for verdensøkonomien bør programmet fortsætte med at give mulighed for at inddrage eksterne eksperter, som f.eks. embedsmænd i tredjelande, repræsentanter for internationale organisationer og erhvervsdrivende inden for særlige områder. Eksterne eksperters deltagelse betragtes som absolut nødvendig, når målene for programmet ikke kan nås uden sådanne eksperters bidrag. Oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil under Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitikens myndighed letter den politiske koordinering og sammenhæng inden for et område, som er et relevant element i Unionens eksterne strategier og tiltag både bilateralt og multilateralt.

(4) Målene for programmet bør tage hensyn til de problemer og udfordringer, der er identificeret for toldvæsenet i de kommende ti år. Programmet bør fortsætte med at spille en rolle inden for vitale områder såsom en sammenhængende gennemførelse af EU-lovgivningen på toldområdet og hertil knyttede områder. Desuden bør programmet fokusere på at beskytte Unionens finansielle og økonomiske interesser samt opretholde sikkerhed og sikring. Dette bør blandt andet omfatte samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de nationale og Unionens markedstilsynsmyndigheder og toldmyndighederne. Programmet bør også fokusere på handelslettelser, blandt andet gennem fælles bestræbelser på at bekæmpe svig og forøgelse af toldmyndighedernes administrative kapacitet. I den henseende bør der foretages en cost-benefit-analyse af detektionsudstyr og dertil knyttet teknologi med henblik på at lette toldmyndighedernes erhvervelse af moderne redskaber til toldkontrol efter 2020. Metoder til at lette erhvervelsen af moderne redskaber til toldkontrol, herunder fælles offentlige indkøb, bør også undersøges.

(5) De programværktøjer, der er blevet anvendt før 2014, har vist sig at være passende og bør derfor bibeholdes. I lyset af behovet for et mere struktureret operationelt samarbejde, bør der tilføjes yderligere værktøjer, nemlig

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 21.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

eksperthold bestående af Unionens og nationale eksperter, der sammen skal udføre opgaver inden for bestemte områder, og kapacitetsopbyggende tiltag i den offentlige forvaltning, som vil kunne give specialiseret bistand til de af de deltagende lande, der har brug for administrativ kapacitetsopbygning.

- (6) De europæiske informationssystemer spiller en afgørende rolle for styrkelsen af toldsystemerne i Unionen og bør derfor fortsat finansieres i programmet. Det bør desuden være muligt at tilføje programmet nye toldrelaterede informationssystemer, som er oprettet i medfør af EU-ret. De europæiske informationssystemer bør, hvor det er relevant, baseres på fælles udviklingsmodeller og it-arkitektur for at øge toldforvaltningens fleksibilitet og effektivitet.
- (7) Der bør også foretages en udbygning af de menneskelige kompetencer gennem fælles uddannelsesforanstaltninger, som bør iværksættes under programmet. Det er nødvendigt, at toldembedsmænd udbygger og ajourfører deres viden og de færdigheder, der er påkrævet for at leve op til Unionens behov. Programmet bør spille en central rolle med hensyn til at styrke menneskelige kapaciteter gennem øget støtte til uddannelse, som er rettet mod såvel toldembedsmænd som erhvervsdrivende. Til dette formål bør Unionens nuværende fælles uddannelsesstrategi, der fortrinsvis var baseret på en centraliseret udvikling af e-læring, udvikles til et mangestrengt program for støtte til uddannelse i Unionen.
- (8) Programmet bør lægge behørig vægt på og tildele en passende andel af sit budget til funktionen af de nuværende europæiske informationssystemer på toldområdet og til udvikling af nye europæiske informationssystemer, som er nødvendige for gennemførelsen af EU-toldkodeksen. Samtidig bør der afsættes passende midler til samarbejdsaktiviteter for toldembedsmænd og til en udbygning af de menneskelige kompetencer. Programmet bør desuden indeholde en vis budgetfleksibilitet, så der kan reageres på ændrede politiske prioriteringer.
- (9) Programmet bør dække en periode på syv år, så dets varighed tilpasses varigheden af den flerårige finansielle ramme, som er fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (10) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, der udgør det primære referencebeløb som omhandlet i punkt 17 i den

interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.

- (11) I overensstemmelse med Kommissionens forpligtelse til sammenhængende og forenklede finansieringsprogrammer, som fremgår af dens meddelelse af 19. oktober 2010 med titlen "Gennemgang af EU's budget", bør ressourcerne anvendes sammen med andre EU-støtteinstrumenter, hvis de planlagte aktiviteter i henhold til programmet forfølger mål, som er fælles for forskellige finansieringsinstrumenter, dog med undtagelse af dobbeltfinansiering. Tiltag i henhold til programmet bør sikre en sammenhængende anvendelse af Unionens ressourcer til støtte for toldunionens funktion.
- (12) De nødvendige foranstaltninger for den finansielle gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽³⁾ og med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 268/2012 ⁽⁴⁾.
- (13) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af passende foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, afsløring og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med sanktioner.
- (14) Samarbejde om intelligent risikovurdering er afgørende for at gøre det muligt for lovlige og pålidelige virksomheder at drage størst mulig fordel af forenklingen af den elektroniske toldforvaltning og for at gøre det muligt at imødegå uregelmæssigheder.
- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til fastlæggelse af de årlige arbejdsprogrammer. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1)

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (Se side 884 i denne EUT).

(16) For at reagere passende på ændringer i de politiske prioriteter bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af listen over indikatorer til måling af opfyldelsen af de specifikke mål og ændring af de vejledende beløb, der tildeles hver type foranstaltning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og til Rådet.

(17) Målet for denne forordning, nemlig fastlæggelse af et flerårigt program, som skal forbedre Toldunionens funktion, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, som ikke effektivt kan udføre det nødvendige samarbejde og den nødvendige samordning til at gennemføre programmet men kan på grund af dens omfang og virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(18) Kommissionen bør bistås af Told 2020-Udvalget i forbindelse med programmets gennemførelse.

(19) For at lette evalueringen af programmet bør der helt fra begyndelsen opstilles passende rammer for overvågning af programmets resultater. Der bør foretages en midtvejs-evaluering af opfyldelsen af programmets mål og af dens effektivitet og merværdi på europæisk plan. Der bør endvidere foretages en endelig evaluering af programmets langsigtede virkning og bæredygtigheden heraf. Der bør sikres fuld gennemsigtighed med regelmæssig rapportering til Europa-Parlamentet og Rådet om overvågning og evaluering. Evalueringerne bør baseres på indikatorer, der måler virkningerne af programmet sammenholdt med de forud fastsatte parametre. Indikatorerne bør blandt andet måle, hvor længe det fælles kommunikationsnet er tilgængeligt uden systemfejl, eftersom dette er en betingelse for, at alle de europæiske informationssystemer fungerer korrekt, således at toldmyndighederne kan samarbejde effektivt inden for Toldunionen.

(20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af

personoplysninger i forbindelse med denne forordning og under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, navnlig de offentlige uafhængige myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾ finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning og under tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af de kompetente myndigheder bør være i overensstemmelse med reglerne om overførsel af personoplysninger i direktiv 95/46/EF, og enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af Kommissionen bør være i overensstemmelse med reglerne om overførsel af personoplysninger i forordning (EF) nr. 45/2001.

(21) Denne forordning erstatter Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 624/2007/EF⁽³⁾. Den beslutning bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Der fastlægges herved et flerårigt handlingsprogram, "Told 2020" ("programmet"), til at støtte Toldunionens funktion.

2. Programmet omfatter perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "toldmyndigheder": de myndigheder, der er ansvarlige for at anvende toldreglerne

2) "eksterne eksperter":

a) repræsentanter for statslige myndigheder, herunder repræsentanter fra lande, der ikke deltager i programmet i henhold til artikel 3, stk. 2

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 624/2007/EF af 23. maj 2007 om fastlæggelse af et handlingsprogram for toldvæsenet i Fællesskabet (Told 2013) (EUT L 154 af 14.6.2007, s. 25).

- b) erhvervsdrivende og organisationer, der repræsenterer de erhvervsdrivende
- c) repræsentanter for internationale og andre relevante organisationer.

Artikel 3

Deltagelse i programmet

1. Deltagerlandene er medlemsstaterne og de lande, der er omhandlet i stk. 2, under forudsætning af at betingelserne i samme stykke er opfyldt.
2. Programmet er åbent for deltagelse af følgende lande:
 - a) tiltrædelseslande, kandidatlande og potentielle kandidater, der er omfattet af en førtiltrædelsesstrategi, i overensstemmelse med de generelle principper og almindelige vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler, associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler
 - b) partnerlande i den europæiske naboskabspolitik, forudsat at disse lande i tilstrækkelig grad har tilnærmet den relevante lovgivning og de relevante administrative metoder til de i Unionen gældende.

De i første afsnit, litra b), omhandlede partnerlande deltager i programmet i overensstemmelse med de bestemmelser, som aftales med disse lande efter fastlæggelsen af rammeaftaler vedrørende deres deltagelse i EU-programmer.

Artikel 4

Bidrag til aktiviteterne i henhold til programmet

Eksterne eksperter kan indbydes til at bidrage til udvalgte aktiviteter organiseret i henhold til programmet, når dette er nødvendigt for at nå de mål, der er omhandlet i artikel 5 og 6. De eksterne eksperter udvælges i fællesskab af Kommissionen og de deltagende lande på baggrund af deres færdigheder, erfaring og viden, som er af relevans for de specifikke aktiviteter.

Artikel 5

Generelt mål og specifikke mål

1. Det generelle mål for programmet er at støtte Toldunionens funktion og modernisering med henblik på at styrke det indre marked gennem samarbejde mellem de deltagende lande, deres toldmyndigheder og deres embedsmænd. Det generelle mål forfølges gennem opfyldelse af specifikke mål.

2. De specifikke mål er at støtte toldmyndighederne i at beskytte Unionens og medlemsstaternes finansielle og økonomiske interesser, herunder bekæmpelse af svig og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, at øge sikkerheden, at beskytte borgerne og miljøet, at forbedre toldmyndighedernes administrative kapacitet og at styrke de europæiske virksomheders konkurrenceevne.

Disse specifikke mål skal navnlig nås ved at:

- a) indføre edb
- b) sikre moderne og harmoniserede tilgange til toldprocedurer og -kontrol
- c) fremme lovlig handel
- d) mindske overholdelsesomkostninger og administrative byrder, og
- e) styrke toldmyndighedernes funktion.

3. Opfyldelsen af de specifikke mål måles på grundlag af de indikatorer, der er opført i bilag I. Hvis det er nødvendigt, kan disse indikatorer revideres i løbet af programmets varighed.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 vedrørende ændring af listen over indikatorer i bilag I.

Artikel 6

Operationelle mål

Programmets operationelle mål er følgende:

- a) at støtte udarbejdelsen, en konsekvent anvendelse og en effektiv gennemførelse af EU-retten og -politikken på toldområdet
- b) at udvikle, forbedre, drive og støtte de europæiske informationssystemer for toldvæsenet
- c) at identificere, udvikle, dele og anvende bedste arbejdspraksis og administrative procedurer, navnlig med hensyn til benchmarkingaktiviteter
- d) at styrke toldembedsmænds færdigheder og kompetencer
- e) at forbedre samarbejdet mellem toldmyndighederne og internationale organisationer, tredjelande, andre statslige myndigheder, herunder Unionens og nationale markedsovervågningsmyndigheder, samt erhvervsdrivende og organisationer, der repræsenterer de erhvervsdrivende.

KAPITEL II

STØTTEBERETTIGEDE FORANSTALTNINGER

Artikel 7

Støtteberettigede foranstaltninger

I henhold til betingelserne i det årlige arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 14, yder programmet finansiel støtte til følgende typer af foranstaltninger:

a) fælles foranstaltninger:

- i) seminarer og workshops
- ii) projektgrupper, normalt med deltagelse af et begrænset antal lande, der nedsættes for en begrænset periode for at nå et på forhånd defineret mål med et præcist defineret resultat, herunder samarbejde eller benchmarking
- iii) arbejdsbesøg organiseret af de deltagende lande eller et andet land, som giver embedsmænd mulighed for at erhverve eller øge deres ekspertise eller viden inden for toldanliggender; for arbejdsbesøg organiseret med tredjelande er kun rejse- og opholdsomkostninger (indkvartering og dagpenge) støtteberettigede i henhold til programmet
- iv) overvågningsaktiviteter udført af fælles hold bestående af tjenestemænd fra Kommissionen og embedsmænd fra de deltagende lande, som skal analysere toldpraksis, identificere eventuelle vanskeligheder med gennemførelsen af regler og i givet fald stille forslag om ændring af EU-regler og arbejdsmetoder
- v) eksperthold, dvs. strukturerede former for samarbejde af midlertidig eller permanent karakter, som samler ekspertise til at udføre opgaver inden for særlige områder eller til at udføre operationelle aktiviteter, eventuelt med støtte fra onlinesamarbejdstjenester, administrativ bistand samt infrastruktur og udstyr
- vi) kapacitetsopbygning i toldforvaltninger og støtteforanstaltninger
- vii) undersøgelser
- viii) fælles udviklede kommunikationsforanstaltninger
- ix) alle andre aktiviteter til støtte for de generelle, specifikke og operationelle mål i artikel 5 og 6

b) it-kapacitetsopbygning: udvikling, vedligeholdelse, drift og kvalitetskontrol af EU-komponenterne i de europæiske informationssystemer, som er anført i punkt A i bilag II, og nye europæiske informationssystemer, der oprettes i medfør af EU-retten

c) udbygning af menneskelige kompetencer: fælles uddannelsesforanstaltninger til at understøtte de nødvendige faglige færdigheder og den nødvendige faglige viden på toldområdet.

Artikel 8

Specifikke gennemførelsesbestemmelser for fælles foranstaltninger

1. Deltagelse i de fælles foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 7, litra a), sker på frivillig basis.
2. De deltagende lande sikrer, at de embedsmænd, som udpeges til at deltage i fælles foranstaltninger, har en passende profil og passende kvalifikationer.
3. De deltagende lande træffer om fornødent de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre de fælles foranstaltninger, bl.a. ved at skabe bevidsthed om dem og ved at sikre, at en optimal anvendelse af de opnåede resultater finder sted.

Artikel 9

Specifikke gennemførelsesbestemmelser for it-kapacitetsopbygning

1. Kommissionen og de deltagende lande sikrer, at de europæiske informationssystemer, der er omhandlet i punkt A i bilag II, udvikles, drives og vedligeholdes på passende måde.
2. Kommissionen koordinerer i samarbejde med de deltagende lande de aspekter af fastlæggelsen og driften af EU-komponenterne, jf. punkt B i bilag II, og ikke-EU-komponenterne, jf. punkt C i bilag II, i de europæiske informationssystemer, der er omhandlet i punkt A i bilag II, som er nødvendige for at sikre, at de er funktionsdygtige, kan sammenkobles og hele tiden forbedres.
3. Unionen afholder omkostningerne til anskaffelse, udvikling, installation, vedligeholdelse og daglig drift af EU-komponenterne, mens omkostningerne til anskaffelse, udvikling, installation, vedligeholdelse og daglig drift af ikke-EU-komponenterne afholdes af de deltagende lande.

Artikel 10

Specifikke gennemførelsesbestemmelser for udbygning af menneskelige kompetencer

1. Deltagelse i de fælles uddannelsesforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 7, litra c), sker på frivillig basis.

2. De deltagende lande indarbejder i givet fald uddannelsesindhold, der er udviklet i fællesskab, herunder e-læringsmoduler, uddannelsesprogrammer og i fællesskab aftalte uddannelsesstandarder, i deres nationale uddannelsesprogrammer.

3. De deltagende lande sørger for, at deres embedsmænd får den nødvendige grund- og videreuddannelse til at kunne erhverve sig de fælles faglige færdigheder og den fælles faglige viden i overensstemmelse med uddannelsesprogrammerne.

4. De deltagende lande giver den nødvendige sprogundervisning, for at embedsmændene kan erhverve sig tilstrækkelige sprogkundskaber til at kunne deltage i programmet.

KAPITEL III

FINANSIEL RAMME

Artikel 11

Finansiel ramme

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2014-2020 fastsættes til 522 943 000 EUR i løbende priser.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.

2. Inden for programmets finansieringsramme tildeles der vejledende beløb til støtteberettigede foranstaltninger opført i artikel 7 inden for de procentsatser, der er fastsat i bilag III for hver type foranstaltning. Kommissionen kan afvige fra den vejledende tildeling af midler, der er fastsat i bilaget, men kan ikke øge det tildelte beløb fra finansieringsrammen med mere end 10 % for type foranstaltning.

Skulle det vise sig nødvendigt at overstige denne grænse, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 vedrørende ændring af den vejledende tildeling af midler, der er fastsat i bilaget.

Artikel 12

Indsatstyper

1. Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Finansiel støtte fra Unionen til støtteberettigede foranstaltninger som omhandlet i artikel 7 ydes i form af:

- a) tilskud
- b) kontrakter om offentlige indkøb
- c) godtgørelse af eksterne eksperters omkostninger, jf. artikel 4.

3. Medfinansieringssatsen for tilskud er op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger for så vidt angår dagpenge, omkostninger til rejse og indkvartering samt omkostninger i forbindelse med tilrettelæggelse af arrangementer.

Den gældende medfinansieringssats fastlægges i det årlige arbejdsprogram, når foranstaltninger gør det nødvendigt med tildeling af tilskud.

4. Den finansielle tildeling til programmet kan også anvendes til at dække:

- a) udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som er nødvendige for forvaltningen af programmet og opfyldelsen af dets mål, navnlig undersøgelser, ekspertmøder, informations- og kommunikationstiltag, herunder formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt de har relation til målene for dette program
- b) udgifter, der knytter sig til it-netværk med fokus på informationsbehandling og -udveksling, og
- c) alle andre udgifter for Kommissionen til teknisk og administrativ bistand til forvaltningen af programmet.

Artikel 13

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer passende foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser, når der gennemføres foranstaltninger, som finansieres i henhold til denne forordning, bliver beskyttet ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens repræsentanter og Revisionsretten har beføjelse til gennem såvel bilagskontrol som kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til programmet.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽¹⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt om EU-finansiering.

KAPITEL IV

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 14

Arbejdsprogram

1. Til gennemførelse af programmet vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 2.

Hvert af de årlige arbejdsprogrammer gennemfører programmets mål ved at fastlægge følgende:

- a) foranstaltninger i overensstemmelse med de generelle, specifikke og operationelle mål, der er fastsat i artikel 5 og 6, gennemførelsesmetode, herunder om nødvendigt reglerne for oprettelse af eksperthold, jf. artikel 7, litra a), nr. v) og forventede resultater
- b) budgettets fordeling på foranstaltningstyper
- c) medfinansieringssatsen for tilskud, jf. artikel 12, stk. 3.

2. Under udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram tager Kommissionen hensyn til den fælles tilgang til toldpolitikken. Denne tilgang skal regelmæssigt revideres og fastlægges i fællesskab af Kommissionen og medlemsstaterne i Toldpolitikgruppen, som består af lederne af toldforvaltningerne i medlemsstaterne eller deres repræsentanter og Kommissionens repræsentanter.

Kommissionen holder regelmæssigt Toldpolitikgruppen underrettet om foranstaltninger, der vedrører gennemførelsen af programmet.

Artikel 15

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽¹⁾ Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 3, andet afsnit, og artikel 11, stk. 2, andet afsnit, tillægges Kommissionen for en periode fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

3. Den i artikel 5, stk. 3, andet afsnit, og i artikel 11, stk. 2, andet afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 3, andet afsnit, og artikel 11, stk. 2, andet afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL V

OVERVÅGNING OG EVALUERING

Artikel 17

Overvågning af foranstaltninger i henhold til programmet

1. Kommissionen overvåger i samarbejde med de deltagende lande gennemførelsen af programmet og foranstaltningerne i henhold hertil på grundlag af de i bilag I omhandlede indikatorer.

2. Kommissionen offentliggør resultaterne af overvågningen.

3. Resultatet af overvågningen anvendes ved evalueringen af programmet i overensstemmelse med artikel 18.

*Artikel 18***Evaluering**

1. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en midtvejs- og en slutevalueringsrapport af programmet for så vidt angår de forhold, der er omhandlet i stk. 2 og 3. Resultaterne af disse evalueringer, herunder konstateringen af større mangler, tages i betragtning, når der træffes beslutning om en eventuel forlængelse, ændring eller suspension af programmet for efterfølgende perioder. Disse evalueringer foretages af en uafhængig eksternt vurderingsmand.

2. Senest den 30. juni 2018 udarbejder Kommissionen en midtvejs-evalueringsrapport om opfyldelsen af målene for foranstaltningerne i henhold til programmet, effektiviteten af ressourceudnyttelsen og programmets merværdi på europæisk plan. Denne rapport skal endvidere behandle forenkling og målenes fortsatte relevans samt programmets bidrag til Unionens prioriterede mål om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

3. Senest den 31. december 2021 udarbejder Kommissionen en endelig evalueringsrapport om de forhold, der er omhandlet i stk. 2, og om programmets langsigtede virkning og bæredygtigheden heraf.

4. De deltagende lande stiller på Kommissionens anmodning alle de data og oplysninger, der er relevante som bidrag til dens rapporter om midtvejs-evalueringen og den endelige evaluering, til rådighed for den.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 19***Ophævelse**

Beslutning nr. 624/2007/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Finansielle forpligtelser i forbindelse med foranstaltninger i medfør af den beslutning er dog fortsat underlagt beslutningen indtil deres ophør.

*Artikel 20***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

BILAG I

Indikatorer

Opfyldelsen af de specifikke mål, jf. artikel 5, stk. 2, måles på grundlag af følgende indikatorer:

- a) tilbagemeldinger fra deltagere i foranstaltninger i henhold til programmet og brugere af programindekset, der måler den opfattelse, som de involverede i programmet har af foranstaltningerne i henhold til programmets indvirkning på blandt andet:
 - i) indvirkning af foranstaltningerne i henhold til programmet på netværksdannelse
 - ii) indvirkning af foranstaltningerne i henhold til programmet på samarbejde
- b) det antal retningslinjer og anbefalinger, der udstedes efter aktiviteter i henhold til programmet vedrørende moderne og harmoniserede tilgange til toldprocedurer
- c) indikatoren for det fælles kommunikationsnets tilgængelighed for de europæiske informationssystemer, der måler tilgængeligheden af det fælles netværk, som er nødvendigt for driften af de toldrelaterede europæiske informationssystemer. Nettet bør være tilgængeligt i 98 % af tiden
- d) indekset for anvendelse og gennemførelse af EU-lovgivning og -politik, der måler fremskridtet i udarbejdelse, anvendelse og gennemførelse af EU-lovgivning og -politik på toldområdet blandt andet på grundlag af:
 - i) antallet af foranstaltninger i henhold til programmet, der er organiseret inden for dette område, navnlig vedrørende beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, spørgsmål om sikkerhed, bekæmpelse af svig og sikkerhed i forsyningskæden
 - ii) antallet af udstedte anbefalinger efter disse foranstaltninger
- e) indikatoren for de europæiske informationssystemers tilgængelighed, der måler tilgængeligheden af EU-komponenterne i it-systemer på toldområdet. Tilgængeligheden bør være 97 % inden for normal kontortid og ellers 95 %
- f) indekset for bedste praksis og retningslinjer, der måler udviklingen inden for fastlæggelse, udvikling, udveksling og anvendelse af bedste arbejdspraksis og administrative procedurer blandt andet på grundlag af:
 - i) antallet af foranstaltninger i henhold til programmet, der er organiseret inden for dette område
 - ii) antallet af udvekslede retningslinjer og bedste praksis
- g) læringsindekset, der måler fremskridtet som følge af foranstaltninger i henhold til programmet, der har til hensigt at styrke toldembedsmænds færdigheder og kompetence, blandt andet på grundlag af:
 - i) antal embedsmænd uddannet ved anvendelse af fælles EU-uddannelsesmateriale
 - ii) antal gange e-læringsmoduler omfattet af programmet downloades
- h) indikatoren for samarbejde med tredjeparter, der fastlægger, hvordan programmet støtter andre myndigheder end medlemsstaternes toldmyndigheder, ved at måle antallet af foranstaltninger i henhold til programmet, der støtter dette mål.

BILAG II

De europæiske informationssystemer og deres EU- og ikke-EU-komponenter

A. De europæiske informationssystemer er følgende:

- 1) Common Communication Network/Common Systems Interface (CCN/CSI-CCN2), CCN mail3, CSI bridge, http bridge, CCN LDAP og værktøjer i tilknytning hertil, CCN web portal og CCN monitoring
- 2) støttesystemer, navnlig applikationskonfigurationsværktøjet til CCN, aktivitetsrapporteringsværktøjet (ART2), TAXUD elektronisk styring af projekter online (TEMPO), servicemanagementværktøjet (SMT), brugermanagementsystemet (UM), BPM-systemet, the availability dashboard og AvDB, it-servicemanagementportalen samt værktøjet til forvaltning af fortegnelses- og brugeradgang
- 3) programinformations- og kommunikationsrummet (PICS)
- 4) toldforsendelsessystemerne, navnlig det (nye) edb-baserede transitsystem ((N)CTS), NCTS TIR vedrørende Rusland, eksportkontrolsystemet (ECS) og importkontrolsystemet (ICS). Følgende applikationer/komponenter støtter disse systemer: systemet til udveksling af data med tredjelande (SPEED bridge), SPEED Edifact Converter Node (SPEED-ECN), Standard SPEED Test Application (SSTA), Standard Transit Test Application (STTA), Transit Test Application (TTA), Central Services/Reference Data (CSR2) og Central Services/Management Information System (CS/MIS)
- 5) Fællesskabets risikostyringssystem (CRMS), som omfatter risikoinformationsformularer (RIF) og de fælles CPCA-profilers funktionelle domæner
- 6) systemet for økonomiske operatører (Economic Operators System (EOS)), der omfatter EORI (Economic Operator Registration and Identification), AEO (Authorised Economic Operators), RSS (Regular Shipping Services) og den gensidige anerkendelse af partnerlandenes funktionelle domæner. Generic Web Service er en støttekomponent til dette system
- 7) toldtarifsystemet (TARIC3), der er et referencedatasystem for andre applikationer, som f.eks. kvoteforvaltnings-systemet (QUOTA2), systemet til forvaltning og overvågning (SURV2), det europæiske bindende tarifieringssystem (EBT3), den europæiske toldfortegnelse over kemiske stoffer (ECICS2). Den kombinerede nomenklatur (KN) og suspensionsapplikationerne (Suspensions) er håndterer juridiske oplysninger med direkte forbindelse til toldtarif-systemet
- 8) kontrolapplikationer, navnlig Specimen Management System (SMS) og informationssystemet for forædlingsprocedurer (ISPP)
- 9) systemet til bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering (COPIs)
- 10) dataformidlingsystemet (DDS2), som forvalter al information, der er tilgængelig for offentligheden via internettet
- 11) informationssystemet til bekæmpelse af svig (AFIS), og
- 12) alle andre systemer omfattet af den flerårige strategiske plan indeholdt i artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 70/2008/EF ⁽¹⁾ og efterfølgere til denne plan.

B. EU-komponenterne i de europæiske informationssystemer er:

- 1) it-aktiver som f.eks. systemernes hardware, software og netværksforbindelser, herunder den dertil knyttede datainfrastruktur

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 70/2008/EF af 15. januar 2008 om papirløse rammer for told og handel (EUT L 23 af 26.1.2008, s. 21).

- 2) de nødvendige it-tjenester til at støtte udviklingen, vedligeholdelsen, forbedringen og driften af systemerne, og
 - 3) alle andre elementer, der af effektivitets-, sikkerheds- og rationaliseringshensyn udpeges af Kommissionen som værende fælles for de deltagende lande.
- C. De europæiske informationssystemers ikke-EU-komponenter er alle de komponenter, der ikke er identificeret som EU-komponenter i punkt B.
-

BILAG III

Vejledende tildeling af midler

Den vejledende tildeling af midler til støtteberettigede foranstaltninger opført i artikel 7 er følgende:

Type af foranstaltninger	Andel af finansieringsrammen (i %)
Fælles foranstaltninger	højst 20 %
It-kapacitetsopbygning	mindst 75 %
Udbygning af menneskelige kompetencer	højst 5 %

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1295/2013

af 11. december 2013

om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 166, stk. 4, artikel 167, stk. 5, første led og artikel 173, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) tager sigte på en stadig snævrere union mellem de europæiske folk og pålægger Unionen blandt andet at bidrage til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, samtidig med, at den respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig sørger for, at de nødvendige betingelser for EU-industriens konkurrenceevne er til stede. I den henseende støtter og supplerer Unionen, hvor det er nødvendigt, medlemsstaternes indsats for at respektere og fremme den kulturelle og sproglige mangfoldighed i overensstemmelse med artikel 167 i TEUF og UNESCO's konvention fra 2005 om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed ("UNESCO-konventionen fra 2005"), at styrke konkurrenceevnen i de kulturelle og kreative sektorer og at lette tilpasningen til ændringer i disse sektorer.

(2) Unionens støtte til de kulturelle og kreative sektorer bygger hovedsageligt på erfaringerne fra de EU-programmer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1718/2006/EF ⁽⁴⁾ ("Media-programmet"), Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse

nr. 1855/2006/EF ⁽⁵⁾ ("kulturprogrammet") og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1041/2009/EF ⁽⁶⁾ ("Media Mundus-programmet"). Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1622/2006/EF ⁽⁷⁾ ("aktionen vedrørende den europæiske kulturhovedstad") og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1194/2011/EU ⁽⁸⁾ ("aktionen vedrørende det europæiske kulturarvsmærke") bidrager også til Unionens støtte for de kulturelle og kreative sektorer.

(3) I Kommissionens meddelelse om den europæiske kulturdagsorden i en stadig mere globaliseret verden, som Rådet tilsluttede sig i en resolution af 16. november 2007 ⁽⁹⁾, og som Europa-Parlamentet tilsluttede sig i sin beslutning af 10. april 2008 ⁽¹⁰⁾, fastsættes målene for Unionens fremtidige aktiviteter for de kulturelle og kreative sektorer. Den sigter mod at fremme kulturel mangfoldighed og tværkulturel dialog, kultur som katalysator for kreativitet inden for rammerne af vækst og job og kultur som et afgørende element i Unionens eksterne forbindelser.

(4) Hvad angår Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 11, 21 og 22, yder de kulturelle og kreative sektorer et vigtigt bidrag til bekæmpelsen af alle former for forskelsbehandling, herunder racisme og fremmedhad, og er en vigtig platform for ytringsfrihed og for fremme af respekten for kulturel og sproglig mangfoldighed.

(5) UNESCO-konventionen fra 2005, der trådte i kraft den 18. marts 2007, og som Unionen er part i, understreger, at kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser har både en økonomisk og en kulturel side, idet de udtrykker identiteter, værdier og betydninger, og derfor ikke må behandles som værende udelukkende af kommerciel værdi. Konventionen sigter mod at styrke internationalt samarbejde, herunder internationale aftaler om fælles produktion og distribution, og solidaritet for at fremme alle landes og individers kulturelle udtryksformer. Det

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 35.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 156.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 19.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.12.2013.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1718/2006/EF af 15. november 2006 om et støtteprogram for den europæiske audiovisuelle sektor (Media 2007) (EUT L 327 af 24.11.2006, s. 12).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1855/2006/EF af 12. december 2006 om oprettelse af kulturprogrammet (2007-2013) (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1041/2009/EF af 21. oktober 2009 om oprettelse af et program for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande (Media Mundus) (EUT L 288 af 4.11.2009, s. 10).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1622/2006/EF af 24. oktober 2006 om en fællesskabsaktion vedrørende Den Europæiske Kulturhovedstad 2007-2019 (EUT L 304 af 3.11.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1194/2011/EU af 16. november 2011 om oprettelse af et EU-tiltag vedrørende det europæiske kulturarvsmærke (EUT L 303 af 22.11.2011, s. 1).

⁽⁹⁾ EUT C 287 af 29.11.2007, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT C 247 E af 15.10.2009, s. 32.

anføres endvidere i konventionen, at der skal tages behørigt hensyn til de særlige omstændigheder for og behov hos forskellige sociale grupper, herunder personer, der tilhører mindretal. Derfor bør et støtteprogram for de kulturelle og kreative sektorer fremme kulturel mangfoldighed på internationalt plan i overensstemmelse med den konvention.

- (6) Fremme af den materielle og immaterielle kulturarv i lyset af bl.a. UNESCO-konventionen fra 2003 til beskyttelse af den immaterielle kulturarv og UNESCO-konventionen fra 1972 om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv bør desuden bidrage til at forøge relevante steders værdi og give befolkningerne en følelse af ejerskab over sådanne steders kulturelle og historiske værdi.
- (7) I Kommissionens meddelelse med titlen "Europa 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" ("Europa 2020-strategien") defineres en strategi, som sigter mod at omdanne Unionen til en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi, der sikrer høj beskæftigelse, produktivitet og social samhørighed. I denne meddelelse bemærkede Kommissionen, at Unionen har brug for at skabe mere attraktive rammebetingelser for innovation og kreativitet. I den henseende er de kulturelle og kreative sektorer kilder til innovative ideer, der kan udmøntes i produkter og tjenesteydelser, som kan skabe vækst og job og bidrage til at imødegå samfundsmæssige forandringer. Desuden er ekspertise og konkurrenceevne i disse sektorer hovedsageligt resultatet af indsatsen fra kunstnere, ophavsmænd og branchefolk, som bør fremmes. Med dette for øje bør adgangen til finansiering for kulturelle og kreative sektorer forbedres.
- (8) Rådet bekræftede i sine konklusioner om informationstjenester vedrørende mobilitet for kunstnere og kulturarbejdere ⁽¹⁾ vigtigheden af kunstneres og kulturarbejders mobilitet for Unionen og for at nå målsætningerne i Europa 2020-strategien, og det opfordrede medlemsstaterne og Kommissionen til inden for deres respektive kompetenceområder og med behørig respekt for nærhedsprincippet at fremme tilvejebringelsen af omfattende og præcis information til kunstnere og kulturarbejdere, der ønsker at være mobile inden for Unionen.
- (9) For at bidrage til forbedringen af et fælles kulturområde er det vigtigt at fremme den tværnationale mobilitet for kulturelle og kreative aktører og den tværnationale udbredelse af kulturelle og kreative frembringelser, herunder audiovisuelle frembringelser og produkter, og derved fremme kulturudveksling og interkulturel dialog.
- (10) Media-, kultur- og Media Mundus-programmerne har været genstand for regelmæssig overvågning og eksterne evalueringer, og der er blevet afholdt offentlige høringer om deres fremtid, af hvilke det fremgår, at disse programmer spiller en meget vigtig rolle for beskyttelse og fremme af Europas kulturelle og sproglige mangfoldighed. Det fremgår også af disse overvågnings-, evaluering- og høringsaktiviteter samt af forskellige uafhængige undersøgelser, navnlig undersøgelsen om de kulturelle og kreative industriers iværksætterdimension, at de kulturelle og kreative sektorer står over for fælles udfordringer, nemlig de hastige forandringer, der skyldes overgangen til digital teknologi og globaliseringen, opsplitningen af markedet grundet sprogforskelle, vanskeligheder med at få adgang til finansiering, komplekse administrative procedurer og mangel på sammenlignelige data, som alle kræver, at der gøres en indsats på EU-niveau.
- (11) De europæiske kulturelle og kreative sektorer er i sagens natur diversificeret efter nationale og sproglige grænser, hvilket fører til et kulturelt rigt og stærkt uafhængigt kulturelt landskab, der giver stemme til de forskellige kulturelle traditioner i Europas arv. En sådan forskellighed medfører imidlertid også en række forhindringer, som hæmmer en gnidningsløs tværnational udbredelse af kulturelle og kreative frembringelser og hæmmer kulturelle og kreative aktørers mobilitet i og uden for Unionen, hvilket kan føre til geografiske ubalancer og – som følge heraf – begrænsede valgmuligheder for forbrugerne.
- (12) Eftersom de europæiske kulturelle og kreative sektorer er karakteriseret ved sproglig mangfoldighed, hvilket i nogle sektorer fører til opsplitning efter sproglige linjer, er undertekster, eftersynkronisering og synstolkning afgørende for udbredelsen af kulturelle og kreative frembringelser, herunder audiovisuelle frembringelser.
- (13) Overgangen til digital teknologi har en enorm indvirkning på den måde, hvorpå kulturelle og kreative varer og tjenesteydelser fremstilles, formidles, nås, forbruges og værdisættes. Skønt behovet for at finde en ny balance mellem den øgede adgang til kulturelle og kreative frembringelser, rimelige vederlag til kunstnere og ophavsmænd og nye forretningsmodellers opståen anerkendes, giver de forandringer, der hidrører fra overgangen til digital teknologi store muligheder for de kulturelle og kreative sektorer i Europa og for det europæiske samfund som helhed. Lavere distributionsomkostninger, nye distributionskanaler, potentialet for nye og større publikummer og nye muligheder for nicheprodukter kan lette adgangen og øge udbredelsen af kulturelle og kreative frembringelser på verdensplan. Med henblik på at udnytte disse muligheder fuldt ud og tilpasse sig digitaliseringen og globaliseringen må de kulturelle og kreative sektorer udvikle nye færdigheder og kræve bedre

⁽¹⁾ EUT C 175 af 15.6.2011, s. 5.

- adgang til finansiering for at opgradere udstyr, udvikle nye produktions- og distributionsmetoder og tilpasse deres forretningsmodeller.
- (14) De nuværende distributionsmetoder understøtter filmfinansieringssystemet. Der er imidlertid et stigende behov for at fremme nye, attraktive, lovlige onlinetilbud og for at tilskynde til innovation. Det er derfor vigtigt at fremme nye distributionsmetoder, for at nye forretningsmodeller kan opstå.
- (15) Digitalisering af biografer har været et vedvarende tema for mange små biografoperatører, navnlig operatører der kun har én sal, på grund af de store udgifter til digitalt udstyr. Selv om medlemsstaterne har den primære kompetence for kultur og derfor fortsat bør behandle dette emne på nationalt, regionalt og lokalt plan alt efter omstændighederne, er der mulighed for finansiering fra Unionens programmer og fonde, navnlig dem der er rettet mod lokal og regional udvikling.
- (16) Publikumsudvikling, navnlig hvad angår unge, kræver en specifik forpligtelse fra Unionens side til at støtte især medie- og filmkundskab.
- (17) En af de største udfordringer for de kulturelle og kreative sektorer, særlig for mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ("SMV'er") samt mikroorganisationer, små og mellemstore organisationer, herunder almennyttige og ikke-statslige organisationer, er de problemer, de har, med at få adgang til de midler, som de har behov for for at finansiere deres aktiviteter, for at skabe vækst, og for at fastholde og øge deres konkurrenceevne eller gøre deres aktiviteter internationale. Skønt dette er en fælles udfordring for SMV'er generelt, er situationen betydeligt vanskeligere i de kulturelle og kreative sektorer, fordi mange af deres aktiver er af immateriel art, på grund af deres aktiviteterets prototypeprofil og deres iboende behov for at tage risici og eksperimentere med henblik på at skabe innovation. En sådan risikotagning må der nødvendigvis være forståelse for og støtte til, også i den finansielle sektor.
- (18) Pilotprojektet "European Creative Industries Alliance" (alliance mellem de kreative industrier i Europa) er et tværfagligt initiativ, der primært støtter de kreative industrier på politisk plan. Det sigter mod at være løftestang for yderligere midler til de kreative industrier optimalt og mod at stimulere andre industriers og sektorers efterspørgsel på de kreative industriers tjenesteydelser. Nye værktøjer til bedre støtte for innovation i kreative industrier vil blive afprøvet og gearret til at indgå i en politiklæringsplatform for europæiske, nationale og regionale interessenter.
- (19) Samling af de nuværende Media-, kultur- og Media Mundus-programmer for de kulturelle og kreative sektorer i et fælles omfattende program ("programmet") ville mere effektivt støtte SMV'er og mikroorganisationer, små og mellemstore organisationer i deres bestræbelser på at udnytte de muligheder, overgangen til digital teknologi og globalisering giver, og ville hjælpe dem med at løse de problemer, som i øjeblikket fører til markedsopsplitning. For at være effektivt bør programmet tage hensyn til den specifikke karakter af de forskellige sektorer, deres forskellige målgrupper og deres særlige behov gennem skræddersyede tilgange inden for to uafhængige delprogrammer og en tværsektoriel streng. Der er navnlig vigtigt at sikre synergier mellem gennemførelsen af programmet og af de nationale og regionale strategier for intelligent specialisering. Med henblik herpå bør programmet indføre en sammenhængende støttestruktur for de forskellige kulturelle og kreative sektorer, der består af en tilskudsordning suppleret af et finansielt instrument.
- (20) Programmet bør tage hensyn til kulturens og de kulturelle aktiviteterets dobbelte karakter og erkende dels kulturens iboende og kunstneriske værdi, dels disse sektors økonomiske værdi, herunder deres brede samfundsmæssige bidrag til kreativitet, innovation og social integration.
- (21) Med hensyn til programmets gennemførelse bør kulturens iboende værdi og de kulturelle og kreative sektors specifikke karakter tages i betragtning, herunder betydningen af almennyttige organisationer og projekter under et kulturdelprogram.
- (22) Et selvstændigt finansielt instrument, Garantifaciliteten for de kulturelle og kreative sektorer ("garantifaciliteten") bør sætte de kulturelle og kreative sektorer i stand til at vokse og bør navnlig skabe en tilstrækkelig løftestangseffekt for nye aktioner og muligheder. Udvalgte finansielle formidlere bør behandle kulturelle og kreative projekter gunstigt for at sikre en afbalanceret låneportefølje, hvad angår geografisk dækning og sektorrepræsentation. Derudover har offentlige og private organisationer en vigtig rolle i denne sammenhæng med henblik på at opnå, at der anlægges en bred tilgang i forbindelse med garantifaciliteten.
- (23) Der bør desuden tilvejebringes finansiering til aktionen vedrørende de europæiske kulturhovedstæder og til administration af aktionen vedrørende det europæiske kulturarvsmærke, idet de medvirker til at forstærke følelsen af at tilhøre et fælles kulturområde, til at stimulere interkulturel dialog og gensidig forståelse og til at forøge værdien af kulturarv.

- (24) Ud over medlemsstaterne og de oversøiske lande og territorier, som er berettigede til at deltage i programmet i henhold til artikel 58 i Rådets afgørelse 2001/822/EF ⁽¹⁾, bør programmet også være åbent på visse betingelser for deltagelse af de af Den Europæiske Frihandels-sammen-slutnings ("EFTA") medlemsstater, der deltager i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ("EØS"), og for Det Schweiziske Forbund. Tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande, der har en førtiltrædelsesstrategi, og lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik bør ligeledes kunne deltage i programmet, med undtagelse af garantifaciliteten.
- (25) Programmet bør endvidere være åbent for bilaterale og multilaterale samarbejdsaktioner med tredjelande på grundlag af supplerende bevillinger, der skal fastlægges, og specifikke ordninger, som skal aftales med de pågældende parter.
- (26) Samarbejdet på de kulturelle og audiovisuelle områder bør fremmes mellem programmet og internationale organisationer såsom UNESCO, Europarådet, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling ("OECD") og Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret ("WIPO").
- (27) Det er nødvendigt at sikre europæisk merværdi af alle aktioner og aktiviteter, der gennemføres inden for programmets rammer, deres komplementaritet med medlemsstaternes aktiviteter og deres overholdelse af artikel 167, stk. 4, i TEUF samt deres overensstemmelse med andre EU-aktiviteter, navnlig inden for uddannelse, beskæftigelse, det indre marked, iværksætter, ungdomsområdet, sundhed, unionsborgerskab og retlige anliggender, forskning og innovation, industri- og samhørigheds-politik, turisme og eksterne forbindelser, handel og udvikling samt den digitale dagsorden.
- (28) I overensstemmelse med principperne for resultat-afhængig vurdering bør procedurene for overvågning og evaluering af programmet omfatte detaljerede årsberetninger og bør henvise til specifikke, målbare, realiserbare, relevante og tidsbundne, mål og indikatorer, herunder kvalitative. Procedurene for overvågning og evaluering burde tage højde for det arbejde, der udføres af relevante aktører såsom Eurostat og resultaterne af ESS-net-kulturprojektet samt UNESCO's statistiske kontor. I den sammenhæng og for så vidt angår den audiovisuelle sektor bør Unionens deltagelse i Det Europæiske Audiovisuelle Observatorium ("observatoriet") fortsættes.
- (29) For at sikre optimal overvågning og evaluering af programmet gennem hele dets løbetid bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår vedtagelsen af yderligere kvantitative og kvalitative indikatorer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (30) Som anført i Kommissionens rapport af 30. juli 2010 om virkningerne af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelser om ændring af retsgrundlaget for de Europæiske programmer inden for områderne livslang læring, kultur, ungdom og aktivt medborgerskab har den betydelige afkortning af forsinkelserne i forvaltningsprocedurerne øget programmernes effektivitet. Der bør navnlig drages omsorg for at sikre, at de administrative og finansielle procedurer fortsat forenkles, bl.a. gennem anvendelse af fornuftige, objektive og regelmæssigt ajourførte systemer til beregning af faste beløb, enhedsomkostninger og enhedstakstfinansiering.
- (31) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (32) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 ⁽³⁾, har Kommissionen siden 2009 overdraget gennemførelsesopgaver i forbindelse med forvaltning af EU-aktioner inden for uddannelse, audiovisuelle medier og kultur til Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur. Kommissionen kan derfor på grundlag af en cost-benefit-analyse anvende et eksisterende forvaltningsorgan til gennemførelse af programmet som fastsat i nævnte forordning.
- (33) I denne forordning fastlægges der en finansieringsramme for hele programmets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ("associeringsafgørelse") (EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med fællesskabsprogrammer (EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1).

- den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾.
- (34) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger igennem hele udgiftscyklussen, herunder ved foranstaltninger til forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med administrative og økonomiske sanktioner i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽²⁾ ("finansforordningen").
- (35) Med hensyn til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig ("OLAF") og i henhold til Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽⁴⁾ bør der udarbejdes og gennemføres passende foranstaltninger for at forebygge svig og for at inddrive midler, som er gået tabt eller er blevet udbetalt uretmæssigt eller ikke er blevet anvendt korrekt.
- (36) Målene for denne forordning, nemlig at beskytte, udvikle og fremme den europæiske kulturelle og sproglige mangfoldighed og at fremme Europas kulturarv samt at styrke de europæiske kulturelle og kreative sektors konkurrenceevne, særlig den audiovisuelle sektor, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne i betragtning af de programmets tværnationale og internationale karakter men kan på grund af dets omfang og forventede virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (37) Afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF bør derfor ophæves.
- (38) Der bør fastlægges regler for overgangen fra Media-, kultur- og Media Mundus-programmerne til programmet.
- (39) Med henblik på at sikre kontinuitet i den finansielle støtte, der ydes efter programmet, bør Kommissionen kunne betragte omkostninger, som er direkte forbundne med gennemførelsen af støttede aktioner og aktiviteter, som berettigede til støtte, selv om de blev afholdt af modtageren, inden ansøgningen om støtte var indgivet
- (40) For at sikre kontinuiteten i den finansielle støtte, der ydes efter programmet, bør denne forordning finde anvendelse fra den 1. januar 2014. Af hastende årsager bør denne forordning træde i kraft snarest muligt efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Oprettelse og varighed

1. Med denne forordning oprettes programmet Et Kreativt Europa til støtte for de europæiske kulturelle og kreative sektorer ("programmet").
2. Programmet gennemføres i perioden 1. januar 2014 til 31. december 2020.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. "kulturelle og kreative sektorer": alle sektorer, hvis aktiviteter er baseret på kulturelle værdier og/eller kunstneriske og andre kreative udtryksformer, hvad enten disse aktiviteter er markeds- eller ikkemarkedsorienterede, uanset hvilken type struktur der gennemfører dem, samt hvordan den struktur finansieres. Disse aktiviteter omfatter udvikling, skabelse, fremstilling, formidling og bevarelse af varer og tjenesteydelser, som giver kulturelle, kunstneriske eller andre kreative udfoldelser konkret form, samt funktioner i tilknytning hertil som undervisning eller forvaltning. De kulturelle og kreative sektorer omfatter bl.a. arkitektur, arkiver, biblioteker og museer, kunsthåndværk, audiovisuelle produktioner (såsom film, tv, videospil og multimedier), materiel og immateriel kulturarv, design, festivaler, musik, litteratur, udøvende kunstarter, forlagsvirksomhed, radio og visuelle kunstarter
2. "SMV'er": mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ EFT C 420 af 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

3. "deltagende finansielle formidlere": finansielle formidlere som defineret i artikel 139, stk. 4, andet afsnit, i finansforordningen, der er udvalgt under garantifaciliteten i overensstemmelse med finansforordningen og med bilag I til denne forordning, og som yder eller har planer om at yde:
- a) lån til SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer i de kulturelle og kreative sektorer (garantier fra Den Europæiske Investeringsfond ("EIF")) eller
 - b) lånegarantier til andre finansielle formidlere, der yder lån til SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer i de kulturelle og kreative sektorer (regantier fra EIF)
4. "udbydere af kapacitetsopbygning": enheder, der er i stand til at yde ekspertise i overensstemmelse med bilag I med henblik på at sætte deltagende finansielle formidlere i stand til effektivt at vurdere, hvilke særlige egenskaber og risici, der er forbundet med SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer i de kulturelle og kreative sektorer og med deres projekter.

Artikel 3

Generelle mål

Programmets generelle mål er:

- a) at bevare, udvikle og fremme den europæiske kulturelle og sproglige mangfoldighed og at fremme Europas kulturarv
- b) at styrke de europæiske kulturelle og kreative sektorer, navnlig den audiovisuelle sektors, konkurrenceevne med henblik på at fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Artikel 4

Specifikke mål

Programmets specifikke mål er:

- a) at støtte de europæiske kulturelle og kreative sektorer evne til at operere tværnationalt og internationalt
- b) at fremme tværnational udbredelse af kulturelle og kreative frembringelser og tværnational mobilitet for kulturelle og kreative aktører, navnlig kunstnere, samt at nå ud til et nyt og bredere publikum og forbedre adgangen til kulturelle og kreative frembringelser i og uden for Unionen med særligt fokus på børn, unge, personer med handicap og underrepræsenterede grupper
- c) at styrke den finansielle kapacitet hos SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer i de

kulturelle og kreative sektorer på en bæredygtig måde og samtidig tilstræbe at sikre en afbalanceret geografisk dækning og sektormæssig repræsentation

- d) at fremme politikudvikling, innovation, kreativitet, publikumsudvikling og nye forretnings- og forvaltningsmodeller gennem støtte til tværnationalt politiksamarbejde.

Artikel 5

Europæisk merværdi

1. I erkendelse af kulturens iboende og økonomiske værdi støtter programmet aktioner og aktiviteter med en europæisk merværdi i de kulturelle og kreative sektorer. Det bidrager til at nå målene i Europa 2020-strategien og dens flagskibsinitiativer.

2. Europæisk merværdi sikres gennem et eller flere af følgende:

- a) den tværnationale karakter af aktioner og aktiviteter, som supplerer regionale, nationale og internationale programmer og andre EU-programmer og -politikker, og sådanne aktioners og aktiviteterers indflydelse på de kulturelle og kreative sektorer samt på borgerne og på deres kendskab til andre kulturer end deres egen
- b) udvikling og fremme af tværnationalt samarbejde mellem kulturelle og kreative aktører, herunder kunstnere, branchefolk på det audiovisuelle område, kulturelle og kreative organisationer og audiovisuelle aktører med vægt på at stimulere mere omfattende, hurtige, effektive og langsigtede svar på globale udfordringer
- c) de stordriftsfordele og den kritiske masse, som EU-støtte skaber, og som skaber en løftestangseffekt i forhold til supplerende midler
- d) opnåelse af mere lige vilkår i Europas kulturelle og kreative sektorer ved at tage hensyn til lande med lav produktionskapacitet og/eller lande eller regioner med et begrænset geografisk område og/eller sprogområde.

Artikel 6

Programmets struktur

Programmet består af følgende:

- a) et Media-delprogram
- b) et kulturdelprogram
- c) en tværfaglig streng.

Artikel 7

Delprogrammernes logoer

1. Kommissionen sikrer programmets synlighed gennem anvendelse af logoer, der er specifikke for hvert af delprogrammerne.
2. Støttemodtagerne under Media-delprogrammet anvender logoet, der er fastsat i bilag Ia. Kommissionen fastlægger detaljer vedrørende anvendelsen af logoet og underretter støttemodtagerne herom.
3. Støttemodtagerne under kulturdelprogrammet anvender et logo, som fastsættes af Kommissionen. Kommissionen fastlægger detaljer vedrørende anvendelsen af dette logo og underretter støttemodtagerne herom.
4. Kommissionen og kontorerne for Et Kreativt Europa, der er omhandlet i artikel 16, har ligeledes ret til at anvende delprogrammernes logoer.

Artikel 8

Adgang til programmet

1. Programmet skal skabe kulturel mangfoldighed på internationalt plan i overensstemmelse med UNESCO-konventionen fra 2005.
2. Programmet er åbent for deltagelse af medlemsstaterne.
3. Med forbehold af stk. 4 er programmet åbent for deltagelse af følgende lande, forudsat at de betaler supplerende bevillinger, og for Media-delprogrammets vedkommende, at de opfylder betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU ⁽¹⁾:
 - a) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande, der har en førtiltrædelsesstrategi, i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, der er oprettet i medfør af de respektive rammeaftaler, associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler
 - b) EFTA-lande, der deltager i EØS-aftalen, i overensstemmelse med den aftale
 - c) Det Schweiziske Forbund på grundlag af en bilateral aftale med dette land
 - d) landene omfattet af den europæiske naboskabspolitik efter de procedurer, der er fastlagt med de pågældende lande i henhold til rammeaftalerne om deres deltagelse i EU-programmerne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

4. Landene omhandlet i stk. 3, litra a) og d), er udelukkede fra at deltage i garantifaciliteten.

5. Programmet er åbent for bilaterale eller multilaterale samarbejdsaktioner rettet mod udvalgte lande eller regioner på grundlag af supplerende bevillinger, og specifikke ordninger, som skal aftales med disse lande eller regioner.

6. Programmet tillader samarbejde og fælles aktioner med lande, der ikke deltager i programmet, og med internationale organisationer, som er aktive i de kulturelle og kreative sektorer, såsom UNESCO, Europarådet, OECD eller WIPO på grundlag af fælles bidrag til realiseringen af programmets mål.

KAPITEL II

Media-delprogrammet

Artikel 9

Media-delprogrammets prioriteringer

1. Prioriteringerne inden for styrkelse af den europæiske audiovisuelle sektors kapacitet til at operere tværnationalt er som følger:
 - a) at lette erhvervelsen og opgraderingen af kvalifikationer og kompetencer for branchefolk på det audiovisuelle område samt udviklingen af netværk, herunder anvendelsen af digitale teknologier for at sikre tilpasning til markedsudviklingen, afprøvning af nye tilgange til publikumsudvikling og afprøvning af nye forretningsmodeller
 - b) at øge audiovisuelle aktørers evne til at udvikle europæiske audiovisuelle produktioner med potentiale til at kunne udbredes i og uden for Unionen og at fremme europæiske og internationale koproduktioner, bl.a. med tv-stationer
 - c) at fremme udvekslinger mellem virksomheder ved at lette audiovisuelle aktørers adgang til markeder og forretningsværktøjer, så de kan øge deres projekters synlighed på EU-markedet og på internationale markeder.
2. Prioriteringerne inden for fremme af tværnational udbredelse er som følger:
 - a) at støtte biografdistribution gennem tværnational markedsføring, branding, distribution og udstilling af audiovisuelle produktioner
 - b) at fremme tværnational markedsføring, branding og distribution af audiovisuelle produktioner på alle andre onlineplatforme, som ikke er biografplatforme

- c) at støtte publikumsudvikling som et middel til at stimulere interessen for og forbedre adgangen til europæiske audiovisuelle produktioner, navnlig gennem pr, events, filmkundskab og festivaler
- d) at fremme nye distributionsmetoder, for at nye forretningsmodeller kan opstå

Artikel 10

Støtteforanstaltninger i Media-delprogrammet

Med henblik på gennemførelse af prioriteringerne i artikel 9 yder Media-delprogrammet støtte til:

- a) at udvikle en lang række uddannelsesforanstaltninger for at fremme erhvervelse og opgradering af kvalifikationer og kompetencer for branchefolk i den audiovisuelle sektor, videndeling og netværksinitiativer, herunder integration af digitale teknologier
- b) at udvikle europæiske audiovisuelle produktioner, navnlig film- og tv-produktioner såsom fiktion, dokumentarfilm, og børne- og animationsfilm samt interaktive produktioner som videospil og multimedier med øget potentiale til grænseoverskridende udbredelse
- c) aktiviteter med det formål at støtte europæiske audiovisuelle produktionsselskaber, navnlig i uafhængige selskaber, med henblik på at lette europæiske og internationale koproduktioner af audiovisuelle produktioner, herunder tv-produktioner
- d) aktiviteter, der hjælper europæiske og internationale koproduktionspartnere til at mødes og/eller yde indirekte støtte til koproducerede audiovisuelle produktioner af internationale koproduktionsfonde baseret i et land, der deltager i programmet
- e) at lette adgangen til professionelle audiovisuelle handelsarrangementer og markeder og anvendelsen af onlineforretningsværktøjer i og uden for Unionen
- f) at oprette støtteordninger for distribution af europæiske film uden for produktionslandet via biografdistribution og på alle andre platforme samt for internationale salgsaktiviteter, navnlig tekstning, eftersynkronisering og synstolkning af audiovisuelle produktioner
- g) at lette af udbredelsen af europæiske film på verdensplan og af internationale film i Unionen på alle distributionsplatforme via internationale samarbejdsprojekter i den audiovisuelle sektor
- h) et europæisk netværk for biografoperatører, der foreviser en betydelig andel ikke-nationale europæiske film

- i) initiativer, der viser og fremmer en mangfoldighed af europæiske audiovisuelle produktioner, herunder kortfilm, såsom festivaler og andre pr-arrangementer
- j) aktiviteter, der har til formål at fremme filmkundskab og øge publikums viden om og interesse for europæiske audiovisuelle produktioner, herunder den audiovisuelle og cinematografiske kulturarv, navnlig blandt det unge publikum
- k) innovative aktioner, der afprøver nye forretningsmodeller og værktøjer på områder, som sandsynligvis vil blive påvirket af indførelsen og anvendelsen af digitale teknologier.

Artikel 11

Det Europæiske Audiovisuelle Observatorium

1. Unionen er medlem af observatoriet i hele programperioden.
2. Unionens deltagelse i observatoriet bidrager til opfyldelsen af Media-delprogrammets prioriteringer ved:
 - a) at tilskynde til gennemsigtighed og etablering af ensartede vilkår for så vidt angår adgangen til juridisk og økonomisk information/markedsinformation og bidrage til sammenligning af juridisk og statistisk information
 - b) at fremlægge data og markedsanalyser, der er relevante for udarbejdelsen af aktionslinjer for Media-delprogrammet og evaluering af disse aktionslinjers virkning på markedet.
3. Kommissionen repræsenterer Unionen, når den interagerer med observatoriet.

KAPITEL III

Kulturdelprogrammet

Artikel 12

Kulturdelprogrammets prioriteringer

1. Prioriteringerne inden for styrkelse af de kulturelle og kreative sektorer kapacitet til at operere tværnationalt er som følger:
 - a) at støtte foranstaltninger, der giver de kulturelle og kreative aktører færdigheder, kompetencer og knowhow, som bidrager til en styrkelse af de kulturelle og kreative sektorer, herunder tilskynder til tilpasning til digitale teknologier, afprøvning af innovative tilgange til publikumsudvikling og afprøvning af nye forretnings- og forvaltningsmodeller

b) at støtte aktioner, der sætter kulturelle og kreative aktører i stand til at samarbejde internationalt og internationalisere deres karrierer og aktiviteter i og uden for Unionen, hvor det er muligt på grundlag af langsigtede strategier

c) at yde støtte til at styrke europæiske kulturelle og kreative organisationer og internationalt netværksamarbejde med henblik på at lette adgangen til faglige muligheder.

2. Prioriteringerne inden for fremme af tværnational udbredelse og mobilitet er som følger:

a) at støtte international turnévirkning, arrangementer, udstillinger og festivaler

b) at støtte udbredelsen af europæisk litteratur med henblik på at sikre bredest mulig tilgængelighed heraf

c) at støtte publikumsudvikling som et middel til at stimulere interessen for og forbedre adgangen til europæiske kulturelle og kreative frembringelser og materiel og immateriel europæisk kulturarv.

Artikel 13

Støtteforanstaltninger i kulturdeltprogrammet

1. Med henblik på gennemførelse af prioriteterne i artikel 12 yder kulturdeltprogrammet støtte til:

a) tværnationale samarbejdsprojekter, der samler kulturelle og kreative organisationer fra forskellige lande for at gennemføre aktiviteter i enkeltsektorer eller på tværs af sektorerne

b) aktiviteter, der gennemføres af europæiske netværk af kulturelle og kreative organisationer fra forskellige lande

c) aktiviteter, der gennemføres af organisationer, som forfølger mål af almen europæisk interesse med henblik på at fremme udviklingen af nye talenter og stimulere tværnational mobilitet for kulturelle og kreative aktører og udbredelsen af frembringelser med potentiale til at udøve bred påvirkning af de kulturelle og kreative sektorer og skabe langsigtede virkninger

d) litterær oversættelse og yderligere fremme heraf

e) særlige foranstaltninger udformet med henblik på at gøre de europæiske kulturers rigdom og mangfoldighed mere synlige og stimulere interkulturel dialog og gensidig forståelse, f.eks. gennem EU-kulturpriser, aktionen vedrørende de europæiske kulturhovedstæder og aktionen vedrørende det europæiske kulturarvsmærke.

2. Støtteforanstaltningerne fastsat i stk. 1 støtter navnlig almenyttige projekter.

KAPITEL IV

Den tværfaglige streng

Artikel 14

Garantifacilitet for de kulturelle og kreative sektorer

1. Kommissionen opretter en garantifacilitet, der er målrettet de kulturelle og kreative sektorer.

Garantifaciliteten fungerer som et selvstændigt instrument og oprettes og forvaltes i overensstemmelse med afsnit VIII i finansforordningen.

2. Garantifaciliteten har følgende prioriteringer:

a) at lette adgangen til finansiering for SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer i de kulturelle og kreative sektorer

b) at forbedre deltagende finansielle formidlers evne til at vurdere de risici, der er forbundet med SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer i de kulturelle og kreative sektorer og med deres projekter, herunder gennem teknisk bistand, vidensopbygning og netværksforanstaltninger.

Prioriteterne gennemføres i overensstemmelse med bilag I.

3. I overensstemmelse med artikel 139, stk. 4, i finansforordningen gennemfører Kommissionen garantifaciliteten gennem indirekte forvaltning ved at overdrage opgaver til EIF som omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. iii), i nævnte forordning, med forbehold af betingelserne i en aftale mellem Kommissionen og EIF.

Artikel 15

Tværnationalt politiksamarbejde

1. Med henblik på at fremme tværnationalt politiksamarbejde yder den tværfaglige streng støtte til:

a) tværnational udveksling af erfaringer og knowhow i forbindelse med nye forretnings- og forvaltningsmodeller, peerlæringsaktiviteter og netværksamarbejde mellem kulturelle og kreative organisationer og beslutningstagere vedrørende udvikling af de kulturelle og kreative sektorer, idet digitale netværk fremmes, hvor det er relevant

b) indsamling af markedsdata, undersøgelser, analyse af arbejdsmarkedet og kvalifikationsbehov, analyser af de europæiske og nationale kulturpolitikker og støtte til statistiske undersøgelser baseret på instrumenter og kriterier, der er specifikke for hver enkelt sektor, og evalueringer, herunder måling af alle aspekter af programmets virkninger

c) betaling af gebyr for Unionens medlemskab af observatoriet for at fremme dataindsamling og analyse i den audiovisuelle sektor

- d) afprøvning af nye og tværfaglige erhvervsstrategier for finansiering, distribution og værdiansættelse af kreativitet
- e) konferencer, seminarer og politisk dialog, bl.a. på området kultur- og mediekundskab, idet digitale netværk fremmes, hvor det er relevant
- f) de i artikel 16 omhandlede kontorer for Et Kreativt Europa og udførelsen af deres opgaver.

2. Inden den 30. juni 2014 foretager Kommissionen en gennemførlighedsundersøgelse, hvori muligheden for indsamling og analyse af data i andre kulturelle og kreative sektorer end den audiovisuelle sektor undersøges, og forelægger resultaterne for Europa-Parlamentet og Rådet.

Afhængig af resultatet af gennemførlighedsundersøgelsen kan Kommissionen forelægge et forslag om ændring af denne forordning i overensstemmelse hermed.

Artikel 16

Kontorerne for Et Kreativt Europa

1. De lande, der deltager i programmet, opretter sammen med Kommissionen kontorerne for Et Kreativt Europa i overensstemmelse med deres nationale ret og praksis ("kontorerne for Et Kreativt Europa").
2. Kommissionen støtter et netværk af kontorerne for Et Kreativt Europa.
3. Kontorerne for Et Kreativt Europa skal varetage følgende opgaver, idet der tages højde for hver enkelt sektors specifikke karakteristika:
 - a) levere information om og fremme programmet i deres lande
 - b) bistå de kulturelle og kreative sektorer i forbindelse med programmet og tilvejebringe grundlæggende information om øvrige relevante støttemuligheder, der er tilgængelige i henhold til EU-politikken
 - c) fremme grænseoverskridende samarbejde i de kulturelle og kreative sektorer
 - d) støtte Kommissionen ved at yde bistand til de kulturelle og kreative sektorer i de lande, der deltager i programmet, f.eks. gennem tilvejebringelse af tilgængelige data om disse sektorer
 - e) støtte Kommissionen i at sikre god kommunikation og formidling af programmets resultater og virkninger

- f) sikre kommunikation og formidling af information om den tildelte EU-støtte og de resultater, der er opnået for deres land.

4. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne kvaliteten og resultaterne af den service, som ydes af kontorerne for Et Kreativt Europa, gennem regelmæssig og uafhængig overvågning og evaluering.

KAPITEL V

Resultater og formidling

Artikel 17

Sammenhæng og komplementaritet

1. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne programmets overordnede sammenhæng og komplementaritet med:

- a) relevante EU-politikker, f.eks. på områderne uddannelse, beskæftigelse, sundhed, det indre marked, den digitale dagsorden, ungdom, unionsborgerskab, eksterne forbindelser, handel, forskning og innovation, erhvervsliv, turisme, retlige anliggender, udvidelse og udvikling
- b) andre relevante EU-finansieringskilder inden for kultur- og mediepolitik, navnlig Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, og forsknings- og innovationsprogrammer samt de finansielle instrumenter vedrørende retlige anliggender og medborgerskab, eksterne samarbejdsprogrammer og førtiltrædelsesinstrumenter.

2. Denne forordning finder anvendelse og gennemføres, uden at dette berører Unionens internationale forpligtelser.

Artikel 18

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen sikrer regelmæssig overvågning og ekstern evaluering af programmet ved hjælp af nedenstående kvalitative og kvantitative resultatindikatorer:

- a) Indikatorer for de generelle mål, der er fastsat i artikel 3:
 - i) de kulturelle og kreative sektorer's størrelse, ændring i og andel af beskæftigelsen og andel af bruttonationalproduktet
 - ii) antallet af personer, der har adgang til europæiske kulturelle og kreative frembringelser, herunder når det er muligt frembringelser fra andre lande end deres eget

- b) Indikatorer for det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 4, litra a):
- i) omfanget af kulturelle og kreative organisationers internationale aktiviteter og antallet af tværnationale partnerskaber, der oprettes
 - ii) antallet af læringserfaringer og -aktiviteter, der støttes af programmet, og som har forbedret kompetencerne og øget beskæftigelsesegnetheden blandt de kulturelle og kreative aktører, herunder branchefolk på det audiovisuelle område
- c) Indikatorer for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 4, litra b), for så vidt angår Media-delprogrammet:
- i) antallet af biografgængere til ikke-nationale europæiske film i Europa og europæiske film på verdensplan (de ti vigtigste markeder uden for Europa)
 - ii) procentdelen af europæiske audiovisuelle produktioner i biografer, i tv og på digitale platforme
 - iii) antallet af personer i medlemsstaterne, som har adgang til ikke-nationale europæiske audiovisuelle produktioner, og antallet af personer i de lande, der deltager i programmet, som har adgang til europæiske audiovisuelle produktioner
 - iv) antallet af europæiske videospil fremstillet i Unionen samt i de lande, der deltager i programmet
- d) Indikatorer for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 5, litra b), for så vidt angår Kulturdelprogrammet:
- i) antallet af personer, der direkte og indirekte nås gennem projekter, som støttes af programmet.
 - ii) antallet af projekter, der er henvendt til børn, unge og underrepræsenterede grupper, og det anslåede antal personer, der nås
- e) Indikatorer for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 5, litra c):
- i) det lånevolumen, der er garanteret inden for rammerne af garantifaciliteten, kategoriseret efter SMV'ers og mikroorganisationers samt små og mellemstore organisationers nationale oprindelse, størrelse og sektorer
 - ii) det lånevolumen, der er bevilget af de deltagende finansielle formidlere, kategoriseret efter national oprindelse
 - iii) de deltagende finansielle formidlers antal og geografiske spredning
 - iv) antallet af SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer, der drager fordel af garantifaciliteten, kategoriseret efter national oprindelse, størrelse og sektorer
 - v) den gennemsnitlige misligholdelsesrate for lån
 - vi) den opnåede løftestangseffekt af garanterede lån i forbindelse med den vejledende løftestangseffekt (1:5,7)
- f) Indikatorer for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 5, litra d):
- i) antallet af medlemsstater, der gør brug af resultaterne af den åbne koordinationsmetode i deres nationale politikudvikling
 - ii) antallet af nye initiativer og politikresultater.
2. Der tages højde for resultaterne af overvågnings- og evalueringsprocessen ved gennemførelsen af programmet.
3. Ud over den regelmæssige overvågning af programmet foranlediger Kommissionen, at der udarbejdes en midtvejsevalueringsrapport baseret på en ekstern og uafhængig evaluering, som:
- a) omfatter kvalitative og kvantitative elementer med henblik på at vurdere funktionaliteten af programmet i forhold til opnåelse af målene, programmets effektivitet samt dets europæiske merværdi
 - b) tager højde for mulighederne for forenkling af programmet, dets interne og eksterne samhørighed, dets måls fortsatte relevans og foranstaltningernes bidrag til Unionens prioriteringer af intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst
 - c) tager højde for evalueringsresultaterne vedrørende den langsigtede virkning af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF.
4. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet den i stk. 3 omhandlede midtvejsevalueringsrapport senest den 31. december 2017.
5. På grundlag af en endelig ekstern og uafhængig evaluering udarbejder Kommissionen en endelig evalueringsrapport, der vurderer de mere langsigtede virkninger og bæredygtigheden af programmet på grundlag af de udvalgte kvantitative og kvalitative indikatorer. Med hensyn til det specifikke mål, der er omhandlet i artikel 4, litra c), evaluerer Kommissionen også virkningerne af garantifaciliteten vedrørende adgang til banklån og de associerede omkostninger for SMV'er, mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer i de kulturelle og kreative sektorer.
6. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet den i stk. 5 omhandlede endelige evalueringsrapport senest den 30. juni 2022.

Artikel 19

Kommunikation og formidling

1. Kommissionen giver de lande, der deltager i programmet, oplysninger om de projekter, der har modtaget EU-støtte, ved at sende afgørelserne om udvælgelse inden for to uger efter deres vedtagelse.
2. Modtagere i projekter, der støttes af programmet, sikrer kommunikation og formidling af information om den EU-støtte, de har modtaget, og de opnåede resultater.
3. Kommissionen sikrer formidlingen af relevant information til kontorerne for Et Kreativt Europa.

KAPITEL VI

Delegerede beføjelser

Artikel 20

Delegerede beføjelser til Kommissionen

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21 med henblik på at supplere de kvalitative og kvantitative resultatindikatorer, der er fastsat i artikel 18, stk. 1.

Artikel 21

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 20, tillægges Kommissionen i programmets varighed.
3. Den i artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 20 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL VII

Gennemførelsesbestemmelser

Artikel 22

Programmets gennemførelse

1. Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med finansforordningen.
2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter et årligt arbejdsprogram for de delprogrammer og den tværfaglige streng. Kommissionen sikrer i det årlige arbejdsprogram, at de generelle og specifikke mål i artikel 3 og 4 samt prioriteringerne i artikel 9 og 12 gennemføres årligt på konsekvent vis, og præciserer de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb for finansieringsplanen. Det årlige arbejdsprogram omfatter endvidere en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, en angivelse af de beløb, der bevilges til hver enkelt foranstaltning, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen.

Hvad angår tilskud omfatter det årlige arbejdsprogram prioriteringerne, støtteberettigelses-, udvælgelses- og tildelingskriterierne samt den maksimale sats for samfinansiering. Den finansielle støtte fra programmet udgør højst 80 % af udgifterne til de foranstaltninger, der støttes.

For garantifaciliteten omfatter det årlige arbejdsprogram støtteberettigelses- og udvælgelseskriterier for finansielle formidlere, udelukkelseskriterier i forbindelse med indholdet af de projekter, der forelægges for deltagende finansielle formidlere, den årlige tildeling til EIF samt kriterier for støtteberettigelse, udvælgelse og tildeling til udbydere af kapacitetsopbygning.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 4.

3. Kommissionen vedtager de generelle retningslinjer for gennemførelsen af programmet efter rådgivningsproceduren i artikel 23, stk. 3.

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg (Udvalget for Et Kreativt Europa). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Udvalget for Et Kreativt Europa kan mødes i særlige sammensætninger for at behandle konkrete emner vedrørende delprogrammer og den tværfaglige streng.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

*Artikel 24***Finansielle bestemmelser**

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020, udgør 1 462 724 000 EUR i løbende priser.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle rammes grænser.

2. Den i stk. 1 omhandlede finansieringsramme bevilges, som følger:

- a) mindst 56 % til Media-delprogrammet
- b) mindst 31 % til kulturdelprogrammet
- c) højst 13 % til den tværfaglige streng, idet mindst 4 % bevilges til de tværnationale samarbejdsforanstaltninger i artikel 15 og til netværket af kontorerne for Et Kreativt Europa.

3. De administrative omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af programmet indgår i de i stk. 2 omhandlede bevillinger, og disse omkostningers samlede beløb kan højst udgøre 7 % af programmets budget, hvoraf 5 % bevilges til gennemførelsen af Media-delprogrammet og 2 % til gennemførelsen af kulturdelprogrammet.

4. Den i stk. 1 omhandlede finansieringsramme kan dække udgifter til forberedende aktiviteter og tilsyns-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som er nødvendige for forvaltningen af programmet og virkeliggørelsen af dets mål, herunder navnlig undersøgelser, møder med eksperter, informations- og kommunikationsforanstaltninger, herunder institutionel formidling af Unionens politiske prioriteringer for så vidt de er knyttet til den generelle målsætning for programmet, udgifter til it-netværk, der fokuserer på behandling og udveksling af information, samt alle andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen afholder i forbindelse med forvaltningen af programmet.

5. Den i stk. 1, omhandlede finansieringsramme kan dække udgifter til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med sikring af overgangen mellem de foranstaltninger, der vedtages i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF, og nærværende forordning.

Om nødvendigt kan der afsættes bevillinger i budgettet efter 2020 til dækning af lignende udgifter for at tillade forvaltning af aktioner, som ikke er afsluttet den 31. december 2020.

6. Som undtagelse fra artikel 130, stk. 2 i finansforordningen og i behørigt begrundede tilfælde, kan Kommissionen betragte omkostninger, der er direkte forbundet med gennemførelsen af støttede aktioner og aktiviteter, som tilskudsberettigede, selv om de blev afholdt af støttemodtageren, inden ansøgningen om støtte blev indgivet.

*Artikel 25***Beskyttelse af Unionens finansielle interesser**

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning; beskyttelsen sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og effektive inspektioner og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem kontrol og inspektion af bilag og kontrol og inspektion på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler efter programmet.

3. OLAF kan i overensstemmelse med bestemmelserne og procedurerne i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om ydelse af tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der finansieres efter programmet.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 indeholder samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af denne forordning bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage kontroller og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive kompetencer.

*KAPITEL VIII***Afsluttende bestemmelser***Artikel 26***Ophævelse og overgangsbestemmelse**

1. Afgørelse nr. 1855/2006/EF, nr. 1718/2006/EF og nr. 1041/2009/EF ophæves hermed med virkning fra den 1. januar 2014.

2. De aktiviteter, der er blevet iværksat senest den 31. december 2013 på grundlag af de afgørelser, der er omhandlet i stk. 1, forvaltes indtil deres afslutning i henhold til nævnte afgørelser.

*Artikel 27***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
M. SCHULZ

På Rådets vegne
Formand
V. LEŠKEVIČIUS

BILAG I

GENNEMFØRELSESORDNINGER FOR GARANTIFACILITETEN FOR DE KULTURELLE OG KREATIVE SEKTORER

Den finansielle støtte, der ydes af garantifaciliteten, øremærkes SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer i de kulturelle og kreative sektorer. Den er tilpasset disse sektoreres særlige behov og mærkes som sådan.

1. Opgaver

Garantifaciliteten leverer:

- a) garantier til deltagende finansielle formidlere fra alle lande, der deltager i garantifaciliteten
- b) supplerende ekspertise til finansielle formidlere til at vurdere risici i forbindelse med SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer og deres kulturelle og kreative projekter.

2. Udvælgelse af de deltagende finansielle formidlere

EIF udvælger deltagende finansielle formidlere i overensstemmelse med bedste markedspraksis og de specifikke mål, der er fastsat i artikel 4, litra c). Udvælgelseskriterierne omfatter navnlig:

- a) den lånefinansieringsvolumen, der stilles til rådighed for SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer
- b) risikostyringspolitikken for udlån, navnlig med hensyn til kulturelle og kreative projekter
- c) evnen til at opbygge en diversificeret låneportefølje og foreslå en markedsførings- og promoveringsplan til SMV'er og mikrovirksomheder samt små og mellemstore organisationer på tværs af regioner og sektorer.

3. Garantifacilitetens varighed

Individuelle garantier kan have en løbetid på op til ti år.

I overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, nr. i), i finansforordningen tildeles betalinger, der er frembragt via garantiene, til garantifaciliteten i en periode, der ikke overstiger forpligtelsesperioden plus ti år. Tilbagebetalinger, der er genereret i overensstemmelse med bestemmelserne i relevante uddelegeringsaftaler i form af aktiviteter i den produktionsgarantifond under MEDIA-programmet, der blev oprettet før 2014, tilskrives garantifaciliteten i perioden 2014-2020. Kommissionen underretter medlemsstaterne om sådanne tilskrivninger gennem Udvalget for Et Kreativt Europa.

4. Kapacitetsopbygning

Kapacitetsopbygning under garantifaciliteten består i at levere ekspertise til deltagende finansielle formidlere for at fremme deres forståelse af de kulturelle og kreative sektorer (hvad angår aspekter som den immaterielle karakter af de aktiver, der stilles som sikkerhed, størrelsen på markedet, der mangler kritisk masse, og varers og tjenesteydelsers prototypekarakter), og at yde hver enkelt deltagende finansielle formidler supplerende ekspertise ved opbygningen af porteføljer og vurdering af risici i forbindelse med kulturelle og kreative projekter.

De midler, der er afsat til kapacitetsopbygning, begrænses til 10 % af budgettet til garantifaciliteten.

EIF udvælger udbydere af kapacitetsopbygning på vegne af garantifaciliteten og er under Kommissionens tilsyn gennem en offentlig og åben indkøbsprocedure på grundlag af kriterier som erfaring med finansiering af den kulturelle og kreative sektor, ekspertise, geografisk område, leveringskapacitet og markedskendskab.

5. Budget

Budgetbevillingerne dækker samtlige omkostninger ved garantifaciliteten, herunder betalingsforpligtelser over for deltagende finansielle formidlere som f.eks. tab i forbindelse med garantistillelse, administrationsgebyrer til EIF, der forvalter Unionens midler, og andre støtteberettigede omkostninger og udgifter.

6. Synlighed og oplysningsindsats

EIF medvirker til at fremme garantifaciliteten over for den europæiske banksektor. Endvidere sikrer hver enkelt deltagende finansielle formidler og EIF, at der anlægges et passende niveau af synlighed og gennemsigtighed hvad angår støtte under garantifaciliteten ved at informere de SMV'er og mikroorganisationer samt små og mellemstore organisationer, der er målgruppen, om finansieringsmulighederne.

Til dette formål giver Kommissionen blandt andet netværket af kontorerne for Et Kreativt Europa nødvendige oplysninger, så de kan udføre deres opgaver.

7. Låntyper

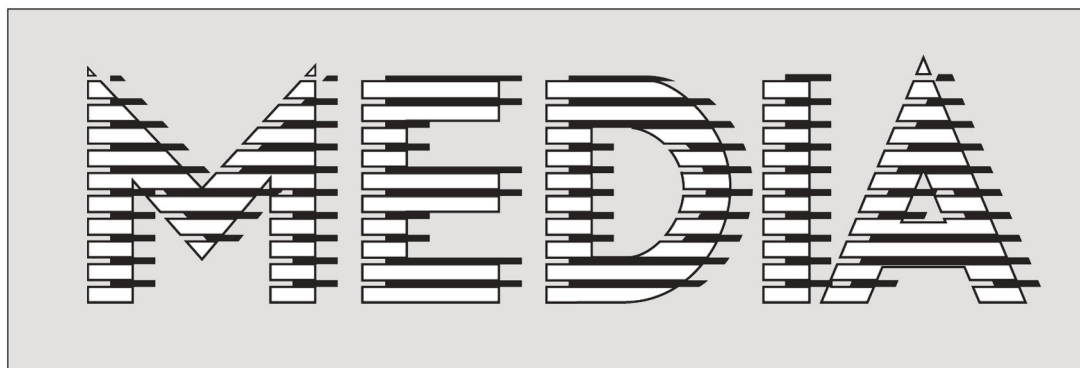
Låntyper, der er dækket af garantifaciliteten, omfatter navnlig:

- a) investering i materielle og immaterielle aktiver
 - b) virksomhedsoverdragelser
 - c) driftskapital (f.eks. overgangsfinansiering, dækningsfinansiering, cash flow og kreditlinjer).
-

BILAG II

MEDIA-DELPROGRAMMETS LOGO

Media-delprogrammets logo ser ud som følger:

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1296/2013

af 11. december 2013

om et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("EaSI") og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 46, litra d), artikel 149, artikel 153, stk. 2, litra a), og artikel 175, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 med titlen "Et budget for Europa 2020", hvori det anbefales at rationalisere og forenkle Unionens finansieringsinstrumenter og skærpe fokus på både EU-merværdien og på virkninger og resultater, oprettes der med denne forordning et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("programmet") med henblik på at videreføre og udvikle aktiviteterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1672/2006/EF ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 ⁽⁵⁾, Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/733/EU ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og

Rådets afgørelse nr. 283/2010/EU ⁽⁷⁾, hvorved der oprettedes en europæisk mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration ("faciliteten").

- (2) Det Europæiske Råd godkendte den 17. juni 2010 Kommissionens forslag til en Europa 2020-strategi for job og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ("Europa 2020"), der omfatter fem overordnede mål (herunder dem, som omhandler henholdsvis beskæftigelse, bekæmpelse af fattigdom og social udelukkelse og uddannelse) og syv flagskibsinitiativer, og som dermed udgør en sammenhængende politisk ramme for det kommende årti. Det Europæiske Råd tilskyndede til fuld mobilisering af de relevante EU-instrumenter og -politikker med henblik på at bidrage til opfyldelsen af de fælles målsætninger og opfordrede medlemsstaterne til at intensivere deres fælles indsats.
- (3) I overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtog Rådet den 21. oktober 2010 retningslinjer for beskæftigelsespolitikker, som sammen med de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er vedtaget i henhold til artikel 121 i TEUF, udgør de integrerede retningslinjer for Europa 2020. Programmet bør bidrage til at nå Europa 2020-målene, især målene om fattigdomsbegrænsning og beskæftigelse som fastlagt i beskæftigelsesretningslinjerne. I dette øjemed bør programmet støtte gennemførelsen af flagskibsinitiativerne under særlig hensyntagen til "Europæisk platform mod fattigdom og social udstødelse", "En dagsorden for nye kvalifikationer og job" og "Unge på vej" samt initiativet "Muligheder for Unge".
- (4) I Europa 2020-flagskibsinitiativerne med titlen "Europæisk platform mod fattigdom og social udstødelse" og "Innovation i EU" fastlægges det, at social innovation er et effektivt værktøj til at håndtere de sociale udfordringer, der opstår som følge af en aldrende befolkning, fattigdom, arbejdsløshed, nye arbejdsmonstre og livsstile og borgernes forventninger til social retfærdighed, uddannelse og sundhedspleje. Programmet bør støtte foranstaltninger, der styrker den sociale innovation, til håndtering af sociale behov, der i utilstrækkelig grad eller slet ikke opfyldes hvad angår at bekæmpe fattigdom og social udstødelse, fremme et højt niveau af kvalitetsbaseret og bæredygtig beskæftigelse, sikre passende og fattigdomsforebyggende social beskyttelse, forbedre arbejdsvilkårene

⁽¹⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 88.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 167.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 21.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT)

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1672/2006/EF af 24. oktober 2006 om et fællesskabsprogram for beskæftigelse og social solidaritet – Progress (EFT L 315 af 15.11.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141 af 27.5.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/733/EU af 26. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 med hensyn til formidling og udligning af tilbud og ansøgninger om beskæftigelse og genetablering af Eures (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 21).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 283/2010/EU af 25. marts 2010 om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 87 af 7.4.2010, s. 1).

- og øge adgangen til uddannelse for dårligt stillede grupper, idet der tages behørigt hensyn til de regionale og lokale myndigheders rolle. Programmet bør endvidere fungere som en katalysator for tværnationale partnerskaber og netværk mellem aktører fra den offentlige, private og tredje sektor samt støtte dem i at udvikle og gennemføre nye metoder til håndtering af presserende sociale behov og udfordringer.
- (5) Navnlig bør programmet bidrage til at indkredse og analysere innovative løsninger og forøge den praktiske gennemførelse heraf via socialpolitiske eksperimenter for om nødvendigt at hjælpe medlemsstaterne med at gøre deres arbejdsmarkeder mere effektive og yderligere forbedre deres politikker vedrørende social sikring og integration. Socialpolitiske eksperimenter er projektbaseret afprøvning af sociale innovationer i praksis. Herved kan der opnås dokumentation for, hvorvidt sociale innovationer er gennemførlige. Det bør være muligt for vellykkede idéer at blive videreført i større skala med finansiel støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF) såvel som fra andre kilder.
- (6) Den åbne koordinationsmetode, der på det beskæftigelsesmæssige og socialpolitiske område har vist sig fleksibel og operationelt effektiv, bør finde bred anvendelse og bør have yderligere gavn af de foranstaltninger, der støttes via programmet.
- (7) Fremskridt hen imod en socialt og miljømæssigt bæredygtig udvikling i Europa kræver, at der foregribes og udvikles nye kvalifikationer og kompetencer, så der skabes bedre vilkår for jobskabelse, bedre beskæftigelses-kvalitet og bedre arbejdsvilkår gennem ledsagende uddannelse, arbejdsmarkedspolitikker og sociale politikker i forbindelse med omdannelsen af brancher og tjenesteydelser. Programmet bør derfor bidrage til at fremme kvalitetsbeskæftigelse og bæredygtige "grønne", "hvide" og ikt-relaterede jobs såvel som at foregribe og udvikle nye kvalifikationer og kompetencer til fordel for nye kvalitetsjob og bæredygtige jobs ved at knytte beskæftigelsespolitikker og sociale politikker til industri- og strukturpolitikker og ved at støtte overgangen til en ressourceeffektiv og kulstoffattig økonomi. Programmet bør især fungere som en katalysator for udforskningen af jobskabespotentialet i den offentlige sektors grønne økonomi og sociale investeringer og i lokale og regionale beskæftigelsesinitiativer.
- (8) Programmet bør, hvor det er relevant, tage hensyn til den territoriale dimension af arbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse og navnlig til de voksende uligheder, der findes inden for og mellem regioner, mellem landdistrikter og byer samt inden for byer.
- (9) Det er nødvendigt at konsolidere det indre markeds sociale dimensioner. I lyset af behovet for at styrke tilliden til det indre marked, herunder den frie bevægelighed for tjenesteydelser, gennem overholdelse af arbejdstageres rettigheder er det nødvendigt at sikre henholdsvis arbejdstageres og iværksætteres ret til fri bevægelighed på ensartede vilkår i hele Unionen.
- (10) Programmet bør i overensstemmelse med Europa 2020 tage sigte på en sammenhængende tilgang til fremme af kvalitetsbaseret og bæredygtig beskæftigelse og til bekæmpelse og forebyggelse af social udstødelse og fattigdom, under samtidig hensyntagen til nødvendigheden af ligestilling mellem kvinder og mænd. Programets gennemførelse bør rationaliseres og forenkles, navnlig via oprettelsen af et sæt fælles bestemmelser, herunder bl.a. overordnede målsætninger og overvågnings- og evalueringsordninger. Programmet bør fokusere på projekter med tydelig EU-merværdi uanset deres størrelse. Med henblik på at reducere de administrative byrder bør programmet støtte etableringen og udviklingen af netværk og partnerskaber. Endvidere bør der i højere grad gøres brug af forenklede omkostningsmæssige muligheder (faste beløb og finansiering efter takst), særlig med hensyn til gennemførelsen af mobilitetsordninger, idet der bør sikres åbenhed i procedurerne. Programmet bør være en kvikskranke for udbydere af mikrofinansiering på EU-plan, som yder finansiering til mikrokreditter og sociale iværksætterinitiativer, letter adgangen til lånoptagelse og yder teknisk bistand.
- (11) I betragtning af programmets begrænsede midler og den forhåndsbaserede allokering af disse midler til de forskellige akser bør der gives finansieringsprioritet til udviklingen af strukturer med en tydelig multiplikatorvirkning, som vil gavne andre aktiviteter og initiativer. Der bør ligeledes træffes foranstaltninger med henblik på at undgå risikoen for overlappning og/eller dobbeltfinansiering med andre midler eller programmer, navnlig ESF.
- (12) Unionen bør sørge for at have analyser på grundlag af dokumentation for at støtte den politiske beslutningstagning på beskæftigelsesområdet og det sociale område, og der bør navnlig tages hensyn til virkningerne af finanskriser og økonomiske kriser. En sådan dokumentation forøger værdien af nationale foranstaltninger ved at skabe en EU-dimension og et sammenligningsgrundlag for indsamling af data og udvikling af statistiske redskaber og metoder og fælles indikatorer med henblik på at danne et fuldstændigt billede af situationen i forhold til beskæftigelse, socialpolitik og arbejdsvilkår i hele Unionen og sikre en kvalitetsevaluering af effektiviteten af programmer og politikker, så blandt andet målene i Europa 2020 kan nås.

- (13) Unionen har enestående muligheder for at skabe en platform for udveksling af erfaringer om politik og gensidig læring mellem lande, der deltager i programmet, på områderne beskæftigelse, social beskyttelse og social integration samt social iværksætterånd. Viden om gennemførte politikker i andre lande og om resultaterne heraf, herunder resultater opnået ved socialpolitiske eksperimenter på lokalt, regionalt og nationalt plan, udvider de politiske beslutningstageres muligheder og udløser dermed nye politiske udviklinger.
- (14) Det er et centralt element i Unionens socialpolitik at sikre, at der findes minimumsstandarder, og at arbejdsvilkårene i Unionen hele tiden bliver forbedret. Unionen spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at de juridiske rammer tilpasses til udviklingen af arbejdsmønstre og nye sundheds- og sikkerhedsrisici under hensyn til principperne om anstændigt arbejde og intelligent lovgivning. Unionen har også en betydelig rolle at spille i at finansiere tiltag, der forbedrer overholdelsen af arbejdsnormer efter ratificerede konventioner under Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) og EU-regler om beskyttelse af arbejdstageres rettigheder. Dette er navnlig tilfældet for foranstaltninger til bevidsthedskampagner, f.eks. via et fairtrademærke, for formidling af information og for fremme af en debat om centrale udfordringer og politikspørgsmål vedrørende arbejdsforhold, herunder mellem arbejdsmarkedets parter og andre interessenter, såvel som for fremme af tiltag til afbalancering af arbejds- og familieliv, for iværksættelse af forebyggende foranstaltninger og for fremme af en forebyggelseskultur på området sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.
- (15) Arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationerne spiller en central rolle i at fremme kvalitetsbeskæftigelse og bekæmpe social udstødelse og fattigdom, såvel som i at bekæmpe arbejdsløshed. Derfor bør arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationerne inddrages, hvor det er hensigtsmæssigt, i den gensidige læring og i udviklingen, implementeringen og udbredelsen af nye politikker. Kommissionen bør informere og holde drøftelser med Unionens arbejdsmarkeds parter og civilsamfundsorganisationer om resultaterne vedrørende gennemførelsen af programmet.
- (16) Unionen har som mål at styrke den sociale dimension af globaliseringen og bekæmpe social dumping ved at fremme anstændigt arbejde og anstændige arbejdsmarkedsstandarder, ikke kun i lande, der deltager i programmet, men også internationalt, enten direkte i forhold til tredjelande eller indirekte gennem samarbejde med internationale organisationer. Der skal derfor skabes passende relationer med tredjelande, som ikke deltager i programmet, med henblik på at opfylde målsætningerne heri, under hensyntagen til eventuelle relevante aftaler mellem disse lande og Unionen. Dette kan indebære, at repræsentanter for disse tredjelande deltager i begivenheder af fælles interesse (såsom konferencer, workshops og seminarer), der finder sted i lande, som deltager i programmet. Endvidere bør der udvikles et samarbejde med de pågældende internationale organisationer, særlig Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) og andre relevante FN-organer, Europarådet og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), med henblik på at gennemføre programmet på en måde, der tager højde for disse organisationers rolle.
- (17) I overensstemmelse med artikel 45 og 46 i TEUF fastsættes der i forordning (EU) nr. 492/2011 bestemmelser om at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed på ikke-forskelsbehandlende basis ved at sikre et snævert samarbejde mellem medlemsstaternes arbejdsformidlinger indbyrdes og med Kommissionen. EURES, som er det europæiske netværk af beskæftigelsestjenester, bør forbedre arbejdsmarkedene ved at bane vejen for frivillig tværnational, grænseoverskridende geografisk arbejdstagermobilitet, skabe større gennemsigtighed på arbejdsmarkedet, sikre formidling og udveksling af tilbud og ansøgninger om beskæftigelse og støtte aktiviteter inden for arbejdsformidling, ansættelse, rådgivning og vejledning på nationalt og tværnationalt plan og derved medvirke til at nå målene i Europa 2020. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at integrere EURES-tjenester ved at gøre dem tilgængelige i en kvikskranke, når det er hensigtsmæssigt.
- (18) EURES' arbejdsområde bør udvides til at omfatte udvikling af og støtte til målrettede mobilitetsordninger efter indkaldelse af forslag på EU-plan med henblik på at besætte ledige stillinger, hvor der er konstateret arbejdsmarkeds mangler. I overensstemmelse med artikel 47 i TEUF bør ordningerne støtte tiltag til at fremme mobiliteten blandt unge arbejdstagere inden for Unionen. Målrettede mobilitetsordninger som f.eks. de, der er baserede på den forberedende foranstaltning "Dit første Eures-job", bør gøre det lettere for unge mennesker at udnytte beskæftigelsesmulighederne og tage arbejde i en anden medlemsstat samt bør endvidere stimulere arbejdsgeverne til at skabe jobmuligheder for unge mobile arbejdstagere. Mobilitetsordninger bør dog ikke afholde Unionen og medlemsstaterne fra at hjælpe unge med at finde et job i deres hjemland.
- (19) I mange grænseregioner udgør EURES' grænseoverskridende partnerskaber et vigtigt led i at udvikle et ægte EU-arbejdsmarked. Hvert enkelt af EURES' grænseoverskridende partnerskaber involverer mindst to medlemsstater eller en medlemsstat og et andet deltagerland. Dermed har de et klar horisontalt tilsnit og en EU-merværdi. EURES' grænseoverskridende partnerskaber bør derfor fortsat støttes gennem horisontale EU-aktiviteter med mulighed for at blive suppleret af nationale ressourcer eller af ESF.

- (20) Evalueringen af EURES-aktiviteter bør tage hensyn til kvalitative og kvantitative kriterier. Eftersom en udgående jobformidling i én medlemsstat medfører indgående jobformidling i en anden og er afhængig af den til stadighed omskiftelige situation på arbejdsmarkedet og de relaterede mobilitetsmønstre, bør evalueringens fokus ikke kun være på ind- eller udgående jobformidlinger i de enkelte medlemsstater, men også på aggregerede tal på EU-plan. Desuden bør det erindres, at rådgivning ikke nødvendigvis resulterer i målbar mobilitet eller i jobformidling.
- (21) Ifølge Europa 2020, herunder særlig retningslinje 7, jf. Rådets afgørelse 2010/707/EU⁽¹⁾, er selvstændig virksomhed og iværksætterånd afgørende for at opnå en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.
- (22) Manglende adgang til kredit, egenkapital eller kvasiegenkapital er en af de primære hindringer for etablering af virksomheder, særlig blandt de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet. Tiltagene på dette område skal intensiveres på EU-plan og nationalt plan for at udvide tilførslen af og adgangen til mikrofinansiering og opfylde behovene hos dem, som har mest brug herfor, herunder særlig arbejdsløse, kvinder og sårbare personer, der ønsker at starte eller udvikle en mikrovirksomhed, også som selvstændige erhvervsdrivende, men som ikke har adgang til kredit. Endvidere udgør mikrovirksomheder flertallet af nystartede virksomheder i Unionen. Det bør derfor være muligt for mikrokreditter at fungere som et middel til at opnå merværdi og konkrete resultater hurtigt. I første omgang oprettede Europa-Parlamentet og Rådet i 2010 faciliteten. Formidlingen af information om mikrofinansieringsmuligheder på EU-plan og nationalt plan bør forbedres for bedre at nå ud til dem, der har behov for mikrofinansiering.
- (23) Mikrofinansiering og støtte til sociale iværksætterinitiativer bør nå ud til de potentielle modtagere og bør have en langvarig virkning. De bør bidrage til en høj grad af kvalitetsbeskæftigelse og bæredygtig beskæftigelse og virke som katalysator for både økonomiske og lokale udviklingspolitikker. For at maksimere mulighederne for at skabe levedygtige virksomheder bør de foranstaltninger, der omfatter mikrofinansiering og socialt iværksætteri, ledsages af mentor- og uddannelsesprogrammer, såvel som al relevant information, som regelmæssigt bør ajourføres og offentliggøres via den pågældende finansieringsgiver. Det er med dette formål for øje afgørende, at der tilvejebringes tilstrækkelig finansiering navnlig gennem ESF.
- (24) Bedre adgang til mikrofinansiering på Unionens unge mikrofinansmarked gør det nødvendigt, at den institutionelle kapacitet hos udbyderne af mikrofinansiering styrkes, herunder særlig de mikrofinansieringsinstitutioner, som ikke er banker, i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 13. november 2007 med titlen "Et europæisk initiativ til udbredelse af mikrokreditter" og Kommissionens beretning af 25. juli 2008 med titlen "Fremme af kvindelige innovatorer og iværksættere".
- (25) Social økonomi og socialt iværksætteri udgør en af hjørnestenene i Europas pluralistiske sociale markedsøkonomi og spiller en vigtig rolle i at skabe større social konvergens i Europa. De bygger på principperne om solidaritet og ansvar og om individets og den sociale målsætnings forrang for kapital og på fremme af socialt ansvar, social samhørighed og social integration. Sociale virksomheder kan fungere som drivkraft for social udvikling ved at tilbyde innovative løsninger ved at fremme inklusive arbejdsmarkeder og sociale tjenesteydelser, der er tilgængelige for alle, og derved bidrage væsentligt til at opfylde målsætningerne i Europa 2020. Programmet bør forbedre de sociale virksomheders adgang til forskellige typer finansiering via oprettelse af hensigtsmæssige instrumenter for at tilgodese deres specifikke finansielle behov gennem hele deres levetid.
- (26) For at udnytte de erfaringer, der er høstet af foretagender såsom Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe, bør Kommissionen indirekte iværksætte tiltag, som omfatter mikrofinansiering og socialt iværksætteri, ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til sådanne foretagender i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽²⁾ ("finansforordningen"). Anvendelsen af EU-ressourcer koncentrerer gearingen fra internationale finansieringsinstitutioner og andre investorer, skaber synergier mellem medlemsstats- og EU-tiltag og forener tilgange. Den forbedrer dermed adgangen til finansiering for visse risikogrupper og unge såvel som rækkevidden af mikrofinansiering til dem. Adgangen til finansiering for mikrovirksomheder, herunder selvstændige erhvervsdrivende og sociale virksomheder forbedres også. Unionen bidrager således til udviklingen af den nye sociale erhvervssektor og mikrofinansmarkedet i Unionen og fremmer grænseoverskridende aktiviteter. Unionens tiltag bør supplere medlemsstaternes anvendelse af finansielle instrumenter til mikrofinansiering og sociale iværksætterinitiativer. De foretagender, der er blevet betroet at gennemføre tiltagene, bør sikre, at de skaber EU-merværdi og undgår dobbeltfinansiering via Unionens ressourcer.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (27) Programmet bør i overensstemmelse med Europa 2020 bidrage til at håndtere det presserende problem med ungdomsarbejdsløshed. Unge bør derfor sikres en fremtid og udsigten til at spille en central rolle i udviklingen af samfundet og økonomien i Europa, hvilket er særlig vigtigt i krisetider.
- (28) Programmet bør også understrege små virksomheders særlige rolle og betydning for så vidt angår uddannelse, ekspertise og traditionel knowhow samt sikre, at unge har adgang til mikrofinansiering. Programmet bør lette udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne og andre lande, der deltager i programmet, på alle disse områder.
- (29) Foranstaltninger efter programmets bør støtte medlemsstaternes og arbejdsmarkedsaktørernes gennemførelse af Rådets henstilling af 22. april 2013 ⁽¹⁾ om oprettelsen af en ungdomsgaranti. Det fastsættes den henstilling, at alle unge under 25 år bør modtage et kvalitetstilbud om beskæftigelse, videreuddannelse, en lærlingeuddannelse eller et praktikophold, senest fire måneder efter at de er blevet arbejdsløse eller har forladt det formelle uddannelsessystem. Programmet bør lette udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne og andre lande, der deltager i programmet, på dette område.
- (30) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8 i TEUF er det nødvendigt at sikre, at programmet bidrager til at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd i alle sine akser og tiltag, herunder gennem integration af kønsaspektet og i relevant omfang specifikke foranstaltninger til at fremme kvinders beskæftigelse og sociale integration. I henhold til artikel 10 i TEUF bør programmet sikre, at gennemførelsen af dets prioriteter bidrager til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Der bør foretages overvågning og evalueringer for at vurdere, hvordan spørgsmål vedrørende ikke-forskelsbehandling behandles i programmets aktiviteter.
- (31) Progress-programmet for perioden 2007-2013 omfattede afsnit med titlerne "antidiskrimination og mangfoldighed" og "ligestilling mellem kønnene", som skal videreføres og videreudvikles under rettigheds-, ligestillings- og borgerskabsprogrammet for perioden 2014-2020. Det er imidlertid af største vigtighed at opretholde et stærkt fokus på spørgsmålene vedrørende ligestilling mellem kvinder og mænd og på antidiskrimination i alle relevante initiativer og foranstaltninger, der er omfattet af dette program, navnlig med hensyn til forbedring af kvinders erhvervsfrekvens og arbejdsvilkår og fremme af en bedre balance mellem arbejds- og privatliv.
- (32) I henhold til artikel 9 i TEUF og målsætningerne i Europa 2020 bør programmet bidrage til at sikre et højt niveau af kvalitetsbeskæftigelse og bæredygtig beskæftigelse og en passende social beskyttelse og til at bekæmpe fattigdom og social udstødelse og bør tage hensyn til krav vedrørende et højt niveau af sundhedsbeskyttelse.
- (33) Programmet bør komplementere andre EU-programmer og samtidig anerkende, at hvert enkelt instrument bør fungere i overensstemmelse med sine egne, særlige procedurer. Således bør de samme, støtteberettigede omkostninger ikke medføre dobbelt finansiering. Med henblik på at opnå merværdi og en mærkbar virkning gennem EU-midler bør der udvikles tætte synergier mellem programmet, øvrige unionsprogrammer og strukturfondene, særlig ESF og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Programmet bør supplere andre EU-programmer og -initiativer, der har fokus på bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed.
- (34) Programmet bør gennemføres på en måde, der gør det lettere for medlemsstaternes kompetente myndigheder at bidrage til opfyldelsen af programmets mål.
- (35) For at sikre mere effektivitet i kommunikationen med den brede offentlighed og stærkere synergier mellem de kommunikationsaktiviteter, der gennemføres på Kommissionens initiativ, bør de ressourcer, der tildeles til informations- og kommunikationsaktiviteter i medfør af dette program, også bidrage til formidling af og levering af information om Unionens politiske prioriteter vedrørende dette programs generelle målsætninger.
- (36) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, der skal udgøre det primære referencebeløb, som omhandlet i punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af [2. december 2013] mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den årlige budgetprocedure.
- (37) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgifts cyklussen, herunder forebyggelse, påvisning og undersøgelse af uregelmæssigheder, inddrivelse af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og i givet fald sanktioner i overensstemmelse med finansforordningen.

⁽¹⁾ Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti (EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1

- (38) For at sikre, at programmet er tilstrækkelig fleksibelt til at imødekomme ændrede behov og tilsvarende politiske prioriteter i løbet af hele programmets varighed, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår omfordeling af midler mellem programmets akser og til individuelle temaafsnit inden for akserne. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (39) For at skabe ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (40) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men kan derimod på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål –
- 1) "social virksomhed": et foretagende, der uanset dets juridiske status, som
- a) i henhold til sine vedtægter, statutter eller andre retlige dokumenter, ved hvilke virksomheden er oprettet, har som sin primære målsætning at udvirke en målbar, positiv social virkning frem for at skabe profit for sine ejere, medlemmer eller aktionærer, og som:
- i) leverer innovative tjenesteydelser eller varer, der giver et socialt udbytte, og/eller
- ii) anvender en metode til produktion af varer eller tjenester, som er et konkret udtryk for dens sociale målsætning
- b) først og fremmest anvender sin profit til at opfylde sin primære målsætning og har på forhånd fastlagte procedurer og regler for enhver udlodning af profit til aktionærer og ejere, for at sikre, at sådan udlodning ikke underminerer den primære målsætning, og
- c) ledes på en aktiv, ansvarlig og gennemsigtig måde, særlig ved at inddrage de arbejdstagere, kunder og interessenter, som berøres af dens forretningsaktiviteter

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Med denne forordning oprettes der et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("programmet"), der har til formål at bidrage til gennemførelsen af Europa 2020, herunder dets overordnede mål, integrerede retningslinjer og flagskibsinitiativer gennem ydelse af finansiel bistand til opfyldelse af Unionens målsætninger om at fremme et højt niveau af kvalitet og bæredygtighed i beskæftigelsen, sikre passende og anstændig social beskyttelse, bekæmpe social udstødelse og fattigdom og forbedre arbejdsvilkårene.

2. Programmet skal løbe fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne kontrollerer Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- 6) "socialpolitisk eksperiment": politisk indgreb, der tilfører innovative svar på sociale behov, gennemført i lille skala og under vilkår, der gør det muligt at måle deres virkning, inden de, hvis resultaterne er overbevisende, gentages i større skala.

Artikel 3

Programmets struktur

1. Programmet udgøres af følgende tre indbyrdes supplerende akser:

- a) aksen Progress, der støtter udvikling, gennemførelse, overvågning og evaluering af Unionens instrumenter og politikker og lovgivning som omhandlet i artikel 1 og i relevant EU-ret, og som fremmer evidensbaseret politisk beslutningstagning, social innovation og sociale fremskridt i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, civile samfundsorganisationer og offentlige og private organer
- b) aksen EURES, der støtter aktiviteter, som udøves af EURES, dvs. specialtjenester udpeget af EØF-landene og Det Schweiziske Forbund, i fællesskab med arbejdsmarkedet parter, andre arbejdsformidlingsaktører og andre interesserede parter med henblik på at udvikle mekanismer til informationsudveksling og -formidling og andre former for samarbejde såsom grænseoverskridende partnerskaber for at fremme frivillig geografisk mobilitet blandt arbejdstagerne på lige vilkår og bidrage til et højt niveau af kvalitet og bæredygtighed i beskæftigelsen
- c) aksen Mikrofinansiering og socialt iværksætteri, der udvider adgangen til og tilrådigheden af finansiering til juridiske og fysiske personer, jf. artikel 26.

2. De fælles bestemmelser i dette afsnit finder anvendelse på alle tre akser omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), ud over de specifikke bestemmelser i afsnit II.

Artikel 4

Overordnede målsætninger med programmet

1. Følgende overordnede målsætninger søges opfyldt med programmet:

- a) styrke ejerskab blandt de politiske beslutningstagere på alle niveauer og frembringe konkrete, samordnede og innovative foranstaltninger på både EU- og medlemsstatsniveau, jf. Unionens mål inden for de i artikel 1 omhandlede politikområder, i tæt samarbejde med de sociale partnere såvel som civilsamfundsorganisationer og offentlige og private organer
- b) støtte udviklingen af passende, tilgængelige og effektive sociale beskyttelsessystemer og arbejdsmarkeder og bane

vejen for politiske reformer inden for de i artikel 1 omhandlede politikområder, navnlig ved at fremme anstændigt arbejde og anstændige arbejdsforhold, en forebyggelseskultur angående sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, en bedre balance mellem arbejds- og privatliv og god forvaltning af sociale mål, herunder konvergens, samt gensidig læring og social innovation

- c) sikre, at Unionens lovgivning i spørgsmål, der vedrører de i artikel 1 omhandlede politikområder, anvendes effektivt og, om nødvendigt, bidrage til modernisering af EU-retten i overensstemmelse med principperne om anstændigt arbejde og under hensyntagen til principperne om intelligent regulering
- d) fremme arbejdstagernes frivillige geografiske mobilitet på lige vilkår og styrke beskæftigelsesmulighederne ved at udvikle kvalitetsorienterede og inklusive europæiske arbejdsmarkeder, der er åbne og tilgængelige for alle og samtidig respekterer arbejdstagernes rettigheder i hele Unionen, herunder retten til fri bevægelighed
- e) fremme beskæftigelse og social integration ved at øge tilgængeligheden af og adgangen til mikrofinansiering for sårbare personer, der ønsker at starte en mikrovirksomhed, samt for eksisterende mikrovirksomheder og øge de sociale virksomheders adgang til finansiering.

2. For at opfylde disse målsætninger sigter programmet i alle sine akser og foranstaltninger mod at:

- a) være særlig opmærksom på sårbare grupper, såsom unge
- b) fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd, herunder ved integration af kønsaspektet og, i hensigtsmæssigt omfang, kønsbudgettering
- c) bekæmpe alle former for forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering
- d) fremme, i forbindelse med fastlæggelse og gennemførelse af Unionens politikker og aktiviteter, et højt niveau af kvalitet og holdbarhed inden for beskæftigelsen, sikre passende og anstændig social beskyttelse, bekæmpe langtidslidighed, fattigdom og social udstødelse.

Artikel 5

Budget

1. Finansieringsrammen til gennemførelse af programmet i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 er på 919 469 000 EUR i løbende priser.

2. Følgende vejledende procentsatser tildeles til de i artikel 3, stk. 1, nævnte akser:

- a) 61 % til aksen Progress

b) 18 % til aksen EURES

c) 21 % til aksen Mikrofinansiering og socialt iværksætteri.

3. Kommissionen kan bruge op til 2 % af den i stk. 1 nævnte finansieringsramme til dækning af driftsudgifter til støtte til gennemførelsen af programmet.

4. Kommissionen kan benytte sig af den i stk. 1 nævnte finansieringsramme til finansiering af teknisk og/eller administrativ bistand, særlig i forbindelse med revision, udlicitering af oversættelser, ekspertmøder og informations- og kommunikationsaktiviteter til fordel for både Kommissionen og modtagerne.

5. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet under den flerårige finansielle rammes lofter.

Artikel 6

Fælles foranstaltninger

Foranstaltninger, der er støtteberettigede under programmet, kan gennemføres sammen med andre EU-instrumenter, forudsat at disse foranstaltninger opfylder målsætningerne i både programmet og de andre pågældende instrumenter.

Artikel 7

Sammenhæng og komplementaritet

1. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at aktiviteter, der gennemføres under programmet, er i overensstemmelse med og supplerer andre EU-tiltag, såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde fastlagt i den fælles strategisk ramme i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁽¹⁾, og særlig under Den Europæiske Socialfond (ESF).

2. Programmet skal komplementere Unionens øvrige programmer med forbehold af disse programmets særlige procedurer. Enslydende berettigede omkostninger skal ikke medføre dobbelt finansiering, og der udvikles tætte synergier mellem programmet, øvrige EU-programmer og europæiske struktur- og investeringsfonde, særlig ESF.

3. De aktiviteter, som programmet understøtter, skal opfylde EU-ret og national ret, herunder regler for statsstøtte, og ILO's grundlæggende konventioner.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (Se side 320 i denne EUT).

4. Sammenhæng og komplementaritet sikres også gennem tæt inddragelse af lokale og regionale myndigheder.

Artikel 8

Samarbejde med udvalg

Kommissionen etablerer de nødvendige forbindelser med Beskæftigelsesudvalget, Udvalget for Social Beskyttelse, Det Rådgivende Udvalg for Sundhed og Sikkerhed på Arbejdspladsen, Gruppen Sammensat af de Øverste Administrative Chefer med Ansvar for Arbejdsmarkedsrelationer og Det Rådgivende Udvalg for Arbejdskraftens Frie Bevægelighed for at sikre, at de får regelmæssige og passende oplysninger om udviklingen i programmets gennemførelse. Kommissionen underretter også andre udvalg, der beskæftiger sig med politikker, instrumenter og foranstaltninger af relevans for programmet.

Artikel 9

Formidling af resultater og kommunikation

1. Kommissionen underretter interessenter i Unionen, herunder arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer, om resultaterne af gennemførelsen af programmet og indbyder til drøftelser herom.

2. Resultaterne af de foranstaltninger, der gennemføres under programmet, kommunikeres og formidles regelmæssigt og på passende vis til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og til arbejdsmarkedets parter og offentligheden for at maksimere deres virkning, bæredygtighed og EU-merværdi.

3. Kommunikationsaktiviteter skal også bidrage til formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt de vedrører denne forordnings generelle målsætninger, og skal informere offentligheden herom.

Artikel 10

Finansielle bestemmelser

1. Kommissionen forvalter programmet i overensstemmelse med finansforordningen.

2. Tilskudsaftalen skal specificere, hvilken del af Unionens finansielle bidrag der skal baseres på godtgørelse af faktiske, støtteberettigede udgifter, og hvilken del der skal baseres på faste takster, enhedsomkostninger eller samlede beløb.

Artikel 11

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer passende forebyggende foranstaltninger for at sikre, at Unionens finansielle interesser i forbindelse med gennemførelse af foranstaltninger, der finansieres under dette program, beskyttes mod svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter via effektive kontroller og at der, hvis der konstateres uregelmæssigheder, foretages inddrivelse, fortrinsvist

ved modregning, af uberettiget udbetalte beløb, men i hensigtsmæssigt omfang via effektive, afskrækkende sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen, i overensstemmelse med artikel 325 i TEUF, Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ og finansforordningen.

2. Kommissionen eller dens repræsentanter og Revisionsretten har på baggrund af dokumenter og kontrol på stedet revisionsbeføjelser i forhold til alle tilskudsmodtagere, ordremodtagere og leverandører, der har modtaget EU-midler under programmet.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontroller og inspektioner på stedet i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽²⁾, og i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽³⁾, med henblik på at fastslå, hvorvidt der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en tilskudsafale eller -beslutning eller en aftale, der finansieres under programmet.

4. Medmindre andet gælder ifølge stk. 1, 2 og 3 skal kontrakter, tilskudsafaler og -beslutninger, der hidrører fra gennemførelsen af dette program, indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt tillægger Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelser til at foretage disse revisioner og undersøgelser som omhandlet i disse stykker i overensstemmelse med deres respektive kompetencer.

Artikel 12

Overvågning

Med henblik på regelmæssig overvågning af programmet og på eventuelle justeringer af dets politiske prioriteter og finansieringsprioriteter udarbejder Kommissionen en indledende kvalitativ og kvantitativ overvågningsrapport, der dækker det første år, efterfulgt af tre rapporter, der dækker de følgende perioder på to år, og fremsender disse rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporterne fremsendes også til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til orientering. Disse rapporter omhandler programmets resultater, og i hvilken udstrækning principperne om ligestilling mellem kvinder og mænd og integration af kønsaspektet er blevet overholdt, så vel som hvordan overvejelser omkring ikke-forskelsbehandling, herunder spørgsmål om adgang, er blevet behandlet gennem dets aktiviteter. Rapporterne gøres tilgængelige for offentligheden for at øge programmets gennemsigtighed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Artikel 13

Evaluerings

1. Der foretages en midtvejsevaluering af programmet senest den 1. juli 2017 for med kvalitets- og kvantitetsmæssige parametre at måle, hvilke fremskridt der er gjort for at opfylde programmets målsætninger, for at behandle arbejdsmarkedsmiljøet i Unionen og alle større forandringer, der er indført i EU-lovgivningen, for at fastslå, hvorvidt ressourcerne er blevet anvendt effektivt, og for at vurdere programmets EU-merværdi. Resultaterne af den midtvejsevaluering forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Hvis den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede evaluering eller en evaluering, der er gennemført i henhold til artikel 19 i afgørelse nr. 1672/2006/EF eller artikel 9 i afgørelse nr. 283/2010/EU, afslører, at der er store mangler ved programmet, fremsætter Kommissionen, hvis hensigtsmæssigt, et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet med hensigtsmæssige ændringer af programmet med henblik på at tage hensyn til resultaterne af evalueringen.

3. Forud for ethvert forslag om forlængelse af programmet efter 2020 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en evaluering af de konceptuelle styrker og svagheder ved programmet for perioden 2014–2020.

4. Senest den 31. december 2022 evaluerer Kommissionen efterfølgende programmets virkning og EU-merværdi og fremsender en rapport med denne evaluering til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Rapporten gøres tilgængelig for offentligheden.

AFSNIT II

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR PROGRAMAKSER

KAPITEL I

Aksen Progress

Artikel 14

Tematiske sektioner og finansiering

1. Aksen Progress støtter foranstaltninger i en eller flere af de tematiske sektioner, der er opført i litra a), b) og c). Gennem hele programmets løbetid skal den i artikel 5, stk. 2, litra a), fastsatte vejledende fordeling af bevillingen mellem de forskellige sektioner overholde følgende procentvise minimumsgrænser:

- a) beskæftigelse, navnlig bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed: 20 %
- b) social beskyttelse, social integration og begrænsning og forebyggelse af fattigdom: 50 %
- c) arbejdsvilkår: 10 %.

Alle tiloversblevne midler afsættes til en eller flere af de tematiske sektioner omhandlet i a), b) eller c) eller til en kombination af dem.

2. Fra den overordnede bevilling til aksens Progress og under dens forskellige tematiske sektioner tildeles 15–20 % til fremme af sociale eksperimenter som en metode til afprøvning og evaluering af innovative løsninger med henblik på at udvide anvendelsen heraf.

Artikel 15

Specifikke målsætninger

Ud over de overordnede målsætninger, der er nævnt i artikel 4, er de specifikke målsætninger med aksens Progress at:

- a) udvikle og formidle komparativ analytisk viden af høj kvalitet for at sikre, at Unionens politikker på de politikområder, der er omhandlet i artikel 1, er baseret på solid dokumentation og er relevante for behovene, udfordringerne og betingelserne i de enkelte medlemsstater og andre lande, der deltager i programmet
- b) fremme effektiv og inklusiv informationsudveksling, gensidig læring og dialog om Unionens politikker på de politikområder, der er omhandlet i artikel 1, på EU-, nationalt og internationalt plan for at hjælpe medlemsstaterne og andre lande, der deltager i programmet, med at udvikle deres politikker og gennemføre EU-retten
- c) yde økonomisk støtte til at teste innovationerne inden for social- og arbejdsmarkedspolitikkerne og i fornødent omfang styrke hovedaktørernes evne til at udvikle og gennemføre socialpolitiske eksperimenter og stille den relevante viden og ekspertise til rådighed
- d) yde økonomisk støtte til EU-organisationer og nationale organisationer for at styrke deres evne til at udvikle, fremme og støtte gennemførelsen af Unionens instrumenter og politikker og lovgivning som omhandlet i artikel 1 og i relevant EU-ret.

Artikel 16

Typer af foranstaltninger

Følgende typer af foranstaltninger kan finansieres under aksens Progress:

1. Analytiske aktiviteter:

- a) indsamling af oplysninger og statistikker under hensyntagen til såvel kvalitative som kvantitative kriterier samt udvikling af fælles metoder, klassifikationer, mikrosimulationer, indikatorer og referencemærker, opdelt, hvis hensigtsmæssigt, efter køn og aldersgruppe

b) rundspørger, undersøgelser, analyser og rapporter, inklusive gennem finansiering af netværk og udvikling af ekspertise om tematiske sektioner

c) kvalitative og kvantitative evalueringer og konsekvensanalyser udført af både offentlige og private foretagender

d) overvågning og vurdering af gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten

e) forberedelse og gennemførelse af socialpolitiske eksperimenter som metode til test og evaluering af innovative løsninger med henblik på udvidelse af anvendelsen heraf

f) udbredelse af resultaterne af disse analytiske aktiviteter.

2. Aktiviteter vedrørende gensidig læring, bevidsthed og formidling:

a) udveksling og formidling af god praksis, innovative tilgange og erfaring, kollegiale evalueringer, benchmarking og gensidig læring på EU-plan

b) møder, konferencer og seminarer i Rådets formandskabs regi

c) uddannelse af retsvæsenets aktører og politikere

d) udarbejdelse og offentliggørelse af vejledninger, rapporter og undervisningsmateriale og foranstaltninger tilknyttet information, kommunikation og mediedækning af initiativer støttet af programmet

e) informations- og kommunikationsaktiviteter

f) udvikling og vedligeholdelse af informationssystemer med henblik på at udveksle og formidle oplysninger om Unionens politik og lovgivning og om arbejdsmarkedet.

3. Støtte i forbindelse med:

a) driftsomkostningerne i centrale EU-netværk, hvis aktiviteter vedrører og bidrager til opfyldelsen af målsætningerne i aksens Progress

b) kapacitetsopbygning af nationale myndigheder og specialtjenester, som medlemsstaterne og udbydere af mikro-kredit har udpeget som ansvarlige for at fremme den geografiske mobilitet

c) opstilling af arbejdsgrupper bestående af nationale tjenestemænd, som skal overvåge gennemførelsen af EU-lovgivningen

- d) netværk og samarbejde mellem specialiserede organer og andre relevante interessenter samt nationale, regionale og lokale myndigheder og arbejdsformidlinger på europæisk plan
- e) finansiering af observationscentre på europæisk plan, herunder for centrale tematiske sektioner
- f) udveksling af personale mellem nationale forvaltninger.

Artikel 17

EU-medfinansiering

I tilfælde, hvor aktiviteter under akser Progress finansieres efter indkaldelse af forslag, kan der ydes EU-medfinansiering, der som hovedregel ikke må overstige 80 % af de samlede støtteberettigede udgifter. Der kan kun bevilges finansiel støtte, som overstiger dette loft, ved behørigt begrundede og usædvanlige omstændigheder.

Artikel 18

Deltagelse

1. Akser Progress er åben for deltagelse af:
 - a) medlemsstater
 - b) EØS-lande i overensstemmelse med EØS-aftalen og EFTA-medlemsstater
 - c) kandidatlandene og de potentielle kandidater i overensstemmelse med de generelle principper og de generelle vilkår og betingelser, som er fastlagt i de rammeaftaler, der er indgået med dem vedrørende deres deltagelse i EU-programmer.
2. Akser Progress er åben for alle offentlige og/eller private organer, aktører og institutioner, herunder særlig:
 - a) nationale, regionale og lokale myndigheder
 - b) arbejdsformidlinger
 - c) specialiserede organer i medfør af Unionens lovgivning
 - d) arbejdsmarkedets parter
 - e) ikke-statslige organisationer
 - f) højere uddannelsesinstitutioner og forskningsinstitutioner
 - g) eksperter i evalueringer og konsekvensanalyser
 - h) nationale statistiske kontorer
 - i) medierne.

3. Kommissionen kan samarbejde med internationale organisationer, herunder særlig med Europarådet, OECD, ILO, med andre FN-organer samt med Verdensbanken.

4. Kommissionen kan samarbejde med tredjelande, der ikke deltager i programmet. Repræsentanter for disse tredjelande kan deltage i begivenheder af fælles interesse (såsom konferencer, workshopper og seminarer), der finder sted i lande, som deltager i programmet, og omkostningerne ved deres deltagelse kan dækkes af programmet.

KAPITEL II

Akser EURES

Artikel 19

Tematiske sektioner og finansiering

Akser EURES støtter foranstaltninger inden for en eller flere af de tematiske sektioner, der er opført i litra a), b) og c). Gennem hele programmets løbetid skal den i artikel 5, stk. 2, litra b), fastsatte vejledende fordeling af bevillingen mellem de forskellige sektioner overholde følgende procentvise minimumsgrænser:

- a) gennemsigtighed vedrørende ledige stillinger, ansøgninger og alle andre relaterede oplysninger for ansøgere og arbejdsgivere: 32 %
- b) udvikling af tjenester for rekruttering og ansættelse af arbejdstagere gennem godkendelse af jobtilbud og -ansøgninger på EU-plan, navnlig via målrettede mobilitetsordninger: 30 %
- c) grænseoverskridende partnerskaber: 18 %.

Alle tiloversblevne midler afsættes til en eller flere af de tematiske sektioner i a), b) og/eller c) eller til en kombination af dem.

Artikel 20

Specifikke målsætninger

Ud over de overordnede målsætninger, der er nævnt i artikel 4, er de specifikke målsætninger med akser EURES at:

- a) sikre, at ledige stillinger og jobansøgninger og tilhørende oplysninger og rådgivning såvel som alle relaterede oplysninger, såsom om leve- og arbejdsvilkår, gøres gennemsigtige for henholdsvis de potentielle ansøgere og arbejdsgiverne. Dette opnås gennem udveksling og formidling af disse oplysninger på tværnationalt, tværregionalt og grænseoverskridende niveau under anvendelse af standardformularer for interoperabilitet for ledige stillinger og ansøgninger og på andre hensigtsmæssige måder, f.eks. individuel rådgivning og mentorordninger, særlig for lavtuddannede personer

- b) støtte til udbydelse af EURES-tjenester til rekruttering og anvisning af kvalitetsbaseret og bæredygtig beskæftigelse til arbejdstagere gennem godkendelse af jobtilbud og -ansøgninger; støtten til EURES-tjenester skal ydes til forskellige arbejdsformidlingsfaser, fra forberedelse inden rekruttering til bistand efter jobanvisning med henblik på en vellykket integration af ansøgeren på arbejdsmarkedet. Disse støttetjenester kan omfatte målrettede mobilitetsordninger med henblik på at besætte ledige stillinger i en bestemt sektor, et bestemt erhverv, et bestemt land eller en bestemt gruppe af lande, eller for særlige grupper af arbejdstagere, f.eks. unge med tendens til at være mobile, hvor der er blevet fastslået et klart økonomisk behov.

Artikel 21

Typer af foranstaltninger

EURES-aksen kan anvendes til finansiering af foranstaltninger til fremme af frivillig mobilitet for enkeltpersoner i Unionen på lige vilkår og til fjernelse af hindringer for mobilitet, særlig gennem:

- a) udvikling af og aktiviteter under de grænseoverskridende EURES-partnerskaber på anmodning af de territorielt ansvarlige tjenestegrene i grænseområder
- b) information, rådgivning, ansættelses- og rekrutteringsservicer for grænsearbejdstagere
- c) udvikling af en flersproglig digital platform for godkendelse af jobtilbud og -ansøgninger
- d) udvikling af målrettede mobilitetsordninger baseret på indkaldelse af forslag, til besættelse af ledige stillinger i tilfælde, hvor arbejdsmarkedets mangler er blevet fastslået, og/eller for at bistå arbejdstagere med tendens til at være mobile, hvor der er blevet fastslået et klart økonomisk behov
- e) gensidig læring mellem EURES-aktører og uddannelse af EURES-rådgivere, herunder EURES-rådgivere i tværnationale partnerskaber
- f) informations- og kommunikationsaktiviteter til at øge bevidstheden om fordelene ved den geografiske og beskæftigelsesmæssige mobilitet generelt og ved de aktiviteter og tjenesteydelser, som EURES udbyder.

Artikel 22

EU-medfinansiering

I tilfælde, hvor aktiviteter under aksen EURES finansieres efter indkaldelse af forslag, kan der ydes EU-medfinansiering, der som hovedregel ikke må overstige 95 % af de samlede støtteberettigede udgifter. Der kan kun bevilges finansiel støtte, som overstiger dette loft, ved behørigt begrundede og usædvanlige omstændigheder.

Artikel 23

Tilsyn med mobilitetsmønstre

Med henblik på at afdække og forebygge negative virkninger i forbindelse med geografisk mobilitet internt i Unionen, fører Kommissionen sammen med medlemsstater i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EU) nr. 492/2011, regelmæssigt tilsyn med mobilitetsstrømme og -mønstre.

Artikel 24

Deltagelse

1. Aksens EURES er åben for deltagelse af:
 - a) medlemsstaterne
 - b) EØS-landene i overensstemmelse med EØS-aftalen og Det Schweiziske Forbund i overensstemmelse med aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden om fri bevægelighed for personer ⁽¹⁾.
2. Aksens EURES er åben for alle organer, aktører og institutioner, som er udpeget af en medlemsstat eller af Kommissionen, og som opfylder betingelserne for at deltage i EURES som anført i Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/733/EU. Disse organer, aktører og institutioner omfatter navnlig:
 - a) nationale, regionale og lokale myndigheder
 - b) arbejdsformidlinger
 - c) arbejdsmarkedsorganisationer og andre interesserede parter.

KAPITEL III

Aksen Mikrofinansiering og socialt iværksætteri

Artikel 25

Tematiske sektioner og finansiering

Aksen Mikrofinansiering og socialt iværksætteri støtter foranstaltninger inden for en eller flere af de tematiske sektioner, der er opført i litra a) og b). Gennem hele programmets løbetid skal den i artikel 5, stk. 2, litra c), fastsatte vejledende fordeling af bevillingen mellem de forskellige sektioner overholde følgende procentvise minimumsgrænser:

- a) mikrofinansiering for sårbare grupper og mikrovirksomheder: 45 %
- b) socialt iværksætteri: 45 %.

⁽¹⁾ EFT L 114 af 30.4.2002, s. 6.

Alle tiloversblevne midler afsættes til de tematiske sektioner omhandlet i litra a) eller b) eller til en kombination heraf.

Artikel 26

Specifikke målsætninger

Ud over de overordnede målsætninger, der er nævnt i artikel 4, er de specifikke målsætninger med akser Mikrofinansiering og socialt iværksætteri at:

- a) øge adgangen til og tilgængeligheden af mikrofinansiering for:
 - i) sårbare personer, der har mistet eller risikerer at miste deres job, eller har svært ved at indtræde eller genindtræde på arbejdsmarkedet, eller som risikerer social udstødelse, eller er socialt udstødt og som er dårligt stillet med hensyn til adgangen til det konventionelle kreditmarked, og som ønsker at etablere eller udvikle deres egen mikrovirksomhed
 - ii) mikrovirksomheder i både etablerings- og udviklingsfasen, særlig mikrovirksomheder, der ansætter personer som nævnt i litra a)
- b) opbygge den institutionelle kapacitet hos udbydere af mikro-kredit
- c) støtte udviklingen af det sociale investeringsmarked og lette adgangen til finansiering for sociale virksomheder ved at stille egenkapital, kvasiegenkapital, låneinstrumenter og tilskud på indtil 500 000 EUR til rådighed for sociale virksomheder, der enten har en årlig omsætning på under 30 mio. EUR eller en samlet årlig balance på under 30 mio. EUR, og som ikke selv er et institut for kollektiv investering.

Med henblik på at sikre komplementaritet koordinerer Kommissionen og medlemsstaterne inden for deres respektive kompetenceområder nøje disse foranstaltninger med dem, der iværksettes inden for rammerne af samhørighedspolitikken og nationale politikker.

Artikel 27

Typer af foranstaltninger

Støtte til mikrofinansiering og socialt iværksætteri, herunder til institutionel kapacitetsopbygning, især gennem de finansielle instrumenter, der er opstillet i afsnit VIII i første del af finansforordningen, og tilskud kan ydes under akser Mikrofinansiering og socialt iværksætteri.

Artikel 28

Deltagelse

1. Akser Mikrofinansiering og socialt iværksætteri er åben for deltagelse af offentlige og private organer på nationalt, regionalt eller lokalt niveau i de lande, der er nævnt i artikel 18, stk. 1, og omfatter i disse lande:

a) mikrofinansiering for personer og mikrovirksomheder, og/eller

b) finansiering for sociale virksomheder.

2. Kommissionen sikrer, at akser er tilgængelig på lige fod for alle offentlige og private organer i medlemsstaterne.

3. For at nå ud til de endelige modtagere og opnå konkurrence- og levedygtige mikrovirksomheder samarbejder offentlige og private organer, der udøver de i stk. 1, litra a) nævnte aktiviteter, tæt med organisationer, herunder civilsamfundsorganisationer, som repræsenterer de endelige mikrokreditmodtageres interesser, og med organisationer, herunder særlig de organisationer, som modtager støtte fra ESF, og udbyder mentorordninger og uddannelsesprogrammer for disse endelige modtagere. I denne forbindelse skal der sikres en tilstrækkelig opfølgning af støttemodtagerne både før og efter mikrovirksomhedens etablering.

4. Offentlige og private organer, der udøver de i stk. 1, litra a), nævnte aktiviteter, overholder høje standarder for styring, forvaltning og forbrugerbeskyttelse i overensstemmelse med principperne i den europæiske kodeks for ydelse af mikrokredit og sigter mod at forhindre personer og virksomheder i at blive højt forgældede, eksempelvis som følge af ydelsen af lån til dem til en meget høj rente eller på vilkår, der sandsynligvis vil gøre dem insolvente.

Artikel 29

Finansielle bidrag

Bortset fra tilfælde med fælles foranstaltninger dækker de finansielle midler for akser Mikrofinansiering og socialt iværksætteri de fulde omkostninger i forbindelse med de foranstaltninger, der gennemføres ved hjælp af finansielle instrumenter, herunder betalingsforpligtelser over for finansielle formidlere såsom tab som følge af garantier, administrationsgebyrer betalt til foretagender for deres forvaltning af Unionens bidrag og andre støtteberettigede omkostninger.

Artikel 30

Forvaltning

1. Kommissionen kan med henblik på at gennemføre de i artikel 22a nævnte instrumenter og tilskud indgå aftaler med de foretagender, der er opført i artikel 139, stk. 4, i finansforordningen, herunder navnlig Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond. Disse aftaler indeholder detaljerede bestemmelser om gennemførelse af de opgaver, der overdrages til disse foretagender, herunder bestemmelser, som specificerer behovet for at sikre additionalitet og koordinering med eksisterende finansielle instrumenter på EU-plan og nationalt plan og fordele ressourcerne ligeligt mellem medlemsstaterne og de andre deltagende lande. Finansielle instrumenter henhørende under afsnit VIII i første del af finansforordningen, kan anvendes gennem en formålsbestemt investeringsmetode, der kan finansieres af midler fra programmet, andre investorer eller fra begge.

2. Den i stk. 1 omhandlede formålsbestemte investeringsmetode kan blandt andet udbyde lån, egenkapital og risikodelingsinstrumenter til medlemmer eller direkte finansiering til sociale virksomheder eller begge. Egenkapital kan bl.a. ydes i form af åben egenkapitalfinansiering, passive kapitalinteresser, aktionærlån og kombinationer af forskellige typer af egenkapitalfinansiering via aktier, der udstedes til investorerne.

3. Vilkårene, som f.eks. renter, for mikrokreditter, der direkte eller indirekte støttes inden for rammerne af denne akse, skal afspejle fordelene ved støtten og kunne begrundes i de underliggende risici og de faktiske omkostninger i forbindelse med en kredit.

4. I overensstemmelse med artikel 140, stk. 6, i finansforordningen tildeles årlige tilbagebetalinger, der er frembragt via et finansielt instrument, til det pågældende finansielle instrument indtil den 1. januar 2024, mens indtægter opføres i Unionens almindelige budget efter fratækning af administrationsomkostninger og gebyrer. For så vidt angår finansielle instrumenter, som blev etableret under den foregående flerårige finansielle ramme for perioden 2007-2013, tildeles årlige tilbagebetalinger og indtægter, der er frembragt via aktiviteter, som blev påbegyndt i den foregående periode, til det finansielle instrument i den nuværende periode.

5. Når de aftaler, der er indgået med de i stk. 1 omhandlede foretagender, udløber, eller når investeringsperioden for det særlige investeringsinstrument er ophørt, betales det til Unionen skyldige beløb til Unionens almindelige budget.

6. De i nærværende artikels stk. 1 omhandlede foretagender og, hvor det er relevant, fondsforvalterne indgår skriftlige aftaler med de i artikel 28 omhandlede offentlige og private organer. I disse aftaler fastlægges de offentlige og private organers forpligtelser til at anvende de tilgængelige ressourcer under aksefinansiering og socialt iværksættelse i overensstemmelse med de i artikel 26 fastsatte målsætninger og til at formidle oplysninger med henblik på at udarbejde de i artikel 31 nævnte årlige gennemførelsesrapporter.

Artikel 31

Gennemførelsesrapporter

1. De i artikel 30, stk. 1, omhandlede foretagender og, hvor det er relevant, fondsforvalterne sender årlige gennemførelsesrapporter til Kommissionen vedrørende de aktiviteter, der bevilges støtte til, og den økonomiske gennemførelse af disse samt tildeling af og adgang til finansiering og investering efter sektor, geografisk område og modtagertype. Disse rapporter indeholder også oplysninger om accepterede eller afviste ansøgninger for hvert specifikt mål og for de kontrakter, der er indgået af de pågældende offentlige og private organer, der finansierede foranstaltninger og resultaterne heraf, bl.a. med hensyn til deres sociale virkninger, jobskabelse og bæredygtigheden af den tildelte støtte. Kommissionen sender disse rapporter til Europa-Parlamentet til orientering.

2. De oplysninger, der formidles i disse årlige gennemførelsesrapporter, indgår i de overvågningsrapporter, der udkommer hvert andet år, jf. artikel 12. Disse overvågningsrapporter omfatter de årlige rapporter, der er omhandlet i artikel 8, stk.

2, i afgørelse nr. 283/2010/EU, og indeholder udførlige oplysninger om kommunikationsaktiviteter og oplysninger om komplementariteten med andre EU-instrumenter, navnlig ESF.

AFSNIT III

ARBEJDSPROGRAMMER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

Arbejdsprogrammer

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger arbejdsprogrammer, der dækker hver af de tre akser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3.

Arbejdsprogrammerne skal, hvor det er relevant, dække en rullende periode på tre år og indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, proceduren til udvælgelse af de foranstaltninger, der skal finansieres af Unionen, geografisk dækning, målgruppe og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Arbejdsprogrammerne skal også indeholde et overslag over det beløb, der afsættes til hvert enkelt mål, og skal afspejle omfordelingen af midlerne i overensstemmelse med artikel 33. Arbejdsprogrammerne skal styrke programmets sammenhæng ved angivelse af forbindelserne mellem de tre akser.

Artikel 33

Omfordeling af midler mellem akserne og mellem hver tematisk sektion inden for akserne

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 vedrørende omfordeling af midler mellem akserne og til de individuelle tematiske sektioner inden for hver akse, der overstiger det vejledende beløb, der er fastsat for hver enkelt, med mere end 5 % og op til 10 %, hvis den socioøkonomiske sammenhæng eller undersøgelsesresultaterne fra midtvejsevalueringen, jf. artikel 13, stk. 1, kræver det. Omfordelingen af midler til de tematiske sektioner inden for hver akse skal afspejles i de arbejdsprogrammer, der er omhandlet i artikel 32.

Artikel 34

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 33, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 1. januar 2014.

3. Den i artikel 33 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, underretter den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 33 træder kun i kraft, hvis hverken Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis både Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 35

Supplerende gennemførelsesforanstaltninger

Foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på gennemførelsen af programmet, såsom kriterierne for evaluering af programmet, herunder kriterier vedrørende omkostningseffektivitet og ordninger for udbredelse og overførsel af resultater, vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 36, stk. 2.

Artikel 36

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 37

Overgangsforanstaltninger

Foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6 i afgørelse nr. 1672/2006/EF, og som er iværksat før den 1. januar 2014, er fortsat omfattet af denne afgørelse. For så vidt angår disse

foranstaltninger, bistås Kommissionen af det udvalg, der er omhandlet i artikel 36 i denne forordning.

Artikel 38

Evaluering

1. Den endelige evaluering, jf. artikel 13, stk. 4, i denne forordning, omfatter den endelige evaluering, der er omhandlet i artikel 9 i afgørelse nr. 283/2010/EU.
2. Kommissionen udfører en særlig endelig evaluering af aksens Mikrofinansiering og socialt iværksætterteri senest et år efter udløbet af aftalerne med foretagerne.

Artikel 39

Ændringer af afgørelse nr. 283/2010/EU

I afgørelse nr. 283/2010/EU foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 5, stk. 4, affattes således:

"4. Når faciliteten udløber, stilles det til Unionen skyldige beløb til rådighed med henblik på mikrofinansiering og støtte til sociale virksomheder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af [11. december 2013] om et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("EaSI") (*).

(*) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238".

- 2) Artikel 8, stk. 3 og 4, udgår.

Artikel 40

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
V. LEŠKEVIČIUS
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1297/2013

af 11. december 2013

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet, om frigørelsesreglerne for visse medlemsstater samt om reglerne om betalinger af saldoen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 177,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den vedvarende globale finansielle krise og økonomiske nedgang, som er af hidtil uset omfang, har i alvorlig grad skadet den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet og forårsaget en kraftig forringelse af de finansielle, økonomiske og sociale forhold i medlemsstaterne. Der er navnlig visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, navnlig problemer med deres økonomiske vækst og finansielle stabilitet, og af en forværring af deres underskud og gæld, som også skyldes de internationale økonomiske og finansielle forhold.
- (2) Selv om der allerede er blevet truffet en række vigtige foranstaltninger til imødegåelse af den finansielle krisens negative virkninger, herunder lovgivningsændringer, mærker man for alvor krisens indvirkning på realøkonomien, arbejdsmarkedet og borgerne. Presset på de nationale finansielle ressourcer vokser, og der bør straks tages yderligere skridt til at lette dette pres gennem maksimal og bedst mulig udnyttelse af midlerne fra strukturfondene og Samhørighedsfonden («fondene»). I betragtning af den vedvarende karakter af de økonomiske vanskeligheder er det nødvendigt at

forlænge anvendelsen af de foranstaltninger, der blev vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1311/2011 ⁽³⁾. Disse foranstaltninger blev vedtaget i henhold til artikel 122, stk. 2, og artikel 136 og 143 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- (3) For at lette forvaltningen af EU-midlerne, bidrage til at fremskynde investeringer i medlemsstaterne og regionerne og stille flere midler til rådighed for økonomien blev Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽⁴⁾ ændret ved forordning (EU) nr. 1311/2011 for at forhøje mellem-liggende betalinger fra fondene med et beløb, der svarer til 10 procentpoint over den gældende medfinansieringssats for hver prioritet for medlemsstater, der er i alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet og har anmodet om at gøre brug af denne foranstaltning.
- (4) Artikel 77, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1083/2006 tillader anvendelse af en forhøjet medfinansieringssats indtil den 31. december 2013. Eftersom visse medlemsstater stadig står over for alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet bør anvendelsesperioden for en forhøjet medfinansieringssats imidlertid ikke begrænses til den 31. december 2013.
- (5) I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 7.-8. februar 2013 og som fastsat i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽⁵⁾ finder den medfinansieringssats, som er forhøjet med 10 procentpoint, anvendelse i forbindelse med programmeringsperioden 2014-2020 indtil den 30. juni 2016, hvor muligheden for forhøjelsen skal vurderes. Eftersom programmeringsperioderne 2007-2013 og 2014-2020 overlapper hinanden, er det nødvendigt at sikre en sammenhængende og ensartet behandling af de medlemsstater, der

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1311/2011 af 13. december 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

⁽¹⁾ Udtalelse af 19.9.2013 (EUT C 341 af 21.11.2013, s. 27).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 20.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.12.2013.

modtager finansiel støtte i de to programmeringsperioder. Derfor bør de medlemsstater, der modtager finansiel støtte, indtil slutningen af støtteberettigelsesperioden også drage nytte af, at medfinansieringssatsen øges, og gøre krav derpå i deres anmodning om saldoen, selv hvis den finansielle bistand ikke længere ydes.

- (6) Forordning (EU) nr. 1303/2013 har til formål at bidrage til en passende koncentration af samhørighedsmidlerne omkring de mindst udviklede regioner og medlemsstater. For at bidrage til at formindske forskellene mellem de gennemsnitlige støtteintensiteter pr. indbygger skal den maksimale (loftet for) overførsel fra fondene til hver medlemsstat i henhold til fremtidige forordninger fastsættes til 2,35 % af den pågældende medlemsstats BNP. Dette loft vil blive anvendt på årsbasis og skal – om nødvendigt – forholdsmæssigt reducere alle overførsler (bortset fra de mere udviklede regioner og målet om europæisk territorielt samarbejde) til den pågældende medlemsstat med henblik på at opnå det maksimale overførselsniveau. For medlemsstater, der er tiltrådt Unionen inden 2013, og hvis gennemsnitlige reelle BNP-vækstrate for perioden 2008-2010 var mindre end –1 %, skal den maksimale overførsel fastsættes til 2,59 % af deres BNP.
- (7) Forordning (EU) nr. 1303/2013 lægger et loft over tildelingerne til hver medlemsstat på 110 % af deres niveau i faste priser for perioden 2007-2013. Medlemsstater, som er berørt af dette loft, bør beskyttes yderligere mod risikoen for automatisk frigørelse af tildeling i perioden 2007-2013.
- (8) I sine konklusioner af 8. februar 2013 anmodede Det Europæiske Råd Kommissionen om at undersøge praktiske løsninger med henblik på at reducere risikoen for automatisk frigørelse af fondsmidlerne fra de nationale rammebeløb for 2007-2013 for Rumæniens og Slovakiet vedkommende, herunder gennem ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006.
- (9) Det Europæiske Råd understregede desuden behovet for at sikre et niveau og en profil for betalingerne inden for alle udgiftsområder, der er til at håndtere, for at begrænse omfanget af uindfrie forpligtelser, navnlig ved at anvende reglerne for automatisk frigørelse inden for alle udgiftsområder. Derfor bør bestemmelser, som ophæver frigørelsesreglerne for medlemsstater, der er berørt af det loft, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 1303/2013, være balancerede i forhold til deres virkninger for uindfrie budgetmæssige forpligtelser.
- (10) Fristen for beregning af den automatiske frigørelse af den årlige budgetforpligtelse for regnskabsårene 2011 og

2012 bør forlænges med et år, men budgetforpligtelsen for 2012, som stadig er åben den 31. december 2015, skal være begrundet senest den 31. december 2015. Denne forlængelse bør bidrage til at forbedre kapitaloptagelsen af de midler, der er indgået forpligtelser for til de operationelle programmer i de medlemsstater, som er berørt af loftet over fremtidige tildeling under Samhørighedspolitikken på 110 % af deres niveau i faste priser for perioden 2007-2013. Det er nødvendigt med en sådan fleksibilitet for at tage højde for, at gennemførelsen af programmerne især i disse medlemsstater skrider langsommere frem end forventet.

- (11) Der bør foretages begrænsede justeringer af det maksimale støttebeløb fra fondene for hver prioritet ved fastlæggelsen af det saldobeløb, der skal betales til de operationelle programmer, for at optimere udnyttelsen af fondene.
- (12) I betragtning af det hidtil usete omfang af krisen er der behov for en hurtig vedtagelse af støtteforanstaltninger, og derfor bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (13) Forordning (EF) nr. 1083/2006 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1083/2006 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 77 foretages følgende ændringer:

- a) stk. 2 affattes således:

»2. Som en undtagelse fra artikel 53, stk. 2, fra artikel 53, stk. 4, andet punktum, og fra de lofter, der er fastsat i bilag III, forhøjes mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen med et beløb, der svarer til 10 procentpoint over den gældende medfinansieringssats for hver prioritet, dog ikke over 100 %, og forhøjelsen anvendes på de støtteberettigede udgifter, der anføres for første gang i de enkelte attesterede udgiftsoversigter, der forelægges frem til udgangen af programmeringsperioden, når en medlemsstat efter den 21. december 2013, opfylder en af følgende betingelser:

- a) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 (*) eller har fået finansiel støtte stillet til rådighed af andre medlemsstater i euroområdet før nævnte forordnings ikrafttræden
- b) medlemsstaten får stillet mellemfristet betalingsbalancestøtte til rådighed i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 (**)
- c) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme efter dens ikrafttræden.

(*) Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

(**) Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).«

b) stk. 6 udgår

c) følgende stykke tilføjes:

»12. Uanset stk. 10 må Unionens bidrag i form af betalinger af saldoen for hver prioritet ikke overstige 10 % af den maksimale støtte fra fondene til hver

prioritet, som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program. Unionens bidrag i form af betalinger af saldoen må dog ikke være højere end det offentlige bidrag, der angives, og den maksimale støtte fra hver af fondene til hvert af de operationelle programmer som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program.«

2) I artikel 93 foretages følgende ændringer:

a) følgende stykke indsættes:

»2b. Uanset stk. 1, første afsnit, og stk. 2, er den i stk. 1 omhandlede frist den 31. december i det tredje år efter året for indgåelsen af den årlige budgetforpligtelse under de operationelle programmer fra 2007 til 2012 for medlemsstater, for hvilke der er indført et loft over deres tildelinger under samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2014-2020 på 110 % af deres niveau i faste priser for perioden 2007-2013.«

b) i stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»Første afsnit berører ikke anvendelsen af den frist, der er fastsat i stk. 2b, for budgetforpligtelsen for 2012 for de i nævnte stykke omhandlede medlemsstater.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1298/2013

af 11. december 2013

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 for så vidt angår den finansielle tildeling til visse medlemsstater fra Den Europæiske Socialfond

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 177,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som led i forhandlingerne om den nye flerårige finansielle ramme for 2014-2020 bør en række problemer i forbindelse med det endelige resultat af forhandlingerne tages op.
- (2) På sit møde den 27 og 28. juni 2013 anså Det Europæiske Råd det for påkrævet at finde en budgetmæssig løsning på disse problemer for de medlemsstater, der er mest berørt, nemlig Frankrig, Italien og Spanien.
- (3) I betragtning af den aktuelle økonomiske krise, med henblik på at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU og som et bidrag til den særlige indsats, der kræves for at løse de særlige problemer med arbejdsløshed, navnlig ungdomsarbejdsløshed, samt fattigdom og social udstødelse i Frankrig, Italien og Spanien, bør Den Europæiske Socialfonds (ESF) tildelinger til disse medlemsstater for 2013 øges.
- (4) Med henblik på at fastsætte de beløb, der skal tildeles de berørte medlemsstater i henhold til bilag I til Rådets

forordning (EF) nr. 1083/2006⁽²⁾, bør de bestemmelser, der fastsætter fondenes samlede midler til de tre mål, som de bidrager til, og bilag II til nævnte forordning om fastsættelse af de kriterier og den metodologi, der anvendes til den vejledende årlige fordeling af forpligtelsesbevillingerne på medlemsstaterne, tilpasses.

- (5) For at sikre, at forhøjelsen af forpligtelsesbevillingerne for 2013 er effektiv, og for at lette gennemførelsen af de operationelle programmer bør de berørte medlemsstaters absorptionsevne, for så vidt angår fondenes konvergensmål og mål om regional konkurrenceevne og beskæftigelse tages i betragtning.
- (6) For at sørge for tilstrækkelig tid til, at de operationelle programmer kan drage nytte af supplerende ESF-tildelinger, er det også nødvendigt at forlænge fristen for budgetforpligtelserne med hensyn til de operationelle programmer, der skal nyde godt af de nye beløb, som er fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 1083/2006.
- (7) Eftersom disse forpligtelsesbevillinger vedrører året 2013, bør denne forordning træde i kraft så hurtigt som muligt.
- (8) Forordning (EF) nr. 1083/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1083/2006 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1, første afsnit, affattes således:

»De midler, der er til rådighed til fondenes forpligtelser i perioden 2007-2013, er på 308 542 551 107 EUR i 2004-priser med den årlige fordeling, der er vist i bilag I.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 20.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.12.2013.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

b) stk. 3 affattes således:

»3. Beløbene i punkt 12-30 og 32 i bilag II er medtaget i de beløb, der henvises til i artikel 19-21, og skal identificeres tydeligt i programmeringsdokumenterne.«

2) Artikel 19 og 20 affattes således:

»Artikel 19

Midler til konvergensmålet

De samlede midler til konvergensmålet udgør 81,53 % af midlerne i artikel 18, stk. 1 (dvs. i alt 251 543 760 146 EUR), og fordeles mellem de forskellige komponenter som følger:

- a) 70,50 % (dvs. i alt 177 338 880 991 EUR) til finansieringen i artikel 5, stk. 1, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløsheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne
- b) 4,98 % (dvs. i alt 12 521 289 405 EUR) til den særlige overgangsstøtte i artikel 8, stk. 1, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløsheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne
- c) 23,23 % (dvs. i alt 58 433 589 750 EUR) til finansieringen i artikel 5, stk. 2, idet befolkningen, den regionale velstand, den nationale velstand og arealet anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne
- d) 1,29 % (dvs. i alt 3 250 000 000 EUR) til den særlige overgangsstøtte i artikel 8, stk. 3.

5) Bilag I affattes således:

»BILAG I

Årlig fordeling af forpligtelsesbevillinger for 2007 til 2013

(jf. artikel 18)

(EUR, 2004-priser)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
42 863 000 000	43 318 000 000	43 862 000 000	43 860 000 000	44 073 000 000	44 723 000 000	45 843 551 107«;

6) I bilag II tilføjes følgende punkt:

tildeles Frankrig, 25 102 658 EUR tildeles Italien og 16 735 105 EUR tildeles Spanien.«

Artikel 2

»32. For år 2013 tildeles et supplerende rammebeløb på 125 513 290 EUR under ESF som følger: 83 675 527 EUR

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 20

Midler til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse

De samlede midler til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse udgør 15,96 % af midlerne i artikel 18, stk. 1 (dvs. i alt 49 239 337 841 EUR), og fordeles mellem de forskellige komponenter som følger:

- a) 78,91 % (dvs. i alt 38 854 031 211 EUR) til finansieringen i artikel 6, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, arbejdsløshedsprocenten, beskæftigelsesfrekvensen og befolkningstætheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne
- b) 21,09 % (dvs. i alt 10 385 306 630 EUR) til den særlige overgangsstøtte i artikel 8, stk. 2, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløshedsprocenten anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne.«

3) Artikel 21, stk. 1, indledningen, affattes således:

»De samlede midler til målet om europæisk territorielt samarbejde udgør 2,51 % af midlerne i artikel 18, stk. 1 (dvs. i alt 7 759 453 120 EUR) og fordeles efter fradrag af beløbet i punkt 22 i bilag II mellem de forskellige komponenter som følger:«

4) I artikel 75 indsættes følgende stykke:

»1b. Uanset stk. 1 indgås budgetforpligtelser for de beløb, der er omhandlet i bilag II, punkt 32, inden den 30. juni 2014.«

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
V. LEŠKEVIČIUS
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1299/2013

af 17. december 2013

om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 178,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 176 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Unionen. I henhold til nævnte artikel og artikel 174, stk. 2 og 3, i TEUF skal EFRU desuden bidrage til at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og til at formindske tilbageståendeheden i de mindst begunstigede områder, iblandt hvilke der bør lægges særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider under alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste, meget tyndt befolkede områder samt ømråder, grænseoverskridende områder og bjergområder.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽³⁾ fastsætter fælles bestemmelser for EFRU, Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske

Hav- og Fiskerifond (EMFF). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 ⁽⁴⁾ fastsætter særlige bestemmelser for, hvilken type aktiviteter der kan finansieres af EFRU, og fastlægger målene for disse aktiviteter. Disse forordninger er ikke fuldt ud tilpasset de særlige behov under målet om europæisk territorielt samarbejde, hvor mindst to medlemsstater eller en medlemsstat og et tredjeland samarbejder. Det er derfor nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser for målet om europæisk territorielt samarbejde vedrørende anvendelsesområde, geografisk dækning, finansielle midler, tematisk koncentration og investeringsprioriteter, programmering, overvågning og evaluering, teknisk bistand, støtteberettigelse, forvaltning, kontrol og udpegelse, tredjelands deltagelse samt finansiell forvaltning.

(3) For at øge merværdien af Unionens samhørighedspolitik bør særlige bestemmelser tage sigte på at opnå en betydelig forenkling for alle involverede: støttemodtagere, programmyndigheder, myndigheder i deltagende medlemsstater, det være sig på lokalt, regionalt eller nationalt plan, og tredjelands samt Kommissionen.

(4) For at støtte en harmonisk udvikling af Unionens område på forskellige planer bør EFRU støtte det grænseoverskridende, tværnationale og interregionale samarbejde under målet om europæiske territorielt samarbejde.

(5) Det grænseoverskridende samarbejde bør tage sigte på at takle de i fællesskab udpegede udfordringer i grænseområder, såsom ringe tilgængelighed, især med hensyn til informations- og kommunikationsteknologi (ikt)-konnektivitet og transportinfrastruktur, tilbagegang i det lokale erhvervsliv, uhensigtsmæssigt erhvervsklima, mangel på netværk blandt lokale og regionale myndigheder, lave forsknings- og innovationsniveauer og indførelse af ict, miljøforurening, risikoforebyggelse, negativ holdning over for medborgere fra nabolande og sigte mod at udnytte uudnyttet vækstpotentiale i grænseområdet (udvikling af grænseoverskridende forsknings- og innovationsfaciliteter og -klynger, integration af det grænseoverskridende arbejdsmarked, samarbejde blandt uddannelsesudbydere, herunder universiteter, eller mellem sundhedscentre), samtidig med at samarbejdsprocessen forbedres med henblik på en generel harmonisk udvikling i Unionen.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 49.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 96.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investering i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (Se side 289 i denne EUT).

- (6) Det tværnationale samarbejde bør tage sigte på at styrke samarbejdet ved hjælp af aktioner, som bidrager til integreret territorial udvikling i tilknytning til Unionens samhørighedspolitiske prioriteringer og bør også omfatte maritimt grænseoverskridende samarbejde, som ikke er omfattet af de grænseoverskridende samarbejdsprogrammer.
- (7) Det interregionale samarbejde bør tage sigte på at styrke effektiviteten af samhørighedspolitikken ved at fremme erfaringsudvekslingen mellem regionerne om tematiske mål og byudvikling, herunder forbindelserne mellem by og land, for at forbedre gennemførelsen af territoriale samarbejdsprogrammer og -aktioner og fremme analyse af udviklingstendenser på området territorial samhørighed gennem undersøgelser, dataindsamling og andre foranstaltninger. Erfaringsudvekslingen om tematiske mål bør fremme udformning og gennemførelse af først og fremmest de operationelle programmer under målet om investering i vækst og beskæftigelse, men også i relevant omfang styrke programmerne under europæisk territorielt samarbejde, herunder fremme et gensidigt fordelagtigt samarbejde mellem innovative forskningsintensive klynger og udvekslinger mellem forskere og forskningsinstitutioner i både udviklede og mindre udviklede regioner under hensyntagen til erfaringerne fra "videnbaserede regioner" og "forskningspotentiale i Unionens konvergensregioner og regioner i den yderste periferi" under det syvende rammeprogram for forskning.
- (8) Der bør fastsættes objektive kriterier for udpegelse af støtteberettigede regioner og områder. Med henblik herpå bør fastlæggelsen af de støtteberettigede regioner og områder på EU-plan baseres på det fælles klassifikationssystem for regioner, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003⁽¹⁾.
- (9) Det grænseoverskridende samarbejde bør støtte land- og søgrænseregioner. På baggrund af erfaringerne fra tidligere programmeringsperioder bør Kommissionen udarbejde listen over grænseområder, som skal modtage støtte i henhold til de grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, på en mere enkel måde, opdelt efter samarbejdsprogram. Ved udarbejdelsen af listen bør Kommissionen sikre de nødvendige tilpasninger af hensyn til sammenhængen, navnlig når det gælder land- og søgrænser, og videreførelse af de programområder, der er fastsat for programmeringsperioden 2007-2013. Sådanne tilpasninger kan omfatte reduktion eller udvidelse af de eksisterende programområder eller antallet af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer og samtidig give mulighed for geografiske overlappinger.
- (10) Kommissionen bør fastlægge tværnationale samarbejdsområder for så vidt angår aktioner, der er nødvendige for fremme af integreret territorial udvikling. Kommissionen bør ved fastlæggelsen af disse områder tage hensyn til erfaringerne fra tidligere programmer og i relevant omfang makroregionale strategier og havområdestrategier.
- (11) For at sikre at alle regioner i Unionen kan drage nytte af udvekslingen af erfaringer og god praksis, bør interregionale samarbejdsprogrammer omfatte hele Unionen.
- (12) Det er nødvendigt fortsat at yde støtte eller, hvor det er relevant, etablere et grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde med Unionens tilgrænsende tredjelande, da sådant samarbejde er et vigtigt politisk redskab til regionaludvikling og bør være til gavn for regionerne i de medlemsstater, der grænser op til tredjelande. Til dette formål bør EFRU bidrage til de grænseoverskridende programmer og havområdeprogrammer, som er etableret i forbindelse med Det Europæiske Nabolandsinstrument (ENI) i henhold til den fremtidige EU-retsakt vedrørende Det Europæiske Nabolandsinstrument for perioden 2014-2020 ("ENI-retsakten") og instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II) i henhold til den fremtidige EU-retsakt vedrørende førtiltrædelsesbistand for perioden 2014-2020 ("IPA II-retsakten").
- (13) Ud over interventioner ved de ydre grænser, som støttes via Unionens eksterne politiske instrumenter, der dækker grænseområder i og uden for Unionen, bør det være muligt for samarbejdsprogrammer støttet af EFRU at dække regioner både i og i visse tilfælde uden for Unionen, hvor regionerne uden for Unionen ikke er dækket af eksterne politiske instrumenter, enten fordi de ikke er defineret som et modtagerland, eller fordi sådanne eksterne samarbejdsprogrammer ikke kan udarbejdes. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at støtte fra EFRU til operationer, der gennemføres på tredjelandes område, i første række kommer regioner i Unionen til gode. Inden for disse rammer bør Kommissionen ved udarbejdelsen af listen over grænseoverskridende og tværnationale programområder også medtage regioner i tredjelande.
- (14) Det er nødvendigt at fastsætte de ressourcer, der skal anvendes til de forskellige komponenter af målet om europæisk territorialt samarbejde, samtidig med at en væsentlig del fortsat koncentrerer om det grænseoverskridende samarbejde, herunder hver medlemsstats andel af de samlede beløb til grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde, medlemsstaternes råderum for så vidt angår fleksibilitet mellem disse komponenter, og der sikres et tilstrækkeligt finansieringsniveau for samarbejdet med regioner i den yderste periferi.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

- (15) Der bør til fordel for Unionens regioner indføres en mekanisme til organisering af EFRU's støtte til eksterne politiske instrumenter såsom ENI og IPA II, bl.a. når eksterne samarbejdsprogrammer ikke kan vedtages eller må afbrydes. Formålet med denne mekanisme er at sikre optimal funktion og størst mulig samordning mellem disse instrumenter.
- (16) Størstedelen af EFRU-midlerne til grænseoverskridende og tværnationale samarbejdsprogrammer bør fokusere på et begrænset antal tematiske mål for at øge virkningerne af samhørighedspolitikken i Unionen maksimalt. Koncentrationen om tematiske mål i forbindelse med det interregionale samarbejdsprogram bør imidlertid fremgå af formålet med hver operation og ikke af en begrænsning af antallet af tematiske mål med henblik på at udnytte det interregionale samarbejde bedst muligt, så effektiviteten af samhørighedspolitikken styrkes, i første række under målene om investering i vækst og beskæftigelse og desuden i relevant omfang målet om europæisk territorielt samarbejde. For så vidt angår andre interregionale samarbejdsprogrammer bør den tematiske koncentration fremgå af deres specifikke anvendelsesområde.
- (17) For at nå målene og målsætningerne som fastsat i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst bør EFRU under målet om europæisk territorielt samarbejde bidrage til de tematiske mål om udvikling af en økonomi baseret på viden, forskning og innovation, herunder gennem fremme af samarbejde mellem virksomheder, især mellem små og mellemstore virksomheder, og gennem fremme af oprettelsen af systemer til grænseoverskridende informationsudveksling på ikt-området, og fremme af en grønnere, mere ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, herunder gennem fremme af bæredygtig mobilitet hen over grænserne, som fremmer høj beskæftigelse, der resulterer i social og territorial samhørighed, herunder gennem aktiviteter, der støtter bæredygtig turisme, kultur- og naturarv som del af en territorial strategi, som sigter mod at opnå beskæftigelsesfremmende vækst, samt udvikling af administrativ kapacitet. Listen over investeringsprioriteter under de forskellige tematiske mål bør imidlertid tilpasses de særlige behov i forbindelse med målet om europæisk territorielt samarbejde, ved at fastsætte yderligere investeringsprioriteter som navnlig gør det muligt i det grænseoverskridende samarbejde at videreføre det administrative og retslige samarbejde, samarbejdet mellem borgere og institutioner og samarbejdet inden for beskæftigelse, uddannelse, integration af lokalsamfund og social inklusion i en grænseoverskridende sammenhæng, og ved, i det tværnationale samarbejde, at udvikle og koordinere makroregionale strategier og havområdestrategier. Der bør desuden fastsættes specifikke eller supplerende investeringsprioriteter for bestemte interregionale samarbejdsprogrammer med henblik på at afspejle deres specifikke aktiviteter.
- (18) Inden for rammerne af det tematiske mål om fremme af social inklusion og bekæmpelse af fattigdom og under hensyn til den praktiske betydning heraf er det nødvendigt at sikre, at EFRU i forbindelse med det grænseoverskridende program, Peace, mellem Nordirland og grænseområderne i Irland til støtte for fred og forsoning også bidrager til at fremme social og økonomisk stabilitet i de pågældende regioner, navnlig gennem aktioner til at fremme samhørighed mellem lokalsamfundene. Grundet de særlige kendetegn ved nævnte grænseoverskridende program bør visse af nærværende forordnings bestemmelser om udvælgelse af operationer ikke finde anvendelse på nævnte grænseoverskridende program.
- (19) Det er nødvendigt, at indholdskravene til samarbejdsprogrammer inden for rammerne af målet om europæisk territorielt samarbejde tilpasses de specifikke behov. Disse krav bør derfor også omfatte aspekter, som er nødvendige for en effektiv gennemførelse på de deltagende medlemsstaters område, såsom aspekter vedrørende organer med ansvar for revision og kontrol, proceduren for oprettelse af et fælles sekretariat og placering af ansvar i tilfælde af finansielle korrektioner. Når medlemsstater og regioner deltager i makroregionale strategier og havområdestrategier, bør det fremgå af de pågældende samarbejdsprogrammer, hvordan interventioner kan bidrage til sådanne strategier. Som følge af de interregionale støtteprogrammets horisontale karakter bør indholdet af disse samarbejdsprogrammer desuden tilpasses, navnlig for så vidt angår definitionen af støttemodtager eller støttemodtager i henhold til de nuværende INTERACT- og ESPON-programmer.
- (20) For at styrke koordineringen mellem EFRU-støtte til samarbejdsprogrammer, der er vedtaget i medfør af denne forordning, og som omfatter regionerne i den yderste periferi, og en eventuel supplerende finansiering fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), ENI, IPA II og Den Europæiske Investeringsbank (EIB), bør de medlemsstater og tredjelande eller oversøiske lande eller territorier (i det følgende "territorier"), som deltager i sådanne samarbejdsprogrammer, fastlægge bestemmelser for koordineringsmekanismer i disse samarbejdsprogrammer.
- (21) Tredjelande eller territorier, som har accepteret en indbydelse til at deltage i samarbejdsprogrammer, bør inddrages i den forberedende fase af programmerne. Der bør fastsættes særlige procedurer i denne forordning for sådan inddragelse. Når samarbejdsprogrammer omfatter regioner i den yderste periferi og tredjelande eller territorier, bør de deltagende medlemsstater som en undtagelse fra standardproceduren høre de respektive tredjelande eller territorier, før programmerne forelægges for Kommissionen. For at gøre inddragelsen af tredjelande eller territorier i samarbejdsprogrammer mere effektiv og pragmatisk bør det også være muligt, at

aftaler om samarbejdsprogrammernes indhold og tredjeländenes eller territoriernes eventuelle bidrag fremgär af de formelt godkendte protokoller fra konsultationsmøderne med sådanne tredjelände eller territorier eller fra forhandlingerne i regionale samarbejdsorganisationer. Under hensyntagen til principperne om delt forvaltning og om forenkling, bør proceduren for godkendelse af samarbejdsprogrammer være således, at Kommissionen kun godkender de centrale elementer i samarbejdsprogrammerne, hvorimod de andre elementer bør godkendes af den eller de deltagende medlemsstater. Af hensyn til retssikkerheden og gennemsigtigheden er det nødvendigt at sikre, at forvaltningsmyndigheden for det pågældende program, når den eller de deltagende medlemsstater ændrer et element i et samarbejdsprogram, der ikke er underlagt Kommissionens godkendelse, underretter Kommissionen om en sådan afgørelse om ændring inden en måned efter datoen for afgørelsen.

- (22) I overensstemmelse med EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst bør de europæiske struktur- og investeringsfonde sikre en mere integreret og inklusiv tilgang til håndtering af lokale problemer. For at styrke denne tilgang bør EFRU's støtte i grænseområderne koordineres med støtte fra ELFUL og EMFF og bør om nødvendigt inddrage de europæiske grupper for territorialt samarbejde (EGTS'er), som er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1302/2013⁽¹⁾, hvor lokal udvikling er et af deres mål.
- (23) På baggrund af erfaringerne fra programmeringsperioden 2007-2013 bør betingelserne for udvælgelse af operationer klarlægges og styrkes for at sikre, at der reelt kun udvælges fælles operationer. Som følge af den særlige baggrund og de specifikke træk, der gør sig gældende for samarbejdsprogrammer mellem regioner i den yderste periferi og tredjelände eller territorier, bør der indføres mere lempelige samarbejdsbetingelser for så vidt angår iværksættelse af operationer under disse programmer. Begrebet enemodtagere bør defineres, og sådanne modtagere bør have tilladelse til selv at gennemføre samarbejdsoperationer.
- (24) De ledende støttemodtagere, som har det overordnede ansvar for gennemførelsen af en operation, bør have deres ansvarsområder præciseret.
- (25) Kravene til gennemførelsesrapporter bør tilpasses samarbejdet og afspejle programgennemførelsescyklussen.

Af hensyn til den praktiske administration bør det være muligt at gennemføre den årlige status skriftligt.

- (26) I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1303/2013 bør forvaltningsmyndigheden sikre, at der gennemføres evalueringer af samarbejdsprogrammer på grundlag af evalueringsplanen, og at disse omfatter evalueringer for at vurdere effektiviteten og virkningerne af disse programmer. Mindst én gang i løbet af programmeringsperioden bør der foretages en evaluering af, hvordan den ydede støtte har bidraget til at nå programmets mål. Sådanne evalueringer bør indeholde oplysninger om eventuelle forslag til tilpasninger under programmeringsperioden.
- (27) Et fælles sæt af outputindikatorer, som kan lette vurderingen af fremskridtene med programgennemførelsen, og som er tilpasset samarbejdsprogrammernes særlige karakter, bør fastlægges i et bilag til denne forordning. Disse indikatorer bør suppleres med programspecifikke resultatindikatorer og i relevant omfang med programspecifikke outputindikatorer.
- (28) Som følge af inddragelsen af mere end en medlemsstat og de deraf følgende højere administrationsomkostninger, navnlig for så vidt angår kontrol og oversættelse, bør loftet for udgifter til teknisk bistand være højere end under målet om investering i vækst og beskæftigelse. Med henblik på at udligne de højere administrationsomkostninger bør medlemsstaterne tilskyndes til så vidt muligt at nedbringe de administrative byrder med hensyn til gennemførelsen af fælles projekter. Derudover bør samarbejdsprogrammer med begrænset EFRU-støtte modtage et bestemt mindstebeløb til teknisk bistand, der kan være højere end 6 %, for at sikre tilstrækkelige midler til effektive tekniske bistandsaktiviteter.
- (29) Som følge af inddragelsen af mere end en medlemsstat er hovedreglen i forordning (EU) nr. 1303/2013 om, at hver medlemsstat vedtager sine egne nationale regler for støtteberettigede udgifter, ikke egnet til at opnå målet om europæisk territorialt samarbejde. På baggrund af erfaringerne fra programmeringsperioden 2007-2013 bør der fastsættes et klart hierarki af regler for støtteberettigede udgifter med det specifikke formål at nå frem til regler om støtteberettigede udgifter, som fastsættes på EU-plan eller for et helt samarbejdsprogram for at undgå eventuelle inkonsekvenser eller uoverensstemmelser mellem forskellige forordninger og mellem forordninger og nationale regler. Kommissionen bør navnlig på baggrund af erfaringerne fra programmeringsperioden 2007-2013 vedtage regler om støtteberettigede udgifter for de omkostningskategorier, der er fastsat i nærværende forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1302/2013 af 17. december 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorialt samarbejde (EGTS) for så vidt angår klarhed, forenkling og forbedring af oprettelsen og gennemførelsen af sådanne grupper (Se side 303 i denne EUT).

- (30) Eftersom der ofte deltager medarbejdere fra mere end én medlemsstat i gennemførelsen af operationerne, og i betragtning af antallet af operationer, hvor personaleomkostningerne udgør en betydelig del af udgifterne, bør der anvendes en fast sats for personaleomkostninger, baseret på de andre direkte omkostninger til samarbejdsoperationer, hvorved individuel dokumentation af omkostninger til forvaltningen af sådanne operationer undgås.
- (31) Flexibilitetsbestemmelserne vedrørende gennemførelse af operationer uden for programområdet bør forenkles. Desuden er det nødvendigt at støtte og, gennem specifikke ordninger, at lette et effektivt grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde med Unionens tilgrænsende tredjelande eller territorier i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at regionerne i medlemsstaterne får den hjælp til udvikling, de har brug for. Tilsvarende kan det være hensigtsmæssigt undtagelsesvist og på særlige betingelser at tillade støtte fra EFRU til operationer, der gennemføres uden for Unionens del af programområdet og i tilgrænsende tredjelande, hvis de pågældende operationer kommer regionerne i Unionen til gode.
- (32) Medlemsstaterne bør opfordres til at overdrage forvaltningsmyndighedens funktioner til en EGTS eller gøre en sådan gruppe ansvarlig for forvaltningen af den del af et samarbejdsprogram, der vedrører det territorium, der dækkes af den pågældende EGTS.
- (33) Forvaltningsmyndigheden bør oprette et fælles sekretariat, som bl.a. bør have til opgave at informere støtteansøgere, tage sig af projektansøgninger og bistå støttemodtagerne med at gennemføre deres operationer.
- (34) Forvaltningsmyndighederne bør være ansvarlige for de funktioner, som er fastlagt i forordning (EU) nr. 1303/2013, herunder bl.a. forvaltningskontrol, med henblik på at sikre ensartede standarder for hele programområdet. Ved udnævnelse af en EGTS til forvaltningsmyndighed bør en sådan kontrol imidlertid foretages af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar i det mindste for de medlemsstater og tredjelande eller territorier, der er repræsenteret i EGTS'en, mens tilsynsførende kun bør anvendes i de resterende medlemsstater og tredjelande eller territorier. Selv hvis der ikke udnævnes nogen EGTS, bør forvaltningsmyndigheden af de deltagende medlemsstater bemyndiges til at føre kontrol med hele programområdet.
- (35) Attesteringsmyndighederne bør være ansvarlige for attesteringsmyndighedens funktioner som fastlagt i forordning (EU) nr. 1303 /2013. Medlemsstaten bør kunne udpege forvaltningsmyndigheden til også at varetage attesteringsmyndighedens funktioner.
- (36) En fælles revisionsmyndighed bør være ansvarlig for at udføre revisionsmyndighedsfunktionerne, som fastlagt i forordning (EU) nr. 1303/2013, for at sikre ensartede standarder for hele programområdet. Hvis dette ikke er muligt, bør en revisionsgruppe bistå revisionsmyndigheden for programmet.
- (37) For at styrke Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og forstærke samhørighedspolitikken effektivitet bør tredjelande via et bidrag fra IPA II- og ENI-midler kunne deltage i tværnationale og interregionale samarbejdsprogrammer. Operationer, der samfinansieres som led i sådanne programmer, bør imidlertid fortsat forfølge samhørighedspolitiske mål, også selv om de helt eller delvis gennemføres uden for Unionens område. I denne forbindelse er bidraget til målene for Unionens optræden udadtil blot en biomstændighed, idet samarbejdsprogrammernes tyngdepunkt bør være bestemt af samhørighedspolitikken tematiske mål og investeringsprioriteter. For at sikre en effektiv deltagelse fra tredjelandes side i samarbejdsprogrammer, der forvaltes efter princippet om delt forvaltning, bør betingelserne for programgennemførelsen fastsættes i selve samarbejdsprogrammerne samt om nødvendigt i de finansieringsaftaler, der indgås mellem Kommissionen, de enkelte tredjelandes regeringer og den medlemsstat, der er værtsland for det pågældende samarbejdsprogram forvaltningsmyndighed. Betingelserne for programgennemførelsen bør være i overensstemmelse med gældende EU-ret og om nødvendigt med bestemmelserne i de deltagende medlemsstaters nationale lovgivning vedrørende dens anvendelse.
- (38) Der bør etableres en klar økonomisk ansvarskaede for så vidt angår inddrivelse af beløb i forbindelse med uregelmæssigheder, fra støttemodtagerne til de ledende støttemodtagere og videre til forvaltningsmyndigheden og Kommissionen. Der bør fastsættes bestemmelser om medlemsstaternes ansvar i tilfælde, hvor det ikke er muligt at inddrive noget beløb.
- (39) På baggrund af erfaringerne fra programmeringsperioden 2007-2013 bør der indføres en udtrykkelig undtagelse for omregning af udgifter udtrykt i anden valuta end euro under anvendelse af den månedlige omregningskurs på en dato, der ligger så tæt som muligt på det tidspunkt, hvor udgiften blev afholdt, eller i den måned, hvor udgifterne blev forelagt til kontrol, eller i den måned, hvor udgiften blev meddelt den ledende støttemodtager. Finansieringsplaner, rapporter og regnskaber vedrørende fælles samarbejdsoperationer bør kun forelægges det fælles sekretariat, programmyndighederne og overvågningsudvalget i euro. Omregningens korrekthed bør kontrolleres.

- (40) Med henblik på fastsættelse af særlige regler om ændring af fælles outputindikatorer og om udgifters støtteberettigelse og for at ændre fælles outputindikatorer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår særlige regler om udgifters støtteberettigelse i relation til samarbejdsprogrammer og for så vidt angår ændring af listen over fælles outputindikatorer i bilaget til denne forordning og for så vidt angår specifikke bestemmelser vedrørende udgifters støtteberettigelse i forbindelse med samarbejdsprogrammer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (41) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår listerne over grænseområder og tværnationale områder, en liste over alle samarbejdsprogrammer og det samlede beløb fra EFRU-støtten til hvert samarbejdsprogram, nomenklaturen for interventionskategorier og modellerne for samarbejdsprogrammer og gennemførelsesrapporter. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (42) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage afgørelser om godkendelse af visse elementer af samarbejdsprogrammer og enhver efterfølgende ændring af disse elementer.
- (43) Denne forordning bør ikke være til hinder for videreførelse eller ændring af støtte, som Kommissionen har godkendt på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006⁽²⁾ eller enhver anden lovgivning, der gælder for denne støtte pr. 31. december 2013. Nævnte forordning eller sådan anden gældende lovgivning, bør derfor fortsætte med at gælde efter den 31. december 2013 for den pågældende støtte eller de pågældende operationer indtil deres afslutning. Ansøgninger om støtte, der er indgivet eller godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1080/2006, bør fortsat være gyldige.
- (44) Målet for denne forordning, nemlig at styrke økonomisk, social og territorial samhørighed ved at udligne de største

regionale skævheder i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af de store forskelle mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og situationen for de mindst begunstigede områder såvel som medlemsstaternes og regionernes begrænsede finansielle midler bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (45) For at muliggøre øjeblikkelig anvendelse af de i denne forordning fastlagte foranstaltninger bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes anvendelsesområdet for EFRU, for så vidt angår målet om europæisk territorialt samarbejde, samt særlige bestemmelser vedrørende dette mål.

2. Ved denne forordning fastlægges, med henblik på at nå målet om europæisk territorialt samarbejde, EFRU's prioriterede mål og organisering, kriterierne for, at medlemsstaterne og regionerne kan opnå støtte fra EFRU, de disponible finansielle midler, som kan anvendes til støtte fra EFRU, og kriterierne for fordelingen deraf.

Den fastsætter ligeledes de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre en effektiv gennemførelse, overvågning, finansiel forvaltning og kontrol af de operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde ("samarbejdsprogrammer"), også når tredjelande deltager i disse samarbejdsprogrammer.

3. Forordning (EU) nr. 1303/2013 og kapitel I i forordning (EU) nr. 1301/2013 finder anvendelse på målet om europæisk territorialt samarbejde og tilhørende samarbejdsprogrammer, medmindre andet udtrykkeligt er bestemt i nærværende forordning, eller når sådanne bestemmelser kun kan gælde for målet om investering i vækst og beskæftigelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1).

Artikel 2

Elementer i målet om europæisk territorielt samarbejde

Under målet om europæisk territorielt samarbejde yder EFRU støtte til følgende elementer:

- 1) grænseoverskridende samarbejde mellem tilstødende regioner for at fremme integreret regional udvikling mellem land- og søgrænseregioner i mindst to medlemsstater eller mellem nabogrænseregioner i mindst én medlemsstat og et tredjeland ved Unionens ydre grænser, undtagen når disse er omfattet af programmer inden for rammerne af Unionens eksterne finansielle instrumenter
- 2) tværnationalt samarbejde hen over større tværnationale områder, der omfatter nationale, regionale og lokale partnere og samtidig dækker det maritime grænseoverskridende samarbejde, når dette ikke er omfattet af det grænseoverskridende samarbejde, med henblik på at opnå større fysisk integration af disse områder
- 3) interregionalt samarbejde for at styrke effektiviteten af samhørighedspolitikken ved at fremme:
 - a) udveksling af erfaringer med fokus på tematiske mål mellem partnere i hele Unionen, herunder i relation til udviklingen i de regioner, der er nævnt i artikel 174 i TEUF, i forbindelse med fastlæggelse og formidling af god praksis, som først og fremmest skal overføres til de operationelle programmer under målet om investering i vækst og beskæftigelse, men også i relevant omfang til samarbejdsprogrammer
 - b) erfaringsudveksling vedrørende fastlæggelse, overførsel og formidling af god praksis i forbindelse med bæredygtig byudvikling, herunder koblinger mellem by og land
 - c) erfaringsudveksling vedrørende fastlæggelse, overførsel og formidling af god praksis og innovative fremgangsmåder i forbindelse med gennemførelse af samarbejdsprogrammer og aktioner samt anvendelsen af EGTS'er
 - d) analyser af udviklingstendenser for målsætningerne om territorial samhørighed, herunder territoriale aspekter af økonomisk og social samhørighed, og harmonisk udvikling af Unionens område gennem undersøgelser, dataindsamling og andre foranstaltninger.

Artikel 3

Geografisk dækning

1. For så vidt angår grænseoverskridende samarbejde ydes der støtte til Unionens regioner på NUTS 3-niveau langs alle indre og ydre landgrænser med undtagelse af sådanne, som er

omfattet af programmer under Unionens eksterne finansielle instrumenter, og til alle Unionens regioner på NUTS 3-niveau langs søgrænser med højst 150 kilometers indbyrdes afstand, med forbehold for eventuelle tilpasninger, der er nødvendige for at sikre sammenhæng og kontinuitet i de samarbejdsprogramområder, der er fastsat for programmeringsperioden 2007-2013.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en afgørelse som fastlægger listen over støtteberettigede grænseområder, opdelt efter hvert samarbejdsprogram. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

På denne liste angives ligeledes de af Unionens regioner på NUTS 3-niveau, som kan komme i betragtning ved tildelingen af EFRU-støtte til grænseoverskridende samarbejde ved alle indre grænser samt de ydre grænser, som er omfattet af Unionens eksterne finansielle instrumenter, såsom ENI i henhold til ENI-retsakten og IPA II i henhold til IPA II-retsakten.

Ved forelæggelse af udkast til grænseoverskridende samarbejdsprogrammer kan medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde og for at sikre sammenhængen i grænseområder anmode om, at regioner på NUTS 3-niveau udover dem, der er opført på listen i den i andet afsnit omhandlede afgørelse, føjes til et givent grænseoverskridende samarbejdsområde.

Kommissionen kan endvidere i den i andet afsnit omhandlede afgørelse, efter anmodning fra den eller de berørte medlemsstater, med henblik på at lette det grænseoverskridende samarbejde hen over søgrænser for regioner i den yderste periferi og med forbehold af bestemmelserne i første afsnit, medtage regioner på NUTS 3-niveau i regioner i den yderste periferi med søgrænser med en indbyrdes afstand på over 150 km blandt de grænseområder, som kan modtage støtte fra de pågældende medlemsstaters tildeling.

2. Med forbehold af artikel 20, stk. 2 og 3, kan grænseoverskridende samarbejdsprogrammer omfatte regioner i Norge og Schweiz og kan også omfatte Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino samt tredjelande eller territorier, der grænser op til regioner i den yderste periferi, som alle svarer til regioner på NUTS 3-niveau.

3. For så vidt angår tværnationalt samarbejde vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter en afgørelse, som fastlægger listen over tværnationale områder, der kan modtage støtte, opdelt efter hvert samarbejdsprogram og omfattende regioner på NUTS 2-niveau, samtidig med at der sikres kontinuitet i dette samarbejde i større sammenhængende områder med udgangspunkt i tidligere programmer, idet der, når det er hensigtsmæssigt, tages hensyn til makroregionale strategier og havområdestrategier. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Ved forelæggelse af udkast til tværnationale samarbejdsprogrammer kan medlemsstaterne anmode om, at der til et bestemt tværnationalt samarbejdsområde føjes flere regioner på NUTS 2-niveau grænsende op til de regioner, der er opført på listen i den i første afsnit omhandlede afgørelse. Medlemsstaterne begrundet en sådan anmodning.

4. Med forbehold af artikel 20, stk. 2 og 3, kan tværnationale samarbejdsprogrammer omfatte regioner i begge følgende tredjelande eller territorier:

a) de tredjelande eller territorier, der er opført eller nævnt i nærværende artikel, stk. 2

b) Færøerne og Grønland.

Med forbehold af artikel 20, stk. 2 og 3, kan tværnationale samarbejdsprogrammer ligeledes omfatte regioner i tredjelande, som er omfattet af Unionens eksterne finansielle instrumenter, såsom ENI i henhold til ENI-retsakten, herunder de berørte regioner i Den Russiske Føderation og IPA II i henhold til IPA II-retsakten. Der stilles årlige bevillinger til rådighed svarende til støtten fra ENI og IPA II til disse programmer, forudsat at programmerne i tilstrækkelig grad sigter mod at nå de relevante eksterne samarbejds mål.

Disse regioner skal svare til regioner på NUTS 2-niveau.

5. For så vidt angår interregionalt samarbejde dækker støtten fra EFRU hele Unionens område.

Med forbehold af artikel 20, stk. 2 og 3, kan interregionale samarbejdsprogrammer dække hele eller dele af de tredjelande eller territorier, som er nævnt i stk. 4, første afsnit, litra a) og b), i nærværende artikel.

6. Til orientering anføres regioner i de tredjelande eller territorier, der er omhandlet i stk. 2 og 4, på de i stk. 1 og 3 nævnte lister.

7. I behørigt begrundede tilfælde kan regionerne i den yderste periferi med det formål at øge effektiviteten af programgennemførelsen samle alle de EFRU-støttebeløb, der er tildelt til grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde, herunder den ekstra tildeling i henhold til artikel 4, stk. 2, i ét samlet program for territorielt samarbejde under overholdelse af de gældende regler for hver af disse tildelinger.

Artikel 4

Midler til målet om europæisk territorielt samarbejde

1. Midlerne til målet om europæisk territorielt samarbejde udgør 2,75 % af de samlede midler, som EFRU, ESF og

Samhørighedsfonden kan disponere over til forpligtelser i programmeringsperioden 2014-2020 og som fastsat i artikel 91, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 (dvs. i alt 8 948 259 330), og fordeles således:

a) 74,05 % (dvs. i alt 6 626 631 760 EUR) til grænseoverskridende samarbejde

b) 20,36 % (dvs. i alt 1 821 627 570 EUR) til tværnationalt samarbejde

c) 5,59 % (dvs. i alt 500 000 000 EUR) til interregionalt samarbejde.

2. Til programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde skal regionerne i den yderste periferi tildeles mindst 150 % af den EFRU-støtte, de modtog i programmeringsperioden 2007-2013 til samarbejdsprogrammer. Derudover afsættes et beløb på 50 000 000 EUR fra støttebeløbet til interregionalt samarbejde til samarbejdet med regioner i den yderste periferi. For så vidt angår tematisk koncentration finder artikel 6, stk. 1, anvendelse på denne ekstra tildeling.

3. Kommissionen meddeler hver medlemsstat dens andel af de i stk. 1, litra a) og b), anførte samlede beløb til grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde opdelt efter år. Befolkningens størrelse i de områder, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, og artikel 3, stk. 3, første afsnit, anvendes som kriterium for den årlige fordeling for hver medlemsstat.

På baggrund af de i henhold til første afsnit meddelte beløb oplyser hver medlemsstat Kommissionen om, hvorvidt og i givet fald hvordan den har anvendt overførselsmuligheden i artikel 5, og om den deraf følgende fordeling af midler mellem de grænseoverskridende og tværnationale programmer, som medlemsstaten deltager i. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter på baggrund af oplysningerne fra medlemsstaterne en afgørelse, som fastlægger en liste over alle samarbejdsprogrammer med angivelse af det samlede beløb for hele EFRU-støtten for hvert program. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

4. Bidraget fra EFRU til grænseoverskridende programmer og havområdeprogrammer under ENI og de grænseoverskridende programmer under IPA II fastsættes af Kommissionen og de pågældende medlemsstater. Det EFRU-bidrag, der er fastsat for hver medlemsstat, må ikke efterfølgende omfordeles blandt de berørte medlemsstater.

5. Støtte fra EFRU til enkelte grænseoverskridende programmer og havområdeprogrammer under ENI og de grænseoverskridende programmer under IPA II ydes under forudsætning af, at beløbene fra ENI og IPA II er af mindst tilsvarende størrelse. De tilsvarende beløb skal holdes inden for det loft, som er fastsat i ENI-retsakten eller IPA II-retsakten.

6. De årlige bevillinger svarende til støtten fra EFRU til de grænseoverskridende programmer og havområdeprogrammer under ENI og de grænseoverskridende programmer under IPA II opføres under de relevante budgetposter for disse instrumenter fra og med regnskabsåret 2014.

7. I 2015 og 2016 tildeles de årlige EFRU-bidrag til programmerne under ENI og IPA II, for hvilke Kommissionen ikke senest den 30. juni har fået forelagt et program i medfør af de grænseoverskridende programmer og havområdeprogrammerne under ENI og i medfør af de grænseoverskridende programmer under IPA II, og som ikke er blevet omfordelt til et andet program inden for samme kategori af eksterne samarbejdsprogrammer, til de interne grænseoverskridende samarbejdsprogrammer som omhandlet i stk. 1, litra a), i hvilke den eller de pågældende medlemsstater deltager.

Er der senest den 30. juni 2017 fortsat grænseoverskridende programmer og havområdeprogrammer under ENI og grænseoverskridende programmer under IPA II, som Kommissionen ikke har fået forelagt, tildeles hele EFRU's bidrag i henhold til stk. 4 til disse programmer for de resterende år indtil 2020, som ikke er blevet omfordelt til et andet vedtaget program i samme kategori af eksterne samarbejdsprogrammer, til de interne grænseoverskridende samarbejdsprogrammer i henhold til stk. 1, litra a), i hvilke den eller de pågældende medlemsstater deltager.

8. Ethvert af de i stk. 4 omhandlede grænseoverskridende programmer og havområdeprogrammer vedtaget af Kommissionen bringes til ophør, eller tildelingen til programmerne reduceres i overensstemmelse med de gældende regler og procedurer, navnlig hvis:

- a) ingen af partnerlandene i programmet har indgået den relevante finansieringsaftale inden udløbet af den frist, der er fastsat i overensstemmelse med ENI-retsakten eller IPA II-retsakten, eller
- b) programmet ikke kan gennemføres som planlagt, på grund af problemer med forbindelserne mellem deltagerlandene.

I sådanne tilfælde tildeles EFRU-støtten i stk. 4 svarende til årlige trancher, der endnu ikke er indgået forpligtelser for, eller årlige trancher, der er blevet forpligtet, men efterfølgende helt eller delvist frigjort inden for samme regnskabsår, og som ikke er blevet omfordelt til et andet program i samme kategori af eksterne samarbejdsprogrammer, til de interne grænseoverskridende samarbejdsprogrammer som omhandlet i stk. 1, litra a), i hvilke den eller de pågældende medlemsstater deltager, efter dennes eller deres anmodning.

9. Kommissionen forelægger det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 150, stk. 1 i forordning (EU) nr. 1303/2013, en årlig oversigt over den finansielle gennemførelse af grænseoverskridende programmer og havområdeprogrammer under ENI og af grænseoverskridende programmer under IPA II, som EFRU bidrager til, i overensstemmelse med nærværende artikel.

Artikel 5

Mulighed for overførsel

Hver medlemsstat kan overføre op til 15 % af sin finansielle tildeling for hvert af de elementer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a) og b), fra et af disse elementer til det andet.

KAPITEL II

Tematisk koncentration og investeringsprioriteter

Artikel 6

Tematisk koncentration

1. Mindst 80 % af EFRU-tildelingen til hvert grænseoverskridende og tværnationale samarbejdsprogram skal være koncentreret om op til højst fire af de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

2. Alle de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 kan indgå i interregionalt samarbejde som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra a), i nærværende forordning.

Artikel 7

Investeringsprioriteter

1. EFRU bidrager inden for sit anvendelsesområde som fastsat i artikel 3 i forordning (EU) nr. 1301/2013 til de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, gennem fælles aktioner som led i grænseoverskridende, tværnationale og interregionale samarbejdsprogrammer. Ud over de investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 5 i forordning (EU) nr. 1301/2013, kan EFRU også yde støtte til følgende investeringsprioriteter under de tematiske mål, der er angivet for hvert element af europæisk territorialt samarbejde:

- a) inden for rammerne af det grænseoverskridende samarbejde:
 - i) fremme af varige arbejdspladser af høj kvalitet og støtte til arbejdskraftens mobilitet gennem integration af grænseoverskridende arbejdsmarkeder, herunder mobilitet på tværs af grænserne, fælles lokale beskæftigelsesinitiativer, informations- og rådgivningstjenester og fælles uddannelse
 - ii) fremme af social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling gennem fremme af ligestillingen mellem kønnene, lige muligheder og integration af lokalsamfund på tværs af grænserne,
 - iii) investering i uddannelse, efteruddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring gennem udvikling og gennemførelse af fælles ordninger for almen og erhvervsrettet uddannelse

- iv) styrkelse institutionel kapacitet for offentlige myndigheder og interessenter og effektiv offentlig forvaltning gennem fremme af retsligt og administrativt samarbejde og samarbejde mellem borgere og institutioner.
- b) inden for rammerne af det tværnationale samarbejde: styrkelse institutionel kapacitet for offentlige myndigheder og interessenter og effektiv offentlig forvaltning gennem udvikling og samordning af makroregionale strategier og havområdestrategier
- c) inden for rammerne af det interregionale samarbejde: styrkelse institutionel kapacitet for offentlige myndigheder og interessenter og effektiv offentlig forvaltning gennem:
- i) formidling af god praksis og ekspertise samt udnyttelse af resultaterne af erfaringsudvekslingen med hensyn til bæredygtig byudvikling, herunder forbindelserne mellem by og land i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b)
 - ii) fremme af erfaringsudveksling for at forbedre effektiviteten af territoriale samarbejdsprogrammer og -aktioner såvel som anvendelsen af EGTS'er i henhold til artikel 2, stk. 3, litra c)
 - iii) forbedring af evidensgrundlaget for at styrke effektiviteten af samhørighedspolitikken og opfyldelsen af de tematiske mål ved analyse af udviklingstendenser i henhold til artikel 2, stk. 3, litra d).
2. Med hensyn til det grænseoverskridende program, Peace, og inden for det tematiske mål om styrkelse af social integration, bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling, bidrager EFRU endvidere til fremme af den sociale og økonomiske stabilitet i de pågældende regioner, navnlig ved hjælp af aktioner til fremme af samhørighed mellem lokalsamfund.

KAPITEL III

Programmering

Artikel 8

Indhold, vedtagelse og ændring af samarbejdsprogrammerne

1. Et samarbejdsprogram skal bestå af prioritetsakser. En prioritetsakse skal, med forbehold af artikel 59 i forordning (EU) nr. 1303/2013, svare til et tematisk mål og omfatte en eller flere af dette tematiske måls investeringsprioriteter i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i nærværende forordning. Såfremt det er relevant og har til formål at øge dets virkning og effektivitet gennem en tematisk sammenhængende, integreret tilgang med henblik på at opfylde målene i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, kan en prioritetsakse i behørigt begrundede tilfælde kombinere én eller flere supplerende investeringsprioriteter fra forskellige tematiske mål for at opnå det maksimale bidrag til den pågældende prioritetsakse.

2. Et samarbejdsprogram skal bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og til opnåelse af økonomisk, social og territorial samhørighed og skal angive:

- a) en begrundelse for valget af tematiske mål og de hertil svarende investeringsprioriteter og finansielle bevillinger under hensyntagen til den fælles strategiske ramme som fastlagt i bilag I til forordning (EU) nr. 1303/2013, baseret på en analyse af behovene i programområdet som helhed og den strategi, der er valgt som svar på disse behov, og omhandle i relevant omfang manglende forbindelsesled i grænseoverskridende infrastruktur under hensyntagen til resultaterne af den forudgående evaluering gennemført i overensstemmelse med artikel 55 i forordning (EU) nr. 1303/2013
- b) for hver prioritetsakse bortset fra teknisk bistand:
 - i) investeringsprioriteter og hertil svarende specifikke mål
 - ii) med henblik på at styrke programmeringens resultatorientering, de forventede resultater for de specifikke mål og de tilsvarende resultatindikatorer med en referenceværdi og en målværdi, som i relevant omfang kvantificeres i overensstemmelse med artikel 16
 - iii) en beskrivelse af arten af og eksempler på aktioner, der skal støttes under hver investeringsprioritet, og deres forventede bidrag til de i nr. i), anførte specifikke mål, herunder de vejledende principper for udvælgelse af operationer og i relevant omfang identificering af de vigtigste målgrupper, specifikke målområder, typer af modtagere den planlagte anvendelse af finansielle instrumenter og større projekter
 - iv) de fælles og specifikke outputindikatorer for hver investeringsprioritet, herunder den kvantificerede målværdi, som forventes at bidrage til resultaterne, i overensstemmelse med artikel 16
 - v) identifikation af gennemførelsestrin samt finansielle indikatorer og outputindikatorer, som skal anvendes som delmål og mål for resultatrammen i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 og bilag II til nævnte forordning.
 - vi) i relevant omfang en sammenfatning af den planlagte anvendelse af teknisk bistand, herunder om nødvendigt aktioner til at styrke den administrative kapacitet hos de myndigheder, der er involveret i forvaltningen og kontrollen af programmerne og støttemodtagerne, og om nødvendigt aktioner for at styrke relevante partners administrative kapacitet til at deltage i gennemførelsen af programmerne

- vii) de tilsvarende interventionskategorier baseret på en nomenklatur vedtaget af Kommissionen og en vejledende fordeling af de programmerede midler
- c) for hver prioritetsakse, som vedrører teknisk bistand:
- i) specifikke mål
- ii) de forventede resultater for hvert specifikt mål og, når det er objektivt begrundet som følge af aktionernes indhold, de tilsvarende resultatindikatorer med et referenceniveau og en målværdi, jf. artikel 16
- iii) en beskrivelse af de aktioner, der skal støttes, og deres forventede bidrag til de i nr. i) omhandlede specifikke mål
- iv) de outputindikatorer, som forventes at bidrage til resultaterne
- v) de tilsvarende interventionskategorier baseret på en nomenklatur vedtaget af Kommissionen og en vejledende fordeling af de programmerede midler.
- Nr. ii) finder ikke anvendelse, hvis Unionens bidrag til en eller flere prioritetsakser, som vedrører teknisk bistand i et samarbejdsprogram, ikke overstiger 15 000 000 EUR.
- d) en finansieringsplan med følgende tabeller (uden opdeling pr. deltagende medlemsstat):
- i) en tabel, der for hvert år, i henhold til bestemmelserne om medfinansieringssatser i artikel 60, 120 og 121 i forordning (EU) nr. 1303/2013, viser den samlede bevilling, der påtænkes afsat som støtte fra EFRU
- ii) en tabel, der for hele programmeringsperioden, for samarbejdsprogrammet og for hver prioritetsakse viser den samlede bevilling, der er afsat som støtte fra EFRU, og den nationale medfinansiering. For prioritetsakser, som kombinerer investeringsprioriteter fra forskellige tematiske mål, skal tabellen angive den samlede finansielle bevilling og den nationale medfinansiering for hver af de tilsvarende tematiske mål. Såfremt den nationale medfinansiering består af offentlig og privat samfinansiering, skal tabellen angive en vejledende fordeling mellem den offentlige og den private del af midlerne. Eventuelle bidrag fra tredjelande, som deltager i programmet, samt EIB's påtænkte deltagelse skal fremgå af tabellen til orientering
- e) en liste over større projekter, som planlægges gennemført i løbet af programmeringsperioden.
- Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende den i første afsnit, litra b), nr. vii), og litra c), nr. v), omhandlede nomenklatur. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013.
3. Samarbejdsprogrammet beskriver under hensyntagen til sit indhold og sine mål den integrerede tilgang til territorial udvikling, herunder i forhold til områder som omhandlet i artikel 174, stk. 3, i TEUF, idet der henvises til partnerskabsaftalerne mellem de deltagende medlemsstater, og viser, hvordan samarbejdsprogrammet bidrager til opfyldelsen af sine mål og forventede resultater, om nødvendigt under angivelse af følgende:
- a) tilgangen til anvendelsen af instrumenter for lokaludvikling styret af lokalsamfundet, og principperne for udpegelse af de områder, hvor det skal gennemføres
- b) principperne for udpegelse af byområder, hvor der skal gennemføres integrerede aktioner til fremme af en bæredygtig udvikling af byområder, og den vejledende tildeling af EFRU-støtten til sådanne aktioner
- c) tilgangen til anvendelsen af instrumentet for integreret territorial investering som omhandlet i artikel 11, i tilfælde som ikke er omfattet af nærværende artikels litra b), og den vejledende finansielle tildeling fra hver prioritetsakse
- d) hvor medlemsstaterne og regionerne deltager i makroregionale strategier og havområdestrategier, bidraget fra de planlagte interventioner i henhold til samarbejdsprogrammet for disse strategier, som er underlagt behovene for programområdet som identificeret af de relevante medlemsstater og, hvor det er relevant, under hensyntagen til de strategisk vigtige projekter, der er udpeget i disse strategier.
4. Samarbejdsprogrammet skal endvidere angive:
- a) gennemførelsesbestemmelserne som:
- i) identificerer forvaltningsmyndigheden, attesteringsmyndigheden, hvis det er relevant, og revisionsmyndigheden
- ii) identificerer det eller de organer, der er udpeget til at udføre kontrolopgaver
- iii) identificerer det eller de organer, der er udpeget som ansvarlige for udførelsen af revisionsopgaver
- iv) fastlægger proceduren for oprettelse af det fælles sekretariat
- v) giver en kortfattet beskrivelse af forvaltnings- og kontrolforanstaltningerne

- vi) fastsætter fordelingen af forpligtelser mellem de deltagende medlemsstater i tilfælde af finansielle korrektioner pålagt af forvaltningsmyndigheden eller Kommissionen
- b) det organ, hvortil Kommissionen skal foretage betalinger
- c) indsatsen for at inddrage de partnere, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) nr. 1303/2013, i udarbejdelsen af samarbejdsprogrammet og disse partners rolle i forberedelsen og gennemførelsen af samarbejdsprogrammet, herunder deres inddragelse i overvågningsudvalget.
5. Samarbejdsprogrammet skal også under henvisning til indholdet i partnerskabsaftalerne og under hensyntagen til medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer fastsætte følgende:
- a) mekanismer til sikring af en effektiv koordinering mellem EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, ELFUL, EMFF og andre finansieringsinstrumenter på EU-plan og nationale finansieringsinstrumenter, herunder koordinering og mulig kombination med Connecting Europe-faciliteten i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013⁽¹⁾, ENI, EUF og IPA II, og med EIB, under hensyntagen til bestemmelserne i bilag I til forordning (EU) nr. 1303/2013, hvor medlemsstater og tredjelande eller territorier deltager i samarbejdsprogrammer, der indebærer anvendelse af EFRU-bevillinger til regioner i den yderste periferi og midler fra EUF, koordineringsmekanismer på et passende niveau for at fremme en effektiv koordinering i anvendelsen af disse bevillinger og midler
- b) en sammenfatning af vurderingen af støttemodtagernes administrative byrde og i relevant omfang af de påtænkte aktioner, ledsaget af en vejledende tidsplan med henblik på at reducere denne byrde.
6. De i stk. 2, første afsnit, litra a), stk. 2, første afsnit, litra b), nr. i)-vii), stk. 3 og stk. 5, litra a), krævede oplysninger skal tilpasses samarbejdsprogrammernes særlige karakter i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), c) og d). De i stk. 2, første afsnit, litra e), og stk. 5, litra b), krævede oplysninger medtages ikke i samarbejdsprogrammerne i henhold til artikel 2, stk. 3, litra c) og d).
7. Hvert samarbejdsprogram omfatter i relevant omfang og under hensyntagen til de berørte medlemsstaters behørigt begrundede vurdering af deres relevans for programmets indhold og mål en beskrivelse af:
- a) de specifikke aktioner for at tage højde for miljøbeskyttelseskrav, ressourceeffektivitet, mindselse af og tilpasning til klimaændringer, modstandsdygtighed over for katastrofer og risikoforebyggelse og risikostyring i forbindelse med udvælgelsen af operationer
- b) de specifikke aktioner til at fremme lige muligheder og forhindre forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering under forberedelsen, udformningen og gennemførelsen af samarbejdsprogrammet, og navnlig i forbindelse med adgangen til finansiering, idet der tages hensyn til behovene hos de forskellige målgrupper med risiko for forskelsbehandling, og navnlig kravene om sikring af adgang for personer med handicap
- c) samarbejdsprogrammets bidrag til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder og i givet fald foranstaltningerne til at sikre integrering af kønsaspektet på program- og operationsniveau.
- Første afsnit, litra a) og b), finder ikke anvendelse på samarbejdsprogrammer i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), c) og d).
8. Samarbejdsprogrammer i henhold til artikel 2, stk. 3, litra c) og d), skal definere støttemodtageren(erne), evt. med angivelse af proceduren for tildeling af støtte.
9. De deltagende medlemsstater og, når de har efterkommet opfordringen til at deltage i samarbejdsprogrammet, tredjelande eller territorier bekræfter i givet fald skriftligt, at de er indforstået med indholdet af et samarbejdsprogram, inden det forelægges for Kommissionen. Ifølge denne aftale forpligter samtlige deltagende medlemsstater og i relevant omfang tredjelande eller territorier sig ligeledes til at levere den nødvendige medfinansiering til gennemførelse af samarbejdsprogrammet, og tredjelande eller territorier forpligter sig i relevant omfang til at bidrage økonomisk.
- Uanset første afsnit hører de berørte medlemsstater, hvis der er tale om samarbejdsprogrammer, som omfatter regioner i den yderste periferi og tredjelande eller territorier, de respektive tredjelande eller territorier, inden samarbejdsprogrammerne forelægges for Kommissionen. I så fald kan tredjelandenes eller territoriernes tilslutning til indholdet af samarbejdsprogrammerne og deres eventuelle bidrag i stedet for fremgå af de formelt godkendte protokoller fra høringssmøderne med tredjelandene eller territorierne eller fra de regionale samarbejdsorganisationers forhandlinger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

10. De deltagende medlemsstater og, når de har efterkommet opfordringen til at deltage i samarbejdsprogrammet, tredjelande eller territorier udarbejder samarbejdsprogrammerne i overensstemmelse med den model, som er vedtaget af Kommissionen.

11. Kommissionen vedtager den i stk. 10 omhandlede model ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

12. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af gennemførelsesretsakter om godkendelse af alle elementer herunder fremtidige ændringer, som er omfattet af denne artikel, undtagen de elementer, som er omfattet af stk. 2, litra b), nr. vii), stk. 2, litra d) nr. v), stk. 2, litra e), stk. 4, litra a), nr. i), og litra c), samt stk. 5 og 7, i denne artikel, som fortsat hører under de deltagende medlemsstaters ansvar.

13. Forvaltningsmyndigheden meddeler Kommissionen enhver afgørelse, der ændrer de elementer af samarbejdsprogrammet, som ikke er omfattet af Kommissionens afgørelse, jf. stk. 12, senest en måned efter datoen for afgørelsen om ændring. I afgørelsen om ændring anføres datoen for dens ikrafttræden, som ikke må være tidligere end datoen for vedtagelsen.

Artikel 9

Fælles handlingsplan

Ved gennemførelse af en fælles handlingsplan som omhandlet i artikel 104, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, hvor ansvaret ligger hos en EGTS som støttemodtager, kan medarbejderne i det fælles sekretariat for samarbejdsprogrammet og medlemmerne af EGTS'ens forsamling blive medlemmer af styringsudvalget som nævnt i artikel 108, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013. Medlemmerne af forsamlingen for EGTS'en må ikke udgøre flertallet i styringsudvalget.

Artikel 10

Lokal udvikling styret af lokalsamfundet

Lokal udvikling styret af lokalsamfundet, jf. artikel 32 i forordning (EU) nr. 1303/2013, kan gennemføres inden for rammerne af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, forudsat at den lokale udviklingsgruppe er sammensat af repræsentanter fra mindst to lande, hvoraf den ene er en medlemsstat.

Artikel 11

Integreret territorial investering

I forbindelse med samarbejdsprogrammer er det formidlende organ, som varetager forvaltningen og gennemførelsen af en integreret territorial investering som omhandlet i artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013, enten et retligt organ, som er oprettet i henhold til lovgivningen i et af de deltagende lande, forudsat at det er oprettet af de offentlige myndigheder eller organer fra mindst to deltagende lande eller en EGTS.

Artikel 12

Udvælgelse af operationer

1. Operationer, som gennemføres inden for rammerne af samarbejdsprogrammer, udvælges af et overvågningsudvalg som omhandlet i artikel 47 i forordning (EU) nr. 1303/2013. Dette overvågningsudvalg kan nedsætte et styringsudvalg, der under dets ansvar varetager udvælgelsen af operationer.

2. Operationer, som udvælges i forbindelse med grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde, skal omfatte støttemodtagere fra mindst to deltagende lande, heraf mindst én fra en medlemsstat. En operation kan gennemføres i et enkelt land, hvis der kan påvises grænseoverskridende eller tværnationale virkninger og fordele.

Operationer under interregionalt samarbejde som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra a) og b), skal omfatte støttemodtagere fra mindst tre lande, heraf mindst to medlemsstater.

Betingelserne i første afsnit finder ikke anvendelse på operationer under det grænseoverskridende program, Peace, mellem Nordirland og grænseområderne i Irland til støtte for fred og forsoning, jf. artikel 7, stk. 2.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 kan en EGTS eller et andet retligt organ, som er oprettet i henhold til lovgivningen i et af de deltagende lande, være en modtager for en operation forudsat, at den er oprettet af offentlige myndigheder eller organer fra mindst to deltagende lande, når der er tale om grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde, og fra mindst tre deltagende lande, når der er tale om interregionalt samarbejde.

Et retligt organ, som gennemfører et finansielt instrument, eller en holdingfond kan være en modtager for en operation, uden at det i første afsnit omhandlede krav til dets sammensætning finder anvendelse.

4. Støttemodtagerne samarbejder om udvikling og gennemførelse af operationerne. Desuden samarbejder de om personale eller finansiering af operationerne, eller om begge dele.

For så vidt angår operationer i programmer etableret mellem regioner i den yderste periferi og tredjelande eller territorier kræves det kun, at støttemodtagerne samarbejder på to af de i første afsnit nævnte områder.

5. Forvaltningsmyndigheden forelægger for den ledende støttemodtager eller en modtager for hver operation et dokument med angivelse af betingelserne for støtte til operationen, herunder de specifikke krav vedrørende de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres i forbindelse med operationen, finansieringsplanen og fristen for gennemførelse.

Artikel 13

Støttemodtagere

1. Deltager to eller flere støttemodtagere i en operation under et samarbejdsprogram, skal en af disse af samtlige støttemodtagere udpeges til ledende støttemodtager.

2. Den ledende støttemodtager skal:

- a) fastlægge samarbejdet med andre støttemodtagere i form af en aftale, der blandt andet omfatter bestemmelser om forsvarlig økonomisk forvaltning af de midler, der er afsat til operationen, herunder bestemmelser om inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb
- b) påtage sig ansvaret for at sikre gennemførelsen af operationen som helhed
- c) sikre, at de udgifter, der er opgivet af samtlige støttemodtagere, er anvendt på at gennemføre operationen og svarer til de aktiviteter, der er aftalt mellem samtlige støttemodtagere, og at de stemmer overens med det dokument, som forvaltningsmyndigheden har forelagt i henhold til artikel 12, stk. 5
- d) sikre, at de udgifter, der er opgivet af andre støttemodtagere, er blevet kontrolleret af en eller flere tilsynsførende, hvis denne kontrol ikke foretages af forvaltningsmyndigheden i henhold til artikel 23, stk. 3.

3. Medmindre andet er angivet i de i henhold til stk. 2, litra a), indgåede aftaler, sikrer den ledende støttemodtager, at de øvrige støttemodtagere modtager det samlede bidrag fra fondene hurtigst muligt. Der foretages ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke nogen specifik afgift eller andre afgifter med tilsvarende virkning, der kan nedsætte beløbet til de øvrige modtagere.

4. Ledende støttemodtagere skal være etableret i en medlemsstat, der deltager i samarbejdsprogrammet. Medlemsstater og tredjelande eller territorier, der deltager i et samarbejdsprogram, kan dog aftale, at den ledende støttemodtager kan være etableret i et tredjeland eller på et territorium, som deltager i samarbejdsprogrammet, forudsat at forvaltningsmyndigheden har sikret sig, at den ledende støttemodtager kan udføre opgaverne i stk. 2 og 3, og at kravene til forvaltning, kontrol og revision er opfyldt.

5. Enemodtagere skal være registreret i en medlemsstat, der deltager i samarbejdsprogrammet. De kan dog være registreret i en medlemsstat, der ikke deltager i programmet, forudsat at betingelserne i artikel 12, stk. 3, er overholdt.

KAPITEL IV

Overvågning og evaluering

Artikel 14

Gennemførelsesrapporter

1. Forvaltningsmyndigheden forelægger senest den 31. maj 2016 og senest denne dato hvert efterfølgende år til og med 2023 Kommissionen en årlig gennemførelsesrapport i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013. Gennemførelsesrapporten for 2016 omfatter regnskabsårene 2014 og 2015 samt perioden fra startdatoen for udgifternes støtteberettigelsesperiode indtil den 31. december 2013.

2. For de rapporter, som forelægges i 2017 og 2019, er den i stk. 1 nævnte frist den 30. juni.

3. De årlige gennemførelsesrapporter skal indeholde oplysninger om:

- a) gennemførelsen af samarbejdsprogrammet i henhold til artikel 50, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013
- b) i relevant omfang fremskridt i forberedelsen og gennemførelsen af større projekter og fælles handlingsplaner.

4. I de årlige gennemførelsesrapporter for 2017 og 2019 angives og vurderes de oplysninger, som kræves i henhold til henholdsvis stk. 4 og stk. 5 i artikel 50 i forordning (EU) nr. 1303/2013, og de i stk. 2 i nærværende artikel nævnte oplysninger sammen med følgende oplysninger:

- a) fremskridt i gennemførelsen af evalueringsplanen og opfølgningen af evalueringsresultaterne
- b) resultaterne af de informations- og pr-foranstaltninger, der er gennemført under kommunikationsstrategien
- c) inddragelse af partnere i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af samarbejdsprogrammet.

De årlige gennemførelsesrapporter for 2017 og 2019 kan, afhængigt af indholdet af og målene for hvert samarbejdsprogram, angive oplysninger om og vurdere følgende:

- a) fremskridt i gennemførelsen af den integrerede tilgang til territorial udvikling, herunder bæredygtig udvikling af byområder, og lokal udvikling styret af lokalsamfundet inden for rammerne af samarbejdsprogrammet

- b) fremskridt i gennemførelsen af aktioner til styrkelse af myndighedernes og støttemodtagernes kapacitet til at forvalte og anvende EFRU
- c) i relevant omfang bidraget til makroregionale strategier og havområdestrategier
- d) de specifikke aktioner, der træffes for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og fremme ikke-forskelsbehandling, navnlig adgang for personer med handicap, og ordninger, som gennemføres for at sikre integrering af kønsaspektet i forbindelse med samarbejdsprogrammet og dets operationer
- e) aktioner med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling
- f) fremskridt med gennemførelsen af aktioner inden for området social innovation

5. De årlige og endelige gennemførelsesrapporter udarbejdes på baggrund af modeller vedtaget af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Artikel 15

Årlig status

Det årlige statusmøde afholdes i overensstemmelse med artikel 51 i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Afholdes der ikke et årligt statusmøde i henhold til artikel 51, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013, kan den årlige status foregå skriftligt.

Artikel 16

Indikatorer for målet om europæisk territorialt samarbejde

1. De i bilaget til denne forordning nævnte fælles outputindikatorer, programspecifikke resultatindikatorer og i givet fald programspecifikke outputindikatorer anvendes i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013 og artikel 8, stk. 2, første afsnit, litra b), nr. ii) og iv), og litra c), nr. ii) og iv), i nærværende forordning.

2. For fælles og programspecifikke outputindikatorer fastsættes referenceniveauet til nul. Der fastsættes kumulative, kvantificerede målværdier for disse indikatorer for 2023.

3. Med hensyn til de programspecifikke resultatindikatorer, der vedrører investeringsprioriteter, anvendes der for referenceniveauet de seneste tilgængelige data, og der fastsættes mål for 2023. Disse mål kan udtrykkes kvantitativt eller kvalitativt.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29 med henblik på at ændre listen over fælles outputindikatorer i bilaget for at foretage tilpasninger, hvor det er berettiget for at sikre en effektiv evaluering af fremskridtene i programgennemførelsen.

Artikel 17

Teknisk bistand

Den del af støtten fra EFRU, der er afsat til teknisk bistand, begrænses til 6 % af det samlede beløb afsat til et samarbejdsprogram. For så vidt angår programmer med en samlet bevilling på højst 50 000 000 EUR begrænses den del af støtten fra EFRU, der er afsat til teknisk bistand, til 7 % af det samlede afsatte beløb, men udgør mindst 1 500 000 EUR og højst 3 000 000 EUR.

KAPITEL V

Støtteberettigelse

Artikel 18

Regler om udgifters støtteberettigelse

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29 for at fastsætte specifikke bestemmelser vedrørende udgifters støtteberettigelse i forbindelse med samarbejdsprogrammer for så vidt angår personaleomkostninger, kontor- og administrationsudgifter, rejse- og opholdsudgifter, udgifter til ekstern ekspertbistand og tjenesteydelser samt udgifter til udstyr. Kommissionen giver samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om de delegerede retsakter, som den har vedtaget i overensstemmelse med artikel 29, senest den 22. april 2014.

2. Uden at det berører støtteberettigelsesbestemmelserne fastsat i eller på grundlag af artikel 65-71 i forordning (EU) nr. 1303/2013, forordning (EU) nr. 1301/2013, nærværende forordning eller den i stk. 1, i nærværende artikel omhandlede delegerede retsakt fastsætter de medlemsstater, der deltager i overvågningsudvalget, supplerende støtteberettigelsesbestemmelser for samarbejdsprogrammet som helhed.

3. For så vidt angår forhold, der ikke er omfattet af støtteberettigelsesbestemmelserne fastsat i eller på grundlag af artikel 65-71 i forordning (EU) nr. 1303/2013, forordning (EU) nr. 1301/2013, den i stk. 1, i nærværende artikel omhandlede delegerede retsakt eller i de bestemmelser, som de deltagende medlemsstater har fastsat i fællesskab i overensstemmelse med stk. 2, finder national lovgivning i den medlemsstat, hvor udgifterne er afholdt, anvendelse.

Artikel 19

Personaleomkostninger

Personaleomkostningerne ved en operation kan beregnes som et fast beløb på op til 20 % af de direkte omkostninger (uden personaleomkostninger).

*Artikel 20***Lokaliseringens betydning for operationers støtteberettigelse i samarbejdsprogrammer**

1. Operationer under samarbejdsprogrammer, som er undergivet undtagelsesbestemmelserne i stk. 2 og 3, skal være lokaliseret i den del af programområdet, der omfatter Unionens område ("Unionens del af programområdet").

2. Forvaltningsmyndigheden kan acceptere, at en operation helt eller delvist gennemføres uden for Unionens del af programområdet, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) operationen er til gavn for programområdet

b) det samlede beløb, der er afsat inden for rammerne af samarbejdsprogrammet til operationer uden for Unionens del af programområdet, overstiger ikke 20 % af EFRU-støtten på programniveau eller 30 % i tilfælde af samarbejdsprogrammer, hvor Unionens del af programområdet omfatter regioner i den yderste periferi

c) forvaltnings- og revisionsmyndighedernes forpligtelser i relation til forvaltning, kontrol og revision vedrørende operationen opfyldes af de myndigheder, der er ansvarlige for samarbejdsprogrammet, eller de myndigheder, der er ansvarlige for samarbejdsprogrammet, indgår aftaler med myndighederne i den medlemsstat eller det tredjeland eller territorium, hvor operationen gennemføres.

3. For så vidt angår operationer vedrørende teknisk bistand eller pr-aktiviteter og kapacitetsopbygning kan udgifterne afholdes uden for Unionens del af programområdet, forudsat at betingelserne i stk. 2, litra a) og c) er opfyldt.

*KAPITEL VI***Forvaltning, kontrol og udpegelse***Artikel 21***Udpegelse af myndigheder**

1. Med henblik på artikel 123, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 udpeger de medlemsstater, der deltager i et samarbejdsprogram, en enkelt forvaltningsmyndighed, med henblik på anvendelse af artikel 123, stk. 2, i nævnte forordning, en enkelt attesteringsmyndighed, og med henblik på artikel 123, stk. 4, i nævnte forordning, en enkelt revisionsmyndighed. Forvaltningsmyndigheden og revisionsmyndigheden skal være etableret i samme medlemsstat.

Medlemsstater, der deltager i et samarbejdsprogram, kan udpege forvaltningsmyndigheden til også at være ansvarlig for at udføre attesteringsmyndighedens funktioner. En sådan udpegelse

foregriber ikke tildelingen af forpligtelser i forhold til anvendelsen af finansielle korrektioner blandt de deltagende medlemsstater som fastlagt i samarbejdsprogrammet.

2. Attesteringsmyndigheden modtager betalinger fra Kommissionen og foretager som hovedregel udbetalinger til den ledende støttemodtager i henhold til artikel 132 i forordning (EU) nr. 1303/2013.

3. Proceduren for udpegelse af forvaltningsmyndigheden og i givet fald attesteringsmyndigheden, jf. artikel 124 i forordning (EU) nr. 1303/2013, gennemføres af den medlemsstat, hvor myndigheden befinder sig.

*Artikel 22***Europæisk gruppe for territorielt samarbejde**

Medlemsstater, der deltager i et samarbejdsprogram, kan gøre brug af en EGTS med henblik på at gøre den ansvarlig for forvaltningen af samarbejdsprogrammet eller dele heraf, navnlig ved at lade den varetage forvaltningsmyndighedens opgaver.

*Artikel 23***Forvaltningsmyndighedens funktioner**

1. Med forbehold af stk. 4 i nærværende artikel, varetager forvaltningsmyndigheden for et samarbejdsprogram de funktioner, der er nævnt i artikel 125 i forordning (EU) nr. 1303/2013.

2. Forvaltningsmyndigheden opretter i samråd med de medlemsstater og eventuelle tredjelands, der deltager i et samarbejdsprogram, et fælles sekretariat.

Det fælles sekretariat bistår forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget i deres respektive funktioner. Det fælles sekretariat informerer ligeledes potentielle støttemodtagere om støttemuligheder under samarbejdsprogrammerne og bistår modtagerne i forbindelse med gennemførelsen af operationer.

3. Er forvaltningsmyndigheden en EGTS, foretages verificering i henhold til artikel 125, stk. 4, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013 af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar, i det mindste for de medlemsstater og tredjelands eller territorier, fra hvilke der er medlemmer, som deltager i den pågældende EGTS.

4. Foretager forvaltningsmyndigheden ikke verifikationer i henhold til artikel 125, stk. 4, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013 for hele programområdet, eller foretages verifikationer ikke af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar for de medlemsstater og tredjelands eller territorier, fra hvilke der er medlemmer, som deltager i EGTS'en, jf. stk. 3, udpeger hvert medlemsland eller, når det har efterkommet opfordringen til at deltage i samarbejdsprogrammet, tredjelandet eller territoriet et organ eller en person, som har ansvar for at foretage sådanne verifikationer i forbindelse med støttemodtagere på dets område (den(de) "tilsynsførende").

De i første afsnit nævnte tilsynsførende kan være de samme organer, som er ansvarlige for at udføre sådanne verifikationer i forbindelse med de operationelle programmer under målet om investering i vækst og beskæftigelse, eller, for så vidt angår tredjelande, for sammenlignelige verifikationer, der foretages under Unionens eksterne politikinstrumenter.

Forvaltningsmyndigheden sikrer sig, at de udgifter, som hver enkelt støttemodtager, som deltager i operationen, har afholdt, er blevet verificeret af en udpeget tilsynsførende.

Hver medlemsstat sikrer, at en støttemodtagers udgifter kan verificeres inden for en frist på tre måneder fra den pågældende støttemodtagers indgivelse af dokumenterne.

Medlemsstater eller, når de har efterkommet opfordringen til at deltage i samarbejdsprogrammet, tredjelande er hver især ansvarlige for verifikationer, der gennemføres på deres område.

5. Kan leveringen af medfinansierede varer og tjenesteydelser kun verificeres for den samlede operation, foretages verifikationen af forvaltningsmyndigheden eller den tilsynsførende i den medlemsstat, hvor den ledende støttemodtager er etableret.

Artikel 24

Attesteringsmyndighedens funktioner

Attesteringsmyndigheden for et samarbejdsprogram varetager de funktioner, der er fastlagt i artikel 126 i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Artikel 25

Revisionsmyndighedens funktioner

1. De medlemsstater og tredjelande, der deltager i et samarbejdsprogram, kan bemyndige revisionsmyndigheden til direkte at varetage de funktioner, som er nævnt i artikel 127 i forordning (EU) nr. 1303/2013, for hele det område, der er omfattet af samarbejdsprogrammet. De angiver, hvornår revisionsmyndigheden skal bistås af en revisor fra en medlemsstat eller et tredjeland.

2. Er revisionsmyndigheden ikke i besiddelse af den i stk. 1 nævnte bemyndigelse, bistås den af en revisorgruppe, som består af en repræsentant fra hver af de medlemsstater eller tredjelande, der deltager i samarbejdsprogrammet, og varetager de funktioner, der er fastlagt i artikel 127 i forordning (EU) nr. 1303/2013. Medlemsstater eller, når de har efterkommet opfordringen til at deltage i samarbejdsprogrammet, tredjelande er hver især ansvarlige for revisioner, der gennemføres på deres område.

Hver repræsentant fra hver medlemsstat eller hvert tredjeland, som deltager i samarbejdsprogrammet, er ansvarlig for at fremlægge de faktuelle oplysninger om udgifter, som er afholdt på dens eller dets område, som kræves af revisionsmyndigheden med henblik på at foretage en vurdering.

Gruppen af revisorer nedsættes senest tre måneder efter afslutningen af godkendelse af samarbejdsprogrammet. Gruppen fastsætter selv sin forretningsorden og ledes af samarbejdsprogrammets revisionsmyndighed.

3. Revisorerne er funktionelt uafhængige af de tilsynsførende, som foretager kontrol i henhold til artikel 23.

KAPITEL VII

Tredjelandes deltagelse i tværnationale og interregionale samarbejdsprogrammer

Artikel 26

Gennemførelsesbetingelser for tredjelandes deltagelse

De gældende betingelser for programgennemførelsen med hensyn til finansiel forvaltning samt programmering, overvågning, evaluering og kontrol af tredjelandes deltagelse gennem bidrag fra IPA II- og ENI-midler til tværnationale og interregionale samarbejdsprogrammer, fastsættes i de pågældende samarbejdsprogrammer og også om nødvendigt i finansieringsaftaler mellem Kommissionen, de enkelte tredjelandes regeringer og den medlemsstat, som er værtsland for det pågældende samarbejdsprogrammes forvaltningsmyndighed. Betingelserne for programgennemførelsen skal være forenelige med reglerne for Unionens samhørighedspolitik.

KAPITEL VIII

Finansiel forvaltning

Artikel 27

Budgetforpligtelser, betalinger og inddrivelse

1. Støtten fra EFRU til samarbejdsprogrammer indbetales på én konto uden nationale underkonti.

2. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at uretmæssigt udbetalte beløb inddrives fra den ledende støttemodtager eller enemodtageren. Støttemodtagerne tilbagebetaler uretmæssigt udbetalte beløb til den ledende støttemodtager.

3. Er den ledende støttemodtager ikke i stand til at sikre, at de øvrige støttemodtagere tilbagebetaler uretmæssigt udbetalte beløb, eller kan forvaltningsmyndigheden ikke sikre tilbagebetaling fra den ledende støttemodtager eller enemodtageren, skal den medlemsstat eller det tredjeland, på hvis område den pågældende støttemodtager er etableret eller registreret, hvis der er tale om en EGTS, tilbagebetale ethvert beløb, der uretmæssigt blev udbetalt til den pågældende støttemodtager, til forvaltningsmyndigheden. Forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for tilbagebetaling af de pågældende beløb til Unionens almindelige budget i overensstemmelse med fordelingen af forpligtelser mellem de deltagende medlemsstater som fastlagt i samarbejdsprogrammet.

*Artikel 28***Anvendelse af euroen**

Uanset artikel 133 i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal udgifter udtrykt i en anden valuta end euro omregnes til euro af støttemodtagerne ved hjælp af Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs i den måned, hvor udgifterne blev enten

- (a) afholdt, eller
- (b) forelagt forvaltningsmyndigheden eller den tilsynsførende med henblik på verificering i overensstemmelse med artikel 23 i nærværende forordning, eller
- (c) meddelt den ledende støttemodtager.

Den valgte metode angives i samarbejdsprogrammet og finder anvendelse på alle støttemodtagere.

Omregningen kontrolleres af forvaltningsmyndigheden eller den tilsynsførende i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor støttemodtageren er etableret.

*KAPITEL IX***Afsluttende bestemmelser***Artikel 29***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 4, og artikel 18, stk. 1, tillægges Kommissionen fra den 21. december 2013 indtil den 31. december 2020.
3. Den i artikel 16, stk. 4, og artikel 18, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
R. ŠADŽIUS
Formand

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 4, og artikel 18, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 30***Overgangsbestemmelser**

1. Denne forordning berører ikke fortsættelse eller ændring, herunder hel eller delvis annullering, af støtte, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1080/2006, eller enhver anden lovgivning, der gælder for denne støtte den 31. december 2013. Nævnte forordning eller sådan anden gældende lovgivning finder således fortsat anvendelse efter den 31. december 2013 for denne støtte eller de pågældende operationer indtil deres afslutning. Med henblik på dette stykke omfatter støtte operationelle programmer og store projekter.

2. Ansøgninger om støtte, som er indgivet eller godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1080/2006 inden den 1. januar 2014, forbliver gyldige.

*Artikel 31***Revision**

Europa-Parlamentet og Rådet tager senest den 31. december 2020 denne forordning op til revision i overensstemmelse med artikel 178 i TEUF.

*Artikel 32***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4, 27 og 28 finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

BILAG

FÆLLES OUTPUTINDIKATORER FOR MÅLET OM EUROPÆISK TERRITORIALT SAMARBEJDE

	ENHED	BETEGNELSE
Produktiv investering		
	virksomheder	Antal virksomheder, der modtager støtte
	virksomheder	Antal virksomheder, der modtager tilskud
	virksomheder	Antal virksomheder, der modtager finansiel støtte (undtagen tilskud)
	virksomheder	Antal virksomheder, der modtager ikke-finansiel støtte
	virksomheder	Antal nye virksomheder, der modtager støtte
	virksomheder	Antal virksomheder, der deltager i grænseoverskridende, tværnationale eller interregionale forskningsprojekter
	organisationer	Antal forskningsinstitutioner, der deltager i grænseoverskridende, tværnationale eller interregionale forskningsprojekter
	EUR	Private investeringer, der modsvarer offentlig støtte til virksomheder (tilskud)
	EUR	Private investeringer, der modsvarer offentlig støtte til virksomheder (undtagen tilskud)
	fuldtids-ækvivalenter	Øget beskæftigelse i støttede virksomheder
Bæredygtig turisme	besøg/år	Stigning i det forventede antal besøg på støttede kultur- og naturarvssteder og attraktioner
Ikt-infrastruktur	husstande	Yderligere husstande med adgang til bredbånd på mindst 30 Mbps
Transport		
Jernbane	km	Samlet længde af nye jernbanelinjer
		heraf: TEN-T
	km	Samlet længde af ombyggede eller opgraderede jernbanelinjer
		heraf: TEN-T
Veje	km	Samlet længde af nyanlagte veje
		heraf: TEN-T
	km	Samlet længde af ombyggede eller opgraderede veje
		heraf: TEN-T
Bytransport	km	Samlet længde af nye eller forbedrede sporvogns- og metro-linjer
Indre vandveje	km	Samlet længde af nye eller forbedrede indre vandveje
Miljø		
Fast affald	tons/år	Yderligere kapacitet til genvinding af affald

	ENHED	BETEGNELSE
Vandforsyning	personer	Antal personer, som har fået adgang til en bedre vandforsyning
Behandling af spildevand	person-ækvivalenter	Antal personer, som har fået adgang til bedre spildevandsrensning
Risikoforebyggelse og -styring	personer	Antal personer omfattet af foranstaltninger til beskyttelse mod oversvømmelser
	personer	Antal personer omfattet af foranstaltninger til beskyttelse mod skovbrande
Retableringsareal	hektar	Retableret areal i alt
Natur og biodiversitet	hektar	Overfladeareal af levesteder, der har modtaget støtte med henblik på opnåelse af en bedre bevaringsstatus
Forskning, innovation		
	fuldtids-ækvivalenter	Antal nye forskere i støttede enheder
	fuldtids-ækvivalenter	Antal forskere, der arbejder i forbedrede forskningsinfrastrukturfaciliteter
	virksomheder	Antal virksomheder, der samarbejder med forskningsinstitutioner
	EUR	Private investeringer, der supplerer den offentlige støtte til innovations- eller F&U-projekter
	virksomheder	Antal virksomheder, der har modtaget støtte med henblik på at introducere produkter, som er nye på markedet
	virksomheder	Antal virksomheder, der har modtaget støtte med henblik på at introducere produkter, som er nye for virksomheden
Energi og klimaændringer		
Vedvarende energikilder	MW	Yderligere kapacitet til produktion af vedvarende energi
Energieffektivitet	husstande	Antal husholdninger med forbedret klassificering efter energiforbrug
	kWh/år	Nedgang i årligt primært energiforbrug i offentlige bygninger
	brugere	Antal nye energibrugere, som er tilsluttet intelligente net
Reduktion af drivhusgasemissioner	tons CO ₂ -ækv.	Anslået årlig reduktion af drivhusgasemissioner
Social infrastruktur		
Pasning og undervisning af børn	personer	Den støttede børnepasnings- og undervisningsinfrastrukturs kapacitet
Sundhed	personer	Del af befolkningen omfattet af forbedrede sundhedstjenester
Byudvikling, specifikke indikatorer		
	personer	Antal personer bosat i områder med integrerede byudviklingsstrategier
	antal m ²	Åbne arealer, der er blevet anlagt eller rehabiliteret i byområder

	ENHED	BETEGNELSE
	antal m ²	Opførte eller renoverede offentlige bygninger og erhvervsbygninger i byområder
	Boliger	Rehabiliterede boliger i byområder
Arbejdsmarked og uddannelse ⁽¹⁾		
	Personer	Antal deltagere i initiativer til fremme af grænseoverskridende mobilitet
	Personer	Antal deltagere i fælles lokale beskæftigelsesinitiativer og fælles uddannelsesprojekter
	Personer	Antal deltagere i projekter til fremme af ligestillingen mellem kvinder og mænd, lige muligheder og social integration på tværs af grænserne
	Personer	Antal deltagere i fælles uddannelsesprogrammer til fremme af beskæftigelsen blandt unge, uddannelsesmuligheder og højere uddannelser og erhvervsuddannelse på tværs af grænserne

⁽¹⁾ Deltageroplysningerne vil i relevant omfang blive inddelt efter arbejdsmarkedsstatus ("beskæftigede", "ledige", "langtidsledige", "ikke-erhvervsaktive" eller "ikke-erhvervsaktive og ikke under uddannelse").

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring vedrørende anvendelse af artikel 6 i EFRU-forordningen, artikel 15 i ETS-forordningen og artikel 4 i Samhørighedsfondforordningen

Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig Kommissionens tilsagn til EU-lovgiverne om, at de fælles outputindikatorer for EFRU-forordningen, ETS-forordningen og Samhørighedsfondforordningen, som medtages i et bilag til hver enkelt forordning, er resultatet af en lang forberedende proces med inddragelse af evalueringsekspertes fra både Kommissionen og medlemsstaterne, og at de i princippet forventes at forblive stabile.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1300/2013

af 17. december 2013

om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 177, stk. 2

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 174, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen udvikle og fortsætte sin indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Samhørighedsfonden, som oprettes ved denne forordning, bør derfor yde et finansielt bidrag til projekter på miljøområdet og på området for transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽³⁾ fastlægger de bestemmelser, som er fælles for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond. Nævnte forordning udgør en ny ramme for de europæiske struktur- og investeringsfonde, herunder Samhøri-

hedsfonden. Det er derfor nødvendigt at specificere opgaverne for Samhørighedsfonden i forhold til denne ramme og i forhold til det formål, Samhørighedsfonden tildeles i TEUF.

- (3) Der bør fastsættes særlige bestemmelser om den type aktiviteter, der kan støttes af Samhørighedsfonden for at bidrage til investeringsprioriteterne inden for de tematiske mål, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 1303/2013.
- (4) Unionen bør gennem Samhørighedsfonden kunne bidrage til aktioner til opfyldelse af dens miljømålsætninger i overensstemmelse med artikel 11 og 191 i TEUF, nemlig energieffektivitet og brug af vedvarende energi og til aktioner i andre grene af transportsektoren end de transeuropæiske net, jernbanetransport, transport ad indre vandveje og søtransport, intermodale transportsystemer og disses interoperabilitet, styring af vej-, sø- og lufttransport, renere bytransport og kollektive transportmidler.
- (5) Det bør bemærkes, at i de tilfælde hvor foranstaltninger på baggrund af artikel 192, stk. 1, i TEUF indebærer udgifter, der skønnes uforholdsmæssigt store for en medlemsstats offentlige myndigheder, og hvor der ydes finansiell støtte fra Samhørighedsfonden i medfør af artikel 192, stk. 5, i TEUF skal forureneren betaler-princippet stadigvæk finde anvendelse.
- (6) Projekter inden for det transeuropæiske transportnet (TEN-T), som støttes af Samhørighedsfonden, skal være i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 ⁽⁴⁾. For at koncentrere indsatsen i den henseende bør projekter af fælles interesse som defineret i nævnte forordning prioriteres.
- (7) Investeringer med henblik på nedbringelse af drivhusgasemissionerne fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁵⁾, bør ikke være berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, da de allerede modtager midler i forbindelse med anvendelsen af nævnte direktiv. Denne

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 38.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 143.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1315(EU) om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- udelukkelse bør ikke begrænse muligheden for at bruge Samhørighedsfonden til at støtte aktiviteter, der ikke er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, heller ikke selv om disse aktiviteter gennemføres af de samme økonomiske aktører og omfatter aktiviteter som f.eks. energieffektivitetsinvesteringer i kraftvarmeproduktion og i fjernvarmenet, intelligente systemer til distribution, lagring og transmission af energi og foranstaltninger, der har til formål at nedbringe luftforureningen, og heller ikke selv om en af de indirekte virkninger af sådanne aktiviteter er at nedbringe drivhusgasemissionerne, eller de er nævnt i den nationale plan, der er omhandlet i direktiv 2003/87/EF.
- (8) Investeringer i boliger undtagen til fremme af energieffektivitet eller brug af vedvarende energi kan ikke være berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, da dette falder uden for anvendelsesområdet for støtte fra Samhørighedsfonden som defineret i TEUF.
- (9) For at fremskynde udviklingen af en transportinfrastruktur i hele Unionen bør Samhørighedsfonden støtte transportinfrastrukturprojekter med europæisk merværdi som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013⁽¹⁾ for et samlet beløb på 10 000 000 000 EUR. Tildeling af støtte fra Samhørighedsfonden til disse projekter, bør være i overensstemmelse med reglerne i artikel 92, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1303/2013. I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1316/2012 bør der kun ydes støtte til de medlemsstater, der er berettigede til støtte fra Samhørighedsfonden, med de medfinansieringssatser, der gælder for denne fond.
- (10) Det er vigtigt at sikre, at der i forbindelse med fremme af risikostyringsinvesteringer tages hensyn til specifikke risici på regionalt, grænseoverskridende og tværnationalt plan.
- (11) Komplementaritet og synergier mellem interventioner som støttes af Samhørighedsfonden, EFRU, målet for europæisk territorialt samarbejde og Connecting Europe-faciliteten bør sikres for at undgå overlappning af indsatsen og for at garantere optimale forbindelser mellem forskellige typer af infrastruktur på lokalt, regionalt og nationalt plan samt i hele Unionen.
- (12) For at opfylde Samhørighedsfondens særlige behov og i overensstemmelse med EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, er det nødvendigt inden for hvert af tematiske mål, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1303/2013, at fastlægge samhørighedsfondsspecifikke aktioner som "investeringsprioriteter". Investeringsprioriteterne bør indeholde detaljerede mål, som ikke udelukker hinanden, og som Samhørighedsfonden skal bidrage til. Sådanne investeringsprioriteter bør danne grundlag for fastlæggelsen af specifikke mål inden for operationelle programmer, der tager hensyn til programrådets særlige behov og karakteristika. For at øge fleksibiliteten og reducere den administrative byrde gennem fælles gennemførelse bør EFRU's og Samhørighedsfondens investeringsprioriteter under de tilsvarende tematiske mål stemme overens.
- (13) Der bør i et bilag til nærværende forordning fastlægges et sæt fælles outputindikatorer til brug for vurderingen af den samlede gennemførelse af operationelle programmer på EU-plan. Disse indikatorer bør svare til investeringsprioriteten og typen af aktion, der støttes i overensstemmelse med denne forordning og de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1303/2013. De fælles outputindikatorer bør suppleres med programspecifikke resultatindikatorer og i givet fald med programspecifikke outputindikatorer.
- (14) For at ændre denne forordning med hensyn til visse ikke-væsentlige bestemmelser, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af listen over fælles outputindikatorer i bilag I til denne forordning. Det er navnlig vigtigt at Kommissionens gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (15) Målet for denne forordning, nemlig at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Unionen for at fremme bæredygtig udvikling, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af de store forskelle mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og situationen for de mindst begunstigede områder såvel som medlemsstaternes og regionernes begrænsede finansielle midler bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

- (16) Da denne forordning træder i stedet for Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006⁽¹⁾, bør nævnte forordning ophæves. Nærværende forordning bør dog ikke være til hinder for videreførelse eller ændring af støtte, som Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EF) nr. 1084/2006 eller anden lovgivning, der gælder for denne støtte pr. 31. december 2013. Nævnte forordning eller sådan anden gældende lovgivning bør herefter fortsat gælde efter den 31. december 2013 for den pågældende støtte eller de pågældende operationer indtil deres afslutning. Ansøgninger om støtte, der er indgivet eller godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1084/2006, bør fortsat være gyldige.
- (17) For at muliggøre øjeblikkelig anvendelse af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* —
- b) investering i nedbringelse af drivhusgasemissioner fra aktiviteter, der er opført på listen i bilag I til direktiv 2003/87/EF
- c) investering i boliger medmindre det vedrører fremme af energieffektivitet eller brug af vedvarende energi
- d) fremstilling, forarbejdning og markedsføring af tobak og tobaksprodukter
- e) virksomheder i vanskeligheder, jf. definitionen i Unionens statsstøtteregler
- f) investeringer i lufthavnsinfrastruktur, medmindre de vedrører miljøbeskyttelse, eller ledsages af de nødvendige investeringer for at afbøde eller mindske den tilknyttede negative miljøpåvirkning.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Oprettelse af Samhørighedsfonden og genstand

- Der oprettes hermed en Samhørighedsfond med det formål at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Unionen med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.
- Denne forordning fastlægger Samhørighedsfondens opgaver og anvendelsesområdet for dens støtte for så vidt angår målet om investeringer i vækst og beskæftigelse som omhandlet i artikel 89 i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Artikel 2

Anvendelsesområdet for støtte fra Samhørighedsfonden

- Samhørighedsfonden støtter, samtidig med at der sikres en passende balance og i henhold til hver medlemsstats specifikke investerings- og infrastrukturbehov, følgende:
 - investeringer i miljø, herunder områder med relation til bæredygtig udvikling og energi, som giver miljømæssige fordele
 - TEN-T i overensstemmelse med de retningslinjer, der er vedtaget ved forordning (EU) nr. 1315/2013
 - teknisk bistand.
- Samhørighedsfonden yder ikke støtte til:
 - afvikling eller opførelse af atomkraftværker

Artikel 3

Støtte fra Samhørighedsfonden til transportinfrastrukturprojekter under Connecting Europe-faciliteten

Samhørighedsfonden støtter transportinfrastrukturprojekter med europæisk merværdi, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1316/2013 for et beløb på 10 000 000 000 EUR i overensstemmelse med artikel 92, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Artikel 4

Investeringsprioriteter

Samhørighedsfonden støtter følgende investeringsprioriteter inden for de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, i overensstemmelse med de udviklingsbehov og vækstpotentialer, som er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a), nr. i), i nævnte forordning og som fastsat i partnerskabsaftalen:

- støtte til overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer ved at:
 - fremme produktion og distribution af energi udvundet fra vedvarende energikilder
 - fremme energieffektivitet og brug af energi fra vedvarende energikilder i virksomheder
 - støtte energieffektivitet, intelligent energistyring og brug af energi fra vedvarende energikilder i offentlig infrastruktur, herunder i offentlige bygninger, og boligsektoren
 - udvikle og gennemføre intelligente distributionssystemer, som opererer på lav- og mellemspændingsniveau

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 om oprettelse af Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1164/94 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 79).

- v) fremme lavemissionsstrategier for alle typer områder, navnlig byområder, og herunder fremme af bæredygtig multimodal mobilitet i byerne og relevante afbødende tilpasningsforanstaltninger
- vi) fremme brugen af højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af efterspørgslen efter nyttevarme
- b) fremme af tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring ved at:
- i) støtte investeringer i tilpasning til klimaforandringer, herunder økosystembaserede tilgange
- ii) fremme investeringer, som afhjælper specifikke risici, sikre modstandsdygtighed over for katastrofer og udvikle katastrofeforvaltningssystemer
- c) bevare og beskytte miljøet og fremme ressourceeffektivitet ved at:
- i) investere i affaldssektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i Unionens miljølovgivning og ved at håndtere behov for investeringer, som medlemsstaterne har identificeret, og som går videre end disse krav
- ii) investere i vandsektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i Unionens miljølovgivning og ved at håndtere behov for investeringer, som medlemsstaterne har identificeret, og som går videre end disse krav
- iii) beskytte og genetablere biodiversitet og jordbunden og fremme økosystemtjenester herunder gennem Natura 2000 og grøn infrastruktur
- iv) træffe foranstaltninger til at forbedre bymiljøet, gennemføre byfornyelse, genoprette og dekontaminere forladte industrigrunde (herunder omlægningsområder), nedbringe luftforurening og fremme støjdæmpende foranstaltninger
- d) fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer ved at:
- i) støtte et multimodalt europæisk fælles transportområde gennem investering i TEN-T
- ii) udvikle og forbedre miljøvenlige (herunder støjsvage) lavemissionstransportsystemer, herunder indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og luft-havnsinfrastruktur, for at fremme bæredygtig regional og lokal mobilitet
- iii) udvikle og rehabilitere sammenhængende interoperable jernbanesystemer af høj kvalitet og fremme støjdæmpende foranstaltninger
- e) styrke den institutionelle kapacitet for offentlige myndigheder og interessenter og en effektiv offentlig forvaltning gennem aktioner til at styrke den institutionelle kapacitet og effektiviteten af offentlige forvaltninger og offentlige tjenester i forbindelse med Samhørighedsfondens gennemførelse.

Artikel 5

Indikatorer

1. Der anvendes fælles outputindikatorer som anført i bilag I til denne forordning, programspecifikke resultatindikatorer og, hvor det er relevant, programspecifikke outputindikatorer i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, og artikel 96, stk. 2, litra b), nr. ii) og iv), og litra c), nr. ii) og iv), i forordning (EU) nr. 1303/2013.
2. For fælles og programspecifikke outputindikatorer sættes referenceniveauerne til nul. Der fastsættes kumulative, kvantitative målværdier for disse indikatorer for 2023.
3. For programspecifikke resultatindikatorer, der vedrører investeringsprioriteter, er referenceniveauerne de seneste tilgængelige data, og der fastsættes mål for 2023. Disse mål kan udtrykkes enten kvantitativt eller kvalitativt.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 7 med henblik på at ændre listen over fælles outputindikatorer fastsat i bilag I for at foretage tilpasninger, hvor det er nødvendigt for at sikre effektiv evaluering af fremskridtene i gennemførelsen af operationelle programmer.

Artikel 6

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning berører ikke fortsættelsen eller ændringen, herunder hel eller delvis annullering, af støtte, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1084/2006 eller anden lovgivning, der gælder for denne støtte den 31. december 2013. Nævnte forordning eller sådan anden gældende lovgivning gælder derfor fortsat efter den 31. december 2013 for den pågældende støtte eller de berørte operationer indtil deres afslutning. Med henblik på stykke dækker støtte operationelle programmer og store projekter.

2. Ansøgninger om støtte, der er indgivet eller godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1084/2006, er fortsat gyldige.

Artikel 7

Udøvelse af delegationen

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 4, tillægges Kommissionen fra den 21. december 2013 indtil den 31. december 2020.

3. Den i artikel 5, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og

Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 8

Ophævelse

Med forbehold af artikel 6 i nærværende forordning ophæves forordning (EF) nr. 1084/2006 med virkning fra den 1. januar 2014.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 9

Revision

Europa-Parlamentet og Rådet tager senest den 31. december 2020 denne forordning op til revision i overensstemmelse med artikel 177 i TEUF.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

R. ŠADŽIUS

Formand

BILAG I

FÆLLES OUTPUTINDIKATORER FOR SAMHØRIGHEDSFONDEN

	ENHED	BETEGNELSE
Miljø		
Fast affald	tons/år	Yderligere affaldsgenanvendelseskapacitet
Vandforsyning	personer	Yderligere antal personer, som har fået en bedre vandforsyning
Behandling af spildevand	personækvivalenter	Yderligere antal personer omfattet af en forbedret spildevandsrensning
Risikoforebyggelse og -styring	personer	Antal personer omfattet af foranstaltninger til beskyttelse mod oversvømmelse
	personer	Antal personer omfattet af foranstaltninger til beskyttelse mod skovbrande
Rehabilitering af landområder	hektar	Samlet overfladeareal af rehabiliterede landområder
Natur og biodiversitet	hektar	Overfladeareal af levesteder, der har modtaget støtte med henblik på en bedre bevaringsstatus
Energi og klimaændringer		
Vedvarende energi	MW	Yderligere kapacitet inden for produktionen af energi fra vedvarende energikilder
Energieffektivitet	husstande	Antal husstande med forbedret energiforbrugsklassificering
	kWh/år	Nedgang i årligt primært energiforbrug i offentlige bygninger
	brugere	Yderligere antal energibrugere, der er tilsluttet intelligente energinet
Nedbringelse af drivhusgasemissionerne	tons CO ₂ ækvivalenter	Anslået årligt fald i drivhusgasemissioner
Transport		
Jernbane	km	Samlet længde af nye banestrækninger
	km	Samlet længde af ombyggede eller opgraderede banestrækninger
Veje	km	Samlet længde af nybyggede veje
	km	Samlet længde af ombyggede eller opgraderede veje
Bytransport	km	Samlet længde af nye eller forbedrede sporvogns- og metrolinjer
Indre vandveje	km	Samlet længde af nye eller forbedrede indre vandveje

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1084/2006	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	—
Artikel 4	—
—	Artikel 3
—	Artikel 4
—	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 5a	—
—	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring vedrørende anvendelse af artikel 6 i EFRU-forordningen, artikel 15 i ETS-forordningen og artikel 4 i Samhørighedsfondforordningen

Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig Kommissionens tilsagn til EU-lovgiverne om, at de fælles outputindikatorer for EFRU-forordningen, ETS-forordningen og Samhørighedsfondforordningen, som medtages i et bilag til hver enkelt forordning, er resultatet af en lang forberedende proces med inddragelse af evalueringsekspertes fra både Kommissionen og medlemsstaterne, og at de i princippet forventes at forblive stabile.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1301/2013

af 17. december 2013

om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 178 og 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 176 i traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde (TEUF) skal Den Europæiske Fond for
Regionaludvikling (EFRU) bidrage til at udligne de
største regionale skævheder i Unionen. I henhold til
nævnte artikel og artikel 174, stk. 2 og 3, i TEUF skal
EFRU således bidrage til at formindske forskellene
mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og
forbedre situationen for de mindst begunstigede områder,
idet der lægges særlig vægt på områder, der lider under
alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af
permanent art bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede
områder samt ømråder, grænseoverskridende områder
og bjergområder.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)
nr. 1303/2013 ⁽³⁾ fastsætter fælles bestemmelser for

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 114.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af
17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske
Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørig-
hedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Land-
distrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle
bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den
Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske
Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning
(EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

EFRU, Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørigheds-
fonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af
Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

(3) Der bør fastsættes særlige bestemmelser om, hvilken type
aktiviteter der kan støttes af EFRU med henblik på at
bidrage til investeringsprioriteterne under de tematiske
mål, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 1303/2013.
Samtidig bør aktiviteter uden for EFRU's anvendelsesom-
råde defineres og præciseres, herunder investeringer med
henblik på nedbringelse af drivhusgasemissioner fra de
aktiviteter, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets
og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁴⁾ For at undgå over-
finansiering bør disse investeringer ikke være berettiget
til støtte fra EFRU, da de allerede modtager midler i
forbindelse med anvendelsen af direktiv 2003/87/EF.
Denne udelukkelse bør ikke begrænse muligheden for
at bruge EFRU til at støtte aktiviteter, der ikke er
opført på listen i bilag I til direktiv 2003/87/EF, heller
ikke selv om disse aktiviteter gennemføres af de samme
økonomiske aktører, og omfatter aktiviteter såsom ener-
gieffektivitetsinvesteringer i fjernvarmenet, intelligente
systemer til distribution, lagring og transmission af
energi og foranstaltninger med henblik på at nedbringe
luftforureningen, og heller ikke selv om en af de indirekte
virkninger af sådanne aktiviteter er at nedbringe drivhus-
gasemissionerne, eller de er nævnt i den nationale plan,
der er omhandlet i direktiv 2003/87/EF.

(4) Det er nødvendigt at specificere, hvilke yderligere aktivi-
teter der kan støttes af EFRU inden for rammerne af
målet om europæisk territorialt samarbejde.

(5) EFRU bør bidrage til EU-strategien for intelligent, bære-
dygtig og inklusiv vækst og dermed sikre større koncen-
tration af EFRU-støtte på Unionens prioriteter. Alt efter
hvilken regionskategori, der modtager støtte, bør EFRU-
støtten under målet for investeringer i vækst og beskæf-
tigelse koncentreres på forskning og innovation, infor-
mations- og kommunikationsteknologier (ikt), små og
mellemstore virksomheder (SMV'er) og fremme af en
lavemissionsøkonomi. Denne tematiske koncentration
bør opnås på nationalt niveau, samtidig med at der
gives mulighed for fleksibilitet inden for de enkelte
operationelle programmer og mellem forskellige regions-
kategorier. Den tematiske koncentration bør, hvis det er
hensigtsmæssigt, tilpasses for at tage hensyn til midler fra

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober
2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemis-
sioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF
(EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

Samhørighedsfonden, der afsættes til støtte af de investeringsprioriteter, der vedrører overgangen til en lavemissionsøkonomi og er nævnt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 ⁽¹⁾. Graden af tematisk koncentration bør tage højde for den pågældende regions udviklingsniveau, bidrag i form af midler fra Samhørighedsfonden, hvis dette er relevant, og de specifikke behov i regioner, hvor BNP pr. indbygger anvendt som et støtteberettigelseskræterium for programmeringsperioden 2007-2013 var mindre end 75 % af det gennemsnitlige BNP for EU-25 i referenceperioden, regioner, der er under udfasning i programmeringsperioden 2007-2013 og visse regioner på NUTS 2-niveau, der udelukkende består af medlemsstater eller af øer.

- (6) Støtte fra EFRU under investeringsprioriteten "lokaludvikling styret af lokalsamfundet" bør kunne bidrage til alle de tematiske mål, der er omhandlet i denne forordning.
- (7) For at imødekomme EFRU's særlige behov og i overensstemmelse med EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, er det nødvendigt inden for de enkelte tematiske mål, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1303/2013, at fastlægge de EFRU-specifikke aktioner som "investeringsprioriteter". Disse investeringsprioriteter bør fastsætte detaljerede mål, som ikke udelukker hinanden, og som EFRU skal bidrage til. Sådanne investeringsprioriteter bør danne grundlag for fastlæggelsen af specifikke mål inden for programmer, der tager hensyn til programområdets særlige behov og karakteristika.
- (8) Det er nødvendigt at fremme innovation samt SMV'ers udvikling på nye områder, som er knyttet til europæiske og regionale udfordringer, såsom de kreative og kulturelle industrier og innovative tjenester, som afspejler nye samfundsbehov, eller til varer og tjenesteydelser forbundet med en aldrende befolkning, pleje og sundhed, miljøinnovation, lavemissionsøkonomi og ressourceeffektivitet.
- (9) I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1303/2013 for at optimere merværdien af de investeringer inden for forskning og innovation, der helt eller delvist er finansieret via Unionens budget, vil der blive søgt synergi, navnlig mellem driften af EFRU-fondene og Horisont 2020 - rammeprogrammet for forskning og innovation, samtidig med at deres særskilte mål respekteres.
- (10) Det er vigtigt at sikre, at der i forbindelse med fremme af investeringer i risikostyring tages hensyn til specifikke risici på regionalt, grænseoverskridende og tværnationalt plan.
- (11) For at maksimere deres bidrag til målet om at støtte beskæftigelsesfremmende vækst, bør aktiviteter til fremme af bæredygtig turisme, kultur- og naturarv indgå i en territorial strategi for specifikke områder, herunder omstillingen af industriområder, der er i tilbagegang. Støtte til sådanne aktiviteter bør også bidrage til at styrke innovation og brug af ikt, SMV'er, miljø og ressourceeffektivitet eller fremme af social inklusion.
- (12) For at fremme bæredygtig regional eller lokal mobilitet eller reducere luft- og støjforureningen er det nødvendigt at fremme sunde, bæredygtige og sikre transportformer. EFRU-støttede investeringer i lufthavnsinfrastruktur bør fremme en miljømæssigt bæredygtig lufttransport, bl.a. når man forbedrer den regionale mobilitet ved at forbinde sekundære og tertiære knudepunkter med det transeuropæiske transportnet (TEN-T)-infrastrukturen, herunder via multimodale knudepunkter.
- (13) Med henblik på at fremme opnåelsen af de energi- og klimamål, som Unionen har fastsat som led i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, bør EFRU støtte investeringer til fremme af energieffektivitet og forsyningssikkerhed i medlemsstaterne, bl.a. gennem udvikling af intelligente systemer til distribution, lagring og transmission af energi, herunder gennem integration af decentral produktion fra vedvarende energikilder. For at opfylde deres krav om forsyningssikkerhed på en måde, som er forenelig med deres mål i henhold til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, bør medlemsstaterne kunne investere i energinfrastrukturer, der er forenelige med deres valgte energisammensætning.
- (14) SMV'er, herunder socialøkonomiske virksomheder, bør forstås i overensstemmelse med den definition, de er fastsat i forordning (EU) nr. 1303/2013, nemlig som dækkende mikro-, små eller mellemstore virksomheder som omhandlet i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽²⁾.
- (15) Med henblik på at fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom, navnlig blandt marginaliserede befolkningsgrupper, er det nødvendigt at forbedre adgangen til

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 af 17. december 2013 om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 (Se side 281 i denne EUT).

⁽²⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

sociale, kulturelle og fritidsrelaterede tjenesteydelser gennem levering af mindre infrastrukturer, der tager hensyn til de særlige behov hos personer med handicap og ældre.

- (16) Lokalsamfundsbase­rede tjenester bør dække alle former for tjenester i hjemmet, familiebase­rede tjenester, tjenester på boligområdet og andre lokale tjenester, der understøtter den enkeltes ret til at leve i lokalsamfundet med samme muligheder, og som søger at forebygge isolation eller adskillelse fra samfundet.
- (17) For at øge fleksibiliteten og nedbringe den administrative byrde gennem fælles gennemførelse bør EFRU og Samhørighedsfondens investeringsprioriteter under de tilsvarende tematiske mål tilpasses hinanden.
- (18) Der bør i et bilag til denne forordning fastlægges fælles outputindikatorer til brug ved evalueringen af den samlede gennemførelse af programmer på EU-plan. Disse indikatorer bør svare til investeringsprioriteten og typen af aktion, der støttes i overensstemmelse med nærværende forordning og de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1303/2013. De fælles outputindikatorer bør suppleres med programspecifikke resultatindikatorer og, hvor det er relevant, med programspecifikke outputindikatorer.
- (19) Inden for rammerne af en bæredygtig byudvikling anses det for nødvendigt at støtte integrerede aktioner til at afhjælpe de økonomiske, miljømæssige, klimamæssige, demografiske og sociale udfordringer i byområder, herunder funktionelle byområder, under hensyntagen til behovet for at fremme forbindelserne mellem by og land. Principperne for udvælgelse af byområder, hvor der skal gennemføres integrerede aktioner for bæredygtig byudvikling, og de vejledende beløb til disse aktioner bør fastsættes i partnerskabsaftalen, og mindst 5 % af de EFRU-ressourcer, der tildeles på nationalt plan, skal afsættes til dette formål. Omfanget af en eventuel delegation af opgaver til bymyndigheder bør fastsættes af forvaltningsmyndigheden i samråd med bymyndigheden.
- (20) Med henblik på at identificere eller afprøve nye løsninger, der vedrører spørgsmål med forbindelse til bæredygtig byudvikling og som er af relevans på EU-niveau, bør EFRU støtte innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling.
- (21) For at styrke kapacitetsopbygning, netværksarbejde og udveksling af erfaringer mellem de enkelte programmer

og de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af bæredygtige byudviklingsstrategier og innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling og som supplement til de eksisterende programmer og organer, er det nødvendigt at oprette et netværk for byudvikling på EU-plan.

- (22) EFRU bør håndtere problemerne i forbindelse med, at områder med yderst lav befolkningstæthed ligger langt væk fra og har dårlige adgangs­betingelser til store markeder, jf. protokol nr. 6 om særlige bestemmelser for mål nr. 6 inden for rammerne af struktur­fondene i Finland og Sverige til tiltrædelsesakten af 1994. EFRU bør ligeledes håndtere de særlige problemer, som visse øer, grænse­områder, bjergområder og tyndt befolkede områder har, fordi deres geografiske placering bremser udviklingen, med henblik på at støtte en bæredygtig udvikling i disse områder.
- (23) Der bør tages særligt hensyn til regionerne i den yderste periferi, dvs. ved at vedtage foranstaltninger i henhold til artikel 349 i TEUF som undtagelsesvist udvider EFRU's anvendelsesområde til at omfatte finansiering af drifts­støtte, der ydes som kompensation for ekstraudgifter som følge af den særlige sociale og økonomiske situation i disse regioner, som forværres af de ulemper, der er omhandlet i artikel 349 i TEUF, dvs. deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold, deres økonomiske afhængighed af nogle få produkter, forhold, som er vedvarende og kumulative, og som alvorligt hæmmer disse regioner i deres udvikling. Driftsstøtte, der i den sammenhæng ydes af medlemsstaterne, er fritaget fra underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF, hvis den på tildelingstidspunktet opfylder betingelserne i en forordning om visse former for støttes forenelighed med det indre marked i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF og vedtaget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 994/98⁽¹⁾.
- (24) I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd af 7.-8. februar 2013 og under hensyntagen til de særlige mål, der er fastsat i TEUF for regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF, er Mayottes status ved Det Europæiske Råds afgørelse 2012/419/EU⁽²⁾ blevet ændret til en ny region i den yderste periferi fra den 1. januar 2014. For at lette og fremme en målrettet og hurtig udvikling af Mayottes infrastruktur bør det være muligt undtagelsesvist, at mindst 50 % af EFRU-delen af Mayottes samlede beløbsramme kan tildeles fem af de tematiske mål i forordning (EU) nr. 1303/2013.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte (EUT L 142 af 14.5.1998, s. 1).

⁽²⁾ Det Europæiske Råds afgørelse af 11. juli 2012 om ændring af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131).

(25) Med henblik på at supplere denne forordning med visse ikke-væsentlige bestemmelser bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår detaljerede bestemmelser vedrørende kriterierne for udvælgelse og forvaltning af innovative aktioner. En sådan beføjelse bør også delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændringer af bilag I til denne forordning, hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv vurdering af fremskridtene i gennemførelsen af operationelle programmer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(26) Målet for denne forordning, nemlig at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men kan på grund af de store forskelle mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og situationen for de mindst begunstigede områder såvel som medlemsstaternes og regionernes begrænsede finansielle midler bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(27) Denne forordning erstatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006⁽¹⁾. Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 1080/2006 derfor ophæves. Nærværende forordning bør dog ikke være til hinder for videreførelse eller ændring af støtte, som Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EF) nr. 1080/2006 eller anden lovgivning, der finder anvendelse på denne støtte pr. 31. december 2013. Nævnte forordning eller sådan anden lovgivning bør derfor fortsætte med at finde anvendelse efter den 31. december 2013 på den pågældende støtte eller de pågældende operationer indtil deres afslutning. Ansøgninger om støtte, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1080/2006, bør fortsat være gyldige.

(28) For at muliggøre en øjeblikkelig anvendelse af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Fælles bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastlægger Den Europæiske Fond for Regionaludviklings (EFRU's) opgaver, anvendelsesområdet for dens støtte med hensyn til målet om investeringer for vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorielt samarbejde, og særlige bestemmelser vedrørende EFRU-støtte til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse.

Artikel 2

EFRU's opgaver

EFRU skal bidrage til finansieringen af støtte, som har til formål at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at udligne de største regionale skævheder i Unionen gennem bæredygtig udvikling og strukturtilpasning af regionale økonomier, herunder omstilling af industriområder, der er i tilbagegang, og områder, der er bagefter i udvikling.

Artikel 3

Anvendelsesområdet for støtte fra EFRU

1. EFRU yder støtte til følgende aktiviteter for at bidrage til investeringsprioriteterne i artikel 5:

- a) erhvervsinvesteringer, der medvirker til at skabe og bevare langsigtede beskæftigelsesmuligheder gennem direkte bistand til investeringer i SMV'er
- b) erhvervsinvesteringer, uanset den pågældende virksomheds størrelse, der bidrager til investeringsprioriteterne fastsat i artikel 5, nr. 1 og 4, samt artikel 5, nr. 2, såfremt investeringen vedrører et samarbejde mellem store virksomheder og SMV'er
- c) investeringer i infrastruktur, der tilbyder basistjenester til borgerne inden for energi, miljø, transport og ikt
- d) investeringer i social-, sundheds-, forsknings-, innovations-, virksomheds- og uddannelsesinfrastruktur
- e) investeringer i udvikling af regionernes eget potentiale gennem faste investeringer i udstyr og infrastruktur i mindre målestok, herunder kulturel og bæredygtig turismeinfrastruktur i mindre målestok, tjenesteydelser til virksomheder, støtte til forsknings- og innovationsorganer og investeringer i teknologiforskning og anvendt forskning i virksomheder

f) netværkssamarbejde, samarbejde og erfaringsudveksling mellem kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisation samt relevante organer, som repræsenterer civilsamfundet som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, undersøgelser, forberedende aktioner og kapacitetsopbygning.

2. I henhold til målet om europæisk territorielt samarbejde kan EFRU desuden yde støtte til fælles udnyttelse af faciliteter og menneskelige ressourcer samt alle former for grænseoverskridende infrastruktur i alle regioner.

3. EFRU yder ikke støtte til:

- a) afvikling eller opførelse af atomkraftværker
- b) investeringer i nedbringelse af drivhusgasemissioner fra aktiviteter, der er opført på listen i bilag I til direktiv 2003/87/EF
- c) fremstilling, forarbejdning eller markedsføring af tobak og tobaksprodukter
- d) virksomheder i vanskeligheder, jf. definitionen i Unionens statsstøtteregele
- e) investeringer i lufthavnsinfrastruktur, medmindre de vedrører miljøbeskyttelse, eller ledsages af de nødvendige investeringer for at afbøde eller mindske den tilknyttede negative miljøpåvirkning.

Artikel 4

Tematisk koncentration

1. De tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, og de tilhørende investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 5 i nærværende forordning, som EFRU kan bidrage til i henhold til målet om investering i vækst og beskæftigelse, koncentrerer således:

- a) i mere udviklede regioner:
 - i) mindst 80 % af EFRU's samlede midler på nationalt plan tildeles to eller flere af de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 1, 2, 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013, og
 - ii) mindst 20 % af EFRU's samlede midler på nationalt plan tildeles det tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013
- b) i overgangsregioner:
 - i) mindst 60 % af EFRU's samlede midler på nationalt plan tildeles to eller flere af de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 1, 2, 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013, og

- ii) mindst 15 % af EFRU's samlede midler på nationalt plan tildeles det tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013

c) i mindre udviklede regioner:

- i) mindst 50 % af EFRU's samlede midler på nationalt plan tildeles to eller flere af de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 1, 2, 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013, og

- ii) mindst 12 % af EFRU's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles det tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Med henblik på nærværende artikel betragtes regioner, hvor BNP pr. indbygger anvendt som et støtteberettigelseskræterium for programmeringsperioden 2007-2013 var mindre end 75 % af det gennemsnitlige BNP for EU-25 i referenceperioden, og regioner, der er under udfasning i programmeringsperioden 2007-2013, men som er støtteberettigede i kategorien mere udviklet region, jf. artikel 90, stk. 2, første afsnit, litra c), i forordning (EU) nr. 1303/2013 i programmeringsperioden 2014-2020, som overgangsregioner.

Med henblik på nærværende artikel betragtes alle regioner på NUTS 2-niveau, der udelukkende består af ømedlemsstater eller af øer, og som udgør en del af medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden, og alle regioner i den yderste periferi, som mindre udviklede regioner.

2. Uanset stk. 1 i denne artikel kan det mindste bidrag fra EFRU, som tildeles en regionskategori, være mindre end den, der er anført i nævnte stykke, forudsat at en sådan nedsættelse opvejes af en forøgelse i det bidrag, der tildeles andre regionskategorier. Det beløb, der fremkommer på nationalt plan for alle regionskategorier for henholdsvis de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 1, 2, 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1300/2013, og det, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013 må således ikke være mindre end det beløb, der fremkommer på nationalt plan ved anvendelse af det mindste bidrag fra EFRU, jf. stk. 1 i nærværende artikel.

3. Uanset stk. 1 i denne artikel kan midler fra Samhørighedsfonden, der bevilges til støtte for investeringsprioriteterne i artikel 4, litra a), i forordning (EU) nr. 1300/2013, medregnes med henblik på at nå de mindstebidrag, der er anført i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a), nr. ii), litra b), nr. ii), og litra c), nr. ii). I så fald øges det bidrag, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii), til 15 %. Disse midler fordeles i givet fald forholdsmæssigt mellem de forskellige regionskategorier på grundlag af hver regions andel af den samlede befolkning i den pågældende medlemsstat.

Artikel 5

Investeringsprioriteter

EFRU støtter følgende investeringsprioriteter inden for de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, i overensstemmelse med de udviklingsbehov og vækstpotentialer, som er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a), nr. i), i nævnte forordning og fastsat i partnerskabsaftalen:

- 1) styrke forskning, teknologisk udvikling og innovation ved at:
 - a) fremme infrastruktur inden for forskning og innovation (F&I) og kapacitet til at udvikle F&I-ekspertise og fremme kompetencecentre, herunder navnlig kompetencecentre af europæisk interesse
 - b) fremme erhvervslivets investeringer i F&I, udvikle forbindelser og synergier mellem virksomheder, forsknings- og udviklingscentre og sektoren for videregående uddannelser, navnlig fremme af investering i produkt- og tjenesteydelsesudvikling, teknologioverførsel, social innovation, miljøinnovation, public service-applikationer, stimulering af efterspørgsel, netværkssamarbejde, klynger og åben innovation ved hjælp af intelligent specialisering, samt støtte til teknologisk og anvendt forskning, pilotlinjer, aktioner med henblik på hurtig produktvalidering, avanceret produktionskapacitet og første produktion, navnlig inden for centrale nøgleteknologier og formidling af teknologier til anvendelse inden for alle områder
- 2) forbedre adgang til og brug og kvalitet af itk ved at:
 - a) udvide bredbåndsdækningen og udbredelsen af højhastighedsnet og støtte indførelsen af fremspirende teknologier og netværk til den digitale økonomi
 - b) udvikle itk-produkter og -tjenester samt e-handel og øge efterspørgslen efter itk
 - c) styrke itk-applikationer til e-forvaltning, e-læring, e-kultur, e-integration og e-sundhed
- 3) fremme små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne ved at:
 - a) fremme iværksætterånden, navnlig ved at gøre det lettere at få økonomisk udbytte af nye ideer og fremme etableringen af nye virksomheder, herunder gennem virksomhedsinkubatorer
 - b) udvikle og gennemføre nye forretningsmodeller for SMV'er, navnlig med hensyn til internationalisering
 - c) støtte etablering og videreudvikling af avanceret kapacitet til udvikling af produkter og tjenesteydelser
 - d) støtte kapaciteten blandt SMV'er til vækst på regionale, nationale og internationale markeder og til at beskæftige sig med innovationsprocesser
- 4) støtte overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer ved at:
 - a) fremme produktion og distribution af energi udvundet fra vedvarende energikilder
 - b) fremme energieffektivitet og brug af energi fra vedvarende energikilder i virksomheder
 - c) støtte energieffektivitet, intelligent energistyring og brug af energi fra vedvarende energikilder i offentlig infrastruktur, herunder i offentlige bygninger, og i boligsektoren
 - d) udvikle og gennemføre intelligente distributionssystemer, som opererer på lav- og mellemspændingsniveau
 - e) fremme lavemissionsstrategier for alle typer områder, navnlig byområder, og herunder fremme af bæredygtig multimodal mobilitet i byerne og relevante afbødende tilpasningsforanstaltninger
 - f) fremme forskning og innovation inden for og indførelse af lavemissionsteknologier
 - g) fremme brugen af højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af efterspørgslen efter nyttevarme
- 5) fremme tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring ved at:
 - a) støtte investeringer i tilpasning til klimaforandringer, herunder økosystembaserede tilgange
 - b) fremme investeringer, som afhjælper specifikke risici, sikre modstandsdygtighed over for katastrofer og udvikle katastrofestyringssystemer
- 6) bevare og beskytte miljøet og fremme ressourceeffektivitet ved at:

- a) investere i affaldssektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i Unionens miljølovgivning og håndtere behov for investeringer, som medlemsstaterne har identificeret, og som går videre end disse krav
- b) investere i vandsektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i Unionens miljølovgivning og håndtere behov for investeringer, som medlemsstaterne har identificeret, og som går videre end disse krav
- c) bevare, beskytte, fremme og udvikle natur- og kulturarven
- d) beskytte og genetablere biodiversitet og jordbunden og fremme tjenesteydelser vedrørende økosystemer, herunder gennem Natura 2000 og grøn infrastruktur
- e) træffe foranstaltninger til at forbedre bymiljøet, gennemføre byfornyelse, genoprette og dekontaminere forladede industrigrunde (herunder omlægningsområder), nedbringe luftforurening og fremme støjdæmpende foranstaltninger
- f) fremme innovative teknologier, der kan forbedre miljøbeskyttelsen og ressourceeffektiviteten i affaldssektoren, vandsektoren og med hensyn til jordbunden eller til at reducere luftforurening
- g) støtte en industriel overgang til en ressourceeffektiv økonomi og fremme grøn vækst, miljøinnovation og forvaltning af miljøfremmeforanstaltninger i den offentlige og private sektor
- 7) fremme bæredygtig transport og afskaffe flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer ved at:
- a) støtte et multimodalt fælles europæisk transportområde ved at investere i TEN-T
- b) forbedre regional mobilitet ved at forbinde sekundære og tertiære knudepunkter med TEN-T-infrastrukturen, herunder knudepunkter i den multimodale trafik
- c) udvikle og forbedre miljøvenlige (herunder støjsvage) lavemissionstransportsystemer, herunder indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og luft-havninfrastruktur, for at fremme bæredygtig regional og lokal mobilitet
- d) udvikle og rehabilitere sammenhængende interoperable jernbanesystemer af høj kvalitet og fremme støjdæmpende foranstaltninger
- e) forbedre energieffektiviteten og forsyningsikkerheden ved at udvikle intelligente systemer til distribution, lagring og transmission af energi og ved at integrere decentral produktion fra vedvarende energikilder
- 8) fremme langsigtet beskæftigelse af høj kvalitet og støtte arbejdskraftens mobilitet ved at:
- a) støtte udviklingen af virksomhedsinkubatorer og investeringsstøtte til selvstændig erhvervsvirksomhed, mikro-virksomheder og virksomhedsetablering
- b) støtte beskæftigelsesfremmende vækst gennem udvikling af regionernes stedbundne potentiale som en del af en territorial strategi for specifikke områder, herunder omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang, og forbedret adgang til og udvikling af specifikke natur- og kulturressourcer
- c) støtte lokale udviklingsinitiativer og støtte til service-strukturer i lokalsamfundet med henblik på oprettelse af arbejdspladser, når sådanne aktioner ligger uden for anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 ⁽¹⁾
- d) investere i infrastruktur til arbejdsformidlinger
- 9) fremme social inklusion, bekæmpe fattigdom og enhver forskelsbehandling ved at:
- a) investere i social- og sundhedsinfrastruktur, der bidrager til den nationale, regionale og lokale udvikling, mindske uligheder i forbindelse med sundhedstilstand, fremme social inklusion gennem forbedret adgang til sociale, kulturelle og rekreative tjenesteydelser og overgangen fra institutionelle tjenester til lokalsamfundsbaserede tjenesteydelser
- b) yde støtte til fysisk, økonomisk og social sanering af nedslidte lokalsamfund i byområder og landdistrikter
- c) yde støtte til sociale virksomheder
- d) foretage investeringer i forbindelse med strategier for lokaludvikling styret af lokalsamfundet
- 10) investere i uddannelse, erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring ved at udvikle infrastruktur for almen uddannelse og erhvervsuddannelse

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning nr. 1081/2006 (Se side 470 i denne EUT).

11) styrke institutionel kapacitet hos offentlige myndigheder og interessenter og effektiv offentlig forvaltning gennem aktioner til at styrke den institutionelle kapacitet og effektiviteten af de offentlige forvaltninger og offentlige tjenesteydelser i forbindelse med gennemførelse af EFRU og til støtte for aktioner under ESF til at styrke den institutionelle kapacitet og effektiviteten af den offentlige forvaltning.

Artikel 6

Indikatorer for målet om investeringer i vækst og beskæftigelse

1. Der anvendes fælles outputindikatorer som anført i bilag I til denne forordning, programspecifikke resultatindikatorer og, hvor det er relevant, programspecifikke outputindikatorer i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, og artikel 96, stk. 2, litra b), nr. ii) og iv), og litra c), nr. ii) og iv), i forordning (EU) nr. 1303/2013.

2. For fælles og programspecifikke outputindikatorer fastsættes referenceniveauet til nul. Der fastsættes kumulative kvantificerede målværdier for disse indikatorer for 2023.

3. For programspecifikke resultatindikatorer, der vedrører investeringsprioriteter, fastsættes referenceniveauet ud fra de seneste tilgængelige data, og der fastsættes mål for 2023. Disse mål kan udtrykkes enten kvantitativt eller kvalitativt.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at ændre listen over fælles outputindikatorer i bilag I for at foretage tilpasninger, hvor det er nødvendigt for at sikre effektiv vurdering af fremskridtene i gennemførelsen af operationelle programmer.

KAPITEL II

Særlige bestemmelser for områder med særlige territoriale karakteristika

Artikel 7

Bæredygtig byudvikling

1. EFRU støtter inden for de operationelle programmer bæredygtig byudvikling gennem strategier, der fastlægger integrerede aktioner til at imødegå de økonomiske, miljømæssige, klimamæssige, demografiske og sociale udfordringer i byerne under hensyntagen til behovet for at fremme forbindelserne mellem by og land.

2. Bæredygtig byudvikling gennemføres gennem integrerede territoriale investeringer som omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) nr. 1303/2013 eller gennem et særligt operationelt

program eller gennem en specifik prioritetsakse i overensstemmelse med artikel 96, stk. 1, første afsnit, litra c), i forordning (EU) nr. 1303/2013.

3. Hver medlemsstat opstiller i sin partnerskabsaftale under hensyntagen til sin specifikke territoriale situation principperne for udvælgelse af byområder, hvor der skal gennemføres integrerede aktioner for bæredygtig byudvikling, og en vejledende tildeling til disse aktioner på nationalt plan.

4. Mindst 5 % af EFRU's midler, der bevilges på nationalt plan under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, skal tildeles integrerede aktioner med sigte på en bæredygtig byudvikling, hvor byer, subregionale eller lokale organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af bæredygtige bystrategier ("bymyndigheder"), som minimum skal forestå opgaverne i relation til udvælgelsen af operationer i henhold til artikel 123, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1303/2013, eller eventuelt i henhold til artikel 123, stk. 7, i nævnte forordning. Det vejledende beløb, der skal anvendes med henblik på nærværende artikels stk. 2, fastsættes i det eller de pågældende operationelle programmer.

5. Forvaltningsmyndigheden fastlægger i samråd med bymyndigheden omfanget af de opgaver, som skal udføres af bymyndigheder, vedrørende forvaltning af integrerede aktioner for bæredygtig byudvikling. Forvaltningsmyndigheden registrerer formelt og skriftligt sin afgørelse. Forvaltningsmyndigheden kan bevare retten til at udføre en endelig kontrol af operationernes støtteberettigelse før godkendelse.

Artikel 8

Innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling

1. På Kommissionens initiativ kan EFRU støtte innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling i overensstemmelse med artikel 92, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1303/2013. Sådanne aktioner skal omfatte undersøgelser og pilotprojekter, der identificerer eller afprøver nye løsninger, der vedrører spørgsmål, der har forbindelse til bæredygtig byudvikling som er af relevans på EU-niveau. Kommissionen fremmer inddragelsen af relevante partnere, som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 i forberedelsen og gennemførelsen af innovative aktioner.

2. Uanset artikel 4 i nærværende forordning kan innovative aktioner støtte alle aktiviteter, der er nødvendige for at nå de tematiske mål, der er fastlagt i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, og de tilhørende investeringsprioriteter som fastlagt i artikel 5 i nærværende forordning.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14, som fastsætter nærmere bestemmelser om principperne for udvælgelse og forvaltning af innovative aktioner, der skal støttes af EFRU i overensstemmelse med nærværende forordning.

Artikel 9

Byudviklingsnetværk

1. I overensstemmelse med artikel 58 i forordning (EU) nr. 1303/2013 opretter Kommissionen et byudviklingsnetværk til at fremme kapacitetsopbygning, netværkssamarbejde og udveksling af erfaringer på EU-plan mellem bymyndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af bæredygtige byudviklingsstrategier i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4 og 5, i nærværende forordning, og myndigheder, der er ansvarlige for innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling i overensstemmelse med artikel 8 i nærværende forordning.

2. Byudviklingsnetværkets aktiviteter supplerer de aktiviteter, der iværksættes i henhold til det interregionale samarbejde, jf. artikel 2, nr. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets⁽¹⁾ forordning (EU) nr. 1299/2013.

Artikel 10

Områder med naturbetingede eller demografiske ulemper

I forbindelse med operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU og dækker områder med alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent karakter, jf. artikel 121, nr. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013, skal opmærksomheden især være rettet mod at løse disse områders specifikke vanskeligheder.

Artikel 11

De nordligste meget tyndt befolkede regioner

Artikel 4 finder ikke anvendelse på den særlige ekstrabevilling til de nordligste meget tyndt befolkede regioner. Denne bevilling tildeles de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 1, 2, 3, 4 og 7, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Artikel 12

Regionerne i den yderste periferi

1. Artikel 4 finder ikke anvendelse på den særlige ekstrabevilling til regionerne i den yderste periferi. Denne bevilling bruges til at kompensere meromkostninger, som påløber i regioner i den yderste periferi i forbindelse med de særlige karakteristika og begrænsninger, der er omhandlet i artikel 349 i TEUF, ved at støtte:

- a) de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013
- b) godstransportydelse og startstøtte til transportydelse

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde (Se side 259 i denne EUT).

c) operationer i tilknytning til opbevaringsvanskeligheder, et uforholdsmæssigt omfattende produktionsudstyr og vedligeholdelse heraf samt mangel på menneskelige ressourcer på det lokale arbejdsmarked.

2. Den særlige ekstrabevilling i stk. 1 kan også bruges til at finansiere driftsstøtte og udgifter til public service-forpligtelser og -kontrakter i regionerne i den yderste periferi.

3. Det beløb, som medfinansieringssatsen finder anvendelse på, skal stå i et rimeligt forhold til de yderligere udgifter, der er omhandlet i stk. 1, og som støttemodtageren pådrager sig udelukkende for så vidt angår driftsstøtte og udgifter til public service-forpligtelser og -kontrakter, men kan for så vidt angår investeringsudgifter dække de samlede støtteberettigede omkostninger.

4. Den særlige ekstrabevilling i stk. 1 i denne artikel kan ikke anvendes til at støtte:

- a) operationer, der omfatter produkter, som er opført på listen i bilag I til TEUF
- b) støtte til persontransport med hjemmel i artikel 107, stk. 2, litra a), i TEUF
- c) afgiftsfritagelser og fritagelse for sociale bidrag.

5. Uanset artikel 3, stk. 1, litra a) og b), kan EFRU støtte produktive investeringer i virksomheder i regionerne i den yderste periferi, uanset disse virksomheders størrelse.

6. Artikel 4 finder ikke anvendelse på EFRU-andelen af finansieringsrammen, som tildeles Mayotte, som en region i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 TEUF, og mindst 50 % af denne EFRU-andel tildeles de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 1-4 og nr. 6, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

KAPITEL III

Afsluttende bestemmelser

Artikel 13

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning berører ikke fortsættelsen eller ændringen, herunder hel eller delvis annullering, af støtte, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1080/2006 eller anden lovgivning, der gælder for denne støtte den 31. december 2013. Nævnte forordning og sådan anden gældende lovgivning gælder som følge heraf fortsat efter den 31. december 2013 for den pågældende støtte eller operationerne indtil deres afslutning. Med henblik på dette stykke dækker støtte operationelle programmer og store projekter.

2. Ansøgninger om støtte, der er indgivet eller godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1080/2006, er fortsat gyldige.

*Artikel 14***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 3, tillægges Kommissionen fra den 21. december 2013 til den 31. december 2020.
3. Den i artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet

og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 15***Ophævelse**

Med forbehold af artikel 13 i nærværende forordning ophæves forordning (EF) nr. 1080/2006 med virkning fra den 1. januar 2014.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 16***Revision**

Europa-Parlamentet og Rådet tager senest den 31. december 2020 denne forordning op til revision i overensstemmelse med artikel 177 i TEUF.

*Artikel 17***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 12, stk. 6, finder anvendelse med virkning fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
R. ŠADŽIUS
Formand

BILAG I

FÆLLES OUTPUTINDIKATORER FOR EFRU-STØTTE TIL MÅLET OM INVESTERINGER I VÆKST OG BESKÆFTIGELSE (ARTIKEL 6)

	ENHED	BETEGNELSE
Erhvervsinvesteringer		
	virksomheder	Antal virksomheder, som modtager støtte
	virksomheder	Antal virksomheder, som modtager tilskud
	virksomheder	Antal virksomheder, der modtager anden økonomisk støtte end tilskud
	virksomheder	Antal virksomheder, der modtager ikke-finansiell støtte
	virksomheder	Antal nye virksomheder, der støttes
	EUR	Private investeringer, som matcher offentlig støtte til virksomheder (tilskud)
	EUR	Private investeringer, som matcher offentlig støtte til virksomheder (ikke tilskud)
	fuldtidsækvivalenter	Øget beskæftigelse i virksomheder, der støttes
Bæredygtig turisme	besøg/år	Stigning i forventet antal besøg hos støttede kultur- og naturarvssteder og attraktioner
Ikt-infrastruktur	husstande	Yderligere husstande med adgang til bredbånd på mindst 30 Mbps
Transport		
Jernbane	km	Samlet længde af nye banestrækninger heraf: TEN-T
	km	Samlet længde af ombyggede eller opgraderede banestrækninger heraf: TEN-T
Veje	km	Samlet længde af nybyggede veje heraf: TEN-T
	km	Samlet længde af ombyggede eller opgraderede veje heraf: TEN-T
Bytransport	km	Samlet længde af nye eller forbedrede sporvogns- og metro-linjer
Indre vandveje	km	Samlet længde af nye eller forbedrede indre vandveje
Miljø		
Fast affald	tons/år	Yderligere affaldsbehandlingskapacitet
Vandforsyning	personer	Yderligere antal personer, som har fået en bedre vandforsyning
Behandling af spildevand	personækvivalenter	Yderligere antal personer omfattet af en forbedret spildevandsrensning
Risikoforebyggelse og -styring	personer	Antal personer omfattet af foranstaltninger til beskyttelse mod oversvømmelse
	personer	Antal personer omfattet af foranstaltninger til beskyttelse mod skovbrande

	ENHED	BETEGNELSE
Rehabilitering af landområder	hektar	Samlet overfladeareal af rehabiliterede landområder
Natur og biodiversitet	hektar	Overfladeareal af levesteder, der har modtaget støtte med henblik på en bedre bevaringsstatus
Forskning og innovation		
	fuldtidsækvivalenter	Antal nye forskere i støttede enheder
	fuldtidsækvivalenter	Antal forskere, der arbejder i forbedrede forskningsinfrastrukturfaciliteter
	virksomheder	Antal virksomheder, der samarbejder med forskningsinstitutioner
	EUR	Private investeringer, som matcher offentlig støtte til innovations- og F&U-projekter
	virksomheder	Antal virksomheder, der har modtaget støtte med henblik på at introducere produkter, der er nye på markedet
	virksomheder	Antal virksomheder, der har modtaget støtte med henblik på at introducere produkter, som er nye for virksomheden
Energi og klimaforandringer		
Vedvarende energi	MW	Yderligere kapacitet inden for produktionen af energi fra vedvarende energikilder
Energieffektivitet	husstande	Antal husstande med forbedret energiforbrugsklassificering
	kWh/år	Nedgang i det årlige primære energiforbrug i offentlige bygninger
	brugere	Yderligere antal energibrugere, der er tilsluttet intelligente energinet
Nedbringelse af drivhusgasemissionerne	tons CO ₂ -ækvivalenter	Anslået årligt fald i drivhusgasemissioner
Sociale infrastrukturer		
Børnepasning og uddannelse	personer	Kapacitet af støttet børnepasnings- eller uddannelsesinfrastruktur
Sundhed	personer	Antal personer omfattet af forbedrede sundhedstjenester
Byudvikling, specifikke indikatorer		
	personer	Antal indbyggere i områder med integrerede byudviklingsstrategier
	kvadratmeter	Åbne anlagte eller rehabiliterede områder i byområder
	kvadratmeter	Opførte eller renoverede offentlige eller kommercielle bygninger i byområder
	boliger	Rehabiliterede boliger i byområder

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1080/2006	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
—	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	—
Artikel 7	—
—	Artikel 6
Artikel 8	Artikel 7
—	Artikel 8
—	Artikel 9
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 10
—	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	—
Artikel 13	—
Artikel 14	—
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	—
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	Artikel 13
—	Artikel 14
Artikel 23	Artikel 15
Artikel 24	Artikel 16
Artikel 25	Artikel 17

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende anvendelsen af artikel 6 i EFRU-forordningen, artikel 15 i ETS-forordningen og artikel 4 i samhørighedsfondsforordningen

Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig Kommissionens tilsagn til EU-lovgivererne om, at de fælles outputindikatorer for EFRU-forordningen, ETS-forordningen og Samhørighedsfondsforordningen, som medtages i et bilag til hver enkelt forordning, er resultatet af en lang forberedende proces med inddragelse af evalueringseksperter fra både Kommissionen og medlemsstaterne, og at de i princippet forventes at forblive stabile.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1302/2013

af 17. december 2013

om ændring af forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorialt samarbejde (EGTS), for så vidt angår klarhed, forenkling og forbedring af oprettelsen af sådanne grupper og af deres funktion

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 ⁽³⁾ vedtog Kommissionen den 29. juli 2011 en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af nævnte forordning. I rapporten bekendtgjorde Kommissionen, at den havde til hensigt at foreslå et begrænset antal ændringer af forordning (EF) nr. 1082/2006 for at lette oprettelsen og driften af EGTS'er, samt at den havde til hensigt at foreslå præcisering af visse eksisterende bestemmelser. Hindringerne for oprettelsen af nye EGTS'er bør fjernes, mens kontinuiteten bevares, og driften af eksisterende EGTS'er lettes, således at der kan gøres mere udstrakt brug af EGTS'er for at bidrage til bedre politisk sammenhæng og et bedre samarbejde mellem offentlige organer, uden at det medfører en yderligere byrde for de nationale myndigheder eller EU-myndigheder.
- (2) Afgørelsen om oprettelse af en EGTS bør træffes af dens medlemmer og deres nationale myndigheder og er ikke automatisk forbundet med nogen retlige eller finansielle fordele på EU-plan.
- (3) Lissabontraktaten tilføjede en territorial dimension til samhørighedspolitikken og erstattede "Fællesskabet" med "Unionen". Den nye terminologi bør derfor indføres i forordning (EF) nr. 1082/2006.

(4) EGTS'er kan medvirke til at fremme og opnå en harmonisk udvikling af Unionen som helhed og navnlig den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Unionens regioner samt bidrage til opnåelse af målene i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (Europa 2020-strategien). EGTS'er kan endvidere bidrage positivt til at begrænse hindringerne for territorialt samarbejde mellem regioner, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, herunder den specifikke situation for regionerne i den yderste periferi, og kan derudover medvirke til at styrke samarbejdet mellem tredjelands, oversøiske lande og territorier ("OLT'er") og Unionens grænseregioner, herunder ved anvendelse af Unionens eksterne samarbejdsprogrammer.

(5) Erfaringer med de EGTS'er, der er blevet oprettet hidtil, viser, at EGTS'er som et retsinstrument også anvendes til samarbejde i forbindelse med andre EU-politikker end samhørighedspolitikken, herunder ved gennemførelse af programmer eller dele af programmer med anden økonomisk EU-støtte end den, der ydes gennem samhørighedspolitikken. EGTS'ernes effektivitet bør forbedres gennem udvidelse af EGTS'ernes anvendelsesområde, fjernelse af vedvarende hindringer og lettelse af oprettelse og drift af EGTS'er samtidig med at medlemsstaternes mulighed for at begrænse de foranstaltninger, som EGTS'er kan gennemføre uden Unionens økonomiske støtte, fastholdes. I henhold til forordning (EF) nr. 1082/2006 har EGTS'er den videstgående rets- og handleevne som vedkommende medlemsstats nationale lovgivning tillægger juridiske personer, herunder muligheden for at indgå aftaler med andre EGTS'er eller andre retlige enheder med henblik på at gennemføre fælles samarbejdsprojekter for bl.a. at fremme funktionen af makroregionale strategier.

(6) EGTS'ernes aktiviteter dækker i sagens natur mere end én medlemsstat. Forordning (EF) nr. 1082/2006 giver mulighed for, at aftalen og vedtægterne for EGTS'er kan indeholde bestemmelser om gældende lovgivning i forbindelse med visse spørgsmål. De tilfælde, hvor disse bestemmelser, inden for rammerne af hierarkiet for lovvalget som fastsat i nævnte forordning, giver forrang til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted, bør præciseres. Samtidig bør bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1082/2006 om gældende lovgivning udvides til at omfatte en EGTS' handlinger og aktiviteter, som er underlagt medlemsstaternes retlige kontrol i hvert enkelt tilfælde.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 53.

⁽²⁾ EUT C 113 af 18.4.2012, s. 22.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorialt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

(7) Som følge af forskellig status for lokale og regionale organer i medlemsstaterne, kan kompetencer, som er regionale på den ene side af en grænse, være nationale

på den anden side af grænsen, navnlig i mindre eller centraliserede medlemsstater. Nationale myndigheder bør derfor kunne blive medlemmer af en EGTS sammen med medlemsstaten som sådan.

- (8) Mens forordning (EF) nr. 1082/2006 tillader, at organer, der er etableret i henhold til privatretten, kan blive medlem af en EGTS, forudsat at de anses for at være offentligretlige organer som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF⁽¹⁾, bør det være muligt fremover at anvende EGTS'er til fælles forvaltning af offentlige tjenester med særligt fokus på tjenester af almindelig økonomisk interesse eller infrastruktur. Andre private eller offentlige aktører bør derfor også kunne blive medlem af en EGTS. Følgelig bør "offentlige virksomheder" som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF⁽²⁾ og virksomheder, som varetager tjenester af almindelig økonomisk interesse på områder som uddannelse og erhvervsuddannelse, lægebehandling, sociale behov i forbindelse med sundhedspleje og langsigtet pleje, børnepasning, adgang til og tilbagevenden på arbejdsmarkedet, sociale boligbyggerier og pleje og social inklusion af sårbare grupper, også være omfattet.
- (9) Forordning (EF) nr. 1082/2006 indeholder ikke nærmere bestemmelser om deltagelse af enheder fra tredjelande i en EGTS, der er oprettet i overensstemmelse med nævnte forordning, dvs. mellem medlemmer fra mindst to medlemsstater. På grundlag af den yderligere tilpasning af reglerne for samarbejde mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande - hovedsaglig i forbindelse med grænseoverskridende samarbejde under Det Europæiske Naboskabsinstrument (ENI) og under instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II), men også i forbindelse med supplerende finansiering fra Den Europæiske Udviklingsfond, og tværnationalt samarbejde i henhold til målet om europæisk territorielt samarbejde, hvor der skal overføres tildelinger fra ENI og IPA II for at lægge disse tildelinger sammen med tildelinger fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) i henhold til fælles samarbejdsprogrammer - bør der udtrykkeligt fastsættes regler for deltagelse af medlemmer fra tredjelande, der grænser op til en medlemsstat, herunder regionerne i dens yderste periferi, i EGTS'er, der er oprettet mellem mindst to medlemsstater. Dette bør være muligt, hvis lovgivningen i et tredjeland eller aftaler mellem mindst én deltagende medlemsstat og et tredjeland tillader dette.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ("forsyningsvirksomhedsdirektivet") (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1).

- (10) Med henblik på at styrke Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og derfor navnlig styrke effektiviteten af territorielt samarbejde, herunder et eller flere af de grænseoverskridende, tværnationale og inter-regionale samarbejdsområder mellem medlemmer af en EGTS, bør tredjelande, der grænser op til en medlemsstat, herunder regioner i dens yderste periferi, have mulighed for at deltage i en EGTS. Operationer under programmer under europæisk territorielt samarbejde bør derfor, når de medfinansieres af Unionen, fortsat søge at opfylde målene i Unionens samhørighedspolitik, selv når de delvis eller i deres helhed gennemføres uden for Unionens område, og som følge heraf gennemføres en EGTS' aktiviteter også i hvert fald i nogen grad uden for Unionens område. I denne sammenhæng, og hvor det måtte være relevant, er bidraget fra aktiviteterne i en EGTS, der også tæller medlemmer fra tredjelande, som grænser op til mindst én medlemsstat, herunder regioner i dens yderste periferi, til målene i Unionens politikker for EU's optræden udadtil, som f.eks. udviklingssamarbejde eller økonomiske, finansielle og tekniske samarbejds mål, fortsat ikke det centrale, idet de pågældende samarbejdsprogrammers tyngdepunkt og dermed aktiviteterne den pågældende EGTS primært bør fokusere på målene i Unionens samhørighedspolitik. Følgelig er ethvert udviklingssamarbejde eller økonomiske, finansielle og tekniske samarbejds mål mellem blot én medlemsstat, herunder regioner i dens yderste periferi, og et eller flere tredjelande kun supplerende i forhold til de territoriale samarbejds mål mellem medlemsstater, herunder deres regioner i den yderste periferi, der er baseret på samhørighedspolitikken. Derfor udgør artikel 175, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) et tilstrækkeligt retsgrundlag med henblik på vedtagelse af denne forordning.

- (11) På baggrund af muligheden for, at nationale, regionale, subregionale og lokale myndigheder og organisationer, samt, hvor det er relevant, andre offentlige og private organer eller institutioner, herunder udbydere af offentlige tjenesteydelser, fra et OLT kan deltage i en EGTS, på grundlag af Rådets afgørelse 2013/755/EU⁽³⁾ og under hensyn til, at en særlig finansiell ekstratildeling i forbindelse med programmeringsperioden 2014-2020 under den flerårige finansielle ramme vil styrke samarbejdet mellem regionerne i Unionens yderste periferi og tilgrænsende tredjelande samt visse af OLT'erne, der er anført i bilag II til TEUF, og som grænser op til disse regioner i den yderste periferi, bør EGTS'er som et retligt instrument også være åbent for medlemmer fra OLT'er. Af hensyn til retssikkerheden og gennemsigtigheden bør der fastsættes særlige godkendelsesprocedurer for tiltrædelse af medlemmer fra et OLT af en EGTS, herunder i denne forbindelse eventuelt særlige regler om den lovgivning, der finder anvendelse på den relevante EGTS, der har medlemmer fra et OLT.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25 november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Unionen ("associeringsafgørelse") (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

- (12) Forordning (EF) nr. 1082/2006 sonderer mellem den aftale, der fastsætter grundelementerne i den fremtidige EGTS, og de vedtægter, der fastsætter gennemførelseselementerne. Vedtægterne skal dog for øjeblikket i henhold til nævnte forordning indeholde alle aftalens bestemmelser. Selvom både aftalen og vedtægterne skal sendes til medlemsstaterne, er de særskilte dokumenter, og godkendelsesproceduren bør begrænses til aftalen. Desuden bør visse elementer, som i øjeblikket er omfattet af vedtægterne, i stedet være omfattet af aftalen.
- (13) Erfaringer fra oprettelsen af EGTS'er viser, at fristen på tre måneder for medlemsstaternes godkendelsesprocedure kun sjældent er blevet overholdt. Denne frist bør derfor forlænges til seks måneder. For at sikre retssikkerhed bør aftalen på den anden side anses for godkendt ved stiltiende overenskomst efter udløbet af denne frist og i givet fald i overensstemmelse med den nationale lovgivning i de pågældende medlemsstater, herunder deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser. Den medlemsstat, hvor EGTS'ens foreslåede hjemsted skal være beliggende, bør dog formelt skulle godkende aftalen. Mens medlemsstaterne bør kunne anvende nationale regler på proceduren for godkendelse af et potentielt medlems deltagelse i EGTS'en eller kan vedtage særlige regler inden for rammerne af de nationale bestemmelser til gennemførelse af forordning (EF) nr. 1082/2006, bør undtagelser til bestemmelsen om stiltiende aftale efter udløbet af fristen på seks måneder udelukkes, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.
- (14) De begrundelser, en medlemsstat kan anføre for ikke at godkende potentielle medlemmers deltagelse eller aftalen, bør fastlægges. Enhver national lov, der kræver andre regler og procedurer end dem, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1082/2006, bør dog ikke tages i betragtning, når der træffes afgørelse om godkendelsen.
- (15) Da forordning (EF) nr. 1082/2006 ikke kan finde anvendelse i tredjelande, bør den medlemsstat, hvor EGTS'ens foreslåede hjemsted skal være beliggende, ved godkendelsen af deltagelsen af potentielle medlemmer fra tredjelande, der er oprettet i henhold til lovgivningen i disse tredjelande, i samråd med de medlemsstater under hvis lovgivning andre af EGTS'ens potentielle medlemmer er etableret, kontrollere, at tredjelandene har anvendt betingelser og procedurer, der svarer til betingelserne og procedurerne i forordning (EF) nr. 1082/2006 eller har handlet i overensstemmelse med internationale bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem medlemsstater under Europarådet, hvad enten de også er EU-medlemsstater eller ej, i henhold til den europæisk rammekonvention om grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder, undertegnet i Madrid den 21. maj 1980 og de tillægsprotokoller, der er vedtaget i medfør heraf. I tilfælde af inddragelse af flere EU-medlemsstater og et eller flere tredjelande bør det være tilstrækkeligt, at en sådan aftale er indgået mellem det pågældende tredjeland og én deltagende EU-medlemsstat.
- (16) For at tilskynde nye medlemmer til at tiltræde en eksisterende EGTS bør proceduren for ændring af eksisterende aftaler i sådanne tilfælde forenkles. Følgelig bør der i tilfælde, hvor et nyt medlem fra en medlemsstat, der allerede har godkendt aftalen, ikke sendes underretning om sådanne ændringer til alle deltagende medlemsstater, men kun den medlemsstat, i henhold til hvis lovgivning det nye potentielle medlem er oprettet, og den medlemsstat, hvor EGTS'ens har sit hjemsted. Enhver efterfølgende ændring af aftalen bør meddeles alle berørte medlemsstater. Sådant forenkling af ændringsproceduren bør dog ikke finde anvendelse, såfremt der er tale om et potentielt nyt medlem fra en medlemsstat, der endnu ikke har godkendt aftalen, fra et tredjeland eller et OLT, da det er nødvendigt at alle deltagende medlemsstater får mulighed for at kontrollere, om en sådan tiltrædelse er i overensstemmelse med deres offentlige interesser eller den offentlige orden.
- (17) I betragtning af forbindelserne mellem medlemsstater og OLT'er bør procedurerne for godkendelse af potentielle OLT-medlemmers deltagelse omfatte disse medlemsstater. I overensstemmelse med de særlige forvaltningsmæssige forhold mellem medlemsstaten og OLT'et bør medlemsstaten enten godkende det potentielle OLT-medlems deltagelse eller skriftligt bekræfte over for den medlemsstat, hvor EGTS'ens foreslåede hjemsted er beliggende, at de kompetente myndigheder i OLT'et har godkendt det potentielle medlems deltagelse i henhold til betingelser og procedurer, der svarer til betingelserne og procedurerne i forordning (EF) nr. 1082/2006. Den samme procedure bør finde anvendelse i tilfælde, hvor et potentielt medlem fra et OLT ønsker at blive medlem af en eksisterende EGTS.
- (18) Da vedtægterne ikke længere skal indeholde alle aftalens bestemmelser, bør både aftalen og vedtægterne registreres og/eller offentliggøres. Af hensyn til gennemsigtigheden bør der desuden offentliggøres en meddelelse om beslutningen om at oprette en EGTS i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven. Af hensyn til ensartetheden bør denne meddelelse indeholde de oplysninger, der er fastlagt i bilaget til forordning (EF) nr. 1082/2006 som ændret ved nærværende forordning.
- (19) Formålet med en EGTS bør udvides til at omfatte forenkling og fremme af territorialt samarbejde generelt, herunder strategisk planlægning og forvaltning af regionale og lokale forhold i overensstemmelse med samhørighedspolitikken og andre EU-politikker, hvorved der bidrages til Europa 2020-strategien eller gennemførelsen af makroregionale strategier. En EGTS bør derfor kunne gennemføre aktioner med anden økonomisk støtte end den, der ydes gennem Unionens samhørighedspolitik. Endvidere bør medlemsstater eller tredjelande, selvom hvert medlem i hver af de medlemsstater eller tredjelande, der er repræsenteret, skal have de kompetencer, der er nødvendige for en EGTS' effektive funktion, ikke

- desto mindre kunne godkende deltagelse i tilfælde, hvor medlemmet ikke er kompetent til at varetage alle de i aftalen specificerede opgaver.
- (20) Som et retligt instrument skal EGTS'er hverken anvendes til omgåelse af den ramme, der er fastlagt i Europarådets gældende bestemmelser, og som giver forskellige muligheder og rammer, inden for hvilke regionale og lokale myndigheder kan samarbejde på tværs af grænserne, herunder de nyetablerede Euroregional Co-operation Groupings (euroregionale samarbejdsgrupper) ⁽¹⁾, eller til fastlæggelse af et sæt specifikke fælles regler, som vil regulere alle sådanne ordninger på en ensartet måde i hele Unionen.
- (21) Både de specifikke opgaver, som kan udføres af en EGTS, og medlemsstaternes mulighed for at begrænse de foranstaltninger, som EGTS'er må udføre uden økonomisk støtte fra Unionen, bør tilpasses de bestemmelser, der gælder for EFRU, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden strukturfondene i programmeringsperioden 2014-2020.
- (22) Selv om det er fastsat i forordning (EF) nr. 1082/2006, at en EGTS' opgaver ikke vedrører bl.a. "reguleringsbeføjelser", som kan have forskellige retlige konsekvenser i forskellige medlemsstater, bør en EGTS' forsamling, hvis aftalen specifikt giver mulighed herfor i overensstemmelse med EU-retten og national ret, ikke desto mindre kunne fastlægge vilkår og betingelser for anvendelse af en infrastruktur, som en EGTS forvalter, eller vilkår og betingelser under hvilke en tjeneste af almindelig økonomisk interesse kan ydes, herunder afgifter og gebyrer, der skal betales af brugerne.
- (23) Som følge af EGTS'ernes åbning for medlemmer fra tredjelande eller OLT'er bør aftalen præcisere ordningerne for deres engagement.
- (24) Aftalen bør udover at indeholde en henvisning til den gældende lovgivning i almindelighed, som det er fastlagt i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1082/2006, også angive den EU-lovgivning og nationale lovgivning, der finder anvendelse på EGTS'en. Desuden bør det være muligt at denne nationale lovgivning er den lovgivning, der gælder i den medlemsstat, hvor EGTS'ens organer udøver deres beføjelser, navnlig hvis de ansatte, der arbejder under direktøren, befinder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted. Aftalen bør også angive den gældende EU-lovgivning og nationale lovgivning, der er direkte relevant for de EGTS-aktiviteter, som udføres i henhold til de i aftalen specificerede opgaver, herunder hvor EGTS'en forvalter offentlige tjenester af almindelig interesse eller infrastrukturer.
- (25) Denne forordning dækker ikke de problemer i forbindelse med offentlige indkøb på tværs af grænserne, som EGTS'er kan møde.
- (26) I betragtning af betydningen af de love og regler, der finder anvendelse på EGTS'ens personale, samt principperne for ordningerne vedrørende personaleforvaltning og ansættelsesprocedurer, bør aftalen, ikke vedtægterne, fastlægge disse regler og principper. Det bør være muligt at fastsætte forskellige muligheder med hensyn til valget af regler, der finder anvendelse på EGTS'ens personale, i aftalen. De specifikke ordninger vedrørende personaleforvaltning og ansættelsesprocedurer bør behandles i vedtægterne.
- (27) Medlemsstaterne bør endvidere gøre brug af de muligheder, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽²⁾, til ved fælles aftale at fastsætte bestemmelser om undtagelser med hensyn til fastlæggelsen af, hvilken lovgivning der skal anvendes ifølge nævnte forordning til fordel for visse personer eller personkategorier og at betragte EGTS'ers personale som en sådan personkategori.
- (28) I betragtning af betydningen af ordningerne for medlemmernes ansvar bør aftalen, ikke vedtægterne, præcisere disse ordninger.
- (29) Såfremt en EGTS udelukkende har til formål at forvalte et samarbejdsprogram eller en del heraf, som modtager støtte fra EFRU, eller når en EGTS vedrører interregionalt samarbejde eller netværk, er oplysninger om det område, hvor EGTS'en kan udføre sin opgave, ikke nødvendige. I førstnævnte tilfælde bør udstrækningen af området være defineret og, hvor det er hensigtsmæssigt, ændres i det relevante samarbejdsprogram. Kravet om sådanne oplysninger ville i sidstnævnte tilfælde, selvom det hovedsageligt vedrører immaterielle aktiviteter, kunne være til hinder for, at nye medlemmer indgår i interregionalt samarbejde eller netværk.
- (30) De forskellige ordninger vedrørende kontrol med forvaltning af offentlige midler på den ene side og revision af EGTS'ernes regnskaber på den anden side bør præciseres.
- (31) Der bør sondres klarere mellem EGTS'er, hvis medlemmer har begrænset ansvar, og EGTS'er, hvis medlemmer har ubegrænset ansvar. For at give EGTS'er, hvis medlemmer har begrænset ansvar, mulighed for at gennemføre aktiviteter, der potentielt kunne generere gæld, bør medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at sådanne EGTS'er tegner relevante forsikringer, eller at sådanne EGTS'er er dækket af en passende finansiel sikkerhedsstillelse til dækning af de risici, som er specifikke for de pågældende EGTS'ers aktiviteter.

⁽¹⁾ Protokol nr. 3 til "European Outline Convention on Transfrontier Co-operation between Territorial Communities or Authorities concerning Euroregional Co-operation Groupings (ECGs)" (europæisk rammekonvention om grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder vedrørende euroregionale samarbejdsgrupper), som blev åbnet for undertegnelse den 16. november 2009.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

(32) Medlemsstaterne bør forelægge Kommissionen alle bestemmelser samt enhver ændring heraf, der vedtages for at gennemføre forordning (EF) nr. 1082/2006. For at forbedre udvekslingen af oplysninger og koordinationen mellem Kommissionen, medlemsstaterne og Regionsudvalget, bør Kommissionen fremsende sådanne bestemmelser til medlemsstaterne og Regionsudvalget. Regionsudvalget har oprettet en EGTS-platform, der giver alle de berørte parter mulighed for at udveksle erfaringer og god praksis og for at forbedre kommunikationen om EGTS-relaterede muligheder og udfordringer ved at lette udveksling af erfaringer om oprettelse af EGTS'er på territorielt plan og viden om den bedste praksis med hensyn til territorielt samarbejde.

(33) Der bør fastsættes en ny frist for den næste rapport om anvendelsen af forordning (EF) nr. 1082/2006. I overensstemmelse med Kommissionens ønske om mere evidensbaseret politikudformning bør de vigtigste evalueringaspekter, som f.eks. effektivitet, relevans, europæisk merværdi og muligheder for forenkling og holdbarhed, behandles i denne rapport. Effektivitet bør denne sammenhæng forstås som vedrørende bl.a. indsatsen inden for Kommissionens forskellige tjenestegrene og mellem Kommissionen og andre organer, f.eks. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, for at formidle viden om EGTS-instrumentet. Kommissionen bør fremsende rapporten til Europa-Parlamentet, Rådet og, i henhold til Artikel 307 TFEU, til Regionsudvalget. Rapporten bør fremsendes senest den 1. august 2018.

(34) For at fastlægge en liste over indikatorer til brug for evalueringen og udarbejdelsen af rapporten om anvendelsen af forordning (EF) nr. 1082/2006, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(35) Eksisterende EGTS'er bør ikke være forpligtede til at tilpasse deres aftale og vedtægter til de ved denne forordning indførte ændringer af forordning (EF) nr. 1082/2006.

(36) Det er nødvendigt at præcisere, under hvilke regler de EGTS'er, for hvilke en godkendelsesprocedure blev påbegyndt før anvendelsesdatoen for denne forordning, bør godkendes.

(37) For at tilpasse eksisterende nationale bestemmelser til gennemførelse af denne forordning, inden programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde skal

forelægges Kommissionen, bør denne forordning finde anvendelse seks måneder efter datoen for dens ikrafttræden. Medlemsstaterne bør i relation til tilpasning af deres eksisterende nationale regler sikre, at der udpeges kompetente myndigheder med ansvar for godkendelse af EGTS'er, og at disse myndigheder i overensstemmelse med deres retlige og administrative ordninger er de samme organer, som har ansvaret for modtagelse af meddelelser i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 1082/2006.

(38) Målet med denne forordning, nemlig forbedring af det retlige instrument vedrørende EGTS'er, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, idet oprettelsen af en EGTS er frivillig, og de enkelte medlemsstaters forfatningssystemer respekteres.

(39) Forordning (EF) nr. 1082/2006 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EF) nr. 1082/2006

I forordning (EF) nr. 1082/2006 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Der kan oprettes en europæisk gruppe for territorielt samarbejde ("EGTS") på Unionens område på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i denne forordning.

2. Formålet med en EGTS er at lette og fremme navnlig territorielt samarbejde, herunder grænseoverskridende et eller flere af de grænseoverskridende, tværnationale, og interregionale samarbejdsområder, mellem dens medlemmer, jf. artikel 3, stk. 1, med henblik på at styrke Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed."

b) følgende stykke tilføjes:

"5. Hjemstedet for en EGTS skal være beliggende i en medlemsstat, i henhold til hvis lovgivning mindst et af medlemmerne er etableret."

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. En EGTS' organers handlinger er underlagt følgende:

- a) denne forordning
- b) den i artikel 8 omhandlede aftale, når dette udtrykkeligt tillades ved denne forordning, og
- c) for så vidt angår tilfælde, der ikke eller kun delvis er omfattet af denne forordning, den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted.

En EGTS betragtes som en enhed i den medlemsstat, hvor den har sit hjemsted, hvis det er nødvendigt for at fastslå, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse i henhold til EU-lovgivning eller international privatret."

b) følgende stykke indsættes:

"1a. En EGTS's aktiviteter i forbindelse med udførelse af de opgaver, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2 og 3, inden for Unionen er underlagt gældende EU-lovgivning og national lovgivning, som præciseret i den i artikel 8 omhandlede aftale.

De af en EGTS's aktiviteter, der medfinansieres af EU-budgettet, skal opfylde kravene i gældende EU-lovgivning og den nationale lovgivning vedrørende anvendelsen heraf."

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Følgende enheder kan blive medlem af en EGTS:

- a) medlemsstater eller myndigheder på nationalt plan
- b) regionale myndigheder
- c) lokale myndigheder
- d) offentlige virksomheder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF (*) eller offentligretlige organer som omhandlet i artikel 1, stk. 9, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF (**).
- e) virksomheder, som varetager tjenester af almindelig økonomisk interesse i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning og national lovgivning.

f) nationale, regionale eller lokale myndigheder eller organer eller offentlige virksomheder svarende til dem, der er omhandlet i litra d), fra tredjelande med forbehold af de betingelser, der er fastsat i artikel 3a.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ("forsyningsvirksomhedsdirektivet") (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114)."

b) stk. 2 affattes således:

"2. En EGTS skal bestå af medlemmer, der er hjemmehørende på mindst to medlemsstaters område, jf. dog artikel 3a, stk. 2 og 5."

4) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 3a

Tiltrædelse af medlemmer fra tredjelande eller oversøiske lande eller territorier (OLT'er)

1. I overensstemmelse med artikel 4, stk. 3a, kan en EGTS bestå af medlemmer, der er hjemmehørende på mindst to medlemsstaters område og et eller flere tredjelands område, der grænser op til mindst én af disse medlemsstater, herunder regioner i dens yderste periferi, hvis disse medlemsstater og tredjelande i fællesskab gennemfører aktioner for territorielt samarbejde eller gennemfører programmer, der støttes af Unionen.

Med henblik på denne forordning anses et tredjeland eller et OLT for at grænse op til en medlemsstat, herunder regioner i dens yderste periferi, hvis tredjelandet eller OLT'et og den pågældende medlemsstat deler en fælles landegrænse, eller hvis både tredjelandet eller OLT'et og medlemsstaten er støtteberettigede under et fælles maritimt grænseoverskridende eller internationalt program under europæisk territorielt samarbejde eller er støtteberettigede under et andet grænseoverskridende eller havgrænseoverskridende samarbejdsprogram eller et samarbejdsprogram vedrørende havområder, inklusive når de er skilt ad af internationale farvande.

2. En EGTS kan bestå af medlemmer, der er hjemmehørende på kun én medlemsstats område og et eller flere tredjelands område, der grænser op til medlemsstaten, herunder regionerne i dens yderste periferi, hvis den pågældende medlemsstat finder, at EGTS'en er i overensstemmelse med anvendelsesområdet for dens territoriale samarbejde i forbindelse med grænseoverskridende eller tværnationalt samarbejde eller bilaterale forbindelser med de pågældende tredjelande.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 omfatter tredjelande, der grænser op til en medlemsstat, herunder regionerne i dens yderste periferi, søgrænser mellem de pågældende lande.

4. I overensstemmelse med artikel 4a og med forbehold af betingelserne i stk. 1 i nærværende artikel kan en EGTS også bestå af medlemmer, der er hjemmehørende på mindst to medlemsstaters område, herunder regionerne i deres yderste periferi, og et eller flere OLT'er inklusive eller eksklusive medlemmer fra et eller flere tredjelande.

5. I overensstemmelse med artikel 4a og med forbehold af betingelserne i stk. 2 i nærværende artikel kan en EGTS også bestå af medlemmer, der er hjemmehørende på kun én medlemsstats område, herunder regionerne i dens yderste periferi, og et eller flere OLT'er inklusive eller eksklusive medlemmer fra et eller flere tredjelande.

6. En EGTS kan ikke oprettes udelukkende mellem medlemmer fra en medlemsstat og et eller flere OLT'er, der har tilknytning til den pågældende medlemsstat."

5) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) stk. 3 affattes således:

"3. Efter meddelelse fra det potentielle medlem, jf. stk. 2, godkender den medlemsstat, der har modtaget denne meddelelse, under hensyn til sin forfatningsmæssige struktur det potentielle medlems deltagelse i EGTS'en og i aftalen, medmindre den pågældende medlemsstat finder, at:

a) en sådan deltagelse eller aftalen ikke er forenelig med følgende:

i) denne forordning

ii) anden EU-lovgivning vedrørende EGTS'ens handlinger og aktiviteter

iii) national lovgivning i relation til det potentielle medlems beføjelser og kompetencer

b) en sådan deltagelse ikke er berettiget af hensyn til den offentlige interesse eller den offentlige orden i den pågældende medlemsstat, eller

c) vedtægterne ikke er i overensstemmelse med aftalen.

I tilfælde af ikke-godkendelse begrundes medlemsstaten, hvorfor den ikke kan give sin godkendelse, og foreslår, hvor det er relevant, de nødvendige ændringer af aftalen.

Medlemsstaten træffer beslutning om godkendelse senest seks måneder efter datoen for modtagelsen af en meddelelse i henhold til stk. 2. Hvis den medlemsstat, der har modtaget meddelelsen, ikke gør indsigelse inden udløbet af denne frist, betragtes deltagelsen af det potentielle medlem og aftalen som godkendt. Den medlemsstat, hvor EGTS'ens foreslåede hjemsted skal være beliggende, skal imidlertid formelt godkende aftalen, for at EGTS'en kan oprettes.

Enhver anmodning om yderligere oplysninger fra medlemsstaten til et potentielt medlem afbryder den i tredje afsnit omhandlede frist. Afbrydelsesperioden begynder dagen efter den dato, hvor medlemsstaten har sendt sine bemærkninger til det potentielle medlem, og slutter, når det potentielle medlem reagerer på bemærkningerne.

Den i tredje afsnit omhandlede frist afbrydes dog ikke, såfremt det potentielle medlem besvarer medlemsstatens bemærkninger inden for ti arbejdsdage efter afbrydelsesperiodens begyndelse.

Når medlemsstaterne træffer beslutning om et potentielt medlems deltagelse i en EGTS, kan de anvende deres nationale lovgivning."

b) følgende stykke indsættes:

"3a. For så vidt angår en EGTS med potentielle medlemmer fra et eller flere tredjelande, skal den medlemsstat, hvor EGTS' foreslåede hjemsted skal være beliggende, i samråd med de andre berørte medlemsstater forvisse sig om, at de betingelser, der er fastsat i artikel 3a, er opfyldt, og at hvert tredjeland har godkendt det potentielle medlems deltagelse i henhold til enten:

a) betingelser og procedurer, der svarer til dem, der er fastsat i nærværende forordning, eller

b) i henhold til en aftale, der er indgået mellem mindst én medlemsstat, i henhold til hvis lovgivning et potentielt medlem er etableret, og det pågældende tredjeland."

c) stk. 5 og 6 affattes således:

"5. Medlemmerne når til enighed om den i artikel 8 omhandlede aftale og sikrer, at den er i overensstemmelse med godkendelsen i overensstemmelse med stk. 3 i nærværende artikel.

6. EGTS'en underretter de medlemsstater, under hvis lovgivning EGTS'ens medlemmer er oprettet, om eventuelle ændringer af aftalen eller vedtægterne. Bortset fra i tilfælde af et nyt medlems tiltrædelse i henhold til

stk. 6a, litra a), skal eventuelle ændringer af aftalen godkendes af disse medlemsstater efter proceduren i denne artikel."

d) følgende stykke tilføjes:

"6a. Følgende bestemmelser finder anvendelse, såfremt nye medlemmer tiltræder en eksisterende EGTS:

- a) såfremt et nyt medlem fra en medlemsstat, der allerede har godkendt aftalen, tiltræder, skal en sådan tiltrædelse kun godkendes af den medlemsstat, i henhold til hvis lovgivning det nye medlem er oprettet i overensstemmelse med proceduren i stk. 3, og meddeles den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted
- b) såfremt et nyt medlem fra en medlemsstat, der endnu ikke har godkendt aftalen, tiltræder, finder proceduren i stk. 6 anvendelse
- c) såfremt et nyt medlem fra et tredjeland tiltræder en eksisterende EGTS, skal en sådan tiltrædelse være genstand for en undersøgelse ved den medlemsstat, hvor EGTS'ens har sit hjemsted, i overensstemmelse med proceduren i stk. 3a."

6) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 4a

Deltagelse af medlemmer fra et OLT

Såfremt en EGTS har et potentielt medlem fra et OLT, skal den medlemsstat, som OLT'et har tilknytning til, forvisse sig om, at betingelserne i artikel 3a er opfyldt, og under hensyn til dens forbindelser med OLT'et enten:

- a) godkende det potentielle medlems deltagelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, eller
- b) skriftligt bekræfte overfor den medlemsstat, hvor EGTS'ens foreslåede hjemsted skal være beliggende, at de kompetente myndigheder i OLT'et har godkendt det potentielle medlems deltagelse i henhold til betingelser og procedurer, der svarer til dem, der er fastsat i nærværende forordning."

7) Artikel 5 affattes således:

"Artikel 5

Erhvervelse af status som juridisk person og offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende

1. Aftalen og vedtægterne og eventuelle senere ændringer registreres og/eller offentliggøres i den medlemsstat, hvor den pågældende EGTS har sit hjemsted, i overensstemmelse med gældende ret i denne medlemsstat.

EGTS'en får status som juridisk person på datoen for registrering eller offentliggørelsen af aftalen og vedtægterne, afhængigt af hvad der indtræffer først. Medlemmerne underretter de berørte medlemsstater og Regionsudvalget om aftalens og vedtægternes registrering eller offentliggørelse.

2. EGTS'en sikrer, at der inden ti arbejdsdage efter aftalens og vedtægternes registrering eller offentliggørelse sendes en anmodning til Regionsudvalget, som er i overensstemmelse med modellen i bilaget til denne forordning. Regionsudvalget fremsender derefter denne anmodning til Den Europæiske Unions Publikationskontor med henblik på offentliggørelse af en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, om EGTS'ens oprettelse med angivelse af de oplysninger, der er fastsat i bilaget til denne forordning, til Den Europæiske Unions Publikationskontor."

8) Artikel 6, stk. 4, affattes således:

"4. Uanset stk. 1, 2 og 3 i denne artikel, finder den relevante lovgivning om kontrol med EU-midler anvendelse, når en EGTS' opgaver som nævnt i artikel 7, stk. 3, omfatter foranstaltninger, som medfinansieres af Unionen."

9) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. En EGTS handler inden for rammerne af de opgaver, som den har fået overdraget, dvs. lettelse og fremme af det territoriale samarbejde med henblik på at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Unionen og overvindelse af hindringer i det indre marked. Hver opgave fastlægges af medlemmerne, inden for rammerne af den kompetence, som hvert medlem har, medmindre medlemsstaten eller tredjelandet godkender deltagelse af et medlem, der er oprettet i henhold til medlemsstatens eller tredjelandets nationale lovgivning, selv hvis det pågældende medlem ikke er kompetent til at varetage alle de opgaver, der er præciseret i aftalen.

3. En EGTS kan gennemføre specifikke aktioner vedrørende territorielt samarbejde mellem dens medlemmer med sigte på det mål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, med eller uden finansielt bidrag fra Unionen.

Primært kan en EGTS' opgaver vedrøre gennemførelse af samarbejdsprogrammer eller dele heraf eller gennemførelse af operationer, der støttes af Unionen gennem Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og/eller Samhørighedsfonden.

Medlemsstaterne kan begrænse de opgaver, EGTS'er kan udføre uden finansielt bidrag fra Unionen. Medlemsstaterne kan med forbehold af artikel 13 imidlertid ikke udelukke de opgaver, der vedrører de prioriterede investeringer, der er omhandlet i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17 december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259)"

b) i stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

"En EGTS' forsamling, jf. artikel 10, stk. 1, litra a), kan dog i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning og national lovgivning fastlægge vilkårene og betingelserne for anvendelse af en infrastruktur, som en EGTS forvalter, eller vilkårene og betingelserne for ydelse af en tjeneste af almindelig økonomisk interesse, herunder afgifter og gebyrer, der skal betales af brugerne."

10) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

"2. I aftalen præciseres:

- a) EGTS'ens navn og hjemsted
- b) Udstrækningen af det område på hvilket EGTS'en kan udføre sine opgaver
- c) EGTS'ens formål og opgaver
- d) EGTS'ens varighed og betingelserne for dens opløsning
- e) listen over EGTS'ens medlemmer
- f) listen over EGTS'ens organer og deres respektive kompetencer
- g) den gældende EU-lovgivning og nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted, med henblik på fortolkning og gennemførelse af aftalen
- h) den gældende EU-lovgivning og nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor EGTS'ens organer handler
- i) eventuelt aftaler om deltagelse af medlemmer fra tredjelande eller fra OLT'er, herunder fastsættelse af gældende ret, når EGTS'en udfører opgaver i tredjelande eller OLT'er

j) den gældende EU-lovgivning og nationale lovgivning, der er direkte relevant for EGTS'ens aktiviteter, som udføres i henhold til de i aftalen specificerede opgaver

k) de regler, der gælder for EGTS'ens personale, samt principperne for ordningerne vedrørende personaleforvaltning og ansættelsesprocedurer

l) aftaler om EGTS'ens og medlemmernes ansvar, jf. artikel 12

m) de relevante aftaler om gensidig anerkendelse, herunder vedrørende finansiel kontrol med forvaltningen af offentlige midler, og

n) procedurerne for vedtagelse af vedtægterne og ændring af aftalen, som skal overholde forpligtelserne i artikel 4 og 5.

3. Når en EGTS' opgaver kun vedrører forvaltningen af et samarbejdsprogram eller en del heraf under forordning (EU) nr. 1299/2013, eller når en EGTS vedrører interregionalt samarbejde eller netværk, er oplysningerne under stk. 2, litra b), ikke påkrævet".

11) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

Vedtægter

1. En EGTS' vedtægter vedtages enstemmigt af dens medlemmer på grundlag af og i overensstemmelse med aftalen.

2. En EGTS' vedtægter skal mindst præcisere følgende:

a) bestemmelserne for en EGTS' organers funktion og disse organers beføjelser samt antallet af medlemmernes repræsentanter i de relevante organer

b) EGTS'ens beslutningsprocedurer

c) det eller de anvendte arbejdsprog

d) ordningerne for dens funktion

e) procedurerne vedrørende personaleforvaltning og -ansættelse

f) ordningerne for medlemmernes finansielle bidrag

g) de gældende regnskabs- og budgetbestemmelser for medlemmerne

h) bestemmelser om udpegelse af et uafhængigt organ, som skal foretage ekstern revision af EGTS'ens regnskaber og

i) procedurerne for ændring af vedtægterne, som skal overholde forpligtelserne i artikel 4 og 5."

12) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

"2. Udarbejdelsen af regnskabet, herunder, hvis det kræves, den ledsagende årsberetning, samt revision og offentliggørelse af dette regnskab er underlagt den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted."

13) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"En EGTS hæfter for al sin gæld."

b) stk. 2 affattes således:

"2. Med forbehold af stk. 3, hæfter en EGTS' medlemmer, i det omfang EGTS'ens aktiver ikke kan dække dens passiver, i forhold til deres bidrag for EGTS'ens gæld, uanset dens art. Ordningerne vedrørende finansielle bidrag fastsættes i vedtægterne.

Medlemmerne af en EGTS kan i vedtægterne forpligte sig til efter endt medlemskab at være ansvarlige for forpligtelser i medfør af EGTS'ens aktiviteter i deres medlemskabsperiode.

2a. Er ansvaret hos mindst et medlem af en EGTS fra en medlemsstat begrænset i medfør af den nationale lovgivning, i henhold til hvilken det er oprettet, kan de øvrige medlemmer også begrænse deres ansvar i aftalen, hvis den nationale lovgivning om gennemførelse af denne forordning giver dem mulighed for det.

Navnet på en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, skal indeholde udtrykket "begrænset".

Kravene til offentliggørelse af aftalen om samt vedtægter og regnskaber for en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, skal som minimum svare til dem, der gælder for andre former for juridiske enheder med begrænset ansvar i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende EGTS har sit hjemsted.

I tilfælde af en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, kan enhver berørt medlemsstat kræve, at EGTS'en tegner passende forsikringer til dækning af de særlige risici, der er forbundet med de aktiviteter, der udføres af EGTS'en, eller at den er dækket af en garanti ydet af en bank eller en anden finansiell institution, som

er etableret i en medlemsstat, eller er omfattet af en ordning, hvorved en offentlig myndighed eller en medlemsstat stiller en garanti."

14) Artikel 15, stk. 2, første afsnit, affattes således:

"2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder EU-rettens kompetenceregler anvendelse på tvister, som involverer en EGTS. I tilfælde, der ikke er forudset i EU-retten, ligger kompetencen til at bilægge tvister hos retterne i den medlemsstat, hvor EGTS'en har sit hjemsted."

15) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser til at sikre en effektiv anvendelse af denne forordning, herunder med hensyn til fastlæggelsen af kompetente myndigheder med ansvar for godkendelsesproceduren i overensstemmelse med deres juridiske og administrative ordninger.

En medlemsstat kan, hvis det kræves i henhold til dens nationale lovgivning, udarbejde en samlet liste over de opgaver, som medlemmerne af en EGTS, der er oprettet i henhold til dens lovgivning, allerede har, for så vidt angår det territoriale samarbejde, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i denne medlemsstat.

Medlemsstaten forelægger Kommissionen eventuelle bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel samt eventuelle ændringer heraf. Kommissionen fremsender disse bestemmelser til de andre medlemsstater og Regionsudvalget."

b) som stk. 1a indsættes:

"1a. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser skal også, i det omfang de vedrører en medlemsstat, som et OLT har tilknytning til, og under hensyntagen til medlemsstatens forbindelser med OLT'et, sikre den effektive anvendelse af denne forordning med hensyn til det pågældende OLT, der grænser op til andre medlemsstater eller regionerne i disse medlemsstaters yderste periferi."

16) Artikel 17 affattes således:

"Artikel 17

Rapport

Senest den 1. august 2018 tilsender Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget en rapport om anvendelsen af denne forordning, der på grundlag af indikatorer evaluerer dens effektivitet, relevans, merværdi på europæisk plan og mulighederne for forenkling.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17a, som fastlægger listen over de i stk. 1, omhandlede indikatorer."

17) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 17a

Udøvelse af delegationen

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 17, stk.2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 21 december 2013

3. Delegationen af beføjelser i artikel 17, stk. 2, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 17, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.s"

Artikel 2

Overgangsbestemmelser

1. EGTS'er oprettet før den 21 december 2013 er ikke forpligtet til at tilpasse deres aftale og vedtægter til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1082/2006 som ændret ved nærværende forordning.

2. For så vidt angår EGTS'er, for hvilke en procedure i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1082/2006 blev indledt inden den 22 Juni 2014, og for hvilke der kun mangler registrering eller offentliggørelse i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1082/2006, registreres og/eller offentliggøres aftalen og vedtægterne i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1082/2006 før ændringen heraf ved nærværende forordning.

3. EGTS'er, for hvilke en procedure i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1082/2006 blev indledt mere end seks måneder inden den 22 Juni 2014, godkendes i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1082/2006 før ændringen heraf ved nærværende forordning.

4. Andre EGTS'er end de i stk. 2 og 3 i nærværende artikel omhandlede, for hvilke en procedure i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1082/2006 blev indledt inden den 22 Juni 2014, godkendes i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1082/2006 som ændret ved denne forordning.

5. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de nødvendige ændringer af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1082/2006, som ændret ved nærværende forordning, senest den 22 Juni 2014.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 22 Juni 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

R. ŠADŽIUS

Formand

BILAG

Model for de oplysninger, der skal fremsendes i henhold til artikel 5, stk. 2

OPRETTELSE AF EN EUROPÆISK GRUPPE FOR TERRITORIALT SAMARBEJDE (EGTS)

Navnet på en EGTS, hvis medlemmer har begrænset ansvar, skal indeholde udtrykket »begrænset« (artikel 12, stk. 2a)

Felter markeret med asterisk skal udfyldes.

I.1) NAVN, ADRESSE OG KONTAKT(ER)

Registeret navn*:		
Hjemsted*:		
By*:	Postnummer:	Land*:
Kontakt(er):	Telefon:	
Att.:		
E-mail:	Fax:	
Internetadresse(r) (hvis relevant)		

I.2) GRUPPENS VARIGHED*:

Gruppens varighed:	
☐ Ubestemt varighed	
☐ Indtil: <input type="text"/> / <input type="text"/> / <input type="text"/> - <input type="text"/> <input type="text"/> - <input type="text"/> (dd/mm/åååå)	
Dato for registrering/offentliggørelse : <input type="text"/> / <input type="text"/> / <input type="text"/> - <input type="text"/> <input type="text"/> - <input type="text"/> (dd/mm/åååå)	

II. FORMÅL*

NUTS-kode <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> NUTS-kode <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/>
NUTS-kode <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> NUTS-kode <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/>

III. YDERLIGERE OPLYSNINGER OM GRUPPENS NAVN (hvis relevant)

Navn på (angiv det relevante sprog)												
BG	ES	CS	DA	DE	ET	EL	EN	FR	GA	HR	IT	LV
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
LT	HU	MT	NL	PL	PT	RO	SK	SL	FI	SV	Andet: _____	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Fulde navn (hvis relevant): _____												
Forkortelse (hvis relevant): _____												

----- Benyt del III så mange gange som nødvendigt -----

IV. MEDLEMMER*

IV. 1) Gruppens samlede antal medlemmer* : ☐ ☐ ☐
--

IV. 2) Oplysninger om medlemmerne*		
Officielt navn* :		
Postadresse:		
By:	Postnummer:	Land*:
Kontakt(er):	Telefon:	
Att.:		
E-mail:	Fax:	
Internetadresse(r) (hvis relevant)		

Medlemstype*:

- Medlemsstat
- National myndighed
- Regional myndighed
- Lokal myndighed
- Offentligretligt organ
- Offentlig virksomhed
- Sammenslutning af:
 - Medlemsstat(er) I alt:*
 - National(e) myndighed(er) I alt:*
 - Regional(e) myndighed(er) I alt:*
 - Lokal(e) myndighed(er) I alt:*
 - Offentligretligt organ/offentligretlige organer I alt:*
 - Offentlig(e) virksomhed(er) I alt:*
- Tredjeland eller oversøisk land eller territorium

----- Benyt del IV.2 så mange gange som nødvendigt -----

V. YDERLIGERE OPLYSNINGER (eventuelt)

VI. DATO FOR AFSENDELSE AF DENNE MEDDELELSE: // (DD/MM/ÅÅÅÅ)

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedrørende bevidstgørelse og artikel 4 og 4a i EGTS

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om at gøre en bedre koordineret indsats for bevidstgørelse i institutionerne og medlemsstaterne med henblik på at gøre muligheden for at bruge EGTS'er som et frivilligt instrument til territorielt samarbejde på alle Unionens politikområder mere synlig.

I denne sammenhæng opfordrer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen navnlig medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger til koordinering og kommunikation mellem de nationale myndigheder og mellem myndigheder i forskellige medlemsstater med henblik på at sikre klare, effektive og gennemsigtige procedurer for godkendelse af nye EGTS'er inden for fastsatte tidsfrister.

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedrørende artikel 1, stk. 9, i EGTS

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om, at medlemsstaterne ved anvendelsen af artikel 9, stk. 2, litra i), i forordning (EU) nr. 1082/2006 som ændret, når de vurderer de regler, der skal gælde for en EGTS' personale, som foreslået i udkastet til aftalen, vil bestræbe sig på at overveje de forskellige mulige ansættelsesordninger, EGTS'en kan vælge imellem, det være sig i henhold til privat eller offentlig ret.

Når ansættelseskontrakterne for en EGTS' medarbejdere er privatretlige, vil medlemsstaterne også tage hensyn til relevant EU-lovgivning som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) og relevant retspraksis i de andre medlemsstater, der er repræsenteret i EGTS'en.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen forstår endvidere, at når ansættelseskontrakterne for en EGTS' medarbejdere er offentligretlige, vil de nationale offentligretlige regler være dem, der gælder i den medlemsstat, hvor det pågældende EGTS-organ er beliggende. Dog kan de nationale offentligretlige regler i den medlemsstat, hvor en EGTS er registreret, finde anvendelse for så vidt angår medarbejdere i EGTS'en, der allerede er omfattet af disse regler, inden de bliver ansat i EGTS'en.

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedrørende Regionsudvalgets rolle inden for rammerne af EGTS-plattformen

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen noterer sig det værdifulde arbejde, der udføres af Regionsudvalget inden for rammerne af den platform for EGTS'er, som det driver, og tilskynder Regionsudvalget til fortsat at varetage opsynet med aktiviteterne i eksisterende og kommende EGTS'er, organisere en udveksling af bedste praksis og kortlægge fælles udfordringer.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1303/2013

af 17. december 2013

om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 177,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelser fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelser fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelser fra Den Europæiske Revisionsret ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer og særlig vægt skal lægges på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art. Ifølge artikel 175 i TEUF skal Unionen støtte virkeliggørelsen af disse mål med den virksomhed, som den udøver gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Investeringsbank og andre instrumenter.

(2) For at forbedre samordningen og harmonisere gennemførelsen af de fonde, der yder støtte under

samhørighedspolitikken, dvs. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden, med fonden for udvikling af landdistrikterne, dvs. Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og for hav- og fiskerisektoren, dvs. foranstaltninger, der finansieres under delt forvaltning i henhold til Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), bør der fastsættes fælles bestemmelser for alle disse fonde ("de europæiske struktur- og investeringsfonde – ESI-fondene"). Endvidere indeholder denne forordning generelle bestemmelser, der gælder for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, men som ikke finder anvendelse på ELFUL og EHFF, samt generelle bestemmelser, der gælder for EFRU, ESF, Samhørighedsfonden og EHFF, men som ikke finder anvendelse på ELFUL. På grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for de forskellige ESI-fonde, bør de specifikke regler for de enkelte ESI-fonde og for målet om europæisk territorialt samarbejde under EFRU fastlægges i særskilte forordninger.

(3) I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 17. juni 2010, hvorved EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst blev vedtaget, bør Unionen og medlemsstaterne skabe intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, samtidig med at de fremmer en harmonisk udvikling i Unionen og mindsker regionale forskelle. ESI-fondene bør spille en betydelig rolle i opfyldelsen af målene for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

(4) Med hensyn til den fælles landbrugspolitik er der allerede opnået betydelige synergieffekter ved at harmonisere og ensrette forvaltnings- og kontrolbestemmelserne vedrørende den fælles landbrugspolitikens første søjle (Den Europæiske Garantifond for Landbruget - EGFL) og anden søjle (ELFUL). Den stærke forbindelse mellem EGFL og ELFUL bør derfor videreføres, og de strukturer, der allerede findes i medlemsstaterne, bør opretholdes.

(5) Regionerne i den yderste periferi bør nyde godt af særlige foranstaltninger og af yderligere midler som kompensation for deres strukturelle sociale og økonomiske situation og de ulemper, som følger af de faktorer, der er omhandlet i artikel 349 i TEUF.

(6) De nordlige tyndt befolkede områder bør nyde godt af særlige foranstaltninger og yderligere midler som kompensation for de alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper, der er omhandlet i artikel 2 i protokol nr. 6 til tiltrædelsesakten af 1994.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 30, EUT C 44 af 15.2.2013, s. 76, og EUT C 271 af 19.9.2013, s. 101.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 58, og EUT C 17 af 19.1.2013, s. 56.

⁽³⁾ EUT C 47 af 17.2.2011, s. 1, EUT C 13 af 16.1.2013, s. 1 og EUT C 267 af 17.9.2013, s. 1.

- (7) For at sikre en korrekt og ensartet fortolkning af bestemmelserne og for at bidrage til retssikkerheden for medlemsstaterne og støttemodtagerne er det nødvendigt at definere visse udtryk, der anvendes i denne forordning.
- (8) Såfremt der fastsættes en frist for Kommissionens vedtagelse eller ændring af en afgørelse i overensstemmelse med denne forordning, bør denne frist ikke omfatte den periode, der starter på det tidspunkt, hvor Kommissionen sender sine bemærkninger til medlemsstaten, og slutter, når medlemsstaten har besvaret disse bemærkninger.
- (9) Denne forordning består af fem dele, hvoraf den første fastlægger genstand og definitioner, den anden indeholder regler, der gælder for alle ESI-fonde, den tredje omfatter bestemmelser, der kun gælder for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden (i det følgende benævnt "fondene"), den fjerde omfatter bestemmelser, der kun gælder for fondene og EHFF, og den femte indeholder de afsluttende bestemmelser. Med henblik på at sikre konsekvens i fortolkningen af de forskellige dele af denne forordning og mellem denne forordning og de fondsspecifikke forordninger er det vigtigt klart at fastslå forholdet mellem disse. Endvidere kan specifikke regler fastsat i de fondsspecifikke regler være supplerende, men de bør kun fravige de tilsvarende bestemmelser i nærværende forordning, hvis der udtrykkeligt er givet mulighed for en sådan fravigelse i denne forordning.
- (10) I henhold til artikel 317 i TFEU og som led i princippet om delt forvaltning bør betingelserne for, at Kommissionen kan udøve sine beføjelser til at gennemføre EU-budgettet fastlægges, og medlemsstaternes ansvar med hensyn til samarbejde bør klarlægges. Disse betingelser bør gøre det muligt for Kommissionen at forvisse sig om, at medlemsstaterne bruger ESI-fondene lovligt og formelt rigtigt samt i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁾ ("finansforordningen"). Medlemsstaterne, på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med deres institutionelle, retlige og finansielle rammer, og de organer, de har udpeget i det øjemed, bør være ansvarlige for forberedelsen og gennemførelsen af programmer. Disse betingelser bør endvidere sikre, at opmærksomheden rettes mod behovet for at sikre komplementaritet og sammenhæng i relevante EU-interventioner, for at respektere proportionalitetsprincippet og tage hensyn til det overordnede mål om at reducere den administrative byrde.
- (11) For henholdsvis partnerskabsaftalen og de enkelte programmer bør hver medlemsstat tilrettelægge et

partnerskab med repræsentanter for kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder, økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter og andre relevante organer, der repræsenterer civilsamfundet, herunder miljøpartnere, ikke-statslige organisationer samt organer, som er ansvarlige for at fremme social inklusion, ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling, herunder i givet fald sådanne myndigheders og organers paraplyorganisationer. Formålet med et sådant partnerskab er at sikre respekt for principperne om flerniveaustyring, og også om subsidiaritet og proportionalitet og de særlige træk ved medlemsstaternes forskellige institutionelle og retlige rammer samt sikre, at aktørerne har ejerskab over de planlagte interventioner, og bygge videre på de relevante aktørers erfaringer og knowhow. Medlemsstaterne bør identificere de mest repræsentative relevante partnere. Disse partnere bør omfatte de institutioner, organisationer og grupper, der kan påvirke forberedelsen eller blive berørt af forberedelsen og gennemførelsen af programmerne. I den forbindelse bør det også i givet fald være muligt for medlemsstaterne som relevante partnere at kunne identificere paraplyorganisationer, som er sammenslutninger, foreninger eller forbund af relevante regionale og lokale myndigheder og bymyndigheder eller andre organer, i overensstemmelse med gældende national lovgivning og praksis.

Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt om et europæisk adfærdskodeks om partnerskaber for at støtte og lette medlemsstaternes organisering af et partnerskab med hensyn til at sikre konsekvent inddragelse af relevante partnere i forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af partnerskabsaftaler og programmer. Denne delegerede retsakt bør under ingen omstændigheder have tilbagevirkende kraft eller kunne fortolkes som sådan eller danne grundlag for at konstatere uregelmæssigheder, som fører til finansielle korrektioner. Den vedtagne delegerede retsakt bør ikke fastsætte en anvendelsesdato, der er før datoen dens vedtagelse. Den vedtagne delegerede retsakt bør gøre det muligt for medlemsstaterne at fastsætte de mest hensigtsmæssige detaljerede bestemmelser om, hvordan partnerskabet bedst kan gennemføres i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer såvel som deres nationale og regionale beføjelser, forudsat at dets mål som fastsat i denne forordning virkeliggøres.

- (12) ESI-fondenes aktiviteter og de operationer, som de støtter, bør være i overensstemmelse med gældende EU-ret og den dermed forbundne nationale lovgivning, som direkte eller indirekte gennemfører denne forordning og de fondsspecifikke regler.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (13) Som led i sin indsats for at fremme økonomisk, territorial og social samhørighed bør Unionen på samtlige ESI-fondes gennemførelsesstadier tilstræbe at fjerne uligheder

og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og integrere kønsaspektet samt bekæmpe forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering som fastsat i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), artikel 10 i TEUF og artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig under hensyntagen til adgang for handicappede personer samt artikel 5, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder som fastslår at ingen må pålægges at udføre tvangs- eller pligtarbejde.

- (14) ESI-fondenes mål bør følges inden for rammerne af en bæredygtig udvikling og Unionens fremme af målet om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten som fastsat i artikel 11 og artikel 191, stk. 1, i TEUF under hensyntagen til princippet om, at forureneren betaler. Med henblik herpå bør medlemsstaterne fremlægge oplysninger om støtten til klimamålene i tråd med ønsket om at afsætte mindst 20 % af EU-budgettet til disse mål ved anvendelse af en metodologi baseret på de interventionskategorier, fokusområder eller foranstaltninger, der vedtages af Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt som afspejler af proportionalitetsprincippet.
- (15) For at bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og til de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål, herunder økonomisk, social og territorial samhørighed, bør ESI-fondene fokusere deres støtte på et begrænset antal fælles tematiske mål. De enkelte ESI-fondes præcise anvendelsesområde bør fastlægges i fondsspecifikke regler. Anvendelsesområdet bør kunne begrænses til kun at omfatte nogle af de tematiske mål, der er fastlagt i denne forordning.
- (16) For at maksimere ESI-fondenes bidrag og med henblik på at fastsætte strategiske retningslinjer for at fremme programmeringsprocessen på medlemsstaternes og regionernes niveau bør der fastlægges en fælles strategisk ramme. Den fælles strategiske ramme bør lette den sektorielles og territoriale samordning af EU-interventionerne under ESI-fondene med andre relevante EU-politikker og -instrumenter, som er i tråd med målene og målsætningerne for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, under hensyntagen til de vigtigste territoriale udfordringer for de forskellige typer af territorier.
- (17) Den fælles strategiske ramme bør fastlægge, hvordan ESI-fondene skal bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, ordningerne til fremme af integreret anvendelse af ESI-fondene, ordningerne til samordning mellem ESI-fondene og andre relevante EU-politikker og -instrumenter, horisontale principper og

tværgående politiske mål for gennemførelsen af ESI-fondene, ordningerne til at håndtere de vigtigste territoriale udfordringer og prioriterede områder for samarbejdsaktiviteter under ESI-fondene.

- (18) Medlemsstaterne og regionerne står i stigende grad over for udfordringer med hensyn til virkningerne af globaliseringen, miljø- og energispørgsmål, befolkningens aldring og demografiske forandringer, teknologiske forandringer og innovationskrav samt social ulighed. Som følge af sådanne udfordringskomplekse og indbyrdes relaterede karakter bør de løsninger, der støttes af ESI-fondene, være integrerede, tværsektorielle og flerdimensionelle. I den forbindelse og for at øge politikernes virkning og effektivitet bør det være muligt at kombinere ESI-fondene i integrerede pakker, der er skræddersyede til at opfylde specifikke territoriale behov.
- (19) Kombinationen af en faldende erhvervsaktiv befolkning og en stigende andel af pensionister i den almindelige befolkning samt problemerne med en spredt befolkning forventes fortsat at lægge pres på bl.a. medlemsstaternes uddannelsessystemer og sociale støtteordninger og dermed Unionens økonomiske konkurrencedygtighed. Tilpasningen til sådanne demografiske forandringer er en af de vigtigste udfordringer for medlemsstaterne og regionerne i de kommende år og bør således være genstand for en særlig høj grad af opmærksomhed for de regioner, der er mest påvirket af demografiske forandringer.
- (20) På grundlag af den fælles strategiske ramme bør den enkelte medlemsstat i samarbejde med sine partnere og i samråd med Kommissionen udarbejde en partnerskabsaftale. Partnerskabsaftalen bør omsætte elementerne i den fælles strategiske ramme til den nationale kontekst og fastlægge partnerens tilsagn om at opfylde EU-målene via programmeringen af ESI-fondene. Partnerskabsaftaler bør fastsætte ordninger for at sikre overensstemmelse med EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og med de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål, ordninger for at sikre effektiv og virkningsfuld gennemførelse af ESI-fondene, og ordninger for partnerskabsprincippet og en integreret tilgang til territorial udvikling. Der bør sondres mellem de centrale elementer i partnerskabsaftalen, som er genstand for en kommissionsafgørelse, og andre elementer, som ikke er genstand for en kommissionsafgørelse, og som kan ændres af medlemsstaten. Det er nødvendigt at overveje særlige ordninger for forelæggelse og vedtagelse af partnerskabsaftalen og programmerne, hvis en eller flere fondsspecifikke forordningers ikrafttræden er forsinket eller forventes at blive forsinket. Dette indebærer indførelse af bestemmelser, der giver mulighed for forelæggelse og vedtagelse af partnerskabsaftalen, selv i fravær af visse elementer i forhold til den eller de ESI-fonde, der berøres af forsinkelsen, og senere forelæggelse

af en revideret partnerskabsaftale efter den eller de forsinkede fondsspecifikke forordningers ikrafttræden. Da de programmer, der er medfinansieret af den ESI-fond, der er berørt af forsinkelsen, i dette tilfælde kun bør forelægges og vedtages efter den pågældende fondsspecifikke forordnings ikrafttræden, bør der også fastsættes passende frister for forelæggelse af de berørte programmer.

- (21) Medlemsstaterne bør koncentrere støtten for at sikre et markant bidrag til opfyldelsen af EU-målene i overensstemmelse med deres specifikke nationale og regionale udviklingsbehov. Der bør opstilles forhåndsbetingelser samt en præcis og udtømmende række objektive kriterier for vurdering af disse for at sikre, at de nødvendige forudsætninger for en effektiv og virkningsfuld udnyttelse af EU-støtten er på plads. Til dette formål bør en forhåndsbetingelse kun finde anvendelse på en prioritet i et givet program, når den har direkte og reel forbindelse til og en umiddelbar indvirkning på en effektiv og virkningsfuld opfyldelse af et specifikt mål for en investeringsprioritet eller en EU-prioritet, eftersom alle de specifikke mål ikke nødvendigvis har forbindelse til en forhåndsbetingelse i de fondsspecifikke regler. Vurderingen af anvendeligheden af en forhåndsbetingelse bør tage hensyn til proportionalitetsprincippet for så vidt angår omfanget af den tildelte støtte, hvor det er relevant. Opfyldelsen af de gældende forhåndsbetingelser bør vurderes af medlemsstaten som led i forberedelsen af programmerne og, hvor det er relevant, partnerskabsaftalen. Kommissionen bør vurdere sammenhængen i og tilstrækkeligheden af de oplysninger som medlemsstaterne leverer. I tilfælde, hvor en gældende forhåndsbetingelse ikke er opfyldt inden den fastsatte frist, bør Kommissionen have beføjelse til at suspendere mellem-liggende betalinger til de relevante prioriteter i programmet på præcist definerede betingelser.
- (22) Kommissionen bør på basis af en resultatramme foretage en resultatgennemgang i samarbejde med medlemsstaterne i 2019. Resultatrammen bør fastlægges for hvert program med henblik på at overvåge fremskridtene hen imod de målsætninger og mål, der er fastsat for hver enkelt prioritet i løbet af programmeringsperioden 2014-2020 (programmeringsperioden). For at sikre, at EU-budgettet ikke anvendes på en uøkonomisk eller ineffektiv måde, bør Kommissionen kunne suspendere betalinger til programmet eller foretage finansielle korrektioner ved udløbet af programmeringsperioden, hvis der er bevis for, at det i alvorlig grad er mislykkedes for en prioritet at opnå de delmål, der udelukkende vedrørende finansielle indikatorer, outputindikatorer og centrale trin i gennemførelsen, der er fastsat i resultatrammen, på grund af klart identificerede mangler i forbindelse med gennemførelsen, som Kommissionen tidligere har gjort opmærksom på, og medlemsstaten har undladt at træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger. Anvendelsen af finansielle korrektioner bør under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet, tage højde for absorptionsniveauet og eksterne faktorer, der er medvirkende til den manglende opfyldelse. Finansielle

korrektioner bør ikke anvendes, hvor målsætninger ikke er blevet opnået som følge af indvirkningen fra samfundsøkonomiske eller miljømæssige faktorer, væsentlige ændringer i de økonomiske eller miljømæssige forhold i en medlemsstat eller af force majeure-årsager, der i betydelig grad påvirker gennemførelsen af de pågældende prioriteter. Der bør ikke tages hensyn til resultattendikatorer i forbindelse med suspensioner eller finansielle korrektioner.

- (23) Med henblik på at fremme fokus på resultater og opfyldelse af målene for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst bør der for hver medlemsstat oprettes en resultatreserve, bestående af 6 % af de samlede tildelinger til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse samt til ELFUL og til foranstaltninger finansieret i henhold til delt forvaltning i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt om betingelserne for finansiel støtte til hav- og fiskeripolitikken for programmeringsperioden 2014-2020 (EHFF-forordningen). På grund af deres forskelligartede og tværnationale karakter bør der ikke afsættes en resultatreserve til programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde. De midler, der tildeles til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet som defineret i det operationelle program i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013⁽¹⁾ (ESF-forordningen), til teknisk bistand på Kommissionens initiativ, overføres fra første søjle i den fælles landbrugspolitik til ELFUL i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013⁽²⁾, overføres til ELFUL i henhold til bestemmelserne om frivillig tilpasning af direkte betalinger i 2013 og om overførsler til ELFUL, fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009⁽³⁾ for så vidt angår kalenderårene 2013 og 2014, overføres til Connecting Europe-faciliteten fra Samhørighedsfonden, overføres til Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede, som fastlagt i en fremtidig EU-retsakt, og innovative foranstaltninger til bæredygtig byudvikling, bør være undtaget og ikke tages med i beregningen af resultatreserven.
- (24) Der er behov for en tættere forbindelse mellem samhørighedspolitikken og Unionens økonomiske styring for at sikre, at effektiviteten af udgifter under ESI-fondene understøttes af forsvarlige økonomiske politikker, og at

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og ophævelse af forordning (EF) nr. 1081/2006 (Se side 470 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (Se side 608 i denne EUT).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik om direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

ESI-fondene om nødvendigt kan omdirigeres for at håndtere de økonomiske problemer, en medlemsstat står over for. I forbindelse med den første streng af foranstaltninger, der knytter ESI-fondenes effektivitet sammen med forsvarlig økonomisk styring bør Kommissionen kunne anmode om ændringer af partnerskabsaftalen og af programmerne for at støtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger eller for at maksimere de disponible ESI-fondes virkninger for vækst og konkurrenceevne, hvis medlemsstaterne modtager relevant finansiel støtte. For at undgå en hyppig omfordeling, som ville bryde forudsigeligheden i forvaltningen af midlerne bør der kun anvendes omfordelinger, hvis dette reelt kan have en direkte indvirkning på korrektionen af de udfordringer, der er blevet udpeget i Rådets henstillinger under de økonomiske styringsmekanismer. I forbindelse med den anden streng af foranstaltninger, der knytter ESI-fondenes effektivitet sammen med forsvarlig økonomisk styring, bør Kommissionen, hvis en medlemsstat ikke træffer effektive foranstaltninger som led i den økonomiske styringsproces, stille forslag til Rådet om at suspendere dele af eller alle forpligtelserne eller betalingerne til denne medlemsstats programmer. Der er nødvendigt at indføre forskellige procedurer for suspension af forpligtelser og betalinger. Ikke desto mindre bør Kommissionen i begge tilfælde, når den stiller forslag om en suspension, tage hensyn til alle relevante oplysninger og tage behørigt hensyn til ethvert element, der opstår på baggrund af eller holdninger, der udtrykkes gennem den strukturerede dialog med Europa-Parlamentet.

Omfanget og niveauet af en suspension bør være forholdsmæssigt og effektivt og overholde princippet om ligebehandling mellem medlemsstaterne. Endvidere bør en suspension tage hensyn til de økonomiske og sociale forhold i den pågældende medlemsstat samt den eventuelle samlede økonomiske indvirkning på en medlemsstat som følge af de forskellige etaper af proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud og proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer.

- (25) I medfør af protokol nr. 15 om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, som er vedføjet TEU og TEUF, finder visse bestemmelser om uforholdsmæssigt store underskud og dermed forbundne procedurer ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige. Bestemmelser om suspension af alle eller en del af betalinger og forpligtelser finder derfor ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige.
- (26) Eftersom princippet om medfinansiering har afgørende betydning for gennemførelsen af ESI-fondene med henblik på at sikre lokalt ejerskab over politikkerne, og i overensstemmelse med en proportionel anvendelse af suspensioner, bør enhver beslutning om suspensioner, der udløses under den anden streng af foranstaltninger, der er knyttet ESI-fondenes effektivitet sammen med forsvarlig økonomisk styring, træffes under hensyntagen

til den pågældende medlemsstats særlige krav vedrørende medfinansiering for de programmer, der finansieres via ESI-fondene. Suspensionerne bør ophæves, og der bør atter stilles fondsmidler til rådighed for den pågældende medlemsstat, så snart medlemsstaten træffer de fornødne foranstaltninger.

- (27) ESI-fondene bør gennemføres via programmer, der dækker programmeringsperioden i overensstemmelse med partnerskabsaftalen. Programmerne bør udarbejdes af medlemsstaterne på baggrund af procedurer, der er gennemsigtige og i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer. Medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde for at sikre samordning og sammenhæng mellem ESI-fondenes programmeringsordninger. Da programmernes indhold hænger tæt sammen med partnerskabsaftalens indhold, bør programmerne forelægges inden tre måneder efter forelæggelsen af partnerskabsaftalen. Der bør fastsættes en frist på ni måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden for forelæggelsen af programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde for at tage hensyn til disse programmets tværnationale karakter. Der bør navnlig sondres mellem nøgleelementerne i partnerskabsaftalen og programmer, der bør være genstand for en kommissionsafgørelse, og andre elementer, som ikke er omfattet af kommissionsafgørelsen, og som kan ændres under medlemsstatens ansvar. Programmeringen bør sikre overensstemmelse med den fælles strategiske ramme og partnerskabsaftalen, samordning mellem ESI-fondene og med de andre eksisterende finansieringsinstrumenter og input fra Den Europæiske Investeringsbank, hvis det er relevant.
- (28) Med henblik på at sikre sammenhæng mellem de programmer, der støttes under forskellige ESI-fonde, især i forbindelse med sikring af, at der bidrages til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, er det nødvendigt at fastsætte fælles minimumskrav til programmernes indhold, som kan suppleres af fondsspecifikke regler for at tage hensyn til de enkelte ESI-fondes særlige karakter.
- (29) Det er nødvendigt at fastsætte klare procedurer for Kommissionens vurdering, vedtagelse og ændring af programmer. For at sikre sammenhæng mellem partnerskabsaftalen og programmerne bør det fastsættes, at programmer, bortset fra programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde, ikke må godkendes, før Kommissionen har vedtaget en afgørelse om godkendelse af partnerskabsaftalen. For at mindske den administrative byrde for medlemsstaterne bør Kommissionens godkendelse af enhver ændring af visse dele af et program automatisk føre til ændring af de relevante dele af partnerskabsaftalen. Endvidere bør der sikres omgående mobilisering af de midler, der er afsat til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, gennem indførelse af særlige regler for forelæggelses- og godkendelsesproceduren for de særlige operationelle programmer for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, ESF-forordningen.

- (30) Det bør tilstræbes at skabe synergier, navnlig mellem driften af ESI-fondene og Horisont 2020 som fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013⁽¹⁾, uden at det berører deres særskilte mål, for at optimere merværdien af de investeringer inden for forskning og innovation, der helt eller delvist er finansieret via EU-budgettet. Afgørende for, at der kan opnås sådanne synergier, bør være anerkendelsen af faste takster for støtteberettigede omkostninger fra Horisont 2020 til den tilsvarende operation og støttemodtager og muligheden for at kombinere finansiering fra forskellige EU-instrumenter, herunder ESI-fondene og Horisont 2020, i den samme operation, samtidig med at dobbeltfinansiering undgås. For at styrke de nationale og regionale aktørers forsknings- og innovationskapacitet og nå målet om at bygge en vej til topkvalitet i de mindre udviklede regioner og de medlemsstater og regioner, som halter bagefter inden for forskning, udvikling og innovation, bør der skabes tæt synergi mellem ESI-fondene og Horisont 2020 inden for alle relevante programprioriteter.
- (31) Med TEUF blev den territoriale samhörighed føjet til listen over mål for den økonomiske og sociale samhörighed, og det er derfor nødvendigt at tage fat på byernes rolle, funktionelle geografiske områder og subregionale områder med specifikke geografiske eller demografiske problemer. Med dette for øje og for bedre at mobilisere potentiale på lokalt plan er det nødvendigt at styrke og fremme lokaludvikling styret af lokalsamfundet ved at fastsætte fælles bestemmelser og sikre tæt samordning af alle relevante ESI-fonde. Der bør i forbindelse med lokaludvikling styret af lokalsamfundet tages hensyn til lokale behov og lokalt potentiale samt relevante socio-kulturelle karakteristika. Som et væsentligt princip bør lokale aktionsgrupper, der repræsenterer lokalsamfundets interesser, have ansvaret for at udforme og gennemføre strategier for lokaludvikling styret af lokalsamfundet. Der bør i de relevante programmer fastsættes detaljerede bestemmelser om definitionen af områder og befolkninger, der er omfattet af strategierne om lokaludvikling styret af lokalsamfundet, i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.
- (32) For at fremme en håndterbar tilgang til integrationen af lokaludvikling styret af lokalsamfundet i programmeringsprocessen kan den foregå under ét tematisk mål, enten for at fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom eller for at fremme beskæftigelse og støtte arbejdskraftens mobilitet, uanset om foranstaltninger, der finansieres som led i lokaludvikling styret af lokalsamfundet, eventuelt bidrager til alle andre tematiske mål.
- (33) Hvis en by- eller territorialudviklingsstrategi forudsætter en integreret tilgang, fordi det drejer sig om investeringer under mere end en prioritetsakse under et eller flere operationelle programmer, bør aktioner, der støttes af fondene, som kan suppleres med finansiel støtte fra ELFUL eller EHFF, kunne gennemføres som en integreret territorial investering under et eller flere operationelle programmer.
- (34) Finansielle instrumenter bliver mere og mere vigtige på grund af deres løftestangseffekt for ESI-fondene og deres evne til at kombinere forskellige former for offentlige og private midler til at støtte almene politiske mål, og fordi revolverende former for finansiering gør sådan støtte mere bæredygtig på længere sigt.
- (35) De finansielle instrumenter, der understøttes af ESI-fondene, bør anvendes til at imødekomme specifikke markedsmæssige behov på en omkostningseffektiv måde i overensstemmelse med målsætningerne i programmerne, og de bør ikke fortrænge privat finansiering. Beslutningen om at finansiere støtteforanstaltninger ved hjælp af finansielle instrumenter bør derfor træffes på grundlag af en forudgående vurdering, som har dokumenteret markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, og den anslåede størrelse og det anslåede omfang af de offentlige investeringsbehov. De væsentlige elementer i forhåndsvurderingen bør fastsættes tydeligt i denne forordning. Som følge af forhåndsvurderingens detaljerede karakter bør der fastsættes bestemmelser, der giver mulighed for udførelse af forhåndsvurderingen i etaper, samt for at gennemgå og ajourføre forhåndsvurderingen under gennemførelsen.
- (36) De finansielle instrumenter bør udformes og gennemføres med sigte på at fremme væsentlig deltagelse af investorer fra den private sektor og finansielle institutioner på et passende risikodelingsgrundlag. For at være tilstrækkeligt attraktive for den private sektor er det afgørende, at de finansielle instrumenter udformes og gennemføres på en fleksibel måde. Forvaltningsmyndighederne bør derfor træffe afgørelse om den mest hensigtsmæssige form til at gennemføre finansielle instrumenter med henblik på at imødekomme de særlige behov hos målregionerne i overensstemmelse med det pågældende programs mål, resultaterne af forhåndsvurderingen og gældende statsstøtteregler. Hvor det er relevant, bør en sådan fleksibilitet også omfatte muligheden af at genbruge en del af de midler, der betales tilbage i løbet af støtteberettigelsesperioden, for at muliggøre præferencebetaling til private investorer eller offentlige investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip. En sådan præferencebetaling skal tage hensyn til markedsbaserede standarder og sikre, at enhver form for statsstøtte er i overensstemmelse med gældende EU-ret og national lovgivning og er begrænset til det mindstebeløb, der er nødvendigt for at kompensere for manglen på tilgængelig privat kapital, idet der tages hensyn til markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (Se side 104 i denne EUT)

- (37) For at tage højde for at støtte, der ydes gennem finansielle instrumenter, skal tilbagebetales, og for at sikre overensstemmelse med markedspraksis bør støtte fra ESI-fondene til endelige modtagere i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, lån eller garantier eller andre risikodelingsinstrumenter kunne omfatte hele den endelige modtagers investering uden at tage hensyn til momsrelaterede udgifter. Det bør derfor kun være i tilfælde, hvor finansielle instrumenter kombineres med tilskud, at den måde, hvorpå der tages højde for moms hos den endelige modtager, bør være relevant for at fastlægge tilskudsudgifters støtteberettigelse.
- (38) Det kan være berettiget, hvis visse dele af en investering ikke genererer tilstrækkeligt direkte økonomisk afkast, at kombinere finansielle instrumenter med tilskud, i det omfang det er tilladt i henhold til gældende statsstøttere-gler, med henblik på at projekterne bliver økonomisk bæredygtige. Der bør fastsættes specifikke betingelser, der hindrer dobbeltfinansiering i en sådan situation.
- (39) Med henblik på at sikre, at midler, der tildeles til finansielle instrumenter til fordel for SMV'er, opnår en effektiv kritisk masse af ny SMV-gældsfinansiering, bør sådanne midler kunne anvendes på hele den pågældende medlemsstats område uafhængigt af dennes regionskategorier. Forhandlinger om finansieringsaftalen mellem medlemsstaterne og EIB bør imidlertid også kunne give mulighed for en pro-rata-tilbagebetaling til en region eller en gruppe af regioner inden for den samme medlemsstat som led i et enkelt dedikeret nationalt program per finansielt bidrag fra EFRU og ELFUL.
- (40) Medlemsstaternes bidrag til fælles finansielle instrumenter til garanti og securitisation uden loft til fordel for SMV'er, bør udfases hen over årene 2014, 2015 og 2016, og de beløb, medlemsstaterne skal betale til EIB, bør være fastsat i henhold til finansieringsaftalen i overensstemmelse med almindelig bankpraksis og med henblik på at sprede indvirkningerne på betalingsbevillingerne ud over det enkelte år.
- (41) For securitisationstransaktioners vedkommende bør det være sikret ved programafslutningen, at som minimum et beløb, der svarer til EU-bidraget, er blevet brugt til det formål at støtte SMV'er i overensstemmelse med principperne vedrørende finansielle instrumenter som fastsat i finansforordningen.
- (42) Forvaltningsmyndighederne bør have fleksibilitet til at bidrage med midler fra programmerne til finansielle instrumenter, der er oprettet på EU-plan og forvaltes direkte eller indirekte af Kommissionen, eller til instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt eller tværnationalt niveau eller på tværs af grænser og forvaltes af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar. Forvaltningsmyndighederne bør også have mulighed for at gennemføre finansielle instrumenter direkte via eksisterende eller nyoprettede fonde eller gennem holdingfonde.
- (43) For at sikre proportionale kontrolordninger og bevare de finansielle instrumenters merværdi bør tiltænkte endelige modtagere ikke afskrækkes på grund af en overdreven administrativ byrde. De organer, der har ansvaret for at revidere programmerne, bør i første omgang foretage revisioner hos forvaltningsmyndighederne og de organer, der gennemfører de finansielle instrumenter, herunder holdingfonde. Der kan dog være særlige tilfælde, hvor de nødvendige dokumenter for at fuldføre en sådan revision ikke er tilgængelige hos forvaltningsmyndighederne eller de organer, der gennemfører de finansielle instrumenter, eller hvor de pågældende dokumenter ikke udgør en nøjagtig og retvisende registrering af ydet støtte. I sådanne særlige tilfælde er det nødvendigt at fastsætte visse bestemmelser for også at tillade revisioner hos de endelige modtagere.
- (44) Omfanget af de midler, der betales på ethvert tidspunkt fra ESI-fondene til finansielle instrumenter, bør svare til det beløb, der er nødvendigt for at gennemføre de planlagte investeringer og betalinger til endelige modtagere, herunder forvaltningsomkostninger og -gebyrer. Anmodninger om mellemliggende betalinger bør derfor ske i etaper. Det beløb, der skal betales som en mellemliggende betaling, bør være underlagt et maksimumsloft på 25 % af det samlede beløb af de programbidrag, der er afsat til det finansielle instrument under den relevante finansieringsaftale, idet efterfølgende mellemliggende betalinger bør være betinget af, at en minimumsandel af de faktiske beløb i de foregående anmodninger er blevet anvendt til støtteberettigede udgifter.
- (45) Det er nødvendigt at fastsætte særlige regler om, hvilke beløb der kan accepteres som støtteberettigede udgifter ved afslutningen af et program, for at sikre, at de beløb, herunder forvaltningsomkostninger og -gebyrer, som betales af ESI-fondene til finansielle instrumenter, rent faktisk anvendes til investeringer i endelige modtagere. Reglerne bør være tilstrækkelig fleksible til at gøre det muligt at støtte egenkapitalbaserede instrumenter til gavn for målrettede virksomheder og bør derfor tage hensyn til visse karakteristika, der er specifikke for egenkapitalbaserede instrumenter for virksomheder, såsom markedspraksis i relation til bestemmelsen af opfølgende finansiering inden for venturekapitalfonde. Med forbehold af betingelserne i denne forordning bør målrettede virksomheder kunne drage fordel af fortsat støtte fra ESI-fondene til sådanne instrumenter efter afslutningen af støtteberettigelsesperioden.

- (46) Det er også nødvendigt at fastsætte særlige regler om genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene, indtil udløbet af støtteberettigelsesperioden og at fastsætte yderligere regler for anvendelsen af midler efter støtteberettigelsesperiodens ophør.
- (47) Som hovedregel bør støtten fra ESI-fondene ikke anvendes til at finansiere investeringer, der allerede er fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført på datoen for investeringsbeslutningen. Men i forbindelse med infrastrukturinvesteringer med det formål at støtte byudvikling eller byfornyelse eller lignende infrastrukturinvesteringer med det formål at sprede ikke-landbrugsaktiviteter i landområderne kan en vis støtte være nødvendig for at omlægge en gældsportefølje med hensyn til infrastruktur, der udgør en del af en ny investering. I sådanne tilfælde bør det være muligt at anvende støtte fra ESI-fondene til at omlægge en gældsportefølje op til maksimalt 20 % af den samlede programstøtte fra det finansielle instrument til investeringen.
- (48) Medlemsstaterne bør overvåge programmerne for at vurdere gennemførelsen og fremskridt med hensyn til at nå programmets mål. Til dette formål bør medlemsstaten nedsætte overvågningsudvalg i overensstemmelse med dens institutionelle, retlige og finansielle rammer, og deres sammensætning og funktioner bør fastlægges i forhold til ESI-fondene. Da programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde har en særlig karakter, bør der fastsættes særlige regler for overvågningsudvalgene for disse programmer. Der kan nedsættes fælles overvågningsudvalg for at lette samordningen mellem ESI-fondene. For at sikre effektivitet bør et overvågningsudvalg kunne fremsætte bemærkninger til forvaltningsmyndighederne om gennemførelsen og evaluering af programmet, herunder foranstaltninger i forbindelse med nedbringelse af den administrative byrde for støttemodtagerne, og bør overvåge de foranstaltninger, der er truffet som opfølgning på deres bemærkninger.
- (49) For at forenkle forvaltningsordninger på alle niveauer er det nødvendigt at ensrette ESI-fondenes overvågnings- og rapporteringsordninger. Det er vigtigt at sikre proportionalitet i rapporteringskravene, men der skal samtidig foreligge fyldestgørende oplysninger om status på centrale kontrolpunkter. Det er derfor nødvendigt, at rapporteringskravene afspejler oplysningsbehovet i de givne år og bringes på linje med tidsplanen for resultatgennemgangen.
- (50) For at overvåge, hvordan programmerne skrider frem, bør der finde et årligt statusmøde sted mellem hver medlemsstat og Kommissionen. Medlemsstaten og Kommissionen bør dog kunne aftale ikke at afholde et sådant møde i andre år end 2017 og 2019 for at undgå en unødvendig administrativ byrde.
- (51) For at Kommissionen kan overvåge fremskridt med hensyn til at nå EU-målene samt de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål bør medlemsstaterne indgive statusrapporter om gennemførelsen af deres partnerskabsaftaler. Kommissionen bør på baggrund af sådanne rapporter udarbejde en strategisk statusrapport i 2017 og 2019. For at skabe en regelmæssig strategisk politisk debat om ESI-fondenes bidrag til opfyldelsen af EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og for at forbedre kvaliteten af anvendelsen af udgifterne og effektiviteten af politikken i overensstemmelse med det europæiske semester, bør de strategiske rapporter drøftes i Rådet. På baggrund af denne drøftelse bør Rådet kunne give input til vurderingen fra forårsmødet i Det Europæiske Råd om den rolle, alle Unionens politikker og instrumenter har i at levere bæredygtig jobskabende vækst i hele Unionen.
- (52) Det er nødvendigt at evaluere effektiviteten og virkningerne af støtten fra ESI-fondene for at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af programmerne og for at bestemme programmernes virkninger i forhold til målene for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og, når det er hensigtsmæssigt, under hensyn til programmets størrelse i forhold til bruttonationalprodukt (BNP) og arbejdsløshed i det pågældende programområde. Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar i denne henseende bør præciseres.
- (53) For at forbedre kvaliteten af udformningen af det enkelte program og for at verificere, at dets mål kan nås, bør der gennemføres en forhåndsevaluering af hvert enkelt program.
- (54) Forvaltningsmyndigheden eller medlemsstaten bør udfærdige en evalueringsplan. Denne evalueringsplan bør kunne dække mere end ét program. I programmeringsperioden bør forvaltningsmyndighederne sikre, at der foretages evalueringer for at vurdere et programs effektivitet, virkningsgrad og konsekvenser. Overvågningsudvalget og Kommissionen bør orienteres om resultaterne af evalueringer med henblik på at lette forvaltningsbeslutninger.
- (55) Der bør foretages efterfølgende evalueringer for at vurdere effektiviteten af ESI-fondene og deres indvirkning på overordnede mål og EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst under hensyntagen til målene for denne EU-strategi. For hver af ESI-fondene bør Kommissionen udarbejde en sammenfattende rapport med en beskrivelse af de vigtigste konklusioner af de efterfølgende evalueringer.

- (56) De typer foranstaltninger, der kan træffes på Kommissionens og medlemsstaternes initiativ i form af teknisk bistand med støtte fra ESI-fondene, bør fastlægges.
- (57) For at sikre en effektiv udnyttelse af EU-midlerne og for at undgå overfinansiering af operationer, der genererer nettoindtægter efter afslutning, bør forskellige metoder anvendes for at bestemme de nettoindtægter, der er skabt af sådanne operationer, herunder en forenklet tilgang baseret på faste takster for sektorer eller undersektorer. De faste takster bør baseres på de historiske data, som Kommissionen har adgang til, potentialet for omkostningsdækning og princippet om, at forurenere betaler, hvor det er relevant. Der bør også være bestemmelser om at udvide de faste takster til nye sektorer, indføre undersektorer eller tage taksterne op til revision i forbindelse med fremtidige operationer, når der foreligger nye data, ved hjælp af en delegeret retsakt. Brugen af faste takster kan være særligt velegnet, når det gælder operationer inden for informations- og kommunikationsteknologi (ikt), forskning, udvikling og innovation samt energieffektivitet. For at sikre anvendelsen af proportionalitetsprincippet og for at tage hensyn til andre mulige lovgivningsmæssige og aftalemæssige bestemmelser er det endvidere nødvendigt at fastsætte undtagelserne fra disse regler.
- (58) Det er vigtigt at sikre en forholdsmæssig tilgang og undgå dobbelt verifikation af finansieringsbehov i tilfælde af operationer, der genererer nettoindtægter efter afslutning, og som også er underlagt statsstøttereglerne, da sådanne regler også fastsætter grænser for støtte, der kan gives. Når der foreligger de minimis-støtte eller forenelig statsstøtte til SMV'er, der er underlagt en grænse for støtteintensitet eller støttebeløb, eller forenelig statsstøtte til store virksomheder, hvor en individuel verifikation af finansieringsbehovet i overensstemmelse med de gældende statsstøtteregler er blevet foretaget, bør de bestemmelser, der kræver beregning af nettoindtægten, ikke finde anvendelse. Ikke desto mindre bør det være op til en medlemsstat at anvende metoderne til beregning af nettoindtægten, hvis dette er fastsat i nationale bestemmelser.
- (59) Offentlig-private partnerskaber (OPP) kan være et effektivt middel til at gennemføre operationer, der sikrer opnåelsen af almene samfundspolitiske mål, ved at kombinere forskellige former for offentlige og private midler. For at lette anvendelsen af ESI-fondene til at støtte operationer, der er struktureret som OPP, bør der i denne forordning tages hensyn til visse karakteristika, der er specifikke for OPP'er, ved at tilpasse nogle af de fælles bestemmelser om ESI-fondene.
- (60) Datoerne for begyndelse og udløb af de perioder, hvor udgifter er støtteberettigede, bør fastsættes, så der sikres en ensartet og rimelig regel for anvendelse af ESI-fondene i hele Unionen. For at lette gennemførelsen af programmerne bør det fastsættes, at datoen for begyndelse af den periode, hvor udgiften er støtteberettiget, kan ligge før den 1. januar 2014, hvis den pågældende medlemsstat forelægger et program før denne dato. I betragtning af det presserende behov for at anvende midler tildelt ungdomsbeskæftigelsesinitiativet for at støtte den umiddelbare gennemførelse heraf, bør startdatoen for udgifternes støtteberettigelse under dette initiativ undtagelsesvist være 1. september 2013. Med henblik på at sikre en effektiv udnyttelse af ESI-fondene og nedbringe risikoen for EU-budgettet er det nødvendigt at fastsætte restriktioner for støtte til fuldførte operationer.
- (61) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og med forbehold af visse undtagelser fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽⁴⁾ og i EHFF-forordningen, bør medlemsstaterne vedtage nationale regler for, hvilke udgifter der er støtteberettigede.
- (62) Med henblik på at forenkle anvendelsen af ESI-fondene og mindske risikoen for fejl, samtidig med at der gives mulighed for differentiering, når det er nødvendigt for at afspejle de særlige politikforhold, er det hensigtsmæssigt at fastlægge støtteformerne, de harmoniserede betingelser for refusion af tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand finansiering efter faste takster, specifikke støtteberettigelsesregler for tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand, samt særlige betingelser for operationers støtteberettigelse afhængigt af sted.
- (63) Det bør være muligt at yde støtte fra ESI-fondene i form af tilskud, priser, tilbagebetalingspligtig bistand, finansielle instrumenter eller en kombination heraf med henblik på at give de ansvarlige organer mulighed for at vælge den mest hensigtsmæssige form for støtte til at sætte ind over for de identificerede behov.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (Se side 289 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 af 17. december 2013 om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 (Se side 281 i denne EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde (Se side 259 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (ELFUL) (Se side 487 i denne EUT).

- (64) For at sikre en effektiv, retfærdig og bæredygtig virkning af ESI-fondenes interventioner bør der fastsættes bestemmelser, som sikrer, at investeringer i erhvervsvirksomheder og infrastrukturer er langsigtede, og som forhindrer, at ESI-fondene udnyttes til at skabe en uretmæssig fordel. Erfaringerne har vist, at en periode på fem år er en passende minimumsperiode, undtagen når statsstøttereglerne foreskriver en anden periode. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det ikke desto mindre muligt at en kortere periode på tre år kan være berettiget, hvis de pågældende investeringer vedrører fastholdelse af investeringer eller job skabt af SMV'er. Hvis der er tale om en operation, som omfatter investeringer i infrastruktur eller produktive investeringer, og hvor modtageren ikke er en SMV, bør den pågældende operation tilbagebetale bidraget fra ESI-fondene, hvis den produktive aktivitet i de første ti år efter den endelige betaling til støttemodtageren flyttes uden for Unionen. ESF-støttede foranstaltninger og foranstaltninger, der ikke indebærer produktive investeringer eller infrastrukturinvesteringer, bør udelukkes fra de generelle varighedskrav, medmindre sådanne krav er afledt af de gældende statsstøtteregler, og bidrag til eller fra finansielle instrumenter bør udelukkes. Beløb, der uberettiget er udbetalt, bør inddrives og underkastes procedurerne for uregelmæssigheder.
- (65) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer oprettes og fungerer effektivt med henblik på at kunne give sikkerhed for, at anvendelsen af ESI-fondene er lovlig og formelt rigtig. Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til programmernes forvaltnings- og kontrolsystemer samt forebyggelse, konstatering og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af EU-retten bør derfor fastlægges.
- (66) I overensstemmelse med principperne om delt forvaltning bør medlemsstaterne og Kommissionen have ansvaret for forvaltningen af og kontrollen med programmerne. Medlemsstaterne bør have hovedansvaret for gennemførelsen af og kontrollen med operationerne under programmerne. For at styrke effektiviteten af kontrollen med udvælgelsen og gennemførelsen af operationer og den måde, forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer på, bør forvaltningsmyndighedens funktioner fastlægges.
- (67) Medlemsstaterne bør opfylde forvaltnings-, kontrol- og revisionsforpligtelserne og påtage sig det deraf følgende ansvar som fastsat i reglerne om delt forvaltning i nærværende forordning, finansforordningen og de fondsspecifikke regler. Medlemsstaterne bør sikre, at der i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning indføres en effektiv ordning for behandling af klager vedrørende ESI-fondene. I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør medlemsstaterne på Kommissionens anmodning undersøge klager indgivet til Kommissionen, som hører under anvendelsesområdet for deres ordninger, og bør på anmodning informere Kommissionen om resultaterne.
- (68) Kommissionens beføjelser og ansvar med hensyn til at verificere, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, og til at kræve foranstaltninger fra medlemsstaternes side bør fastsættes. Kommissionen bør endvidere have beføjelse til at foretage revisioner og kontrol på stedet, der fokuserer på forhold vedrørende forsvarlig økonomisk forvaltning med henblik på at drage konklusioner om ESI-fondenes resultater.
- (69) EU-budgetforpligtelserne bør indgås årligt. For at sikre en effektiv programforvaltning er det nødvendigt at fastlægge fælles regler for forfinansiering, anmodninger om mellemliggende betalinger og betaling af den endelige saldo, jf. dog eventuelle særlige regler, der kræves for de enkelte ESI-fonde.
- (70) Udbetalingen af forfinansiering ved starten af programmerne sikrer, at en medlemsstat har midlerne til at yde støtte til støttemodtagerne fra begyndelsen af gennemførelsen af programmet, således at disse støttemodtagere modtager forskud, når dette er nødvendigt, for at foretage de planlagte investeringer, og refunderes hurtigt efter forelæggelsen af betalingsanmodninger. Derfor bør der fastsættes bestemmelser om de første forfinansieringsbeløb fra ESI-fondene. Den første forfinansiering bør være fuldstændig udlignet ved afslutningen af programmet.
- (71) For at beskytte Unionens finansielle interesser bør der kunne træffes foranstaltninger, som er tidsbegrænsede, og som gør det muligt for den ved delegation bemyndigede anvisningsberettede at afbryde betalinger, hvis der er klare tegn på, at der er alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemets funktion, tegn på uregelmæssigheder i forbindelse med en betalingsanmodning eller manglende fremlæggelse af dokumenter i forbindelse med gennemgang og godkendelse af regnskaber. Afbrydelsesperiodens varighed bør være på op til seks måneder med mulighed for forlængelse til maksimalt ni måneder med medlemsstatens samtykke, med henblik på at give tilstrækkelig tid til at løse årsagerne til afbrydelsen og derved undgå anvendelse af suspensioner.
- (72) For at beskytte EU-budgettet er det muligt, at det kan blive nødvendigt for Kommissionen at foretage finansielle korrektioner. For at sikre retssikkerhed for medlemsstaterne er det vigtigt at fastlægge, under hvilke omstændigheder overtrædelser af gældende EU-ret eller national lovgivning relateret til dens anvendelse kan føre til finansielle korrektioner fra Kommissionens side. For at sikre, at eventuelle finansielle korrektioner, som Kommissionen pålægger medlemsstaterne, hænger sammen med beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, bør sådanne korrektioner kun anvendes i tilfælde, hvor

overtrædelsen af gældende EU-ret eller national lovgivning relateret til anvendelsen af relevant EU-ret vedrører støtteberettigelsen, den formelle rigtighed og forvaltningen eller kontrollen af operationer og modsvarende udgifter, der er anmeldt til Kommissionen. For at sikre proportionalitet er det vigtigt, at Kommissionen tager hensyn til overtrædelsens karakter og alvor og de dermed forbundne finansielle virkninger for EU-budgettet, når den træffer afgørelser om en finansiell korrektion.

- (73) For at tilskynde til finansiell disciplin bør der fastlægges ordninger for frigørelse af en given del af budgetforpligtelsen under et program, navnlig hvis et beløb kan udelukkes fra frigørelsen, især når forsinkelserne i gennemførelsen skyldes omstændigheder, som er uafhængige af den berørte part, eller som er unormale eller uforudselige, og hvis følger ikke kan undgås på trods af den udviste omhu, såvel som i en situation, hvor en betalingsanmodning er blevet forelagt, men hvor betalingsfristen er blevet afbrudt eller betalingen er blevet suspenderet.
- (74) Frigørelsesproceduren er også en nødvendig del af mekanismen for tildeling af resultatreserven, og det bør i sådanne tilfælde være muligt at reorganisere bevillingerne, således at de efterfølgende kan forpligtes til andre programmer og prioriteter. Endvidere bør der ved gennemførelsen af visse finansielle instrumenter til fordel for SMV'er, hvor frigørelsen skyldes, at en medlemsstat har afbrudt sin deltagelse i sådanne finansielle instrumenter, gives mulighed for efterfølgende reorganisering af bevillingerne, således at de kan forpligtes til andre programmer. Eftersom det vil blive nødvendigt at indføre yderligere bestemmelser i finansforordningen for at muliggøre en sådan reorganisering af bevillingerne, bør sådanne procedurer først gælde fra den dato, hvor den tilsvarende ændring af finansforordningen træder i kraft.
- (75) Det er nødvendigt med supplerende generelle bestemmelser vedrørende fondenes særlige funktionsmåde. For at forøge disse fondes merværdi og for at forstærke deres bidrag til prioriteringerne i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål, bør deres funktionsmåde forenkles og koncentrerer om målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorialt samarbejde.
- (76) Supplerende bestemmelser om ELFUL's og EHFF's særlige funktionsmåde fastsættes i den relevante sektorspecifikke lovgivning.
- (77) For at fremme TFEU's mål om økonomisk, social og territorial samhørighed bør målet om investeringer i vækst og beskæftigelse støtte alle regioner. For at give en afbalanceret og gradueret støtte og afspejle det økonomiske og sociale udviklingsniveau bør midler under dette mål fordeles fra EFRU og ESF mellem mindre udviklede regioner, overgangsregioner og mere udviklede regioner efter deres BNP pr. indbygger i forhold til EU-27-gennemsnittet. For at sikre strukturinvesteringernes bæredygtighed på lang sigt, konsolidere den opnåede udvikling og fremme den økonomiske vækst og sociale samhørighed mellem EU-regionerne, bør regioner, hvis BNP pr. indbygger i programmeringsperioden 2007-2013 var mindre end 75 % af EU-25-gennemsnittet i referenceperioden, men hvis BNP pr. indbygger er vokset til over 75 % af EU-27-gennemsnittet, modtage mindst 60 % af deres vejledende gennemsnitlige årlige tildeling for 2007-2013. Den samlede tildeling til en medlemsstat fra EFRU, ESF og Samhørighedsfonden bør være på mindst 55 % af dens individuelle samlede tildeling i 2007-2013 Medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst (BNI) pr. indbygger er mindre end 90 % af EU-gennemsnittet, bør støttes via målet om investeringer i vækst og beskæftigelse fra Samhørighedsfonden.
- (78) Der bør fastsættes objektive kriterier for udpegelse af regioner og områder, der er berettiget til støtte fra fondene. Med henblik herpå bør fastlæggelsen af regionerne og områderne på EU-plan baseres på det fælles klassifikationssystem for regioner, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 ⁽¹⁾, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 105/2007 ⁽²⁾.
- (79) For at udstikke passende finansielle rammer for fondene bør Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge den årlige fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger efter en objektiv og gennemsigtig metode med henblik på at fokusere på de regioner, der er bagefter i udviklingen, herunder de regioner, der modtager overgangsstøtte. For at tage hensyn til den særligt vanskelige situation i medlemsstater, der lider under krisen, og i overensstemmelse med Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽³⁾, bør Kommissionen revidere de samlede tildelinger til alle medlemsstater i 2016 på baggrund af de til den tid mest opdaterede tilgængelige statistikker og, hvor der er en kumulativ afvigelse på mere end +/- 5 %, justere disse tildelinger. De fornødne justeringer bør fordeles ligeligt over årene 2017-2020.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 105/2007 af 1. februar 2007 om ændring af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 39 af 10.2.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (Se side 884 i denne EUT).

- (80) Med henblik på at fremme den nødvendige fremskyn-
delse af udviklingen af infrastruktur inden for transport
og energi samt ikt i hele Unionen er der oprettet en
Connecting Europe-facilitet (CEF), jf. Europa-Parlamentets
og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 ⁽¹⁾ Der bør
ydes støtte fra samhørighedsfonden til projekter, der
gennemfører hovednet, eller projekter og tværgående
aktiviteter, der er identificeret i del I i bilaget til nævnte
forordning.
- (81) Der bør være et loft for tildelingen af de årlige bevillinger
fra fondene til en medlemsstat, som fastsættes under
hensyntagen til den pågældende medlemsstats BNP.
- (82) Det er nødvendigt at fastsætte lofterne for midler til
målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og at
vedtage objektive kriterier for deres fordeling mellem
regioner og medlemsstater. Medlemsstaterne bør koncen-
trere støtte for at sikre, at tilstrækkelige investeringer
målrettes til ungdomsbeskæftigelse, arbejdskraftmobili-
tet, viden, social inklusion og bekæmpelse af fattigdom
og dermed sikre, at ESF's andel som procentdel af de
samlede, kombinerede midler for strukturfondene og
Samhørighedsfonden på EU-plan ikke udgør mindre
end 23,1 % i medlemsstaterne, heri ikke medregnet
støtten fra Samhørighedsfonden til transportinfrastruktur
under CEF og støtte fra strukturfondene til bistand til de
socialt dårligst stillede.
- (83) I betragtning af det presserende behov for at bekæmpe
ungdomsarbejdsløshed i Unionens hårdest ramte områ-
der, såvel som i Unionen som helhed, iværksættes der et
ungdomsbeskæftigelsesinitiativ, som skal finansieres via
en specifik tildeling og målrettede investeringer fra ESF
for at supplere og forstærke den betragtelige støtte der
allerede ydes gennem ESI-fondene. Ungdomsbeskæftigel-
sesinitiativet bør sigte mod at støtte unge, navnlig dem,
som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, og
som er bosat i de støtteberettigede regioner. Ungdoms-
beskæftigelsesinitiativet bør gennemføres som en del af
målet om investeringer i vækst og beskæftigelse.
- (84) Dertil kommer, at det i overensstemmelse med det over-
ordnede mål om fattigdomsbekæmpelse er nødvendigt at
omlægge Fonden for Europæiske bistand til de socialt
dårligst stillede for at fremme social inklusion. Der bør
påtænkes indført en mekanisme, der overfører midler til
dette instrument fra strukturfondstildelingene fra den
enkelte medlemsstat.
- (85) I betragtning af de nuværende økonomiske forhold bør
det maksimale niveau (loft) for overførsel fra fondene til
hver enkelt medlemsstat ikke føre til tildelinger pr.
medlemsstat, der er højere end 110 % af deres niveau i
faste priser for perioden 2007-2013.
- (86) Med henblik på at sikre en passende tildeling til hver
regionskategori bør der ikke overføres midler fra
fondene mellem mindre udviklede regioner, overgangs-
regioner og mere udviklede regioner undtagen under
behørigt begrundede omstændigheder i forbindelse med
opfyldelse af et eller flere tematiske mål. Sådanne over-
førsler bør omfatte højst 3 % af den samlede bevilling for
denne regionskategori.
- (87) For at sikre en reel økonomisk virkning bør støtten fra
fondene i henhold til denne forordning ikke erstatte
medlemsstaternes offentlige eller tilsvarende strukturpoli-
tiske udgifter. For at støtte fra strukturfondene tager
hensyn til en større økonomisk sammenhæng, bør
niveauet for de offentlige udgifter desuden fastlægges
under henvisning til de almindelige makroøkonomiske
betingelser, hvorunder finansieringen finder sted på
grundlag af de indikatorer, der er fastsat i stabilitets- og
konvergensprogrammerne, der forelægges årligt af
medlemsstaterne i overensstemmelse med Rådets forord-
ning (EF) nr. 1466/1997 ⁽²⁾. Kommissionens verificering
af additionalitetsprincippet bør koncentrere sig om de
medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner dækker
mindst 15 % af befolkningen, på grund af omfanget af
de finansielle midler, de tildeles.
- (88) Det er nødvendigt at fastsætte supplerende bestemmelser
for programmering, forvaltning og overvågning af og
kontrol med de operationelle programmer, der modtager
støtte fra fondene, for at sætte øget fokus på resultaterne.
Det er navnlig nødvendigt at fastsætte detaljerede krav til
indholdet af de operationelle programmer. Dette bør lette
forelæggelsen af en sammenhængende interventionslogik
til håndtering af de konstaterede udviklingsbehov, opstille
rammer for vurdering af resultaterne og understøtte en
effektiv gennemførelse af fondene. Som generelt princip
bør en prioritetsakse omfatte ét tematisk mål, én fond og
én regionskategori. En prioritetsakse bør, hvor det er
relevant og for at øge virkninger og effektivitet i en
tematisk sammenhængende integreret tilgang, kunne
vedrøre mere end én regionskategori samt kombinere
en eller flere supplerende investeringsprioriteter fra
EFRU, ESF og Samhørighedsfonden under et eller flere
tematiske mål.
- (89) For det tilfælde, at en medlemsstat udarbejder maksimalt
et operationelt program for hver fond, således at både
programmerne og partnerskabsaftalen udarbejdes på
nationalt plan, bør der fastsættes særlige ordninger
for at sikre komplementariteten mellem sådanne
dokumenter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af
11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten
og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og
(EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af
overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning
af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1).

- (90) For at forene behovet for koncise operationelle programmer, der tydeligt angiver medlemsstaternes forpligtelser, og behovet for at give mulighed for fleksibilitet, så der kan foregå en tilpasning til skiftende omstændigheder, bør der sondres mellem de grundlæggende elementer i det operationelle program, som er genstand for en kommissionsafgørelse, og andre elementer, der ikke er betinget af en kommissionsafgørelse, og som kan ændres af medlemsstaten. Følgelig bør der fastsættes procedurer, der tillader ændring af disse ikke-væsentlige elementer på nationalt plan, uden at Kommissionen træffer en afgørelse.
- (91) Med henblik på at forbedre komplementariteten og forenkle gennemførelsen bør det være muligt at kombinere støtte fra Samhørighedsfonden og EFRU med støtte fra ESF i fælles operationelle programmer under målet "investeringer i vækst og beskæftigelse".
- (92) Store projekter tegner sig for en væsentlig del af EU-udgifterne og er ofte af strategisk betydning med hensyn til at realisere EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Det er derfor berettiget, at operationer over visse tærskler fortsat er underlagt særlige godkendelsesprocedurer i medfør af denne forordning. Tærsklen bør fastsættes i forhold til de samlede støtteberettigede udgifter efter at der er taget højde for de forventede nettoindtægter med en højere tærskel for transportprojekter, da der typisk er tale om større investeringer i denne sektor. For at sikre klarhed bør indholdet af en ansøgning vedrørende et stort projekt til dette formål fastlægges. Ansøgningen bør indeholde tilstrækkelige oplysninger til at give sikkerhed for, at det finansielle bidrag fra fondene ikke medfører et væsentligt tab af arbejdspladser andre steder i Unionen.
- (93) For at fremme udarbejdelsen og gennemførelsen af store projekter på et sundt, økonomisk og teknisk grundlag og for at opmuntre brug af ekspertrådgivning, hvor uafhængige eksperter, der er støttet af teknisk bistand fra Kommissionen eller af andre uafhængige eksperter efter aftale med Kommissionen, er i stand til at levere klare udsagn om et stort projekts gennemførlighed og økonomiske levedygtighed, bør Kommissionens godkendelsesprocedure strømlines. Kommissionen skal kun kunne afvise at godkende det finansielle bidrag, hvis den fastslår en betydelig svaghed i forbindelse med den uafhængige kvalitetskontrol.
- (94) I tilfælde, hvor en uafhængig kvalitetskontrol af et stort projekt ikke er blevet gennemført, bør medlemsstaten fremlægge alle nødvendige oplysninger, og Kommissionen bør bedømme det store projekt for at afgøre, om det ønskede finansielle bidrag er berettiget.
- (95) For at sikre kontinuiteten i gennemførelsen, undgå en unødvendig administrativ byrde og med henblik på overensstemmelse med Kommissionens afgørelse om retningslinjer for afslutning af programmeringsperioden 2007-2013, bør der fastsættes bestemmelser for faserne af store projekter, der godkendes i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾, og hvis gennemførelsesperiode forventes af dække hele den programmeringsperiode, der er omfattet af nærværende forordning. Der bør, under visse betingelser, være en fast-track-procedure for underretning om og godkendelse af anden fase eller en efterfølgende fase af et stort projekt, hvor den eller de foregående faser er godkendt af Kommission for programmeringsperioden 2007-2013. De individuelle faser af en operation i faser, der tjener samme overordnede mål, bør gennemføres i overensstemmelse med den relevante programmeringsperiodes regler.
- (96) For at give medlemsstaterne mulighed for at gennemføre en del af et operationelt program ved anvendelse af en resultatorienteret tilgang er det hensigtsmæssigt at fastlægge en fælles handlingsplan, som omfatter et projekt eller en gruppe projekter, der skal gennemføres af støtte-modtageren, og som skal bidrage til at nå målene i det operationelle program. For at forenkle og styrke fondenes resultatorientering bør forvaltningen af den fælles handlingsplan udelukkende være baseret på delmål, output og resultater, der er aftalt i fællesskab, som fastlagt i Kommissions afgørelse om godkendelse af den fælles handlingsplan. Kontrol og revision af en fælles handlingsplan bør desuden begrænses til om den realiserer sine delmål, output og resultater. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser om udarbejdelsen, indholdet, vedtagelsen, den finansielle forvaltning og kontrollen af fælles handlingsplaner.
- (97) Det er nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser om overvågningsudvalgets funktioner og årsrapporterne om gennemførelsen af operationelle programmer, der modtager støtte fra fondene. Supplerende bestemmelser om ELFUL's særlige funktionsmåde er fastsat i den relevante sektorspecifikke lovgivning.
- (98) For at sikre, at der foreligger essentielle, opdaterede oplysninger om programgennemførelsen, er det nødvendigt, at medlemsstaterne regelmæssigt forelægger nøgledataene for Kommissionen. For at undgå en ekstra byrde for medlemsstaterne bør dette kun omfatte data, der indsamles løbende, og forelæggelsen bør ske via elektronisk dataudveksling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

- (99) For at styrke overvågningen af, hvordan gennemførelsen af fondene skrider frem, og lette den finansielle forvaltning er det nødvendigt at sikre, at grundlæggende finansielle data om fremskridtet i gennemførelsen foreligger rettidigt.
- (100) I overensstemmelse med artikel 175 i TEUF skal Kommissionen hvert tredje år aflægge en samhørighedsrapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremskridtene i forbindelse med virkeliggørelsen af Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om indholdet af denne rapport.
- (101) Det er vigtigt, at offentligheden får kendskab til EU-fondenes resultater, og at bevidstheden omkring samhørighedspolitikens målsætninger øges. Borgerne bør have ret til at vide, hvordan Unionens økonomiske midler investeres. Ansvar for at sikre, at offentligheden får relevante oplysninger, bør ligge hos både forvaltningsmyndighederne og støttemodtagerne samt Unionens institutioner og rådgivende organer. For at sikre en mere effektiv kommunikation til den brede offentlighed og kraftigere synergieffekter mellem de kommunikationsaktiviteter, der foregår på Kommissionens initiativ, bør de midler, der afsættes til kommunikationsforanstaltninger i henhold til denne forordning, også bidrage til den samlede kommunikation om Unionens politiske prioriteringer, i det omfang de vedrører de overordnede målsætninger i denne forordning.
- (102) Med henblik på at styrke tilgængelighed og gennemsigtighed af oplysninger om støttemuligheder og projektstøttemodtagere bør der i hver medlemsstat være oprettet et enkelt websted eller en enkelt webportal med oplysninger om alle de operationelle programmer, herunder listerne over operationer, der ydes støtte til under de enkelte operationelle programmer.
- (103) For at sikre en bred formidling af oplysninger om fondenes resultater og Unionens rolle i den forbindelse og for at informere potentielle støttemodtagere om finansieringsmulighederne bør der i denne forordning fastsættes detaljerede regler, som i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet tager hensyn til størrelsen af det operationelle program, om informations- og kommunikationsforanstaltninger samt visse tekniske specifikationer for sådanne foranstaltninger.
- (104) For at sikre, at tildelingen til hver fond er koncentreret om EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål, er det nødvendigt at fastsætte lofter for en medlemsstats tildeling til teknisk bistand. Det er også nødvendigt at sikre, at den retlige ramme for programmeringen af teknisk bistand letter indførelsen af strømlinede ordninger for leveringen af bistanden i en kontekst, hvor medlemsstaterne gennemfører flere fonde parallelt, og at denne ramme kan bestå af flere regionskategorier.
- (105) Det er nødvendigt at fastlægge, hvilke elementer der skal lægges til grund for gradueringen af fondenes medfinansieringssats til prioritetsakser, navnlig for at øge EU-midlernes multiplikatoreffekt. Det er endvidere nødvendigt at fastsætte lofter for medfinansieringssatserne pr. regionskategori for at sikre, at princippet om medfinansiering overholdes ved hjælp af et passende niveau for den offentlige eller private nationale støtte.
- (106) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne udpeger en forvaltningsmyndighed, en attesteringsmyndighed og en funktionelt uafhængig revisionsmyndighed for hvert operationelt program. For at give medlemsstaterne fleksibilitet med hensyn til etablering af kontrolsystemer bør det være muligt at lade attesteringsmyndighedens funktioner blive varetaget af forvaltningsmyndigheden. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at udpege bemyndigede organer, der skal udføre visse af forvaltningsmyndighedens eller attesteringsmyndighedens opgaver. Medlemsstaterne bør i så tilfælde præcisere deres respektive ansvarsområder og funktioner.
- (107) For at tage hensyn til den særlige tilrettelæggelse af forvaltnings- og kontrolsystemerne i forbindelse med fondene og EHFF og behovet for at sikre en proportional tilgang bør særlige bestemmelser om udpegelsen af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden fastsættes. For at undgå en unødvendig administrativ byrde bør forhåndsverificeringen af overholdelsen af udpegelseskriterierne i denne forordning være begrænset til forvaltnings- og attesteringsmyndigheden, og i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning bør der ikke kræves yderligere revisionsarbejde, når systemet i det væsentlige er det samme som i programmeringsperioden 2007-2013. Der bør ikke være krav om, at Kommission skal godkende udpegelsen. For at øge retssikkerheden bør medlemsstaterne dog have mulighed for at forelægge dokumenterne vedrørende udpegelsen for Kommissionen på visse betingelser, som fastsættes i denne forordning. Kontrollen med overholdelsen af udpegelseskriterierne, som udføres gennem revisions- og kontrolordninger, bør, hvis resultaterne viser manglende overholdelse af kriterierne, medføre korrigerende foranstaltninger og eventuelt tilbagetrækning af udpegelsen.
- (108) Forvaltningsmyndigheden har hovedansvaret for en effektiv gennemførelse af fondene og EHFF, og den varetager i den forbindelse en lang række funktioner vedrørende programforvaltning og -overvågning, finansiel forvaltning og kontrol samt projektduvælgelse. Forvaltningsmyndighedens ansvarsområder og funktioner bør derfor fastlægges.

- (109) Attesteringsmyndigheden bør udarbejde betalingsanmodninger og forelægge dem for Kommissionen. Den bør udarbejde regnskaberne, attestere, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, og at udgifterne angivet i regnskaberne er i overensstemmelse med de gældende EU-regler og nationale regler. Attesteringsmyndighedens ansvarsområder og funktioner bør fastlægges.
- (110) Revisionsmyndigheden bør sikre, at der foretages revision af forvaltnings- og kontrolsystemer, af et passende udsnit af operationer og af regnskaberne. Revisionsmyndighedens ansvarsområder og funktioner bør fastlægges. Revision af anmeldte udgifter bør udføres på et repræsentativt udsnit af operationer, således at resultaterne kan ekstrapoleres. Som hovedregel bør en statistisk stikprøveudtagningsmetode anvendes for at tilvejebringe en pålidelig repræsentativ stikprøve. Ikke desto mindre bør revisionsmyndighederne i behørigt begrundede tilfælde kunne anvende en ikke-statistisk metode for stikprøveudtagning, forudsat at betingelserne i denne forordning er overholdt.
- (111) Uden at Kommissionens beføjelser vedrørende finanskontrol indskrænkes, bør samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område udbygges, og der bør fastsættes kriterier, som gør det muligt for Kommissionen som led i sin strategi for kontrol med nationale systemer at fastlægge, hvilket sikkerhedsniveau den kan opnå hos de nationale revisionsorganer.
- (112) Som supplement til de fælles bestemmelser om finansiel forvaltning af ESI-fondene bør supplerende bestemmelser for fondene og EHFF fastsættes. Navnlige med henblik på at sikre en rimelig sikkerhed for Kommissionen forud for godkendelsen af regnskaberne bør anmodninger om mellemliggende betalinger refunderes med en sats på 90 % af det beløb, der fremkommer ved at anvende medfinansieringssatsen for hver prioritet som fastsat i afgørelsen om godkendelse af det operationelle program på de støtteberettigede udgifter vedrørende prioriteten. De resterende udestående beløb bør udbetales til medlemsstaterne efter godkendelsen af regnskaberne, forudsat at Kommissionen kan konkludere, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende.
- (113) Støttemodtagere bør modtage støtten fuldt ud senest 90 dage efter datoen for modtagerens forelæggelse af betalingsanmodningen med forbehold af disponible midler fra den indledende og den årlige forfinansiering og fra mellemliggende betalinger. Forvaltningsmyndigheden bør kunne afbryde fristen, hvis dokumentationen er ufuldstændig, eller der er tegn på uregelmæssigheder, der kræver yderligere undersøgelse. Der bør fastsættes bestemmelser om indledende og årlig forfinansiering for at sikre, at medlemsstaterne har tilstrækkelige midler til at gennemføre programmer under sådanne ordninger. Den årlige forfinansiering bør hvert år være udlignet ved godkendelsen af regnskaberne.
- (114) For at nedsætte risikoen for angivelse af uregelmæssige udgifter bør det være muligt for en attestationsmyndighed – uden at der er behov for videre begrundelse – at medtage de beløb, der kræver yderligere efterprøvning, i en anmodning om mellemliggende betaling efter det regnskabsår, hvor beløbene blev indsat i dens regnskabsystem.
- (115) For at sikre en hensigtsmæssig anvendelse af de generelle bestemmelser om frigørelse bør det i bestemmelserne om fondene og EHFF præciseres, hvordan fristerne for frigørelse fastsættes.
- (116) For at anvende kravene i finansforordningen på den finansielle forvaltning af fondene og EHFF er det nødvendigt at fastsætte procedurer for forberedelse, undersøgelse og godkendelse af regnskaber, som bør sikre et klart grundlag og retssikkerhed for disse ordninger. For at give en medlemsstat mulighed for at opfylde sine forpligtelser korrekt bør det endvidere være muligt for den pågældende medlemsstat at udelukke beløb, der er genstand for en løbende vurdering af lovlighed og formel rigtighed.
- (117) For at mindske den administrative byrde for modtagerne bør specifikke frister fastsættes, hvorunder forvaltningsmyndighederne er forpligtet til at sikre tilgængeligheden af dokumenter til operationer efter indgivelsen af udgifterne eller afslutningen af en operation. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør længden af den periode, hvor dokumenterne skal opbevares, afhænge af de samlede støtteberettigede udgifter i forbindelse med en operation.
- (118) Da regnskaberne efterprøves og godkendes hvert år, bør afslutningsproceduren forenkles betydeligt. Den endelige afslutning af programmet bør derfor kun baseres på de dokumenter, der vedrører det sidste regnskabsår, og den endelige rapport om gennemførelsen eller den sidste årlige rapport om gennemførelsen, uden at der er behov for at forelægge nogen supplerende dokumenter.
- (119) For at beskytte Unionens finansielle interesser og sørge for redskaber til at sikre en effektiv programgennemførelse bør der fastsættes bestemmelser, som gør det muligt for Kommissionen at suspendere betalinger til prioriteter eller operationelle programmer.
- (120) For at sikre retssikkerhed for medlemsstaterne bør der fastsættes særlige ordninger og procedurer for medlemsstaternes og Kommissionens finansielle korrektioner vedrørende fondene og EHFF under overholdelse af proportionalitetsprincippet.

(121) Det er nødvendigt at indføre en retlig ramme, der giver robuste forvaltnings- og kontrolsystemer på nationalt og regionalt niveau og en passende deling af roller og ansvarsområder i forbindelse med delt forvaltning. Kommissionens rolle bør derfor præciseres og tydeliggøres, og der bør fastsættes proportionale regler for Kommissionens anvendelse af finansielle korrektioner.

(122) Hyppigheden af revisioner af operationer bør stå i et rimeligt forhold til størrelsen af EU-støtten fra fondene og EHFF. Antallet af revisioner bør bl.a. nedsættes, hvis de samlede støtteberettigede udgifter til en operation ikke overstiger 200 000 EUR for EFRU og Samhørighedsfonden og 150 000 EUR for ESF samt 100 000 EUR for EHFF. Det bør dog være muligt at foretage revisioner på et hvilket som helst tidspunkt, hvis der er bevis for en uregelmæssighed eller svig, eller, efter afslutning af en fuldført operation, som led i en revisionsstikprøve. Kommissionen bør have mulighed for at revidere revisionsmyndighedens revisionsspor eller deltage i revisionsmyndighedens revisioner på stedet. Hvis Kommissionen ikke opnår tilstrækkelig forsikring om revisionsmyndighedens effektivitet gennem disse foranstaltninger, bør den kunne gennemføre en gentagelse af dens revisionsvirksomhed, hvis dette er i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder. For at niveauet for Kommissionens revisioner står i et rimeligt forhold til risikoen, bør Kommissionen kunne reducere sin revisionsindsats vedrørende operationelle programmer, hvor der ikke er væsentlige mangler, eller hvor der ikke er tvivl om revisionsmyndighedens pålidelighed. For at reducere den administrative byrde for støttemodtagerne bør der indføres specifikke regler for at nedsætte risikoen for overlapning mellem revisioner af de samme operationer, som foretages af forskellige institutioner, nemlig Revisionsretten, Kommissionen og revisionsmyndigheden.

(123) For at supplere eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår en europæisk adfærdskodeks om partnerskaber, supplere eller ændre afsnit 4 og 7 i den fælles strategiske ramme, kriterierne for fastlæggelsen af, hvilket niveau af finansiel korrektion, der skal anvendes, særlige regler om køb af jord og om kombinationen af teknisk bistand med finansielle instrumenter, funktioner, forpligtelser og ansvarsområder for de organer, som gennemfører de finansielle instrumenter, forvaltning af og kontrol med finansielle instrumenter, tilbagetrækning af betalinger til finansielle instrumenter og mulige konsekvenstilpasninger i forbindelse med betalingsanmodninger, oprettelse af et system til kapitalisering af de årlige rater for finansielle instrumenter, de specifikke regler for kriterierne for beregning af forvaltningsomkostninger og -gebyrer på grundlag af resultater og de gældende tærskler samt regler om godtgørelse af kapitaliserede forvaltningsomkostninger og gebyrer for

aktiebaserede instrumenter og mikrokreditter, justeringer af de faste takster for nettoindtægtsskabende projekter i særlige sektorer samt fastlæggelse af faste takster for visse sektorer eller undersektorer inden for ikt, forskning,

udvikling og innovation og energieffektivitet og tilføjelse af sektorer og undersektorer, metoden til beregning af diskonteret nettoindtægt for nettoindtægtsskabende projekter, supplerende regler for udskiftning af en støttemodtager i en OPP-operation, de mindstekrav i OPP-aftaler, der er nødvendige for anvendelsen af en undtagelse vedrørende støtteberettigede udgifter, definitionen af den faste takst for de støtteberettigede indirekte udgifter for tilskud baseret på eksisterende metoder og tilsvarende takster, der gælder i EU-politikker, den metode, der skal anvendes til at udføre kvalitetskontrol af store projekter, kriterierne for at fastlægge, hvilke sager om uregelmæssighed der skal rapporteres, de data, der skal oplyses, og de betingelser og procedurer, som skal anvendes til at bestemme, om uinddrivelige beløb skal godtgøres af medlemsstaterne, de data, som skal registreres og lagres i elektronisk form i det overvågningsystem, som er etableret af overvågningsmyndighederne, de detaljerede minimumskrav for revisionsspor, anvendelsesområdet for og indholdet af revisioner af operationer og regnskaber samt metodologien for udvælgelse af stikprøvemethoden, anvendelsen af data indsamlet under revisioner, kriterierne for at fastlægge alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive funktionsmåde, herunder de vigtigste typer sådanne alvorlige mangler, kriterierne for at fastlægge, hvilket niveau af finansiel korrektion der skal anvendes, og kriterierne for anvendelse af faste takster eller ekstrapolerede finansielle korrektioner. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(124) Kommissionen bør tillægges beføjelse til ved hjælp af gennemførelsesretsakter, for så vidt angår alle ESF-fondene, at vedtage afgørelser om godkendelse af dele af partnerskabsaftaler og ændringer heraf, afgørelser om godkendelse af elementerne i reviderede partnerskabsaftaler og ændringer deraf, afgørelser om programmer og prioriteter, for hvilke delmålene er nået, og som kan nyde godt af tildelingen fra resultatreserven, afgørelser om ændringer af programmer som følge af korrektioner vedrørende overførsel af finansielle tildelinger til andre programmer, afgørelser om fastsættelse af den årlige planer for operationer der skal finansieres fra teknisk assistance på Kommissionens initiativ og, i forbindelse med frigørelse, afgørelser om ændring af afgørelser om vedtagelse af programmer og, for så vidt angår EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, afgørelser om, hvilke regioner

og medlemsstater der opfylder kriterierne for investeringer i vækst og beskæftigelse, afgørelser om fastsættelse af den årlige fordeling af forpligtelsesbevillinger til medlemsstaterne, afgørelser om fastsættelse af de beløb, der skal overføres fra de enkelte medlemsstaters samhørighedsfondstildeling til CEF, afgørelser om, hvilket beløb der skal overføres fra de enkelte medlemsstaters strukturfondstildeling til fødevarer til socialt dårligt stillede, afgørelser om accept af overførsel af dele af bevillinger beregnet til målet om europæisk territorialt samarbejde til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, afgørelser om hvorvidt, der skal foretages finansielle korrektioner i tilfælde af manglende overholdelse af

additionaliteten, afgørelser om vedtagelse og ændring af operationelle programmer, afgørelser om afslag på det finansielle bidrag til et stort projekt, afgørelser om godkendelse af et finansielt bidrag til et udvalgt stort projekt og forlængelse af perioden for gennemførelse af de betingelser, der vedrører godkendelse af store projekter og afgørelser om fælles handlingsplaner, og for så vidt angår EFRU, ESF, Samhørighedsfonden og EHFF afgørelser ikke-godkendelse af regnskaber og beløb med udgiftsvirkning, hvis regnskaberne ikke blev godkendt, og afgørelser om suspension af mellemliggende betalinger og afgørelser om finansielle korrektioner.

- (125) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår den model, som skal anvendes ved forelæggelsen af statusrapporten, modellen for operationelle programmer for fondene, den metode, der skal anvendes til at udføre cost-benefit-analysen af store projekter, formatet for oplysninger om store projekter, modellen for den fælles handlingsplan, modellen for de årlige og de endelige gennemførelsesrapporter hyppigheden af rapporterne om uregelmæssigheder og det rapporteringsformat, som skal anvendes, modellen for forvaltningserklæringen, og modellerne for revisionsstrategien, revisionserklæringen og den årlige kontrolrapport. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (126) For at sikre det nødvendige input og bedre inddragelse af medlemsstaterne, når Kommissionen udøver sine gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår denne forordning på visse særligt følsomme politiske områder vedrørende ESI-fondene, og med henblik på at styrke medlemsstaternes rolle i forbindelse med vedtagelsen af ensartede betingelser i denne henseende eller andre gennemførelsesforanstaltninger med væsentlige følger eller med en potentielt betydelig indvirkning på enten den nationale økonomi, det nationale budget, eller på at den offentlige administration i medlemsstaterne

fungerer tilfredsstillende, bør gennemførelsesretsakterne vedrørende metoden for fremlæggelse af oplysninger til understøttelse af målsætningerne vedrørende klimaforandringer, de detaljerede ordninger, der skal sikre en konsekvent tilgang til fastsættelsen af delmål og målsætninger i resultatrammen for hver enkelt prioritet og for vurdering af opnåelsen af delmålene og målsætningerne, standard vilkår og betingelser for finansielle instrumenter, detaljerede ordninger for overførsel og forvaltning af programbidrag, der forvaltes af de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, en model for finansieringsaftalen vedrørende fælles finansielle instrumenter for garantier uden loft og securitisation til fordel for SMV'er, de modeller, der skal bruges, når der sammen med betalingsanmodninger til Kommissionen forelægges supplerende oplysninger om finansielle instrumenter og når der rapporteres vedrørende finansielle instrumenter til Kommissionen, vilkår og betingelser for det elektroniske dataudvekslingssystem for forvaltning og kontrol, den nomenklatur, på basis af hvilken interventionskategorierne skal defineres vedrørende

prioritetsakserne i de operationelle programmer, formatet til meddelelse af det udvalgte store projekt, de tekniske karakteristika ved informations- og kommunikationsforanstaltninger vedrørende operationen og en vejledning i gengivelse af det europæiske logo og definition af standardfarverne, den model, som skal anvendes ved fremsendelsen af finansielle data til Kommissionen med henblik på overvågning, detaljerede regler for udveksling af oplysninger mellem støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder, atteringsmyndigheder, revisionsmyndigheder og bemyndigede organer, modellen for det uafhængige revisionsorgans beretning og erklæring og beskrivelsen af de funktioner og procedurer, der er fastsat for forvaltningsmyndigheden og i givet fald atteringsmyndigheden, de tekniske specifikationer for forvaltnings- og kontrolsystemet, modellen for betalingsanmodninger og modellen for regnskaberne bør vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren som fastsat i artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

- (127) For visse gennemførelsesretsakter, som skal vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011, er den eventuelle indvirkning og de eventuelle konsekvenser af så stor betydning for medlemsstaterne, at en undtagelse fra den generelle regel er begrundet. Kommissionen bør derfor ikke vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt, hvis ikke udvalget afgiver nogen udtalelse. Disse gennemførelsesretsakter vedrører fastsættelse af metoderne til at indberette oplysninger om bistand til klimaforandringsmål, fastsættelse af metoderne til opstilling af milepæle og mål for præstationsrammerne, fastlæggelse af standardvilkår og -betingelser i forbindelse med finansielle instrumenter, fastsættelse af de nærmere bestemmelser for overførsel og forvaltning af programbidrag med hensyn til visse finansielle instrumenter; vedtagelse af en model for finansieringsaftalen vedrørende de finansielle instrumenter for fælles garanti uden loft og securitisation til fordel for SMV'er, fastsættelse af den model, der skal

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

bruges til rapportering til Kommissionen vedrørende finansielle instrumenter, fastsættelse af den nomenklatur, på baggrund af hvilken interventionskategorierne kan defineres vedrørende prioritetsakserne i de operationelle programmer, fastsættelse af de tekniske karakteristika ved informations- og kommunikationsforanstaltninger vedrørende operationen og en vejledning i gengivelse af logoet og definition af standardfarverne; fastsættelse af de tekniske specifikationer for elektronisk registrering og lagring i forbindelse med forvaltnings- og kontrolsystemer. Artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 bør derfor finde anvendelse på disse gennemførelsesretsakter.

(128) Eftersom nærværende forordning erstatter forordning (EF) nr. 1083/2006, bør den forordning derfor ophæves. Nærværende forordning bør dog ikke være til hinder for hverken videreførelse eller ændring af bistand, som Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EF) nr. 1083/2006 eller anden lovgivning, der gælder for denne bistand pr. 31. december 2013. Ansøgninger, der er indgivet eller godkendt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, bør derfor fortsat være gyldige. Uanset artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1083/2006 bør der også fastsættes særlige overgangsbestemmelser for, hvornår en forvaltningsmyndighed kan fortsætte med at varetage atterestingsmyndighedens funktioner for så vidt angår operationelle programmer, der gennemføres i henhold til den tidligere retlige ramme, og med henblik på Kommissionens vurdering i overensstemmelse med artikel 73, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006, når artikel 123, stk. 5, i nærværende forordning anvendes, og når det drejer sig om proceduren for godkendelse af store projekter i henhold til artikel 102, stk. 1, litra a), i nærværende forordning.

(129) Målet for denne forordning, nemlig at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de store forskelle mellem de forskellige regioners udviklingsniveauer og situationen for de mindst begunstigede regioner såvel som medlemsstaternes og regionernes begrænsede finansielle midler, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(130) For at sikre øjeblikkelig anvendelse af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

FØRSTE DEL

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), som fungerer under en fælles ramme ("de europæiske struktur- og investeringsfonde" eller "ESI-fondene"). Desuden fastlægges de nødvendige bestemmelser for at sikre ESI-fondenes effektivitet og samordningen mellem fondene indbyrdes og med andre EU-instrumenter. De fælles bestemmelser for ESI-fondene er fastsat i anden del.

Tredje del fastsætter generelle bestemmelser for EFRU og ESF (herefter "strukturfondene") og Samhørighedsfonden for så vidt angår strukturfondenes og Samhørighedsfondens (herefter "fondene") opgaver, prioriterede mål og organisation, kriterierne, som medlemsstaterne og regionerne skal opfylde for at være berettiget til at modtage støtte fra fondene, samt de disponible finansielle midler og kriterierne for deres fordeling.

Fjerde del fastsætter generelle bestemmelser for fondene og EHFF for så vidt angår forvaltning og kontrol, finansiel forvaltning, regnskaber, og finansielle korrektioner.

Bestemmelserne i nærværende forordning finder anvendelse, uden at det berører bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾ eller de særlige bestemmelser i følgende forordninger (de fondspecifikke forordninger) i overensstemmelse med femte afsnit i denne artikel:

- 1) forordning (EU) nr. 1301/2013 (EFRU-forordningen)
- 2) forordning (EU) nr. 1304/2013 (ESF-forordningen)
- 3) forordning (EU) nr. 1300/2013 (samhørighedsfondsforordningen)
- 4) forordning (EU) nr. 1299/2013 (ETS-forordningen)
- 5) forordning (EU) nr. 1305/2013 (ELFUL-forordningen), samt

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (Se side 549 i denne EUT).

6) en fremtidig EU-retsakt, der fastlægger betingelserne for finansiel støtte til hav- og fiskeripolitik i programmeringsperioden 2014-2020 (EHFF-forordningen).

Anden del af nærværende forordning finder anvendelse på alle ESI-fonde med mindre den udtrykkeligt giver mulighed for undtagelser. Tredje og fjerde del af denne forordning fastsætter supplerende regler til anden del, som gælder for henholdsvis fondene eller fondene og EHFF, og kan udtrykkeligt give mulighed for undtagelser i de pågældende fondsspecifikke forordninger. De fondsspecifikke forordninger kan fastsætte supplerende regler til anden del i nærværende forordning for ESI-fondene, tredje del i nærværende forordning for fondene og til fjerde del i nærværende forordning for fondene og EHFF. De supplerende regler i de fondsspecifikke forordninger må ikke være i modstrid med anden, tredje eller fjerde del i nærværende forordning. I tilfælde af tvivl om, hvilke bestemmelser, der skal anvendes, har anden del i denne forordning forrang i forhold til de fondsspecifikke regler, og anden, tredje og fjerde del i denne forordning forrang i forhold til de fondsspecifikke forordninger.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst": målene og de fælles målsætninger, der skal være retningsgivende for medlemsstaternes indsats, som fastsat i konklusionerne fra Det Europæiske Råd vedtaget den 17. juni 2010 i bilag I (ny europæisk strategi for beskæftigelse og vækst – Unionens overordnede mål), Rådets henstilling af 13. juli 2010⁽¹⁾ og Rådets afgørelse 2010/707/EU⁽²⁾ samt eventuelle reviderede udgaver af sådanne mål og fælles målsætninger
- 2) "strategisk politisk ramme": et dokument eller et sæt dokumenter udarbejdet på nationalt eller regionalt niveau, som fastsætter et begrænset antal sammenhængende prioriteter, der er fastlagt på baggrund af dokumentation, og en tidsramme for gennemførelse af disse prioriteter, og som kan omfatte en overvågningsmekanisme
- 3) "strategi for intelligent specialisering": de nationale eller regionale innovationsstrategier, der opstiller prioriteter for at opbygge en konkurrencemæssig fordel ved at udvikle og matche egne styrker inden for forskning og innovation med erhvervslivets behov for at udnytte nye muligheder og markedsudviklinger på en sammenhængende måde og samtidig undgå overlappning og opsplittning af indsatsen, en strategi for intelligent specialisering kan tage form af eller være inkluderet i de nationale eller regionale strategiske politikrammer for forskning og innovation
- 4) "fondsspecifikke regler": de bestemmelser, der er fastsat i, eller som fastsættes på grundlag af tredje eller fjerde del i nærværende forordning, eller en forordning om en eller flere af ESI-fondene, der er omhandlet eller anført i artikel 1, stk. 4
- 5) "programmering": tilrettelæggelsen, beslutningstagningen og fordelingen af de finansielle midler i flere faser med inddragelse af partnere i henhold til artikel 5 for over en flerårig periode at gennemføre en fælles indsats fra Unionen og medlemsstaterne for at realisere målsætningerne for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst
- 6) "program": et "operationelt program" som omhandlet i tredje eller fjerde del i nærværende forordning og i EHFF-forordningen og et "program for udvikling af landdistrikterne" som omhandlet i ELFUL-forordningen
- 7) "programområde" et geografisk område dækket af et specifikt program, eller i tilfælde af et program, som dækker mere end én regionskategori, det geografiske område der svarer til hver enkelt regionskategori
- 8) "prioritet" i denne forordnings anden og fjerde del: en "prioritetsakse" som omhandlet i tredje del i nærværende forordning, for så vidt angår EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, og en "EU-prioritet" som omhandlet i EHFF-forordningen og i ELFUL-forordningen
- 9) "operation": et projekt, en kontrakt, en aktion eller en gruppe projekter, som er udvalgt af forvaltningsmyndighederne for de pågældende programmer eller under deres ansvar, og som bidrager til at nå målene for en prioritet eller prioriteter; i forbindelse med finansielle instrumenter består en operation af de finansielle bidrag fra et program til det finansielle instrument og af den efterfølgende finansielle støtte, der ydes via disse finansielle instrumenter
- 10) "støttemodtager": et offentligt eller privat organ og, alene med henblik på ELFUL-forordningen og EHFF-forordningen, en fysisk person, der har ansvaret for at iværksætte eller både iværksætte og gennemføre operationer; i forbindelse med statsstøtteordninger, som defineret i nr. 13) i denne artikel, det organ, der modtager støtten; og i forbindelse med finansielle instrumenter i henhold til afsnit IV i nærværende forordnings anden del, det organ, der gennemfører det finansielle instrument, eller holdingfonden, alt efter omstændighederne
- 11) "finansielle instrumenter": finansielle instrumenter som defineret i finansforordningen, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning

⁽¹⁾ Rådets henstilling af 13. juli 2010 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (EUT L 191 af 23.7.2010, s. 28).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46).

- 12) "endelig modtager": en juridisk eller fysisk person, der modtager finansiel støtte fra et finansielt instrument
- 13) "statsstøtte": støtte, der falder ind under artikel 107, stk. 1, i TEUF og som med henblik på denne forordning ligeledes anses for at omfatte de minimis-støtte som omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 ⁽¹⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 ⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 ⁽³⁾
- 14) "fuldført operation": en operation, der er fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført, og for hvilken alle betalinger er blevet foretaget af støttemodtagerne, og det modsvarende offentlige bidrag er blevet betalt til støttemodtagerne
- 15) "offentlige udgifter": ethvert offentligt bidrag til finansiering af operationer, som hidrører fra nationale, regionale eller lokale offentlige myndigheders budget, EU-budgettet i forbindelse med ESI-fondene, offentligretlige organers budget eller sammenslutninger af offentlige myndigheders eller offentligretlige organers budget og kan, med henblik på at fastsætte medfinansieringssatsen for ESF-programmer eller prioriteter, omfatte finansieringsmidler, som arbejdsgivere og arbejdstagere har fremskaffet i fællesskab
- 16) "offentligretligt organ": et offentligretligt organ som omhandlet i artikel 1, nr. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF ⁽⁴⁾ og enhver europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 ⁽⁵⁾, uanset om EGTS'en betragtes som et offentligretligt organ eller et privatretligt organ i henhold til de relevante nationale gennemførelsesbestemmelser
- 17) "dokument": et papirdokument eller et elektronisk medium med oplysninger, som er relevante i forbindelse med denne forordning
- 18) "bemyndiget organ": ethvert offentligt eller privat organ, der handler under en forvaltnings- eller attesteringsmyndigheds ansvar eller udfører opgaver på dennes vegne i forhold til støttemodtagere, der gennemfører operationer
- 19) "lokaludviklingsstrategi styret af lokalsamfundet": et sammenhængende sæt operationer, hvis formål er at opfylde lokale mål og behov, og som bidrager til at realisere EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og som udformes og gennemføres af en lokal aktionsgruppe
- 20) "partnerskabsaftale": et dokument, som en medlemsstat har udarbejdet med deltagelse af partnere i tråd med metoden med flerniveaustyring, og som beskriver medlemsstatens strategi, prioriteringer og ordninger for anvendelsen af ESI-fondene, for på en effektiv måde at forfølge EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og som er godkendt af Kommissionen efter vurdering og dialog med den pågældende medlemsstat
- 21) "regionskategori": opdeling af regioner i kategorierne "mindre udviklede regioner", "overgangsregioner" og "mere udviklede regioner", jf. artikel 90, stk. 2
- 22) "betalingsanmodning": en betalingsansøgning eller udgiftserklæring, der forelægges af medlemsstaten for Kommissionen
- 23) "EIB": Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond eller datterselskaber etableret af Den Europæiske Investeringsbank
- 24) "offentlig-private partnerskaber" (OPP): former for samarbejde mellem offentlige organer og den private sektor, der sigter mod at forbedre gennemførelsen af investeringer i infrastrukturprojekter eller andre typer operationer, der leverer offentlige tjenester gennem risikodeling, sammenlægning af ekspertise fra den private sektor eller supplerende kapitalkilder.
- 25) "OPP-operation": en operation, som gennemføres eller planlægges gennemført under en OPP-struktur.
- 26) "spærret konto": en bankkonto, der er omfattet af en skriftlig aftale mellem forvaltningsmyndigheden eller et bemyndiget organ og det organ, der gennemfører et finansielt instrument, eller, når der er tale om en OPP-operation, en skriftlig aftale mellem et offentligt organ, der er støttemodtager, og den private partner, der er godkendt af forvaltningsmyndigheden eller et bemyndiget organ, og som er oprettet specielt til opbevaring af de midler, der skal udbetales efter støtteberettigelsesperioden, udelukkende til de formål, der er nævnt i artikel 42, stk. 1, litra c), artikel 42, stk. 2 og 3 samt artikel 64, eller en bankkonto, der oprettes på vilkår, som giver tilsvarende garantier for udbetalinger fra fondene

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter (EUT L 337 af 21.12.2007, s. 35).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 af 24. juli 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i fiskerisektoren og om ændring af forordning (EF) nr. 1860/2004 (EUT L 193 af 25.7.2007, s. 6).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

- 27) "holdingfond": en fond, der oprettes med det formål at yde støtte fra et eller flere programmer til flere finansielle instrumenter. Når finansielle instrumenter gennemføres gennem en holdingfond, betragtes det organ, der gennemfører holdingfonden, som værende den eneste støttemodtager som omhandlet i nr. 10
- 28) "SMV": mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽¹⁾
- 29) "regnskabsår": for så vidt angår tredje og fjerde del, perioden fra den 1. juli til den 30. juni, undtagen for programmeringsperiodens første regnskabsår, hvor perioden regnes fra begyndelsesdatoen for udgifternes støtteberettigelse til den 30. juni 2015. Det sidste regnskabsår er perioden 1. juli 2023 til 30. juni 2024
- 30) "finansår": for så vidt angår tredje og fjerde del, perioden fra den 1. januar til den 31. december
- 31) "makroregional strategi": en integreret ramme godkendt af Det Europæiske Råd, der kan støttes af ESI-fondene, med henblik på at imødegå fælles udfordringer i et defineret geografisk område, der vedrører medlemsstater og tredjelande beliggende i det samme geografiske område, som derved kan drage fordel af et styrket samarbejde med henblik på opnåelse af økonomisk, social og territorial samhørighed
- 32) "havområdestrategi": en struktureret samarbejdsramme for et givet geografisk område, der er udviklet af EU-institutionerne, medlemsstaterne, deres regioner og i givet fald tredjelande, som havområdet deles med; en havområdestrategi tager hensyn til de geografiske, klimatiske, økonomiske og politiske særegenheder ved havområdet
- 33) "gældende forhåndsbetingelser": en konkret og præcist foruddefineret kritisk faktor, der er en forudsætning for og har direkte og reel forbindelse til og umiddelbar indvirkning på en effektiv og virkningsfuld gennemførelse af et specifikt mål for en investeringsprioritet eller en EU-prioritet
- 34) "specifikt mål": det resultat, som en investeringsprioritet eller en EU-prioritet bidrager til i en specifik national eller regional sammenhæng gennem aktioner og foranstaltninger, der iværksættes inden for en sådan prioritet
- 35) "relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2 i TEUF" og "relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF": henstillinger vedrørende strukturelle udfordringer, som det er hensigtsmæssigt at imødegå med flerårige investeringer, der henhører direkte under ESI-fondenes anvendelsesområde som fastsat i de fondsspecifikke forordninger
- 36) "uregelmæssighed": enhver overtrædelse af EU-retten eller national lovgivning vedrørende dens anvendelse, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse i forbindelse med gennemførelsen af ESI-fondene, der skader eller vil kunne skade EU-budgettet ved afholdelse af en uretmæssig udgift over EU-budgettet.
- 37) "økonomisk aktør": en fysisk eller juridisk person eller anden enhed, der deltager i gennemførelsen af støtte fra ESI-fondene, med undtagelse af en medlemsstat, som udøver sine beføjelser som offentlig myndighed
- 38) "systembetinget uregelmæssighed": enhver uregelmæssighed, der kan være af tilbagevendende art, og som med stor sandsynlighed forekommer i tilsvarende operationer som følge af en alvorlig mangel i et forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde, herunder manglende fastlæggelse af relevante procedurer i overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler
- 39) "alvorlig mangel i et forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde": med henblik på gennemførelsen af fondene og EHFF under fjerde del, en mangel, som kræver væsentlige forbedringer i systemet, og som udsætter fondene og EHFF for væsentlig risiko for uregelmæssigheder, og hvis eksistens er uforenelig med en revisionserklæring uden forbehold vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemets funktionsmåde.

Artikel 3

Beregning af tidsfrister for Kommissionens afgørelser

Når der i henhold til artikel 16, stk. 2 og 3, artikel 29, stk. 3, artikel 30, stk. 2 og 3, artikel 102, stk. 2, artikel 107, stk. 2, og artikel 108, stk. 3, er fastsat en frist for, hvornår Kommissionen skal vedtage eller ændre en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt, omfatter fristen ikke det tidsrum, der begynder dagen efter den dato, hvor Kommissionen sender sine bemærkninger til medlemsstaten, og som varer, indtil medlemsstaten har svaret på bemærkningerne.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

ANDEN DEL**FÆLLES PRINCIPPER FOR ESI-FONDENE**

AFSNIT I

PRINCIPPER FOR EU-STØTTE TIL ESI-FONDENE

Artikel 4

Generelle principper

1. ESI-fondene yder gennem flerårige programmer støtte, som supplerer nationale, regionale og lokale interventioner, med henblik på at forfølge EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål, herunder økonomisk, social og territorial samhørighed, under hensyntagen til de relevante Europa 2020 integrerede retningslinjer og de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF, og hvor det måtte være relevant på nationalt plan, det nationale reformprogram.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger under hensyntagen til hver medlemsstats særlige forhold for, at støtte fra ESI-fondene er forenelig med Unionens relevante politikker, horisontale principper som omhandlet i artikel 5, 7 og 8 og EU-prioriteter, og at den kompletterer andre af Unionens instrumenter.

3. Støtte fra ESI-fondene skal gennemføres i tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. Medlemsstaterne – på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med deres institutionelle, retlige og finansielle rammer – og de organer, de har udpeget i dette øjemed, er ansvarlige for forberedelsen og gennemførelsen af programmer og udførelsen af deres opgaver i partnerskab med de relevante partnere, jf. artikel 5, i overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler.

5. Bestemmelser om gennemførelsen og anvendelsen af ESI-fondene, og især de finansielle og administrative ressourcer, der er nødvendige for forberedelsen og gennemførelsen af programmer i forbindelse med overvågning, rapportering, evaluering, forvaltning og kontrol, skal respektere proportionalitetsprincippet i forbindelse med omfanget af den tildelte støtte og under hensyntagen til den overordnede målsætning om at mindske den administrative byrde for organer, der er involveret i forvaltning af og kontrol med programmerne.

6. Kommissionen og medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med deres respektive ansvar for samordning mellem ESI-fondene og mellem ESI-fondene og andre relevante EU-politikker, -strategier og -instrumenter, herunder dem, der vedrører Unionens optræden udadtil.

7. Den del af EU-budgettet, der er afsat til ESI-fondene, gennemføres inden for rammerne af delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til artikel 59 i finansforordningen, dog ikke hvad angår den støtte, der overføres fra Samhørighedsfonden til CEF, jf. artikel 92, stk. 6, i nærværende forordning, innovative aktioner på Kommissionens initiativ i henhold til artikel 8 i EFRU-forordningen, teknisk bistand på Kommissionens initiativ samt støtte til direkte forvaltning under EHFF-forordningen.

8. Kommissionen og medlemsstaterne respekterer princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 30.

9. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer en effektiv udnyttelse af ESI-fondene under forberedelse og gennemførelse i relation til overvågning, evaluering og rapportering.

10. Kommissionen og medlemsstaterne varetager deres respektive funktioner i forbindelse med ESI-fondene med henblik på at nedbringe den administrative byrde for støttemodtagerne.

Artikel 5

Partnerskab og flerniveaustyring

1. For partnerskabsaftalen og hvert program tilrettelægger hver medlemsstat i overensstemmelse med dens institutionelle og retlige rammer et partnerskab med de kompetente regionale og lokale myndigheder. Partnerskabet skal endvidere omfatte følgende partnere:

- a) de kompetente bymyndigheder og andre offentlige myndigheder
- b) arbejdsmarkedets parter og
- c) relevante organer, der repræsenterer civilsamfundet, herunder miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer, som er ansvarlige for at fremme social inklusion, ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling.

2. I overensstemmelse med metoden med flerniveaustyring inddrages de i stk. 1 anførte partnere af medlemsstaterne i udarbejdelsen af partnerskabsaftaler og statusrapporter under forberedelsen og gennemførelsen af programmerne, herunder gennem deltagelse i overvågningsudvalgene for programmerne i overensstemmelse med artikel 48.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 149 om en europæisk adfærdskodeks for partnerskaber (adfærdskodeksen) for at støtte og hjælpe medlemsstaterne med tilrettelæggelsen af

partnerskaber i overensstemmelse med nærværende artikel, stk. 1 og 2. I adfærdskodeksen fastlægges rammen, hvorunder medlemsstaterne i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer samt deres nationale og regionale kompetencer skal varetage gennemførelsen af partnerskaber. Adfærdskodeksen skal med fuld respekt for nærheds- og proportionalitetsprincippet indeholde følgende elementer:

- a) de vigtigste principper vedrørende gennemførelse af procedurer, som skal følges ved identifikation af de relevante partnere, herunder, hvor det er relevant, deres paraplyorganisationer, for at hjælpe medlemsstaterne med at udpege de mest repræsentative relevante partnere i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer
- b) de vigtigste principper og god praksis vedrørende deltagelse af de forskellige kategorier af relevante partnere som fastsat i stk. 1 i forbindelse med udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og -programmerne, de oplysninger om deres deltagelse, som skal indgives, samt på de forskellige gennemførelsestrin
- c) god praksis vedrørende formulering af reglerne for medlemskab og interne procedurer i overvågningsudvalg, der skal fastlægges af medlemsstaterne eller programmernes overvågningsudvalg, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning og de fondsspecifikke regler
- d) de vigtigste målsætninger og god praksis, i tilfælde hvor forvaltningsmyndigheden inddrager de relevante partnere i forberedelsen af indkaldelser af forslag, og navnlig god praksis med henblik på at undgå eventuelle interessekonflikter, i tilfælde, hvor der er en mulighed for, at relevante partnere også er potentielle støttemodtagere, og inddragelse af de relevante partnere i udarbejdelsen af statusrapporter og i forbindelse med overvågning og evaluering af programmer i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning og de fondsspecifikke regler
- e) en indikation af de områder og temaer og god praksis vedrørende hvordan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan udnytte ESI-fondene, herunder teknisk assistance, til at styrke de relevante partners institutionelle kapacitet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning og de fondsspecifikke regler
- f) Kommissionens rolle i formidlingen af god praksis
- g) de vigtigste principper og god praksis, der er velegnet til at lette medlemsstaternes vurdering af gennemførelsen af partnerskabet og dets merværdi.

Bestemmelserne i adfærdskodeksen må ikke på nogen måde være i strid med de relevante bestemmelser i denne forordning eller i de fondsspecifikke regler.

4. Kommissionen giver senest den 18. april 2014 samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om den i stk. 3 i denne artikel omhandlede delegerede retsakt. Den delegerede retsakt må ikke fastsætte en anvendelsesdato som ligger forud for datoen for dens vedtagelse.

5. En overtrædelse af enhver forpligtelse, der er pålagt medlemsstaterne, enten ved denne artikel eller ved den delegerede retsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 3, udgør ikke en uregelmæssighed, som resulterer i en finansiel korrektion i medfør af artikel 85.

6. For hver ESI-fond hører Kommissionen mindst en gang om året de organisationer, som repræsenterer partnerne på EU-plan, om gennemførelsen af støtten fra ESI-fondene og aflægger efterfølgende rapport om resultaterne til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 6

Overensstemmelse med EU-retten og national ret

Operationer, der støttes af ESI-fondene, skal være i overensstemmelse med gældende EU-ret og national lovgivning vedrørende anvendelsen heraf ("gældende ret").

Artikel 7

Fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og ikke-forskelsbehandling

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at ligestilling mellem mænd og kvinder og integrering af kønsaspektet tages i betragtning og fremmes i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af programmer, herunder i relation til overvågning, rapportering og evaluering.

Medlemsstaterne og Kommissionen tager passende skridt til at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering under forberedelsen og gennemførelsen af programmerne. Der skal under forberedelsen og gennemførelsen af programmerne navnlig tages hensyn til handicappede personers adgang.

Artikel 8

Bæredygtig udvikling

ESI-fondenes mål skal søges virkeliggjort i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling og med Unionens fremme af målet om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten som fastsat i artikel 11 og artikel 191, stk. 1, i TEUF under hensyntagen til princippet om, at forurenere betaler.

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at miljøbeskyttelseskrav, ressourceeffektivitet, modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, biodiversitet, modstandsdygtighed over for katastrofer og risikoforebyggelse og -styring fremmes under udarbejdelsen og gennemførelsen af partnerskabsaftalerne og programmerne. Medlemsstaterne fremlægger oplysninger til understøttelse af målsætningerne vedrørende klimaforandringer ved anvendelse af den metodologi, der bygger på de interventionskategorier, fokusområder eller foranstaltninger, der er relevante for hver af ESI-fondene. Denne metodologi består i at tildele en specifik vægtning til støtten under ESI-fondene på et niveau, der afspejler, i hvilket omfang en sådan støtte yder et bidrag til klimaforandringsmål. Den specifikke vægtning, der tildeles, skal differentieres på grundlag af, om støtten yder et betydeligt eller et moderat bidrag til klimamålsætningerne. Såfremt støtten ikke bidrager til disse mål, eller bidraget er ubetydeligt, tildeles der en vægtning på nul. For så vidt angår EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, forbindes vægtninger med interventionskategorier, der er etableret i overensstemmelse med den af Kommissionen vedtagne nomenklatur. For så vidt angår ELFUL, forbindes vægtningerne med fokusområder, der er fastsat i ELFUL-forordningen, og for så vidt angår EHFF med foranstaltningerne i EHFF-forordningen.

Kommissionen fastsætter ensartede betingelser for hver enkelt ESI-fond for anvendelsen af den i andet afsnit omhandlede metodologi ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

AFSNIT II

STRATEGISK TILGANG

KAPITEL I

Tematiske mål for ESI-fondene og den fælles strategiske ramme

Artikel 9

Tematiske mål

Hver enkelt ESI-fond støtter, for at bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål, herunder økonomisk, social og territorial samhørighed, følgende tematiske mål:

- 1) styrkelse af forskning, teknologisk udvikling og innovation
- 2) bedre adgang til og brug og kvalitet af ikt
- 3) styrkelse af de SMV'ers, landbrugssektorens (for ELFUL) og fiskeri- og akvakultursektorens (for EHFF) konkurrenceevne
- 4) støtte til overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer

- 5) fremme af tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring
- 6) bevarelse og beskyttelse af miljøet og fremme af ressourceeffektivitet
- 7) fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer
- 8) fremme af bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og støtte til arbejdskraftens mobilitet
- 9) fremme af social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling
- 10) investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring
- 11) styrkelse af institutionel kapacitet for offentlige myndigheder og interessepartier og effektiv offentlig forvaltning.

De tematiske mål omsættes til prioriteter, der er specifikke for hver enkelt ESI-fond og fastsættes i de fondsspecifikke regler.

Artikel 10

Den fælles strategiske ramme

1. Med henblik på at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af Unionen fastlægges hermed en fælles strategisk ramme, jf. bilag I. Den fælles strategiske ramme fastlægger strategiske vejledende principper for at lette programmeringsprocessen og den sektorielle og territoriale samordning af EU-interventionerne under ESI-fondene og med andre relevante EU-politikker og -instrumenter, som er i tråd med målene og målsætningerne for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, under hensyntagen til de vigtigste territoriale udfordringer for forskellige typer af territorier.

2. De strategiske vejledende principper som fastsat i den fælles strategiske ramme fastlægges i tråd med målsætningen og anvendelsesområdet for støtte fra hver enkelt ESI-fond samt i overensstemmelse med reglerne for funktionen af hver enkelt ESI-fond som defineret i denne forordning og de fondsspecifikke regler. Den fælles strategiske ramme må ikke pålægge medlemsstaterne yderligere forpligtelser end dem, som er fastlagt inden for rammerne af de relevante sektorspecifikke EU-politikker.

3. Den fælles strategiske ramme skal gøre det lettere at udarbejde partnerskabsaftaler og -programmer i overensstemmelse med proportionalitets- og nærhedsprincippet og under hensyntagen til nationale og regionale kompetencer med henblik på at fastsætte specifikke og passende politiske og koordineringsmæssige foranstaltninger.

*Artikel 11***Indhold**

Den fælles strategiske ramme fastsætter:

- a) mekanismer til sikring af ESI-fondenes bidrag til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og sammenhæng og konsekvens i programmeringen af ESI-fondene i forbindelse med de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF, og hvor det er relevant på nationalt plan, med de nationale reformprogrammer
- b) ordninger til fremme af integreret anvendelse af ESI-fondene
- c) ordninger til samordning mellem ESI-fondene og andre relevante EU-politikker og -instrumenter, herunder eksterne samarbejdsinstrumenter
- d) horisontale principper som omhandlet i artikel 5, 7 og 8, og tværgående politiske mål for gennemførelsen af ESI-fondene
- e) ordningerne med henblik på at håndtere de vigtigste territoriale udfordringer for byområder, landdistrikter, kystområder og fiskeriområder, regionernes demografiske udfordringer eller specifikke behov i geografiske områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art som defineret i artikel 174 i TEUF, og de særlige udfordringer i regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF
- f) prioriterede områder for samarbejdsaktiviteter under ESI-fondene, under hensyntagen til eventuelle makroregionale strategier og havområdestrategier.

*Artikel 12***Revision**

Når der sker store ændringer i den sociale og økonomiske situation i Unionen eller der foretages ændringer i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, kan Kommissionen fremlægge et forslag til revision af den fælles strategiske ramme, eller Europa-Parlamentet eller Rådet kan i overensstemmelse med henholdsvis artikel 225 eller 241 i TEUF anmode Kommissionen om at fremlægge et sådant forslag.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 for at supplere eller ændre afsnit 4 og 7 i bilag I, hvor det er nødvendigt for at tage hensyn til ændringer i EU-politikker eller -instrumenter, jf. afsnit 4, eller ændringer i samarbejdsaktiviteterne, jf. afsnit 7, eller tage hensyn til indførelsen af nye EU-politikker, -instrumenter eller samarbejdsaktiviteter.

*Artikel 13***Vejledning til støttemodtagere**

1. Kommissionen skal udarbejde en vejledning om, hvordan man effektivt kan få adgang til og bruge ESI-fondene, og om hvordan komplementaritet med andre instrumenter i relevante EU-politikker kan udnyttes.
2. Denne vejledning skal udarbejdes senest den 30. juni 2014 og skal for hvert tematisk mål give et overblik over de tilgængelige, relevante instrumenter på EU-plan med detaljerede informationskilder, eksempler på god praksis for at kombinere tilgængelige finansieringsinstrumenter inden for og på tværs af politikområder, beskrivelse af relevante myndigheder og institutioner, der er involveret i forvaltningen af hvert instrument, en tjekliste til potentielle støttemodtagere for at hjælpe dem med at identificere de mest passende finansieringskilder.
3. Vejledningen offentliggøres på Kommissionens relevante generaldirektoraters websider. Kommissionen og forvaltningsmyndigheder, der handler i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler og i samarbejde med Regionaludvalget, sikrer at vejledningen formidles til potentielle støttemodtagere.

KAPITEL II

Partnerskabsaftale*Artikel 14***Udarbejdelse af partnerskabsaftalen**

1. Hver medlemsstat udarbejder en partnerskabsaftale for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.
2. Partnerskabsaftalen udarbejdes af medlemsstaterne i samarbejde med de partnere, der er nævnt i artikel 5. Partnerskabsaftalen udarbejdes i dialog med Kommissionen. Medlemsstaterne udarbejder partnerskabsaftalen på grundlag af procedurer, der er gennemskuelige for offentligheden og i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer.
3. Partnerskabsaftalen dækker al støtte fra ESI-fondene i den pågældende medlemsstat.
4. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen sin partnerskabsaftale senest den 22. april 2014
5. Træder en eller flere af de fondsspecifikke forordninger ikke i kraft eller forventes ikke at træde i kraft senest den 22. februar 2014 vil partnerskabsaftalen, der er forelagt af en medlemsstat, som omhandlet i stk. 4, ikke være forpligtet til at indeholde de elementer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a), nr. ii), iii), iv) og vi), for så vidt angår den ESI-fond, der er ramt af en sådan forsinkelse eller forventet forsinkelse af den fondsspecifikke forordnings ikrafttræden.

Artikel 15

Partnerskabsaftalens indhold

1. I partnerskabsaftalen angives følgende:

a) ordninger, der skal sikre overensstemmelse med EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål, herunder økonomisk, social og territorial inklusion, herunder:

i) en analyse af skævheder, udviklingsbehov og vækstpotentiale med henvisning til de tematiske mål og de territoriale udfordringer og under hensyntagen til det nationale reformprogram, hvis det er relevant, og relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og relevante rådshenstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF

ii) et sammendrag af forhåndsevalueringerne af programmerne eller de vigtigste resultater af forhåndsevalueringerne af partnerskabsaftalen, hvis sidstnævnte evaluering er gennemført af medlemsstaten på eget initiativ

iii) udvalgte tematiske mål og for hver af de udvalgte tematiske mål en sammenfatning af de vigtigste forventede resultater for hver ESI-fond

iv) den vejledende fordeling af EU-støtten pr. tematisk mål på nationalt plan for hver af ESI-fondene samt det samlede vejledende støttebeløb, der afsættes til målsætningerne vedrørende klimaforandringer

v) anvendelsen af de horisontale principper som omhandlet i artikel 5, 7 og 8 og politiske mål for gennemførelsen af ESI-fondene

vi) listen over programmer under EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, undtagen programmerne under målet om europæisk territorialt samarbejde, og over programmerne under ELFUL og EHFF med de respektive vejledende bevillinger pr. ESI-fond og pr. år

vii) oplysninger om den tildeling, der vedrører resultatreserven, fordelt på ESI-fonde og, hvor dette er relevant, på regionskategori, og om beløb, der ikke er regnet med, med henblik på at udregne resultatreserven i overensstemmelse med artikel 20

b) ordninger, der skal sikre en effektiv gennemførelse af ESI-fondene, herunder:

i) ordninger i tråd med medlemsstaternes institutionelle ramme, der sikrer koordinering mellem ESI-fondene og andre EU-finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter samt EIB

ii) de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage forhåndsverificering af overholdelsen af reglerne om additionalitet som defineret i tredje del i

iii) en sammenfatning af vurderingen af opfyldelsen af forhåndsbetingelserne i overensstemmelse med artikel 19 og bilag XI på nationalt plan og de foranstaltninger, der skal træffes, de ansvarlige organer, og tidsplanen for gennemførelsen af disse foranstaltninger, hvis de gældende forhåndsbetingelser ikke er opfyldt

iv) den metodologi og de mekanismer, der skal sikre konsekvens i funktionen af resultatrammen i overensstemmelse med metoden i artikel 21

v) en vurdering af, hvorvidt der er behov for at styrke den administrative kapacitet hos de myndigheder, der er involveret i forvaltningen og kontrollen af programmerne og, hvor det er relevant, hos støttemodtagerne samt, hvor det er nødvendigt, en sammenfatning over de foranstaltninger, der skal træffes i denne sammenhæng

vi) en sammenfatning over de planlagte foranstaltninger i programmerne, herunder en vejledende tidsplan for at opnå en reduktion af den administrative byrde for støttemodtagerne

c) ordninger for partnerskabsprincippet, jf. artikel 5

d) en vejledende liste over de i artikel 5 nævnte partnere og en sammenfatning af de foranstaltninger, der er truffet for at inddrage dem i overensstemmelse med artikel 5, og af deres rolle i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og statusrapporten, jf. artikel 52.

2. I partnerskabsaftalen angives ligeledes følgende:

a) en integreret tilgang til territorial udvikling støttet af ESI-fondene eller en sammenfatning af de integrerede tilgange til territorial udvikling, som bygger på indholdet i programmerne, der fastlægger:

i) de ordninger, der skal sikre en integreret tilgang til anvendelsen af ESI-fondene til territorial udvikling af specifikke subregionale områder, navnlig ordningerne for anvendelse i forbindelse med artikel 32, 33 og 36, ledsaget af principperne for udpegning af de byområder, hvor integrerede aktioner med sigte på en bæredygtig byudvikling skal gennemføres

- ii) de vigtigste prioriterede samarbejdsområder under ESI-fondene under hensyntagen til, hvor det er relevant, makroregionale strategier og havområdestrategier
- iii) en integreret tilgang, hvor det er relevant, til at imødekomme de specifikke behov i de geografiske områder, der er mest berørte af fattigdom, eller hos målgrupper med størst risiko for forskelsbehandling eller social udstødelse med særligt fokus på marginaliserede befolkningsgrupper, handicappede personer, langtidsledige og unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse
- iv) hvor det er passende, en integreret tilgang med henblik på at håndtere regionernes demografiske udfordringer eller specifikke behov i geografiske områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art som omhandlet i artikel 174 i TEUF
- b) ordninger for at sikre effektiv gennemførelse af ESI-fondene, herunder: en vurdering af de eksisterende systemer til elektronisk dataudveksling og en sammenfatning af de foranstaltninger, der er planlagt for gradvist at muliggøre, at al informationsudveksling mellem støttemodtagere og myndigheder, der har ansvaret for forvaltning og kontrol af programmer, kan foretages udelukkende ved elektronisk dataudveksling.

Artikel 16

Vedtagelse og ændring af partnerskabsaftalen

1. Kommissionen vurderer sammenhængen mellem partnerskabsaftalen og denne forordning under hensyntagen til det nationale reformprogram, når dette er relevant, og de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF samt forhåndsevalueringerne af programmerne og fremsætter bemærkninger senest tre måneder efter medlemsstatens forelæggelse af sin partnerskabsaftale. Den pågældende medlemsstat forelægger alle nødvendige supplerende oplysninger og ændrer, hvor det er relevant, partnerskabsaftalen.
2. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af de dele af partnerskabsaftalen, der er omfattet af artikel 15, stk. 1 og de, der er omfattet af artikel 15, stk. 2, i tilfælde hvor en medlemsstat har anvendt bestemmelserne i artikel 96, stk. 8, for de dele, der kræver en afgørelse vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 96, stk. 10, senest fire måneder efter den dato, hvor medlemsstaten har forelagt sin partnerskabsaftale, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen er blevet taget behørigt i betragtning. Partnerskabsaftalen træder først i kraft den 1. januar 2014.
3. Kommissionen udarbejder senest den 31. december 2015 en rapport om resultaterne af forhandlingerne om partnerskabsaftalerne og programmerne, herunder en oversigt over de

vigtigste spørgsmål for hver medlemsstat. Denne rapport skal forelægges Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget samtidigt.

4. Hvis en medlemsstat foreslår en ændring af de dele af partnerskabsaftalen, der er omfattet af Kommissionens afgørelse, som omhandlet i stk. 2, foretager Kommissionen en vurdering i overensstemmelse med stk. 1 og vedtager, hvis det er relevant, en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af ændringen, senest tre måneder efter den dato på hvilken forslaget om ændring er fremsat af medlemsstaten.

5. Hvis en medlemsstat ændrer de dele af partnerskabsaftalen, der ikke er omfattet af Kommissionens afgørelse, som omhandlet i stk. 2, underretter den Kommissionen herom inden for en måned efter datoen for afgørelsen om at foretage ændringen.

Artikel 17

Vedtagelse af den reviderede partnerskabsaftale i tilfælde af forsinkelser i en fondsspecifik forordnings ikrafttræden

1. Såfremt artikel 14, stk. 5, finder anvendelse, skal hver medlemsstat forelægge Kommissionen en revideret partnerskabsaftale, der omfatter den pågældende ESI-fonds manglende elementer, senest to måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den fondsspecifikke forordning, der var forsinket.
2. Kommissionen vurderer den reviderede partnerskabsaftale i overensstemmelse med denne forordning i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, og vedtager en afgørelse, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, om godkendelse af den reviderede partnerskabsaftale i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2.

KAPITEL III

Tematisk koncentration, forhåndsbetinger og resultatgennemgang

Artikel 18

Tematisk koncentration

Medlemsstaterne koncentrerer støtten i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler om interventioner, der giver den største merværdi i forhold til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst under hensyntagen til de vigtigste territoriale udfordringer for de forskellige typer af territorier i overensstemmelse med den fælles strategiske ramme, de udfordringer, der peges på i de nationale reformprogrammer, hvor det er relevant, og de relevante landespecifikke henstillinger i henhold til artikel 121, stk. 2, i TFEU og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TFEU. Bestemmelser om tematisk koncentration i de fondsspecifikke regler finder ikke anvendelse på teknisk bistand.

Artikel 19

Forhåndsbetingelser

1. Medlemsstaterne vurderer i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer og i forbindelse med forberedelsen af programmerne, og i givet fald partnerskabsaftaler, om forhåndsbetingelserne i de respektive fondsspecifikke regler og de generelle forhåndsbetingelser i bilag XI, del II, finder anvendelse på de specifikke mål, der søges virkeliggjort i prioriteterne for deres programmer, og om de gældende forhåndsbetingelser er overholdt.

Forhåndsbetingelser finder kun anvendelse, i den udstrækning og under forudsætning af at de er i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, nr. 33 med hensyn til de specifikke mål i programprioriteterne. Vurderingen af anvendelsen skal – uden at det berører definitionen i artikel 2, nr. 33 – tage hensyn til proportionalitetsprincippet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, i forbindelse med omfanget af den tildelte støtte, hvor det er relevant. Vurderingen af opfyldelsen begrænses til de kriterier, der er fastsat i de fondsspecifikke regler i bilag XI, del II.

2. Partnerskabsaftalen skal indeholde en sammenfatning af vurderingen af opfyldelsen af de gældende forhåndsbetingelser på nationalt plan og for de, der ifølge den i stk. 1 omhandlede vurdering ikke er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen, af de foranstaltninger, der skal træffes, de ansvarlige organer og en tidsplan for gennemførelsen sådanne foranstaltninger. Hvert program angiver i hvilke af forhåndsbetingelserne i de relevante fondsspecifikke regler og de generelle forhåndsbetingelser i bilag XI, del II, der finder anvendelse på det, og hvilke af dem, der ifølge vurderingen i stk. 1, er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen og -programmerne. Når de gældende forhåndsbetingelser ikke er opfyldt, skal programmet indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes, de ansvarlige organer og tidsplanen for deres gennemførelse. Medlemsstaterne skal senest den 31. december 2016 opfylde disse forhåndsbetingelser og underrette om opfyldelsen af disse senest i den årlige gennemførelsesrapport i 2017, jf. artikel 50, stk. 3, eller statusrapporten i 2017, jf. artikel 46, stk. 2, litra c).

3. Kommissionen vurderer konsekvensen i og tilstrækkeligheden af oplysningerne fra medlemsstaterne om anvendelsen af de gældende forhåndsbetingelser i forbindelse med sin vurdering af programmerne og, i givet fald, partnerskabsaftalen.

Kommissionens vurdering af anvendeligheden skal i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, tage hensyn til proportionalitetsprincippet for så vidt angår omfanget af den tildelte støtte, hvor det er relevant. Kommissionens vurdering af opfyldelsen skal begrænses til kriterierne i de fondsspecifikke regler og kriterierne i bilag XI, del II, og skal tage hensyn til nationale og regionale kompetencer til at fastsætte specifikke og passende politiske foranstaltninger, herunder det strategiske indhold.

4. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem Kommissionen og en medlemsstat med hensyn til en forhåndsbetingelses anvendelighed på det specifikke mål for et programs prioriteter eller opfyldelsen af dette, skal Kommissionen både bevise anvendeligheden i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, nr. 33) og den manglende opfyldelse.

5. Kommissionen kan ved vedtagelsen af et program beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger til den relevante prioritet i dette program, indtil de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, er gennemført på tilfredsstillende vis, hvis dette er nødvendigt for at undgå, at en effektiv opfyldelse af den berørte prioritets specifikke mål påvirkes negativt. Manglende gennemførelse af foranstaltninger for at opfylde en gældende forhåndsbetingelse, der ikke er opfyldt på datoen for forelæggelse af partnerskabsaftalen og de respektive programmer, inden den frist, der er fastsat i stk. 2, kan begrunde en suspension af mellemliggende betalinger fra Kommissionen til de prioriteter i det pågældende program, som er berørt. I begge tilfælde skal det suspenderede beløb være proportionalt under hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes, og de fonde, der er i fare.

6. Stk. 5 finder ikke anvendelse, hvis Kommissionen og medlemsstaten når til enighed om en forhåndsbetingelses ikke-anvendelighed eller om, at en gældende forhåndsbetingelse er blevet opfyldt, som angivet i godkendelsen af programmet og partnerskabsaftalen, eller hvis Kommissionen ikke har forelagt sine bemærkninger senest 60 dage efter forelæggelse af den relevante rapport, som omhandlet i stk. 2.

7. Kommissionen skal straks ophæve suspensionen af mellemliggende betalinger til en prioritet, når en medlemsstat har gennemført foranstaltninger til opfyldelse af forhåndsbetingelser, der finder anvendelse på det pågældende program, og som ikke var blevet opfyldt på tidspunktet for Kommissionens afgørelse om suspension. Den skal også straks ophæve suspensionen, når den berørte forhåndsbetingelse som følge af en ændring af det program, der vedrører den berørte prioritet, ikke længere finder anvendelse.

8. Stk. 1-7 gælder ikke for programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

Artikel 20

Resultatreserve

6 % af de midler, der tildeles til EFRU, ESF og Samhørighedsfonden under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse i henhold til artikel 89, stk. 2, litra a), i denne forordning samt til ELFUL og til foranstaltninger der finansieres under delt forvaltning i overensstemmelse med EHFF-forordningen, udgør en resultatreserve, som fastsættes i partnerskabsaftalen og programmerne og tildeles til specifikke prioriteter i overensstemmelse med artikel 22 i nærværende forordning.

Følgende midler tages ikke med i beregningen af resultatreserven:

- a) midler tildelt til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet som defineret i det operationelle program, jf. artikel 18, i ESF-forordningen
- b) midler tildelt til teknisk bistand på Kommissionens initiativ
- c) overførsler fra første søjle i den fælles landbrugspolitik til ELFUL i henhold til artikel 7, stk. 2 og artikel 14, stk. 1 i forordning, (EU) nr. 1307/2013
- d) overførsler til ELFUL under anvendelse af artikel 10b, 136 og 136b i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår kalenderårene 2013 og 2014,
- e) overførsler til CEF fra Samhørighedsfonden i overensstemmelse med artikel 92, stk. 6, i nærværende forordning
- f) midler overført til Fonden for europæisk bistand til de socialt dårligst stillede i overensstemmelse med artikel 92, stk. 7, i nærværende forordning
- g) midler tildelt til nyskabende foranstaltninger med henblik på bæredygtig byudvikling i overensstemmelse med artikel 92, stk. 8, i nærværende forordning.

Artikel 21

Resultatgennemgang

1. Kommissionen foretager i samarbejde med medlemsstaterne en gennemgang af resultaterne af programmerne i hver medlemsstat i 2019 ("resultatgennemgangen") med henvisning til den resultatramme, der er fastlagt i de respektive programmer. Metoden til fastlæggelse af resultatrammen er fastsat i bilag II.
2. Ved resultatgennemgangen undersøges realiseringen af programmernes delmål inden for prioriteterne på baggrund af oplysningerne og vurderingerne i de årlige gennemførelsesrapporter, medlemsstaterne forelægger i 2019.

Artikel 22

Anvendelse af resultatrammen

1. Resultatreserven udgør mellem 5 og 7 % af tildelingen til hver enkelt prioritet inden for et program, med undtagelse af prioriteter dedikeret til teknisk bistand og programmer dedikeret til finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 39. Det samlede beløb for resultatreserven pr. ESI-fond og regionskategori er 6 %. Beløb svarende til resultatreserven fastsættes i programmerne opdelt efter prioritet og, hvor dette er hensigtsmæssigt, for hver ESI-fond og regionskategori.

2. På grundlag af resultatgennemgangen vedtager Kommissionen senest to måneder efter modtagelsen af de respektive årlige gennemførelsesrapporter i 2019 en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt med henblik på for hver ESI-fond og hver medlemsstat at fastslå de programmer og prioriteter, for hvilke delmålene er nået med opdeling af disse oplysninger for hver ESI-fond og regionskategori, hvis en prioritet omfatter mere end én ESI-fond eller regionskategori.

3. Resultatreserven tildeles kun til programmer og prioriteter, for hvilke delmålene er nået. Er delmålene for prioriteterne nået, anses det beløbet, der er afsat som resultatreserve for de pågældende prioriteter, for at være endeligt tildelt på baggrund af Kommissionens afgørelse som nævnt i stk. 2.

4. Er delmålene for prioriteterne ikke nået, foreslår medlemsstaterne en omfordeling af det tilsvarende resultatreservebeløb til prioriteter, der er fastsat i kommissionsafgørelsen i stk. 2, og andre ændringer af programmet, som skyldes omfordelingen af resultatreserven, ikke senere end tre måneder efter vedtagelsen af den i stk. 2 omhandlede afgørelse.

Kommissionen godkender i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3 og 4, ændringen af de pågældende programmer. Hvis en medlemsstat ikke forelægger oplysningerne i overensstemmelse med artikel 50, stk. 5 og 6, tildeles resultatreserven for de pågældende programmer eller prioriteter ikke til disse programmer eller prioriteter.

5. Medlemsstaternes forslag om omfordeling af resultatreserven skal være forenelig med kravene om tematisk koncentration og de minimumstildelinger, der er fastsat i denne forordning og i de fondsspecifikke regler. Som en undtagelse kan medlemsstaterne, hvis delmålene for en eller flere af prioriteterne i forbindelse med kravene om tematisk koncentration eller minimumstildelinger ikke er nået, foreslå en omfordeling af reserven, som ikke overholder ovennævnte krav og minimumstildelinger.

6. Hvis en resultatgennemgang for en prioritet dokumenterer, at der har været en alvorlig mangel med hensyn til at nå prioritetens delmål, der udelukkende vedrører de finansielle indikatorer og indikatorer for output og centrale trin i gennemførelsen, der er fastsat i resultatrammen, og at manglen skyldes klart identificerede svagheder i gennemførelsen, som Kommissionen tidligere har påpeget i henhold til artikel 50, stk. 8, efter indgående høring af den pågældende medlemsstat, samt at medlemsstaten ikke har truffet de fornødne afhjælpende foranstaltninger til at rette op på disse svagheder, kan Kommissionen tidligst fem måneder efter en sådan meddelelse suspendere en mellemliggende betaling eller en del deraf til en prioritet under et program efter den procedure, der er fastsat i de fondsspecifikke regler.

Kommissionen bringer straks suspensionen af de mellemliggende betalinger til ophør, når medlemsstaten har truffet de nødvendige afhjælpende foranstaltninger. Når de afhjælpende foranstaltninger vedrører overførsel af finansielle tildelinger til andre programmer og prioriteter, for hvilke delmålene er nået, godkender Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt de fornødne ændringer af de pågældende programmer i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2. Uanset artikel 30, stk. 2, skal Kommissionen i disse tilfælde træffe afgørelse om ændringerne senest to måneder efter medlemsstatens forelæggelse af anmodning om ændring.

7. Fastslår Kommissionen på grundlag af en gennemgang af den endelige rapport om gennemførelsen af programmet, at der er en alvorlig mangel med hensyn til at nå de mål, der udelukkende vedrører finansielle indikatorer, outputindikatorer og centrale trin i gennemførelsen, og som er opstillet i resultatrammen, som følge af klart identificerede svagheder i gennemførelsen, som Kommissionen tidligere havde påpeget i henhold til artikel 50, stk. 8, efter indgående konsultationer med den berørte medlemsstat, og medlemsstaten ikke har truffet de fornødne afhjælpende foranstaltninger til at rette op på sådanne svagheder, kan Kommissionen uanset artikel 85 anvende finansielle korrektioner i forbindelse med de pågældende prioriteter i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

Kommissionen tager ved anvendelse af finansielle korrektioner – med behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet – absorptionsniveauet og eksterne faktorer, der er medvirkende til den manglende opfyldelse i betragtning.

Finansielle korrektioner må ikke anvendes, hvor manglende opfyldelse af målsætninger skyldes virkningen af samfundsøkonomiske eller miljømæssige faktorer, væsentlige ændringer i de økonomiske eller miljømæssige forhold i den berørte medlemsstat eller som følge af force majeure, der påvirker gennemførelsen af de pågældende prioriteter betydeligt.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om de nærmere regler for kriterierne for fastlæggelsen af størrelsen af den finansielle korrektion, der skal anvendes.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de detaljerede ordninger, der skal sikre en konsekvent tilgang til fastsættelsen af delmål og målsætninger i resultatrammen for hver enkelt prioritet og for vurdering af opnåelsen af delmålene og målsætningerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

KAPITEL IV

Foranstaltninger i forbindelse med forsvarlig økonomisk styring

Artikel 23

Foranstaltninger, der knytter ESI-fondenes effektivitet sammen med forsvarlig økonomiske styring

1. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at evaluere og foreslå ændringer i sin partnerskabsaftale og sine

relevante programmer, hvor det er nødvendigt, for at støtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger eller maksimere ESI-fondenes virkninger for vækst og konkurrenceevne i de medlemsstater, som modtager finansiel bistand.

En sådan anmodning kan foretages med følgende formål:

- a) for at understøtte gennemførelsen af en relevant landespecifik henstilling vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2 i TEUF og en relevant rådshenstilling vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF, der er rettet til den pågældende medlemsstat
- b) for at understøtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger, der er rettet til den pågældende medlemsstat, og som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, eller artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 ⁽¹⁾ forudsat at ændringerne anses for at være nødvendige for at korrigere de makroøkonomiske ubalancer, eller
- c) for at maksimere de disponible ESI-fondes virkninger for vækst og konkurrenceevne, hvis en medlemsstat opfylder en af følgende betingelser:
 - i) den får stillet finansiel støtte fra Unionen til rådighed i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 ⁽²⁾
 - ii) den får stillet finansiel støtte til rådighed i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 ⁽³⁾
 - iii) den får stillet finansiel støtte til rådighed, som udløser et makroøkonomisk tilpasningsprogram i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 ⁽⁴⁾, eller som udløser en afgørelse fra Rådet i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1 i TEUF.

Med henblik på andet afsnit, litra b) anses hver af disse betingelser for at være opfyldt, hvis en sådan støtte er blevet stillet til rådighed for medlemsstaten før eller efter den 21. december 2013, og forbliver tilgængelig for denne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

2. En anmodning fra Kommissionen til en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 skal være begrundet og henvise til henholdsvis behovet for at støtte gennemførelsen af de relevante henstillinger eller maksimere ESI-fondenes virkninger for vækst og konkurrenceevne og skal angive de programmer eller prioriterer, som den anser for at være berørt og karakteren af de forventede ændringer. En sådan anmodning må ikke foretages før 2015 eller efter 2019 eller i forbindelse med de samme programmer i to på hinanden følgende år.

3. Medlemsstaten forelægger sit svar på den i stk. 1 omtalte anmodning senest to måneder efter modtagelsen af denne og fastsætter, hvilke ændringer, den anser for nødvendige, udpeger de berørte programmer og skitserer karakteren af de foreslåede ændringer og deres forventede indvirkninger på gennemførelsen af henstillingerne og gennemførelsen af ESI-fondene. Om nødvendigt fremsætter Kommissionen bemærkninger senest en måned efter modtagelsen af dette svar.

4. Medlemsstaten fremsender et forslag om ændring af partnerskabsaftalen og de relevante programmer senest to måneder efter datoen for afgivelsen af det i stk. 3 omtalte svar.

5. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger, eller hvis Kommissionen er overbevist om, at der er taget behørigt hensyn til alle bemærkninger, den har fremsat, vedtager Kommissionen hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest tre måneder efter medlemsstatens fremsættelse af dem i overensstemmelse med stk. 3 en afgørelse om godkendelse af ændringerne af partnerskabsaftalen og de relevante programmer.

6. Træffer medlemsstaten ikke effektive foranstaltninger som reaktion på en anmodning i medfør af stk. 1 inden for de i stk. 3 og 4 fastsatte tidsfrister, kan Kommissionen senest tre måneder efter fremsættelsen af sine bemærkninger, jf. stk. 3, foreslå Rådet at det suspenderer en del af eller alle betalingerne til de pågældende programmer eller prioriteter. I sit forslag anfører Kommissionen årsagerne til, at den har konkluderet, at medlemsstaten har forsømt at træffe effektive foranstaltninger. Ved udarbejdelsen af forslaget tager Kommissionen hensyn til alle relevante oplysninger og tager behørigt hensyn til eventuelle elementer, der opstår på baggrund af eller holdninger, der udtrykkes gennem den strukturerede dialog i henhold til stk. 15.

Rådet træffer afgørelse om forslaget ved en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt finder kun anvendelse på betalingsanmodninger forelagt efter datoen for vedtagelsen af gennemførelsesretsakten.

7. Omfanget og niveauet af suspensionen af betalinger, som er gennemført i overensstemmelse med stk. 5, skal være forholdsmlæssigt og effektivt og respektere princippet om ligebehandling af medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår suspensionens indvirkning på den pågældende medlemsstats økonomi. De programmer, der suspenderes, fastlægges på baggrund af de behov, der konstateredes i anmodningen, jf. stk. 1 og 2.

Suspensionen af betalinger må ikke overstige 50 % af betalingerne til hvert enkelt af de pågældende programmer. Afgørelsen kan give mulighed for at suspensionsniveauet kan hæves til 100 % af betalingerne, hvis medlemsstaten forsømmer at træffe effektive foranstaltninger som reaktion på en anmodning i henhold til stk. 1 senest tre måneder efter den i stk. 6 omhandlede beslutning om at suspendere betalinger.

8. Hvis medlemsstaten har foreslået ændringer til partnerskabsaftalen og de relevante programmer, som Kommissionen har anmodet den om, afgør Rådet, som handler på baggrund af et forslag fra Kommissionen, om suspensionen af betalinger skal ophæves.

9. Kommissionen fremsætter et forslag til Rådet om at suspendere en del af eller alle forpligtelserne eller betalingerne til de pågældende programmer i en medlemsstat, hvis:

- a) Rådet i henhold til artikel 126, stk. 8 eller stk. 11, i TEUF beslutter, at en medlemsstat ikke har truffet effektive foranstaltninger for at rette op på sit uforholdsmæssigt store underskud
- b) Rådet vedtager to på hinanden følgende henstillinger inden for samme procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1176/2011 med den begrundelse, at medlemsstaten har forelagt en utilfredsstillende korrigerende handlingsplan
- c) Rådet vedtager to på hinanden følgende afgørelser inden for samme procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4 i forordning (EU) nr. 1176/2011 om en medlemsstats manglende overholdelse af bestemmelserne med den begrundelse, at den ikke har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger
- d) Kommissionen konkluderer, at en medlemsstat ikke har truffet foranstaltninger til at gennemføre det tilpasningsprogram, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 407/2010 eller forordning (EF) nr. 332/2002, og som konsekvens heraf beslutter ikke at tillade udbetaling af den finansielle støtte, der er ydet til den pågældende medlemsstat
- e) Rådet beslutter, at en medlemsstat ikke overholder det makroøkonomiske tilpasningsprogram, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 472/2013, eller de foranstaltninger, som Rådet har krævet ved en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1, i TEUF.

Ved udarbejdelsen af forslaget skal Kommissionen overholde bestemmelserne i stk. 11 og tage hensyn til alle relevante oplysninger i den forbindelse, ligesom den skal tage behørigt hensyn til ethvert element og enhver holdning, der måtte komme frem under den strukturerede dialog i henhold til stk. 15.

Der foretages fortrinsvis suspension af forpligtelser. Betalinger suspenderes kun, når der kræves øjeblikkelig handling og i tilfælde af væsentlig manglende overholdelse. En suspension af betalinger finder anvendelse på betalingsanmodninger forelagt de berørte programmer efter datoen for afgørelsen om suspension.

10. Et forslag fra Kommissionen i henhold til stk. 9 vedrørende suspension af forpligtelser anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre Rådet ved en gennemførelsesretsakt med kvalificeret flertal vedtager at forkaste Kommissionens forslag senest en måned efter dets forelæggelse. Suspensionen af forpligtelser finder anvendelse på forpligtelser fra ESI-fondene for den berørte medlemsstat fra og med den 1. januar i det år, der følger efter suspensionsafgørelsen.

Rådet vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om et forslag fra Kommissionen, jf. stk. 9, vedrørende suspension af betalinger.

11. Omfanget og niveauet af den suspension af forpligtelser eller betalinger, som skal foretages på grundlag af stk. 10, skal være forholdsmæssigt, overholde princippet om ligebehandling af medlemsstaterne og tage hensyn til den pågældende medlemsstats økonomiske og sociale forhold, herunder navnlig ledighedsniveauet i medlemsstaten set i forhold til EU-gennemsnittet og suspensionens virkninger for den pågældende medlemsstats økonomi. Der skal specifikt tages hensyn til suspensioners indvirkning på programmer, som er af afgørende betydning for håndteringen af ugunstige økonomiske eller sociale forhold.

De nærmere bestemmelser for fastsættelse af omfanget og niveauet af suspensioner er fastlagt i bilag III.

En suspension af forpligtelser skal holdes inden for det laveste af følgende lofter:

a) Højest 50 % af ESI-fondenes forpligtelser for næste regnskabsår i det første tilfælde af manglende overholdelse af en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, jf. stk. 9, første afsnit, litra a), eller højest 25 % af ESI-fondenes forpligtelser for næste regnskabsår i det første tilfælde af manglende overholdelse af en korrigerende handlingsplan i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 9, første afsnit, litra b), eller undladelse af at træffe de anbefalede korrigerende foranstaltninger i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 9, første afsnit, litra c).

I takt med graden af manglende overholdelse forøges suspensionens omfang gradvis op til 100 % af ESI-fondenes forpligtelser for næste regnskabsår i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store underskud og

op til 50 % af ESI-fondenes forpligtelser for næste regnskabsår i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer.

b) Højest 0,5 % af det nominelle BNP i det første tilfælde af manglende overholdelse af en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, jf. stk. 9, første afsnit, litra a), eller højest 0,25 % af det nominelle BNP i det første tilfælde af manglende overholdelse af en korrigerende handlingsplan i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 9, første afsnit, litra b), eller undladelse af at træffe de anbefalede korrigerende foranstaltninger i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 9, første afsnit, litra c).

Vedvarer den manglende overholdelse i relation til de korrigerende tiltag, der er omhandlet i stk. 9, første afsnit, litra a), b) og c), forøges dette loft gradvis til:

— højest 1 % af det nominelle BNP i tilfælde af vedvarende undladelse af at overholde en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, jf. stk. 9, første afsnit, litra a), og

— højest 0,5 % af det nominelle BNP i tilfælde af vedvarende undladelse af at overholde en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 9, første afsnit, litra b) eller c), alt efter graden af manglende overholdelse.

c) Højest 50 % af ESI-fondenes forpligtelser for næste regnskabsår eller højest 0,5 % af det nominelle BNP i det første tilfælde af manglende overholdelse, jf. stk. 9, første afsnit, litra d) og e).

Med henblik på at fastlægge suspensionens omfang samt bestemme, om den skal gælde for forpligtelser eller betalinger, skal der tages hensyn til programcyklussens stadie, herunder navnlig den tid der er tilbage til anvendelse af midlerne, når de suspenderede forpligtelser er genopført på budgettet.

12. Med forbehold af bestemmelserne om frigørelse af midler i artikel 86-88 ophæver Kommissionen straks suspensionen af forpligtelser, hvis:

a) proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud er suspenderet, jf. artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97⁽¹⁾, eller Rådet i henhold til artikel 126, stk. 12, TEUF har besluttet at ophæve afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort overskud

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskynning og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

- b) Rådet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (EU nr. 1176/2011 har godkendt den korrigerende handlingsplan, som den pågældende medlemsstat har forelagt, eller proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er suspenderet, jf. artikel 10, stk. 5, i nævnte forordning, eller Rådet har afsluttet proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. artikel 11 i nævnte forordning
- c) Kommissionen har konkluderet, at den pågældende medlemsstat har truffet passende foranstaltninger til at gennemføre det tilpasningsprogram, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 472/2013, eller de foranstaltninger, som Rådet har krævet ved en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1, i TEUF.

I forbindelse med ophævelsen af suspensionen af forpligtelser genopfører Kommissionen de suspenderede forpligtelser på budgettet, jf. artikel 8 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013.

En afgørelse om ophævelse af suspensionen af betalinger træffes af Rådet efter forslag fra Kommissionen, når de relevante betingelser i første afsnit, litra a), b) og c) er opfyldt.

13. Stk. 6-12 finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, i det omfang suspensionen af forpligtelser eller betalinger vedrører spørgsmål, der er omfattet af stk. 1, andet afsnit litra a)-b), stk. 1, andet afsnit litra c), nr. iii), eller stk. 9, første afsnit, litra a), b) eller c.

14. Denne artikel finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

15. Kommissionen holder Europa-Parlamentet informeret om gennemførelsen af denne artikel. Kommissionen skal navnlig, når en af betingelserne i stk. 6 eller stk. 9, første afsnit, litra a)-e), er opfyldt for en medlemsstats vedkommende, straks informere Europa-Parlamentet og fremlægge oplysninger om de ESI-fonde og programmer, som kunne blive omfattet af en suspension af forpligtelser eller betalinger.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at indgå i en struktureret dialog om anvendelsen af denne artikel, især hvad angår fremsendelsen af den information, der er omhandlet i første afsnit.

Kommissionen fremsender forslaget om suspension af forpligtelser eller betalinger eller om ophævelse af en sådan suspension til Europa-Parlamentet og Rådet straks efter dets vedtagelse. Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at redegøre for årsagerne til dens forslag.

16. Kommissionen foretager i 2017 en gennemgang af denne artikels anvendelse. Den udarbejder til dette formål en rapport, som den fremsender til Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

17. Såfremt der sker store ændringer i den sociale og økonomiske situation i Unionen, kan Kommissionen fremlægge et forslag om at genoverveje anvendelsen af denne artikel, eller Europa-Parlamentet eller Rådet kan i overensstemmelse med henholdsvis artikel 225 eller 241 i TEUF anmode Kommissionen om at fremlægge et sådant forslag.

Artikel 24

Forhøjelse af betalinger til medlemsstater med midlertidige budgetproblemer

1. Efter anmodning fra en medlemsstat kan mellemliggende betalinger og betalinger af den endelige saldo forhøjes med 10 procentpoint over den medfinansieringssats, der gælder for hver prioritet for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden eller for hver foranstaltning for ELFUL og EHFF. Hvis en medlemsstat opfylder en af følgende betingelser efter den 21. december 2013, skal den forhøjede sats, som højst kan udgøre 100 %, finder anvendelse på dens betalingsanmodninger for perioden indtil den 30. juni 2016:

- a) hvis den pågældende medlemsstat modtager et lån fra Unionen i henhold til forordning (EU) nr. 407/2010
- b) hvis den pågældende medlemsstat modtager mellemfristet finansiel støtte i henhold til forordning (EF) nr. 332/2002, betinget af gennemførelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram
- c) hvis medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed, betinget af gennemførelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram i henhold til forordning (EU) nr. 472/2013.

Dette stykke finder ikke anvendelse på programmer under ETS-forordningen.

2. Uanset stk. 1 må EU-støtten i form af de mellemliggende betalinger og betalinger af den endelige saldo dog ikke være højere end den offentlige støtte og den maksimale støtte fra ESI-fondene for hver prioritet for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden eller for hver foranstaltning for ELFUL og EHFF som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet.

3. Kommissionen undersøger anvendelsen af stk. 1 og 2 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med sin vurdering og om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag inden den 30. juni 2016.

Artikel 25

Forvaltning af teknisk bistand til medlemsstater med midlertidige budgetproblemer

1. Efter anmodning fra en medlemsstat med midlertidige budgetproblemer, der opfylder betingelserne i artikel 24, stk. 1, kan en del af de midler, der er omhandlet i artikel 59 og programmeret i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler, efter aftale med Kommissionen overføres til teknisk bistand på initiativ af Kommissionen til gennemførelse af foranstaltninger i forbindelse med den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 58, stk. 1, tredje afsnit, litra k), gennem direkte eller indirekte forvaltning.

2. De i stk. 1 nævnte midler skal lægges til de beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med de lofter, der er fastsat i de fondsspecifikke regler for teknisk bistand på initiativ af Kommissionen. Når et loft for teknisk bistand på initiativ af medlemsstaten er fastsat i de fondsspecifikke regler, skal det beløb, der skal overføres, indgå med henblik på beregning af overholdelsen af dette loft.

3. En medlemsstat skal anmode om en overførsel som omhandlet i stk. 2 for et kalenderår, i hvilket den opfylder betingelserne i artikel 24, stk. 1, senest den 31. januar i det år, hvor overførslen skal foretages. Anmodningen skal ledsages af et forslag til ændring af det program eller de programmer, hvorfra overførslen vil blive foretaget. Tilsvarende ændringer skal foretages i partnerskabsaftalen i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, der fastsætter det samlede beløb, der overføres hvert år til Kommissionen.

Opfylder en medlemsstat betingelserne i artikel 24, stk. 1, den 1. januar 2014, kan den indgive anmodningen for det pågældende år på samme tidspunkt som forelæggelsen af partnerskabsaftalen, der fastsætter det beløb, der skal overføres til teknisk bistand på initiativ af Kommissionen.

AFSNIT III

PROGRAMMERING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser om ESI-fondene

Artikel 26

Udarbejdelse af programmer

1. ESI-fondene gennemføres gennem programmer i overensstemmelse med partnerskabsaftalen. Hvert program dækker perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

2. Programmerne udarbejdes af medlemsstaterne eller en af medlemsstaterne udpeget myndighed i samarbejde med partnerne, jf. artikel 5. Medlemsstaterne udarbejder programmerne på grundlag af procedurer, som er gennemsikkelige for offentligheden, og i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen skal samarbejde for at sikre effektiv samordning i forberedelsen og gennemførelsen af programmerne for ESI-fondene, herunder, hvor det er relevant, multifondsprogrammer for fondene under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

4. Medlemsstaterne forelægger programmerne for Kommissionen senest tre måneder efter fremlæggelsen af partnerskabsaftalen. Programmer vedrørende europæisk territorialt samarbejde fremlægges senest den 22. september 2014. Alle programmer skal ledsages af en forhåndsevaluering, jf. artikel 55.

5. Træder en eller flere af de fondsspecifikke forordninger om ESI-fondene i kraft mellem den 22. februar 2014 og den 22. juni 2014 skal det program eller de programmer, der støttes af den ESI-fond, der er ramt af den fondsspecifikke forordnings forsinkede ikrafttræden, indsendes senest tre måneder efter forelæggelsen af den reviderede partnerskabsaftale, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1.

6. Træder en eller flere af de fondsspecifikke forordninger om ESI-fondene i kraft senere end den 22. juni 2014 skal det program eller de programmer, der støttes af den ESI-fond, der er ramt af den fondsspecifikke forordnings forsinkede ikrafttræden, indsendes senest tre måneder efter ikrafttrædelsen af den fondsspecifikke forordning, der var forsinket.

Artikel 27

Programmernes indhold

1. Hvert program skal indeholde en strategi for programmets bidrag til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i sammenhæng med denne forordning, de fondsspecifikke regler og med indholdet i partnerskabsaftalen.

Hvert program skal omfatte ordninger, der skal sikre en virkningsfuld, effektiv og samordnet gennemførelse af ESI-fondene og foranstaltninger med henblik på at opnå en mindre administrativ byrde for støttemodtagerne.

2. Hvert program skal fastlægge prioriteter med fastsættelse af specifikke mål, finansielle bevillinger af støtte fra ESI-fondene, og modsvarende national medfinansiering, herunder beløb i forbindelse med resultatreserven, der kan være offentlig eller privat i overensstemmelse med fondsspecifikke regler.

3. Hvor medlemsstater og regioner deltager i makroregionale strategier eller havområdestrategier, skal det relevante program i overensstemmelse med programrådets behov som identificeret af medlemsstaten fastlægge bidraget til de planlagte interventioner af disse strategier.

4. Hver prioritet skal omfatte indikatorer og tilsvarende mål udtrykt kvalitativt eller kvantitativt, i overensstemmelse med de

fondsspecifikke regler, til vurdering af programmets gennemførelse hen imod realiseringen af målene som grundlag for overvågning, evaluering og resultatgennemgang. Disse indikatorer omfatter:

- a) finansielle indikatorer vedrørende tildelte udgifter
- b) outputindikatorer vedrørende de støttede operationer
- c) resultatindikatorer vedrørende den pågældende prioritet.

For hver ESI-fond fastsætter de fondsspecifikke regler fælles indikatorer, og de kan fastlægge bestemmelser, der er relateret til programspecifikke indikatorer.

5. Hvert program, bortset fra dem, der udelukkende omfatter teknisk bistand, indeholder en beskrivelse i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler af foranstaltningerne med henblik på at tage hensyn til principperne i artikel 5, 7 og 8.

6. Hvert program, bortset fra dem, hvor der ydes teknisk bistand under et særligt program, indeholder det vejledende støttebeløb, der skal anvendes til målsætningerne vedrørende klimaforandringer, baseret på metodologien omhandlet i artikel 8.

7. Medlemsstaterne udarbejder programmer i henhold til de fondsspecifikke regler.

Artikel 28

Særlige bestemmelser om indholdet af programmer dedikeret til fælles instrumenter for garantier uden loft og securitisation med henblik på kapitalfrigørelse, som gennemføres af EIB

1. Uanset artikel 27 skal de dedikerede programmer, der henvises til i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), omfatte:

- a) elementerne i artikel 27, stk. 1, første afsnit, og stk. 2, 3 og 4 for så vidt angår de principper, der er fastsat i artikel 5
- b) en identifikation af de organer, der er omhandlet i artikel 125, 126 og 127 i nærværende forordning og artikel 65, stk. 2, i ELFUL-forordningen, som er relevante for den pågældende fond
- c) for hver forhåndsbetingelse fastlagt i overensstemmelse med artikel 19 og bilag XI, som finder anvendelse på programmet, en vurdering af, om forhåndsbetingelsen er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen og programmet, og, hvis betingelsen ikke er opfyldt, en beskrivelse af de

foranstaltninger, der skal træffes for at opfylde forhåndsbetingelsen, de ansvarlige organer og en tidsplan for gennemførelse af foranstaltningerne i overensstemmelse med sammendraget i partnerskabsaftalen.

2. Uanset artikel 55 anses den forhåndsevaluering, der er omhandlet i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra a), som forhåndsevalueringen af sådanne programmer.

3. For så vidt angår de programmer, der er omhandlet i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), i nærværende forordning, finder artikel 6, stk. 2, og artikel 59, stk. 5 og 6, i ELFUL-forordningen ikke anvendelse. Ud over de elementer, der er nævnt i stk. 1 i nærværende artikel, finder kun bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ia), artikel 9, stk. 1, litra f), h) og i), samt artikel 9, stk. 1, litra m), nr. i)-iii), i ELFUL-forordningen anvendelse på programmerne under ELFUL.

Artikel 29

Procedure for vedtagelse af programmer

1. Kommissionen vurderer sammenhængen mellem programmerne og denne forordning og de fondsspecifikke regler, deres effektive bidrag til de udvalgte tematiske mål og de EU-prioriteter, der er specifikke for hver enkelt ESI-fond, samt sammenhængen med partnerskabsaftalen under hensyntagen til de relevante landespecifikke anbefalinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF, og de relevante rådshenstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF, samt forhåndsevalueringen. Vurderingen skal bl.a. se på, om programmets strategi, de tilsvarende målsætninger, indikatorer og mål og tildelingen af budgetmidler er tilstrækkelig.

2. Uanset stk. 1 behøver Kommissionen ikke at vurdere sammenhængen mellem de særlige operationelle programmer for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, der er omhandlet i artikel 18, andet afsnit, litra a), i ESF-forordningen, og de dedikerede operationelle programmer, der er omhandlet i artikel 39, stk. 4, litra b), i nærværende forordning med partnerskabsaftalen, hvis medlemsstaten ikke har forelagt sin partnerskabsaftale på datoen for forelæggelsen af det operationelle program.

3. Kommissionen fremsætter bemærkninger senest tre måneder efter forelæggelsen af programmet. Medlemsstaten forelægger Kommissionen alle nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, ændrer det foreslåede program.

4. I overensstemmelse med de fondsspecifikke regler godkender Kommissionen hvert enkelt operationelt program, senest seks måneder efter at den pågældende medlemsstat formelt har forelagt det, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen er blevet taget tilstrækkeligt i betragtning, dog ikke før den 1. januar 2014 eller inden Kommissionens vedtagelse af en afgørelse om partnerskabsaftalen.

Som en undtagelse fra kravet i første afsnit kan programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde godkendes af Kommissionen inden vedtagelse af afgørelsen om godkendelse af partnerskabsaftalen, og særlige operationelle programmer for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, jf. artikel 18 i ESF-forordningen, og dedikerede operationelle programmer, jf. artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), i nærværende forordning, kan godkendes af Kommissionen inden forelæggelsen af partnerskabsaftalen.

Artikel 30

Ændring af programmer

1. Anmodninger om ændring af programmer, der indgives af en medlemsstat, skal være behørigt begrundet og skal navnlig fastsætte de forventede virkninger af ændringerne af programmet for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og de specifikke mål, der er fastsat i programmet, under hensyntagen til denne forordning og de fondsspecifikke regler, de horisontale principper som omhandlet i artikel 5, 7 og 8 og partnerskabsaftalen. De ledsages af det reviderede program.

2. Kommissionen vurderer oplysningerne givet i henhold til stk. 1 under hensyntagen til den begrundelse, som medlemsstaten giver. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest en måned efter forelæggelsen af det reviderede program, og medlemsstaten skal give Kommissionen alle nødvendige yderligere oplysninger. I overensstemmelse med de fondsspecifikke regler godkender Kommissionen anmodninger om ændring af et program så hurtigt som muligt, men senest tre måneder efter, at medlemsstaten har forelagt den, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen er blevet taget behørigt i betragtning.

Hvis ændringen af et program berører de oplysninger, der er givet i partnerskabsaftalen, jf. artikel 15, stk. 1, litra a), nr. iii), iv) og vi), udgør Kommissionens godkendelse af ændringen af programmet samtidig en godkendelse af de deraf følgende ændringer af oplysningerne i partnerskabsaftalen.

3. Uanset stk. 2 fremsætter Kommissionen, hvis der indgives en anmodning om ændring til Kommissionen med henblik på at omfordele resultatreserven efter resultatgennemgangen, kun bemærkninger, hvor den mener, at den foreslåede tildeling ikke er i overensstemmelse med gældende regler, ikke er i forenelig med medlemsstatens eller regionens udviklingsbehov eller medfører en betydelig risiko for, at målsætningerne i forslaget ikke kan opfyldes. Kommissionen godkender anmodninger om ændring af et program så hurtigt som muligt og senest to måneder efter, at medlemsstaten har indgivet den, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen side er blevet taget behørigt i betragtning. Kommissionens godkendelse af ændringen af programmet udgør samtidig en godkendelse af de deraf følgende ændringer af oplysningerne i partnerskabsaftalen.

4. Uanset stk. 2 kan der fastlægges særlige procedurer for ændring af operationelle programmer i EHFF-forordningen.

Artikel 31

EIB's deltagelse

1. EIB kan efter anmodning fra medlemsstaterne deltage i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og i aktiviteter med tilknytning til udarbejdelsen af operationer, navnlig store projekter, finansielle instrumenter og OPP'er.

2. Kommissionen kan høre EIB før vedtagelsen af partnerskabsaftalen eller programmerne.

3. Kommissionen kan anmode EIB om at undersøge store projekters tekniske kvalitet og økonomiske og finansielle bæredygtighed og deres levedygtighed og om at bistå den med hensyn til de finansielle instrumenter, der skal anvendes eller udvikles.

4. Kommissionen kan i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i denne forordning give tilskud til eller indgå en tjenesteydelseskontrakt med EIB, der omfatter initiativer, som gennemføres over en flerårig periode. Forpligtelser af bidrag fra EU-budgettet vedrørende sådanne tilskud eller tjenesteydelseskontrakter indgås årligt.

KAPITEL II

Lokaludvikling styret af lokalsamfundet

Artikel 32

Lokaludvikling styret af lokalsamfundet

1. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet støttes af ELFUL, som udpeges som lokaludvikling under Leader og kan derudover støttes af EFRU, ESF eller EHFF. Med henblik på dette kapitel, benævnes disse fonde i det følgende "de berørte ESI-fonde".

2. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal:

- fokusere på specifikke subregionale områder
- være styret af lokale aktionsgrupper, der består af repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interesser, hvor hverken offentlige myndigheder som defineret i overensstemmelse med nationale bestemmelser eller en enkelt interessegruppe på det beslutningstagende niveau repræsenterer mere end 49 % af stemmerettighederne
- gennemføres via integrerede og tværsektorielle områdebaserede lokaludviklingsstrategier
- være udformet med henblik på at tage hensyn til lokale behov og lokalt potentiale og omfatte nyskabende elementer i den lokale sammenhæng, networking og, hvis det er relevant, samarbejde.

3. Støtten fra de berørte ESI-fonde til lokaludviklingen styret af lokalsamfundet skal være sammenhængende og samordnet mellem de berørte ESI-fonde indbyrdes. Dette skal bl.a. sikres gennem koordineret kapacitetsopbygning, udvælgelse, godkendelse og finansiering af lokaludviklingsstrategier, som styres af lokalsamfundet, og lokale aktionsgrupper.

4. Når udvælgelsesudvalget for lokale udviklingsstrategier styret af lokalsamfundet, som er nedsat i henhold til artikel 33, stk. 3, bestemmer, at gennemførelse af den valgte lokale udviklingsstrategi styret af lokalsamfundet kræver støtte fra mere end én fond, kan det i overensstemmelse med nationale bestemmelser og procedurer udpege en ledende fond til at støtte alle drifts- og aktivitetsomkostninger i henhold til artikel 35, stk. 1, litra d) og e), for lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet.

5. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet, som modtager støtte fra de berørte ESI-fonde, skal gennemføres under en eller flere af det eller de relevante programmers prioriteter i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler for de berørte ESI-fonde.

Artikel 33

Lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet

1. En lokaludviklingsstrategi styret af lokalsamfundet skal som minimum omfatte følgende elementer:

- a) afgrænsning af det område og den befolkning, strategien omfatter
- b) en analyse af udviklingsbehovet og potentialet i området, herunder en analyse af styrker, svagheder, muligheder og trusler
- c) en beskrivelse af strategien og dens mål, en beskrivelse af strategiens integrerede og nyskabende karakteristika og et hierarki af målsætninger, herunder målbare mål for output eller resultater. For resultater kan mål udtrykkes kvantitativt eller kvalitativt. Strategien skal være i overensstemmelse med de relevante programmer under alle berørte ESI-fonde, der er involveret
- d) en beskrivelse af processen med at involvere lokalsamfundet i udviklingen af strategien
- e) en handlingsplan, der viser, hvordan målsætningerne omsættes til aktioner
- f) en beskrivelse af strategiens forvaltnings- og kontrolordninger, der dokumenterer den lokale aktionsgruppes evne til at gennemføre strategien, og en beskrivelse af specifikke ordninger for evaluering
- g) finansieringsplanen for strategien, herunder den planlagte tildeling fra hver af de berørte ESI-fonde.

2. Medlemsstaterne fastlægger kriterier for udvælgelse af lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet.

3. Lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet udvælges af et udvælgelsesudvalg, der er nedsat til dette

formål af den eller de ansvarlige forvaltningsmyndigheder og godkendt af den eller de ansvarlige forvaltningsmyndigheder.

4. Den første runde af udvælgelsen af lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet skal være afsluttet senest to år efter datoen for godkendelsen af partnerskabsaftalen. Medlemsstaterne kan udvælge yderligere lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet efter denne dato, men senest den 31. december 2017.

5. I afgørelsen om godkendelse af en lokaludviklingsstrategi styret af lokalsamfundet fastsættes tildelingerne fra de berørte ESI-fonde. Deri fastsættes endvidere ansvaret for forvaltnings- og kontrolopgaver under programmet eller programmerne vedrørende lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet.

6. Det område, der er omhandlet i stk. 1, litra a), skal have en befolkning på mindst 10 000 og højst 150 000 indbyggere. Imidlertid kan Kommissionen i behørigt begrundede tilfælde på grundlag af et forslag fra en medlemsstat vedtage eller ændre disse befolkningsgrænser i sin afgørelse i henhold til artikel 15, stk. 2 eller 3 om henholdsvis at godkende eller ændre partnerskabsaftalen i den pågældende medlemsstats tilfælde for at tage højde for tyndt befolkede eller tæt befolkede områder eller for at sikre den territoriale sammenhæng i de områder, som er omfattet af lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet.

Artikel 34

Lokale aktionsgrupper

1. Lokale aktionsgrupper skal udforme og gennemføre lokaludviklingsstrategierne styret af lokalsamfundet.

Medlemsstaterne fastlægger, hvilke funktioner henholdsvis den lokale aktionsgruppe og de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af de relevante programmer, skal have med hensyn til alle gennemførelsesopgaver vedrørende lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet.

2. Den eller de ansvarlige forvaltningsmyndigheder sikrer, at de lokale aktionsgrupper enten udvælger én partner i gruppen til at være ledende partner i administrative og finansielle spørgsmål eller slutter sig sammen i en lovmæssigt oprettet fælles struktur.

3. De opgaver, der udføres af de lokale aktionsgrupper, skal omfatte følgende:

- a) opbygning af lokale aktørers evne til at udvikle og gennemføre operationer, herunder fremme deres færdigheder inden for projektstyring
- b) udarbejdelse af en ikke-diskriminerende og gennemsigtig udvælgelsesprocedure og objektive kriterier for udvælgelsen af operationer, så interessekonflikter undgås, som sikrer, at mindst 50 % af stemmerne i afgørelserne om udvælgelse er partnere, der ikke er offentlige myndigheder, og som muliggør udvælgelse ved skriftlig procedure

- c) sikring af sammenhæng med lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet ved udvælgelsen af operationer ved at prioritere disse operationer efter deres bidrag til at imødekomme strategiens målsætninger og mål
- d) udarbejdelse og offentliggørelse af indkaldelse af forslag eller en løbende procedure vedrørende forelæggelse af projekter, herunder fastlæggelse af udvælgelseskriterier
- e) modtagelse og vurdering af ansøgninger om støtte og vurdering heraf
- f) udvælgelse af operationer og fastsættelse af støttebeløb og, hvis det er relevant, forelæggelse af forslagene for den myndighed, der er ansvarlig for endelig verificering af støtteberettigelse forud for godkendelse
- g) overvågning af gennemførelsen af lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet og de støttede operationer og gennemførelse af specifikke evalueringsaktiviteter, som er knyttet til denne strategi.

4. Med forbehold af stk. 3, litra b), kan den lokale aktionsgruppe være støttemodtager og gennemføre operationer i overensstemmelse med lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet.

5. Når lokale aktionsgrupper arbejder sammen om aktiviteter, jf. artikel 35, stk. 1, litra c), kan opgaverne i nærværende artikels stk. 3, litra f), udføres af den ansvarlige forvaltningsmyndighed.

Artikel 35

Støtte fra ESI-fondene til lokaludvikling styret af lokalsamfundet

1. Støtte fra de berørte ESI-fondene til lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal omfatte:

- a) udgifter til forberedelsesstøtte bestående af kapacitetsopbygning, uddannelse og netværk med henblik på at forberede og gennemføre en lokaludviklingsstrategi styret af lokalsamfundet.

Sådanne udgifter kan omfatte et eller flere af følgende elementer:

- i) uddannelse af lokale interesseparter
- ii) undersøgelser af det pågældende område
- iii) udgifter i forbindelse med udarbejdelsen af lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet, herunder udgifter til rådgivning og udgifter til tiltag i forbindelse med høring af interesseparter med henblik på udarbejdelsen af strategien

- iv) administrationsomkostninger (driftsudgifter og personaleomkostninger) i en organisation, som ansøger om forberedelsesstøtte i forberedelsesfasen

- v) støtte til små pilotprojekter.

Denne forberedelsesstøtte udbetales, uanset om lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet, der er udarbejdet af den lokale aktionsgruppe, som modtager støtten, udvælges til at modtage støtte af det udvælgelsesudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 33, stk. 3

- b) gennemførelse af operationer under lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet
- c) forberedelse og gennemførelse af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter
- d) driftsomkostninger i forbindelse med forvaltningen af gennemførelsen af lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet, der består af driftsudgifter, personaleomkostninger, uddannelsesomkostninger, omkostninger i forbindelse med public relations, finansielle omkostninger samt omkostninger i forbindelse med overvågning og evaluering af nævnte strategi, jf. artikel 34, stk. 3, litra g)
- e) aktivitetsstyring under lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet med henblik på at lette udveksling mellem interessenterne for at skaffe oplysninger og fremme strategien samt bistå potentielle støttemodtagere med henblik på udvikling af aktioner og forberedelse af ansøgninger.

2. Støtte til driftsomkostninger og aktivitetsstyring som omhandlet i stk. 1, litra d) og litra e) må ikke overstige 25 % af de samlede offentlige udgifter afholdt under lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet.

KAPITEL III

Territorial udvikling

Artikel 36

Integrerede territoriale investeringer

1. Når en strategi for byudvikling eller en anden territorial strategi eller territorial pagt, der er nævnt i artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. .../2013, kræver en integreret tilgang, der inddrager investeringer fra ESF, EFRU eller Samhørighedsfonden under mere end én prioritetsakse i et eller flere operationelle programmer, kan aktioner gennemføres som en integreret territorial investering (herefter "ITI").

Aktioner, der gennemføres som en ITI, kan suppleres med finansiel støtte fra ELFUL eller EFFF.

2. Når en ITI modtager støtte fra EFS, EFRU eller Samhørighedsfonden, beskriver de(t) relevante operationelle program(mer), hvordan det har anvendt ITI-instrumentet og den vejledende finansielle tildeling fra hver prioritetsakse i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

Når en ITI suppleres med finansiel støtte fra ELFUL eller EHFF, fastsættes den vejledende finansielle tildeling og de foranstaltninger, der er omfattet, i de(t) relevante program(mer) i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

3. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan udpege et eller flere bemyndigede organer, herunder lokale myndigheder, regionaludviklingsorganer eller ikke-statslige organisationer, til at varetage forvaltningen og gennemførelsen af en ITI i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

4. Medlemsstaten eller de relevante forvaltningsmyndigheder sikrer, at overvågningssystemet for programmet/programmerne indeholder bestemmelser om identifikation af operationer og output under en prioriteret akse, som bidrager til en ITI.

AFSNIT IV

FINANSIELLE INSTRUMENTER

Artikel 37

Finansielle instrumenter

1. ESI-fondene kan anvendes til at støtte finansielle instrumenter under et eller flere programmer, herunder når det organiseres via holdingfonde, for at bidrage til realiseringen af specifikke mål, som er fastsat under en prioritet.

Finansielle instrumenter gennemføres til støtte for investeringer, som forventes at være finansielt levedygtige, men ikke kan opnå tilstrækkelig finansiering fra markedskilder. Ved anvendelsen af dette afsnit skal forvaltningsmyndigheden, de organer som gennemfører holdingfonden, og de organer, der gennemfører det finansielle instrument, overholde gældende ret, navnlig reglerne om statsstøtte og offentlige indkøb.

2. Støtte til finansielle instrumenter baseres på en forhåndsvurdering, som har dokumenteret markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, og den anslåede størrelse og det anslåede omfang af de offentlige investeringsbehov, herunder de typer finansielle instrumenter, der skal støttes. En sådan forhåndsvurdering skal omfatte:

- a) en analyse af markedssvigt, suboptimale investeringsforhold og investeringsbehov for politikområder og tematiske mål eller investeringsprioriteter, der skal adresseres med henblik på at bidrage til opfyldelsen af specifikke mål under en prioritet, som skal støttes via finansielle instrumenter; denne analyse skal baseres på tilgængelig god praksis metodologi
- b) en vurdering af merværdien af de finansielle instrumenter, som det overvejes at støtte via ESI-fondene, overensstemmelsen med andre former for offentlig intervention på samme marked, mulige statsstøttekonsekvenser, den

påtænkte interventions proportionalitet og foranstaltninger med henblik på at minimere markedsforvridningen

- c) en vurdering af hvilke yderligere offentlige og private midler der potentielt kan tilvejebringes af det finansielle instrument, helt ned til den endelige modtager (forventet løftestangseffekt), herunder, hvis det er relevant, en vurdering af behovet for og omfanget af præferencebetaling for at tiltrække medfinansiering fra private investorer og/eller en beskrivelse af de mekanismer, som skal anvendes til at fastslå behovet for og omfanget af sådan præferencebetaling, som f.eks. en konkurrencedygtig eller hensigtsmæssig uafhængig vurderingsproces
- d) en vurdering af erfaringerne fra lignende instrumenter og forhåndsvurderinger, som medlemsstaterne tidligere har foretaget, og en beskrivelse af, hvordan sådanne erfaringer vil blive udnyttet fremover
- e) den foreslåede investeringsstrategi, herunder gennemgang af mulighederne for gennemførelsesordninger, jf. artikel 38, de finansielle produkter, der skal tilbydes, de endelige modtagere, der er målgruppen, og den påtænkte kombination med tilskud, alt efter omstændighederne
- f) præcisering af de forventede resultater og af, hvordan det pågældende finansielle instrument forventes at bidrage til opfyldelsen af de specifikke mål for den relevante prioritet, herunder indikatorer for dette bidrag
- g) bestemmelser om, at forhåndsvurderingen kan tages op til revision og ajourføres efter behov under gennemførelsen af ethvert finansielt instrument, hvis gennemførelse er baseret på denne vurdering, såfremt forvaltningsmyndigheden i gennemførelsesfasen finder, at forhåndsvurderingen muligvis ikke længere giver et præcist billede af markedsvilkårene på gennemførelsestidspunktet.

3. Den i stk. 2 nævnte forhåndsvurdering kan foregå i etaper. Den skal under alle omstændigheder være afsluttet, før forvaltningsmyndigheden beslutter at yde programbidrag til et finansielt instrument.

Et sammendrag af resultaterne og konklusionerne af forhåndsvurderinger for så vidt angår finansielle instrumenter offentliggøres inden tre måneder fra deres afslutning.

Forhåndsvurderingen forelægges overvågningsudvalget til orientering i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

4. Såfremt finansielle instrumenter støtter finansiering til virksomheder, herunder SMV'er, skal støtten have til formål at etablere nye virksomheder, kapital i opstartsfasen, dvs. seed capital og startkapital, ekspansionskapital, kapital til styrkelse af en virksomheds generelle aktiviteter eller realisering af nye projekter, indtræden på nye markeder eller nyudvikling i eksisterende virksomheder, uden at dette berører Unionens

gældende statsstøtteregler og i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. En sådan støtte kan omfatte investering i både materielle og immaterielle aktiver samt arbejdskapital inden for rammerne af gældende EU-statsstøtteregler med henblik på at stimulere den private sektor som leverandør af finansiering til virksomheder. Den kan også omfatte omkostningerne ved overdragelse af ejendomsrettigheder i virksomheder, forudsat at en sådan overdragelse finder sted mellem uafhængige investorer.

5. De investeringer, der skal støttes gennem finansielle instrumenter, må ikke være fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført på datoen for investeringsbeslutningen.

6. I de tilfælde, hvor de finansielle instrumenter yder støtte til de endelige modtagere i forbindelse med infrastrukturinvesteringer med det formål at støtte byudvikling eller byomdannelse eller lignende infrastrukturinvesteringer med det formål at sprede ikke-landbrugsaktiviteter i landdistrikterne, kan en sådan støtte omfatte det nødvendige beløb til at omlægge en gældsportefølje med hensyn til infrastruktur, der udgør en del af den nye investering, med et beløb på op til maksimalt 20 % af den samlede programstøtte fra det finansielle instrument til investeringen.

7. Finansielle instrumenter kan kombineres med tilskud, rentegodtgørelser og tilskud til garantigebyrer. Når der ydes støtte fra ESI-fondene ved hjælp af finansielle instrumenter, og støtten kombineres i én operation med andre former for støtte, der har direkte relation til finansielle instrumenter, som er målrettet de samme endelige modtagere, herunder teknisk støtte, rentegodtgørelser og tilskud til garantigebyrer, skal de bestemmelser, der gælder for de finansielle instrumenter, finde anvendelse på alle støtteformer inden for denne operation. I sådanne tilfælde skal gældende EU-statsstøtteregler overholdes, og der skal føres særskilte optegnelser for hver støtteform.

8. Endelige modtagere, der støttes af et finansielt instrument under ESI-fondene, kan også modtage bistand fra en anden prioritet eller et andet program under ESI-fondene, som støttes over EU-budgettet i overensstemmelse med Unionens gældende statsstøtteregler. I et sådant tilfælde skal der føres særskilte optegnelser for hver finansieringskilde, og støtten fra ESI-fondenes finansielle instrumenter skal være en del af en operation med støtteberettigede udgifter, som adskiller sig fra andre støttekilder.

9. Kombinationen af støtte, der ydes i form af tilskud, og finansielle instrumenter som omhandlet i stk. 5 og 7 kan, med forbehold af gældende EU-statsstøtteregler, dække samme udgiftspost, forudsat at summen af alle kombinerede støtteformer ikke overstiger den pågældende udgiftsposts samlede beløb. Tilskud må ikke bruges til at tilbagebetale støtte, der er modtaget fra finansielle instrumenter. Finansielle instrumenter må ikke bruges til at forfinansiere tilskud.

10. Bidrag i naturalier udgør ikke støtteberettigede udgifter i forbindelse med finansielle instrumenter, undtagen bidrag i form af jord eller fast ejendom i forbindelse med investeringer med henblik på at støtte udvikling af landdistrikterne, byudvikling og byfornyelse, hvor jord eller fast ejendom udgør en del af investeringen. Sådanne bidrag i form af jord eller fast ejendom er støtteberettigede, forudsat at de i artikel 69, stk. 1, fastsatte betingelser er opfyldt.

11. Moms udgør ikke støtteberettigede udgifter i en operation, undtagen i tilfælde af moms, som ikke kan tilbagebetales ifølge den nationale momslovgivning. Der tages ikke højde for behandlingen af moms vedrørende investeringer, der foretages af endelige modtagere, når det skal bestemmes, om udgifter er støtteberettigede under det finansielle instrument. Såfremt finansielle instrumenter kombineres med tilskud i henhold til nærværende artikels stk. 7 og 8, finder artikel 69, stk. 3, anvendelse på tilskuddet.

12. Med henblik på anvendelsen af nærværende artikel er gældende EU-statsstøtteregler de regler, der er i kraft på det tidspunkt, hvor forvaltningsmyndigheden eller det organ, der gennemfører holdingfonden, aftalemæssigt forpligter programbidrag til et finansielt instrument, eller hvor det finansielle instrument aftalemæssigt forpligter programbidrag til endelige modtagere, alt efter hvad der er relevant.

13. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om supplerende særlige regler om køb af jord og om kombinationen af teknisk bistand med finansielle instrumenter.

Artikel 38

Gennemførelse af finansielle instrumenter

1. Ved gennemførelsen af artikel 37 kan forvaltningsmyndighederne yde et finansielt bidrag til følgende finansielle instrumenter:

- a) finansielle instrumenter, der er oprettet på EU-plan, og som forvaltes direkte eller indirekte af Kommissionen
- b) finansielle instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt, tværnationalt plan eller på tværs af grænser, og som forvaltes af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar.

2. Bidrag fra ESI-fondene til finansielle instrumenter i henhold til stk. 1, litra a), anbringes på særskilte konti og anvendes i overensstemmelse med de respektive ESI-fondes målsætninger til at støtte aktioner og endelige modtagere, der er i overensstemmelse med det eller de programmer, som de pågældende bidrag kommer fra.

Bidrag til de i første afsnit omhandlede finansielle instrumenter er omfattet af denne forordning, medmindre undtagelser udtrykkeligt er fastsat.

Andet afsnit berører ikke reglerne om oprettelse af finansielle instrumenter og deres funktionsmåde i henhold til finansforordningen, medmindre de er i modstrid med reglerne i nærværende forordning, i hvilket tilfælde nærværende forordning har forrang.

3. For finansielle instrumenter i henhold til stk. 1, litra b), kan forvaltningsmyndigheden yde et finansielt bidrag til følgende finansielle instrumenter:

- a) finansielle instrumenter, der opfylder de standardvilkår og -betingelser, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit
- b) allerede eksisterende eller nyoprettede finansielle instrumenter, der specifikt er udformet for at realisere de specifikke mål, der er fastlagt under den relevante prioritet.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de standard vilkår og betingelser som de finansielle instrumenter i litra a), første afsnit skal overholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesprocedure i artikel 150, stk. 3.

4. Når forvaltningsmyndigheden støtter finansielle instrumenter, som er omhandlet i stk. 1, litra b), kan den:

- a) erhverve kapitalandele i eksisterende eller nyoprettede juridiske enheder, herunder enheder finansieret via andre ESI-fonde, der specielt beskæftiger sig med at gennemføre finansielle instrumenter i overensstemmelse med de respektive ESI-fondes mål, og som vil påtage sig gennemførelsesopgaver; støtten til sådanne enheder må kun omfatte de beløb, der er nødvendige for at gennemføre nye investeringer i overensstemmelse med artikel 37 og på en måde som er forenelig med denne forordnings mål

b) overdrage gennemførelsesopgaver til:

i) EIB

ii) internationale finansielle institutioner, hvor en medlemsstat er aktionær, eller finansielle institutioner, der er etableret i en medlemsstat, og som tager sigte på at opfylde almenyttige målsætninger under en offentlig myndigheds kontrol

iii) et offentligretligt eller privatretligt organ, eller

c) foretage gennemførelsesopgaver direkte, når det drejer sig om finansielle instrumenter udelukkende bestående af lån

eller garantier. I dette tilfælde anses forvaltningsmyndigheden for at være støttemodtager som defineret i artikel 2, nr. 10).

Ved gennemførelsen af det finansielle instrument skal de organer, der er omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c), sikre overholdelsen af gældende ret, herunder de regler, der gælder for ESI-fondene, statsstøtte og offentlige indkøb, og de relevante standarder og gældende lovgivning om forebyggelse af hvidvaskning af penge, terrorbekæmpelse og skattesvig. Disse organer må ikke oprettes i og ikke have forretningsforbindelser med enheder, der er registreret i territorier, hvis jurisdiktioner ikke samarbejder med Unionen i forbindelse med anvendelsen af internationalt aftalte skattestandarder, og de skal anføre disse krav i deres kontrakter med de udvalgte finansielle formidlere.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om supplerende særlige regler om funktioner, forpligtelser og ansvarsområder for de organer, som gennemfører de finansielle instrumenter, udvælgelseskriterier i den forbindelse og produkter, som kan leveres via finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 37. Kommissionen giver samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om disse delegerede retsakter senest den 22. april 2014.

5. De organer, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra a) og b), kan for deres del ved gennemførelsen af finansielle instrumenter gennem holdingfonde overdrage en del af gennemførelsen til finansielle formidlere, forudsat at disse enheder på eget ansvar sikrer, at de finansielle formidlere opfylder de kriterier, der er fastsat i artikel 140, stk. 1, 2 og 4, i finansforordningen. Finansielle formidlere udvælges på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionale og ikke-diskriminerende procedurer, idet interessekonflikter undgås.

6. De organer, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra b), og som har fået overdraget gennemførelsesopgaver, åbner forvaltningskonti i eget navn og på vegne af forvaltningsmyndigheden eller opretter det finansielle instrument som en separat finansieringsblok inden for den finansielle institution. I tilfælde af en separat finansieringsblok skal der ske en regnskabsmæssige adskillelse mellemprogrammidler, der investeres i det finansielle instrument, og andre midler, der er til rådighed i den finansielle institution. Forvaltningskontis aktiver og sådanne separate finansieringsblokke forvaltes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning ifølge relevante tilsynsregler og har en passende likviditet.

7. Når et finansielt instrument gennemføres i henhold til stk. 4, første afsnit, litra a) og b), jf. det finansielle instruments gennemførelsesstruktur, fastsættes vilkårene og betingelserne for bidrag fra programmer til finansielle instrumenter i finansieringsaftaler i overensstemmelse med bilag III på følgende niveauer:

- a) hvor det er relevant, mellem de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden og det organ, der gennemfører holdingfonden, og

b) mellem de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden eller, hvor det er relevant, det organ, der gennemfører holdingfonden, og det organ, der gennemfører det finansielle instrument.

8. For finansielle instrumenter, der gennemføres i henhold til stk. 4, første afsnit, litra c), fastsættes vilkårene og betingelserne for bidrag fra programmer til finansielle instrumenter i et strategidokument i overensstemmelse med bilag IV, som skal behandles af overvågningsudvalget.

9. Nationale offentlige og private bidrag, herunder, hvor det er relevant, bidrag i form af naturalydelse, jf. artikel 37, stk. 10, kan tilvejebringes på niveau af holdingfonden, på niveau af det finansielle instrument eller på niveau af de endelige modtagere i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende ensartede betingelser for de detaljerede ordninger for overførsel og forvaltning af programbidrag, der forvaltes af de i stk. 4, første afsnit, omhandlede organer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

Artikel 39

Bidrag fra EFRU og ELFUL til fælles finansielle instrumenter for garantier og securitisation uden loft til fordel for små og mellemstore virksomheder, der implementeres af EIB

1. I denne artikel forstås ved "gældsfinansiering" lån, leasing eller [bank]garantier.

2. Medlemsstaterne kan anvende EFRU og ELFUL til at yde et finansielt bidrag til de finansielle instrumenter, jf. artikel 38, stk. 1, litra a), i nærværende forordning som forvaltes indirekte af Kommissionen, idet gennemførelsesopgaverne er overladt til EIB, jf. artikel 58, stk. 1, litra c), nr. iii), i nærværende forordning og artikel 139, stk. 4, i finansforordningen, for så vidt angår følgende aktiviteter:

a) garantier uden loft, der stiller kapitalfrigørelse til rådighed for finansielle formidlere til nye gældsfinansieringsporteføljer til støtteberettigede SMV'er i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4, i nærværende forordning

b) securitisation som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 61), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾ af følgende:

i) eksisterende gældsfinansieringsporteføljer til SMV'er og andre virksomheder med færre end 500 ansatte

ii) nye gældsfinansieringsporteføljer til SMV'er.

Det finansielle bidrag, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra a) og b), skal bidrage til junior- og/eller mezzanintrancher i de deri omhandlede porteføljer, forudsat at den relevante finansielle formidler bibeholder en tilstrækkelig stor del af risikoen for porteføljerne, som mindst svarer til kravet om bibeholdelse af risiko i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽²⁾ og i forordning (EU) nr. 575/2013 for at sikre en tilstrækkelig afpasning af interesser. I tilfælde af securitisation i henhold til nærværende stykkes første afsnit, litra b), er den finansielle formidler forpligtet til at tilvejebringe ny gældsfinansiering til støtteberettigede SMV'er i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4, i nærværende forordning.

Hver medlemsstat, der agter at deltage i sådanne finansielle instrumenter, skal bidrage med et beløb, der svarer til SMV'ernes gældsfinansieringsbehov i den pågældende medlemsstat og til den skønnede efterspørgsel efter en sådan SMV-gældsfinansiering, under hensyntagen til forhåndsevalueringen i stk. 4, første afsnit, litra a), men som i intet tilfælde må være større end 7 % af tildelingen fra EFRU og ELFUL til medlemsstaten. Det samlede EFRU- og ELFUL-bidrag fra alle deltagende medlemsstater skal være underlagt et globalt loft på 8 500 000 000 EUR (i 2011-priser).

Vurderer Kommissionen i samråd med EIB vurderer, at det samlede minimumsbidrag til instrumentet, der repræsenterer summen af bidragene fra alle deltagende medlemsstater, er utilstrækkeligt, under behørig hensyntagen til den mindste kritiske masse, der er fastlagt i den i stk. 4, første afsnit, litra a), omhandlede forhåndsevaluering, skal gennemførelsen af det finansielle instrument indstilles og bidragene tilbagebetales til medlemsstaterne.

Er medlemsstaten og EIB ikke i stand til at blive enige om betingelserne for finansieringsaftalen, jf. stk. 4, første afsnit, litra c), skal medlemsstaten indgive en anmodning om ændring af programmet, jf. stk. 4, første afsnit, litra b), og omfordele bidraget til andre programmer og prioriteter i overensstemmelse med kravene om tematisk koncentration.

Er betingelserne for ophør af medlemsstatens bidrag til det instrument, der er etableret i finansieringsaftalen mellem den pågældende medlemsstat og EIB, jf. stk. 4, første afsnit, litra c), opfyldt, skal medlemsstaten indgive en anmodning om ændring af programmet, jf. stk. 4, første afsnit,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

litra b), og omfordele det resterende bidrag til andre programmer og prioriteter i overensstemmelse med kravene om tematisk koncentration.

Såfremt en medlemsstats deltagelse bringes til ophør, skal medlemsstaten indgive en anmodning om ændring af programmet. Såfremt uudnyttede forpligtelser frigøres, skal de frigjorte forpligtelser igen stilles til rådighed for den pågældende medlemsstat med henblik på omprogrammering til andre programmer og prioriteter i overensstemmelse med kravene om tematisk koncentration.

3. De SMV'er, der modtager ny gældsfinansiering som et resultat af den nye portefølje, der er opbygget af den finansielle formidler i forbindelse med det i stk. 2 nævnte finansielle instrument, skal betragtes som de endelige modtagere af EFRU's og ELFUL's bidrag til det pågældende finansielle instrument.

4. Det finansielle bidrag, jf. stk. 2, skal opfylde følgende betingelser:

a) uanset artikel 37, stk. 2, skal det være baseret på en forhåndsevaluering på EU-plan foretaget af EIB og Kommissionen.

Forhåndsevalueringen skal bygge på tilgængelige datakilder vedrørende bankers gældsfinansiering og SMV'er og vil bl.a. omfatte en analyse af SMV'ers finansieringsbehov på EU-plan, SMV'ers finansieringsvilkår samt en angivelse af SMV-finansieringsgab i hver enkelt medlemsstat, en profil af SMV-sektorens økonomiske og finansielle situation på medlemsstatsplan, den mindste kritiske masse af samlede bidrag, en oversigt over skønnede totale lånevolumener frembragt af sådanne bidrag og den opnåede merværdi

b) det skal stilles til rådighed af hver deltagende medlemsstat som en del af et enkelt dedikeret nationalt program pr. finansielt bidrag fra EFRU og ELFUL til støtte for det tematiske mål i artikel 9, første afsnit, nr. 3)

c) det skal være underlagt betingelserne i en finansieringsaftale indgået mellem hver deltagende medlemsstat og EIB, omfattende bl.a.:

- i) EIB's opgaver og forpligtelser, herunder betaling
- ii) den minimumsgearingsgrad, der skal være nået ved klart definerede delmål inden for den i artikel 65, stk. 2, angivne støttelsesberettigelsesperiode
- iii) betingelserne for den nye gældsfinansiering
- iv) bestemmelser vedrørende ikke-støtteberettigede aktiviteter og udelukkelseskriterier
- v) forfaldsplanen for betalinger

vi) bøder i tilfælde af, at de finansielle formidlere misligholder deres forpligtelser

vii) udvælgelse af finansielle formidlere

viii) overvågning, rapportering og revision

ix) synlighed

x) betingelser for opsigelse af aftalen.

Med henblik på gennemførelsen af instrumentet indgår EIB aftaler med udvalgte finansielle formidlere

d) i tilfælde af, at finansieringsaftalen, jf. litra c), ikke er indgået senest seks måneder efter vedtagelsen af programmet, jf. litra b), har medlemsstaten ret til at omfordele sådanne bidrag til andre programmer og prioriteter i overensstemmelse med kravene om tematisk koncentration.

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt som fastlægger modellen for finansieringsaftalen som omhandlet i første afsnit, litra c). Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 150, stk. 3.

5. Der skal i hver deltagende medlemsstat ved hvert af de delmål, der er fastsat i finansieringsaftalen, jf. stk. 4, første afsnit, litra c), opnås en minimumsgearingsgrad beregnet som forholdet mellem den nye gældsfinansiering til støtteberettigede SMV'er, der skal tilvejebringes af de finansielle formidlere, og det tilsvarende EFRU- og ELFUL-bidrag fra den pågældende medlemsstat til de finansielle instrumenter. En sådan minimumsgearingsgrad kan variere mellem de deltagende medlemsstater.

I tilfælde af, at den finansielle formidler ikke opnår den minimumsgearingsgrad, der er fastsat i finansieringsaftalen, jf. stk. 4, første afsnit, litra c), skal den være kontraktligt forpligtet til at betale bøder til den deltagende medlemsstat i overensstemmelse med de vilkår og betingelser, der er fastsat i finansieringsaftalen.

Hverken de udstedte garantier eller de relevante securitisationstransaktioner berøres af den finansielle formidlers manglende opnåelse af den minimumsgearingsgrad, der er fastsat i finansieringsaftalen.

6. Uanset artikel 38, stk. 2, første afsnit, kan finansielle bidrag, jf. nærværende artikels stk. 2, indsættes på særskilte konti for hver medlemsstat eller, hvis to eller flere deltagende medlemsstater giver deres samtykke, på en fælles konto, der dækker alle sådanne medlemsstater og anvendes i overensstemmelse med de specifikke mål for de programmer, hvorfra bidragene stammer.

7. Uanset artikel 41, stk. 1 og 2, for så vidt angår de finansielle bidrag, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, skal medlemsstatens betalingsanmodning til Kommissionen være baseret på 100 % af de beløb, der skal betales af medlemsstaten til EIB i overensstemmelse med den forfaldsplan, der er defineret i finansieringsaftalen, jf. nærværende artikels stk. 4, første afsnit, litra c). Sådanne betalingsanmodninger skal være baseret på de beløb, EIB har anmodet om, som skønnes nødvendige til dækning af forpligtelser til garantiaftaler eller securitisationstransaktioner, der skal indgås inden for de tre følgende måneder. Betalinger fra medlemsstaterne til EIB skal foretages hurtigst muligt, og under alle omstændigheder inden forpligtelserne indgås af EIB.

8. Ved programmets afslutning udgør de støtteberettigede udgifter det samlede beløb, som programmet har bidraget til det finansielle instrument til dækning af følgende:

- a) for så vidt angår aktiviteterne i nærværende artikels stk. 2, første afsnit, litra a), de i artikel 42, stk. 3, første afsnit, litra b), omhandlede midler
- b) for så vidt angår aktiviteterne i nærværende artikels stk. 2, første afsnit, litra b), det samlede beløb af den nye gældsfinansiering opnået gennem securitisationstransaktioner, der udbetales til støtteberettigede SMV'er eller kommer dem til gavn inden for den støtteperiode, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2.

9. Med henblik på artikel 44 og 45 anses uudnyttede garantier og beløb, der inddrives i forbindelse med henholdsvis garantier uden loft og securitisationstransaktioner, for indtægter, der tilbagebetales til de finansielle instrumenter. Ved afviklingen af de finansielle instrumenter skal nettoprovenuet herfra, efter fradrag af omkostninger, gebyrer og betaling af skyldige beløb til kreditorer med forrang for EFRU og ELFUL, tilbagebetales til de relevante medlemsstater i forhold til deres bidrag til det finansielle instrument.

10. Den i artikel 46, stk. 1, nævnte rapport skal omfatte følgende yderligere elementer:

- a) det samlede støttebeløb fra EFRU og ELFUL, der er betalt til det finansielle instrument vedrørende garantier uden loft eller securitisationstransaktioner, opdelt efter program og prioritet eller foranstaltning
- b) de fremskridt, der er gjort i forbindelse med opbygningen af den nye gældsfinansiering i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4, for støtteberettigede SMV'er.

11. Uanset artikel 93, stk. 1, kan midlerne til instrumenter under nærværende artikels stk. 2 anvendes med henblik på tilvejebringelse af ny SMV-gældsfinansiering på hele

medlemsstatens område, uden hensyn til regionskategorier, medmindre andet er fastsat i finansieringsaftalen i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, litra c).

12. Artikel 70 finder ikke anvendelse på programmer, der er oprettet for at gennemføre finansielle instrumenter i henhold til denne artikel.

Artikel 40

Forvaltning og kontrol af finansielle instrumenter

1. Organer, der er udpeget i henhold til artikel 124 i nærværende forordning for EFRU, Samhørighedsfonden, ESF og EHFF og artikel 65 i ELFUL-forordningen for ELFUL, må ikke foretage verificeringer på stedet af operationer, der omfatter finansielle instrumenter, som gennemføres i henhold til artikel 38, stk. 1, litra a). Disse udpegede organer modtager regelmæssige kontrolrapporter fra de organer, der har fået til opgave at gennemføre sådanne finansielle instrumenter.

2. De organer, der har ansvaret for at revidere programmerne, må ikke foretage revisioner af operationer, der omfatter finansielle instrumenter, som gennemføres i henhold til artikel 38, stk. 1, litra a), eller af forvaltnings- og kontrolsystemer vedrørende disse finansielle instrumenter. De modtager regelmæssige kontrolrapporter fra de revisorer, der er udpeget i aftalerne om oprettelse af disse finansielle instrumenter.

3. De organer, der har ansvaret for at revidere programmerne, må kun foretage revisioner på det endelige modtagerniveau når en eller flere af følgende situationer foreligger:

- a) der findes ingen tilgængelig dokumentation på forvaltningsmyndighedsniveau eller på niveauet for de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, der dokumenterer støtten fra det finansielle instrument til de endelige modtagere og, at denne er blevet brugt til de planlagte formål i overensstemmelse med gældende ret

- b) der er beviser på, at de dokumenter, som er tilgængelige på forvaltningsmyndighedsniveau eller på niveauet for de organer, som gennemfører finansielle instrumenter, ikke giver et sandt og retvisende billede af den støtte, der er ydet.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 142 om forvaltning af og kontrol med finansielle instrumenter, som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra b), herunder kontroller, der skal foretages af forvaltnings- og revisionsmyndigheder, ordninger for opbevaring af dokumentation, elementer, der skal bevises ved hjælp af dokumentation, samt forvaltnings- og kontrol- og revisionsordninger. Kommissionen giver samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om disse delegerede retsakter senest den 22. april 2014.

5. De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, skal være ansvarlige for at sikre, at dokumentation er tilgængelig, og må ikke pålægge de endelige modtagere regnskabsopbevaringskrav, der går ud over, hvad der er nødvendigt for at sætte dem i stand til at efterkomme dette ansvar.

*Artikel 41***Betalingsanmodninger, der vedrører udgifter til finansielle instrumenter**

1. For så vidt angår finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra a), og finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra b), der gennemføres i henhold til artikel 38, stk. 4, litra a) og b), indgives der trinvis anmodninger om mellemliggende betalinger, når der er tale om programbidrag, der betales til det finansielle instrument i støtteberettigelsesperioden som omhandlet i artikel 65, stk. 2, ("støtteberettigelsesperioden"), i overensstemmelse med følgende betingelser:

- a) størrelsen af det programbidrag, der betales til det finansielle instrument, og som anføres i alle anmodninger om mellemliggende betalinger indgivet i støtteberettigelsesperioden må ikke overstige 25 % af det samlede beløb af de programbidrag, der er afsat til det finansielle instrument i henhold til den relevante finansieringsaftale, svarende til de udgifter som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), b) og d), der forventes at blive betalt i støtteberettigelsesperioden. Anmodninger om mellemliggende betalinger, der indgives efter støtteberettigelsesperioden skal omfatte de samlede støtteberettigede udgifter som omhandlet i artikel 42
- b) alle anmodninger om mellemliggende betalinger, jf. nærværende stykkes litra a), kan omfatte op til 25 % af det samlede beløb for den nationale medfinansiering, jf. artikel 38, stk. 9, der forventes udbetalt til det finansielle instrument, eller på samme niveau som endelige modtagere for udgifter inden for betydningen af artikel 42, stk. 1, litra a), b) og d), i støtteberettigelsesperioden
- c) efterfølgende anmodninger om mellemliggende betalinger i støtteberettigelsesperioden kan først indgives:
 - i) for den anden anmodning om mellemliggende betaling, når mindst 60 % af beløbet i den første anmodning om mellemliggende betalinger er blevet anvendt til støtteberettigede udgifter som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), b) og d)
 - ii) for den tredje og efterfølgende anmodninger om mellemliggende betalinger, når mindst 85 % af beløbene i de foregående anmodninger om mellemliggende betalinger er blevet anvendt til støtteberettigede udgifter som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), b) og d)
- d) alle anmodninger om mellemliggende betalinger, der omfatter udgifter vedrørende finansielle instrumenter, skal særskilt oplyse om de samlede programbidrag, der er udbetalt til det finansielle instrument, og om de beløb, der er udbetalt som støtteberettigede udgifter som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), b) og d).

Ved afslutningen af et program skal anmodningen om betaling af den endelige saldo omfatte de samlede støtteberettigede udgifter som omhandlet i artikel 42.

2. For så vidt angår finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra b), og gennemført i henhold til artikel 38, stk. 4, litra c), skal anmodninger om mellemliggende betalinger og om betaling af den endelige saldo omfatte de samlede udbetalinger, forvaltningsmyndigheden har foretaget vedrørende investeringer i endelige modtagere, jf. artikel 42, stk. 1, litra a) og b).

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om reglerne om tilbagetrækning af betalinger til finansielle instrumenter og mulige konsekvenstilpasninger i forbindelse med betalingsanmodninger.

4. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommission gennemførelsesretsakter som fastlægger de modeller, der skal bruges, når der sammen med betalingsanmodninger til Kommissionen forelægges supplerende oplysninger om finansielle instrumenter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

*Artikel 42***Støtteberettigede udgifter ved afslutningen**

1. Ved afslutningen af et program udgør de støtteberettigede udgifter til det finansielle instrument det samlede beløb for programbidrag, der faktisk er udbetalt – eller i forbindelse med garantier er indgået forpligtelse for – af det finansielle instrument inden for støtteberettigelsesperioden, som dækker:

- a) betalinger til endelige modtagere og i de i artikel 37, stk. 7, nævnte tilfælde betalinger til fordel for endelige modtagere
- b) midler afsat til garantiaftaler, hvad enten de er udestående eller allerede er udløbet, som har til formål at imødekomme eventuel garantiudnyttelse i forbindelse med tab, som er beregnet på grundlag af en forsigtig forudgående risikovurdering, og som omfatter et samlet beløb for underliggende nye lån eller andre risikobærende instrumenter for nye investeringer i de endelige modtagere
- c) kapitaliserede rentegodtgørelser og tilskud til garantigebyrer, som skal betales i en periode på højst ti år efter støtteberettigelsesperioden, og som anvendes i kombination med finansielle instrumenter, og som er indbetalt på en spærret konto, der er oprettet specifikt med dette formål, med henblik på faktisk udbetaling efter støtteberettigelsesperioden men for så vidt angår lån eller andre risikobærende instrumenter er udbetalt til investeringer i endelige modtagere i støtteberettigelsesperioden
- d) det finansielle instruments refusion af afholdte forvaltningsomkostninger eller betaling af forvaltningsgebyrer.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149, som fastlægger de specifikke regler vedrørende oprettelse af et system til kapitalisering af de årlige rater vedrørende rentegodtgørelser og tilskud til garantigebyrer, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

2. I tilfælde af egenkapitalbaserede instrumenter og mikrokreditter kan kapitaliserede forvaltningsomkostninger eller gebyrer, der skal betales for en periode på højst seks år efter støtteberettigelsesperioden, for så vidt angår investeringer i endelige modtagere, der har fundet sted inden for støtteberettigelsesperioden, og som ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 44 eller 45, betragtes som støtteberettigede udgifter, når de er indbetalt på en spærret konto, der er oprettet specifikt med dette formål.

3. I tilfælde af egenkapitalbaserede instrumenter for de i artikel 37, stk. 4, nævnte virksomheder for hvilke den i artikel 38, stk. 7, litra b), omhandlede finansieringsaftale blev undertegnet inden den 31. december 2017, og som ved udgangen af støtteberettigelsesperioden, havde investeret mindst 55 % af de programmidler, der var afsat i den relevante finansieringsaftale, kan et begrænset antal betalinger for investeringer i endelige modtagere, der skal foretages for en periode på højst fire år efter afslutningen af støtteberettigelsesperioden, blive betragtet som støtteberettigede udgifter, når de indbetales på en spærret konto oprettet specielt til dette formål, forudsat at statsstøttere reglerne overholdes, og at alle de nedenstående betingelser er opfyldt.

Det beløb, der indbetales på den spærrede konto:

- a) må udelukkende anvendes til opfølgende investeringer i endelige modtagere, der har modtaget indledende egenkapitalinvesteringer fra det finansielle instrument inden for den støtteberettigede periode, som stadig er helt eller delvist udestående
- b) må udelukkende anvendes til opfølgende investeringer i overensstemmelse med markedsbaserede standarder og markedsbaserede kontraktlige ordninger og begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at stimulere den private sektors medinvestering, og samtidig sikre målvirkningerne kontinuitet i finansieringen, så både offentlige og private investorer kan drage fordel af investeringerne
- c) må ikke overstige 20 % af det i stk. 1, første afsnit, litra a), nævnte egenkapitalbaserede instruments støtteberettigede udgifter, som er det loft, som kapitalmidler og renter, der tilbageføres til det egenkapitalbaserede instrument i støtteberettigelsesperioden, skal trækkes fra.

Eventuelle beløb, der indbetales på den spærrede konto, og som ikke anvendes til investeringer i endelige modtagere, der betales i den i første afsnit omhandlede periode, skal anvendes i overensstemmelse med artikel 45.

4. De støtteberettigede udgifter, der oplyses i overensstemmelse med stk. 1 og 2, må ikke overstige summen af:

- a) den samlede støtte fra ESI-fondene, der er udbetalt med henblik på stk. 1 og 2, og
- b) den modsvarende nationale medfinansiering.

5. Det organ, der gennemfører holdingfonden, eller de organer, der gennemfører de finansielle instrumenter, jf. artikel 38, stk. 4, litra a) og b), kan opkræve forvaltningsomkostninger og -gebyrer som omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra d), og stk. 2, i nærværende artikel, og må ikke overstige de tærskler, der fastsættes i den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 6 i nærværende artikel. Idet forvaltningsomkostningerne omfatter direkte eller indirekte omkostningsposter, der refunderes ved forelæggelse af udgiftsbilag, skal forvaltningsgebyrer være relateret til en aftalt pris for leverede tjenesteydelser fastsat via en konkurrencepræget markedsproces, hvor det er relevant. Forvaltningsomkostninger og -gebyrer skal være baseret på en resultatbaseret beregningsmetode.

Forvaltningsomkostninger og -gebyrer kan omfatte stiftelsesomkostninger. Hvis stiftelsesomkostningerne eller en del heraf opkræves af de endelige modtagere, må de ikke angives som støtteberettigede udgifter.

Forvaltningsomkostninger og -gebyrer, herunder i forbindelse med forberedende arbejde med det finansielle instrument før undertegnelsen af den relevante finansieringsaftale, er støtteberettigede fra datoen for undertegnelse af den relevante finansieringsaftale.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om fastsættelse af de specifikke regler for kriterierne for beregning af forvaltningsomkostninger og -gebyrer på grundlag af resultater og de gældende tærskler samt regler om godtgørelse af kapitaliserede forvaltningsomkostninger og gebyrer for egenkapitalbaserede instrumenter og mikrokreditter.

Artikel 43

Renter og anden indtjening, der skabes af støtte fra ESI-fondene til finansielle instrumenter

1. Støtte fra ESI-fondene udbetalt til finansielle instrumenter skal placeres på rentebærende konti i finansielle institutioner i medlemsstaterne og skal investeres midlertidigt i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Renter og anden indtjening, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene udbetalt til finansielle instrumenter, anvendes til de samme formål, herunder godtgørelse af afholdte forvaltningsomkostninger eller betaling af forvaltningsgebyrer under det finansielle instrument i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, første afsnit, litra d), og udgifter betalt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 2, som den oprindelige støtte fra ESI-fondene, enten inden for samme finansielle instrument eller efter afviklingen af det finansielle instrument inden for andre finansielle instrumenter eller støtteformer i overensstemmelse med de specifikke mål i henhold til en prioritet frem til støtteberettigelsesperiodens ophør.

3. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der føres passende registre over brugen af renter og anden indtjening.

Artikel 44

Genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene indtil støtteberettigelsesperiodens ophør

1. Midler, der tilbagebetales til finansielle instrumenter fra investeringer eller fra frigørelsen af midler afsat til garantiaftaler, herunder kapitaltilbagebetalinger og indtjening samt andre indtægter eller afkast såsom renter, garantigebyrer, udbytte, kapitalgevinster eller anden indkomst fra investeringer, og som kan henføres til støtten fra ESI-fondene, genanvendes til følgende formål op til de beløb, der er nødvendige, og i den rækkefølge, der er aftalt i de relevante finansieringsaftaler:

- a) yderligere investeringer gennem samme eller andre finansielle instrumenter i overensstemmelse med de specifikke mål under en prioritet
- b) hvor det er relevant, præferencebetaling til private investorer eller offentlige investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, og som leverer medfinansiering til støtten fra ESI-fondene til det finansielle instrument eller fungerer som medinvestorer over for de endelige modtagere.
- c) hvor det er relevant, det finansielle instruments refusion af afholdte forvaltningsomkostninger og betaling af forvaltningsgebyrer

Behovet og niveauet for præferencebetaling i henhold til første afsnit, litra b), fastslås i forbindelse med forhåndsvurderingen. Præferencebetalingen må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at skabe incitament til at tiltrække privat medfinansiering, og må ikke overkompensere private investorer eller offentlige investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip. Afvejningen af interesser sikres gennem en hensigtsmæssig deling af risiko og fortjeneste og skal foretages på normal kommerciel basis og være forenelig med EU-statsstøtte-reglerne.

2. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der føres passende registre over anvendelsen af de midler, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 45

Anvendelse af midler efter støtteberettigelsesperiodens ophør

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de midler, der betales tilbage til finansielle instrumenter, herunder kapitaltilbagebetalinger og indtjening og andre indtægter eller afkast, som er genereret i en periode på mindst otte år efter støtteberettigelsesperiodens ophør, som

kan henføres til støtte fra ESI-fondene til finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 37, anvendes i overensstemmelse med målene for programmet eller programmerne, enten inden for det samme finansielle instrument eller, når disse midler ikke længere findes i det finansielle instrument, inden for andre finansielle instrumenter, i begge tilfælde forudsat, at en vurdering af markedsvilkårene viser, at der fortsat er behov for sådanne investeringer, eller i andre støttemformer.

Artikel 46

Rapport om gennemførelsen af finansielle instrumenter

1. Som et bilag til den årlige gennemførelsesrapport sender forvaltningsmyndigheden Kommissionen en særlig rapport, der dækker de operationer, som omfatter finansielle instrumenter.

2. Den særlige rapport, der er nævnt i stk. 1, skal for hvert finansielt instrument omfatte følgende oplysninger:

- a) identifikation af programmet og den prioritet eller foranstaltning, hvorfra der ydes støtte fra ESI-fondene
- b) beskrivelse af det finansielle instrument og gennemførelsesordningerne
- c) identifikation af de organer, som gennemfører finansielle instrumenter, og de organer, som gennemfører holdingfonde, hvor det er relevant, i henhold til artikel 38, stk. 1, litra a), artikel 38, stk. 4, litra a), b) og c), og de finansielle formidlere, som er omhandlet i artikel 38, stk. 6
- d) samlet programbidragsbeløb pr. prioritet eller foranstaltning, der er betalt til det finansielle instrument
- e) samlet støttebeløb, der er udbetalt til de endelige modtagere eller til fordel for endelige modtagere eller afsat til garantier af det finansielle instrument til investeringer i de endelige modtagere samt påløbne forvaltningsomkostninger eller betalte forvaltningsgebyrer pr. program og prioritet eller foranstaltning
- f) resultaterne af det finansielle instrument, herunder fremskridt i forbindelse med oprettelsen og udvælgelse af organer, der gennemfører det finansielle instrument, herunder det organ, som gennemfører en holdingfond
- g) rente og anden indtjening, som genereres med støtte fra ESI-fondene til det finansielle instrument og programmidler, der tilbagebetales til finansielle instrumenter fra investeringer, som omhandlet i artikel 43 og 44
- h) fremskridt i retning af den forventede gearingseffekt af investeringer foretaget af det finansielle instrument og værdien af investeringer og andre kapitalinteresser

- i) værdien af egenkapitalinvesteringer i forhold til de foregående år
- j) det finansielle instruments bidrag til at nå indikatorerne for den pågældende prioritet eller foranstaltning.

Det kan vælges kun at medtage oplysningerne i første afsnit, litra h) og j), i bilaget til de årlige gennemførelsesrapporter, der forelægges i 2017 og 2019, og i den endelige gennemførelsesrapport. Overvågningsforpligtelserne i første afsnit, litra a) og j), finder ikke anvendelse for så vidt angår endelige modtagere.

3. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionengennemførelsesretsakter, som fastlægger de modeller, der skal bruges til rapportering vedrørende finansielle instrumenter til Kommissionen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

4. Hvert år, første gang i 2016, forelægger Kommissionen senest seks måneder efter fristen for forelæggelse af de årlige gennemførelsesrapporter, jf. artikel 111, stk. 1, for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, artikel 75 i ELFUL-forordningen for ELFUL og de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke regler for EHFF, sammenfatninger af dataene om fremskridtet i forbindelse med finansieringen og gennemførelsen af de finansielle instrumenter, som forvaltningsmyndighederne sender i overensstemmelse med nærværende artikel. Disse sammenfatninger forelægges Europa-Parlamentet og Rådet og offentliggøres.

AFSNIT V

OVERVÅGNING OG EVALUERING

KAPITEL I

Overvågning

Afdeling I

Overvågning af programmer

Artikel 47

Overvågningsudvalg

1. Senest tre måneder efter den dato, hvor medlemsstaten underrettes om kommissionsafgørelsen om vedtagelse af et program, nedsætter medlemsstaten et udvalg i overensstemmelse med dens institutionelle, retlige og finansielle rammer, der skal overvåge programmet efter aftale med forvaltningsmyndigheden ("overvågningsudvalget").

En medlemsstat kan nedsætte et enkelt overvågningsudvalg til at dække mere end ét program, der medfinansieres af ESI-fondene.

2. Hvert overvågningsudvalg udarbejder og vedtager selv sin forretningsorden i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle, retlige og finansielle rammer.

3. Overvågningsudvalget for et program under målet om europæisk territorialt samarbejde nedsættes af de medlemsstater,

der deltager i samarbejdsprogrammet, og af tredjelande, såfremt de har accepteret invitationen til at deltage i samarbejdsprogrammet, efter aftale med forvaltningsmyndigheden senest tre måneder efter den dato, hvor medlemsstaten underrettes om afgørelsen om godkendelse af samarbejdsprogrammet, et. Overvågningsudvalget udarbejder og vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 48

Overvågningsudvalgets sammensætning

1. Sammensætningen af overvågningsudvalget fastsættes af medlemsstaten, forudsat at overvågningsudvalget er sammensat af repræsentanter for de relevante myndigheder i medlemsstaten, eventuelle bemyndigede organer og repræsentanter for de i artikel 5 omhandlede partnere. Repræsentanter for partnerne udpeges af de enkelte partnere til at deltage i overvågningsudvalget via gennemsigtige processer. Hvert medlem af Overvågningsudvalget kan have stemmeret.

Sammensætningen af overvågningsudvalget for et program under målet om europæisk territorialt samarbejde aftales af de deltagende medlemsstater i programmet og, af tredjelande, såfremt de har accepteret opfordringen til at deltage i samarbejdsprogrammet. Overvågningsudvalget skal have deltagelse af relevante repræsentanter for de pågældende medlemsstater og tredjelande. Overvågningsudvalget kan omfatte repræsentanter fra den EGTS, som gennemfører aktiviteter i forbindelse med programmet inden for programområdet.

2. Listen over medlemmerne af overvågningsudvalget offentliggøres.

3. Kommissionen deltager i overvågningsudvalgets arbejde med rådgivende funktion.

4. Hvis EIB bidrager til et program, kan den deltage i arbejdet i overvågningsudvalget med rådgivende funktion.

5. Formandskabet for overvågningsudvalget varetages af en repræsentant for medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden.

Artikel 49

Overvågningsudvalgets funktioner

1. Overvågningsudvalget mødes mindst én gang om året og behandler gennemførelsen af programmet og fremskridt med hensyn til realisering af målene. I denne sammenhæng tager udvalget hensyn til de finansielle data, de fælles og de programspecifikke indikatorer, herunder ændringer i værdien af resultatindikatorer og fremskridt hen imod kvantificerede målværdier, og delmål fastlagt i resultatrammen, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, og, hvor det er relevant, resultater af kvalitative analyser.

2. Overvågningsudvalget undersøger alle faktorer, der påvirker programmets resultater, herunder konklusionerne af resultat gennemgangen.

3. Overvågningsudvalget høres og afgiver, såfremt det anser det for at være hensigtsmæssigt, en udtalelse om eventuelle ændringer af programmet, som foreslås af forvaltningsmyndigheden.

4. Overvågningsudvalget kan fremsætte bemærkninger til forvaltningsmyndigheden vedrørende gennemførelsen og evalueringen af programmet, herunder foranstaltninger med henblik på at nedbringe den administrative byrde for støttemodtagerne. Overvågningsudvalget overvåger foranstaltninger, der er truffet som resultat af dets bemærkninger.

Artikel 50

Gennemførelsesrapporter

1. Fra 2016 til og med 2023 forelægger hver medlemsstat Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af programmet i det foregående finansår. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen en endelig rapport om gennemførelsen af programmet for så vidt angår EFRU, ESF og Samhørighedsfonden og en årlig gennemførelsesrapport for så vidt angår ELFUL og EHFF inden den frist, der er fastsat i de fondsspecifikke forordninger.

2. De årlige rapporter skal indeholde vigtige oplysninger om gennemførelsen af programmet og dets prioriteter med henvisning til de finansielle data, fælles og programspecifikke indikatorer og kvantificerede målværdier, herunder ændringer i værdien af resultatindikatorer, og, hvor det er relevant, begyndende med den årlige gennemførelsesrapport, der skal forelægges i 2017, de delmål, der er fastlagt i resultatrammen. De fremlagte data skal referere til værdier for indikatorer for fuldt gennemførte operationer samt, hvor det er muligt, tage hensyn til gennemførelsesstadiet for udvalgte operationer. De skal desuden beskrive en sammenfatning af resultaterne af alle de vurderinger af programmet, som er blevet tilgængelige i løbet af det foregående regnskabsår, eventuelle faktorer, der påvirker programmets resultat, samt de foranstaltninger, der er truffet. Den årlige gennemførelsesrapport, der skal forelægges i 2016, kan ligeledes, hvor det er relevant, indeholde foranstaltninger til opfyldelse af forhåndsbetingelser.

3. Uanset stk. 2 kan særlige regler vedrørende de data, der skal fremlægges for ESF, fastsættes i ESF-forordningen.

4. Den årlige gennemførelsesrapport, der skal forelægges i 2017, skal indeholde og vurdere de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, og fremskridt med hensyn til at nå programmets mål, herunder ESI-fondenes bidrag til ændringer i værdien af resultatindikatorer, når der foreligger dokumentation fra relevante evalueringer. Denne årlige gennemførelsesrapport skal beskrive de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde de forhåndsbetingelser, der ikke er opfyldt på tidspunktet for vedtagelsen af programmerne. Den skal endvidere vurdere gennemførelsen af foranstaltningerne med henblik på at tage hensyn til principperne i artikel 7 og 8 samt den rolle, som partnerne, jf. artikel 5, spiller i gennemførelsen af programmet, og rapportere om den støtte, der er anvendt til målene vedrørende klimaforandringer.

5. Den årlige gennemførelsesrapport, der skal forelægges i 2019, og den endelige gennemførelsesrapport for ESI-fondene

skal, ud over de oplysninger og den vurdering, der er omhandlet i stk. 2 og 3, indeholde oplysninger om og vurdere fremskridtene med hensyn til at nå programmets mål og dets bidrag til virkeliggørelse af EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

6. For at blive betragtet som tilfredsstillende, skal de i stk. 1-5 omhandlede årlige gennemførelsesrapporter indeholde alle de oplysninger, der kræves i de nævnte stykker og i de fondsspecifikke regler.

Senest 15 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af den årlige gennemførelsesrapport underretter Kommissionen medlemsstaten, hvis rapporten ikke er tilfredsstillende; i modsat fald betragtes den som tilfredsstillende.

7. Kommissionen behandler den årlige og endelige gennemførelsesrapport og underretter medlemsstaten om sine bemærkninger senest to måneder efter datoen for modtagelsen af den årlige gennemførelsesrapport og senest fem måneder efter datoen for modtagelsen af den endelige gennemførelsesrapport. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden disse frister, anses rapporterne for at være godkendt.

8. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til forvaltningsmyndigheden vedrørende emner, der i væsentlig grad berører gennemførelsen af programmet. Hvis der fremsættes sådanne bemærkninger, tilvejebringer forvaltningsmyndigheden alle nødvendige oplysninger med hensyn til disse bemærkninger og underretter, hvor det er relevant, Kommissionen inden tre måneder om de foranstaltninger, der er truffet.

9. De årlige og endelige gennemførelsesrapporter samt et sammendrag af deres indhold til borgerne gøres offentligt tilgængeligt.

Artikel 51

Årligt statusmøde

1. Der afholdes hvert år fra 2016 til og med 2023 et årligt statusmøde mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat for at behandle resultaterne af hvert program under hensyntagen til den årlige gennemførelsesrapport og Kommissionens bemærkninger og henstillinger, hvor det er relevant.

2. Det årlige statusmøde kan dække mere end ét program. I 2017 og 2019 skal det årlige statusmøde omfatte alle operationelle programmer i medlemsstaten og også tage hensyn til de gennemførelsesrapporter, der er forelagt af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 52 i de pågældende år.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaten og Kommissionen aftale ikke at afholde et årligt statusmøde for et program i andre år end 2017 og 2019.

4. De årlige statusmøder ledes af Kommissionen eller af medlemsstaten og Kommissionen i fællesskab, hvis medlemsstaten anmoder herom.

5. Medlemsstaterne sikrer en passende opfølgning på bemærkninger fra Kommissionen efter det årlige statusmøde vedrørende spørgsmål, som i væsentlig grad påvirker gennemførelsen af programmet og, hvor det er hensigtsmæssigt, underretter inden for tre måneder Kommissionen om de trufne foranstaltninger.

Afdeling II

Strategiske fremskridt

Artikel 52

Statusrapport

1. Senest den 31. august 2017 og den 31. august 2019 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en statusrapport om gennemførelsen af partnerskabsaftalen henholdsvis pr. 31. december 2016 og 31. december 2018.

2. Statusrapporten skal indeholde oplysninger om og vurdere:

- a) ændringer i udviklingsbehovene i medlemsstaterne siden vedtagelsen af partnerskabsaftalen
- b) fremskridt hen imod virkeliggørelse af EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt de fondsspecifikke missioner, jf. artikel 4, stk. 1, via bidrag fra ESI-fondene til de valgte temamål, og navnlig hvad angår de delmål, der er fastsat i resultatrammen for hvert enkelt program, og den støtte, der er anvendt til målene vedrørende klimaforandringer
- c) hvorvidt de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde de relevante forhåndsbetingelser i partnerskabsaftalen, som ikke var opfyldt på datoen for vedtagelsen af partnerskabsaftalen, er blevet gennemført i overensstemmelse med den fastsatte tidsplan. Dette litra gælder kun for den statusrapport, der skal forelægges i 2017
- d) gennemførelsen af mekanismer, der skal sikre koordinering mellem ESI-fondene og andre EU-finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter og EIB
- e) gennemførelse af den integrerede tilgang til territorial udvikling eller et sammendrag af gennemførelsen af integrerede tilgange, der er baserede på programmerne, herunder fremskridt hen imod virkeliggørelse af prioriterede områder for samarbejde
- f) hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er truffet for at styrke kapaciteten hos medlemsstaternes myndigheder og støttemodtagerne til at forvalte og anvende ESI-fondene
- g) de trufne foranstaltninger og fremskridtene i forhold til at reducere den administrative byrde for støttemodtagerne

h) partnernes rolle, jf. artikel 5, i gennemførelsen af partnerskabsaftalen

i) et sammendrag af de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med anvendelsen af de horisontale principper omhandlet i artikel 5, 7 og 8 og politiske mål for gennemførelsen af ESI-fondene.

3. Såfremt Kommissionen senest to måneder efter forelæggelsen af statusrapporten fastslår, at oplysningerne deri er ufuldstændige eller uklare på en måde, der i væsentlig grad berører kvaliteten og troværdigheden af den pågældende vurdering, kan den anmode om yderligere oplysninger fra medlemsstaten på betingelse af at denne anmodning ikke forårsager unødige forsinkelser og at Kommissionen angiver grunde til støtte for den påståede mangel på kvalitet og troværdighed. Medlemsstaten giver Kommissionen de ønskede oplysninger inden for tre måneder og reviderer, hvis det er relevant, statusrapporten i overensstemmelse hermed.

4. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger den model, som skal anvendes ved forelæggelsen af statusrapporten. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

Artikel 53

Kommissionens rapport og drøftelse om ESI-fondene

1. Hvert år med virkning fra 2016 sender Kommissionen en sammenfattende rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget vedrørende ESI-fondenes programmer baseret på medlemsstaternes årlige gennemførelsesrapporter forelagt i henhold til artikel 50 samt en sammenfatning af resultaterne af de tilgængelige programvurderinger. I 2017 og 2019 udgør denne sammenfattende rapport en del af strategirapporten, jf. stk. 2.

2. I 2017 og 2019 udarbejder Kommissionen en strategirapport, der sammenfatter medlemsstaternes statusrapporter, og som den senest henholdsvis den 31. december 2017 og den 31. december 2019 forelægger for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, og disse institutioner opfordres til at holde en drøftelse om denne.

3. Rådet drøfter strategirapporten, navnlig med hensyn til ESI-fondenes bidrag til opnåelsen af EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og opfordres til at komme med bidrag til Det Europæiske Råds forårsmøde.

4. Hvert andet år fra 2018 medtager Kommissionen i sin årlige statusrapport til Det Europæiske Råds forårsmøde et afsnit, der sammenfatter den seneste af rapportererne i stk. 1 og 2, især hvad angår ESI-fondenes bidrag til fremskridt vedrørende EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

KAPITEL II

Evaluering

Artikel 54

Generelle bestemmelser

1. Der foretages evalueringer for at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af programmer og for at vurdere deres effektivitet og virkninger. Programmernes virkninger evalueres i lyset af de respektive ESI-fondes målsætninger i forhold til målene for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og, under hensyn til programmets størrelse, i forhold til BNP og arbejdsløshed i det pågældende programområde, hvor det er relevant.

2. Medlemsstaterne tilvejebringer de midler, der er nødvendige for udførelsen af evalueringerne, og sikrer, at der er indført procedurer til at udarbejde og indsamle de data, der er nødvendige for evalueringerne, herunder data vedrørende fælles og eventuelle programspecifikke indikatorer.

3. Evalueringen skal foretages af interne eller eksterne eksperter, der er funktionelt uafhængige af de myndigheder, der har ansvaret for programgennemførelsen. Kommissionen opstiller retningslinjer for, hvordan man foretager evalueringer, umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden.

4. Alle evalueringer gøres offentligt tilgængelige.

Artikel 55

Forhåndsevaluering

1. Medlemsstaterne foretager forhåndsevalueringer for at forbedre kvaliteten af hvert programs udformning.

2. Forhåndsevalueringer foretages under ansvar af den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af programmerne. De forelægges for Kommissionen samtidig med programmet sammen med et resumé. Der kan i de fondsspecifikke regler fastsættes tærskler, under hvilke forhåndsevalueringen kan kombineres med evalueringen af et andet program.

3. Ved forhåndsevalueringerne bedømmes:

- a) bidraget til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst under hensyntagen til de udvalgte tematiske mål og prioriteter, der tager højde for nationale og regionale behov og udviklingspotentialet samt erfaringer, der er indhøstet fra tidligere programmeringsperioder
- b) det foreslåede programs/den foreslåede aktivitets indre sammenhæng og tilknytningen til andre relevante instrumenter
- c) sammenhængen mellem tildelingen af budgetmidler og programmets målsætninger
- d) sammenhængen mellem de udvalgte tematiske mål, prioriteterne samt programmets modsvarende målsætninger og

den fælles strategiske ramme, partnerskabsaftalen og de relevante landespecifikke henstillinger, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og, hvor det er relevant på nationalt plan, det nationale reformprogram

- e) om de foreslåede programindikatorer er relevante og klare
- f) hvordan de forventede output vil bidrage til resultater
- g) om de kvantificerede målværdier for indikatorer er realistiske for så vidt angår den påtænkte støtte fra ESI-fondene
- h) begrundelsen for den foreslåede støtteform
- i) om programmet råder over tilstrækkelige menneskelige ressourcer og administrativ forvaltningskapacitet
- j) om procedurene for overvågning af programmet og for indsamling af de data, der er nødvendige for at foretage evalueringer, er formålstjenlige
- k) om de delmål, der er udvalgt med henblik på resultatrammer, er formålstjenlige
- l) om de planlagte foranstaltninger for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og forhindre forskelsbehandling er tilstrækkelige, især med hensyn til tilgængelighed for handicappede personer
- m) om de planlagte foranstaltninger til fremme af bæredygtig udvikling er tilstrækkelige
- n) planlagte foranstaltninger til at nedbringe den administrative byrde for støttemodtagerne.

4. Når det er relevant, skal forhåndsevalueringerne omfatte kravene til strategisk miljøvurdering, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ⁽¹⁾, under hensyntagen til behovene for tilpasning til klimaforandringer.

Artikel 56

Evaluering i programmeringsperioden

1. Forvaltningsmyndigheden eller medlemsstaten udarbejder en evalueringsplan, der kan omfatte mere end ét program. Den forelægges i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der er passende evalueringskapacitet til rådighed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

3. I programmeringsperioden sikrer forvaltningsmyndigheden, at der foretages evalueringer, herunder evalueringer for at vurdere effektiviteten og virkningerne, for hvert program på grundlag af evalueringsplanen, og at hver evaluering er genstand for en passende opfølgning i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. Mindst én gang i løbet af programmeringsperioden skal en evaluering vurdere, hvordan støtten fra ESI-fondene har bidraget til målene for hver prioritet. Alle evalueringer gennemgås af overvågningsudvalget og sendes til Kommissionen.

4. Kommissionen kan på eget initiativ foretage evalueringer af programmer. Den underretter forvaltningsmyndigheden, og resultaterne sendes til forvaltningsmyndigheden og forelægges det pågældende overvågningsudvalg.

5. Nærværende artikels stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på de i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), omhandlede dedikerede programmer.

Artikel 57

Efterfølgende evaluering

1. Efterfølgende evaluering gennemføres af Kommissionen eller af medlemsstaterne i tæt samarbejde med Kommissionen. Ved efterfølgende evalueringer undersøges ESI-fondenes effektivitet og deres bidrag til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst under hensyntagen til målene for denne EU-strategi og i overensstemmelse med de særlige krav, der er fastsat i de fondsspecifikke regler.

2. De efterfølgende evalueringer skal være afsluttet pr. 31. december 2024.

3. De efterfølgende evalueringer af de i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), omhandlede dedikerede programmer gennemføres af Kommissionen og afsluttes senest den 31. december 2019.

4. For hver af ESI-fondene udarbejder Kommissionen senest den 31. december 2025 en sammenfattende rapport med en beskrivelse af de vigtigste konklusioner af de efterfølgende evalueringer.

AFSNIT VI

TEKNISK BISTAND

Artikel 58

Teknisk bistand på initiativ af Kommissionen

1. På initiativ af Kommissionen kan ESI-fondene finansiere forberedende arbejde, overvågning, administrativ og teknisk bistand, evaluering, revision og kontrol i det omfang, det er nødvendigt til gennemførelse af denne forordning.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger kan gennemføres enten direkte af Kommissionen, eller indirekte af andre enheder og personer end medlemsstater i overensstemmelse med artikel 60 i finansforordningen.

De i første afsnit nævnte foranstaltninger kan navnlig omfatte følgende:

- a) bistand til udarbejdelse og vurdering af projekter, også sammen med EIB
- b) støtte til øget institutionel kapacitet og opbygning af administrativ kapacitet med henblik på en effektiv forvaltning af ESI-fondene
- c) undersøgelser i tilknytning til Kommissionens rapportering om ESI-fondene og til samhørighedsrapporten
- d) foranstaltninger vedrørende analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af ESI-fondene samt foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af kontrolsystemer og teknisk og administrativ bistand
- e) evalueringer, rapporter fra eksperter, statistikker og undersøgelser, også af almen karakter, vedrørende ESI-fondenes nuværende og fremtidige drift, som, hvis det er hensigtsmæssigt, kan gennemføres af EIB
- f) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger, netværksarbejde, kommunikationsaktiviteter, bevidstgørelse samt fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer, bl.a. med tredjelande
- g) oprettelse, drift og sammenkobling af edb-systemer til forvaltning, overvågning, revision, kontrol og evaluering
- h) foranstaltninger til forbedring af evalueringsmetoderne og udvekslingen af oplysninger om evalueringspraksis
- i) foranstaltninger vedrørende revision
- j) styrkelse af den nationale og regionale kapacitet vedrørende investeringsplanlægning, behovsvurdering, udarbejdelse, udformning og gennemførelse af finansielle instrumenter, fælles handlingsplaner og store projekter, herunder initiativer fælles med EIB
- k) formidling af god praksis for at hjælpe medlemsstaterne med at styrke kapaciteten hos de relevante partnere, jf. artikel 5, og deres paraplyorganisationer
- l) foranstaltninger til at identificere, prioritere og gennemføre strukturelle og administrative reformer som svar på de økonomiske og sociale udfordringer i de medlemsstater, der opfylder betingelserne i artikel 24, stk. 1.

For at sikre en mere effektiv kommunikation til den brede offentlighed og kraftigere synergieffekter mellem de kommunikationsaktiviteter, der foregår på Kommissionens initiativ, skal de midler, der afsættes til kommunikationsforanstaltninger i henhold til denne forordning, også bidrage til den samlede kommunikation om Unionens politiske prioriteringer, i det omfang de vedrører denne forordnings overordnede målsætninger.

2. Kommissionen fremlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter hvert år sine planer for den type aktioner, der vedrører foranstaltningerne i stk. 1, når der forventes et bidrag fra ESI-fondene.

Artikel 59

Teknisk bistand på initiativ fra medlemsstaterne

1. På en medlemsstats initiativ kan ESI-fondene yde støtte til forberedende arbejde, forvaltning, overvågning, evaluering, information og kommunikation, netværkssamarbejde, tvistbilæggelse samt kontrol og revision. Medlemsstaterne kan anvende ESI-fondene til at støtte foranstaltninger til reduktion af administrative byrder for støttemodtagerne, herunder elektroniske dataudvekslingssystemer, foranstaltninger til at styrke kapaciteten hos medlemsstaternes myndigheder og støttemodtagere til at forvalte og anvende disse fonde. ESI-fondene kan også anvendes til at støtte aktioner til at styrke kapaciteten hos relevante partnere i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, litra e) og til at støtte udveksling af god praksis blandt disse partnere. Foranstaltningerne i nærværende stykke kan omfatte forudgående og efterfølgende programmeringsperioder.

2. De fondsspecifikke regler kan tilføje eller udelukke foranstaltninger, der kan finansieres via den enkelte ESI-fonds tekniske bistand.

AFSNIT VII

ESI-FONDENES FINANSIELLE STØTTE

KAPITEL I

Støtte fra ESI-fondene

Artikel 60

Fastlæggelse af medfinansieringssatser

1. Kommissionens afgørelse om vedtagelse af et program fastsætter medfinansieringssatsen/erne og den maksimale støtte fra ESI-fondene i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

2. Tekniske bistandsforanstaltninger, der gennemføres på initiativ af eller på vegne af Kommissionen, kan finansieres med en sats på 100 %.

Artikel 61

Operationer, der genererer nettoindtægter efter afslutningen

1. Denne artikel finder anvendelse på operationer, der genererer nettoindtægter efter deres afslutning. Med henblik på denne artikel forstås ved "nettoindtægter" kontante tilførsler betalt direkte af brugerne for de varer eller tjenesteydelser, der leveres af operationen, såsom afgifter, der betales direkte af brugerne for brug af infrastruktur, salg eller leje af jord eller bygninger, eller betalinger for tjenesteydelser minus eventuelle driftsomkostninger og genanskaffelsesomkostninger i forbindelse med udstyr med kort levetid, der er afholdt i den tilsvarende periode. Bespærelser på driftsomkostninger for operationen behandles som nettoindtægter, medmindre de opvejes af en tilsvarende nedskæring i driftstilskuddene.

Er hele investeringsudgiften ikke berettiget til medfinansiering, fordeles nettoindtægterne proportionalt på de støtteberettigede og ikke-støtteberettigede dele af investeringsudgiften.

2. De støtteberettigede udgifter til den operation, der skal medfinansieres af ESI-fondene, nedsættes på forhånd under hensyn til operationens potentiale for at skabe nettoindtægter i en specifik referenceperiode, der dækker både gennemførelsen af operationen og perioden efter dens afslutning.

3. Operationens potentielle nettoindtægter fastsættes på forhånd ved hjælp af en af følgende metoder, der er valgt af forvaltningsmyndigheden for en sektor, undersektor eller operationstype:

- a) anvendelse af en fast procenttakst for indtægter for den sektor eller undersektor, der er relevant for operationen, jf. bilag V, eller enhver af de delegerede retsakter, der henvises til i andet, tredje og fjerde afsnit
- b) beregning af diskonteret nettoindtægt fra operationen under hensyn til den referenceperiode, der er relevant for den sektor eller undersektor, som operationen finder anvendelse i, den rentabilitet, der normalt forventes af den pågældende investeringskategori, anvendelsen af forureneren betaler-princippet og eventuelt rimelighedsbetragtninger i tilknytning til den pågældende medlemsstats eller regions relative velstand.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 i behørigt begrundede tilfælde med henblik på at ændre bilag V ved at foretage justeringer af de faste takster, der er fastsat deri, under hensyn til historiske data, potentialet for omkostningsdækning og forureneren betaler-princippet, hvor det er relevant.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om fastlæggelse af faste takster for sektorer eller undersektorer inden for ikt, forskning, udvikling og innovation og energieffektivitet. Kommissionen giver Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om de delegerede retsakter senest den 30. juni 2015.

Endvidere tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 i behørigt begrundede tilfælde med henblik på at tilføje sektorer eller undersektorer, herunder undersektorer til sektorer i bilag V, der hører ind under de tematiske mål i artikel 9, stk. 1, og støttes af ESI-fondene.

Anvendes den i første afsnit, litra a), nævnte metode, betragtes alle de nettoindtægter, der genereres under gennemførelsen og efter afslutningen af operationen, som medregnet ved anvendelsen af den faste takst og fratrækkes derfor ikke efterfølgende de støtteberettigede udgifter til operationen.

Såfremt der er fastlagt en fast takst for en ny sektor eller undersektor gennem vedtagelse af en delegeret retsakt i overensstemmelse med tredje og fjerde afsnit, kan en forvaltningsmyndighed vælge at anvende metoden i første afsnit, litra a), til nye operationer i forbindelse med den pågældende sektor eller undersektor.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149, som fastlægger metoden i første afsnit, litra b). Anvendes denne metode, fratrækkes de nettoindtægter, der genereres under gennemførelsen af operationen, som stammer fra indtægtskilder, der ikke er taget højde for ved fastlæggelse af operationens potentielle nettoindtægt, fra de støtteberettigede udgifter til operationen senest ved den endelige betalingsanmodning, som forelægges af støttemodtageren.

4. Den metode, som anvendes til at fratække nettoindtægterne fra udgifterne til den operation, som er omfattet af den betalingsanmodning, som forelægges Kommissionen, fastlægges i overensstemmelse med nationale regler.

5. Som et alternativ til anvendelse af metoderne i stk. 2a kan den maksimale medfinansieringssats i artikel 60, stk. 1, på anmodning af en medlemsstat reduceres på tidspunktet for et programs vedtagelse for en prioritet eller foranstaltning, under hvilken alle operationer, som skal støttes under denne prioritet eller foranstaltning, kan anvende en ensartet fast takst i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, litra a). Reduktionen må ikke være mindre end det beløb, der beregnes ved at gange den maksimale EU-medfinansieringssats, som finder anvendelse i henhold til de fondsspecifikke regler, med den relevante faste takst i stk. 3, første afsnit, litra a).

Anvendes den i første afsnit nævnte metode, betragtes alle nettoindtægter, der genereres under gennemførelsen og efter afslutningen af operationen, som medregnet ved anvendelsen af reducerede medfinansieringssats og fratrækkes derfor ikke efterfølgende de støtteberettigede udgifter til operationen.

6. Såfremt det ikke er objektivt muligt at bestemme indtægterne på forhånd i henhold til en af metoderne i stk. 3 eller 5, trækkes de nettoindtægter, der er genereret i de første tre år efter en operations afslutning eller ved den frist for indlevering af dokumenter med henblik på programafslutning, der er fastsat i de fondsspecifikke regler, alt efter hvad der kommer først, fra de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen.

7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse på:

- a) operationer eller dele af operationer, der alene støttes af ESF
- b) operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter inden anvendelsen af stk. 1-6 ikke overstiger 1 000 000 EUR
- c) tilbagebetalingspligtig bistand, der er omfattet af en forpligtelse til fuld tilbagebetaling, og priser

- d) teknisk bistand
- e) støtte til eller fra finansielle instrumenter
- f) operationer, for hvilke den offentlige støtte tager form af faste beløb eller enhedsomkostninger med standardsatser
- g) operationer, som gennemføres under en fælles handlingsplan
- h) operationer, for hvilke støttebeløb eller -satser er defineret i bilag I til ELFUL-forordningen.

Uanset nærværende stykkes første afsnit, litra b), kan en medlemsstat, som anvender stk. 5, i den relevante prioritet eller foranstaltning medtage operationer, hvor de samlede støtteberettigede omkostninger inden anvendelsen af stk. 1-6 ikke overstiger 1 000 000 EUR.

8. Desuden finder stk. 1-6 ikke anvendelse på operationer, for hvilke støtten under programmet består af:

- a) de minimis-støtte
- b) forenelig statsstøtte til SMV'er, hvor en grænse for støtteintensitet eller støttebeløb finder anvendelse i forhold til statsstøtte
- c) forenelig statsstøtte, når en individuel verificering af finansieringsbehovet i overensstemmelse med de gældende statsstøtteregler er blevet foretaget.

Uanset første afsnit kan en forvaltningsmyndighed anvende stk. 1-6 på operationer, der falder ind under nærværende stykkes første afsnit, litra a)-c), hvis de nationale bestemmelser giver mulighed herfor.

KAPITEL II

Særlige regler for støtte fra ESI-fondene til OPP'er

Artikel 62

OPP'er

ESI-fondene kan anvendes til at støtte operationer, som gennemføres eller planlægges gennemført under en OPP-struktur ("OPP-operation"). Sådanne OPP-operationer skal overholde gældende ret, navnlig hvad angår statsstøtte og offentlige indkøb.

Artikel 63

Støttemodtager under OPP-operationer

1. Uanset artikel 2, nr. 10, kan støttemodtageren i forbindelse med en OPP-operation enten være:

- a) det offentligretlige organ, der iværksætter operationen, eller

b) et privatretligt organ i en medlemsstat (den "private partner"), der er udvalgt eller skal udvælges til gennemførelse af operationen.

2. Det offentligretlige organ, der iværksætter OPP-operationen, kan foreslå, at den private partner, der skal udvælges efter godkendelse af operationen, skal være støttemodtager med henblik på at modtage støtte fra ESI-fondene. I dette tilfælde er beslutningen om godkendelse betinget af, at forvaltningsmyndigheden har sikret sig, at den udvalgte private partner opfylder og varetager de samme forpligtelser som en støttemodtager i henhold til denne forordning.

3. Den private partner, der udvælges til at gennemføre operationen, kan blive udskiftet som støttemodtager under gennemførelsen, hvis det er påkrævet i henhold til vilkårene og betingelserne for det offentlig-private partnerskab eller finansieringsaftalen mellem den private partner og det finansieringsinstitut, der medfinansierer operationen. I dette tilfælde bliver den nye private partner eller det offentligretlige organ støttemodtageren, forudsat at forvaltningsmyndigheden har sikret sig, at den nye partner opfylder og varetager de samme forpligtelser som en støttemodtager i henhold til denne forordning.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 med henblik på at fastsætte supplerende regler for udskiftning af en støttemodtager og for de dermed forbundne forpligtelser.

5. Udskiftningen af en støttemodtager betragtes ikke som en ændring i ejendomsretten i henhold til artikel 71, stk. 1, litra b), hvis udskiftningen opfylder de gældende betingelser i nærværende artikels stk. 3 og i en delegerede retsakt vedtaget i medfør af nærværende artikels stk. 4.

Artikel 64

Støtte til OPP-operationer

1. I tilfælde af en OPP-operation, hvor støttemodtageren er et offentligretligt organ, kan udgifter under en OPP-operation, som er afholdt og betalt af den private partner, uanset artikel 65, stk. 2, anses som afholdt og betalt af en støttemodtager og medtages i en betalingsanmodning til Kommissionen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) støttemodtageren har indgået en OPP-aftale med en privat partner
- b) forvaltningsmyndigheden har verificeret, at de udgifter, som støttemodtageren har opgivet, er blevet betalt af den private partner, og at operationen er i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret, programmet og støttebetingelserne for operationen.

2. Betalinger til støttemodtagere, der foretages på grundlag af udgifter medtaget i en betalingsanmodning i overensstemmelse med stk. 1, indsættes på en spærret konto, der oprettes til dette formål i støttemodtagerens navn.

3. De midler, der indsættes på den i stk. 2 omhandlede spærrede konto, anvendes til betalinger i overensstemmelse med OPP-aftalen, herunder eventuelle betalinger i tilfælde af OPP-aftalens ophør.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 med henblik på at fastsætte de mindstekrav i OPP-aftaler, der er nødvendige for anvendelsen af undtagelsen i nærværende artikels stk. 1, herunder bestemmelser vedrørende OPP-aftalens ophør, og for at sikre et passende revisionsspor.

KAPITEL III

Udgifters støtteberettigelse og varighed

Artikel 65

Støtteberettigelse

1. Udgifters støtteberettigelse bestemmes på grundlag af nationale regler, medmindre der er fastsat specifikke regler i eller på grundlag af denne forordning eller de fondsspecifikke regler.

2. Udgifter er berettigede til støtte fra ESI-fondene, hvis de er afholdt af en støttemodtager og betalt mellem datoen for programmets forelæggelse for Kommissionen, dog senest den 1. januar 2014, og den 31. december 2023. Dertil kommer, at udgifter kun er berettigede til et bidrag fra ELFUL, hvis den relevante støtte rent faktisk udbetales af betalingsorganet mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2023.

3. Uanset stk. 2 er udgifterne under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet støtteberettigede fra den 1. september 2013.

4. For så vidt angår omkostninger, som refunderes i henhold til artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b) og c), skal de aktioner, som udgør grundlaget for refusionen, gennemføres mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2023.

5. Uanset stk. 4 skal startdatoen med hensyn til omkostninger, der refunderes på grundlag af artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b) og c), for aktioner under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet være 1. september 2013.

6. Operationer udvælges ikke til at modtage støtte fra ESI-fondene, hvis de fysisk er afsluttet eller fuldt ud gennemført, før ansøgningen om støtte under programmet er forelagt af støttemodtageren for forvaltningsmyndigheden, uanset om alle tilhørende betalinger er blevet foretaget af støttemodtageren.

7. Denne artikel tilsidesætter ikke bestemmelserne om støtteberettigelse for teknisk bistand på Kommissionen initiativ, jf. artikel 58.

8. Dette stykke finder anvendelse på operationer, som genererer nettoindtægter under gennemførelsen, og som ikke er omfattet af artikel 61, stk. 1-6.

De støtteberettigede udgifter til operationen, som skal medfinansieres af ESI-fondene, fratrækkes de nettoindtægter, der ikke er taget højde for på tidspunktet for godkendelse af operationen, og som direkte og udelukkende er genereret under gennemførelsen, senest ved den endelige betalingsanmodning, som forelægges af støttemodtageren. Hvis ikke alle omkostninger er berettiget til medfinansiering, fordeles nettoindtægterne proportionalt på de støtteberettigede og ikke-støtteberettigede dele af omkostningerne.

Nærværende stykke finder ikke anvendelse på:

- a) teknisk bistand
- b) finansielle instrumenter,
- c) tilbagebetalingspligtig bistand, der er omfattet af en forpligtelse til fuld tilbagebetaling
- d) priser
- e) operationer, som er underlagt statsstøtteregele
- f) operationer, hvortil den offentlige støtte har form af faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger, forudsat at der på forhånd er taget højde for nettoindtægterne
- g) operationer, der gennemføres under en fælles handlingsplan, forudsat at der på forhånd er taget højde for nettoindtægterne
- h) operationer, for hvilke støttebeløb eller -satser er defineret i bilag I til ELFUL-forordningen, eller
- i) operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede omkostninger ikke overstiger 50 000 EUR.

Med henblik på nærværende artikel og artikel 61 betragtes enhver betaling, som modtages af støttemodtageren, der stammer fra en konventionalbød som følge af et brud på en kontrakt mellem støttemodtageren og en tredjepart eller tredjeparter eller er sket som resultat af tilbagetrækning af et tilbud fra en tredjepart, der er udvalgt i overensstemmelse med reglerne for offentlige indkøb (depositum), ikke som en indtægt og fratrækkes ikke de støtteberettigede udgifter til operationen

9. Udgifter, der bliver støtteberettigede som følge af en ændring af et program, er først støtteberettigede fra datoen for forelæggelsen for Kommissionen af anmodningen om ændring eller, i tilfælde af anvendelse af artikel 96, stk. 11, fra ikrafttrædelsesdatoen for afgørelsen om ændring af programmet.

De fondsspecifikke regler for EHFF kan indeholde fravigelser fra første afsnit.

10. Som en undtagelse fra stk. 9 kan der i ELFUL-forordningen fastsættes særlige bestemmelser om datoen for støtteberettigelsens begyndelse.

11. En operation kan modtage støtte fra en eller flere ESI-fonde eller fra et eller flere programmer og fra andre EU-instrumenter, forudsat at den udgiftspost, der er medtaget i en betalingsanmodning om refusion fra en af ESI-fondene, ikke modtager støtte fra en anden fond eller et andet EU-instrument eller støtte fra samme fond under et andet program.

Artikel 66

Støtteformer

ESI-fondene anvendes til at yde støtte i form af tilskud, priser, tilbagebetalingspligtig bistand, finansielle instrumenter eller en kombination heraf.

Hvad angår tilbagebetalingspligtig bistand, skal støtte, der er tilbagebetalt til det organ, som gav bistanden, eller til en anden kompetent myndighed i medlemsstaten, opføres på en særskilt konto eller holdes adskilt med regnskabskoder og genanvendes til samme formål eller i overensstemmelse med programmets mål.

Artikel 67

Former for tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand

1. Der kan ydes tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand, i form af følgende:

- a) refusion af faktisk afholdte og betalte støtteberettigede udgifter samt eventuelle bidrag i form af naturalydelse og afskrivning
- b) standardsatser for enhedsomkostninger
- c) faste beløb, der ikke overstiger 100 000 EUR i offentligt bidrag
- d) finansiering efter en fast takst bestemt ved anvendelse af en procentsats på en eller flere nærmere afgrænsede udgiftskategorier.

De fondsspecifikke regler kan begrænse de former for tilskud eller tilbagebetalingspligtig bistand, som finder anvendelse på visse operationer.

2. Uanset stk. 1 kan der i EHFF-forordningen indføres supplerende former for tilskud og udregningsmetoder.

3. De muligheder, der er omhandlet i stk. 1, må kun kombineres, hvis hver mulighed dækker forskellige udgiftskategorier, eller hvis de anvendes til forskellige projekter, der udgør en del af en operation, eller til flere på hinanden følgende faser af en operation.

4. Hvis en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, gennemføres udelukkende gennem offentlige indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, finder kun stk. 1, første afsnit, litra a), anvendelse. Hvis det offentlige indkøb under en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, er begrænset til bestemte udgiftskategorier, kan alle de muligheder, der er omhandlet i stk. 1, finde anvendelse.

5. De beløb, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), fastlægges på en af følgende måder:

a) en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode baseret på:

i) statistiske data eller andre objektive oplysninger

ii) verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere eller

iii) anvendelse af individuelle støtteberettigedes sædvanlige bogføringspraksis

b) i overensstemmelse med reglerne for anvendelsen af tilsvarende standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation og støttemodtager

c) i overensstemmelse med reglerne for anvendelsen af tilsvarende standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation og støttemodtager

d) satser, der er fastsat ved denne forordning eller ved de fondsspecifikke regler.

e) specifikke metoder til bestemmelse af beløb, der er fastsat i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

6. Det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for hver enkelt operation, skal foreskrive, hvilken metode der skal anvendes til at bestemme operationens omkostninger og betingelserne for udbetaling af tilskuddet.

Artikel 68

Finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger og personaleudgifter i forbindelse med tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand

1. Hvis gennemførelsen af en operation giver anledning til indirekte omkostninger, kan de beregnes som en fast takst på en af følgende måder:

a) en fast takst på op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, forudsat at taksten beregnes på grundlag af en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode eller en metode, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation og støttemodtager

b) en fast takst på op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleudgifter uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning

c) en fast takst for de støtteberettigede direkte udgifter baseret på eksisterende metoder og tilsvarende takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation og støttemodtager.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om definitionen af den faste takst og metoderne i den forbindelse som omhandlet i første afsnit, litra c), i nærværende stykke.

2. For at fastsætte personaleudgifterne i forbindelse med gennemførelsen af en operation kan den relevante timetakst beregnes ved at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttopersonaleudgifter med 1 720 timer.

Artikel 69

Særlige regler for støtteberettigelse i forbindelse med tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand

1. Naturalydelser i form af levering af bygge- og anlægsarbejder, varer, tjenesteydelser og jord og fast ejendom, for hvilke ingen kontantbetalinger dokumenteret ved fakturaer eller dokumenter med en tilsvarende bevisværdi er foretaget, kan være støtteberettigede, på betingelse af at ESI-fondenes og programets regler for støtteberettigelse tillader det og at alle følgende kriterier er opfyldt:

a) den offentlige støtte, der er betalt til en operation, som omfatter naturalydelser, ikke overstiger de samlede støtteberettigede udgifter, eksklusivt bidrag i form af naturalydelser ved afslutningen af operationen

b) værdien af naturalydelser må ikke overstige de omkostninger, der normalt accepteres på det pågældende marked

c) værdien og leveringen af naturalydelserne skal kunne vurderes og verificeres af en uafhængig instans

d) drejer det sig om tilvejebringelse af jord eller fast ejendom, kan der med henblik på en lejekontrakt foretages en kontantbetaling af et nominelt beløb pr. år, som ikke må overstige en enkelt enhed af medlemsstatens valuta

e) drejer det sig om naturalydelser i form af ulønnet arbejde, skal værdien af det pågældende arbejde fastlægges under hensyntagen til verificeret tidsforbrug og vederlagssatsen for tilsvarende lønnet arbejde.

Værdien af jorden eller den faste ejendom i nærværende stykkes første afsnit, litra d), skal attesteres af en uafhængig, kvalificeret ekspert eller et behørigt bemyndiget offentligt organ, og den må ikke overstige den grænse, der er fastsat i stk. 3, litra b).

2. Afskrivningsomkostninger kan betragtes som støtteberettigede, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) programmets regler om støtteberettigelse giver mulighed for det.
- b) udgifterne dokumenteres behørigt ved hjælp af dokumentation med bevisværdi svarende til fakturaer for støtteberettigede udgifter, når de refunderes i den form, der er omhandlet i artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra a)
- c) udgifterne vedrører udelukkende operationens støtteperiode
- d) offentlige tilskud har ikke bidraget til erhvervelsen af de afskrevne aktiver.

3. Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra ESI-fondene og fra det støttebeløb, der er overført fra Samhørighedsfonden til CEF, som omhandlet i artikel 92, stk. 6.

- a) renter af gæld med undtagelse af tilskud, der gives i form af rentegodtgørelse eller tilskud til garantigebyrer
- b) køb af jord, der ikke er bebygget, og jord, der er bebygget, for et beløb, der overstiger 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende operation. For forlattede lokaliteter og lokaliteter, der tidligere har været brugt industrielt, og som omfatter bygninger, øges denne grænse til 15 %. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde kan en højere procentandel tillades i forbindelse med operationer, der vedrører miljøbevaring
- c) moms, medmindre den ikke kan blive tilbagebetalt i henhold til national momslovgivning.

Artikel 70

Operationers støtteberettigelse afhængigt af sted

1. Operationer støttet af ESI-fondene, jf. dog de undtagelser, der er omhandlet i stk. 2 og 3, og de fondsspecifikke regler, skal være placeret i programområdet.

2. Forvaltningsmyndigheden kan acceptere, at en operation gennemføres uden for programområdet, men inden for Unionen, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) operationen er til gavn for programområdet
- b) det samlede beløb, som tildeles under programmet til operationer, der er placeret uden for programområdet, overstiger ikke 15 % af støtten fra EFRU, Samhørighedsfonden og EHFF på prioritetsniveau eller 5 % af støtten fra ELFUL på programniveau
- c) overvågningsudvalget har godkendt den pågældende operation eller de pågældende operationstyper

d) myndighedernes forpligtelser vedrørende programmet med hensyn til forvaltning, kontrol og revision for så vidt angår operationen er opfyldt af de ansvarlige myndigheder for det program, hvorunder den pågældende operation støttes, eller de indgår aftaler med myndighederne i det område, hvor operationen gennemføres.

3. For operationer vedrørende teknisk bistand eller pr-aktiviteter kan der afholdes udgifter uden for Unionen, forudsat at de forpligtelser, der er fastlagt i stk. 2, litra a), og betingelserne med hensyn til forvaltning, kontrol og revision for så vidt angår operationen er opfyldt.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde, og stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på operationer støttet af ESF.

Artikel 71

Operationers varighed

1. En operation, som omfatter investeringer i infrastruktur eller produktive investeringer, tilbagebetaler bidraget fra ESI-fondene, hvis den i de første fem år efter den endelige betaling til støttemodtageren eller inden den frist, der er fastsat i statsstøttereglerne, hvis det er relevant, udsættes for et af følgende forhold:

- a) ophør eller flytning af en produktionsaktivitet uden for programområdet
- b) en ændring i ejendomsretten til et infrastrukturelement, som giver en virksomhed eller et offentligt organ en uretmæssig fordel
- c) en væsentlig ændring, der berører dens art, mål eller gennemførelsesvilkår, som ville føre til underminering af operationens oprindelige mål.

Uberettiget udbetalte beløb i forbindelse med operationen inddrives af medlemsstaten i forhold til den periode, for hvilken kravene ikke er blevet opfyldt.

Medlemsstaterne kan reducere den frist, der er fastsat i første afsnit, til tre år i tilfælde af opretholdelse af investeringer foretaget eller stillinger oprettet af SMV'er.

2. En operation, som omfatter investeringer i infrastruktur eller produktive investeringer, tilbagebetaler bidraget fra ESI-fondene, hvis den produktive aktivitet i de første 10 år efter den endelige betaling til støttemodtageren udsættes for flytning uden for Unionen, undtagen hvor støttemodtageren er en SMV. Såfremt bidraget fra ESI-fondene har form af statsstøtte, erstattes perioden på 10 år af den frist, som er gældende i henhold til statsstøttereglerne.

3. Operationer, der støttes af ESF, og operationer, der støttes af de andre ESI-fonde, og som ikke er investeringer i infrastruktur og produktive investeringer, tilbagebetaler kun bidrag fra fonden, hvis de er underlagt en forpligtelse til opretholdelse af investeringer efter de gældende statsstøtteregler, og hvis de udsættes for et ophør af en produktionsaktivitet inden for det tidsrum, der er fastsat i nævnte regler.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på bidrag til eller fra finansielle instrumenter eller på operationer, der udsættes for et ophør af produktionsaktivitet, der skyldes en konkurs, i forbindelse med hvilken der ikke er begået svigagtige handlinger.

5. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på fysiske personer, der modtager investeringsstøtte, og som, efter at investeringsoperationen er fuldført, bliver berettiget til støtte og modtager støtte i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013, hvis den pågældende investering er direkte knyttet til en type aktivitet, der er anerkendt som værende berettiget til støtte fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globalisering.

AFSNIT VIII

FORVALTNING OG KONTROL

KAPITEL I

Forvaltnings- og kontrolsystemer

Artikel 72

Generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

Forvaltnings- og kontrolsystemer skal i overensstemmelse med artikel 4, stk. 8, omfatte:

- a) en beskrivelse af de funktioner, der udføres af de enkelte organer, som er involveret i forvaltning og kontrol, og fordeling af funktionerne inden for hvert organ
- b) overholdelse af princippet om adskillelse af funktioner mellem og inden for sådanne organer
- c) procedurer til sikring af, at de udgifter, der anmeldes, er korrekte og formelt rigtige
- d) it-systemer til regnskabsføring, oplagring og overførsel af finansielle data og data om indikatorer med henblik på overvågning og rapportering
- e) rapporterings- og overvågningssystemer, når det ansvarlige organ uddelegerer udførelse af opgaver til et andet organ
- f) ordninger for revision af forvaltnings- og kontrolsystemernes funktion
- g) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor

- h) forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder, herunder svig, og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, inkl. eventuelle morarenter.

Artikel 73

Ansvar i forbindelse med delt forvaltning

I overensstemmelse med principperne om delt forvaltning har medlemsstaterne og Kommissionen ansvar for forvaltning af og kontrol med programmerne i overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder, der er fastlagt i denne forordning, og i de fondsspecifikke regler.

Artikel 74

Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Medlemsstaterne opfylder deres forvaltnings-, kontrol- og revisionsforpligtelser og påtager sig det deraf følgende ansvar som fastsat i reglerne om delt forvaltning i finansforordningen og i de fondsspecifikke regler.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer for programmerne er etableret i henhold til de fondsspecifikke regler, og at disse systemer fungerer effektivt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive ordninger for undersøgelse af klager vedrørende ESI-fondene. Anvendelsesområdet, reglerne og procedurerne vedrørende sådanne ordninger er medlemsstaternes ansvar i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer. Medlemsstaterne undersøger efter Kommissionens anmodning klager indgivet til Kommissionen, som hører under anvendelsesområdet for deres ordninger. Medlemsstaterne underretter efter anmodning Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser.

4. Al officiel udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen foregår med brug af et elektronisk dataudvekslingssystem. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger de vilkår og betingelser, som det elektroniske dataudvekslingssystem skal overholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

KAPITEL II

Kommissionens beføjelser og ansvarsområder

Artikel 75

Kommissionens beføjelser og ansvarsområder

1. Kommissionen sikrer sig på grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder oplysninger om udpegelse af organer, som er ansvarlige for forvaltning og kontrol, dokumenter, som hvert år fremlægges af disse udpegede organer i overensstemmelse med finansforordningens artikel 59, stk. 5, kontrolrapporter, årlige gennemførelsesrapporter og revisioner foretaget af nationale organer og EU-organer, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler, og at disse systemer fungerer effektivt under gennemførelsen af programmerne.

2. Tjenestemænd ved Kommissionen eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter kan på betingelse af, at den kompetente nationale myndighed gives mindst 12 arbejdsdages varsel herom, med undtagelse af hastesager, foretage revisioner eller kontrol på stedet. Kommissionen overholder proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til behovet for at undgå uberettiget overlappning af revisioner eller kontroller foretaget af medlemsstaterne, risikoniveauet for EU-budgettet og behovet for at minimere de administrative byrder for støttemodtagerne i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. Sådanne revisioner eller kontroller kan bl.a. omfatte verificering af, om forvaltnings- og kontrolsystemerne i et program eller en del heraf eller i operationer fungerer effektivt og vurdering af, om den finansielle forvaltning af operationer eller programmer er forsvarlig. Medlemsstatens embedsmænd eller bemyndigede repræsentanter kan deltage i sådanne revisioner eller kontroller.

Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter, der har den behørig beføjelse til at foretage revision eller kontrol på stedet, skal have adgang til alle nødvendige fortegnelser, dokumenter og metadata, uanset hvilket medium de er lagret på, vedrørende operationer støttet af ESIfondene eller forvaltnings- og kontrolsystemerne. Medlemsstaterne udleverer genparter af disse fortegnelser, dokumenter og metadata til Kommissionen efter anmodning.

Beføjelserne fastsat i dette stykke berører ikke anvendelsen af nationale bestemmelser, ifølge hvilke visse handlinger er forbeholdt myndighedspersoner, der er specifikt udpeget efter national lov. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter deltager bl.a. ikke i besøg på privat bopæl eller formel udspørgning af personer inden for rammerne af national lovgivning. Disse tjenestemænd og repræsentanter skal dog have adgang til de oplysninger, der således tilvejebringes, uden at tilsidesætte nationale domstoles kompetencer og under fuld overholdelse af de berørte retssubjekters grundlæggende rettigheder.

3. Kommissionen kan kræve, at en medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, eller at udgifterne er korrekte, i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

AFSNIT IX

FINANSIEL FORVALTNING, GENNEMGANG OG GODKENDELSE AF REGNSKABER OG FINANSIELLE KORREKTIONER, FRIGØRELSE

KAPITEL I

Finansiel forvaltning

Artikel 76

Budgetforpligtelser

Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med de enkelte programmer indgås i årlige rater for hver fond i perioden mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2020. Budgetforpligtelserne vedrørende resultatreserven i hvert program foretages separat fra den øvrige tildeling til programmet.

Kommissionens afgørelse om vedtagelse af et program udgør en finansieringsafgørelse, jf. finansforordningens artikel 84 og når den er meddelt den pågældende medlemsstat, udgør den en retlig forpligtelse i finansforordningens forstand.

For hvert program følger budgetforpligtelser vedrørende første rate efter Kommissionens vedtagelse af programmet.

Budgetforpligtelserne vedrørende de efterfølgende rater indgås af Kommissionen inden den 1. maj hvert år på grundlag af den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel, undtagen hvis finansforordningens artikel 16, finder anvendelse.

Ved anvendelse af resultatrammen i overensstemmelse med artikel 22, og hvor delmål for prioriteter ikke er nået, frigør Kommissionen om nødvendigt de tilsvarende bevillinger, der er forpligtet til de pågældende programmer som del af resultatreserven, og gør dem tilgængelige igen for de programmer, for hvilke tildelingen er blevet forhøjet som følge af en ændring godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 5.

Artikel 77

Fælles regler for betalinger

1. Kommissionens betalinger af bidraget fra ESIfondene til hvert enkelt program foretages i overensstemmelse med budgetbevillingerne, forudsat at der er midler til rådighed. Hver betaling opføres under den tidligst indgåede budgetforpligtelse for den pågældende fond.

2. Betalinger, der er knyttet til resultatreservens forpligtelser, gennemføres ikke før den endelige tildeling af resultatreserven, jf. artikel 22, stk. 3 og 4.

3. Betalingerne tager form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af den endelige saldo.

4. Hvad angår støtteformer i henhold til artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), samt artikel 68 og 69 betragtes udgifter, der er beregnet på det relevante grundlag, som støtteberettigede udgifter.

Artikel 78

Fælles regler for beregning af mellemliggende betalinger og betaling af den endelige saldo

De fondsspecifikke regler skal indeholde bestemmelser om beregning af det beløb, der refunderes som mellemliggende betalinger, og den endelige saldo. Dette beløb beregnes ved anvendelsen af den specifikke medfinansieringssats, der gælder for den støtteberettigede udgift.

Artikel 79

Betalingsanmodninger

1. Den specifikke procedure for betalingsanmodninger i forbindelse med hver ESIfond og de oplysninger, der skal gives i den forbindelse, fastlægges i de fondsspecifikke regler.

2. Betalingsanmodningen, der skal forelægges Kommissionen, skal give alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan opstille et regnskab, jf. artikel 68, stk. 3, i finansforordningen.

Artikel 80

Anvendelse af euroen

Beløbene i medlemsstaternes fremlagte programmer, udgiftsoverslag, udgiftsoversigter, betalingsanmodninger, regnskaber og udgifter angivet i de årlige og endelige rapporter om gennemførelsen udtrykkes i euro.

Artikel 81

Betaling af første forfinansiering

1. Efter at Kommissionen har truffet afgørelse om vedtagelse af programmet, betaler Kommissionen et første forfinansieringsbeløb for hele programmeringsperioden. Dette første forfinansieringsbeløb betales i rater efter de budgetmæssige behov. Raternes størrelse fastlægges i de fondsspecifikke regler.

2. Den første forfinansiering må kun anvendes til betalinger til støttemodtagerne som led i gennemførelsen af programmet. Den stilles straks til rådighed for det ansvarlige organ til dette formål.

Artikel 82

Udligning af første forfinansiering

Det beløb, der er udbetalt som første forfinansiering, skal være udlignet fuldstændigt i Kommissionens regnskab, senest når programmet afsluttes.

Artikel 83

Afbrydelse af betalingsfristen

1. Betalingsfristen for en mellemliggende betalingsanmodning kan afbrydes af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i finansforordningen i en periode på højst seks måneder, hvis:

- a) der efter oplysninger fra et nationalt revisionsorgan eller EU-revisionsorgan er en klar begrundet mistanke om, at der er alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemet
- b) den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede skal foretage supplerende verificering som følge af oplysninger, som den anvisningsberettigede har modtaget, og hvorved han bliver opmærksom på, at der til udgifterne i en betalingsanmodning knytter sig en uregelmæssighed med alvorlige finansielle konsekvenser
- c) et af de dokumenter, der kræves i henhold til finansforordningens artikel 59, stk. 5, ikke er forelagt.

Medlemsstaten kan aftale en forlængelse af afbrydelsesperioden på yderligere tre måneder.

De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte et specifikke grundlag for afbrydelse af betalinger i tilknytning til manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den manglende overholdelse.

2. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede begrænser afbrydelsen til den del af udgifterne, som er omfattet af den betalingsanmodning, der er berørt af de i stk. 1, første afsnit, omhandlede elementer, medmindre det er umuligt at identificere den berørte del af udgifterne. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede underretter straks medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden om årsagen til afbrydelsen og beder dem skriftligt om at rette op på situationen. Afbrydelsen bringes til ophør af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, så snart de fornødne foranstaltninger er truffet.

KAPITEL II

Gennemgang og godkendelse af regnskaber

Artikel 84

Frist for Kommissionens gennemgang og godkendelse af regnskaber

Senest den 31. maj i året efter afslutningen af et regnskabsår anvender Kommissionen i henhold til finansforordningens artikel 59, stk. 6, procedurer for gennemgang og godkendelse af regnskaberne og underretter medlemsstaten om hvorvidt den godkender, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

KAPITEL III

Finansielle korrektioner

Artikel 85

Kommissionens finansielle korrektioner

1. Kommissionen foretager finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af EU-bidraget til et program og foretage inddrivelse fra medlemsstaten for at udelukke udgifter, som overtræder gældende ret, fra EU-støtte.

2. En overtrædelse af gældende ret medfører kun en finansiell korrektion i forbindelse med udgifter, som er blevet anmeldt til Kommissionen, og hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) overtrædelsen har påvirket det ansvarlige organs valg af en operation til at modtage støtte fra ESI-fondene, eller der er i tilfælde, hvor det på grund af overtrædelsens art ikke er muligt at bevise denne virkning, begrundet risiko for, at overtrædelsen har haft en sådan virkning
- b) overtrædelsen har påvirket størrelsen af de udgifter, som er anmeldt med henblik på refusion fra EU-budgettet, eller der er i tilfælde, hvor det på grund af overtrædelsens art ikke er muligt at sætte tal på dens finansielle virkning, begrundet risiko for, at overtrædelsen har haft en sådan virkning.

3. Når Kommissionen fastsætter en finansiel korrektion, jf. stk. 1, overholder den proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til arten og grovheden af overtrædelsen af gældende ret og de finansielle virkninger for EU-budgettet. Kommissionen holder Europa-Parlamentet underrettet om afgørelser vedrørende anvendelse af finansielle korrektioner.

4. Kriterier og procedurer for anvendelse af finansielle korrektioner fastsættes i de fondsspecifikke regler.

KAPITEL IV

Frigørelse

Artikel 86

Principper

1. Alle programmer underlægges en frigørelsesprocedure, der fastlægges ud fra, at beløb knyttet til en forpligtelse, som ikke er omfattet af forfinansiering eller af en betalingsanmodning inden for en nærmere fastsat periode, herunder enhver betalingsanmodning, som helt eller delvist er omfattet af en afbrydelse af betalingsfristen eller en suspension af betalinger, frigøres.

2. Forpligtelsen vedrørende periodens sidste år frigøres i overensstemmelse med de regler, der skal følges med henblik på afslutning af programmerne.

3. De fondsspecifikke regler skal indeholde præcise bestemmelser om anvendelse af frigørelsesreglen for hver enkelt ESF-fond.

4. Den del af forpligtelserne, som stadig er åben, frigøres, hvis nogle af de dokumenter, der kræves til afslutningen, ikke er forelagt for Kommissionen inden de frister, der er fastsat i de fondsspecifikke regler.

5. Budgetforpligtelser vedrørende resultatreserven er kun omfattet af den i stk. 4 omtalte frigørelsesprocedure.

Artikel 87

Undtagelse fra frigørelsen

1. Det beløb, frigørelsen berører, nedsættes med beløb svarende til den del af budgetforpligtelsen, for hvilken:

- a) operationerne er suspenderet af en retslig procedure eller en rekurs med opsættende virkning, eller
- b) det ikke har været muligt at forelægge en betalingsanmodning som følge af force majeure, der i væsentlig grad berører gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure i henhold til første afsnit, litra b), skal påvise dens direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

I forbindelse med første afsnit, litra a) og b) kan der anmodes om nedsættelse én gang, hvis suspensionen eller force majeure-forholdet har varet i højst et år, eller et antal gange svarende til varigheden af force majeure-forholdet eller antallet af år mellem datoen for den retlige eller administrative beslutning om at suspendere gennemførelsen af operationen og datoen for den endelige retlige eller administrative beslutning.

2. Senest den 31. januar sender medlemsstaten Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), for det beløb, der anmeldes ved udgangen af foregående år.

Artikel 88

Procedure

1. Kommissionen underretter medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden i god tid, når der er risiko for anvendelse af frigørelsesreglen i artikel 86.

2. På grundlag af de oplysninger, Kommissionen har modtaget pr. 31. januar, underretter den medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden om frigørelsesbeløbet på grundlag af disse oplysninger.

3. Medlemsstaten har to måneder til at godkende frigørelsesbeløbet eller fremsætte sine bemærkninger.

4. Senest den 30. juni forelægger medlemsstaten Kommissionen en revideret finansieringsplan, der for det pågældende finansår afspejler det nedsatte støttebeløb for en eller flere prioriteter under programmet under hensyntagen til fordelingen efter fond og regionskategori, hvis det er relevant. Hvis en sådan forelæggelse ikke finder sted, reviderer Kommissionen finansieringsplanen ved at reducere bidraget fra ESF-fondene for det pågældende finansår. Denne reduktion fordeles forholdsmæssigt på hver prioritet.

5. Kommissionen ændrer ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgørelsen om vedtagelse af programmet senest den 30. september.

TREDJE DEL

GENERELLE BESTEMMELSER FOR EFRU, ESF OG SAMHØRIGHEDSFONDEN

AFSNIT I

MÅLSÆTNINGER OG FINANSIEL RAMME

KAPITEL I

Mission, mål og geografisk dækning af støtte

Artikel 89

Mission og mål

1. Fondene bidrager til at udvikle og fortsætte EU-indsatsen for at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i overensstemmelse med artikel 174 i TEUF.

Foranstaltninger, der støttes af fondene, bidrager også til at realisere EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

2. Med henblik på missionen i stk. 1 forfølges følgende mål:

- a) investeringer i vækst og beskæftigelse i medlemsstaterne og regionerne (støttes af alle fondene) og
- b) europæisk territorialt samarbejde (støttes af EFRU).

Artikel 90

Målet om investeringer i vækst og beskæftigelse

1. Strukturfondene støtter målet om investeringer i vækst og beskæftigelse i alle regioner på niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske territoriale enheder ("NUTS 2-regioner"), jf. forordning (EF) nr. 1059/2003, ændret ved forordning (EF) nr. 105/2007.

2. Midlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse fordeles blandt følgende tre kategorier af NUTS 2-regioner:

- a) mindre udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er mindre end 75 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27
- b) overgangsregioner, hvis BNP pr. indbygger er mellem 75 % og 90 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27
- c) mere udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er over 90 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27.

Klassificeringen af regioner i en af de tre kategorier afgrænses på grundlag af, hvordan den enkelte regions BNP pr. indbygger, målt i købekraftspariteter (KKP) og beregnet på grundlag af EU-tal for perioden 2007-2009, relaterer sig til det gennemsnitlige BNP i EU-27 i samme referenceperiode.

3. Samhørighedsfonden støtter de medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger, målt i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af EU-tal for perioden 2008-2010, er mindre end 90 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27 i samme referenceperiode.

De medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden i 2013, men hvis nominelle BNI pr. indbygger overstiger 90 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27, beregnet i henhold til første afsnit, modtager støtte fra Samhørighedsfonden på særlig overgangsbasis.

4. Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt med en liste over de regioner, der opfylder kriterierne

for de tre regionskategorier omhandlet i stk. 2, og de medlemsstater, der opfylder kriterierne i stk. 3. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

5. I 2016 revurderer Kommissionen, hvorvidt medlemsstaterne er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, på grundlag af Unionens BNI-tal for perioden 2012-2014 for EU-27. De medlemsstater, hvis nominelle BNI pr. indbygger falder under 90 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27, bliver for første gang berettigede til støtte fra Samhørighedsfonden, og de medlemsstater, der var støtteberettigede i forhold til Samhørighedsfonden, og hvis nominelle BNP pr. indbygger overstiger 90 %, mister deres støtteberettigelse og modtager støtte fra Samhørighedsfonden på særlig overgangsbasis.

KAPITEL II

Finansiell ramme

Artikel 91

Midler til økonomisk, social og territorial samhørighed

1. De midler til økonomisk, social og territorial samhørighed, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser i perioden 2014-2020, er på 322 145 694 739 EUR i 2011-priser i overensstemmelse med den årlige fordeling, der fremgår af bilag VI, hvoraf 325 145 694 739 EUR udgør de samlede midler, der er afsat til EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, og 3 000 000 000 EUR udgør en specifik tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Med henblik på programmering og efterfølgende optagelse i Unionens almindelige budget indkøres midler til økonomisk, social og territorial samhørighed med 2 % om året.

2. Kommissionen vedtager i form af gennemførelsesretsakter en afgørelse om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorialt samarbejde og den årlige fordeling af midler fra den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet pr. medlemsstat, sammen med listen over støtteberettigede regioner, i overensstemmelse med de kriterier og den metode, der er fastsat i henholdsvis bilag VII og VIII, jf. dog nærværende artikels stk. 3 og artikel 92, stk. 8.

3. 0,35 % af de samlede midler afsættes efter fradrag af støtten til CEF som omhandlet i artikel 92, stk. 6, og til bistanden til de socialt dårligst stillede i henhold til artikel 92, stk. 7, til teknisk bistand på Kommissionens initiativ.

Artikel 92

Midler til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og til målet om europæisk territorialt samarbejde

1. Midlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse udgør 96,33 % af de samlede midler (dvs. i alt 313 197 435 409) og fordeles således:

- a) 52,45 % (dvs. i alt 164 279 015 916 EUR) til mindre udviklede regioner

- b) 10,24 % (dvs. i alt 32 084 931 311 EUR) til overgangsregioner
- c) 15,67 % (dvs. i alt 49 084 308 755 EUR) til mere udviklede regioner
- d) 21,19 % (dvs. i alt 66 362 384 703 EUR) til medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden
- e) 0,44 % (dvs. i alt 1 386 794 724 EUR) som supplerende støtte til regioner i den yderste periferi, der er fastlagt i artikel 349 i TEUF, og de NUTS 2-regioner, der opfylder kriterierne i artikel 2 i protokol 6 til tiltrædelsesakten af 1994.

2. Ud over de beløb, der er fastsat i artikel 91 og i nærværende artikels stk. 1, skal et yderligere beløb på henholdsvis 94 200 000 EUR og 92 400 000 EUR stilles til rådighed for årene 2014 og 2015 som anført under "Yderligere justeringer" i bilag VII. Disse beløb skal fastsættes i Kommissionens afgørelse som omhandlet i artikel 91, stk. 2.

3. I 2016 skal Kommissionen i sin tekniske justering for 2017, i overensstemmelse med artikel 4 og 5 i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013, revidere de samlede tildelinger under målet om "investeringer i vækst og beskæftigelse" for hver medlemsstat for 2017-2020 og anvende den tildelingsmetode, som er defineret i punkt 1-16 i bilag VII, på grundlag af de seneste statistikker, der er til rådighed på det tidspunkt, og på grundlag af en sammenligning for de medlemsstater, for hvilke der er fastsat et loft, mellem det kumulerede nationale BNP for årene 2014-2015 og det kumulerede nationale BNP for samme periode som anslået i 2012, i overensstemmelse med punkt 21 i bilag VII. Hvis der er en kumulativ afvigelse på mere end +/- 5 % mellem de reviderede bevillinger og de samlede bevillinger, skal de samlede bevillinger tilpasses tilsvarende. I overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 skal de nødvendige justeringer fordeles ligeligt over årene 2017-2020, og de tilsvarende lofter i den finansielle ramme ændres i overensstemmelse hermed. Den samlede nettoeffekt af justeringerne, såvel positiv som negativ, må ikke overstige 4 000 000 000 EUR. Efter den tekniske justering vedtager Kommissionen i form af gennemførelsesretsakter en afgørelse om en revideret årlig fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat.

4. For at sikre at der er tilstrækkelige investeringer, der rettes mod ungdomsbeskæftigelse, arbejdstageres mobilitet, viden, social inklusion og bekæmpelse af fattigdom, skal den andel af strukturfondenes midler, som er tilgængelige til programmering af operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, som tildeles ESF i hver enkelt medlemsstat, ikke være lavere end den tilsvarende ESF-andel for den medlemsstat, som fastlagt i de operationelle programmer under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse i programmeringsperioden 2007-2013. Til denne andel skal føjes et ekstra beløb for hver medlemsstat, som fastlægges i overensstemmelse med metoden i bilag IX, for at sikre, at ESF's andel i procent af de samlede kombinerede midler til fondene på EU-plan, uden

støtte fra Samhørighedsfonden til transportinfrastruktur under CEF som omhandlet i stk. 6, og støtte fra strukturfondene til bistand til de socialt dårligst stillede som omhandlet i stk. 7, i medlemsstaterne, ikke er mindre end 23,1 %. Investeringer fra ESF til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet anses med henblik på nærværende stykke for at udgøre en andel af de strukturfondsmidler, der tildeles ESF.

5. Midlerne til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet udgør 3 000 000 000 EUR fra den særlige tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og mindst 3 000 000 000 EUR fra ESF's målrettede investeringer.

6. Støtten fra Samhørighedsfonden, der skal overføres til CEF, udgør 10 000 000 000 EUR. Den skal bruges til transportinfrastrukturprojekter i tråd med forordning (EU) nr. 1316/2013, udelukkende i de medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden.

Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af de beløb, der skal overføres fra hver medlemsstats samhørighedsfondstildeling til CEF, fastlagt på et pro rata-grundlag, for hele perioden. Hver medlemsstats samhørighedsfondstildeling nedsættes i overensstemmelse hermed.

De årlige bevillinger svarende til støtten fra Samhørighedsfonden, der er omhandlet i første afsnit, opføres på de relevante budgetposter for CEF fra budgetproceduren 2014.

Det beløb, der er overført fra Samhørighedsfonden til CEF, som omhandlet i først afsnit, skal gennemføres ved særlige indkaldelser, der skal iværksættes for projekter, der gennemfører hovednet, eller for projekter og horisontale aktiviteter, der er udpeget i del I i bilag I til forordning (EU) nr. 1316/2013.

Regler gældende for transportsektoren under forordning (EU) nr. 1316/2013 finder anvendelse på de særlige indkaldelser, der er nævnt i fjerde afsnit. Indtil den 31. december 2016 skal udvælgelsen af støtteberettigede projekter overholde lofterne for nationale tildelinger fra Samhørighedsfonden. Pr. 1. januar 2017 skal midler overført til CEF, som ikke er afsat til et transportinfrastrukturprojekt, stilles til rådighed for alle medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, til finansiering af transportinfrastrukturprojekter i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1316/2013.

For at støtte medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, men som kan komme ud for vanskeligheder med at udforme projekter, som har nået en tilstrækkelig modenhedsgrad og/eller kvalitet, og som har en tilstrækkelig merværdi for Unionen, fokuseres der navnlig på programstøtteaktioner med henblik på at styrke den institutionelle kapacitet og effektiviteten af den offentlige forvaltning og de offentlige tjenester i forbindelse med udvikling og gennemførelse af projekter, som er opført i del I i bilag I til forordning

(EU) nr. 1316/2013. For at sikre den størst mulige udnyttelse af de overførte midler i alle medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, kan Kommissionen iværksætte supplerende indkaldelser af forslag.

7. Støtten fra strukturfondene til bistand til de socialt dårligst stillede under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse udgør ikke under 2 500 000 000 EUR og kan forhøjes med op til 1 000 000 000 EUR ved yderligere støtte, hvis medlemsstaterne træffer beslutning herom på frivilligt grundlag.

Kommissionen vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af de beløb, der skal overføres fra hver medlemsstats strukturfondstildeling til støtte til de dårligst stillede for hele perioden. De enkelte medlemsstaters strukturfondstildeling reduceres tilsvarende på grundlag af en pro rata-nedsættelse efter regionskategori.

De årlige bevillinger svarende til støtten fra strukturfondene, der er omhandlet i første afsnit, opføres på de relevante budgetposter for instrumentet om bistand til de socialt dårligst stillede fra og med regnskabsåret 2014.

8. 330 000 000 EUR af strukturfondsmidlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse tildeles nyskabende foranstaltninger direkte eller indirekte forvaltet af Kommissionen inden for området bæredygtig byudvikling.

9. Midlerne til målet om europæisk territorielt samarbejde udgør 2,75 % af de samlede midler, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra fondene i perioden 2014-2020 (dvs. i alt 8 948 259 330 EUR).

10. Med henblik på nærværende artikel, artikel 18, 91, 93, 95, 99, 120, bilag I og bilag X i nærværende forordning, artikel 4 i EFRU-forordningen, artikel 4 og artikel 16-23 i ESF-forordningen, artikel 3, stk. 3, i ETS-forordningen, betragtes regionen i den yderste periferi Mayotte som en NUTS 2-region, der hører under kategorien af mindre udviklede regioner. Med henblik på artikel 3, stk. 1 og 2, i ETS-forordningen betragtes regionerne Mayotte og Saint-Martin som NUTS 3-regioner.

Artikel 93

Ikke-overførbare midler mellem regionskategorier

1. De samlede bevillinger, der er fordelt mellem de enkelte medlemsstater for så vidt angår mindre udviklede regioner, overgangsregioner og mere udviklede regioner, må ikke overføres mellem disse regionskategorier.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen under behørigt begrundede omstændigheder, der er knyttet til gennemførelsen af et eller flere tematiske mål, acceptere forslag fra en medlemsstat i dens første forelæggelse af partnerskabsaftalen eller under behørigt begrundede omstændigheder, på tidspunktet for tildeling af

resultatreserven, i en omfattende revision af partnerskabsaftalen om at overføre op til 3 % af den samlede bevilling for en kategori af regioner til andre regionskategorier.

Artikel 94

Ikke-overførbare midler mellem mål

1. De samlede bevillinger, der er fordelt mellem de enkelte medlemsstater for så vidt angår målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorielt samarbejde, må ikke overføres mellem disse mål.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen med henblik på at værne om fondenes effektive bidrag til de missioner, der er nævnt i artikel 89, stk. 1, under behørigt begrundede omstændigheder, og på den i stk. 3 fastsatte betingelse, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt acceptere et forslag fra en medlemsstat ved dennes første forelæggelse af partnerskabsaftalen om at overføre en del af dens bevillinger fra målet om europæisk territorielt samarbejde til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse.

3. Andelen af målet om et europæisk territorielt samarbejde i den medlemsstat, der forelægger det i stk. 2 nævnte forslag, må ikke være mindre end 35 % af de samlede bevillinger til den pågældende medlemsstat i forbindelse med målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorielt samarbejde og må efter overførsel ikke være mindre end 25 % af dette samlede beløb.

Artikel 95

Additionalitet

1. I denne artikel og i bilag X forstås ved:

- 1) "faste bruttoinvesteringer": alle residente producenters anskaffelser minus afhændelser af faste aktiver i en given periode, plus visse tillæg til værdien af ikke-producerede aktiver, tilvejebragt gennem en producents eller institutionelle enheders produktive aktivitet, som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 ⁽¹⁾
- 2) "faste aktiver": materielle eller immaterielle aktiver, der er resultatet af produktionsprocesser og anvendes flere gange eller permanent i andre produktionsprocesser i over ét år
- 3) "offentlig forvaltning og service": samtlige institutionelle enheder, som foruden deres politiske ansvar og deres rolle med hensyn til økonomisk regulering leverer hovedsagelig ikke-markedsmæssige tjenester (eventuelt varer) til individuelt eller kollektivt forbrug og omfordeler indkomst og formue.
- 4) "offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter": faste bruttoinvesteringer foretaget af den offentlige forvaltning

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabsystem i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1).

2. Støtte fra fondene til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse må ikke erstatte en medlemsstats offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter.

3. Medlemsstaterne opretholder for perioden 2014-2020 et niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, som i gennemsnit pr. år er mindst lig med det referenceniveau, der er fastsat i partnerskabsaftalen.

Ved fastsættelsen af det i første afsnit nævnte referenceniveau tager Kommissionen og medlemsstaterne hensyn til de almindelige makroøkonomiske betingelser og særlige eller ekstraordinære omstændigheder, såsom privatiseringer, et ekstraordinært niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter for en medlemsstat i programmeringsperioden 2007-2013 og udviklingen af andre indikatorer for offentlige investeringer. De tager ligeledes hensyn til ændringer i de nationale tildelinger fra fondene sammenlignet med perioden 2007-2013.

4. Verificering af, om det niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, som er blevet bibeholdt i perioden, må kun finde sted i de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner mindst omfatter 15 % af den samlede befolkning.

I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner mindst omfatter 65 % af den samlede befolkning, foretages verificeringen på nationalt plan.

I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner omfatter mere end 15 % og mindre end 65 % af den samlede befolkning, foretages verificeringen på nationalt og regionalt plan. Med henblik herpå skal medlemsstaterne give Kommissionen oplysninger om udgifterne i de mindre udviklede regioner og overgangsregionerne på hvert trin i verificeringsprocessen.

5. Verificeringen af, om det niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, som er blevet bibeholdt, foretages, når partnerskabsaftalen forelægges ("forudgående verificering"), i 2018 ("midtvejsverificering") og i 2022 ("efterfølgende verificering").

De nærmere bestemmelser om verificering af additionalitet er fastsat i punkt 2 i bilag X.

6. Hvis Kommissionen ved den efterfølgende verificering fastslår, at en medlemsstat ikke har bibeholdt det niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, som er fastsat i partnerskabsaftalen og som fastsat i bilag X, kan Kommissionen, afhængigt af omfanget af den manglende overholdelse, foretage en finansiel korrektion ved at vedtage en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Når der træffes beslutning om, hvorvidt der skal foretages en finansiel korrektion, tager Kommissionen hensyn til, om medlemsstatens økonomiske situation har

ændret sig væsentligt siden midtvejsverificeringen. De nærmere bestemmelser om satser for finansiel korrektion er fastsat i punkt 3 i bilag X.

7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde.

AFSNIT II

PROGRAMMERING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser om fondene

Artikel 96

Indhold i, vedtagelse og ændring af operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse

1. Et operationelt program omfatter prioritetsakser. En prioritetsakse skal vedrøre én fond og én regionskategori, bortset fra Samhørighedsfonden, og svare til et tematisk mål, jf. dog artikel 59, og omfatte en eller flere investeringsprioriteter under det tematiske mål i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. En prioritetsakse kan, hvor det er hensigtsmæssigt, og for at øge dets virkninger og effektivitet gennem en tematisk sammenhængende integreret tilgang:

- a) vedrøre mere end én regionskategori
- b) kombinere en eller flere supplerende investeringsprioriteter fra EFRU, Samhørighedsfonden og ESF under ét tematisk mål
- c) i behørigt begrundede tilfælde kombinere én eller flere supplerende investeringsprioriteter fra forskellige tematiske målsætninger for at opnå det maksimale bidrag til prioritetsaksen
- d) for ESF's vedkommende kombinere investeringsprioriteter fra forskellige tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 8)-11), for at lette deres bidrag til andre prioritetsakser og med henblik på at gennemføre social innovation og tværnationalt samarbejde.

Medlemsstaterne kan kombinere to eller flere af mulighederne i litra a)-d).

2. Et operationelt program skal bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og til opnåelse af økonomisk, social og territorial samhørighed og indeholder:

- a) en begrundelse for valget af tematiske mål, modsvarende investeringsprioriteter og finansielle tildelinger under henvisning til partnerskabsaftalen, som bygger på identifikation af regionale og, hvor det er relevant, nationale behov, herunder behovene for at imødegå de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i henhold

til artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF og under hensyntagen til forhåndsevalueringen i overensstemmelse med artikel 55.

b) for hver prioritetsakse, undtagen teknisk bistand:

- i) investeringsprioriteringerne og de modsvarende specifikke mål
- ii) med henblik på at styrke programmeringens resultatorientering, de forventede resultater for de specifikke mål og de modsvarende resultatindikatorer med en referenceværdi og en målværdi, som, hvor det er relevant, kvantificeres i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler
- iii) en beskrivelse af arten af og eksempler på aktioner, der skal støttes under hver investeringsprioritet og deres forventede bidrag til de i nr. i), anførte specifikke mål, herunder de vejledende principper for udvælgelse af operationer og, hvis det er relevant, identificering af de vigtigste målgrupper, specifikke målområder, type støttemodtagere, den planlagte anvendelse af finansielle instrumenter og store projekter
- iv) outputindikatorerne for hver investeringsprioritet, herunder den kvantificerede målværdi, som forventes at bidrage til resultaterne, i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler
- v) identifikation af gennemførelsestrin samt finansielle indikatorer og outputindikatorer, og i givet fald resultatindikatorer, der skal fungere som delmål og mål for resultatrammen i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, og bilag II
- vi) de modsvarende interventionskategorier baseret på en nomenklatur, der vedtages af Kommissionen og en vejledende fordeling af de programmerede midler
- vii) hvor det er relevant, et sammendrag af den planlagte anvendelse af teknisk bistand, herunder om nødvendigt foranstaltninger til styrkelse af den administrative kapacitet hos myndigheder, der er involveret i forvaltningen af og kontrollen med programmerne og støttemodtagerne

c) for hver prioritetsakse, som vedrører teknisk bistand:

- i) specifikke mål
- ii) de forventede resultater for hvert specifikt mål og, når det er objektivt begrundet som følge af indholdet af

aktionerne, de modsvarende resultatindikatorer med en referenceværdi og en målværdi i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler

- iii) en beskrivelse af de aktioner, der skal støttes, og deres forventede bidrag til de i nr. i) omhandlede specifikke mål
- iv) de outputindikatorer, som forventes at bidrage til resultaterne
- v) de modsvarende interventionskategorier baseret på en nomenklatur, der vedtages af Kommissionen, og en vejledende fordeling af de programmerede midler.

Nr. ii) finder ikke anvendelse, hvis Unionens bidrag til en eller flere prioritetsakser, som vedrører teknisk bistand i et operationelt program, ikke overstiger 15 000 000 EUR.

d) en finansieringsplan, der indeholder følgende tabeller:

- i) tabeller med angivelse for hvert år, jf. artikel 60, 120 og 121, af den samlede bevilling, der påtænkes afsat som bidrag fra hver fond, og som identificerer beløbene i forbindelse med resultatreserven
- ii) tabeller, som for hele programmeringsperioden, for det operationelle program og for hver prioritetsakse angiver den samlede støttebevilling fra hver af fondene og den nationale medfinansiering, idet beløbene vedrørende resultatreserven identificeres. For prioritetsakser, som vedrører flere regionskategorier, angiver tabellerne den samlede bevilling fra fondene og den nationale medfinansiering for hver kategori af regioner.

For prioritetsakser, som kombinerer investeringsprioriteter fra forskellige tematiske mål, angiver tabellen den samlede bevilling fra hver af fondene og den nationale medfinansiering for hvert af de tilsvarende tematiske mål.

Hvis den nationale medfinansiering består af både offentlig og privat medfinansiering, skal tabellen angive en vejledende fordeling mellem de to typer af midler. Den skal til orientering vise den påtænkte deltagelse fra EIB

e) en liste over store projekter, som planlægges gennemført i løbet af programmeringsperioden.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende den i første afsnit, litra b), nr. vi, omhandlede nomenklatur. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

3. Et operationelt program beskriver under hensyntagen til sit indhold og sine mål den integrerede tilgang til territorial udvikling, idet der henvises partnerskabsaftalen, og viser, hvordan det operationelle program bidrager til opfyldelsen af sine mål og forventede resultater og, hvis det er relevant, med angivelse af følgende:

- a) tilgangen til anvendelsen af lokaludviklingsinstrumenter, som styres af lokalsamfundet, og principperne for udpegelse af de områder, hvor det skal gennemføres
- b) det vejledende EFRU-støttebeløb til integrerede aktioner med sigte på en bæredygtig byudvikling, der skal gennemføres i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i EFRU-forordningen og den vejledende tildeling af ESF-støtte til integrerede aktioner
- c) tilgangen til anvendelsen af ITI-instrumentet, bortset fra de i litra b) omhandlede tilfælde, og den vejledende finansielle tildeling fra hver prioritetsakse
- d) ordningerne for interregionale og tværnationale foranstaltninger inden for de operationelle programmer med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat
- e) hvis medlemsstaterne og regionerne deltager i makroregionale strategier og havområdestrategier, de under programmet planlagte interventioners bidrag til sådanne strategier, med forbehold af programområdets behov som fastlagt af medlemsstaten.

4. Endvidere skal det operationelle program indeholde følgende:

- a) hvor det er relevant, identifikation af, hvorvidt og hvordan det håndterer de specifikke behov i de geografiske områder, der er mest berørt af fattigdom, eller hos målgrupper med størst risiko for forskelsbehandling eller social udstødelse med særligt fokus på marginaliserede befolkningsgrupper og handicappede personer, og hvor det er relevant bidraget til den integrerede tilgang, som er fastlagt i partnerskabsaftalen
- b) hvor det er relevant, identifikation af, hvorvidt og hvordan det håndterer regioners demografiske udfordringer eller de specifikke behov i områder, der lider under alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art som omhandlet i artikel 174 i TEUF, og bidraget til den integrerede tilgang, som er omhandlet i partnerskabsaftalen med henblik herpå.

5. Det operationelle program angiver:

- a) forvaltningsmyndigheden, i givet fald atteringsmyndigheden og revisionsmyndigheden
- b) det organ, hvortil betalinger foretages af Kommissionen

c) den indsats, der gøres for at inddrage de i artikel 5 anførte relevante partnere i udarbejdelsen af det operationelle program og disse partners rolle i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af det operationelle program.

6. Det operationelle program omhandler under henvisning til indholdet i partnerskabsaftalen og under hensyntagen til medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer endvidere følgende:

- a) mekanismerne til sikring af koordineringen mellem fondene, ELFUL, EMFF og andre EU-finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter og med EIB under hensyntagen til de relevante bestemmelser i CSF
- b) for hver forhåndsbetingelse fastlagt i overensstemmelse med artikel 19 og bilag XI, som finder anvendelse på det operationelle program, en vurdering af, om forhåndsbetingelsen er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen og det operationelle program, og hvis forhåndsbetingelser ikke er opfyldt, en beskrivelse af foranstaltningerne til opfyldelse af forhåndsbetingelserne, de ansvarlige organer og en tidsplan for gennemførelse af foranstaltningerne i overensstemmelse med sammendraget i partnerskabsaftalen
- c) en sammenfatning af vurderingen af den administrative byrde for støttemodtagerne og, hvis relevant, de påtænkte foranstaltninger, ledsaget af en vejledende tidsplan med henblik på at nedbringe den administrative byrde.

7. Hvert operationelt program, bortset fra dem, hvor der ydes teknisk bistand under et særligt operationelt program, skal afhængigt af medlemsstatens behørigt begrundede vurdering af dets relevans for indholdet og målene i de operationelle programmer, indeholde en beskrivelse af:

- a) de særlige foranstaltninger for at tage hensyn til miljøbeskyttelseskrav, ressourceeffektivitet, afbødning af og tilpasning til klimaforandringer, modstandsdygtighed over for katastrofer og risikoforebyggelse og -styring i forbindelse med udvælgelsen af operationer
- b) de specifikke foranstaltninger for at fremme lige muligheder og forhindre forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering under udarbejdelsen, udformningen og gennemførelsen af det operationelle program navnlig i forbindelse med adgang til finansiering ved at tage hensyn til behovene hos de forskellige målgrupper med risiko for en sådan forskelsbehandling og navnlig kravene om at sikre tilgængelighed for handicappede personer
- c) det operationelle programs bidrag til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og, hvis det er relevant, de ordninger, der skal sikre integreringen af kønsaspektet i det operationelle program og operationen.

Medlemsstaterne kan forelægge en udtalelse fra de nationale ligestillingsorganer om de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra b) og c), samtidig med forslaget til et operationelt program under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse.

8. Når en medlemsstat udarbejder højst et operationelt program for hver fond, kan de dele af det operationelle program, der er omfattet af stk. 2, første afsnit, litra a), stk. 3, litra a), c) og d), stk. 4 og 5a, kun indarbejdes i de relevante bestemmelser i partnerskabsaftalen.

9. Det operationelle program udarbejdes i overensstemmelse med en model. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende artikel vedtages en gennemførelsesretsakt, som fastlægger denne model. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

10. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der godkender alle elementerne herunder alle fremtidige ændringer af det operationelle program, som er omfattet af denne artikel, undtagen de elementer, som er omfattet af stk. 2, første afsnit, litra b), nr. vi), litra c), nr. v), og litra e), stk. 4 og 5, stk. 6, litra a) og c), samt stk. 7, som fortsat hører under medlemsstaternes ansvar.

11. Forvaltningsmyndigheden meddeler Kommissionen enhver afgørelse, der ændrer de elementer af det operationelle program, som ikke er omfattet af Kommissionens afgørelse i henhold til stk. 10, senest en måned efter datoen for nævnte ændringsafgørelse. Ændringsafgørelsen anfører datoen for dens ikrafttræden, som ikke må være tidligere end vedtagelsesdatoen.

Artikel 97

Særlige bestemmelser om programmeringen af støtte til de fælles instrumenter for garantier uden loft og securitisation under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse

I overensstemmelse med artikel 28 omfatter de operationelle programmer, der er nævnt i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), kun de elementer, der henvises til i artikel 96, stk. 2, litra b), nr. i), ii) og iv), artikel 96, stk. 2, første afsnit, litra d), artikel 96, stk. 5, og artikel 96, stk. 6, litra b).

Artikel 98

Fælles støtte fra fondene under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse

1. Fondene kan i fællesskab yde støtte til operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse.

2. EFRU og ESF kan som supplement og inden for en grænse på 10 % af EU-midlerne til hver prioritetsakse i et operationelt program finansiere en del af en operation, hvortil udgifter er berettiget til støtte fra den anden fond på grundlag af den

pågældende fonds regler for støtteberettigelse, forudsat at sådanne udgifter er nødvendige for en tilfredsstillende gennemførelse af operationen og er direkte knyttet til denne.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

Artikel 99

Operationelle programmets geografiske anvendelsesområde under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse

Medmindre andet er aftalt mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat, udarbejdes operationelle programmer under EFRU og ESF på det relevante geografiske niveau og mindst på NUTS 2-niveau i overensstemmelse med medlemsstatens institutionelle og retlige rammer.

Operationelle programmer med støtte fra Samhørighedsfonden udarbejdes på nationalt niveau.

KAPITEL II

Store projekter

Artikel 100

Indhold

Som led i et eller flere operationelle programmer, som har været genstand for en kommissionsafgørelse i henhold til nærværende forordnings artikel 96, stk. 10, eller i henhold til ETS-forordningens artikel 8, stk. 12, kan EFRU og Samhørighedsfonden yde støtte til en operation, der omfatter en række arbejder, aktiviteter eller tjenesteydelser, der i sig selv tager sigte på udførelse af en uopdelelig opgave af præcis økonomisk eller teknisk art, som har tydeligt fastlagte mål, og hvortil de samlede støtteberettigede omkostninger overstiger 50 000 000 EUR, og i forbindelse med operationer, som bidrager til det tematiske mål i henhold til artikel 9, stk. 1, nr. 7), hvor de samlede støtteberettigede udgifter overstiger 75 000 000 EUR (herefter "stort projekt"). Finansielle instrumenter betragtes ikke som store projekter.

Artikel 101

Oplysninger, der er nødvendige med henblik på godkendelse af store projekter

Inden et stort projekt godkendes, sikrer forvaltningsmyndigheden, at følgende oplysninger foreligger:

- a) oplysninger vedrørende det organ, der skal have ansvaret for gennemførelsen af det store projekt, og dets kapacitet
- b) en beskrivelse af investeringen og dens lokalisering
- c) de samlede udgifter og samlede støtteberettigede udgifter under hensyntagen til kravene i artikel 61
- d) feasibility-undersøgelser, der er foretaget, herunder en analyse af alternativer og resultater

- e) en cost-benefit-analyse, herunder en økonomisk og finansiel analyse, og en risikovurdering
- f) en analyse af miljøvirkningerne under hensyntagen til behovene for modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer og modstandsdygtighed over for katastrofer
- g) en forklaring på, hvordan det store projekt er foreneligt med de relevante prioritetsakser i det eller de pågældende operationelle programmer og det forventede bidrag til at nå de specifikke mål for prioritetsakserne og det forventede bidrag til den socioøkonomiske udvikling
- h) finansieringsplanen, som skal vise de samlede planlagte finansielle midler og den planlagte støtte fra fondene, EIB og alle andre finansieringskilder sammen med fysiske og finansielle indikatorer for overvågning af fremskridt under hensyntagen til de identificerede risici
- i) en tidsplan for det store projekts gennemførelse og, hvis gennemførelsesperioden forventes at overskride programmeringsperioden, de faser, som der anmodes om støtte fra fondene til i programmeringsperioden.
- a) det i artikel 125, stk. 3, litra c), omhandlede dokument, der fastlægger:
- i) det organ, der skal have ansvaret for gennemførelsen af det store projekt
- ii) en beskrivelse af investeringen, dens lokalisering, tidsplan og det store projekts forventede bidrag til de specifikke mål for den eller de pågældende prioritetsakser
- iii) de samlede udgifter og samlede støtteberettigede udgifter under hensyntagen til artikel 61
- iv) finansieringsplanen og de fysiske og finansielle indikatorer for overvågning af fremskridt under hensyntagen til de identificerede risici
- b) de uafhængige eksperters kvalitetskontrol, som klart angiver, om investeringen er gennemførlig og det store projekts økonomiske bæredygtighed.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende den metode, der baseret på anerkendt bedste praksis skal anvendes til at udføre den cost-benefit-analyse, der er omhandlet i stk. 1, litra e). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

På initiativ af en medlemsstat kan oplysningerne i stk. 1, litra a)-i), vurderes af uafhængige eksperter med teknisk bistand fra Kommissionen eller af andre uafhængige eksperter efter aftale med Kommissionen ("kvalitetskontrol"). I andre tilfælde forelægger medlemsstaten Kommissionen oplysningerne i stk. 1, litra a)-i), så snart de foreligger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om fastsættelse af den metode, der skal anvendes til at udføre kvalitetskontrol af store projekter.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af formatet for indsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-i). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

Artikel 102

Afgørelse om et stort projekt

1. Såfremt en kvalitetskontrol fra uafhængige eksperter giver et stort projekt en positiv bedømmelse på grundlag af deres vurdering af oplysningerne omhandlet i artikel 101, stk. 1, kan forvaltningsmyndigheden fortsætte med udvælgelsen af det store projekt i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3. Forvaltningsmyndigheden underretter Kommissionen om det udvalgte store projekt. Underretningen skal indeholde følgende:

Det finansielle bidrag til det store projekt, som medlemsstaten har valgt, anses for at være godkendt af Kommissionen, såfremt der ikke træffes en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om afvisning af det finansielle bidrag senest tre måneder efter underretningsdatoen som omhandlet i første afsnit. Kommissionen skal kun afvise det finansielle bidrag, hvis der er identificeret en betydelig svaghed i forbindelse med den uafhængige kvalitetskontrol.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for underretningen i første afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

2. I tilfælde udover de i nærværende artikel, stk. 1, nævnte, bedømmer Kommissionen det store projekt på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 101, for at afgøre, om det finansielle bidrag, som der er ansøgt om til det store projekt udvalgt af forvaltningsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3, er berettiget. Kommissionen vedtager en afgørelse om godkendelse af det finansielle bidrag til det udvalgte store projekt i form af en gennemførelsesretsakt senest tre måneder efter datoen for forelæggelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 101.

3. Kommissionens godkendelse i henhold til stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, er betinget af, at den første bygge- og anlægskontrakt er indgået eller i forbindelse med operationer, der gennemføres under OPP-strukturer, underskrivelsen af OPP-aftalen mellem den offentlige myndighed og det private organ senest tre år efter datoen for godkendelsen. Efter en behørigt begrundet anmodning fra medlemsstaten, navnlig i forbindelse med forsinkelser, der skyldes administrative og retlige procedurer i forbindelse med gennemførelsen af store projekter, og som indgives inden for den treårige periode, kan Kommissionen vedtage en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om forlængelse af perioden med højst to år.

4. Hvis Kommissionen ikke godkender det finansielle bidrag til det udvalgte store projekt, giver den en begrundelse herfor i sin afgørelse.

5. De store projekter, der er meddelt Kommissionen i henhold til stk. 1, eller forelagt med henblik på godkendelse i henhold til stk. 2, skal opføres på listen over store projekter i et operationelt program.

6. Udgifter til et stort projekt kan medtages i en betalingsanmodning efter den underretning, der er omhandlet i stk. 1, eller efter den forelæggelse med henblik på godkendelse, der er omhandlet i stk. 2. Såfremt Kommissionen ikke godkender det store projekt, som forvaltningsmyndigheden har udvalgt, skal udgiftsoversigten efter vedtagelse af Kommissionens afgørelse ændres i overensstemmelse hermed.

Artikel 103

Afgørelse om et stort projekt, der er genstand for en gradvis gennemførelse

1. Uanset artikel 101, stk. 3, og artikel 102, stk. 1 og 2, finder procedurerne i stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel anvendelse på en operation, der opfylder følgende betingelser:

- a) operationen består af den anden eller efterfølgende fase af et stort projekt under den foregående programmeringsperiode, hvor den eller de foregående faser er godkendt af Kommissionen senest den 31. december 2015 i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006 eller, for de medlemsstater, der tiltrådte Unionen efter den 1. januar 2013, senest den 31. december 2016
- b) de samlede støtteberettigede udgifter til alle faser af det store projekt overstiger de respektive niveauer, der er fastlagt i artikel 100
- c) Kommissionens vurdering heraf under den foregående programmeringsperiode omfattede alle planlagte faser
- d) der er ingen væsentlige ændringer i de oplysninger om det store projekt, der henvises til i artikel 101, stk. 1, første afsnit, i nærværende forordning i forhold til oplysningerne i ansøgningen vedrørende det store projekt, der blev fremlagt i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006, navnlig for så vidt angår de samlede støtteberettigede udgifter
- e) den fase af det store projekt, der skal gennemføres under den foregående programmeringsperiode, er eller vil kunne anvendes til de tilsigtede formål som præciseret i Kommissionens afgørelse inden fristen for fremlæggelse af afslutningsdokumenterne for det eller de relevante operationelle programmer.

2. Forvaltningsmyndigheden kan igangsætte udvælgelsen af det store projekt i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3, og fremlægge en meddelelse, der indeholder alle de elementer,

der er anført i artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra a), sammen med en bekræftelse af, at betingelsen i nærværende artikels stk. 1, litra d), er opfyldt. Der stilles ikke krav om uafhængige eksperter kvalitetskontrol af oplysningerne.

3. Det finansielle bidrag til det store projekt, som forvaltningsmyndigheden har valgt, anses for at være godkendt af Kommissionen, såfremt der ikke træffes en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om afvisning af det finansielle bidrag til det store projekt senest tre måneder efter den i stk. 2 omhandlede underretningsdato. Kommissionen afviser kun det finansielle bidrag, hvis der er foretaget substansændringer i de oplysninger, der henvises til i stk. 1, litra d), eller hvis det store projekt ikke er i overensstemmelse med den relevante prioritetsakse for det eller de pågældende operationelle programmer.

4. Artikel 102, stk. 3-6, finder anvendelse på afgørelser om store projekter, som er genstand for en gradvis gennemførelse.

KAPITEL III

Fælles handlingsplan

Artikel 104

Anvendelsesområde

1. En fælles handlingsplan er en operation, hvis omfang er fastlagt og som forvaltes i forhold til de output og resultater, den skal realisere. Den omfatter et projekt eller en gruppe af projekter, der ikke omfatter levering af infrastruktur, og som gennemføres under støttemodtagerens ansvar som led i et eller flere operationelle programmer. Output og resultater af en fælles handlingsplan skal være aftalt mellem medlemsstaten og Kommissionen og skal bidrage til særlige mål under de operationelle programmer og danne grundlag for støtte fra fondene. Resultater skal henvise til den fælles handlingsplans direkte virkninger. Støttemodtageren i en fælles handlingsplan skal være et offentligt organ. Fælles handlingsplaner betragtes ikke som værende store projekter.

2. De offentlige udgifter, der tildeles til en fælles handlingsplan, skal udgøre mindst 10 000 000 EUR eller 20 % af den offentlige støtte til det eller de operationelle programmer, alt efter hvilket beløb, der er det laveste. Med henblik på gennemførelsen af et pilotprojekt kan de offentlige minimumsudgifter, der tildeles til en fælles handlingsplan for hvert operationelt program, reduceres til 5 000 000 EUR.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på operationer, der støttes under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

Artikel 105

Udarbejdelse af fælles handlingsplaner

1. Medlemsstaten, forvaltningsmyndigheden eller ethvert udpeget offentligt organ kan forelægge et forslag til en fælles handlingsplan på samme tid som eller efter forelæggelsen af de pågældende operationelle programmer. Forslaget skal indeholde alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 106.

2. En fælles handlingsplan skal omfatte en del af perioden mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2023. Output og resultater af en fælles handlingsplan kan kun refunderes, hvis de opnås efter datoen for afgørelsen om godkendelse af den fælles handlingsplan omhandlet i artikel 107 og inden udgangen af den i afgørelsen fastlagte gennemførelsesperiode.

Artikel 106

De fælles handlingsplaners indhold

En fælles handlingsplan skal indeholde:

- 1) en analyse af de udviklingsbehov og mål, der begrundes i den fælles handlingsplan, idet der tages hensyn til målene for de operationelle programmer og, hvor det er relevant, de relevante landespecifikke henstillinger og de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger, som medlemsstaterne skal tage hensyn til i deres beskæftigelsespolitikker, jf. artikel 148, stk. 4, i TEUF
- 2) rammen, der beskriver forbindelserne mellem de generelle og specifikke mål for den fælles handlingsplan, delmålene og målene for output og resultater samt de påtænkte projekter eller projektyper
- 3) de fælles og specifikke indikatorer, der anvendes til at overvåge output og resultater eventuelt opdelt pr. prioritetsakse
- 4) oplysninger om den fælles handlingsplans geografiske dækning og målgrupper
- 5) den fælles handlingsplans forventede gennemførelsesperiode
- 6) en analyse af den fælles handlingsplans virkninger for fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og forebyggelse af forskelsbehandling
- 7) en analyse af den fælles handlingsplans virkninger for fremme af bæredygtig udvikling, når det er relevant
- 8) gennemførelsesbestemmelserne til den fælles handlingsplan, herunder følgende:
 - a) udpegelse af den støttemodtager, der er ansvarlig for gennemførelsen af den fælles handlingsplan, idet der gives garantier for vedkommendes kompetence på det pågældende område samt vedkommendes administrative og finansielle forvaltningskapacitet

b) ordningerne for styring af den fælles handlingsplan i overensstemmelse med artikel 108

c) ordningerne for overvågning og evaluering af den fælles handlingsplan, herunder ordninger, der sikrer kvalitet, indsamling og opbevaring af data om realisering af delmål, output og resultater

d) de ordninger, der sikrer formidling af information og kommunikation i forbindelse med den fælles handlingsplan og med fondene

9) de finansielle ordninger i den fælles handlingsplan, herunder følgende:

a) udgifterne til at nå delmål, outputmål og resultatmål, jf. nr. 2), baseret på de metoder, der er fastsat i artikel 67, stk. 5, i nærværende forordning og i artikel 14 i ESF-forordningen

b) en vejledende forfaldsplan for betalingerne til støttemodtageren relateret til delmål og mål

c) finansieringsplanen opdelt pr. operationelt program og prioritetsakse, herunder det samlede støtteberettigede beløb og størrelsen af de offentlige udgifter.

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for modellen for den fælles handlingsplan. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

Artikel 107

Afgørelse om fælles handlingsplan

1. Kommissionen bedømmer den fælles handlingsplan på grundlag af oplysningerne omhandlet i artikel 106 for at afgøre, om støtten fra fondene er berettiget.

Hvis Kommissionen senest to måneder efter forelæggelsen af et forslag til en fælles handlingsplan mener, at det ikke opfylder bedømmelseskravene i artikel 104, skal den fremsætte bemærkninger til medlemsstaten. Medlemsstaten forelægger Kommissionen alle nødvendige supplerende oplysninger, der anmodes om, og, hvor det er relevant, ændrer den fælles handlingsplan i overensstemmelse hermed.

2. Forudsat at eventuelle bemærkninger er blevet taget i betragtning på passende måde, vedtager Kommissionen en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af den fælles handlingsplan senest fire måneder efter, at medlemsstaten har forelagt den, men ikke før vedtagelsen af de pågældende operationelle programmer.

3. I afgørelsen omhandlet i stk. 2 fastlægges støttemodtageren og de generelle og specifikke mål i den fælles handlingsplan, delmål og mål for output og resultater, udgifterne til at opnå disse delmål, outputmål og resultatmål og finansieringsplanen opdelt pr. operationelt program og prioritetsakse, inklusive det samlede støtteberettigede beløb og størrelsen af de offentlige udgifter, gennemførelsesperioden for den fælles handlingsplan og, hvis det er relevant, den geografiske dækning og målgrupper for den fælles handlingsplan.

4. Hvis Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afviser at tillade at støtte fra fondene tildeles en fælles handlingsplan, giver den medlemsstaten en begrundelse herfor inden for den tidsfrist, der er fastsat i stk. 2.

Artikel 108

Styringsudvalg og ændring af den fælles handlingsplan

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden opretter et styringsudvalg for den fælles handlingsplan, der er forskelligt fra de relevante operationelle programmets overvågningsudvalg. Styringsudvalget mødes mindst to gange om året og rapporterer til forvaltningsmyndigheden. Forvaltningsmyndigheden underretter det relevante overvågningsudvalg om resultaterne af styringsudvalgets arbejde og fremskridtet med hensyn til gennemførelsen af den fælles handlingsplan i overensstemmelse med artikel 110, stk. 1, litra e), og artikel 125, stk. 2, litra a).

Styringsudvalgets sammensætning fastsættes af medlemsstaten efter aftale med den relevante forvaltningsmyndighed under hensyntagen til partnerskabsprincippet.

Kommissionen kan deltage i styringsudvalgets arbejde med rådgivende funktion.

2. Styringsudvalget varetager følgende opgaver:

- a) gennemgår fremskridt med hensyn til at nå delmål, output og resultater i den fælles handlingsplan
- b) drøfter og godkender eventuelle forslag til ændring af den fælles handlingsplan for at tage højde for eventuelle problemer, der påvirker resultaterne.

3. Anmodninger om ændring af fælles handlingsplaner, der forelægges Kommissionen af en medlemsstat, skal være behørigt begrundede. Kommissionen vurderer, om anmodningen om ændring er berettiget, under hensyntagen til de oplysninger, som medlemsstaten forelægger. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger, og medlemsstaten skal give Kommissionen alle nødvendige yderligere oplysninger. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om en anmodning om ændring senest tre måneder efter, at medlemsstaten har forelagt den, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen er blevet taget i betragtning på tilfredsstillende vis. Ændringen træder i kraft fra datoen for afgørelsen, medmindre andet er fastsat i afgørelsen.

Artikel 109

Finansiell forvaltning og kontrol af den fælles handlingsplan

1. Betalinger til støttemodtageren under en fælles handlingsplan skal behandles som faste beløb eller standardskalaer for enhedsomkostninger. Loftet for faste beløb, jf. artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra c), finder ikke anvendelse.

2. Den finansielle forvaltning, kontrol og revision af den fælles handlingsplan skal udelukkende have til formål at verificere, at betingelserne for betalinger fastsat i afgørelsen om godkendelse af den fælles handlingsplan er opfyldt.

3. Støttemodtageren under en fælles handlingsplan og de organer, der fungerer under dennes ansvar, kan anvende deres regnskabspraksis med hensyn til udgifterne til at gennemføre operationer. Denne regnskabspraksis og de udgifter, der faktisk afholdes af støttemodtageren, revideres ikke af revisionsmyndigheden eller Kommissionen.

AFSNIT III

OVERVÅGNING, EVALUERING, INFORMATION OG KOMMUNIKATION

KAPITEL I

Overvågning og evaluering

Artikel 110

Overvågningsudvalgets funktioner

1. Overvågningsudvalget undersøger bl.a.:
 - a) problemer, som påvirker det operationelle programs resultater
 - b) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af evalueringsplanen og opfølgningen på resultaterne af evalueringerne
 - c) gennemførelsen af kommunikationsstrategien
 - d) gennemførelsen af store projekter
 - e) gennemførelsen af fælles handlingsplaner
 - f) foranstaltningerne til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, lige muligheder og ikke-diskrimination, herunder adgang for handicappede personer
 - g) foranstaltningerne til fremme af bæredygtig udvikling
 - h) hvor relevant, hvis forhåndsbetingelserne ikke er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen og det operationelle program, udviklingen i foranstaltningerne til opfyldelse af de relevante forhåndsbetingelser
 - i) finansielle instrumenter.

2. Uanset artikel 49, stk. 3, skal overvågningsudvalget undersøge og godkende:

- a) metodologien og kriterierne anvendt ved udvælgelse af operationer
- b) årlige og endelige gennemførelsesrapporter
- c) evalueringsplanen for det operationelle program og eventuelle ændringer af planen, herunder i tilfælde, hvor den indgår i en fælles evalueringsplan, jf. den første sætning i artikel 114, stk. 1
- d) kommunikationsstrategien for det operationelle program og eventuelle ændringer af planen
- e) forslag fra forvaltningsmyndigheden om eventuelle ændringer af det operationelle program.

Artikel 111

Gennemførelsesrapporter vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse

1. Senest den 31. maj 2016 og derefter senest samme dato hvert efterfølgende år til og med 2023 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en årlig gennemførelsesrapport i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1. Den rapport, som forelægges i 2016, skal omfatte finansårene 2014 og 2015 samt perioden mellem startdatoen for udgifternes støtteberettigelse og den 31. december 2013.

2. For de rapporter, som forelægges i 2017 og 2019, er den i stk. 1 nævnte frist den 30. juni.

3. De årlige rapporter skal indeholde oplysninger om:

- a) gennemførelsen af det operationelle program i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2
- b) fremskridt med hensyn til forberedelsen og gennemførelsen af store projekter og fælles handlingsplaner.

4. Den årlige gennemførelsesrapport, der forelægges i 2017 og 2019, skal indeholde og vurdere de oplysninger, der kræves i henhold til henholdsvis artikel 50, stk. 4 og 5, og oplysningerne i stk. 3 i nærværende artikel, sammen med følgende oplysninger:

- a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af evalueringsplanen og opfølgningen på resultaterne af evalueringerne
- b) resultaterne af fondenes informations- og pr-foranstaltninger under kommunikationsstrategien

c) inddragelsen af partnere i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af det operationelle program.

De årlige gennemførelsesrapporter, der forelægges i 2017 og 2019 kan afhængigt af de operationelle programmets indhold og mål, indeholde oplysninger om og vurdere følgende:

a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af den integrerede tilgang til territorial udvikling, herunder udvikling af regioner, der står over for demografiske udfordringer eller permanente og naturbetingede ulemper, bæredygtig udvikling i byområderne, og lokalsamfundsstyret lokaludvikling under det operationelle program

b) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af aktioner med henblik på at styrke kapaciteten hos medlemsstaternes myndigheder og støttemodtagerne til at forvalte og benytte fondene

c) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af eventuelle interregionale og tværnationale aktioner

d) i givet fald bidrag til makroregionale strategier og havområdestrategier

e) de specifikke foranstaltninger, der er truffet for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og for at forebygge forskelsbehandling, særlig adgang for handicappede personer, og de ordninger, der er indført for at sikre integrering af kønsaspektet i det operationelle program og i operationerne

f) de foranstaltninger, der er truffet for at fremme bæredygtig udvikling, jf. artikel 8

g) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af aktioner inden for social innovation, hvor det er relevant

h) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af foranstaltninger for at imødekomme de specifikke behov i de geografiske områder, der er mest berørte af fattigdom, eller hos målgrupper med størst risiko for forskelsbehandling eller social udstødelse med særligt fokus på marginaliserede befolkningsgrupper og handicappede personer, langtidsledige og unge, der ikke er i beskæftigelse, herunder, hvor det er relevant, de anvendte finansielle midler

Som undtagelse fra første og andet afsnit og for at sikre overensstemmelse mellem partnerskabsaftalen og statusrapporten kan medlemsstater med kun ét operationelt program pr. fond medtage oplysninger om forhåndsbetinger, jf. artikel 50, stk. 3, de oplysninger, der er fastsat i artikel 50, stk. 4, og oplysningerne i litra a), b), c) og h), i nærværende stykkes andet afsnit, i statusrapporten i stedet for de årlige gennemførelsesrapporter, der forelægges i henholdsvis 2017 og 2019, og den endelige gennemførelsesrapport, uden at det berører artikel 110, stk. 2, litra b).

5. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger modellerne for de årlige og endelige gennemførelsesrapporter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

Artikel 112

Indberetning af finansielle data

1. Med henblik på overvågning fremsender medlemsstaten senest den 31. januar, den 31. juli og den 31. oktober følgende elektronisk til Kommissionen pr. operationelt program og pr. prioritetsakse:

- a) de samlede støtteberettigede offentlige udgifter til operationer og antallet af operationer, der er udvalgt til støtte
- b) de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har anmeldt til forvaltningsmyndigheden.

2. Desuden skal en indberetning, der foretages senest den 31. januar, indeholde ovennævnte data opdelt efter interventionskategori. Denne indberetning anses for at opfylde kravet om indgivelse af finansielle data, der er omhandlet i artikel 50, stk. 2.

3. Et overslag over de beløb, som medlemsstaterne forventer at forelægge betalingsanmodninger for i det indeværende finansår og det efterfølgende finansår, skal ledsage indberetningerne pr. 31. januar og 31. juli.

4. Skæringsdatoen for de data, der indgives i henhold til denne artikel, er udgangen af den måned, der går forud for måneden for indberetningen.

5. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger den model, som skal anvendes ved fremsendelsen af finansielle data til Kommissionen med henblik på overvågning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3,

Artikel 113

Samhørighedsrapport

Den rapport fra Kommissionen, der er nævnt i artikel 175, i TEUF skal indeholde:

- a) en oversigt over fremskridtene i forbindelse med virkeliggørelsen af økonomisk, social og territorial samhørighed, herunder den socioøkonomiske situation og udviklingen i regionerne, og integreringen af EU-prioriteringerne
- b) en oversigt over fondenes, EIB-finansierings og de andre instrumenters rolle samt andre EU-politikkers og nationale politikkers indvirkning på fremskridtene

- c) i givet fald angivelse af fremtidige EU-foreanstaltninger og -politikker, som er nødvendige for at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed samt for at gennemføre Unionens prioriteter.

Artikel 114

Evalueringsplan

1. Forvaltningsmyndigheden eller medlemsstaten udarbejder en evalueringsplan for ét eller flere operationelle programmer. Evalueringsplanen forelægges for overvågningsudvalget senest ét år efter vedtagelsen af det operationelle program.

2. Senest den 31. december 2022 forelægger forvaltningsmyndighederne for hvert operationelt program Kommissionen en rapport, som opsummerer resultaterne af de evalueringer, der er foretaget i programmeringsperioden, og det operationelle programs vigtigste output og resultater, idet den fremsætter bemærkninger til de indberettede oplysninger.

3. Kommissionen foretager efterfølgende evalueringer i tæt samarbejde med medlemsstaten og forvaltningsmyndighederne.

4. Stk. 1, og 2 i nærværende artikel finder ikke anvendelse på de i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), omhandlede dedikerede programmer.

KAPITEL II

Information og kommunikation

Artikel 115

Information og kommunikation

1. Medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne er ansvarlige for:

- a) at udarbejde kommunikationsstrategier
- b) at sikre oprettelse af et enkelt websted eller en enkelt webportal, som giver oplysninger om og adgang til alle operationelle programmer i den pågældende medlemsstat, herunder oplysninger om tidsplanen for gennemførelse af programmeringen og alle tilknyttede offentlige høringsprocesser
- c) at oplyse potentielle støttemodtagere om finansieringsmulighederne under operationelle programmer
- d) over for EU-borgerne at offentliggøre oplysninger om samhørighedspolitikken og fondenes rolle og resultater gennem informations- og kommunikationsforeanstaltninger om resultaterne og virkningerne af partnerskabsaftaler, operationelle programmer og operationer.

2. Medlemsstaterne eller forvaltningsmyndighederne skal for at sikre gennemsigtighed i støtten fra fondene føre en liste over operationer opdelt pr. operationelt program og pr. fond i et regneark i dataformat, der gør det muligt at sortere, søge, udvælge, sammenligne og nemt offentliggøre oplysninger på internettet, eksempelvis i csv- eller xml-format. Listen over operationer skal være tilgængelige via webstedet eller webportalen og omfatte en liste over og kort beskrivelse af alle operationelle programmer i den pågældende medlemsstat.

Med henblik på at tilskynde den private sektor, civilsamfundet eller nationale offentlige myndigheder til at anvende listen over operationer kan webstedet tydeligt angive de licensregler, der er gældende for de offentliggjorte oplysninger.

Listen over operationer ajourføres mindst hver sjette måned.

Det minimum af oplysninger, listen over operationer skal indeholde, er fastsat i bilag XII.

3. Nærmere bestemmelser om informations- og kommunikationsforanstaltninger over for offentligheden og oplysningsindsats over for ansøgere og støttemodtagere er fastlagt i bilag XII.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de tekniske karakteristika ved informations- og kommunikationsforanstaltninger vedrørende operationen og en vejledning i gengivelse af det europæiske logo og definition af standardfarverne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

Artikel 116

Kommunikationsstrategi

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndighederne udarbejder en kommunikationsstrategi for hvert operationelt program. Der kan udarbejdes en fælles kommunikationsstrategi for flere operationelle programmer. Kommunikationsstrategien skal tage hensyn til det eller de pågældende operationelle programmers størrelse i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Kommunikationsstrategien skal omfatte de elementer, der er anført i bilag XII.

2. Kommunikationsstrategien forelægges overvågningsudvalget til godkendelse i henhold til artikel 110, stk. 2, litra d), senest seks måneder efter vedtagelsen af det eller de pågældende operationelle programmer.

Når der udarbejdes en fælles kommunikationsstrategi for flere operationelle programmer, der omfatter flere overvågningsudvalg, kan medlemsstaten udpege ét overvågningsudvalg, der i samarbejde med andre relevante overvågningsudvalg er

ansvarligt for godkendelsen af den fælles kommunikationsstrategi og af eventuelle efterfølgende ændringer af nævnte strategi.

Medlemsstaten eller forvaltningsmyndighederne kan ændre kommunikationsstrategien i løbet af programmeringsperioden, når det er nødvendigt. Forvaltningsmyndigheden forelægger overvågningsudvalget den ændrede kommunikationsstrategi til godkendelse i henhold til artikel 110, stk. 2, litra d).

3. Uanset stk. 2, tredje afsnit, underretter forvaltningsmyndigheden i henhold til artikel 110, stk. 1, litra c), mindst én gang om året det eller de ansvarlige overvågningsudvalg om udviklingen i gennemførelsen af kommunikationsstrategien og om sin analyse af resultaterne samt om de informations- og kommunikationsaktiviteter, der skal udføres det følgende år. Overvågningsudvalget afgiver, hvis det finder det hensigtsmæssigt, en udtalelse om de planlagte aktiviteter for det følgende år.

Artikel 117

Informations- og kommunikationspersoner og deres netværk

1. Hver medlemsstat udpeger en informations- og kommunikationsperson til koordinering af informations- og kommunikationsforanstaltninger i relation til en eller flere fonde, herunder relevante programmer vedrørende målet om europæisk territorialt samarbejde, og underretter Kommissionen herom.

2. Informations- og kommunikationspersonen er ansvarlig for koordinering af det nationale netværk af fondes kommunikatorer, hvis et sådant eksisterer, etablering og vedligeholdelse af webstedet eller webportalen, der er omhandlet i bilag XII, og for udarbejdelse af et overblik over kommunikationsforanstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne.

3. Hver forvaltningsmyndighed udpeger én person, som er ansvarlig for information og kommunikation for et givent operationelt program, og underretter Kommissionen om, hvem der er udpeget. Der kan, hvor det er relevant, udpeges én person til flere operationelle programmer.

4. Kommissionen opretter EU-netværk bestående af de medlemmer, der er udpeget af medlemsstaterne, for at sikre, at der udveksles oplysninger om resultaterne af gennemførelsen af kommunikationsstrategierne, udveksles erfaringer om gennemførelsen af informations- og kommunikationsforanstaltningerne og udveksles god praksis.

AFSNIT IV

TEKNISK BISTAND

Artikel 118

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

Fondene kan under hensyn til fradragene foretaget i overensstemmelse med artikel 91, stk. 3, yde støtte til teknisk bistand op til et loft på 0,35 % af deres respektive årlige tildeling.

Artikel 119

Teknisk bistand fra medlemsstaterne

1. Størelsen af de fondsmidler, der afsættes til teknisk bistand kan højst udgøre 4 % af de samlede fondsmidler, der er afsat til operationelle programmer i en medlemsstat under hver regionskategori, hvor det er relevant, under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse.

Medlemsstaterne kan tage den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i betragtning ved beregningen af det samlede beløb, der afsættes til teknisk bistand i hver medlemsstat.

2. Hver af fondene kan støtte tekniske bistandsoperationer, der er støtteberettigede under de øvrige fonde. Tildelingen til teknisk bistand fra en fond må ikke overstige 10 % af den samlede tildeling fra den pågældende fond til operationelle programmer i en medlemsstat under hver regionskategori, hvor det er relevant, under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, jf. dog stk. 1.

3. Uanset artikel 70, stk. 1 og 2, kan der gennemføres tekniske bistandsoperationer uden for programområdet, men inden for Unionen, forudsat at operationerne kommer det operationelle program til gode, eller i tilfælde af et operationelt program for teknisk bistand kommer de andre berørte programmer til gode.

4. Når tildelingene fra strukturfondene, jf. stk. 1, anvendes til at støtte tekniske bistandsoperationer, der vedrører mere end én regionskategori, kan der gennemføres udgifter vedrørende operationerne under en prioritetsakse, som kombinerer forskellige regionskategorier, ligesom der kan anvendes et pro rata-grundlag, der tager højde for tildelingen under hver regionskategori som en andel af den samlede tildeling til den pågældende medlemsstat.

5. Uanset stk. 1 kan det beløb, der afsættes til teknisk bistand, øges til 6 % eller 50 000 000 EUR, afhængigt af hvad der er lavest, når de samlede fondsmidler, der tildeles en medlemsstat under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, ikke overstiger 1 000 000 000 EUR.

6. Teknisk bistand tager form af en prioritetsakse, som finansieres via én fond, inden for et operationelt program eller et særligt operationelt program, eller begge.

AFSNIT V

FONDENES FINANSIELLE STØTTE

Artikel 120

Fastlæggelse af medfinansieringssatser

1. Kommissionens afgørelse om vedtagelse af et operationelt program fastsætter medfinansieringssatsen og den maksimale

støtte fra fondene for hver prioritetsakse. Når en prioritetsakse vedrører mere end én regionskategori eller mere end én fond, skal Kommissionens beslutning om nødvendigt fastsætte medfinansieringssatsen efter regionskategori og fond.

2. For hver prioritetsakse fastsættes det i Kommissionens afgørelse, om medfinansieringssatsen for prioritetsaksen finder anvendelse på:

a) de samlede støtteberettigede udgifter, inklusive offentlige og private udgifter, og

b) offentlige støtteberettigede udgifter.

3. Medfinansieringssatsen for hver prioritetsakse og, hvor det er relevant, efter regionskategori og fond, for operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse må højst udgøre:

a) 85 % for Samhørighedsfonden

b) 85 % for de mindre udviklede regioner i medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNP pr. indbygger i perioden 2007-2009 var under 85 % af gennemsnittet i EU-27 i den samme periode, og for regionerne i den yderste periferi, herunder den supplerende støtte til regioner i den yderste periferi, jf. artikel 92, stk. 1, litra e), og artikel 4, stk. 2, i ETS-forordningen

c) 80 % for de mindre udviklede regioner i medlemsstater, der ikke er omhandlet i litra b), og for alle regioner, hvis BNP pr. indbygger anvendt som et støtteberettigelseskræterium i programmeringsperioden 2007-2013 var under 75 % af gennemsnittet i EU25, men hvis BNP pr. indbygger er over 75 % af gennemsnittet i EU27, samt for regioner som defineret i artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006, der har modtaget overgangsstøtte i programmeringsperioden 2007-2013

d) 60 % for overgangsregionerne bortset fra dem, der er omhandlet i litra c)

e) 50 % i mere udviklede regioner bortset fra dem, der er omhandlet i litra c).

For perioden fra den 1. januar 2014 til 30. juni 2017 overstiger medfinansieringssatsen for hver prioritetsakse i alle operationelle programmer i Cypern ikke 85 %

Kommissionen gennemfører en revision med henblik på at vurdere begrundelsen for at opretholde denne medfinansieringssats, der er omhandlet i andet afsnit, efter den 30. juni 2017 og fremlægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag inden den 30. juni 2016.

Medfinansieringssatsen for hver prioritetsakse for operationelle programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde må højst udgøre 85 %.

Den maksimale medfinansieringssats i henhold til første afsnit, litra b), c), d), og e), forhøjes for hver prioritetsakse, som gennemfører ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, og hvor en prioritetsakse er øremærket til social innovation eller tværnationalt samarbejde, eller en kombination af begge. Forhøjelsen fastsættes i henhold til de fondsspecifikke regler.

4. Medfinansieringssatsen for den supplerende tildeling i henhold til artikel 92, stk. 1, litra e), må højst udgøre 50 % for NUTS 2-regioner, der opfylder kriterierne i protokol nr. 6 til tiltrædelsesakten af 1994.

5. Den maksimale medfinansieringssats i henhold til stk. 3 til en prioritetsakse forhøjes med 10 procentpoint, hvis hele prioritetsaksen leveres gennem finansielle instrumenter eller gennem lokaludvikling styret af lokalsamfundet.

6. Fondenes bidrag til hver prioritetsakse skal udgøre mindst 20 % af de støtteberettigede offentlige udgifter.

7. Der kan etableres en særskilt prioritetsakse med en medfinansieringssats på op til 100 % inden for et operationelt program til støtte for operationer, der gennemføres via finansielle instrumenter på EU-plan og forvaltes direkte eller indirekte af Kommissionen. Hvis en særskilt prioritetsakse etableres i det øjemed, må støtten i henhold til denne akse ikke gennemføres på andre måder.

Artikel 121

Graduering af medfinansieringssatserne

Medfinansieringssatsen fra fondene til en prioritetsakse kan gradueres for at tage hensyn til:

- 1) prioritetsaksens betydning for at realisere EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst under hensyntagen til de specifikke skævheder, der bør udbedres
- 2) beskyttelse og forbedring af miljøet, navnlig ved anvendelse af forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og princippet om, at forurenere betaler
- 3) omfanget af tilvejebringelsen af private midler
- 4) dækningen af områder med alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art defineret som følger:
 - a) ømedlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, og andre øer, dog ikke øer, hvor en medlemsstats hovedstad er beliggende, eller som har en fast forbindelse til fastlandet
 - b) bjergområder som defineret i medlemsstatens nationale lovgivning
 - c) tyndt (dvs. under 50 indbyggere pr. kvadratkilometer) og meget tyndt (under 8 indbyggere pr. kvadratkilometer) befolkede områder

d) dækningen af regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF.

FJERDE DEL

GENERELLE BESTEMMELSER FOR FONDENE OG EHF

AFSNIT I

FORVALTNING OG KONTROL

KAPITEL I

Forvaltnings- og kontrolsystemer

Artikel 122

Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Medlemsstaterne sikrer, at forvaltnings- og kontrolsystemerne for de operationelle programmer er blevet etableret efter artikel 72, 73 og 74.

2. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder og inddriver uretmæssigt udbetalte beløb, inkl. eventuelle morarenter. De underretter Kommissionen om uregelmæssigheder, der overstiger 10 000 EUR i bidrag fra fondene, og holder den underrettet om en betydelig udvikling med hensyn til administrative og retlige skridt i den forbindelse.

Medlemsstaterne underretter ikke Kommissionen om uregelmæssigheder i følgende tilfælde:

- a) tilfælde, hvor uregelmæssigheden udelukkende består i hel eller delvis manglende gennemførelse af en operation, som indgår i det medfinansierede operationelle program, på grund af støttemodtagerens konkurs
- b) tilfælde, der af modtageren frivilligt bringes til forvaltningsmyndighedens eller atterestingsmyndighedens kendskab, før en af myndighederne selv har opdaget den, uanset om det offentlige bidrag allerede er udbetalt
- c) tilfælde, der opdages og korrigeres af forvaltningsmyndigheden eller atterestingsmyndigheden, før den pågældende udgift er medtaget i den udgiftsoversigt, der forelægges for Kommissionen.

I alle andre tilfælde, navnlig de tilfælde, der går forud for en konkurs, eller i tilfælde af mistanke om svig, meddeles de opdagede uregelmæssigheder og de dertil knyttede forebyggende og korrigerende foranstaltninger til Kommissionen.

Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, ikke kan inddrives, og det kan tilskrives fejl eller forsømmelse fra en medlemsstats side, er medlemsstaten ansvarlig for, at de pågældende beløb tilbagebetales til Den Europæiske Unions almindelige budget. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at inddrive et uretmæssigt udbetalt beløb, hvis det beløb, der skal inddrives fra modtageren, uden renter ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra fondene.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om yderligere nærmere bestemmelser om kriterierne for at fastlægge, hvilke sager om uregelmæssighed der skal rapporteres, de data, der skal oplyses, og de betingelser og procedurer, som skal anvendes til at bestemme, om uinddrivelige beløb skal godtgøres af medlemsstaterne.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter som fastlægger hyppigheden af rapportering af uregelmæssigheder og det rapporteringsformat, som skal anvendes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle udvekslinger af oplysninger mellem støttemodtagerne og en forvaltningsmyndighed, en attesteringsmyndighed, en revisionsmyndighed og bemyndigede organer senest den 31. december 2015 kan gennemføres ved hjælp af elektroniske dataudvekslingssystemer.

Systemerne omhandlet i første afsnit skal fremme interoperabilitet med nationale rammer og EU-rammer og give støttemodtagere mulighed for kun én gang at skulle fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med nærmere bestemmelser om udvekslingen af oplysninger i henhold til dette stykke. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på EHFF.

KAPITEL II

Forvaltnings- og kontrolmyndigheder

Artikel 123

Udpegelse af myndigheder

1. For hvert operationelt program udpeger hver medlemsstat en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller et tilsvarende organ eller et privat organ til forvaltningsmyndighed. Samme forvaltningsmyndighed kan udpeges for flere operationelle programmer.

2. For hvert operationelt program udpeger medlemsstaten en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller et offentligt organ til attesteringsmyndighed, jf. dog stk. 3. Samme attesteringsmyndighed kan udpeges for flere operationelle programmer.

3. For et operationelt program kan medlemsstaten udpege en forvaltningsmyndighed, som er en offentlig myndighed eller et offentligt organ, til også at udføre attesteringsmyndighedens funktioner.

4. For hvert operationelt program udpeger medlemsstaten en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller et tilsvarende organ, der fungerer uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden, til revisionsmyndighed. Samme revisionsmyndighed kan udpeges til flere operationelle programmer.

5. Forudsat at princippet om adskillelse af funktionerne er overholdt, kan forvaltningsmyndigheden, attesteringsmyndigheden, hvis en sådan findes, og revisionsmyndigheden, for så vidt angår de fonde, der er knyttet til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og EHFF, være en del af samme offentlige myndighed eller organ.

Såfremt den samlede støtte fra fondene til et operationelt program overstiger 250 000 000 EUR eller, for EHFF's vedkommende, 100 000 000 EUR, kan revisionsmyndigheden dog være en del af samme offentlige myndighed eller organ som forvaltningsmyndigheden, enten hvis Kommissionen i overensstemmelse med de gældende bestemmelser for den foregående programmeringsperiode forud for vedtagelsen af det pågældende operationelle program har meddelt medlemsstaten sin konklusion om, at den først og fremmest kan basere sig på dens revisionserklæring, eller hvis Kommissionen på baggrund af erfaringerne fra den foregående programmeringsperiode er forvisset om, at revisionsmyndighedens institutionelle opbygning og ansvarlighed giver tilstrækkelig garanti for dens funktionelle uafhængighed og pålidelighed.

6. Medlemsstaten kan udpege et eller flere bemyndigede organer til at udføre nogle af forvaltningsmyndighedens eller attesteringsmyndighedens opgaver under denne myndigheds ansvar. De relevante ordninger mellem forvaltningsmyndigheden eller attesteringsmyndigheden og de bemyndigede organer registreres formelt og skriftligt.

7. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan overdrage forvaltningen af en del af et operationelt program til et bemyndiget organ ved en skriftlig aftale mellem det bemyndigede organ og medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden (herefter "globaltilskud"). Det bemyndigede organ giver garantier for sin solvens og sin kompetence på det pågældende område samt med hensyn til sin administrative og finansielle forvaltningskapacitet.

8. Medlemsstaten kan på eget initiativ udpege et koordineringsorgan, der har til opgave at have kontakt med og give oplysninger til Kommissionen, koordinere de andre relevante udpegede organers aktiviteter og fremme en harmoniseret anvendelse af gældende ret.

9. Medlemsstaten fastsætter skriftligt bestemmelser om sine forbindelser med forvaltningsmyndighederne, attesteringsmyndighederne og revisionsmyndighederne, de indbyrdes forbindelser mellem disse myndigheder og forbindelserne mellem disse myndigheder og Kommissionen.

Artikel 124

Procedure for udpegelse af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden

1. Medlemsstaten underretter Kommissionen om datoen og formen for udpegelserne af forvaltningsmyndigheden som skal være på et passende niveau og i givet fald af attesteringsmyndigheden inden forelæggelsen af den første mellemliggende betalingsanmodning for Kommissionen.

2. De i stk. 1 omhandlede udpegelser skal være baseret på en rapport og en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan, der vurderer myndighedernes opfyldelse af kriterierne for det interne kontrolmiljø, risikostyring, forvaltnings- og kontrolaktiviteter og overvågning jf. bilag XIII. Det uafhængige revisionsorgan skal være revisionsmyndigheden eller et andet offentligt eller privatretligt organ, som har den nødvendige revisionskapacitet, som er uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og i givet fald af attesteringsmyndigheden, og som udfører sit arbejde under hensyntagen til internationalt anerkendte revisionsstandarder. Hvis det uafhængige revisionsorgan konkluderer, at den del af forvaltnings- og kontrolsystemet, som vedrører forvaltningsmyndigheden eller attesteringsmyndigheden, i alt væsentligt er det samme som under den forrige programmeringsperiode, og at det på grundlag af revisionsarbejde, der udføres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1083/2006 og forordning (EF) nr. 1198/2006 ⁽¹⁾, kan dokumenteres, at det har fungeret effektivt i den periode, kan organet konkludere, at de relevante kriterier er opfyldt uden at udføre yderligere revisionsarbejde.

3. Hvis den samlede støtte fra fondene til et operationelt program overstiger 250 000 000 EUR eller fra EHFF overstiger 100 000 000 EUR, kan Kommissionen inden en måned efter underrettelsen om de udpegelser, der omhandles i stk. 1, anmode om rapporten og udtalelsen fra det i stk. 2 omhandlede uafhængige revisionsorgan og beskrivelsen af forvaltningsmyndighedens og i givet fald attesteringsmyndighedens funktioner og fastlagte procedurer. Kommissionen beslutter, om den skal anmode om disse dokumenter på baggrund af sin risikovurdering og under hensyntagen til oplysninger om betydelige ændringer i forvaltningsmyndighedens og i givet fald attesteringsmyndighedens funktioner og procedurer i forhold til dem, der var gældende under den forrige programmeringsperiode, samt relevant dokumentation for, at de har fungeret effektivt.

Kommissionen kan fremsætte bemærkninger inden to måneder efter modtagelsen af de i første afsnit omhandlede dokumenter. Med forbehold af anvendelsen af artikel 83 afbryder undersøgelsen af disse dokumenter ikke behandlingen af mellemliggende betalingsanmodninger.

4. Hvis den samlede støtte fra fondene til et operationelt program overstiger 250 000 000 EUR, og der er sket betydelige ændringer i forvaltningsmyndighedens eller i givet fald attesteringsmyndighedens funktioner og procedurer i forhold til dem, der var gældende under den forrige programmeringsperiode, kan medlemsstaten på eget initiativ inden to måneder efter underrettelsen om den udpegelse, der omhandles i stk. 1, forelægge Kommissionen de i stk. 3 omhandlede dokumenter. Kommissionen skal fremsætte bemærkninger om disse dokumenter inden tre måneder efter modtagelsen heraf.

5. Hvis eksisterende revisions- og kontrolresultater viser, at den udpegede myndighed ikke længere opfylder de kriterier, der

er omhandlet i stk. 2, fastsætter medlemsstaten på et passende niveau og under hensyntagen til problemets omfang en undersøgelsesperiode, i hvilken der træffes de nødvendige korrigerende foranstaltninger.

Hvis den udpegede myndighed ikke gennemfører den krævede korrigerende foranstaltning inden for den undersøgelsesperiode, der fastsættes af medlemsstaten, kan medlemsstaten på et passende niveau trække udpegelsen tilbage.

Medlemsstaten underretter straks Kommissionen, når en udpeget myndighed undersøges på ny og giver i den forbindelse oplysninger om den respektive undersøgelsesperiode, når undersøgelsen afsluttes efter gennemførelse af korrigerende foranstaltninger, samt når udpegelsen af en myndighed trækkes tilbage. Underrettelsen om, at en udpeget myndighed undersøges på ny af medlemsstaten, afbryder med forbehold af anvendelse af artikel 83 ikke behandlingen af mellemliggende betalingsanmodninger.

6. Hvis udpegelsen af en forvaltningsmyndighed eller en attesteringsmyndighed trækkes tilbage, udpeger medlemsstaterne efter proceduren i stk. 2 et nyt organ, som efter udpegelsen overtager forvaltningsmyndighedens eller attesteringsmyndighedens funktioner, og underretter Kommissionen herom.

7. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter vedrørende modellen for det uafhængige revisionsorgans beretning og erklæring og for beskrivelsen af forvaltningsmyndighedens og i givet fald attesteringsmyndighedens funktioner og fastsatte procedurer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

Artikel 125

Forvaltningsmyndighedens funktioner

1. Forvaltningsmyndigheden har ansvaret for forvaltning af det operationelle program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Hvad angår det operationelle programs forvaltning, skal forvaltningsmyndigheden:

a) støtte arbejdet i det overvågningsudvalg, der er nævnt i artikel 47, og forsyne det med de oplysninger, det kræver for at udføre sine opgaver, specielt data om fremskridt med hensyn til at nå målene i det operationelle program, finansielle data og data vedrørende indikatorer og delmål

b) udarbejde og efter overvågningsudvalgets godkendelse forelægge Kommissionen årsrapporter og de endelige rapporter om gennemførelsen, der er nævnt i artikel 50

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1).

- c) give de bemyndigede organer og støttemodtagerne adgang til oplysninger, som er relevante for henholdsvis udførelsen af deres opgaver og gennemførelsen af operationer
- d) etablere et system til registrering og lagring i edb-form af data om hver enkelt operation, der er nødvendige med henblik på overvågning, evaluering, finansiel forvaltning, verificering og revision, herunder data om individuelle deltagere i operationer, hvis det er relevant
- e) sikre, at de data, der er nævnt i litra d), indsamles, indlæses og lagres i det i litra d) omhandlede system, og at data vedrørende indikatorer opdeles efter køn som krævet i bilag I og II til ESF-forordningen.
3. Hvad angår udvælgelse af operationer skal forvaltningsmyndigheden:
- a) udarbejde og, når de er godkendt, anvende relevante udvælgelsesprocedurer og -kriterier, som:
- i) sikrer operationernes bidrag til at nå de specifikke mål for og resultater af den relevante prioritet
- ii) er ikke-diskriminerende og gennemsigtige
- iii) tager hensyn til de generelle principper i artikel 7 og 8
- b) sikre, at de udvalgte operationer falder ind under fondens eller fondenes anvendelsesområde og kan henføres under en interventionskategori eller, for EHFF's vedkommende, en foranstaltning, der er angivet i det operationelle programs prioritet(er)
- c) sikre, at støttemodtageren får et dokument, der fastlægger støttebetingelserne for hver enkelt operation, herunder specifikke krav vedrørende de varer eller tjenesteydelser, der skal leveres i henhold til operationen, finansieringsplanen og fristen for gennemførelsen
- d) sikre sig, at støttemodtageren har administrativ, finansiel og operationel kapacitet til at opfylde de betingelser, der er omhandlet i litra c), før operationen godkendes
- e) sikre sig, at hvis operationen er påbegyndt før indgivelse til forvaltningsmyndigheden af en støtteanmodning, er gældende lovgivning for operationen blevet overholdt
- f) sikre, at operationer, der er udvalgt til støtte fra fondene eller EHFF, ikke omfatter aktiviteter, der indgik i en operation, som har været eller bør være genstand for en inddrivelsesprocedure i henhold til artikel 71 efter flytning af en produktionsaktivitet uden for programområdet
- g) bestemme, hvilke interventionskategorier eller, for EHFF's vedkommende, foranstaltninger udgifterne under en operation skal henføres til.
4. Hvad angår den finansielle forvaltning og kontrol af det operationelle program skal forvaltningsmyndigheden:
- a) verificere, at medfinansierede varer og tjenesteydelser er blevet leveret, og at de udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt, er blevet betalt og er i overensstemmelse med gældende lovgivning, det operationelle program og opfylder betingelserne for støtte til operationen
- b) sikre, at støttemodtagere, der medvirker ved gennemførelsen af operationer, der refunderes på grundlag af faktisk afholdte støtteberettigede udgifter, enten har et særskilt regnskabs-system eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til en operation
- c) indføre effektive og proportionale foranstaltninger til bekæmpelse af svig under hensyntagen til de identificerede risici
- d) etablere procedurer til sikring af, at alle udgifts- og revisionsbilag, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 72, litra g)
- e) udarbejde forvaltningserklæringen og den årlige oversigt, jf. finansforordningens artikel 59, stk. 5, litra a) og b).
- Uanset første afsnit, litra a), kan ETS-forordningen fastsætte særlige regler om verificering som finder anvendelse på samarbejdsprogrammer.
5. Efterprøvning i henhold til stk. 4, første afsnit, litra a), skal omfatte følgende procedurer:
- a) administrativ verificering af alle støttemodtagers anmodninger om refusion
- b) verificering på stedet af operationer.
- Hyppigheden og dækningen af verificeringen på stedet skal stå i et rimeligt forhold til størrelsen af den offentlige støtte til en operation og til det risikoniveau, der efter denne verificering og revisionsmyndighedens revisioner er konstateret for forvaltnings- og kontrolsystemet som helhed.
6. Verificering på stedet af individuelle operationer i henhold til stk. 5, første afsnit, litra b), kan udføres på grundlag af stikprøver.
7. Hvis forvaltningsmyndigheden også er støttemodtager under det operationelle program, skal særlige ordninger for den i stk. 4, første afsnit, litra a), omhandlede verificering sikre den fornødne adskillelse af funktioner.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 149 vedrørende nærmere bestemmelser om oplysninger i relation til de data, som skal registreres og lagres i elektronisk form i det overvågningssystem, som er etableret i henhold til nærværende artikels stk. 2, litra d).

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de tekniske specifikationer for det system, som etableres i henhold til nærværende artikels stk. 2, litra d). Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, der er nævnt i artikel 150, stk. 3.

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 149 vedrørende de detaljerede minimumskrav for revisionssporet, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, litra d), med hensyn til de posterings, der skal føres, og den dokumentation, som attesteringsmyndigheden, forvaltningsmyndigheden, de bemyndigede organer og støttemodtagerne skal opbevare.

10. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter vedrørende modellen for den forvaltningserklæring, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, litra e). disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

Artikel 126

Attesteringsmyndighedens funktioner

Attesteringsmyndigheden for et operationelt program har navnlig ansvaret for at:

- a) udarbejde og forelægge Kommissionen betalingsanmodninger og attestere, at disse følger af pålidelige regnskabs-systemer, er baseret på kontrollerbare dokumentation og er verificeret af forvaltningsmyndigheden
- b) udarbejde regnskaberne, jf. finansforordningens artikel 59, stk. 5, litra a)
- c) attestere, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, og at udgifterne angivet i regnskaberne er i overensstemmelse med gældende ret og er afholdt i forbindelse med operationer, der er udvalgt til finansiering i overensstemmelse med de gældende kriterier for det operationelle program og gældende ret
- d) sikre, at der findes et system til elektronisk registrering og lagring af regnskabsregistreringer for hver operation, og som understøtter alle data, som kræves til udarbejdelse af betalingsanmodninger og regnskaber, herunder registreringer af beløb, som skønnes at kunne inddrives, inddrevne beløb og beløb, der trækkes tilbage efter hel eller delvis annullering af bidraget til en operation eller et operationelt program

- e) sikre, at den med henblik på udarbejdelse og forelæggelse af betalingsanmodninger har modtaget relevante oplysninger fra forvaltningsmyndigheden om procedurer og verificering, der er gennemført i forbindelse med udgifterne
- f) med henblik på udarbejdelse og forelæggelse af betalingsanmodninger tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar
- g) opbevare regnskabsregistreringer i elektronisk form for så vidt angår de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen, og den modsvarende offentlige støtte, som er udbetalt til støttemodtagerne
- h) føre regnskab over beløb, som skønnes at kunne inddrives, og beløb, der trækkes tilbage efter hel eller delvis annullering af bidraget til en operation. Inddrevne beløb betales tilbage til EU-budgettet, inden det operationelle program afsluttes, ved at trække dem fra i den efterfølgende udgiftsoversigt.

Artikel 127

Revisionsmyndighedens funktioner

1. Revisionsmyndigheden sikrer, at der foretages revision af, at forvaltnings- og kontrolsystemet for de operationelle programmer fungerer hensigtsmæssigt, og af et passende udsnit af operationer på grundlag af de anmeldte udgifter. De anmeldte udgifter revideres på grundlag af en repræsentativ stikprøve og som hovedregel baseret på statistiske metoder til udvælgelse af stikprøver.

Der kan anvendes en ikke-statistisk metode til udvælgelse af stikprøver efter revisionsmyndighedens professionelle skøn i behørigt begrundede tilfælde, i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder og under alle omstændigheder, når antallet af operationer for et regnskabsår er utilstrækkeligt til, at der kan gøres brug af en statistisk metode.

I sådanne tilfælde skal stikprøvens størrelse være tilstrækkelig til at give revisionsmyndigheden mulighed for at udarbejde en gyldig revisionserklæring i overensstemmelse med finansforordningens artikel 59, stk. 5, andet afsnit.

Den ikke-statistiske metode til udvælgelse af stikprøver skal dække mindst 5 % af de operationer, for hvilke udgifter er anmeldt til Kommissionen i et regnskabsår, og 10 % af de udgifter, som er anmeldt til Kommissionen i et regnskabsår.

2. Hvis revisionerne foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, sikrer revisionsmyndigheden, at de pågældende organer besidder den nødvendige funktionelle uafhængighed.

3. Revisionsmyndigheden sikrer, at der i revisionsarbejdet tages hensyn til internationalt anerkendte revisionsstandarder.

4. Revisionsmyndigheden skal senest otte måneder efter vedtagelsen af et operationelt program udarbejde en revisionsstrategi for udførelsen af revisioner. I revisionsstrategien fastlægges revisionsmetodologien, stikprøvemethoden vedrørende revisioner af operationer og planlægning af revisioner i forbindelse med det aktuelle regnskabsår og de efterfølgende to regnskabsår. Revisionsstrategien ajourføres årligt fra 2016 til og med 2024. I de tilfælde, hvor der anvendes et fælles forvaltnings- og kontrolsystem for flere operationelle programmer, kan der udarbejdes én revisionsstrategi for de pågældende operationelle programmer. Revisionsmyndigheden forelægger revisionsstrategien for Kommissionen efter anmodning.

5. Revisionsmyndigheden udarbejder:

- a) en revisionserklæring jf. finansforordningens artikel 59, stk. 5, andet afsnit
- b) en kontrolrapport med angivelse af de vigtigste resultater af de revisioner, der er foretaget i overensstemmelse med stk. 1, herunder konklusioner vedrørende mangler, der er konstateret ved forvaltnings- og kontrolsystemerne, samt de foreslåede og gennemførte korrigerende foranstaltninger.

I de tilfælde, hvor der anvendes et fælles forvaltnings- og kontrolsystem for flere operationelle programmer, kan de oplysninger, der kræves i første afsnit, litra b), samles i en enkelt rapport.

6. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter som fastlægger modellerne til revisionsstrategien, revisionserklæringen og kontrolrapporten. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 for at fastsætte anvendelsesområdet for og indholdet af revisioner af operationer og regnskaber samt metodologien for udvælgelse af den stikprøvemethoder, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 vedrørende nærmere regler for anvendelsen af data indsamlet under revisioner foretaget af tjenestemænd ved Kommissionen eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter.

KAPITEL III

Samarbejde med revisionsmyndigheder

Artikel 128

Samarbejde med revisionsmyndigheder

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne med henblik på at samordne deres respektive revisionsplaner og -metoder og udveksler omgående resultaterne af de revisioner, der er foretaget af forvaltnings- og kontrolsystemerne, med disse myndigheder.

2. For at lette dette samarbejde, i tilfælde af at en medlemsstat udpeger flere revisionsmyndigheder, kan medlemsstaten udpege et koordinerende organ.

3. Kommissionen og revisionsmyndighederne samt eventuelle koordinerende organer mødes regelmæssigt, og som hovedregel mindst én gang om året, medmindre andet er aftalt, for at gennemgå den årlige kontrolrapport, revisionserklæringen og revisionsstrategien og for at udveksle synspunkter om spørgsmål vedrørende forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

AFSNIT II

FINANSIEL FORVALTNING, FORBEREDELSE, Gennemgang, GODKENDELSE OG AFSLUTNING AF REGNSKABER OG FINANSIELLE KORREKTIONER

KAPITEL I

Finansiel forvaltning

Artikel 129

Fælles regler for betalinger

Medlemsstaten sikrer, at de offentlige udgifter, der er betalt til støttemodtagere, senest ved afslutningen af det operationelle program som minimum svarer til det fondsbidrag, som Kommissionen har betalt til medlemsstaten.

Artikel 130

Fælles regler for beregning af mellemliggende betalinger og betaling af den endelige saldo

1. Kommissionen refunderer som mellemliggende betalinger 90 % af det beløb, der fremkommer ved at anvende medfinansieringssatsen for hver prioritet, der er fastsat i afgørelsen om godkendelse af det operationelle program, på de støtteberettigede udgifter til prioriteten inkluderet i betalingsanmodningen. Kommissionen fastsætter de resterende beløb, der skal refunderes som mellemliggende betalinger eller inddrives i overensstemmelse med artikel 139.

2. Fondenes eller EHFF's bidrag til en prioritet via mellemliggende betalinger og betaling af den endelige saldo må ikke være større end:

- a) de støtteberettigede offentlige udgifter, der er angivet i betalingsanmodningen for prioriteten, eller
- b) fondenes eller EHFF's bidrag til prioriteten som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program.

Artikel 131

Betalingsanmodninger

1. Betalingsanmodninger omfatter for hver prioritet:

- a) de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har affholdt og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som angivet i atteringsmyndighedens regnskabsystem

b) de samlede offentlige udgifter anvendt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som angivet i attesteringsmyndighedens regnskabssystem.

2. Støtteberettigede udgifter medtaget i en betalingsanmodning skal dokumenteres ved hjælp af kvitterede fakturaer eller regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi, undtagen for støtteformer i henhold til artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), artikel 68, artikel 69, stk. 1, og artikel 109 i nærværende forordning og artikel 14 i ESF-forordningen. Når det drejer sig om disse støtteformer, skal beløbene i betalingsanmodningen være de udgifter, der er beregnet på det relevante grundlag.

3. For så vidt angår støtteordninger i henhold til artikel 107 i TEUF skal det støtteydende organ have udbetalt det offentlige bidrag svarende til udgifterne i en betalingsanmodning til modtagerne.

4. Uanset stk. 1 kan betalingsanmodningen for så vidt angår statsstøtte omfatte forskud, som det støtteydende organ har udbetalt til støttemodtageren på følgende kumulative betingelser:

a) forskuddene er omfattet af en garanti ydet af en bank eller en anden finansiel institution, som er etableret i medlemsstaten, eller omfattet af en ordning, hvorved en offentlig myndighed eller medlemsstaten stiller en garanti

b) forskuddene overstiger ikke 40 % af den samlede støtte, der ydes til en støttemodtager med henblik på en bestemt operation

c) forskuddene modsvares af udgifter afholdt af støttemodtagerne i forbindelse med operationens gennemførelse og understøttes af kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi senest tre år efter det år, hvor forskuddet er udbetalt eller den 31. december 2023, alt efter hvilken dato der kommer først; i modsat fald korrigeres den efterfølgende betalingsanmodning i overensstemmelse hermed.

5. Hver betalingsanmodning, der omfatter forskud af den type som er nævnt i stk. 4, skal særskilt oplyse om det samlede beløb, der er udbetalt fra det operationelle program som forskud, det beløb der modsvares af udgifter afholdt af støttemodtagerne inden for tre år efter udbetalingen af forskuddet i overensstemmelse med stk. 4, litra c), og det beløb, der ikke modsvares af udgifter afholdt af støttemodtagerne, og for hvilket treårsperioden endnu ikke er udløbet.

6. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter

som fastlægger modellen til betalingsanmodninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

Artikel 132

Betalinger til støttemodtagere

1. Med forbehold af disponible midler fra den indledende og den årlige forfinansiering og fra mellemliggende betalinger skal forvaltningsmyndigheden sørge for, at en støttemodtager modtager de samlede støtteberettigede offentlige udgifter fuldt ud og senest 90 dage fra datoen for modtagerens indgivelse af betalingsanmodningen.

Der foretages ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke nogen specifik afgift eller andre afgifter med tilsvarende virkning, der kan nedsætte beløbene til støttemodtagerne.

2. Betalingsfristen i stk. 1 kan afbrydes af forvaltningsmyndigheden i et af følgende behørigt begrundede tilfælde:

a) betalingsanmodningen ikke er forfalden til betaling, eller den relevante dokumentation, herunder de dokumenter, der er nødvendige for forvaltningsverificering i henhold til artikel 125, stk. 4, første afsnit, litra a), ikke er blevet fremsendt

b) en undersøgelse er blevet iværksat i forbindelse med en eventuel uregelmæssighed, der berører de pågældende udgifter.

Den pågældende støttemodtager underrettes skriftligt om afbrydelsen og årsagerne hertil.

Artikel 133

Anvendelse af euroen

1. De medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsanmodningen, omregner udgifterne i national valuta til euro. Disse beløb omregnes til euro ved hjælp af Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned, hvor udgifterne er registreret i det regnskab, som attesteringsmyndigheden for det operationelle program fører. Kommissionen offentliggør hver måned vekselkursen elektronisk.

2. Uanset stk. 1 kan ETS-forordningen fastsætte særlige regler om tidsplanen for omregning til euro.

3. Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i stk. 1 fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i attesteringsmyndighedens regnskab inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

*Artikel 134***Betaling af forfinansiering**

1. Det første forfinansieringsbeløb betales i rater på følgende måde:

- a) i 2014: 1 % af støtten fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program eller 1,5 % af støtten fra fondene og fra EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program, når en medlemsstat har modtaget finansiel støtte siden 2010 i overensstemmelse med artikel 122 og 143 i TEUF eller fra den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) eller modtager finansiel støtte den 31. december 2013 i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF
- b) i 2015: 1 % af støtten fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program eller 1,5 % af støtten fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program, når en medlemsstat har modtaget finansiel støtte siden 2010 i overensstemmelse med artikel 122 og 143 i TEUF eller fra EFSF eller modtager finansiel støtte den 31. december 2014 i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF
- c) i 2016: 1 % af støtten fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program.

Hvis et operationelt program vedtages i 2015 eller senere, udbetales de tidligere rater i året for vedtagelsen.

2. I 2016-2023 betales inden den 1. juli et årligt forfinansieringsbeløb. Det udgør en procentsats af støttebeløbet fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program som følger:

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

— 2020 to 2023: 3 %.

3. Ved beregningen af det i stk. 1 omhandlede første forfinansieringsbeløb skal støtten for hele programmeringsperioden ikke omfatte de beløb fra resultatreserven, der oprindeligt blev tildelt det operationelle program.

Ved beregningen af det stk. 2 omhandlede årlige forfinansieringsbeløb til og med 2020 skal støtten for hele programmeringsperioden ikke omfatte de beløb fra resultatreserven, der oprindeligt blev tildelt det operationelle program.

*Artikel 135***Frister for indgivelse af de mellemliggende betalingsanmodninger og for betaling**

1. Attesteringsmyndigheden sender regelmæssigt en anmodning om mellemliggende betaling i overensstemmelse med artikel 131, stk. 1, som dækker beløb opført i dens regnskabsystem i regnskabsåret. Attesteringsmyndigheden kan imidlertid, hvis den finder det nødvendigt, lade sådanne beløb indgå i betalingsanmodninger, der forelægges i efterfølgende regnskabsår.
2. Attesteringsmyndigheden fremlægger den endelige anmodning om en mellemliggende betaling senest den 31. juli efter afslutningen af det foregående regnskabsår og under alle omstændigheder inden den første mellemliggende betalingsanmodning for det næste regnskabsår.
3. Den første mellemliggende betalingsanmodning må ikke finde sted, før Kommissionen er underrettet om udpegelsen af forvaltningsmyndighederne og attesteringsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 124.
4. Der må ikke foretages mellemliggende betalinger til et operationelt program, medmindre den årlige gennemførelsesrapport er blevet tilsendt Kommissionen i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.
5. Forudsat at der er midler til rådighed, foretager Kommissionen de mellemliggende betalinger senest 60 dage efter, at betalingsanmodningen er registreret hos Kommissionen.

*Artikel 136***Frigørelse**

1. Kommissionen frigør enhver del af det beløb i forbindelse med et operationelt program som ikke er blevet anvendt til betaling af den første og den årlige forfinansiering og de mellemliggende betalinger senest den 31. december i det tredje finansår efter året for indgåelsen af budgetforpligtelsen under det operationelle program, eller for hvilken der ikke i overensstemmelse med artikel 131 er fremlagt en betalingsanmodning udfærdiget i overensstemmelse med artikel 135.

2. Den del af forpligtelserne, som stadig er åben den 31. december 2023, frigøres, hvis nogen af de dokumenter, der kræves i henhold til artikel 141, stk. 1, ikke er forelagt for Kommissionen inden for tidsfristen i artikel 141, stk. 1.

KAPITEL II

Artikel 138

Udarbejdelse, gennemgang og godkendelse af regnskaber og afslutning af operationelle programmer og suspension af betalinger

Afdeling I

Udarbejdelse, gennemgang og godkendelse af regnskaber

Artikel 137

Udarbejdelse af regnskaber

1. Det i artikel 59, stk. 5, litra a), i finansforordningen omhandlede regnskab skal forelægges Kommissionen for hvert operationelt program. Regnskaberne dækker regnskabsåret og omfatter for hver prioritet og, hvis det er relevant, fonde og regionskategorier:

- a) de samlede støtteberettigede udgifter, der er opført i attestationsmyndighedens regnskabssystemer, som er medtaget i betalingsanmodninger indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 131 og artikel 135, stk. 2, senest den 31. juli efter afslutningen af regnskabsåret, de samlede modsvarende offentlige udgifter anvendt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne og det samlede beløb for tilsvarende betalinger til støttemodtagere under artikel 132, stk. 1
- b) de beløb, som er trukket tilbage eller inddrevet i regnskabsåret, og de beløb, der skal inddrives ved udgangen af regnskabsåret, de inddrivelses, der foretaget i henhold til artikel 71, og de uinddrivelige beløb
- c) de programbidrag, der er udbetalt til finansielle instrumenter i henhold til artikel 41, stk. 1, og statsstøtteforsbud i henhold til artikel 131, stk. 4
- d) en afstemning mellem de udgifter, der er angivet i henhold til litra a), og de udgifter, der er anmeldt for samme regnskabsår i betalingsanmodninger, ledsaget af en redegørelse for eventuelle afvigelser.

2. Hvis en medlemsstat udelader udgifter, der tidligere var medtaget i en anmodning om mellemliggende betaling for regnskabsåret, fra regnskabet, på grund af en løbende vurdering af disse udgifters lovlighed og formel rigtighed, kan en del af eller alle disse udgifter, som efterfølgende findes lovlige og formelt rigtige, medtages i en anmodning om mellemliggende betaling, der vedrører et efterfølgende regnskabsår.

3. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter som fastlægger modellen for de i denne artikel omhandlede regnskaber. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

Fremlæggelse af oplysninger

For hvert år fra 2016 til og med 2025 forelægger medlemsstaterne, inden for den frist, der er fastsat i finansforordningens artikel 59, stk. 5, Kommissionen de dokumenter, som er anført i nævnte artikel, nemlig:

- a) de regnskaber, der er omhandlet i artikel 137, stk. 1, i nærværende forordning for det foregående regnskabsår
- b) den forvaltningserklæring og den årlige sammenfatning, der omhandles i artikel 125, stk. 4, første afsnit, litra e), i nærværende forordning for det foregående regnskabsår
- c) den revisionserklæring og kontrolrapport, som er omhandlet i artikel 127, stk. 5, første afsnit, litra a) og b), i nærværende forordning for det foregående regnskabsår.

Artikel 139

Gennemgang og godkendelse af regnskaber

1. Kommissionen foretager en gennemgang af de dokumenter, som er forelagt af medlemsstaterne i henhold til artikel 138. På anmodning af Kommissionen opgiver medlemsstaterne alle nødvendige supplerende oplysninger, som Kommissionen behøver for at fastlægge, om regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og korrekte inden for fristen i artikel 84.

2. Kommissionen godkender regnskaberne, hvis den kan konkludere, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og korrekte. Kommissionen kan konkludere dette, når revisionsmyndigheden har fremsat en revisionserklæring uden forbehold vedrørende regnskaberne fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, medmindre Kommissionen specifikt kan dokumentere, at revisionserklæringen vedrørende regnskaberne er upålidelig.

3. Kommissionen underretter inden for fristen i artikel 84, medlemsstaterne om, hvorvidt den kan godkende regnskaberne.

4. Hvis Kommissionen af årsager, der kan tilskrives en medlemsstat, ikke er i stand til at godkende regnskaberne inden udløbet af fristen i artikel 84, stk. 1, underretter Kommissionen medlemsstaterne med angivelse af årsagen i overensstemmelse med stk. 2 i nærværende artikel samt de foranstaltninger, der skal træffes, og fristen for deres gennemførelse. Når den tid, det tager at gennemføre disse foranstaltninger, er gået, underretter Kommissionen medlemsstaten om, hvorvidt den kan godkende regnskaberne.

5. Kommissionen tager i forbindelse med sin godkendelse af regnskaberne ikke højde for spørgsmål i forbindelse med lovligheden og rigtigheden af de underliggende transaktioner vedrørende udgifter, der er opført i regnskaberne. Proceduren for gennemgang og godkendelse af regnskaber må ikke afbryde behandlingen af anmodninger om mellemliggende betalinger og må ikke føre til suspension af betalinger, jf. dog artikel 83 og 142.

6. Kommissionen beregner på grundlag af godkendte regnskaber beløbet med udgiftsvirkning for fondene og EHFF for regnskabsåret og deraf følgende tilpasninger i forhold til betalinger til medlemsstaten. Kommissionen tager følgende i betragtning:

- a) de beløb i regnskabet omhandlet i artikel 137, stk. 1, litra a), og for hvilke medfinansieringssatsen for hver prioritet skal anvendes
- b) de samlede betalinger foretaget af Kommissionen i løbet af det pågældende regnskabsår bestående af:
 - i) de mellemliggende betalinger foretaget af Kommissionen i henhold til artikel 130, stk. 1, og artikel 24 og
 - ii) den årlige forfinansiering udbetalt i henhold til artikel 134, stk. 2.

7. Kommissionen afslutter den respektive årlige forfinansiering og betaler eventuelle yderligere beløb, der forfalder inden for 30 dage efter godkendelsen af regnskabet, efter beregningen i stk. 6. Hvis der er et beløb, der skal inddrives fra medlemsstaten, gøres det til genstand for en indtægtsordre fra Kommissionen, som, når det er muligt, skal udføres ved modregning af beløb, der skal betales til medlemsstaten i forbindelse med senere betalinger til samme operationelle program. En sådan inddrivelse udgør ikke en finansiel korrektion og reducerer ikke støtten fra fondene til det operationelle program. Det inddrevne beløb udgør formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 177, stk. 3.

8. Hvis Kommissionen efter at have anvendt proceduren i stk. 4 ikke kan godkende regnskabet, fastsætter den på grundlag af de foreliggende oplysninger og i overensstemmelse med stk. 6 det beløb, der har udgiftsvirkning for fondene for regnskabsåret, og underretter medlemsstaten herom. Hvis medlemsstaten inden to måneder efter Kommissionens fremsendelse af oplysninger underretter Kommissionen om sin tilslutning, finder stk. 7 anvendelse. Hvis der ikke foreligger sådanne aftaler, vedtager Kommissionen en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af beløb med udgiftsvirkning for fondene for et regnskabsår. En sådan afgørelse udgør ikke en finansiel korrektion og reducerer ikke støtten fra fondene til det operationelle program. Kommissionen anvender på grundlag af afgørelsen tilpasningerne af betalingerne til medlemsstaten i overensstemmelse med stk. 7.

9. Kommissionens godkendelse af regnskabet eller Kommissionens afgørelse i henhold til stk. 8 i nærværende artikel berører ikke anvendelsen af korrektioner i henhold til artikel 144 og 145.

10. Medlemsstaterne kan med forbehold af artikel 144 og 145 erstatte uregelmæssige beløb, som konstateres efter

fremlæggelsen af regnskabet, ved at foretage de tilsvarende tilpasninger af beløbene for det regnskabsår, hvor uregelmæssigheden blev konstateret.

Artikel 140

Adgang til dokumenter

1. Med forbehold af statsstøtteregele, sikrer forvaltningsmyndigheden, at al dokumentation vedrørende udgifter afholdt af fondene til operationer, hvor de samlede støtteberettigede udgifter er på mindre end 1 000 000 EUR, efter anmodning stilles til rådighed for Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret i en periode på tre år fra den 31. december efter fremlæggelsen af de regnskaber, som indeholder udgifterne til operationen.

I forbindelse med andre operationer end dem, der er omhandlet i første afsnit, skal al dokumentation stilles til rådighed i en periode på to år fra den 31. december efter fremlæggelsen af de regnskaber, som indeholder de samlede udgifter til den fuldførte operation.

En forvaltningsmyndighed kan beslutte at anvende reglen i andet afsnit på operationer, hvor de samlede støtteberettigede udgifter er på mindre end 1 000 000 EUR.

Den i første afsnit nævnte tidsperiode afbrydes, hvis der indledes søgsmål, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

2. Forvaltningsmyndigheden underretter støttemodtagerne om startdatoen for den periode, der er omhandlet i stk. 1.

3. Dokumenterne opbevares enten i de originale udgaver eller i udgaver, der er attesteret som værende i overensstemmelse med de originale udgaver, eller på almindeligt anerkendte datamedier, herunder elektroniske udgaver af originaldokumenter eller dokumenter, der kun findes i elektronisk udgave.

4. Dokumenterne skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil personoplysningerne indsamles, eller de formål, hvortil de senere behandles.

5. Proceduren til attestering af, at dokumenter på almindeligt anerkendte datamedier stemmer overens med de originale udgaver, fastlægges af de nationale myndigheder og skal sikre, at de udgaver, der opbevares, opfylder nationale lovkrav og kan anvendes til revisionsformål.

6. Hvis dokumenter kun foreligger i elektronisk form, skal de anvendte edb-systemer opfylde anerkendte sikkerhedsstandarder, som sikrer, at de dokumenter, der opbevares, opfylder nationale lovkrav og kan anvendes til revisionsformål.

Afdeling II

Afslutning af operationelle programmer

Artikel 141

Fremlæggelse af afslutningsdokumenterne og betaling af den endelige saldo

1. Ud over de dokumenter, der er omhandlet i artikel 138, for det sidste regnskabsår fra 1. juli 2023 til 30. juni 2024 fremlægger medlemsstaterne en endelig rapport om gennemførelsen af det operationelle program eller den sidste årlige gennemførelsesrapport om det operationelle program, hvis EHFF har ydet støtte til det.
2. Den endelige saldo udbetales senest tre måneder efter datoen for godkendelse af regnskaberne for det sidste regnskabsår eller senest en måned efter datoen for godkendelsen af den endelige gennemførelsesrapport.

Afdeling III

Suspension af betalinger

Artikel 142

Suspension af betalinger

1. Alle eller en del af de mellemliggende betalinger vedrørende prioriteter eller operationelle programmer kan suspenderes af Kommissionen, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) der er en alvorlig mangel ved det operationelle programs forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde, som har bragt EU-bidraget til det operationelle program i fare, og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt
 - b) udgifterne i en udgiftsoversigt er behæftet med en uregelmæssighed med alvorlige finansielle konsekvenser, der ikke er korrigeret
 - c) medlemsstaten har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at rette op på den situation, der gav anledning til en afbrydelse i henhold til artikel 83
 - d) der er en alvorlig mangel i kvaliteten og pålideligheden af overvågningssystemet eller i dataene om fælles og specifikke indikatorer
 - e) der ikke er gennemført foranstaltninger for at opfylde en forhåndsbetingelse på de betingelser, der er fastlagt i artikel 19
 - f) resultatgennemgangen for en prioritet dokumenterer, at prioriteten i alvorlig grad ikke har realiseret delmålene for de finansielle indikatorer, indikatorerne for output og de centrale trin i gennemførelsen, der er fastsat i resultatrammen, på de betingelser, der er fastlagt i artikel 22.

De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte specifikke grundlag for suspension af betalinger i tilknytning til manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den manglende overholdelse.

2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger.

3. Kommissionen bringer suspensionen af alle eller en del af de mellemliggende betalinger til ophør, når medlemsstaten har truffet de nødvendige foranstaltninger, som gør det muligt at ophæve suspensionen.

KAPITEL III

Finansielle korrektioner

Afdeling I

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

Artikel 143

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

1. Medlemsstaterne har i første række ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder, for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner og for at søge inddrivelse. Hvis der er tale om systembetingede uregelmæssigheder, udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle operationer, som kan tænkes at være berørt.
2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner i forbindelse med enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder, som konstateres i forbindelse med operationer eller operationelle programmer. Finansielle korrektioner består i helt eller delvis at annullere det offentlige bidrag til en operation eller et operationelt program. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og betydning og det økonomiske tab for fondene eller EHFF og foretager en forholdsmæssig korrektion. De finansielle korrektioner registreres i regnskabet af forvaltningsmyndigheden for det regnskabsår, i hvilket annulleringen besluttet.
3. De bidrag fra fondene eller EHFF, der annulleres i henhold til stk. 2, kan genanvendes af medlemsstaten inden for det pågældende operationelle program, jf. dog stk. 4.
4. Et bidrag, som er annulleret i henhold til stk. 2, kan ikke genanvendes til nogen af de operationer, som var genstand for korrektionen, eller, hvis der foretages en finansiell korrektion i forbindelse med en systembetinget uregelmæssighed, til nogen af de operationer, der er berørt af den systembetingede uregelmæssighed.
5. De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte specifikke grundlag for medlemsstaternes finansielle korrektioner i tilknytning til manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den manglende overholdelse.

Afdeling II

Kommissionens finansielle korrektioner

Artikel 144

Kriterier for finansielle korrektioner

1. Kommissionen foretager finansielle korrektioner ved hjælp af gennemførelsesretsakter ved at annullere hele eller en del af EU-bidraget til et operationelt program, jf. artikel 85, hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:

- a) der er alvorlige mangler ved det operationelle programs forvaltnings- og kontrolsystemes effektive funktionsmåde, som har bragt det EU-bidrag, der allerede er betalt til programmet, i fare
- b) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 143 før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke
- c) udgifterne i en betalingsanmodning er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke.

Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede individuelle uregelmæssigheder og tager hensyn til, om en uregelmæssighed er systembettinget. Hvis det ikke er muligt præcist at fastslå størrelsen af uregelmæssighederne med udgiftsvirkning for fondene eller EHFF, anvender Kommissionen en fast takst eller en ekstrapoleret finansiell korrektion.

2. Når Kommissionen træffer afgørelse om en korrektion, jf. stk. 1, overholder den proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til uregelmæssighedens art og betydning og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne, der er konstateret ved det operationelle program.

3. Hvis Kommissionen baserer sin holdning på rapporter fra andre revisorer end revisorerne i sine egne tjenestegrene, drager den sine egne konklusioner om de finansielle følger efter at have undersøgt de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 143, stk. 2, de meddelelser, der er forelagt i henhold til artikel 122, stk. 3, og medlemsstatens eventuelle svar.

4. Hvis Kommissionen på grundlag af en gennemgang af det operationelle programs endelige gennemførelsesrapport, for fondenes vedkommende, eller den sidste årlige gennemførelsesrapport, for EHFF's vedkommende, fastslår, at der er alvorlige mangler med hensyn til realisering af målene opstillet i resultatrammen, kan den i overensstemmelse med artikel 22, stk. 7, anvende finansielle korrektioner i forbindelse med de pågældende prioriteter ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

5. Hvis en medlemsstat ikke overholder sine forpligtelser i henhold til artikel 95, kan Kommissionen, afhængigt af omfanget af den manglende overholdelse af disse forpligtelser, foretage en finansiell korrektion ved at annullere hele eller en del af strukturfondenes bidrag til den pågældende medlemsstat.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om nærmere bestemmelser om kriterierne for at fastlægge alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive funktionsmåde, herunder de vigtigste typer sådanne alvorlige mangler, kriterierne for at fastlægge, hvilket niveau af finansiell korrektion der skal anvendes, og kriterierne for anvendelse af faste takster eller ekstrapolerede finansielle korrektioner.

7. De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte specifikke grundlag for Kommissionens finansielle korrektioner i tilknytning til manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den manglende overholdelse.

Artikel 145

Procedure

1. Før Kommissionen træffer afgørelse om finansiell korrektion, indleder den proceduren ved at meddele medlemsstaten de foreløbige konklusioner af sin undersøgelse og anmode den om at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder.

2. Hvis Kommissionen foreslår en finansiell korrektion på grundlag af en ekstrapolation eller til en fast takst, skal medlemsstaten have mulighed for via en gennemgang af de pågældende dokumenter at påvise, at uregelmæssighedens faktiske omfang er mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering. Medlemsstaten kan efter aftale med Kommissionen begrænse denne gennemgang til kun at omfatte en passende andel eller stikprøver af de pågældende dokumenter. Medmindre det drejer sig om behørigt begrundede tilfælde, må den tid, der anvendes til denne gennemgang, ikke overstige en yderligere periode på to måneder efter den i stk. 1 nævnte periode på to måneder.

3. Kommissionen tager hensyn til alle beviser, som medlemsstaten forelægger inden for fristerne i stk. 1 og 2.

4. Hvis medlemsstaten ikke godtager Kommissionens foreløbige konklusioner, indbyder Kommissionen medlemsstaten til en høring for at sikre, at alle relevante oplysninger og bemærkninger foreligger som grundlag for Kommissionens konklusioner om anvendelsen af den finansielle korrektion.

5. I tilfælde af enighed, og med forbehold af stk. 6 i nærværende artikel, kan medlemsstaten genanvende de pågældende midler i overensstemmelse med artikel 143, stk. 3.

6. For at anvende finansielle korrektioner træffer Kommissionen en afgørelse i form af gennemførelsesretsakter senest seks måneder efter høringsdatoen eller efter datoen for modtagelse af supplerende oplysninger, når medlemsstaten indvilliger i at fremlægge sådanne yderligere oplysninger efter høringen. Kommissionen tager hensyn til alle de oplysninger og bemærkninger, der er fremkommet under proceduren. Hvis der ikke finder nogen høring sted, begynder fristen på seks måneder to måneder efter modtagelsen af Kommissionens indbydelse til høringen.

7. Hvis Kommissionen, under udførelse af sine opgaver i henhold til artikel 75, eller Den Europæiske Revisionsret, konstaterer uregelmæssigheder, der viser en alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive funktionsmåde, skal den deraf følgende finansielle korrektion reducere støtten fra fondene til det operationelle program.

Første afsnit finder ikke anvendelse i tilfælde af en alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemets effektive funktionsmåde, som inden den dato, hvor den blev opdaget af Kommissionen eller Den Europæiske Revisionsret:

- a) var blevet identificeret i forvaltningserklæringen, den årlige kontrolrapport eller revisionserklæringen forelagt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 59, stk. 5, i finansforordningen, eller i andre revisionsberetninger fra revisionsmyndigheden, der er forelagt Kommissionen, og de relevante foranstaltninger er truffet, eller
- b) havde været genstand for passende afhjælpende foranstaltninger truffet af medlemsstaten.

Vurderingen af alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive funktionsmåde baseres på gældende lovgivning på tidspunktet for forelæggelsen af de relevante forvaltningserklæringer, årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer.

Når der træffes afgørelse om en finansiell korrektion, skal Kommissionen:

- a) respektere proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til arten og betydningen af den alvorlige mangel i et forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde samt dens finansielle virkninger for EU-budgettet
- b) med henblik på anvendelse af en fast takst eller ekstrapoleret finansiell korrektion udelukke uregelmæssige udgifter, der tidligere er konstateret af den medlemsstat, hvis regnskaber er blevet tilpasset i overensstemmelse med artikel 139, stk. 10, samt udgifter, der er underlagt en igangværende vurdering med hensyn til lovlighed og formel rigtighed, jf. artikel 137, stk. 2
- c) i forbindelse med vurderingen af den resterende risiko for EU-budgettet tage hensyn til en fast takst eller ekstrapolerede korrektioner, der anvendes på medlemsstatens udgifter, for andre alvorlige mangler, som medlemsstaten har konstateret.

8. De fondsspecifikke regler for EHF kan fastsætte supplerende bestemmelser for finansielle korrektioner som omhandlet i artikel 144, stk. 7.

Artikel 146

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiell korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at søge inddrivelse i henhold til

artikel 143, stk. 2, i nærværende forordning og inddrive statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF og artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾.

Artikel 147

Tilbagebetaling

1. Enhver skyldig tilbagebetaling til Den Europæiske Unions almindelige budget foretages før den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til finansforordningens artikel 73. Forfaldsdatoen er den sidste dag i den anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.

2. Enhver forsinkelse i tilbagebetalingen giver anledning til morarenter fra forfaldsdatoen indtil datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender i sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første arbejdsdag i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling, forhøjet med 1½ procentpoint.

AFSNIT III

PROPORTIONAL KONTROL AF OPERATIONELLE PROGRAMMER

Artikel 148

Proportional kontrol af operationelle programmer

1. Operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger 200 000 EUR for EFRU's og Samhørighedsfondens vedkommende, 150 000 EUR for ESF's vedkommende eller, for EHF's vedkommende, 100 000 EUR, må ikke underkastes mere end én revision af enten revisionsmyndigheden eller Kommissionen før forelæggelsen af de regnskaber, som indeholder de samlede udgifter til den fuldførte operation. Andre operationer må ikke underkastes mere end én revision pr. regnskabsår af revisionsmyndigheden og Kommissionen forud for fremlæggelsen af de regnskaber, som indeholder de samlede udgifter til den fuldførte operation. Operationer må ikke underkastes en revision af Kommissionen eller revisionsmyndigheden i et givent år, hvis Den Europæiske Revisionsret allerede har foretaget en revision i det pågældende år, forudsat at resultaterne af det revisionsarbejde, der er udført af Den Europæiske Revisionsret, kan anvendes af revisionsmyndigheden eller Kommissionen til opfyldelse af deres respektive opgaver.

2. For operationelle programmer, for hvilke den seneste revisionserklæring viser, at der ikke er nogen væsentlige mangler, kan Kommissionen på det efterfølgende møde, der er omhandlet i artikel 128, stk. 3, aftale med revisionsmyndigheden, at niveauet for det krævede revisionsarbejde kan nedsættes, således at det står i forhold til den konstaterede risiko. I sådanne tilfælde skal Kommissionen ikke foretage egne revisioner på stedet, medmindre der er tegn på mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemet, som påvirker udgifter, der er anmeldt til Kommissionen i et regnskabsår, for hvilke regnskaberne allerede er godkendt af Kommissionen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

3. For operationelle programmer, hvorom Kommissionen konkluderer, at revisionsmyndighedens erklæring er pålidelig, kan Kommissionen aftale med revisionsmyndigheden at begrænse Kommissionens egne revisioner på stedet til en revision af revisionsmyndighedens arbejde, medmindre der er beviser på mangler i revisionsmyndighedens arbejde vedrørende et regnskabsår, for hvilket regnskaberne allerede er godkendt af Kommissionen.

4. Uanset stk. 1 kan revisionsmyndigheden og Kommissionen foretage revisioner af operationer, hvis en risikovurdering eller en beretning fra Den Europæiske Revisionsret viser, at der er en specifik risiko for uregelmæssigheder eller svig, i tilfælde af dokumentation for alvorlige mangler i det pågældende operationelle programs forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde og i den periode, der omhandles i artikel 140, stk. 1. Kommissionen kan for at vurdere det arbejde, der er foretaget af en revisionsmyndighed, gennemgå revisionssporet fra en revisionsmyndighed eller deltage i revisioner på stedet af revisionsmyndigheden, eller, hvor det i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder er nødvendigt, kan Kommissionen foretage revisioner af operationer for at opnå sikkerhed for, at revisionsmyndigheden fungerer effektivt.

FEMTE DEL

DELEGEREDE BEFØJELSER, GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 149

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 22 stk. 7, fjerde afsnit, artikel 37, stk. 13, artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 1, andet afsnit, artikel 42, stk. 6, artikel 61, stk. 3, andet, tredje, fjerde og syvende afsnit, artikel 63, stk. 4, artikel 64, stk. 4, artikel 68, stk. 1, andet afsnit, artikel 101, stk. 4, artikel 122, stk. 2, femte afsnit, artikel 125, stk. 8, første afsnit, artikel 125, stk. 9, artikel 127, stk. 7 og 8, og artikel 144, stk. 6, tillægges Kommissionen fra den 21. december 2013 indtil den 31. december 2020.

3. Den i artikel 5, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 22 stk. 7, fjerde afsnit, artikel 37, stk. 13, artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 1, andet afsnit, artikel 42, stk. 6, artikel 61, stk. 3, andet, tredje, fjerde og

syvende afsnit, artikel 63, stk. 4, artikel 64, stk. 4, artikel 68, stk. 1, andet afsnit, artikel 101, stk. 4, artikel 122, stk. 2, femte afsnit, artikel 125, stk. 8, første afsnit, artikel 125, stk. 9, artikel 127, stk. 7 og 8, og artikel 144, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 22 stk. 7, fjerde afsnit, artikel 37, stk. 13, artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 1, andet afsnit, artikel 42, stk. 6, artikel 61, stk. 3, andet, tredje, fjerde og syvende afsnit, artikel 63, stk. 4, artikel 64, stk. 4, artikel 68, stk. 1, andet afsnit, artikel 101, stk. 4, artikel 122, stk. 2, femte afsnit, artikel 125, stk. 8, første afsnit, artikel 125, stk. 9, artikel 127, stk. 7 og 8 og artikel 144, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 150

Udvalgsprocedure

1. Ved anvendelsen af nærværende forordning, EFRU-forordningen, ETS-forordningen, ESF-forordningen og samhørighedsfondsforordningen bistår Kommissionen af et koordinationsudvalg for ESI-fondene. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt for så vidt angår artikel 8, stk. 3, artikel 22, stk. 7, femte afsnit, artikel 38, stk. 3, andet afsnit, artikel 38, stk. 10, artikel 39, stk. 4, andet afsnit, artikel 46, stk. 3, artikel 96, stk. 2, andet afsnit, artikel 115, stk. 4 og artikel 125, stk. 8, andet afsnit, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

KAPITEL II

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 151

Revision

Europa-Parlamentet og Rådet tager senest den 31. december 2020 denne forordning op til revision i overensstemmelse med artikel 177 i TEUF.

Artikel 152

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning berører hverken fortsættelse eller ændring, herunder hel eller delvis annullering, af støtte, som Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EF) nr. 1083/2006 eller anden lovgivning, der gælder for denne støtte pr. 31. december 2013, og som derfor fortsat gælder for denne støtte eller de pågældende operationer indtil deres afslutning. I dette stykke dækker støtte operationelle programmer og store projekter.

2. Ansøgninger om støtte, der er indgivet eller godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006, er fortsat gyldige.

3. Hvis en medlemsstat gør brug af den i artikel 123, stk. 3, nævnte mulighed, kan den anmode Kommissionen om, at forvaltningsmyndigheden skal varetage attesteringsmyndighedens funktioner, uanset artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1083/2006, for så vidt angår de tilhørende operationelle programmer, der gennemføres på grundlag af forordning (EF) nr. 1083/2006. Anmodningen ledsages af en vurdering foretaget af revisionsmyndigheden. Hvis Kommissionen på grundlag

af de oplysninger, som revisionsmyndigheden har forelagt den, og dens egne analyser, er overbevist om, at forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende disse operationelle programmer fungerer effektivt, og at deres funktion ikke vil blive negativt berørt af, at forvaltningsmyndigheden udfører attesteringsmyndighedens funktioner, meddeler den medlemsstaterne sit samtykke senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen.

Artikel 153

Ophævelse

1. Med forbehold af de i artikel 152 omhandlede bestemmelser ophæves forordning (EF) nr. 1083/2006 med virkning fra den 1. januar 2014.

2. Henvvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XIV.

Artikel 154

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20-24, artikel 29, stk. 3, artikel 38, stk. 1, litra a), artikel 58, 60, 76-92, 118, 120, 121 og 129-147 finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Artikel 39, stk. 2, syvende afsnit, andet punktum, og artikel 76, stk. 5, finder anvendelse fra den dato hvor ændringerne til finansforordningen vedrørende frigørelse af bevillinger træder i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

R. ŠADŽIUS

Formand

BILAG I

FÆLLES STRATEGISK RAMME

1. INDLEDNING

For at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af Unionen samt maksimere ESI-fondenes bidrag til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt ESI-fondenes fondsspecifikke missioner, herunder økonomisk, social og territorial samhørighed, er det nødvendigt at sikre, at politiske forpligtelser, der er indgået som led i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, underbygges af investeringer via ESI-fondene og andre EU-instrumenter. Den fælles strategiske ramme skal derfor i henhold til artikel 10 og i overensstemmelse med de prioriteter og mål, der er fastsat i de fondsspecifikke forordninger, tilvejebringe strategiske vejledende principper for at opnå en integreret udviklingstilgang med anvendelse af ESI-fondene koordineret med andre EU-instrumenter og -politikker i overensstemmelse med politiske målsætninger og overordnede mål for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og evt. flagskibsinitiativernes og under hensyntagen til de vigtigste territoriale udfordringer i konkrete nationale, regionale og lokale sammenhænge.

2. ESI-FONDENES BIDRAG TIL EU-STRATEGIEN FOR INTELLIGENT, BÆREDYGTIG OG INKLUSIV VÆKST OG SAMMENHÆNG I FORHOLD TIL UNIONENS ØKONOMISKE STYRING

1. Med henblik på at støtte en effektiv målretning af intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i partnerskabsaftaler og -programmer identificerer denne forordning 11 tematiske mål, jf. artikel 9, stk. 1, der svarer til de prioriteter i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, der skal modtage støtte fra ESI-fondene.
2. I overensstemmelse med disse tematiske mål i artikel 9, stk. 1, skal medlemsstaterne med henblik på at sikre den fornødne kritiske masse til at skabe vækst og beskæftigelse koncentrere støtten i overensstemmelse med denne forordnings artikel 18 og med de fondsspecifikke regler om tematisk koncentration samt sikre, at udgifterne er effektive. Medlemsstaterne skal være særligt opmærksomme på at prioritere vækstfremmende udgifter, herunder udgifter til uddannelse, forskning, innovation og energieffektivitet og udgifter med henblik på at lette SMV'ers adgang til finansiering og på at sikre miljømæssig bæredygtighed og forvaltningen af naturressourcerne og klimaindsatsen samt modernisere den offentlige administration. De skal endvidere lægge vægt på at opretholde eller styrke arbejdsformidlingernes og de aktive arbejdsmarkedspolitikkers dækning og effektivitet med henblik på bekæmpelse af arbejdsløshed med fokus på ungdomsarbejdsløshed samt håndtere de sociale konsekvenser af krisen og fremme social inklusion.
3. For at sikre konsistens med de prioriteter, der er fastlagt i forbindelse med det europæiske semester, skal medlemsstaterne, når de udarbejder deres partnerskabsaftaler, planlægge, hvordan ESI-fondene skal anvendes, eventuelt under hensyntagen til de nationale reformprogrammer og de nyeste relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF og relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF i overensstemmelse med deres respektive roller og forpligtelser. Medlemsstaterne skal om nødvendigt også tage hensyn til relevante henstillinger fra Rådet baseret på stabilitets- og vækstpagten og de økonomiske tilpasningsprogrammer.
4. Med henblik på at vurdere, hvordan ESI-fondene mest effektivt kan bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og tage hensyn til traktatens målsætninger, herunder økonomisk, social og territorial samhørighed, skal medlemsstaterne udvælge tematiske mål for den planlagte anvendelse af ESI-fondene i konkrete nationale, regionale og lokale sammenhænge.

3. INTEGRERET TILGANG TIL OG ORDNINGER VEDRØRENDE ANVENDELSEN AF ESI-FONDENE

3.1. Indledning

1. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, litra a), skal partnerskabsaftaler angive en integreret tilgang til territorial udvikling. Medlemsstaterne skal sikre, at udvælgelsen af tematiske mål og investerings- og EU-prioriteter forholder sig til udviklingsbehov og territoriale udfordringer på en integreret måde i overensstemmelse med analysen i afsnit 6.4. Medlemsstaterne skal søge at gøre maksimal brug af mulighederne for at sikre en koordineret og integreret anvendelse af ESI-fondene.
2. Medlemsstaterne og, hvis det er relevant i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, regionerne skal sikre, at de interventioner, der støttes via ESI-fondene, kompletteres hinanden og gennemføres på en koordineret måde med henblik på at skabe synergier for derigennem at nedbringe de administrative omkostninger og arbejdsbyrder for forvaltningsorganerne og støttemodtagerne i henhold til artikel 4, 15 og 27.

3.2. Koordinering og komplementaritet

1. De medlemsstater og forvaltningsmyndigheder, der har ansvaret for gennemførelsen af ESI-fondene, skal arbejde tæt sammen i forbindelse med udarbejdelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af partnerskabsaftalen og programmerne. De skal navnlig sikre, at følgende foretages:
 - a) identifikation af indsatsområder, hvor ESI-fondene kan kombineres, så de kompletterer hinanden, med henblik på at nå de tematiske mål, der er fastsat i denne forordning
 - b) sikre, at der i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6 findes ordninger til en effektiv koordinering af ESI-fondene for at øge fondenes virkning og effektivitet, herunder, hvor det er relevant, via flerfundsprogrammer for fondene
 - c) fremme af inddragelsen af forvaltningsmyndigheder, der har ansvaret for andre ESI-fonde, og relevante ministerier, i forbindelse med udarbejdelse af støtteordninger for at sikre koordinering og synergi og at undgå, at indsatsen overlapper
 - d) etablering, når det er relevant, af fælles overvågningsudvalg vedrørende programmer, der gennemfører ESI-fondene, og udvikling af andre fælles forvaltnings- og kontrolordninger med henblik på at fremme koordinering mellem de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre ESI-fondene
 - e) anvendelse af tilgængelige fælles e-governance-løsninger, som kan bistå ansøgere og støttemodtagere og gøre størst mulig brug af kvikskranker, herunder for rådgivning om de støttemuligheder, der findes gennem hver enkelt af ESI-fondene.
 - f) etablering af mekanismer til koordinering af samarbejdsaktiviteter, der finansieres af EFRU og ESF, med investeringer, der støttes af programmer under målet for investeringer i vækst og beskæftigelse
 - g) fremme af fælles tilgange mellem ESI-fondene med hensyn til vejledning vedrørende udvikling af operationer, indkaldelse af forslag og udvælgelsesprocedurer eller andre mekanismer, der kan give integrerede projekter lettere adgang til fondene
 - h) tilskynde til samarbejde mellem forvaltningsmyndigheder for forskellige ESI-fonde på området for overvågning, evaluering, forvaltning, kontrol og revision.

3.3. Fremme af integreret tilgang

1. Medlemsstaterne skal, når det er relevant, kombinere ESI-fondene i integrerede pakker på lokalt, regionalt og nationalt plan, der er skræddersyet til at opfylde specifikke territoriale udfordringer, med henblik på at støtte opnåelsen af de mål, der er opstillet i partnerskabsaftalen og programmer. Det kan ske ved at anvende ITI'er, integrerede operationer, fælles handlingsplaner og lokaludvikling styret af lokalsamfundet.
2. I overensstemmelse med artikel 36 kan der opnås en integreret anvendelse af tematiske mål ved eventuelt at kombinere finansieringen fra forskellige prioritetsakser eller operationelle programmer støttet af ESF, EFRU og Samhørighedsfonden under en ITI. Aktioner under en ITI kan suppleres med finansiel støtte fra de respektive programmer under henholdsvis ELFUL eller EHFF.
3. En prioritetsakse kan i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke regler og, hvis det er nødvendigt for at øge virkningen af og effektiviteten ved en tematisk sammenhængende, integreret tilgang, omfatte mere end én regionskategori samt kombinere en eller flere supplerende investeringsprioriteter fra EFRU, Samhørighedsfonden og ESF under ét tematisk mål og i behørigt begrundede tilfælde kombinere en eller flere supplerende investeringsprioriteter fra forskellige tematiske mål for at opnå det maksimale bidrag til prioritetsaksen.
4. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer og artikel 32 fremme udviklingen af lokale og subregionale tilgange. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal gennemføres som led i en strategisk tilgang for at sikre, at "bottom up"-kortlægningen af de lokale behov tager højde for prioriteter, der er fastsat på et højere niveau. Medlemsstaterne skal derfor fastlægge ELFUL's og eventuelt EFRU's, ESF's eller EHFF's tilgang til lokaludvikling styret af lokalsamfundet i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, og de skal i partnerskabsaftalerne beskrive de vigtigste udfordringer, der skal håndteres på denne måde, hovedmålsætningerne og prioriteringerne for lokaludvikling styret af lokalsamfundet, hvilke typer områder der skal omfattes, hvilken specifik rolle lokale aktionsgrupper får vedrørende levering af strategier, og hvilken rolle ELFUL og eventuelt EFRU, ESF eller EHFF skal spille ved gennemførelsen af lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet i forskellige områdetyper, f.eks. landdistrikter, byområder og kystområder, og de modsvarende koordineringsmekanismer.

4. KOORDINERING OG SYNERGI MELLEM ESI-FONDENE OG ANDRE EU-POLITIKKER OG -INSTRUMENTER

Den i dette afsnit påtænkte koordinering i medlemsstaterne skal anvendes i det omfang, en medlemsstat agter at gøre brug af støtte fra ESI-fondene og andre EU-instrumenter på det relevante politikområde. De EU-programmer, der omhandles i dette afsnit, udgør ikke en udtømmende liste.

4.1. Indledning

1. Medlemsstaterne og Kommissionen skal i overensstemmelse med deres respektive ansvar tage hensyn til EU-politikernes indvirkning på nationalt og regionalt plan og på den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed med henblik på at fremme synergier og effektiv koordinering og at fastlægge og fremme den mest hensigtsmæssige metode til at anvende EU-fonde til at støtte lokale, regionale og nationale investeringer. Medlemsstaterne skal ligeledes sikre komplementaritet med andre EU-politikker og -instrumenter samt nationale, regionale og lokale tiltag.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen skal i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6, og med deres respektive ansvar sikre koordination mellem ESI-fondene og andre relevante EU-instrumenter på EU- og medlemsstatsniveau. De skal træffe passende foranstaltninger til at sikre sammenhæng i programmerings- og gennemførelsesfasen mellem interventioner med støtte fra ESI-fondene og målsætningerne for Unionens øvrige politikker. I dette øjemed skal de søge at tage følgende aspekter i betragtning:

- a) styrkelse af komplementariteter og synergier mellem forskellige EU-instrumenter på europæisk, nationalt og regionalt plan både i planlægningsfasen og i forbindelse med gennemførelsen
- b) optimering af eksisterende strukturer og, hvis nødvendigt, etablering af nye strukturer, der fremmer strategisk bestemmelse af prioriteter for de forskellige instrumenter og strukturer vedrørende koordinering på EU- og nationalt plan, forebygger overlapning af indsatsen og fastlægger de områder, hvor der er behov for yderligere finansiel støtte
- c) udnyttelse af potentialet til at kombinere støtte fra forskellige instrumenter til at støtte individuelle operationer og tæt samarbejde med de ansvarlige for gennemførelse på EU- og nationalt plan for at skabe sammenhængende og strømlinede finansieringsmuligheder for støttemodtagere.

4.2. Koordinering med den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik

1. ELFUL er en integreret del af den fælles landbrugspolitik og kompletterer foranstaltningerne under Den Europæiske Garantifond for Landbruget, som yder direkte støtte til landbrugerne og støtter markedsforanstaltninger. Medlemsstaterne skal derfor forvalte sådanne interventioner samlet for at optimere synergierne og merværdien af EU-støtten.

2. EHFF bidrager til at nå målene for den reformerede fælles fiskeripolitik og integrerede havpolitik. Medlemsstaterne skal derfor anvende EHFF til at underbygge indsatsen for at forbedre dataindsamling og styrke kontrollen og sikre, at der også tilstræbes synergier for at underbygge prioriteringerne i den integrerede havpolitik, f.eks. viden om havene, fysisk planlægning på det maritime område, integreret kystzoneforvaltning, integreret havovervågning, beskyttelse af havmiljøet og biodiversiteten samt tilpasning til de negative virkninger af klimaforandringer i kystområder.

4.3. Horisont 2020 og andre centralt forvaltede EU-programmer for forskning og innovation

1. Medlemsstaterne og Kommissionen skal tage behørig hensyn til at styrke koordineringen, synergier og komplementariteten mellem ESI-fondene og Horisont 2020, programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013⁽¹⁾ og andre relevante centralt forvaltede EU-støtteprogrammer, samtidig med at der etableres en klar fordeling af indsatsområderne mellem disse.

2. Medlemsstaterne skal, hvis det er relevant, udarbejde nationale og/eller regionale strategier vedrørende intelligent specialisering i overensstemmelse med det nationale reformprogram. Sådanne strategier kan tage form af eller være inkluderet i de nationale og/eller regionale strategiske politikammer for forskning og innovation vedrørende intelligent specialisering. Strategier vedrørende intelligent specialisering skal udarbejdes ved at inddrage nationale eller regionale forvaltningsstrategier og interesserede parter såsom universiteter og andre højere læreanstalter, erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter i en proces, hvor potentialet for iværksættere udforskes. De myndigheder, der er direkte berørt af Horisont 2020, skal inddrages i et tæt samarbejde om denne proces. Strategier vedrørende intelligent specialisering skal omfatte:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (Se side 33 i denne EUT).

- a) Forudgående foranstaltninger, der skal forberede regionale aktører inden for forskning og innovation på at deltage i Horisont 2020 ("veje til topkvalitet"), udvikles, hvor det er nødvendigt, gennem kapacitetsopbygning. Kommunikation og samarbejdet mellem nationale kontaktpunkter under Horisont 2020 og forvaltningsmyndighederne for ESI-fondene skal styrkes.
 - b) Efterfølgende foranstaltninger skal skabe mulighed for at udnytte og udbrede F&I-resultater, som udspringer af Horisont 2020 og foregående programmer, på markedet med særligt fokus på at skabe et innovationsvenligt klima for erhvervsliv og industri, herunder SMV'er, og i tråd med de prioriteringer, der er fastlagt for de pågældende områder, i den relevante strategi for intelligent specialisering.
3. Medlemsstaterne skal tilskynde til anvendelsen af de bestemmelser i denne forordning, der giver mulighed for at kombinere ESI-fondene med midler under Horisont 2020 i de relevante programmer, der anvendes til at gennemføre dele af strategierne i punkt 2. Der skal ydes fælles støtte til nationale og regionale myndigheder i forbindelse med udformning og gennemførelse af sådanne strategier med henblik på at indkredse muligheder for fælles finansiering af infrastrukturer til forskning og innovation af europæisk interesse, fremme af internationalt samarbejde, metodologisk støtte gennem peer reviews, udveksling af bedste praksis og uddannelse på tværs af regioner.
4. Medlemsstaterne og, hvis det er relevant i henhold til artikel 4, stk. 4, regionerne skal overveje yderligere foranstaltninger, der sigter mod at frigøre deres potentiale for topkvalitet inden for forskning og innovation på en sådan måde, at de supplerer og skaber synergier med Horisont 2020, navnlig via fælles støtte. Disse foranstaltninger skal bestå af:
- a) etablering af forbindelser mellem forskningsinstitutioner i topklasse og mindre udviklede regioner samt medlemsstater og regioner, der halter bagefter inden for forskning, udvikling og innovation (FUI), med henblik på at skabe eller opgradere eksisterende ekspertisecentre i mindre udviklede regioner samt FUI-regioner og -medlemsstater, der halter bagefter
 - b) etablering af forbindelser i mindre udviklede regioner samt i FUI-medlemsstater og -regioner, der halter bagefter, mellem innovative klynger med anerkendt ekspertise
 - c) etablering af "formandskaber" for det europæiske forskningsrum for at tiltrække særligt dygtige akademikere, især i mindre udviklede regioner samt i FUI-medlemsstater og -regioner, der halter bagefter
 - d) fremme af adgang til internationale netværk for forskere og innovatorer, som ikke er tilstrækkeligt involveret i det europæiske forskningsrum (ERA) eller er fra mindre udviklede regioner eller FUI-regioner og medlemsstater, der halter bagefter
 - e) relevante bidrag til de europæiske innovationspartnerskaber
 - f) forberedelse af nationale institutioner og/eller ekspertiseklynger på deltagelse i videns- og innovationssamfund (KIC) under Det Europæiske Institut for Teknologi og Innovation og
 - g) værtskab for mobilitetsprogrammer for internationale forskere af høj kvalitet med medfinansiering fra Marie Skłodowska-Curie-aktioner.

Medlemsstaterne skal bestræbe sig på, hvis det er relevant og i overensstemmelse med artikel 70, at anvende en vis fleksibilitet for at støtte operationer uden for programområdet med et investeringsniveau, der er tilstrækkeligt til at opnå en kritisk masse med henblik på at gennemføre foranstaltningerne i første afsnit så effektivt som muligt.

4.4. Støtte til demonstrationsprojekter under reserven for nyttilkomne (NER) 300 ⁽¹⁾

Medlemsstaterne skal sikre, at finansiering fra ESI-fondene koordineres med støtte fra NER 300-programmet, der anvender indtægter fra bortauktionering af 300 mio. kvoter i reserve under reserven for nyttilkomne under EU's emissionshandelsordning.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2010/670/EU af 3. november 2010 om kriterier for og foranstaltninger til finansiering af kommercielle demonstrationsprojekter vedrørende miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂ og demonstrationsprojekter vedrørende innovative teknologier for vedvarende energi under ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 290 af 6.11.2010, s. 39).

4.5. Program for miljø- og klimaindsatsen (LIFE) ⁽¹⁾ og miljølovgivning

1. Medlemsstaterne og Kommissionen skal gennem et stærkere tematisk fokus i programmerne og anvendelse af princippet om bæredygtig udvikling i overensstemmelse med artikel 8 tilstræbe at udnytte synergier med EU-politiske instrumenter (både finansieringsinstrumenter og ikke-finansieringsinstrumenter), der tjener til afbødning af og tilpasning til klimaforandringer samt bidrager til miljøbeskyttelse og ressourceeffektivitet.
2. Medlemsstaterne skal fremme og, når det er relevant og i overensstemmelse med artikel 4, sikre komplementaritet og koordinering med LIFE og navnlig med integrerede projekter vedrørende natur, biodiversitet, vand, affald, luft, afbødning af og tilpasning til klimaforandringer. Denne koordinering skal f.eks. opnås gennem foranstaltninger til fremme af finansieringen af aktiviteter gennem ESI-fondene, som supplerer integrerede projekter under LIFE, samt ved at fremme brugen af løsninger, metoder og tilgange, som er valideret under LIFE, herunder investeringer i grøn infrastruktur, energieffektivitet, økoinnovation, økosystembaserede løsninger og indførelse af relaterede innovative teknologier.
3. De relevante sektorspecifikke planer, programmer eller strategier (herunder den prioriterede handlingsramme, vandområdeplanen, affaldshåndteringsplanen og planen for afbødning af og tilpasning til klimaforandringer) kan tjene som koordineringsramme, såfremt der er forudset støtte til de pågældende områder.

4.6. Erasmus+ ⁽²⁾

1. Medlemsstaterne skal tilstræbe at anvende ESI-fondene til en generel anvendelse af redskaber og metoder, der er udviklet og afprøvet med succes under Erasmus+ for at maksimere den sociale og økonomiske virkning af investeringer i mennesker og bl.a. yde fremdrift til ungdomsinitiativer og borgeraktiviteter.
2. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 4 fremme og sikre en effektiv koordinering mellem ESI-fondene og Erasmus+ på nationalt plan gennem en klar skelnen mellem investeringstyperne og de målgrupper, der støttes. Medlemsstaterne skal tilstræbe komplementaritet med hensyn til støtte til mobilitetsaktioner.
3. Koordineringen skal realiseres ved at etablere passende samarbejdsmechanismer mellem forvaltningsmyndigheder og de nationale kontorer, der er oprettet under Erasmus+-programmet, som kan fremme en gennemsigtig og let tilgængelig kommunikation til borgerne på EU-plan og på nationalt og regionalt plan.

4.7. EU-programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI) ⁽³⁾

1. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6 fremme og sikre en effektiv koordinering mellem EU-programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI) og den støtte, ESI-fondene yder under de tematiske mål vedrørende beskæftigelse og social inklusion. Denne effektive koordinering indebærer koordinering af støtte, der tildeles under EURES-aksen af EaSI, med foranstaltninger til at fremme arbejdskraftens mobilitet på tværs af landegrænser, der støttes af ESF, for at fremme arbejdstagernes geografiske mobilitet og øge beskæftigelsesmulighederne samt koordinering mellem ESI-fondenes støtte til selvstændig erhvervsvirksomhed, iværksætteri, virksomhedsetablering og sociale virksomheder og EaSI's støtte under aksen mikrofinansiering og socialt iværksætteri.
2. Medlemsstaterne skal tilstræbe at opskalere de mest vellykkede foranstaltninger under EaSI's Progress-akse, især vedrørende social innovation og socialpolitiske eksperimenter, med støtte fra ESF.

4.8. Connecting Europe-faciliteten (CEF) ⁽⁴⁾

1. For at maksimere den europæiske merværdi inden for områderne transport, telekommunikation og energi skal medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at EFRU's og Samhørighedsfondens interventioner planlægges i tæt samarbejde med den støtte, der ydes fra CEF, for at sikre komplementaritet, undgå, at indsatsen overlapper og sikre, at der skabes forudsætninger for optimal forbindelse mellem forskellige typer af infrastruktur på lokalt, regionalt og nationalt plan samt i hele Unionen. De forskellige finansieringsinstrumenter skal sikres maksimal

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (LIFE) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (Se side 185 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af "Erasmus+": EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (Se side 50 i denne EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("EaSI") og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 283/2010/EU af 25. marts 2010 om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (Se side 238 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EFT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

løftestangsvirkning for så vidt angår projekter med en EU-dimension og rettet mod det indre marked, der leverer den største europæiske merværdi, og styrker den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed, og navnlig projekter, der gennemfører prioriterede transport- og energinet og digitale infrastrukturnet, jf. de respektive TEN-politikammer med henblik på at etablere ny infrastruktur eller væsentligt modernisere eksisterende infrastruktur.

2. På transportområdet skal investeringsplanlægningen baseres på et faktisk og projekteret transportbehov, og de skal identificere manglende forbindelser og flaskehalsproblemer, samtidig med at der på en sammenhængende måde tages højde for udviklingen af grænseoverskridende forbindelser i Unionen og udvikling af tværregionale forbindelser i en medlemsstat. Investeringer i regionale forbindelser til det samlede transeuropæiske transportnetværk (TEN-T) og til hoved-TEN-T-nettet skal sikre, at byområder og landdistrikter drager fordel af de muligheder, der skabes af store netværk.
 3. Prioritering af investeringer, som har effekt ud over en medlemsstats grænser, navnlig dem, der er del af TEN-T-hovednetkorridorerne, skal koordineres med TEN-T-planlægning og gennemførelsesplaner for hovednetkorridorerne, således at investeringer fra EFRU og Samhørighedsfonden i transportinfrastruktur er i fuld overensstemmelse med TEN-T-retningslinjerne.
 4. Medlemsstaterne skal fokusere på bæredygtige transportformer og bæredygtig mobilitet i byerne og investere på de områder, som har den største europæiske merværdi, samt tage hensyn til behovet for at forbedre transporttjenesternes kvalitet, tilgængelighed og pålidelighed med henblik på at fremme offentlig transport. Når investeringerne er fastlagt, skal de prioriteres i henhold til deres bidrag til mobilitet, bæredygtighed, nedbringelse af drivhusgasemissioner og til et fælles europæisk transportområde i overensstemmelse med visionen i hvidbogen med titlen "En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem", der fremhæver, at der er behov for en betydelig nedbringelse af drivhusgasser i transportsektoren. Projekternes bidrag til bæredygtige europæiske godstransportnetværk ved udvikling af andre vandveje bør styrkes på grundlag af en forudgående vurdering af deres miljømæssige indvirkning.
 5. ESI-fondene skal levere de lokale og regionale infrastrukturer og deres forbindelser til de prioriterede EU-net inden for energi og telekommunikation.
 6. Medlemsstaterne og Kommissionen skal etablere passende mekanismer for koordinering og teknisk bistand for at sikre komplementaritet og effektiv planlægning af ikt-foranstaltninger med henblik på fuld udnyttelse af de forskellige EU-instrumenter (ESI-fondene, CEF, de transeuropæiske netværk, Horisont 2020) til finansiering af bredbåndsnet og digitaltjenesteinfrastrukturer. Ved valget af det mest passende finansieringsinstrument skal der tages hensyn til operationens indtægtsskabende potentiale og dens risikoniveau med henblik på at udnytte de offentlige midler så effektivt som muligt. Medlemsstaterne kan, uden at dette berører forvaltningsmyndighedens endelige afgørelse om udvælgelse, i forbindelse med deres vurdering af ansøgninger om støtte fra ESI-fondene tage hensyn til evalueringer af operationer relateret til dem, hvis der er ansøgt om CEF-midler, men operationerne ikke er blevet udvalgt.
- 4.9. Førtiltrædelsesinstrument, Det Europæiske Naboskabsinstrument og Den Europæiske Udviklingsfond
1. Medlemsstaterne og Kommissionen skal i overensstemmelse med deres respektive opgaver tilstræbe en tættere koordinering mellem de eksterne instrumenter og ESI-fondene for at forbedre effektiviteten i forhold til at nå en række EU-politiske mål. Navnlig er det vigtigt med koordinering og komplementaritet med hensyn til Den Europæiske Udviklingsfond, førtiltrædelsesinstrumentet og Det Europæiske Naboskabsinstrument.
 2. For at underbygge en dybere territorial integration skal medlemsstaterne søge at drage fordel af synergieffekter mellem territoriale samarbejdsaktiviteter under samhørighedspolitikken og Det Europæiske Naboskabsinstrument, navnlig med hensyn til grænseoverskridende samarbejdsaktiviteter under hensyntagen til det potentiale, som EGTS'erne frembyder.
5. HORIZONTAL PRINCIPPER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 5, 7 OG 8 OG TVÆRGÅENDE POLITISKE MÅL
- 5.1. Partnerskab og flerniveaustyring
1. I overensstemmelse med artikel 5 skal princippet om partnerskab og flerniveaustyring følges af medlemsstaterne for lettere at kunne opnå social, økonomisk og territorial samhørighed samt gennemføre Unionens prioriteter om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. For at respektere disse principper er en koordineret indsats påkrævet, navnlig mellem de forskellige forvaltningsniveauer, der gennemføres i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, herunder ved hjælp af et operationelt og institutionaliseret samarbejde, navnlig med hensyn til udarbejdelse og gennemførelse af partnerskabsaftaler og programmer.

2. Medlemsstaterne skal undersøge behovet for at styrke parternes institutionelle kapacitet for at udnytte deres potentiale med hensyn til at bidrage til et effektivt partnerskab.

5.2. Bæredygtig udvikling

1. Medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne skal i hele gennemførelsesfasen sikre, at bæredygtig udvikling integreres fuldt ud i ESI-fondene, respekt for princippet om bæredygtig udvikling, jf. artikel 3, stk. 3, i TEU samt overholdelse af kravet om at integrere miljøbeskyttelseskravene, jf. artikel 11 i TEUF, og princippet om, at forurenere betaler, jf. artikel 191, stk. 2, i TEUF.

Forvaltningsmyndighederne skal hele vejen igennem programperioden træffe foranstaltninger for at undgå eller reducere interventionernes miljøskadelige indvirkninger og sikre resultater, der giver sociale, miljømæssige og klimamæssige nettofordele. Eksempelvis kan følgende foranstaltninger træffes:

- a) målretning af investeringer mod de mest ressourceeffektive og bæredygtige muligheder
 - b) undgåelse af investeringer, der kan have betydelige negative miljø- eller klimavirkninger, og støtte foranstaltninger, der kan afbøde eventuelle resterende virkninger
 - c) langtidsperspektiv, når man sammenligner livscyklusbaserede omkostninger ved alternative investeringsmuligheder
 - d) øget anvendelse af grønne offentlige indkøb.
2. Medlemsstaterne skal tage hensyn til potentialet for afbødning af og tilpasning til klimaforandringer i investeringer, der foretages med støtte fra ESI-fondene i overensstemmelse med artikel 8 og sikre, at de er modstandsdygtige over for følgevirkningerne af klimaforandringer og naturkatastrofer, f.eks. øgede risici for oversvømmelse, tørke, hedebølger, skovbrande og ekstreme vejrbegebenheder.
 3. Investeringerne skal være i overensstemmelse med vandforvaltningshierarkiet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾ med fokus på mulighederne for at styre efterspørgslen. Alternative forsyningsmuligheder skal kun overvejes, når potentialet for vandbesparelser og effektivitet er udtømt. Offentlige tiltag på affaldsforvaltningsområdet skal supplere den private sektors indsats, navnlig i forbindelse med producentansvar. Investeringerne skal tilskynde til innovative tilgange, der fremmer et højt genbrugsniveau. Investeringerne skal være i overensstemmelse med affaldshierarkiet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽²⁾. Udgifter relateret til biodiversitet og beskyttelse af naturressourcerne skal være i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽³⁾.

5.3. Fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og ikke-forskelsbehandling

1. I overensstemmelse med artikel 7 skal medlemsstaterne og Kommissionen forfølge målsætningen om ligestilling mellem mænd og kvinder, og de skal træffe passende foranstaltninger til at forebygge enhver form for forskelsbehandling i forbindelse med forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af operationer under de programmer, der er medfinansieret af ESI-fondene. Som led i opfyldelsen af målsætningerne i artikel 7 skal medlemsstaterne beskrive de foranstaltninger, der skal træffes, især vedrørende udvælgelse af operationer, fastlæggelse af målsætninger for interventionerne og ordninger for overvågning og rapportering. Medlemsstaterne skal desuden foretage kønsspecifikke analyser. Især skal specifikke målrettede foranstaltninger understøttes af ESF.
2. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 5 og 7 sikre, at de relevante organer med ansvar for at fremme ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling deltager i partnerskabet, og at der findes egnede strukturer i overensstemmelse med national praksis for rådgivning om ligestilling mellem kønnene, ikke-forskelsbehandling og tilgængelighed med henblik på at yde den fornødne ekspertbistand i forbindelse med forberedelsen, overvågningen og evalueringen af ESI-fondene.
3. Forvaltningsmyndighederne skal foretage evalueringer eller selvevalueringer koordineret med overvågningsudvalgene, hvor der fokuseres på anvendelse af princippet om integration af kønsaspektet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

4. Medlemsstaterne skal på passende vis sørge for, at de dårligt stillede gruppers behov imødekommes for at gøre det muligt for dem at blive bedre integreret på arbejdsmarkedet og derved lette deres fulde deltagelse i samfundet.

5.4. Tilgængelighed

1. Medlemsstaterne og Kommissionen skal tage de fornødne skridt til at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af handicap i overensstemmelse med artikel 7. Forvaltningsmyndighederne skal hele vejen igennem programperioden sikre, at alle produkter, varer, tjenesteydelser og infrastrukturer, der er åbne for eller udbydes til offentligheden og er medfinansieret af ESI-fondene, skal være tilgængelige for alle borgere, også borgere med handicap i overensstemmelse med gældende ret og dermed bidrage til et miljø uden hindringer for handicappede og ældre. Navnlig skal der sikres tilgængelighed af bygninger, transport og ict med henblik på at fremme inklusion af dårligt stillede samfundsgrupper, herunder handicappede personer. De foranstaltninger, der kan træffes, kan omfatte målretning af investeringer mod tilgængelighed i eksisterende bygninger og etablerede tjenester.

5.5. Håndtering af demografiske forandringer

1. På alle niveauer skal de udfordringer, der følger af demografiske forandringer, herunder især de, der følger af faldet i den erhvervsaktive befolkning, den stigende andel af pensionister i befolkningen som helhed og det faldende befolkningstal, tages i betragtning. Medlemsstaterne skal gøre brug af ESI-fondene i overensstemmelse med relevante nationale eller regionale strategier, når sådanne strategier forefindes, for at håndtere de demografiske problemer og skabe vækst set i lyset af befolkningens aldring.
2. Medlemsstaterne skal anvende ESI-fondene i overensstemmelse med relevante nationale eller regionale strategier til at træffe foranstaltninger med henblik på at inkludere alle aldersgrupper, herunder gennem forbedret adgang til uddannelse og sociale støttestrukturer, med henblik på at styrke beskæftigelsesmulighederne for de ældre og de unge med fokus på regioner med høj ungdomsarbejdsløshed i forhold til EU-gennemsnittet. Investeringer i sundhedsinfrastrukturer skal have til formål at sikre et langt og sundt arbejdsliv for alle EU-borgere.
3. For at håndtere udfordringerne i de regioner, der er mest påvirket af demografiske forandringer, skal medlemsstaterne navnlig fastlægge foranstaltninger med henblik på følgende:
 - a) støtte til demografisk fornyelse gennem bedre vilkår for familier og en bedre balance mellem arbejds- og familieliv
 - b) øget beskæftigelse, forbedret produktivitet og forbedrede økonomiske resultater gennem investering i uddannelse, ict og forskning og innovation
 - c) fokus på tilstrækkelighed og kvalitet vedrørende uddannelse og sociale støtteordninger samt, hvor det er relevant, på effektiviteten af de sociale beskyttelsessystemer
 - d) fremme af omkostningseffektiv levering af sundhedsydelser og langtidspleje, herunder investering i infrastruktur.

5.6. Tilpasning til og modvirkning af klimaforandringer

I overensstemmelse artikel 8 skal afbødning af og tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse integreres i forberedelsen og gennemførelsen af partnerskabsaftaler og -programmer.

6. ORDNINGER FOR AT HÅNDBERE CENTRALE TERRITORIALE UDFORDRINGER

- 6.1. Medlemsstaterne skal tage hensyn til geografiske eller demografiske forhold og tage skridt til at håndtere de enkelte regioners specifikke territoriale udfordringer med henblik på at frigøre deres særlige udviklingspotentiale og derved også hjælpe dem til at opnå intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst på den mest effektive måde.
- 6.2. Valg og kombination af tematiske mål samt udvælgelse af tilsvarende investerings- og EU-prioriteter og de specifikke mål, som er opstillet, skal afspejle behovene og potentialet for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i hver medlemsstat og region.

- 6.3. Ved forberedelsen af partnerskabsaftaler og -programmer skal medlemsstaterne derfor tage hensyn til, at de store samfundsmæssige udfordringer, Unionen står over for i dag – globalisering, demografisk forandring, miljøforringelse, migration, klimaforandringer, energiforbrug, krisens økonomiske og sociale konsekvenser – kan påvirke forskellige regioner forskelligt.
- 6.4. For at opnå en integreret territorial tilgang til tackling af territoriale udfordringer skal medlemsstaterne sikre, at programmerne under ESI-fondene afspejler de europæiske regioners mangfoldighed for så vidt angår beskæftigelse og arbejdsmarkedets karakteristika, indbyrdes afhængighed mellem forskellige sektorer, samfundsmønstre, befolkningens aldring, demografiske skift, kulturarven og landskabet, sårbarheder og virkninger af klimaforandringer, arealanvendelse og ressourcebegrænsninger, potentiale for en mere bæredygtig anvendelse af naturressourcerne, herunder vedvarende energikilder, institutionelle og ledelsesmæssige ordninger, konnektivitet og tilgængelighed og forbindelser mellem land- og byområder. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, litra a), skal medlemsstaterne og regionerne derfor træffe følgende foranstaltninger med henblik på forberedelse af deres partnerskabsaftaler og programmer:
- En analyse af medlemsstatens eller regionens karakteristika, udviklingspotentiale og -kapacitet, navnlig hvad angår de centrale udfordringer, der peges på i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, de nationale reformprogrammer, når det er relevant, de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og relevante rådshenstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF.
 - En vurdering af de store udfordringer, regionen eller medlemsstaten skal håndtere, identifikation af flaskehalsproblemer og manglende forbindelser, innovationskløfter, herunder mangel på planlægnings- og gennemførelseskapacitet, der hæmmer vækst- og beskæftigelsespotentialet på lang sigt. Det skal danne grundlag for en kortlægning af mulige områder og aktiviteter for politisk prioritering, indsats og koncentration.
 - En vurdering af udfordringer med hensyn til koordinering på tværs af sektorer, jurisdiktioner eller grænser, især i forbindelse med makroregionale strategier og havområdestrategier.
 - Identifikation af, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at opnå bedre koordinering på tværs af forskellige territoriale niveauer, under hensyntagen til det respektive territoriale områdes størrelse og konteksten for udformning af politik samt medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer, og finansieringskilder med henblik på en integreret tilgang, der kobler EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst sammen med regionale og lokale aktører.
- 6.5. For at tage hensyn til målsætningen om territorial samhørighed skal medlemsstaterne og regionerne navnlig sikre, at den overordnede tilgang til fremme af intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i de berørte områder:
- afspejler den rolle, som byer, byområder og landdistrikter, fiskeri- og kystområder samt områder med særlige geografiske eller demografiske ulemper spiller
 - tager højde for de særlige udfordringer i regionerne i den yderste periferi, de nordligste meget tyndt befolkede områder samt i ø-områderne, de grænseoverskridende områder og bjergområderne
 - tager fat på forbindelserne mellem by og land, for så vidt angår adgangen til økonomisk overkommelige infrastrukturer og tjenesteydelser af høj kvalitet, og problemer i områder med en høj koncentration af socialt marginaliserede befolkningsgrupper.

7. SAMARBEJDSAKTIVITETER

7.1. Koordinering og komplementaritet

- Medlemsstaterne skal tilstræbe komplementaritet mellem samarbejdsaktiviteter og andre aktioner, der støttes af ESI-fondene.
- Medlemsstaterne skal sikre, at samarbejdsaktiviteter giver et effektivt bidrag til målsætningerne i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og at der tilrettelægges samarbejde, der underbygger bredere politiske mål. I dette øjemed skal medlemsstaterne og Kommissionen i overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder sikre komplementaritet og koordinering i forhold til andre EU-finansierede programmer eller instrumenter.

3. For at gøre samhørighedspolitikken mere effektiv skal medlemsstaterne tilstræbe koordinering og komplementaritet mellem programmerne under målet om det europæiske territoriale samarbejde og målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, navnlig for at sikre sammenhængende planlægning og lette gennemførelsen af investeringer i stor skala.
4. Medlemsstaterne skal, når det er relevant, sikre, at målsætningerne for de makroregionale strategier og havområdestrategierne udgør en del af den overordnede strategiske planlægning i partnerskabsaftalerne i overensstemmelse med denne forordnings artikel 15, stk. 2, og programmerne i de relevante regioner og medlemsstater i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke regler. Medlemsstaterne skal endvidere, når der er fastlagt makroregionale strategier og havområdestrategier, tilstræbe at sikre, at ESI-fondene støtter gennemførelsen heraf i overensstemmelse med denne forordnings artikel 15, stk. 2, og de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke regler samt med de af medlemsstaterne identificerede behov i programområdet. For at sikre en omkostningseffektiv gennemførelse skal der sikres koordinering med andre EU-finansierede instrumenter og andre relevante instrumenter.
5. Medlemsstaterne skal, når det er relevant, udnytte muligheden for at gennemføre interregionale og tværnationale aktioner med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat inden for de operationelle programmer under målet om investering i vækst og beskæftigelse, herunder gennemførelse af relevante forsknings- og innovationsforanstaltninger, der følger af deres strategier for intelligent specialisering.
6. Medlemsstaterne og regionerne skal tilstræbe at gøre bedst mulig brug af de territoriale samarbejdsprogrammer i forhold til at fjerne hindringer for samarbejde ved de administrative grænser og samtidig bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. I denne forbindelse vil der blive lagt særlig vægt på regioner omfattet af artikel 349 i TEUF.

7.2. Grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde under EFRU

1. Medlemsstaterne og regionerne skal tilstræbe at samarbejde om at opnå kritisk masse, bl.a. inden for området ikt og forskning og innovation, og ligeledes fremme udviklingen af fælles tilgange til intelligent specialisering og partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner. Interregionalt samarbejde skal, hvor dette er relevant, omfatte fremme af samarbejde mellem innovative forskningsintensive klynger samt udvekslinger mellem forskningsinstitutioner under hensyntagen til erfaringerne i de "videnbaserede regioner" og "forskningspotentialet i konvergensregioner og fjernområder" under det syvende forskningsrammeprogram.
2. Medlemsstaterne og regionerne skal i de berørte områder tilstræbe at trække på det grænseoverskridende og tværnationale samarbejde med henblik på at:
 - a) sikre, at områder, som har væsentlige geografiske fællestræk (øer, søer, floder, havområder eller bjergkæder), støtter den fælles forvaltning og fremme af deres naturressourcer
 - b) udnytte de stordriftsfordele, der kan opnås, navnlig med hensyn til investering relateret til delt anvendelse af fælles offentlige tjenesteydelser
 - c) fremme sammenhængende planlægning og udvikling af grænseoverskridende netinfrastruktur, navnlig manglende forbindelser på tværs af grænserne, og miljøvenlige og interoperable transportformer i større geografiske områder
 - d) opnå kritisk masse, navnlig på området forskning og innovation og ikt, uddannelse og i forbindelse med foranstaltninger til forbedring af SMV'ernes konkurrenceevne
 - e) styrke grænseoverskridende arbejdsmarkedstjenester med henblik på at fremme arbejdstagernes mobilitet på tværs af grænserne
 - f) forbedre den grænseoverskridende forvaltning.
3. Medlemsstaterne og regionerne skal tilstræbe at gøre brug af interregionalt samarbejde med henblik på at styrke samhørighedspolitikens effektivitet ved at tilskynde til udveksling af erfaringer mellem regioner og byer for at fremme tilrettelæggelse og gennemførelse af programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorialt samarbejde.

7.3. De generelle programmets bidrag til de makroregionale strategier og havområdestrategier

1. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, litra a), nr. ii), i nærværende forordning og de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke regler tilstræbe at sikre effektiv mobilisering af EU-finansiering af makroregionale strategier og havområdestrategier i overensstemmelse med de af medlemsstaterne identificerede behov i programområderne. Sikring af effektiv mobilisering kan ske ved sammen med andre foranstaltninger at prioritere de af makro-regionale og havområdestrategier afledte operationer, ved at tilrettelægge særlige indkaldelser af forslag for dem eller ved at prioritere disse operationer i udvælgelsesprocessen gennem identifikation af operationer, der kan opnå fælles finansiering fra forskellige programmer.
2. Medlemsstaterne skal overveje at gøre brug af relevante tværnationale programmer som ramme til støtte for den vifte af politikker og midler, der er nødvendig for at gennemføre makroregionale strategier og havområdestrategier.
3. Medlemsstaterne skal, hvor dette er relevant, fremme anvendelsen af ESI-fondene i forbindelse med de makroregionale strategier med henblik på oprettelse af europæiske transportkorridorer, herunder støtte til moderniseringen af toldvæsenet, forebyggelse, beredskab og indsats i forbindelse med naturkatastrofer, vandforvaltning på havområdeniveau, grøn infrastruktur, integreret maritimt samarbejde på tværs af grænser og sektorer, forsknings- og innovations- samt ikt-netværk, forvaltning af fælles marine ressourcer i havområdet og beskyttelse af den marine biodiversitet.

7.4. Tværnationalt samarbejde i ESF

1. Medlemsstaterne skal tilstræbe at tage de i de relevante rådshenstillinger udpegede politikområder op til behandling med henblik på at maksimere den gensidige læring.
 2. Medlemsstaterne skal, når dette er relevant, udvælge emner for tværnationale aktiviteter og iværksætte passende gennemførelsesmekanismer i overensstemmelse med deres specifikke behov.
-

BILAG II

METODE TIL FASTLÆGGELSE AF RESULTATRAMMEN

1. Resultatrammen består af delmål, som fastsættes for hver prioritet med undtagelse af prioriteterne for teknisk bistand og de programmer, der specielt vedrører finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 39, for året 2018, og mål, der fastsættes for 2023. Delmål og mål præsenteres i overensstemmelse med skemaet i tabel 1.

Tabel 1: Standardformat for resultatrammen

Prioritet	Indikator og evt. måleenhed		Delmål for 2018	Mål for 2023

2. Delmål er mellemliggende mål, der er direkte knyttet til opfyldelsen af det specifikke mål for en prioritet, hvor det er relevant, som giver udtryk for de ønskede fremskridt mod de mål, der er fastsat for slutningen af perioden. De delmål, der fastsættes for 2018, skal omfatte finansielle indikatorer, indikatorer for output og evt. resultatindikatorer, der hænger nøje sammen med de politiske interventioner, der støttes. Ved anvendelse af artikel 22, stk. 6 og 7, tages der ikke hensyn til resultatindikatorer. Der kan også fastsættes delmål for centrale trin i gennemførelsen.
3. Delmål og mål skal være:
- realistiske, opnåelige, relevante og fange væsentlig information om fremskridt for en prioritet
 - konsistente med arten og karakteren af de specifikke mål for prioriteten
 - gennemsigtige, med objektivt kontrollerbare mål og identificerede og, om muligt, offentligt tilgængelige kildedata
 - kontrollerbare, uden at der pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde
 - konsistente på tværs af programmer, hvor det er relevant.
4. Målene for 2023 for en given prioritet fastsættes under hensyntagen til det beløb fra resultatreserven, der er knyttet til prioriteten.
5. I behørigt begrundede tilfælde, såsom en væsentlig ændring i de økonomiske, miljømæssige og arbejdsmarkedsrelaterede forhold i en medlemsstat eller region, og i tillæg til justeringer som følge af ændringer i tildelingerne til en given prioritet kan medlemsstaten foreslå en revision af delmålene og målene i overensstemmelse med artikel 30.

BILAG III

BESTEMMELSER FOR FASTSÆTTELSE AF ANVENDELSESOMRÅDE OG NIVEAU FOR SUSPENSION AF FORPLIGTELSE ER BELLER BETALINGER, JF. ARTIKEL 23, STK. 11

1. FASTSÆTTELSE AF NIVEAUET AF SUSPENSION AF FORPLIGTELSE ER

Det maksimale suspensionsniveau, der finder anvendelse på en medlemsstat, skal i første omgang fastsættes under hensyntagen til de løfter, der er fastsat i artikel 23, stk. 11, tredje afsnit, litra a) -c). Dette niveau sænkes i tilfælde af et eller flere af følgende forhold:

- a) hvis ledighedsraten i medlemsstaten for året forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, overstiger gennemsnitsraten for EU med mere end to procentpoint, sænkes det maksimale suspensionsniveau med 15 %
- b) hvis ledighedsraten i medlemsstaten for året forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, overstiger gennemsnitsraten for EU med mere end fem procentpoint, sænkes det maksimale suspensionsniveau med 25 %
- c) hvis ledighedsraten i medlemsstaten for året forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, overstiger gennemsnitsraten for EU med mere end otte procentpoint, sænkes det maksimale suspensionsniveau med 50 %
- d) hvis proportionen af personer i fare for fattigdom eller social udstødelse i medlemsstaten overstiger gennemsnitsraten for EU med mere end 10 procentpoint i året forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, sænkes det maksimale suspensionsniveau med 20 %
- e) hvis medlemsstaten oplever en indskrænkning af det reale BNP gennem to eller flere på hinanden følgende år forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, sænkes det maksimale suspensionsniveau med 20 %
- f) hvis suspensionen vedrører forpligtelser for årene 2018, 2019 eller 2020, foretages sænkningen af niveauet som følge af artikel 23, stk. 11, som følger:
 - i) for året 2018 sænkes suspensionsniveauet med 15 %
 - ii) for året 2019 sænkes suspensionsniveauet med 25 %
 - iii) for året 2020 sænkes suspensionsniveauet med 50 %.

Sænkningen af suspensionsniveauet som følge af anvendelse af litra a)-f) må samlet set ikke overstige 50 %.

Hvis forholdene i litra b) eller c) indtræffer samtidig med forholdene i både litra d) og e), udsættes suspensionens ikrafttræden med et år.

2. FASTSÆTTELSE AF SUSPENSIONENS ANVENDELSESOMRÅDE PÅ TVÆRS AF PROGRAMMER OG PRIORITETER

En suspension af forpligtelser gældende for en medlemsstat skal i første omgang berøre alle programmer og prioriteter i forholdsmæssigt afpasset omfang.

Følgende programmer og prioriteter fritages dog fra suspensionens anvendelsesområde:

- i) programmer og prioriteter som allerede er omfattet af en suspensionsafgørelse truffet i overensstemmelse med artikel 23, stk. 6
- ii) programmer eller prioriteter, hvortil der skal tilføres øgede midler efter anmodning om omprogrammering fremsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, i det år for den udløsende begivenhed, der er omhandlet i artikel 23, stk. 9
- iii) programmer eller prioriteter, hvortil der er tilført øgede midler inden for to år forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, som følge af en afgørelse truffet i overensstemmelse med artikel 23, stk. 5

iv) programmer eller prioriteter, som er af afgørende betydning for at kunne håndtere ugunstige økonomiske eller sociale forhold. Sådanne programmer eller prioriteter omfatter programmer eller prioriteter, der støtter investeringer af særlig betydning for Unionen vedrørende ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Programmer eller prioriteter kan anses for værende af en sådan afgørende betydning, hvis de understøtter investeringer tilknyttet gennemførelsen af henstillingerne til den pågældende medlemsstat inden for rammerne af det europæiske semester og sigter mod strukturreformer eller angår prioriteter til støtte for fattigdomsreduktion eller finansielle investeringer til fremme af SMV'ernes konkurrenceevne.

3. FASTSÆTTELSE AF DET ENDELIGE NIVEAU FOR SUSPENSION AF FORPLIGTELSE FOR PROGRAMMER, DER HENHØRER UNDER SUSPENSIONENS ANVENDELSESOMRÅDE

Udelukkelse af en prioritet inden for programmet foretages ved sænkning pro rata af programforpligtelsen til tildelingen til prioriteten.

Det suspensionsniveau, der finder anvendelse på programmets forpligtelser, er det, der er nødvendigt for at nå til det aggregerede suspensionsniveau, der er fastsat i punkt 1.

4. FASTSÆTTELSE AF ANVENDELSESOMRÅDE OG NIVEAU FOR SUSPENSION AF BETALINGER

De programmer og prioriteter, der er omhandlet i punkt 2, nr. i) til iv), er ligeledes udelukket fra anvendelsesområdet for suspension af betalinger.

Det niveau af suspension, som finder anvendelse, må ikke overstige 50 % af betalingerne for programmerne og prioriteterne.

BILAG IV

GENNEMFØRELSE AF FINANSIELLE INSTRUMENTER: FINANSIERINGSAFTALER

1. Når et finansielt instrument gennemføres i henhold til artikel 38, stk. 4, litra a) og b), skal finansieringsaftalen indeholde vilkårene og betingelserne for bidrag fra programmet til det finansielle instrument og mindst indeholde følgende elementer:

- a) investeringsstrategien eller -politikken, herunder gennemførelsesordningerne, de finansielle produkter, der skal tilbydes, de endelige modtagere, der er målgruppen, og den påtænkte kombination med tilskud (alt efter omstændighederne)
- b) en forretningsplan eller tilsvarende dokumenter for det finansielle instrument, der skal gennemføres, herunder den forventede gearingeffekt som omhandlet i artikel 37, stk. 2
- c) de målresultater, som det pågældende finansielle instrument forventes at nå som bidrag til den relevante prioritets specifikke mål og resultater
- d) bestemmelser om overvågning af gennemførelsen af investeringerne og deal flow, herunder det finansielle instruments aflæggelse af rapport til holdingfonden og/eller forvaltningsmyndigheden for at sikre overholdelsen af artikel 46
- e) revisionskrav såsom minimumskrav til den dokumentation, som skal opbevares af det finansielle instrument (og af holdingfonden, hvor det er relevant), og krav til, at der skal føres særskilte optegnelser for de forskellige støtteformer, jf. artikel 37, stk. 7 og 8 (hvor det er relevant), herunder bestemmelser og krav angående medlemsstaternes revisionsmyndigheders, Kommissionens revisorers og Revisionsrettens adgang til dokumenter for at sikre et klart revisionsspor i overensstemmelse med artikel 40
- f) krav og procedurer i forbindelse med forvaltningen af det trinvis bidrag fra programmet i overensstemmelse med artikel 41 og deal flow-prognoserne, herunder krav til forvaltningskonti/separate konti som omhandlet i artikel 38, stk. 6
- g) krav og procedurer i forbindelse med forvaltningen af renter og anden indtjening, jf. artikel 43, herunder acceptable likviditetsoperationer/investeringer, og de berørte parterers ansvarsområder og forpligtelser
- h) bestemmelser om beregning og betaling af afholdte forvaltningsomkostninger eller det finansielle instruments forvaltningsgebyrer
- i) bestemmelser om genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene, indtil støtteberettigelsesperiodens ophør, jf. artikel 44
- j) bestemmelser om anvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene, efter støtteberettigelsesperiodens ophør, jf. artikel 45, og en exitpolitik for ESI-fondenes bidrag i relation til det finansielle instrument
- k) betingelser for mulig hel eller delvis tilbagetrækning af programbidrag fra programmer til finansielle instrumenter, herunder holdingfonden, hvor det er relevant
- l) bestemmelser for at sikre, at de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, forvalter disse instrumenter uafhængigt og i overensstemmelse med de relevante faglige standarder og udelukkende handler i de parterers interesser, som yder bidrag til det finansielle instrument
- m) bestemmelser om likvidation af det finansielle instrument.

Når finansielle instrumenter organiseres gennem en holdingfond, skal finansieringsaftalen mellem forvaltningsmyndigheden og det organ, der gennemfører holdingfonden, desuden også indeholde bestemmelser om vurdering og udvælgelse af organer, der gennemfører de finansielle instrumenter, herunder indkaldelser af interessetilkendegivelser eller offentlige indkøbsprocedurer.

2. Strategidokumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 8, for finansielle instrumenter, der gennemføres i henhold til artikel 38, stk. 4, litra c), skal mindst indeholde følgende elementer:

- a) det finansielle instruments investeringsstrategi eller -politik, almindelige vilkår og betingelser for påtænkte gældsprodukter, modtagermålgruppen og de aktioner, der skal støttes

- b) en forretningsplan eller tilsvarende dokumenter for det finansielle instrument, der skal gennemføres, herunder den forventede gearingeffekt som omhandlet i artikel 37, stk. 2
 - c) anvendelsen og genanvendelsen af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene, jf. artikel 43, 44 og 45
 - d) overvågning og rapportering om gennemførelsen af det finansielle instrument for at sikre overholdelse af artikel 46
-

BILAG V

FASTSÆTTELSE AF FASTE TAKSTER FOR NETTOINDTÆGTSSKABENDE PROJEKTER

	Område	Faste takster
1	VEJ	30 %
2	JERNBANE	20 %
3	BYTRANSPORT	20 %
4	VAND	25 %
5	FAST AFFALD	20 %

ÅRLIG FORDELING AF FORPLIGTELSESBEVILLINGER FOR 2014-2020

Tilpasset årlig profil (herunder supplerende tilskud til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I alt
EUR, 2011-priser	44 677 333 745	45 403 321 660	46 044 910 729	46 544 721 007	47 037 288 589	47 513 211 563	47 924 907 446	325 145 694 739

BILAG VII

TILDELINGSMETODE

Tildelingsmetode for mindre udviklede regioner, der er støtteberettigede under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, der henvises til i artikel 90, stk. 2, første afsnit, litra a)

1. Hver medlemsstats tildeling svarer til summen af tildelingerne til dens enkelte støtteberettigede NUTS 2-regioner beregnet i overensstemmelse med følgende:
 - a) fastlæggelse af et absolut beløb (i EUR), som fås ved at multiplicere befolkningstallet i den pågældende region med differencen mellem regionens BNP pr. indbygger målt i KKP og BNP-gennemsnittet pr. indbygger (i KKP) i EU27
 - b) anvendelse af en procentsats på ovennævnte absolutte beløb for at fastlægge finansieringsrammen for den pågældende region; denne procentsats gradueres således, at den afspejler den relative velstand målt i KKP i den medlemsstat, hvor den støtteberettigede region er beliggende, i forhold til gennemsnittet i EU27, dvs.
 - i) for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er mindre end 82 % af EU27-gennemsnittet: 3,15 %
 - ii) for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er mellem 82 % og 99 % af EU27-gennemsnittet: 2,70 %
 - iii) for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er over 99 % af EU27-gennemsnittet: 1,65 %
 - c) til det beløb, der fremkommer i henhold til litra b), lægges i givet fald et beløb, der fremkommer ved tildeling af en præmie på 1 300 EUR pr. arbejdsløs pr. år, gældende for antallet af arbejdsløse i den pågældende region ud over det antal, der ville være arbejdsløse, hvis den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for alle Unionens mindre udviklede regioner fandt anvendelse.

Tildelingsmetode for overgangsregioner, der er støtteberettigede under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, der henvises til i artikel 90, stk. 2, første afsnit, litra b)

2. Hver medlemsstats tildeling svarer til summen af tildelingerne til dens enkelte støtteberettigede NUTS 2-regioner beregnet i overensstemmelse med følgende:
 - a) fastlæggelse af den mindste og største teoretiske støtteintensitet for hver støtteberettiget overgangsregion. Det minimale støtteniveau bestemmes af den gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger i hver medlemsstat inden anvendelse af det regionale sikkerhedsnet, der fordeles til de mere udviklede regioner i den pågældende medlemsstat. Hvis medlemsstaten ikke har mere udviklede regioner, vil det minimale støtteniveau svare til den oprindelige gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger i alle mere udviklede regioner, dvs. 19,80 EUR pr. indbygger pr. år. Det højeste støtteniveau vedrører en teoretisk region med et BNP pr. indbygger på 75 % af gennemsnittet i EU-27 og beregnes efter den metode, der er fastlagt i punkt 1, litra a) og b). Af det beløb, der fremkommer ved denne metode, tages 40 % i betragtning
 - b) beregning af de første regionale tildelinger under hensyntagen til det regionale BNP pr. indbygger (KKP) ved hjælp af en lineær interpolation af regionens relative BNP pr. indbygger i forhold til EU27
 - c) til det beløb, der fremkommer i henhold til litra b), lægges i givet fald et beløb, der fremkommer ved tildeling af en præmie på 1 100 EUR pr. arbejdsløs pr. år, gældende for antallet af arbejdsløse i den pågældende region ud over det antal, der ville være arbejdsløse, hvis den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for alle mindre udviklede regioner fandt anvendelse.

Tildelingsmetode for mere udviklede regioner, der er støtteberettigede under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, der henvises til i artikel 90, stk. 2, første afsnit, litra c).

3. Den samlede indledende teoretiske finansieringsramme fås ved at multiplicere støtteintensiteten pr. indbygger pr. på 19,80 EUR med den støtteberettigede befolkning.
4. Hver enkelt berørt medlemsstats andel er summen af dens støtteberettigede NUTS 2-regioners andele, der bestemmes efter følgende kriterier, der vægtes som anført:
 - a) samlet regional befolkning (vægtning 25 %)

- b) antallet af arbejdsløse i NUTS 2-regioner med en arbejdsløshedsprocent over gennemsnittet for alle mere udviklede regioner (vægtning 20 %)
- c) beskæftigelse, der skal lægges til for at nå målet for regional beskæftigelsesfrekvens (aldersgruppen mellem 20 og 64 år) i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst på 75 % (vægtning 20 %)
- d) antal personer i alderen 30-34 år med videregående uddannelse, der skal lægges til for at nå målet i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst på 40 % (vægtning 12,5 %)
- e) antal unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt (i alderen 18-24), der skal fratrækkes for at nå målet i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst på 10 % (vægtning 12,5 %)
- f) forskel mellem det konstaterede BNP i regionen (i KKP) og det teoretiske regionale BNP, hvis regionen havde samme BNP pr. indbygger som den mest velstående NUTS 2-region (vægtning 7,5 %)
- g) befolkning i NUTS 3-regioner med en befolkningstæthed på under 12,5 indbyggere pr. km² (vægtning 2,5 %).

Tildelingsmetode for de medlemsstater, der er berettiget til midler fra Samhørighedsfonden, jf. artikel 90, stk. 3

5. Den samlede teoretiske finansieringsramme fås ved at multiplicere den gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger pr. år på 48 EUR med den støtteberettigede befolkning. Hver støtteberettiget medlemsstat a priori-tildeling af denne teoretiske finansieringsramme svarer til en procentsats baseret på dens befolkningstal, areal og nationale velstand og beregnes således:
 - a) beregning af det aritmetiske gennemsnit af den pågældende medlemsstats befolkning og areal i forhold til alle støtteberettigede medlemsstaters samlede befolkning og areal. Overstiger forholdet mellem en medlemsstats befolkning og den samlede befolkning imidlertid forholdet mellem dens areal og det samlede areal med en faktor på 5 eller derover, hvilket afspejler en meget høj befolkningstæthed, anvendes kun befolkningen i forhold til den samlede befolkning i denne beregning
 - b) justering af de således fremkomne procentsatser med en koefficient, der udgør en tredjedel af den procentsats, hvormed den pågældende medlemsstats BNI pr. indbygger (i KKP) for perioden 2008-2010 er større eller mindre end det gennemsnitlige BNI pr. indbygger i alle støtteberettigede medlemsstater (gennemsnittet udtrykkes som 100 %).
6. For at tage hensyn til de væsentlige behov i de medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. maj 2004 eller senere, for så vidt angår transport og miljø, fastsættes deres andel af Samhørighedsfonden til mindst en tredjedel af den samlede endelige tildeling efter reduktion, som defineret i punkt 10-13, der er modtaget i gennemsnit i perioden.
7. Tildelingen fra Samhørighedsfonden til medlemsstaterne, defineret i artikel 90, stk. 3, andet afsnit, skal være degressiv over syv år. Denne overgangsstøtte vil være på 48 EUR pr. indbygger i 2014 og finder anvendelse på den samlede befolkning i medlemsstaten. Beløbene i de følgende år vil blive udtrykt som en procentdel af det fastsatte beløb for 2014, idet procentsatserne er på 71 % i 2015, 42 % i 2016, 21 % i 2017, 17 % i 2018, 13 % i 2019 og 8 % i 2020.

Tildelingsmetode for målet om europæisk territorialt samarbejde, jf. artikel 4 i ETS-forordningen

8. Fordelingen af midler pr. medlemsstat til dækning af grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde, herunder bidraget fra EFRU til det europæiske naboskabsinstrument og førtiltrædelsesinstrumentet, bestemmes som den vægtede sum af andelen af befolkningen i grænseregionerne og andelen af den samlede befolkning i hver enkelt medlemsstat. Vægten er bestemt af de respektive andele for de grænseoverskridende og tværnationale aspekter. Andelen for de grænseoverskridende og transnationale komponenter er 77,9 % og 22,1 %.

Tildelingsmetode for den supplerende støtte til regioner, der er omhandlet i artikel 90, stk. 1, litra e)

9. En supplerende særlig tildeling svarende til en støtteintensitet på 30 EUR pr. indbygger pr. år vil blive afsat til NUTS 2-regionerne i den yderste periferi og de nordlige tyndtbefolkede regioner. Denne tildeling vil blive fordelt pr. region og medlemsstat i forhold til den samlede befolkning i disse regioner.

Maksimal overførsel fra fonde, der støtter samhørigheden

10. For at bidrage til, at samhørighedsfinansieringen i passende omfang koncentrerer om de mindst udviklede regioner og medlemsstater, og at ulighederne i de gennemsnitlige støtteintensiteter pr. indbygger reduceres, fastsættes det maksimale niveau (loft) for overførsel fra fondene til hver enkelt medlemsstat til 2,35 % af medlemsstatens BNP. Dette loft vil blive anvendt på årsbasis, med forbehold for de nødvendige justeringer til tilpasning af den fremskyndede betaling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, og vil – hvis det er relevant – forholdsmæssigt reducere alle overførsler (bortset fra de mere udviklede regioner og målet om europæisk territorialt samarbejde) til den pågældende medlemsstat med henblik på at opnå det maksimale overførselsniveau. For medlemsstater, der er tiltrådt Unionen inden 2013, og hvis gennemsnitlige reale BNP for perioden 2008–2010 var mindre end -1 %, vil den maksimale overførsel være 2,59 %.
11. De lofter, der henvises til i punkt 10 ovenfor, omfatter bidraget fra EFRU til finansiering af det grænseoverskridende aspekt ved det europæiske naboskabsinstrument og førtiltrædesinstrumentet. Disse lofter omfatter ikke den særlige tildeling af 3 000 000 000. EUR til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.
12. Kommissionens beregninger af BNP vil blive baseret på de statistikker, der var tilgængelige i maj 2012. De enkelte medlemsstaters BNP-vækstrater for 2014-2020 ifølge Kommissionens prognose fra maj 2012 vil blive anvendt særskilt for hver medlemsstat.
13. De regler, der er beskrevet i punkt 10, må ikke føre til tildelinger pr. medlemsstat, der er højere end 110 % af deres niveau i faste priser for programmeringsperioden 2007-2013.

Supplerende bestemmelser

14. For alle regioner, hvis BNP pr. indbygger (KKP), anvendt som støtteberettigelseskræterium for programmeringsperioden 2007-2013, var mindre end 75 % af gennemsnittet i EU25, men hvis BNP pr. indbygger er større end 75 % af gennemsnittet i EU27, svarer det mindste støtteniveau i 2014-2020 under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse hvert år til 60 % af deres tidligere vejledende gennemsnitlige årlige tildeling under konvergenstildelingen, beregnet af Kommissionen inden for den flerårige finansielle ramme for 2007-2013.
15. Ingen overgangsregion modtager mindre end det, den ville have modtaget, hvis den havde været en mere udviklet region. For at fastlægge niveauet for denne mindste tildeling anvendes tildelingsmetoden for mere udviklede regioner for alle regioner, der har et BNP pr. indbygger på mindst 75 % af gennemsnittet i EU-27.
16. Den mindste samlede tildeling fra fondene for en medlemsstat svarer til 55 % af dens individuelle samlede tildeling i 2007-2013. De nødvendige tilpasninger for at opfylde dette krav anvendes forholdsmæssigt på tildelingerne fra fondene med fradrag af tildelingerne under målet om europæisk territorialt samarbejde.
17. For at imødegå virkningerne af den økonomiske krise på velstandsniveauet i medlemsstaterne inden for euroområdet og for at stimulere vækst og jobskabelse i disse medlemsstater foretager strukturfondene følgende supplerende tildelinger:
 - a) 1 375 000 000 EUR til de mere udviklede regioner i Grækenland
 - b) 1 000 000 000 EUR til Portugal, fordelt som følger: 450 000 000 EUR til de mere udviklede regioner, hvoraf 150 000 000 EUR til Madeira, 75 000 000 EUR til overgangsregioner og 475 000 000 EUR til de mindre udviklede regioner
 - c) 100 000 000 EUR til Border-, Midland- og Western-regionerne i Irland
 - d) 1 824 000 000 EUR til Spanien, heraf 500 000 000 EUR til Extremadura, 1 051 000 000 EUR til overgangsregionerne og 273 000 000 EUR til de mere udviklede regioner
 - e) 1 500 000 000 EUR til de mindre udviklede regioner i Italien, hvoraf 500 000 000 EUR til ikkebyområder.
18. For at anerkende de udfordringer, der skyldes ømedlemsstaternes beliggenhed og den afsides beliggenhed af visse dele af Unionen, modtager Malta og Cypern efter anvendelsen af beregningsmetoden i punkt 16 et yderligere rammebeløb på henholdsvis 200 000 000 EUR og 150 000 000 EUR under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, der fordeles således: en tredjedel til Samhørighedsfonden og to tredjedele til strukturfondene.

De spanske regioner Ceuta og Melilla tildeles et supplerende rammebeløb på 50 000 000 EUR under strukturfondene.

Den meget afsides beliggende region Mayotte tildeles et samlet rammebeløb 200 000 000 EUR under strukturfondene.

19. For at lette visse regioners tilpasning enten til ændringer i deres støtteberettigelsesstatus eller til langvarige virkninger af nylige udviklinger i deres økonomi foretages følgende tildeling:
 - a) til Belgien 133 000 000 EUR, hvoraf 66 500 000 EUR til Limburg og 66 500 000 EUR til overgangsregionerne i regionen Vallonien
 - b) til Tyskland 710 000 000 EUR, hvoraf 510 000 000 EUR til de tidligere konvergensregioner i kategorien overgangsregioner og 200 000 000 EUR til regionen Leipzig
 - c) uanset punkt 10 tildeles de mindre udviklede regioner i Ungarn et supplerende rammebeløb på 1 560 000 000 EUR, de mindre udviklede regioner i Tjekkiet tildeles et supplerende rammebeløb på 900 000 000 EUR, og den mindre udviklede region i Slovenien tildeles et supplerende rammebeløb på 75 000 000 EUR under strukturfondene.
20. Peaceprogrammet tildeles et samlet beløb på 150 000 000 EUR, hvoraf 106 500 000 mio. EUR til Det Forenede Kongerige og 43 500 000 EUR til Irland. Dette program vil blive gennemført som et grænseoverskridende samarbejdsprogram, der involverer Nordirland og Irland.

Yderligere justeringer i overensstemmelse med artikel 92, stk. 2.

21. Ud over de beløb, der er anført i artikel 91 og 92, tildeles Cypern en yderligere bevilling på 92 400 000 EUR i 2014 og 92 400 000 EUR i 2015, som lægges til dens strukturfondstildeling.

BILAG VIII

METODE FOR DEN SPECIFIKKE TILDELING TIL UNGDOMSBESKÆFTIGELSESMINITIATIVET, JF. ARTIKEL 91

- I. Fordelingen af den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet bestemmes på grundlag af følgende trin:
 1. Antallet af unge arbejdsløse i alderen 15-24 år skal bestemmes i de støtteberettigede NUTS 2-regioner, jf. artikel 16 i ESF-forordningen, nemlig NUTS 2-regioner, som havde en ungdomsarbejdsløshed for unge i alderen 15-24 år på over 25 % i 2012, og for medlemsstater, hvor ungdomsarbejdsløsheden er steget med mere end 30 % i 2012 og regioner, der har en ungdomsarbejdsløshed på mere end 20 % i 2012 (de »støtteberettigede regioner«).
 2. Tildelingen for hver enkelt støtteberettiget region beregnes på grundlag af forholdet mellem antallet af unge arbejdsløse i den støtteberettigede region og det i punkt 1 omhandlede samlede antal unge arbejdsløse i alle de støtteberettigede regioner.
 3. Tildelingen for hver enkelt medlemsstat er summen af tildelingerne for de enkelte støtteberettigede regioner.
 - II. Den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet tages ikke i betragtning ved anvendelsen af de i bilag VII omhandlede regler om lofter i forbindelse med tildelingen af de samlede midler.
 - III. For fastsættelse af den særlige tildeling fra ungdomsbeskæftigelsesinitiativet til Mayotte opgøres ungdomsarbejdsløsheden og antallet af arbejdsløse unge på baggrund af de seneste tilgængelige oplysninger på nationalt plan, så længe der ikke findes tilgængelige Eurostat-oplysninger på NUTS 2-niveau.
 - IV. Midlerne til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet kan opjusteres for perioden 2016 til 2020 inden for rammerne af budgetproceduren i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013. Fordelingen af de yderligere midler på de enkelte medlemsstater følger de samme trin som anvendt på den oprindelige tildeling, men refererer til de seneste tilgængelige årlige oplysninger.
-

BILAG IX

METODE TIL FASTSÆTTELSE AF MINIMUMSANDELEN TIL ESF

Den yderligere procentsats, som skal lægges til den del af strukturfondsmidlerne, der er omhandlet i artikel 92, stk. 3, som i en medlemsstat tildeles ESF, og som svarer til den pågældende medlemsstats andel for programmeringsperioden 2007-2013, skal, på grundlag af beskæftigelsesfrekvensen (for personer mellem 20 og 64 år) i referenceåret 2012, fastsættes som følger:

- er beskæftigelsesfrekvensen 65 % eller derunder, skal andelen forhøjes med 1,7 procentpoint
- er beskæftigelsesfrekvensen over 65 %, men ikke højere end 70 %, skal andelen forhøjes med 1,2 procentpoint
- er beskæftigelsesfrekvensen over 70 %, men ikke højere end 75 %, skal andelen forhøjes med 0,7 procentpoint
- er beskæftigelsesfrekvensen over 75 %, er der ikke behov for en forhøjelse.

En medlemsstats samlede procentvise andel må efter forhøjelsen ikke overstige 52 % af de strukturfondsmidler, der er omhandlet i artikel 92, stk. 4.

For Kroatien skal andelen af strukturfondsmidlerne, foruden målet om et europæisk territorialt samarbejde, der tildeles ESF i programmeringsperioden 2007-2013, være den gennemsnitlige andel for konvergensregioner i de medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. januar 2004 eller derefter.

BILAG X

ADDITIONALITET

1. OFFENTLIGE ELLER TILSVARENDE STRUKTURELLE UDGIFTER

I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner omfatter mindst 65 % af befolkningen, vil tallet for faste bruttoinvesteringer som indberettet i stabilitets- og konvergensprogrammerne, der er udarbejdet af medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1466/97 med henblik på at fastlægge deres budgetstrategi på mellemlang sigt, blive brugt til at fastslå offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter. Det tal, der skal bruges, er det, der er indberettet i forbindelse med den offentlige saldo og gæld, og som er forbundet med de offentlige budgetplaner, og skal forelægges som en procentdel af BNP.

I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner omfatter mere end 15 % og mindre end 65 % af befolkningen, vil det samlede tal for faste bruttoinvesteringer i de mindre udviklede regioner blive brugt til at fastslå offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter. Det indberettes i samme format som fastlagt i første afsnit.

2. VERIFICERING

Der gælder følgende regler for verificering af additionaliteten i overensstemmelse med artikel 95, stk. 5:

2.1 Forudgående verificering

- a) Når en medlemsstat indsender en partnerskabsaftale, skal den oplyse udgifternes planlagte profil i det format, som fremgår af tabel 1.

Tabel 1

Den offentlige sektors udgifter som en andel af BNP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

- b) Medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner omfatter mere end 15 % og mindre end 65 % af befolkningen, skal også oplyse om udgifternes planlagte profil i de mindre udviklede regioner i det format, som fremgår af tabel 2.

Tabel 2

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Faste bruttoinvesteringer foretaget af offentlig forvaltning i mindre udviklede regioner som en andel af BNP	X	X	X	X	X	X	X

- c) Medlemsstaten skal oplyse Kommissionen om de vigtigste makroøkonomiske indikatorer og prognoser, der ligger til grund for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter.
- d) Medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner omfatter mere end 15 % og mindre end 65 % af befolkningen, skal også oplyse Kommissionen om den metode, der er blevet brugt til at vurdere faste bruttoinvesteringer i disse regioner. Til dette formål skal medlemsstaterne bruge regionale offentlige investeringsdata, når sådanne foreligger. I tilfælde, hvor de pågældende data ikke foreligger, eller i andre behørigt begrundede tilfælde, herunder hvis en medlemsstat i perioden 2014-2020 i væsentlig grad har ændret den regionale opdeling som defineret i forordning (EF) nr. 1059/2003, kan de faste bruttoinvesteringer vurderes ved at overføre regionale indikatorer for offentlige udgifter eller det regionale befolkningstal på de nationale offentlige investeringsdata.
- e) Når der foreligger en aftale mellem Kommissionen og medlemsstaten, skal tabel 1 og, hvor det er relevant, tabel 2 inkluderes i den pågældende medlemsstats partnerskabsaftale som referenceniveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, der skal opretholdes i årene 2014-2020.

2.2 Midtvejsverificering

- a) Ved midtvejsverificeringen anses en medlemsstat for at have opretholdt niveauet for offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, hvis det årlige udgiftsgennemsnit i årene 2014-2017 svarer til eller er højere end det udgiftsreferenceniveau, der blev fastsat i partnerskabsaftalen.
- b) Efter midtvejsverificeringen kan Kommissionen i samråd med en medlemsstat revidere referenceniveauet for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter i partnerskabsaftalen, såfremt medlemsstatens økonomiske situation har ændret sig væsentligt i forhold til den vurderede situation på tidspunktet for vedtagelsen af partnerskabsaftalen.

2.3 Efterfølgende verificering

Ved den efterfølgende verificering anses en medlemsstat for at have opretholdt niveauet for offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, hvis det årlige udgiftsgennemsnit i årene 2014-2020 svarer til eller er højere end det udgiftsreferenceniveau, der blev fastsat i partnerskabsaftalen.

3. FINANSIELLE KORREKTIONSSATSER EFTER EN EFTERFØLGENDE VERIFICERING

Beslutter Kommissionen at foretage en finansiel korrektion i overensstemmelse med artikel 95, stk. 6, opnås den finansielle korrektionssats ved at trække 3 % fra forskellen mellem referenceniveauet i partnerskabsaftalen og det opnåede niveau udtrykt som en procentdel af referenceniveauet og herefter dividere resultatet med 10. Den finansielle korrektion bestemmes ved at anvende den finansielle korrektionssats på fondenes bidrag til den berørte medlemsstat for de mindre udviklede regioner og overgangsregionerne i hele programmeringsperioden.

Er forskellen mellem referenceniveauet i partnerskabsaftalen og det opnåede niveau udtrykt som en procentdel af referenceniveauet i partnerskabsaftalen på 3 % eller derunder, foretages der ingen finansiel korrektion.

Den finansielle korrektion må ikke overstige 5 % af fondenes tildeling til den pågældende medlemsstat for de mindre udviklede regioner i hele programmeringsperioden.

BILAG XI

Forhåndsbetingselser

DEL I: Tematiske forhåndsbetingselser

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetingselse	Opfyldelseskriterier
1. Styrkelse af forskning, teknologisk udvikling og innovation (FoU-målet) (jf. artikel 9, stk. 1, nr. 1))	EFRU: — Alle investeringsprioriteter under tematisk mål nr. 1.	1.1. Forskning og innovation: Der foreligger en national og/eller regional strategi for intelligent specialisering på linje med det nationale reformprogram for at tiltrække private investeringer i forskning og innovation, som er i overensstemmelse med kendetegnene for velfungerende nationale eller regionale forsknings- og innovations-systemer	— Der foreligger en national eller regional strategi for intelligent specialisering, som: — er baseret på en SWOT-analyse eller en lignende analyse om at koncentrere midlerne om en begrænset række forsknings- og innovationsprioriteter — skitserer foranstaltninger til at stimulere private FTU-investeringer — indeholder en overvågningsmekanisme. — Der er vedtaget en ramme for tilgængelige budgetmidler til forskning og innovation.
	EFRU: — Styrkelse af infrastruktur til forskning og innovation (FoI) og kapaciteter til at udvikle FoI-ekspertise og fremme kompetencecentre, navnlig dem, der er af europæisk interesse	1.2. Forsknings- og innovationsinfrastruktur Der eksisterer en flerårig plan for budgetlægning og prioritering af investeringer.	— Der er vedtaget en flerårig plan for budgetlægning og prioritering af investeringer, der er knyttet til Unionens prioriteter, og, hvor det er relevant, Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastrukturer – ESFRI.
2. Bedre adgang til og brug og kvalitet af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) (bredbåndsmålet) (jf. artikel 9, stk. 1, nr. 2))	EFRU: — Udvikling af ikt-produkter og -tjenester samt e-handel og styrkelse af efterspørgslen efter ikt — Styrkelse af ikt-applikationer til e-forvaltning, e-læring, e-inddragelse, e-kultur og e-sundhed	2.1. Digital vækst: En strategisk politisk ramme for digital vækst for at fremme billige og interoperable IKT-baserede private og offentlige tjenester af god kvalitet og øge borgernes, herunder sårbare grupper, virksomhedernes og de offentlige forvaltningers anvendelse heraf også til grænseoverskridende initiativer.	— Der er en strategisk politisk ramme for f.eks. digital vækst i den nationale eller regionale strategi for intelligent specialisering, som indeholder: — budgetlægning og prioritering af foranstaltninger gennem en SWOT-analyse eller en tilsvarende analyse i tråd med resultatavlen i en digital dagsorden for Europa — der skal være gennemført en analyse om afbalancering af støtte til udbud af og efterspørgsel efter ikt

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjning	Opfyldelseskriterier
			<ul style="list-style-type: none"> — indikatorer til måling af fremskridt for foranstaltninger inden for områder som f.eks. digitale færdigheder, e-inddragelse, e-tilgængelighed og fremskridt for e-sundhed inden for rammerne af artikel 168 i TEUF, der, hvor det er relevant, er tilpasset eksisterende relevante EU-, nationale eller regionale sektorstrategier — vurdering af behovene for at styrke opbygning af IKT-kapacitet.
	<p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Udvidelse af bredbåndsdækningen og udbredelsen af højhastighedsnet og støtte til overgangen til fremspirende teknologier og netværk til den digitale økonomi 	<p>2.2. Næste generation af netværk (NGN): Der foreligger nationale eller regionale NGN-planer, som tager hensyn til regionale foranstaltninger med henblik på at nå Unionens accessmål for højhastighedsinternet1 med fokus på områder, hvor markedet ikke leverer en åben infrastruktur til en overkommelig pris og i en passende kvalitet i overensstemmelse med Unionens konkurrence- og statsstøtteregler og ikke sikrer sårbare grupper tilgængelige tjenester.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en national eller regional NGN-plan, som indeholder: <ul style="list-style-type: none"> — en plan for infrastrukturinvesteringer baseret på økonomiske analyser under hensyntagen til private og offentlige infrastrukturer og investeringsplaner — bæredygtige investeringsmodeller, der styrker konkurrencen og giver adgang til åbne, billige og fremtidssikrede infrastrukturer og tjenester af høj kvalitet — foranstaltninger til fremme af privat investering.
<p>3. Fremme af små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne (jf. artikel 9, stk. 1, nr. 3))</p>	<p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Fremme iværksætterånden, navnlig ved at gøre det lettere at få økonomisk udbytte af nye idéer og ved at fremme oprettelsen af nye virksomheder, herunder gennem virksomhedskuvøser (artikel 3, litra a), i EFRU-forordningen). — Støtte kapaciteten blandt SMV'er til at vokse på nationale, regionale og internationale markeder og give sig i kast med innovationsprocesser. 	<p>3.1. Der er gennemført specifikke foranstaltninger med henblik på at understøtte og fremme iværksætterånden under hensyntagen til "Small Business Act" (SBA).</p>	<ul style="list-style-type: none"> — De specifikke foranstaltninger er: <ul style="list-style-type: none"> — Der er iværksat foranstaltninger med det formål at mindske den tid, det tager, og de omkostninger, der er forbundet med etablering af en virksomhed, under hensyntagen til SBA's mål. — Der er iværksat foranstaltninger med det formål at mindske den tid, det tager at få licenser og tilladelser til at iværksætte og udføre virksomhedens specifikke aktivitet under hensyntagen til SBA's mål.

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
			<ul style="list-style-type: none"> — En mekanisme er indført med henblik på at overvåge gennemførelsen af de foranstaltninger i SBA, der er blevet indført, og vurdere lovgivningens indvirkning på SMV'erne.
<p>4. Støtte til overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer</p> <p>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 4))</p>	<p>EFRU + Samhørighedsfonden</p> <ul style="list-style-type: none"> — Støtte energieffektivitet, intelligent energistyring og brugen af energi fra vedvarende energikilder i offentlig infrastruktur, herunder i offentlige bygninger, og boligsektoren. 	<p>4.1. Der er gennemført foranstaltninger med henblik på at fremme omkostningseffektive forbedringer af energieffektivitet i slutanvendelserne og omkostningseffektiv investering i energieffektivitet i forbindelse med opførelse eller renovering af bygninger.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Foranstaltningerne er: <ul style="list-style-type: none"> — foranstaltninger til at sikre, at der findes minimumskrav til bygningers energimæssige ydeevne i overensstemmelse med artikel 3, 4 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾ — foranstaltninger, der er nødvendige til at oprette et system for attesting af bygningers energimæssige ydeevne i overensstemmelse med artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU — foranstaltninger til at sikre en strategisk planlægning for energieffektivitet i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽²⁾ — foranstaltninger, der er i overensstemmelse med artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF ⁽³⁾ om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester, til at sikre, at slutbrugerkunder udstyres med individuelle målere, i den udstrækning det er teknisk muligt, økonomisk fornuftigt og proportionalt i forhold til den potentielle energibesparelse.
	<p>EFRU + Samhørighedsfonden</p> <ul style="list-style-type: none"> — Fremme brugen af højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af efterspørgslen efter nyttevarme. 	<p>4.2. Der er gennemført foranstaltninger til fremme af højeffektiv kraftvarmeproduktion.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Foranstaltningerne er: <ul style="list-style-type: none"> — Støtte til kraftvarmeproduktion baseres på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2004/8/EF, medlemsstaterne eller deres kompetente organer har vurderet de eksisterende lovgivnings- og forskriftsmæssige rammer med hensyn til godkendelsesprocedurer og andre procedurer med henblik på:

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
			<p>a) at tilskynde til udformning af kraftvarmeenheder, der opfylder økonomisk begrundet efterspørgsel efter nyttevarmeproduktion, og at undgå at producere mere varme end nyttevarme og</p> <p>b) at nedbringe de lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige hindringer for øget kraftvarmeproduktion.</p>
	<p>EFRU + Samhørighedsfonden</p> <p>— Fremme produktion og distribution af energi udvundet fra vedvarende energikilder.</p>	<p>4.3. Der er gennemført foranstaltninger med henblik på at fremme produktionen og distributionen af energi fra vedvarende energikilder (*).</p>	<p>— Der foreligger gennemsigtige støtteordninger, prioriteret adgang til net eller garanteret adgang til og prioriteret fordeling samt standardregler for, hvem der skal bære og dele omkostningerne ved de tekniske tilpasninger i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, artikel 16, stk. 2, og artikel 16, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF (*).</p> <p>— Medlemsstaten har vedtaget en national handlingsplan for vedvarende energi i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2009/28/EF.</p>
<p>5. Fremme af tilpasning til klimaforandringer, risikoforebyggelse og risikostyring</p> <p>(klimaforandringsmålet) (jf. artikel 9, stk. 1, nr. 5))</p>	<p>EFRU + Samhørighedsfonden</p> <p>— Fremme af investeringer med henblik på at håndtere specifikke risici, sikre modstandsdygtighed over for katastrofer og udvikling af katastrofehandteringssystemer.</p>	<p>5.1. Risikoforebyggelse og risikostyring: Der foreligger nationale eller regionale risikovurderinger for katastrofehandtering, der tager højde for tilpasning til klimaforandringer.</p>	<p>— Der foreligger en national eller regional risikovurdering, som indeholder følgende:</p> <p>— en beskrivelse af proces, metodologi, metoder og ikkelfølsomme data til brug for risikovurderingen samt risikobaserede kriterier for prioritering af investeringerne</p> <p>— en beskrivelse af scenarier med én eller flere risici</p> <p>— evt. inddragelse af nationale strategier for tilpasning til klimaforandringerne.</p>

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
<p>6. Bevarelse og beskyttelse af miljøet og fremme af en effektiv udnyttelse af ressourcerne</p> <p>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 6))</p>	<p>EFRU + Samhørighedsfonden</p> <p>— Investere i vandsektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i Unionens miljølovgivning og ved at tackle behov for investeringer, som medlemsstaterne har identificeret, og som går videre end disse krav.</p>	<p>6.1. Vandsektoren: Der foreligger a) en vandprissætningspolitik, som sikrer passende incitamenter for brugerne til at udnytte vandressourcerne effektivt og b) et passende bidrag fra de forskellige vandanvendelsessektorer til dækning af omkostningerne efter en takst fastsat i en godkendt vandområdeplan for investering, der er støttet af programmerne.</p>	<p>— I sektorer, der støttes af EFRU og samhørighedsfonden har medlemsstaten sørget for bidrag fra de forskellige vandanvendelsessektorer til dækning af omkostningerne i forbindelse med den enkelte sektors forsyningspligtigheder i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, første led, i direktiv 2000/60/EF, om nødvendigt under hensyntagen til dækningens sociale, miljømæssige og økonomiske virkninger og den eller de berørte regioners geografiske og klimatiske forhold.</p> <p>— Vedtagelse af en vandområdeplan for vandområdedistrikter i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF.</p>
	<p>EFRU + Samhørighedsfonden</p> <p>— Investere i affaldssektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i Unionens miljølovgivning og ved at tackle behov for investeringer, som medlemsstaterne har identificeret, og som går videre end disse krav.</p>	<p>6.2. Affaldssektoren: at fremme økonomisk og miljømæssigt bæredygtige investeringer i affaldssektoren især gennem udvikling af affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF og affaldshierarkiet.</p>	<p>— En rapport om gennemførelsen som krævet i artikel 11, stk. 5, i direktiv 2008/98/EF er indgivet til Kommissionen om fremskridt for så vidt angår opfyldelse af de mål, der er fastsat i artikel 11 i direktiv 2008/98/EF.</p> <p>— Der foreligger en eller flere affaldshåndteringsplaner i henhold til artikel 28 i direktiv 2008/98/EF.</p> <p>— Der foreligger programmer for affaldsforebyggelse i henhold til artikel 29 i direktiv 2008/98/EF.</p> <p>— Nødvendige foranstaltninger til at nå målet om forberedelse til genbrug og genanvendelse inden 2020 i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF er vedtaget.</p>

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjning	Opfyldelseskriterier
<p>7. Fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer</p> <p>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 7))</p>	<p>EFRU + Samhørighedsfonden</p> <ul style="list-style-type: none"> — Støtte et multimodalt fælles europæisk transportområde ved at investere i TEN-T — Udvikle og rehabilitere sammenhængende interoperable jernbanesystemer af høj kvalitet og fremme støjdempende foranstaltninger — Udvikle og forbedre miljøvenlige (herunder støjsvage) lavemissions-transportssystemer, herunder indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og luft-havnsinfrastruktur, for at fremme bæredygtig regional og lokal mobilitet <p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Forbedre regional mobilitet ved at forbinde sekundære og tertiære knudepunkter med TEN-T-infrastrukturen, herunder knudepunkter i den multimodale trafik. 	<p>7.1. Transport: Der foreligger en eller flere samlede planer eller rammer for transportinvesteringer i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle opbygning (bl.a. offentlig transport på regionalt og lokalt plan), som støtter infrastrukturudvikling og forbedrer forbindelsesmulighederne til TEN-T's samlede net og hovednettet.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en eller flere samlede transportplaner eller rammer for transportinvesteringer, som opfylder lovkraevne til en strategisk miljøvurdering, og som fastsætter: — bidraget til et fælles europæisk transportområde i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 (5), herunder prioriteringer for investeringer i: — TEN-T-hovednettet og det samlede net, hvor investeringer fra EFRU og Samhørighedsfonden forudses, og — sekundære forbindelsesmuligheder — en realistisk og moden reserve af projekter, der forudses støttet af EFRU og Samhørighedsfonden — foranstaltninger til at sikre bemyndede organers og støttemodtageres kapacitet til at gennemføre reserven af færdigudarbejdede projekter.
	<p>EFRU + Samhørighedsfonden</p> <ul style="list-style-type: none"> — Støtte et multimodalt fælles europæisk transportområde ved at investere i TEN-T — Udvikle og rehabilitere sammenhængende interoperable jernbanesystemer af høj kvalitet og fremme støjdempende foranstaltninger 	<p>7.2. Jernbaner: Der foreligger en eller flere samlede transportplaner eller rammer med et særligt afsnit om jernbaneudvikling i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle opbygning (bl.a. vedrørende offentlig transport på regionalt og lokalt plan), som støtter infrastrukturudvikling og forbedrer forbindelsesmulighederne til TEN-T's samlede net og hovednettet. Investeringerne dækker mobile aktiver og interoperabilitet samt kapacitetsopbygning.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger et afsnit om jernbaneudvikling i en eller flere transportplaner eller rammer, jf. ovenfor, som opfylder lovkraevne til en strategisk miljøvurdering og fastsætter en realistisk og moden reserve af færdigudarbejdede projekter (inkl. tidsplan, budgetramme). — Foranstaltninger til at sikre bemyndede organers og støttemodtageres kapacitet til at gennemføre reserven af færdigudarbejdede projekter.

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjning	Opfyldelseskriterier
	<ul style="list-style-type: none"> — Udvikle og forbedre miljøvenlige (herunder støjsvage) lavemissions-transportssystemer, herunder indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur, for at fremme bæredygtig regional og lokal mobilitet <p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Forbedre regional mobilitet ved at forbinde sekundære og tertiære knudepunkter med TEN-T-infrastrukturen, herunder knudepunkter i den multimodale trafik. 		
	<p>EFRU+Samhørighedsfonden</p> <ul style="list-style-type: none"> — Støtte et multimodalt fælles europæisk transportområde ved at investere i TEN-T — Udvikle og rehabilitere sammenhængende interoperable jernbanesystemer af høj kvalitet og fremme støjdæmpende foranstaltninger — Udvikle og forbedre miljøvenlige (herunder støjsvage) lavemissions-transportssystemer, herunder indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur, for at fremme bæredygtig regional og lokal mobilitet <p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Forbedre regional mobilitet ved at forbinde sekundære og tertiære knudepunkter med TEN-T-infrastrukturen, herunder knudepunkter i den multimodale trafik. 	<p>7.3. Andre transportformer, herunder indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur: der foreligger inden for en eller flere samlede transportplaner eller rammer et specifikt afsnit om indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur, der kunne bidrage til at forbedre forbindelsesmulighederne til TEN-T's samlede net og hovednettet og forbedre bæredygtig regional og lokal mobilitet.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger et afsnit om indre vandveje og søtransport, havne og multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur i en eller flere transportplaner eller rammer, som: <ul style="list-style-type: none"> — opfylder kravene til en strategisk miljøvurdering — fastlægger en realistisk og moden reserve af færdigudarbejdede projekter (inkl. tidsplan, budgetramme) — Foranstaltninger til at sikre bemyndigede organers og støttemodtageres kapacitet til at gennemføre reserven af færdigudarbejdede projekter.
	<p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Forbedre energieffektiviteten og forsyningsikkerheden ved at udvikle intelligente systemer til distribution, lagring og transmission af energi og ved at integrere decentral produktion fra vedvarende energikilder 	<p>7.4. Udvikling af intelligente systemer til distribution, lagring og transmission af energi.</p> <p>Der foreligger omfattende planer for investeringer i intelligente energiinfrastrukturer og reguleringsmæssige foranstaltninger, der bidrager til at forbedre energieffektiviteten og forsyningsikkerheden.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger planer om den nationale prioritering af infrastrukturen, som er: <ul style="list-style-type: none"> — i overensstemmelse med artikel 22 i direktiv 2009/72/EF og i direktiv 2009/73/EF, hvor det er relevant, og

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
			<ul style="list-style-type: none"> — i overensstemmelse med de relevante regionale investeringsplaner under artikel 12 og med den tiårige netudviklingsplan for Unionen i henhold til artikel 8, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 ⁽⁶⁾ og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 ⁽⁷⁾ og — forenelig med artikel 3, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 ⁽⁸⁾. — Planerne skal indeholde: <ul style="list-style-type: none"> — en realistisk og moden reserve af projekter, der forudses støttet af EFRU — foranstaltninger til opnåelse af målene om social og økonomisk samhørighed og miljøbeskyttelse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 10 i direktiv 2009/72/EF og artikel 3, stk. 7 i direktiv 2009/73/EF — foranstaltninger til optimering af anvendelse af energi og fremme af energieffektivitet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 11, i direktiv 2009/72/EF og artikel 3, stk. 8, i direktiv 2009/73/EF.
<p>8. Fremme af bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og støtte til arbejdskraftens frivillige mobilitet</p> <p>(beskæftigelsesmålet)</p> <p>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 8))</p>	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Adgang til beskæftigelse for jobsøgende og personer uden for arbejdsstyrken, herunder langtidsledige og personer, der er langt fra arbejdsmarkedet, også gennem lokale beskæftigelsesinitiativer og støtte til arbejdstagernes mobilitet. 	<p>8.1. Aktive arbejdsmarkedspolitikker udformes og leveres på grundlag af beskæftigelsesretningslinjerne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Arbejdsformidlingstjenesterne har kapacitet til og sørger rent faktisk for: <ul style="list-style-type: none"> — individualiserede tjenester og aktive og forebyggende arbejdsmarkedsforanstaltninger på et tidligt stadium, der er åbne for alle arbejdssøgende, med fokus på folk med størst risiko for social udstødelse, herunder folk fra marginaliserede fællesskaber

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjning	Opfyldelseskriterier
			<ul style="list-style-type: none"> — omfattende og gennemsigtige oplysninger om nye ledige stillinger og beskæftigelsesmuligheder under hensyntagen til de skiftende behov på arbejdsmarkedet. — Arbejdsformidlingstjenester har etableret formelle eller uformelle samarbejdsordninger med relevante interessenter.
	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Selvstændig erhvervsvirksomhed, iværksætteri og virksomhedsoprettelse, herunder mikro-, små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder. <p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Fremme udviklingen af erhvervsinkubatorer og investeringsstøtte til selvstændig erhvervsvirksomhed, mikrovirksomheder og virksomhedsoprettelse. 	<p>8.2. Selvstændig erhvervsvirksomhed, iværksætteri og virksomhedsoprettelse: Der foreligger en strategisk politisk ramme for inklusiv startup.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er etableret en strategisk politisk ramme for inklusiv startupstøtte med følgende elementer: <ul style="list-style-type: none"> — der er iværksat foranstaltninger med det formål at mindske den tid, det tager, og de omkostninger, der er forbundet med oprettelse af en virksomhed, under hensyntagen til SBA's mål — der er iværksat foranstaltninger med det formål at mindske den tid, det tager at få licenser og tilladelser til at iværksætte og udføre virksomhedens specifikke aktivitet under hensyntagen til SBA's mål — aktioner, der forbinder passende virksomhedsudviklingstjenester og finansielle tjenester (adgang til kapital), herunder opsøgende arbejde blandt dårligt stillede grupper og/eller områder, hvor dette er nødvendigt.
	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Modernisering af arbejdsmarkedets institutioner, såsom offentlige og private arbejdsformidlinger og forbedring af matchning af kvalifikationer til arbejdsmarkedets behov, herunder gennem aktioner, som fremmer arbejdskraftens mobilitet på tværs af landegrænser samt gennem mobilitetsordninger og bedre samarbejde mellem institutioner og relevante interessenter. <p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investering i infrastruktur til arbejdsformidlinger. 	<p>8.3. Arbejdsmarkedsinstitutioner moderniseres og styrkes i lyset af beskæftigelsesretningerne.</p> <p>Til grund for reformer af arbejdsmarkedsinstitutionerne skal der ligge en klar strategisk politikramme og en forudgående vurdering, der medtager kønsdimensionen.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Tiltag til at reformere arbejdsformidlingerne med det formål at give dem kapacitet til at levere: <ul style="list-style-type: none"> — individualiserede tjenester og aktive og forebyggende arbejdsmarkedetsforanstaltninger på et tidligt stadium, der er åbne for alle arbejdssøgende, med fokus på folk med størst risiko for social udstødelse, herunder folk fra marginaliserede fællesskaber — omfattende og gennemsigtige oplysninger om nye ledige stillinger og beskæftigelsesmuligheder under hensyntagen til de skiftende behov på arbejdsmarkedet.

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
			<ul style="list-style-type: none"> — Reformen af arbejdsformidlingerne skal omfatte oprettelse af formelle eller uformelle samarbejdsarrangementer med relevante interessenter.
	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Aktiv og sund aldring 	<p>8.4. Aktiv og sund aldring: Politikker for aktiv aldring udformes på grundlag af beskæftigelsesretningslinjerne</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Relevante interessenter inddrages i udformning og opfølgning af politikker for aktiv aldring med henblik på at fastholde ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet og fremme deres beskæftigelse. — Medlemsstaten har truffet foranstaltninger til at fremme aktiv aldring.
	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Tilpasning af arbejdstagere, virksomheder og iværksættere til forandring 	<p>8.5. Tilpasning af arbejdstagere, virksomheder og iværksættere til forandring: Der foreligger politikker, som sigter mod at fremme foregribelse og god forvaltning af forandring og omstrukturering.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er etableret instrumenter til at støtte arbejdsmarkedets parter og offentlige myndigheder i udviklingen og overvågningen af proaktive foranstaltninger med henblik på forandring og omstrukturering, som omfatter foranstaltninger: <ul style="list-style-type: none"> — til foregribelse af forandringer — til forberedelse og forvaltning af omstrukturingsprocessen
	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Varig integration af unge på arbejdsmarkedet, navnlig sådanne, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, herunder unge, der er i fare for social udstødelse, og unge fra marginaliserede samfundsgrupper, herunder via gennemførelse af ungdomsgarantien. 	<p>8.6. Eksistensen af en strategisk politisk ramme til fremme af ungdomsbeskæftigelse, herunder via gennemførelse af ungdomsgarantien.</p> <p>Denne forhåndsbetjngelse gælder kun for gennemførelsen af ungdomsgarantien.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der findes en strategisk politisk ramme til fremme af ungdomsbeskæftigelse, som: <ul style="list-style-type: none"> — er baseret på dokumentation vedrørende resultaterne for unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, og som udgør et grundlag for udvikling af målrettede politikker og overvågning af udviklingen — udpeger den offentlige myndighed, der har ansvaret for forvaltning af ungdomsbeskæftigelsesforanstaltningerne og koordinering af partnerskaber på alle niveauer og i alle sektorer — inddrager berørte parter, der er relevante i forbindelse med bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed — giver mulighed for tidlig intervention og aktivering

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
			<ul style="list-style-type: none"> — omfatter støtteforanstaltninger for adgang til beskæftigelse, forbedring af kvalifikationer, arbejdskraftens mobilitet og varig integration på arbejdsmarkedet af unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse.
<p>9. Fremme af social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling</p> <p>(fattigdomsmålet)</p> <p>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 9))</p>	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Aktiv inddragelse, herunder med henblik på at fremme lige muligheder og aktiv deltagelse og forbedring af beskæftigelsesevnen <p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investering i social- og sundhedsinfrastruktur, der bidrager til den nationale, regionale og lokale udvikling og mindsker uligheder i forbindelse med sundhedstilstand, fremme social inklusion gennem forbedret adgang til sociale, kulturelle og rekreative tjenester og overgangen fra institutionelle tjenester til lokalsamfundsbaseede tjenester. — Støtte fysisk, økonomisk og social sanering af nedslidte samfund i by- og landområder. 	<p>9.1. En national strategisk politisk ramme for fattigdomsbekæmpelse foreligger og gennemføres med sigte på aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet, i lyset af beskæftigelsesretningslinjerne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en national strategisk politisk ramme for fattigdomsbekæmpelse med henblik på aktiv inklusion, som — tilvejebringer et tilstrækkeligt evidensgrundlag for at udvikle politikker til fattigdomsbekæmpelse og overvågning af udviklingen — indeholder foranstaltninger til støtte af opnåelse af det nationale mål for fattigdom og social udstødelse (som defineret i det nationale reformprogram), der omfatter fremme af bæredygtige beskæftigelsesmuligheder af høj kvalitet for mennesker med størst risiko for social udstødelse, herunder folk fra marginaliserede fællesskaber — inddrager relevante interessenter i fattigdomsbekæmpelse — afhænger af de identificerede behov, herunder foranstaltninger til at gå fra institutionel pleje til pleje i nærmiljøet — Efter anmodning og om berettiget vil relevante interessenter gives støtte til at indsende projektansøgninger og gennemføre og forvalte udvalgte projekter.

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Socioøkonomisk integration af marginaliserede samfund såsom romasamfundet <p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investering i social- og sundhedsinfrastruktur, der bidrager til den nationale, regionale og lokale udvikling, mindsker uligheder i forbindelse med sundhedstilstand, fremmer social inklusion gennem forbedret adgang til sociale, kulturelle og fritidsrelaterede tjenesteydelser og overgangen fra institutionelle tjenester til lokalsamfundsbaseerede tjenester. — Støtte fysisk, økonomisk og social sanering af nedslidte samfund i by- og landområder. — Investering i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring ved at udvikle uddannelsesinfrastruktur 	<p>9.2. Der er etableret en national strategisk politisk ramme til integration af romaer</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er etableret en national strategisk politisk ramme til integration af romaer, som <ul style="list-style-type: none"> — indeholder realistiske nationale mål for romaernes integration for at mindske kløften mellem dem og resten af befolkningen. Målene bør vedrøre Unionens fire integrationsmål for romaer vedrørende adgang til uddannelse, beskæftigelse, sundhedsvæsen og boliger — udpeger eventuelle dårligt stillede mikroregioner eller segregerede kvarterer, hvor samfundene har de ringeste kår, ved hjælp af de til rådighed værende samfundsøkonomiske og territoriale indikatorer (dvs. lavt uddannelsesnivea, langvarig arbejdsløshed osv.) — omfatter effektive overvågningsmetoder til at vurdere virkningen af integrationstiltagene og en revisionsmekanisme til at justere strategien med — er udformet, gennemføres og overvåges i tæt samarbejde og i løbende dialog med romasamfundene og de regionale og lokale myndigheder. — Efter anmodning og om berettiget vil relevante interessenter gives støtte til at indsende projektansøgninger og gennemføre og forvalte udvalgte projekter.
	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Bedre adgang til prismæssigt overkommelige, bæredygtige tjenester af høj kvalitet og herunder sundhedspleje og sociale tjenesteydelser af almen interesse. 	<p>9.3. Sundhed: Der foreligger en national eller regional strategisk politisk ramme for sundhed inden for rammerne af artikel 168 i TEUF, som sikrer økonomisk bæredygtighed.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en national eller regional strategisk politisk ramme for sundhed, som indeholder: <ul style="list-style-type: none"> — koordinerede foranstaltninger til at forbedre adgangen til sundhedsydelser

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjning	Opfyldelseskriterier
	EFRU: — Investering i social- og sundhedsinfrastruktur, der bidrager til den nationale, regionale og lokale udvikling, mindsker uligheder i forbindelse med sundhedstilstand, fremmer social inklusion gennem forbedret adgang til sociale, kulturelle og fritidsrelaterede tjenesteydelser og overgangen fra institutionelle tjenester til lokalsamfundsbaseerede tjenester		— foranstaltninger til at stimulere effektiviteten i sundhedssektoren gennem anvendelse af serviceydelelsesmodeller og infrastruktur — et overvågnings- og revisions-system. — Medlemsstaten eller regionen har vedtaget en ramme for tilgængelige budgetmidler på et vejledende grundlag og en omkostningseffektiv koncentration af ressourcer på prioriterede behov i sundhedstjenestene.
10. Investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring (uddannelsesmålet) (jf. artikel 9, stk. 1, nr. 10))	ESF: — Nedbringe og forebygge tidlig skoleafgang og fremme lige adgang til førskoleundervisning og undervisning på primær og sekundærtrinnet af høj kvalitet, herunder (formelle, ikke-formelle og uformelle) læringsveje med henblik på tilbagevenden til uddannelse EFRU: — Investering i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring ved at udvikle uddannelsesinfrastruktur	10.1. Tidlig skoleafgang: Der foreligger en strategisk, politisk ramme for at mindske den tidlige skoleafgang inden for rammerne af artikel 165 i TEUF.	— Der er etableret et system til indsamling og analyse af data og information om tidlig skoleafgang på de relevante niveauer, som — giver et tilstrækkeligt evidensgrundlag til at udvikle målrettede politikker og overvåger udviklingen. — Der er etableret en strategisk politisk ramme for tidlig skoleafgang, som: — er evidensbaseret — dækker relevante uddannelsesområder, også udviklingen i den tidlige barndom, og er særligt rettet mod udsatte grupper, der er mest udsatte for risikoen for tidlig skoleafgang, herunder personer fra marginaliserede samfund, og dækker forebyggelses-, interventions og kompensationsforanstaltninger — inddrager alle politikområder og interessenter, der er relevante for bekæmpelse af tidlig skoleafgang.

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjning	Opfyldelseskriterier
	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — forbedre kvaliteten og effektiviteten af og adgangen til videregående og tilsvarende uddannelser med henblik på at øge deltagelses- og gennemførelsesniveauet, navnlig for ugunstigt stillede grupper. <p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investering i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på, færdigheder og livslang læring ved at udvikle uddannelsesinfrastruktur 	<p>10.2. Videregående uddannelse: Der foreligger nationale og regionale strategiske politiske rammer for at øge gennemførelse, kvalitet og effektivitet i de videregående uddannelser inden for rammerne af artikel 165 i TEUF.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en national eller regional strategisk politisk ramme for videregående uddannelse med følgende elementer: <ul style="list-style-type: none"> — om nødvendigt foranstaltninger til at øge deltagelse og gennemførelse, der: <ul style="list-style-type: none"> — øger deltagelsen i videregående uddannelse blandt lavindkomstgrupper og andre underrepræsenterede grupper med særlig vægt på ugunstigt stillede grupper, herunder personer fra marginaliserede samfund — mindsker frafaldsprocenten/forbedrer gennemførelsesprocenten — fremmer nyskabende indhold og udvikling af læseplaner — foranstaltninger til at øge beskæftigelsesevne og iværksætterånd, der: <ul style="list-style-type: none"> — fremmer udviklingen af "tværfaglige kvalifikationer", bl.a. iværksætter, i alle relevante videregående uddannelsesplaner — mindsker kønsforskelle med hensyn til akademiske og erhvervsuddannelsesmæssige valg.
	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Forbedre den lige adgang til livslang læring for alle aldersgrupper i formelt, ikke-formelt og uformelt regi, forbedre arbejdsstyrkens viden, færdigheder og kompetencer og fremme fleksible læringsveje, herunder via erhvervsvejledning og validering af erhvervede kompetencer 	<p>10.3. Livslang læring: Der foreligger en national og/eller regional strategisk politisk ramme for livslang læring inden for rammerne af artikel 165 i TEUF.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er etableret en national eller regional strategisk politisk ramme for livslang læring, som indeholder foranstaltninger: <ul style="list-style-type: none"> — til støtte af udviklings- og forbindelsestjenester for livslang læring (LLL), herunder gennemførelse af disse og opgradering af færdigheder (f.eks. validering, vejledning og uddannelse) og inddragelse af og partnerskab med relevante interessenter

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
	<p>EFRU:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Investering i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring ved at udvikle uddannelsesinfrastruktur 		<ul style="list-style-type: none"> — til etablering af udvikling af færdigheder hos forskellige målgrupper, når disse identificeres som prioriteter i nationale eller regionale strategiske politiske rammer (f.eks. unge i erhvervsuddannelse, voksne, forældre, der vender tilbage til arbejdsmarkedet, lavtuddannede og ældre arbejdstagere, indvandrere samt andre dårligt stillede grupper, især handicappede personer) — til at udvide adgangen til livslang læring, f.eks. gennem tiltag med henblik på en effektiv gennemførelse af instrumenter, der skal øge gennemsløgheden (f.eks. den europæisk referenceramme for kvalifikationer, nationale kvalifikationsrammer, det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse, europæisk kvalitetssikring i erhvervsrettede uddannelser) — til at forbedre arbejdsmarkedsrelevansen af uddannelse og sikre tilpasning heraf til identificerede målgrupper (f.eks. unge i erhvervsuddannelse, voksne, forældre, der vender tilbage til arbejdsmarkedet, lavtuddannede og ældre arbejdstagere, indvandrere samt andre dårligt stillede grupper, især handicappede personer).
	<p>ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Forbedre arbejdsmarkedsrelevansen af uddannelsessystemer, lette overgangen fra skole til arbejdsmarked, styrke erhvervsuddannelsessystemerne og deres kvalitet, herunder via mekanismer til forudsigelse af efterspurgte færdigheder, tilpasning af læseplaner samt etablering og udvikling af systemer for arbejdsbaseret læring, herunder systemer med kombineret teoretisk og praktisk læring samt læringeordninger. 	<p>10.4. Der foreligger en national eller regional strategisk politisk ramme for at øge erhvervsuddannelsernes kvalitet og effektivitet inden for rammerne af artikel 165 i TEUF.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en national eller regional strategisk politisk ramme for at øge erhvervsuddannelsernes kvalitet og effektivitet inden for rammerne af artikel 165 i TEUF, der indeholder foranstaltninger for følgende:

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjning	Opfyldelseskriterier
	EFRU: — Investere i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring ved at udvikle uddannelsesinfrastruktur		— at forbedre arbejdsmarkedsrelevansen af erhvervsuddannelses-systemerne i tæt samarbejde med relevante interessenter, herunder via mekanismer til forudsigelse af efterspurgte kvalifikationer, tilpasning af læseplaner samt styrkelse af arbejdsbaseret læring i forskellige former — at øge erhvervsuddannelsernes kvalitet og tiltrækningskraft, herunder gennem oprettelse af en national tilgang til kvalitets-sikring af erhvervsuddannelse (for eksempel i tråd med den europæiske referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse) og gennemførelse af instrumenter til sikring af større gennemsigthed og anerkendelse, f.eks. det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET).
11. Styrkelse af den institutionelle kapacitet for offentlige myndigheder og aktører og effektiv offentlig forvaltning (jf. artikel 9, stk. 1, nr. 11))	ESF: — Investering i institutionel kapacitet og de offentlige forvaltningers og offentlige tjenesteydelsers effektivitet på nationalt, regionalt og lokalt plan med henblik på reformer, bedre regulering og god forvaltningsskik. EFRU: — Styrke den institutionelle kapacitet og en effektiv offentlig forvaltning ved at styrke den institutionelle kapacitet og effektiviteten af de offentlige forvaltninger og offentlige tjenesteydelser i forbindelse med EFRU's gennemførelse og støtte foranstaltninger under ESF til styrkelse af den institutionelle kapacitet og effektiviteten af den offentlige forvaltning.	— Der foreligger en strategisk politisk ramme for styrkelse af medlemsstatens administrative effektivitet, bl.a. gennem reform af den offentlige forvaltning	— Der er etableret en strategisk politisk ramme for styrkelse af medlemsstaternes offentlige myndigheders administrative effektivitet og deres færdigheder, der indeholder følgende elementer, og den er ved at blive gennemført. — en analyse og strategisk planlægning af juridiske, organisatoriske og/eller proceduremæssige reformtiltag — udvikling af forvaltningssystemer af høj kvalitet — integrerede tiltag til forenkling og rationalisering af administrative procedurer — udvikling og gennemførelse af strategier og politikker for menneskelige ressourcer, der dækker de vigtigste identificerede mangler på dette område — udvikling af færdigheder på alle niveauer inden for de offentlige myndigheders erhvervshierarki

Tematiske mål	Investeringsprioriteter	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
	Samhørighedsfonden: — Styrke den institutionelle kapacitet og en effektiv offentlig forvaltning gennem foranstaltninger til styrkelse af den institutionelle kapacitet og effektiviteten af offentlige forvaltninger og offentlige ydelser i forbindelse med Samhørighedsfondens gennemførelse.		— udvikling af overvågnings- og evalueringsprocedurer og -instrumenter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester samt om ophævelse af Rådets direktiv 93/76/EØF (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 15 af 25.4.2013, p. 39).

DEL II: Generelle forhåndsbetjngelser

Område	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
1. Bekæmpelse af diskrimination	Der foreligger en administrativ kapacitet til gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen og EU-politikken om bekæmpelse af diskrimination på området for ESI-fondene	— Ordninger i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer til at inddrage organer med ansvar for fremme af ligebehandling af alle personer under hele forberedelsen og gennemførelsen af programmerne, herunder rådgivning om ligestilling i forbindelse med aktiviteter vedrørende ESI-fondene — Ordninger til efteruddannelse til medarbejdere ved de myndigheder, der er involveret i forvaltningen og kontrollen af ESI-fondene på området for EU-lovgivning og EU-politik om bekæmpelse af diskrimination.
2. Køn	Der foreligger en administrativ kapacitet til gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen og EU-politikken om ligestilling mellem kønnene på området for ESI-fondene	— Ordninger i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer for inddragelse af organer med ansvar for ligestilling mellem kønnene under hele forberedelsen og gennemførelsen af programmerne, herunder rådgivning om ligestilling mellem kønnene i forbindelse med aktiviteter vedrørende ESI-fondene — Ordninger til efteruddannelse til medarbejdere ved de myndigheder, der er involveret i forvaltningen og kontrollen af ESI-fondene på området for EU-lovgivning og EU-politik om ligestilling mellem kønnene samt integration af kønsaspektet.

Område	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
3. Handicap	Der foreligger en administrativ kapacitet til gennemførelse og anvendelse af FN-konventionen om handicappedes rettigheder (UNCRPD) på området for ESI-fondene i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/48/EF ⁽¹⁾	<ul style="list-style-type: none"> — Ordninger i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer for høring og inddragelse af organer med ansvar for beskyttelse af handicappede personers rettigheder eller organisationer, der repræsenterer handicappede personer, samt andre relevante interessenter under hele forberedelsen og gennemførelsen af programmerne — Ordninger til efteruddannelse til medarbejdere ved de myndigheder, der er involveret i forvaltningen og kontrollen af ESI-fondene på området for gældende lovgivning og politik på både nationalt og EU-plan om handicap, herunder tilgængeligheden og den praktiske anvendelse af UNCRPD, som afspejlet i den relevante EU- og nationale lovgivning — Ordninger til at sikre overvågning af gennemførelsen af artikel 9 i UNCRPD i forhold til ESI-fondene under hele forberedelsen og gennemførelsen af programmerne.
4. Offentlige indkøb	Der foreligger ordninger, som sikrer effektiv anvendelse af Unionens lovgivning om offentlige indkøb inden for ESI-fondene.	<ul style="list-style-type: none"> — Ordninger, der sikrer effektiv anvendelse af Unionens regler om offentlige indkøb gennem passende mekanismer — Ordninger, der sikrer, at udbudsprocedurene er gennemsigtige — Ordninger for efteruddannelse og informationsformidling til medarbejdere, der er involveret i gennemførelse af ESI-fondene — Ordninger, der skal sikre den administrative kapacitet til gennemførelse og anvendelse af EU-reglerne om offentlige indkøb.
5. Statsstøtte	Der foreligger ordninger, som sikrer effektiv anvendelse af Unionens statsstøtteregler på området for ESI-fondene.	<ul style="list-style-type: none"> — Ordninger, der sikrer effektiv anvendelse af Unionens statsstøtteregler — Ordninger for efteruddannelse og informationsformidling til medarbejdere, der er involveret i gennemførelse af ESI-fondene — Ordninger, der skal sikre den administrative kapacitet til gennemførelse og anvendelse af Unionens statsstøtteregler.
6. Miljølovgivning vedrørende vurdering af virkninger på miljøet (VVM) og strategisk miljøvurdering (SMV)	Der foreligger ordninger, som sikrer effektiv anvendelse af Unionens miljølovgivning vedrørende VVM og SMV.	<ul style="list-style-type: none"> — Ordninger, der sikrer effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU ⁽²⁾ (VVM) og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ⁽³⁾ (SMV): — Ordninger for efteruddannelse og informationsformidling til medarbejdere, der er involveret i gennemførelse af VVM- og SMV-direktiverne — Ordninger til sikring af tilstrækkelig administrativ kapacitet.

Område	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
7. Statistiske systemer og resultatindikatorer	<p>Der foreligger et statistisk grundlag, som er nødvendigt for at foretage evalueringer til at vurdere programmernes effektivitet og virkning.</p> <p>Der foreligger et system af resultatindikatorer, som er nødvendige for at vælge de tiltag, der mest effektivt bidrager til at opnå de ønskede resultater, overvåge fremskridt mod resultater og foretage en evaluering af virkningerne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er etableret ordninger for rettidig indsamling og aggregering af statistiske data med følgende elementer: <ul style="list-style-type: none"> — afdækning af kilder og mekanismer til at sikre statistisk validering — ordninger for offentliggørelse og offentlig tilgængelighed af aggregerede data — et effektivt system af resultatindikatorer, bl.a.: <ul style="list-style-type: none"> — udvælgelse af resultatindikatorer for hvert program, der giver information om, hvad der motiverer udvælgelsen af de politiske tiltag, der støttes af programmet — fastsættelse af mål for disse indikatorer — foreneligheden af hver indikator med følgende krav: styrke og statistisk validering, entydig normativ fortolkning, responsivitet i forhold til politikken, rettidig dataindsamling — procedurer til at sikre, at der for alle operationer, som støttes af programmet, er vedtaget et effektivt indikatorsystem.

(¹) Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

BILAG XII

INFORMATION OG KOMMUNIKATION VEDRØRENDE STØTTE FRA FONDENE

1. LISTE OVER OPERATIONER

Listen over operationer, jf. artikel 115, stk. 2, skal indeholde følgende datafelter på mindst ét af medlemsstatens officielle sprog:

- støttemodtagerens navn (kun juridiske personer; der skal ikke anføres fysiske personer)
- operationens navn
- resumé af operationen
- operationens startdato
- operationens slutdato (forventet dato for fysisk udførelse eller fuldstændig gennemførelse af operationen)
- samlede støtteberettigede udgifter til operationen
- Unionens medfinansieringssats (pr. prioritetsakse)
- operationens postnummer eller anden passende angivelse af sted
- land
- navn på interventionskategori for operationen i overensstemmelse med artikel 96, stk. 2, første afsnit, litra b), nr. vi)
- dato for seneste ajourføring af listen over operationer.

Overskrifterne for datafelter skal også anføres på mindst ét andet officielt EU-sprog.

2. INFORMATIONS- OG KOMMUNIKATIONSFORANSTALTNINGER RETTET MOD OFFENTLIGHEDEN

Medlemsstaten, forvaltningsmyndigheden og støttemodtagerne tager de nødvendige skridt til at sørge for information til og kommunikation med offentligheden om operationer, hvortil der ydes støtte under et operationelt program i overensstemmelse med denne forordning.

2.1. Medlemsstatens og forvaltningsmyndighedens ansvar

1. Medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden sikrer, at informations- og kommunikationsforanstaltningerne gennemføres i overensstemmelse med kommunikationsstrategien, og at disse foranstaltninger sigter mod den bredest mulige mediedækning med brug af forskellige kommunikationsformer og -metoder på det relevante niveau.
2. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for som minimum følgende informations- og kommunikationsforanstaltninger:
 - a) tilrettelæggelse af en større informationsaktivitet i forbindelse med lanceringen af det eller de operationelle programmer, selv før godkendelsen af de relevante kommunikationsstrategier
 - b) tilrettelæggelse af én større informationsaktivitet om året, der fremmer støttemulighederne og de strategier, der følges, og hvor resultaterne af det eller de operationelle programmer præsenteres, bl.a. større projekter, fælles handlingsplaner og andre projekteksempler, hvor det er relevant
 - c) opsættelse af Unionens logo på hver forvaltningsmyndigheds område

- d) elektronisk offentliggørelse af listen over operationer i overensstemmelse med afsnit 1, i dette bilag
 - e) præsentation af eksempler på operationer pr. operationelt program på webportalen eller det operationelle programs websted, der er tilgængeligt via webportalen. Eksemplerne skal foreligge på et af de mest talte officielle EU-sprog ud over de(t) officielle sprog i den pågældende medlemsstat
 - f) ajourført information om det operationelle programs gennemførelse, bl.a., hvor det er relevant, dets vigtigste resultater, på webportalen eller det operationelle programs websted, der er tilgængeligt via webportalen.
3. Forvaltningsmyndigheden inddrager, hvor det er relevant, følgende organer i informations- og kommunikationsforanstaltningerne i overensstemmelse med national lovgivning og praksis:
- a) de i artikel 5 anførte partnere
 - b) EU-informationscentre og Kommissionens repræsentationskontorer samt Europa-Parlamentets informationskontorer i medlemsstaterne
 - c) uddannelses- og forskningsinstitutioner.

Disse organer sørger for bred formidling af informationen, jf. artikel 115, stk. 1.

2.2. Støttemodtagerens ansvar

1. Støttemodtageren anerkender i alle sine informations- og kommunikationsforanstaltninger fondenes støtte til operationen ved:
- a) at afbilde EU-logoet i overensstemmelse med de tekniske specifikationer i gennemførelsesretsakten, som er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 115, stk. 4, samt henvise til Unionen
 - b) at henvise til den eller de fonde, hvorfra der er ydet støtte til operationen.
- Hvis en informations- eller kommunikationsforanstaltning vedrører en eller flere operationer, som er medfinansieret af mere end én fond, bør henvisningen i litra b) erstattes af en henvisning til ESI-fondene.
2. Under gennemførelsen af en operation informerer støttemodtageren offentligheden om den støtte, der er opnået fra fondene, ved:
- a) at lægge en kort beskrivelse af operationen, der står i et rimeligt forhold til støttens størrelse, herunder mål og output, ud på støttemodtagerens websted, hvis et sådant websted eksisterer, og fremhæve den økonomiske støtte fra Unionen
 - b) at opsætte mindst én plakat for operationer, der ikke er omfattet af punkt 4 og 5, med information om projektet (minimumsstørrelse A3), herunder om den økonomiske støtte fra Unionen på et sted, som er klart synligt for offentligheden, f.eks. indgangsområdet til en bygning.
3. For operationer med støtte fra ESF og, hvor det er relevant, for operationer med støtte fra EFRU eller Samhørighedsfonden sikrer støttemodtageren, at deltagerne i operationen er informeret om denne finansiering.

Alle dokumenter, der vedrører gennemførelsen af en operation, og som er rettet mod offentligheden eller deltagerne, herunder deltagerbeviser eller andre attester, skal indeholde oplysning om, at der er ydet støtte til det operationelle program gennem fonden eller fondene.

4. Under gennemførelsen af en operation under EFRU eller Samhørighedsfonden opsætter støttemodtageren på et sted, der er klart synligt for offentligheden, et midlertidigt skilt af en betydelig størrelse for hver operation, med oplysning om finansiering af infrastruktur eller bygge- og anlægsarbejde, hvortil den samlede offentlige støtte overstiger 500 000 EUR.

5. Senest tre måneder efter afslutningen af en operation opsætter støttemodtageren en plade eller et skilt af permanent karakter og betydelig størrelse på et sted, der er klart synligt for offentligheden, for hver operation, som opfylder følgende kriterier:

- a) den samlede offentlige støtte til operationen overstiger 500 000 EUR
- b) operationen består af køb af en fysisk genstand, finansiering af infrastruktur eller bygge- og anlægsarbejde.

På pladen eller skiltet anføres operationens titel og hovedmålsætning. Pladen eller skiltet udføres i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 115, stk. 4.

3. INFORMATIONSFORANSTALTNINGER FOR POTENTIELLE STØTTEMODTAGERE OG STØTTEMODTAGERE

3.1. Informationsforanstaltninger over for potentielle støttemodtagere

1. I overensstemmelse med kommunikationsstrategien sikrer forvaltningsmyndigheden, at information om det operationelle programs strategi og målsætninger og de finansieringsmuligheder, der skyldes fælles støtte fra Unionen og medlemsstaten, formidles bredt til potentielle støttemodtagere og alle interesserede parter med nærmere oplysninger om den økonomiske støtte fra de berørte fonde.

2. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at potentielle støttemodtagere har adgang til relevant information, herunder og om nødvendigt ajourført information under hensyntagen til tilgængeligheden af elektroniske eller andre kommunikationstjenester for visse potentielle støttemodtagere, om som minimum følgende:

- a) finansieringsmulighederne og indkaldelse af ansøgninger
- b) betingelserne for støtteberettigelse af udgifter, som skal opfyldes for at komme i betragtning under et operationelt program
- c) en beskrivelse af procedurerne for behandling af støtteansøgninger og angivelse af sagsbehandlingstid
- d) kriterierne for udvælgelse af de operationer, hvortil der ydes støtte
- e) kontakter på nationalt, regionalt og lokalt plan, som kan informere om de operationelle programmer
- f) de potentielle støttemodtageres ansvar for at informere offentligheden om formålet med operationen og støtten fra fondene til operationen i overensstemmelse med punkt 2.2 ovenfor. Forvaltningsmyndigheden kan anmode potentielle støttemodtagere om i ansøgningerne at komme med forslag til vejledende kommunikationsaktiviteter, der står i forhold til operationens størrelse.

3.2. Informationsforanstaltninger over for støttemodtagere

1. Forvaltningsmyndigheden underretter støttemodtagerne om, at de ved at acceptere støtten samtidig accepterer at figurere på den liste over operationer, der offentliggøres i henhold til artikel 115, stk. 2.

2. Forvaltningsmyndigheden sørger for information og kommunikationsmateriale, herunder elektroniske skabeloner, for at hjælpe støttemodtagerne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til afsnit 2.2, hvor det er relevant.

4. ELEMENTER I KOMMUNIKATIONSSTRATEGIEN

Kommunikationsstrategien, der opstilles af forvaltningsmyndigheden, og hvor det er relevant af medlemsstaten, skal omfatte følgende elementer:

- a) en beskrivelse af strategien, bl.a. de vigtigste informations- og kommunikationsforanstaltninger, der skal træffes af medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden, rettet mod støttemodtagere, potentielle støttemodtagere, oplysningsspredningstjenester og offentligheden under hensyntagen til de i artikel 115 anførte mål
- b) en beskrivelse af materialer, der foreligger i formater, som er tilgængelige for handicappede personer
- c) en beskrivelse af, hvordan støttemodtagere vil blive støttet i deres kommunikationsaktiviteter
- d) det vejledende budget for strategiens gennemførelse

- e) en beskrivelse af de administrative organer, herunder personaleressourcer, der får ansvar for at gennemføre informations- og kommunikationsforanstaltningerne
 - f) tilrettelæggelse af informations- og kommunikationsforanstaltninger, jf. punkt 2, herunder det websted eller den webportal, hvor disse data er tilgængelige
 - g) en beskrivelse af, hvordan informations- og kommunikationsforanstaltningerne skal vurderes med hensyn til synliggørelse af og oplysning om politikken, det operationelle program, operationerne samt fondenes og Unions rolle
 - h) evt. en beskrivelse af anvendelsen af de vigtigste resultater af det foregående operationelle program
 - i) en årlig ajourføring med en beskrivelse af de informations- og kommunikationsaktiviteter, der skal udføres i det følgende år.
-

BILAG XIII

KRITERIER FOR UDPEGELSE AF FORVALTNINGSMYNDIGHEDEN OG ATTESTERINGSMYNDIGHEDEN

1. INTERNE KONTROLFORHOLD

- i) Frifindelse af en organisatorisk struktur, som omfatter forvaltnings- og attesteringsmyndighedernes funktioner, og fordelingen af funktioner inden for hver af disse myndigheder, som sikrer overholdelse af princippet om adskillelse af funktioner, hvor dette er hensigtsmæssigt.
- ii) Ramme for i tilfælde af uddelegering af opgaver til bemyndigede organer at sikre fastlæggelse af deres respektive ansvarsområder og forpligtelser, verificering af deres kapacitet til at udføre de uddelegerede opgaver, samt at der forefindes rapporteringsprocedurer.
- iii) Rapporterings- og overvågningsprocedurer vedrørende uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.
- iv) Plan for fordeling af de fornødne menneskelige ressourcer med de rette tekniske færdigheder på forskellige niveauer og til forskellige funktioner i organisationen.

2. RISIKOSTYRING

Under hensyntagen til proportionalitetsprincippet en ramme med henblik på at sikre, at der om nødvendigt kan gennemføres en passende risikostyring, navnlig i tilfælde af større ændringer i aktiviteterne.

3. STYRINGS- OG KONTROLAKTIVITETER

A. Forvaltningsmyndigheden

- i) Procedurer vedrørende ansøgninger om tilskud, bedømmelse af ansøgninger, udvælgelse med henblik på finansiering, herunder instrukser og vejledning, som sikrer operationernes bidrag i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3, litra a), nr. i). til at nå de specifikke mål for og resultater af de relevante prioriteter.
- ii) Procedurer til forvaltningsverificering, herunder administrativ verificering af alle støttemodtageres anmodninger om refusion og verificering på stedet af operationer.
- iii) Procedurer til behandling af støttemodtageres anmodninger om refusion og godkendelse af betalinger.
- iv) Procedurer med henblik på et systems indsamling, registrering og lagring i elektronisk form af data om hver enkelt operation, herunder eventuelt data om individuelle deltagere og opdeling af data vedrørende indikatorer efter køn, hvor det er krævet og sikring af, at systemernes sikkerhed er i overensstemmelse med internationalt accepterede standarder.
- v) Procedurer indført af forvaltningsmyndigheden til sikring af, at støttemodtagere enten har et særskilt regnskabssystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til en operation.
- vi) Procedurer til indførelse af effektive og passende forholdsregler mod svig.
- vii) Procedurer til sikring af et tilstrækkeligt revisionsspor og arkiveringssystem.
- viii) Procedurer til udarbejdelse af forvaltningserklæringen, rapportering om udførte kontroller og identificerede svagheder samt den årlige sammenfatning af de endelige revisioner og kontroller.
- ix) Procedurer til sikring af, at støttemodtageren forelægges et dokument med angivelse af betingelserne for støtte for hver operation.

B. Attesteringsmyndigheden

- i) Procedurer til attesting af mellemliggende betalingsanmodninger til Kommissionen.
- ii) Procedurer til udarbejdelse af regnskaber og attesting af, at de er korrekte, fuldstændige og nøjagtige, og at udgifterne opfylder gældende lovgivning under hensyntagen til resultaterne fra alle revisioner.
- iii) Procedurer til sikring af et passende revisionsspor ved at opbevare regnskabsregistreringer, herunder registrering i elektronisk form af beløb, som skønnes at kunne inddrives, inddrevne beløb og beløb, der trækkes tilbage, for hver operation.
- iv) Hvor det er relevant, procedurer til sikring af, at attesteringsmyndigheden modtager de fornødne oplysninger fra forvaltningsmyndigheden om de udførte verificeringer og resultaterne af de revisioner, der er blevet udført af eller under revisionsmyndighedens ansvar.

4. OVERVÅGNING

A. Forvaltningsmyndigheden

- i) Procedurer til at støtte arbejdet i overvågningsudvalget.
- ii) Procedurer til udarbejdelse og forelæggelse af årlige og endelige gennemførelsesrapporter for Kommissionen.

B. Attesteringsmyndigheden

Procedurer vedrørende opfyldelse af attesteringsmyndighedens ansvar for overvågningen af resultaterne af forvaltningsverificeringen og resultaterne af de revisioner, som er blevet udført af eller under revisionsmyndighedens ansvar, inden indgivelsen af betalingsanmodningerne til Kommissionen.

BILAG XIV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1083/2006	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3 og 4	Artikel 89
Artikel 5, 6 og 8	Artikel 90
Artikel 7	—
Artikel 9	Artikel 4 og 6
Artikel 10	Artikel 4, stk. 1
Artikel 11	Artikel 5
Artikel 12	Artikel 4, stk. 4
Artikel 13	Artikel 4, stk. 5
Artikel 14	Artikel 4, stk. 7 og 8, og artikel 73
Artikel 15	Artikel 95
Artikel 16	Artikel 7
Artikel 17	Artikel 8
Artikel 18	Artikel 91
Artikel 19 - 21	Artikel 92
Artikel 22	Artikel 93 og 94
Artikel 23	Artikel 92, stk. 6
Artikel 24	Artikel 91, stk. 3
Artikel 25	Artikel 10 og 11
Artikel 26	Artikel 12
Artikel 27	Artikel 15
Artikel 28	Artikel 14 og 16
Artikel 29	Artikel 52
Artikel 30	Artikel 53
Artikel 31	Artikel 113
Artikel 32	Artikel 26, 29 og artikel 96, stk. 9 og 10
Artikel 33	Artikel 30 og artikel 96, stk. 11
Artikel 34	Artikel 98
Artikel 35	Artikel 99
Artikel 36	Artikel 31
Artikel 37	Artikel 27 og artikel 96, stk. 1 - 8
Artikel 38	—

Forordning (EF) nr. 1083/2006	Nærværende forordning
Artikel 39	Artikel 100
Artikel 40	Artikel 101
Artikel 41	Artikel 102 og 103
Artikel 42	Artikel 123, stk. 7
Artikel 43	—
Artikel 43a	Artikel 67
Artikel 43b	Artikel 67
Artikel 44	Artikel 37 - 46
Artikel 45	Artikel 58 og 118
Artikel 46	Artikel 59 og 119
Artikel 47	Artikel 54
Artikel 48	Artikel 55, artikel 56, stk. 1 - 3, artikel 57 og artikel 114, stk. 1 og 2
Artikel 49	Artikel 56, stk. 4, artikel 57 og artikel 114, stk. 3
Artikel 50	Artikel 20 - 22
Artikel 51	—
Artikel 52	Artikel 121
Artikels 53 og 54	Artikel 60 og 120
Artikel 55	Artikel 61
Artikel 56	Artikel 65 - 70
Artikel 57	Artikel 71
Artikel 58	Artikel 73
Artikel 59	Artikel 123
Artikel 60	Artikel 125
Artikel 61	Artikel 126
Artikel 62	Artikel 127
Artikel 63	Artikel 47
Artikel 64	Artikel 48
Artikel 65	Artikel 110
Artikel 66	Artikel 49
Artikel 67	Artikel 50 og 111
Artikel 68	Artikel 51 og 112
Artikel 69	Artikel 115 - 117
Artikel 70	Artikel 74 og 122
Artikel 71	Artikel 124
Artikel 72	Artikel 75

Forordning (EF) nr. 1083/2006	Nærværende forordning
Artikel 73	Artikel 128
Artikel 74	Artikel 148
Artikel 75	Artikel 76
Artikel 76	Artikel 77 og 129
Artikel 77	Artikel 78 og 130
Artikel 78 og 78a	Artikel 131
Artikel 79	—
Artikel 80	Artikel 132
Artikel 81	Artikel 80 og 133
Artikel 82	Artikel 81 og 134
Artikel 83	—
Artikel 84	Artikel 82
Artikel 85 to 87	Artikel 135
Artikel 88	—
Artikel 89	Artikel 141
Artikel 90	Artikel 140
Artikel 91	Artikel 83
Artikel 92	Artikel 142
Artikel 93	Artikel 86 og 136
Artikel 94	—
Artikel 95	—
Artikel 96	Artikel 87
Artikel 97	Artikel 88
Artikel 98	Artikel 143
Artikel 99	Artikel 85 og 144
Artikel 100	Artikel 145
Artikel 101	Artikel 146
Artikel 102	Artikel 147
Artikel 103 og 104	Artikel 150
Artikel 105	Artikel 152
Artikel 105a	—
Artikel 106	Artikel 151
Artikel 107	Artikel 153
Artikel 108	Artikel 154

Fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om artikel 67

Rådet og Kommissionen er enige om, at artikel 67, stk. 4, som udelukker anvendelsen af forenklede omkostninger som fastsat i artikel 67, stk. 1, litra b)-d), i tilfælde hvor en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, gennemføres udelukkende gennem procedurer for offentlige indkøb, ikke udelukker gennemførelsen af en operation gennem procedurer for offentlige indkøb, der resulterer i betalinger fra støttemodtageren til ordremodtageren baseret på på forhånd fastlagte enhedsomkostninger. Rådet og Kommissionen er enige om, at de omkostninger, der er fastlagt og betalt af støttemodtageren baseret på disse enhedsomkostninger fastlagt gennem procedurer for offentlige indkøb, udgør faktiske omkostninger, som støttemodtageren faktisk har afholdt i henhold til artikel 67, stk. 1, litra a).

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om revision af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 i tilknytning til genopførelse af bevillinger

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har indgået aftale om, at der i revisionen af finansforordningen, der afstemmer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 efter den flerårige finansielle ramme for 2014–2020, skal indføres de fornødne bestemmelser for gennemførelse af ordningerne for tildeling af resultatreserven og vedrørende implementeringen af de finansielle instrumenter i artikel 39 (SMV-initiativet) i forordningen, der fastsætter de fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde vedrørende genopførelse af

- i. bevillinger, der er blevet forpligtet til programmer i tilknytning til resultatreserven og som har måttet frigøres som følge af, at prioriteterne inden for disse programmer ikke har nået deres milepæle
- ii. bevillinger, der er blevet forpligtet i forbindelse med de formålsbestemte programmer, der er omhandlet i artikel 39, stk. 4, litra b), og som måtte frigøres som følge af, at en medlemsstat har måttet indstille sin deltagelse i det finansielle instrument.

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om artikel 1

I tilfælde af at yderligere behørigt begrundede undtagelser fra de fælles bestemmelser er nødvendige for at tage hensyn til særegne forhold vedrørende EHFF eller ELFUL, forpligter Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sig til at tillade sådanne undtagelser ved, under iagttagelse af behørig omhu, at foretage de fornødne modifikationer af forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde.

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om udelukkelse af nogen som helst tilbagevirkende kraft, for så vidt angår anvendelse af artikel 5, stk. 3

Europa-Parlamentet og Rådet er enige om, at:

- med hensyn til anvendelsen af artikel 14, stk. 2, artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 26, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde, omfatter de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne for at inddrage de i artikel 5, stk. 1, omhandlede partnere, i forberedelsen af partnerskabsaftalen og de i artikel 5, stk. 2, omhandlede programmer, alle foranstaltninger, der er truffet på praktisk niveau af medlemsstaterne, uanset deres tidsplan, såvel som foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne før forordningen og før den delegerede retsakt vedrørende den europæiske adfærdskodeks, som vedtages i overensstemmelse med samme forordnings artikel 5, stk. 3, er trådt i kraft, i løbet af de forberedende faser af medlemsstaternes programmeringsprocedure, forudsat at målene i partnerskabsprincippet som fastlagt i forordningen er nået. I denne sammenhæng træffer medlemsstaterne i medfør af deres nationale og regionale beføjelser beslutning om indholdet af både den foreslåede partnerskabsaftale og de foreslåede udkast til programmer, og det i overensstemmelse med forordningens relevante bestemmelser og de fondsspecifikke regler
 - den delegerede retsakt om en europæisk adfærdskodeks, som vedtages i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, vil under ingen omstændigheder og hverken direkte eller indirekte have nogen tilbagevirkende kraft, særligt hvad angår godkendelsesproceduren for partnerskabsaftalen og programmerne, eftersom det ikke er EU-lovgiverens hensigt at tillægge Kommissionen nogen beføjelser, således af denne kan forkaste godkendelsen af partnerskabsaftalen og programmerne udelukkende baseret på en eller anden form for misligholdelse af den europæiske adfærdskodeks, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3
 - Europa-Parlamentet og Rådet tilskynder Kommissionen til at stille udkastet til den delegerede retsakt, som skal vedtages i henhold til artikel 5, stk. 3, til deres rådighed så hurtigt som muligt, men ikke senere end den dato, hvor den politiske aftale om forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde vedtages af Rådet, eller hvis denne dato kommer først, den dato, hvor udkastet til betænkning om denne forordning sættes under afstemning på Europa-Parlamentets plenarmøde.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING Nr. 1304/2013

af 17. december 2013

om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 164,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelser fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽³⁾ fastlægges rammebestemmelserne for indsatsen under Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Fiskerifond, og navnlig fastlægges de tematiske mål, principper og regler for programmering, overvågning og evaluering samt forvaltning og kontrol. Det er derfor nødvendigt at fastsætte ESF opgaver og anvendelsesområde tillige med de tilknyttede investeringsprioriteter vedrørende de tematiske mål og at fastsætte særlige bestemmelser om den type aktiviteter, der kan finansieres af ESF.

(2) ESF bør forbedre beskæftigelsesmulighederne, styrke den sociale inklusion, bekæmpe fattigdommen, fremme

uddannelse, færdigheder og livslang læring og udvikle aktive, omfattende og bæredygtige inklusionspolitikker i overensstemmelse med de opgaver, der er tillagt ESF i artikel 162 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og dermed bidrage til den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i overensstemmelse med artikel 174 i TEUF. I henhold til artikel 9 i TEUF bør ESF tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udelukkelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed.

(3) Det Europæiske Råd opfordrede den 17. juni 2010 til, at alle fælles politikker, herunder samhørighedspolitikken, støtter Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, som fastlagt i Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 ("Europa 2020-strategien"). For at sikre fuld tilpasning af ESF til denne strategis mål, især med hensyn til beskæftigelse, uddannelse, erhvervsuddannelse og bekæmpelse af social udelukkelse, fattigdom og forskelsbehandling, bør ESF støtte medlemsstaterne under hensyn til de relevante Europa 2020 integrerede retningslinjer og de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, artikel 148, stk. 4, i TEUF, samt, hvor det er hensigtsmæssigt på nationalt plan, de nationale reformprogrammer understøttet af nationale strategier for beskæftigelse, nationale sociale rapporter, nationale strategier for integration af romaer og nationale strategier for handicappede. ESF bør også bidrage til de relevante aspekter af gennemførelsen af flagskibsinitiativerne og særlig med hensyn til "En dagsorden for nye kvalifikationer og job", "Unge på vej" og "Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse". ESF bør også støtte relevante aktiviteter i "En digital dagsorden" og i "Innovation i EU".

(4) Unionen står over for strukturelle udfordringer som følge af den økonomiske globalisering, teknologiske ændringer og en støt aldrende arbejdsstyrke og mangel på færdigheder og arbejdskraft i nogle sektorer og regioner. Udfordringerne forværres yderligere af den nylige økonomiske og finansielle krise, som har resulteret i øget arbejdsløshed, som især rammer unge og andre dårligt stillede, f.eks. indvandrere og minoriteter.

(5) ESF bør sigte mod at fremme beskæftigelse, forbedre adgangen til arbejdsmarkedet med særlig vægt på dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet og støtte arbejdskraftens frivillige mobilitet. EFS bør også støtte aktiv og sund aldring, bl.a. via innovative former for tilrettelæggelse af arbejdet samt ved at fremme sundhed og

⁽¹⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 82 og EUT C 271 af 19.9.2013, s. 101.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 127.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 af om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

sikkerhed på arbejdspladsen og øge beskæftigelsesegnetheden. Som led i indsatsen for at fremme velfungerende arbejdsmarkeder gennem styrkelse af arbejdstageres tværnationale geografiske mobilitet bør ESF navnlig støtte det europæiske arbejdsformidlingsnet Eures' aktiviteter i forbindelse med ansættelse og tilhørende oplysninger, rådgivning og vejledning på nationalt og tværnationalt plan. Operationer, der finansieres af ESF, bør overholde artikel 5, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der fastslår, at ingen må pålægges at udføre tvangs- eller pligtarbejde.

- (6) ESF bør også fremme den sociale inklusion samt forebygge og bekæmpe fattigdom med henblik på at bryde den negative sociale arv, hvilket skal ske gennem en række politikker, der fokuserer på de dårligst stillede befolkningsgrupper uanset alder, herunder børn, arbejdende fattige og ældre kvinder. Der bør lægges vægt på deltagelsen af asylsøgere og flygtninge. ESF kan benyttes til at forbedre adgangen til prismæssigt overkommelige, bæredygtige og kvalitetsprægede tjenester af almen interesse, navnlig inden for sundhedspleje, beskæftigelse og faglig uddannelse, tjenester for hjemløse, pasning uden for skoletid, børnepasning og langtidspæje. Tjenester, som støttes, kan være offentlige, private og/eller lokalsamfundsbase-rede, og kan ydes af forskellige typer af tjenesteydere, dvs. offentlige forvaltninger, private firmaer, sociale virksomheder, ikke-statslige organisationer.
- (7) ESF bør påtage sig at håndtere tidlig skoleafgang, fremme lige adgang til uddannelse af god kvalitet, investere i erhvervsuddannelse, forbedre uddannelsessystemers relevans for arbejdsmarkedet og øge livslang læring, herunder formelle, ikke-formelle og uformelle læringsveje.
- (8) Ud over disse prioriteter bør den offentlige forvaltnings effektivitet på nationalt og regionalt plan samt de offentlige forvaltningers evne til at handle på aktiv vis forbedres i de regioner og medlemsstater, der er bagefter i udvikling, med henblik på at øge den økonomiske vækst og beskæftigelsesmuligheder. Den institutionelle kapacitet bør styrkes hos de aktører, herunder ikke-statslige organisationer, som står for politikker inden for beskæftigelse, almen og erhvervsrettet uddannelse og sociale forhold, herunder på området for bekæmpelse af forskelsbehandling.
- (9) Støtte under investeringsprioriteten "lokaludvikling styret af lokalsamfundet" kan bidrage til alle de tematiske mål,

der er fastlagt i denne forordning. ESF-støttede lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet, bør være inklusive i forhold til dårligt stillede personer, der er til stede i området, både hvad angår den lokale aktionsgruppes styring og med hensyn til strategiens indhold.

- (10) Samtidig er det vigtigt at støtte Unionens mikrovirksomheders samt små og mellemstore virksomheders udvikling og konkurrenceevne i Unionen og at sikre, at folk gennem erhvervelse af passende færdigheder og gennem muligheder for livslang læring kan tilpasse sig nye udfordringer såsom overgangen til en videnbaseret økonomi, den digitale dagsorden og overgangen til en mere energieffektiv økonomi med lavere CO₂-emissioner. ESF bør bidrage til at imødegå disse udfordringer ved at forfølge sine tematiske hovedmål. ESF bør i den forbindelse styrke arbejdsstyrkens overgang fra uddannelse til beskæftigelse i retning af grønnere færdigheder og arbejdspladser og bør fokusere på problemet med mangelen på færdigheder, bl.a. inden for energieffektivitet, vedvarende energi og bæredygtig transport. ESF bør også bidrage til kulturelle og kreative færdigheder. De sociokulturelle, kreative og kulturelle sektorer yder vigtige indirekte bidrag til ESF's mål, og deres potentiale bør derfor integreres bedre i ESF's projekter og programmering.
- (11) På baggrund af det vedvarende behov for at gøre en indsats for at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed i Unionen som helhed bør der iværksættes et ungdomsbeskæftigelsesinitiativ for de hårdest ramte regioner. Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet bør i disse regioner støtte unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, og som er arbejdsløse eller erhvervsinaktive og således styrke og fremskynde gennemførelsen af aktiviteter, der modtager ESF-støtte. Der bør afsættes yderligere midler specifikt til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, og disse bør suppleres med investeringer fra ESF i de hårdest ramte regioner. Ved at være rettet mod enkeltpersoner snarere end strukturer bør ungdomsbeskæftigelsesinitiativet sigte mod at supplere andre ESF-støttede operationer og nationale aktioner rettet mod unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, bl.a. ved at gennemføre ungdomsgarantien i overensstemmelse med Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelse af en ungdomsgaranti⁽¹⁾, ifølge hvilken der er behov for, at unge modtager et kvalitetstilbud om beskæftigelse, videreuddannelse, en lærlinguddannelse eller et praktikophold, senest fire måneder efter at de er blevet arbejdsløse eller har forladt det formelle uddannelsessystem. Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet kan også støtte aktioner til bekæmpelse af tidlig skoleafgang. Adgangen til sociale ydelser for de unge og deres familie eller andre, som forsørges af dem, bør ikke være betinget af de unges deltagelse i ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

⁽¹⁾ EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.

- (12) Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet bør være fuldt integreret i ESF's programmering, men der bør i relevant omfang udarbejdes særlige bestemmelser vedrørende ungdomsbeskæftigelsesinitiativet med henblik på at opfylde dets mål. Det er nødvendigt at forenkle og lette gennemførelsen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, især med hensyn til reglerne for økonomisk forvaltning og ordningerne for tematisk koncentration. For at sikre, at resultaterne af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet bliver tydeligt demonstreret og formidlet, bør der tages højde for en specifik overvågning og evaluering samt for informations- og pr-arrangementer. Ungdomsorganisationer bør inddrages i overvågningsudvalgenes drøftelser om forberedelse og gennemførelse, herunder evaluering, af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.
- (13) ESF bør bidrage til Europa 2020-strategien og sikre, at støtten i højere grad koncentrerer sig om Unionens prioriteter. Mindsteandelen af midlerne til samhørighedspolitikken afsat til EFS er fastsat i artikel 92, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013. ESF bør navnlig øge sin støtte til kampen mod social udelukkelse og fattigdom gennem en mindste øremærket tildeling på 20 % af de samlede ESF-midler i hver medlemsstat. Alt efter udviklingsniveauet i de støttede regioner bør valget og antallet af investeringsprioriteter med henblik på støtte fra ESF også være begrænset.
- (14) Der bør i denne forordning fastlægges en række fælles output- og resultatindikatorer for at sikre en tættere overvågning og en bedre vurdering af de resultater, som opnås på EU-plan gennem aktioner, der støttes af ESF. Disse indikatorer bør svare til den investeringsprioritet og den type aktion, der støttes i overensstemmelse med nærværende forordning og de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1303/2013. Disse indikatorer bør om nødvendigt suppleres med programspecifikke resultat- og/eller outputindikatorer.
- (15) Medlemsstaterne tilskyndes til at aflægge rapport om ESF-investeringernes indvirkning på marginaliserede gruppers lige muligheder, lige adgang og integration i alle operationelle programmer.
- (16) Under hensyntagen til de databeskyttelseskrav, der er knyttet til indsamling og opbevaring af følsomme oplysninger om deltagere, bør medlemsstaterne og Kommissionen regelmæssigt evaluere effektiviteten, nytten og virkningen af ESF-støtten til fremme af social inklusion og bekæmpelse af fattigdom, navnlig med hensyn til dårligt stillede personer såsom romaer. Medlemsstaterne tilskyndes til at aflægge rapport om ESF-finansierede initiativer i de nationale sociale rapporter, de vedfører deres nationale reformprogrammer, navnlig vedrørende marginaliserede befolkningsgrupper såsom romaer og migranter;
- (17) En effektiv og virkningsfuld gennemførelse af de aktioner, der støttes af ESF, forudsætter god forvaltningsskik og partnerskab mellem alle relevante territoriale og socio-økonomiske aktører under hensyntagen til de aktører, der opererer på regionalt og lokalt plan, herunder navnlig paraplyorganisationer, der repræsenterer lokale og regionale myndigheder, det organiserede civilsamfund, økonomiske interesseorganisationer og navnlig arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer deltager i den strategiske styring af ESF, lige fra opstillingen af prioriteter for de operationelle programmer til gennemførelsen af ESF og evalueringen af resultaterne.
- (18) Medlemsstaterne og Kommissionen bør sikre, at gennemførelsen af de ESF-finansierede prioriteter bidrager til at fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd i overensstemmelse med artikel 8 i TEUF. Evalueringer har vist betydningen af, at målene om ligestilling mellem kønnene på rettidig og konsekvent vis inddrages i alle dimensioner og på alle trin af forberedelsen, overvågningen, gennemførelsen og evalueringen af operationelle programmer, samtidig med at det sikres, at der iværksættes specifikke aktioner for at fremme ligestillingen mellem kønnene, kvinders økonomiske uafhængighed, uddannelse og opkvalificering samt reintegreringen af voldsramte kvinder på arbejdsmarkedet og i samfundet.
- (19) I overensstemmelse med artikel 10 i TEUF bør gennemførelsen af de ESF-finansierede prioriteter bidrage til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering og i den forbindelse tage særligt hensyn til personer, som er udsat for flere former for forskelsbehandling. Forskelsbehandling på grund af køn bør fortolkes i bred forstand, således at det også dækker andre kønsrelaterede aspekter i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis. Gennemførelsen af de ESF-finansierede prioriteter bør også bidrage til at fremme lige muligheder. ESF bør støtte opfyldelsen af Unionens forpligtelse i henhold til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, bl.a. med hensyn til uddannelse, arbejde, beskæftigelse og tilgængelighed. ESF bør også fremme overgangen fra institutionel pleje til pleje i nærmiljøet. ESF bør ikke støtte tiltag, der bidrager til segregation eller social udstødelse.
- (20) Støtte til social innovation bidrager til at afpasse politikker bedre efter sociale forandringer. ESF bør fremme og støtte innovative sociale virksomheder og iværksættere samt innovative projekter, som ikke-statslige organisationer og andre aktører inden for den sociale økonomi tager initiativ til. Blandt andet er afprøvning og evaluering af innovative løsninger, inden de indføres i stor skala, afgørende for at forbedre politikkers effektivitet og

- dermed berettiget til særlig ESF-støtte. Innovative løsninger kan omfatte udvikling af sociometri som f.eks. social mærkning, forudsat at dette viser sig at være effektivt.
- (21) Tværnationalt samarbejde har betydelig merværdi og bør derfor støttes af alle medlemsstaterne undtagen i behørigt begrundede tilfælde under hensyn til proportionalitetsprincippet. Det er også nødvendigt at styrke Kommissionens rolle i forbindelse med at lette erfaringsudveksling og koordinere gennemførelsen af relevante initiativer.
- (22) Med henblik på at fremme en integreret og holistisk tilgang til beskæftigelse og social inklusion bør ESF støtte tværsektorielle og territorielt baserede partnerskaber.
- (23) Mobilisering af regionale og lokale aktører bør bidrage til at opfylde Europa 2020-strategien og dens overordnede mål. Territoriale pagter, lokale beskæftigelsesinitiativer og social inklusion, bæredygtige og inklusive lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet i by- og landdistrikter, og strategier for bæredygtig udvikling af byområder kan anvendes og støttes for mere aktivt at inddrage regionale og lokale myndigheder, byer, arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer i hele processen fra forberedelsen til gennemførelsen af de operationelle programmer.
- (24) Ved forordning (EU) nr. 1303/2013 fastsættes det, at reglerne om udgifters støtteberettigelse afgøres på nationalt niveau, dog med visse undtagelser for hvilke der fastsættes særlige bestemmelser i henseende til ESF.
- (25) Det er hensigtsmæssigt at vedtage bestemmelser, som supplerer forordning (EU) nr. 1303/2013, for så vidt angår udgifters støtteberettigelse, for at forenkle anvendelsen af ESF og mindske fejlrisikoen under hensyntagen til særlige forhold i de operationer, der støttes af ESF.
- (26) Anvendelsen af standardskalaer for enhedsomkostninger, faste beløb og finansiering efter en fast takst bør føre til en forenkling for støttemodtageren og mindske den administrative byrde for alle ESF-projektpartnere.
- (27) Det er vigtigt at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af hvert operationelt program, og at det gennemføres på den mest effektive og brugervenlige måde. Medlemsstaterne bør afstå fra at tilføje regler, der komplicerer anvendelsen af støtten for modtagerne.
- (28) Medlemsstaterne og regionerne bør tilskyndes til at skabe en løftestangeffekt med ESF via finansielle instrumenter for at støtte f.eks. studerende, jobskabelse, arbejdstageres mobilitet, social inklusion og social iværksætterkultur.
- (29) ESF bør supplere andre EU-programmer, og der bør udvikles tætte synergier mellem ESF og Unionens andre finansielle instrumenter.
- (30) Investeringer i den menneskelige kapital er den hovedkraft, som Unionen kan anvende til at sikre sin internationale konkurrenceevne og en holdbar genopretning af økonomien. Ingen form for investering kan udvirke strukturreformer, hvis ikke den ledsages af en sammenhængende, vækstorienteret strategi for udvikling af den menneskelige kapital. Det er derfor nødvendigt i programmeringsperioden 2014-2020 at sikre, at de midler, der afsættes til at forbedre færdigheder og øge beskæftigelsesniveauet, gør det muligt at iværksætte aktioner i den fornødne skala.
- (31) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen med hensyn til at definere standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb og deres maksimale beløb for forskellige typer af operationer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (32) Kommissionen bør i forvaltningen af ESF bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 163 i TEUF.
- (33) Da denne forordning træder i stedet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006⁽¹⁾ bør nævnte forordning ophæves. Nærværende forordning bør dog ikke være til hinder for videreførelse eller ændring af støtte, som Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EF) nr. 1081/2006 eller anden lovgivning, der finder anvendelse på denne støtte pr. 31. december 2013. Nævnte forordning eller sådan anden gældende lovgivning bør derfor fortsat gælde efter den 31. december 2013 for den pågældende støtte eller de pågældende operationer indtil deres afslutning. Ansøgninger om bistand, der er indgivet eller godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1081/2006, bør fortsat være gyldige –

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1784/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 12).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 3

Anvendelsesområdet for støtten

1. ESF skal under de tematiske mål i artikel 9, stk. 1, nr. 8), 9), 10) og 11), i forordning (EU) nr. 1303/2013, der svarer til litra a), b), c) og d), i nærværende stykke og i overensstemmelse med sine missioner støtte følgende investeringsprioriteter:

a) For så vidt angår det tematiske mål "fremme af bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og støtte til arbejdskraftens mobilitet":

i) adgang til beskæftigelse for arbejdssøgende og erhvervsinaktive, herunder langtidsledige og personer, der er langt fra arbejdsmarkedet, også gennem lokale beskæftigelsesinitiativer og støtte til arbejdstagernes mobilitet

ii) varig integration af unge på arbejdsmarkedet, navnlig unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, herunder unge, der er i fare for social udstødelse, og unge fra marginaliserede samfundsgrupper, herunder gennem gennemførelsen af ungdomsgarantien

iii) selvstændig virksomhed, iværksætteri og virksomheds-etablering, herunder innovative mikro-, små og mellemstore virksomheder

iv) ligestilling mellem mænd og kvinder på alle områder, herunder i adgang til beskæftigelse, advancementsmuligheder, forening af arbejde og privatliv samt fremme af lige løn for lige arbejde

v) arbejdsstyrkens, virksomheders og iværksætteres tilpasning til forandringer

vi) aktiv og sund aldring

vii) modernisering af arbejdsmarkedets institutioner, såsom offentlige og private arbejdsformidlinger og forbedring af matchning til arbejdsmarkedets behov, herunder gennem aktioner, som fremmer arbejdskraftens mobilitet på tværs af landegrænser, og gennem mobilitetsordninger og bedre samarbejde mellem institutioner og relevante interessenter.

b) For så vidt angår det tematiske mål "fremme af social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling":

i) aktiv inklusion, herunder med henblik på at fremme lige muligheder og aktiv deltagelse og forbedre beskæftigelsesvænen

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes Den Europæiske Socialfonds (ESF) missioner, herunder ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, anvendelsesområdet for støtten, de særlige bestemmelser samt hvilke typer udgifter, der er støtteberettigede.

Artikel 2

Missioner

1. ESF skal fremme høj beskæftigelse og jobkvalitet, forbedre adgangen til arbejdsmarkedet, støtte arbejdstageres geografiske og faglige mobilitet og lette deres tilpasning til industrielle forandringer og til forandringer i produktionssystemet, der er nødvendige for en bæredygtig udvikling, fremme et højt niveau for uddannelse for alle og støtte overgangen fra uddannelsessektoren til arbejdsmarkedet for unge, bekæmpe fattigdom og styrke den sociale inklusion samt fremme ligestilling mellem kønnene, ikke-forskelsbehandling og lige muligheder og derigennem bidrage til Unionens prioriteter om at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed.

2. ESF fuldfører de i stk. 1 nævnte missioner ved at bistå medlemsstaterne med opfyldelsen af prioriteterne og de overordnede mål i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ("Europa 2020-strategien") og ved at give dem mulighed for at imødegå deres specifikke udfordringer i forbindelse med at nå Europa 2020-strategi-målene. ESF skal støtte udformningen og gennemførelsen af politikker og aktioner i forbindelse med dens opgaver under hensyntagen til de relevante integrerede retningslinjer og de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4, i TEUF og, hvor det er hensigtsmæssigt på nationalt plan, de nationale reformprogrammer samt andre relevante nationale strategier og rapporter.

3. ESF skal være til gavn for personer, herunder dårligt stillede såsom langtidsledige, handicappede, indvandrere, etniske minoriteter, marginaliserede befolkningsgrupper og personer i alle aldre, der risikerer fattigdom og social udelukkelse. ESF skal også yde støtte til arbejdstagere, virksomheder, herunder aktører i den sociale økonomi og iværksættere, samt til systemer og strukturer med henblik på at lette deres tilpasning til nye udfordringer, herunder ved at mindske misforholdet mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer, og fremme en god forvaltningsskik, sociale fremskridt og gennemførelse af reformer navnlig inden for beskæftigelse, almen og erhvervsrettet uddannelse og sociale politikker.

- ii) socioøkonomisk integration af marginaliserede samfund såsom romasamfundet
- iii) bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling og fremme af lige muligheder
- iv) bedre adgang til prismæssigt overkommelige, bæredygtige tjenester af høj kvalitet og herunder sundhedspleje og sociale tjenesteydelser af almen interesse
- v) fremme af socialt iværksætteri og erhvervsmæssig integration i sociale virksomheder og den sociale og solidariske økonomi med henblik på at lette adgangen til beskæftigelse
- vi) lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet.
- c) For så vidt angår det tematiske mål "investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring":
- i) nedbringe og forebygge tidlig skoleafgang og fremme lige adgang til førskoleundervisning og undervisning på primær og sekundærtrinnet af høj kvalitet, herunder formelle, ikke-formelle og uformelle læringsveje med henblik på tilbagevenden til uddannelse
- ii) forbedre kvaliteten og effektiviteten af samt adgangen til videregående eller tilsvarende uddannelser med henblik på at øge deltagelsen og succesraten, navnlig for dårligt stillede grupper
- iii) forbedre den lige adgang til livslang læring for alle aldersgrupper i formelt, ikke-formelt og uformelt regi, forbedre arbejdsstyrkens viden, færdigheder og kompetencer og fremme fleksible læringsveje, herunder via erhvervsvejledning og validering af erhvervede kompetencer
- iv) forbedre uddannelsessystemers arbejdsmarkedsrelevans, lette overgangen fra skole til arbejdsmarked, styrke erhvervsuddannelsessystemerne og deres kvalitet, herunder gennem mekanismer til forudsigelse af efterspurgte færdigheder, tilpasning af læseplaner samt etablering og udvikling af arbejdsbaserede læringsystemer, herunder systemer med kombineret teoretisk og praktisk læring samt praktikpladsordninger
- d) For så vidt angår det tematiske mål "styrkelse af den institutionelle kapacitet for offentlige myndigheder og interessenter og af effektiviteten i den offentlige forvaltning":
- i) investering til gavn for den institutionelle kapacitet og de offentlige forvaltningers og offentlige tjenesteydelsers effektivitet på nationalt, regionalt og lokalt plan med henblik på reformer, bedre regulering og god forvaltningsskik.
- Denne investeringsprioritet gælder kun i de medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, eller i medlemsstater, som har en eller flere regioner på NUTS 2-niveau som omhandlet i artikel 90, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013
- ii) kapacitetsopbygning hos alle de aktører, som tilvejebringer politikker for almen uddannelse, livslang læring, erhvervsuddannelse, beskæftigelse og sociale forhold, herunder gennem sektorielle og territoriale pagter med henblik på at mobilisere tilslutning til reformer på nationalt, regionalt og lokalt plan.
2. Gennem de investeringsprioriteter, der er angivet i stk. 1 i nærværende artikel, bidrager ESF også til de andre tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, primært ved at:
- a) støtte overgangen til en klimaresistent, ressourceeffektiv og miljømæssigt bæredygtig økonomi med lave CO₂-emissioner gennem den forbedring af uddannelsessystemerne, som er nødvendig for tilpasning af færdigheder og kvalifikationer, opkvalificering af arbejdsstyrken og skabelse af nye arbejdspladser på miljø- og energiområdet
- b) forbedre adgangen til, udnyttelsen og kvaliteten af informations- og kommunikationsteknologier gennem udvikling af digitale færdigheder og e-læring, investering i e-inddragelse, e-færdigheder og beslægtede iværksætterfærdigheder
- c) styrke forskning, teknologisk udvikling og innovation gennem ph.d.-studier og udvikling af iværksætterfærdigheder, videreuddannelse af forskere, netværksaktiviteter og partnerskaber mellem højere læreanstalter, forsknings- og teknolog centre og virksomheder
- d) forbedre små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne og langsigtede levedygtighed ved at fremme tilpasningsevnen hos virksomheder, ledere og arbejdstagere, øge investeringen i menneskelig kapital og yde støtte til organer, der udbyder praktisk orienteret erhvervsuddannelse.

Artikel 4

Sammenhæng og tematisk koncentration

1. Medlemsstaterne sikrer, at den strategi og de aktioner, der er fastlagt i de operationelle programmer, er sammenhængende med og reagerer på de udfordringer, som er identificeret i de nationale reformprogrammer, samt, hvor det er relevant, i deres øvrige nationale strategier, som tilsigter at bekæmpe arbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse, og også i Rådets relevante henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148 stk. 4, i TEUF for at bidrage til virkeliggørelsen af de overordnede mål vedrørende beskæftigelse, uddannelse og fattigdom i Europa 2020-strategien.

2. Mindst 20 % af ESF's samlede ressourcer i hver medlemsstat tildeles det tematiske mål "fremme af social inklusion, fattigdomsbekæmpelse og enhver form for forskelsbehandling", der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 9), i forordning (EU) nr. 1303/2013.

3. Medlemsstaterne skal forfølge tematisk koncentration efter følgende retningslinjer:

- a) I mere udviklede regioner skal medlemsstaterne øremærke mindst 80 % af ESF-tildelingen til hvert operationelt program til højst fem af de investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 3, stk. 1.
- b) I overgangsregioner skal medlemsstaterne øremærke mindst 70 % af ESF-tildelingen til hvert operationelt program til højst fem af de investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 3, stk. 1.
- c) I mindre udviklede regioner skal medlemsstaterne øremærke mindst 60 % af ESF-tildelingen til hvert operationelt program til højst fem af de investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 3, stk. 1.

4. De prioritetsakser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, medregnes ikke i beregningen af procentsatserne i nærværende artikels stk. 2 og 3.

Artikel 5

Indikatorer

1. Fælles output- og resultatindikatorer, jf. bilag I til nærværende forordning og, hvor det er relevant, programspecifikke indikatorer skal anvendes i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, og artikel 96, stk. 2, litra b), nr. ii) og iv), i forordning (EU) nr. 1303/2013. Alle fælles output- og resultatindikatorer skal indberettes for alle investeringsprioriteters vedkommende. De i bilag II til nærværende forordning fastsatte resultatindikatorer skal indberettes i overensstemmelse med stk. 2 i nærværende artikel. Hvor det er muligt, skal data opdeles efter køn.

For fælles og programspecifikke outputindikatorer sættes udgangspunkterne til nul. Hvis det er relevant for arten af de operationer, som modtager støtte, fastsættes kumulative, kvantificerede målværdier for disse indikatorer for 2023. Outputindikatorer skal udtrykkes i absolutte tal.

For de fælles og programspecifikke resultatindikatorer, for hvilke der er fastsat en kumulativ, kvantificeret målværdi for 2023, skal udgangspunkterne fastsættes under anvendelse af de nyeste disponible data eller andre relevante informationskilder. Programspecifikke resultatindikatorer og relaterede mål kan udtrykkes kvantitativt eller kvalitativt.

2. I tillæg til stk. 1 skal de i bilag II til denne forordning fastlagte resultatindikatorer anvendes til alle operationer, der støttes under den i artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), nævnte investeringsprioritet, til gennemførelse af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Alle de i bilag II til denne forordning omhandlede indikatorer skal være forbundet med en kvantificeret, kumulativ målværdi for 2023 og et udgangspunkt.

3. Sammen med de årlige gennemførelsesrapporter forelægger hver forvaltningsmyndighed elektronisk strukturerede data for hver prioritetsakse opdelt efter investeringsprioritet. Dataene skal fremlægges for interventionskategorierne omhandlet i artikel 96, stk. 2, litra b), nr. vi), i forordning (EU) nr. 1303/2013 og for output- og resultatindikatorerne. Uanset artikel 50, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal data, der fremsendes med henblik på output- og resultatindikatorer, vedrøre værdier i forbindelse med delvist eller fuldt ud gennemførte operationer.

KAPITEL II

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR PROGRAMMERING OG GENNEMFØRELSE

Artikel 6

Inddragelse af partnere

1. De i artikel 5 i forordning (EU) nr. 1303/2013 omhandlede partneres deltagelse i gennemførelsen af operationelle programmer kan tage form af globaltilskud, jf. artikel 123, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1303/2013. I dette tilfælde skal det operationelle program udpege den del af det operationelle program, der berøres af globaltilskuddet, og herunder en vejledende finansiel tildeling hertil fra hver prioritetsakse.

2. For at sikre arbejdsmarkedets parter en passende deltagelse i de aktioner, der støttes af ESF, sikrer forvaltningsmyndighederne af et operationelt program i en region, jf. artikel 90, stk. 2, litra a) eller b), i forordning (EU) nr. 1303/2013 eller i en medlemsstat, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, at der efter behov afsættes et passende beløb af ESF-midlerne til kapacitetsopbygningsaktiviteter i form af erhvervsuddannelse, netværksforanstaltninger, styrkelse af den sociale dialog og til aktiviteter, som arbejdsmarkedets parter gennemfører i fællesskab.

3. For at sikre ikke-statslige organisationer en passende deltagelse i og adgang til de aktioner, der støttes af ESF, navnlig inden for social inklusion, ligestilling mellem kønnene og lige muligheder, sikrer forvaltningsmyndighederne af et operationelt program i en region, jf. artikel 90, stk. 2, litra a) eller b), i forordning (EU) nr. 1303/2013 eller i en medlemsstat, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, at der afsættes et passende beløb af ESF-midlerne til ikke-statslige organisationers kapacitetsopbygning.

Artikel 7

Fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder

Medlemsstaterne og Kommissionen skal fremme ligestilling mellem mænd og kvinder gennem integrering som omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 1303/2013 i alle faser i forbindelse med forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af de operationelle programmer. Gennem ESF skal medlemsstaterne og Kommissionen ligeledes støtte specifikke målrettede aktioner inden for investeringsprioriteterne som nævnt i artikel 3, og navnlig i artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), i nærværende forordning med henblik på at øge kvinders erhvervsdeltagelse og advancementsmuligheder varigt og dermed bekæmpe feminiseringen af fattigdom, mindske den kønsbaserede opdeling og bekæmpe kønsstereotyper på arbejdsmarkedet og inden for uddannelse, gøre det lettere at forene arbejde og privatliv for alle samt fremme en ligelig fordeling af pasningsansvar mellem kvinder og mænd.

Artikel 8

Fremme af lige muligheder og ikke-forskelsbehandling

Medlemsstaterne og Kommissionen skal fremme lige muligheder for alle uden forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering, gennem integrering af princippet om ikke-forskelsbehandling som omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 1303/2013. Gennem ESF skal medlemsstaterne og Kommissionen ligeledes fremme særlige aktioner inden for enhver af investeringsprioriteterne, jf. artikel 3 og særlig artikel 3, stk. 1, litra b), nr. iii), i nærværende forordning. Sådanne aktioner skal tilsigte at bekæmpe alle former for forskelsbehandling og forbedre tilgængeligheden for handicappede for at fremme integrering på arbejdsmarkedet og i uddannelse, og således øge social inklusion, mindske ulighederne i gennemførelsesraten på uddannelser og sundhedstilstand og desuden lette overgangen fra institutionel pleje til pleje i nærmiljøet, navnlig for dem, som er udsat for flere former for forskelsbehandling.

Artikel 9

Social innovation

1. ESF skal i partnerskab med de relevante partnere og navnlig arbejdsmarkedets parter fremme social innovation på alle områder, der falder ind under ESF's anvendelsesområde, jf. artikel 3 i denne forordning, navnlig med henblik på afprøvning, evaluering og opskalering af innovative løsninger, herunder på lokalt eller regionalt plan, med henblik på at imødekomme sociale behov.

2. Medlemsstaterne skal enten i deres operationelle programmer eller på et senere tidspunkt i løbet af gennemførelsen udpege områder for social innovation, der svarer til medlemsstaternes specifikke behov.

3. Kommissionen fremmer kapacitetsopbygning med henblik på social innovation, navnlig ved at støtte gensidig læring, oprettelse af netværk og formidling og fremme af god praksis og metoder.

Artikel 10

Tværnationalt samarbejde

1. Medlemsstaterne skal støtte tværnationalt samarbejde med henblik på at fremme gensidig læring og derved øge effektiviteten af politikker, der støttes af ESF. Partnere fra mindst to medlemsstater skal deltage i et tværnationalt samarbejde.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstater med et enkelt operationelt program, som støttes af ESF eller et enkelt operationelt multifond-program, i behørigt begrundede tilfælde og under hensyntagen til proportionalitetsprincippet undtagelsesvist vælge ikke at støtte tværnationale samarbejdsaktioner.

3. Medlemsstaterne kan i partnerskab med relevante partnere vælge temaer til tværnationalt samarbejde fra en liste over fælles temaer, som foreslås af Kommissionen og godkendes af det i artikel 25 omhandlede udvalg, eller vælge andre temaer, som svarer til deres specifikke behov.

4. Kommissionen skal lette tværnationalt samarbejde om de fælles temaer på listen, der er omhandlet i stk. 3, og, hvor det er relevant, andre temaer valgt af medlemsstaterne, gennem gensidig læring og samordnede eller fælles aktioner. Kommissionen skal navnlig etablere en EU-plattform for at lette opbygningen af tværnationale partnerskaber, erfaringsudveksling, kapacitetsopbygning og netværksarbejde samt kapitalisering og formidling af relevante resultater. Desuden skal Kommissionen udvikle en ramme for en koordineret gennemførelse, herunder fælles støtteberettigelseskriterier, typer af og tidsplan for aktioner og fælles overvågnings- og evalueringsmetoder med henblik på at lette tværnationalt samarbejde.

Artikel 11

Fondsspecifikke bestemmelser for operationelle programmer

1. Uanset artikel 96, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 kan der fastsættes prioritetsakser i de operationelle programmer med henblik på gennemførelsen af social innovation og tværnationalt samarbejde som omhandlet i artikel 9 og 10 i nærværende forordning.

2. Uanset artikel 120, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013 forhøjes den maksimale medfinansieringssats for en prioritetsakse med ti procentpoint, dog ikke over 100 %, når en samlet prioritetsakse er øremærket til social innovation, tværnationalt samarbejde eller en kombination af begge.

3. Ud over det i artikel 96, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013, fastlagte skal de operationelle programmer også redegøre for, hvordan planlagte ESF-støttede aktioner bidrager til:

- a) de tematiske mål, der er anført i artikel 9, stk. 1, nr. 1)-7), i forordning (EU) nr. 1303/2013 per prioritetsakse, hvis dette er relevant
- b) social innovation og tværnationalt samarbejde, der er nævnt i artikel 9 og 10 i nærværende forordning, hvis de ikke er omfattet af en særlig prioritetsakse.

Artikel 12

Særlige bestemmelser for områder med særlige territoriale karakteristika

1. ESF bør støtte lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet i by- og landdistrikter, jf. artikel 32, 33 og 34 i forordning (EU) nr. 1303/2013, territoriale pagter og lokale initiativer for beskæftigelse, herunder ungdomsbeskæftigelse, uddannelse og social inklusion samt integrerede territoriale investeringer (ITI), jf. artikel 36 i forordning (EU) nr. 1303/2013.

2. Som supplement til EFRU-interventionerne, jf. artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013⁽¹⁾ kan ESF støtte bæredygtig byudvikling gennem strategier med integrerede aktioner, hvormed der tages fat på de økonomiske, miljømæssige og sociale udfordringer, som påvirker de byområder, som medlemsstaterne har udvalgt på grundlag af principperne i deres respektive partnerskabsaftaler.

KAPITEL III

SÆRLIGE FINANSFORVALTNINGSBESTEMMELSER

Artikel 13

Udgifter støtteberettigelse

1. ESF yder støtte til støtteberettigede udgifter, der som omhandlet i artikel 120, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1303/2013 kan omfatte finansielle midler, som arbejdsgivere og arbejdstagere har bidraget med i fællesskab.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (Se side 289 i denne EUT).

2. ESF kan yde støtte til udgifter til operationer uden for programområdet, men inden for Unionen, forudsat at følgende to betingelser er opfyldt:

- a) operationen skal være til gavn for programområdet
- b) forpligtelser, som er pålagt det operationelle programs myndigheder med hensyn til forvaltning, kontrol og revision vedrørende operationen, opfyldes af myndighederne med ansvar for det operationelle program, hvorunder den pågældende operation støttes, eller også indgår de aftaler med myndighederne i den medlemsstat, hvor operationen finder sted, forudsat at forpligtelserne i relation til forvaltning, kontrol og revision af operationen opfyldes i denne medlemsstat.

3. Op til en grænse på 3 % af budgettet for et operationelt ESF-program eller ESF-andelen af et operationelt multifond-program er udgifter afholdt uden for Unionen berettigede til et bidrag fra ESF, forudsat at de vedrører de tematiske mål i artikel 3, stk. 1, litra a) eller c), og forudsat at det relevante overvågningsudvalg har givet sit samtykke til den pågældende operation eller de pågældende typer af operationer.

4. Foruden de udgifter, der er omhandlet i artikel 69, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013, er erhvervelse af infrastruktur, jord og fast ejendom heller ikke berettiget til støtte fra ESF.

5. Bidrag i naturalydelse i form af ydelser eller lønninger, som tredjemand har afholdt til fordel for deltagerne i en operation, kan være berettiget til støtte fra ESF, forudsat at bidrag i naturalydelse er afholdt i overensstemmelse med nationale regler, herunder regnskabsregler, og ikke overstiger de udgifter, som tredjeparten har afholdt.

Artikel 14

Metoder med forenklede omkostninger

1. Ud over de muligheder, der er omhandlet i artikel 67 i forordning (EU) nr. 1303/2013, kan Kommissionen refundere udgifter, der er betalt af medlemsstaterne på grundlag af standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb, som er defineret af Kommissionen. De således beregnede beløb skal betragtes som offentlig støtte, der er udbetalt til støttemodtagerne, og som støtteberettigede udgifter med henblik på anvendelse af forordning (EU) nr. 1303/2013.

Med henblik på første afsnit tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 24 angående omfattede typer af operationer, definitionerne af standardskalaerne for enhedsomkostninger og faste beløb og deres maksimale størrelse, der kan tilpasses efter alment accepterede metoder, under behørig hensyntagen til erfaringerne fra den foregående programmeringsperiode.

Finansiel revision skal udelukkende tilsigte at kontrollere, at betingelserne for Kommissionens godtgørelser på grundlag af standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb er opfyldt.

Når finansiering på grundlag af standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb som omhandlet i første afsnit benyttes, må medlemsstaterne anvende deres egen regnskabspraksis til at støtte operationer. I forbindelse med nærværende forordning og forordning (EU) nr. 1303/2013 må denne regnskabspraksis og de heraf følgende beløb ikke revideres af revisionsmyndigheden eller af Kommissionen.

2. I overensstemmelse med artikel 67, stk. 1, litra d), og stk. 5, litra d), i forordning (EU) nr. 1303/2013 kan en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger anvendes til at dække de resterende støtteberettigede omkostninger ved en operation uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning.

3. Ud over de metoder, der er fastsat i artikel 67, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1303/2013, såfremt den offentlige støtte til tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand, ikke overstiger 100 000 EUR, kan de beløb, der er omhandlet i artikel 67, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning (EU) nr. 1303/2013, fastlægges på et individuelt grundlag med henvisning til et budgetforslag, som på forhånd er aftalt med forvaltningsmyndigheden.

4. Med forbehold af artikel 67, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand, for hvilke den offentlige støtte ikke overstiger 50 000 EUR, ydes i form af standardskalaer for enhedsomkostninger eller faste beløb i overensstemmelse med stk. 1 i nærværende artikel eller med artikel 67 i forordning (EU) nr. 1303/2013 eller faste takster i overensstemmelse med artikel 67 i forordning (EU) nr. 1303/2013 undtagen for operationer, der modtager støtte inden for rammerne af en statsstøtteordning. For finansiering efter faste takster kan de kategorier af udgifter, der anvendes til beregning af taksten refunderes i overensstemmelse med artikel 67, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Artikel 15

Finansielle instrumenter

I henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1303/2013 kan ESF støtte aktioner og politikker inden for dens anvendelsesområde gennem finansielle instrumenter, herunder mikrokreditter og garantifonde.

KAPITEL IV

UNGDOMSBESKÆFTIGELSESINITIATIVET

Artikel 16

Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet skal støtte bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløshed i de støtteberettigede områder i Unionen gennem ydelse af støtte til aktioner i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), i nærværende forordning. Det

er rettet mod alle unge under 25 år, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, som bor i de støtteberettigede regioner, og som er erhvervsinaktive eller arbejdsløse (herunder langtidsledige), og uanset om de er registreret som arbejdssøgende eller ej. Enhver medlemsstat kan på frivillig basis beslutte at udvide målgruppen til også at omfatte unge under 30 år.

Med henblik på ungdomsbeskæftigelsesinitiativet for 2014-2015 forstås ved "støtteberettigede regioner": regioner på NUTS 2-niveau, hvor arbejdsløsheden blandt unge i alderen 15 til 24 år var over 25 % i 2012, og, for så vidt angår medlemsstater, hvor ungdomsarbejdsløsheden steg med mere end 30 % i 2012, regioner på NUTS 2-niveau, hvor ungdomsarbejdsløshed var over 20 % i 2012.

Midlerne til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet kan opjusteres i perioden 2016 til 2020 inden for rammerne af budgetproceduren i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 1311/2013. Med henblik på fastlæggelsen af, hvilke regioner der vil være støtteberettigede under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i 2016-2020, skal referencen til 2012-data i definitionen i andet afsnit forstås som en reference til det seneste år, for hvilket der foreligger data. Fordelingen af de supplerende midler på medlemsstaterne skal følge de samme trin som den oprindelige fordeling i overensstemmelse med bilag VIII i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Efter aftale med Kommissionen kan medlemsstaterne beslutte at afsætte et begrænset beløb, der ikke må overstige 10 % af midlerne under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet til unge med bopæl i subregioner, som har en høj ungdomsarbejdsløshed, og som er uden for de støtteberettigede regioner på NUTS 2-niveau.

Artikel 17

Tematisk koncentration

Den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet tages ikke i betragtning ved beregning af den i artikel 4 omhandlede tematiske koncentration.

Artikel 18

Programmering

Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet er integreret i ESF-programmeringen under artikel 96 i forordning (EU) nr. 1303/2013. Medlemsstaterne fastsætter, hvor det er relevant, programmeringsordninger for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i deres respektive partnerskabsaftaler og i deres operationelle programmer.

Programmeringsordningerne kan antage en eller flere af følgende former:

- a) et særligt operationelt program
- b) en særlig prioritetsakse inden for et operationelt program
- c) en del af en eller flere prioritetsakser.

Artikel 9 og 10 i nærværende forordning finder også anvendelse på ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

*Artikel 19***Overvågning og evaluering**

1. Ud over de funktioner for overvågningsudvalget, som er fastsat i artikel 110 i forordning (EU) nr. 1303/2013, skal overvågningsudvalget mindst en gang om året undersøge gennemførelsen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i forbindelse med det operationelle program og fremskridtene med hensyn til opfyldelse af dets formål.

2. De årlige gennemførelsesrapporter og den endelige rapport, jf. artikel 50, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013, skal indeholde yderligere oplysninger om gennemførelsen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet et sammendrag af disse rapporter, jf. artikel 53, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Kommissionen deltager i Europa-Parlamentets årlige debat om disse rapporter.

3. Med virkning fra april 2015 og for efterfølgende år og samtidig med de i artikel 50, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013 omhandlede årlige gennemførelsesrapporter, fremsender forvaltningsmyndigheden hvert år elektronisk strukturerede data til Kommissionen for hver prioritetsakse eller del heraf til støtte for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Fremsendte indikatordata skal referere til værdier for de i bilag I og II i nærværende forordning fastsatte indikatorer og, hvor det er relevant, til programspecifikke indikatorer. De skal vedrøre delvist eller fuldt ud gennemførte operationer.

4. De i artikel 50, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013 omhandlede årlige gennemførelsesrapporter eller, i givet fald, den i artikel 111, stk. 4, i samme forordning omhandlede statusrapport og den årlige gennemførelsesrapport, der skal indgives senest den 31. maj 2016, skal omhandle de vigtigste resultater af de i nærværende artikels stk. 6 omhandlede evalueringer og vurdere ungdomsbeskæftigelsesinitiativets effektivitet og virkninger. Rapporterne skal også indeholde en beskrivelse og vurdering af kvaliteten af de beskæftigelsestilbud, som deltagerne i ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, herunder dårligt stillede unge, unge fra marginaliserede samfundsgrupper og unge, der har forladt undervisningssystemet uden kvalifikationer, modtager. Rapporterne skal endvidere give en beskrivelse og vurdering af de pågældendes fremskridt med hensyn til at vende tilbage til uddannelsessektoren, finde et holdbart og anstændigt arbejde, eller finde en læreplads eller en seriøs praktikplads.

5. De i artikel 52 i forordning (EU) nr. 1303/2013 omhandlede statusrapporter skal omfatte supplerende oplysninger om og vurdere gennemførelsen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet et sammendrag af disse rapporter, jf. artikel 53, stk. 2, i nævnte forordning og deltager i Europa-Parlamentets debat om disse rapporter.

6. Mindst to gange i løbet af programmeringsperioden evalueres effektiviteten og virkningerne af støtte fra ESF og den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, herunder til gennemførelsen af ungdomsgarantien.

Den første evaluering skal være tilendebragt senest den 31. december 2015 og den anden evaluering senest den 31. december 2018.

*Artikel 20***Informations- og kommunikationsforanstaltninger**

1. Støttemodtagerne skal sikre, at deltagerne i en operation er specifikt underrettet om den støtte, ungdomsbeskæftigelsesinitiativet modtager gennem ESF og den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

2. Alle dokumenter, der vedrører gennemførelsen af en operation, og som er rettet mod offentligheden eller deltagerne, herunder deltagerbeviser eller andre attester, skal indeholde oplysning om, at operationen modtog støtte under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

*Artikel 21***Teknisk bistand**

Medlemsstaterne kan tage den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i betragtning ved beregningen af det samlede beløb, der afsættes til teknisk bistand for hver medlemsstat.

*Artikel 22***Finansiel støtte**

1. Kommissionens afgørelse om vedtagelse af et operationelt program fastsætter den maksimale støtte fra den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og den tilsvarende ESF-støtte, som et samlet beløb og opdelt efter regionskategori for hver prioritetsakse. Den tilsvarende ESF-støtte skal mindst svare til støtten fra den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet for hver prioritetsakse.

2. På grundlag af det i stk. 1 omhandlede beløb fastsætter Kommissionens afgørelse som omhandlet i stk. 1, også forholdet mellem regionskategorierne for så vidt angår ESF-støtten til hver prioritetsakse.

3. Hvis ungdomsbeskæftigelsesinitiativet gennemføres under en specifik prioritetsakse, der omfatter støtteberettigede regioner fra mere end én kategori, finder den højeste medfinansieringssats anvendelse i forbindelse med tildelingen fra ESF.

Den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet er ikke omfattet af kravet om national medfinansiering.

Den overordnede medfinansieringssats for prioritetsaksen, der er fastsat ved Kommissionens afgørelse, jf. stk. 1, beregnes ved at tage hensyn til medfinansieringssatsen for ESF-tildelingen samt den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.”

*Artikel 23***Finansiel forvaltning**

Ud over at opfylde artikel 130 i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal Kommissionen, når den refunderer mellemliggende betalinger og betaler saldoen for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet opdelt efter prioritetsakser, fordele refusionen fra EU-budgettet ligeligt mellem ESF og den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Når alle midlerne fra den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet er blevet refunderet, fordele Kommissionen de resterende refusioner fra EU-budgettet til ESF.

Kommissionen fordeler refusionerne fra ESF mellem regionskategorierne i overensstemmelse med det forhold, der er fastsat i artikel 22, stk. 2.

KAPITEL V

DELEGEREDE BEFØJELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 14, stk. 1, tillægges Kommissionen fra den 21. december 2013 indtil den 31. december 2020.

3. Den i artikel 14, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 25

Udvalg i henhold til artikel 163 TEUF

1. Kommissionen bistås af et udvalg ("ESF-udvalget") nedsat i henhold til artikel 163 i TEUF.

2. Det medlem af Kommissionen, der leder ESF-udvalget, kan delegerede dette ansvar til en højtstående tjenestemand ved Kommissionen. ESF-udvalgets sekretariatsopgaver varetages af Kommissionen.

3. Hver medlemsstat udpeger en repræsentant for regeringen, en repræsentant for arbejdstagerorganisationerne, en repræsentant for arbejdsgiverorganisationerne og en suppleant for hvert medlem for en periode på højst syv år. Er et medlem ikke til stede, har suppleanten automatisk ret til at deltage i drøftelserne.

4. ESF-udvalget skal omfatte en repræsentant fra hver af de organisationer, der repræsenterer arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer på EU-plan.

5. ESF-udvalget kan indbyde repræsentanter uden stemmeret fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond samt repræsentanter uden stemmeret fra civilsamfundsorganisationer til dets møder, hvis dagsordenen for mødet nødvendiggør deres deltagelse.

6. ESF-udvalget skal:

a) høres om udkastene til Kommissionens afgørelser vedrørende operationelle programmer og programmering, hvis der ydes ESF-støtte

b) høres om den planlagte brug af teknisk bistand, hvis der ydes støtte fra ESF, samt om andre spørgsmål, der har indvirkning på gennemførelsen af strategierne på EU-plan af relevans for EFS

c) godkende listen over fælles temaer for tværnationalt samarbejde, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3.

7. ESF-udvalget kan afgive udtalelser om:

a) spørgsmål i relation til ESF's bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-strategien

b) spørgsmål vedrørende forordning (EU) nr. 1303/2013 af relevans for ESF

c) andre end de i stk. 6 nævnte spørgsmål i relation til ESF, som henvises til udvalget af Kommissionen.

8. Udtalelserne fra ESF-udvalget vedtages med absolut flertal af de gyldigt afgivne stemmer og meddeles Europa-Parlamentet til orientering. Kommissionen underretter ESF-udvalget om, hvordan den har taget hensyn til dets udtalelser.

Artikel 26

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning berører ikke fortsættelsen eller ændringen, herunder hel eller delvis annullering, af støtte, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1081/2006 eller anden lovgivning, der gælder for denne støtte den 31. december 2013. Nævnte forordning eller sådan anden gældende lovgivning skal derfor fortsat gælde efter den 31. december 2013 for den pågældende støtte eller de pågældende operationer indtil deres afslutning.

2. Ansøgninger om støtte, der er indgivet eller godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1081/2006 før den 1. januar 2014, er fortsat gyldige.

Artikel 27

Ophævelse

Med forbehold af de i artikel 26 i nærværende forordning omhandlede bestemmelser ophæves forordning (EF) nr. 1081/2006 med virkning fra den 1. januar 2014.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 28

Revision

Europa-Parlamentet og Rådet tager senest den 31. december 2020 denne forordning op til revision efter proceduren i artikel 164 i TEUF.

Artikel 29

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

R. ŠADŽIUS

Formand

BILAG I

Fælles output- og resultatindikatorer for ESF-investeringer

1) Fælles outputindikatorer for deltagere

Med "deltagere" ⁽¹⁾ menes personer, som direkte drager fordel af en ESF-intervention, som kan udpeges og udspørges om deres særlige forhold, og for hvem særlige udgifter er øremærket. Andre personer klassificeres ikke som deltagere. Alle data vil blive opdelt efter køn.

De fælles outputindikatorer for deltagere er:

- arbejdsløse, herunder langtidsløse*
- langtidsløse*
- erhvervsinaktive*
- erhvervsinaktive, som ikke er under uddannelse*
- beskæftigede, herunder som selvstændige erhvervsdrivende*
- under 25 år*
- over 54 år*
- over 54 år, som er ledige, herunder langtidsløse, erhvervsinaktive eller ikke under uddannelse*
- med primæruddannelse (ISCED 1) eller sekundæruddannelsens første trin (ISCED 2)*
- med andet sekundærtrin (ISCED 3) eller niveauet mellem sekundær og tertiær uddannelse (ISCED 4)*
- med tertiær uddannelse (ISCED 5 til 8)*
- deltagere, som lever i en arbejdsløs husstand*
- deltagere, som lever i en arbejdsløs husstand med forsørgelsesberettigede børn*
- deltagere, som lever i en husstand med kun én voksen og med forsørgelsesberettigede børn*
- indvandrere, deltagere af udenlandsk herkomst, minoriteter (herunder marginaliserede samfund såsom Roma)**
- deltagere med handicap**
- andre vanskeligt stillede**

Det samlede antal deltagere vil blive beregnet automatisk på grundlag af outputindikatorer.

Disse data angående deltagere, der indgår i en ESF-støttet operation, vil blive forelagt i de årlige gennemførelsesrapporter som omhandlet i artikel 50, stk. 1 og 2, og artikel 111, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013

- hjemløse eller ramt af boligmæssig eksklusion*
- fra landdistrikter* (?).

⁽¹⁾ Forvaltningsmyndighederne skal oprette et system, hvorved individuelle deltageroplysninger registreres og opbevares i elektronisk form, jf. artikel 125, stk. 2, litra d) i forordning. De af medlemsstaterne indførte regler for databehandlingen skal følge bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EUT L 281 af 23.11.1995, s. 31), særlig artikel 7 og 8. Data, som indberettes under de indikatorer, der er markeret med *, er personoplysninger i henhold til artikel 7 i direktiv 95/46/EF. Behandlingen af disse er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som gælder for den registeransvarlige (artikel 7, litra c i direktiv 95/46/EF). En definition af den registeransvarlige findes i artikel 2 i direktiv 95/46/EF.

Data, som indberettes under de indikatorer, der er markeret med **, er en særlig kategori af personoplysninger i henhold til artikel 8 i direktiv 95/46/EF. Med forbehold af, at der gives tilstrækkelige garantier, kan medlemsstaterne af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser, fastsætte andre undtagelser end dem, der er nævnt i artikel 8, stk. 2 i direktiv 95/46/EF, enten ved national lovgivning eller ved en afgørelse truffet af tilsynsmyndigheden (artikel 8, stk. 4 i direktiv 95/46/EF).

⁽²⁾ Dataene vil blive indsamlet på niveauet for mindre administrative enheder (lokale administrative enheder 2) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

Dataene angående deltagere under de to ovenstående indikatorer, vil blive forelagt i de årlige gennemførelsesrapporter som omhandlet i artikel 50, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013. Dataene vil blive indsamlet på grundlag af en repræsentativ stikprøve af deltagere inden for hver investeringsprioritet. Stikprøvens egen gyldighed sikres på en sådan måde, at dataene kan generaliseres for niveauet for investeringsprioriteter.

2) Fælles outputindikatorer for enheder er:

- antal projekter, som helt eller delvist er gennemført af arbejdsmarkedets parter eller ikke-statslige organisationer
- antal projekter, der er øremærket til at øge kvinders muligheder for varig beskæftigelse og advancement
- antal projekter, som er målrettet de offentlige forvaltninger eller offentlige tjenester på nationalt, regionalt eller lokalt niveau
- antal mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (herunder andelsvirksomheder og socialøkonomiske virksomheder), som modtager støtte.

Disse data vil blive forelagt i de årlige gennemførelsesrapporter som omhandlet i artikel 50, stk. 1, og 2, samt artikel 111, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

3) Fælles umiddelbare resultatindikatorer for deltagere er:

- erhvervsinaktive deltagere, der er jobsøgende umiddelbart efter deltagelsen*
- deltagere, der er i gang med en uddannelse eller erhvervsuddannelse umiddelbart efter deltagelsen*
- deltagere, der opnår formelle færdigheder umiddelbart efter deltagelsen*
- deltagere, der kommer i arbejde, herunder som selvstændige erhvervsdrivende, umiddelbart efter deltagelsen*
- dårligt stillede deltagere, som er arbejdssøgende, under uddannelse eller erhvervsuddannelse, opnår formelle kvalifikationer eller er i beskæftigelse, herunder som selvstændige erhvervsdrivende, umiddelbart efter deltagelsen**

Disse data vil blive forelagt i de årlige gennemførelsesrapporter som omhandlet i artikel 50, stk. 1, og 2, samt artikel 111, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013. Alle data vil blive opdelt efter køn.

4) Fælles, mere langsigtede resultatindikatorer for deltagere er:

- deltagere, der er i arbejde, herunder som selvstændige erhvervsdrivende, seks måneder efter deltagelsen*
- deltagere med en forbedret stilling på arbejdsmarkedet seks måneder efter deltagelsen*.
- deltagere over 54 år, der er i arbejde, herunder som selvstændige erhvervsdrivende, seks måneder efter deltagelsen*
- dårligt stillede deltagere, der er i arbejde, herunder som selvstændige erhvervsdrivende, seks måneder efter deltagelsen*

Disse data vil blive forelagt i de årlige gennemførelsesrapporter som omhandlet i artikel 50, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013. De vil blive indsamlet på grundlag af en repræsentativ stikprøve af deltagere inden for hver investeringsprioritet. Stikprøvens egen gyldighed vil blive sikret på en sådan måde, at dataene kan generaliseres for niveauet for investeringsprioriteter. Alle data vil blive opdelt efter køn.

BILAG II

Resultatindikatorer for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

Disse data vil blive forelagt i de årlige gennemførelsesrapporter som omhandlet i artikel 50, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013 og i den rapport, der skal fremlægges i april 2015, jf. artikel 19, stk. 3 i nærværende forordning. Alle data vil blive opdelt efter køn.

1) Fælles umiddelbare resultatindikatorer for deltagere

Med "deltagere" ⁽¹⁾ menes personer, som direkte drager fordel af en intervention i henhold til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, som kan udpeges og udspørges om deres særlige forhold, og for hvem særlige udgifter er øremærket.

Umiddelbare resultatindikatorer er:

- Arbejdsløse deltagere, som fuldfører ungdomsbeskæftigelsesinitiativets støtteintervention*
- Ledige deltagere, som får tilbudt beskæftigelse, videreuddannelse, en læreplads eller et praktikophold umiddelbart efter deltagelsen*
- Ledige deltagere, som er under uddannelse/videreuddannelse, som opnår formelle kvalifikationer eller er i beskæftigelse, herunder som selvstændige erhvervsdrivende, umiddelbart efter deltagelsen*
- Langtidsledige deltagere, som fuldfører den af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet støttede intervention*
- Langtidsledige deltagere, som får tilbudt beskæftigelse, videreuddannelse, en læreplads eller et praktikophold efter deltagelsen*
- Langtidsledige deltagere, som er under uddannelse, som opnår formelle kvalifikationer eller er i beskæftigelse, herunder som selvstændige erhvervsdrivende, umiddelbart efter deltagelsen*
- Erhvervsinaktive deltagere, der ikke er under uddannelse, og som fuldfører den af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet støttede intervention*
- Erhvervsinaktive deltagere, som ikke er under uddannelse, og som får tilbudt beskæftigelse, videreuddannelse, en læreplads eller et praktikophold umiddelbart efter deltagelsen*
- Erhvervsinaktive deltagere, som ikke er under uddannelse, som er under uddannelse eller erhvervsuddannelse, som opnår formelle kvalifikationer eller som er i beskæftigelse, herunder som selvstændige erhvervsdrivende, umiddelbart efter deltagelsen*.

2) Fælles, mere langsigtede resultatindikatorer for deltagere

Fælles, mere langsigtede resultatindikatorer er:

- Deltagere i videreuddannelse og kompetencegivende uddannelse eller med en læreplads eller i et praktikophold seks måneder efter deltagelsen*.
- Deltagere, der er i arbejde seks måneder efter deltagelsen*
- Deltagere, der er selvstændige erhvervsdrivende seks måneder efter deltagelsen*

Dataene for de langsigtede resultatindikatorer vil blive indsamlet på grundlag af en repræsentativ stikprøve af deltagere inden for hver investeringsprioritet. Stikprøvens egen gyldighed vil blive sikret på en sådan måde, at dataene kan generaliseres for niveauet for investeringsprioriteter.

⁽¹⁾ Forvaltningsmyndighederne skal oprette et system, hvorved individuelle deltageroplysninger registreres og opbevares i elektronisk form, jf. artikel 125, stk. 2, litra d) i forordning 1303/2013. De af medlemsstaterne indførte regler for databehandlingen skal følge direktiv 95/46/EF, særlig artikel 7 og 8.

Data, som indberettes under de indikatorer, der er markeret med *, er personoplysninger i henhold til artikel 7 i direktiv 95/46/EF. Behandlingen af disse er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som gælder for den registeransvarlige (artikel 7, litra c) i direktiv 95/46/EF). En definition af den registeransvarlige findes i artikel 2i direktiv 95/46/EF.

Data, som indberettes under de indikatorer, der er markeret med **, er en særlig kategori af personoplysninger i henhold til artikel 8 i direktiv 95/46/EF. Med forbehold af, at der gives tilstrækkelige garantier, kan medlemsstaterne af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser, fastsætte andre undtagelser end dem, der er nævnt i artikel 8, stk. 2, i direktiv 95/46/EF enten ved national lovgivning eller ved en afgørelse truffet af tilsynsmyndigheden (artikel 8, stk. 4 i direktiv 95/46/EF).

BILAG III

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1081/2006	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	—
Artikel 10	—
	Artikel 11
	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 13
	Artikel 14
	Artikel 15
	Artikel 16-23
	Artikel 24
	Artikel 25
Artikel 12	Artikel 26
Artikel 13	Artikel 27
Artikel 14	Artikel 28
Artikel 15	Artikel 29

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1305/2013

af 17. december 2013

om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 – Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder" blev der gjort rede for de potentielle udfordringer, mål og retningslinjer for den fælles landbrugspolitik ("den fælles landbrugspolitik") efter 2013. På baggrund af debatten om denne meddelelse bør den fælles landbrugspolitik reformeres med virkning fra den 1. januar 2014. Reformen bør omfatte alle de vigtigste instrumenter i den fælles landbrugspolitik, herunder Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005⁽¹⁾. I betragtning af reformens rækkevidde er det hensigtsmæssigt at ophæve forordning (EF) nr. 1698/2005 og erstatte den med en ny tekst.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

(2) En politik for udvikling af landdistrikterne bør oprettes for at ledsage og supplere direkte betalinger og markedsforanstaltninger under den fælles landbrugspolitik og dermed bidrage til politikens mål som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"). En sådan politik for udvikling af landdistrikterne bør også integrere de politiske hovedmålsætninger, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen "Europa 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" ("Europa 2020-strategien"), og bør være i overensstemmelse med de generelle mål for den økonomiske og sociale samhørighedspolitik, der er fastlagt i TEUF.

(3) Målet for denne forordning, nemlig udvikling af landdistrikterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af den direkte forbindelse mellem udvikling af landdistrikterne og de andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik, udstrækningen af de forskelle, der eksisterer mellem de forskellige landdistrikter, og begrænsningerne af de finansielle midler i medlemsstaterne i et udvidet EU men kan i stedet, på grund af den flerårige garanti for EU-finansiering og gennem fokus på dettes prioriteter, bedre nås på EU-plan, kan Unionen derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU"). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(4) For at sikre en bæredygtig udvikling af landdistrikterne er det nødvendigt at fokusere på et begrænset antal centrale prioriteter i forbindelse med vidensoverførsel og innovation i landbrug, skovbrug og landdistrikter, bedriftens levedygtighed, konkurrenceevnen hos alle typer landbrug i alle regioner og fremme af innovative landbrugsteknologier og den bæredygtige forvaltning af skove, organisering af fødekæden, herunder forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, dyrevelfærd, risikostyring i landbruget, genopretning, bevarelse og forbedring af økosystemer vedrørende landbrug og skovbrug, fremme af ressourceeffektivitet og overgangen til en lavemissionsøkonomi i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren og fremme af social integration, fattigdomsbekæmpelse og økonomisk udvikling i landdistrikterne. I den forbindelse bør der tages hensyn til de forskellige situationer, der påvirker landdistrikterne med forskellige karakteristika eller forskellige kategorier af potentielle støttemodtagere, og de tværgående mål for innovation, miljø og modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer. Modvirkningsindsatsen bør både have tilknytning til begrænsning af emissioner i landbrug og skovbrug fra vigtige aktiviteter som f.eks. husdyrproduktion, brug af

gødningstoffer og bevarelse af CO₂-kulfstofdræn og fremme af CO₂-binding i forbindelse med arealudnyttelse, ændring af arealudnyttelse og skovbrugssektoren. EU-prioriteten for udvikling af landdistrikterne i forbindelse med vidensoverførsel og innovation i landbrug, skovbrug og landdistrikter bør anvendes tværgående i forhold til de andre EU-prioriteter for udvikling af landdistrikterne.

- (5) EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne bør gennemføres inden for rammerne af bæredygtig udvikling og Unionens fremme af målet om beskyttelse og forbedring af miljøet, jf. artikel 11 i TEUF, under hensyntagen til "forureneren betaler"-princippet. Medlemsstaterne bør forelægge oplysninger om støtten til at nå klimaforandringsmålene i overensstemmelse med ambitionen om at afsætte mindst 20 % af Unionens budget til det formål efter en metode, der vedtages af Kommissionen.
- (6) Aktiviteterne under Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne ("ELFUL") og de operationer, som den bidrager til, bør være sammenhængende og i overensstemmelse med støtte fra andre instrumenter under den fælles landbrugspolitik.
- (7) For at sikre en umiddelbar og effektiv gennemførelse af programmerne for udvikling af landdistrikterne bør støtten fra ELFUL være baseret på tilstedeværelsen af administrative rammebetingelser, der er sunde. Medlemsstaterne bør derfor vurdere anvendeligheden og opfyldelsen af visse forhånds-betingelser. Hver medlemsstat bør udarbejde enten et nationalt program for udvikling af landdistrikterne for hele sit område eller et sæt regionale programmer eller både et nationalt program og et sæt regionale programmer. Hvert program bør identificere en strategi til opfyldelse af mål i relation til EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne og en række udvalgte foranstaltninger. Programmeringen bør være i overensstemmelse med EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne, men bør samtidig tilpasses nationale forhold og supplere andre EU-politikker, navnlig markedspolitikken på landbrugsområdet, samhørighedspolitikken og den fælles fiskeripolitik. Medlemsstater, der vælger at forberede et sæt regionale programmer, bør også kunne udarbejde en national ramme, uden en særskilt budgettildeling for at lette koordineringen mellem regionerne i forbindelse med landsdækkende udfordringer.
- (8) Medlemsstaterne bør have mulighed for i deres programmer for udvikling af landdistrikterne at indsætte tematiske delprogrammer med henblik på at imødegå specifikke behov på områder af særlig betydning for dem. Tematiske delprogrammer bør vedrøre bl.a. unge landbrugere, små bedrifter, bjergområder, oprettelse af korte forsyningskæder, kvinder i landdistrikterne og modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer samt biodiversitet. De tematiske delprogrammer bør også bruges til at give mulighed for at bidrage til omstruktureringen af landbrugssektorer, som har en stærk indvirkning på udviklingen af landdistrikterne. Som et middel til at effektivisere indsatsen fra visse tematiske delprogrammer bør medlemsstaterne have mulighed for at fastsætte højere støttesatser for visse operationer, der er omfattet af disse tematiske delprogrammer.
- (9) Programmer for udvikling af landdistrikterne bør identificere behovene på området og beskrive en kohærent strategi for at opfylde dem på baggrund af EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne. Den strategi bør baseres på fastsættelse af mål. Forbindelsen mellem de identificerede behov, de fastsatte mål og valget af udvalgte foranstaltninger til at opfylde dem bør fastlægges. Programmerne for udvikling af landdistrikterne bør også indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om de er i overensstemmelse med kravene i denne forordning.
- (10) Der skal fastsættes mål i programmerne for udvikling af landdistrikterne i forhold til et sæt fælles indikatorer for alle medlemsstater og hvor nødvendigt i forhold til programspecifikke indikatorer. For at lette denne proces bør de områder, der er omfattet af disse indikatorer, defineres i overensstemmelse med EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne. I lyset af den horisontale anvendelse af EU-prioriteten for udvikling af landdistrikterne i forbindelse med vidensoverførsel inden for landbrug og skovbrug betragtes interventioner under denne prioritet som et redskab for de målandikatorer, der er defineret for de resterende EU-prioriteter.
- (11) Det er nødvendigt at fastsætte visse regler for programmering og revision af programmerne for udviklingen af landdistrikterne. Der bør findes en forenklet procedure for revisioner, som ikke berører programmernes strategi eller de respektive finansielle bidrag fra Unionen.
- (12) Landbrugets og skovbrugets udvikling og specialisering og de særlige udfordringer, som mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder ("SMV'er") i landdistrikterne står over for, kræver en passende grad af teknisk og økonomisk uddannelse samt en øget kapacitet for at få adgang til og udveksle viden og oplysninger, herunder via formidlingen af bedste landbrugs- og skovbrugsproduktionspraksis. Vidensoverførsel og informationsaktioner bør ikke kun tage form af traditionelle uddannelseskurser, men bør også tilpasses behovene hos

aktører i landdistrikterne. Workshopper, coaching, demonstration og information, og også kortvarige bedrifts- og skovudvekslingsordninger og besøg bør derfor også støttes. Den viden og information, der er opnået, bør gøre det muligt for landbrugere, skovbrugere, personer beskæftiget i fødevarersektoren og i SMV'er i landdistrikterne at især forbedre deres konkurrenceevne og ressourceeffektivitet og forbedre deres miljømæssige resultater og samtidig bidrage til bæredygtigheden af landdistrikternes økonomi. I forbindelse med støtte til SMV'er kan medlemsstaterne give forrang til SMV'er med tilknytning til landbrugs- og skovbrugssektoren. For at sikre, at vidensoverførsel og informationsaktioner rent faktisk leverer disse resultater, bør det kræves, at leverandører af vidensoverførselstjenester har den fornødne kapacitet.

- (13) Bedriftsrådgivning hjælper landbrugere, unge landbrugere, skovbrugere, andre arealforvaltere og SMV'er i landdistrikterne med at forbedre den bæredygtige forvaltning og den samlede præstation på deres bedrift eller i deres virksomhed. Derfor bør både etableringen af sådanne tjenester og rådgivning af landbrugere, unge landbrugere, skovbrugere, andre arealforvaltere og SMV'er fremmes. For at forbedre kvaliteten og effektiviteten af den rådgivning, der tilbydes, bør der fastsættes bestemmelser for minimumskvalifikationer og regelmæssig uddannelse af rådgiverne. Bedriftsrådgivningstjenester, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾ bør hjælpe landbrugerne med at vurdere effektiviteten af deres landbrugsbedrift og identificere nødvendige forbedringer, hvad angår de lovbestemte forvaltningskrav og gode landbrugsmæssige og miljømæssige forhold og landbrugsmetoder til gavn for klimaet og miljøet, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013⁽²⁾, foranstaltninger på bedriftsniveau i de programmer for udvikling af landdistrikterne, som tager sigte på modernisering af bedrifter,

forbedring af konkurrenceevnen, sektorintegration, innovation, markedsorientering og fremme af iværksætterånd.

Bedriftsrådgivningstjenester bør også hjælpe landbrugerne med at identificere forbedringer med hensyn til krav, som er fastlagt med henblik på gennemførelse af artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF⁽³⁾ ("vandrammedirektivet"), samt krav med henblik på gennemførelse af artikel 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009⁽⁴⁾ og artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF⁽⁵⁾, særlig for så vidt angår overholdelse af de generelle principper for integreret bekæmpelse af skadegørere. Hvor det er relevant, bør rådgivningen også omfatte arbejds- eller sikkerhedsstandarder i tilknytning til bedriften samt særlig rådgivning til landbrugere, der etablerer sig for første gang. Det bør også være muligt for rådgivningen at omfatte unge landbrugeres etablering, bæredygtig udvikling af bedriftens økonomiske aktiviteter og lokale forarbejdnings- og afsætningsmæssige spørgsmål i tilknytning til de økonomiske, landbrugsmæssige og miljømæssige resultater på bedriften eller i virksomheden. Der kan også gives særlig rådgivning om modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, biodiversitet, beskyttelse af vand, udvikling af korte forsyningskæder, økologisk landbrug og sundhedsaspekter i forbindelse med husdyravl. I forbindelse med støtte til SMV'er har medlemsstaterne mulighed for at give forrang til SMV'er med tilknytning til landbrugs- og skovbrugssektoren. Drifts- og vikarordninger bør hjælpe landbrugerne med at forbedre og forenkle forvaltningen af deres bedrift.

- (14) Unionens eller medlemsstaternes kvalitetsordninger, herunder certificeringsordninger for landbrugsbedrifter, for landbrugsprodukter og fødevarer giver forbrugerne garantier for kvaliteten af og karakteristikaene ved det produkt eller de produktionsmetoder, der er resultatet af landbrugernes deltagelse i sådanne ordninger, skaber merværdi for de pågældende produkter og forbedrer deres afsætningsmuligheder. Landbrugerne og sammenslutninger af landbrugere bør derfor tilskyndes til at deltage i disse ordninger. For at sikre en effektiv anvendelse af ELFUL-ressourcer bør støtten begrænses til aktive landbrugere, jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013. Da det er på tidspunktet for sådanne ordningers ikrafttræden og i de første år af deltagelsen, at landbrugerne pålægges yderligere omkostninger og forpligtelser som følge af deres deltagelse, som ikke i fuldt omfang

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (Se side 549 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og (EF) nr. 73/2009 (Se side 608 i denne EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71).

belønnes af markedet, bør støtten ydes til nye deltagere og dække en periode på højst fem år. I betragtning af bomulds særlige karakteristika som et landbrugsprodukt bør kvalitetsordninger for bomuld også være omfattet. Der bør også ydes støtte til oplysnings- og reklameaktiviteter vedrørende produkter, som omfattes af de kvalitets- og certificeringsordninger, der modtager støtte i henhold til denne forordning.

- (15) For at forbedre de økonomiske og miljømæssige resultater i bedrifterne og virksomhederne i landdistrikterne, forbedre effektiviteten af landbrugsprodukter på afsætnings- og forarbejdningsområdet, herunder etablering af mindre forarbejdnings- og afsætningsanlæg i forbindelse med korte forsyningskæder og lokale markeder, give den nødvendige infrastruktur til udvikling af landbrug og skovbrug og støtte ikkekommercielle investeringer, der er nødvendige for at nå miljømålene, bør der ydes støtte til fysiske investeringer, der bidrager til disse mål. I programmeringsperioden 2007-2013 dækkede en vifte af foranstaltninger forskellige interventionsområder. Af forenklingshensyn, men også for at give støttemodtagerne mulighed for at udforme og gennemføre integrerede projekter med større merværdi, bør en enkelt foranstaltning omfatte de fleste typer af fysiske investeringer. Medlemsstaterne bør rette støtten mod landbrugsbedrifter, der er berettigede til støtte til investeringer i forbindelse med støtte til bedriftenes levedygtighed, baseret på resultatet af analysen af styrker, svagheder, muligheder og trusler ("SWOT") som et middel til at målrette denne støtte bedre. For at gøre det lettere for unge landbrugere at etablere sig for første gang kan der indrømmes en yderligere støtteberettiget periode til investeringer med henblik på opfyldelse af EU-standarder. For at fremme gennemførelsen af nye EU-standarder bør investeringer, der foretages for at opfylde disse standarder, være støtteberettiget i en yderligere periode, efter at de er blevet obligatoriske for landbrugsbedriften.
- (16) Landbrugssektoren er i højere grad end andre sektorer udsat for skader på sit produktionspotentiale som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold og katastrofale hændelser. For at styrke landbrugsbedriftenes levedygtighed og konkurrenceevne i tilfælde af sådanne katastrofer eller hændelser bør der ydes støtte for at hjælpe landbrugerne med at genoprette det landbrugspotentiale, som er blevet beskadiget. Medlemsstaterne bør også sikre, at der ikke forekommer overkompensation for skaderne som følge af kombinationen af Unionens kompensationsordninger (navnlig risikostyringsforanstaltningen i henhold til denne forordning) og nationale og private kompensationsordninger.
- (17) Med henblik på udviklingen af landdistrikterne er oprettelse og udvikling af ny økonomisk aktivitet i form af nye bedrifter, diversificering til ikkelandbrugsmæssige

aktiviteter, herunder ydelse af tjenester til landbrug og skovbrug, aktiviteter med tilknytning til sundhedspleje, social integration og turistaktiviteter afgørende. Det er også muligt for diversificeringen til ikkelandbrugsmæssige aktiviteter at rette sig imod den bæredygtige forvaltning af jagtmidler. En bedrifts- og erhvervsudviklingsforanstaltning bør lette unge landbrugeres første etablering og den strukturelle tilpasning af deres landbrugsbedrifter efter den første etablering. Desuden bør diversificering af landbrugere til ikkelandbrugsmæssige aktiviteter samt oprettelse og udvikling af ikkelandbrugsrelaterede SMV'er i landdistrikterne fremmes. Den foranstaltning bør også fremme iværksætteri hos kvinder i landdistrikterne. Udvikling af små landbrugsbedrifter, som er potentielt økonomisk levedygtige, bør også fremmes. For at sikre levedygtigheden af nye økonomiske aktiviteter, der støttes under denne foranstaltning, bør støtten gøres betinget af, at der fremlægges en forretningsplan. Støtte til virksomhedsetablering bør kun omfatte den indledende periode af sådan en virksomhed og bør ikke blive driftsstøtte. Hvis medlemsstaterne vælger at yde støtte i rater, bør disse rater derfor udbetales over en periode på ikke over fem år. Desuden bør der for at anspore omstruktureringen af landbrugssektoren ydes støtte i form af årlige betalinger eller engangsbetalinger til landbrugere, der er støtteberettiget efter ordningen for små landbrugere, der er oprettet ved afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013 ("ordningen for små landbrugere"), hvis de forpligter sig til at overdrage hele deres bedrift og de dertil svarende betalingsrettigheder til en anden landbruger.

For at afhjælpe problemerne med unge landbrugeres adgang til jord har medlemsstaterne også mulighed for at yde denne støtte i kombination med andre former for støtte, f.eks. ved brug af finansielle instrumenter.

- (18) SMV'erne er rygraden i EU's økonomi i landdistrikterne. Landbrugs- og ikkelandbrugsmæssig erhvervmæssig udvikling bør sigte mod fremme af beskæftigelsen og skabelse af kvalitetsjob i landdistrikter, bevarelse af eksisterende job, reduktion af sæsonmæssige udsving i beskæftigelsen og udvikling af ikkelandbrugsmæssige sektorer uden for landbruget samt landbrugs- og fødevarerforarbejdning. Den bør samtidig fremme virksomhedsintegration og lokale tværsektorielle forbindelser. Projekter, som knytter landbrug og landboturisme sammen gennem fremme af bæredygtig og ansvarlig turisme i landdistrikterne, og natur- og kulturarv, bør ligesom investeringer i vedvarende energi fremmes.
- (19) Udvikling af lokal infrastruktur og lokale basale tjenesteydelser i landdistrikterne, herunder fritids- og kulturtjenester, renovering af landsbyer og aktiviteter, der tager sigte på renovering og opgradering af landsbyers og landskabers kultur- og naturarv, er et væsentligt element i enhver indsats for at udnytte vækstpotentialet og fremme bæredygtigheden i landdistrikterne. Der bør derfor også ydes

støtte til operationer med dette formål, herunder adgang til informations- og kommunikationsteknologi og udvikling af hurtige og ultrahurtige bredbåndsnet. I tråd med disse målsætninger bør udviklingen af tjenester og infrastruktur, som fører til social inklusion og til at vende den sociale og økonomiske tilbagegang samt affolkningen af landområderne, fremmes. For at opnå størst mulig effektivitet af denne støtte bør de dækkede operationer gennemføres i overensstemmelse med eventuelle planer for udviklingen af kommuner og deres basale tjenesteydelser udarbejdet af en eller flere landkommuner. For at skabe synergier og forbedre samarbejdet bør operationerne også fremme forbindelserne mellem land og by, hvor det er relevant. Medlemsstaterne har mulighed for at give forrang til investeringer fra samfundsstyrede lokale udviklingspartnerskaber og til projekter, som forvaltes af lokalsamfundsorganisationer.

- (20) Skovbruget er uløseligt knyttet til udviklingen af landdistrikterne, og i støtten til bæredygtig og klimavenlig arealanvendelse bør også indgå skovarealudvikling og bæredygtig forvaltning af skovene. I programmeringsperioden 2007-2013 omfattede en række foranstaltninger flere forskellige typer støtte til skovbrugsinvesteringer og -forvaltning. Af forenklingshensyn og for at give støttemodtagerne mulighed for at udforme og gennemføre integrerede projekter med større merværdi, bør en enkelt foranstaltning omfatte alle former for støtte til skovbrugsinvesteringer og -forvaltning. Den foranstaltning bør dække udvidelse og forbedring af skovressourcerne gennem skovrejsning på landbrugsarealer og etablering af skovlandbrugssystemer, der kombinerer omfattende landbrug med skovbrugssystemer. Den bør også dække genopretningen af skove, der er blevet skadet ved brand eller andre naturkatastrofer og katastrofale hændelser, og andre relevante forebyggende foranstaltninger, investeringer i teknologier inden for skovbrug og forarbejdning, mobilisering og afsætning af skovprodukter, der tager sigte på at forbedre bedrifternes økonomiske og miljømæssige resultater for skovbrugere, og ikkeprofitable investeringer, der forbedrer økosystemerne og skovøkosystemernes klimatilpasningsevne og miljømæssige værdi. Støtten bør ikke skabe konkurrencefordrejning og bør være markedsneutral. Som følge heraf bør der indføres begrænsninger med hensyn til støttemodtagernes størrelse og retlige status. Forebyggende foranstaltninger mod brand bør iværksættes i områder, som af medlemsstaterne er klassificeret som middel eller høj brandrisiko. Alle forebyggende foranstaltninger bør indgå som led i en skovbeskyttelsesplan. For så vidt angår en foranstaltning, der iværksættes med henblik på genoprettelse af beskadigede skove, bør det anerkendes formelt af en videnskabelig offentlig organisation, at der er tale om en naturkatastrofen.

Foranstaltninger på skovbrugsområdet bør vedtages på baggrund af Unionens og medlemsstaternes på internationalt niveau afgivne løfter og bør baseres på

medlemsstaternes nationale eller regionale skovprogrammer eller tilsvarende instrumenter under hensyntagen til de tilsagn, der er indgået på ministerkonferencerne om beskyttelse af Europas skove. Støtten bør bidrage til gennemførelsen af EU's skovbrugsstrategi i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen "En ny EU-skovbrugsstrategi: for skove og den skovbaserede sektor".

- (21) Producentsammenslutninger og -organisationer hjælper landbrugere, der står sammen over for udfordringer, som f.eks. øget konkurrence og konsolidering af afsætningsmarkeder i forbindelse med afsætning af deres produkter, også på lokale markeder. Oprettelse af producentsammenslutninger og -organisationer bør derfor fremmes. For at sikre bedst mulig anvendelse af de begrænsede finansielle midler er det kun producent-sammenslutninger og -organisationer, der kan betragtes som SMV'er, som bør modtage støtte. Medlemsstaterne har mulighed for at give forrang til producentsammenslutninger og -organisationer, som producerer kvalitetsprodukter, der er omfattet af foranstaltningen vedrørende kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer i nærværende forordning. For at sikre, at producentsammenslutningen eller -organisationen bliver et levedygtigt foretagende, bør der forelægges en forretningsplan for medlemsstaterne som en betingelse for at tilkende en producentsammenslutning eller -organisation støtte. For at undgå at yde driftsstøtte og for at bevare støttens tilskyndende rolle bør den maksimale varighed af støtten begrænses til fem år fra den dato, hvor producentsammenslutningen eller -organisationen blev anerkendt på grundlag af forretningsplanen.
- (22) Betalingerne til miljø- og klimavenligt landbrug bør fortsat spille en fremtrædende rolle, når det gælder fremhjelpling af en bæredygtig udvikling af landdistrikterne og imødekommelse af samfundets stigende behov for tjenester på miljøområdet. De bør yderligere tilskynde landbrugerne og andre arealforvaltere til at tjene samfundet som helhed ved indførelse eller fortsat anvendelse af landbrugspraksis, som bidrager til afbødning af og tilpasning til klimaforandringer og er forenelig med beskyttelse og forbedring af miljøet, landskabet og dets karakteristika, naturressourcerne og jordbunden og den genetiske diversitet. I den sammenhæng bør der udvises særlig opmærksomhed på bevarelse af genetiske ressourcer i landbruget og de yderligere behov for landbrugssystemer, som er af høj naturværdi. Betalingerne bør bidrage til at dække ekstraomkostninger og indkomstab som følge af de indgåede forpligtelser og bør kun dække forpligtelser, der er mere vidtgående end de relevante obligatoriske standarder og krav, i

overensstemmelse med "forureneren betaler -princippet". Medlemsstaterne bør også sikre, at betalinger til landbrugere ikke fører til dobbeltfinansiering i henhold til denne forordning og forordning (EU) nr. 1307/2013. I mange situationer øger de synergier, der hidrører fra fælles forpligtelser fra en gruppe af landbrugere, de miljø- og klimamæssige fordele. Men en fælles indsats omfatter yderligere transaktionsomkostninger, som bør opvejes tilstrækkeligt. For at sikre, at landbrugere og andre arealforvaltere er i stand til at gennemføre de forpligtelser, de har påtaget sig, korrekt, bør medlemsstaterne desuden bestræbe sig på at give dem de nødvendige færdigheder og den nødvendige viden.

Medlemsstaterne bør opretholde det indsatsniveau, der er opnået i programmeringsperioden 2007-2013, og bør afkræves at anvende mindst 30 % af det samlede bidrag fra ELFUL til hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne vedrørende modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer samt miljømæssige forhold. Anvendelsen af beløbet skal ske gennem betalinger vedrørende miljø- og klimavenligt landbrug og økologisk landbrug og betalinger til områder, der er konfronteret med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger, gennem betalinger til skovbrugsområdet, betalinger til Natura 2000-områder samt klima- og miljørelateret investeringsstøtte.

- (23) Betalingerne til landbrugere for omstillingen til eller vedligeholdelsen af økologisk landbrug bør tilskynde dem til at deltage i disse ordninger som svar på samfundets stigende behov for anvendelse af miljøvenlige landbrugsmetoder og høje standarder for dyrevelfærd. For at øge synergierne i biodiversiteten, bør der tilskyndes til foranstaltningen for økologisk landbrug, kollektive kontrakter eller samarbejde mellem landbrugere, hvis fordele er i stand til at dække større tilstødende områder. For at undgå, at landbrugere i stor stil vender tilbage til konventionelt landbrug, bør der gives støtte til både omlægnings- og vedligeholdelsesforanstaltninger. Betalingerne bør bidrage til at dække ekstra omkostninger og indkomsttab som følge af tilsagnet og bør kun omfatte forpligtelser, der er mere vidtgående end de relevante obligatoriske standarder og krav. Medlemsstaterne bør også sikre, at betalinger til landbrugere ikke fører til dobbeltfinansiering i henhold til denne forordning og forordning nr. 1307/2013. For at sikre en effektiv anvendelse af ELFUL-ressourcer bør støtten begrænses til aktive landbrugere i den i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013 anvendte betydning.

- (24) Der bør fortsat ydes støtte til landbrugere og skovbrugere for at hjælpe med at tackle specifikke ulemper i de

pågældende områder som følge af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF⁽¹⁾ og Rådets direktiv 92/43/EØF⁽²⁾ og med henblik på at bidrage til effektiv forvaltning af Natura 2000-områder. Støtten bør også stilles til rådighed for landbrugere med det formål at imødegå ulemper i vandløbsoplande som følge af gennemførelsen af vandrammedirektivet. Støtten bør være knyttet til de specifikke behov, der er beskrevet i programmet for udvikling af landdistrikterne, og som er mere vidtgående end de relevante obligatoriske standarder og krav. Medlemsstaterne bør også sikre, at betalinger til landbrugere ikke fører til dobbeltfinansiering i henhold til denne forordning og forordning nr. 1307/2013. Endvidere bør medlemsstaterne tage hensyn til de specifikke behov i Natura 2000-områderne ved den generelle udformning af deres programmer for udvikling af landdistrikterne.

- (25) Betalingerne til landbrugere i bjergområder og i andre områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger bør ved at fremme fortsat anvendelse af landbrugsarealer, bidrage til at bevare landskabet samt til at opretholde og fremme bæredygtige landbrugssystemer. For at sikre effektiviteten af denne støtte bør betalingerne kompensere landbrugere for indkomsttab og supplerende omkostninger, der er forbundet med det pågældende områdes ulemper. For at sikre en effektiv anvendelse af ELFUL-ressourcer bør støtten begrænses til aktive landbrugere i den i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013 anvendte betydning.
- (26) For at sikre en effektiv anvendelse af EU-midler og ligebehandling for landbrugere i hele EU bør bjergområder og områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger defineres efter objektive kriterier. I tilfælde af områder med naturbetingede begrænsninger bør disse kriterier være biofysiske og baseret på solid videnskabelig dokumentation. Der bør vedtages overgangsordninger for at lette udfasningen af betalinger i områder, der som følge af anvendelsen af disse kriterier ikke længere betragtes som områder med naturbetingede begrænsninger.
- (27) Gennem støtte til landbrugere, som forpligter sig til at indføre normer for husdyrhold, der er mere vidtgående end de relevante obligatoriske normer, bør landbrugere fortsat tilskyndes til at indføre høje dyrevelfærdsnormer. For at sikre en effektiv anvendelse af ELFUL-ressourcer bør støtten begrænses til aktive landbrugere, jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

(28) Der bør fortsat ydes betalinger til skovbrugere, som yder miljøvenlige eller klimavenlige skovbevarende tjenester ved at forpligte sig til at øge biodiversiteten, bevare skov-økosystemer af høj værdi, forbedre deres potentiale til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer og styrke skovens beskyttende rolle med hensyn til jorderosion, vedligeholdelse af vandressourcer og naturkatastrofer. I den sammenhæng bør der udvises særlig opmærksomhed på bevarelse og fremme af skovgenetiske ressourcer. Der bør ydes betalinger for miljømæssige forpligtelser vedrørende skovene, som er mere vidtgående end de relevante obligatoriske standarder, som er fastsat i den nationale ret.

(29) I programmeringsperioden 2007-2013 var den eneste type samarbejde, som udtrykkelig blev støttet under politikken for udvikling af landdistrikterne, samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren. Det er stadig nødvendigt med støtte til denne type samarbejde, men støtten bør tilpasses, således at den bedre opfylder videnskabsøkonomiens krav. I denne forbindelse bør der være mulighed for, at projekter fra en enkelt aktør kan finansieres under denne foranstaltning, såfremt de opnåede resultater udbredes med henblik på at nå målet om formidle nye fremgangsmåder, processer eller produkter. Desuden er det blevet klart, at støtte til flere forskellige typer samarbejde med en bredere vifte af støttemodtagere, fra mindre til større aktører, kan bidrage til at nå målene for politikken for udvikling af landdistrikterne ved at hjælpe aktørerne i landdistrikterne med at overvinde de økonomiske, miljømæssige og andre ulemper ved opsplitning. Denne foranstaltning bør således udvides. Støtte til små aktører til at tilrettelægge fælles arbejdsprocesser og dele faciliteter og ressourcer bør hjælpe dem med at blive økonomisk levedygtige på trods af deres ringe størrelse. Støtte til horisontalt og vertikalt samarbejde mellem aktører i forsyningskæden samt til salgsmæssig fremstød i en lokal sammenhæng bør fremme en økonomisk rationel udvikling af korte forsyningskæder, lokale markeder og lokale fødekæder. Støtte til fælles tilgange til miljøprojekter og praksis bør kunne bidrage til at skabe større og mere konsekvente miljø- og klimamæssige fordele, end dem, der kan komme fra individuelle aktører, der handler uden henvisning til andre (f.eks. gennem praksis på større ubrudte arealer), kan levere.

Støtte bør ydes i forskellige former. Klynger og netværk er særlig relevante for udveksling af ekspertise samt udvikling af nye og særlige former for ekspertise, tjenester og produkter. Pilotprojekter er vigtige redskaber til afprøvning af kommerciel anvendelse af teknologier,

teknikker og praksis i forskellige sammenhænge og tilpasning af dem, når det er nødvendigt. Operationelle grupper er et centralt element i det europæiske innovationspartnerskab ("EIP") for landbrugets produktivitet og bæredygtighed. Et andet vigtigt redskab er lokale udviklingsstrategier, der opererer uden for rammerne af lokaludviklingen under Leader – mellem offentlige og private aktører fra by- og landområder. I modsætning til Leader-metoden er det muligt for sådanne partnerskaber og strategier at være begrænset til en enkelt sektor eller forholdsvis specifikke udviklingsmål, herunder de ovenfor nævnte. Medlemsstaterne har mulighed for at give forrang til samarbejde mellem enheder, der omfatter primærproducenter. Brancheorganisationer bør også være berettigede til støtte under denne foranstaltning. Sådant støtte bør begrænses til en periode på syv år undtagen for kollektive miljø- og klimaforanstaltninger i behørigt begrundede tilfælde.

(30) Landbrugere udsættes i dag for stadig større økonomiske og miljømæssige risici som følge af klimaforandringer og øgede prisudsving. I denne forbindelse har den effektive forvaltning af risici en stigende betydning for landbrugere. Som en konsekvens heraf bør der oprettes en risikostyringsforanstaltning for at bistå landbrugere med at tackle de hyppigst forekommende risici for dem. Denne foranstaltning bør derfor hjælpe landbrugere med at dække de præmier, de betaler for afgrøde-, dyre- og planteforsikring samt hjælpe med oprettelse af gensidige fonde, og den erstatning, som disse fonde betaler til landbrugere for tab lidt som følge af ugunstige vejrforhold, udbrud af dyre- og plantesygdomme, skadedyrsangreb eller miljøhændelser. Den bør også omfatte et indkomststabiliseringsredskab i form af en gensidig fond til støtte for de landbrugere, som står over for en alvorlig nedgang i deres indkomst. For at sikre landbrugere modtager ligebehandling i hele Unionen og for at sikre, at konkurrencen ikke forrejes, og at Unionens internationale forpligtelser overholdes, bør der fastsættes særlige betingelser for tildeling af støtte i henhold til disse foranstaltninger. For at sikre en effektiv anvendelse af ELFUL-ressourcer bør støtten begrænses til aktive landbrugere i den i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013 anvendte betydning.

(31) Leadermetoden til lokaludvikling har i en årrække bevist sin effektivitet i forbindelse med fremme af udviklingen af landdistrikterne gennem fuld hensyntagen til de tværsektorielle behov for en endogen landdistriktsudvikling gennem sin bottom-up-tilgang. Leader bør derfor videreføres i fremtiden, og dens anvendelse bør fortsat være obligatorisk for programmer for udvikling af landdistrikterne på nationalt og/eller regionalt niveau.

- (32) Støtte til lokaludvikling under Leader fra ELFUL bør også omfatte interterritoriale samarbejdsprojekter mellem sammenslutninger i en medlemsstat eller tværnationale samarbejdsprojekter mellem sammenslutninger i forskellige medlemsstater eller samarbejdsprojekter mellem sammenslutninger i medlemsstaterne og i tredjelande.
- (33) For at gøre det muligt for partnere i landdistrikter, der endnu ikke anvender Leader, at afprøve og forberede sig på konstruktionen og gennemførelsen af en lokal udviklingsstrategi, bør finansieringen også omfatte et "Leader-opstartssæt". Støtte bør ikke være betinget af indgivelsen af en lokal udviklingsstrategi.
- (34) Investeringer er fælles for mange foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i henhold til denne forordning og kan vedrøre operationer af meget forskellig karakter. For at sikre klarhed i gennemførelsen af disse operationer bør der fastlægges visse fælles regler for alle investeringer. Disse fælles regler bør definere de former for udgifter, der kan betragtes som værende investeringsudgifter, og ør sikre, at kun de investeringer, der skaber ny værdi i landbruget, kan modtage støtte. For at lette gennemførelsen af investeringsprojekter bør medlemsstaterne have mulighed for at udbetale forskud. For at sikre en effektiv, retfærdig og bæredygtig virkning af bistanden fra ELFUL bør der fastsættes visse regler for at sikre, at investeringer vedrørende operationer får varig virkning, og at støtte fra ELFUL ikke anvendes til at fordreje konkurrencen.
- (35) Det bør være muligt for ELFUL at støtte investeringer i kunstvanding, der giver økonomiske og miljømæssige fordele, under forudsætning af, at den pågældende kunstvandings bæredygtighed er sikret. Som konsekvens heraf bør der i hvert tilfælde kun ydes støtte, hvis der er etableret en vandområdeplan for det pågældende område, jf. kravet i vandrammedirektivet, og hvis der allerede forefindes måling af vandanvendelse på investeringsniveau eller som en del af investeringen. Investeringer i forbedringer af eksisterende kunstvandingsinfrastrukturer eller -udstyr bør medføre en minimumsforøgelse i form af vandeffektiviteten, udtrykt som en potentiel vandbesparelse. Hvis det vandområde, som investeringen vedrører, som fastsat i den analytiske ramme, som fastlægges i vandrammedirektivet, er under belastning som følge af årsager, der er knyttet til vandmængden, bør halvdelen af forøgelsen i form af vandeffektiviteten omsættes til en faktisk reduktion af vandforbruget i forbindelse med den investering, som har modtaget støtte, med henblik på at reducere belastningen af det pågældende vandområde. Der bør fastlægges visse tilfælde, hvor det af hensyn til kravene til potentielle eller effektive vandbesparelser ikke er muligt eller nødvendigt for at finde anvendelse, herunder de tilfælde, der vedrører investeringer i genvinding eller genbrug af vand. Ud over støtte til investeringer i forbedringer af eksisterende udstyr bør det fastsættes, at ELFUL kan støtte investeringer i ny kunstvanding afhængigt af resultaterne af den miljømæssige analyse. Med visse undtagelser bør der imidlertid ikke ydes støtte til ny kunstvanding, hvis det berørte vandområde allerede er under belastning, i lyset af den meget høj risiko for, at ydelsen af støtte i sådanne tilfælde kan forværre eksisterende miljøproblemer.
- (36) Visse arealrelaterede foranstaltninger i henhold til denne forordning kræver, at modtagerne giver tilsagn om forpligtelser i mindst fem år. I denne periode er det muligt, at der kan forekomme ændringer i enten bedriften eller støttomodtagerens situation. Der bør derfor fastsættes bestemmelser for at fastlægge, hvad der burde ske i sådanne tilfælde.
- (37) Visse foranstaltninger i henhold til denne forordning betinger støttetildeling af, at modtagerne påtager sig forpligtelser, der går videre end et relevant udgangsniveau defineret i form af obligatoriske standarder eller krav. I lyset af eventuelle ændringer i retten i den pågældende periode af de forpligtelser, som medfører ændringen af udgangsniveauet, bør der foretages en revision af de pågældende kontrakter for at sikre, at denne betingelse fortsat overholdes.
- (38) For at sikre, at de finansielle midler til udvikling af landdistrikterne anvendes på den bedst mulige måde, og for at målrette foranstaltninger under programmerne for udvikling af landdistrikterne i overensstemmelse med EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne, og for at sikre ligebehandling af ansøgerne, bør medlemsstaterne fastlægge kriterier for udvælgelsen af projekter. Undtagelser fra denne regel bør kun gælde betalinger under foranstaltninger vedrørende miljø- og klimavenligt landbrug, økologisk landbrug, Natura 2000 og vandrammedirektivet, områder, der er konfronteret med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger, dyrevelfærd, miljø- og klimavenlige skovbrugstjenesteydelser samt foranstaltninger vedrørende risikostyring. Ved anvendelsen af udvælgelseskriterierne bør der tages hensyn til operationens størrelse i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.
- (39) ELFUL bør yde støtte via teknisk bistand til gennemførelse af programmer for udvikling af landdistrikterne, herunder omkostningerne til beskyttelse af symboler og forkortelser, der er knyttet til EU's kvalitetsordninger for deltagelse, i hvilke der kan ydes støtte i henhold til denne forordning, og medlemsstaternes omkostninger til afgrænsning af områder med naturbetingede begrænsninger.

- (40) Det er bevist, at netværkssamarbejde mellem nationale netværk, organisationer og administrationer, der er involveret i de forskellige faser af programgennemførelsen, som tilrettelægges i forbindelse med det europæiske netværk for landdistriktsudvikling, er i stand til at spille en meget vigtig rolle i forhold til at forbedre kvaliteten af programmerne for udvikling af landdistrikterne ved i højere grad at inddrage aktørerne i forvaltningen af udvikling af landdistrikterne samt ved at informere den brede offentlighed om fordelene. Det bør derfor finansieres som led i teknisk bistand på EU-plan. For at tage hensyn til de særlige evalueringsbehov bør der oprettes en europæisk evalueringskapacitet for udvikling af landdistrikterne som en del af det europæiske netværk for landdistriktsudvikling for at samle alle aktører i evalueringsaktiviteter og dermed lette udvekslingen af ekspertise på området.
- (41) EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed bør bidrage til virkeliggørelsen af Europa 2020-målene om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Det er vigtigt, at det samler alle relevante aktører på EU-plan og nationalt og regionalt niveau og præsenterer nye idéer for medlemsstaterne om, hvordan man kan strømline, forenkle og forbedre koordineringen af eksisterende instrumenter og initiativer og om nødvendigt supplere dem med nye foranstaltninger.
- (42) For at bidrage til opfyldelsen af målsætningerne i EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed bør der oprettes et EIP-netværk for at skabe et netværk for operationelle grupper, rådgivningstjenester og forskere, der er involveret i gennemførelsen af operationer, der tager sigte på innovation i landbruget. Det bør finansieres som led i den tekniske bistand på EU-plan.
- (43) Medlemsstaterne bør forbeholde en del af det samlede beløb for hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne, som er afsat til teknisk bistand, med henblik på at finansiere oprettelse og drift af et nationalt landdistriktsnetværk, der samler organisationer og administrationer, som er involveret i udvikling af landdistrikterne, herunder EIP, med det formål at øge deres deltagelse i gennemførelsen af programmet og forbedre kvaliteten af programmerne for udvikling af landdistrikterne. Til dette formål bør nationale landdistriktsnetværk udarbejde og gennemføre en handlingsplan.
- (44) Programmer for udvikling af landdistrikterne bør indeholde innovative foranstaltninger, der fremmer en ressourceeffektiv og produktiv landbrugssektor med lave emissioner med støtte fra EIP for produktivitet og bæredygtighed i landbruget. EIP bør sigte mod at fremme en hurtigere og mere omfattende gennemførelse af innovative løsninger i praksis. EIP bør skabe merværdi ved at styrke anvendelsen og effektiviteten af innovationsrelaterede instrumenter og øge synergiene mellem dem. EIP bør udfylde huller ved at sammenknytte forskning og praktisk landbrug bedre.
- (45) Gennemførelsen af innovative projekter i forbindelse med EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed bør foretages af operationelle grupper, der samler landbrugere, skovforvaltere, landdistrikter, forskerne, ngo'ers rådgivere, virksomheder og andre aktører, der er berørt af innovation i landbrugssektoren. For at sikre, at resultaterne af sådanne projekter kommer sektoren som helhed til gode, bør disse resultater på området for innovation og udveksling af viden inden for EU og med tredjelande formidles.
- (46) Der bør indføres bestemmelser, således at der kan fastsættes et beløb for Unionens støtte til udvikling af landdistrikterne under denne forordning for perioden 1. januar 2014 til 31. december 2020, i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020. De disponible bevillinger bør indekseres med en fast procentsats med henblik på programmeringen.
- (47) For at lette forvaltningen af ELFUL-midlerne bør et fælles bidrag for støtte fra ELFUL til programmeringen af udviklingen af landdistrikterne fastsættes i forhold til de offentlige udgifter i medlemsstaterne. For at tage hensyn til deres særlige betydning eller karakter bør der fastsættes specifikke bidrag i forhold til visse typer operationer. For at afbøde de særlige problemer som følge af udviklingsniveauet, den afsides beliggenhed og ø-karakter bør der fastsættes en passende ELFUL-bidragssats for de mindre udviklede regioner, regionerne i den yderste periferi som omhandlet i TEUF og de mindre øer i Det Ægæiske Hav såvel som overgangsregioner.
- (48) Medlemsstaterne bør tage alle nødvendige skridt for at sikre, at alle foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne kan verificeres og kontrolleres, herunder indføre egnede bestemmelser. Til dette formål bør forvaltningsmyndigheden og betalingsorganet give en forhåndsvurdering og forpligte sig til at vurdere foranstaltninger i hele programmets gennemførelsesperiode. Foranstaltninger, der ikke overholder denne betingelse, bør justeres.
- (49) Kommissionen og medlemsstaterne bør tage alle nødvendige skridt med henblik på at sikre en effektiv forvaltning af programmer til udvikling af landdistrikterne. I den forbindelse bør Kommissionen udføre passende foranstaltninger og en passende kontrol, og medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger med det formål at garantere et forsvarlige og velfungerende forvaltnings-systemer.

- (50) En enkelt forvaltningsmyndighed bør være ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af hvert program for udvikling af landdistrikterne. Dens opgaver bør præciseres nærmere i denne forordning. Forvaltningsmyndigheden bør kunne uddelegere en del af sine opgaver, mens den forbliver ansvarlig for en effektiv og korrekt forvaltning. Når et program for udvikling af landdistrikterne indeholder tematiske delprogrammer, bør forvaltningsmyndigheden kunne udpege et andet organ til at varetage forvaltningen og gennemførelsen af dette delprogram i forhold til de finansielle tildelinger, der er udpeget hertil i programmet, samtidig med at der sikres en sund finansiel forvaltning af disse programdele. Hvis en medlemsstat skal forvalte mere end et program, kan der etableres et koordineringsorgan for at sikre sammenhængen.
- (51) Hvert program for udvikling af landdistrikterne bør være underlagt regelmæssig overvågning af programgennemførelsen og fremskridtene med hensyn til at nå programets mål. Da arbejdet med at demonstrere og forbedre virkningen og effektiviteten af foranstaltningerne under ELFUL også afhænger af en bedre evaluering under udarbejdelsen, gennemførelsen og afslutningen af et program, bør Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab etablere et overvågnings- og evalueringssystem med henblik på at demonstrere fremskridtene og vurdere virkningerne og effektiviteten af gennemførelsen af politikken for udvikling af landdistrikterne.
- (52) For at sikre, at oplysningerne kan aggregeres på EU-niveau, bør overvågnings- og evalueringssystemet omfatte et sæt fælles indikatorer. Vigtige oplysninger om gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne bør registreres og vedligeholdes elektronisk som et middel til at fremme aggregering af data. Modtagerne bør derfor forpligtes til at fremlægge det nødvendige minimum af oplysninger, der er nødvendige for overvågningen og evalueringen.
- (53) Ansvar for overvågningen af programmet bør deles mellem forvaltningsmyndigheden og et overvågningsudvalg nedsat til dette formål. Overvågningsudvalget bør være ansvarlig for at overvåge effektiviteten i gennemførelsen af programmet. Derfor bør dets ansvarsområder fastlægges.
- (54) Overvågningen af programmet bør omfatte udarbejdelse af en årlig gennemførelsesrapport, der sendes til Kommissionen.
- (55) For at forbedre dets kvalitet og demonstrere dets resultater, bør hvert program for udvikling af landdistrikterne være underlagt evaluering.
- (56) Artikel 107, 108 og 109 i TEUF bør anvendes på støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne under denne forordning. I betragtning af landbrugssektorens særlige karakter bør TEUF-bestemmelserne dog ikke finde anvendelse på foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne vedrørende operationer, der er omfattet af artikel 42 i TEUF, og som udføres i henhold til og i overensstemmelse med denne forordning, eller på betalinger fra medlemsstaterne, som har til formål at yde supplerende national støtte til operationer til udvikling af landdistrikterne, hvortil der ydes støtte fra Unionen, og som er omfattet af artikel 42 i TEUF.
- (57) Med henblik på at sikre sammenhængen med de foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der er berettiget til EU-støtte, og for at forenkle procedurerne bør betalinger fra medlemsstaterne, som har til formål at yde supplerende national støtte til operationer til udvikling af landdistrikterne, hvortil EU yder støtte, og som falder inden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF, desuden medtages i programmet for udvikling af landdistrikterne til vurdering og godkendelse i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. For at sikre, at supplerende national finansiering ikke gennemføres, medmindre den er blevet godkendt af Kommissionen, bør den pågældende medlemsstat være forhindret i at gennemføre den foreslåede yderligere finansiering af udvikling af landdistrikterne, inden den er godkendt. Betalinger fra medlemsstaterne, som har til formål at yde supplerende national støtte til operationer til udvikling af landdistrikterne, hvortil EU yder støtte, og som ikke er omfattet af artikel 42 i TEUF, bør meddeles Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF, medmindre de er omfattet af en forordning, der er vedtaget i henhold til Rådets forordning nr. 994/98⁽¹⁾, og medlemsstater bør være forhindret i at gennemføre dem, inden den meddelelsesprocedure har ført til Kommissionens endelige godkendelse.
- (58) Der bør etableres et elektronisk informationssystem for at sikre en effektiv og sikker udveksling af data af fælles interesse og for at registrere, vedligeholde og forvalte vigtige oplysninger og rapportere om overvågningen og evalueringen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1).

- (59) EU-retten om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾, bør finde anvendelse.
- (60) Med henblik på at udbygge eller ændre visse ikkevæsentlige elementer af denne forordning bør Kommissionen i henhold til artikel 290 i TEUF tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (61) Disse beføjelser bør omfatte: betingelserne for, at en juridisk person kan betragtes som en ung landbruger, og fastsættelsen af en henstandsperiode for erhvervelse af kvalifikationer, varigheden og indholdet af udvekslingsordninger inden for landbrug og skovbrug samt besøg på landbrugs- og skovbrugsbedrifter. De bør også omfatte de specifikke EU-ordninger, som omfattes af artikel 17, stk. 1, litra a), og karakteristika for producent-sammenslutninger og typer af aktioner, der kan modtage støtte i henhold til artikel 17, stk. 2, samt fastlæggelse af betingelser til forebyggelse af konkurrenceforvridning og forskelsbehandling i forhold til produkter og til udelukkelse fra støtte for kommercielle mærkevarer.
- (62) Disse beføjelser bør endvidere omfatte: minimumsindholdet af forretningsplaner og kriterier, som medlemsstaterne skal anvende ved fastlæggelsen af de i artikel 19, stk. 4, omhandlede tærskler; definition af og miljømæssige minimumskrav for skovrejsning og etablering af skovområder; betingelserne vedrørende miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser til udbredelse af husdyrbrug, opdræt af lokale racer, der er i fare for at gå tabt for landbruget, eller bevarelse af plantegenetiske ressourcer, der er truet af genetisk erosion, samt definition af støtteberettigede operationer til bevarelse, bæredygtig brug og udvikling af genetiske ressourcer. De bør endvidere omfatte den beregningsmetode, der skal bruges for at undgå dobbeltfinansiering af de praksisser,
- der omhandles i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1307/2013 for så vidt angår miljø- og klimavenligt landbrug, økologisk landbrug, foranstaltninger efter Natura 2000 og foranstaltninger efter vandrammedirektivet; definition af de områder, hvor dyrevelfærdsstøtte indebærer strengere normer for produktionsmetoder; de typer operationer, der er støtteberettigede i forbindelse med bevarelse og fremme af skovgenetiske ressourcer; specificering af karakteristika for pilotprojekter, klynger, netværk, korte forsyningskæder og lokale markeder, der vil være støtteberettiget i henhold til samarbejdsforanstaltningen, samt betingelserne for tildeling af støtte til de typer operationer, der er opført i henhold til den foranstaltning.
- (63) Disse beføjelser bør endvidere omfatte: minimums- og maksimumsløbetiden for kommercielle lån til gensidige fonde i henhold til risikostyringsforanstaltningen i henhold til denne forordning; betingelserne for, at omkostninger i forbindelse med leasingkontrakter eller brugt udstyr kan betragtes som støtteberettigede investeringsudgifter, samt definitionen af typer af vedvarende energiinfrastrukturer, der er investeringsberettigede; betingelserne vedrørende omlægning eller justering af forpligtelser i henhold til foranstaltningerne i artikel 28, 29, 33 og 34 samt definition af andre situationer, hvor der ikke kræves tilbagebetaling af støtten. De bør endvidere omfatte: revisionen af de i bilag I fastsatte lofter; betingelserne for, hvordan støtte, der er godkendt af Kommissionen ved forordning (EF) nr. 1698/2005, kan integreres i den støtte, der ydes i henhold til denne forordning, herunder teknisk bistand og efterfølgende evalueringer for at lette overgangen fra det system, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1698/2005, til det system, der etableres ved denne forordning. For at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelsestraktat bør disse retsakter for Kroatien også omfatte overgangen fra støtte til udvikling af landdistrikterne i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 ⁽³⁾, hvor det er nødvendigt.
- (64) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende indholdet af programmer for udvikling af landdistrikterne og nationale rammer, godkendelse af programmer og af programændringer, procedurer og tidsplaner for godkendelse af programmer, procedurer og tidsplaner for godkendelse af ændringer i programmer og nationale rammer, herunder deres ikrafttræden og indgivelseshyppighed, regler for betalingsmetoder for deltageres udgifter til vidensoverførsel og informationsaktioner, særlige betingelser for gennemførelsen af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, strukturen og driften af netværk, der er oprettet ved denne forordning, kravene om information og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) (EUT L 170 af 29.6.2007, s. 1).

offentlig omtale, vedtagelse af overvågnings- og evalueringssystemet og regler for driften af informationssystemet, og reglerne for forelæggelsen af de årlige gennemførelsesrapporter. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.

- (65) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt og har den 14. december 2011 vedtaget en udtalelse ⁽²⁾.
- (66) Som følge af at det haster med at forberede en smidig gennemførelse af de planlagte foranstaltninger, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (67) Den nye støtteordning, der er fastsat i denne forordning, afløser den støtteordning, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1698/2005. Forordning (EF) nr. 1698/2005 bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅL OG STRATEGI

KAPITEL I

Genstand og definitioner

Artikel 1

Genstand

1. I denne forordning fastlægges generelle regler, der gælder for EU-støtte til udvikling af landdistrikterne finansieret gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne ("ELFUL") og oprettet ved forordning (EU) nr. 1306/2013. Den opstiller de mål, som politikken for udvikling af landdistrikterne skal bidrage til, og de relevante EU-prioriteter for udvikling af landdistrikterne. Den opriklarer de strategiske rammer for politikken for udvikling af landdistrikterne og definerer de foranstaltninger, der skal vedtages for at gennemføre politikken for udvikling af landdistrikterne. Herudover fastsætter den regler om programmering, netværksamarbejde, forvaltning, overvågning og evaluering på grundlag af en ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne og Kommissionen og regler for at sikre koordinationen af ELFUL med andre EU-instrumenter.

2. Denne forordning supplerer bestemmelserne i del 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT C 35 af 9.2.2012 s. 1.

⁽³⁾ Europa-parlamentets og rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006. (Se side 549 i denne EUT).

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning finder definitionerne af "program", "operation", "støttemodtager", "samfundsstyret lokal udviklingsstrategi", "offentlige udgifter", "SMV'er", "fuldført operation" og "finansielle instrumenter" som fastsat eller omhandlet i artikel 2 og af "mindre udviklede regioner" og "overgangsregioner" som fastsat i artikel 90, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1303/2013 anvendelse.

Desuden forstås ved:

- a) "programmering": processen med tilrettelæggelse, vedtagelse af beslutninger og fordeling af finansielle midler i flere faser i samarbejde med partnere for over en flerårig periode at gennemføre en fælles indsats fra Unionen og medlemsstaterne for at realisere EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne
- b) "region": en regional enhed svarende til niveau I eller II i nomenklaturen for regionale enheder (NUTS-niveau I og II), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 ⁽⁴⁾
- c) "foranstaltning": et sæt operationer, der bidrager til en eller flere af EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne
- d) "støttesats": andelen af offentligt bidrag til en operation
- e) "transaktionsomkostninger": yderligere omkostninger knyttet til opfyldelse af en forpligtelse, men ikke direkte knyttet til dens gennemførelse eller ikke indeholdt i de omkostninger eller det indkomststab, som erstattes direkte, og som kan beregnes på grundlag af standardomkostninger
- f) "landbrugsareal": areal, der er udlagt som agerjord, permanent græsareal og permanente græsningsarealer eller areal med permanente afgrøder, som defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013
- g) "økonomiske tab": ekstraomkostninger, som en landbruger påføres som følge af ekstraordinære foranstaltninger, landbrugerens træffer for at begrænse leverancerne til markedet eller omfattende produktionstab
- h) "ugunstige vejrforhold": vejrforhold, såsom frost, storme og haglbyger, is, kraftig regn eller alvorlig tørke, som kan sidestilles med en naturkatastrofe

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

- i) "dyresygdomme": sygdomme, der er opført på den liste over dyresygdomme, som Verdensorganisationen for Dyrer sundhed har udarbejdet, eller i bilaget til Rådets beslutning 2009/470/EF⁽¹⁾
- j) "miljøhændelse": en specifik forekomst af forurening, forgiftning eller forringelse af miljøkvaliteten, som er i forbindelse med en specifik hændelse og er af begrænset geografisk omfang; men omfatter dog ikke generelle miljørisici, der ikke er forbundet med en specifik hændelse som f.eks. klimaforandringer eller luftforurening
- k) "naturkatastrofe": en naturligt forekommende hændelse af en biotisk eller abiotisk art, som fører til betydelige forstyrrelser i landbrugsproduktionssystemer eller skovstrukturer og med tiden forårsager betydelig økonomisk skade for landbrugs- eller skovbrugssektorerne
- l) "katastrofal hændelse": en uforudset hændelse af biotisk eller abiotisk art forårsaget af menneskelig aktivitet, som fører til betydelige forstyrrelser i landbrugsproduktionssystemer eller skovstrukturer og på sigt forårsager betydelig økonomisk skade for landbrugs- eller skovbrugssektoren
- m) "kort forsyningskæde": forsyningskæde med et begrænset antal økonomiske aktører, der beskæftiger sig med samarbejde, lokal økonomisk udvikling og nære geografiske og sociale forbindelser mellem producenter, forarbejdningsvirksomheder og forbrugere
- n) "ung landbruger": landbruger, som er højst 40 år på det tidspunkt, hvor ansøgningen indsendes, har tilstrækkelige faglige kvalifikationer og kompetencer, og som for første gang etablerer sig på den landbrugsbedrift som driftsleder
- o) "tematiske mål": de tematiske mål, der er defineret i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1303/2013
- p) "fælles strategisk ramme" ("FSR"): den fælles strategiske ramme, der henvises til i artikel 10 i forordning (EU) nr. 1303/2013
- q) "klynge": en gruppe af selvstændige virksomheder, herunder nyoprettede virksomheder, små, mellemstore og store virksomheder samt rådgivende organer og/eller forskningsinstitutioner, som skal stimulere økonomiske og innovative aktiviteter ved at fremme et intensivt samspil, deling af faciliteter og udveksling af viden og ekspertise samt ved at bidrage til vidensoverførsel, netværkssamarbejde og informationsformidling mellem virksomhederne i klyngen

- r) "skov": et landområde på over 0,5 ha bevokset med træer af en højde på over 5 m og med en kronedækningsgrad på mindst 10 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten, og omfatter ikke landområder, der hovedsagelig anvendes til landbrugsmæssige eller bymæssige formål, jf. dog stk. 2.

2. En medlemsstat eller en region kan vælge at anvende en anden definition af "skov", end den i stk. 1, litra r,) omhandlede, som er baseret på gældende national ret eller et eksisterende nationalt registreringssystem. Medlemsstaterne eller regionerne angiver en sådan definition i programmet for udvikling af landdistrikterne.

3. For at sikre en sammenhængende tilgang i behandlingen af de støtteberettigede og tage højde for behovet for en tilpasningsperiode med hensyn til definitionen af ung landbruger i stk. 1, litra u), tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 vedrørende betingelserne for, at en juridisk person kan betragtes som en ung landbruger, og fastsættelse af en henstandsperiode for erhvervelse af faglige kvalifikationer.

KAPITEL II

Mission, mål og prioriteter

Artikel 3

Mission

ELFUL bidrager til Europa 2020-strategien ved at fremme en bæredygtig udvikling af landdistrikterne i hele Unionen som supplement til de andre instrumenter i den fælles landbrugs- politik, samhørighedspolitikken og den fælles fiskeripolitik. Den bidrager til udviklingen af en EU-landbrugssektor, der er mere territorialt og miljømæssigt afbalanceret, klimavenlig, resistent og konkurrenceedygtig og innovativ. Den skal også bidrage til udviklingen af landdistrikterne.

Artikel 4

Mål

Inden for de overordnede rammer af den fælles landbrugspolitik bidrager støtte til udvikling af landdistrikterne, herunder til aktiviteter inden for fødevarer- og nonfoodsektoren og inden for skovbrug, til at opfylde følgende mål:

- a) fremme af landbrugets konkurrenceevne
- b) sikring af bæredygtig forvaltning af naturressourcer og klimatiltag
- c) opnåelse af en afbalanceret territorial udvikling af økonomien og samfundene i landdistrikterne, herunder skabelse og opretholdelse af beskæftigelse.

⁽¹⁾ Rådets beslutning 2009/470/EF af 25. maj 2009 om visse udgifter på veterinærområdet (EUT L 155 af 18.6.2009, s. 30).

Artikel 5

EU-prioriteter for udvikling af landdistrikterne

Virkeliggørelsen af målene for udvikling af landdistrikterne, som bidrager til Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, følges gennem følgende seks EU-prioriteter for udvikling af landdistrikterne, der afspejler de relevante tematiske mål i FSR:

- 1) fremme af vidensoverførsel og innovation inden for landbrug, skovbrug og landdistrikter med fokus på følgende områder:
 - a) fremme af innovation, samarbejde og udvikling af vidensbasen i landdistrikterne
 - b) styrkelse af forbindelserne mellem landbrug, fødevarerproduktion og skovbrug samt forskning og innovation, herunder med henblik på bedre miljøforvaltning og miljømæssige resultater
 - c) fremme af livslang læring og erhvervsuddannelse inden for landbrug og skovbrug
- 2) styrkelse af bedrifternes levedygtighed og konkurrenceevne for alle typer landbrug i alle regioner og fremme af innovative landbrugsteknologier og den bæredygtige forvaltning af skove med fokus på følgende områder:
 - a) forbedring af alle landbrugs økonomiske resultater og lettelse af omstruktureringen og moderniseringen af bedrifter, navnlig med henblik på at øge markedsdeltagelsen og -orienteringen samt diversificeringen af landbruget
 - b) fremme af tilstrækkeligt kvalificerede landbrugeres adgang til landbrugssektoren og navnlig generationsfornyelsen
- 3) fremme af fødevarerædernes organisation, herunder behandling og afsætning af landbrugsprodukter, dyrevelfærd og risikostyring i landbruget med fokus på følgende områder:
 - a) forbedring af primærproducenters konkurrenceevne ved at integrere dem bedre i landbrugsfødevareræden ved hjælp af kvalitetsordninger, der tilfører landbrugsprodukterne merværdi, fremstød på lokale markeder og korte forsyningskredsløb, producentsammenslutninger og -organisationer og brancheorganisationer
- 4) genopretning, bevarelse og forbedring af økosystemer i tilknytning til landbruget og skovbruget med fokus på følgende områder:
 - a) genopretning, bevarelse og forbedring af biodiversiteten, bl.a. i Natura 2000-områder og i områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger, og af landbrug af høj naturværdi samt af de europæiske landskaber
 - b) bedre vandforvaltning, herunder forvaltning af gødningsstoffer og pesticider
 - c) forebyggelse af jorderosion og bedre forvaltning af jordbunden
- 5) fremme af ressourceeffektivitet og støtte til overgangen til en klimaresistent lavemissionsøkonomi i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren med fokus på følgende områder:
 - a) effektivitetsforbedringer i vandforbruget i landbruget
 - b) effektivitetsforbedringer i energiforbruget i landbruget og inden for forarbejdning af fødevarer
 - c) lettere levering og brug af vedvarende energikilder, biprodukter, affald og restprodukter og af andre nonfoodråmaterialer med henblik på bioøkonomien
 - d) reduktion af udledningen af drivhusgasser og ammoniak fra landbruget
 - e) fremme af kulstofopbevaring og -binding inden for landbrug og skovbrug
- 6) fremme af social integration, fattigdomsbekæmpelse og økonomisk udvikling i landdistrikterne med fokus på følgende områder:
 - a) fremme af diversificering, oprettelse og udvikling af små virksomheder samt jobskabelse
 - b) fremme af lokaludvikling i landdistrikterne
 - c) forbedring af adgangen til, brugen af og kvaliteten af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) i landdistrikterne.
- b) støtte til bedriftsrisikoforebyggelse og -styring

Alle disse prioriteter skal bidrage til de tværgående mål for innovation, miljø og modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer. Programmer kan, hvis det er begrundet, forholde sig til mindre end seks prioriteter på grundlag af en analyse af situationen med hensyn til styrke, svagheder, muligheder og trusler ("SWOT") og forhåndsevalueringen. Hvert program skal mindst omfatte fire prioriteter. Hvis en medlemsstat forelægger et nationalt program og et sæt regionale programmer, kan det nationale program omfatte færre end fire prioriteter.

Andre fokusområder kan inkluderes i programmer for at forfølge en af prioriteterne, hvis dette er begrundet og lader sig gøre.

AFSNIT II

PROGRAMMERING

KAPITEL I

Programmeringens indhold

Artikel 6

Programmer for udvikling af landdistrikterne

1. ELFUL's indsats i medlemsstaterne foregår via landdistriktsudviklingsprogrammer. Med disse programmer gennemføres en strategi med henblik på at opfylde EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne gennem en række foranstaltninger, der er fastlagt i afsnit III. Der vil blive ansøgt om støtte fra ELFUL til gennemførelse af prioriteterne for udvikling af landdistrikterne, der forfølges gennem EU-prioriteter.

2. En medlemsstat kan forelægge enten et samlet program for hele sit område eller et sæt regionale programmer. Alternativt, i behørigt begrundede tilfælde, kan den forelægge et nationalt program og et sæt regionale programmer. Hvis en medlemsstat forelægger et nationalt program og et sæt regionale programmer, skal foranstaltninger og/eller typer af operationer programmeres på enten nationalt plan eller regionalt plan, og der skal sikres sammenhæng mellem de nationale og regionale programmeres strategier.

3. Medlemsstater med regionale programmer kan også forelægge en national ramme til godkendelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, med fælles elementer for disse programmer uden separate budgetbevillinger.

Nationale rammer fra medlemsstater med regionale programmer kan også indeholde en tabel, der pr. region og pr. år sammenfatter det samlede bidrag fra ELFUL til den pågældende medlemsstat i hele programmeringsperioden.

Artikel 7

Tematiske delprogrammer

1. Med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne kan medlemsstaterne i

deres programmer for udvikling af landdistrikterne inkludere tematiske delprogrammer, som opfylder specifikke behov. Sådanne tematiske delprogrammer kan blandt andet vedrøre:

- a) unge landbrugere
- b) små bedrifter som omhandlet i artikel 19, stk. 2, tredje afsnit
- c) bjergområder, jf. artikel 32, stk. 2
- d) korte forsyningskæder
- e) kvinder i landdistrikterne
- f) modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer samt biodiversitet.

En vejledende liste over foranstaltninger og typer af operationer af særlig relevans for hvert tematisk delprogram er anført i bilag IV.

2. Tematiske delprogrammer kan også tage sigte på specifikke behov i forbindelse med omstruktureringen af landbrugssektorer med en betydelig indvirkning på udviklingen i et bestemt landdistrikt.

3. De støttesatser, der er fastsat i bilag II, kan forhøjes med yderligere 10 procentpoint for operationer, der støttes inden for rammerne af tematiske delprogrammer vedrørende små bedrifter og korte forsyningskæder, modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer samt biodiversitet. Når det drejer sig om unge landbrugere og bjergområder, kan de maksimale støttesatser forhøjes i overensstemmelse med bilag II. Den maksimale samlede støttesats må imidlertid ikke overstige 90 %.

Artikel 8

Indholdet af programmerne for udvikling af landdistrikterne

1. Foruden de elementer, der henvises til i artikel 27 i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal hvert program for udvikling af landdistrikterne omfatte:

- a) den forhåndsevaluering, der henvises til i artikel 55 i forordning (EU) nr. 1303/2013
- b) en SWOT-analyse af situationen og identifikation af behov, der skal tages op i det geografiske område, som er omfattet af programmet.

Analysen struktureres omkring EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne. Specifikke behov vedrørende miljø, modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer og innovation vurderes i lyset af alle EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne med henblik på at indkredse relevante svar på disse tre områder for hver prioritet

- c) en beskrivelse af strategien, som viser, at
- i) der fastsættes passende mål for hvert af de fokusområder i EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne, der er omfattet af programmet, på grundlag af fælles indikatorer, jf. artikel 69, og, om nødvendigt, programspecifikke indikatorer
 - ii) relevante kombinationer af foranstaltninger er udvalgt i relation til hvert af fokusområderne i EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne, der er omfattet af programmet, på grundlag af en sund interventionslogik understøttet af den forhåndsevaluering, der er omhandlet i litra a), og den analyse, der er omhandlet i litra b)
 - iii) tildelingen af finansielle midler til programforanstaltningerne skal være berettiget og hensigtsmæssig for at nå de fastlagte mål
 - iv) specifikke behov i forbindelse med specifikke forhold på regionalt eller subregionalt plan tages i betragtning og tages konkret op gennem passende udformede kombinationer af foranstaltninger eller tematiske delprogrammer
 - v) en passende tilgang til innovation med henblik på opfyldelse af EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne, herunder EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed, til miljø, herunder de specifikke behov i Natura 2000-områder, og til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer er integreret i programmet
 - vi) der er truffet foranstaltninger til at sikre rådighed over tilstrækkelig rådgivende kapacitet vedrørende de forskriftsmæssige krav og innovationsforanstaltningerne
- d) for hver forhåndsbetingelse, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 19 og bilag XI, afdeling II, til forordning (EU) nr. 1303/2013 for generelle forhåndsbetingelser og i overensstemmelse med bilag V til nærværende forordning, en vurdering af, hvilke forhåndsbetingelser der gælder for programmet, og hvilke der er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen og programmet. Hvis de gældende forhåndsbetingelser ikke opfyldes, skal programmet indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes, de ansvarlige organer og en tidsplan for sådanne foranstaltninger i overensstemmelse med resuméet, som er fremlagt i partnerskabsaftalen
- e) en beskrivelse af den resultatramme, der er udstukket med henblik på artikel 21 i forordning (EU) nr. 1303/2013
- f) en beskrivelse af hver af de udvalgte foranstaltninger
- g) den evalueringsplan, der henvises til i artikel 56 i forordning (EU) nr. 1303/2013. Medlemsstaterne tilvejebringer tilstrækkelige ressourcer til at løse de behov, der er blevet fastslået, og til at sikre korrekt overvågning og evaluering
- h) en finansieringsplan, der omfatter:
- i) en tabel over det samlede planlagte bidrag fra ELFUL pr. år, jf. artikel 58, stk. 4. Hvis det er relevant, skal denne tabel særskilt inden for det samlede ELFUL-bidrag vise bevillingerne til de mindre udviklede regioner og midler overført til ELFUL i medfør af artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013. Det planlagte årlige bidrag fra ELFUL skal være foreneligt med den flerårige finansielle ramme
 - ii) en tabel, der for hver foranstaltning, for hver type operation med en specifik bidragssats for ELFUL samt for teknisk bistand viser Unionens samlede planlagte bidrag og ELFUL's gældende bidragssats. Hvis det er relevant, skal denne tabel særskilt vise bidragssatsen for ELFUL til mindre udviklede regioner og til andre regioner
- i) en indikatorplan fordelt på fokusområder, som omfatter målene i artikel 8, stk. 1, litra c), nr. i), og de planlagte output og forventede udgifter for hver foranstaltning til udvikling af landdistrikterne udvalgt i relation til et tilhørende fokusområde
- j) hvis det er relevant, en tabel over yderligere national finansiering for hver foranstaltning, jf. artikel 82
- k) hvor det er relevant, en liste over støtteordninger, der er omfattet af artikel 81, stk. 1, og som skal anvendes til gennemførelsen af programmerne
- l) oplysninger om komplementariteten for programmerne for udvikling af landdistrikterne med foranstaltninger, der finansieres via den fælles landbrugspolitik's øvrige instrumenter og de europæiske struktur- og investeringsfonde
- m) en redegørelse for, hvordan programmet skal gennemføres, herunder:
- i) medlemsstatens udpegelse af alle de myndigheder, der er fastsat i artikel 65, stk. 2, og til orientering en sammenfattende beskrivelse af forvaltnings- og kontrolstrukturen
 - ii) en beskrivelse af tilsyns- og evalueringsprocedurerne og af overvågningsudvalgets sammensætning
 - iii) de bestemmelser, der skal garantere offentlig omtale af programmet, herunder gennem det nationale landdistriktsnetværk som omhandlet i artikel 54
 - iv) en beskrivelse af tilgangen til fastsættelse af principper med hensyn til fastlæggelsen af udvælgelseskriterier for operationer og lokale udviklingsstrategier, som tager hensyn til relevante mål; i denne forbindelse kan medlemsstaterne fastsætte, at der gives forrang til SMV'er med tilknytning til landbrugs- og skovbrugssektoren

- v) i forbindelse med lokaludvikling, hvor det er relevant, en beskrivelse af mekanismerne til sikring af sammenhængen mellem lokale udviklingsstrategier, "samarbejdsforanstaltningen", der er omhandlet i artikel 35, og foranstaltningen "basale servicefaciliteter og landsbyfornyelse i landdistrikterne", der er omhandlet i artikel 20, herunder forbindelserne mellem by og land
- n) de foranstaltninger, der er truffet for at inddrage de partnere, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) nr. 1303/2013 og en sammenfatning af resultaterne af høringerne af partnerne
- o) hvis det er relevant, det nationale landdistriktsnetværks struktur, der er omhandlet i artikel 54, stk. 3, og bestemmelserne om dets forvaltning, som skal danne grundlag for dets årlige handlingsplaner.

2. Når tematiske delprogrammer indgår i et program for udvikling af landdistrikterne, skal de enkelte delprogrammer omfatte:

- a) en specifik analyse af situationen på grundlag af SWOT-metoden og identificering af de behov, der skal behandles af delprogrammet
- b) specifikke mål på delprogramniveau og en række foranstaltninger, der er baseret på en grundig redegørelse for interventionslogikken for delprogrammet, herunder en vurdering af de forventede bidrag fra de valgte foranstaltninger med henblik på at nå målene
- c) en særskilt specifik indikatorplan med planlagte output og planlagte udgifter for hver foranstaltning til udvikling af landdistrikterne udvalgt i relation til et tilhørende fokusområde.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger regler for præsentationen af de elementer, der er beskrevet i stk. 1 og 2, i programmerne for udvikling af landdistrikterne og regler for indholdet af de nationale rammer, der omhandles i artikel 6, stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 84.

KAPITEL II

Udarbejdelse, godkendelse og ændring af programmerne for udvikling af landdistrikterne

Artikel 9

Forhåndsbetingselser

Ud over de generelle forhåndsbetingselser, der omhandles i bilag XI, afdeling II, til forordning (EU) nr. 1303/2013 finder de forhåndsbetingselser, der omhandles i bilag V til denne forordning anvendelse for ELFUL-programmeringen, hvis de er relevante og anvendelige for de specifikke mål, der er omfattet af prioriteterne i programmet.

Artikel 10

Godkendelse af programmerne for udvikling af landdistrikterne

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen et forslag til hvert landdistriktsudviklingsprogram med de i artikel 8 omhandlede oplysninger.

2. Hvert program for udvikling af landdistrikterne godkendes af Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt.

Artikel 11

Ændring af programmerne for udvikling af landdistrikterne

Medlemsstaternes anmodninger om ændringer i programmerne godkendes i overensstemmelse med følgende procedurer:

a) Kommissionen træffer ved gennemførelsesretsakter beslutning om anmodninger om ændring af programmer, som vedrører:

i) en ændring i programmets strategi gennem en ændring på mere end 50 % i den kvantificerede målværdi, der er tilknyttet et fokusområde

ii) ændringer i ELFUL's bidragssats for en eller flere foranstaltninger

iii) en ændring af hele Unionens bidrag eller dets årlige fordeling på programniveau

b) Kommissionen godkender ved gennemførelsesretsakter anmodninger om ændring af programmet i alle andre tilfælde, herunder navnlig:

i) indførelsen eller ophævelsen af foranstaltninger eller typer af operationer

ii) ændringer i beskrivelsen af foranstaltningerne, herunder ændringer i betingelserne for støtteberettigelse

iii) overførsel af midler mellem foranstaltninger, der gennemføres under forskellige ELFUL-bidragssatser

I de i litra b), nr. i), ii) og iii), omhandlede tilfælde, hvor overførslen af midler vedrører under 20 % af tildelingen til en foranstaltning og mindre end 5 % til det samlede ELFUL-bidrag til programmet, anses godkendelsen for at være givet, hvis Kommissionen ikke har truffet afgørelse om anmodningen efter udløbet af en periode på 42 arbejdsdage fra modtagelsen af anmodningen. Denne periode omfatter ikke den periode, som begynder dagen efter den dato, hvor Kommissionen har sendt sine bemærkninger til medlemsstaten, og slutter den dag, hvor medlemsstaten reagerer på bemærkningerne.

- c) For rettelselser af rent administrativ eller redaktionel art, som ikke påvirker gennemførelsen af politikken og foranstaltningerne, kræves der ingen godkendelse fra Kommissionen. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse ændringer.

Artikel 12

Regler for procedurer og tidsplaner

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger regler bestemmelser om procedurer og tidsplaner for:

- a) godkendelse af programmer for udvikling af landdistrikterne og nationale rammer
- b) indgivelse og godkendelse af forslag til ændringer af programmer for udvikling af landdistrikterne og forslag til ændringer af nationale rammer, herunder deres ikrafttræden og indgivelseshyppigheden hvormed de skal indgives i programmeringsperioden.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 84.

AFSNIT III

STØTTE TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

KAPITEL I

Foranstaltninger

Artikel 13

Foranstaltninger

Hver foranstaltning til udvikling af landdistrikterne programmeres til at bidrage konkret til gennemførelsen af en eller flere af EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne. Bilag VI indeholder en vejledende liste over de foranstaltninger, der er af særlig relevans for EU-prioriteterne.

Artikel 14

Vidensoverførsel og informationsaktioner

1. Støtte under denne foranstaltning ydes til erhvervsuddannelse og kompetenceudviklingsaktioner, demonstration og information. Erhvervsuddannelse og kompetenceudviklingsaktioner kan omfatte uddannelseskurser, workshopper og coaching.

Støtte kan også omfatte kortvarige udvekslinger vedrørende bedriftsforvaltning inden for landbrug og skovbrug samt besøg på landbrugs- og skovbrugsbedrifter.

2. Støtten under denne foranstaltning skal være til gavn for de personer, der er beskæftiget inden for landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren, og andre økonomiske aktører, der er SMV'er i landdistrikterne.

Udbyderen af uddannelse eller anden vidensoverførsel og informationskampagner er modtager af støtten.

3. Støtte i henhold til denne foranstaltning ydes ikke til kurser eller praktisk uddannelse, der indgår i normale uddannelsesprogrammer eller -systemer på sekundærtrinnet eller derover.

Organer, der tilbyder vidensoverførsel og informationstjenester, skal have den nødvendige kapacitet i form af personalets kvalifikationer og regelmæssig uddannelse til at udføre denne opgave.

4. Udgifter, der er støtteberettiget under denne foranstaltning, skal være til rettelæggelse og gennemførelse af overførsel af viden eller information. I tilfælde af demonstrationsprojekter kan støtten også omfatte relevante investeringsomkostninger. Udgifter til deltageres rejse, indkvartering og dagpenge samt omkostninger til afløsningen af landbrugerne er også støtteberettigede. Alle udgifter, som fastsættes i henhold til dette stykke, betales til modtageren.

5. For at sikre, at udvekslingsordninger inden for landbrug og skovbrug samt besøg på landbrugs- og skovbrugsbedrifter er tydeligt afgrænset i forhold til lignende aktioner i henhold til andre EU-ordninger, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 vedrørende varigheden og indholdet af udvekslingsordninger inden for landbrug og skovbrug samt besøg på landbrugs- og skovbrugsbedrifter.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger regler for betalingsvilkår for deltageres udgifter, herunder gennem brug af vouchers eller lignende metoder.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 84.

Artikel 15

Rådgivningstjenester og bedriftsforvaltnings- og vikarordninger inden for landbrug

1. Støtte under denne foranstaltning ydes for at:

- a) hjælpe landbrugere, unge landbrugere som defineret i denne forordning, skovbrugere, andre arealforvaltere og SMV'er i landdistrikter med at anvende rådgivningstjenester til at forbedre deres bedrifts, virksomheds og/eller investerings økonomiske og miljømæssige resultater samt klimavenlige og resistente karakter

b) fremme oprettelsen af bedriftsforvaltnings-, vikar- og landbrugsrådgivningstjenester for landbrugere samt rådgivningstjenester for skovbrugere, herunder det bedriftsrådgivningssystem, der er omhandlet i artikel 12, 13 og 14 i forordning (EU) nr. 1306/2013

c) fremme uddannelse af rådgivere.

2. Modtageren af den støtte, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og c), er udbyderen af rådgivning eller uddannelse. Støtte i henhold til stk. 1, litra b), ydes til den myndighed eller det organ, der udvælges til at oprette bedriftsforvaltnings-, vikar- og landbrugsrådgivningstjenester samt rådgivningstjenester for skovbrugere.

3. De myndigheder eller organer, som udvælges til at yde rådgivning, skal have passende ressourcer i form af regelmæssigt uddannet og kvalificeret personale, rådgivningserfaring og pålidelighed med hensyn til de områder, som de rådgiver inden for. Støttemodtagerne under denne foranstaltning udvælges gennem indkaldelser af bud. Udvalgelsesproceduren skal være underlagt lovgivningen om offentlige udbud og være åben for både offentlige og private organer. Den skal være objektiv og udelukke ansøgere med interessekonflikter.

I forbindelse med rådgivningstjenester opfylder rådgiverne de hemmeligholdelsesforpligtelser, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013

4. Rådgivning til enkelte landbrugere, unge landbrugere som defineret i denne forordning og andre arealforvaltere skal være forbundet med mindst én af EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne og skal som minimum omfatte følgende elementer:

a) forpligtelser på bedriftsniveau, som stammer fra de lovbestemte forvaltningskrav og/eller standarder for god landbrugs- og miljømæssig stand, der er fastsat i kapitel I i afsnit VI i forordning (EU) nr. 1306/2013

b) hvor det er relevant, landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, i henhold til afsnit III, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 [DP] og bevarelsen af landbrugsområdet, jf. artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013

c) foranstaltninger på bedriftsniveau i de programmer for udvikling af landdistrikterne, som tager sigte på modernisering af bedrifter, forbedring af konkurrenceevnen, sektorintegration, innovation og markedsorientering og fremme af iværksætterånd

d) krav, som er fastlagt af medlemsstaterne til gennemførelse af artikel 11, stk. 3, i vandrammedirektivet

e) krav, som er fastlagt af medlemsstaterne til gennemførelse af artikel 55 i forordning (EF) nr. 1107/2009, særlig overholdelse af de generelle principper om integreret bekæmpelse af skadegørere som omhandlet i artikel 14 i direktiv 2009/128/EF, eller

f) hvor det er relevant, standarder for sikkerhed på arbejdspladsen eller sikkerhedsstandarder i tilknytning til bedriften

g) særlig rådgivning til landbrugere, der etablerer sig for første gang.

Rådgivning kan også omfatte andre spørgsmål og navnlig oplysninger i tilknytning til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, biodiversitet og beskyttelsen af vand som fastsat i bilag I til forordning (EU) nr. 1307/2013 eller spørgsmål i forbindelse med økonomiske og miljømæssige resultater på landbrugsbedriften, herunder konkurrencemæssige aspekter. Den kan omfatte rådgivning om udvikling af korte forsyningskæder, økologisk landbrug og sundhedsaspekter i forbindelse med husdyravl.

5. Rådgivning til skovbrugere skal som minimum omfatte de relevante forpligtelser i henhold til direktiv 92/43/EØF, direktiv 2009/147/EF og vandrammedirektivet. Det kan også omfatte spørgsmål i tilknytning til de økonomiske og miljømæssige resultater af skovbrugsbedriften.

6. Rådgivning til SMV'er kan omfatte spørgsmål i tilknytning til virksomhedens økonomiske og miljømæssige resultater.

7. Hvor det er behørigt berettiget og hensigtsmæssigt, kan rådgivningen ydes delvis i grupper under hensyntagen til situationen for den enkelte bruger af rådgivningstjenesterne.

8. Støtte i henhold til stk. 1, litra a) og c), må ikke overstige det maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag II. Støtte i henhold til stk. 1, litra b), nedsættes gradvist over en periode på højst fem år fra oprettelsen.

Artikel 16

Kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer

1. Støtte under denne foranstaltning omfatter ny deltagelse af landbrugere og grupper af landbrugere i:

a) kvalitetsordninger fastlagt i henhold til følgende forordninger og bestemmelser:

- i) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽¹⁾
- ii) Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 ⁽²⁾
- iii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 ⁽³⁾
- iv) Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 ⁽⁴⁾
- v) del II, afsnit II, kapitel I, afdeling 2, i Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 med hensyn til vin
- b) kvalitetsordninger, herunder certificeringsordninger for landbrugsbedrifter, for landbrugsprodukter, bomuld eller fødevarer anerkendt af medlemsstaterne som værende i overensstemmelse med følgende kriterier:
- i) specificiteten af det endelige produkt, der er produceret under disse ordninger, er afledt af klare forpligtelser til at sikre et af følgende:
- særlige produktkarakteristika
 - specifikke opdræts- eller produktionsmetoder eller
 - en kvalitet af det endelige produkt, der går betydeligt længere end handelsvarestandarderne for folke-, dyre- eller plantesundhed, dyrevelfærd eller miljøbeskyttelse
- ii) ordningen er åben for alle producenter
- iii) ordningen omfatter bindende produktspecifikationer, og overholdelsen af disse specifikationer kontrolleres af offentlige myndigheder eller af et uafhængigt inspektionsorgan
- iv) ordningen er gennemsigtig og sikrer fuld sporbarhed for produkterne eller

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 af 10. juni 1991 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter (EUT L 149 af 14.6.1991, s. 1).

- c) frivillige certificeringsordninger for landbrugsprodukter anerkendt af medlemsstaterne som værende i overensstemmelse med EU's retningslinjer for bedste praksis for anvendelse af frivillige certificeringsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer.

2. Støtte under denne foranstaltning kan også dække omkostninger ved oplysnings- eller reklameaktiviteter, som gennemføres af producentsammenslutninger på det indre marked, vedrørende produkter, som omfattes af kvalitetsordninger, der modtager støtte i henhold til stk. 1.

3. Støtte i henhold til stk. 1 udbetales som et årligt incitament, hvis niveau fastlægges ud fra de faste omkostninger ved deltagelse i ordninger, hvortil der ydes støtte, i en periode på højst fem år.

I dette stykke forstås ved "faste omkostninger" omkostningerne ved at melde sig ind i en støttet kvalitetsordning og det årlige bidrag for at deltage i denne ordning, herunder eventuelle omkostninger ved kontrol af, om ordningens varespecifikationer overholdes.

I denne artikel forstås ved "landbruger" en aktiv landbruger, jf. betydingen i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013

4. Støtten må ikke overstige den maksimale støttesats og det maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag II.

5. For at tage højde for ny EU-ret, som kan påvirke støtte i henhold til denne foranstaltning, og for at sikre sammenhæng med andre EU-instrumenter om fremme af landbrugsforanstaltninger og forhindre konkurrenceforvridning tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i forbindelse med artikel 83 vedrørende de specifikke EU-ordninger, der skal omfattes af stk. 1, litra a), og karakteristikaene for producent-sammenslutninger og typerne af aktioner, der kan modtage støtte i henhold til stk. 2, fastlæggelse af betingelser til forebyggelse af forskelsbehandling af visse produkter og fastlæggelse af betingelser, som danner grundlag for udelukkelse fra støtte af kommercielle mærkevarer.

Artikel 17

Investeringer i fysiske aktiver

1. Støtte under denne foranstaltning omfatter materielle og/eller immaterielle investeringer, som:

- a) generelt forbedrer landbrugsbedriftens resultater og bæredygtighed
- b) vedrører forarbejdning, afsætning og/eller udvikling af landbrugsprodukter, der er omfattet af bilag I til traktaten, eller bomuld, undtagen fiskeriprodukter; outputtet af produktionsprocessen kan være et produkt, der ikke er omfattet af nævnte bilag

c) vedrører infrastruktur af betydning for udviklingen, moderniseringen eller tilpasningen af landbrug og skovbrug, herunder adgang til landbrugs- og skovarealer, jordfordeling og -forbedring samt energi- og vandforsyning og energi- og vandbesparelser, eller

d) er ikkeproduktive investeringer i tilknytning til gennemførelse af de miljø- og klimamål vedrørende land brug, som forfølges i denne forordning, herunder bevarelse af biodiversitet for arter og naturtyper samt forbedring af herlighedsværdien for offentligheden af et Natura 2000-område eller andre systemer af høj naturværdi, som skal fastlægges i programmet.

2. Støtte i henhold til stk. 1, litra a), ydes til landbrugere eller grupper af landbrugere.

I tilfælde af investeringer til støtte for bedrifternes omstrukturering sigter medlemsstaterne mod at yde støtte til bedrifter i overensstemmelse med den SWOT-analyse, der blev gennemført i forbindelse med EU-prioriteten for udvikling af landdistrikterne "styrkelse af bedrifternes levedygtighed og konkurrenceevne for alle typer landbrug i alle regioner og fremme af innovative landbrugsteknologier og bæredygtig forvaltning af skove".

3. Støtte i henhold til stk. 1, litra a) og b), må ikke overstige den maksimale støttesats, der er fastsat i bilag II. For så vidt angår unge landbrugere kan disse maksimale satser kan forhøjes for kollektive investeringer, herunder dem, der vedrører en sammenlægning af producentorganisationer, og for integrerede projekter, der involverer støtte i henhold til mere end én foranstaltning, for investeringer i områder med naturbetingede og andre specifikke begrænsninger som omhandlet i artikel 32, for investeringer med tilknytning til operationer, som omfattes af artikel 28 og 29, og for de foranstaltninger, der støttes inden for rammerne af EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed i overensstemmelse med de støttesatser, der er fastsat i bilag II. Den maksimale samlede støttesats må dog ikke overstige 90 %.

4. Støtte i henhold til stk. 1, litra c) og d), er underlagt de støttesatser, som er fastsat i bilag II.

5. Der kan ydes støtte til unge landbrugere, som for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder, for så vidt angår investeringer for at efterkomme EU-standarder for landbrugsproduktion, herunder sikkerhed på arbejdspladsen. En sådan støtte kan ydes i højst 24 måneder fra datoen for virksomhedsetableringen.

6. Når EU-ret indfører nye krav for landbrugere, kan der ydes støtte til investeringer for at efterkomme disse krav i højst 12 måneder fra den dato, hvor de bliver obligatoriske for landbrugsbedriften.

Artikel 18

Genopretning af landbrugets produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer og katastrofale hændelser og indførelse af passende forebyggende foranstaltninger

1. Støtte under denne foranstaltning omfatter:

a) investeringer i forebyggende foranstaltninger, der sigter mod at reducere konsekvenserne af mulige naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold og katastrofale hændelser

b) investeringer i genoprettelse af landbrugsjord og produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold og katastrofale hændelser.

2. Der ydes støtte til landbrugere eller grupper af landbrugere. Støtte kan også ydes til offentlige enheder, hvor der er etableret en forbindelse mellem investeringer foretaget af sådanne enheder og landbrugsproduktionen.

3. Støtte i henhold til stk. 1, litra b), forudsætter, at de kompetente offentlige myndigheder i medlemsstaterne formelt anerkender, at en naturkatastrofe har fundet sted, og at den pågældende katastrofe eller de foranstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med Rådets direktiv 2000/29/EF⁽¹⁾ med henblik på at udrydde eller kontrollere en plantesygdom eller et skadedyrsangreb, har forvoldt ødelæggelse af mindst 30 % af det relevante landbrugspotentiale.

4. Der ydes ingen støtte under denne foranstaltning for tab af indkomst som følge af naturkatastrofen eller den katastrofale hændelse.

Medlemsstaterne sikrer, at overkompensation som følge af kombinationen af denne foranstaltning og andre nationale støtteinstrumenter eller EU-støtteinstrumenter eller private forsikringsordninger undgås.

5. Støtte i henhold til stk. 1, litra a), må ikke overstige den maksimale støttesats, der er fastsat i bilag II.

Artikel 19

Bedrifts- og erhvervsudvikling

1. Støtte under denne foranstaltning omfatter:

a) støtte til virksomhedsetablering til:

i) unge landbrugere

ii) ikkelandbrugsmæssige aktiviteter i landdistrikterne

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1).

- iii) udvikling af små landbrugsbedrifter
- b) investeringer i oprettelse og udvikling af ikkelandbrugsmæssige aktiviteter
- c) årlige betalinger eller engangsbetalinger til landbrugere, der er berettiget til støtte fra den ordning for små landbrugere, der er oprettet ved afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013 ("ordningen for små landbrugere"), og som permanent overdrager deres bedrift til en anden landbruger.

2. Støtte i henhold til stk. 1, litra a), nr. i), ydes til unge landbrugere.

Støtte i henhold til stk. 1, litra a), nr. ii), ydes til landbrugere eller medlemmer af en landbrugshusholdning, der diversificerer til ikkelandbrugsmæssige aktiviteter, og til mikrovirksomheder og små virksomheder samt fysiske personer i landdistrikterne.

Støtte i henhold til stk. 1, litra a), nr. iii), ydes til små bedrifter som defineret af medlemsstaterne.

Støtte i henhold til stk. 1, litra b), ydes til mikrovirksomheder og små virksomheder samt fysiske personer i landdistrikter samt til landbrugere eller medlemmer af en landbrugshusholdning.

Støtte i henhold til stk. 1, litra c), ydes til landbrugere, der er berettiget til støtte fra ordningen for små landbrugere, og som på tidspunktet for indgivelsen af deres støtteansøgning har været berettiget til støtte i mindst ét år, og som forpligter sig til permanent at overdrage hele deres bedrift og de tilsvarende betalingsrettigheder til en anden landbruger. Støtten betales fra overdragelsesdatoen indtil den 31. december 2020 eller beregnes for denne periode og udbetales som en engangsbetaling.

3. Enhver fysisk eller juridisk person eller en gruppe af fysiske eller juridiske personer, uanset hvilken retlig status denne gruppe og dens medlemmer har i henhold til national ret, kan betragtes som et medlem af landbrugshusholdningen, dog ikke bedriftens arbejdstagere. Hvis et medlem af landhusholdningen er en juridisk person eller en gruppe af juridiske personer, skal medlemmet udøve en landbrugsaktivitet på bedriften på tidspunktet for indgivelsen af støtteansøgningen.

4. Støtte i henhold til stk. 1, litra a), er betinget af, at der forelægges en forretningsplan. Gennemførelsen af forretningsplanen skal påbegyndes senest ni måneder fra datoen for beslutningen om at yde støtte.

For unge landbrugere, der modtager støtte i henhold til stk. 1, litra a), nr. i), skal det af forretningsplanen fremgå, at den unge landbruger overholder artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013 vedrørende aktive landbrugere inden for 18 måneder efter datoen for virksomhedsoprettelse.

Medlemsstaterne definerer øvre og nedre tærskler for landbrugsbedrifters adgang til støtte i henhold til stk. 1, litra a), nr. i) og iii). Den nedre tærskel for støtte i henhold til stk. 1, litra a), nr. i), skal være højere end den øvre tærskel for støtte i henhold til stk. 1, litra a), nr. iii). Støtte er begrænset til bedrifter, der falder ind under definitionen af mikro virksomheder og små virksomheder.

5. Støtte i henhold til stk. 1, litra a), betales som et fast beløb i mindst to rater over en periode på højst fem år. Raterne kan være degressive. Betalingen af den sidste rate i henhold til stk. 1, litra a), nr. i) og ii), er betinget af, at forretningsplanen gennemføres korrekt.

6. Den maksimale støtte i henhold til stk. 1, litra a), er fastlagt i bilag II. Medlemsstaterne fastsætter størrelsen af støtten i henhold til stk. 1, litra a), nr. i) og ii), idet der også tages hensyn til den socioøkonomiske situation i programområdet.

7. Støtte i henhold til stk. 1, litra c), skal svare til 120 % af den årlige betaling, som støttemodtagerne er berettiget til at modtage under ordningen for små landbrugere.

8. For at sikre effektiv og virkningsfuld brug af ELFUL's midler tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 90, der fastlægger minimumsindholdet af forretningsplaner og de kriterier, som medlemsstaterne skal anvende ved fastlæggelsen af de i nærværende artikels stk. 4 omhandlede tærskler.

Artikel 20

Basale tjenesteydelser og landsbyfornyelse i landdistrikterne

1. Støtte under denne foranstaltning omfatter navnlig:
 - a) udarbejdelse og ajourføring af planer for udviklingen af kommuner og landsbyer i landdistrikterne og deres grundlæggende serviceydelser og af beskyttelses- og forvaltningsplaner for Natura 2000-områder og andre områder af høj naturværdi
 - b) investeringer i jobskabelse, forbedring og udbygning af alle former for mindre infrastrukturer, herunder investeringer i vedvarende energi og energibesparelse
 - c) bredbåndsinfrastruktur, herunder etablering, forbedring og udvidelse, passiv bredbåndsinfrastruktur og levering af adgang til bredbånd og e-forvaltningsløsninger
 - d) investeringer i etablering, forbedring eller udvidelse af lokale grundlæggende tjenesteydelser til befolkningen i landdistrikterne, herunder fritid og kultur, og den dertil knyttede infrastruktur

- e) investeringer til almen anvendelse i rekreativ infrastruktur, turistinformation og mindre turistinfrastruktur
- f) undersøgelser og investeringer, der er forbundet med bevarelse, genoprettelse og opgradering af kultur- og naturarven i landsbyer, landskaber og steder med høj naturværdi, herunder relaterede socioøkonomiske aspekter, samt miljøbevidsthedstiltag
- g) investeringer, der tager sigte på flytning af aktiviteter og ombygning af bygninger eller andre anlæg beliggende inden for eller tæt på småsamfund, med henblik på at forbedre livskvaliteten eller skabe bedre miljøresultater.

2. Støtte under denne foranstaltning vedrører kun små infrastrukturprojekter som defineret af de enkelte medlemsstater i programmet. Programmer for udvikling af landdistrikterne kan dog foreskrive specifikke undtagelser fra denne regel for investeringer i bredbånd og vedvarende energi. I dette tilfælde skal der opstilles klare kriterier, der sikrer komplementaritet med støtte under andre EU-instrumenter.

3. Investeringer i henhold til stk. 1 er berettiget til støtte, hvis de pågældende operationer gennemføres i overensstemmelse med eventuelle planer for udviklingen af kommuner og landsbyer i landdistrikterne og deres grundlæggende tjenester, og skal være i overensstemmelse med enhver relevant lokal udviklingsstrategi.

Artikel 21

Investeringer i udvikling af skovarealer og forbedring af skovenes levedygtighed

1. Støtte under denne foranstaltning vedrører:

- a) skovrejsning og etablering af skovområder
- b) etablering af skovlandbrugssystemer
- c) forebyggelse og genopretning af skader på skove som følge af skovbrande, naturkatastrofer og katastrofale hændelser, herunder skadedyr og sygdomsudbrud og klimarelaterede trusler
- d) investeringer, der forbedrer tilpasningsevnen og den miljømæssige værdi af skovøkosystemerne og deres modvirkningspotentialer
- e) investeringer i skovbrugsteknologier og i forarbejdning, mobilisering og afsætning af skovprodukter.

2. Begrænsninger i ejerskabet af skove fastsat i artikel 22-26 gælder ikke for tropiske og subtropiske skove og træbevoksede arealer på Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer og de mindre

øer i Det Ægæiske Hav som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 ⁽¹⁾ og de franske oversøiske departementer.

For bedrifter over en vis størrelse, som medlemsstaterne fastlægger i programmet, er støtte betinget af fremlæggelse af de relevante oplysninger fra en skovforvaltningsplan eller et tilsvarende instrument i overensstemmelse med bæredygtig skovforvaltning som defineret af ministerkonferencen om beskyttelse af skovene i Europa i 1993.

Artikel 22

Skovrejsning og etablering af skovområder

1. Støtte i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a), ydes til offentlige og private jordholdere og sammenslutninger heraf og skal dække omkostningerne til etablering og en årlig præmie pr. ha til dækning af omkostningerne ved landbrugets indkomststab og vedligeholdelse, herunder tidlig og sen rengøring, i en periode på højst tolv år. For statsejet jord kan der kun ydes støtte, hvis det organ, der forvalter jorden, er et privat organ eller en kommune.

Støtte til skovrejsning på landbrugsarealer, der ejes af offentlige myndigheder, eller til hurtigtvoksende træer dækker kun etableringsomkostningerne.

2. Både landbrugsjord og ikkelandbrugsjord er støtteberettiget. Plantede arter tilpasses til områdets miljømæssige og klimatiske forhold og skal opfylde de miljømæssige minimumskrav. Der ydes ikke støtte til tilplantning med træer til lavskov med kort omdriftstid, juletræer eller hurtigtvoksende træer til energiproduktion. I områder, hvor skovrejsning er vanskeliggjort af alvorlige pedoklimatiske forhold, kan der ydes støtte til plantning af andre flerårige træagtige arter, såsom buske, der er egnede til de lokale forhold.

3. For at sikre, at skovrejsning på landbrugsarealer er i overensstemmelse med de miljøpolitiske mål, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 om fastsættelsen af de miljømæssige minimumskrav, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Artikel 23

Etablering af skovlandbrugssystemer

1. Støtte i henhold til artikel 21, stk. 1, litra b), ydes til private jordholdere, kommuner og sammenslutninger heraf og skal dække omkostningerne til etablering og en årlig præmie pr. ha til dækning af omkostningerne ved vedligeholdelse i en periode på højst fem år.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav (EFT L 184 af 27.7.1993, s. 1).

2. Ved skovlandbrugssystemer forstås ved anvendelsen af denne artikel arealanvendelsessystemer, hvor der dyrkes træer og samtidig drives landbrug på samme areal. Minimums- og maksimumsantallet af træer pr. ha fastsættes af medlemsstaterne under hensyn til lokale pedoklimatiske og miljømæssige forhold, træarterne og behovet for at sikre bæredygtig anvendelse af jorden til landbrugsformål.

3. Støtten må ikke overstige den maksimale støttesats, der er fastsat i bilag II.

Artikel 24

Forebyggelse og genopretning af skader på skovene som følge af skovbrande og naturkatastrofer og katastrofale hændelser

1. Støtte i henhold til artikel 21, stk. 1, litra c), ydes til private og offentlige skovbrugere og andre privatretlige og offentlige organer og sammenslutninger heraf og skal dække omkostninger til:

- a) indførelse af beskyttende infrastruktur. I tilfælde af brandbælter kan støtten også dække bidrag til vedligeholdelsesomkostninger. Der ydes ikke støtte til landbrugets aktiviteter på de områder, der er omfattet af forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug
- b) lokale mindre forebyggelsesforanstaltninger mod brand og andre naturkatastrofer, herunder anvendelse af græssende husdyr
- c) etablering og forbedring af faciliteter til overvågning af skovbrande, skadedyr og sygdomme samt kommunikationsudstyr og
- d) genopretning af skovenes potentielle skader efter skovbrande og andre naturkatastrofer, herunder skadedyr, sygdomme samt katastrofale hændelser og begivenheder i forbindelse med klimaforandringer.

2. I tilfælde af forebyggende foranstaltninger vedrørende skadedyr og sygdomme skal risikoen for, at der indtræffer relevante katastrofer, baseres på videnskabelige beviser og anerkendes af videnskabelige offentlige organisationer. Hvor det er relevant, skal programmet indeholde en liste over arter af organismer, som er skadelige for planter, og som kan forårsage en katastrofe.

Støtteberettigede operationer skal være i overensstemmelse med den plan for beskyttelse af skov, der er fastsat af medlemsstaterne. For bedrifter over en vis størrelse, som medlemsstaterne fastlægger i programmet, er støtte betinget af fremlæggelse af de relevante oplysninger fra en skovforvaltningsplan eller et tilsvarende instrument i overensstemmelse med bæredygtig skovforvaltning som defineret af ministerkonferencen om beskyttelse af skovene i Europa i 1993 med detaljeret angivelse af de forebyggende målsætninger.

Skovområder klassificeret som mellemstor til stor risiko for brande i henhold til den plan for beskyttelse mod skovbrande, der er fastsat af medlemsstaterne, er berettiget til støtte i forbindelse med forebyggelse af skovbrande.

3. Støtte i henhold til stk. 1, litra d), forudsætter, at de kompetente offentlige myndigheder i medlemsstaterne formelt anerkender, at en naturkatastrofe har fundet sted, og at den pågældende katastrofe eller de foranstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med direktiv 2000/29/EF med henblik på at udrydde eller kontrollere en plantesygdom eller et skadedyrsangreb, har forvoldt ødelæggelse af mindst 20 % af det relevante skovpotentiale.

4. Der ydes ingen støtte under denne foranstaltning til tab af indkomst som følge af naturkatastrofen.

Medlemsstaterne sikrer, at overkompensation som følge af kombinationen af denne foranstaltning og andre nationale støtteinstrumenter eller EU-støtteinstrumenter eller private forsikringsordninger undgås.

Artikel 25

Investeringer, der forbedrer skovøkosystemernes tilpasningsevne og miljømæssige værdi

1. Støtte i henhold til artikel 21, stk. 1, litra d), ydes til fysiske personer, private og offentlige skovbrugere og andre privatretlige og offentlige organer og sammenslutninger heraf.

2. Investeringer skal tage sigte på opfyldelsen af forpligtelser i forbindelse med miljømål, ydelse af økosystemtjenester og/eller forpligtelser, som for offentligheden øger herlighedsværdien af skove og træbevoksede arealer i det pågældende område eller forbedringen af økosystemernes modvirkningspotentiale med hensyn til klimaforandringer, uden at udelukke økonomiske fordele på lang sigt.

Artikel 26

Investeringer i skovbrugsteknologier og i forarbejdning, mobilisering og afsætning af skovprodukter

1. Støtte i henhold til artikel 21, stk. 1, litra e), ydes til private skovbrugere, kommuner og sammenslutninger heraf samt til SMV'er til investeringer i forbedring af skovenes potentiale eller i forarbejdning, mobilisering og afsætning, der øger værdien af skovprodukter. På Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer, de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. forordning (EØF) nr. 2019/93, og i de franske oversøiske departementer kan der også ydes støtte til virksomheder, der ikke er SMV'er.

2. Investeringer til forbedring af skovenes økonomiske værdi skal begrundes for så vidt angår de forventede forbedringer af skovene på en eller flere bedrifter og kan omfatte investeringer i jordvenlige og ressourcevenlige maskiner og fremgangsmåder til høstning.

3. Investeringer i forbindelse med anvendelse af træ som råmateriale eller energikilde begrænses til alle de arbejdsprocesser, der går forud for den industrielle forarbejdning

4. Støtten må ikke overstige den maksimale støttesats, der er fastsat i bilag II.

Artikel 27

Oprettelse af producentsammenslutninger og -organisationer

1. Støtte under denne foranstaltning gives for at lette oprettelsen af producentsammenslutninger og -organisationer i landbrugs- og skovbrugssektoren med henblik på:

- at tilpasse produktionen og outputtet fra producenter, som er medlemmer af sådanne sammenslutninger eller organisationer, til markedskravene
- i fællesskab at markedsføre varer, herunder forberedelse til salg, centralisering af salg og levering til grossister
- at fastsætte fælles regler for produktionsinformation, især med hensyn til høst og disponibilitet, og
- andre aktiviteter, som kan gennemføres af producentsammenslutninger og -organisationer, f.eks. udvikling af erhvervs- og afsætningsfærdigheder og tilrettelæggelse og fremme af innovationsprocesser.

2. Støtte ydes til producentsammenslutninger og -organisationer, der officielt er anerkendt af en medlemsstats kompetente myndighed på grundlag af en forretningsplan. Den er begrænset til producentsammenslutninger og -organisationer, der er SMV'er.

Medlemsstaterne kontrollerer, at målene i virksomhedsplanen er nået inden for fem år efter anerkendelsen af producentsammenslutningen eller -organisationen.

3. Støtten udbetales på grundlag af en forretningsplan som et fast støttebeløb i årlige rater i højst fem år efter datoen for producentsammenslutningens eller -organisationens anerkendelse og nedsættes gradvis. Støtten beregnes på grundlag af producentsammenslutningens eller -organisationens årlige afsatte produktion. Medlemsstaterne indbetaler først den sidste rate efter at have kontrolleret, at forretningsplanen er gennemført korrekt.

I det første år kan medlemsstaterne udbetale støtte til producentsammenslutningen eller -organisationen beregnet på grundlag af den gennemsnitlige årlige værdi af medlemmernes afsatte produktion i løbet af de tre år, inden de sluttede sig til sammenslutningen eller organisationen. Hvad angår producent-sammenslutningerne og -organisationerne i skovbrugssektoren, beregnes støtten på grundlag af den gennemsnitlige afsatte hos

sammenslutningens eller organisationens medlemmer i de sidste fem år før godkendelsen, idet den højeste og den laveste værdi ikke medregnes.

4. Støtten må ikke overstige de maksimumssatser og -beløb, der er fastsat i bilag II.

5. Medlemsstaterne kan fortsætte støtte til etablering af producentsammenslutninger, efter at de er blevet anerkendt som producentorganisationer i henhold til betingelserne i forordning (EU) nr. 1308/2013⁽¹⁾

Artikel 28

Miljø- og klimavenligt landbrug

1. Medlemsstaterne stiller støtte under denne foranstaltning til rådighed på hele deres område i overensstemmelse med nationale, regionale eller lokale behov og prioriteter. Denne foranstaltning har til hensigt at bevare og fremme de nødvendige ændringer vedrørende landbrugsmetoder, som yder et positivt bidrag til miljøet og klimaet. Det er obligatorisk at medtage denne foranstaltning i programmer for udvikling af landdistrikterne på nationalt og/eller regionalt niveau.

2. Betalinger for miljø- og klimavenligt landbrug ydes til landbrugere, grupper af landbrugere eller grupper af landbrugere og andre arealforvaltere, der frivilligt forpligter sig til at gennemføre operationer, der består af en eller flere miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser på landbrugsjord, som defineres af medlemsstaterne, herunder, men ikke begrænset til, landbrugsarealet som defineret i artikel 2 i denne forordning. Når det er behørigt begrundet for at nå miljømål, kan der ydes betalinger for miljø- og klimavenligt landbrug til andre arealforvaltere eller grupper af andre arealforvaltere.

3. Betalinger for miljø- og klimavenligt landbrug ydes kun for forpligtelser, der er mere vidtgående end de relevante obligatoriske standarder, der er fastsat i henhold til kapitel I i afsnit VI i forordning (EF) nr. 1306/2013, relevante kriterier og minimumsaktiviteter, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), nr. ii) og iii), i forordning (EU) nr. 1307/2013, og relevante minimumskrav til brug af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler samt andre relevante obligatoriske krav indført under national ret. Alle disse krav identificeres i programmet.

4. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at personer, der påtager sig at gennemføre operationer under denne foranstaltning, gives den viden og de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre sådanne operationer. De kan gøre det gennem f.eks. forpligtelsesrelateret ekspertrådgivning og/eller ved at betinge støtten under denne foranstaltning af opnåelse af relevant uddannelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007. (Se side 671 i denne EUT.)

5. Forpligtelser under denne foranstaltning skal gennemføres for en periode på fem til syv år. Hvor det er nødvendigt for at opnå eller fastholde de miljømæssige fordele, der søges opnået, kan medlemsstaterne imidlertid fastsætte en længere periode i deres programmer for udvikling af landdistrikterne for bestemte typer forpligtelser, herunder om de årlige forlængelser efter afslutningen af den indledende periode. For nye forpligtelser, som følger direkte efter den forpligtelse, der er blevet varetaget i den indledende periode, kan medlemsstaterne fastsætte en kortere periode i deres programmer for udvikling af landdistrikterne.

6. Betalingerne ydes på årsbasis og skal kompensere støttemodtagerne for alle eller en del af deres ekstraomkostninger og indkomsttab som følge af de påtagne forpligtelser. Om nødvendigt kan de også dække transaktionsomkostninger op til en værdi af 20 % af præmien for forpligtelserne til at drive miljø- og klimavenligt landbrug. Hvis forpligtelserne er iværksat af grupper af landbrugere eller grupper af landbrugere og andre arealforvaltere, er den maksimale sats 30 %.

Ved beregning af de i første afsnit omhandlede betalinger fratrækker medlemsstaterne det nødvendige beløb for at udelukke finansiering både efter nærværende forordning og efter forordning (EU) Nr. 1306/2013 af de praksisser, der omhandles i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1306/2013

I behørigt begrundede tilfælde i forbindelse med operationer, der vedrører miljøbevarelse, kan støtte tildeles som en fast procentsats eller et engangsbetrag pr. enhed for forpligtelser til at afstå fra kommerciel anvendelse af arealer beregnet på grundlag af ekstraomkostninger og indkomsttab.

7. Hvor det er påkrævet med henblik på at sikre en effektiv anvendelse af foranstaltningen, kan medlemsstaterne bruge den procedure, der er nævnt i artikel 49, stk. 3, til udvælgelse af støttemodtagere.

8. Støtten må ikke overstige de maksimumsbetrag, der er fastsat i bilag II.

Der kan ikke ydes støtte under denne foranstaltning til forpligtelser, der er omfattet af foranstaltningen for økologisk landbrug.

9. Støtten kan med henblik på bevarelse og på bæredygtig anvendelse og udvikling af genetiske ressourcer i landbruget ydes til operationer, der ikke er omfattet af bestemmelserne i stk. 1-8. Sådanne forpligtelser kan opfyldes af andre støttemodtagere end de i stk. 2 omhandlede.

10. For at sikre, at der defineres miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser i overensstemmelse med Unionens prioriteter for udvikling af landdistrikterne, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 om følgende:

- a) betingelserne vedrørende forpligtelser til udbredelse af husdyrbrug
- b) betingelserne vedrørende forpligtelser til at opdrætte lokale racer, der er i fare for at gå tabt for landbruget, eller bevare plantegenetiske ressourcer, der er truet af genetisk erosion, og
- c) definitionen af støtteberettigede operationer i henhold til stk. 9.

11. For at sikre udelukkelse af dobbeltfinansiering som omhandlet i stk. 6, andet afsnit, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 vedrørende fastsættelse af den beregningsmetode, der skal anvendes, herunder i tilfælde af tilsvarende foranstaltninger i henhold til artikel 43 i forordning (EU) nr. 1306/2013

Artikel 29

Økologisk landbrug

1. Støtte i henhold til denne foranstaltning ydes pr. ha landbrugsareal til landbrugere eller grupper af landbrugere, der forpligter sig til på frivillig basis at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som defineret i forordning (EF) nr. 834/2007, og som er aktive landbrugere som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013

2. Støtte ydes kun til forpligtelser, der er mere vidtgående end de relevante obligatoriske standarder, der er fastsat i henhold til kapitel I i afsnit VI i forordning (EF) nr. 1306/2013 de relevante kriterier og minimumsaktiviteter, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), nr. ii) og iii), i forordning (EU) nr. DP/2013, relevante minimumskrav til brug af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler samt andre relevante obligatoriske krav indført under national ret. Alle disse krav identificeres i programmet.

3. Forpligtelser i henhold til denne foranstaltning skal indgås for en periode på fem til syv år. Ydes der støtte til omlægning til økologisk landbrug, kan medlemsstaterne fastlægge en kortere indledende periode svarende til omlægningsperioden. Ydes der støtte til vedligeholdelse af økologisk landbrug, kan medlemsstaterne i deres programmer for udvikling af landdistrikterne foreskrive en årlig forlængelse efter afslutningen af den indledende periode. For nye forpligtelser vedrørende vedligeholdelse, som følger direkte efter den forpligtelse, der er varetaget i den indledende periode, kan medlemsstaterne fastlægge en kortere periode i deres programmer for udvikling af landdistrikterne.

4. Betalingerne ydes på årsbasis og skal kompensere støttemodtagerne for alle eller en del af deres ekstraomkostninger og indkomsttab som følge af de påtagne forpligtelser. Om nødvendigt kan de også dække transaktionsomkostninger til en værdi af op til 20 % af præmien for forpligtelserne til at drive miljøvenligt skovbrug. Hvis forpligtelserne er iværksat af grupper af landbrugere, er den maksimale sats 30 %.

Ved beregning af de i første afsnit omhandlede betalinger fratrækker medlemsstaterne det nødvendige beløb for at udelukke dobbeltfinansiering af de praksisser, der omhandles i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1307/2013.

5. Støtten må ikke overstige de maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag II.

6. For at sikre udelukkelse af dobbeltfinansiering som omhandlet i stk. 4, andet afsnit, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 vedrørende fastsættelse af den beregningsmetode, der skal anvendes.

Artikel 30

Natura 2000 og betalinger i henhold til vandrammedirektivet

1. Støtte under denne foranstaltning ydes på årsbasis pr. ha landbrugsareal eller pr. ha skov til støttemodtagerne for at kompensere for ekstraomkostninger og indkomstab som følge af ulemper i de pågældende områder i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF, direktiv 2009/147/EF og vandrammedirektivet.

Ved beregning af støtte i henhold til denne foranstaltning fratrækker medlemsstaterne det nødvendige beløb for at udelukke dobbeltfinansiering de praksisser, der omhandles i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1307/2013.

2. Der ydes støtte til landbrugere og til private skovbrugere og sammenslutninger af private skovbrugere. I behørigt begrundede tilfælde kan der også ydes støtte til andre arealforvaltere.

3. Støtte til landbrugerne i forbindelse med direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF ydes kun i forbindelse med ulemper som følge af krav, der er mere vidtgående end god landbrugs- og miljømæssig stand, som fastsat i artikel 94 og bilag II til Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 og de relevante kriterier og minimumsaktiviteter, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra c), nr. ii) og iii), i forordning (EU) nr. 1307/2013.

4. Støtte til landbrugere i forbindelse med vandrammedirektivet ydes kun i forbindelse med specifikke krav, som:

- a) blev indført ved vandrammedirektivet, er i overensstemmelse med indsatsprogrammerne for vandområdeplanerne med henblik på at nå nævnte direktivs miljømål og er mere vidtgående end de foranstaltninger, der kræves for at gennemføre andre EU-retsfor skrifter om beskyttelse af vand
- b) er mere vidtgående end de lovbestemte forvaltningskrav og de betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand, som er omhandlet i kapitel I i afsnit VI i forordning (EU) nr. 1306/2013, og de relevante kriterier og minimumsaktiviteter, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra c), nr. ii) og iii), i forordning (EU) nr. 1307/2013

c) er mere vidtgående end det beskyttelsesniveau, som var fastsat i EU-retten på det tidspunkt, hvor vandrammedirektivet blev vedtaget, jf. artikel 4, stk. 9, i nævnte direktiv, og

d) indebærer store ændringer i arealudnyttelsen og/eller omfattende restriktioner i landbrugspraksis, som resulterer i væsentlige indkomstab.

5. De krav, der er omhandlet i stk. 3 og 4, skal være identificeret i programmet.

6. Der kan udbetales støtte for følgende arealer:

a) Natura 2000-landbrugs- og skovbrugsområder, der er udpeget i henhold til direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF

b) andre afgrænsede naturbeskyttelsesområder, hvor landbruget eller skovbruget er pålagt miljøbetingede begrænsninger, og som bidrager til gennemførelsen af artikel 10 i direktiv 92/43/EØF, under forudsætning af, at disse områder må for hvert program for udvikling af landdistrikterne ikke overstige 5 % af de udpegede Natura 2000-områder, som er omfattet af dets territoriale anvendelsesområde

c) landbrugsområder, der er omfattet af vandområdeplaner i henhold til vandrammedirektivet.

7. Støtten må ikke overstige de maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag I.

8. For at sikre udelukkelse af dobbeltfinansiering som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 vedrørende fastsættelse af den beregningsmetode, der skal anvendes.

Artikel 31

Betalinger til områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger

1. Betalinger til landbrugere i bjergområder og andre områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger ydes på årsbasis pr. ha landbrugsareal for helt eller delvis at kompensere landbrugere for ekstraomkostninger og indkomstab som følge af hindringerne for landbrugsproduktionen i det pågældende område.

Ekstraomkostninger og indkomstab beregnes i forhold til områder, der ikke er påvirket af naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger, under hensyntagen til betalinger i henhold til afsnit III, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013

Ved beregningen af ekstraomkostninger og indkomsttab kan medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde differentiere betalingsniveauet under hensyntagen til:

- hvor alvorlige de konstaterede permanente begrænsninger, der påvirker landbrugsaktiviteter, er
- landbrugssystemet.

2. Betalingerne ydes til landbrugere, som forpligter sig til at drive landbrug i områder, der er udpeget i henhold til artikel 32, og som er aktive landbrugere som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013.

3. Betalingerne fastsættes på et niveau mellem det minimums- og maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag I. I behørigt begrundede tilfælde kan disse betalinger forhøjes under hensyntagen til særlige omstændigheder, som skal begrundes i programmerne for udvikling af landdistrikterne.

4. Medlemsstaterne sørger for gradvis nedsættelse af betalinger over et minimumsareal pr. bedrift, som angives i programmet, medmindre ydelsen kun dækker minimumsbetalinger pr. hektar pr. år som fastsat i bilag II.

I tilfælde af en juridisk person eller en gruppe af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende gradvis nedsættelse for betalinger i forbindelse med medlemmer af disse juridiske personer eller grupper på betingelse af, at:

- a) den nationale lovgivning tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som leder for bedriften, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, og
- b) disse enkelte medlemmer har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller grupperes landbrugsstrukturer.

5. Ud over de betalinger, som omhandles i stk. 2, kan medlemsstaterne yde betalinger under denne foranstaltning mellem 2014 og 2020 til støttemodtagere i områder, der var støtteberettiget i henhold til artikel 36, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1698/2005 i programmeringsperioden 2007-2013. For støttemodtagere i områder, som ikke længere er støtteberettiget efter den nye afgrænsning, der er omhandlet i artikel 32, stk. 3, nedsættes disse betalinger gradvis over en periode på højst fire år. Denne periode påbegynder på den dato, hvor afgrænsningen i henhold til artikel 32, stk. 3, er afsluttet, dog senest i 2018. Disse betalinger starter på højst 80 % af den gennemsnitlige betaling, der fastsættes i programmet for programmeringsperioden 2007-2013 i henhold til artikel 36, litra a), nr. ii), i forordning (EF)

nr. 1698/2005, og slutter senest i 2020 på højst 20 %. Når anvendelsen af gradvis nedsættelse resulterer i, at betalingsniveauet når 25 EUR, kan medlemsstaterne fortsætte betalingerne på dette niveau, indtil udfasningsperioden er afsluttet.

Efter afslutningen af denne afgrænsning modtager støttemodtagere i områder, der stadig er støtteberettiget, fuld betaling i henhold til denne foranstaltning.

Artikel 32

Udpegning af områder med naturbetingede og andre specifikke begrænsninger

1. Medlemsstaterne udpeger på grundlag af stk. 2, 3 og 4 områder, som er støtteberettiget i henhold til artikel 31 i følgende kategorier:

- a) bjergområder
- b) andre områder end bjergområder med betydelige naturbetingede begrænsninger og
- c) andre områder med særlige begrænsninger.

2. For at komme i betragtning til betalingerne i henhold til artikel 31 skal bjergområder være kendetegnet ved en betydelig begrænsning af mulighederne for anvendelse af jorden og en betydelig stigning i produktionsomkostningerne, som skyldes følgende:

- a) Højden over havet resulterer i meget vanskelige klimaforhold, der afkorter vækstperioden væsentligt.
- b) I en lavere højde skråner terrænet i størstedelen af området så meget, at der ikke kan benyttes maskiner, eller at der kræves meget dyrt specialudstyr, eller der er tale om en kombination af disse to faktorer, der hver især resulterer i en mindre alvorlig ulempe, men som tilsammen indebærer en tilsvarende ulempe.

Områder nord for den 62. breddegrad og visse tilstødende områder skal betragtes som bjergområder.

3. For at komme i betragtning til betalingerne i henhold til artikel 31 anses andre områder end bjergområder for at have betydelige naturbetingede begrænsninger, hvis mindst 60 % af landbrugsarealet opfylder mindst ét af de kriterier, der er anført i bilag III, inden for den angivne tærskel.

Overholdelsen af disse betingelser sikres på niveauet af lokale administrative enheder ("LAU 2"-niveau) eller på niveauet for en klart afgrænset lokal enhed, som dækker et enkelt, klart sammenhængende geografisk område med en særskilt økonomisk og administrativ identitet.

Ved afgrænsningen af områder, der er berørt af dette stykke, foretager medlemsstaterne en finjustering baseret på objektive kriterier med det formål at udelukke områder, hvor der er dokumenteret væsentlige naturbetingede begrænsninger som omhandlet i første afsnit, men hvor problemet er blevet løst gennem investeringer eller økonomisk aktivitet eller gennem dokumentation for normal jordproduktivitet, eller hvor der er produktionsmetoder eller landbrugssystemer, der opvejer indkomstab eller ekstraomkostninger, jf. artikel 31, stk. 1.

4. Andre områder end dem, der er omhandlet i stk. 2 og 3, er støtteberettiget i henhold til artikel 31, hvis de er påvirket af særlige begrænsninger, og arealforvaltningen fortsættes for at bevare eller forbedre miljøet, for at bevare landskabet og opretholde turistpotentialen i området eller for at beskytte kysten.

Områder med særlige begrænsninger omfatter landbrugsområder, hvor de naturlige produktionsforhold er af samme art, og som tilsammen ikke overstiger 10 % af den pågældende medlemsstats areal.

Områder kan desuden også være støtteberettiget i henhold til dette stykke, hvis:

- mindst 60 % af landbrugsarealet opfylder mindst to af kriterierne i bilag III, og hvert af kriterierne er opfyldt inden for en margin på højst 20 % af den angivne tærskel, eller
- mindst 60 % af landbrugsarealet består af områder, der opfylder mindst et af kriterierne i bilag III inden for den angivne tærskel, og områder, der opfylder mindst to af kriterierne i bilag III, og hvert af kriterierne er opfyldt inden for en margin på højst 20 % af den angivne tærskel.

Overholdelsen af disse betingelser sikres på LAU 2-niveau eller på niveauet for en klart afgrænset lokal enhed, som dækker et enkelt, klart sammenhængende geografisk område, der kan defineres som en økonomisk og administrativ enhed. Ved afgrænsning af områder, der er berørt af dette afsnit, foretager medlemsstaterne en finjustering som beskrevet i artikel 32, stk. 3. Områder, der betragtes som støtteberettiget i henhold til dette afsnit, tages i betragtning ved beregning af tærsklen på 10 %, jf. andet afsnit.

Som undtagelse finder første afsnit ikke anvendelse for medlemsstater, hvis hele deres område betragtes som et område, der er præget af særlige ulemper, i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005 og (EF) nr. 1257/1999.

5. Medlemsstaterne vedlægger deres programmer for udvikling af landdistrikterne:

- a) den eksisterende eller ændrede afgrænsning, jf. stk. 2 og 4
- b) den nye afgrænsning af de områder, der er nævnt i stk. 3.

Artikel 33

Dyrevelfærd

1. Betalinger for dyrevelfærd under denne foranstaltning ydes til landbrugere, der på frivillig basis påtager sig at gennemføre operationer, som omfatter en eller flere forpligtelser på dyrevelfærdsområdet, og som er aktive landbrugere som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013

2. Betalinger for dyrevelfærd ydes kun for forpligtelser, der er mere vidtgående end de relevante obligatoriske normer, som er fastsat i henhold til kapitel I i afsnit VI i forordning (EU) nr. 1306/2013 og andre relevante obligatoriske krav. Disse relevante krav identificeres i programmet.

De pågældende forpligtelser indgås for en periode på et til syv år, som kan forlænges.

3. Betalinger ydes på årsbasis og skal give landbrugerne kompensation for en del af eller samtlige ekstraomkostninger og indkomstab som følge af den påtagne forpligtelse. Om nødvendigt kan de også dække transaktionsomkostninger på op til 20 % af præmien for forpligtelser på dyrevelfærdsområdet.

Støtten må ikke overstige det maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag II.

4. For at sikre, at dyrevelfærdsforpligtelserne er i overensstemmelse med den overordnede EU-politik på dette område, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 vedrørende definitionen af de områder, hvor dyrevelfærdsstøtte indebærer strengere normer for produktionsmetoder.

Artikel 34

Forpligtelser vedrørende miljø- og klimavenligt skovbrug og skovbevarelse

1. Støtte under denne foranstaltning ydes pr. ha skov til offentlige og private skovbrugere og andre privatretlige og offentlige organer og sammenslutninger heraf, der på frivilligt grundlag påtager sig at gennemføre operationer, som omfatter en eller flere forpligtelser vedrørende miljø- og klimavenligt skovbrug. For statejede skove kan der kun ydes støtte, hvis det organ, der forvalter skovene, er et privat organ eller en kommune.

For skovbrugsbedrifter over en vis tærskel, som medlemsstaterne fastlægger i deres programmer for udvikling af landdistrikterne, er støtte under stk. 1 betinget af fremlæggelse af de relevante oplysninger fra en skovforvaltningsplan eller tilsvarende instrument i overensstemmelse med bæredygtig skovforvaltning som defineret af ministerkonferencen om beskyttelse af skovene i Europa i 1993.

2. Betalinger ydes kun for forpligtelser, der er mere vidtgående end de relevante obligatoriske krav, der er fastlagt af den nationale retsakt om skovbrug eller anden relevant national ret. Alle disse krav identificeres i programmet.

Forpligtelser skal indgås for en periode på mellem fem og syv år. Hvor det er nødvendigt og behørigt begrundet, kan medlemsstaterne dog fastsætte en længere periode i deres programmer for udvikling af landdistrikterne for bestemte typer forpligtelser.

3. Betalingerne skal kompensere støttemodtagerne for alle eller en del af deres ekstraomkostninger og indkomstab som følge af de påtagne forpligtelser. Om nødvendigt kan de også dække transaktionsomkostninger til en værdi af op til 20 % af præmien for forpligtelserne til at drive miljøvenligt skovbrug. Støtten må ikke overstige det maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag II.

I behørigt begrundede tilfælde i forbindelse med operationer, der vedrører miljøbevarelse, kan støtte tildeles som en fast procentsats eller et engangsbeløb pr. enhed for forpligtelser til at afstå fra kommerciel anvendelse af træer og skove beregnet på grundlag af ekstraomkostninger og indkomstab.

4. Støtte kan ydes til offentlige og private enheder til bevarelse og fremme af skovgenetiske ressourcer til operationer, der ikke er omfattet af stk. 1, 2 og 3.

5. For at sikre effektiv brug af ELFUL's budgetmidler tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 vedrørende de typer støtteberettigede operationer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4.

Artikel 35

Samarbejde

1. Støtte under denne foranstaltning tildeles for at fremme samarbejdsformer, som omfatter mindst to enheder og navnlig:

- a) samarbejdsstrategier mellem forskellige aktører i Unionens landbrugssektor, skovbrugssektor og i fødevarekæden og andre aktører, der bidrager til at nå målene og prioriteterne i politikken for udvikling af landdistrikterne, herunder producentsammenslutninger, kooperativer og brancheorganisationer
- b) oprettelse af klynger og netværk
- c) etablering og drift af operationelle grupper af EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed som omhandlet i artikel 56.

2. Samarbejde i henhold til stk. 1 skal navnlig omfatte følgende:

- a) pilotprojekter
- b) udvikling af nye produkter, processer og teknologier samt ny praksis i landbrugssektoren og fødevarer- og skovbrugssektoren
- c) samarbejde mellem små aktører om tilrettelæggelse af fælles arbejdsprocesser og deling af faciliteter og ressourcer med henblik på udvikling og/eller markedsføring af turisttjenester med relation til turisme i landdistrikterne
- d) horisontalt og vertikalt samarbejde mellem aktører i forsyningskæden om etablering og udvikling af forsyningskæder og lokale markeder
- e) salg fremstød i en lokal sammenhæng i forbindelse med udviklingen af korte forsyningskæder og lokale markeder
- f) fælles indsats med henblik på modvirkning af eller tilpasning til klimaforandringer
- g) fælles tilgange til miljøprojekter og igangværende miljøpraksis, herunder effektiv vandforvaltning, anvendelse af vedvarende energi og bevarelse af landbrugslandskabet
- h) horisontalt og vertikalt samarbejde mellem aktører i forsyningskæden om bæredygtig forsyning af biomasse til brug i fødevarer og energiproduktion og industriprocesser
- i) gennemførelse, navnlig af andre grupper af offentlige og private partnere end dem, der er omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1303/2013 af andre lokale udviklingsstrategier end dem, der er omhandlet i artikel 2, nr. 19), i forordning (EU) nr. 1303/2013, og som vedrører en eller flere af EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikter
- j) udarbejdelse af skovforvaltningsplaner eller tilsvarende instrumenter
- k) diversificering af landbrugsaktiviteter til aktiviteter vedrørende sundhedspleje, social integration, lokalsamfundstøttet landbrug og uddannelse inden for miljø og fødevarer.

3. Støtte i henhold til stk. 1, litra b), ydes kun til nyoprettede klynger og netværk og dem, der indleder en ny aktivitet.

Støtte til foranstaltninger i henhold til stk. 2, litra a) og b), kan også ydes til individuelle aktører, hvor denne mulighed er fastsat i programmet for udvikling af landdistrikterne.

4. Resultaterne af de enkelte aktørers pilotprojekter, jf. stk. 2, litra a), og operationer, jf. stk. 2, litra b), som udføres i henhold til stk. 3, offentliggøres.

5. Følgende omkostninger, der er knyttet til de former for samarbejde, der henvises til i stk. 1, er berettiget til støtte under denne foranstaltning:

a) omkostningerne til undersøgelser af det pågældende område, til gennemførelsesundersøgelser og til udarbejdelsen af en anden forretningsplan eller en anden skovforvaltningsplan eller tilsvarende eller en anden lokal udviklingsstrategi end den, der er omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) nr. 1303/2013

b) omkostningerne til animering af det pågældende område med henblik på at muliggøre et fælles territorialt projekt eller et projekt, der skal gennemføres af en operationel gruppe under EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed, jf. artikel 56. I forbindelse med klynger kan animering også vedrøre tilrettelæggelse af uddannelse, netværks-samarbejde mellem medlemmerne og ansættelse af nye medlemmer

c) driftsomkostningerne i forbindelse med samarbejdet

d) de direkte omkostninger til specifikke projekter i forbindelse med gennemførelsen af en forretningsplan, en miljøplan, en skovforvaltningsplan eller tilsvarende, en anden lokal udviklingsstrategi end den, der er omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) nr. 1303/2013, eller direkte omkostninger til andre aktioner rettet mod innovation, herunder afprøvning

e) omkostningerne til salgsmarketing.

6. Når en forretningsplan eller en miljøplan eller en skovforvaltningsplan eller tilsvarende eller en udviklingsstrategi gennemføres, kan medlemsstaterne yde støtte, enten som et samlet beløb, som dækker udgifter til samarbejde og projekter, der gennemføres, eller kun dække omkostningerne til samarbejdet og anvende midler fra andre foranstaltninger eller andre EU-fonde til projektets gennemførelse.

Hvis støtten udbetales som et samlet beløb, og det gennemførte projekt falder ind under den type projekter, der er omfattet af den anden foranstaltning i denne forordning, gælder det relevante maksimumsbeløb eller den relevante maksimale støttesats.

7. Samarbejde mellem aktører beliggende i forskellige regioner eller medlemsstater skal også være støtteberettiget.

8. Støtten skal være begrænset til en periode på højst syv år, undtagen for kollektive miljøforanstaltninger i behørigt begrundede tilfælde.

9. Samarbejde under denne foranstaltning kan kombineres med projekter, der støttes af andre EU-midler end ELFUL inden for det samme område. Medlemsstaterne sikrer, at overkompensation som følge af kombinationen af denne foranstaltning med andre nationale støtteinstrumenter eller EU-støtteinstrumenter undgås.

10. For at sikre en effektiv brug af ELFUL's budgetmidler tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 vedrørende yderligere specificering af karakteristika for pilotprojekter, klynger, netværk, korte forsyningskæder og lokale markeder, der vil være støtteberettiget, samt vedrørende betingelserne for tildeling af støtte til de typer operationer, der er opført i nærværende artikels stk. 2.

Artikel 36

Risikostyring

1. Støtte under denne foranstaltning omfatter:

a) finansielle bidrag til præmier til forsikring af afgrøder, dyr og planter mod landbrugeres økonomiske tab som følge af ugunstige vejrforhold, dyre- eller plantesygdomme, skadedyrsangreb eller en miljøhændelse

b) finansielle bidrag til gensidige fonde til betaling af finansiel kompensation til landbrugere for økonomiske tab som følge af ugunstige vejrforhold eller udbrud af en dyre- eller plantesygdom eller skadedyrsangreb eller en miljøhændelse

c) et redskab til indkomststabilisering i form af finansielle bidrag til gensidige fonde, som yder kompensation til landbrugere for et voldsomt fald i deres indkomst.

2. I denne artikel forstås ved "landbruger" en aktiv landbruger, jf. betydningen i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b) og c), er "gensidig fond" en ordning, som medlemsstaten har godkendt i henhold til sin nationale ret, og som giver de tilsluttede landbrugere mulighed for at forsikre sig selv, hvorved der ydes kompensation til de tilsluttede landbrugere for økonomiske tab som følge af udbrud af ugunstige vejrforhold eller en dyre- eller plantesygdom eller et skadedyrsangreb eller en miljøhændelse eller for et voldsomt fald i deres indkomst.

4. Medlemsstaterne sikrer, at overkompensation som følge af kombinationen af denne foranstaltning og andre nationale støtteinstrumenter eller EU-støtteinstrumenter eller private forsikringsordninger undgås.

5. For at sikre en effektiv brug af ELFUL's -budgetmidler tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 vedrørende minimums- og maksimumsløbetiden for de kommercielle lån til gensidige fonde, der er omhandlet i artikel 38, stk. 3, litra b), og artikel 39, stk. 4.

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2018 en rapport om gennemførelsen af denne artikel for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 37

Afgrøde-, dyre- og planteforsikring

1. Der kan kun ydes støtte i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a), til forsikringskontrakter, der dækker ugunstige vejrforhold, en dyre- eller plantesygdom eller et skadedyrsangreb eller en miljøhændelse eller en foranstaltning vedtaget i overensstemmelse med direktiv 2000/29/EF med henblik på at udrydde eller kontrollere en plantesygdom eller et skadedyrsangreb, der tilintetgør mere end 30 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Der kan bruges indekser til at beregne landbrugerens årlige produktion. Den anvendte beregningsmetode skal gøre det muligt at fastsætte den enkelte landbrugers faktiske tab i et givet år.

Målingen af omfanget for tabet kan tilpasses de særlige kendetegn ved hver type produkt ud fra

- a) biologiske indekser (mængden af tabt biomasse) eller tilsvarende tab af udbytteindeks fastlagt på bedriftsniveau eller på lokalt, regionalt eller nationalt plan eller
- b) vejrindekser (mængden af nedbør og temperatur) fastlagt på lokalt, regionalt eller nationalt plan.

2. Ugunstige vejrforhold eller udbrud af en dyre- eller plantesygdom eller et skadedyrsangreb eller en miljøhændelse skal være officielt anerkendt af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaterne kan, hvor det er hensigtsmæssigt, på forhånd fastsætte kriterier for, hvordan en sådan officiel anerkendelse anses for givet.

3. Der kan kun ydes finansiel kompensation i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a), for sygdomme, der er opført på den liste over dyresygdomme, som Verdensorganisationen for Dyresundhed har udarbejdet, eller i bilaget til beslutning 2009/470/EF.

4. Betalingerne fra forsikringen må ikke udligne mere end de samlede udgifter til erstatning for de tab, der er nævnt i stk. 36, stk. 1, litra a), og må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af arten eller størrelsen af den fremtidige produktion.

Medlemsstaterne kan begrænse størrelsen af den præmie, der er berettiget til støtte, ved at anvende passende lofter.

5. Støtten må ikke overstige det maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag II.

Artikel 38

Gensidige fonde i forbindelse med ugunstige vejrforhold, dyre- og plantesygdomme, skadedyrsangreb og miljøhændelser

1. For at være berettiget til støtte skal den pågældende gensidige fond:

- a) akkrediteres af den kompetente myndighed i overensstemmelse med national ret
- b) have en åben politik over for indbetalinger til og udbetalinger fra fonden
- c) have klare regler om fordeling af ansvar for eventuel gæld.

2. Medlemsstaterne fastsætter regler for oprettelse og forvaltning af de gensidige fonde, navnlig for udbetaling af kompensation til og støtteberettigelse for landbrugere i tilfælde af kriseadministration og overvågning af reglernes overholdelse. Medlemsstaterne sikrer, at fondsordningerne indeholder regler om sanktioner i tilfælde af forsømmelighed fra landbrugerens side.

Hændelser, som omhandles i artikel 36, stk. 1, litra b), skal være officielt anerkendt af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat.

3. De finansielle bidrag, der er nævnt i artikel 36, stk. 1, litra b), må kun vedrøre:

- a) de administrative omkostninger ved at oprette den gensidige fond fordelt degressivt over højst tre år
- b) de beløb, som den gensidige fond betaler som finansiel kompensation til landbrugere. Desuden kan det finansielle bidrag vedrøre renter på kommercielle lån, som den gensidige fond har optaget for at betale finansiel kompensation til landbrugere i tilfælde af krise.

Der kan kun ydes støtte i henhold til artikel 36, stk. 1, litra b), til dækning af tab som følge af ugunstige vejrforhold, en dyre- eller plantesygdom, et skadedyrsangreb eller en foranstaltning vedtaget i overensstemmelse med direktiv 2000/29/EF med henblik på at udrydde eller kontrollere en plantesygdom eller et skadedyrsangreb eller en miljøhændelse, der tilintetgør mere end 30 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det

dårligste år ikke medregnes. Der kan bruges indekser til at beregne landbrugerens årlige produktion. Den anvendte beregningsmetode skal gøre det muligt at fastsætte den enkelte landbrugers faktiske tab i et givet år.

Der ydes ikke bidrag af offentlige midler til startkapital.

4. Der kan ydes finansiel kompensation i henhold til artikel 36, stk. 1, litra b), for sygdomme, der er opført på den liste over dyresygdomme, som Verdensorganisationen for Dyresundhed har udarbejdet, eller i bilaget til beslutning 2009/470/EF.

5. Støtten må ikke overstige den maksimale støttesats, der er fastsat i bilag II.

Medlemsstaterne kan begrænse de omkostninger, der er berettiget til støtte, ved at fastsætte:

- a) lofter pr. fond
- b) passende lofter pr. enhed.

Artikel 39

Indkomststabiliseringsredskab

1. Støtte i henhold til artikel 36, stk. 1, litra c), ydes kun, hvis faldet i indtægter overstiger 30 % af de gennemsnitlige årlige indtægter for den enkelte landbruger i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Indkomst i artikel 36, stk. 1, litra c), omfatter summen af indtægter, som landbrugeren modtager fra markedet, herunder enhver form for offentlig støtte, med fradrag af inputomkostninger. Betalinger fra den gensidige fond til landbrugerne skal udligne mindre end 70 % af indkomsttabet i det år, hvor producenten bliver berettiget til at modtage denne bistand.

2. For at være berettiget til støtte skal den pågældende gensidige fond:

- a) akkrediteres af den kompetente myndighed i overensstemmelse med national ret
- b) have en åben politik over for indbetalinger til og udbetalinger fra fonden
- c) have klare regler om fordeling af ansvar for eventuel gæld.

3. Medlemsstaterne fastsætter regler for oprettelse og forvaltning af de gensidige fonde, navnlig for udbetaling af kompensation til landbrugere i tilfælde af krise og for administration og overvågning af reglernes overholdelse. Medlemsstaterne sikrer, at fondsordningerne indeholder regler om sanktioner i tilfælde af forsømmelighed fra landbrugerens side.

4. De finansielle bidrag, der er nævnt i artikel 36, stk. 1, litra c), må kun vedrøre:

- a) de administrative omkostninger ved at oprette den gensidige fond fordelt degressivt over højst tre år
- b) de beløb, som den gensidige fond betaler som finansiel kompensation til landbrugere. Desuden kan det finansielle bidrag vedrøre renter på kommercielle lån, som den gensidige fond har optaget for at betale finansiel kompensation til landbrugere i tilfælde af krise. Der ydes ikke bidrag af offentlige midler til startkapital.

5. Støtten må ikke overstige det maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag II.

Artikel 40

Finansiering af supplerende nationale direkte betalinger i Kroatien

1. Der kan ydes støtte til landbrugere, der er berettiget til supplerende nationale direkte betalinger i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1307/2013. Betingelserne i nævnte artikel finder også anvendelse på støtte, der ydes i henhold til nærværende artikel.

2. Den støtte, der ydes en landbruger for årene 2014, 2015 og 2016, må ikke overstige forskellen mellem:

- a) det niveau for direkte betalinger, der er gældende i Kroatien i det pågældende år i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1307/2013, og
- b) 45 % af det tilsvarende niveau for disse direkte betalinger, der gælder fra 2022.

3. Unionens bidrag til støtte tildelt i henhold til denne artikel i Kroatien for årene 2014, 2015 og 2016 må ikke overstige 20 % af dets respektive årlige ELFUL-tildeling.

4. Satsen for ELFUL-bidraget til supplerende af de direkte betalinger må ikke overstige 80 %.

Artikel 41

Regler for gennemførelsen af foranstaltningerne

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for gennemførelsen af foranstaltningerne i denne afdeling i forbindelse med:

- a) procedurer for udvælgelse af de myndigheder eller organer, som tilbyder rådgivningstjenester for landbrugere og skovbrugere, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger og nedtrapning af støtten i henhold til de rådgivningstjenester, der er omhandlet i artikel 15

- b) medlemsstatens vurdering af de fremskridt, der er gjort i forretningsplanen, betalingsmuligheder samt regler for adgang til andre foranstaltninger for unge landbrugere under foranstaltningen for bedrifts- og erhvervsudvikling, som er omhandlet i artikel 19
- c) omregning til andre enheder end dem, der anvendes i bilag II, og omregningssatser for dyr til husdyrenheder (LU) i henhold til foranstaltninger i artikel 28, 29, 33 og 34
- d) muligheden for at anvende standardantagelser om ekstraomkostninger og indkomsttab i henhold til foranstaltningerne i artikel 28-31, 33 og 34 og kriterier for beregningen
- e) beregning af støtte, når en operation er berettiget til støtte under mere end én foranstaltning.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 84.

LEADER

Artikel 42

Lokale aktionsgrupper under LEADER

1. Foruden de opgaver, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) nr. 1303/2013 kan lokale aktionsgrupper også udføre yderligere opgaver, som forvaltningsmyndigheden og/eller betalingsorganet delegerer til dem.
2. De lokale aktionsgrupper kan anmode om udbetaling af et forskud fra det kompetente betalingsorgan, hvis der ifølge programmet for udvikling af landdistrikterne er mulighed for dette. Forskuddet må ikke overstige 50 % af den offentlige støtte i relation til de løbende omkostninger og animeringsomkostningerne.

Artikel 43

LEADERopstartssæt

Støtte til lokaludvikling under Leader kan også omfatte et "Leaderopstartssæt" for lokale samfund, der ikke gennemførte Leader i programmeringsperioden 2007-2013. Leaderopstartssættet består af støtte til kapacitetsopbygning og små pilotprojekter. Støtte under Leaderopstartssættet er ikke betinget af, at der forelægges en lokal udviklingsstrategi under Leader.

Artikel 44

Samarbejdsaktiviteter under LEADER

1. Den støtte, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1303/2013 ydes til:
 - a) samarbejdsprojekter i en medlemsstat (interterritoriel samarbejde) eller samarbejdsprojekter mellem områder i flere medlemsstater eller med områder i tredjelande (tværnationalt samarbejde)

- b) forberedende teknisk bistand til interterritoriale og tværnationale samarbejdsprojekter på betingelse af, at lokale aktionsgrupper er i stand til at påvise, at de overvejer at gennemføre et konkret projekt.

2. Foruden andre lokale aktionsgrupper kan partnerne i en lokal aktionsgruppe under ELFUL være:

- a) en gruppe af lokale offentlige og private partnere i et landdistrikt, som gennemfører en lokal udviklingsstrategi i eller uden for EU
- b) en gruppe af lokale offentlige og private partnere i et ikke-landdistrikt, som gennemfører en lokal udviklingsstrategi.

3. I tilfælde, hvor samarbejdsprojekter ikke bliver udvalgt af de lokale aktionsgrupper, indfører medlemsstaterne et system til løbende ansøgning.

De offentliggør de nationale eller regionale administrative procedurer vedrørende udvælgelsen af tværnationale samarbejdsprojekter og en liste over støtteberettigede udgifter senest to år efter datoen for godkendelse af deres programmer for udvikling af landdistrikterne.

Den kompetente myndighed skal godkende samarbejdsprojekterne senest fire måneder efter datoen for forelæggelsen af projektansøgningen.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de godkendte tværnationale samarbejdsprojekter.

KAPITEL II

Fælles bestemmelser for flere foranstaltninger

Artikel 45

Investeringer

1. Er det sandsynligt, at en investeringsoperation vil have negative virkninger på miljøet, er dens berettigelse til støtte fra ELFUL betinget en vurdering af den forventede miljøbelastning. Denne vurdering af miljøbelastningen gennemføres i overensstemmelse med ret, der finder særlig anvendelse på den type investering.
2. Udgifter, der er berettiget til støtte fra ELFUL, begrænses til:
 - a) opførelse, erhvervelse, herunder leasing, eller forbedring af fast ejendom
 - b) køb eller leje med købsforpligtelse af nye maskiner og nyt udstyr op til aktivets markedsværdi

c) generalomkostninger i forbindelse med de i litra a) og b) nævnte udgifter, f.eks. honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, honorarer til rådgivning om miljømæssig og økonomisk bæredygtighed, herunder gennemførlighedsundersøgelser. Gennemførlighedsundersøgelser forbliver støtteberettigede udgifter, også når ingen udgifter i henhold til litra a) og b) affoldes på basis af deres resultater

d) følgende immaterielle investeringer: erhvervelse eller udvikling af computersoftware og erhvervelse af patentrettigheder, licenser, ophavsret eller varemærker

e) udgifter til udarbejdelse af skovforvaltningsplaner og tilsvarende.

3. Ved investeringer i landbrug er køb af rettigheder til landbrugsproduktion, betalingsrettigheder, dyr, etårige planter og udplantning heraf ikke støtteberettiget. I tilfælde af genopretning af landbrugets produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer eller katastrofale hændelser i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, litra b), kan udgifter til køb af dyr dog være støtteberettigede udgifter.

4. Modtagere af investeringsrelateret støtte kan anmode om udbetaling af et forskud på op til 50 % af den offentlige støtte i relation til investeringen fra de kompetente betalingsorganer, hvis denne mulighed indgår i programmet for udvikling af landdistrikterne.

5. Driftskapital, der er accessorisk og tilknyttet en ny investering i landbrugs- eller skovbrugssektoren, som modtager støtte fra ELFUL gennem et finansielt instrument i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1303/2013, kan være støtteberettigede udgifter. Sådanne støtteberettigede udgifter må ikke overstige 30 % af de samlede støtteberettigede udgifter til investeringen. Den relevante anmodning skal være behørigt begrundet.

6. For at tage hensyn til de særlige forhold vedrørende bestemte typer investeringer tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83 vedrørende fastsættelse af betingelserne for, at andre omkostninger i forbindelse med leasingkontrakter og brugt udstyr kan betragtes som støtteberettigede udgifter, og vedrørende fastlæggelse af de typer vedvarende energinfrastruktur, der er berettigede til støtte.

Artikel 46

Investeringer i kunstvanding

1. Med forbehold af nærværende forordnings artikel 45 er det i forbindelse med kunstvanding i nye og eksisterende kunstvandingsområder kun investeringer, der opfylder betingelserne i denne artikel, som betragtes som støtteberettigede udgifter.

2. En vandområdeplan som krævet i henhold til vandrammedirektivet er meddelt Kommissionen for hele det område, hvor investeringen skal foretages, såvel som i alle andre områder, hvis miljø kan påvirkes af investeringen. De foranstaltninger, der træffes under vandområdeplanen i overensstemmelse med artikel 11 i vandrammedirektivet, og som er relevante for landbrugssektoren, skal være angivet i det relevante indsatsprogram.

3. Måling af vand anvendelsen med henblik på måling af vand på niveauet for den støttede investering forefindes eller indføres som led i investeringen.

4. En investering i en forbedring af et eksisterende kunstvandingsanlæg eller et element i kunstvandingsinfrastruktur er støtteberettiget, hvis det på forhånd vurderes, at det som et minimum vil medføre potentielle vandbesparelser på mellem 5 og 25 % i overensstemmelse med de tekniske parametre i det eksisterende anlæg eller den eksisterende infrastruktur.

Hvis investeringen påvirker grund- eller overfladevandområder, hvis status er blevet identificeret som mindre end god i den relevante vandområdeplan på grund af vandkvalitet:

a) skal investeringen sikre en effektiv nedsættelse af vandforbruget på niveau med investeringen på mindst 50 % af den potentielle vandbesparelse, som investeringen muliggør

b) hvis der er tale om en investering for en enkelt landbrugsbedrift, medfører investeringen også en nedsættelse af bedriftens samlede vandforbrug på mindst 50 % af den potentielle vandbesparelse, som investeringen muliggør. Bedriftens samlede vandforbrug omfatter vand, som sælges af bedriften.

Ingen af betingelserne i stk. 4 finder anvendelse på en investering i et eksisterende anlæg, som udelukkende påvirker energi-effektiviteten, eller en investering i opførelse af et reservoir eller en investering i brugen af recirkulationsvand, som ikke berører et grund- eller overfladevandområde.

5. En investering, som resulterer i en nettoforøgelse af kunstvandingsområder, der påvirker et givet grund- eller overfladevandområde, er kun støtteberettiget, hvis:

a) vandområdets status er blevet identificeret som mindre end god i den relevante vandområdeplan på grundlag af vandkvaliteten, og

b) en miljøanalyse viser, at der ikke vil være nogen betydelig negativ miljøindvirkning som følge af investeringen; en sådan miljøanalyse gennemføres af en kompetent myndighed eller med denne myndigheds godkendelse og kan også omfatte grupper af bedrifter.

De områder, der ikke er kunstvandet, men hvor et kunstvandingsanlæg har været aktivt indtil for nylig, og som medtages og berettiges i programmet, kan betragtes som kunstvandingsområder med henblik på at afgøre nettoforøgelsen af kunstvandingsområdet.

6. Uanset stk. 5, litra a), kan en investering, der resulterer i en nettoforøgelse af en landbrugsbedrifts kunstvandingsområde, stadig være støtteberettiget, hvis:

- a) investeringen kombineres med en investering i et eksisterende kunstvandingsanlæg eller element i kunstvandingsinfrastrukturen, hvis det på forhånd vurderes, at det som et minimum vil medføre potentielle vandbesparelser på mellem 5 og 25 % i overensstemmelse med de tekniske parametre i det eksisterende anlæg eller den eksisterende infrastruktur, og
- b) investeringen sikrer en effektiv nedsættelse af vandforbruget på niveau med investeringen som helhed på mindst 50 % af den potentielle vandbesparelse, som investeringen muliggør i det eksisterende kunstvandingsanlæg eller element i infrastrukturen.

Undtagelsesvis finder betingelsen i stk. 5, litra a), endvidere ikke anvendelse på investeringer i installation af et nyt kunstvandingsanlæg, som forsynes med vand fra et eksisterende reservoir, der er godkendt af de kompetente myndigheder inden den 31. oktober 2013, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- det pågældende reservoir er angivet i den relevante vandområdeplan og er underkastet kontrolkravene i artikel 11, stk. 3, litra e), i vandrammedirektivet
- den 31. oktober 2013 var der enten en maksimalgrænse for den samlede vandindvinding fra reservoiret eller et påkrævet minimumsniveau for flowet i de vandområder, der var berørt af reservoiret
- den pågældende maksimalgrænse eller minimumsniveauet for flowet er i overensstemmelse med betingelserne i artikel 4 i vandrammedirektivet, og
- den pågældende investering medfører ikke en vandindvinding, der går ud over den maksimalgrænse, der var gældende den 31. oktober 2013, eller en nedsættelse af flowniveauet i de berørte vandområder under det krævede minimumsniveau, der var gældende den 31. oktober 2013.

Artikel 47

Regler for arealrelaterede betalinger

1. Det antal hektar, der er omfattet af en forpligtelse i henhold til artikel 28, 29 og 34, kan variere fra år til år, hvis:

- a) denne mulighed er fastsat i programmet for udvikling af landdistrikterne

b) den pågældende forpligtelse ikke gælder for faste parceller, og

c) opfyldelsen af forpligtelsernes mål ikke bringes i fare.

2. Hvis alle eller en del af arealerne med tilsagn eller hele bedriften overdrages til en anden person i løbet af det pågældende tilsagns periode, kan forpligtelsen, eller en del heraf svarende til det overdragede areal, overtages for den resterende del af perioden af denne anden person eller ophøre, og uden at der kræves tilbagebetaling for den periode, hvor forpligtelsen påhvilede støttemodtageren.

3. Hvis støttemodtageren ikke er i stand til fortsat at opfylde de indgåede forpligtelser, fordi bedriften eller en del af bedriften er genstand for jordfordeling eller offentlige eller af myndighederne godkendte indgreb som led i fysisk planlægning, træffer medlemsstaten de fornødne foranstaltninger til, at forpligtelserne kan tilpasses bedriftens nye situation. Er en sådan tilpasning ikke mulig, ophører forpligtelsen, uden at der kræves tilbagebetaling for den periode, hvor forpligtelsen påhvilede støttemodtageren.

4. Tilbagebetaling af støtte er ikke påkrævet i tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1306/2013

5. Stk. 2, for så vidt angår tilfælde af overdragelse af hele landbrugsbedriften, og stk. 4 gælder også for forpligtelser i henhold til artikel 33.

6. For at sikre en effektiv gennemførelse af arealrelaterede foranstaltninger og sikre Unionens finansielle interesser tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83, der fastsætter betingelser vedrørende omlægning eller justering af forpligtelser i henhold til foranstaltningerne i artikel 28, 29, 33 og 34 samt specificerer andre situationer, hvor tilbagebetaling af støtten ikke er påkrævet.

Artikel 48

Revisionsklausul

Der indføres en bestemmelse om revision for operationer, der er iværksat i henhold til artikel 28, 29, 33 og 34, for at sikre deres tilpasning i tilfælde af ændringer af de relevante obligatoriske standarder, krav eller forpligtelser, der er omhandlet i disse artikler, som forpligtelserne skal række videre end. Revisionsklausulen omfatter også tilpasninger, der er nødvendige for at undgå dobbeltfinansiering under både denne forordning og forordning (EU) nr. 1307/2013 af de praksisser, der omhandles i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1307/2013 i tilfælde af ændringer af disse praksisser.

Operationer i henhold til artikel 28, 29, 33 og 34, der rækker ud over den nuværende programmeringsperiode, skal indeholde en bestemmelse om revision, således at de kan tilpasses de juridiske rammer for den følgende programmeringsperiode.

Hvis en sådan tilpasning ikke accepteres af støttemodtageren, ophører forpligtelsen, uden at der kræves tilbagebetaling for den periode, hvor forpligtelsen påhvilede støttemodtageren.

Artikel 49

Udvælgelse af operationer

1. Uden at det berører artikel 34, stk. 3, litra d), i forordning (EU) nr. 1303/2013 fastlægger forvaltningsmyndigheden for programmet for udvikling af landdistrikterne kriterier for udvælgelse af operationer efter samråd med overvågningsudvalget. Formålet med udvælgelseskriterierne er at sikre ligebehandling af ansøgerne, bedre udnyttelse af de finansielle midler og målretning af foranstaltninger i overensstemmelse med EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne. Ved fastlæggelsen og anvendelsen af udvælgelseskriterierne tages proportionalitetsprincippet i betragtning i forbindelse med operationens størrelse.

2. Den myndighed i medlemsstaten, der er ansvarlig for udvælgelsen af operationer, sikrer, at operationerne, med undtagelse af operationerne i henhold til artikel 28-31, 33-34 og 36-39, udvælges i overensstemmelse med de udvælgelseskriterier, der er nævnt i stk. 1, og efter en åben og veldokumenteret procedure.

3. Modtagerne kan, hvis det er relevant, udvælges efter indkaldelse af forslag og under anvendelse af kriterier om økonomisk og miljømæssig effektivitet.

Artikel 50

Definition af landdistrikt

I denne forordning defineres "landdistrikt" af forvaltningsmyndigheden på programniveau. Medlemsstaterne kan i behørigt begrundede tilfælde fastsætte en sådan definition for en foranstaltning eller en type operation.

KAPITEL III

Teknisk bistand og netværkssamarbejde

Artikel 51

Finansiering af teknisk bistand

1. I overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) nr. 1306/2013 kan ELFUL anvende op til 0,25 % af sin årlige tildeling til at finansiere de opgaver, der er omhandlet i artikel 58 i forordning (EU) nr. 1303/2013 herunder omkostninger til oprettelse og drift af det europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne, jf. artikel 52, og EIP-netværket, jf. artikel 53, på Kommissionens initiativ og/eller på dennes vegne.

ELFUL kan også finansiere de aktioner, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012⁽¹⁾, i forhold til EU's angivelser og symboler for kvalitetsordninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer.

Disse aktioner gennemføres i henhold til artikel 58 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽²⁾ og eventuelt andre bestemmelser i nævnte forordning og i overensstemmelse med nævnte forordnings gennemførelsesbestemmelser, der finder anvendelse på denne form for budgetgennemførelse.

2. På medlemsstaternes initiativ kan op til 4 % af det samlede beløb for hvert program for udvikling af landdistrikterne afsættes til de opgaver, der er omhandlet i artikel 59 i forordning (EU) nr. 1303/2013 og omkostninger i forbindelse med forberedende arbejde for afgrænsning af områder med naturbejrede eller andre specifikke begrænsninger, jf. artikel 32.

Omkostninger i forbindelse med det godkendelsesorgan, der er omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1306/2013 er ikke støtteberettiget i henhold til dette stykke.

Inden for denne grænse på 4 % afsættes der et beløb til oprettelse og drift af det nationale landdistriktsnetværk, jf. artikel 54.

3. Hvad angår programmer for udvikling af landdistrikterne, som både omfatter mindre udviklede regioner og andre regioner, kan ELFUL's bidragssats for teknisk bistand, som er omhandlet i artikel 59, stk. 3, fastsættes ved at tage hensyn til den antalmæssigt mest udbredte type af regioner i programmet.

Artikel 52

Europæisk netværk for udvikling af landdistrikterne

1. I overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, oprettes der et europæisk netværk for udvikling af landdistrikterne med henblik på netværkssamarbejde mellem nationale netværk, organisationer og administrationer, der er involveret i udviklingen af landdistrikterne på EU-plan.

2. Netværkssamarbejdet gennem det europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne har til formål at:

- øge inddragelsen af alle interesserede parter, og navnlig fra landbrugs- og skovbrugssektoren og andre sektorer i landdistrikterne, i gennemførelsen af udviklingen af landdistrikterne
- forbedre kvaliteten af programmerne for udvikling af landdistrikterne
- spille en rolle i forhold til at informere den brede offentlighed om fordelene ved politikken for udvikling af landdistrikterne
- støtte evalueringen af programmerne for udvikling af landdistrikterne.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

3. Netværket har til opgave at:
- indsamle, analysere og formidle oplysninger om aktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne
 - yde støtte til evalueringsprocesser og indsamling og forvaltning af oplysninger
 - indsamle, konsolidere og formidle god praksis for udvikling af landdistrikterne på EU-plan, herunder om evalueringsmetoder og -redskaber
 - oprette og drive tematiske grupper og/eller workshops med henblik på at lette udvekslingen af ekspertise og støtte gennemførelsen, overvågningen samt videreudviklingen af politikken for udvikling af landdistrikterne
 - informere om udviklingen i landdistrikter i Unionen og i tredjelande
 - tilrettelægge møder og seminarer på EU-plan for dem, der er aktivt involveret i udviklingen af landdistrikterne
 - støtte de nationale netværk og tværnationale samarbejdsinitiativer samt støtte udvekslingen vedrørende foranstaltninger og erfaringer på området landdistriktsudvikling med netværk i tredjelande
 - specielt for lokale aktionsgrupper:
 - skabe synergi med de respektive netværks aktiviteter på nationalt eller regionalt plan eller begge dele med hensyn til kapacitetsopbygning og udveksling af erfaringer og
 - samarbejde med organerne for netværkssamarbejde og teknisk bistand til lokaludvikling oprettet af EFRU, ESF og EMFF hvad angår deres lokale udviklingsaktiviteter og tværnationale samarbejde.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter den organisatoriske struktur og drift af det europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 84.
- Artikel 53*
- Netværket for det europæiske innovationspartnerskab**
1. Et EIP-netværk etableres for at støtte EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed som omhandlet i artikel 55 i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1. Det skal muliggøre netværkssamarbejde mellem operationelle grupper, rådgivningstjenester og forskere.
2. EIP-netværkets mål er at:
- lette udvekslingen af ekspertise og god praksis
 - etablere en dialog mellem landbrugere og forskningsverdenen og lette inddragelsen af alle interessenter i vidensudvekslingsprocessen.
3. EIP-netværket har til opgave at:
- stille en helpdeskfunktion til rådighed og informere de vigtigste aktører om EIP
 - tilskynde til oprettelse af operationelle grupper og informere om de muligheder, som EU's politikker indebærer
 - lette iværksættelse af klyngeinitiativer og pilot- eller demonstrationsprojekter, som blandt andet kan vedrøre følgende tilfælde:
 - øget landbrugsproduktivitet, økonomisk levedygtighed, bæredygtighed, output og ressourceeffektivitet
 - innovation til støtte for den biobaserede økonomi
 - biodiversitet, økosystemtjenester, jordfunktion og bæredygtig vandforvaltning
 - innovative produkter og tjenester til den integrerede forsyningskæde
 - åbning af nye produkt- og markedsmuligheder for primærproducenter
 - fødevarer kvalitet, fødevarer sikkerhed og en sund kost
 - nedbringelse af tab efter høsten og madspild
 - indsamle og formidle information inden for EIP, herunder forskningsresultater og nye teknologier af relevans for innovation og udveksling af viden samt udvekslinger på innovationsområdet med tredjelande.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter EIP-netværkets organisatoriske struktur og drift. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 84.

Artikel 54

Nationale landdistriktsnetværk

1. Hver medlemsstat opretter et nationalt landdistriktsnetværk, der grupperer de organisationer og administrationer, som er involveret i udvikling af landdistrikterne. Det partnerskab, der er nævnt i artikel 5 i forordning (EU) nr. 1303/2013 indgår også i det nationale landdistriktsnetværk.

Medlemsstater med regionale programmer kan forelægge et specifikt program til oprettelse og drift af deres nationale netværk for landdistrikterne til godkendelse.

2. Netværkssamarbejdet i det nationale landdistriktsnetværk har til formål at:

- a) øge interessenternes inddragelse i gennemførelsen af udviklingen af landdistrikterne
- b) forbedre kvaliteten af gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne
- c) informere den brede offentlighed og potentielle støttemodtagere om politikken for udvikling af landdistrikterne og finansieringsmulighederne
- d) fremme innovation i landbrug, fødevarerproduktion, skovbrug og landdistrikter.

3. Støtte fra ELFUL i henhold til artikel 51, stk. 3, anvendes til:

- a) de strukturer, der er nødvendige for at drive netværket
- b) udarbejdelse og gennemførelse af en handlingsplan, der mindst omfatter følgende:
 - i) aktiviteter vedrørende indsamling af eksempler på projekter, der omfatter alle prioriteterne i programmerne for udvikling af landdistrikterne
 - ii) aktiviteter vedrørende fremme af tematiske og analytiske udvekslinger mellem interessenter inden for landdistriktsudvikling samt deling og formidling af resultater
 - iii) aktiviteter vedrørende uddannelse og netværk for lokale aktionsgrupper og især teknisk bistand til interterritoriant og tværnationalt samarbejde, fremme af samarbejde blandt lokale aktionsgrupper og søgning efter partnere til den foranstaltning, der er nævnt i artikel 35
 - iv) aktiviteter vedrørende netværk for rådgivere og støtte-tjenester for innovation

v) aktiviteter vedrørende deling og formidling af resultater af overvågning og evaluering

vi) en kommunikationsplan, herunder PR og oplysninger om programmet for udvikling af landdistrikterne efter aftale med forvaltningsmyndighederne, og informations- og kommunikationsaktiviteter, der tager sigte på en bredere offentlighed

vii) aktiviteter vedrørende deltagelse i og bidrag til det europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for oprettelse og drift af nationale landdistriktsnetværk og indholdet af de specifikke programmer, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 84.

AFSNIT IV

EIP FOR LANDBRUGETS PRODUKTIVITET OG BÆREDYGTIGHED

Artikel 55

Mål

1. Formålet med EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed er at:

- a) fremme en ressourceeffektiv, økonomisk levedygtig, produktiv, konkurrencedygtig, klimavenlig og resistent landbrugs- og skovbrugssektor med lave emissioner, der gør fremskridt hen imod økologiske landbrugsproduktionssystemer og fungerer i harmoni med de vigtigste naturressourcer, som landbrug og skovbrug afhænger af
- b) bidrage til en vedvarende og bæredygtig forsyning af fødevarer, foder og biomaterialer, herunder eksisterende og nye typer
- c) forbedre procedurerne til beskyttelse af miljøet, tilpasse sig klimaforandringerne og reducere disse
- d) bygge bro mellem viden om frontlinjeforskning og teknologi og landbrugere, skovforvaltere, landdistrikter, virksomheder, ngo'er og rådgivningstjenester.

2. EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed søger at nå sine mål ved at:

- a) skabe værditilvækst gennem en bedre forbindelse mellem forskning og landbrugspraksis og tilskyndelse til bredere anvendelse af tilgængelige innovationsforanstaltninger

- b) fremme en hurtigere og mere omfattende gennemførelse af innovative løsninger i praksis og
- c) informere forskersamfundet om forskningsbehov inden for landbrugspraksis.

3. ELFUL bidrager til målene for EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed gennem støtte, jf. artikel 35, i de operationelle grupper under EIP, der er omhandlet i artikel 56, og EIP-netværket, der er omhandlet i artikel 53.

Artikel 56

Operationelle grupper

1. Operationelle grupper under EIP udgør en del af EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed. De oprettes af interesserede aktører, såsom landbrugere, forskere, rådgivere og de involverede virksomheder i landbrugs- og fødevareresektoren, som er relevante for at nå målene i EIP.
2. Operationelle grupper under EIP etablerer interne procedurer til at sikre gennemsigtighed i deres drift og beslutningstagning og til at undgå interessekonflikter.
3. Medlemsstaterne afgør inden for rammerne af deres programmer, i hvilket omfang de støtter de operationelle grupper.

Artikel 57

Operationelle grupper opgaver

1. De operationelle grupper under EIP udarbejder en plan, der indeholder følgende:
 - a) en beskrivelse af det innovative projekt, der skal udvikles, afprøves, tilpasses eller gennemføres
 - b) en beskrivelse af de forventede resultater og bidraget til målet under EIP om at øge produktiviteten og den bæredygtige ressourceforvaltning.
2. Ved gennemførelsen af deres innovative projekter skal de operationelle grupper:
 - a) træffe beslutninger om udarbejdelsen og gennemførelsen af nyskabende aktioner og
 - b) gennemføre nyskabende aktioner via foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af programmerne for udvikling af landdistrikterne.

3. De operationelle grupper formidler resultaterne af deres projekt, navnlig gennem EIP-netværket.

AFSNIT V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 58

Midler og deres fordeling

1. Uden at det berører nærværende artikels stk. 5, 6 og 7, beløber Unionens samlede støtte til udvikling af landdistrikterne i henhold til denne forordning for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 sig til 84 936 mio. EUR i 2011-priser i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020.
2. 0,25 % af de i stk. 1 nævnte midler afsættes til Kommissionen til teknisk bistand, jf. artikel 51, stk. 1.
3. Med henblik på programmering og efterfølgende opførelse i Unionens almindelige budget indekseres de beløb, der er omhandlet i stk. 1, med 2 % årligt.
4. Den årlige fordeling pr. medlemsstat af de i stk. 1 nævnte beløb efter fradrag af det beløb, der er angivet i stk. 2, er fastsat i bilag I.
5. Midler overført af en medlemsstat i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 skal fratrækkes fra de beløb, der er blevet tildelt denne medlemsstat i overensstemmelse med stk. 4.
6. De midler, der overføres til ELFUL i medfør af artikel 7, stk. 2, og artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, og de midler, der overføres til ELFUL i medfør af artikel 10b og 136 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009⁽¹⁾ for kalenderåret 2013, skal også indgå i den årlige fordeling, der er omhandlet i stk. 4.
7. For at tage hensyn til udviklinger vedrørende den årlige fordeling, der er omhandlet i stk. 4, herunder de i stk. 5 og 6 omhandlede overførsler, for at foretage tekniske tilpasninger uden at ændre de samlede tildelingen eller for at tage hensyn til andre ændringer fastsat ved en retsakt efter vedtagelsen af denne forordning tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83, stk. 5, med henblik på at revidere de i bilag I fastsatte lofter.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitikens ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

8. I forbindelse med tildelingen af den resultatreserve, der er omhandlet i artikel 22, stk. 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal de disponible formålsbestemte indtægter, der er indsamlet i henhold til artikel 43 i forordning (EU) nr. 1306/2013 til ELFUL, lægges til de beløb, der er omhandlet i artikel 20 i forordning (EU) nr. 1303/2013. Disse disponible formålsbestemte indtægter tildeles medlemsstaterne i forhold til deres andel af det samlede støttebeløb fra ELFUL.

Artikel 59

ELFUL's bidrag

1. I beslutningen om godkendelse af et program for udvikling af landdistrikterne fastsættes det maksimale bidrag fra ELFUL til programmet. I de relevante tilfælde angives bevillingerne til de mindre udviklede regioner klart i beslutningen.

2. ELFUL's bidrag beregnes på grundlag af de støtteberettigede offentlige udgifter.

3. I programmerne for udvikling af landdistrikterne fastsættes en enkelt bidragssats fra ELFUL for alle foranstaltninger. Når det er relevant, fastsættes der en særskilt ELFUL-bidragssats for de mindre udviklede regioner, regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav i den betydning, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2019/93, såvel som for overgangsregionerne. Den maksimale ELFUL-bidragssats udgør:

- a) 85 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i de mindre udviklede regioner, regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav i den betydning, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2019/93
- b) 75 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i alle regioner med et BNP pr. indbygger for perioden 2007-2013 på mindre end 75 % af gennemsnittet for EU-25 i referenceperioden, men med et BNP pr. indbygger på over 75 % af det gennemsnitlige BNP for EU-27
- c) 63 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i andre overgangsregioner end dem, der er omhandlet i litra b)
- d) 53 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i de øvrige regioner.

Minimumssatsen for ELFUL's bidrag udgør 20 %.

4. Uanset stk. 3 udgør det maksimale bidrag fra ELFUL:

- a) 80 % for de foranstaltninger, som er nævnt i artikel 14, 27 og 35, til lokaludvikling under Leader som omhandlet i artikel 32 i forordning (EU) nr. 1303/2013 og til operationer i henhold til artikel 19, stk. 1, litra a), nr. i). Denne sats kan forhøjes til højst 90 % for programmerne for de mindre

udviklede regioner, for regionerne i den yderste periferi, de mindre øer i Det Ægæiske Hav i den betydning, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2019/93, og for overgangsregionerne omhandlet i stk. 3, litra b) og c)

- b) 75 % for de operationer, der bidrager til målene for miljø og afbødning af og tilpasning til klimaforandringer i henhold til artikel 17, 21, stk. 1, litra a) og b), artikel 28, 29, 30, 31 og 34.
- c) 100 % for finansielle instrumenter på EU-plan som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1303/2013
- d) bidragssatsen for den pågældende foranstaltning forhøjet med yderligere 10 procentpoint for bidrag til finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1303/2013
- e) 100 % for operationer, der modtager støtte fra midler overført til ELFUL i medfør af artikel 7, stk. 2, og artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013
- f) 100 % for et beløb på 500 mio. EUR i 2011-priser, der er tildelt Portugal, og for et beløb på 7 mio. EUR i 2011-priser, der er tildelt Cypern, på betingelse af, at disse medlemsstater den 1. januar 2014 eller derefter modtager finansiel bistand i henhold til artikel 136 og 143 i TEUF, indtil 2016, hvor anvendelsen af denne bestemmelse tages op til fornyet vurdering
- g) For de medlemsstater, der den 1. januar 2014 eller derefter modtager finansiel bistand i henhold til artikel 136 og 143 i TEUF, kan den ELFUL-bidragssats, der følger af anvendelsen af artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, forhøjes med højst yderligere 10 procentpoint op til højst samlet 95 %, for udgifter, som disse medlemsstater skal betale i de første to år af gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne. Den ELFUL-bidragssats, der ville finde anvendelse uden denne undtagelse, skal imidlertid overholdes for de samlede offentlige udgifter, der er afholdt i programmeringsperioden.

5. Mindst 5 % og for Kroatiens vedkommende 2,5 % af ELFUL's samlede bidrag til programmet for udvikling af landdistrikterne er forbeholdt Leader.

6. Mindst 30 % af det samlede bidrag fra ELFUL til programmet for udvikling af landdistrikterne er forbeholdt foranstaltninger, der gennemføres i medfør af følgende artikler: artikel 17 for klima- og miljørelaterede investeringer; artikel 21, 28, 29 og 30, med undtagelse af betalinger relateret til vandrammedirektivet; samt artikel 31, 32 og 34.

Første afsnit gælder ikke for regionerne i den yderste periferi og medlemsstaternes oversøiske territorier.

7. Hvis en medlemsstat forelægger både et nationalt program og et sæt regionale programmer, gælder stk. 5 og 6 ikke for det nationale program. ELFUL-bidraget til det nationale program tages i betragtning ved beregning af den procentdel, der er omhandlet i stk. 5 og 6 for hvert regionale program, i forhold til det pågældende regionale programs andel af den nationale tildeling.

8. Udgifter, der medfinansieres af ELFUL, medfinansieres ikke af bidrag fra strukturfondene, fra Samhørighedsfonden eller fra noget andet EU-finansieringsinstrument.

9. Offentlige udgifter til støtte til virksomheder må ikke overstige de støttegrænser, der er fastsat for statsstøtte, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Artikel 60

Udgifternes støtteberettigelse

1. Uanset artikel 65, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1303/2013 kan det i tilfælde af hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer fastsættes i programmerne for udvikling af landdistrikterne, at udgifter vedrørende ændringer af programmet kan starte fra den dato, hvor naturkatastrofen fandt sted.

2. Udgifter kan kun komme i betragtning til et bidrag fra ELFUL, hvis de er påløbet i forbindelse med operationer, som der er truffet beslutning om af det pågældende programs forvaltningsmyndighed eller under dennes ansvar, og i henhold til udvælgelseskriterierne i artikel 49.

Med undtagelse af generalomkostninger som omhandlet i artikel 45, stk. 2, litra c), for så vidt angår investeringer i foranstaltninger, som hører under anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF, er det kun udgifter, der er afholdt, efter at en ansøgning er blevet indgivet til den kompetente myndighed, der betragtes som støtteberettiget.

Medlemsstaterne kan i deres programmer fastsætte, at kun udgifter, som er afholdt, efter at ansøgningen om støtte er blevet godkendt af den kompetente myndighed, er støtteberettiget.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på artikel 51, stk. 1 og 2.

4. Der skal fremlægges belæg for modtagernes betalinger i form af fakturaer og dokumenter, der beviser betalingen. Hvis dette ikke er muligt, skal betalinger underbygges af dokumenter med tilsvarende bevisværdi, undtagen for støtteformerne i henhold til artikel 67, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 61

Støtteberettigede udgifter

1. Hvis driftsomkostninger er omfattet af støtte i henhold til denne forordning, er følgende typer omkostninger støtteberettiget:

- a) driftsomkostninger
- b) personaleomkostninger
- c) uddannelsesomkostninger
- d) omkostninger i forbindelse med public relations
- e) finansielle omkostninger
- f) omkostninger til netværkssamarbejde.

2. Undersøgelser er kun støtteberettigede udgifter, hvis de er knyttet til en specifik operation under programmet eller de specifikke målsætninger og mål for programmet.

3. Naturalydelse i form af levering af bygge- og anlægsarbejder, varer, tjenesteydelser og jord og fast ejendom, for hvilke ingen kontantbetalinger dokumenteret ved fakturaer eller bilag med en tilsvarende bevisværdi er foretaget, kan være støtteberettiget, forudsat at betingelserne i artikel 69 i forordning (EU) nr. 1303/2013 er opfyldt.

Artikel 62

Foranstaltningernes verificerbarhed og kontrollerbarhed

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle de foranstaltninger for udvikling af landdistrikterne, som de har til hensigt at gennemføre, kan verificeres og kontrolleres. Derfor skal forvaltningsmyndigheden og betalingsorganet for hvert program for udvikling af landdistrikterne foretage en forudgående vurdering af verificerbarheden og kontrollerbarheden af de foranstaltninger, der skal indgå i programmet for udvikling af landdistrikterne. Forvaltningsmyndigheden og betalingsorganet forpligter sig ligeledes til at vurdere verificerbarheden og kontrollerbarheden af foranstaltninger under gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne. Ved forhåndsvurderinger og vurderinger i løbet af gennemførelsesperioden skal der tages hensyn til resultaterne af kontroller i den tidligere og den nuværende programmeringsperiode. Hvis vurderingen viser, at foranstaltningernes verificerbarhed og kontrollerbarhed ikke er opfyldt, skal de pågældende foranstaltninger justeres i overensstemmelse hermed.

2. Hvor der ydes støtte på grundlag af standardomkostninger eller ekstraomkostninger og indkomsttab, sørger medlemsstaterne for, at de relevante beregninger er tilstrækkelige og nøjagtige og fastlagt på forhånd på grundlag af en rimelig, retfærdig og verificerbar beregning. Med henblik på dette skal et organ, som er funktionelt uafhængigt af de myndigheder, der er ansvarlige for programgennemførelsen, og som besidder den rigtige ekspertise, foretage beregningerne eller bekræfte, at beregningerne er korrekte og nøjagtige. En erklæring, der bekræfter, at beregningerne er korrekte og nøjagtige, indgår i programmet for udvikling af landdistrikterne.

Artikel 63

Forskud

1. Betaling af forskud er betinget af, at der stilles en bankgaranti eller en tilsvarende garanti på 100 % af forskuddet. Hvad angår offentlige støttemodtagere, udbetales forskuddet til kommuner, regionale myndigheder og sammenslutninger heraf samt til offentligretlige organer.

En facilitet, der gives som en garanti fra en offentlig myndighed, anses for at svare til en garanti som omhandlet i første afsnit, forudsat at myndigheden forpligter sig til at betale de beløb, der er omfattet af garantien, hvis retten til det udbetalte forskud ikke fastslås.

2. Garantien kan frigives, når det kompetente betalingsorgan har fastslået, at de faktiske udgifter, der svarer til det offentlige bidrag til operationen, overstiger forskuddet.

AFSNIT VI

FORVALTNING, KONTROL OG OFFENTLIGGØRELSE

Artikel 64

Kommissionens ansvar

For at sikre, at der i forbindelse med delt forvaltning udøves forsvarlig økonomisk forvaltning i overensstemmelse med artikel 317 i TEUF, gennemfører Kommissionen de foranstaltninger og den kontrol, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 1306/2013

Artikel 65

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne vedtager alle love og administrative bestemmelser i overensstemmelse med artikel 58, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 for at sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes effektivt.

2. Medlemsstaterne udpeger følgende myndigheder for hvert program for udvikling af landdistrikterne:

- a) forvaltningsmyndigheden, der er ansvarlig for forvaltningen af det pågældende program, og som enten kan være et offentligt eller et privat organ på nationalt eller regionalt plan eller medlemsstaten selv, når den udfører denne opgave
- b) det godkendte betalingsorgan i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1306/2013
- c) godkendelsesorganet i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

3. For hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne sørger medlemsstaterne for, at de relevante forvaltnings-

kontrolsystemer er blevet etableret på en sådan måde, at der sikres en klar opgavedeling mellem forvaltningsmyndigheden og de andre organer. Det påhviler medlemsstaterne at sørge for, at systemerne fungerer effektivt i hele programmeringsperioden.

4. Medlemsstaterne definerer klart forvaltningsmyndighedens og betalingsorganets opgaver og under Leader de lokale aktionsgrupperes opgaver med hensyn til anvendelsen af støtteberettigelses- og udvælgelseskriterier og udvælgelsesproceduren for projektet.

Artikel 66

Forvaltningsmyndigheden

1. Forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for, at programmet forvaltes og gennemføres effektivt og korrekt, og skal navnlig:

- a) sikre, at der er et tilstrækkeligt sikkert elektronisk system til registrering, vedligeholdelse, forvaltning og rapportering af de statistiske oplysninger om programmet og gennemførelsen, som er nødvendige med henblik på overvågning og evaluering, især oplysninger, der er nødvendige for at overvåge fremskridtene i forhold til de opstillede mål og prioriteter
- b) senest den 31. januar og 31. oktober i hvert af programmets år give Kommissionen relevante indikatordata om operationer, der er udvalgt til finansiering, herunder oplysninger om output og finansielle indikatorer
- c) sørge for, at støttemodtagere og andre organer, der er involveret i gennemførelsen af operationer:
 - i) underrettes om de forpligtelser, som den ydede støtte medfører, og enten har et separat regnskabssystem eller en hensigtsmæssig regnskabskodeks for alle transaktioner i forbindelse med operationen og
 - ii) har kendskab til kravene til forelæggelse af data for forvaltningsmyndigheden og til registrering af output og resultater
- d) sikre, at forhåndsevalueringen, jf. artikel 55 i forordning (EU) nr. 1303/2013 svarer til evaluerings- og overvågningssystemet, og acceptere og sende den til Kommissionen
- e) sikre, at den evalueringsplan, der er omhandlet i artikel 56 i forordning (EU) nr. [1303CSF/2013], er på plads, og at den efterfølgende programevaluering, der er omhandlet i artikel 57 i forordning (EU) nr. 1303/2013, gennemføres inden for de tidsfrister, der er fastlagt i forordningen, og sikre, at sådanne evalueringer er i overensstemmelse med overvågnings- og evalueringssystemet og forelægge dem for overvågningsudvalget og Kommissionen

- f) give overvågningsudvalget de oplysninger og dokumenter, der kræves for at overvåge programmets gennemførelse på baggrund af dets særlige mål og prioriteter
- g) udarbejde den årlige statusrapport, herunder samlede overvågningsstabeller, og sende den til Kommissionen, efter at den er godkendt af overvågningsudvalget
- h) sørge for, at betalingsorganet modtager alle nødvendige oplysninger, navnlig om procedurer og eventuel kontrol i forbindelse med operationer, der er udvalgt til finansiering, inden betalinger godkendes
- i) sikre offentlig omtale af programmet, herunder via det nationale landdistriktsnetværk, ved at informere potentielle støttemodtagere, erhvervsorganisationer, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, organer, der fremmer ligestilling mellem mænd og kvinder, og de berørte ikkestatslige organisationer, herunder miljøorganisationer, om de muligheder, som programmet byder på, og reglerne for at få adgang til midler fra fonden samt underrette modtagere af EU-bidrag og offentligheden generelt om den rolle, som EU spiller i programmet.

2. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan udpege et eller flere formidlende organer, herunder lokale myndigheder, regionaludviklingsorganer eller ikkestatslige organisationer, der skal varetage forvaltningen og gennemførelsen af operationer til udvikling af landdistrikterne.

Når en del af forvaltningsmyndighedens opgaver uddelegeres til et andet organ, har den fortsat det fulde ansvar for, at de pågældende opgaver forvaltes og gennemføres effektivt og korrekt. Forvaltningsmyndigheden sørger for, at der træffes passende forholdsregler, så det andet organ kan indhente alle nødvendige oplysninger og informationer med henblik på udførelsen af disse opgaver.

3. Når et tematisk underprogram, jf. artikel 7, er medtaget i programmet for udvikling af landdistrikterne, kan forvaltningsmyndigheden udpege et eller flere formidlende organer, herunder lokale myndigheder, lokale aktionsgrupper eller ikkestatslige organisationer, til at varetage forvaltningen og gennemførelsen af denne strategi. Stk. 2 finder også anvendelse i dette tilfælde.

Forvaltningsmyndigheden sørger for, at operationer under og output af dette tematiske delprogram identificeres særskilt under hensyntagen til det overvågnings- og evalueringssystem, der er omhandlet i artikel 67.

4. Med forbehold af den rolle, som betalingsorganer og andre organer, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1306/2013 spiller, kan der udpeges et koordineringsorgan med henblik på at sikre en sammenhængende forvaltning af midlerne og etablere en forbindelse mellem Kommissionen og de nationale forvaltningsmyndigheder, når en medlemsstat har mere end ét program.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter ensartede betingelser for anvendelsen af kravene om information og offentlig omtale som omhandlet i stk. 1, litra i).

AFSNIT VII

OVERVÅGNING OG EVALUERING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Afdeling 1

Fastlæggelse af og mål for et overvågnings- og evalueringssystem

Artikel 67

Overvågnings- og evalueringssystem

I overensstemmelse med dette afsnit udarbejdes der et fælles overvågnings- og evalueringssystem i samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne, som vedtages af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 84.

Artikel 68

Mål

Overvågnings- og evalueringssystemet skal sigte mod at:

- påvise fremskridt og resultater af politikken for udvikling af landdistrikterne og vurdere virkningen, effektiviteten, gennemslagskraften og relevansen af indgreb i politikken for udvikling af landdistrikterne
- bidrage til en mere målrettet støtte til udvikling af landdistrikterne
- støtte en fælles læreproces vedrørende overvågning og evaluering.

Afdeling 2

Tekniske bestemmelser

Artikel 69

Fælles indikatorer

1. Der opstilles en liste over fælles indikatorer vedrørende udgangssituationen og den økonomiske gennemførelse, outputtet, resultaterne og virkningerne af programmet og for hvert program i det overvågnings- og evalueringssystem, der er fastsat i artikel 67, for at muliggøre aggregering af data på EU-plan.

2. De fælles indikatorer skal baseres på tilgængelige oplysninger og være forbundet med strukturen og målsætningerne for politikken for udvikling af landdistrikterne og gøre det muligt at vurdere fremskridt, effektivitet og gennemslagskraft af gennemførelsen af politikken i forhold til målsætningerne og målene på EU-plan, nationalt plan og programplan. De fælles effektindikatorer baseres på tilgængelige oplysninger.

3. Evalueringseksperter kvantificerer virkningerne af programmet som målt på grundlag af effektindikatorerne. På grundlag af dokumentation fra evalueringerne af den fælles landbrugspolitik, herunder evalueringerne af programmerne for udvikling af landdistrikterne, vurderer Kommissionen med hjælp fra medlemsstaterne den samlede virkning af alle instrumenterne inden for den fælles landbrugspolitik.

Artikel 70

Elektronisk informationssystem

Vigtige oplysninger om programmets gennemførelse, om hver operation, som er udvalgt til finansiering, og om gennemførte operationer, der er nødvendige til overvågning og evaluering, herunder væsentlige oplysninger om hver støttemodtager og hvert projekt, registreres og opbevares elektronisk.

Artikel 71

Oplysninger

Modtagere af støtte under foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne og lokale aktionsgrupper forpligter sig til at give forvaltningsmyndigheden og/eller udpegede evalueringseksperter eller andre organer, der udpeges til at udføre opgaver på dennes vegne, alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne overvåge og evaluere programmet, navnlig med hensyn til at opfylde bestemte mål og prioriteter.

KAPITEL II

Overvågning

Artikel 72

Overvågningsprocedurer

1. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget, jf. artikel 47 i forordning (EU) nr. 1303/2013 overvåger kvaliteten af gennemførelsen af programmet.

2. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget overvåger det enkelte program for udvikling af landdistrikterne ved hjælp af økonomiske indikatorer, outputindikatorer og målandikatorer.

Artikel 73

Overvågningsudvalg

Medlemsstater med regionale programmer kan nedsætte et nationalt overvågningsudvalg til at samordne gennemførelsen af disse programmer med den nationale strategi og udnyttelsen af de finansielle midler.

Artikel 74

Overvågningsudvalgets ansvar

Overvågningsudvalget påser, at programmet for udvikling af landdistrikterne gennemføres effektivt og giver resultater. Med henblik herpå skal overvågningsudvalget foruden at varetage de funktioner, der er omhandlet i artikel 49 i forordning (EU) nr. 1303/2013

a) høres og afgive udtalelse inden for fire måneder efter afgørelsen om programmets godkendelse om kriterierne for udvælgelse af finansierede operationer, som revideres på grundlag af programmeringsbehovene

b) gennemgå aktiviteter og output vedrørende de fremskridt, der gøres i forbindelse med gennemførelsen af evalueringsplanen for programmet

c) navnlig gennemgå foranstaltninger i programmet vedrørende opfyldelsen af forhåndsbetingsbetingelser, som henhører under forvaltningsmyndighedens ansvarsområder, og orienteres om foranstaltninger vedrørende opfyldelsen af andre forhåndsbetingsbetingelser

d) deltage i det nationale landdistriktsnetværk for at udveksle oplysninger om gennemførelsen af programmet, og

e) behandle og godkende de årlige gennemførelsesrapporter, før de sendes til Kommissionen.

Artikel 75

Årlig gennemførelsesrapport

1. Senest den 30. juni 2016 og senest den 30. juni hvert efterfølgende år til og med 2024 forelægger medlemsstaten Kommissionen en årlig gennemførelsesrapport om gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne i det foregående kalenderår. Den rapport, der forelægges i 2016, skal omfatte kalenderårene 2014 og 2015.

2. Foruden at opfylde kravene i artikel 50 i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal de årlige gennemførelsesrapporter indeholde oplysninger om bl.a. finansielle forpligtelser og udgifter pr. foranstaltning samt et resumé af de aktiviteter, der er iværksat i forbindelse med evalueringsplanen.

3. Foruden at opfylde kravene i artikel 50 i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal den årlige gennemførelsesrapport, der forelægges i 2017, også omfatte en beskrivelse af gennemførelsen af eventuelle delprogrammer, der er inkluderet i programmet.

4. Foruden at opfylde kravene i artikel 50 i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal den årlige gennemførelsesrapport, der forelægges i 2019, også omfatte en beskrivelse af gennemførelsen af eventuelle delprogrammer, der er inkluderet i programmet, og en vurdering af fremskridtene med at sikre en integreret tilgang til anvendelsen af ELFUL og andre af EU's finansielle instrumenter til at støtte territorial udvikling i landdistrikterne, bl.a. gennem lokaludviklingsstrategier.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for forelæggelsen af de årlige gennemførelsesrapporter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 91.

KAPITEL III

Evaluering

Artikel 76

Generelle bestemmelser

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger de elementer, der skal indgå i de forhåndsevalueringer og efterfølgende evalueringer, der er omhandlet i artikel 55 og 57 i forordning (EU) nr. 1303/2013 og som fastsætter minimumskravene for de evalueringsplaner, der er omhandlet i artikel 56 i forordning (EU) nr. 1303/2013. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 84.

2. Medlemsstaterne sikrer, at evalueringerne er i overensstemmelse med den fælles tilgang, der er aftalt i henhold til artikel 67, tilrettelægger produktionen og indsamlingen af de krævede data og giver de forskellige dele af de oplysninger, der kommer fra overvågningssystemet, til evalueringseksperterne.

3. Evalueringsrapporterne stilles til rådighed af medlemsstaterne på internettet og af Kommissionen på dens websted.

Artikel 77

Forhåndsevaluering

Medlemsstaterne sikrer, at forhåndsevalueringseksperter deltager fra et tidligt tidspunkt i processen for udvikling af programmet for udvikling af landdistrikterne, herunder i udviklingen af den analyse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), i udformningen af programmets interventionslogik og i fastsættelsen af programmets mål.

Artikel 78

Efterfølgende evaluering

I 2024 udarbejder medlemsstaterne en efterfølgende evalueringsrapport for hvert af deres programmer for udvikling af landdistrikterne. Denne rapport sendes til Kommissionen senest den 31. december 2024.

Artikel 79

Sammenfatninger af evalueringer

Sammenfatningerne på EU-plan af forhåndsevalueringsrapporterne og de efterfølgende evalueringsrapporter gennemføres under Kommissionens ansvar.

Sammenfatningerne af evalueringsrapporterne afsluttes senest den 31. december i året efter forelæggelsen af de relevante evalueringer.

AFSNIT VIII

KONKURRENCEBESTEMMELSER

Artikel 80

Regler for virksomhederne

Når der i henhold til denne forordning ydes støtte til former for samarbejde mellem virksomheder, må denne støtte kun ydes til de former for samarbejde, som overholder konkurrencereglerne, således som de finder anvendelse i medfør af artikel 206-210 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013

Artikel 81

Statsstøtte

1. Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, anvendes artikel 107, 108 og 109 i TEUF på medlemsstaternes støtte til udvikling af landdistrikterne.

2. Artikel 107, 108 og 109 i TEUF gælder ikke for betalinger, som medlemsstaterne foretager i henhold til og i overensstemmelse med denne forordning, eller for supplerende national finansiering som omhandlet i artikel 82 inden for rammerne af artikel 42 i TEUF.

Artikel 82

Supplerende national finansiering

Betalinger fra medlemsstaterne i forbindelse med operationer, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF, og som har til formål at bidrage yderligere til at finansiere udviklingen af landdistrikterne, hvortil der ydes støtte fra Unionen på et hvilket som helst tidspunkt i programmeringsperioden, medtages af medlemsstaterne i programmet for udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra j), og godkendes af Kommissionen, hvis de opfylder kriterierne i denne forordning.

AFSNIT IX

KOMMISSIONENS BEFØJELSER, FÆLLES BESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Kommissionens beføjelser

Artikel 83

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 3, artikel 14, stk. 5, artikel 16, stk. 5, artikel 19, stk. 8, artikel 22, stk. 3, artikel 28, stk. 10 og 11, artikel 29, stk. 6, artikel 30, stk. 8, artikel 33, stk. 4, artikel 34, stk. 5, artikel 35, stk. 10, artikel 36, stk. 5, artikel 45, stk. 6, artikel 47, stk. 6, og artikel 89 tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 3, artikel 14, stk. 5, artikel 16, stk. 5, artikel 19, stk. 8, artikel 22, stk. 3, artikel 28, stk. 10 og 11, artikel 29, stk. 6, artikel 30, stk. 8, artikel 33, stk. 4, artikel 34, stk. 5, artikel 35, stk. 10, artikel 36, stk. 5, artikel 45, stk. 6, artikel 47, stk. 6, og artikel 89 tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 2, stk. 3, artikel 14, stk. 5, artikel 16, stk. 5, artikel 19, stk. 8, artikel 22, stk. 3, artikel 28, stk. 10 og 11, artikel 29, stk. 6, artikel 30, stk. 8, artikel 33, stk. 4, artikel 34, stk. 5, artikel 35, stk. 10, artikel 36, stk. 5, artikel 45, stk. 6, artikel 47, stk. 6, og artikel 89 omhandlede beføjelse til at vedtage delegerede retsakter kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 3, artikel 14, stk. 5, artikel 16, stk. 5, artikel 19, stk. 8, artikel 22, stk. 3, artikel 28, stk. 10 og 11, artikel 29, stk. 6, artikel 30, stk. 8, artikel 33, stk. 4, artikel 34, stk. 5, artikel 35, stk. 10, artikel 36, stk. 5, artikel 45, stk. 6, artikel 47, stk. 6, og artikel 89 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 84

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, som benævnes "Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne". Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

KAPITEL II

Fælles bestemmelser

Artikel 85

Udveksling af oplysninger og dokumenter

1. Kommissionen opretter et informationssystem i samarbejde med medlemsstaterne med henblik på sikker udveksling af data af fælles interesse mellem Kommissionen og de enkelte medlemsstater. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for dette systems drift. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 84.

2. Kommissionen sikrer, at der findes et tilstrækkeligt sikkert elektronisk system, hvori der kan registreres, vedligeholdes og forvaltes vigtige oplysninger og rapporter om overvågningen og evalueringen.

Artikel 86

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen indsamler personoplysninger for at opfylde deres respektive forpligtelser med hensyn til forvaltningskontrol, overvågning og evaluering i henhold til denne forordning, navnlig forpligtelserne i afsnit VI og VII, og behandler ikke oplysninger på en måde, der er uforenelig med dette formål.

2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering i henhold til afsnit VII, under anvendelse af det sikre elektroniske system, der er omhandlet i artikel 85, anonymiseres de og behandles kun i sammenfattet form.

3. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001. Sådanne oplysninger lagres navnlig ikke i en form, der gør det muligt at identificere de registrerede i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de blev indsamlet, eller for hvilke de behandles yderligere, under hensyn til de korteste lagringsperioder, der er fastlagt i gældende national ret og EU-ret.

4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale organer og EU-organer i overensstemmelse med stk. 1, og at de i denne forbindelse nyder de rettigheder, der er fastsat i databeskyttelsesbestemmelserne i henholdsvis direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

5. Artikel 111-114 i forordning (EU) nr. 1306/2013 finder anvendelse på denne artikel.

*Artikel 87***Generelle bestemmelser om den fælles landbrugspolitik**

Forordning (EU) nr. 1306/2013 og bestemmelser vedtaget i medfør deraf anvendes i forbindelse med de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning.

*KAPITEL III***Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser***Artikel 88***Forordning (EF) nr. 1698/2005**

Forordning (EF) nr. 1698/2005 ophæves.

Forordning (EF) nr. 1698/2005 finder fortsat anvendelse på operationer, der gennemføres i henhold til de programmer, som Kommissionen godkender i henhold til nævnte forordning inden den 1. januar 2014.

*Artikel 89***Overgangsbestemmelser**

For at lette overgangen fra det system, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1698/2005, til det system, der etableres ved denne forordning, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 83, der fastsætter betingelserne for, at støtte godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005 kan integreres i den støtte, der ydes i henhold til denne forordning, herunder om teknisk bistand og efterfølgende evalueringer. Disse delegerede retsakter kan også fastsætte betingelserne for overgangen fra støtte til udvikling af landdistrikterne i Kroatien i henhold til forordning (EF) nr. 1085/2006 til støtte, der ydes i henhold til denne forordning.

*Artikel 90***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne

V. JUKNA
Formand

BILAG I

FORDELING AF UNIONENS STØTTE TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE (2014-2020)

(EUR, løbende priser)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT 2014-2020
Belgien	78 342 401	78 499 837	78 660 375	78 824 076	78 991 202	79 158 713	79 314 155	551 790 759
Bulgarien	335 499 038	335 057 822	334 607 538	334 147 994	333 680 052	333 187 306	332 604 216	2 338 783 966
Den Tjekkiske Republik	314 349 445	312 969 048	311 560 782	310 124 078	308 659 490	307 149 050	305 522 103	2 170 333 996
Danmark	90 287 658	90 168 920	90 047 742	89 924 072	89 798 142	89 665 537	89 508 619	629 400 690
Tyskland	1 178 778 847	1 177 251 936	1 175 693 642	1 174 103 302	1 172 483 899	1 170 778 658	1 168 760 766	8 217 851 050
Estland	103 626 144	103 651 030	103 676 345	103 702 093	103 728 583	103 751 180	103 751 183	725 886 558
Irland	313 148 955	313 059 463	312 967 965	312 874 411	312 779 690	312 669 355	312 485 314	2 189 985 153
Grækenland	601 051 830	600 533 693	600 004 906	599 465 245	598 915 722	598 337 071	597 652 326	4 195 960 793
Spanien	1 187 488 617	1 186 425 595	1 185 344 141	1 184 244 005	1 183 112 678	1 182 137 718	1 182 076 067	8 290 828 821
Frankrig	1 404 875 907	1 408 287 165	1 411 769 545	1 415 324 592	1 418 941 328	1 422 813 729	1 427 718 983	9 909 731 249
Kroatien	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	2 325 172 500
Italien	1 480 213 402	1 483 373 476	1 486 595 990	1 489 882 162	1 493 236 530	1 496 609 799	1 499 799 408	10 429 710 767
Cypern	18 895 839	18 893 552	18 891 207	18 888 801	18 886 389	18 883 108	18 875 481	132 214 377
Letland	138 327 376	138 361 424	138 396 059	138 431 289	138 467 528	138 498 589	138 499 517	968 981 782
Litauen	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240
Luxembourg	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600
Ungarn	495 668 727	495 016 871	494 351 618	493 672 684	492 981 342	492 253 356	491 391 895	3 455 336 493
Malta	13 880 143	13 965 035	14 051 619	14 139 927	14 230 023	14 321 504	14 412 647	99 000 898
Nederlandene	87 118 078	87 003 509	86 886 585	86 767 256	86 645 747	86 517 797	86 366 388	607 305 360
Østrig	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Polen	1 569 517 638	1 567 453 560	1 565 347 059	1 563 197 238	1 561 008 130	1 558 702 987	1 555 975 202	10 941 201 814

(EUR, løbende priser)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT 2014-2020
Portugal	577 031 070	577 895 019	578 775 888	579 674 001	580 591 241	581 504 133	582 317 022	4 057 788 374
Rumænien	1 149 848 554	1 148 336 385	1 146 793 135	1 145 218 149	1 143 614 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 015 663 402
Slovenien	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Slovakiet	271 154 575	270 797 979	270 434 053	270 062 644	269 684 447	269 286 203	268 814 943	1 890 234 844
Finland	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Sverige	248 858 535	249 014 757	249 173 940	249 336 135	249 502 108	249 660 989	249 768 786	1 745 315 250
Det Forenede Kongerige	371 473 873	370 520 030	369 548 156	368 557 938	367 544 511	366 577 113	365 935 870	2 580 157 491
I alt EU-28	13 618 149 060	13 618 658 677	13 619 178 488	13 619 708 697	13 620 249 509	13 620 801 137	13 621 363 797	95 338 109 365
Teknisk bistand (0,25 %)	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
I alt	13 652 279 759	13 652 790 654	13 653 311 767	13 653 843 305	13 654 385 473	13 654 938 483	13 655 502 553	95 577 051 994

BILAG II

STØTTEBELØB OG STØTTESATSER

Artikel	Vedr.:	Maksimumsbeløb i EUR eller sats	
15, stk. 8	Rådgivningstjenester, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger	1 500	Pr. rådgivning
		200 000	Pr. tre år for uddannelse af rådgivere
16, stk. 2	Oplysnings- og markedsføringsaktiviteter	70 %	Af de støtteberettigede omkostninger ved aktionen
16, stk. 4	Kvalitetsordninger eller landbrugsprodukter og fødevarer	3 000	Pr. bedrift pr. år
17, stk. 3	Investeringer i fysiske aktiver		Landbrugssektoren
		50 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i mindre udviklede regioner og i alle de regioner, hvis BNP pr. indbygger for perioden 2007-2013 var mindre end 75 % af gennemsnittet for EU-25 i referenceperioden, men hvis BNP pr. indbygger er over 75 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27
		75 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i fjernområder
		75 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i Kroatien for gennemførelsen af Rådets direktiv 91/676/EØF ⁽¹⁾ inden for en maksimumsfrist på fire år fra datoen for tiltrædelse i henhold til artikel 3, stk. 2, og artikel 5, stk. 1, i nævnte direktiv
		75 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer på de mindre øer i Det Ægæiske Hav
		40 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i andre regioner Ovenstående satser kan forhøjes med yderligere 20 procentpoint, forudsat at den maksimale kombinerede støtte ikke overstiger 90 %, for: — unge landbrugere som defineret i denne forordning, eller som allerede har etableret sig i de fem år forud for ansøgningen om støtte — kollektive investeringer og integrerede projekter, herunder dem, der vedrører en sammenlægning af producentorganisationer — områder med naturbetingede og andre specifikke begrænsninger, jf. artikel 32 — støttede operationer i EIP — investeringer med tilknytning til operationer i henhold til artikel 28 og 29

Artikel	Vedr.:	Maksimumsbeløb i EUR eller sats	
			Forarbejdning og afsætning af produkter opført i bilag I til TEUF
		50 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i mindre udviklede regioner og i alle de regioner, hvis BNP pr. indbygger for perioden 2007-2013 var mindre end 75 % af gennemsnittet for EU-25 i referenceperioden, men hvis BNP pr. indbygger er over 75 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27
		75 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i fjernområder
		75 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer på de mindre øer i Det Ægæiske Hav
		40 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i andre regioner Ovenstående satser kan forhøjes med yderligere 20 procentpoint, forudsat at den maksimale kombinerede støtte ikke overstiger 90 %, for støttede operationer i EIP eller dem med tilknytning til en sammenlægning af producentorganisationer
17, stk. 4	Investeringer i fysiske aktiver	100 %	Ikkeproduktive investeringer og landbrugsinfrastruktur
18, stk. 5	Genopretning af landbrugets produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer og katastrofale hændelser og indførelse af passende forebyggende foranstaltninger	80 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringsomkostninger til forebyggende operationer, der gennemføres af individuelle landbrugere
		100 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringsomkostninger til forebyggende operationer, der gennemføres kollektivt af mere end én støttemodtager
		100 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringsomkostninger til operationer med henblik på genoprettelse af landbrugsjord og produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer og katastrofale hændelser
19, stk. 6	Bedrifts- og erhvervsudvikling	70 000	Pr. ung landbruger, jf. artikel 19, stk. 1, litra a), nr. i)
		70 000	Pr. støttemodtager, jf. artikel 19, stk. 1, litra a), nr. ii)
		15 000	Pr. lille bedrift, jf. artikel 19, stk. 1, litra a), nr. iii)
23, stk. 3	Etablering af skovlandbrugssystemer	80 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer til etablering af skovlandbrugssystemer

Artikel	Vedr.:	Maksimumsbeløb i EUR eller sats	
26, stk. 4	Investeringer i skovbrugsteknologi og i forarbejdning, i mobilisering og i markedsføring af skovprodukter	65 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i mindre udviklede regioner
		75 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i fjernområder
		75 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer på de mindre øer i Det Ægæiske Hav
		40 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i andre regioner
27, stk. 4	Oprettelse af producentsammenslutninger og -organisationer	10 %	I procent af den markedsførte produktion i de første fem år efter anerkendelsen. Støtten nedsættes gradvis.
		100 000	Maksimalt beløb pr. år i alle tilfælde.
28, stk. 8	Miljø- og klimavenligt landbrug	600 (*)	Pr. ha pr. år for etårige afgrøder
		900 (*)	Pr. ha pr. år for flerårige specialafgrøder
		450 (*)	Pr. ha pr. år for anden arealanvendelse
		200 (*)	Pr. dyreenhed ("LU") pr. år for lokale racer, der er i fare for at gå tabt for landbrugere
29, stk. 5	Økologisk landbrug	600 (*)	Pr. ha pr. år for etårige afgrøder
		900 (*)	Pr. ha pr. år for flerårige specialafgrøder
		450 (*)	Pr. ha pr. år for anden arealanvendelse
30, stk. 7	Natura 2000 og betalinger i henhold til vandrammedirektivet	500 (*)	Maksimum pr. ha pr. år i den første periode på højst fem år
		200 (*)	Maksimum pr. ha pr. år
		50 (**)	Minimum pr. ha pr. år for betalinger i henhold til vandrammedirektivet
31, stk. 3	Betalinger til områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger	25	Minimum pr. ha pr. år i gennemsnittet i støttemodtagerens område
		250 (*)	Maksimum pr. ha pr. år
		450 (*)	Maksimum pr. ha pr. år i bjergområder, jf. artikel 32, stk. 2
33, stk. 3	Dyrevelfærd	500	Pr. dyreenhed

Artikel	Vedr.:	Maksimums- beløb i EUR eller sats	
34, stk. 3	Forpligtelser vedrørende miljø- og klimavenligt skovbrug og skovbevarelse	200 (*)	Pr. ha pr. år
37, stk. 5	Afgrøde-, dyre- og planteforsikring	65 %	Af den skyldige forsikringspræmie
38, stk. 5	Gensidige fonde i forbindelse med ugunstige vejrforhold, dyre- og plantesygdomme, skadedyrsangreb og miljøhændelser	65 %	Af de støtteberettigede omkostninger
39, stk. 5	Indkomststabiliseringsredskab	65 %	Af de støtteberettigede omkostninger

(¹) Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EUT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

(*) I behørigt begrundede tilfælde kan disse betalinger forhøjes under hensyntagen til særlige omstændigheder, som skal begrundes i programmerne for udvikling af landdistrikterne.

(**) I behørigt begrundede tilfælde kan dette beløb nedsættes under hensyntagen til særlige omstændigheder, som skal begrundes i programmerne for udvikling af landdistrikterne.

NB: Støtteintensiteterne er med forbehold af Unionens statsstøtteregler.

BILAG III

BIOFYSISKE KRITERIER FOR AFGRÆNSNING AF OMRÅDER MED NATURBETINGEDE BEGRÆNSNINGER

KRITERIUM	DEFINITION	TÆRSKEL
KLIMA		
Lav temperatur (*)	Vækstperiodens længde (antal dage) defineret ved antal dage med daglig gennemsnitstemperatur > 5 °C. (LGp5) eller	≤ 180 dage
	Termisk tid i alt (graddage) for vækstperioden, defineret ved den akkumulerede daglige gennemsnitstemperatur > 5 °C	≤ 1 500 graddage
Tørhed	Forholdet mellem den årlige nedbør (P) og den årlige potentielle evapotranspiration (PET)	P/PET ≤ 0,5
KLIMA OG JORDBUNDSFORHOLD		
Overskydende jordfugtighed	Antal dage ved eller over feltkapacitet	≥ 230 dage
JORDBUNDSFORHOLD		
Begrænset jordbundsdræning (*)	Områder, som er vandfyldte en væsentlig del af året	Vådt inden for 80 cm fra jordoverfladen i mere end 6 måneder, eller vådt inden for 40 cm fra jordoverfladen i mere end 11 måneder eller dårligt eller meget dårligt drænet jord eller gleyic farvemønster inden for 40 cm fra jordoverfladen
Ugunstig tekstur og stenholdighed (*)	Det relative indhold af fraktionerne af ler, silt, sand og organisk materiale (vægtprocent) og groft materiale (volumetrisk procent)	≥ 15 % af overjorden er groft materiale, herunder klipper, store sten eller
		teksturklassen i halvdelen eller mere (kumulativt) af de 100 cm jordoverflade er fint lerholdigt sand defineret som: silt-% + (2 × ler-%) ≤ 30 % eller
		overjordens teksturklasse er meget svær lerjord (≥ 60 % ler) eller
		organisk jordlag (organisk materiale ≥ 30 %) på mindst 40 cm eller
Lav roddybde	Dybde (cm) fra jordoverfladen til sammenhængende hård klippe eller hårdt jordlag	≤ 30 cm

KRITERIUM	DEFINITION	TÆRSKEL
Dårlige kemiske egenskaber (*)	Forekomst af salte, substituerbart natrium, høj jordbundssurhed	Saltindhold: ≥ 4 decisiemens pr. meter (dS/m) i overjorden eller
		Sodicitet: ≥ 6 % ombytteligt natrium (ESP) i halvdelen eller mere (kumulativt) af de 100 cm jordoverflade eller
		Jordbundens surhed: $\text{pH} \leq 5$ (i vand) i overjorden
TERRÆN		
Stejl hældning	Ændring i højde med hensyn til planimetrisk afstand (%)	≥ 15 %

(*) Medlemsstaterne behøver kun at kontrollere opfyldelsen af dette kriterium i forhold til kriterierne for de tærskler, der er relevante for den specifikke situation i et område.

BILAG IV

**VEJLEDENDE LISTE OVER FORANSTALTNINGER OG OPERATIONER AF SÆRLIG RELEVANS FOR DE
TEMATISKE DELPROGRAMMER OMHANDLET I ARTIKEL 7**

Unge landbrugere:

- Igangsættingsstøtte til unge landbrugere, som for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift
- Investeringer i fysiske aktiver
- Videnoverførsel og informationsaktioner
- Rådgivningstjenester, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger
- Samarbejde
- Investeringer i ikkelandbrugsmæssige aktiviteter

Små bedrifter:

- Igangsættingsstøtte til virksomheder til udvikling af små bedrifter
- Investeringer i fysiske aktiver
- Kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer
- Videnoverførsel og informationsaktioner
- Rådgivningstjenester, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger
- Samarbejde

Investeringer i ikkelandbrugsmæssige aktiviteter

- Oprettelse af producentsammenslutninger
- LEADER

Bjergområder:

- Betalinger til områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger
- Miljø- og klimavenlige landbrugsoperationer
- Samarbejde
- Investeringer i fysiske aktiver
- Landbrugs- og erhvervmæssig udvikling i landdistrikterne
- Kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer
- Etablering af skovlandbrugssystemer
- Basale tjenesteydelser og landsbyfornyelse i landdistrikterne
- Videnoverførsel og informationsaktioner
- Rådgivningstjenester, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger
- Oprettelse af producentsammenslutninger
- LEADER

Korte forsyningskæder:

- Samarbejde
- Oprettelse af producentsammenslutninger
- LEADER
- Kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer

Basale tjenesteydelser og landsbyfornyelse i landdistrikterne

Investeringer i fysiske aktiver

Vidensoverførsel og informationsaktioner

Rådgivningstjenester, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger

Kvinder i landdistrikterne:

Vidensoverførsel og informationsaktioner

Rådgivningstjenester, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger

Investeringer i fysiske aktiver

Bedrifts- og erhvervsudvikling

Basale tjenesteydelser og landsbyfornyelse i landdistrikterne

Samarbejde

LEADER

Modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer samt biodiversitet:

Vidensoverførsel og informationsaktioner

Rådgivningstjenester, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger

Investeringer i fysiske aktiver

Genopretning af landbrugets produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer og katastrofale hændelser og indførelse af passende forebyggende foranstaltninger

Basale tjenesteydelser og landsbyfornyelse i landdistrikterne

Investeringer i udvikling af skovarealer og forbedring af skovenes levedygtighed

Miljø- og klimavenligt landbrug

Økologisk landbrug

Natura 2000 og betalinger i henhold til vandrammedirektivet

Betalinger til områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger (biodiversitet)

Forpligtelser vedrørende miljø- og klimavenligt skovbrug og skovbevarelse

Samarbejde

Risikostyring

BILAG V

FORHÅNDSBETINGELSER FOR UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

1. PRIORITETSFORBUNDNE BETINGELSER

EU-prioritet for UL / Tematisk mål i den generelle forordning (TM)	Forhåndsbetiingelse	Opfyldelseskriterier
<p>UL – Prioriteret område 3: fremme af fødevarekædens organisation, herunder forarbejdning og markedsføring af landbrugsprodukter, dyrevelfærd og risikostyring i landbruget</p> <p>TM 5: fremme af tilpasning til klimaforandringer, risikoforebyggelse og -styring</p>	<p>3.1. Risikoforebyggelse og risikostyring: Der foreligger nationale eller regionale risikovurderinger for katastrofehandtering, der tager højde for tilpasning til klimaforandringer</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der skal foreligge en national eller regional risikovurdering med følgende elementer, som indeholder: <ul style="list-style-type: none"> — en beskrivelse af proces, metodologi, metoder og ikkefølsomme data til brug for risikovurderingen samt risikobaserede kriterier for prioritering af investeringerne — en beskrivelse af scenarier med én eller flere risici — inddragelse af nationale strategier for tilpasning til klimaforandringerne, hvor det er relevant
<p>UL – Prioriteret område 4: genopretning, bevarelse og forbedring af økosystemer med tilknytning til landbrug og skovbrug</p>	<p>4.1 God landbrugs- og miljømæssig stand: Der er på nationalt niveau fastsat normer for god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. afsnit VI, kapitel I, i forordning (EU) nr. 1306/2013</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er fastsat normer for god landbrugs- og miljømæssig stand i den nationale lovgivning, og de er præciseret i programmerne
<p>TM 5: fremme af tilpasning til klimaforandringer, risikoforebyggelse og -styring</p>	<p>4.2 Mindstekrav til gødnings- og plantebeskyttelsesprodukter: Der er fastlagt mindstekrav til gødnings- og plantebeskyttelsesprodukter, jf. afsnit III, kapitel I, artikel 28, i nærværende forordning</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er fastlagt mindstekrav til gødnings- og plantebeskyttelsesprodukter i programmerne, jf. afsnit III, kapitel I, i nærværende forordning
<p>TM 6: bevarelse og beskyttelse af miljøet og fremme af ressourceeffektivitet</p>	<p>4.3 Andre relevante nationale normer: Der er fastsat obligatoriske nationale normer med henblik på afsnit III, kapitel I, artikel 28, i nærværende forordning</p>	<ul style="list-style-type: none"> — De relevante obligatoriske normer er anført i programmerne
<p>UL – Prioriteret område 5: fremme af ressourceeffektivitet og overgangen til en klimarobust lavemissionsøkonomi i landbrugs- og fødevareresektoren samt skovbrugssektoren</p> <p>TM 4: støtte til overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer</p> <p>TM 6: Bevarelse og beskyttelse af miljøet og fremme af en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne</p>	<p>5.1 Energieffektivitet: Der er gennemført foranstaltninger med henblik på at fremme omkostningseffektive forbedringer af energieffektivitet i slutanvendelserne og omkostningseffektiv investering i energieffektivitet i forbindelse med opførelse eller renovering af bygninger</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Disse foranstaltninger er: <ul style="list-style-type: none"> — Foranstaltninger til at sikre, at der findes minimumskrav til bygningers energimæssige ydeevne i henhold til artikel 3, 4 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾ — Foranstaltninger, der er nødvendige til at oprette et system for attestering af bygningers energimæssige ydeevne i overensstemmelse med artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU — Foranstaltninger til at sikre en strategisk planlægning for energieffektivitet i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽²⁾

EU-prioritet for UL / Tematisk mål i den generelle forordning (TM)	Forhåndsbetegnelse	Opfyldelseskriterier
		<p>— Foranstaltninger, der er i overensstemmelse med artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF⁽³⁾ om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester, til at sikre, at slutbrugerkunder udstyres med individuelle målere, i den udstrækning det er teknisk muligt, økonomisk fornuftigt og proportionalt i forhold til den potentielle energibesparelse</p>
	<p>5.2 Vandsektoren: Der foreligger a) en vandprissætningspolitik, som sikrer passende incitamentter for brugerne til at udnytte vandressourcerne effektivt og b) et passende bidrag fra de forskellige vandanvendelsessektorer til dækning af omkostningerne efter en takst fastsat i en godkendt vandområdeplan for investering, der er støttet af programmerne.</p>	<p>— I sektorer, der støttes af ELFUL, har en medlemsstat sørget for et bidrag fra de forskellige vandanvendelsessektorer til dækning af omkostningerne i forbindelse med den enkelte sektors forsyningspligtigheder i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, første led, i vandrammedirektivet om nødvendigt under hensyntagen til dækningens sociale, miljømæssige og økonomiske virkninger og den eller de berørte regioners geografiske og klimatiske forhold</p>
	<p>5.3 Vedvarende energi: Der er gennemført foranstaltninger med henblik på at fremme produktionen og distributionen af energi fra vedvarende energikilder⁽⁴⁾.</p>	<p>— Der foreligger gennemsigtige støtteordninger, prioriteret adgang til net eller garanteret adgang til og prioriteret fordeling samt standardregler for, hvem der skal bære og dele omkostningerne ved de tekniske tilpasninger i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, artikel 16, stk. 2 og 3, i direktiv 2009/28/EF.</p> <p>— Medlemsstaten har vedtaget en national handlingsplan for vedvarende energi i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2009/28/EF.</p>
<p>UL – Prioriteret område 6: fremme af social inklusion, fattigdomsbekæmpelse og økonomisk udvikling i landdistrikterne</p> <p>TM 2: Bedre adgang til og brug og kvalitet af informations- og kommunikationsteknologi (bredbåndsmålet)</p>	<p>6. Infrastruktur for næstgenerationsnet (NGN): Der foreligger nationale eller regionale NGN-planer, som tager hensyn til regionale foranstaltninger med henblik på at nå Unionens accessmål for højhastighedsinternettet med fokus på områder, hvor markedet ikke leverer en åben infrastruktur til en overkommelig pris og i en kvalitet i overensstemmelse med EU-konkurrence- og statsstøttebestemmelser og at sikre sårbare grupper tilgængelige tjenester.</p>	<p>— Der foreligger en national eller regional NGN-plan, som indeholder</p> <p>— en plan for infrastrukturinvesteringer baseret på økonomiske analyser under hensyntagen til private og offentlige infrastrukturer og investeringsplaner</p> <p>— bæredygtige investeringsmodeller, der styrker konkurrencen og giver adgang til åbne, billige og fremtidssikrede infrastrukturer og tjenester af høj kvalitet</p> <p>— foranstaltninger til fremme af privat investering.</p>

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester samt om ophævelse af Rådets direktiv 93/76/EØF (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64).

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

BILAG VI

VEJLEDENDE LISTE OVER FORANSTALTNINGER, SOM ER RELEVANTE FOR EN ELLER FLERE EU-PRIORITETER FOR UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

Foranstaltninger, som er særlig relevante for en række EU-prioriteter

Artikel 15 Rådgivningstjenester, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger

Artikel 17 Investeringer i fysiske aktiver

Artikel 19 Bedrifts- og erhvervsudvikling

Artikel 35 Samarbejde

Artikel "42"- "44" LEADER

Foranstaltninger, som er særlig relevante for fremme af vidensoverførsel og innovation inden for landbrug og skovbrug og i landdistrikterne

Artikel 14 Vidensoverførsel og informationsaktioner

Artikel 26 Investeringer i skovbrugsteknologier og i forarbejdning, mobilisering og afsætning af skovprodukter

Foranstaltninger, som er særlig relevante for styrkelse af konkurrenceevnen for alle typer landbrug og forøgelse af bedrifters levedygtighed

Artikel 16 Kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer

Foranstaltninger, som er særlig relevante for fremme af fødevarerædernes organisation og risikostyring i landbruget

Artikel 18 Genopretning af landbrugets produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer og katastrofale hændelser og indførelse af passende forebyggende foranstaltninger

Artikel 24 Forebyggelse og genopretning af skader på skovene som følge af skovbrande og naturkatastrofer og katastrofale hændelser

Artikel 27 Oprettelse af producentsammenslutninger

Artikel 33 Dyrevelfærd

Artikel 36 Risikostyring

Artikel 37 Afgrøde-, dyre- og planteforsikring

Artikel 38 Gensidige fonde i forbindelse med ugunstige vejrforhold, dyre- og plantesygdomme, skadedyrsangreb og miljøhændelser

Artikel 39 Indkomststabiliseringsredskab

Foranstaltninger, som er særlig relevante for genopretning, bevarelse og forbedring af økosystemer, som er afhængige af landbrug og skovbrug

og

Fremme af ressourceeffektivitet og overgangen til en klimarobust lavemissionsøkonomi i landbrugs- og fødevareresektoren samt skovbrugssektoren

Artikel 21, stk. 1, litra a) Skovrejsning og etablering af skovområder

Artikel 21, stk. 1, litra b) Etablering af skovlandbrugssystemer

Artikel 21, stk. 1, litra d)	Investeringer, der forbedrer skovøkosystemernes tilpasningsevne og miljømæssige værdi
Artikel 28	Miljø- og klimavenligt landbrug
Artikel 29	Økologisk landbrug
Artikel 30	Natura 2000 og betalinger i henhold til vandrammedirektivet
Artikel 31-32	Betalinger til områder, der er konfronteret med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger
Artikel 34	Forpligtelser vedrørende miljø- og klimavenligt skovbrug og skovbevarelse
Foranstaltninger, som er særlig relevante for fremme af social inklusion, fattigdomsbekæmpelse og økonomisk udvikling i laddistrikterne	
Artikel 20	Basale tjenesteydelser og landsbyfornyelse i laddistrikterne
Artikel 42-44	LEADER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1306/2013

af 17. december 2013

om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til Revisionsrettens udtalelse,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 – Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder" undersøger de potentielle udfordringer, mål og retningslinjer for den fælles landbrugspolitik efter 2013. I lyset af debatten om denne meddelelse bør den fælles landbrugspolitik ændres med virkning fra den 1. januar 2014. Ændringen bør dække alle hovedinstrumenterne i den fælles landbrugspolitik, herunder Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 ⁽²⁾. De erfaringer, der følger af gennemførelsen af denne forordning, viser, at det er nødvendigt at justere nogle af elementerne i finansierings- og overvågningsmekanismen. På grund af reformens omfang bør forordning (EF) nr. 1290/2005 ophæves og erstattes af en ny retsakt. Med reformen bør dens bestemmelser også i videst muligt omfang harmoniseres, strømlines og forenkles.
- (2) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige elementer af denne forordning bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer, betalingsorganernes forpligtelser i forbindelse med offentlig intervention, samt reglerne for indholdet af disse organers forvaltnings- og kontrolansvar, foranstaltninger, der

skal finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget (Unionens budget) under offentlig intervention og værdiansættelse af foranstaltningerne i forbindelse med offentlig intervention. Denne bemyndigelse bør også omfatte undtagelser til bestemmelsen om, at betalinger, som betalingsorganerne har foretaget til støttemodtagerne inden den tidligst mulige eller efter den senest mulige betalingsdato, ikke er støtteberettigede, og kompensation mellem udgifter og indtægter under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). Desuden bør denne bemyndigelse omfatte de metoder, der gælder for forpligtelserne og betalingen af beløbene, hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, eller hvis de samlede, planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i artikel 170, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽³⁾.

Denne bemyndigelse bør endvidere omfatte udsættelse af Kommissionens månedlige betalinger til medlemsstaterne vedrørende udgifter under EGFL og betingelserne vedrørende Kommissionens nedsættelser og suspensioner af mellemliggende betalinger til medlemsstaterne under ELFUL. Denne bemyndigelse bør derudover omfatte suspension af månedlige betalinger eller mellemliggende betalinger, som der ikke er blevet indsendt relevante statistiske oplysninger om til tiden, de særlige forpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne for så vidt angår kontroller, kriterier og metoder til anvendelse af korrektioner i forbindelse med proceduren til efterprøvnings af regnskabsafslutningen og inddrivelse af gæld. Denne bemyndigelse bør derudover omfatte krav med hensyn til toldprocedurer, tilbagebetaling af støtte og sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af kriterierne for støtteberettigelse og tilsagn eller andre forpligtelser, der følger af anvendelsen af sektorlovgivningen for landbrug. Denne bemyndigelse bør derudover omfatte markedsforanstaltninger, for hvilke Kommissionen kan suspendere de månedlige betalinger, regler om sikkerhedsstillelse, det integrerede forvaltnings- og kontrolsystems funktionsmåde såvel som foranstaltninger, der er udelukket fra kontrol af transaktioner. Denne bemyndigelse bør derudover omfatte ændring af den sum af indtægter eller betalinger, under hvilken virksomheders forretningspapirer normalt ikke bør kontrolleres i henhold til denne forordning, sanktioner, der anvendes ved krydsverenstemmelse, kontrolkrav i vinsektoren, reglerne om opretholdelse af permanente græsarealer. Denne bemyndigelse bør endelig omfatte reglerne om den udløsende begivenhed og den vekselkurs, der skal anvendes af medlemsstater, som ikke benytter euroen, foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af EU-retten, hvis den kan blive skadet af usædvanlig

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 116.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.).

monetær praksis, indholdet af den fælles overvågnings- og evalueringsramme for de foranstaltninger, der vedtages under den fælles landbrugspolitik, samt overgangsforanstaltninger.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, bl.a. på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (3) Den fælles landbrugspolitik omfatter en række foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne. Det er vigtigt at finansiere disse foranstaltninger, hvis de skal kunne bidrage til opfyldelsen af målene i den fælles landbrugspolitik. Eftersom foranstaltningerne har visse elementer til fælles, men også er forskellige på visse punkter, bør finansiering behandles efter det samme regelsæt. Når det er nødvendigt bør disse bestemmelser give mulighed for forskellig behandling. Ved forordning (EF) nr. 1290/2005 blev der oprettet to europæiske landbrugsfonde, nemlig EGFL og ELFUL ("fondene"). Disse fonde bør bibeholdes.
- (4) Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og de bestemmelser, der vedtages i henhold hertil, bør finde anvendelse på nærværende forordning. I denne forordning er der navnlig fastlagt bestemmelser vedrørende delt forvaltning med medlemsstaterne baseret på principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, åbenhed og ikkeforskelsbehandling samt bestemmelser om godkendte organers funktion, budgetmæssige principper, og alle disse bestemmelser bør overholdes inden for rammerne af nærværende forordning.
- (5) For at sikre overensstemmelse mellem medlemsstaternes praksis og harmoniseret anvendelse af medlemsstaternes af force majeure-klausulen bør denne forordning, når det er hensigtsmæssigt, åbne mulighed for undtagelser i tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder samt for en ikkeudtømmende liste over eventuelle tilfælde af force majeure og usædvanlige omstændigheder, der skal anerkendes af de kompetente nationale myndigheder. Disse myndigheder bør træffe afgørelse om tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder på grundlag af en vurdering fra sag til sag på grundlag af behørig dokumentation og ved anvendelse af begrebet force majeure i lyset af EU-landbrugsretten herunder Domstolens retspraksis.
- (6) Unionens budget bør finansiere udgifterne til den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter til udvikling af landdistrikter, gennem fondene, enten direkte eller i

forbindelse med delt forvaltning med medlemsstaterne. Det bør præciseres, hvilke foranstaltninger der kan finansieres over fondene.

- (7) Der bør fastsættes bestemmelser om medlemsstaternes godkendelse af betalingsorganer, fastsættelsen af procedurer til indhentning af forvaltningserklæringer og til indhentning af godkendelse af forvaltnings- og overvågningssystemer samt uafhængige organers godkendelse af årsregnskaber. For at sikre åbenhed i national kontrol, især hvad angår tilladelses-, validerings- og betalingsprocedurer, og for at reducere den administrative og revisionsmæssige byrde for Kommissionen og for medlemsstaterne, hvor der kræves godkendelse af hvert enkelt betalingsorgan, bør antallet af myndigheder og instanser, som har fået overdraget dette ansvar, desuden begrænses under hensyntagen til de forfatningsmæssige ordninger i den enkelte medlemsstat. Med henblik på at undgå unødige udgifter til omstrukturering bør medlemsstaterne kunne bevare det antal betalingsorganer, som er blevet godkendt før denne forordnings ikrafttræden.
- (8) Hvis en medlemsstat godkender mere end ét betalingsorgan, er det vigtigt, at den udpeger ét enkelt offentligt koordineringsorgan for at sikre en sammenhængende forvaltning af midlerne, etablere forbindelsen mellem Kommissionen og de forskellige godkendte betalingsorganer og sørge for, at de oplysninger, som Kommissionen anmoder om vedrørende de forskellige betalingsorganers aktiviteter, hurtigt kan meddeles. Det offentlige koordineringsorgan bør også træffe og koordinere foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler af fælles art, og bør holde Kommissionen underrettet om enhver opfølgning. Endvidere bør organet fremme og, hvor det er muligt, sikre en homogen anvendelse af fælles regler og standarder.
- (9) Kun ved anvendelse af betalingsorganer, der er godkendt af medlemsstaterne, er der rimelig sikkerhed for, at der er foretaget den nødvendige kontrol inden udbetalingen af Unionens støtte til modtagerne. Det bør derfor være eksplicit fastlagt i denne forordning, at kun udgifter afholdt af godkendte betalingsorganer kan godtgøres over Unionens budget.
- (10) For at støttemodtagerne kan blive mere bevidste om forholdet mellem landbrugspraksis og forvaltning af landbrug på den ene side og standarder vedrørende miljø, klimaforandring, god landbrugsmæssig stand af jord, fødevarerikkerhed, folkesundhed, dyresundhed, plante-sundhed og dyrevelfærd på den anden side, er det nødvendigt for medlemsstaterne at indføre en omfattende bedriftsrådgivningsordning, som tilbyder rådgivning til støttemodtagerne. Denne bedriftsrådgivningsordning bør på ingen måde påvirke støttemodtagernes forpligtelse og ansvar for at respektere disse standarder. Medlemsstaterne bør også sørge for, at der er en klar adskillelse mellem rådgivning og kontrol.

(11) Bedriftsrådgivningsordningen bør mindst dække de forpligtelser på bedriftsniveau hidrørende fra krydsoverensstemmelsens krav og standarder. Ordningen bør også dække de krav, der skal respekteres med hensyn til praksis i landbruget, som er til gavn for klima og miljø, og bevaring af landbrugsarealer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ samt foranstaltninger på bedriftsplan, som programmer for udvikling af landdistrikter indeholder, og som sigter mod modernisering af landbrug, forbedring af konkurrenceevne, sektorintegration, innovation, markedsorientering og fremme af iværksætteri.

Denne ordning bør også dække krav pålagt modtagerne af medlemsstaterne med henblik på gennemførelse af særlige bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽²⁾ og til gennemførelse af artikel 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽³⁾, navnlig krav vedrørende overholdelsen af de generelle principper om integreret bekæmpelse af skadegørere som omhandlet i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF ⁽⁴⁾.

(12) Det bør være frivilligt for støttemodtagerne at træde ind i bedriftsrådgivningsordningen. Alle støttemodtagere, endog landbrugere, bør, uanset om de modtager støtte under den fælles landbrugsordning, kunne deltage i ordningen. Det bør dog være muligt for medlemsstaterne at kunne fastsætte prioriterede kriterier. Af hensyn til ordningens karakter er det hensigtsmæssigt, at de oplysninger, der opnås under rådgivningsarbejdet, behandles fortroligt, bortset fra i tilfælde af grove overtrædelser af Unionens lovgivning eller national lovgivning. For at sikre, at systemet fungerer effektivt, bør rådgiverne være passende kvalificeret og regelmæssigt modtage efteruddannelse.

(13) For så vidt angår EGFL bør Kommissionen stille de nødvendige bevillinger til dækning af udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer på vegne af EGFL, til rådighed for medlemsstaterne i form af godtgørelser på grundlag af bogføringen af de udgifter, som disse organer har afholdt. Indtil sådanne godtgørelser, i form af månedlige betalinger, er foretaget, skal medlemsstaterne stille finansielle midler til rådighed afhængig af

deres godkendte betalingsorganers behov. Medlemsstaterne og de støttemodtagere, der er involveret i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, bør selv afholde deres udgifter til administration og personale.

(14) Brugen af det agrometeorologiske system og erhvervelsen og forbedringen af satellitbilleder bør navnlig gøre det muligt for Kommissionen at forvalte landbrugsmarkerne og lette overvågning af landbrugsudgifterne samt at overvåge landbrugsressourcer på mellemlang og lang sigt. På grundlag af erfaringen med anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 165/94 ⁽⁵⁾ bør nogle af dens bestemmelser endvidere indarbejdes i nærværende forordning, og som følge deraf bør forordning (EF) nr. 165/94 ophæves.

(15) Som led i budgetdisciplinen er det nødvendigt at fastsætte det årlige loft for de udgifter, der finansieres over EGFL, under hensyntagen til de maksimumsbeløb, der er fastsat for denne fond i den flerårige finansielle ramme, der er omhandlet i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽⁶⁾

(16) Budgetdisciplinen kræver ligeledes, at det årlige loft over udgifter, der finansieres over EGFL, overholdes under alle omstændigheder og på alle stadier af budgetproceduren og af budgetgennemførelsen. Det er derfor nødvendigt, at det nationale loft over direkte betalinger pr. medlemsstat, som er fastsat i forordning (EU) nr. 1307/2013 betragtes som et finansielt loft over disse direkte betalinger for den pågældende medlemsstat, og at godtgørelsen af disse betalinger ikke overstiger dette finansielle loft. Budgetdisciplinen kræver desuden, at alle EU-retsakter inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, der foreslås af Kommissionen eller vedtages af Unionen eller af Kommissionen, og som finansieres over EGFL, overholder det årlige loft over de udgifter, der finansieres over denne fond.

(17) Med henblik på at sikre, at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik svarer til de årlige lofter, bør den finansielle mekanisme, der henvises til i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽⁷⁾, hvorved det direkte støteniveau bliver tilpasset, bibeholdes. I tilfælde af, at Europa-Parlamentet og Rådet ikke har fastsat dem inden den 30. juni i det kalenderår, som de vedrører, bør Kommissionen have beføjelse til at fastsætte disse tilpasninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og (EF) nr. 73/2009 (Se side 608 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 165/94 af 24. januar 1994 om Fællesskabets medfinansiering af kontrol ved telemåling (EFT L 24 af 29.1.1994, s. 6).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (Se side 884 i denne EUT).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

- (18) Med henblik på at støtte landbrugssektoren i tilfælde af større kriser, der påvirker landbrugsproduktionen eller -distributionen, bør der oprettes en reserve til kriser gennem anvendelse ved begyndelsen af hvert år af en nedsættelse af de direkte betalinger gennem ordningen for finansiel disciplin.
- (19) Ifølge artikel 169, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 kan bevillinger til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i denne forordning, som der ikke er indgået forpligtelser for, kun fremføres til det følgende regnskabsår; en sådan fremførelse må imidlertid kun føre til supplerende betaling til slutmodtagere, hvis direkte betalinger i løbet af det foregående regnskabsår er blevet tilpasset som omhandlet i artikel 25 i denne forordning. Hvis bevillinger på denne måde fremføres til det følgende regnskabsår, skal de nationale myndigheder derfor foretage betalinger til to typer modtagere af direkte betalinger i det samme regnskabsår: på den ene side tilbagebetaling af de uudnyttede fremførte beløb i forbindelse med finansiel disciplin, til landbrugere, der er under finansiel disciplin i løbet af det foregående regnskabsår, og på den anden side direkte betalinger i regnskabsår N til de landbrugere, der har anmodet herom. For at undgå, at nationale myndigheder pålægges en for stor administrativ byrde, bør der fastlægges en undtagelse fra artikel 169, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 966/2012, således at de nationale myndigheder kan tilbagebetale det beløb, der er fremført til regnskabsår N til landbrugere, der er under finansiel disciplin i år N, i stedet for til landbrugere, der var under finansiel disciplin i år N-1.
- (20) De foranstaltninger, der træffes for at fastsætte fondenes finansielle deltagelse med henblik på at beregne finansielle lofter, berører ikke beføjelserne for den budgetmyndighed, der er udpeget i TEUF. Disse foranstaltninger bør derfor baseres på de referencebeløb, der er fastsat i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 19. november 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning og forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013
- (21) Budgetdisciplinen indebærer også en løbende undersøgelse af den budgetmæssige situation på mellemlang sigt. Derfor bør Kommissionen i forbindelse med fremsættelsen af budgetforslaget for et givet år forelægge sine overslag og analyser for Europa-Parlamentet og Rådet og bør eventuelt foreslå lovgiveren relevante foranstaltninger. Endvidere bør Kommissionen på ethvert tidspunkt fuldt ud udnytte sine forvaltningsbeføjelser for at sikre, at det årlige loft overholdes, og den bør om nødvendigt stille forslag til Europa-Parlamentet og Rådet eller til Rådet om passende foranstaltninger med henblik på genopretning af budgetsituationen. Hvis det årlige loft ikke kan overholdes ved udløbet af et regnskabsår på grund af medlemsstaternes godtgørelsesanmodninger, bør Kommissionen kunne vedtage foranstaltninger, der sikrer en foreløbig fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaterne proportionalt med deres endnu ikke imødekomne betalingsanmodninger samt foranstaltninger, der sikrer overholdelse af det fastsatte loft for det pågældende år. Betalingerne for det pågældende år bør foretages over det følgende regnskabsår, og den samlede finansiering fra Unionen pr. medlemsstat bør fastsættes endeligt, ligesom det bør fastsættes, hvordan kompensationen bør fordeles mellem medlemsstaterne med henblik på at sikre, at det fastsatte beløb overholdes.
- (22) På tidspunktet for gennemførelsen af budgettet bør Kommissionen etablere en ordning for månedlig varsling og overvågning af landbrugsudgifterne, således at den, hvis der er risiko for overskridelse af det årlige loft, hurtigst muligt kan vedtage de relevante foranstaltninger som led i de forvaltningsbeføjelser, den er tillagt, og foreslå andre foranstaltninger, hvis disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige. Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet og heri sammenligne udviklingen i de hidtil afholdte udgifter i forhold til profilerne og bør vurdere den forventede gennemførelse i resten af regnskabsåret.
- (23) Den vekselkurs, som Kommissionen anvender ved udfærdigelsen af budgetdokumenterne, bør afspejle de senest foreliggende oplysninger under hensyntagen til den tid, der går mellem udarbejdelsen og forelæggelsen.
- (24) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽¹⁾ fastlægger regler, der finder anvendelse for den finansielle støtte fra de midler, der er omfattet af den pågældende forordning, herunder ELFUL. Disse regler omfatter også regler om udgifternes støtteberettigelse, om finansiel forvaltning samt om forvaltnings- og kontrolsystemer. Hvad angår den finansielle forvaltning af ELFUL, bør der af hensyn til retlig klarhed og sammenhæng mellem fondene omfattet af nærværende forordning henvises til de relevante bestemmelser om budgetforpligtelser, betalingsfrister og -frigørelse i forordning (EU) nr. 1303/2013.
- (25) Programmerne for udvikling af landdistrikterne finansieres over Unionens budget på grundlag af forpligtelser betalt i årlige trancher. Medlemsstaterne bør allerede fra iværksættelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne kunne råde over EU-midlerne. Der er derfor brug for en forfinansieringsordning, der kan sikre et regelmæssigt flow af betalinger til støttemodtagerne, ligesom grænserne for en sådan ordning bør fastlægges.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

- (26) Bortset fra forfinansiering er det nødvendigt, at der skelnes mellem Kommissionens betalinger til de godkendte betalingsorganer af mellemliggende betalinger og betaling af saldi, og at der fastsættes nærmere bestemmelser for betalingen heraf. Reglen om automatisk frigørelse bør bidrage til at fremskynde gennemførelsen af programmerne og til forsvarlig økonomisk forvaltning. Reglerne om nationale rammer for medlemsstater med regionale programmer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013⁽¹⁾ giver også medlemsstaterne et redskab til at sikre gennemførelse og forsvarlig økonomisk forvaltning.
- (27) Unionens støtte bør udbetales i god tid, således at støttemodtagerne kan udnytte den effektivt. Hvis medlemsstaterne ikke overholder de betalingsfrister, der er fastsat i EU-retten, kan det give alvorlige problemer for støttemodtagerne og bringe princippet om Unionens budgets etårighed i fare. Derfor bør de udgifter, der er afholdt uden at overholde betalingsfristerne, udelukkes fra Unionens finansiering. Proportionalitetsprincippet, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 1290/2005, bør bibeholdes og gælde for begge fonde. For at kunne overholde proportionalitetsprincippet bør Kommissionen kunne fastsætte bestemmelser, om undtagelser fra denne generelle regel.
- (28) I forordning (EF) nr. 1290/2005 er der bestemmelser om nedsættelse og suspension af månedlige eller mellemliggende betalinger for fondene. Til trods for den temmelig brede formulering af disse bestemmelser bliver de i praksis hovedsagelig benyttet til at nedsætte betalinger for manglende overholdelse af betalingsfrister, lofter og andre tilsvarende "regnskabsforhold", som det er let at opdage i udgiftsanmeldelserne. Disse bestemmelser tillader også nedsættelse og suspension i tilfælde af alvorlige og vedvarende mangler i de nationale kontrolsystemer. Indførelsen af sådan nedsættelse og suspension er dog betinget af temmelig restriktive væsentlige betingelser for at kunne gøre det, og det kræves, at der følges en særlig tottrinprocedure. Europa-Parlamentet og Rådet har gentagne gange bedt Kommissionen om at suspendere betalinger til medlemsstater, der ikke overholder reglerne. Af disse grunde er det nødvendigt at skabe klarhed over ordningen i forordning (EF) nr. 1290/2005 for nedsættelse og suspension og at samle reglerne om nedsættelse og suspension for begge fonde i en enkelt artikel. Systemet med nedsættelse på grund af "regnskabsforhold" bør bibeholdes på linje med eksisterende administrativ praksis. Muligheden for nedsættelse eller suspension af betalinger i tilfælde af betydelige og vedvarende mangler i nationale kontrolsystemer bør styrkes for at give Kommissionen mulighed for hurtigt at suspendere betalinger, når der opdages alvorlige mangler. En sådan mulighed bør også udvides til at omfatte forsømmelse i systemet til inddrivelse af uregelmæssigt udbetalte beløb.
- (29) Ifølge sektorlandbrugslovgivningen skal medlemsstaterne inden for nærmere fastsatte frister indsende oplysninger om det antal kontroller, der bliver foretaget, og om resultaterne heraf. Disse kontrolstatistikker benyttes til at fastslå fejlniveauet på medlemsstatsplan og mere generelt for at kontrollere forvaltningen af fondene. Kontrolstatistikkerne er en vigtig informationskilde for Kommissionen for at kunne se, hvorvidt fondene bliver forvaltet korrekt, og de er et væsentligt element af den årlige revisionserklæring. I betragtning af hvor vigtige kontrolstatistikkerne er og for at sikre, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til at indsende dem til tiden, er det nødvendigt med en afskrækkende virkning for at undgå for sen indsendelse af de krævede data, som står i et rimeligt forhold til omfanget af de manglende data. Derfor bør der indføres bestemmelser, som giver Kommissionen mulighed for at suspendere dele af de månedlige eller mellemliggende betalinger, som der ikke er blevet indsendt relevante, statistiske oplysninger om til tiden.
- (30) For at give mulighed for genanvendelse af fondene er der behov for regler om tildeling af specifikke beløb. Listen i forordning (EF) nr. 1290/2005 bør suppleres ved at tilføje beløbene vedrørende for sene betalinger og regnskabsafslutningen for så vidt angår udgifterne under EGFL til den. Rådets forordning (EØF) nr. 352/78⁽²⁾ indeholder regler om, hvad beløb, der stammer fra tabt sikkerhedsstillelse, skal gå til. Disse bestemmelser bør harmoniseres og samles under ét med de eksisterende bestemmelser om formålsbestemte indtægter. Forordning (EF) nr. 352/78 bør derfor ophæves.
- (31) I Rådets forordning (EF) nr. 814/2000⁽³⁾ og gennemførelsesbestemmelserne hertil er det fastlagt, hvilke informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugs politik der kan finansieres under artikel 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1290/2005. Forordning (EF) nr. 814/2000 indeholder en liste over disse foranstaltninger og målene herfor og fastsætter regler for finansieringen af dem og gennemførelsen af de hertil svarende projekter. Efter vedtagelsen af den pågældende forordning er der ved forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 blevet vedtaget regler for så vidt angår tilskud og indkøb. Disse regler bør også gælde for informationsforanstaltninger under den fælles landbrugspolitik. Af hensyn til forenkling og sammenhæng bør forordning (EF) nr. 814/2000 ophæves, mens de specifikke bestemmelser vedrørende målene og de typer foranstaltninger, der kan finansieres, bør bibeholdes. Ved disse foranstaltninger bør der også tages hensyn til behovet for at sikre en mere effektiv kommunikation til den brede offentlighed og stærkere synergier mellem de kommunikationsaktiviteter, der sættes i gang på Kommissionens initiativ, og behovet for at sikre, at der bliver informeret effektivt om Unionens politiske prioriteter. Derfor bør de også omfatte

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (Se side 487 i denne EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 352/78 af 20. februar 1978 om tilkendelse af sikkerhed, kautioner og garantier, der stilles inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og som fortabes (EFT L 50 af 22.2.1978, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 af 17. april 2000 om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik (EFT L 100 af 20.4.2000, s. 7).

informationsforanstaltninger, som er relevante for den fælles landbrugspolitik inden for rammerne af den virksomhedskommunikation, der henvises til i Kommissionens meddelelse: Et budget for Europa 2020 ("Kommissionens meddelelse om et budget for Europa 2020") – Del II: Politikker.

- (32) Finansieringen af foranstaltninger og aktioner under den fælles landbrugspolitik sker delvis inden for rammerne af delt forvaltning. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens midler bør Kommissionen kontrollere den forvaltning af fondene, der foretages af de myndigheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for at foretage betalinger. Det bør fastslås, hvilken form for kontrol Kommissionen skal foretage, og under hvilke betingelser Kommissionen kan varetage sit ansvar for gennemførelsen af budgettet, ligesom det bør præciseres, hvilke samarbejdsforpligtelser medlemsstaterne har.
- (33) For at Kommissionen kan opfylde sin forpligtelse til at sikre, at der i medlemsstaterne findes systemer til forvaltning af og tilsyn med Unionens udgifter, og at disse fungerer korrekt, bør Kommissionen, uden at dette berører den kontrol, der gennemføres af medlemsstaterne, kunne bemyndige personer til at foretage kontrol på vegne af Kommissionen, og disse bør have mulighed for at anmode medlemsstaterne om bistand hertil.
- (34) Der bør i videst muligt omfang anvendes informationsteknologi med henblik på udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen. Når Kommissionen foretager sin kontrol, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og i elektronisk form.
- (35) For at etablere den finansielle forbindelse mellem de godkendte betalingsorganer og Unionens budget bør Kommissionen årligt foretage regnskabsafslutningen for disse betalingsorganer (finansiell regnskabsafslutning). Afgørelsen om regnskabsafslutning vedrører de forelagte regnskabsers fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, men ikke udgifternes overensstemmelse med EU-retten.
- (36) Kommissionen er i henhold til artikel 317 i TEUF i samarbejde med medlemsstaterne ansvarlig for gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget.
- Kommissionen er beføjet til ved hjælp af gennemførelsesretsakter at afgøre, om de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne, er i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør have ret til at begrunde deres beslutninger om betaling og at anmode om mægling, hvis der er uenighed mellem dem og Kommissionen. For at give medlemsstaterne retlig og finansiell sikkerhed vedrørende tidligere afholdte udgifter, bør der fastsættes en maksimumsfrist, inden for hvilken Kommissionen kan beslutte, om manglende overholdelse har finansielle konsekvenser. For så vidt angår ELFUL bør proceduren til efterprøvning af regnskabsafslutningen være på linje med bestemmelserne vedrørende Kommissionens finansielle korrektioner som fastlagt i del 2 i forordning (EU) nr. 1303/2013
- (37) For EGFL's vedkommende bør inddrevne beløb betales tilbage til denne fond, hvis udgifterne ikke er i overensstemmelse med EU-ret, og der ikke var nogen hjemmel hertil. For at sikre at der er tilstrækkelig tid til samtlige nødvendige administrative procedurer, herunder intern kontrol, bør medlemsstaterne anmode støttemodtageren om tilbagebetaling inden for 18 måneder efter, at en kontrolrapport eller et tilsvarende dokument, hvoraf det fremgår, at en uregelmæssighed har fundet sted, er blevet godkendt og eventuelt modtaget af det betalingsorgan, der er ansvarligt for inddrivelsen. Der bør fastsættes en ordning vedrørende finansielt ansvar, hvis der har fundet uregelmæssigheder sted, og hvis det fulde beløb ikke er inddrevet. I den forbindelse bør der fastlægges en procedure, som gør det muligt for Kommissionen at beskytte Unionens interesser ved at beslutte at pålægge den berørte medlemsstat at afholde en del af de midler, der er tabt på grund af uregelmæssigheder, og som ikke er blevet inddrevet inden for en rimelig periode. I visse tilfælde af forsømmelighed fra en medlemsstats side bør det også være berettiget at pålægge den berørte medlemsstat at afholde det fulde beløb. Under hensyntagen til medlemsstaternes overholdelse af forpligtelser i henhold til nationale procedurer bør den finansielle byrde imidlertid deles mellem Unionen og medlemsstaten. De samme regler bør gælde for ELFUL, dog betinget af kravet om, at beløb, der er inddrevet eller annulleret som følge af uregelmæssigheder, bør forblive til rådighed for programmer for udvikling af landdistrikterne, der er godkendt i den berørte medlemsstat, eftersom de er tildelt netop denne medlemsstat. Der bør også fastsættes bestemmelser om medlemsstaternes indberetningsforpligtelser.
- (38) Medlemsstaternes inddrivelsesprocedurer kan bevirke, at inddrivelsen forsinkes i et antal år uden nogen garanti for et vellykket resultat. Udgifterne i forbindelse med disse procedurer kan også stå i et urimeligt forhold til de foretagne eller mulige inddrivninger. Medlemsstaterne bør derfor i visse tilfælde kunne indstille inddrivelsesprocedurerne.

- (39) For at beskytte Unionens budgets finansielle interesser bør medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der kan sikre, at transaktioner, der finansieres gennem fondene, rent faktisk har fundet sted og er gennemført korrekt. Medlemsstaterne bør også forebygge, afsløre og effektivt behandle enhver uregelmæssighed eller manglende overholdelse af forpligtelser fra støttemodtagernes side. I den forbindelse bør Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁽¹⁾ finde anvendelse. I tilfælde af overtrædelse af sektorlovgivningen for landbruget bør medlemsstaterne, når der ikke i EU's retsakter er fastsat detaljerede regler om administrative sanktioner, pålægge nationale sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (40) Finansiering af aktiviteter under den fælles landbrugspolitik, som medfører yderligere omkostninger for andre politikområder, der er omfattet af Den Europæiske Unions almindelige budget, især miljøet og den offentlige sundhed, bør undgås. Derudover bør indførelsen af nye betalingssystemer og tilknyttede overvågnings- og sanktionssystemer ikke resultere i yderligere unødige, kompliserede administrative procedurer og mere bureaukrati.
- (41) Regler vedrørende de generelle principper for kontrol, tilbagetrækning af uretmæssigt udbetalte beløb og vedrørende pålæggelse af sanktioner findes i forskellige sektorforskrifter for landbruget. Disse regler bør samles i en og samme lovramme på et horisontalt plan. De bør dække medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til administrativ kontrol og kontrol på stedet, hvis formål skal være at kontrollere overensstemmelse med bestemmelserne i foranstaltningerne under den fælles landbrugspolitik, og bør dække reglerne om inddrivelse af støtte samt nedsættelse af og udelukkelse fra støtte. Der bør også fastlægges regler om kontrol af forpligtelser, som ikke nødvendigvis har at gøre med betaling af en støtte.
- (42) Ifølge forskellige bestemmelser i sektorlovgivningen for landbrug kræves det, at der stilles en sikkerhed for betalingen af et skyldigt beløb, hvis en forpligtelse ikke bliver opfyldt. Med henblik på at styrke rammen for sikkerhedsstillelse bør der være en enkelt horisontal regel for alle disse bestemmelser.
- (43) Medlemsstaterne bør oprette og drive et integreret forvaltnings- og kontrolsystem (det "integrerede system") for visse betalinger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1307/2013 og i forordning (EU) nr. 1305/2013. For at gøre Unionens støtte mere effektiv og overvåge den bør medlemsstaterne have tilladelse til at benytte det integrerede system for andre af Unionens støtteordninger.
- (44) De vigtigste elementer i det integrerede system og især bestemmelserne om en elektronisk database, et system til identifikation af landbrugsparceller, støtteansøgninger eller betalingsanmodninger fra landbrugerne og et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, bør bevares, samtidig med at der tages højde for politikens udvikling, især indførelsen af betaling for praksis i landbruget, som er til gavn for klima og miljø, og miljøfordelene ved bevarelse af landskabstræk. Med henblik på at lette den administrative byrde og sikre en effektiv kontrol, bør medlemsstaterne gøre passende anvendelse af teknologi, når de etablerer disse systemer.
- (45) Med henblik på at skabe henvisninger i systemet til identifikation af landbrugsparceller, der er tilpassede til miljømæssige fokusområder, bør medlemsstaterne kunne tage hensyn til særlige oplysninger, som landbrugere muligvis skal oplyse i deres ansøgninger for ansøgningsårene 2015-2017, som f.eks. identifikation af disse landskabstræk eller andre områder, der kan blive anerkendt som miljømæssige fokusområder, og i givet fald størrelsen af disse træk og andre områder.
- (46) De kompetente myndigheder bør foretage betalingerne i henhold til EU-støtteordninger, som er omfattet af det integrerede system med det fulde beløb til støttemodtagerne inden for de foreskrevne tidsfrister, dog efter at der er foretaget eventuelle nedsættelser i henhold til denne forordning. For at gøre forvaltningen af de direkte betalinger mere fleksibel bør medlemsstaterne kunne foretage betalinger, der er omfattet af det integrerede system, i op til to trancher om året.
- (47) Kontrollen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer kan være et yderst effektivt middel til kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL. Bestemmelserne om kontrol af forretningspapirerne er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 485/2008⁽²⁾. Denne kontrol supplerer den øvrige kontrol, som medlemsstaterne allerede foretager. Denne forordning påvirker endvidere ikke nationale kontrolbestemmelser, der måtte være mere omfattende end de ved denne forordning fastsatte.
- (48) Ifølge forordning (EF) nr. 485/2008 bør medlemsstaterne træffe de fornødne forholdsregler for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser og navnlig med henblik på at sikre sig, at de foranstaltninger, der finansieres af EGFL, virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført korrekt. Af hensyn til klarhed og rationalisering bør de relevante bestemmelser integreres i en og samme retsakt. Forordning (EF) nr. 485/2008 bør derfor ophæves.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 485/2008 af 26. maj 2008 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (kodificeret udgave) (EUT L 143 af 3.6.2008, s. 1).

- (49) De dokumenter på grundlag af hvilke, at denne kontrol foretages, bør fastsættes således, at der kan foretages en fuldstændig kontrol. Ved udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bør der tages hensyn til arten af de foranstaltninger, der gennemføres under deres ansvar, og til fordelingen pr. sektor af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder bør vælges i forhold til deres finansielle betydning i ordningen for finansiering gennem EGFL.
- (50) Det bør fastlægges, hvilke bemyndigelser kontrolpersonalet har, og hvilke forpligtelser virksomhederne har til i en bestemt periode at stille forretningspapirer til rådighed for dette personale til at give det de ønskede oplysninger. Der bør være mulighed for, at forretningspapirer i visse tilfælde kan beslaglægges.
- (51) I betragtning af den internationale struktur inden for handel med landbrugsprodukter og af hensyn til det indre markeds funktion er det nødvendigt, at der indledes et samarbejde mellem medlemsstaterne. Det er også nødvendigt, at der på unionsplan udarbejdes et centralt register over de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, der er etableret i tredjelande.
- (52) Selv om det i første række påhviler medlemsstaterne at vedtage kontrolprogrammer, skal disse programmer dog meddeles Kommissionen, således at den kan udføre sine tilsyns- og koordineringsopgaver og sikre, at programmerne bliver vedtaget på grundlag af relevante kriterier, og at kontrollen er koncentreret om sektorer eller virksomheder, hvor risikoen for svig er stor. Det er vigtigt, at hver medlemsstat råder over en særlig tjeneste, der har ansvaret for at overvåge kontrollen af forretningspapirer som omhandlet i denne forordning eller for at koordinere denne kontrol. Disse særlige tjenester bør være uafhængige af de tjenester, der foretager kontrol forud for betalinger. De oplysninger, der indsamles under denne kontrol, bør omfattes af tavshedspligt.
- (53) Ved Rådets forordning (EF) nr. 782/2003⁽¹⁾, som blev erstattet af forordning (EF) nr. 73/2009, indførtes princippet om, at fuldstændig udbetaling til modtagere af visse former for støtte under den fælles landbrugspolitik bør kædes sammen med overholdelse af regler vedrørende arealforvaltning, landbrugsproduktion og landbrugsaktiviteter. Dette princip blev senere afspejlet i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005⁽²⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007⁽³⁾.
- Under den følgende krydsoverensstemmelsesordningen skal medlemsstaterne pålægge sanktioner i form af nedsættelsen af eller udelukkelsen fra støtte, der er modtaget under den fælles landbrugspolitik, helt eller delvis.
- (54) Med krydsoverensstemmelsesordningen indarbejdes der i den fælles landbrugspolitik grundlæggende standarder for miljø, klimaforandring, god landbrugs- og miljømæssig stand af jord, folkesundhed, dyresundhed, plantesundhed og dyrevelfærd. Krydsoverensstemmelsen forbindelse skal bidrage til udviklingen af bæredygtigt landbrug ved at gøre støttemodtagerne mere bevidste om nødvendigheden af at respektere disse grundlæggende standarder. Den sigter også mod at bidrage til at gøre den fælles landbrugspolitik mere forenelig med samfundets forventninger ved at skabe større sammenhæng mellem denne politik og politikker om miljø, folkesundhed, dyresundhed, plantesundhed og dyrevelfærd. Krydsoverensstemmelsesordningen udgør en integrerende del af den fælles landbrugspolitik og bør derfor bibeholdes. Men anvendelsesområdet herfor, som for øjeblikket består af en liste over lovbestemte forvaltningskrav og betingelser for, om arealer er i god landbrugs- og miljømæssig stand, bør strømlines, således at det sikres, at krydsoverensstemmelsesordningen er sammenhængende og gøres mere synlig. Med henblik herpå bør kravene og standarderne samles i en enkelt liste og grupperes efter område og emne. Erfaringen har også vist, at en række af kravene inden for anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse ikke er tilstrækkelig relevante for udøvelsen af landbrugsvirksomhed eller for landbrugsarealerne, eller at de vedrører nationale myndigheder snarere end støttemodtagere. Dette anvendelsesområde bør derfor justeres. Der bør endvidere indføres bestemmelse om bevaringen af permanente græsarealer i 2015 og 2016.
- (55) De lovbestemte forvaltningskrav skal gennemføres fuldt ud af medlemsstaterne for at kunne bruges på bedriftsniveau og for at sikre den nødvendige ligebehandling blandt landbrugere.
- (56) Ifølge artikel 22 i direktiv 2000/60/EF ophæves Rådets direktiv 80/68/EØF⁽⁴⁾ den 23. december 2013. For at bibeholde de samme krydsoverensstemmelsesregler vedrørende beskyttelse af grundvand som dem, der er

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer (EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43).

fastsat i direktiv 80/68/EØF, på nævnte direktivs sidste gyldighedsdato, er det hensigtsmæssigt at justere anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse og at definere en standard for god landbrugs- og miljømæssig stand, som omfatter kravene i artikel 4 og 5 i det nævnte direktiv.

- (57) Krydsoverensstemmelsesordningen indebærer visse administrative bånd for både støttemodtagere og nationale myndigheder, eftersom der må sikres journalføring, foretages kontrol og om nødvendigt pålægges sanktioner. Disse sanktioner bør stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, være effektive og have afskrækkende virkning. Sådanne sanktioner bør ikke påvirke andre sanktioner, der er fastlagt i Unionens lovgivning eller national lovgivning. For at skabe sammenhæng er det hensigtsmæssigt at samle de relevante EU-bestemmelser i en enkelt retsakt. For landbrugere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, som er omhandlet i afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan de bestræbelser, der skal gøres inden for krydsoverensstemmelsesordningen, anses for at overstige fordelene ved at beholde disse landbrugere under sidstnævnte ordning. Af hensyn til forenkling bør disse landbrugere derfor fritages for krydsoverensstemmelse og navnlig for dets kontrolsystem og for risikoen for krydsoverensstemmelsesanktioner. Denne fritagelse bør dog ikke få nogen indflydelse på forpligtelsen til at overholde gældende bestemmelser i sektorlovgivningen og på muligheden for at blive kontrolleret og pålagt sanktioner i medfør af denne lovgivning.
- (58) Ved forordning (EF) nr. 1782/2003 blev der fastlagt en ramme for normer for, om arealer er i god landbrugs- og miljømæssig stand, inden for hvilken medlemsstaterne skal fastlægge nationale normer under hensyntagen til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold og eksisterende landbrugssystemer (arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis) og landbrugsstrukturer. Disse normer for god landbrugs- og miljømæssig stand har til formål at bidrage til at forhindre jorderosion, bevare jordens indhold af organiske stoffer og jordens struktur, sikre et minimumsniveau for opretholdelse, undgå forringelse af levesteder og beskytte og forvalte vand. Det bredere anvendelsesområde for krydsoverensstemmelsesordningen som fastlagt i nærværende forordning bør derfor omfatte en ramme, inden for hvilken medlemsstaterne skal fastlægge nationale normer for god landbrugs- og miljømæssig stand. Unionens ramme bør også omfatte regler for bedre håndtering af vand, jord, kulstoflager, biodiversitet og landskaber samt et minimumsniveau for bevaring af arealer.
- (59) Det bør være klart for støttemodtagerne, hvilke regler de skal overholde i forbindelse med reglerne om krydsoverensstemmelse. Med henblik herpå bør medlemsstaterne underrette om alle krav og normer, som udgør en del af disse regler, på en udtømmende, forståelig og forklarende måde og, hvor det er muligt, med elektroniske midler.
- (60) En effektiv gennemførelse af krydsoverensstemmelse kræver verifikation hos støttemodtagerne af, at forpligtelserne bliver overholdt. Beslutter en medlemsstat at gøre

brug af muligheden for ikke at foretage en nedsættelse eller udelukkelse, hvis det pågældende beløb er mindre end 100 EUR, bør den kompetente kontrolmyndighed for et udsnit af støttemodtagere i det efterfølgende år verificere, at den konstaterede manglende overholdelse er blevet afhjulpet.

- (61) For at sikre et harmonisk samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med finansieringen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik og især for at gøre det muligt for Kommissionen at følge medlemsstaternes finansielle forvaltning og at afslutte regnskaberne for de godkendte betalingsorganer, er det nødvendigt, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen visse oplysninger eller opbevarer dem, så de er til Kommissionens rådighed.
- (62) Med henblik på indsamlingen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og for at Kommissionen fuldt ud og omgående kan få adgang til oplysninger vedrørende udgifterne, både på papir og i elektronisk form, er det nødvendigt at fastsætte regler for præsentation og fremsendelse af oplysninger, herunder regler for tidsfrister.
- (63) Da personoplysninger og forretningshemmeligheder kan meddeles i forbindelse med anvendelsen af de nationale kontrolsystemer og overensstemmelseskontrollen, bør medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at oplysninger, der modtages i denne forbindelse, forbliver fortrolige.
- (64) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens budget under overholdelse af princippet om ligebehandling, for så vidt angår både medlemsstaterne og støttemodtagerne, bør der fastlægges regler for anvendelsen af euroen.
- (65) Vekselkursen mellem euroen og national valuta kan ændre sig i den periode, i hvilken en transaktion gennemføres. Derfor bør den kurs, der anvendes på de pågældende beløb, fastlægges under hensyntagen til den hændelse, hvorigennem det økonomiske mål for transaktionen er nået. Den vekselkurs, der anvendes, bør være kursen på den dag, hvor nævnte hændelse er indtruffet. Det er nødvendigt at præcisere denne udløsende hændelse eller at afvige herfra under iagttagelse af visse kriterier, blandt andet den hastighed, med hvilken virkningerne af de monetære bevægelser breder sig. Disse kriterier er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2799/98⁽¹⁾, og de kompletterer tilsvarende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1290/2005. Af hensyn til klarhed og rationalisering bør de relevante bestemmelser integreres i en og samme retsakt. Forordning (EF) nr. 2799/98 bør derfor ophæves.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen (EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1).

- (66) Der bør indføres særlige regler, som gør det muligt at håndtere ekstraordinære monetære situationer, der kan opstå såvel i Unionen som på verdensmarkedet, og som kræver et øjeblikkeligt indgreb, der kan sikre, at den fælles landbrugspolitik forskellige ordninger virker efter hensigten.
- (67) Medlemsstater, der ikke har indført euroen, bør have mulighed for at foretage betalinger af udgifter, som følger af lovgivningen om den fælles landbrugspolitik, i euro frem for i national valuta. Det er nødvendigt med særlige regler for at sikre, at en sådan mulighed ikke skaber uberettigede fordele for parter, der foretager eller modtager betalinger.
- (68) Hver enkelt foranstaltning under den fælles landbrugspolitik bør gøres til genstand for overvågning og evaluering for at forbedre dens kvalitet og påvise dens resultater. I den forbindelse bør der opstilles en liste over indikatorer, og resultaterne af den fælles landbrugspolitik bør vurderes af Kommissionen i forhold til politikmål om bæredygtig fødevarerproduktion og forvaltning af naturressourcerne og klimapolitik og afbalanceret territorial udvikling. Navnlig i forbindelse med vurdering af resultaterne af den fælles landbrugspolitik i forhold til målet om bæredygtig fødevarerproduktion bør alle relevante faktorer tages i betragtning, herunder råvarepriserens udvikling. Kommissionen bør opstille en ramme for et fælles overvågnings- og evalueringssystem, der blandt andet kan sikre, at relevante oplysninger, herunder oplysninger fra medlemsstaterne, er tilgængelige i rette tid. Når den gør det, bør den tage hensyn til databehovene og synergiene mellem potentielle datakilder. Af Kommissionens meddelelse: Et budget for Europa 2020 - Del II fremgik det desuden, at klimarelaterede udgifter i Unionens almindelige budget burde forøges med mindst 20 % med bidrag fra forskellige politikker. Kommissionen bør derfor være i stand til at vurdere den indvirkning, som Unionens støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik har på klimamålene.
- (69) EU-retten om beskyttelse af personer med hensyn til behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾, finder anvendelse
- (70) Domstolens dom af 9. november 2010 i forenede sager C-92/09 og 93/09⁽³⁾ *Volker und Markus Schecke GbR og Hartmut Eifert v Land Hessen* kendte artikel 42, nr. 8b), og
- artikel 44a i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 og Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008⁽⁴⁾ for ugyldige, for så vidt angår fysiske personer, der modtager midler fra fondene, pålagde et krav om offentliggørelse af personoplysninger om enhver støttemodtager uden at foretage en sontring i henhold til relevante kriterier, såsom i hvilken periode de har modtaget disse midler, hyppigheden af en sådan modtagelse eller midlernes art og omfang.
- (71) Efter denne dom og i afventning af vedtagelsen af nye regler, hvor der er taget hensyn til indvendingerne fra Domstolen, blev forordning (EF) nr. 259/2008 ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2011⁽⁵⁾ for udtrykkeligt at fastsætte, at forpligtelsen til at offentliggøre oplysninger ikke gælder for fysiske personer.
- (72) I september 2011 afholdt Kommissionen en høring af interessenter omfattende repræsentanter for landbrugsorganisationer og erhvervsorganisationer, repræsentanter for fødevarerindustrien og arbejdstagere samt repræsentanter for civilsamfundet og EU-institutionerne. I forbindelse hermed blev der fremsat forskellige løsningsmodeller vedrørende offentliggørelse af data over fysiske personer, der modtager landbrugsmidler fra Unionen, og respekten for proportionalitetsprincippet, når relevante oplysninger gøres offentligt tilgængelige. På konferencen blev det drøftet, hvilke potentielle behov der var for offentliggørelse af navnene på fysiske personer med henblik på at imødekomme målet om en bedre beskyttelse af Unionens finansielle interesser, at skabe større åbenhed og at vise, hvad støttemodtagerne havde opnået med de offentlige goder, samtidig med at det sikres, at denne offentliggørelse ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse legitime mål.
- (73) Domstolen bestrider ikke i sin dom i *Volker und Markus Schecke GbR og Hartmut Eifert v Land Hessen* det legitime i målet om at styrke den offentlige kontrol med, hvordan penge fra fondene bruges. Domstolen understreger dog nødvendigheden af at overveje, hvilken fremgangsmåde til offentliggørelse af oplysninger om de omhandlede modtagere der er forenelig med formålet med en sådan offentliggørelse og samtidig ville være mindre indgribende i disse modtageres ret til respekt for deres privatliv i almindelighed og ret til beskyttelse af deres personoplysninger i særdeleshed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ [2010] ECR I-11063.

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 28).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2011 af 27. april 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 259/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 108 af 28.4.2011, s. 24).

- (74) Målet om at styrke den offentlige kontrol med hensyn til de enkelte støttemodtagere bør analyseres i lyset af den nye finansielle forvaltnings- og kontrolramme, der skal anvendes fra den 1. januar 2014 og på grundlag af de erfaringer, der indhøstes i medlemsstaterne. Inden for denne nye ramme kan de nationale administrationers kontroller ikke være udtømmende, navnlig fordi næsten alle ordninger kun en begrænset del af befolkningen, der kan kontrolleres på stedet. Desuden er det fastsat i det nye system, at medlemsstaterne under visse betingelser kan mindske antallet af kontroller på stedet.
- En tilstrækkelig stigning i minimumskontrolprocenten ville i den nuværende kontekst betyde så mange ekstra finansielle og administrative byrder for de nationale administrationer, at disse administrationer ikke bære disse.
- (75) På denne baggrund er offentliggørelsen af navne på modtagere af fondene et redskab til at styrke den offentlige kontrol med brugen af fondene og derfor er et nyttigt supplement til den eksisterende forvaltnings- og kontrolramme, som er nødvendig for at sikre en passende beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Dette opnås dels gennem den forebyggende og afskrækkende effekt af en sådan offentliggørelse, dels ved at få de enkelte støttemodtagere til at afholde sig fra lovstridig adfærd og dels ved samtidig at give landmændene et større personligt ansvar for brugen af modtagne offentlige midler.
- (76) I den forbindelse bør det anerkendes, at civilsamfundet, herunder medierne og ikkestatslige organisationer, spiller en rolle og bidrager til at styrke myndighedernes kontrolramme over for svig og anden misbrug af offentlige midler.
- (77) Offentliggørelsen af de relevante oplysninger er også i overensstemmelse med tilgangen som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- (78) Alternativt kunne målet om at styrke den offentlige kontrol med hensyn til de enkelte støttemodtagere opfyldes ved, at medlemsstaterne forpligtes til efter anmodning at sikre offentlig adgang til de relevante oplysninger uden offentliggørelse. Dette alternativ ville dog være mindre effektivt og kunne risikere at skabe uønskede uoverensstemmelser i gennemførelsen. Derfor bør de nationale myndigheder kunne have tillid til den offentlige kontrol med hensyn til de enkelte støttemodtagere gennem offentliggørelse af deres navne og andre relevante oplysninger.
- (79) Hvis målet for den offentlige kontrol med brugen af penge fra fondene med offentliggørelsen af støttemodtagere skal nås, er det nødvendigt, at visse oplysninger om støttemodtagere bringes til offentlighedens kendskab. Disse oplysninger bør omfatte data om støttemodtagers identitet, det tildelte beløb og de fonde, som beløbet kommer fra, formålet med og arten af den pågældende foranstaltning. Offentliggørelsen af disse oplysninger bør foregå på en sådan måde, at det griber mindre ind i støttemodtagernes ret til respekt for privatliv generelt og deres ret til beskyttelse af deres personoplysninger specielt, hvilket begge er rettigheder, som fremgår af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (80) For at sikre at denne forordning er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet har lovgiveren undersøgt alle de alternative muligheder for at nå målet om offentlig kontrol med, hvordan penge fra fondene bruges, således som de er analyseret i et memorandum fastsat i bilaget til Rådets dokument 6370/13, og har valgt den mulighed, der griber mindst muligt ind i de pågældende individuelle rettigheder.
- (81) Offentliggørelse af detaljer om den foranstaltning, der giver landbrugeren ret til at modtage støtte eller bistand, og om arten af og formålet med støtten eller bistanden giver offentligheden konkrete oplysninger om den støttede aktivitet og det formål, som støtten eller bistanden blev givet til. Det vil også bidrage til den offentlige kontrols forebyggende og afskrækkende virkning og til beskyttelse af de finansielle interesser.
- (82) For at opnå en balance mellem dels det tilstræbte mål med den offentlige kontrol med brugen af penge fra fondene og dels støttemodtagernes ret til respekt for privatliv generelt og til beskyttelse af deres personoplysninger bør der tages hensyn til omfanget af støtten. Af den indgående analyse og høringen af interessenterne fremgik det, at for at en sådan offentliggørelse kunne opnå større virkning og for at begrænse indgriben i støttemodtagernes rettigheder, er det nødvendigt, at der fastlægges en tærskelværdi for størrelsen af det modtagne støttebeløb, under hvilken navnet på modtageren ikke bør offentliggøres.
- (83) Tærskelværdien bør være en bagatelgrænse og bør afspejle og være baseret på niveauet i de støtteordninger, der findes inden for rammerne af den fælles landbrugs politik. Da strukturerne i medlemsstaternes landbrugs virksomheder varierer betydeligt og kan afvige markant fra den gennemsnitlige virksomhedsstruktur i Unionen bør det være tilladt at anvende forskellige minimumstærskelværdier, som afspejler den særlige situation i medlemsstaterne. I forordning (EU) nr. 1307/2013 [DP] er der fastsat en enkelt, specifik ordning for små landbrug. I artikel 63 i samme forordning er der fastlagt kriterier for beregning af støttebeløbet. For at sikre konsistens bør tærskelværdien i tilfælde, hvor medlemsstater anvender ordningen, fastsættes på samme niveau som de beløb, der fastsættes af medlemsstaterne, jf. artikel 63, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 63, stk. 2, andet afsnit, 1307i den forordning. Hvis en medlemsstat beslutter ikke at anvende denne ordning skal tærskelværdien fastsættes på samme niveau som maksimumsbeløbet for støtte i henhold til ordningen, jf. artikel 63 i forordning (EU) nr. 1307/2013. Under denne specifikke tærskelværdi bør offentliggørelsen med undtagelse af navnet indeholde alle de oplysninger, der er relevante for, at skatteyderne kan få et nøjagtigt billede af den fælles landbrugs politik.

- (84) Ved at gøre disse oplysninger tilgængelige for offentligheden skabes der sammen med de generelle oplysninger til offentligheden, der er fastsat i denne forordning, mere åbenhed omkring brugen af EU-midler i den fælles landbrugspolitik, og det kan bidrage til at gøre denne politik mere synlig og skabe større forståelse herfor. Hermed får borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen, og forvaltningen opnår en større legitimitet og bliver mere effektiv og bliver mere ansvarlig over for borgerne. Desuden vil borgerne også blive gjort opmærksomme på konkrete eksempler på offentlige goder, som kommer fra landbruget, og dette vil kunne gøre statsstøtten til landbrugssektoren mere legitim.
- (85) Det skal derfor overvejes, om det, at de relevante oplysninger gøres alment tilgængelige ikke går videre, end hvad der er nødvendigt i et demokratisk samfund under hensyntagen til behovet for beskyttelse af Unionens finansielle interesser såvel som til den store betydning, det tilstræbte mål med offentlig kontrol med brugen af penge fra fondene har.
- (86) For at overholde databeskyttelseskravene bør modtagerne af fondsmidler underrettes om, at deres data vil blive offentliggjort, inden offentliggørelsen finder sted. De bør endvidere underrettes om, at dataene kan blive behandlet af Unionens og medlemsstaternes revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser. Endvidere bør støttemodtagerne underrettes om deres rettigheder i henhold til direktiv 95/46/EF og om den procedure, der gælder for udøvelse af disse rettigheder.
- (87) Derfor bør der efter en dybtgående analyse og vurdering af, hvordan retten til beskyttelse af støttemodtagerens personoplysninger bedst sikres, og endvidere på grundlag af oplysninger, der er fremlagt af Kommissionen under forhandlingerne om denne forordning, fastlægges nye regler i nærværende forordning for offentliggørelse af oplysninger om alle modtagere af midler fra fondene.
- (88) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (89) For at sikre ensartede betingelser ved gennemførelsen af denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser i forbindelse med: procedurerne for udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af godkendelsen af betalingsorganer og koordineringsorganer samt for tilsynet af godkendelsen af betalingsorganer; reglerne for arbejdet i forbindelse med og kontrollen af betalingsorganernes forvaltningserklæring, koordineringsorganets funktionsmåde og det pågældende koordineringsorganets meddelelse af oplysninger til Kommissionen; reglerne vedrørende certificeringsorganernes opgaver, herunder kontrol og vedrørende de certifikater og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer. Disse gennemførelsesbeføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (90) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte: de revisionsprincipper, som certificeringsorganernes udtalelser bygger på, herunder en vurdering af risici, intern kontrol og det krævede niveau for revisionsbevis, de revisionsmetoder, som certificeringsorganerne skal bruge under hensyn til internationale revisionsstandarder, for at afgive deres udtalelser, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, brugen af en enkel integreret prøve for hver befolkning og, hvor det er hensigtsmæssigt, muligheden for at ledsage betalingsorganerne, når de udfører kontrol på stedet.
- (91) De bør også omfatte: reglerne vedrørende ensartet gennemførelse af bedriftsrådgivningsordningen; fastsættelsen af månedlige betalinger fra EGFL til medlemsstaterne; fastlæggelsen af beløbene til finansieringen af offentlige interventionsforanstaltninger; Kommissionens erhvervelse af de satellitbilleder, der kræves til kontrollen og de foranstaltninger, som Kommissionen iværksætter gennem telemåling, som benyttes til overvågning af landbrugsressourcer; proceduren for udførelsen af Kommissionens erhvervelse af disse satellitbilleder og overvågningen af landbrugsressourcer, rammen for erhvervelse, forbedring og brug af satellitbilleder og meteorologiske data samt gældende frister.
- (92) De bør også omfatte: som led i proceduren for finansiell disciplin, tilpasningssatsen for direkte betalinger og dennes tilpasning samt betingelser og nærmere regler for de bevillinger, der er overført i overensstemmelse med artikel 169, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 med henblik på at finansiere de direkte betalinger; som led i proceduren for budgetdisciplin, den foreløbige fastsættelse af beløbene og foreløbig fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaterne.
- (93) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør desuden omfatte: fastsættelsen af den periode, inden for hvilken de godkendte betalingsorganer udarbejder og sender Kommissionen de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende programmerne for udvikling af landdistrikterne; nedsættelsen eller suspensionen af de månedlige eller mellemliggende betalinger til medlemsstaterne; nærmere regler for betalingsorganernes førelse af særskilte regnskaber; specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som skal indføres i det regnskab, der føres af betalingsorganerne; regler om finansiering

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af fondene, vilkårene og betingelserne for gennemførelse af den automatiske frigørelsesprocedure, proceduren og de øvrige praktiske foranstaltninger for den korrekte funktionsmåde for Kommissionens suspension af betalinger til medlemsstaterne i tilfælde af medlemsstaternes for sene indsendelse.

- (94) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte: procedurerne vedrørende de specifikke forpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde i forbindelse med kontroller; procedurerne vedrørende de samarbejdsforpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af Kommissionens kontrol udført på stedet og adgang til oplysninger; de procedurer og andre praktiske foranstaltninger i forbindelse med pligten til at rapportere om uregelmæssigheder og svig, de betingelser, hvorunder bilagene vedrørende de foretagne betalinger og dokumenterne vedrørende den administrative og fysiske kontrol, der er foreskrevet i EU-retten, opbevares; regnskabsafslutning og den efterprøvende regnskabsafslutning, udelukkelse fra finansiering fra Unionen af beløb, der er bogført i Unionens budget, procedurerne for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og renter og de former for anmeldelser og meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen vedrørende uregelmæssigheder.
- (95) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte: de regler, der er nødvendige for at opnå ensartet anvendelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende beskyttelse af Unionens finansielle interesser, de regler, der er nødvendige for at opnå ensartet anvendelse af kontroller i Unionen, anvendelsen og beregningen af den hele eller delvise tilbagetrækning af betalinger eller betalingsrettigheder; inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og sanktionsbeløb samt for fejlagtigt tildelte betalingsrettigheder og anvendelsen af renter. De bør endvidere omfatte anvendelsen og beregningen af de administrative sanktioner, de nærmere regler for fastlæggelsen af manglende opfyldelse som værende af mindre betydning, regler for fastlæggelse af de tilfælde, hvor medlemsstaterne på grund af sanktionernes art kan beholde de inddrevne sanktionsbeløb; og suspensionen af månedlige betalinger i specifikke tilfælde, der er omfattet af forordning (EU) nr. 1308/2013
- (96) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør omfatte: formen af den sikkerhed, der skal stilles, og proceduren for sikkerhedsstillelse, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhed; procedurerne for frigivelse af en sikkerhed og de anmeldelser, som medlemsstaterne eller Kommissionen skal give i forbindelse med sikkerhedsstillelse. De bør endvidere omfatte regler, der er nødvendige og begrundede for i akutte situationer at løse specifikke problemer i relation til betalingsperioder og betaling af forskud, regler om støtteansøgninger og betalingsanmodninger, ansøgningerne om betalingsrettigheder, herunder sidste frist for indgivelse af ansøgninger,

krav om de oplysninger, som ansøgningen som et minimum skal indeholde, bestemmelser om ændringer eller tilbagetrækning af støtteansøgninger, fritagelse for krav om at indgive en støtteansøgning, og bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at anvende forenklede procedurer eller korrigerende indlysende fejl;

- (97) Ligeledes bør Kommissionens gennemførelsesbeføjelser omfatte: regler om gennemførelse af kontrol for at verificere, at forpligtelser er overholdt, og at oplysningerne i støtteansøgningen eller betalingsanmodningen er korrekte og fuldstændige, herunder regler for opmålings-tolerancer i forbindelse med kontrol på stedet, tekniske specifikationer, der er nødvendige for ensartet gennemførelse af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem; regler om situationer, hvor bedrifter overføres og ledsages af overførsel af en forpligtelse vedrørende støtteberettigelse med hensyn til den pågældende støtte, som endnu ikke er opfyldt; og regler om betaling af forskud. De bør også omfatte regler, der sigter på at opnå en ensartet anvendelse af reglerne for kontrol af forretningspapirer. De bør endvidere omfatte procedurerne vedrørende medlemsstaternes egne databanker og analysedatabanken for isotopdata, der kan gøre det lettere at afsløre svig; procedurerne vedrørende samarbejde og bistand mellem kontrolmyndigheder og -organer, regler om udførelse af overensstemmelseskontrollen med handelsnormer, regler for de myndigheder, der har ansvaret for at udføre kontrollerne, og for indholdet af, hyppighed af og i hvilket afsætningsled en sådan kontrol skal foretages;
- (98) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte: i forbindelse med kontrollen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser, de meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen; reglerne for den myndighed, der er ansvarlig for kontrollen af overholdelsen af produktspecifikationen, herunder hvis det geografiske område er i et tredjeland, de tiltag, som skal gennemføres af medlemsstaterne for at forhindre ulovlig brug af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser, den kontrol, som medlemsstaterne skal udføre, herunder undersøgelser.

De bør også omfatte: regler om gennemførelse af kontrol for at verificere, at krydsoverensstemmelsesforpligtelserne er overholdt; nærmere proceduremæssige og tekniske regler vedrørende beregning og anvendelse af administrative sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne; regler vedrørende medlemsstaternes meddelelse af oplysninger til Kommissionen, jf. artikel 104; og foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af EU-retten, hvis den kan blive skadet af usædvanlig monetær praksis med hensyn til national valuta.

- (99) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte: den række indikatorer, der er specifikke for overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik; regler om, hvilke oplysninger, medlemsstaterne skal sende til Kommissionen med henblik på overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik; regler om formen og kalenderen for offentliggørelse af modtagerne af støtte fra fondene, den ensartede anvendelse af forpligtelsen til at underrette støttemodtagerne om, at deres data vil blive offentliggjort, samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med offentliggørelsen af modtagerne af støtte fra fondene.
- (100) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af visse gennemførelsesretsakter. Med hensyn til de gennemførelsesretsakter, der indebærer, at Kommissionen skal foretage beregning af beløb, gør rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet, og den har til formål at øge effektivitet, forudsigelighed og hurtighed under hensyntagen til tidsfristerne og budgetprocedurerne. Med hensyn til gennemførelsesretsakterne inden for rammerne af betalinger til medlemsstaterne og afslutningen af regnskabsproceduren gør rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet og for verifikation af de nationale betalingsorganers årsregnskaber med henblik på at godkende sådanne regnskaber, eller hvis udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, at udelukke sådanne udgifter fra finansiering fra Unionen. I andre tilfælde er det undersøgelsesproceduren, der bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter.
- (101) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter uden anvendelse af forordning (EU) nr. 182/2011 vedrørende opstillingen af den for EGFL-udgifterne tilgængelige nettosaldo og foretage supplerende udbetalinger eller fradrag som led i proceduren for månedlige udbetalinger uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011.
- (102) I det overgangen fra systemet efter de ophævede forordninger til systemet i nærværende forordning kan give en række praktiske, specifikke vanskeligheder bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige og behørigt begrundede overgangsforanstaltninger.
- (103) Som følge af at det haster med at forberede en smidig gennemførelse af de planlagte foranstaltninger, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (104) Da programmeringsperioden for de programmer for udvikling af landdistrikterne, der finansieres på grundlag af denne forordning, begynder den 1. januar 2014, bør denne forordning finde anvendelse fra den dato. Da regnskabsåret for landbruget dækker betalte udgifter og indkomne indtægter, der er bogført på fondsbudgettet

af betalingsorganerne for et regnskabsår "N", der begynder den 16. oktober i år "N-1" og slutter den 15. oktober i år "N", bør bestemmelser vedrørende godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer og Kommissionens relevante beføjelser, den finansielle forvaltning af fondene såsom budgetloft, reserve til kriser i landbrugssektoren, den finansielle disciplin, anvendelse af indtægter dog anvendes fra en tidligere dato svarende til begyndelsen af regnskabsåret 2014, dvs. den 16. oktober 2013. Af samme årsag bør bestemmelserne vedrørende proceduren for månedlige betalinger foretaget af Kommissionen til medlemsstater og betalingsorganernes overholdelse af betalingsfristerne finde anvendelse for udgifter, der er afholdt fra og med regnskabsåret 2014, dvs. den 16. oktober 2013.

- (105) Der er foretaget høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som har afgivet udtalelse ⁽¹⁾.
- (106) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne på grund af forbindelserne mellem den og de øvrige instrumenter i den fælles landbrugspolitik og begrænsningerne for medlemsstaternes økonomiske ressourcer i en udvidet Union, men kan på grund af den flerårige garanterede unionsfinansiering og ved at fokusere på prioriteterne, bedre kan nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastlægges der regler for:

- a) finansiering af udgifter under den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter vedrørende udvikling af landdistrikter
- b) bedriftsrådgivningsordningen
- c) de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne skal indføre
- d) krydsoverensstemmelsesordningen
- e) afslutning af regnskaber.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 9.2.2012, s. 1.

Artikel 2

Udtryk, der benyttes i denne forordning

1. I denne forordning forstås ved:
- "landbruger", "landbrugsvirksomhed" og "landbrugsareal": en landbruger, en landbrugsvirksomhed og et landbrugsareal som defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013
 - "landbrugsvirksomhed" en landbrugsvirksomhed som defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013
 - "landbrugsareal" et landbrugsareal som defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013
 - "bedrift": bedrift som defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013 med forbehold af artikel 91, stk. 3, med henblik på afsnit VI i denne forordning
 - "direkte betalinger": direkte betalinger som defineret i artikel 1 i forordning (EU) nr. 1307/2013
 - "sektorlandbrugslovgivningen": enhver gældende retsakt vedtaget på grundlag af artikel 43 i TEUF inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik samt i påkommende tilfælde enhver delegeret retsakt eller gennemførelsesretsakt vedtaget på grundlag af sådanne retsakter og del to i forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt den finder anvendelse på ELFUL
 - "uregelmæssighed": en uregelmæssighed som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.
2. Med henblik på finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik kan "force majeure" og "ekstraordinære omstændigheder", navnlig anerkendes i følgende tilfælde:
- støttemodtagerens død
 - støttemodtagerens uarbejdsdygtighed i længere tid
 - en alvorlig naturkatastrofe, der i væsentlig grad berører bedriften
 - ødelæggelse af stalde på bedriften ved ulykke
 - en epizooti eller en plantesygdom, der rammer henholdsvis hele støttemodtagerens besætning eller en del af denne eller alle støttemodtagerens afgrøder eller en del af disse
 - ekspropriation af hele eller en væsentlig del af bedriften, hvis ekspropriationen ikke kunne forudses på dagen for indgivelse af ansøgningen.

AFSNIT II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM LANDBRUGSFONDE

KAPITEL I

Landbrugsfonde

Artikel 3

Finansieringsfonde for landbrugsudgifter

1. For at gøre det muligt at nå de mål, der tilsigtes ved den fælles landbrugspolitik som fastsat i TEUF, finansieres de forskellige foranstaltninger omfattende politik, herunder foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne, af:
- Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL)
 - Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)
2. EGFL og ELFUL ("fondene") udgør en del af Den Europæiske Unions almindelige budget (Unionens budget).

Artikel 4

Udgifter under EGFL

1. EGFL gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen. Den finansierer følgende udgifter, der afholdes i overensstemmelse med EU-retten:
- foranstaltninger til regulering af eller støtte til landbrugsmarkeder
 - direkte betalinger til landbrugerne i medfør af den fælles landbrugspolitik
 - Unionens finansielle støtte til foranstaltninger til udbredelse af oplysninger om og fremme af landbrugsprodukter på Unionens indre marked og i tredjelande, som gennemføres af medlemsstaterne på grundlag af andre programmer end dem, der er omhandlet i artikel 5, og som er udvalgt af Kommissionen
 - Unionens finansielle bidrag til skolefrugt- og grøntsagsordningen som omhandlet i artikel 23 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og til foranstaltninger i forbindelse med dyresygdomme og tab af forbrugertillid som omhandlet i henholdsvis artikel 155 i nævnte forordning.
2. EGFL finansierer direkte følgende udgifter, som afholdes i overensstemmelse med EU-retten:
- foranstaltninger til fremme af landbrugsprodukter, der gennemføres direkte af Kommissionen eller gennem internationale organisationer
 - foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med EU-retten, og som har til formål at sikre bevaring, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genressourcer fra landbruget

- c) etablering og vedligeholdelse af systemer til regnskabsoplysninger på landbrugsområdet
- d) systemer til undersøgelser på landbrugsområdet, herunder undersøgelser af landbrugsbedrifternes struktur.

Artikel 5

Udgifter under ELFUL

ELFUL gennemføres med delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen. Den finansierer Unionens finansielle støtte til programmer for udvikling af landdistrikterne, som gennemføres i overensstemmelse med EU-retten vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne.

Artikel 6

Andre udgifter, herunder faglig bistand

Fondene kan hver især, direkte, på initiativ af Kommissionen og/eller på dennes vegne, finansiere aktiviteter vedrørende forberedelse, overvågning, administrativ og tekniske støtteforanstaltninger samt foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og kontrol, som er nødvendige for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik. Disse foranstaltninger omfatter blandt andet:

- a) foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, samt foranstaltninger vedrørende etablering af kontrolsystemer og teknisk og administrativ bistand
- b) Kommissionens erhvervelse af satellitbilleder, der kræves til kontrollen ifølge artikel 21
- c) de foranstaltninger, som Kommissionen iværksætter ved hjælp af telemåling, som benyttes til overvågning af landbrugsressourcer efter artikel 22
- d) foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde og udvikle metoder og tekniske midler til information, sammenkobling, overvågning og kontrol af den finansielle forvaltning af de midler, der anvendes til finansiering af den fælles landbrugspolitik
- e) formidling af information om den fælles landbrugspolitik efter artikel 45
- f) undersøgelser af den fælles landbrugspolitik og evaluering af foranstaltninger, der finansieres af fondene, herunder forberedelse af evalueringsmetoder og informationsudveksling om praksis på området for den fælles landbrugspolitik
- g) i givet fald oprettelse af gennemførelsesorganer, der er etableret i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 58/2003⁽¹⁾, og som handler inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik
- h) foranstaltninger vedrørende udbredelse af oplysninger, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af

erfaringer på EU-niveau, som gennemføres i forbindelse med udvikling af landdistrikterne, herunder etablering af netværk af de berørte aktører

- i) foranstaltninger, der er nødvendige for udvikling, registrering og beskyttelse af logoer inden for rammerne af Unionens kvalitetspolitikker og for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder knyttet hertil, samt den fornødne udvikling af informationsteknologi.

KAPITEL II

Betalingsorganer og andre organer

Artikel 7

Godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer

1. Betalingsorganer er tjenester eller organer i medlemsstaterne, som er ansvarlige for forvaltning og kontrol af udgifter, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5.

Bortset fra betaling kan udførelsen af disse opgaver uddelegeres.

2. Medlemsstaterne godkender som betalingsorganer kontorer og organer, der har en administrativ organisation og et internt kontrolsystem, der giver tilstrækkelig sikkerhed for, at betalingerne er lovlige og korrekte, og behørigt dokumenterede. Med henblik på dette skal betalingsorganerne overholde minimumsbetingelserne for godkendelse for så vidt angår interne forhold, kontrolaktiviteter, information og kommunikation samt overvågning, som Kommissionen fastlægger i medfør af artikel 8, stk. 1, litra a).

Hver medlemsstat begrænser under hensyn til sine forfatningsmæssige bestemmelser antallet af godkendte betalingsorganer til højst et på nationalt plan eller, hvor relevant, til et pr. region. Hvis der indføres betalingsorganer på regionalt plan, skal medlemsstaterne derudover enten godkende et betalingsorgan på nationalt plan til støtteordninger, der ifølge deres natur skal forvaltes på nationalt plan, eller overlade forvaltningen af disse ordninger til deres regionale betalingsorganer.

Medlemsstaterne kan uanset andet afsnit bevare det antal betalingsorganer, som er blevet godkendt før den 20 december 2013

Kommissionen skal inden udgangen af 2016 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om funktionen af systemet med betalingsorganer i Unionen, hvor det er relevant ledsaget af lovgivningsforslag.

3. Senest den 15. februar i det år, der følger efter det pågældende regnskabsår, opstiller den ansvarlige for det godkendte betalingsorgan:

- a) årsregnskaberne for de udgifter, der er afholdt til udførelsen af de opgaver, der er overdraget til deres godkendte betalingsorganer ledsaget af de for regnskaberne afslutning nødvendige oplysninger i overensstemmelse med artikel 51

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1).

- b) en forvaltningserklæring om regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed og de interne kontrolsystemers korrekte funktionsmåde baseret på objektive kriterier samt om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed
- c) et årligt sammendrag af de endelige revisionsberetninger og de gennemførte kontroller, herunder en analyse af arten og omfanget af fejl og svagheder, der er konstateret i systemerne, samt de foranstaltninger, der skal træffes eller planlægges til afhjælpning heraf.

Fristen indtil den 15. februar kan undtagelsestilfælde forlænges af Kommissionen til senest den 1. marts efter meddelelse fra den berørte medlemsstat.

4. Hvis der godkendes mere end ét betalingsorgan, udpeger medlemsstaten et offentligt koordineringsorgan ("koordineringsorganet"), som det pålægger følgende opgaver:

- a) at indsamle de oplysninger, der skal stilles til Kommissionens rådighed, og at fremsende disse oplysninger til Kommissionen
- b) at træffe eller koordinere, alt efter hvad der er relevant, foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler af fælles art og holde Kommissionen underrettet om enhver opfølgning
- c) at fremme og, hvor det er muligt, sikre en harmoniseret anvendelse af Unionens regler.

Med hensyn til behandling af de finansielle oplysninger, der henvises til i første afsnit, litra a) skal koordineringsorganet være specielt godkendt af medlemsstaterne.

5. Opfylder et godkendt betalingsorgan ikke eller ikke længere et eller flere af de godkendelseskriterier, der henvises til i stk. 2, tilbagekalder medlemsstaten på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen sin godkendelse, medmindre betalingsorganet foretager de fornødne tilpasninger inden for en frist, der fastsættes under hensyntagen til problemets alvor.

6. Betalingsorganerne forvalter og sikrer kontrol af de transaktioner, der har forbindelse med offentlig intervention, og som de er ansvarlige for, og de bevarer det overordnede ansvar på dette område.

Artikel 8

Kommissionens beføjelser

1. For at sikre, at ordningen i stk. 7 fungerer forsvarligt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende:

- a) minimumsbetingelserne for godkendelse af betalingsorganer og af koordineringsorganerne, jf. henholdsvis artikel 7, stk. 2, og artikel 7, stk. 4

- b) betalingsorganernes forpligtelser hvad angår offentlig intervention samt reglerne for indholdet af deres forvaltnings- og kontrolansvar.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for:

- a) procedurerne for udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af godkendelsen af betalingsorganer og koordineringsorganer samt procedurerne for tilsynet med godkendelsen af betalingsorganer
- b) arbejdet i forbindelse med og kontrollen af betalingsorganernes forvaltningserklæring
- c) koordineringsorganets funktionsmåde og meddelelse af oplysninger til Kommissionen, jf. artikel 7, stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 9

Certificeringsorganer

1. Certificeringsorganet er et offentligt eller privat revisionsorgan, som er udpeget af medlemsstaten. Hvis det er et privat revisionsorgan, og den gældende EU-ret eller den nationale ret kræver det, udvælges organet af medlemsstaten ved en offentlig udbudsprocedure. Det giver en udtalelse udarbejdet i overensstemmelse med internationalt anerkendte regnskabsstandarder om betalingsorganets årsregnskabs fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, det interne kontrolsystems korrekte funktionsmåde, samt hvorvidt de udgifter, for hvilke Kommissionen er blevet anmodet om godtgørelse, er lovlige og formelt rigtige. Det skal ligeledes fremgå af denne udtalelse, hvorvidt undtagelsen har givet anledning til tvivl om de påstande, der er fremsat i forvaltningserklæringen.

Certificeringsorganet råder over den fornødne tekniske ekspertise. Det fungerer uafhængigt af både det pågældende betalingsorgan og koordineringsorgan og den myndighed, som godkendte dette organ.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler vedrørende certificeringsorganernes opgaver, herunder kontrol, og vedrørende de certifikater og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer. Under hensyn til behovet for maksimal effektivitet for testen af transaktioner og for faglig revisionsvurdering med hensyn til en integreret tilgang skal gennemførelsesretsakterne også fastlægge:

- a) de revisionsprincipper, som certificeringsorganernes udtalelser bygger på, herunder en vurdering af risici, intern kontrol og påkrævet niveau for revisionsbevis

b) de revisionsmetoder, som certificeringsorganerne under hensyn til internationale revisionsstandarder skal bruge til at afgive deres udtalelser, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, brug af en enkel integreret prøve for hver befolkning og, hvor det er hensigtsmæssigt, muligheden for at ledsage betalingsorganernes kontrol på stedet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 10

Antagelige betalinger foretaget af betalingsorganerne

De i artikel 4, stk. 1, og artikel 5 omhandlede udgifter kan kun dækkes af finansiering fra Unionen, hvis de er afholdt af de godkendte betalingsorganer.

Artikel 11

Fuldstændig udbetaling til støttemodtagere

Medmindre andet er udtrykkeligt fastsat i EU-retten, skal betalinger i forbindelse med den finansiering, der er omhandlet i denne forordning, udbetales med det fulde beløb til støttemodtagerne.

AFSNIT III

BEDRIFTSRÅDGIVNINGSORDNING

Artikel 12

Princip og anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne indfører en ordning til rådgivning af støttemodtagere om arealforvaltning og bedriftsforvaltning ("bedriftsrådgivningsordningen"). Bedriftsrådgivningsordningen drives af udpegede offentlige organer og/eller udvalgte private organer.

2. Bedriftsrådgivningsordningen dækker mindst følgende:

- a) forpligtelser på bedriftsniveau, som resultat af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og normerne for god landbrugs- og miljømæssig stand som fastlagt i kapitel I i afsnit VI
- b) praksis i landbruget, som er velgørende for klima og miljø, som fastlagt i kapitel 3 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013 og opretholdelse af landbrugsarealet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013

c) foranstaltninger på bedriftsplan, som programmer for udvikling af landdistrikter indeholder, og som sigter mod modernisering af landbrug, forbedring af konkurrenceevne, sektorintegration, innovation og markedsorientering og fremme af iværksætteri

d) krav på støttemodtagerniveau som fastlagt af medlemsstaterne til gennemførelse af artikel 11, stk. 3, i direktiv 2000/60/EF

e) krav på støttemodtagerniveau som fastlagt af medlemsstaterne til gennemførelse af artikel 55 i forordning (EF) nr. 1107/2009, navnlig kravene omhandlet i artikel 14 i direktiv 2009/128/EF.

3. Bedriftsrådgivningsordningen kan også dække navnlig:

- a) fremme af omstilling af bedrifter og diversificering af disses økonomiske aktivitet
- b) risikoforvaltning og indførelse af passende forebyggende foranstaltninger til håndtering af naturkatastrofer, katastrofale hændelser og dyre- og plantesygdomme
- c) de minimumskrav, der er fastlagt ved national ret, som omhandlet i artikel 29, stk. 3, og artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013
- d) oplysninger vedrørende modvirkning af og tilpasning til klimaforandring, biodiversitet og vandbeskyttelse som fastlagt i bilag I til denne forordning.

Artikel 13

Specifikke krav vedrørende bedriftsrådgivningsordningen

1. Medlemsstaterne sørger for, at rådgivere, der arbejder inden for bedriftsrådgivningsordningen, er passende kvalificerede og regelmæssigt modtager efteruddannelse.

2. Medlemsstaterne sørger for, at rådgivning og kontrol er adskilt fra hinanden. I den forbindelse, og uden at det berører den nationale ret om aktindsigt, sikrer medlemsstaterne, at de udpegede og udvalgte organer, som der henvises til i artikel 12, stk. 1, ikke videregiver personlige eller individuelle oplysninger eller data, som de bliver bekendt med under deres rådgivningsarbejde, til andre end den støttemodtager, der driver den pågældende bedrift, medmindre det drejer sig om uregelmæssigheder eller overtrædelser, som de konstaterer under deres arbejde, og som ifølge Unionens lovgivning eller national lovgivning er omfattet af en forpligtelse til at underrette en offentlig myndighed, særlig i tilfælde af strafferetlige overtrædelser.

3. Den berørte nationale myndighed giver primært ved hjælp af elektroniske midler den potentielle støttemodtager den relevante liste over udvalgte og udpegede organer, jf. artikel 12, stk. 1.

Artikel 14

Adgang til bedriftsrådgivningsordningen

Støttemodtagere og landbrugere, som ikke modtager støtte under den fælles landbrugspolitik, kan benytte bedriftsrådgivningsordningen på frivilligt grundlag.

Med forbehold af artikel 99, stk. 2, fjerde afsnit, kan medlemsstaterne dog efter objektive kriterier fastsætte, hvilke kategorier af støttemodtagere der har prioriteret adgang til bedriftsrådgivningsordningen, herunder netværk, der opererer med begrænsede ressourcer som defineret i artikel 53, 55 og 56 i forordning (EU) nr. 1305/2013

I sådanne tilfælde sørger medlemsstaterne for, at landbrugere med den mest begrænsede adgang til andre rådgivningsordninger end bedriftsrådgivningsordningen, bliver prioriteret højest.

Bedriftsrådgivningsordningen skal sikre, at støttemodtagere har adgang til rådgivning, som er nyttig for deres bedrifts specifikke situation.

Artikel 15

Kommissionens beføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler med henblik på ensartet gennemførelse af bedriftsrådgivningsordningen, så ordningen bliver fuldt operationel.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

AFSNIT IV

FINANSIEL FORVALTNING AF FONDENE

KAPITEL I

EGFL

Afdeling 1

Finansiering af udgifter

Artikel 16

Budgetloft

1. Det årlige loft over udgifterne under EGFL udgøres af de maksimumsbeløb, der er fastsat for fonden i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013

2. I tilfælde af at det i EU-retten er fastsat, at der skal trækkes beløb fra, eller lægges beløb til de i stk. 1 omhandlede beløb, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter uden anvendelse af proceduren i artikel 116, der fastsætter den nettobalance, der er til rådighed for EGFL-udgifterne på grundlag af de i EU-retten omhandlede data.

Artikel 17

Månedlige betalinger

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 4, stk. 1, nævnte udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af månedlige betalinger på grundlag af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer i en referenceperiode.

2. Indtil Kommissionen har foretaget de månedlige betalinger, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed, alt efter de godkendte betalingsorganers behov.

Artikel 18

Procedure for månedlige betalinger

1. Med forbehold af anvendelsen af artikel 51 og 52 foretages de månedlige betalinger af Kommissionen til dækning af de udgifter, som er afholdt af godkendte betalingsorganer i referencemåneden.

2. De månedlige betalinger foretages til hver medlemsstat senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvor udgifterne er afholdt. Udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne fra den 1. til den 15. oktober, behandles som udgifter afholdt i oktober måned. Udgifter, der er afholdt fra den 16. til den 31. oktober, behandles som udgifter afholdt i november måned.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de månedlige betalinger, den foretager, på grundlag af en udgiftsanmeldelse fra medlemsstaterne og de oplysninger, der er givet i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, under hensyntagen til behovet for nedsættelser eller suspensioner som omhandlet i artikel 41 eller andre korrektioner. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter uden anvendelse af den procedure, der er nævnt i artikel 116, der fastsætter supplerende betalinger eller nedsættelser. I sådanne tilfælde underrettes den i artikel 116, stk. 1, omhandlede komité herom på sit næste møde.

Artikel 19

Administrationsudgifter og personaleudgifter

Udgifter til administration og personale, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra EGFL, finansieres ikke af fonden.

Artikel 20

Offentlig interventionsudgift

1. Hvis der ikke som led i den fælles markedsordning er fastlagt et beløb pr. enhed for en offentlig intervention, finansierer EGFL den pågældende foranstaltning på grundlag af faste beløb, der er ensartede for hele Unionen, navnlig for så vidt angår midler fra medlemsstaterne, der anvendes til at opkøbe produkter, til materielle operationer i forbindelse med oplagring og i givet fald til forarbejdning af interventionsprodukter.

2. For at sikre EGFL's finansiering af den offentlige interventionsudgift tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 115 vedrørende:

a) typen af foranstaltninger, som Unionen vil kunne finansiere, og betingelserne for godtgørelse

b) betingelserne for støtteberettigelse og beregningsmetoder på grundlag af de elementer, som betalingsorganerne rent faktisk har konstateret, eller på grundlag af faste beløb, som Kommissionen har fastsat, eller på grundlag af faste eller ikkefaste beløb omhandlet i sektorlovgivningen for landbruget.

3. For at sikre en korrekt forvaltning af de bevillinger, der opføres på Unionens budget til EGFL, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 115, der fastsætter regler vedrørende værdiansættelsen af tiltag i forbindelse med offentlig intervention, de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tab eller forringelse af produkter under den offentlige intervention, og som fastsætter beløb, der skal finansieres.

4. 4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de beløb, der henvises til i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

Artikel 21

Erhvervelse af satellitbilleder

Listen over, hvilke satellitbilleder der er nødvendige til kontrol, godkendes af Kommissionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med de specifikationer, der er udarbejdet af hver enkelt medlemsstat.

Kommissionen leverer disse satellitbilleder gratis til kontrolorganerne eller til leverandører af tjenester, som er bemyndiget af disse organer til at repræsentere dem.

Kommissionen forbliver ejer af satellitbillederne og tager dem tilbage, når arbejdet er færdigt. Kommissionen kan også kræve, at der skal udføres arbejde med forbedring af teknikker og arbejdsmetoder i forbindelse med inspektion af landbrugsarealer ved telemåling.

Artikel 22

Overvågning af landbrugsressourcer

De foranstaltninger, der finansieres i henhold til artikel 6, litra c), skal sigte mod at give Kommissionen midler til at:

- forvalte Unionens landbrugsmarkeder i global sammenhæng
- sørge for agroøkonomisk overvågning og landbrugsmiljøovervågning af landbrugsjord, herunder skovlandbrug, og overvågning af afgrødernes tilstand, for at der kan opstilles prognoser, særlig over udbyttet og landbrugsproduktionen
- lette adgangen til sådanne prognoser i en international kontekst, f.eks. de initiativer, der koordineres af FN-organisationer eller andre internationale organer
- bidrage til åbenhed på verdensmarkederne, og

e) sikre teknologisk opfølgning af det agrometeorologiske system.

De foranstaltninger, der finansieres i medfør af artikel 6, litra c), vedrører indsamling eller køb af data, der er nødvendige for at gennemføre og overvåge den fælles landbrugspolitik, herunder satellitdata og meteorologiske data, oprettelse af en infrastruktur for rumlige data og et websted, gennemførelse af specifikke undersøgelser af klimatiske forhold, telemåling som hjælpemiddel til overvågning af jordens sundhedstilstand samt opdatering af agrometeorologiske og økonometriske modeller. Disse aktioner gennemføres om nødvendigt i samarbejde med nationale laboratorier og organer.

Artikel 23

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter

- regler vedrørende finansieringen i medfør af artikel 6, litra b) og c),
- den procedure, hvorunder de i artikel 21 og 22 omhandlede foranstaltninger skal gennemføres for at opfylde de fastsatte mål,
- rammen for erhvervelse, forbedring og brug af satellitbilleder og meteorologiske data samt gældende frister.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Afdeling 2

Budgetdisciplin

Artikel 24

Overholdelse af loftet

1. På intet tidspunkt under budgetproceduren og gennemførelsen af budgettet må bevillingerne vedrørende EGFL-udgifter overstige det beløb, der er omhandlet i artikel 16.

Alle lovgivningsinstrumenter, der foreslås af Kommissionen og vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet, af Rådet eller af Kommissionen, og som har indflydelse på EGFL's budget, skal overholde det beløb, der er omhandlet i artikel 16.

2. Hvis der i EU-retten er fastsat et finansielt loft for landbrugsudgifterne i euro for en medlemsstat, godtgøres udgifterne inden for dette loft fastsat i euro, og, hvis artikel 41 finder anvendelse, justeret for eventuelle følger.

3. De nationale lofter over de direkte betalinger, der er anført i artikel 7 i forordning (EU) nr. 1307/2013 korrigeret med de tilpasninger, der er omhandlet i artikel 26 i nærværende forordning, betragtes som finansielle lofter fastsat i euro.

*Artikel 25***Reserve til kriser i landbrugssektoren**

Der oprettes en reserve med det formål at yde yderligere støtte til landbrugssektoren i tilfælde af større kriser, der påvirker landbrugsproduktionen eller -distributionen ("reserven til kriser i landbrugssektoren") gennem anvendelse ved begyndelsen af hvert år af en nedsættelse af de direkte betalinger inden for rammerne af ordningen for finansiel disciplin, der er omhandlet i artikel 26.

Reservens samlede beløb er 2 800 mio. EUR med lige store årlige trancher af 400 mio. EUR (i 2011-priser) for perioden 2014-2020 og medtages under udgiftsområde 2 i den flerårige finansielle ramme, som fastsat i bilaget til forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013

*Artikel 26***Finansiel disciplin**

1. For at sikre, at de årlige lofter, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 til finansiering af markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger, bliver overholdt, fastsættes der en tilpasningssats for de direkte betalinger (tilpasningssatsen), når prognoserne for finansieringen af de foranstaltninger, der finansieres under det pågældende underloft for et givet regnskabsår, viser, at gældende årlige lofter vil blive overskredet.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag vedrørende tilpasningssatsen senest den 31. marts i det kalenderår, for hvilket den tilpasning, der er nævnt i stk. 1, finder anvendelse.

3. Hvis tilpasningssatsen ikke er blevet fastsat af Europa-Parlamentet og Rådet senest den 30. juni i et år, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakter, der fastsætter tilpasningssatsen, og underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet herom. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2.

4. Indtil den 1. december kan Kommissionen på grundlag af nye elementer, den er kommet i besiddelse af, vedtage gennemførelsesretsakter, der tilpasser tilpasningssatsen i overensstemmelse med stk. 2 eller 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

5. Uanset artikel 169, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal medlemsstaterne godtgøre de bevillinger, der er fremført i overensstemmelse med artikel 169, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 til slutmodtagere, som i det regnskabsår, som bevillingerne er fremført til, jf. stk. 1 i denne artikel, er genstand for tilpasningssatsen.

Den godtgørelse, der er nævnt i første afsnit, finder kun anvendelse for slutbrugere i de medlemsstater, hvor der anvendes finansiel disciplin i det foregående regnskabsår.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter betingelser og nærmere regler for de bevillinger, der er overført i overensstemmelse med artikel 169, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 med henblik på at finansiere

de udgifter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), i nærværende forordning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

7. Når denne artikel anvendes, skal beløbet til reserven til kriser i landbrugssektoren, jf. artikel 25, indgå i fastsættelsen af tilpasningssatsen. Ethvert beløb, der ikke er stillet til rådighed for kriseforanstaltninger ved udgangen af regnskabsåret, udbetales i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5.

*Artikel 27***Proceduren vedrørende budgetdisciplin**

1. Samtidig med at Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet sit budgetforslag for regnskabsår N, forelægger den også sine overslag for regnskabsårene N-1, N og N+1.

2. Hvis det ved opstillingen af budgetforslaget for regnskabsår N viser sig, at der er risiko for, at det i artikel 16 omhandlede beløb for regnskabsår N bliver overskredet, foreslår Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet eller Rådet de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af dette beløb.

3. Kommissionen skal på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den mener, at der er en risiko for, at det i artikel 16 omhandlede beløb vil blive overskredet, og at den ikke inden for rammerne af sine beføjelser vil kunne træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at afbøde situationen, foreslå andre foranstaltninger til at sikre, at beløbet overholdes. Disse foranstaltninger vedtages af Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 3, i TEUF, eller af Europa-Parlamentet og Rådet, når retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er artikel 43, stk. 2 i TEUF.

4. Hvis medlemsstaternes anmodninger om godtgørelse ved slutningen af regnskabsår N overstiger eller forventes at ville overstige det i artikel 16 omhandlede beløb, skal Kommissionen:

a) tage medlemsstaternes anmodninger i betragtning pro rata og inden for rammerne af det disponible budget, og vedtage gennemførelsesretsakter, der midlertidigt fastsætter beløbet for betalingerne for den pågældende måned

b) for alle medlemsstaternes vedkommende, senest den 28. februar i år N + 1, fastslå deres situation med hensyn til Unionens finansiering regnskabsår N

c) vedtage gennemførelsesretsakter, der fastslår det samlede beløb for Unionens finansiering, fordelt på medlemsstaterne, på grundlag af en enkelt sats for Unionens finansiering, inden for rammerne af det budget, der var til rådighed for de månedlige betalinger

d) senest i forbindelse med de månedlige betalinger, der foretages for marts måned i år N+1, foretage de udligninger, der eventuelt er nødvendige med hensyn til medlemsstaterne.

De i første afsnit, litra b) og c), omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2.

Artikel 28

Alarm- og overvågningssystemet

For at sikre, at det i artikel 16 omhandlede budgetloft ikke overskrides, etablerer Kommissionen et månedsbaseret alarm- og overvågningssystem af EGFL-udgifterne.

I begyndelsen af hvert regnskabsår fastlægger Kommissionen med henblik herpå månedlige udgiftsprofiler, hvor det er hensigtsmæssigt, baseret på de gennemsnitlige månedlige udgifter i de foregående tre år.

Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, i hvilken den undersøger udviklingen i de afholdte udgifter i forhold til profilerne og vurderer den forventede gennemførelse i det løbende regnskabsår.

Artikel 29

Referencevekselkurser

1. Når Kommissionen vedtager budgetforslaget eller en ændringsskrivelse til budgetforslaget, som vedrører landbrugsudgifterne, anvender den ved udarbejdelsen af overslagene over EGFL's budget den gennemsnitlige vekselskurs mellem euroen og den amerikanske dollar, som har været konstateret på markedet i det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet.

2. Når Kommissionen vedtager et forslag til tillægs- og ændringsbudget eller en ændringsskrivelse hertil, anvender den, i det omfang disse dokumenter vedrører bevillinger til de i artikel 4, stk. 1, litra a), omhandlede foranstaltninger:

- a) den gennemsnitlige vekselskurs mellem euroen og den amerikanske dollar, der faktisk er konstateret på markedet mellem den 1. august i det foregående regnskabsår og slutningen af det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet og senest den 31. juli i det løbende regnskabsår, og
- b) den gennemsnitlige vekselskurs, der faktisk er konstateret i det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet i forbindelse med et overslag over resten af regnskabsåret.

KAPITEL II

ELFUL

Afdeling 1

Generelle bestemmelser for elful

Artikel 30

Ingen dobbeltfinansiering

Udgifter, der finansieres under ELFUL, må ikke dækkes af anden finansiering under Unionens budget.

Artikel 31

Bestemmelser vedrørende alle betalinger

1. I overensstemmelse med artikel 77, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 må betalinger fra Kommissionen af ELFUL-bidrag som omhandlet i artikel 5 i denne forordning ikke overskride budgetforpligtelserne.

Disse betalinger tilskrives den tidligst åbne budgetforpligtelse.

2. Artikel 84 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

Afdeling 2

Indholdet af programmerne for udvikling af landdistrikterne

Artikel 32

ELFUL's finansielle deltagelse

ELFUL's finansielle deltagelse i udgifter til programmer for udvikling af landdistrikterne fastsættes for hvert enkelt program inden for de lofter, der er fastsat i EU-retten vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne fra ELFUL.

Artikel 33

Budgetforpligtelser

Hvad angår Unionens budgetforpligtelser til programmer for udvikling af landdistrikterne, finder artikel 76 i forordning (EU) nr. 1303/2013 anvendelse.

Afdeling 3

Finansiel deltagelse i programmer for udvikling af landdistrikterne

Artikel 34

Bestemmelser gældende for betalinger til programmer for udvikling af landdistrikterne

1. De midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 5 nævnte udgifter, stilles til rådighed for medlemsstaterne i form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af en saldo, som det er beskrevet i denne afdeling.

2. Det samlede beløb for forfinansiering og mellemliggende betalinger må ikke overstige 95 % af ELFUL's deltagelse i hvert program for udvikling af landdistrikterne.

Når loftet på 95 % er nået, fortsætter medlemsstaterne med at fremsende betalingsanmodninger til Kommissionen.

Artikel 35

Forfinansieringsordninger

1. Efter Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet for udvikling af landdistrikterne udbetaler Kommissionen et første forfinansieringsbeløb for hele programmeringsperioden til medlemsstaten. Dette første forfinansieringsbeløb betales i trancher på følgende måde:

- a) i 2014: 1 % af støttebeløbet fra ELFUL for hele programmeringsperioden til programmet og 1,5 % af støttebeløbet fra ELFUL for hele programmeringsperioden til programmet, når en medlemsstat har modtaget finansiel bistand siden 2010 enten i overensstemmelse med artikel 122 og 143 i TEUF eller fra Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet (EFSF) eller modtager finansiel bistand den 31. december 2013 i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF
- b) i 2015: 1 % af støttebeløbet fra ELFUL for hele programmeringsperioden til programmet og 1,5 % af støttebeløbet fra ELFUL for hele programmeringsperioden til programmet, når en medlemsstat har modtaget finansiel bistand siden 2010 i overensstemmelse med artikel 122 og 143 i TEUF eller fra EFSF eller modtager finansiel bistand den 31. december 2014 i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF
- c) i 2016: 1 % af støtten fra ELFUL for hele programmeringsperioden til programmet.

Hvis et program for udvikling af landdistrikterne vedtages i 2015 eller senere, udbetales de tidligere trancher i det år, hvor det vedtages.

2. Hele det beløb, der udbetales om forfinansiering, skal tilbagebetales til Kommissionen, hvis der ikke er fremsendt nogen udgiftsanmeldelse inden for rammerne af programmet for udvikling af landdistrikterne senest 24 måneder efter den dato, hvor Kommissionen har betalt den første tranche af forfinansieringen, skal hele det beløb, der udbetales som forfinansiering, tilbagebetales til Kommissionen.

3. De renter, der påløber forfinansieringen, anvendes til det pågældende program for udvikling af landdistrikterne og fratrækkes de offentlige udgifter, som er angivet i den endelige udgiftsanmeldelse.

4. Det samlede forfinansieringsbeløb cleares i overensstemmelse med proceduren i artikel 51 i denne forordning, inden programmet for udvikling af landdistrikterne afsluttes.

Artikel 36

Mellemliggende betalinger

1. De mellemliggende betalinger foretages for hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne. De beregnes ved anvendelse af samfinansieringssatsen for hver enkelt foranstaltning på den afholdte offentlige udgift til den pågældende foranstaltning, jf. artikel 59 i forordning (EU) nr. 1305/2013

2. Kommissionen foretager med forbehold af disponible budgetmidler og under hensyntagen til nedsættelser og

suspensioner i henhold til artikel 41 de mellemliggende betalinger med henblik på godtgørelse af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer.

3. Hver mellemliggende betaling foretages af Kommissionen med forbehold af, at følgende krav er overholdt:

a) fremsendelse til Kommissionen af en udgiftsanmeldelse, der er underskrevet af det godkendte betalingsorgan i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra c)

b) overholdelse af det samlede beløb for ELFUL's deltagelse, som er tildelt hver af foranstaltningerne for hele den periode, som det pågældende program dækker

c) fremsendelse til Kommissionen af den seneste årlige statusrapport vedrørende gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne.

4. Kommissionen underretter hurtigst muligt det godkendte betalingsorgan eller koordineringsorganet, når det er blevet udpeget, hvis et af de i stk. 3 nævnte krav ikke er opfyldt. En udgiftsanmeldelse kan ikke tages i betragtning, hvis et af kravene i stk. 3, litra a) eller c), ikke er opfyldt.

5. Med forbehold af anvendelsen af artikel 51 og 52 foretager Kommissionen mellemliggende betalinger inden for en frist på 45 dage at regne fra registreringen af en udgiftsanmeldelse, der opfylder de i stk. 3 omhandlede krav.

6. De godkendte betalingsorganer udarbejder og sender de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende programmerne for udvikling af landdistrikterne til Kommissionen enten direkte eller via koordineringsorganet, hvis et sådant er udpeget, med en hyppighed, der fastsættes af Kommissionen.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter den hyppighed med hvilken de godkendte betalingsorganer fremsender disse mellemliggende udgiftsanmeldelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter den i artikel 116, stk. 3, omhandlede undersøgelsesprocedure.

Udgiftsanmeldelserne omfatter de udgifter, som betalingsorganerne har afholdt i hver af de pågældende perioder. I tilfælde, hvor den i artikel 65, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1303/2013 omhandlede udgift ikke kan anmeldes til Kommissionen i den pågældende periode, fordi en ændring af programmet endnu ikke er blevet godkendt af Kommissionen, kan den anmeldes i efterfølgende perioder.

De mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende udgifter, der er afholdt fra den 16. oktober, tages i betragtning over det følgende års budget.

7. Artikel 83 i forordning (EU) nr. 1303/2013 finder anvendelse.

Artikel 37

Betaling af saldo og afslutning af programmet

1. Efter modtagelse af den seneste årlige statusrapport vedrørende gennemførelsen af et program for udvikling af landdistrikterne betaler Kommissionen saldoen med forbehold af disponible budgetmidler på grundlag af gældende finansieringsplan, årsregnskaberne for det seneste regnskabsår, hvor programmet for udvikling af landdistrikterne har været gennemført, og den tilsvarende afgørelse om regnskabsafslutning. Disse regnskaber forelægges Kommissionen senest seks måneder efter den endelige dato for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013 og skal dække de udgifter, som er afholdt af betalingsorganet indtil den sidste dato for udgifternes støtteberettigelse.

2. Saldoen skal betales senest seks måneder efter, at Kommissionen har modtaget de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, og det seneste årsregnskab er blevet afsluttet. Med forbehold af artikel 38, stk. 5, frigør Kommissionen de resterende beløb, som der er disponeret over efter betalingen af saldoen, inden for seks måneder.

3. Hvis Kommissionen ikke senest inden den tidsfrist, der er fastsat i stk. 1, har modtaget den seneste statusrapport og de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af regnskaberne for det sidste år af programmets gennemførelse, frigøres saldoen automatisk som omhandlet i artikel 38.

Artikel 38

Automatisk frigørelse for programmer for udvikling af landdistrikterne

1. Den del af budgetforpligtelsen vedrørende et program for udvikling af landdistrikterne, som ikke er udnyttet til betaling af forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det tredje år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt nogen udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de i artikel 36, stk. 3, omhandlede krav, frigør Kommissionen automatisk.

2. Den del af budgetforpligtelserne, der stadig er åben den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013 og som ikke har været genstand for en udgiftsanmeldelse senest seks måneder efter denne dato, frigøres automatisk.

3. Har en retslig procedure eller administrativ prøvelse opsættende virkning, afbrydes den i stk. 1 eller 2 omhandlede frist, efter hvilken den automatiske frigørelse sker, for så vidt angår beløbet svarende til de pågældende foranstaltninger, så længe den nævnte procedure eller administrative prøvelse varer, forudsat at Kommissionen modtager en begrundet udtalelse fra medlemsstaten senest den 31. december i år N + 3.

4. Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:

- a) den del af budgetforpligtelserne, for hvilken der er indgivet en udgiftsanmeldelse, men hvor godtgørelsen er blevet nedsat eller suspenderet af Kommissionen pr. 31. december i år N + 3
- b) den del af budgetforpligtelserne, som et betalingsorgan ikke har kunnet udbetale på grund af force majeure, og som i alvorlig grad berører gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne. De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise de direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

Medlemsstaten sender senest den 31. januar Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der henvises til i første afsnit, for de beløb, der angives inden udgangen af det forudgående år.

5. Kommissionen underretter i god tid medlemsstaten, hvis der er risiko for, at der vil ske automatisk frigørelse. Den underretter dem om det beløb, der på grundlag af Kommissionens oplysninger automatisk vil blive frigjort. Medlemsstaten har en frist på to måneder fra modtagelsen af denne underretning til at godkende det pågældende beløb eller fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter den sidste tidsfrist, der er resultatet af anvendelsen af stk. 1-3.

6. I tilfælde af automatisk frigørelse nedsættes ELFUL's deltagelse i det pågældende program for udvikling af landdistrikterne, for så vidt angår det pågældende år, med det automatisk frigjorte beløb. Medlemsstaten udarbejder en revideret finansieringsplan med henblik på at fordele nedsættelsen af støtten mellem foranstaltningerne til godkendelse hos Kommissionen. Hvis dette ikke sker, nedsætter Kommissionen pro rata de beløb, der tildeles hver enkelt foranstaltning.

KAPITEL III

Fælles bestemmelser

Artikel 39

Regnskabsår for landbrug

Med forbehold af de særlige bestemmelser om anmeldelse af udgifter og indtægter vedrørende offentlig intervention, der fastlægges af Kommissionen i medfør af artikel 46, stk. 6, dækker regnskabsåret for landbruget betalte udgifter og indkomne indtægter, der er bogført på fondenes budgetter af betalingsorganerne for et regnskabsår "N", der begynder den 16. oktober i år "N-1" og slutter den 15. oktober i år "N".

Artikel 40

Overholdelse af betalingsfrister

Hvor der er fastsat betalingsfrister i EU-retten, medfører enhver betaling, som betalingsorganerne har foretaget til modtagerne inden den tidligst mulige betalingsdato og efter den seneste mulige betalingsdato, at betalingerne ikke kan accepteres til finansiering fra Unionen, undtagen i tilfælde, under betingelser og inden for grænser, der fastsættes under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

For at udgifter, som er afholdt inden den tidligst mulige betalingsdato eller efter den senest mulige betalingsdato, vil kunne finansieres af Unionen, samtidig med at de finansielle følger heraf begrænses, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende undtagelser fra bestemmelsen i første afsnit.

Artikel 41

Nedsættelse og suspension af månedlige og mellemliggende betalinger

1. Hvis Kommissionen ud fra udgiftsanmeldelserne eller de i artikel 102 omhandlede oplysninger kan fastslå, at udgifterne er blevet afholdt af organer, som ikke er godkendte betalingsorganer, at de ved EU-retten fastsatte betalingsperioder eller finansieringslofter ikke er blevet overholdt, eller at udgifterne på anden måde ikke er blevet afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, kan Kommissionen nedsætte eller suspendere de månedlige eller mellemliggende betalinger til den pågældende medlemsstat inden for rammerne af de gennemførelsesretsakter vedrørende de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3, eller inden for rammerne af de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 36, efter at have givet medlemsstaten lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Hvis Kommissionen ikke ud fra udgiftsanmeldelserne eller de i artikel 102 omhandlede oplysninger kan fastslå, at udgifterne er blevet afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, anmoder Kommissionen den pågældende medlemsstat om at indsende yderligere oplysninger og fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage. Hvis Kommissionen ikke modtager svar fra medlemsstaten på sin anmodning inden for den fastsatte frist, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller viser, at udgifterne ikke er blevet afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, kan Kommissionen nedsætte eller suspendere de månedlige eller mellemliggende betalinger til den pågældende medlemsstat inden for rammerne af de gennemførelsesretsakter vedrørende de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3, eller inden for rammerne af de i artikel 36 omhandlede mellemliggende betalinger.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der nedsætter eller suspenderer de månedlige eller mellemliggende betalinger til en medlemsstat, hvis en eller flere nøglekomponenter i det pågældende nationale kontrolsystem ikke findes eller ikke fungerer på grund af de konstaterede manglers alvorlige eller vedvarende karakter, eller der er lignende alvorlige mangler i systemet for inddrivelse af uretmæssige betalinger, og hvis én af følgende betingelser er opfyldt: gennemførelsesretsakter, der nedsætter eller suspenderer de månedlige eller mellemliggende betalinger til en medlemsstat:

- a) de i første afsnit omhandlede mangler af vedvarende art og har forårsaget mindst to gennemførelsesretsakter i medfør af artikel 52, som udelukker den pågældende medlemsstats udgifter fra EU-finansiering, eller
- b) Kommissionen konkluderer, at den pågældende medlemsstat ikke er i stand til i umiddelbar fremtid at gennemføre de nødvendige afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med en handlingsplan med klare udviklingsindikatorer, der skal udarbejdes i samråd med Kommissionen.

Nedsættelsen eller suspensionen anvendes på de relevante udgifter, der er afholdt af betalingsorganet, hvis manglerne har eksisteret i en periode, som fastsættes ved de i dette stykke omhandlede gennemførelsesretsakter, og som ikke må overstige tolv måneder. Hvis betingelserne for nedsættelsen eller suspensionen fortsætter med at blive overholdt, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der forlænger den periode for yderligere perioder, der ikke overstiger tolv måneder. Nedsættelsen eller suspensionen forlænges ikke, hvis disse betingelser ikke længere er overholdt.

De i dette afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2.

Før Kommissionen vedtager de i dette stykke omhandlede gennemførelsesretsakter, underretter den berørte medlemsstat om, at den har til hensigt at gøre det, og anmoder medlemsstaten om at reagere inden for en periode, som ikke må være under 30 dage.

Gennemførelsesretsakter, der fastsætter de i artikel 18, stk. 3, omhandlede månedlige betalinger eller de i artikel 36 omhandlede mellemliggende betalinger skal tage hensyn til de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af dette stykke.

3. Nedsættelser og suspensioner ifølge denne artikel anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og berører ikke anvendelsen af artikel 51 og 52.

4. Nedsættelser og suspensioner ifølge denne artikel berører ikke artikel 19, 22 og 23 i forordning (EU) nr. 1303/2013

Nedsættelserne i artikel 19 og 22 i forordning (EU) nr. 1303/2013 anvendes efter den i stk. 2 i denne artikel omhandlede procedure.

Artikel 42

Suspension af betalinger i tilfælde af for sen indsendelse

Hvis sektorlovgivningen for landbrug kræver, at medlemsstaten inden for en nærmere fastsat frist skal fremsende oplysninger om antallet af gennemførte kontroller jf. artikel 59 og resultaterne heraf, og hvis medlemsstaten overskrider denne frist, kan Kommissionen suspendere de i artikel 18 omhandlede månedlige betalinger eller de i artikel 36 omhandlede mellemliggende betalinger, forudsat at Kommissionen rettidigt inden undersøgelsesperiodens begyndelse har stillet alle de nødvendige oplysninger, formularer og forklaringer, der er nødvendige for kontrollen af de statistiske oplysninger, til rådighed for medlemsstaterne. Det beløb der skal suspenderes må ikke overstige 1,5 % af de udgifter, som der ikke er blevet indsendt relevante statistiske oplysninger om til tiden. Når Kommissionen suspenderer en betaling skal den gøre dette i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under hensyntagen til forsinkelsens omfang. Navnlig skal der tages hensyn til, om sen indsendelse af oplysninger udgør en risiko for gennemførelsen af den årlige dechargeprocedure. Inden Kommissionen suspenderer de månedlige betalinger, underretter den skriftligt

den pågældende medlemsstat herom. Kommissionen tilbagebetaler de suspenderede beløb, når den modtager de statistiske oplysninger fra den pågældende medlemsstat, forudsat at datoen for modtagelsen ikke er senere end den 31. januar året efter.

Artikel 43

Anvendelse af indtægter

1. Følgende indtægter er formålsbestemte indtægter, jf. artikel 21 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012:

- a) beløb, som i henhold til artikel 40 og artikel 51 for så vidt angår udgifter under EGFL, og artikel 52 og 54 skal indbetales til Unionens budget, herunder påløbne renter
- b) beløb, der opkræves eller inddrives i henhold til del III, afsnit I, kapitel III, afdeling III, i forordning (EF) nr. 1234/2007
- c) beløb, der er blevet opkrævet som følge af sanktioner i overensstemmelse med de særlige regler i sektorlovgivningen for landbruget, undtagen hvis det i denne lovgivning eksplicit er fastsat, at medlemsstaterne kan beholde disse beløb
- d) beløb svarende til sanktioner, som pålægges i henhold til reglerne om krydsoverensstemmelse, som er fastlagt i afsnit VI, kapitel II, for så vidt angår udgifter under EGFL
- e) enhver sikkerhedsstillelse, kaution eller garanti stillet i henhold til EU-retten, som er vedtaget inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, bortset fra udvikling af landdistrikterne, og efterfølgende fortabes. Tabt sikkerhedsstillelse, som gives ved udstedelsen af eksport- eller importlicenser eller i forbindelse med en udbudsprocedure alene med det formål at sikre, at tilbudsgiverne fremsætter saglige tilbud, beholder medlemsstaterne dog.

2. De i stk. 1 omhandlede beløb indbetales til Unionens budget, og i tilfælde af genanvendelse anvendes de udelukkende til at finansiere henholdsvis EGFL- og ELFUL-udgifter.

3. Denne forordning finder tilsvarende anvendelse på den i stk. 1 omhandlede formålsbestemte indtægt.

4. Hvad angår EGFL finder artikel 170 og 171 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 tilsvarende anvendelse på bogføringen af de formålsbestemte indtægter, som er omhandlet i nærværende forordning.

Artikel 44

Føring af separate regnskaber

Hvert enkelt betalingsorgan fører et sæt af særskilte regnskaber for de bevillinger, der er opført på Unionens budget til fondene.

Artikel 45

Informationsforanstaltninger

1. Fremsendelsen af oplysninger, der finansieres i medfør af artikel 6, litra e), har navnlig til formål at bidrage til at forklare, gennemføre og udvikle den fælles landbrugspolitik og gøre befolkningen mere bevidst om indholdet af og målsætningerne herfor, at genoprette forbrugernes tillid efter kriser ved hjælp af oplysningskampagner, at underrette landbrugere og andre parter, der er aktive i landområder, og at fremme den europæiske landbrugsmodel såvel som hjælpe borgerne med at forstå den.

Der skal gives sammenhængende, objektive og globale oplysninger både inden for og uden for Unionen med henblik på at give et korrekt samlet billede af den fælles landbrugspolitik.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan bestå i:

- a) årlige arbejdsprogrammer eller andre specifikke foranstaltninger, der forelægges af tredjeparter
- b) aktiviteter, der gennemføres på Kommissionens initiativ.

De foranstaltninger, som kræves i henhold til lovgivning, eller de foranstaltninger, der allerede modtager finansiering under en anden af Unionens tiltag, er udelukket.

For at gennemføre aktiviteter, der henvises til i litra b), kan Kommissionen indhente bistand fra eksterne eksperter.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger skal også bidrage til virksomhedskommunikationen om Unionens politiske prioriteter, for så vidt at disse prioriteter har tilknytning til de generelle mål i denne forordning.

3. Kommissionen offentliggør senest den 31. oktober hvert år en indkaldelse af forslag under overholdelse af de i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 fastlagte betingelser.

4. Den i artikel 116, stk. 1, nævnte komité underrettes om foranstaltninger, der planlægges og træffes i medfør af nærværende artikel.

5. Kommissionen forelægger en rapport om gennemførelsen af denne artikel for Europa-Parlamentet og Rådet hvert andet år.

Artikel 46

Kommissionens beføjelser

1. For at tage hensyn til de indtægter, som betalingsorganerne opkræver på vegne af Unionens budget i forbindelse med betalinger på grundlag af udgiftsanmeldelser, som medlemsstaterne har fremsendt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende de betingelser, under hvilke visse typer af udgifter og indtægter inden for rammerne af fondene skal udlignes.

2. For at gøre det muligt at fordele de disponible bevillinger ligeligt mellem medlemsstaterne, hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, eller hvis de samlede, planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i artikel 170, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 i nærværende forordning vedrørende forpligtelserne og betalingen af beløbene.

3. For at kontrollere, om der er sammenhæng mellem de data, som medlemsstaterne har meddelt vedrørende udgifter eller andre oplysninger, der er omhandlet i denne forordning, tillægges Kommissionen i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelsen til at underrette Kommissionen i henhold til artikel 102 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 om udsættelse af månedlige betalinger til medlemsstaterne omhandlet i artikel 42 vedrørende udgifter under EGFL og betingelserne efter hvilke den nedsætter eller suspenderer de i den artikel omhandlede mellemliggende betalinger til medlemsstaterne under ELFUL.

4. Når artikel 42 anvendes, for at sikre at proportionalitetsprincippet overholdes tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med regler om:

- a) listen over foranstaltninger, der falder ind under artikel 42
- b) suspensionssatsen for de i samme artikel omhandlede betalinger.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger nærmere regler for den i artikel 44 fastlagte forpligtelse samt de specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som skal indføres i det regnskab, der føres af betalingsorganerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler vedrørende:

- a) finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af fondene
- b) vilkårene og betingelserne for gennemførelse af den automatiske frigørelsesprocedure
- c) procedurerne og øvrige nærmere praktiske bestemmelser for, at mekanismen i artikel 42 kan fungere korrekt.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

KAPITEL IV

Regnskabsafslutning

Afdeling I

Almindelige bestemmelser

Artikel 47

Kommissionens kontrol på stedet

1. Med forbehold af de kontroller, som medlemsstaterne gennemfører i henhold til nationale love og administrative bestemmelser eller artikel 287 i TEUF, eller enhver kontrol, der gennemføres på grundlag af artikel 322 i TEUF eller baseres på Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁾, kan Kommissionen foretage kontrol på stedet i medlemsstaterne med henblik på navnlig at verificere:

- a) om den administrative praksis er i overensstemmelse med Unionens regler
- b) om de nødvendige bilag er til stede og stemmer overens med de af EGFL eller ELFUL finansierede foranstaltninger
- c) under hvilke omstændigheder de af EGFL og ELFUL finansierede foranstaltninger er blevet gennemført og kontrolleret.
- d) om et betalingsorgan overholder de godkendelseskriterier, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, og om medlemsstaten anvender bestemmelserne i artikel 7, stk. 5, korrekt.

De personer, som Kommissionen har bemyndiget til at foretage kontrol på stedet på dennes vegne, eller ansatte i Kommissionen, der handler inden for rammerne af de beføjelser, som de har fået tildelt, skal have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører de af EGFL og ELFUL finansierede udgifter, herunder dokumenter og deres metadata, der er registreret eller modtaget og opbevaret i elektronisk form.

Beføjelserne til at foretage kontrol på stedet berører ikke anvendelsen af nationale retsfor skrifter, hvorefter visse handlinger kun må udføres af ansatte, som er særligt udpeget hertil i henhold til national ret. Med forbehold af de specifikke bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 883/2013 ⁽²⁾ og forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 deltager de af Kommissionen bemyndigede personer til at handle på dennes vegne, ikke i husundersøgelser eller formel afhøring af personer inden for rammerne af medlemsstatens nationale ret. De har dog adgang til de således opnåede oplysninger.

⁽¹⁾ Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

2. Kommissionen giver tilstrækkeligt tidligt meddelelse inden kontrollen på stedet til den pågældende medlemsstat eller til den medlemsstat, på hvis område kontrollen finder sted, under hensyntagen til den administrative indvirkning på betalingsorganerne, når de foretager kontroller. Ansatte fra den pågældende medlemsstat kan deltage i en sådan kontrol.

På anmodning af Kommissionen og med den pågældende medlemsstats samtykke foretager medlemsstatens kompetente myndigheder supplerende kontroller eller undersøgelser vedrørende foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Ansatte i Kommissionen eller personer, der er bemyndiget af denne til at handle på dennes vegne, kan deltage i en sådan kontrol.

For at forbedre kontrollerne kan Kommissionen med de pågældende medlemsstaters samtykke anmode om hjælp fra myndighederne i disse medlemsstater i forbindelse med bestemte kontroller eller undersøgelser.

Artikel 48

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige, for at fondene kan fungere tilfredsstillende, til rådighed for Kommissionen og træffer alle foranstaltninger, der antages at kunne lette eventuelle kontroller, herunder kontrol på stedet, som Kommissionen skønner det formålstjenligt at foretage som led i forvaltningen af Unionens finansiering.

2. Medlemsstaterne underretter efter anmodning fra Kommissionen denne om de love og administrative bestemmelser, som de har vedtaget med henblik på gennemførelsen af Unionens retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle virkninger for EGFL eller ELFUL.

3. Medlemsstaterne stiller oplysninger til rådighed for Kommissionen om uregelmæssigheder og tilfælde af formodet svig, der er konstateret, såvel som oplysninger om foranstaltninger, der er truffet i henhold til nærværende kapitels afdeling III med henblik på inddrivelse af beløb, der er uberettiget udbetalt som følge af nævnte uregelmæssigheder og tilfælde af svig.

Artikel 49

Aktindsigt

De godkendte betalingsorganer opbevarer bilagene vedrørende de foretagne betalinger og dokumenterne vedrørende den administrative og fysiske kontrol, der er foreskrevet i EU-retten, og stiller disse dokumenter og oplysninger til rådighed for Kommissionen. Denne dokumentation kan opbevares i elektronisk form på de betingelser, som Kommissionen har fastsat på grundlag af artikel 50, stk. 2.

Hvis den relevante dokumentation opbevares hos en myndighed, der handler efter fuldmagt fra et betalingsorgan, og som er ansvarlig for anvisning af udgifter, tilsender denne myndighed det godkendte betalingsorgan rapporter om antallet af foretagne kontroller, deres indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.

Artikel 50

Kommissionens beføjelser

1. For at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af bestemmelserne om kontrol på stedet og aktindsigt og adgang til oplysninger i dette kapitel, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der supplerer de særlige forpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne i henhold til dette kapitel.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for:

- a) procedurerne vedrørende de specifikke forpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde i forbindelse med de kontroller, der er omhandlet i dette kapitel
- b) procedurerne vedrørende de samarbejdsforpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af artikel 47 og 48
- c) procedurerne og andre praktiske bestemmelser for de indberetningsforpligtelser, som er omhandlet i artikel 48, stk. 3
- d) hvilke forhold den i artikel 49 omhandlede dokumentation skal opbevares under, herunder i hvilken form og hvor længe.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Afdeling II

Afslutning

Artikel 51

Regnskabsafslutning

Inden den 31. maj i året efter det pågældende regnskabsår vedtager Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har modtaget i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra c), gennemførelsesretsakter med sin afgørelse om afslutning af regnskaberne for de godkendte betalingsorganer. Disse gennemførelsesretsakter tager hensyn til, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige og foregriber ikke vedtagelsen af senere afgørelser i henhold til artikel 52.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

Artikel 52

Efterprøvende regnskabsafslutning

1. Når Kommissionen konstaterer, at de udgifter, som er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 4, stk. 1, og artikel 5, ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-retten, og for ELFUL med gældende EU-ret og national ret som omhandlet i artikel 85 i forordning (EU) nr. 1303/2013 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der afgør, hvilke beløb der skal udelukkes fra Unionens finansiering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

2. Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, på grundlag af det regelstridige forholds konstaterede omfang. Kommissionen tager i den forbindelse hensyn til overtrædelsens art samt til den økonomiske skade, der er påført Unionen. Den skal basere sin udelukkelse på identifikation af uretmæssigt anvendte beløb og kan, hvis disse ikke kan identificeres med en i forhold til målet rimelig indsats, anvende ekstrapolerede korrektioner eller standardsatskorrektioner. Faste korrektioner anvendes kun, hvis det på grund af sagens omstændigheder, eller fordi medlemsstaten ikke har forelagt Kommissionen de nødvendige oplysninger, ikke er muligt med en i forhold til målet rimelig indsats at fastslå den økonomiske skade, der er påført Unionen, nærmere.

3. Inden vedtagelsen af enhver afgørelse om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen er nået frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages. I denne fase af proceduren får medlemsstaterne lejlighed til at påvise, at det faktiske omfang af den manglende overholdelse er mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der indledes en procedure med henblik på at forlige de respektive standpunkter inden for en frist på fire måneder. Medlemsstaten forelægger en rapport om resultaterne af denne procedure for Kommissionen. Kommissionen tager hensyn til henstillingerne i rapporten, inden den træffer afgørelse om afvisning af finansiering og anfører en begrundelse, hvis den beslutter ikke at følge disse henstillinger.

4. En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre:

- a) udgifter som omhandlet i artikel 4, stk. 1, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning
- b) udgifter vedrørende flerårige foranstaltninger, som udgør en del af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede udgifter eller anvendelsesområderne for de i artikel 5 omhandlede programmer, for hvilke den sidste forpligtelse, der påhviler modtageren, ligger mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat resultatet af sin efterprøvning
- c) udgifter vedrørende programmer som omhandlet i artikel 5, bortset fra de i litra b) i dette stykke anførte, for hvilke betalingen eller eventuelt den endelige betaling fra betalingsorganets side er sket mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse i tilfælde af:

- a) uregelmæssigheder som omhandlet i afdeling III i dette kapitel

b) statsstøtte, for hvilken Kommissionen har iværksat proceduren i artikel 108, stk. 2, i TEUF, eller overtrædelser, som Kommissionen har meddelt den pågældende medlemsstat i en formel skrivelse i overensstemmelse med artikel 258 i TEUF

c) medlemsstaternes misligholdelse af deres forpligtelser i henhold til afsnit V, kapitel III, i nærværende forordning, såfremt Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten resultaterne af sin efterprøvning inden for tolv måneder efter modtagelse af medlemsstatens rapport om dens kontrol af de pågældende udgifter.

Artikel 53

Kommissionens beføjelser

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for gennemførelsen af:

- a) den i artikel 51 omhandlede regnskabsafslutning med hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen og dens gennemførelse, herunder informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes
- b) den i artikel 52 omhandlede efterprøvende regnskabsafslutning med hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen og dens gennemførelse, herunder informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes, samt den i samme artikel omhandlede forligsprocedure, herunder oprettelsen af forligsorganet, dets opgaver, sammensætning og arbejdsformer.

2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

3. For at gøre det muligt for Kommissionen at beskytte Unionens finansielle interesser og sikre, at den i artikel 52 omhandlede efterprøvende regnskabsafslutning anvendes effektivt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende kriterier og metoder til anvendelse af korrektioner.

Afdeling III

Uregelmæssigheder

Artikel 54

Fælles bestemmelser

1. For enhver uretmæssig betaling som følge af uregelmæssigheder eller forsømmelighed anmoder medlemsstaterne støttemodtageren om tilbagebetaling inden for 18 måneder efter, at det betalingsorgan, der er ansvarligt for inddrivelsen, har godkendt og i givet fald modtaget en kontrolrapport eller et tilsvarende dokument, hvoraf det fremgår, at en uregelmæssighed har fundet sted. Det hertil svarende beløb skal samtidig med anmodningen om tilbagebetaling indføres i betalingsorganets debitorregnskab.

2. Hvis tilbagebetalingen ikke har fundet sted senest fire år efter datoen for tilbagebetalingsanmodningen eller senest otte år, hvis anmodningen bliver bragt for en national domstol, bæres 50 % af de finansielle konsekvenser af den manglende tilbagebetaling af den pågældende medlemsstat og 50 % af Unionens budget, uden at dette berører kravet om, at den pågældende medlemsstat skal fortsætte inddrivelsesprocedurerne i medfør af artikel 58.

Hvis det i forbindelse med inddrivelsesproceduren ved et administrativt eller retsligt instrument, som har endelig karakter, konstateres, at der ikke foreligger nogen uregelmæssighed, anmelder den berørte medlemsstat til fondene den finansielle byrde, den har båret i henhold til første afsnit, som en udgift.

Hvis inddrivelsen imidlertid, af årsager der ikke kan tilskrives den pågældende medlemsstat, ikke kan finde sted inden for den frist, der er anført i første afsnit af dette stykke, og det beløb, der skal inddrives, overskrider 1 mio. EUR, kan Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaten forlænge fristen med en periode, der højst er halvt så lang som den oprindelige frist.

3. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne beslutte ikke at fortsætte inddrivelsen. Beslutning herom kan træffes i følgende tilfælde:

- a) hvis de allerede påløbne og de yderligere forventede udgifter til inddrivelse tilsammen vil være større end det beløb, der skal inddrives; denne betingelse betragtes som opfyldt, hvis:
 - i) det beløb, der skal inddrives fra støttemodtageren i forbindelse med en enkeltbetaling til en støtteordning eller støtteforanstaltning, uden renter ikke overstiger 100 EUR, eller
 - ii) hvis det beløb, der skal inddrives fra støttemodtageren i forbindelse med en enkeltbetaling til en støtteordning eller støtteforanstaltning, uden renter ligger mellem 100 EUR og 150 EUR, og den pågældende medlemsstat har en tærskelværdi for ikke at forfølge national gæld svarende til det beløb, der skal inddrives i henhold til national lovgivning, eller højere
- b) hvis inddrivelse ikke er mulig, på grund af at debitor eller de personer, der er juridisk ansvarlige for uregelmæssigheden, er insolvente, hvilket skal være konstateret og anerkendt i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.

Hvis den i første afsnit i dette stykke omhandlede beslutning træffes, inden det udestående beløb har været genstand for de i stk. 2 omhandlede regler, bæres de finansielle konsekvenser af den manglende inddrivelse af Unionens budget.

4. De beløb, der påhviler medlemsstaterne som følge af anvendelsen af stk. 2 i denne artikel, skal angives af dem i de årsregnskaber, der fremsendes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra c), nr. iv). Kommissionen

kontrollerer, at dette er sket på korrekt vis og foretager eventuelt de nødvendige tilpasninger i den i artikel 51 omhandlede gennemførelsesretsakt.

5. Kommissionen kan, forudsat at proceduren i artikel 52, stk. 3, er blevet fulgt, vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter, at beløb, der er bogført i Unionens budget, udelukkes fra finansiering fra Unionen i følgende tilfælde:

- a) hvis medlemsstaten ikke har overholdt de i stk. 1 omhandlede tidsfrister
- b) hvis den mener, at en beslutning truffet af en medlemsstat i medfør af stk. 3 om ikke at fortsætte inddrivelsen ikke er begrundet
- c) hvis den mener, at uregelmæssighederne eller den manglende inddrivelse skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed, der kan tilskrives de administrative myndigheder eller et andet officielt organ i den pågældende medlemsstat.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i Artikel 116, stk. 2.

Artikel 55

Særlige bestemmelser vedrørende EGFL

Beløb, der inddrives som følge af uregelmæssigheder eller forsømmelighed, og de påløbne renter betales til betalingsorganerne og bogføres af disse som indtægter bestemt til EGFL for den måned, hvor beløbene rent faktisk modtages.

Ved indbetalingen til Unionens budget som omhandlet i stk. 1 kan medlemsstaten tilbageholde 20 % af de inddrevne beløb som fast godtgørelse for omkostninger til inddrivelse, dog ikke i tilfælde af uregelmæssigheder eller forsømmelighed, som kan tilskrives de administrative myndigheder eller andre organer i den pågældende medlemsstat.

Artikel 56

Særlige bestemmelser vedrørende ELFUL

Hvis der afsløres uregelmæssigheder eller forsømmelighed i forbindelse med foranstaltninger eller programmer for udvikling af landdistrikterne, foretager medlemsstaterne finansielle justeringer ved fuldstændigt eller delvis at annullere den pågældende finansiering fra Unionen. Medlemsstaterne tager i den forbindelse hensyn til de konstaterede uregelmæssigheders art og grovhed samt til det økonomiske tab, der er påført ELFUL.

Beløb fra Unionen, der finansieres under ELFUL, og som bliver annulleret, og inddrevne beløb samt de påløbne renter gentildeles det pågældende program. Dog kan medlemsstaten kun genanvende de annullerede eller inddrevne unionsmidler til en foranstaltning under det samme program for udvikling af landdistrikterne, og under forbehold af at de pågældende midler ikke gentildeles foranstaltninger, der har været genstand for en finansiell justering. Efter afslutningen af et program for udvikling af landdistrikterne refunderer medlemsstaten de inddrevne beløb til Unionens budget.

Artikel 57

Kommissionens beføjelser

1. For at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af bestemmelserne om betingelserne for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og de påløbne renter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende særlige forpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for:

- a) procedurerne for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og renter som omhandlet i denne afdeling og underretning af Kommissionen om udestående inddrivelser
- b) de former for anmeldelser og meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen, vedrørende de i denne afdeling omhandlede forpligtelser.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

AFSNIT V

KONTROLSYSTEMER OG SANKTIONER

KAPITEL I

Generelle regler

Artikel 58

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne vedtager inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik alle love og administrative bestemmelser og træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser, navnlig med henblik på at:

- a) kontrollere lovligheden og den formelle rigtighed af de af fondene finansierede foranstaltninger
- b) sikre en effektiv forebyggelse af svig, særlig med hensyn til områder med et højere risikoniveau, som har en afskrækkende virkning, under hensyntagen til omkostningerne og fordelene samt rimeligheden ved foranstaltningerne
- c) forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder og svig
- d) pålægge sanktioner, som er effektive, virker afskrækkende og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen i overensstemmelse med EU-retten eller, i mangel heraf, med national lovgivning, og om nødvendigt anlægge retssag
- e) inddrive uberettigede betalinger med renter og om nødvendigt anlægge retssag.

2. Medlemsstaterne indfører effektive forvaltnings- og kontrolsystemer, der kan sikre, at lovgivningen om Unionens støtteordninger overholdes med henblik på at minimere risikoen for, at Unionen påføres økonomisk skade.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de ifølge stk. 1 og 2 vedtagne bestemmelser og trufne foranstaltninger.

Alle betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at supplere betingelserne i Unionens regler for modtagelse af støtte, som finansieres over EGFL eller ELFUL, skal kunne verificeres.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige regler for at opnå en ensartet anvendelse af denne artikel. Sådanne regler kan vedrøre følgende:

- a) procedurer, tidsfrister, informationsudveksling vedrørende de i stk. 1, og 2, omhandlede forpligtelser
- b) medlemsstaternes indberetning og kommunikation til Kommissionen vedrørende de i stk. 3 omhandlede forpligtelser

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 59

Almindelige kontrolprincipper

1. Medmindre andet er fastsat, skal det system, som medlemsstaterne indfører i overensstemmelse med artikel 58, stk. 2, omfatte systematisk administrativ kontrol af alle støtteansøgninger og betalingsanmodninger. Systemet skal suppleres af kontrol på stedet.

2. I forbindelse med kontrol på stedet udvælger den ansvarlige myndighed sin stikprøve blandt samtlige ansøgere, omfattende i givet fald en tilfældigt udvalgt del og en risikobaseret del, for at opnå en repræsentativ fejlrate og samtidig også fokusere på de områder, hvor risikoen for fejl er størst.

3. Den ansvarlige myndighed udarbejder en rapport om hvert kontrolbesøg på stedet.

4. Hvor det er hensigtsmæssigt, foretages alle kontroller på stedet, som er fastsat i Unionens regler om landbrugsbistand og støtte til udvikling af landdistrikterne, på samme tid.

5. Medlemsstaterne sikrer, med henblik på en effektiv risikoforvaltning, det nødvendige minimumsniveau for kontrol på stedet og forhøjer om nødvendigt dette minimumsniveau. Medlemsstaterne kan begrænse dette minimumsniveau, når forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt og fejlprocenterne ligger på et acceptabelt niveau.

6. I tilfælde, som Kommissionen fastsætter på grundlag af artikel 62, stk. 2, litra h), kan støtteansøgninger og betalingsanmodninger eller andre meddelelser eller anmodninger korrigeres og tilpasses efter indgivelsen i tilfælde af åbenlyse fejl, som den kompetente myndighed erkender.

7. En støtteansøgning eller betalingsanmodning afvises, hvis modtageren eller dennes repræsentant forhindrer gennemførelsen af kontrol på stedet, medmindre der er tale om tilfælde af force majeure og usædvanlige omstændigheder.

Artikel 60

Omgåelsesklausul

Medmindre der er fastsat særlige bestemmelser, indrømmes der ingen fordele i henhold til sektorlovgivningen for landbrug til fysiske eller juridiske personer, om hvem det kan fastslås, at betingelserne for at opnå sådanne fordele blev skabt på en kunstig måde og i strid med formålene med den pågældende lovgivning.

Artikel 61

Støtteordningernes kompatibilitet i kontroløjemed i vinsektoren

I forbindelse med anvendelse af støtteordninger i vinsektoren som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013 sørger medlemsstaterne for, at de administrations- og kontrolprocedurer, der anvendes på disse ordninger, er kompatible med det integrerede system, der henvises til i kapitel II, for så vidt angår følgende elementer:

- a) den elektroniske database
- b) systemerne til identifikation af landbrugsparceller
- c) den administrative kontrol.

Procedurerne skal give mulighed for fælles anvendelse eller udveksling af data med det integrerede system.

Artikel 62

Kommissionens beføjelser hvad angår kontrol

1. For at sikre, at kontrollerne udføres korrekt og effektivt, og at betingelserne for støtteberettigelse bliver kontrolleres på en effektiv, sammenhængende og ikkediskriminerende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der, hvis korrekt forvaltning af ordningen gør det nødvendigt, fastsætter yderligere krav med hensyn til toldprocedurer, navnlig til dem som er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 952/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de regler, der er nødvendige for at opnå ensartet anvendelse af dette kapitel i Unionen, navnlig:

- a) regler for administrativ kontrol og kontrol på stedet, som medlemsstaterne skal foretage for at undersøge, om de forpligtelser, tilsagn og kriterier for støtteberettigelse, der følger af anvendelsen af EU-retten, bliver overholdt
- b) regler for minimumsniveauet for kontrol på stedet og for forpligtelsen til at forhøje kontrollen eller muligheden for at begrænse den, jf. artikel 59, stk. 5)
- c) regler for og metoder, der finder anvendelse til indberetning af, hvilken kontrol der er foretaget, og resultaterne heraf
- d) de myndigheder, der har ansvaret for at udføre overensstemmelseskontrol, og for hvilket indhold, hvilken hyppighed og i hvilket afsætningsled en sådan kontrol skal foretages
- e) for så vidt angår hamp som omhandlet i artikel 52 i forordning (EU) nr. 1307/2013 regler om de specifikke kontrolforanstaltninger og metoder til bestemmelse af tetrahydrocannabinolniveauet
- f) for så vidt angår bomuld som omhandlet i artikel 56 i forordning (EU) nr. 1307/2013, et system til kontrol af de godkendte brancheorganisationer
- g) for så vidt angår vin som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013 regler om opmåling af arealer såvel som vedrørende kontrol og regler for specifikke finansielle procedurer til forbedring af kontrollen
- h) tilfælde, hvor støtteansøgninger og betalingsanmodninger eller andre meddelelser eller anmodninger korrigeres og tilpasses efter indgivelsen som omhandlet i artikel 59, stk. 6
- i) test og metoder, der skal anvendes med henblik på konstatering af produktets støtteberettigelse ved offentlig intervention og privat oplagring, samt anvendelse af udbudsprocedurer både ved offentlig intervention og ved privat oplagring.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 63

Uretmæssigt udbetalte beløb og administrative sanktioner

1. Konstateres det, at en støttemodtager ikke opfylder kriterierne for støtteberettigelse, forpligtelserne eller andre forpligtelser vedrørende betingelserne for tildeling af støtte som fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, tilbagetrækkes støtten helt eller delvis, og i givet fald de tilsvarende betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 21 i forordning (EU) nr. 1307/2013 tildeles ikke eller trækkes tilbage, når det er relevant.

2. Hvor det er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, pålægger medlemsstaterne også administrative sanktioner i overensstemmelse med reglerne i artikel 64 og 77. Dette berører ikke bestemmelserne i artikel 91-101 i afsnit VI.

3. Med forbehold af artikel 54, stk. 3, inddrives de beløb, herunder påløbne renter og betalingsrettigheder, der berøres af tilbagebetalingen i stk. 1 og af sanktionerne i stk. 2.

4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der fastsætter retningslinjerne for udøvelse af de funktioner, der er omhandlet i stk. 1.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere proceduremæssige og tekniske regler for

- a) anvendelsen og beregningen af den hele eller delvise tilbagebetaling som omhandlet i stk. 1
- b) inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og sanktioner samt for fejlagtigt tildelte betalingsrettigheder og anvendelsen af renter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 64

Anvendelse af administrative sanktioner

1. For så vidt angår de i artikel 63, stk. 2, omhandlede administrative sanktioner finder denne artikel anvendelse i tilfælde af manglende opfyldelse af kriterierne for støtteberettigelse, forpligtelser eller andre forpligtelser, der følger af anvendelsen af sektorlovgivningen for landbrug, med undtagelse af de i artikel 67-78 i dette afsnits kapitel II og i artikel 91-101 i afsnit VI nævnte og dem, der er omfattet af sanktionerne i artikel 89, stk. 3 og 4.

2. Der pålægges ingen administrativ sanktion,

- a) hvis den manglende opfyldelse skyldes force majeure
- b) hvis den manglende opfyldelse skyldes åbenlyse fejl, jf. artikel 59, stk. 6
- c) hvis den manglende opfyldelse skyldes en fejl begået af den kompetente myndighed eller en anden myndighed, og hvis fejlen ikke med rimelighed kunne være blevet opdaget af den administrative sanktion berørte person
- d) hvis den berørte person over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at han eller hun ikke er skyld i den manglende opfyldelse af de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, eller hvis den kompetente myndighed på anden måde finder det godtgjort, at den berørte person ikke er skyld heri

e) hvis den manglende opfyldelse er af mindre betydning, herunder hvor den giver sig til udtryk i form af en tærskel, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med stk. 7. litra b)

f) i andre tilfælde, hvis pålæggelse af en sanktion ikke er hensigtsmæssig, hvilket Kommissionen definerer i overensstemmelse med stk. 6, litra b).

3. Administrative sanktioner kan pålægges støttemodtagere, andre fysiske eller juridiske personer, herunder koncerner eller sammenslutninger af støttemodtagere eller andre personer, som er bundet af de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1.

4. De administrative sanktioner kan være af følgende art:

a) nedsættelse af det støttebeløb, der skal udbetales, i forhold til den af den manglende opfyldelse berørte støtteansøgning eller betalingsanmodning eller senere ansøgninger; for så vidt angår støtte til udvikling af landdistrikterne berører dette dog ikke muligheden for at suspendere støtten, hvis støttemodtageren kan forventes at bringe den manglende opfyldelse til ophør inden for en rimelig frist

b) betaling af et beløb beregnet på grundlag af det beløb og/eller den periode, som den manglende opfyldelse vedrører

c) suspension eller tilbagebetaling af en godkendelse, anerkendelse eller tilladelse

d) udelukkelse fra retten til at deltage i eller drage nytte af den berørte støtteordning eller støtteforanstaltning eller andre foranstaltninger.

5. De administrative sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til og gradueres efter, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende opfyldelse er, og skal overholde følgende grænser:

a) Beløbet for en administrativ sanktion som omhandlet i stk. 4, litra a), må ikke overstige 200 % af støtteansøgningernes eller betalingsanmodningernes beløb.

b) Uanset litra a) må beløbet for den administrative sanktion som omhandlet i stk. 4, litra a), ikke overstige 100 % af det støtteberettigede beløb for så vidt angår udvikling af landdistrikterne.

c) beløbet for den administrative sanktion som omhandlet i stk. 4, litra b), må ikke overstige et beløb, der kan sammenlignes med procentsatsen i dette stykkes litra a).

d) den i stk. 4, litra c) og d), omhandlede suspension, tilbagebetaling eller udelukkelse kan fastsættes til højst tre på hinanden følgende år og kan fornyes i tilfælde af en ny manglende opfyldelse.

6. Med henblik på at tage hensyn til dels den afskrækkende virkning af de afgifter og sanktioner, der skal pålægges, dels den af sektorlovgivningen for landbrug omfattede enkelte støtteordnings eller støtteforanstaltningss særlige karakter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115:

a) der fastlægger, for hver støtteordning eller støtteforanstaltning og person, der er berørt, jf. stk. 3, fra listen i stk. 4 og inden for de grænser, der er fastlagt i stk. 5, den administrative sanktion og fastsætter den specifikke sats, som medlemsstater skal pålægge, herunder i tilfælde af ikkekvantificerbar manglende opfyldelse

b) der fastlægger, de tilfælde, hvor der ikke skal pålægges en administrativ sanktion som omhandlet i stk. 2, litra f).

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere proceduremæssige og tekniske regler for ensartet anvendelse af denne artikel, vedrørende:

a) anvendelsen og beregningen af de administrative sanktioner

b) de nærmere regler for definitionen af en manglende opfyldelse af mindre betydning, herunder fastsættelsen af en kvantitativ tærskel udtrykt som en nominel værdi eller en procentsats af det støtteberettigede beløb, der for så vidt angår støtte til udvikling af landdistrikterne ikke er under 3 %, og for så vidt angår anden støtte ikke er under 1 %;

c) regler for fastlæggelse af de tilfælde, hvor medlemsstaterne på grund af sanktionernes art kan beholde de inddrevne sanktionsbeløb.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 65

Suspension af betalinger til medlemsstaterne i specifikke tilfælde, der er omfattet af forordning (EU) nr. 1308/2013

1. Når det, jf. forordning (EU) nr. 1308/2013, kræves, at medlemsstaterne inden for et fastsat tidsrum indsender specifikke oplysninger, og medlemsstaterne ikke indsender disse oplysninger inden for dette tidsrum, eller indsender urigtige oplysninger, kan Kommissionen suspendere de i artikel 18 omhandlede månedlige betalinger, forudsat at Kommissionen rettidigt har stillet de nødvendige oplysninger, formularer og forklaringer til rådighed for medlemsstaterne. Det beløb, der suspenderes, skal vedrøre udgifterne til de markedsforanstaltninger, for hvilke de oplysninger, der er påkrævet, ikke indsendes, ikke indsendes rettidigt eller er urigtige.

2. For at sikre overholdelse af proportionalitetsprincippet ved anvendelsen af stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende markedsforanstaltninger omfattet af suspensionen og satsen og suspensionsperioden for de i samme stykke omhandlede betalinger.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler for proceduren for og praktiske ordninger vedrørende den korrekte funktionsmåde for suspension af de månedlige betalinger i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 66

Sikkerhedsstillelse

1. Medlemsstaterne kræver, når dette er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, at der stilles en sikkerhed, der garanterer betaling eller fortabelse af et bestemt beløb til en kompetent myndighed, såfremt en bestemt forpligtelse i sektorlovgivningen for landbrug ikke opfyldes.

2. Undtagen i tilfælde af force majeure fortæbes sikkerheden helt eller delvis, hvis en bestemt forpligtelse ikke opfyldes eller kun opfyldes delvis.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der fastsætter regler, der sikrer en ikkediskriminerende behandling, retfærdighed og respekt for proportionalitet, når der stilles en sikkerhed, og:

a) fastsætter den ansvarlige part, i tilfælde af at en forpligtelse ikke opfyldes

b) fastlægger specifikke situationer, hvor den kompetente myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse

c) fastlægger de betingelser, der gælder for den sikkerhed, som skal stilles, og garanten, samt betingelserne for at stille og frigive sikkerheden

d) fastlægger specifikke betingelser vedrørende den sikkerhed, som stilles i forbindelse med forskudsbetalinger

e) fastsætter konsekvenserne af manglende opfyldelse af forpligtelser, for hvilke der er stillet sikkerhed som omhandlet i stk. 1, herunder fortabelse af sikkerhedsstillelse, nedsættelses-satser ved frigivelse af sikkerhedsstillinger i forbindelse med refusion, licenser, tilbud, bud eller specifikke ansøgninger og, når en forpligtelse omfattet af den pågældende sikkerhedsstillelse ikke eller kun delvis er blevet opfyldt under hensyn til arten af forpligtelsen, mængden, for hvilken forpligtelsen ikke er opfyldt, den periode, der overskrider fristen for, hvornår forpligtelsen skulle have været opfyldt, og det tidspunkt, hvor der fremlægges dokumentation for, at forpligtelsen er blevet opfyldt.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

a) formen af den sikkerhed, der skal stilles, og proceduren for stillelse af sikkerhed, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhed

- b) procedurerne for frigivelse af en sikkerhed
- c) de anmeldelser, som medlemsstaterne og Kommissionen skal foretage.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

KAPITEL II

Integreret forvaltnings- og kontrolsystem

Artikel 67

Anvendelsesområde og udtryk, der benyttes

1. Hver medlemsstat opretter og står for driften af et integreret forvaltnings- og kontrolsystem ("det integrerede system").

2. Det integrerede system anvendes på støtteordningerne i bilag I til forordning (EU) nr. 1307/2013 og på den støtte, der ydes i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a) og b), og artikel 28-31, 33, 34 og 40 i forordning (EU) nr. 1305/2013 og i givet fald artikel 35, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) nr. 1303/2013

Dette kapitel anvendes dog ikke på foranstaltninger, der henvises til i artikel 28, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1305/2013. Det anvendes heller ikke på foranstaltninger i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a) og b), i nævnte forordning for så vidt angår etableringsomkostninger.

3. I det omfang det er nødvendigt, anvendes det integrerede system også til kontrol af krydsoverensstemmelse som fastlagt i afsnit VI.

4. I dette kapitel forstås ved:

- a) "landbrugsparcel": et sammenhængende jordstykke, som er anmeldt af en landbruger, og som kun omfatter én afgrødegruppe; hvis der i forbindelse med forordning (EU) nr. 1307/2013 kræves en særskilt anmeldelse af anvendelsen af et areal inden for en afgrødegruppe, afgrænses landbrugsparcellen dog yderligere af denne særlige anvendelse, hvis det er nødvendigt; medlemsstaterne kan fastsætte flere kriterier for yderligere afgrænsning af en landbrugsparcel
- b) "arealbaseret direkte betaling": grundbetalingsordningen, den generelle arealbetalingsordning og omfordelingsbetaling som omhandlet i kapitel 1 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013; betalingen til praksis i landbruget, som er til gavn for klima og miljø, som omhandlet i kapitel 3 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013, betalingen til områder med specifikke naturlige begrænsninger som omhandlet i kapitel 4 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013; betalingen til unge landbrugere som omhandlet i kapitel 5 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013; frivillig koblet støtte som omhandlet i

kapitel 1 i afsnit IV, hvor støtten betales pr. hektar, afgrødespecifik betaling for bomuld som omhandlet i kapitel 2 i afsnit IV, ordningen for mindre landbrugere som omhandlet i afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013; særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder som omhandlet i kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013⁽¹⁾, hvor støtten betales pr. hektar; og særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav som omhandlet i kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013⁽²⁾, hvor støtten betales pr. hektar.

Artikel 68

Det integrerede systems elementer

1. Det integrerede system omfatter følgende elementer:
- en elektronisk database
 - et system til identifikation af landbrugsparcer
 - et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder
 - støtteansøgninger og betalingsanmodninger
 - et integreret kontrolsystem
 - et fælles system til registrering af identiteten af hver enkelt modtager af den i artikel 67, stk. 2, omhandlede støtte, som indgiver en støtteansøgning eller en betalingsanmodning.
2. Hvor det er relevant, skal det integrerede system omfatte et system oprettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000⁽³⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 21/2004⁽⁴⁾ til identifikation og registrering af dyr.

3. Uden at dette i øvrigt indskrænker medlemsstaternes ansvar for det integrerede systems iværksættelse og anvendelse, kan Kommissionen henvende sig til personer eller organer, der er specialiserede på området, for at fremme oprettelsen, overvågningen og udnyttelsen af det integrerede system, især for at yde teknisk rådgivning til medlemsstaternes kompetente myndigheder, hvis de anmoder om det.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8).

4. Medlemsstaterne træffer alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for en korrekt anvendelse af det integrerede system, og yder hinanden den fornødne gensidige bistand i forbindelse med den kontrol, der kræves i henhold til denne forordning.

Artikel 69

Elektronisk database

1. Den elektroniske database ("databasen") registrerer for hver enkelt modtager af den i artikel 67, stk. 2, omhandlede støtte de oplysninger, der fremgår af støtteansøgninger og betalingsanmodninger.

Databasen skal især muliggøre, at der via medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages søgninger på oplysningerne for det indeværende kalender- og/eller produktionsår og de foregående ti sådanne år. Når støtten til landbrugere påvirkes af oplysninger vedrørende foregående kalenderår og/eller produktionsår startende med 2000, skal databasen dog også give mulighed for søgning på oplysninger vedrørende disse år. Databasen skal også muliggøre direkte og umiddelbar søgning på oplysningerne, som minimum for de foregående fire på hinanden følgende kalenderår, og for så vidt angår oplysninger vedrørende "permanente græsarealer", som defineret i artikel 2, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 ⁽¹⁾ i den originale version, og for perioder gældende fra dens ikrafttræden "permanente græsarealer og permanente græsningsarealer", som defineret i artikel 4, litra h), i forordning (EU) nr. 1307/2013 som minimum for så vidt angår de foregående fem på hinanden følgende kalenderår.

For de medlemsstater, der tiltrådte Unionen efter 2004 eller senere, kræves der uanset andet afsnit kun, at de skal sikre, at der kan foretages søgninger på oplysninger fra året for deres tiltrædelse.

2. Medlemsstaterne kan oprette decentrale databaser, forudsat at databaserne og de administrative procedurer for registrering af og adgang til oplysningerne udformes, så de er ensartede i hele medlemsstaten og er indbyrdes kompatible, så at der kan foretages krydskontrol.

Artikel 70

System til identifikation af landbrugsparceller

1. Systemet til identifikation af landbrugsparceller oprettes på grundlag af kort, matrikeldokumenter eller andre kartografiske referencer. Der anvendes elektroniske geografiske informations-systemteknikker, herunder luft- eller rum-ortofotos, med en ensartet standard, der sikrer en grad af nøjagtighed, som mindst svarer til graden af nøjagtighed i kartografi i målestoksforholdet 1:10 000 og fra 2016 i målestoksforholdet 1:5 000, samtidig med at der tages hensyn til parcellens omrids og tilstand. Dette fastsættes i overensstemmelse med eksisterende EU-standarder.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 af 29. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 1).

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne dog fortsat gøre brug af sådanne teknikker, herunder luft- eller rum-ortofotos, med en ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kartografi i målestoksforholdet 1:10 000 fra 2016, hvis teknikkerne var erhvervet på grundlag af langtidskontrakter, der er indgået før november 2012.

2. Medlemsstaterne sikrer, at systemet til identifikation af landbrugsparceller indeholder henvisninger for at tage hensyn til miljømæssige fokusområder. Henvisningerne skal navnlig omfatte de relevante specifikke forpligtelser og/eller miljøcertificeringsordninger, der er nævnt i artikel 43, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 svarende til praksis i artikel 46 i den pågældende forordning, inden de støtteansøgninger, der er omtalt i artikel 72 i denne forordning om betaling for praksis i landbruget, der er til gavn for klima og miljø, jf. artikel 43-46 i forordning (EU) nr. 1307/2013, indgives senest for ansøgningsåret 2018.

Artikel 71

System til identifikation og registrering af betalingsrettigheder

1. Systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder skal muliggøre verifikation af rettigheder og krydskontrol med støtteansøgningerne og systemet til identifikation af landbrugsparceller.

2. Det i stk. 1 omhandlede system skal muliggøre, at der via medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages direkte og umiddelbar søgning på oplysningerne for mindst de foregående fire på hinanden følgende kalenderår.

Artikel 72

Støtteansøgninger og betalingsanmodninger

1. Hvert år indgiver en modtager af den i artikel 67, stk. 2, omhandlede støtte en ansøgning om direkte betalinger eller en betalingsanmodning for det relevante område og dyrerelaterede foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, hvor der i givet fald er givet:

- a) alle bedriftens landbrugsparceller samt ikke-landbrugsområdet, som der anmodes om støtte til i henhold til artikel 67, stk. 2
- b) betalingsrettigheder, der er anmeldt til aktivering
- c) alle andre oplysninger, som er forudsat i nærværende forordning eller kræves med henblik på gennemførelsen af den relevante sektorlovgivning for landbruget eller af den berørte medlemsstat.

For så vidt angår den arealrelaterede direkte betaling fastlægger hver medlemsstat, hvilken minimumsstørrelse en landbrugsparcel skal have, for at der kan indsendes en ansøgning. Denne minimumsstørrelse må dog højst være på 0,3 ha.

2. Uanset stk. 1, litra a), kan medlemsstaterne beslutte, at landbrugsparceller med et areal på op til 0,1 ha, for hvilke der ikke er ansøgt om betaling, ikke behøver at blive anmeldt, såfremt parcellernes samlede areal ikke overstiger 1 ha, og/eller beslutte, at en landbruger, som ikke ansøger om arealrelateret direkte betaling, ikke behøver at anmelde sine landbrugsparceller, såfremt det samlede areal ikke overstiger 1 ha. Landbrugeren skal i alle tilfælde angive i sin ansøgning, at han råder over landbrugsparceller, og på begæring fra de kompetente myndigheder angive, hvor de ligger.

3. Medlemsstaterne tilvejebringer, bl.a. med elektroniske midler, på forhånd udarbejdede skemaer baseret på arealerne fastlagt det foregående år sammen med grafisk materiale, der angiver de pågældende arealers beliggenhed.

En medlemsstat kan beslutte, at støtteansøgningen og betalingsanmodningen:

- a) er gyldige, hvis støttemodtageren bekræfter, at der ikke er ændringer til den støtteansøgning og betalingsanmodning, der er indgivet det foregående år.
- b) kun skal omfatte de ændringer, der er indtrådt siden indgivelsen af støtteansøgningen og betalingsanmodningen for det foregående år.

Med hensyn til ordningen for mindre landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013 skal alle berørte landbrugere dog have denne mulighed.

4. En medlemsstat kan beslutte, at en enkelt ansøgning skal dække alle eller flere af de støtteordninger og foranstaltninger, der henvises til i artikel 67, eller andre støtteordninger og foranstaltninger.

5. Uanset Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71⁽¹⁾ tilpasses beregningen af datoen for indgivelse eller ændring af en støtteansøgning, en betalingsanmodning eller eventuel dokumentation, eventuelle kontrakter eller anmeldelser i henhold til dette kapitel til de specifikke krav i det integrerede system. Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter, hvis den sidste dag for indgivelse af ansøgninger eller ændringer falder på en helligdag, en lørdag eller en søndag.

Artikel 73

System til identifikation af støttemodtagere

Med det fælles system til registrering af hver støttemodtager af den i artikel 67, stk. 2, omhandlede støtte sikres det, at alle støtteansøgninger og betalingsanmodninger, der indgives af den samme støttemodtager, kan identificeres som sådanne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter, (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1).

Artikel 74

Efterprøvning af støtteberettigelsesbetingelser og nedsættelser

1. Medlemsstaterne foretager i overensstemmelse med artikel 59 og gennem betalingsorganerne eller organer, som de har givet bemyndigelse til at handle på deres vegne, en administrativ kontrol af støtteansøgningerne for at verificere betingelserne for berettigelsen til støtten. Denne kontrol suppleres af kontrol på stedet.

2. I forbindelse med kontrol på stedet opstiller medlemsstaterne en plan for stikprøveudtagning for landbrugsbedrifter og/eller støttemodtagere.

3. Medlemsstaterne kan anvende telemålingsteknikker og GNSS-teknikker (det globale satellitnavigationssystem) til udførelse af kontrol på stedet af landbrugsparceller.

4. I tilfælde af manglende opfyldelse af betingelserne for støtteberettigelse finder artikel 63 anvendelse.

Artikel 75

Betalinger til støttemodtagere

1. Betalingerne under de i artikel 67, stk. 2, omhandlede støtteordninger og foranstaltninger foretages i perioden fra 1. december til 30. juni i det følgende kalenderår.

Betalingerne foretages i højst to trancher inden for denne periode.

Uanset første og andet afsnit kan medlemsstaterne dog inden den 1. december men ikke før den 16. oktober, udbetale forskud på op til 50 % for direkte betalinger og op til 75 % for støtte, der er tildelt til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 67, stk. 2.

For støtte, der er tildelt til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 67, stk. 2, finder dette stykke anvendelse på støtteansøgninger eller betalingsanmodninger, der er indgivet fra og med ansøgningsåret 2018, med undtagelse af betalinger af forskud på op til 75 %, jf. nærværende stykkes tredje afsnit.

2. De betalinger, der henvises til i stk. 1, må ikke foretages, før verifikationen af betingelserne for støtteberettigelse, som skal udføres af medlemsstaterne i henhold til artikel 74, er blevet afsluttet.

Uanset første afsnit kan støtte, der er tildelt til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 67, stk. 2, udbetales efter afslutning af de administrative kontroller, jf. artikel 59, stk. 1.

3. I tilfælde af akutte situationer vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der er både nødvendige og begrundede for at løse specifikke problemer i relation til anvendelsen af denne artikel. Sådanne gennemførelsesretsakter kan fravige stk. 1 og 2, men kun i det strengt nødvendige omfang og tidsrum.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 76

Delegerede beføjelser

1. For at sikre, at det i dette kapitel omhandlede integrerede system gennemføres på en effektiv, sammenhængende og ikke-diskriminerende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende:

- a) særlige definitioner, som er nødvendige for at sikre en harmoniseret gennemførelse af det integrerede system, ud over de definitioner, som er fastsat i forordning (EU) nr. 1307/2013 og (EU) nr. 1305/2013
- b) for så vidt angår artikel 67-75, regler om yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelse af, at kontrolkravene i denne forordning eller i sektorlovgivning for landbruget, og som træffes af medlemsstaterne for så vidt angår producenter, tjenester, organer, organisationer eller andre aktører, som f.eks. slagterier eller sammenslutninger, der er involveret i proceduren for ydelse af støtte, hvis denne forordning ikke indeholder bestemmelser om relevante administrative sanktioner. Sådanne foranstaltninger skal så vidt muligt med de fornødne ændringer følge bestemmelserne om sanktioner i artikel 77, stk. 1-5.

2. For at sørge for en korrekt fordeling af midlerne, som følger af de i artikel 72 omhandlede støtteansøgninger, mellem de støtteberettigede modtagere og for at gøre det muligt at verificere, om de har opfyldt de dertil knyttede forpligtelser, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende:

- a) grundtræk, tekniske regler, herunder i forbindelse med ajourføring af referenceparceller, passende tolerancemargener under hensyntagen til parcellens omrids og tilstand, og omfattende regler vedrørende inddragelse af landskabstræk, der støder op til en parcel, og kvalitetskrav i forbindelse med det i artikel 70 omhandlede system til identifikation af landbrugspareceller og med det i artikel 73 omhandlede system til identifikation af støttemodtagere
- b) grundtræk, tekniske regler og kvalitetskrav i forbindelse med det i artikel 71 omhandlede system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder
- c) regler til at fastlægge definitionen af grundlaget for beregningen af støtte, herunder regler for, hvordan støtteberettigede arealer med landskabstræk eller træer skal behandles. Sådanne regler gør det muligt for medlemsstaterne i forbindelse med permanente græsarealer automatisk at betragte spredte landskabstræk og træer, hvis samlede areal

ikke overstiger en vis procentdel af referenceparcellen, som en del af det støtteberettigede areal uden krav om at kortlægge dem med henblik herpå.

Artikel 77

Anvendelse af administrative sanktioner

1. For så vidt angår de i artikel 63, stk. 2, omhandlede administrative sanktioner finder denne artikel anvendelse i tilfælde af manglende opfyldelse af kriterierne for støtteberettigelse, forpligtelser eller andre forpligtelser, der følger af anvendelsen af de i artikel 67, stk. 2, omhandlede regler for støtte.

2. Der pålægges ingen administrativ sanktion,

- a) hvis den manglende opfyldelse skyldes force majeure
- b) hvis den manglende opfyldelse skyldes åbenlyse fejl, jf. artikel 59, stk. 6
- c) hvis den manglende opfyldelse skyldes en fejl begået af den kompetente myndighed eller en anden myndighed, og hvis fejlen ikke med rimelighed kunne være blevet opdaget af den administrative sanktion berørte person
- d) hvis den berørte person over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at han eller hun ikke er skyld i den manglende opfyldelse af de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, eller hvis den kompetente myndighed på anden måde finder det godtgjort, at den berørte person ikke er skyld heri
- e) hvis den manglende opfyldelse er af mindre betydning, herunder hvor den giver sig til udtryk i form af en tærskel, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med stk. 7, litra b)
- f) i andre tilfælde, hvor påleggelse af en sanktion ikke er hensigtsmæssig, hvilket Kommissionen skal definere i overensstemmelse med stk. 7, litra b).

3. Administrative sanktioner kan pålægges støttemodtagere, herunder grupper eller sammenslutninger heraf, som er bundet af de forpligtelser, der er fastsat i de i stk. 1 omhandlede regler.

4. De administrative sanktioner kan være af følgende art:

- a) nedsættelse af det støttebeløb, der er udbetalt eller skal udbetales, i forhold til de af den manglende opfyldelse berørte støtteansøgninger og/eller i forhold til støtteansøgninger eller betalingsansøgninger for tidligere eller efterfølgende år
- b) betaling af et beløb beregnet på grundlag af den af den manglende opfyldelse berørte mængde og/eller periode
- c) udelukkelse fra retten til at deltage i den berørte støtteordning eller støtteforanstaltning.

5. De administrative sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til og gradueres efter, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende opfyldelse er, og skal overholde følgende grænser:

- a) Beløbet for en administrativ sanktion i et givent år som omhandlet i stk. 4, litra a), overstiger ikke 100 % af støtteansøgningernes eller betalingsanmodningernes beløb.
- b) Beløbet for en administrativ sanktion i et givent år som omhandlet i stk. 4, litra b), overstiger ikke 100 % af beløbet i de støtteansøgninger eller betalingsanmodninger, som sanktionen finder anvendelse på.
- c) Den i stk. 4, litra c), omhandlede udelukkelse kan fastsættes til højst tre på hinanden følgende år, hvilket kan finde anvendelse igen i tilfælde af en eventuel ny manglende opfyldelse.

6. Uanset stk. 4 og stk. 5 skal administrative sanktioner vedrørende den i forordning (EU) nr. 1307/2013 afsnit III, kapitel 3, omhandlede betaling tage form af en nedsættelse af den betaling, der er foretaget eller skal foretages i henhold til denne forordning.

De administrative sanktioner, der er nævnt i dette stykke, skal stå i rimeligt forhold til og gradueres efter, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig misligholdelsen er.

Summen af sådanne administrative sanktioner for et givet år må ikke overstige 0 % for de første to anvendelsesår af kapitel 3 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013 (ansøgningsårene 2015 og 2016), 20 % for det tredje anvendelsesår (ansøgningsår 2017) og 25 % fra og med det fjerde anvendelsesår (ansøgningsår 2018) af summen af den betaling, der er omhandlet i kapitel 3 i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013, som landbrugeren vil være berettiget til, hvis landbrugeren opfylder betingelserne for denne betaling.

7. Med henblik på at tage hensyn til dels den afskrækkende virkning af de sanktioner, der skal pålægges, dels den enkelte støtteordnings eller støtteforanstaltningens særlige karakteristika, jf. artikel 67, stk. 2, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115:

- a) der for hver støtteordning eller støtteforanstaltning og person, der er berørt, jf. stk. 3, fra listen i stk. 4 og inden for de grænser, der er fastlagt i stk. 5 og 6, fastlægger den administrative sanktion og fastsætter den specifikke sats, som medlemsstaterne skal pålægge, herunder i tilfælde af ikke-quantificerbar manglende opfyldelse
- b) der fastlægger de tilfælde, hvor der ikke skal pålægges en administrativ sanktion som omhandlet i stk. 2, litra f).

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere proceduremæssige og tekniske regler med henblik på ensartet gennemførelse af denne artikel vedrørende:

- a) anvendelsen og beregningen af sådanne administrative sanktioner
- b) de nærmere regler for fastlæggelsen af manglende opfyldelse som værende af mindre betydning, omfattende fastsættelsen af en kvantitativ tærskel udtrykt som en nominal værdi eller en procentsats af det støtteberettigede beløb, der ikke er under 0,5 %;

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 78

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter følgende:

- a) grundtræk, tekniske regler og kvalitetskrav i forbindelse med den i artikel 69 omhandlede elektroniske database
- b) regler om de i artikel 72 omhandlede støtteansøgninger og betalingsanmodninger og ansøgningerne om betalingsrettigheder, herunder sidste frist for indgivelse af ansøgninger, krav om de oplysninger, som ansøgningerne som et minimum skal indeholde, bestemmelser om ændringer eller tilbagetrækning af støtteansøgninger, fritagelse for krav om at indgive støtteansøgninger, og bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at anvende forenklede procedurer eller korrigerende indlysende fejl
- c) regler om gennemførelse af kontrol for at verificere, at forpligtelser er overholdt, og at oplysningerne i støtteansøgningen eller betalingsanmodningen er korrekte og fuldstændige, herunder regler for opmålingstolerancer i forbindelse med kontrol på stedet
- d) tekniske specifikationer, der er nødvendige for ensartet gennemførelse af dette kapitel
- e) regler om situationer, hvor bedrifter overføres og ledsages af overførsel af en forpligtelse vedrørende støtteberettigelse med hensyn til den pågældende støtte, som endnu ikke er opfyldt
- f) regler om betaling af forskud som omhandlet i artikel 75.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

KAPITEL III

Kontrol af transaktionerne

Artikel 79

Anvendelsesområde og definitioner

1. I dette kapitel fastsættes specifikke regler for kontrol af, om de foranstaltninger, der direkte eller indirekte indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL, rent faktisk er blevet gennemført på behørig vis, idet kontrollen foretages på grundlag af forretningspapirer fra støttemodtagerne eller de betalingspligtige eller deres repræsentanter ("virksomheder").

2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der er omfattet af det integrerede system, som er omhandlet i kapitel II i dette afsnit. For at tage hensyn til ændringer i landbrugssektorlovgivningen og sikre, at det i dette kapitel omhandlede system med efterfølgende kontrol fungerer effektivt, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 om opstilling af en liste over foranstaltninger, der som følge af deres krav til udformning og kontrol er uegnet til yderligere efterfølgende kontrol i form af kontrol af forretningspapirer og derfor ikke skal være omfattet af en sådan kontrol i henhold til dette kapitel.

3. I dette kapitel forstås ved:

- a) "forretningspapirer": alle bøger, registre, fakturaer, bilag, regnskaber, produktions- og kvalitetsoptegnelser, og korrespondance vedrørende virksomhedens erhvervsaktivitet samt forretningsmæssige oplysninger, uanset form, inklusive elektronisk oplagrede data, hvis disse papirer eller data har direkte eller indirekte forbindelse med de i stk. 1 nævnte foranstaltninger
- b) "tredjepart": enhver fysisk eller juridisk person, som har direkte eller indirekte forbindelse med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL.

Artikel 80

Medlemsstaternes kontrol

1. Medlemsstaterne foretager systematisk kontrol af virksomhedernes forretningspapirer, idet der tages hensyn til, hvilken type foranstaltninger der skal kontrolleres. Medlemsstaterne sørger for, at det gennem udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bedst muligt sikres, at foranstaltningerne til forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder bliver så effektive som muligt. Ved udvælgelsen tages der blandt andet hensyn til virksomhedernes finansielle betydning i dette system og andre risikofaktorer.

2. I relevante tilfælde udvides den i stk. 1 omhandlede kontrol til også at omfatte fysiske og juridiske personer, som virksomheder har tilknytning til, og enhver anden fysisk eller juridisk person, der kan være af betydning for, at de i artikel 81 omhandlede mål kan nås.

3. Kontrollen i henhold til dette kapitel berører ikke kontrol i henhold til artikel 47 og 48.

Artikel 81

Mål med kontrollen

1. Nøjagtigheden af de vigtigste kontrollerede data verificeres gennem et antal krydskontroller i forhold til den foreliggende risiko, herunder om nødvendigt af tredjeparters forretningspapirer, omfattende:

- a) sammenholdelse med forretningspapirer fra leverandører, kunder, transportvirksomheder og andre tredjeparter
- b) eventuelt fysisk kontrol af lagrenes størrelse og art
- c) sammenholdelse med regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der har fundet sted umiddelbart før og efter de transaktioner, der er gennemført under ordningen for finansiering gennem EGFL, og
- d) kontrol i forbindelse med bogføring eller regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der viser, at de dokumenter, som betalingsorganet besidder som bevis for betaling af støtte til modtageren, er korrekte.

2. Hvis virksomhederne ifølge Unionens bestemmelser eller nationale bestemmelser er forpligtet til at føre et særskilt lagerregnskab, omfatter kontrollen af dette regnskab i relevante tilfælde en specifik sammenholdelse af nævnte regnskab med forretningspapirerne og i givet fald med virksomhedens lagerbeholdning.

3. Ved udvælgelsen af de transaktioner, der skal kontrolleres, skal der tages fuldt hensyn til omfanget af den foreliggende risiko.

Artikel 82

Adgang til forretningspapirer

1. De ansvarlige for virksomheden eller en tredjepart skal sikre, at alle forretningspapirer og supplerende oplysninger er til rådighed for kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at udføre kontrollen på deres vegne. Elektronisk lagrede data leveres på et passende datamedium.

2. Kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at udføre kontrollen på deres vegne, kan kræve udskrifter eller kopier af de i stk. 1 nævnte dokumenter udleveret.

3. Hvis forretningspapirer, der opbevares af virksomheden, ved kontrollen i medfør af dette kapitel anses for uegnede i kontroløjemed, anmodes virksomheden om for fremtiden at udfærdige papirerne efter anvisning fra den medlemsstat, der er ansvarlig for kontrollen, uden at forpligtelserne i andre forordninger om den pågældende sektor herved tilsidesættes.

Medlemsstaterne fastsætter den dato, fra hvilken sådanne papirer skal udfærdiges.

Hvis alle eller en del af de forretningspapirer, der kræves kontrolleret i medfør af dette kapitel, findes hos en virksomhed, der tilhører samme koncern, selskab eller virksomhedssammenlutning under fælles ledelse som den kontrollerede virksomhed, uanset om den befinder sig inden for eller uden for Unionens område, stiller den kontrollerede virksomhed disse forretningspapirer til rådighed for kontrolpersonalet på et sted og et tidspunkt, der fastsættes af de medlemsstater, der er ansvarlige for, at kontrollen udføres.

4. Medlemsstaterne sikrer sig, at kontrolpersonalet har ret til at beslaglægge eller foranstalte beslaglæggelse af forretningspapirer. Denne ret udøves under overholdelse af de nationale bestemmelser herom og berører ikke anvendelsen af strafferetlige bestemmelser om beslaglæggelse af dokumenter.

Artikel 83

Gensidig bistand

1. Medlemsstaterne yder hinanden bistand i forbindelse med den i dette kapitel omhandlede kontrol i følgende tilfælde:

- a) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor betalingen af det pågældende beløb har eller skulle have fundet sted eller er eller skulle være modtaget
- b) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor de papirer og oplysninger, der er nødvendige for kontrollen, befinder sig.

Kommissionen kan samordne fælles aktioner vedrørende gensidig bistand mellem to eller flere medlemsstater.

2. I løbet af de første tre måneder efter det EGFL-regnskabsår, hvor betaling har fundet sted, sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over de virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og for hvilke betalingen af det pågældende beløb har eller skulle have fundet sted eller er eller skulle være modtaget i den pågældende medlemsstat.

3. Hvis virksomhedskontrol foretaget i overensstemmelse med artikel 80 kræver, at der indhentes yderligere oplysninger fra en anden medlemsstat, blandt andet i form af krydskontrol som anført i artikel 81, kan der fremsættes særlige behørigt begrundede anmodninger om kontrol. Der skal fremsendes en kvartalsoversigt til Kommissionen over disse anmodninger senest en måned efter udgangen af hvert kvartal. Kommissionen kan anmode om en kopi af individuelle anmodninger.

Anmodningen om kontrol skal være efterkommet inden seks måneder efter modtagelsen; kontrolresultaterne meddeles snarest muligt den anmodende medlemsstat og Kommissionen. Meddelelsen til Kommissionen skal være på kvartalsbasis og fremsendes senest en måned efter udgangen af hvert kvartal.

Artikel 84

Programmering

1. Hver medlemsstat opstiller et program for den kontrol, der skal foretages efter artikel 80 i den efterfølgende kontrolperiode.

2. Hvert år inden den 15. april sender hver medlemsstat Kommissionen det i stk. 1 omhandlede program med oplysning om,

a) hvor mange virksomheder der vil blive kontrolleret, og hvordan fordelingen pr. sektor er under hensyntagen til de involverede beløb

b) hvilke kriterier der er blevet lagt til grund for programmets udarbejdelse.

3. De programmer, som medlemsstaterne opstiller, og som sendes til Kommissionen, iværksættes af medlemsstaterne, medmindre Kommissionen inden otte uger har fremsat bemærkninger hertil.

4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på de ændringer af programmet, som foretages af medlemsstaterne.

5. Kommissionen kan på et hvilket som helt stadium kræve inddragelse af en bestemt kategori af virksomheder i en medlemsstats program.

6. Virksomheder, hvor summen af indtægter eller betalinger har været på under 40 000 EUR, kontrolleres i henhold til dette kapitel udelukkende af specifikke årsager, som medlemsstaterne skal anføre i deres årlige program, jf. artikel 1, eller som Kommissionen skal anføre i alle ændringsforslag til dette program. For at tage hensyn til den økonomiske udvikling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 om ændring af tærsklen på 40 000 EUR.

Artikel 85

Særlige tjenester

1. Hver medlemsstat opretter en særlig tjeneste, der er ansvarlig for overvågning af anvendelsen af dette kapitel. Disse tjenester er især ansvarlige for

a) udførelsen af den i dette kapitel omhandlede kontrol, som foretages af personale, der er direkte ansat af denne særlige tjeneste, eller

b) koordineringen og det almindelige tilsyn med den kontrol, som foretages af personale fra andre tjenester.

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at kontrol, der skal udføres i henhold til dette kapitel, skal fordeles mellem de særlige tjenester og andre nationale tjenester, forudsat at førstnævnte tjeneste sørger for koordinering heraf.

2. Den eller de tjenester, der er ansvarlige for anvendelsen af dette kapitel, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester eller afdelinger af tjenester, der er ansvarlige for betalinger og for den kontrol, der foretages inden betaling.

3. For at sikre, at dette kapitel anvendes korrekt, træffer den særlige tjeneste, der omhandles i stk. 1, alle nødvendige foranstaltninger og får alle de beføjelser af den pågældende medlemsstat, der er nødvendige for at kunne udføre de i dette kapitel omhandlede opgaver.

4. Medlemsstaterne vedtager passende sanktionsforanstaltninger over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder deres forpligtelser i henhold til dette kapitel.

Artikel 86

Rapporter

1. Inden den 1. januar efter kontrolperiodens udløb sender medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om anvendelsen af dette kapitel.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler regelmæssigt synspunkter om anvendelsen af dette kapitel.

Artikel 87

Kommissionens adgang til oplysninger og kontrol

1. I overensstemmelse med gældende national lovgivning på området har Kommissionens tjenestemænd adgang til alle dokumenter, der er udarbejdet med henblik på eller som følge af kontrol ifølge dette kapitel, og til de indsamlede data, herunder data lagret i edb-anlæg. Disse data fremsendes efter anmodning på et passende datamedium.

2. Den i artikel 80 nævnte kontrol udføres af medlemsstatens embedsmænd. Tjenestemænd fra Kommissionen kan deltage i denne kontrol. De må ikke selv udøve de kontrolbeføjelser, der er tillagt nationale embedsmænd. De skal dog have adgang til de samme lokaler og de samme papirer som medlemsstatens embedsmænd.

3. Når kontrollen finder sted efter artikel 83, kan embedsmænd fra den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, med samtykke fra den medlemsstat, der modtager anmodningen, overvære kontrollen i denne medlemsstat og få adgang til de samme lokaler og de samme papirer som den pågældende medlemsstats embedsmænd.

Embedsmænd fra den anmodende medlemsstat, der overværer kontrollen i den medlemsstat, som modtager anmodningen, skal til enhver tid kunne godtgøre, at de er embedsmænd. Kontrollen foretages altid af embedsmænd i den medlemsstat, der modtager anmodningen.

4. Med forbehold af bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og (Euratom, EF) nr. 2185/96, og for så vidt nationale strafferetlige bestemmelser forbeholder udførelsen af visse handlinger for særlige embedsmænd udpeget i henhold til national lovgivning, deltager hverken Kommissionens tjenestemænd eller embedsmænd fra den i stk. 3 nævnte anmodende medlemsstat i disse handlinger. De deltager navnlig under ingen omstændigheder i husundersøgelser eller formel afhøring af personer i henhold til den pågældende medlemsstats straffelovgivning. De har dog adgang til de oplysninger, der er indhentet i den forbindelse.

Artikel 88

Kommissionens beføjelser

Kommissionen vedtager om nødvendigt gennemførelsesretsakter, der fastsætter bestemmelser for en ensartet anvendelse af dette kapitel navnlig med hensyn til følgende:

- a) udførelsen af den i artikel 80 omhandlede kontrol, for så vidt angår udvælgelsen af virksomheder, hyppighed og tidsplan for kontrollen
- b) opbevaring af forretningspapirer og typen af papirer, der skal opbevares, eller data, der skal registreres
- c) udførelsen og samordningen af fælles aktioner, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1
- d) nærmere oplysninger og specifikationer vedrørende indhold, form og fremgangsmåde for fremsendelse af anmodninger, indhold, form og fremgangsmåde for anmeldelse, fremsendelse og udveksling af de oplysninger, der er påkrævet inden for rammerne af dette kapitel
- e) betingelser og fremgangsmåde for offentliggørelse eller særlige regler og betingelser for Kommissionens udbredelse eller tilrådighedsstillelse til medlemsstaternes kompetente myndigheder af de oplysninger, der er påkrævet inden for rammerne af denne forordning
- f) beregning af referencebeløbet omhandlet i artikel 85
- g) indholdet af de i artikel 86 omhandlede rapporter.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

KAPITEL IV

Andre bestemmelser om kontrol og sanktioner

Artikel 89

Anden kontrol og sanktioner i forbindelse med markedsføringsregler

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de produkter, der omhandles i artikel 119, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og som ikke er mærket i overensstemmelse med bestemmelserne i pågældende forordning, ikke bringes i omsætning eller trækkes tilbage fra markedet.

2. Med forbehold af eventuelle særlige bestemmelser, som Kommissionen kan vedtage, skal indførsel i Unionen af de produkter, der er nævnt i artikel 189, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1308/2013, kontrolleres for at fastslå, om betingelserne i stk. 1 i den pågældende artikel er overholdt.

3. Medlemsstaterne foretager kontrol på grundlag af en risikoanalyse for at verificere, om de i bilag I til forordning (EU) nr. 1308/2013 omhandlede produkter opfylder reglerne i del II, afsnit II, kapitel I, afdeling I, i forordning (EU) nr. .../2013, og anvender i givet fald administrative sanktioner.

4. Uden at det berører handlinger vedrørende vinsektoren vedtaget i medfør af artikel 64, anvender medlemsstaterne i tilfælde af overtrædelse af Unionens regler i vinsektoren administrative sanktioner, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, er effektive og virker afskrækkende. De pågældende sanktioner finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 64, stk. 2, litra a)-d), og når den manglende opfyldelse er af mindre betydning.

5. For at beskytte Unionens midler og Unionens vines identitet, herkomst og kvalitet tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende

- a) oprettelse af en analysedatabank for isotopdata, der kan gøre det lettere at afsløre svig, og som skal opbygges på basis af prøver, som medlemsstaterne udtager
- b) regler for kontrolinstanser og gensidig bistand mellem dem
- c) regler om fælles brug af medlemsstaternes resultater.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle nødvendige foranstaltninger vedrørende:

- a) procedurerne vedrørende medlemsstaternes egne databanker og analysedatabanken for isotopdata, der kan gøre det lettere at afsløre svig
- b) procedurerne vedrørende samarbejde og bistand mellem kontrolmyndigheder og -organer
- c) forpligtelsen i stk. 3, regler om udførelse af overensstemmelseskontrollen med handelsnormer, regler for de myndigheder, der har ansvaret for at udføre kontrollerne, og for hvilket indhold, med hvilken hyppighed og i hvilket afsætningsled en sådan kontrol skal foretages.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 90

Kontrol vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at bringe ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013 til ophør.

2. Medlemsstaten udpeger den kompetente myndighed, som er ansvarlig for at udføre kontrol af de forpligtelser, der er fastlagt i del II, afsnit II, kapitel I, afdeling II, i forordning (EU) nr. 1308/2013, i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning

(EF) nr. 882/2004⁽¹⁾, og sikrer, at alle aktører, der opfylder disse forpligtelser, er berettiget til at blive omfattet af en kontrolordning.

3. Inden for Unionen kontrolleres overholdelsen af produktspesifikationen under fremstillingen og under og efter aftapningen af vinen en gang om året af den i stk. 2 omhandlede kompetente myndighed eller af et eller flere kontrolorganer som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 5), i forordning (EF) nr. 882/2004, der fungerer som produktcertificeringsorgan i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i artikel 5 i nævnte forordning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende følgende:

- a) meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen
- b) regler for den myndighed, der er ansvarlig for kontrollen af overholdelsen af produktspesifikationen, herunder hvis det geografiske område er i et tredjeland
- c) tiltag, som skal gennemføres af medlemsstaterne for at forhindre ulovlig brug af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser
- d) den kontrol, som medlemsstaterne skal udføre, herunder undersøgelser

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

AFSNIT VI

KRYDSOVERENSSTEMMELSE

KAPITEL I

Anvendelsesområde

Artikel 91

Generelt princip

1. Hvis en støttemodtager som omhandlet i artikel 92 ikke overholder reglerne om krydsoverensstemmelse som fastlagt i artikel 93, pålægges støttemodtageren en administrativ sanktion.

2. Den i stk.1 omhandlede administrative sanktion anvendes kun når den manglende overholdelse er resultatet af en handling eller udeladelse, som direkte kan tillægges den pågældende støttemodtager, og hvor en eller begge af følgende supplerende betingelser ligeledes er opfyldt:

- a) den manglende overholdelse har tilknytning til modtagerens landbrugsaktivitet
- b) støttemodtagerens driftsområde er berørt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) Nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

Med hensyn til skovområder finder denne sanktion dog ikke anvendelse, såfremt der ikke er anmodet om støtte til det pågældende område i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, litra a), og artikel 30 og 34 i forordning (EU) nr. 1305/2013

3. I dette afsnit forstås ved:

- a) "bedrift" alle de produktionsenheder og områder, som forvaltes af den i artikel 92 omhandlede modtager, og som er beliggende i den samme medlemsstats område
- b) "krav" hvert enkelt lovbestemt forvaltningskrav i henhold til EU-retten som omhandlet i bilag II i en given retsakt, som indholdsmæssigt adskiller sig fra andre krav i samme retsakt.

Artikel 92

Støttemodtagere

Artikel 91 anvendes på støttemodtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 betalinger i henhold til artikel 46 og 47 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og den årlige pris i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a) og b), artikel 28-31 og artikel 33 og 34 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

Artikel 91 anvendes dog ikke på støttemodtagere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013. Sanktionen i nævnte artikel anvendes heller ikke på den støtte, der er omhandlet i artikel 28, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1305/2013.

Artikel 93

Regler om krydsoverensstemmelse

1. Reglerne om krydsoverensstemmelse omfatter de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i henhold til EU-retten og standarderne for god landbrugs- og miljømæssig stand af jord, der fastsættes på nationalt plan som anført i bilag II, vedrørende følgende områder:

- a) miljø, klimaforandring og god landbrugsmæssig stand af jord
- b) folke-, dyre- og plantesundhed
- c) dyrevelfærd.

2. Retsakterne i bilag II vedrørende de lovgivningsbestemte forvaltningskrav anvendes i den gældende version, og, når det gælder direktiver, således som de er gennemført i medlemsstaterne.

3. Desuden skal, for så vidt angår 2015 og 2016, reglerne om krydsoverensstemmelse også omfatte opretholdelse af permanente græsarealer. De medlemsstater, der var medlemmer af Unionen den 1. januar 2004, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer på den i ansøgningerne om arealstøtte for

2003 oplyste dato, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser. De medlemsstater, der blev medlem af Unionen i 2004, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer pr. 1. maj 2004, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser. Bulgarien og Rumænien sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer pr. 1. januar 2007, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser. Kroatien sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer pr. 1. juli 2013, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser.

Første afsnit gælder ikke for permanente græsarealer, der skal tilplantes med skov, hvis skovrejsningen er forenelig med miljøet, og med udelukkelse af beplantning med juletræer og hurtigt voksende arter i kort omdrift.

4. For at tage hensyn til stk. 3, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der fastsætter reglerne om bevaring af permanente græsarealer, navnlig for at sikre, at der træffes foranstaltninger for at bevare jord hos den enkelte landbruger, herunder individuelle forpligtelser, der skal overholdes, som for eksempel forpligtelsen til at omdanne områder til permanente græsarealer, når det fastslås, at andelen af jord som permanente græsarealer er faldende.

For at sikre en korrekt anvendelse af medlemsstaternes forpligtelser på den ene side og de enkelte landbrugeres forpligtelser på den anden side, hvad angår bevaringen af permanente græsarealer, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på at fastlægge betingelser og metoder til fastsættelse af, hvor stor en andel af permanente græsarealer og landbrugsland der skal bevares.

5. I stk. 3 og 4 forstås ved "permanente græsarealer" permanente græsarealer som defineret i artikel 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1120/2009 i sin oprindelige version.

Artikel 94

Medlemsstaternes forpligtelser vedrørende god landbrugs- og miljømæssig stand

Medlemsstaterne sikrer, at alle landbrugsarealer, herunder arealer, der ikke længere anvendes til produktionsformål, holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand. Medlemsstaterne fastlægger på nationalt eller regionalt plan minimumsstandarder for støttemodtagerne for god landbrugs- og miljømæssig stand på grundlag af bilag II, idet der tages hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer.

Medlemsstaterne skal ikke fastlægge minimumskrav, som ikke er fastsat i bilag II.

Artikel 95

Information til støttemodtagere

Medlemsstaterne sender i givet fald ved anvendelse af elektroniske midler de berørte støttemodtagere listen over de krav og standarder, der skal finde anvendelse på bedriftsplan, og klare og præcise oplysninger herom.

KAPITEL II

Kontrolsystem og administrative sanktioner i forbindelse med krydsoverensstemmelse

Artikel 96

Kontrol af krydsoverensstemmelse

1. Medlemsstaterne anvender, hvor det er relevant, det integrerede system, der er omhandlet i afsnit V, kapitel II, og navnlig artikel 68, stk. 1, litra a), b), d), e) og f).

Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende administrations- og kontrolsystemer til at sikre, at reglerne om krydsoverensstemmelse overholdes.

Disse systemer, og navnlig systemet til identifikation og registrering af dyr oprettet i overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/71/EF⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 1760/2000 og (EF) nr. 21/2004, skal være forenelige med det integrerede system, der henvises til i afsnit V, kapitel II, i nærværende forordning.

2. Afhængigt af de pågældende krav, standarder, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder kan medlemsstaterne beslutte at foretage administrativ kontrol, herunder navnlig kontrol, der allerede indgår som led i kontrolsystemerne for de respektive krav, standarder, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder.

3. Medlemsstaterne foretager kontrol på stedet for at efterprøve, om en støttemodtager overholder forpligtelserne i dette afsnit.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om gennemførelse af kontrol af, om forpligtelserne i dette afsnit overholdes, herunder regler der tillader, at risikoaanalyser tager følgende faktorer i betragtning:

- a) en landbrugers deltagelse i bedriftsrådgivningssystemet i henhold til afsnit III i denne forordning
- b) en landbrugers deltagelse i et godkendelsessystem, hvis det omfatter de pågældende krav og standarder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin (EUT L 213 af 8.8.2008, s. 31).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Artikel 97

Anvendelse af administrative sanktioner

1. De i artikel 91 omhandlede administrative sanktioner pålægges, når reglerne om krydsoverensstemmelse ikke er overholdt på et hvilket som helst tidspunkt i et givet kalenderår ("det pågældende kalenderår"), og den pågældende manglende overholdelse kan direkte tilskrives den støttemodtager, som har indgivet støtteansøgningen eller betalingsanmodningen i det pågældende kalenderår.

Første afsnit finder tilsvarende anvendelse på støttemodtagere, som det konstateres ikke har overholdt reglerne om krydsoverensstemmelse på et hvilket som helst tidspunkt inden for tre år fra den 1. januar i året efter det kalenderår, hvor den første betaling blev tildelt under støtteprogrammerne for omstrukturering og omstilling, eller på et hvilket som helst tidspunkt inden for ét år fra den 1. januar i året efter det kalenderår, hvor betalingen blev tildelt under støtteprogrammerne for grøn høst, jf. forordning (EU) nr. 1308/2013 ("de pågældende år").

2. I tilfælde hvor arealet overdrages i løbet af det pågældende kalenderår eller de pågældende år, finder stk. 1 også anvendelse, hvis den pågældende manglende overholdelse skyldes en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives den person, til eller fra hvem landbrugsjorden blev overdraget. Hvis den person, som handlingen eller undladelsen direkte kan tilskrives, har indgivet en støtteansøgning eller betalingsanmodning i det pågældende kalenderår eller de pågældende år, pålægges den administrative sanktion som en undtagelse til første sætning på grundlag af summen af de i artikel 92 omhandlede betalinger, som er tildelt eller skal tildeles denne person.

I dette stykke forstås ved "overdragelse" alle former for transaktioner, hvorved landbrugsjord ophører med at være til overdragerens rådighed.

3. Uanset nærværende artikels stk. 1 og med forbehold af de regler, der skal vedtages i medfør af artikel 101, kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende en administrativ sanktion pr. støttemodtager pr. kalenderår, hvis sanktionsbeløbet er på 100 EUR eller derunder.

Hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af den mulighed, der er nævnt i første afsnit, træffer den kompetente myndighed for tilfældigt udvalgte støttemodtagere i det følgende år de foranstaltninger, der er nødvendige for at verificere, at støttemodtageren har afhjulpert den konstaterede manglende overholdelse. Støttemodtageren underrettes om resultatet heraf og om forpligtelsen til at træffe afhjælpende foranstaltninger.

4. Pålæggelse af administrative sanktioner berører ikke lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, som nedsættelsen eller udelukkelsen anvendes på.

*Artikel 98***Anvendelse af administrative sanktioner i Bulgarien, Kroatien og Rumænien**

For Bulgariens og Rumæniens vedkommende anvendes de i artikel 91 omhandlede administrative sanktioner senest fra den 1. januar 2016 for så vidt angår de lovbestemte forvaltningskrav på området dyrevelfærd, der er omhandlet i bilag II.

For Kroatiens vedkommende anvendes de i artikel 91 omhandlede sanktioner efter følgende tidskema for så vidt angår de lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er omhandlet i bilag II:

- a) fra den 1. januar 2014 for lovgivningskrav 1-3 og 6-8
- b) fra den 1. januar 2016 for lovgivningskrav 4, 5, 9 og 10
- c) fra den 1. januar 2018 for lovgivningskrav 11-13.

*Artikel 99***Beregning af de administrative sanktioner**

1. De i artikel 91 omhandlede administrative sanktioner anvendes ved hjælp af nedsættelse eller udelukkelse af summen af de i artikel 92 anførte betalinger, som er tildelt eller skal tildeles den pågældende støttemodtager, for så vidt angår betalingsanmodninger, der indgives eller vil blive indgivet i løbet kalenderåret for konstateringen.

Til beregning af disse nedsættelser og udelukkelse tages der hensyn til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og til kriterierne i stk. 2, 3 og 4.

2. I tilfælde af manglende overholdelse på grund af forsømmelighed må nedsættelsesprocenten ikke overstige 5 % og ved gentagelse 15 %.

Medlemsstaterne kan etablere et tidligt varslingsystem for sager med manglende overholdelse, der, hvis den manglende overholdelse må betragtes som værende mindre alvorlig, omfattende og varig karakter, i behørigt begrundede tilfælde ikke må medføre en nedsættelse eller en udelukkelse. Hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af denne mulighed, sender den kompetente myndighed en tidlig varsling til støttemodtageren, hvor denne underrettes om det konstaterede tilfælde og om pligten til at træffe afhjælpende foranstaltninger. Hvis en efterfølgende kontrol viser, at dette ikke er sket, iværksættes nedsættelsen i henhold til første afsnit med tilbagevirkende kraft.

Tilfælde af manglende overholdelse, der udgør en direkte risiko for den offentlige sundhed eller dyresundheden, medfører altid nedsættelse eller udelukkelse.

Medlemsstater kan give de støttemodtagere, der har modtaget en tidlig varsling for første gang, prioriteret adgang til bedrifts-rådgivningsordningen.

3. I tilfælde af forsætlig manglende overholdelse må nedsættelsesprocenten principielt ikke være mindre end 20 %, og den kan i yderste konsekvens resultere i fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger i et eller flere kalenderår.

4. Under alle omstændigheder må det samlede beløb for nedsættelser og udelukkelse for ét kalenderår ikke overstige det samlede beløb, der henvises til i stk. 1, første afsnit.

*Artikel 100***Beløb fremkommet som følge af krydsoverensstemmelse**

Medlemsstaterne kan tilbageholde 25 % af de beløb, der fremkommer som følge af nedsættelser og udelukkelse i henhold til artikel 99.

*Artikel 101***Kommissionens beføjelser i forbindelse med anvendelse og beregning af administrative sanktioner**

1. For at sikre en korrekt fordeling af midlerne til de støtteberettigede modtagere og sikre, at krydsoverensstemmelsen udføres på en effektiv, sammenhængende og ikkediskriminerende måde, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 115

- a) med henblik på fastlæggelse af et harmoniseret grundlag for beregning af administrative sanktioner som følge af krydsoverensstemmelse, jf. artikel 99, idet der tages hensyn til nedsættelser som følge af finansiel disciplin
- b) vedrørende betingelserne for anvendelse og beregning af de administrative sanktioner som følge af krydsoverensstemmelse, herunder i tilfælde af manglende overholdelse, som direkte kan tilskrives den pågældende støttemodtager.

2. Kommissionen fastsætter gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere proceduremæssige og tekniske regler vedrørende beregning og anvendelse af administrative sanktioner i henhold til artikel 97-99, herunder for så vidt angår støttemodtagere, der udgør en gruppe af personer i henhold til artikel 28 og 29 i forordning (EU) nr. 1305/2013

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

AFSNIT VII

FÆLLES BESTEMMELSER

KAPITEL I

Kommunikation*Artikel 102***Meddelelse af oplysninger**

1. Ud over de oplysninger, der skal fremsendes i henhold til bestemmelserne i de sektorbestemte forordninger, sender medlemsstaterne Kommissionen følgende oplysninger, erklæringer og dokumenter:

- a) vedrørende de godkendte betalingsorganer og godkendte koordineringsorganer:

- i) godkendelsesdokumentet
 - ii) deres funktion (godkendt betalingsorgan eller godkendt koordineringsorgan)
 - iii) i givet fald, tilbagetrækningen af godkendelsen;
- b) vedrørende godkendelsesorganerne:
- i) deres navn
 - ii) deres adresse;
- c) vedrørende foranstaltninger i forbindelse med tiltag, der finansieres af fondene:
- i) udgiftsanmeldelser, der også har gyldighed som betalingsanmodninger, attesteret af det godkendte betalingsorgan eller af det godkendte koordineringsorgan, ledsaget af de krævede oplysninger
 - ii) overslag over deres finansielle behov for så vidt angår EGFL og for så vidt angår ELFUL en ajourføring af de forventede udgiftsanmeldelser såvel i det løbende som det følgende regnskabsår
 - iii) forvaltningserklæringen og de godkendte betalingsorganers årsregnskaber
 - iv) en årlig oversigt over resultatet af de foreliggende revisioner og kontroller udført efter den tidsplan og de nærmere bestemmelser, der er fastlagt i sektorspecifikke regler.

De godkendte betalingsorganers årsregnskaber vedrørende ELFUL's udgifter fremsendes for hvert enkelt program.

2. Medlemsstaterne underretter udførligt Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre den i artikel 94 omhandlede gode landbrugs- og miljømæssige stand, og om detaljerne i den bedriftsrådgivningsordning, der henvises til i afsnit III.

3. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om anvendelsen af det integrerede system, der henvises til i afsnit V, kapitel II. Kommissionen tilrettelægger udveksling af synspunkter med medlemsstaterne herom.

Artikel 103

Fortrolighed

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fortroligheden af de oplysninger, der er meddelt eller indhentet i forbindelse med kontrolforanstaltninger og regnskabsafslutning, der er gennemført i henhold til denne forordning.

Reglerne i artikel 8 i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 finder anvendelse på disse oplysninger.

2. Med forbehold af nationale bestemmelser om retlige procedurer skal oplysninger, der indsamles i forbindelse med kontrol som omhandlet i afsnit V, kapitel III, omfattes af tavshedspligt. De må kun meddeles personer, der i kraft af deres funktion i medlemsstaterne eller i Unionens institutioner skal have kendskab til de pågældende oplysninger for at kunne uøve deres funktion.

Artikel 104

Kommissionens beføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler vedrørende:

- a) form og indhold, hyppighed og frister for fremsendelsen og tilvejebringelsen til Kommissionen af
 - i) udgiftsanmeldelser og overslag over udgifter samt ajourføringer af disse, herunder formålsbestemte indtægter
 - ii) forvaltningserklæring og årsregnskaber fra betalingsorganerne samt resultaterne af alle tilgængelige udførte revisioner og kontroller
 - iii) rapporter om godkendelse af regnskaberne
 - iv) oplysninger til identificering af de godkendte betalingsorganer, de godkendte koordineringsorganer og godkendelsesorganerne
 - v) de nærmere regler for hensyntagen til og betaling af udgifter finansieret af fondene
 - vi) indberetninger om finansielle tilpasninger, som medlemsstaterne har foretaget inden for rammerne af landdistriktsudviklingsoperationer eller -programmer, og oversigterne over de inddrivelsesprocedurer, som medlemsstaterne har indledt på grund af uregelmæssigheder
 - vii) oplysninger om foranstaltninger truffet i medfør af artikel 58.
- b) de nærmere regler for udveksling af oplysninger og dokumenter mellem Kommissionen og medlemsstaterne og etablering af informationssystemer med angivelse af, hvilken type oplysninger disse systemer skal behandle, deres form og indhold og regler for opbevaringen af dem
- c) medlemsstaternes meddelelse til Kommissionen af oplysninger, dokumenter, statistikker og rapporter, samt frister for og metoder til meddelelse heraf.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

KAPITEL II

Brug af euroen

Artikel 105

Almindelige principper

1. De beløb, der er anført i Kommissionens afgørelser om vedtagelse af programmer for udvikling af landdistrikterne, beløbene vedrørende Kommissionens forpligtelser og betalinger, beløbene for attesterede eller bekræftede udgifter samt medlemsstaternes udgiftsanmeldelser udtrykkes og udbetales i euro.

2. De priser og beløb, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, angives i euro.

De tildeles eller opkræves i euro i de medlemsstater, som har indført euroen, og i national valuta i de medlemsstater, som ikke har indført euroen.

Artikel 106

Vekselkursen og den udløsende begivenhed

1. De priser og beløb, der henvises til i artikel 105, stk. 2, omregnes i de medlemsstater, som ikke har indført euroen, til den nationale valuta ved hjælp af en vekselkurs.

2. Den udløsende begivenhed for vekselkursen er:

- a) afslutningen af toldformaliteter ved henholdsvis indførsel eller udførsel for så vidt angår de beløb, der opkræves eller ydes i forbindelse med samhandelen med tredjelande
- b) i alle øvrige tilfælde den begivenhed, hvorved det økonomiske mål for den pågældende transaktion nås.

3. Når en direkte betaling som omhandlet i forordning (EU) nr. 1307/2013 foretages til en støttemodtager i en anden valuta end euro, omregner medlemsstaterne støttebeløbet udtrykt i euro til national valuta på basis af den sidste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat inden den 1. oktober forud for det regnskabsår, i løbet af hvilket støtten er tildelt.

Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde beslutte at foretage omregningen på basis af gennemsnittet af de vekselkurser, som Den Europæiske Centralbank har fastsat i måneden inden den 1. oktober forud for det regnskabsår, i løbet af hvilket støtten er tildelt. De medlemsstater, der vælger denne mulighed, skal fastsætte og offentliggøre denne gennemsnitlige vekselkurs inden den 1. december i det pågældende år.

4. For EGFL's vedkommende anvender de medlemsstater, der ikke har indført euroen, den samme vekselkurs som den, som de anvendte til at foretage betalinger til støttemodtagere eller til at modtage indtægter, i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

5. For at specificere den udløsende begivenhed, der henvises til i stk. 2, eller for at fastlægge den på grund af særlige hensyn

til markedsordningen eller det pågældende beløb tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 115 med regler om disse udløsende begivenheder og den vekselkurs, der skal anvendes. Den specifikke udløsende begivenhed bestemmes ud fra følgende kriterier:

- a) faktisk anvendelse af vekselkursændringerne så hurtigt som muligt
- b) ensartede udløsende begivenheder for tilsvarende transaktioner udført under markedsordningen
- c) indbyrdes overensstemmelse mellem de udløsende begivenheder for de forskellige priser og beløb under markedsordningen
- d) muligheden for en effektiv kontrol med anvendelsen af korrekte vekselkurser.

6. For at undgå, at de medlemsstater, der ikke har indført euroen, anvender forskellige vekselkurser ved bogføring af modtagne indtægter eller støtte betalt til støttemodtagere i en anden valuta end euroen på den ene side og ved udarbejdelse af udgiftsanmeldelser foretaget af betalingsorganet på den anden side, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med regler om, hvilken vekselkurs der skal anvendes i forbindelse med udarbejdelse af udgiftsanmeldelser og hvornår registrering af offentlige oplagingsforanstaltninger i betalingsorganets regnskaber skal ske.

Artikel 107

Beskyttelsesforanstaltninger og undtagelser

1. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af EU-retten, hvis den kan blive skadet af usædvanlig monetær praksis. Disse foranstaltninger kan om nødvendigt kun afvige fra eksisterende regler, så længe det er strengt nødvendigt.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger meddeles straks Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne.

2. Hvis der er en usædvanlig monetær praksis i forbindelse med en national valuta, som vil kunne skade anvendelsen af EU-retten, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, som afviger fra denne afdeling, navnlig i følgende tilfælde:

- a) hvis et land anvender unormale former for vekselteknik, f.eks. multiple valutakurser, eller anvender clearingaftaler
- b) hvis lande har valutaer, der ikke noteres på de officielle valutamarkeder, eller for hvilke udviklingen vil kunne medføre forstyrrelser i samhandelen.

Artikel 108

Anvendelse af euroen af medlemsstater uden for euroområdet

1. Hvis en medlemsstat, som ikke har indført euroen, beslutter at betale udgifter, der hidrører fra sektorlovgivningen for landbrug i euro i stedet for sin nationale valuta, træffer den pågældende medlemsstat foranstaltninger til at sikre, at anvendelsen af euro ikke giver en systematisk fordel i forhold til anvendelsen af national valuta.

2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de planlagte foranstaltninger, inden de træder i kraft. Foranstaltningerne kan ikke træde i kraft, før Kommissionen har meddelt sin godkendelse.

KAPITEL III

Rapport og evaluering

Artikel 109

Årlig finansrapport

Inden udgangen af september hvert år efter regnskabsåret udarbejder Kommissionen en finansrapport om forvaltningen af fondene det foregående regnskabsår, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 110

Overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik

1. Der fastlægges en fælles ramme for overvågning og evaluering med henblik på at måle resultaterne af den fælles landbrugspolitik og især af

- a) de direkte betalinger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1307/2013
- b) markedsforanstaltninger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013
- c) foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1305/2013 og
- d) bestemmelserne i denne forordning.

Kommissionen overvåger disse foranstaltninger på grundlag af medlemsstaternes indberetninger i overensstemmelse med de i første afsnit omhandlede forordningers bestemmelser. Kommissionen fastlægger en flerårig evalueringsplan, der omfatter periodiske evalueringer af de specifikke instrumenter, som den vil gennemføre.

For at sikre en effektiv måling af resultater tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende indhold og opbygning af disse rammer.

2. Resultaterne af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik måles i forhold til følgende målsætninger:

- a) bæredygtig fødevarereproduktion med fokus på landbrugsindkomster, produktivitet i landbruget og prisstabilitet
- b) bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og klimapolitik med fokus på udledning af drivhusgasser, biodiversitet, jord og vand
- c) ligevægtig rumlig udvikling med fokus på beskæftigelse, vækst og fattigdom i landdistrikterne.

Kommissionen fastlægger gennemførelsesretsakter, der fastsætter en række indikatorer for de målsætninger, der henvises til i første afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

Indikatorerne er forbundet med politikens struktur og målsætninger og gør det muligt at vurdere politikens fremskridt, effektivitet og gennemslagskraft i forhold til målsætningerne.

3. Overvågnings- og evalueringsrammen afspejler strukturen i den fælles landbrugspolitik på følgende måde:

- a) For så vidt angår de direkte betalinger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1307/2013 de markedsforanstaltninger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013 og bestemmelserne i nærværende forordning, overvåger Kommissionen disse instrumenter på grundlag af rapportering fra medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelserne i disse forordninger. Kommissionen fastlægger en flerårig evalueringsplan med periodiske evalueringer af specifikke instrumenter, som gennemføres under Kommissionens ansvar. Evalueringerne gennemføres rettidigt og af uafhængige evalueringseksperter.
- b) Overvågningen og evalueringen af interventioner under politikken for udvikling af landdistrikterne gennemføres i overensstemmelse med artikel 67-79 i forordning (EU) nr. 1305/2013

Kommissionen sikrer, at den samlede indvirkning af alle de i stk. 1 omhandlede instrumenter under den fælles landbrugspolitik måles og evalueres i forhold til de i stk. 2 omhandlede fælles målsætninger. Resultaterne af den fælles landbrugspolitik, hvad angår opfyldelse af dens fælles målsætninger, måles og evalueres på grundlag af fælles effektindikatorer og de underliggende specifikke målsætninger på grundlag af resultatindikatorer. Kommissionen udarbejder rapporter om måling og evaluering af de samlede resultater af alle den fælles landbrugspolitik instrumenter på grundlag af dokumentationen i evalueringerne af den fælles landbrugspolitik, herunder evalueringerne af programmerne til landdistriktsudvikling såvel som andre relevante informationskilder.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne overvåge og evaluere de pågældende foranstaltninger. Disse oplysninger baseres så vidt muligt på etablerede datakilder, f.eks. informationsnettet for landøkonomisk bogføring og Eurostat.

Kommissionen tager hensyn til databehovene og synergiene mellem potentielle datakilder, navnlig deres anvendelse i statistisk øjemed, når det er relevant.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende under hensyntagen til behovet for at undgå enhver unødigt administrativ byrde samt om databehovene og synergierne mellem potentielle datakilder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

5. Kommissionen forelægger en første rapport om gennemførelsen af denne artikel, herunder om de første resultater vedrørende virkningerne af den fælles landbrugspolitik, for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2018. En anden rapport, som indeholder en evaluering af virkningerne af den fælles landbrugspolitik, forelægges senest den 31. december 2021.

KAPITEL IV

Åbenhed

Artikel 111

Offentliggørelse af støttemodtagerne

1. Medlemsstaterne sørger for, at der hvert år foretages en efterfølgende offentliggørelse af modtagerne af støtte fra fondene. Offentliggørelsen skal indeholde

- a) med forbehold af artikel 112, stk. 1, i denne forordning navnet på støttemodtageren, som følger:
 - i) fornavn og efternavn, når støttemodtageren er en fysisk person
 - ii) det fulde navn, der er registreret, når støttemodtageren har status som selvstændig juridisk person i henhold til lovgivningen i den berørte medlemsstat
 - iii) det fulde navn på den registrerede eller på anden måde officielt anerkendte sammenslutning, når støttemodtageren er en sammenslutning uden egen status som juridisk person;
- b) den kommune, hvor støttemodtageren har hjemsted eller er registreret, og i givet fald postnummer eller del deraf, som identificerer kommunen
- c) for hver foranstaltning, som er finansieret af fondene, de betalingsbeløb, som hver støttemodtager har fået i det pågældende regnskabsår
- d) art og beskrivelse af de foranstaltninger, som er finansieret af en af fondene, og hvorunder den i litra c) omhandlede betaling er tildelt.

De i første afsnit nævnte oplysninger gøres tilgængelige på et enkelt netsted for hver medlemsstat. De forbliver tilgængelige i to år fra datoen for deres første offentliggørelse.

2. Hvad angår de betalinger for foranstaltninger, som er finansieret af EGFL og ELFUL som anført i stk. 1, første

afsnit, litra c), skal de beløb, som offentliggøres, svare til den samlede offentlige finansiering, både Unionens og det nationale bidrag.

Artikel 112

Tærskelværdi

Medlemsstaterne offentliggør ikke navnet på en støttemodtager, som det ellers er fastsat i artikel 111, stk. 1, første afsnit, litra a), i nærværende forordning i følgende situationer:

- a) hvis de medlemsstater, der fastlægger ordningen for mindre landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013 hvis det støttebeløb, som en støttemodtager har fået i et givet år er lig med eller mindre end det beløb, som er fastsat af medlemsstaten i henhold til artikel 63, stk. 1), andet afsnit, eller artikel 63, stk. 2), andet afsnit i nævnte forordning.
- b) hvis medlemsstaterne ikke fastlægger ordningen for mindre landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013, hvis det støttebeløb, som en støttemodtager har fået i et givet år er lig med eller mindre end 1 250 EUR.

Hvis første afsnit, litra a), finder anvendelse, gøres de beløb, som fastsættes af en medlemsstat i henhold til artikel 63 i forordning (EU) nr. 1307/2013, og som meddeles Kommissionen i medfør af nævnte forordning, tilgængelige for Kommissionen efter de regler, som er vedtaget i henhold til artikel 114.

Hvis stk. 1 finder anvendelse, offentliggør medlemsstaterne de oplysninger, der er omhandlet i artikel 111, stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), og støttemodtageren angives ved en kode. Medlemsstaterne beslutter, hvilken form denne kode skal have.

Artikel 113

Oplysninger om støttemodtagerne

Medlemsstaterne underretter støttemodtagerne om, at deres data vil blive offentliggjort i overensstemmelse med artikel 111, og at dataene vil kunne blive behandlet af Unionens og medlemsstaternes revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser.

Når der er tale om personoplysninger, underretter medlemsstaterne i overensstemmelse med kravene i direktiv 95/46/EF støttemodtagerne om deres rettigheder i henhold til databeskyttelsesreglerne og om den procedure, der gælder for udøvelse af disse rettigheder.

Artikel 114

Kommissionens beføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler:

- a) om formen, herunder præsenteringsmåden for hver foranstaltning, og tidsplanen for offentliggørelsen som fastsat i artikel 111 og 112
- b) for den ensartede anvendelse af artikel 113

c) om samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 116, stk. 3.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 115

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 og 120, tillægges Kommissionen på betingelserne i denne artikel.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 og 120, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegation af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlament eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 og 120 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakter vedtaget i henhold til artikel 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 og 120 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 116

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af en komité benævnt Komitéen for Landbrugsfondene. Denne komité er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

Med henblik på anvendelsen af artikel 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 og 104, i spørgsmål vedrørende direkte betalinger, udvikling af landdistrikterne og/eller den fælles markedsordning, skal Kommissionen bistås af Komitéen for Landbrugsfondene, Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger, Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne og/eller Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter, som er nedsat ved henholdsvis denne forordning, forordning (EU) nr. 1307/2013 forordning (EU) nr. 1305/2013 eller forordning (EU) nr. 1308/2013 Disse udvalg er udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

For så vidt angår de i artikel 8 omhandlede retsakter, hvor komitéen ikke afgiver udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 117

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen indsamler personoplysninger for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til forvaltning, kontrol, revision samt overvågning og evaluering i henhold til denne forordning, navnlig forpligtelserne i kapitel II i afsnit II, afsnit III, kapitel III og IV i afsnit IV, afsnit V og VI og kapitel III i afsnit VII samt til statistiske formål og behandler ikke de pågældende oplysninger på en måde, der er uforenelig med dette formål.

2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering i henhold til kapitel III i afsnit VII, og af statistiske årsager, anonymiseres de og behandles kun i sammenfattet form.

3. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001. Sådanne oplysninger lagres navnlig ikke i en form, der gør det muligt at identificere oplysninger i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de blev indsamlet, eller for hvilke de behandles yderligere, under hensyn til de korteste lagringsperioder, der er fastlagt i gældende national ret og EU-ret.

4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale organer og EU-organer i overensstemmelse med stk. 1, og at de i denne forbindelse nyder de rettigheder, der er fastsat i databeskyttelsesbestemmelserne i henholdsvis direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

5. Denne artikel er gælder betinget med forbehold af artikel 111-114.

Artikel 118

Gennemførelsesniveau

Medlemsstaterne har ansvaret for at gennemføre programmer og udføre deres opgaver i henhold til denne forordning på det niveau, de finder passende i overensstemmelse med deres respektive institutionelle, retlige og finansielle rammer og med forbehold af, at denne forordning og andre relevante EU-regler er opfyldt.

Artikel 119

Ophævelse

1. Forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ophæves.

Artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 og de relevante gennemførelsesbestemmelser finder dog fortsat anvendelse indtil den 31. december 2014.

2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

Artikel 120

Overgangsbestemmelser

For at sikre en glidende overgang fra de ordninger, der er omhandlet i de ophævede forordninger, der henvises til i artikel 118, til de i denne forordning fastlagte tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 vedrørende de tilfælde, hvor undtagelser fra tilføjelser til bestemmelserne i denne forordning kan finde anvendelse.

Artikel 121

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

2. Dog finder følgende bestemmelser anvendelse som følger:

- a) artikel 7, 8, 16, 25, 26 og 43 fra den 16. oktober 2013
- b) artikel 18 og 40 for så vidt angår udgifter, der er afholdt, fra den 16. oktober 2013
- c) artikel 52 fra den 1. januar 2015.

På Rådets vegne

V. JUKNA

Formand

BILAG I

INFORMATION PÅ OMRÅDET MODVIRKNING AF OG TILPASNING TIL KLIMAFORANDRING, BIODIVERSITET OG VANDBESKYTTELSE SOM FASTLAGT I ARTIKEL 12, STK. 3, LITRA D)

Klimaændringer –modvirkning og tilpasning:

- Oplysninger om forudsigelige indvirkninger af klimaforandringer i de relevante regioner, af drivhusgasemissioner fra relevante landbrugsmetoder og om landbrugssektorens bidrag til afbødning gennem bedre landbrugs- og skovlandbrugsmetoder og gennem udvikling af projekter om vedvarende energi på bedriften og forbedring af energieffektivitet på bedriften
- Oplysninger om, hvordan landbrugere kan optimere deres investeringer i klimasikring af deres landbrugssystemer, og hvilke EU-midler de kan bruge til dette formål; og navnlig oplysninger om tilpasning af landbrugsjord til klimatiske udsving og langsigtede forandringer samt oplysninger om, hvordan der træffes konkrete agronomiske foranstaltninger til styrkelse af landbrugssystemernes modstandsdygtighed over for oversvømmelse og tørke såvel som oplysninger om hvordan jordens kulstofindhold kan forbedres og optimeres.

Biodiversitet:

- Oplysninger om den positive sammenhæng mellem biodiversitet og agroøkosystemers modstandsdygtighed, om risikospredning samt om forbindelsen mellem monokulturer og risikoen for fejlslagen høst/skader fra skadedyr og ekstreme vejrforhold
- Oplysninger om, hvordan spredningen af invasive fremmede arter forhindres mest effektivt, og hvilken betydning dette har for økosystemernes funktions- og modstandsdygtighed over for klimaændringer, herunder oplysninger om adgang til finansiering til udryddelsesprogrammer, såfremt udryddelsen medfører yderligere omkostninger.

Beskyttelse af vand:

- Oplysninger om bæredygtige vandingsanlæg med lav volumen og optimering af regnvandssystemer med henblik på at fremme en effektiv vandanvendelse
- Oplysninger om nedbringelse af vandforbruget i landbruget, herunder afgrødevalg, om forbedring af humusjords vandbinding og om mindskelse af behovet for kunstvanding.

Generelt:

- Udveksling af bedste praksis, uddannelse og kapacitetsopbygning (som finder anvendelse på Klimaændringer –modvirkning og tilpasning, Biodiversitet og Beskyttelse af vand, som nævnt ovenfor i dette bilag).
-

BILAG II

REGLER OM KRYDSOVERENSSTEMMELSE I MEDFØR AF ARTIKEL 93

LMK: Lovbestemte forvaltningskrav

GLMS: Standarder for god landbrugs- og miljømæssig stand for jord

Område	Hovedgenstand	Krav og standarder		
Miljø, klimaforandring, god landbrugs-mæssig stand for jord	Vand	LMK 1	Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1)	Artikel 4 og 5
		GLMS 1	Anlæggelse af bræmmer langs søer og vandløb ⁽¹⁾	
		GLMS 2	Hvor brug af vand til vanding skal godkendes, overholdelse af godkendelsesprocedurer	
		GLMS 3	Beskyttelse af grundvand mod forurening; forbud mod direkte udtømmning i grundvand og foranstaltninger til forebyggelse af indirekte forurening af grundvand gennem udtømmning på jorden og infiltrering gennem jordbunden af farlige stoffer som anført i bilaget til direktiv 80/68/EØF i den affattelse, der var gældende på sidste dag af gyldigheden, for så vidt det vedrører landbrugsaktiviteter.	
	Jordbund og kullager	GLMS 4	Minimumsjorddække	
		GLMS 5	Minimumsarealforvaltning, der afspejler lokalitetsbestemt stand, for at begrænse erosion	
		GLMS 6	Bevaring af jordens indhold af organiske stoffer ved passende metoder, herunder forbud mod afbrænding af stubmarker, undtagen af plantesundhedshensyn ⁽²⁾ .	
	Biodiversitet	LMK 2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7)	Artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, litra b), artikel 4, stk. 1, 2 og 4
		LMK 3	Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7)	Artikel 6, stk. 1 og 2
	Landskab, minimumsniveau for vedligeholdelse	GLMS 7	Bevarelse af landskabstræk, herunder eventuelt hække, vandhuller, grøfter og træer i rækker, i grupper eller enkeltstående og markbræmmer og terrasser, og herunder forbud mod klipning af hække og træer i yngletiden samt, som en valgmulighed, foranstaltninger til at undgå invasive plantearter	
Folkesundhed, dyresundhed og plantesundhed	Fødevarerikkerhed	LMK 4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1)	Artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1 ⁽³⁾ , og artikel 18, 19 og 20

Område	Hovedgenstand	Krav og standarder		
		LMK 5	Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyrostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3)	Artikel 3, litra a), b), d) og e), og artikel 4, 5 og 7
	Identifikation og registrering af dyr	LMK 6	Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin (EUT L 213 af 8.8.2005, s. 31)	Artikel 3, 4 og 5
		LMK 7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1)	Artikel 4 og 7
		LMK 8	Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8)	Artikel 3, 4 og 5
	Dyresygdomme	LMK 9	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatis (EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1)	Artikel 7, 11, 12, 13 og 15
	Plantebeskyttelsesmidler	LMK 10	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1)	Artikel 55, første og andet punktum
Dyrevelfærd	Dyrevelfærd	LMK 11	Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7)	Artikel 4 og 4
		LMK 12	Rådets direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EUT L 47 af 18.2.2009, s. 5)	Artikel 3 og 4
		LMK 13	Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

(¹) GLMS-bræmmerne skal både inden for og uden for sårbare zoner udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 91/676/EØF mindst overholde kravene vedrørende betingelserne for tilførsel af gødning til jorden nær vandløb, jf. punkt A.4 i bilag II til direktiv 91/676/EØF, som skal anvendes i overensstemmelse med de handlingsprogrammer, medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 5, stk. 4, i direktiv 91/676/EØF.

(²) Kravet kan begrænses til et generelt forbud mod afbrænding af stubmarker, men en medlemsstat kan beslutte at foreskrive yderligere krav.

(³) Som især gennemført ved

- Artikel 14 i forordning (EF) nr. 470/2009 og bilaget til forordning (EF) nr. 37/2010
- forordning (EF) nr. 852/2004: artikel 4, stk. 1, og bilag I, del A (II 4 litra g), h) og j), 5, litra f) og h), 6; III 8, litra a), b), d) og e), 9, litra a) og c)
- forordning (EF) nr. 853/2004: artikel 3, stk. 1, og bilag III, afsnit IX, kapitel I (I-1, litra b)-e); I-2, litra a), nr. i), ii) og iii), litra b), nr. i) og ii), litra c); I-3; I-4; I-5; II-A 1, 2, 3, 4; kapitel II-B 1, litra a) og d), 2, 4, litra a) og b)), bilag III, afsnit X, kapitel I (1)
- forordning (EF) nr. 183/2005: artikel 5, stk. 1, og bilag I, del A (I-4, litra e) og g); II-2, litra a), b) og e)), artikel 5, stk. 5, og bilag III (1, 2), artikel 5, stk. 6, og
- forordning (EF) nr. 396/2005: artikel 18.

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

1. Forordning (EØF) nr. 352/78

Forordning (EØF) nr. 352/78	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 43, stk. 1, litra e)
Artikel 2	Artikel 43, stk. 2
Artikel 3	Artikel 46, stk. 1
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—

2. Forordning (EF) nr. 2799/98

Forordning (EF) nr. 2799/98	Denne forordning
Artikel 1	—
Artikel 2	Artikel 105, stk. 2, og artikel 106
Artikel 3	Artikel 106
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 107
Artikel 8	Artikel 108
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	—

3. Forordning (EF) nr. 814/2000

Forordning (EF) nr. 814/2000	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 45, stk. 1
Artikel 2	Artikel 45, stk. 2
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 45, stk. 5
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 45, stk. 4, og artikel 116
Artikel 11	—

4. Forordning (EF) nr. 1290/2005

Forordning (EF) nr. 1290/2005	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 102
Artikel 9	Artikel 58
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 19
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 40
Artikel 17	Artikel 41, stk. 1
Artikel 17a	Artikel 41, stk. 2
Artikel 18	Artikel 24
Artikel 19	Artikel 27
Artikel 20	Artikel 28
Artikel 21	Artikel 29
Artikel 22	Artikel 32
Artikel 23	Artikel 33
Artikel 24	Artikel 34
Artikel 25	Artikel 35
Artikel 26	Artikel 36
Artikel 27	Artikel 41, stk. 1
Artikel 27a	Artikel 41, stk. 2
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 38
Artikel 30	Artikel 51
Artikel 31	Artikel 52
Artikel 32	Artikel 54 og 55
Artikel 33	Artikel 54 og 56
Artikel 34	Artikel 43

Forordning (EF) nr. 1290/2005	Denne forordning
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 48
Artikel 37	Artikel 47
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 116
Artikel 42	—
Artikel 43	Artikel 109
Artikel 44	Artikel 103
Artikel 44a	Artikel 113, stk. 1
Artikel 45	Artikel 105, stk. 1, og artikel 106, stk. 3 og 4
Artikel 46	—
Artikel 47	Artikel 119
Artikel 48	Artikel 120
Artikel 49	Artikel 121
5. Forordning (EF) nr. 485/2008	
Forordning (EF) nr. 485/2008	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 79
Artikel 2	Artikel 80
Artikel 3	Artikel 81
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 82, stk. 1, 2 og 3
Artikel 6	Artikel 82, stk. 4
Artikel 7	Artikel 83
Artikel 8	Artikel 103, stk. 2
Artikel 9	Artikel 86
Artikel 10	Artikel 84
Artikel 11	Artikel 85
Artikel 12	Artikel 106, stk. 3
Artikel 13	—
Artikel 14	—
Artikel 15	Artikel 87
Artikel 16	—
Artikel 17	—

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om krydsoverensstemmelse

Rådet og Europa-Parlamentet opfordrede Kommissionen til at overvåge medlemsstaternes omskrivning og gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. november 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider og til, hvis det er relevant, når disse direktiver er blevet gennemført i alle medlemsstaterne, og de forpligtelser, der direkte gælder for landbrugerne, er blevet identificeret, at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at inddrage relevante dele af de nævnte direktiver i krydsoverensstemmelsessystemet.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1307/2013

af 17. december 2013

om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådet forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådet forordning (EF) nr. 73/2009

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1979, særlig stk. 6 i
protokol nr. 4 om bomuld, der er knyttet hertil,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelser fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder" omhandler potentielle udfordringer, mål og retningslinjer for den fælles landbrugspolitik efter 2013. I lyset af debatten om denne meddelelse bør den fælles landbrugspolitik reformeres med virkning fra 1. januar 2014. Reformen bør omfatte alle de vigtigste instrumenter i den fælles landbrugspolitik, herunder Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽⁵⁾. I betragtning af reformens rækkevidde

er det hensigtsmæssigt at ophæve forordning (EF) nr. 73/2009 og erstatte den med en ny tekst. Reformen bør desuden strømline og forenkle de relevante bestemmelser.

- (2) Et af de centrale mål for og ét af de centrale krav til reformen af den fælles landbrugspolitik er at mindske den administrative byrde. Dette bør der tages omfattende hensyn til ved udformningen af de relevante bestemmelser for ordningen for direkte støtte.
- (3) Alle grundlæggende elementer i forbindelse med udbetaling af EU-støtte til landmænd bør inkluderes i denne forordning, som også bør fastsætte de betingelser for adgang til betalinger, som er uløseligt knyttet til de grundlæggende elementer.
- (4) Det er nødvendigt at præcisere, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽⁶⁾ og de bestemmelser, der vedtages i henhold dertil, skal finde anvendelse på de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning. For at sikre sammenhæng med andre retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik skal nogle regler, der for øjeblikket er fastsat i forordning (EF) nr. 73/2009, fastsættes nu i forordning (EU) nr. 1306/2013, herunder navnlig reglerne for at sikre overholdelse af de forpligtelser, der følger af bestemmelserne om direkte betalinger, herunder kontrol og anvendelse af administrative foranstaltninger og administrative sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse, reglerne vedrørende krydsoverensstemmelse, som f.eks. de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, overvågning og evaluering af de relevante foranstaltninger og reglerne for udbetaling af forskud og tilbagebetaling af uberettigede betalinger.
- (5) Med henblik på at udbygge eller ændre visse ikkevæsentlige elementer af denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde ("TEUF"). Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og til Rådet.

⁽¹⁾ Udtalelse af 18. marts 2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 116, og EUT C 44 af 15.2.2013, s. 159.

⁽³⁾ EUT C 225 af 27.7.2004, s. 174.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af 20.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT)

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (Se side 549 i denne EUT).

- (6) Denne forordning bør indeholde en liste over de støtteordninger med direkte betaling, der er omfattet af denne forordning. For at tage hensyn til den nye lovgivning om støtteordninger, der måtte blive vedtaget efter denne forordnings ikrafttræden, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til ændring af den pågældende liste.
- (7) For at garantere retssikkerheden bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af de rammer, inden for hvilke medlemsstaterne skal fastsætte de kriterier, som landbrugerne skal opfylde for at opfylde forpligtelsen til at bevare et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning, og de minimumsaktiviteter, der skal udføres på arealer, der naturligt holdes i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, samt kriterierne for, hvilken type græs eller andet grøntfoder, der overvejende skal findes, samt for at fastsætte den etablerede lokale praksis, på permanente græsarealer og permanente græsningsarealer ("permanente græsarealer").
- (8) Med henblik på at sikre, at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik overholder de årlige lofter i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, bør en tilpasning af niveauet for direkte støtte i hvert kalenderår foretages som fastsat i artikel 25 i den pågældende forordning. For at sikre, at den bidrager til opfyldelsen af målet om en mere afbalanceret fordeling af betalinger mellem små og store modtagere, bør tilpasningen af de direkte betalinger kun foretages for betalinger til landmænd, som overstiger 2 000 EUR i det pågældende kalenderår. I betragtning af niveauet for de direkte betalinger til landbrugerne i Bulgarien, Kroatien og Rumænien som følge af indfasningsordningen for alle direkte betalinger, der bevilges i disse medlemsstater, bør dette instrument for finansiel disciplin først anvendes i Bulgarien og Rumænien fra den 1. januar 2016 og i Kroatien fra den 1. januar 2022. Der bør fastsættes specifikke regler vedrørende dette instrument for finansiel disciplin og vedrørende visse andre bestemmelser i tilfælde af en juridisk person, eller en gruppe af fysiske eller juridiske personer, hvis den nationale lovgivning fastsætter, at de enkelte medlemmers rettigheder og forpligtelser svarer til de rettigheder og forpligtelser, der gør sig gældende for de enkelte landbrugere, der har status af driftsledere, for at styrke landbrugsstrukturere og fremme etableringen af de pågældende juridiske personer eller grupper.
- (9) For at sikre korrekt anvendelse af tilpasningen af de direkte betalinger med hensyn til finansiel disciplin bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til bestemmelser om grundlaget for beregning af nedsættelser, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugerne i henhold til anvendelsen af den finansielle disciplin.
- (10) Erfaringerne opnået fra anvendelsen af forskellige støtteordninger til landbrugere viser, at støtte i en række tilfælde er blevet bevilget til fysiske eller juridiske personer, hvis forretningsformål slet ikke eller kun marginalt var at drive landbrug. For at sikre en bedre målretning af støtten bør medlemsstaterne undlade at bevilge direkte betalinger til visse fysiske og juridiske personer, medmindre sådanne personer kan godtgøre, at deres landbrugsaktivitet ikke er marginal. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at afvise at yde direkte betalinger til andre fysiske eller juridiske personer, hvis landbrugsaktivitet er marginal. Medlemsstaterne bør dog have lov til at yde direkte betalinger til mindre deltidslanbrugere, eftersom disse landbrugere bidrager direkte til landdistrikternes levedygtighed. Medlemsstaterne bør også afholde sig fra at bevilge direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer, hvis landbrugsarealer overvejende er arealer, der holdes naturligt i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, men som ikke udøver en vis minimumsaktivitet.
- (11) For at beskytte landbrugernes rettigheder bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af kriterier for afgørelse af, hvornår en landbrugers landbrugsareal anses for overvejende at være holdt naturligt i en stand egnet til græsning eller dyrkning, kriterier for fastsættelse af forskellen mellem indtægter fra landbrugsaktiviteter og fra ikkelandbrugsaktiviteter samt af størrelsen af de direkte betalinger, jf. anvendelsen af marginaltesten, og kriterier, som landbrugere skal opfylde for at bevise, at deres landbrugsaktivitet ikke er marginal.
- (12) For at undgå den uforholdsmæssigt store administrative byrde i forbindelse med forvaltning af udbetaling af små beløb, bør medlemsstaterne generelt undlade at bevilge direkte betalinger, hvis beløbet er lavere end 100 EUR, eller hvis det støtteberettigede areal på den bedrift, der ansøges om støtte til, er på under en hektar. Eftersom medlemsstaternes landbrugsstrukturer varierer betydeligt og kan adskille sig meget fra den gennemsnitlige landbrugsstruktur i EU, bør medlemsstaterne dog have mulighed for at anvende minimumstærskler, som afspejler deres særlige situation. På grund af den ganske særlige bedriftsstruktur i regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav bør medlemsstaterne have mulighed for at afgøre, om disse regioner skal anvende en minimumstærskel. Medlemsstaterne bør endvidere under hensyntagen til deres landbrugssektors særlige struktur vælge, hvilken af de to typer minimumstærskler de ønsker at gennemføre. Eftersom betalinger kan tildeles landbrugere med såkaldte "jordløse" bedrifter, vil det ikke fungere at anvende det hektarbaserede kriterium. Disse landbrugere bør derfor tildeles et støtterelateret minimumsbeløb. For at sikre ligebehandling af landbrugere i Bulgarien, Kroatien og Rumænien, hvis direkte

betalinger er omfattet af indfasning, bør minimumstærsklen i disse medlemsstater baseres på de endelige beløb, der skal bevilges efter udløbet af indfasningsprocessen.

- (13) Fordelingen af den direkte indkomststøtte blandt landbrugerne er kendetegnet ved, at en uforholdsmæssig del af betalingerne tildeles et ret lille antal store modtagere. Større modtagere behøver på grund af stordriftsfordele ikke den samme støtte pr. enhed, for at målet med indkomststøtte kan nås effektivt. Muligheden for at tilpasse sig gør det desuden lettere for større modtagere at arbejde med lavere støtte pr. enhed. Medlemsstaterne bør derfor mindske den del af grundbetalingen, som bevilges til landbrugere, og som overskrider 150 000 EUR, med mindst 5 %. For at undgå uforholdsmæssige virkninger for store bedrifter med mange ansatte kan medlemsstaterne beslutte at tage hensyn til omfanget af lønnet arbejde, når de anvender mekanismen. For at gøre en sådan nedsættelse af støtten effektiv bør der ikke gives fordele til landbrugere, der kunstigt har skabt betingelser for at undgå virkningerne heraf. Overskuddet fra nedsættelsen af betalinger til store modtagere bør forblive i de medlemsstater, hvor det opstod og bør gøres tilgængeligt som EU-støtte til foranstaltninger, der finansieres i henhold til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).
- (14) Der bør fastsættes nettolofter for hver medlemsstat for at begrænse betalingerne til landbrugerne som følge af anvendelsen af nedsættelsen af betalinger. For at tage hensyn til de særlige karakteristika ved støtte i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, der bevilges i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 ⁽²⁾, og for at tage hensyn til, at disse direkte betalinger ikke er omfattet af nedsættelse af betalingerne, bør nettoloftet for de berørte medlemsstater ikke omfatte disse direkte betalinger.
- (15) For at tage hensyn til udviklingen i de samlede maksimale beløb for direkte betalinger, der kan ydes, herunder som følge af medlemsstaternes afgørelser med hensyn til overførsler mellem den første og den anden søjle og anvendelsen af nedsættelsen og i relevante tilfælde et loft for betalinger, samt betalinger som følge af de meddelelser, som Kroatien skal indgive om mineryddet jord, der igen er taget i brug til landbrugsaktiviteter, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse

retsakter med hensyn til tilpasning af de nationale lofter og nettolofterne, der er fastsat i denne forordning.

- (16) Det bør anføres, at de bestemmelser i denne forordning, som kan få en medlemsstat til at gennemføre foranstaltninger, der kan udgøre statsstøtte, ikke er omfattet af reglerne om statsstøtte, fordi de pågældende bestemmelser også indeholder passende betingelser for bevilling af støtte eller forudsætter, at Kommissionen vedtager sådanne betingelser med henblik på at undgå enhver konkurrenceforvridning.
- (17) For at styrke deres politik for udvikling af landdistrikter bør medlemsstaterne have mulighed for at overføre midler fra det direkte betalingsloft til støtte til landdistriktsudvikling. Medlemsstaterne bør endvidere have mulighed for at overføre midler fra støtten til landdistriktsudvikling til det direkte betalingsloft. For at sikre dette redskabs effektivitet bør medlemsstaterne have mulighed for én gang at tage deres beslutning op til revision med virkning fra ansøgningsåret 2018, forudsat at alle afgørelser på grundlag af denne revision ikke medfører nogen nedsættelse af beløbene til landdistriktsudvikling.
- (18) For at nå den fælles landbrugspolitikens mål skal støtteordningerne tilpasses udviklingen, om nødvendigt inden for korte frister. Der skal derfor foretages en eventuel revision af støtteordningerne, navnlig i lyset af den økonomiske udvikling eller budgetsituationen, hvilket medfører, at modtagerne ikke kan regne med, at støttebetingelserne forbliver uændrede.
- (19) Landbrugerne i de medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. maj 2004 eller senere, modtog direkte betalinger via en indfasningsmekanisme, der var fastsat i deres respektive tiltrædelsesakter. For Bulgarien og Rumænien vil en sådan mekanisme stadig være i kraft i 2015, og for Kroatien vil være i kraft indtil 2021. Medlemsstaterne fik endvidere mulighed for at bevilge supplerende nationale direkte betalinger. Muligheden for at bevilge sådanne betalinger bør bibeholdes for Kroatien, og som supplement til grundbetalingsordningen for Bulgarien og Rumænien, indtil de er fuldstændigt indfasede. For så vidt angår godkendelse af, at Kroatien yder supplerende nationale direkte betalinger, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, uden at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾ finder anvendelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (20) I forordning (EF) nr. 73/2009, ændret ved tiltrædelsesakten af 2011, er der oprettet en særlig national mine-rydningsreserve for Kroatien, der anvendes med henblik på i en periode på ti år efter dets tiltrædelse af Unionen at finansiere tildelingen af betalingsrettigheder til jord, der hvert år ryddes for miner og igen tages i brug til landbrugsaktiviteter. Det er hensigtsmæssigt, at der fastsættes regler for fastlæggelse af de beløb, der tildeles til finansiering af støtte til denne jord under de støtteordninger, der fastsættes ved denne forordning og regler for forvaltning af reserven. For at tage hensyn til de beløb, der følger af de meddelelser, som Kroatien skal indgive om mine-ryddet jord, der igen er taget i brug til landbrugsaktiviteter, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til gennemgang af visse finansielle bestemmelser, der gælder for Kroatien.
- (21) Med henblik på at sikre en bedre fordeling af støtten mellem landbrugsarealer i Unionen, herunder i de medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 73/2009, bør en ny grundbetalingsordning erstatte enkeltbetalingsordningen, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003⁽¹⁾, og som er fortsat i forordning (EF) nr. 73/2009, som kombinerede de tidligere støtteordninger i én fælles ordning med afkoblede direkte betalinger. Et sådant skridt bør i princippet medføre udløbet af betalingsrettigheder, der er opnået i henhold til disse forordninger, og tildeling af nye. Tildeling af nye betalingsrettigheder bør som hovedregel baseres på antallet af støtteberettigede hektar til rådighed for landbrugere i det første år for gennemførelsen af ordningen. De medlemsstater, der nu anvender enkeltbetalingsordningen på et regionalt eller regionalt hybrid grundlag, bør dog have mulighed for at beholde deres eksisterende betalingsrettigheder. For at undgå en situation hvor en forøgelse af det støtteberettigede areal i en given medlemsstat nedsætter beløbet af direkte betalinger per hektar uforholdsmæssigt meget og dermed påvirker den interne konvergensproces, bør medlemsstaterne have mulighed for, når de foretager den første tildeling af betalingsrettigheder, at anvende visse begrænsninger med henblik på at fastlægge antallet af betalingsrettigheder.
- (22) Som følge af den successive integration af forskellige sektorer i enkeltbetalingsordningen og den efterfølgende overgangsperiode, der ydes til landbrugere, er det blevet stadig vanskeligere at begrunde eksistensen af store individuelle forskelle i hektarstøtten, der opstår på grund af anvendelsen af historiske referencer. Direkte indkomststøtte bør derfor fordeles mere ligeligt mellem medlemsstaterne ved at mindske sammenkædningen med historiske referencer og inden for de generelle rammer for EU's budget. For at sikre en mere ligelig fordeling af den direkte støtte og samtidig tage hensyn til de forskelle, der stadig eksisterer i lønniveau og råvareomkostninger, bør størrelsen af den direkte støtte pr. hektar gradvis tilpasses. Alle medlemsstater, der har direkte betalinger på under 90 % af EU-gennemsnittet, bør dække en tredjedel af forskellen mellem deres nuværende niveau og dette niveau, således at alle medlemsstater når et minimumsniveau senest i regnskabsåret 2020. Denne konvergens vil forholdsmæssigt blive finansieret af alle medlemsstater, der har direkte betalingsniveauer over det gennemsnitlige EU-niveau.
- (23) Desuden bør alle betalingsrettigheder, der aktiveres i 2019 i en medlemsstat eller i en region, som hovedregel have en ensartet enhedsværdi. For at undgå drastiske økonomiske følger for landbrugere bør medlemsstaterne imidlertid have mulighed for at tage historiske faktorer i betragtning ved beregningen af værdien af de betalingsrettigheder, som landbrugere bør tildeles i 2019, forudsat at ingen betalingsrettigheder i 2019 har en værdi på mindre end 60 % af gennemsnittet. Medlemsstaterne bør finansiere denne konvergens ved på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier, som de skal fastlægge, at nedsætte værdien af betalingsrettigheder, der overstiger gennemsnittet for 2019. I denne sammenhæng og for at undgå drastiske tab for visse landbrugere kan medlemsstaterne begrænse denne nedsættelse til 30 % af de pågældende rettigheders oprindelige værdi, selv hvis en sådan begrænsning ikke giver mulighed for, at alle betalingsrettigheder kan nå op på 60 % af gennemsnitsværdien for 2019. Med undtagelse af de medlemsstater, der vælger en ensartet enhedsværdi fra det første år af gennemførelsen af ordningen, bør konvergensens foretages i lige store trin. Konvergens af betalingsrettigheder med en værdi, der ligger over gennemsnittet, bør også tage hensyn til de anslåede ressourcer, der er til rådighed for betalingsrettigheder. For de medlemsstater, der beholder deres eksisterende betalingsrettigheder, og som allerede har valgt trin i forbindelse med konvergens i henhold til artikel 63, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, bør disse trin i forbindelse med konvergens dog gennemføres hvor relevant, og værdien af alle betalingsrettigheder bør justeres for at tage højde for de anslåede ressourcer, der er til rådighed for betalingsrettigheder.
- (24) Erfaringen opnået ved anvendelsen af enkeltbetalingsordningen viser, at nogle af dens vigtigste elementer bør bibeholdes, herunder fastsættelsen af nationale lofter for at sikre, at den samlede støtte ikke overstiger de nuværende budgetgrænser. Medlemsstaterne bør også fortsat have en national reserve eller bør have tilladelse til at etablere regionale reserver. Sådanne nationale eller regionale reserver bør først og fremmest bruges til at gøre det lettere for unge landbrugere og landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet, at komme med i ordningen, og

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

anvendelsen bør tillades med henblik på at tilgodese visse andre særlige situationer. Regler for overdragelse og udnyttelse af betalingsrettigheder bør bevares.

- (25) Erfaringen opnået ved anvendelsen af forordning (EF) nr. 73/2009 har vist, at medlemsstaterne ikke anvendte alle de midler, der er til rådighed under de nationale lofter som fastsat i nævnte forordning. Nærværende forordning nedsætter risikoen for ubrugte midler sammenlignet med systemet i nævnte forordning, men medlemsstaterne bør alligevel have mulighed for at distribuere betalingsrettigheder for en højere værdi end det beløb, der er til rådighed til deres grundbetalingsordning, med henblik på at fremme en mere effektiv anvendelse af midlerne. Medlemsstaterne bør derfor have tilladelse til inden for bestemte fælles grænser og under iagttagelse af nettolofterne for direkte betalinger at beregne det nødvendige beløb, som deres grundbetalingsordningsloft kan forøges med.
- (26) Som hovedregel er ethvert af bedriftens landbrugsarealer, der anvendes til en landbrugsaktivitet, berettiget til at modtage støtte fra grundbetalingen, herunder arealer, som ikke var i god landbrugsmæssig stand den 30. juni 2003 i medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. maj 2004, og som valgte at anvende den generelle arealbetalingsordning. Da ikkelandbrugsaktiviteter har mulighed for at bidrage til diversificering af landbrugsbedrifternes indtægtskilder og til landdistrikternes levedygtighed skal en bedrifts landbrugsareal, hvis det også anvendes til ikkelandbrugsaktiviteter, betragtes som støtteberettiget på betingelse af, at det fortrinsvis anvendes til landbrugsaktiviteter. Med henblik på at vurdere om dette fortrinsvis er tilfældet, bør der fastsættes fælles kriterier for alle medlemsstater. I denne forbindelse og for at sikre en bedre målretning af direkte betalinger bør medlemsstaterne af retssikkerhedsmæssige hensyn og for at skabe klarhed kunne udarbejde en liste over områder, der fortrinsvis anvendes til ikkelandbrugsaktiviteter og dermed ikke er støtteberettigede. For at jord, der inden ophævelsen af jordudtagningsforpligtelsen var berettiget til aktivering af jordudtagningsrettigheder, fortsat kan være støtteberettiget bør det desuden fastsættes, at visse arealer, der er tilplantet med skov, herunder arealer, der tilplantes med skov i henhold til nationale ordninger, som opfylder de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽²⁾, eller arealer,

der er omfattet af bestemte miljømæssige forpligtelser, er berettigede til at modtage støtte fra grundbetalingen.

- (27) For at undgå en situation hvor en forøgelse af det støtteberettigede areal i en given medlemsstat reducerer beløbet af direkte betalinger per hektar uforholdsmæssigt meget og dermed påvirker den interne konvergensproces, bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende en nedsættelseskoefficient for at fastlægge det støtteberettigede permanente græsareal, hvor græs og andet grøntfoder ikke traditionelt er fremherskende i græsningsområder, men indgår i en etableret lokal praksis.
- (28) Særlige foranstaltninger bør fortsat gælde for hamp for at sikre, at ulovlige afgrøder ikke kan skjules mellem afgrøder, der er berettigede til grundbetaling, og det fælles marked for hamp dermed påvirkes ugunstigt. Der bør derfor kun bevilges betalinger for arealer tilsæt med hampesorter, der frembyder visse garantier med hensyn til dets indhold af psykotrope stoffer.
- (29) For at garantere retssikkerheden og for at afklare særlige situationer, der kan opstå ved anvendelsen af grundbetalingsordningen, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til regler om landbrugernes støtteberettigelse og adgang til grundbetalingsordningen, herunder i tilfælde af arv og arveforsku, arv i henhold til en forpagtningskontrakt, ændring af retlig status eller benævnelse, overførsel af betalingsrettigheder og i tilfælde af en bedriftssammenlægning eller -opdeling og i tilfælde af en kontraktklausul vedrørende retten til at modtage betalingsrettigheder i det første år, hvor der tildeles betalingsrettigheder. De tillagte beføjelser bør endvidere omfatte regler om beregning af værdien og antallet af eller om ændringen af værdien af betalingsrettigheder i forbindelse med tildeling af betalingsrettigheder, herunder regler om muligheden for at fastsætte en foreløbig værdi, et foreløbigt antal eller en foreløbig forhøjelse af betalingsrettigheder, der tildeles på grundlag af landbrugers ansøgning, regler om betingelser for at fastsætte betalingsrettighedernes foreløbige og endelige værdi og antal og bestemmelser om tilfælde, hvor en salgsaftale eller forpagtningskontrakt kan have indflydelse på tildelingen af betalingsrettigheder. De tillagte beføjelser bør endvidere omfatte fastsættelse og beregning af værdien og antallet af de betalingsrettigheder, der modtages fra den nationale reserve eller regionale reserver. Hertil kommer, at de tillagte beføjelser endvidere bør omfatte regler om ændring af betalingsrettighedernes enhedsværdi i tilfælde af dele af betalingsrettigheder og overførslen af betalingsrettigheder uden jord; kriterier for tildeling af betalingsrettigheder til landbrugere, der ikke modtog direkte betalinger i 2013 eller fra den nationale eller regionale reserve; kriterier for anvendelse af begrænsninger for antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles; og kriterier for fastsættelse af nedsættelseskoefficienten for konversion af visse permanente græsarealer til støtteberettigede hektar.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (ELFUL) (Se side 487 i denne EUT).

- (30) For at sikre korrekt forvaltning af betalingsrettigheder bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til regler om indholdet af anmeldelsen og kravene til aktivering af betalingsrettigheder.
- (31) For at beskytte folkesundheden bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af regler om, at bevillingen af betalinger gøres betinget af, at der anvendes certificerede frø af bestemte hampesorter, og at der indføres en procedure for fastlæggelse af hampesorter og verifikation af deres indhold af tetrahydrocannabinol.
- (32) I betragtning af de betydelige administrative, tekniske og logistiske vanskeligheder, som overgangen til grundbetalingsordningen udgør for de medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009, bør de have mulighed for at anvende den generelle arealbetalingsordning med henblik på bevilling af grundbetaling for en yderligere overgangsperiode inden udgangen af 2020. Hvis en medlemsstat senest i 2018 beslutter at indføre grundbetalingsordningen, kan den vælge at differentiere betalingerne under den generelle arealbetalingsordning afhængigt af niveauet for visse betalinger, der ydes i 2014 under ordningerne for særlig støtte og særskilte betalinger i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009, eller for Cyperns vedkommende under rammebeløbet pr. sektor for midlertidig national støtte.
- (33) For at beskytte støttemodtagernes rettigheder og for at afklare særlige situationer, der kan opstå ved anvendelsen af den generelle arealbetalingsordning, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af regler om landbrugernes støtteberettigelse og adgang til den generelle arealbetalingsordning.
- (34) I medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, og som havde mulighed for at yde midlertidig national støtte, spillede denne støtte en vigtig rolle ved at understøtte landbrugernes indkomst inden for specifikke sektorer. Af denne årsag og for at undgå et pludseligt og voldsomt fald i støtten fra 2015 i de sektorer, der modtager midlertidig national støtte indtil 2014, er det hensigtsmæssigt i disse medlemsstater at give mulighed for at yde denne støtte som et supplement til den generelle arealbetalingsordning. For at sikre videreførelse af støtten ved hjælp af den midlertidige nationale støtte, der er ydet indtil videre, er det hensigtsmæssigt at begrænse betingelserne til dem, der gjaldt i 2013 for denne støtte, eller for Bulgariens og Rumæniens vedkommende til supplerende nationale direkte betalinger godkendt af Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaterne. Det er også hensigtsmæssigt at begrænse de maksimale støttebeløb pr. sektor i sammenligning med niveauerne herfor i 2013 for at sikre et stabilt fald i støtteniveauerne og sikre deres forenelighed med konvergensmekanismen.
- (35) Der bør fastsættes særlige regler for den første tildeling og for beregningen af betalingsrettigheders værdi, når medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning i henhold til denne forordning, indfører grundbetalingsordningen. For at sikre en gnidningsløs overgang mellem disse ordninger bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til yderligere regler om indførelse af grundbetalingsordningen i medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning.
- (36) For at tage højde for behovet for, at enhedsstøtten til landbrugere med mindre bedrifter er tilstrækkelig til at sikre en effektiv indkomststøtte, bør medlemsstaterne have mulighed for at omfordele direkte støtte mellem landbrugere ved at tildele dem en ekstra betaling for de første hektar.
- (37) Et af målene for den nye fælles landbrugspolitik er at forbedre de miljømæssige resultater gennem en obligatorisk, forgrønningskomponent af de direkte betalinger, som vil støtte landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, og finde anvendelse i hele EU. Med henblik herpå bør medlemsstaterne anvende en del af deres nationale lofter over direkte betalinger til at bevilge en årlig betaling i tillæg til grundbetalingen, der kan tage højde for intern konvergens i medlemsstaten eller regionen, til obligatoriske driftsmetoder, som landbrugere skal benytte, og som først og fremmest har fokus på klima- og miljøpolitiske mål. Disse metoder bør være enkle, generelle, årlige aktioner, der ikke er underlagt kontrakter, og som går ud over krydsoverensstemmelse og er forbundet med landbruget, som f.eks. afgrødediversificering, bevarelsen af permanente græsarealer, herunder traditionelle frugtplantager, hvor der dyrkes spredte frugttræer på græsarealer, og etablering af miljømæssige fokussområder. For i højere omfang at nå foranstaltningens mål og skabe mulighed for en effektiv administration og kontrol med forgrønnelse, bør sådanne driftsmetoder finde anvendelse på hele bedriftens støtteberettigede areal. Disse metoders obligatoriske beskaffenhed bør også omfatte landbrugere, hvis bedrifter helt eller delvis er beliggende i "Natura 2000"-områder, der er omfattet af Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ⁽²⁾ eller i områder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽³⁾, så længe disse driftsmetoder er forenelige med disse direktivers mål.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

- (38) I betragtning af de anerkendte miljømæssige fordele ved økologiske landbrugssystemer bør landbrugere for de enheder af deres bedrift, for hvilke de opfylder betingelserne i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007⁽¹⁾, kunne få gavn af forgrønnelseskomponenten uden, at det er nødvendigt at opfylde yderligere forpligtelser
- (39) Manglende overholdelse af den grønne komponent bør medføre sanktioner, jf. forordning (EU) nr. 1306/2013.
- (40) For at tage højde for mangfoldigheden i landbrugssystemerne og de forskellige miljømæssige situationer i Unionen er det berettiget foruden de tre metoder til forgrønning, der er fastsat i denne forordning, at anerkende metoder, der er omfattet af landbrugs-, miljø- og klimaforanstaltninger eller certificeringsordninger, der svarer til forgrønning, og som medfører tilsvarende eller større fordele for klimaet og miljøet. Af hensyn til den retlige klarhed bør disse metoder fastlægges i et bilag til denne forordning. Medlemsstaterne bør beslutte, hvorvidt de vil give landbrugere mulighed for at anvende tilsvarende metoder og de metoder til forgrønning, der er fastsat i denne forordning, for at forpligte landbrugeren til at følge de metoder, der er bedst egnet til at opfylde foranstaltningens mål, og de bør give Kommissionen meddelelse om deres respektive beslutninger. Af hensyn til retssikkerheden bør Kommissionen vurdere, hvorvidt de metoder, der er omfattet af de meddelte tilsvarende foranstaltninger, er dækket af bilaget. Hvis Kommissionen ikke anser det for at være tilfældet, bør den meddele medlemsstaterne dette ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, vedtaget uden at forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse. For at give mulighed for at forenkle gennemførelsen af tilsvarende foranstaltninger og af hensyn til kontrollerbarheden bør der fastlægges regler med hensyn til det område, som de tilsvarende foranstaltninger dækker, idet der tages hensyn til de særlige karakteristika ved landbrugs-, miljø- og klimaforanstaltninger og certificeringsordninger. For at sikre, at tilsvarende metoder anvendes korrekt, og at dobbeltfinansiering undgås, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med henblik på at tilføje metoder til listen over tilsvarende metoder, fastlægge krav til nationale eller regionale certificeringsordninger og om nødvendigt fastlægge detaljerede regler for beregningen af relaterede beløb.
- (41) Forpligtelserne i vedrørende afgrødediversificering bør anvendes på en måde, der tager hensyn til vanskeligheden for mindre landbrug ved at diversificere, samtidig med at der gøres fremskridt henimod øget miljømæssige fordele og især forbedring af jordkvaliteten. Der bør fastsættes undtagelser for landbrug, der allerede opfylder målene for afgrødediversificering som følge af i betydeligt omfang at være dækket af græsarealer eller brakjord, specialiserede landbrug, der veksler afgrøder på deres parceller hvert år, eller for landbrug, der på grund af deres geografiske beliggenhed vil opleve store vanskeligheder ved at introducere en tredje afgrøde. For at sikre, at de forpligtelser, der er fastlagt i foranstaltningen til afgrødediversificering anvendes på en forholdsmæssig og ikke-diskriminerende måde og fører til øget miljøbeskyttelse, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til anerkendelse af yderligere slægter og arter og fastlæggelse af regler vedrørende anvendelsen af en nøjagtig beregning af andele for forskellige afgrøder.
- (42) Af hensyn til de miljømæssige fordele ved permanente græsarealer og især kulstofbinding bør der være mulighed for bevarelse af permanente græsarealer. Denne beskyttelse bør bestå af et forbud mod pløjning og omlægning på de mest miljømæssigt sårbare arealer i de "Natura 2000"-områder, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF og en mere generel beskyttelsesordning baseret på en andel af det areal, der er udlagt som permanente græsarealer i forhold til omlægninger til agerjord. Medlemsstater bør have beføjelse til at foretage yderligere afgrænsning af miljømæssigt sårbare arealer, der ikke er omfattet af nævnte direktiver. Derudover bør de kunne vælge, på hvilket territorialt niveau denne andel bør finde anvendelse. For at sikre en effektiv beskyttelse af permanente græsarealer bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med henblik på at definere rammen for medlemsstaternes udpegelse af permanente græsarealer, der ikke er omfattet af direktiv 92/43/EØF eller 2009/147/EF.
- (43) For at sikre, at andelen af det areal, der er udlagt som permanente græsarealer i forhold til det samlede landbrugsareal, fastlægges korrekt og bevares bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til udarbejdelse af detaljerede metoder til fastlæggelse af denne andel, detaljerede regler om bevarelse af permanente græsarealer og den relevante tidsramme for de enkelte landbrugeres forpligtelse til at genetablere arealer.
- (44) Der bør etableres miljømæssige fokusområder, navnlig for at beskytte og forbedre især biodiversiteten på landbrug. Det miljømæssige fokusområde bør derfor bestå af arealer, der har direkte indvirkning på biodiversitet, f.eks. braklagte arealer, landskabstræk, terrasser, bræmmer, skovklædte arealer og skovlandbrugsarealer, eller som har indirekte indvirkning på biodiversitet gennem en nedsat anvendelse af rå- og hjælpepestoffer på landbruget, såsom områder dækket af mellemafgrøder eller plantedække om vinteren. De forpligtelser, der er fastsat med hensyn til foranstaltningen vedrørende det miljømæssige fokusområde, bør anvendes på en måde, hvor det undgås at pålægge mindre landbrug uforholdsmæssigt store

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

byrder, i forhold til den øgede miljøbeskyttelse. Der bør fastsættes undtagelser for landbrug, der allerede opfylder målene for miljømæssige fokusområder ved i betydeligt omfang at være dækket af græsarealer eller brakjord. Der bør også fastsættes undtagelser i medlemsstater, der i overvejende grad er skovklædte, for landbrugere, der udøver en landbrugsaktivitet i områder med naturbetingede begrænsninger i visse fortrinsvis skovklædte arealer, hvor der er en betydelig risiko for nedlæggelse af landbrug. Medlemsstaterne og bedrifterne bør desuden gives mulighed for på regionalt eller kollektivt plan at gennemføre denne forpligtelse for at erhverve sig tilstødende miljømæssige fokusområder, der er til større gavn for miljøet. Af forenklingmæssige hensyn bør medlemsstaterne have mulighed for at standardisere opmålingen af miljømæssige fokusområder.

- (45) For at sikre en effektiv og sammenhængende etablering af de miljømæssige fokusområder og under hensyntagen til medlemsstaterne særlige karakteristika, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastlæggelse af yderligere kriterier for, hvornår arealer kan opnå status som miljømæssige fokusområder; anerkendelse af andre typer miljømæssige fokusområder; etablering af omregnings- og vægtningsfaktorer for visse typer af miljømæssige fokusområder; fastlæggelse af regler for medlemsstaternes overholdelse af en del af det miljømæssige fokusområde på regionalt plan; fastlæggelse af regler for den kollektive gennemførelse af bedrifters forpligtelse til at sikre, at miljømæssige fokusområder ligger i nærheden af hinanden; fastlæggelse af rammen for de kriterier, som medlemsstaterne skal fastsætte for at definere en sådan nær beliggenhed; samt fastlæggelse af metoderne til at definere andelen af skovområder i forhold til landbrugsarealer. Når Kommissionen tilføjer andre typer miljømæssige fokusområder bør den sikre, at den har til formål at forbedre bedriftens samlede miljømæssige resultater, navnlig med hensyn til biodiversitet, forbedring af jord- og vandkvalitet, bevarelsen af landskabet og opfyldelse af målene om modvirkning af og tilpasning til klimaændringer.
- (46) Med henblik på at fremme bæredygtig udvikling af landbruget i områder med særlige naturbetingede begrænsninger bør medlemsstaterne kunne benytte en del af deres nationale lofter over direkte betalinger til at bevilge en årlig områdeafhængig betaling i tillæg til grundbetalingen til alle, der driver landbrug i disse områder eller i nogle af disse områder, hvis medlemsstaten beslutter det. En sådan betaling erstatter ikke støtte ydet under programmerne for udvikling af landdistrikter og ydes ikke til landbrugere i områder, der er udpeget i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005, men som ikke er udpeget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013.
- (47) Unge landbrugeres iværksættelse og udvikling af nye økonomiske aktiviteter i landbrugssektoren er finansielt udfordrende og udgør et element, der bør tages i betragtning i forbindelse med fordelingen og målretningen af

direkte betalinger. Denne udvikling er af afgørende betydning for konkurrenceevnen i EU's landbrugssektor, og der bør derfor oprettes en indkomststøtte til unge landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet, med henblik på at lette de unge landbrugeres etablering og den strukturelle tilpasning af deres bedrifter efter den første etablering. Med henblik herpå bør medlemsstaterne anvende en del af deres nationale lofter for direkte betalinger til at bevilge unge landbrugere en årlig betaling i tillæg til grundbetalingen. Medlemsstaterne bør kunne vedtage en beregningsmetode for den pågældende betaling, og hvis den pågældende metode indebærer en forpligtelse til at fastsætte en begrænsning for betalinger pr. landbruger, skal en sådan begrænsning fastsættes under overholdelse af EU-rettens generelle principper. Da den kun bør omfatte den indledende periode og ikke bør blive driftsstøtte, bør den pågældende betaling kun udbetales i en periode på højst fem år. Den bør være til rådighed for unge landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet, og som ikke er ældre end 40 år gamle, i det år, hvor de indgiver den første ansøgning om deltagelse i grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning.

- (48) For at beskytte modtagernes rettigheder og for at undgå forskelsbehandling mellem dem bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastlæggelse af betingelserne for en juridisk persons berettigelse til at modtage betaling til unge landbrugere.
- (49) Medlemsstaterne bør have mulighed for at benytte en del af deres nationale lofter over direkte betalinger til koblet støtte i bestemte sektorer eller regioner i klart definerede tilfælde. De midler, der kan anvendes til koblet støtte, bør begrænses til et passende niveau, samtidig med at en sådan støtte tillades i medlemsstater i de af deres sektorer eller regioner, der står over for særlige situationer, hvor bestemte driftsformer eller landbrugssektorer er særlig vigtige af økonomiske, miljømæssige og/eller sociale årsager. Medlemsstaterne bør kunne anvende op til 8 % af deres nationale lofter til denne støtte eller 13 %, hvis deres niveau af koblet støtte overstiger 5 % i mindst ét af årene i perioden 2010-2014 eller hvis de anvender den generelle arealbetalingsordning indtil den 31. december 2014. For at bevare planteavlssktorens proteinbaserede autonomi bør medlemsstater, der beslutter at bruge mindst 2 % af deres nationale lofter til at støtte produktionen af proteinafgrøder, desuden have mulighed for at forhøje disse procentsatser med op til to procentpoint. I behørigt begrundede tilfælde, hvor visse følsomme behov i en sektor eller en region er påvist, og efter godkendelse fra Kommissionen bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende mere end 13 % af deres nationale loft. Som et alternativ til disse procentsatser kan medlemsstaterne vælge at bruge op til 3 mio. EUR om året på finansiering af den koblede støtte. Koblet støtte bør kun bevilges, i det omfang det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau i de pågældende sektorer eller regioner. Denne støtte bør også være tilgængelig for landbrugere, der den 31. december 2013 råder over særlige betalingsrettigheder tildelt i henhold til forordning

(EF) nr. 1782/2003 og forordning (EF) nr. 73/2009, og som ikke råder over støtteberettigede arealer, der kan aktivere betalingsrettigheder. Med hensyn til godkendelse af frivillig koblet støtte, der overstiger 13 % af det årlige nationale loft pr. medlemsstat, bør Kommissionen endvidere have beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011.

- (50) For at sikre effektiv og målrettet anvendelse af EU-midlerne og for at undgå dobbelt finansiering under andre lignende støtteinstrumenter bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til at fastsætte betingelserne for at yde frivillig koblet støtte samt regler for denne støttes overensstemmelse med andre EU-foranstaltninger og om kumulering af støtte.
- (51) For at undgå risikoen for produktionsforstyrrelser i de bomuldsproducerende regioner er en del af støtten til bomuldssektoren i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 fortsat knyttet til dyrkningen af bomuld gennem en afgrødespecifik betaling pr. støtteberettiget hektar på grundlag af alle faktorer, som påvirker dette valg. Dette bør fastholdes i overensstemmelse med målene i protokol nr. 4 om bomuld, der er knyttet som bilag til tiltrædelsesakten af 1979.
- (52) For at sikre en effektiv anvendelse og forvaltning af den afgrødespecifikke betaling for bomuld bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til at fastsætte regler og betingelser for godkendelse af arealer og sorter med henblik på den afgrødespecifikke betaling for bomuld; regler for betingelserne for ydelse af denne betaling, for støtteberettigelse og for dyrkningspraksis; kriterier for godkendelse af brancheorganisationer; forpligtelser for producenterne; og regler, der gælder, hvis en godkendt brancheorganisation ikke opfylder disse kriterier.
- (53) Kapitel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 637/2008⁽¹⁾ krævede, at hver bomuldsproducerende medlemsstat hvert fjerde år og første gang senest den 1. januar 2009 forelægger Kommissionen et udkast til et fireårigt omstrukturingsprogram eller forelægger senest den 31. december 2009 Kommissionen et enkelt udkast til et ændret otteårigt omstrukturingsprogram. Erfaringen viser, at bomuldssektoren bedre kunne omstruktureres gennem andre foranstaltninger, herunder foranstaltninger under programmerne for udvikling af landdistrikterne, som finansieres under forordning (EU) nr. 1305/2013. Sådanne foranstaltninger vil også forbedre mulighederne for koordinering med foranstaltninger inden for andre sektorer. Erhvervede rettigheder og berettigede forventninger hos bedrifter, der allerede deltager i omstrukturingsprogrammer, bør dog respekteres. Alle igangværende programmer på fire eller otte år bør derfor fortsætte deres forløb uden mulighed for forlængelse. Midler, der er til rådighed fra de fireårige programmer, kunne derefter integreres i de tilgængelige EU-midler til udvikling af landdistrikterne fra og med 2014. Som følge af programmeringsperioden kan midler, der er tilgængelige efter udløbet af de otteårige programmer, ikke anvendes i programmer til udvikling af landdistrikterne i 2018 og kan derfor med fordel overføres til støtteordninger under denne forordning, jf. forordning (EF) nr. 637/2008. Forordning (EF) nr. 637/2008 vil derfor være forældet fra den 1. januar 2014 eller den 1. januar 2018 for så vidt angår medlemsstater med henholdsvis fire- eller otteårige programmer og bør derfor ophæves.
- (54) Medlemsstaterne bør have mulighed for at oprette en enkel og særlig ordning for mindre landbrugere med det formål at mindske de administrative omkostninger til forvaltning af og kontrol med direkte støtte. Til dette formål bør medlemsstaterne have mulighed for at indføre enten en fast betaling, som erstatter alle direkte betalinger, eller en betaling baseret på det beløb, som landbrugerne skal modtage hvert år. Der bør indføres regler, der sikrer en forenkling af procedurerne ved bl.a. at lempe forpligtelserne for små landbrugere, som f.eks. i forbindelse med ansøgning om støtte, landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, krydsoverensstemmelse og kontrol i henhold til forordning (EU) nr. 1306/2013, uden at det forringer muligheden for at opfylde reformens overordnede mål, idet EU-lovgivningen omhandlet i bilag II til forordning (EU) nr. 1306/2013 finder anvendelse på mindre landbrugere. Formålet med ordningen er at støtte mindre bedrifters eksisterende landbrugsstruktur i EU uden at bremse udviklingen af mere konkurrencedygtige strukturer. Adgang til ordningen bør derfor i princippet begrænses til eksisterende bedrifter. Landbrugeres deltagelse i ordningen bør være frivillig. For at øge ordningens indvirkning yderligere med hensyn til forenkling, bør medlemsstaterne dog have mulighed for automatisk at inkludere visse landbrugere i ordningen, forudsat, at de har mulighed for at vælge ikke at deltage.
- (55) For at garantere retssikkerheden bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af betingelser for deltagelse i ordningen for mindre landbrugere, hvis den deltagende landbrugers situation ændrer sig.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 af 23. juni 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og om fastlæggelse af nationale omstrukturingsprogrammer for bomuldssektoren (EUT L 178 af 5.7.2008, s. 1).

- (56) Af forenklingshensyn og for at tage højde for de særlige forhold, der gør sig gældende i regionerne i den yderste periferi, bør direkte betalinger i disse regioner forvaltes inden for rammerne af de støtteprogrammer, som er indført ved forordning (EF) nr. 228/2013. Denne forordnings bestemmelser vedrørende grundbetalingen og dertil knyttede betalinger, koblet støtte og ordningen for mindre landbrugere bør derfor ikke gælde for disse regioner.
- (57) Medlemsstaterne skal indgive meddelelser med henblik på at gennemføre denne forordning samt overvåge, analysere og forvalte direkte betalinger. For at sikre korrekt anvendelse af reglerne i denne forordning og for at gøre sådanne meddelelser hurtige, effektive, nøjagtige, omkostningseffektive og forenelige med beskyttelse af personoplysninger, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af de nødvendige foranstaltninger vedrørende medlemsstaternes meddelelser til Kommissionen eller med henblik på kontrol, overvågning, evaluering og revision af direkte betalinger og med henblik på at overholde kravene i internationale aftaler, herunder notifikationskrav i henhold til disse aftaler, og med hensyn til yderligere regler om karakteren og typen af de oplysninger, der skal meddeles, de kategorier af data, der skal behandles, og de maksimale opbevaringsperioder, adgang til oplysninger eller informationssystemer samt betingelser for offentliggørelse af oplysningerne.
- (58) Personoplysninger, der indsamles med henblik på anvendelse af direkte betalinger, bør behandles på en måde, der er kompatibel med disse formål. De bør også anonymiseres, aggregeres, når de behandles med henblik på overvågning og evaluering, og beskyttes i overensstemmelse med EU-lovgivningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandlingen af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, især Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾. De registrerede bør informeres om en sådan behandling og om deres databeskyttelsesrettigheder.
- (59) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt og afgav udtalelse den 14. december 2011⁽³⁾.
- (60) For at sikre en gnidningsløs overgang fra den ordning, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 73/2009, til bestemmelserne i denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til at fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte landbrugernes erhvervede rettigheder og berettigede forventninger.
- (61) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning og for at undgå konkurrenceforvridning mellem eller forskelsbehandling af landbrugerne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til: at fastsætte det beløb, der skal indgå i den særlige nationale minerydningsreserve i Kroatien; at vedtage regler om ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder; at vedtage regler om ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder; at vedtage foranstaltninger vedrørende tilbageførsel af ikke-aktiverede betalingsrettigheder til den nationale reserve; at vedtage de nærmere regler om meddelelse af overførsel af betalingsrettigheder til de nationale myndigheder og om tidsfristerne for sådanne meddelelser; at fastsætte det årlige nationale loft for den generelle arealbetalingsordning; at vedtage regler om ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder, der indgives i året for tildeling af betalingsrettigheder, hvor medlemsstaterne skifter over til grundbetalingsordningen; at fastsætte de årlige lofter for omfordelingsbetalingen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (62) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning og for at undgå konkurrenceforvridning mellem eller forskelsbehandling af landbrugerne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til: at vedtage regler om proceduren for medlemsstaternes meddelelser og Kommissionens vurderinger med hensyn til tilsvarende metoder, herunder om en tidsplan for deres forelæggelse; at vedtage visse grænser, inden for hvilke forpligtelsen til at bevare permanente græsarealer betragtes som opfyldt; at fastsætte det årlige loft for betalingen for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet; at fastsætte det årlige loft for betaling for områder med naturbetingede begrænsninger; at fastsætte det årlige loft for betalinger til unge landmænd. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (63) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning og for at undgå konkurrenceforvridning mellem eller forskelsbehandling af landbrugerne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til: at fastsætte årlige lofter for frivillig koblet støtte; at fastlægge proceduren for vurdering og godkendelse af beslutninger inden for rammerne af frivillig koblet støtte; at fastlægge proceduren for godkendelse af og meddelelser til producenterne om godkendelse af arealer og sorter i forbindelse med den afgrødespecifikke betaling for bomuld; at fastlægge bestemmelser om beregning af nedsættelsen af den afgrødespecifikke betaling for bomuld; at vedtage regler for almindelige anmeldelseskrav og metoder og vedtage nødvendige og

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s.1).

(3) EUT C 35 af 9.2.2012, s. 1.

velbegrandede foranstaltninger til at løse specifikke problemer i en nødsituation. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

- (64) Med henblik på at løse hastende problemer, der opstår i en eller flere medlemsstater og samtidig sikre kontinuiteten i det direkte betalingssystem bør Kommissionen vedtage umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter, når ekstraordinære omstændigheder i behørigt begrundede tilfælde, berører tildelingen af støtte og forringer muligheden for en effektiv gennemførelse af betalingerne under de støtteordninger, der er omhandlet i denne forordning, berettiger dette.
- (65) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men kan i stedet, på grund af forbindelserne mellem denne forordning og de øvrige instrumenter i den fælles landbrugspolitik, forskellene mellem de forskellige landdistrikter og de begrænsede finansielle ressourcer i medlemsstaterne i et udvidet EU, bedre nås på EU-plan via den flerårige garanti for EU-finansiering og gennem fokus på klart prioriterede opgaver; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU"). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (66) Eftersom forordning (EF) nr. 73/2009 fortsat skal gælde i 2014, bør denne forordning generelt finde anvendelse fra den 1. januar 2015. Dog bør denne forordnings bestemmelser om fleksibilitet mellem søjlerne give mulighed for medlemsstaterne for at træffe afgørelser og meddele dem til Kommissionen senest den 31. december 2013. Endvidere kræver visse andre bestemmelser i denne forordning, at der tages handling i 2014. Disse bestemmelser bør derfor anvendes fra denne forordnings ikrafttræden.
- (67) På grund af den hastende karakter af forberedelsen af de forudsete foranstaltningers uhindrede gennemførelse bør denne forordning træde i kraft på dagen for sin offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes:

- a) fælles regler for betalinger bevilget direkte til landbrugerne i henhold til en af de støtteordninger, der er anført i bilag I ("direkte betalinger")

b) særlige regler om:

- i) en grundbetaling til landbrugere ("grundbetalingsordningen") og en forenklet overgangsordning ("den generelle arealbetalingsordning")
- ii) en frivillig national overgangsstøtte til landbrugere ("national overgangsstøtte")
- iii) en frivillig omfordelingsbetaling
- iv) en betaling til landbrugere, der benytter landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet
- v) en frivillig betaling til landbrugere i områder med naturbetingede begrænsninger ("betaling til områder med naturbetingede begrænsninger")
- vi) en betaling til unge landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet ("betaling til unge landbrugere")
- vii) en frivillig ordning for koblet støtte ("koblet støtte")
- viii) en afgrødespecifik betaling for bomuld ("afgrødespecifik betaling for bomuld")
- ix) en frivillig forenklet ordning for små landmænd ("ordningen for små landmænd")
- x) en ramme inden for hvilken Bulgarien, Kroatien og Rumænien kan supplere de direkte betalinger.

Artikel 2

Ændring af bilag I

Af hensyn til retssikkerheden tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om ændring af listen over støtteordninger i bilag I, i det omfang det er nødvendigt for at tage hensyn til nye retsakter om støtteordninger, der måtte blive vedtaget efter vedtagelsen af denne forordning.

Artikel 3

Anvendelse i regionerne i den yderste periferi og på de mindre øer i Det Ægæiske Hav

Artikel 11 finder ikke anvendelse på Unionens regioner som defineret i artikel 349 i TEUF ("regionerne i den yderste periferi") og på direkte betalinger bevilget til de mindre øer i Det Ægæiske Hav i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 229/2013.

Afsnit III, IV og V i denne forordning finder ikke anvendelse på regionerne i den yderste periferi.

Artikel 4

Definitioner og tilhørende bestemmelser

1. I denne forordning forstås ved:

- a) "landbruger": en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, uanset hvilken retlig status en sådan sammenslutning og dens medlemmer gives i henhold til national ret, hvis bedrift befinder sig inden for traktaternes territoriale anvendelsesområde som defineret i artikel 52 i TEU sammenholdt med artikel 349 og 355 i TEUF, og som udøver en landbrugsaktivitet
- b) "bedrift": alle de produktionsenheder, der drives landbrugs-mæssigt af en landbrugeren, og som befinder sig på samme medlemsstats område
- c) "landbrugsaktivitet":
- i) produktion, avl eller dyrkning af landbrugsprodukter, herunder høst, malkning, opdræt af husdyr og hold af husdyr til landbrugsformål
 - ii) bevarelse af et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning uden forberedende foranstaltninger ud over brug af de sædvanlige landbrugsmetoder og -maskiner, ud fra kriterier, der skal fastlægges af medlemsstaterne på grundlag af en ramme, som Kommissionen fastsætter, eller
 - iii) minimumsaktiviteter, der defineres af medlemsstaterne, på landbrugsarealer, der naturligt holdes i en stand, der er egnet til græsning eller dyrkning
- d) "landbrugsprodukter": de produkter, med undtagelse af fiskevarer, som er opført på listen i bilag I til traktaterne, samt bomuld
- e) "landbrugsareal": areal, der er udlagt som agerjord, permanent græsareal og permanent græsningsareal eller areal med permanente afgrøder
- f) "agerjord": arealer, der dyrkes med henblik på produktion af afgrøder, eller arealer, der er til rådighed for produktion af afgrøder, men som ligger brak, herunder arealer, der er omfattet af artikel 22, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1257/1999, artikel 39 i forordning (EF) nr. 1698/2005 og artikel 28 i forordning (EU) nr. 1305/2013 uanset om arealerne er arealer i væksthuse eller under fast eller mobil overdække;
- g) "permanente afgrøder": afgrøder uden for omdriften, bortset fra permanente græsarealer og permanente græsningsarealer, som dyrkes på arealerne i fem år eller mere og giver udbytte i flere år, herunder planteskoler og lavskov med kort omdriftstid
- h) "permanente græsarealer og permanente græsningsarealer"(der tilsammen benævnes "permanente græsarealer"): arealer, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige (selvsåede) eller dyrkede (tilsåede) arealer, og som er holdt uden for bedriftens omdrift i fem år eller mere; det kan omfatte andre arter, f.eks. buske og/eller træer, der kan afgræsses, forudsat at der fortsat er mest græs og andet grøntfoder samt, såfremt det besluttet af medlemsstaterne, arealer, der kan afgræsses, og som indgår i en etableret lokal praksis, hvor græs og andet grøntfoder ikke traditionelt er fremherskende i græsningsområder
- i) "græs og andet grøntfoder": alle urteagtige planter, der traditionelt forekommer på naturlige græsarealer eller normalt inkluderes i blandinger af frø til græsningsarealer eller enge i medlemsstaten, uanset om de anvendes til græssende dyr eller ej
- j) "planteskoler": følgende arealer med unge træagtige planter på friland, der er beregnet til udplantning:
- vinplanteskoler og vinplanteskoler for podestammer
 - planteskoler for frugter og bær
 - planteskoler for prydblommer
 - kommercielle skovplanteskoler undtagen planteskoler, der drives i skov til dækning af bedriftens eget forbrug
 - planteskoler for træer og buske til tilplantning af haver, parker, vejkanter og skrånninger (f.eks. planter til levende hegn, rosenbuske og andre prydbuske, prydnåletræer) samt podestammer og unge planter heraf
- k) "lavskov med kort omdriftstid": arealer udlagt med træarter henhørende under KN-kode 0602 90 41, der skal defineres af medlemsstaterne, og som består af træagtige flerårige afgrøder, hvis rodnet eller stubbe forbliver i jorden efter høst, og hvorfra der vokser nye skud det følgende år, og hvis maksimale omdriftstid medlemsstaterne fastsætter
- l) "salg": salg eller anden endelig overdragelse af ejendomsret til jord eller betalingsrettigheder; denne definition omfatter ikke salg af jord, hvor overdragelsen sker til offentlige myndigheder eller til brug i offentlighedens interesse, hvis jorden overdrages til andre formål end landbrug
- m) "forpagtning": en lejeaftale eller tilsvarende midlertidige overdragelse

n) "overdragelse": forpagtning eller salg eller arv eller arvefor-skud af land eller betalingsrettigheder eller en hvilken som helst anden endelig overdragelse heraf; den omfatter ikke tilbageførsel af betalingsrettigheder efter en forpagtning.

2. Medlemsstaterne:

- a) fastsætter kriterier, som landbrugerne skal opfylde for at overholde forpligtelsen til at bevare et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning, jf. stk. 1, litra c, nr. ii)
- b) fastlægger, når det er relevant i en medlemsstat, den minimumsaktivitet, der skal udføres på landbrugsarealer, der naturligt holdes i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, jf. stk. 1, litra c), nr. iii)
- c) fastlægger de træarter, der kvalificerer sig til lavskov med kort omdriftstid, og fastsætter den maksimale omdriftstid med hensyn til disse træarter, jf. stk. 1, litra k).

Medlemsstaterne kan beslutte, at jord, der kan afgræsses, og som udgør en del af etableret lokal praksis, hvor græs og andet grøntfoder ikke traditionelt er fremherskende i græsnings-områder, skal betragtes som permanente græsarealer, jf. stk. 1, litra h).

3. Af hensyn til retssikkerheden tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om fastlæggelse af:

- a) rammerne, inden for hvilke medlemsstaterne skal fastlægge de kriterier, som landbrugerne skal opfylde for at opfylde forpligtelsen til at bevare et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning, jf. stk. 1, litra c), nr. ii)
- b) rammerne, inden for hvilke medlemsstaterne skal definere den minimumsaktivitet, der skal foretages på landbrugsarealer, der naturligt holdes i en stand egnet til græsning eller dyrkning, jf. stk. 1, litra c), nr. iii)
- c) kriterierne for, hvilken type græs eller andet grøntfoder, der overvejende skal findes på permanente græsarealer, samt kriterierne for fastsættelse af den etablerede lokale praksis, jf. stk. 1, litra h).

AFSNIT II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM DIREKTE BETALINGER

KAPITEL 1

Fælles regler for direkte betalinger

Artikel 5

Almindelige bestemmelser for den fælles landbrugspolitik

Forordning (EU) nr. 1306/2013 og de bestemmelser, der vedtages i henhold dertil, finder anvendelse på de ordninger, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 6

Nationale lofter

1. For hver medlemsstat og for hvert år fastlægges det nationale loft, der omfatter summen af alle tildelte betalingsrettigheder, den nationale reserve eller de regionale reserver og de lofter, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 42, 47, 49, 51 og 53 som angivet i bilag II.

Hvis en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 22, stk. 2, kan det nationale loft, der er fastsat i bilag II for den pågældende medlemsstat for det pågældende år overskrides med det beløb, der er beregnet i overensstemmelse med nævnte stykke.

2. Uanset stk. 1, skal det nationale loft, der omfatter de lofter, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 36, 42, 47, 49, 51 og 53, være angivet i bilag II for hver medlemsstat, som anvender den generelle arealbetalingsordning, og for hvert år.

3. For at tage hensyn til udviklingen i den samlede maksimale størrelse af de direkte betalinger, der kan bevilges, herunder som følge af de beslutninger, som medlemsstaterne skal træffe i henhold til artikel 14 og som følge af anvendelsen af artikel 20, stk. 2, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om tilpasning af de nationale lofter, der er fastsat i bilag II.

Artikel 7

Nettolofter

1. Med forbehold af artikel 8 må de samlede direkte betalinger, der kan bevilges i en medlemsstat i henhold til afsnit III, IV og V i et kalenderår, efter anvendelse af artikel 11 ikke overstige det tilsvarende loft, der er fastsat i bilag III.

Når de samlede direkte betalinger, der bevilges i en medlemsstat, overstiger loftet, der er fastsat i bilag III, foretager den pågældende medlemsstat en lineær nedsættelse af beløbene for alle direkte betalinger med undtagelse af de direkte betalinger, der bevilges i henhold til forordning (EU) nr. 228/2013 og forordning (EU) nr. 229/2013.

2. For hver medlemsstat og for hvert kalenderår stilles det anslåede resultat af nedsættelsen af betalinger i artikel 11 (som afspejles i forskellen mellem det nationale loft, der er anført i bilag II, plus det beløb, der er til rådighed i henhold til artikel 58, og det nettoloft, der er fastsat i bilag III) til rådighed som EU-støtte til foranstaltninger inden for rammerne af udvikling af landdistrikterne, som ifølge forordning (EU) nr. 1305/2013 finansieres med midler fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

3. For at tage hensyn til udviklingen i de samlede maksimale beløb for direkte betalinger, der kan bevilges, herunder som følge af de beslutninger, som medlemsstaterne træffer i henhold til artikel 14, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om tilpasning af de lofter, der er fastsat i bilag III.

Artikel 8

Finansiel disciplin

1. Den tilpasnings­sats, der er fastsat i henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 1306/2013, finder kun anvendelse på direkte betalinger på over 2 000 EUR, som bevilges til landbrugere i det pågældende kalenderår.

2. Som følge af den gradvise indførelse af direkte betalinger, jf. artikel 16, finder denne artikels stk. 1 anvendelse på Bulgarien og Rumænien fra den 1. januar 2016.

Som følge af den gradvise indførelse af direkte betalinger, jf. artikel 17, finder denne artikels stk. 1 anvendelse på Kroatien fra den 1. januar 2022.

3. For at sikre korrekt anvendelse af tilpasningerne af de direkte betalinger med henblik på finansiell disciplin tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om fastsættelse af bestemmelser om grundlaget for beregning af nedsættelser, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugere i henhold til stk. 1.

4. I tilfælde af en juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende den tilpasnings­sats, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår medlemmer af disse juridiske personer eller sammenslutninger, hvis den nationale lovgivning tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

Artikel 9

Aktiv landbruger

1. Der ydes ikke direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer eller til sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer, hvis landbrugsarealer overvejende er arealer, der naturligt holdes i en stand, der gør dem egnede til græsning eller dyrkning, og som på disse arealer ikke udfører minimumsaktiviteterne defineret af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra b).

2. Der ydes ikke direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer eller til sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer, som driver lufthavne, jernbanevirksomhed, vandværker, ejendomsmæglerselskaber, permanente sports- og fritidsanlæg.

Hvor det er relevant, kan medlemsstater på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier beslutte at tilføje enhver anden lignende ikkelandbrugsmæssig virksomhed eller aktivitet

til listen i første af snit og kan efterfølgende beslutte at trække enhver af sådanne tilføjelser tilbage.

En person eller en sammenslutning af personer, der falder ind under første eller andet afsnits anvendelsesområde, betragtes dog som aktiv landbruger, hvis denne kan forelægge verificerbar dokumentation i det format, der påkræves af medlemsstaterne, der viser følgende:

- a) at det årlige beløb til direkte betalinger udgør mindst 5 % af de samlede indtægter indtjent fra alle ikkelandbrugsaktiviteter i det seneste regnskabsår, for hvilket der foreligger sådan dokumentation
- b) at dens landbrugsaktiviteter ikke er ubetydelige
- c) at dens vigtigste forretnings- eller selskabsformål er at udøve en landbrugsaktivitet.

3. Udover stk. 1 og 2 kan medlemsstater på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier beslutte, at der ikke må ydes direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer eller til sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer:

- a) hvis landbrugsvirksomhed kun udgør en ubetydelig del af deres samlede økonomiske virksomhed, og/eller
- b) hvis vigtigste forretnings- eller selskabsformål ikke er at drive landbrugsvirksomhed.

4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på landbrugere, der i det foregående år kun har modtaget direkte betalinger, der ikke overstiger et vist beløb. Medlemsstaterne træffer afgørelse om dette beløb på grundlag af objektive kriterier som f.eks. deres nationale eller regionale karakteristika, og det må højst udgøre 5 000 EUR.

5. For at beskytte landbrugernes rettigheder tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om:

- a) kriterier for fastlæggelse af, hvornår en landbrugers landbrugsareal skal anses for overvejende at være holdt naturligt i en stand egnet til græsning eller dyrkning
- b) kriterier for fastsættelse af forskellen mellem indtægter fra landbrugsaktiviteter og ikkelandbrugsaktiviteter
- c) kriterier for fastsættelse af størrelsen af de direkte betalinger, jf. stk. 2 og 4, især direkte betalinger i det første år for tildeling af betalingsrettigheder, hvis værdien af betalingsrettighederne endnu ikke er endeligt fastsat, samt direkte betalinger for nye landbrugere

d) kriterier, som landbrugerne skal opfylde med henblik på stk. 2 og stk. 3 for at bevise, at deres landbrugsaktiviteter ikke er ubetydelige, og at deres vigtigste forretnings- eller selskabsformål er at udøve en landbrugsaktivitet.

6. Senest den 1. august 2014 meddeler medlemsstaterne Kommissionen enhver beslutning, som omhandlet i stk. 2, 3 eller 4, og i tilfælde af ændringer hertil senest to uger efter den dato, hvor enhver beslutning om at ændre blev truffet.

Artikel 10

Minimumskrav for at modtage direkte betalinger

1. Medlemsstaterne beslutter i hvilke af følgende tilfælde, der ikke skal bevilges direkte betalinger til en landbruger:

a) de samlede direkte betalinger, der ansøges om, eller som bevilges, inden anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013 i et givet kalenderår er under 100 EUR

b) det støtteberettigede areal på den bedrift, hvortil der er ansøgt om eller bevilget direkte betalinger, inden anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013 [den horisontale forordning] er mindre end 1 hektar.

2. Medlemsstaterne kan for at tage hensyn til deres landbrugsøkonomis struktur justere tærsklerne i stk. 1, litra a) og b), inden for begrænsningerne i bilag IV.

3. Hvis en medlemsstat har besluttet at anvende en arealtærskel i henhold til stk. 1, litra b) anvender den ikke desto mindre stk. 1, litra a), på de landbrugere, der modtager dyrerelateret koblet støtte, jf. afsnit IV, og som har færre hektar end arealtærsklen.

4. De pågældende medlemsstater kan beslutte ikke at anvende stk. 1 på regionerne i den yderste periferi og på de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

5. For året 2015 beregnes det beløb, der ansøges om, eller som bevilges, jf. stk. 1, litra a), i Bulgarien og Rumænien på grundlag af det beløb, der er fastsat i bilag V, punkt A.

For perioden 2015-2021 beregnes det beløb, der ansøges om, eller som bevilges, jf. stk. 1, litra a), i Kroatien på grundlag af det beløb, der er fastsat i bilag VI, punkt A.

Artikel 11

Nedsættelse af betalinger

1. Medlemsstaterne nedsætter beløbet for de direkte betalinger, der bevilges landbrugere i henhold til afsnit III, kapitel 1,

for et givet kalenderår med mindst 5 % for den del af beløbet, der overstiger 150 000 EUR.

2. Inden de anvender stk. 1 kan medlemsstaterne trække lønninger med tilknytning til en landbrugsaktivitet, som landbrugeren reelt har betalt og opgivet i det foregående kalenderår, inkl. skatter og arbejdsmarkedsbidrag, fra beløbet for de direkte betalinger, der skal ydes til en landbruger i henhold til afsnit III, kapitel 1, i et givet kalenderår. Hvis der ikke foreligger nogen oplysninger om de lønninger, som landbrugeren reelt har betalt og opgivet i det foregående kalenderår, anvendes de nyeste foreliggende oplysninger.

3. Såfremt en medlemsstat beslutter at yde omfordelingsbetalinger til landbrugere i henhold til afsnit III, kapitel 2, og at bruge mere end 5 % af det årlige nationale loft i bilag II med henblik herpå, kan den beslutte ikke at anvende denne artikel.

Såfremt en medlemsstat beslutter at yde omfordelingsbetalinger til landbrugere i henhold til afsnit III, kapitel 2, og anvendelsen af maksimumsgrænserne i artikel 41, stk. 4, forhindrer den i at bruge mere end 5 % af det årlige nationale loft i bilag II med henblik herpå, kan denne medlemsstat beslutte ikke at anvende denne artikel.

4. Der gives ikke fordele i form af undgåelse af nedsættelser af betalingen til landbrugere, om hvem det er fastslået, at de efter den 18. oktober 2011 kunstigt har skabt betingelser for at undgå virkningerne af denne artikel.

5. I tilfælde af en juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende den nedsættelse, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår medlemmer af de pågældende juridiske personer eller sammenslutninger, hvis den nationale lovgivning tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

6. Medlemsstaterne giver senest den 1. august 2014 Kommissionen meddelelse om de beslutninger, der er taget i overensstemmelse med denne artikel, og om det anslåede resultat af nedsættelser for årene 2015-2019.

Artikel 12

Flere ansøgninger

Det areal, der svarer til det antal støtteberettigede hektar, som en landbruger har indgivet en ansøgning om grundbetaling for i henhold til afsnit III, kapitel 1, kan være omfattet af en ansøgning om enhver anden direkte betaling og enhver anden form for støtte, der ikke er omfattet af denne forordning, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

*Artikel 13***Statsstøtte**

Uanset artikel 211, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ finder artikel 107, 108 og 109 i TEUF ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne foretager i overensstemmelse med denne forordning.

*Artikel 14***Fleksibilitet mellem søjlerne**

1. Medlemsstaterne kan senest den 31. december 2013 beslutte at stille op til 15 % af deres årlige nationale lofter for kalenderår 2014, jf. bilag VIII til forordning (EF) nr. 73/2009 og af deres årlige nationale lofter for kalenderårene 2015-2019, jf. bilag II til denne forordning, til rådighed som supplerende støtte til foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsudviklingsprogrammer, som ifølge forordning (EU) nr. 1305/2013 finansieres med midler fra ELFUL. Som følge heraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til direkte betalinger.

Den beslutning, der er nævnt i første afsnit, meddeles Kommissionen senest den 31. december 2013. Denne beslutning skal omfatte den procentsats, der er omhandlet i første afsnit, og som kan være forskellig fra kalenderår til kalenderår.

Medlemsstater, der ikke træffer den beslutning, der er omhandlet i første afsnit for så vidt angår kalenderåret 2014, kan senest den 1. august 2014 træffe den beslutning for så vidt angår kalenderårene 2015-2019. De giver Kommissionen meddelelse om sådanne beslutninger senest den dato.

Medlemsstaterne kan beslutte at revidere de beslutninger, der er omhandlet i dette stykke med virkning fra kalenderåret 2018. Enhver beslutning på grundlag af en sådan revision må ikke medføre et fald i den procentsats, der er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med første, anden og tredje afsnit. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af en sådan revision senest den 1. august 2017.

2. Senest den 31. december 2013 kan de medlemsstater, der ikke træffer den i stk. 1 omhandlede beslutning, beslutte at stille op til 15 % til rådighed for direkte betalinger, eller for Bulgariens, Estlands, Spaniens, Letlands, Litauens, Polens, Portugals, Rumæniens, Slovakiets, Finlands, Sveriges og Det Forenede Kongeriges vedkommende op til 25 % af beløbet til støtte for foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsudviklingsprogrammer, som i medfør af forordning (EU) nr. 1305/2013 finansieres med midler fra ELFUL i perioden 2015-2020. Som følge heraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til støtteforanstaltninger inden for rammerne af landdistriktsudviklingsprogrammerne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om fastlæggelse af en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1601/96, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (Se side 671 i denne EUT).

Den beslutning, der er nævnt i første afsnit, meddeles Kommissionen senest den 31. december 2013. Denne beslutning skal omfatte den procentsats, der er omhandlet i første afsnit, og som kan være forskellig fra kalenderår til kalenderår.

Medlemsstater, der ikke træffer den i første afsnit omhandlede beslutning for så vidt angår regnskabsåret 2015 senest den 1. august 2014, træffer beslutningen for så vidt angår regnskabsårene 2016-2020. De underretter Kommissionen om sådanne beslutninger senest den dato.

Medlemsstaterne kan beslutte at revidere de beslutninger, der er omhandlet i dette stykke med virkning for regnskabsårene 2019 og 2020. Enhver beslutning på grundlag af en sådan revision må ikke medføre en stigning i den procentsats, der er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med første, andet og tredje afsnit. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af en sådan revision senest den 1. august 2017.

*Artikel 15***Revision**

De støtteordninger, der er nævnt i bilag I, anvendes uden at foregribe en eventuel revision, der til enhver tid kan foretages på baggrund af den økonomiske udvikling og budgetsituationen. Den revision kan føre til vedtagelse af lovgivningsmæssige retsakter, delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF eller gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF.

*KAPITEL 2***Bestemmelser for Bulgarien, Kroatien og Rumænien***Artikel 16***Gradvis indførelse af direkte betalinger i Bulgarien og Rumænien**

For Bulgarien og Rumænien fastlægges lofterne, der er fastsat i henhold til artikel 42, 47, 49, 51, 53 og 65, for 2015 på grundlag af det beløb, der er anført i bilag V, punkt A.

*Artikel 17***Gradvis indførelse af direkte betalinger i Kroatien**

I Kroatien indføres der direkte betalinger efter følgende plan for stigninger udtrykt i procent af det tilsvarende niveau for de direkte betalinger, der finder anvendelse fra 2022.

25 % i 2013

30 % i 2014

35 % i 2015

40 % i 2016

50 % i 2017

60 % i 2018

70 % i 2019

80 % i 2020

90 % i 2021

100 % fra 2022.

Artikel 18

Supplerende nationale direkte betalinger og direkte betalinger i Bulgarien og Rumænien

1. I 2015 kan Bulgarien og Rumænien anvende nationale direkte betalinger med henblik på at supplere betalinger, der bevilges under grundbetalingsordningen, jf. afsnit III, kapitel 1, afdeling 1, 2 og 3. Det samlede beløb for disse betalinger må ikke overstige det relevante beløb, der er anført i bilag V, punkt B.

2. I 2015 kan Bulgarien anvende nationale direkte betalinger med henblik på at supplere betalinger, der bevilges i forbindelse med den afgrødespecifikke betaling for bomuld, jf. afsnit IV, kapitel 2. Det samlede beløb for disse betalinger, må ikke overstige det beløb, der er anført i bilag V, punkt C.

3. Supplerende nationale direkte betalinger bevilges efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres ligebehandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridning undgås.

Artikel 19

Supplerende nationale direkte betalinger for Kroatien

1. Kroatien kan med Kommissionens tilladelse supplere enhver af støtteordningerne i bilag I, når det er relevant.

2. Summen af bevilgede supplerende nationale direkte betalinger, der kan bevilges for et givet år og for en given støtteordning, begrænses af et særligt rammebeløb. Rammebeløbet skal svare til forskellen mellem:

- a) den samlede direkte støtte, der vil være til rådighed for hver berørt støtteordning efter den fulde indførelse af direkte betalinger i overensstemmelse med artikel 17 for kalenderåret 2022 og
- b) den samlede direkte støtte, der vil være til rådighed for hver berørt støtteordning efter anvendelsen af planen for stigninger i overensstemmelse med artikel 17 for det pågældende kalenderår.

3. Summen af bevilgede supplerende nationale direkte betalinger kan ikke overstige det loft, der er fastsat i bilag VI, punkt B, for det pågældende kalenderår.

4. Kroatien kan på grundlag af objektive kriterier og med Kommissionens tilladelse beslutte, hvor meget der skal bevilges i supplerende nationale direkte betalinger.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der tillader udbetalinger i medfør af denne artikel, nærmere

angiver de pågældende støtteordninger og fastlægger, op til hvilket niveau der kan udbetales supplerende nationale direkte betalinger.

Hvad angår supplerende national direkte betalinger, der har til formål at supplere den frivillige koblede støtte som omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, skal gennemførelsesretsakterne også nærmere angive bestemte driftsformer eller landbrugssektorer, jf. artikel 52, stk. 3, som den supplerende nationale direkte støtte kan omfatte.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 71, stk. 2 eller 3.

6. Betingelserne for berettigelse til supplerende national direkte støtte er de samme for Kroatien som dem, der gælder for støtte under tilsvarende støtteordninger, der er fastsat ved denne forordning.

7. De supplerende nationale direkte betalinger for Kroatien tilpasses om nødvendigt på baggrund af udviklingen i den fælles landbrugspolitik. De bevilges efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres ligebehandling af landbrugerne, og således at forvridninger af markedet og af konkurrencen undgås.

8. Kroatien forelægger en rapport med oplysninger om foranstaltningerne til gennemførelse af de supplerende nationale direkte betalinger senest den 30. juni det år, der følger efter gennemførelsen. Rapporten skal mindst indeholde oplysning om følgende:

- a) eventuelle ændringer i situationen, som har indflydelse på de supplerende nationale direkte betalinger
- b) for hver supplerende national direkte betaling: antal modtagere og summen af den bevilgede supplerende nationale direkte betaling, antal hektar og antal dyr eller andre enheder, der er bevilget denne supplerende nationale direkte betaling
- c) en rapport om de kontrolforanstaltninger, der anvendes i sammenhæng med de bevilgede supplerende nationale direkte betalinger.

Artikel 20

Særlig national minerydningsreserve for Kroatien

1. Fra 2015 indgiver Kroatien senest den 31. januar hvert år meddelelse til Kommissionen om, hvilke områder der er identificeret i henhold til artikel 57a, stk. 10, i forordning (EF) nr. 73/2009, og som igen er taget i brug til landbrugsaktiviteter i det foregående kalenderår.

Kroatien underretter Kommissionen om antallet af betalingsretigheder, der var til rådighed for landbrugerne den 31. december i det foregående kalenderår, og om uudnyttede beløb i den særlige minerydningsreserve på samme dato.

Meddelelserne i første og andet afsnit indgives i givet fald for hver enkelt region, således som de er defineret i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, i denne forordning.

2. Kommissionen beregner på årsbasis, når den vedtager bilag II i henhold til artikel 6, stk. 3, det beløb, der skal lægges til de beløb, der er fastsat for Kroatien i det pågældende bilag, med henblik på finansiering af den støtte, der skal bevilges under de ordninger, der er opført i bilag I for de områder, der er nævnt i stk. 1 i denne artikel. Beløbet beregnes på grundlag af de oplysninger, som Kroatien har indgivet i henhold til stk. 1 i denne artikel, og de anslåede gennemsnit for de direkte betalinger pr. hektar i Kroatien for det pågældende år.

Det højeste beløb, som i henhold til første afsnit skal lægges til på grundlag af alle de områder, som Kroatien i henhold til stk. 1 i denne artikel indgiver meddelelse om indtil 2022, skal være 9 600 000 EUR og skal følge tidsplanen for indførelse af direkte betalinger i artikel 17. De maksimale årlige beløb som følge heraf er fastsat i bilag VII.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter andelen af det beløb, der skal lægges til i henhold til stk. 2, som Kroatien skal inddrage i den særlige nationale minerydningsreserve med henblik på at tildele betalingsrettigheder for de områder, der er nævnt i stk. 1. Denne andel beregnes på grundlag af forholdet mellem loftet for grundbetalingsordningen og det nationale loft, der angives i bilag II før det nationale lofts forhøjelse i overensstemmelse med stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

4. I perioden 2015-2022 anvender Kroatien den særlige nationale minerydningsreserve til at tildele betalingsrettigheder til landbrugere på grundlag af den minerydede jord, som landbrugerne har anmeldt i det pågældende år, hvor:

- a) jorden består af støtteberettiget hektar, jf. artikel 32, stk. 2-5
- b) jorden blev igen taget i brug til landbrugsaktiviteter i løbet af det foregående kalenderår, og
- c) jorden skal være meddelt Kommissionen i henhold til stk. 1.

5. Værdien af de betalingsrettigheder, som er fastlagt i denne artikel, er inden for rammerne af det beløb, der er til rådighed i den særlige nationale minerydningsreserve, den nationale eller regionale gennemsnitlige værdi af betalingsrettighederne i tildelingsåret.

6. For at tage hensyn til konsekvenserne af, at mineryddet jord på ny udnyttes til landbrugsaktiviteter som meddelt af Kroatien i overensstemmelse med denne artikel, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om tilpasning af de beløb, der er fastsat i bilag VI.

AFSNIT III

GRUNDBETALINGSORDNINGEN, DEN GENERELLE AREALBETALINGSORDNING OG HERMED FORBUNDNE BETALINGER

KAPITEL I

Grundbetalingsordningen og den generelle arealbetalingsordning

Afdeling 1

Oprettelse af grundbetalingsordningen

Artikel 21

Betalingsrettigheder

1. Støtte under grundbetalingsordningen stilles til rådighed for landbrugere:

- a) der i henhold til denne forordning opnår betalingsrettigheder ved tildeling i henhold til artikel 20, stk. 4, ved første tildeling i henhold til artikel 24 eller artikel 39, ved tildeling fra den nationale reserve eller de regionale reserver i henhold til artikel 30 eller ved overførsel i henhold til artikel 34, eller
- b) der overholder artikel 9 og råder over (som ejer eller forpagter) betalingsrettigheder i en medlemsstat, der i overensstemmelse med stk. 3 har besluttet at beholde sine eksisterende betalingsrettigheder.

2. Betalingsrettigheder, der er opnået under enkeltbetalingsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 og forordning (EF) nr. 73/2009, udløber den 31. december 2014.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstater, der indførte enkeltbetalingsordningen i henhold til afsnit III, kapitel 5, afdeling I eller afsnit III, kapitel 6, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller afsnit III, kapitel 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 senest den 1. august 2014 beslutte at beholde de eksisterende betalingsrettigheder. De giver Kommissionen meddelelse om en sådan beslutning senest den dato.

4. For så vidt angår medlemsstater, der tager den i stk. 3 omhandlede beslutning, og når antallet af betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet) fastsat i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 og forordning (EF) nr. 73/2009, som en landbruger råder over på den sidste dag for indgivelse af ansøgninger, der skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, overstiger antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren anmelder i sin støtteansøgning i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 for 2015, og som landbrugeren har til rådighed på en dato, der fastsættes af medlemsstaten, og som ikke må ligge senere end den dato, der er fastsat af medlemsstaten for ændring af en sådan støtteansøgning, udløber det antal betalingsrettigheder, der overstiger antallet af støtteberettigede hektar, på sidstnævnte dato.

Artikel 22

Loft for grundbetalingsordningen

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter for hver medlemsstat det årlige nationale loft for grundbetalingsordningen ved at trække de i henhold til artikel 42, 47, 49, 51 og 53, fastsatte lofter, fra det årlige nationale loft, der er fastlagt i bilag II. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

2. For hver medlemsstat, det beløb, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 1, kan forhøjes med højst 3 % af det relevante årlige nationale loft, jf. bilag II, efter fradrag af det beløb, der fremkommer ved anvendelse af artikel 47, stk. 1, for det relevante år. Hvis en medlemsstat anvender en sådan forhøjelse, tager Kommissionen højde herfor, når den fastsætter det årlige nationale loft for grundbetalingsordningen, jf. nærværende artikels stk. 1. Medlemsstaterne meddeler i den forbindelse senest den 1. august 2014 Kommissionen de årlige procentsatser, som det beløb, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 1, skal forhøjes med.

3. Medlemsstaterne kan én gang om året tage deres beslutning, jf. stk. 2, op til fornyet overvejelse, og skal underrette Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af sådan fornyet overvejelse senest den 1. august det år, der går forud for dens anvendelse.

4. Summen af alle betalingsrettigheder og den nationale reserve eller de regionale reserver skal for hver medlemsstat og hvert år svare til det respektive årlige nationale loft, der fastsættes af Kommissionen i henhold til stk. 1.

5. Hvis det loft for en medlemsstat, som Kommissionen har fastsat i henhold til stk. 1, ikke er det samme som det foregående år, som følge af enhver beslutning, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til denne artikels stk. 3, artikel 14, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, artikel 14, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, artikel 42, stk. 1, artikel 49, stk. 1, andet afsnit, artikel 51, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 39, foretager den pågældende medlemsstat en lineær nedsættelse eller forhøjelse af værdien af alle betalingsrettighederne for at sikre overensstemmelse med stk. 4 i denne artikel.

Artikel 23

Regional fordeling af de nationale lofter

1. Medlemsstaterne kan inden den 1. august 2014 beslutte at anvende grundbetalingsordningen på regionalt plan. I sådanne tilfælde definerer de regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier, som f.eks. deres agronomiske og socioøkonomiske karakteristika samt deres regionale landbrugspotentiale eller deres institutionelle og administrative struktur.

Medlemsstater, der bringer artikel 36 i anvendelse, kan træffe den beslutning, der er nævnt i første afsnit, senest den 1. august det år, der går forud for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen.

2. Medlemsstaterne fordeler det årlige nationale loft for grundbetalingsordningen, jf. artikel 22, stk. 1, mellem regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

Medlemsstater, der ikke anvender artikel 30, stk. 2, skal foretage fordelingen efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at de regionale lofter skal være underlagt årlige gradvise ændringer i overensstemmelse med forudfastsatte årlige etaper og efter objektive og ikkediskriminerende kriterier, såsom landbrugspotentialet eller miljøkriterier.

4. I det omfang det er nødvendigt for at overholde de gældende regionale lofter, der er fastsat i henhold til stk. 2 eller 3, foretager medlemsstaterne en lineær nedsættelse eller forhøjelse af værdien af betalingsrettighederne i hver af de relevante regioner.

5. Medlemsstater, der anvender stk. 1, kan beslutte at ophøre med at anvende grundbetalingsordningen på regionalt plan fra en dato, der fastsættes af dem.

6. Medlemsstater, der anvender stk. 1, første afsnit, underretter Kommissionen senest den 1. august 2014 om den i det afsnit omhandlede beslutning og om foranstaltninger vedrørende anvendelse af stk. 2 og 3.

Medlemsstater, der anvender stk. 1, andet afsnit, underretter senest den 1. august i det pågældende år Kommissionen om enhver beslutning omhandlet i det afsnit, og om de foranstaltninger, de har truffet vedrørende anvendelsen af stk. 2 og 3.

Medlemsstater, der anvender stk. 1, underretter Kommissionen om enhver beslutning, jf. stk. 5, senest den 1. august i det år, der går forud for det første år for gennemførelsen af den pågældende beslutning.

Artikel 24

Første tildeling af betalingsrettigheder

1. Landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter denne forordnings artikel 9, tildeles betalingsrettigheder, forudsat at:

a) de ansøger om tildeling heraf under grundbetalingsordningen senest den endelige dato for indgivelse af ansøgninger i 2015, der skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, undtagen i tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, og

- b) de var berettiget til at modtage betalinger inden en nedsættelse eller udelukkelse i henhold til afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009 i forbindelse med en støtteansøgning om direkte betalinger, om midlertidig national støtte eller om supplerende nationale direkte betalinger i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 for 2013.

Første afsnit finder ikke anvendelse i medlemsstater, der anvender artikel 21, stk. 3, i denne forordning.

Medlemsstaterne kan tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter denne forordnings artikel 9, som opfylder betingelsen i første afsnit, litra a), og som:

- a) ikke har modtaget betalinger for 2013 i forbindelse med en støtteansøgning som omhandlet i stk. 1 i denne artikel, og som på den dato, som den pågældende medlemsstat fastsatte i henhold til artikel 11, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 ⁽¹⁾ for ansøgningsåret 2013:

i) i medlemsstater, der anvender enkeltbetalingsordningen:

— har produceret frugt, grøntsager, spisekartofler, læggekartofler eller prydplanter og har gjort det på et minimumsareal udtrykt i hektar, hvis den pågældende medlemsstat beslutter at vedtage et sådant krav, eller

— har dyrket vin, eller

ii) i medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, var kun i besiddelse af landbrugsarealer, der ikke var i god landbrugsmæssig stand den 30. juni 2003 i henhold til artikel 124, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009

- b) i 2014 blev tildelt betalingsrettigheder fra den nationale reserve under enkeltbetalingsordningen i henhold til artikel 41 eller 57 i forordning (EF) nr. 73/2009, eller

- c) aldrig har rådet over betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet) i medfør af forordning (EF) nr. 73/2009 eller forordning (EF)

nr. 1782/2003, og som forelægger verificerbar dokumentation for, at de på den dato, som medlemsstaten fastsætter i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009 for ansøgningsåret 2013, har produceret, avlet eller dyrket landbrugsprodukter, herunder høst, malkning, opdræt af husdyr og hold af husdyr til landbrugsformål. Medlemsstaterne kan fastsætte deres egne yderligere objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelseskriterier for denne kategori af landbrugere for så vidt angår passende kvalifikationer, erfaring eller uddannelse.

2. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, er antallet af betalingsrettigheder pr. landbruger i 2015 lig med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren anmelder i sin støtteansøgning i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 for 2015, og som han råder over på en dato, som medlemsstaten fastsætter. Denne dato må ikke ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af en sådan støtteansøgning.

3. Medlemsstaterne kan anvende en eller flere af de i stk. 4-7 fastsatte begrænsninger for det antal betalingsrettigheder, der skal tildeles i henhold til stk. 2.

4. Medlemsstaterne kan beslutte, at antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles, skal være lig med enten antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 i 2013, eller antallet af støtteberettigede hektar som omhandlet i stk. 2 i denne artikel, alt efter hvad der er lavest. For Kroatien berører anvendelsen af denne mulighed ikke tildelingen af betalingsrettigheder for mineryddede hektar i overensstemmelse med denne forordnings artikel 20, stk. 4.

5. Hvis det i stk. 2 i denne artikel omhandlede samlede antal støtteberettigede hektar, der er anmeldt i en medlemsstat, medfører en stigning på mere end 35 % af det samlede antal støtteberettigede hektar anmeldt i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EF) nr. 73/2009 i 2009, eller for Kroatiens vedkommende i 2013, kan medlemsstaterne begrænse antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles i 2015 til et minimum på enten 135 % eller 145 % af det samlede antal støtteberettigede hektar anmeldt i 2009, eller for Kroatiens vedkommende det samlede antal støtteberettigede hektar anmeldt i 2013 i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Medlemsstater, der anvender denne undtagelse, tildeler landbrugerne et reduceret antal betalingsrettigheder. Dette antal beregnes ved at anvende en forholdsmæssig nedsættelse af det yderligere antal støtteberettigede hektar, som den enkelte landbruger har anmeldt i 2015 i forhold til antallet af støtteberettigede hektar, jf. artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, som den pågældende landbruger angav i sin støtteansøgning i 2011, eller for Kroatiens vedkommende i 2013, uden at dette berører de mineryddede hektar, der skal tildeles rettigheder i overensstemmelse med denne forordnings artikel 20, stk. 4.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65).

6. Medlemsstaterne kan med henblik på at fastsætte antallet af betalingsrettigheder, som en landbruger skal have tildelt, beslutte at anvende en reduktionskoefficient på de pågældende støtteberettigede hektar som omhandlet i stk. 2, som består af permanente græsarealer beliggende i områder med vanskelige klimatiske forhold, navnlig på grund af deres højde og andre naturbetingede begrænsninger, såsom ringe jordkvalitet, stejlehed og vandforsyning.

7. Medlemsstaterne kan beslutte, at antallet af betalingsrettigheder, som en landbruger skal have tildelt, skal være lig med antallet af støtteberettigede hektar som omhandlet i stk. 2 i denne artikel, som ikke var arealer med vin på den dato, som medlemsstaten fastsætter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009 for ansøgningsåret 2013, eller hektar agerjord i permanente væksthuse.

8. Ved salg eller forpagtning af bedriften eller en del af denne kan fysiske eller juridiske personer, der er omfattet af stk. 1 i denne artikel, ved kontrakt undertegnet inden den endelige dato for indgivelse af ansøgninger i 2015, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, overføre rettighederne til at modtage betalingsrettigheder i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel til en eller flere landbrugere, forudsat at sidstnævnte opfylder betingelserne i artikel 9 i denne forordning.

9. En medlemsstat kan beslutte at fastsætte en minimumsstørrelse pr. bedrift, der udtrykkes i støtteberettigede hektar, som landbrugeren kan søge om tildeling af betalingsrettigheder for. Minimumsstørrelsen må ikke overstige tærsklen, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, litra b), sammenholdt med den artikels stk. 2.

10. I givet fald underretter medlemsstaterne senest den 1. august 2014 Kommissionen om deres beslutninger som omhandlet i denne artikel.

11. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder, der indgives i året for tildeling af betalingsrettigheder, såfremt disse betalingsrettigheder endnu ikke kan fastlægges endeligt, og såfremt denne tildeling er berørt af særlige omstændigheder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 25

Værdien af betalingsrettigheder

1. I 2015 beregner medlemsstaterne enhedsværdien af betalingsrettighederne ved at dividere en fast procentsats af det nationale loft som omhandlet i bilag II for hvert relevant år med antallet af betalingsrettigheder i 2015 på nationalt eller regionalt niveau, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015.

Den faste procentdel, der er omhandlet i første afsnit, beregnes ved at dividere henholdsvis det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, der fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, i denne forordning, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 23, stk. 2, med det nationale loft for 2015 som omhandlet i bilag II. Antallet af betalingsrettigheder svarer til antallet af hektar.

2. Som en undtagelse fra beregningsmetoden i stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte at differentiere værdien af betalingsrettighederne i 2015, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015, på grundlag af deres oprindelige enhedsværdi som beregnet i overensstemmelse med artikel 26.

3. Senest fra ansøgningsåret 2019 skal alle betalingsrettigheder i en medlemsstat eller, ved anvendelse af artikel 23, i en region have ensartet enhedsværdi.

4. Uanset stk. 3 kan en medlemsstat beslutte, at betalingsrettigheder med en oprindelig enhedsværdi, som beregnet i overensstemmelse med artikel 26, er lavere end 90 % af den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019, senest for ansøgningsåret 2019 skal have deres enhedsværdi forhøjet med mindst en tredjedel af forskellen mellem deres oprindelige enhedsværdi og 90 % af den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019.

Medlemsstaterne kan beslutte at fastsætte den i første afsnit omhandlede procentsats på et niveau over 90 % men ikke over 100 %.

Endvidere fastsætter medlemsstaterne, at der senest for ansøgningsåret 2019 ikke er nogen betalingsrettighed med en enhedsværdi under 60 % af den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019, medmindre dette i de medlemsstater, der anvender den i stk. 7 omhandlede tærskel, ville medføre et maksimalt fald, der overstiger den tærskel. I sådanne tilfælde fastsættes minimumsenhedsværdien på det niveau, der er nødvendigt for at overholde den pågældende tærskel.

5. Den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019, jf. stk. 4, beregnes ved at dividere en fast procentdel af det nationale loft, jf. bilag II, eller det regionale loft, for kalenderåret 2019 med antallet af betalingsrettigheder i 2015, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015 i den berørte medlemsstat eller region. Denne faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 30, stk. 2, med det nationale loft, jf. bilag II, eller det regionale loft, for 2015.

6. De regionale lofter, der er omhandlet i stk. 5, beregnes ved at anvende en fast procentdel på det nationale loft, jf. bilag II, for 2019. Denne faste procentdel beregnes ved at dividere de respektive regionale lofter, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, for året 2015 med det nationale loft, der fastsættes i overensstemmelse artikel 22, stk. 1, for 2015 efter anvendelse af den lineære reduktion, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, såfremt artikel 23, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse.

7. For at finansiere forhøjelserne af værdien af betalingsrettighederne som omhandlet i stk. 4, når betalingsrettighederne har en oprindelig enhedsværdi, der er højere end den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019, nedsættes forskellen mellem deres oprindelige enhedsværdi og den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019 på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier, der skal fastsættes af medlemsstaterne. Sådanne kriterier kan omfatte fastsættelse af et maksimalt fald i den oprindelige enhedsværdi på 30 %.

8. Ved anvendelse af denne artikels stk. 2, skal overgangen fra den oprindelige enhedsværdi af betalingsrettigheder som beregnet i overensstemmelse med artikel 26, til deres endelige enhedsværdi i 2019 som fastsat i overensstemmelse med stk. 3 eller 4-7 i denne artikel, foretages i lige store trin begyndende i 2015.

For at sikre overensstemmelse med den fastsatte procentsats, der er nævnt i denne artikels stk. 1 for hvert år, justeres værdien af betalingsrettighederne med en oprindelig enhedsværdi, der er højere end den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019.

9. Uanset stk. 8 når medlemsstater, som i henhold til artikel 21, stk. 3, beslutter at beholde deres eksisterende rettigheder, anvender artikel 22, stk. 2, skal overgangen fra betalingsrettighedernes oprindelige enhedsværdi, som fastsat i overensstemmelse med artikel 26, stk. 5, til deres endelige enhedsværdi i 2019, som fastsat i overensstemmelse med stk. 3 eller 4-7 i denne artikel, udføres, når det er hensigtsmæssigt, ved at anvende de trin, der er fastsat nationalt i overensstemmelse med artikel 63, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

For at sikre overensstemmelse med den fastsatte procentsats, der er nævnt i denne artikels stk. 1 for hvert år, justeres værdien af alle betalingsrettigheder lineært.

10. I 2015 underretter medlemsstaterne landbrugere om værdien af deres betalingsrettigheder som beregnet i overensstemmelse med denne artikel og artikel 26 og 27 for hvert år i den periode, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 26

Beregning af den oprindelige enhedsværdi

1. Den oprindelige enhedsværdi af betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 25, stk. 2, i medlemsstater, der anvender enkeltbetalingsordningen i kalenderåret 2014 og som ikke har besluttet at beholde deres eksisterende betalingsrettigheder i

overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, fastsættes i overensstemmelse med metoderne fastsat i stk. 2 eller 2:

2. En fast procentdel af de betalinger, som landbrugeren har modtaget for 2014 under enkeltbetalingsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009, før nedsættelser og udelukkelse, jf. afsnit II, kapitel 4, i nævnte forordning divideres med antallet af betalingsrettigheder tildelt i 2015, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015.

Denne faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 23, stk. 2, i denne forordning med beløbet på betalingerne for 2014 under enkeltbetalingsordningen i den berørte medlemsstat eller region før nedsættelser og udelukkelse fastsat i afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009.

3. En fast procentdel af værdien af de rettigheder, herunder særlige rettigheder, som landbrugeren rådede over på tidspunktet for sin ansøgning for 2014 under enkeltbetalingsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009, divideres med antallet af betalingsrettigheder tildelt i 2015, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015.

Denne faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 30, stk. 2, i denne forordning med den samlede værdi af samtlige betalinger, herunder særlige rettigheder, i den berørte medlemsstat eller region for 2014 under enkeltbetalingsordningen.

Med henblik på dette stykke anses landbrugeren for at råde over betalingsrettigheder på tidspunktet for sin ansøgning for 2014, hvis han inden den pågældende dato har fået tildelt eller endeligt overført betalingsrettigheder.

4. Medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning i kalenderåret 2014, beregner den oprindelige enhedsværdi af de i artikel 25, stk. 2, i denne forordning omhandlede betalingsrettigheder ved at dividere en fast procentdel af den samlede værdi af den støtte, som landbrugeren har modtaget for 2014 under den generelle arealbetalingsordning i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 og efter artikel 132 og 133a i den forordning, før nedsættelser og udelukkelse, jf. afsnit II, kapitel 4, i nævnte forordning med antallet af betalingsrettigheder tildelt i 2015, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015.

Denne faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 30, stk. 2, i denne forordning med den samlede værdi af den støtte, der er ydet under den generelle arealbetalingsordning i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 73/2009 og efter artikel 132 og 133a i nævnte forordning i den berørte medlemsstat eller region før nedsættelser og udelukkelse i henhold til afsnit II, kapitel 4, i nævnte forordning.

5. Medlemsstater, der anvender enkeltbetalingsordningen i kalenderåret 2014 og som i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, i denne forordning beslutter at beholde deres eksisterende betalingsrettigheder, beregner den oprindelige enhedsværdi af de i nærværende forordnings artikel 25, stk. 2, omhandlede betalingsrettigheder ved at gange enhedsværdien af rettighederne med en fast procentsats. Denne faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 30, stk. 2, i denne forordning med beløbet på betalingerne for 2014 under enkeltbetalingsordningen i den berørte medlemsstat eller region før nedsættelser og udelukkelse i henhold til afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009.

6. Med henblik på beregningsmetoderne i denne artikel, og forudsat at de relevante sektorer ikke modtager nogen frivillig ordning for koblet støtte i henhold til afsnit IV i denne forordning, kan medlemsstaterne også tage hensyn til den støtte, der er ydet for kalenderåret 2014 under en eller flere af ordningerne i henhold til artikel 52, artikel 53, stk. 1, og artikel 68, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 73/2009, og, for så vidt angår medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009, i henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), samt artikel 126, 127 og 129 i nævnte forordning.

Medlemsstater der beslutter at anvende den frivillige ordning for koblet støtte i henhold til afsnit IV i denne forordning, kan tage hensyn til forskellene mellem niveauet på den støtte, der er ydet i kalenderåret 2014, og niveauet på den støtte, der skal ydes i henhold til afsnit IV i denne forordning, ved anvendelse af den i stk. 3 i denne artikel omhandlede beregningsmetode, forudsat at:

- a) den frivillige ordning for koblet støtte i henhold til afsnit IV i denne forordning tildeles en sektor, der fik tildelt støtte i kalenderåret 2014 i henhold til artikel 52, artikel 53, stk. 1, og artikel 68, stk. 1, litra a) og b), og, for de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, i henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), samt artikel 126, 127 og 129 i forordning (EF) nr. 73/2009, og
- b) beløbsstørrelsen pr. enhed af den frivillige ordning for koblet støtte er lavere end beløbsstørrelsen pr. enhed af støtten i 2014.

Artikel 27

Inkludering af den særlige nationale minerydningsreserve

For Kroatien læses en henvisning i artikel 25 og 26 til den nationale reserve, undtagen for så vidt angår henvisningen i artikel 25, stk. 4, således, at den omfatter den særlige nationale minerydningsreserve, der er omhandlet i artikel 20.

Desuden trækkes det beløb, der hidrører fra den særlige nationale minerydningsreserve, fra lofterne i grundbetalingsordningen, jf. artikel 25, stk. 1, andet afsnit, artikel 22, stk. 5 og 6, og artikel 26.

Artikel 28

Uventet fortjeneste

Ved anvendelsen af artikel 25, stk. 4-7, og artikel 26 kan en medlemsstat på grundlag af objektive kriterier i tilfælde af salg, overdragelse eller helt eller delvis udløb af en forpagtning af landbrugsarealer efter den dato, der er fastsat i henhold til artikel 35 eller artikel 124, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, og før den dato, der er fastsat i henhold til artikel 33, stk. 1, i denne forordning, fastsætte, at forhøjelsen eller en del af forhøjelsen af værdien af betalingsrettigheder, der skulle tildeles den pågældende landbruger, skal tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver, hvis forhøjelsen ville føre til en uventet fortjeneste for den pågældende landbruger.

Disse objektive kriterier fastsættes på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og for at undgå markeds- og konkurrenceforvridning, og omfatter mindst følgende:

- a) en minimumsvarighed af forpagtningen, og
- b) den andel af de modtagne betalinger, der tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver.

Artikel 29

Meddelelser vedrørende værdien af betalingsrettigheder og konvergens

Medlemsstaterne underretter senest den 1. august 2014 Kommissionen om enhver beslutning som omhandlet i artikel 25, 26 og 28.

Afdeling 2

National og regionale reserver

Artikel 30

Oprettelse og anvendelse af den nationale reserve eller regionale reserver

1. Hver medlemsstat opretter en national reserve. Med henblik herpå foretager medlemsstaterne i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen en lineær procentuel nedsættelse af loftet for grundbetalingsordningen på nationalt plan.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstater, der anvender muligheden i artikel 23, stk. 1, oprette regionale reserver. Med henblik herpå foretager medlemsstaterne i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen en lineær procentuel nedsættelse af det relevante loft for grundbetalingsordningen på regionalt plan, jf. artikel 23, stk. 2, første afsnit.

3. Den i stk. 1 og 2 nævnte nedsættelse kan højst udgøre 3 %, medmindre en højere procentdel er påkrævet for at dække ethvert bevillingsbehov i henhold til stk. 6 eller stk. 7, litra a) og b), for 2015 eller, for medlemsstater, der anvender artikel 36, for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen.

4. Medlemsstaterne tildeler betalingsrettigheder fra deres nationale eller regionale reserver i overensstemmelse med objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvriddning undgås.

5. De i stk. 4 nævnte betalingsrettigheder tildeles kun til landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter artikel 9.

6. Medlemsstaterne bruger deres nationale eller regionale reserver til at tildele betalingsrettigheder som en prioritet til unge landbrugere og til landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet.

7. Medlemsstaterne kan anvende deres nationale eller regionale reserver til:

- a) at tildele betalingsrettigheder til landbrugere for at undgå, at jorden opgives, herunder i områder, der er omfattet af omstrukturings- eller udviklingsprogrammer vedrørende en form for offentlig intervention
- b) at tildele betalingsrettigheder til landbrugere for at kompensere dem for særlige ulemper
- c) at tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der var forhindret i at få tildelt betalingsrettigheder i henhold til dette kapitel som følge af force majeure eller usædvanlige omstændigheder
- d) at tildele, i tilfælde hvor de anvender denne forordnings artikel 21, stk. 3, betalingsrettigheder til landbrugere, hvis antal støtteberettigede hektar, som de anmeldte i 2015 i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, og som er til deres rådighed på en dato, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af en sådan støtteansøgning, er højere end det antal af betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet)

fastsat i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1782/2003 og med forordning (EF) nr. 73/2009, som de råder over på den sidste dag for indgivelse af ansøgninger, der skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013

- e) lineært og permanent at forhøje værdien af alle betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen på nationalt eller regionalt plan, hvis den relevante nationale eller regionale reserve overstiger 0,5 % af det årlige nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, såfremt tilstrækkelige beløb fortsat er til rådighed for tildeling i henhold til stk. 4, til dette stykkes litra a) og aa), og til stk. 7 i denne artikel
- f) at dække de årlige behov for betalinger tildelt i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, og artikel 65, stk. 1, 2 og 3, i denne forordning.

Ved anvendelsen af dette stykke fastsætter medlemsstaterne regler for prioriteringen mellem de forskellige anvendelser, der er omtalt heri.

8. Ved anvendelsen af stk. 6, og stk. 7, litra a), b) og d), fastsætter medlemsstaterne værdien af de betalingsrettigheder, landbrugerne tildeles til den nationale eller regionale gennemsnitlige værdi af betalingsrettighederne i tildelingsåret.

Den nationale eller regionale gennemsnitsværdi beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen som fastsat i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for tildelingsåret med undtagelse af beløbet for den nationale reserve eller de regionale reserver og, for så vidt angår Kroatien, den særlige nationale minerydningsreserve med antallet af betalingsrettigheder.

Medlemsstaterne fastsætter trinnene for de årlige gradvise ændringer af værdien af betalingsrettighederne fra den nationale reserve eller de regionale reserver under hensyntagen til ændringerne af det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen som fastsat i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 2, der følger af variationer i niveauet for de nationale lofter fastsat i henhold til bilag II.

9. Hvis en landbruger har ret til at modtage betalingsrettigheder eller få forhøjet værdien af de eksisterende i medfør af en endelig domstolsafgørelse eller en endelig forvaltningsakt truffet af den kompetente myndighed i en medlemsstat, modtager landbrugeren det antal og den værdi af betalingsrettigheder, der er fastlagt i den pågældende afgørelse eller akt på en dato, der fastsættes af medlemsstaten. Denne dato må dog ikke ligge senere end den sidste dag for indsendelse af ansøgning om deltagelse i grundbetalingsordningen efter datoen for domstolsafgørelsen eller forvaltningsakten, jf. dog artikel 32 og artikel 33.

10. Når stk. 6, stk. 7, litra a) og b), og stk. 9, anvendes, kan medlemsstaterne enten tildele nye rettigheder eller øge enhedsværdien for alle en landbrugers eksisterende rettigheder op til værdien af det nationale eller regionale gennemsnit.

11. I denne artikel forstås ved:

- a) "unge landbrugere": landbrugere, der opfylder betingelserne i artikel 50, stk. 2, og, når det er relevant, betingelserne i artikel 50, stk. 3 og 11
- b) "landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet": fysiske eller juridiske personer, der i fem år forud for indledningen af landbrugsaktiviteten hverken har udøvet landbrugsaktivitet i eget navn og for egen risiko eller har haft kontrol over en juridisk person, der udøver en landbrugsaktivitet. For en juridisk person gælder, at den eller de fysiske personer, der kontrollerer den juridiske person, ikke må have udøvet landbrugsaktivitet i eget navn og for egen risiko eller ikke må have haft kontrol over en juridisk person, der udøver en landbrugsaktivitet, i fem år forud for den juridiske persons indledning af landbrugsaktiviteten. Medlemsstaterne kan fastsætte deres egne yderligere objektive og ikke-diskriminerende støtteberettigelseskrav for denne kategori af landbrugere for så vidt angår passende kvalifikationer, erfaring eller uddannelse.

Artikel 31

Tilførsel af midler til den nationale reserve eller de regionale reserver

1. Den nationale reserve eller de regionale reserver tilføres midler via beløb, der stammer fra:

- a) betalingsrettigheder, der ikke berettiger til betalinger i to på hinanden følgende år som følge af anvendelsen af:
 - i) artikel 9
 - ii) artikel 10, stk. 1, eller
 - iii) artikel 11, stk. 4, i denne forordning.
- b) et antal betalingsrettigheder svarende til det samlede antal betalingsrettigheder, som landbrugere ikke har aktiveret i henhold til artikel 32 i denne forordning i to på hinanden følgende år, medmindre deres aktivering blev forhindret af force majeure eller særlige omstændigheder; ved fastsættelse af, hvilke af landbrugernes betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet) der skal tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver, skal de rettigheder, der har den laveste værdi, gives førstehedsrang.

c) betalingsrettigheder, som landbrugere frivilligt returnerer

d) anvendelse af artikel 28 i denne forordning

e) uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder i overensstemmelse med artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013

f) en lineær nedsættelse af værdien af betalingsrettighederne under grundbetalingsordningen på nationalt eller regionalt plan, når den nationale reserve eller de regionale reserver ikke giver tilstrækkelig dækning af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 30, stk. 9, i denne forordning

g) hvis medlemsstaterne anser det nødvendigt, en lineær nedsættelse af værdien af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen på nationalt eller regionalt plan for at dække tilfælde omhandlet i artikel 30, stk. 6, i denne forordning

h) anvendelse af artikel 34, stk. 4, i denne forordning.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende tilbageførsel af ikkeaktiverede betalingsrettigheder til den nationale reserve eller de regionale reserver. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Afdeling 3

Gennemførelse af grundbetalingsordningen

Artikel 32

Aktivering af betalingsrettigheder

1. Der ydes støtte til landbrugere under grundbetalingsordningen ved anmeldelse, jf. artikel 33, stk. 1, når der er aktiveret en betalingsrettighed pr. støtteberettiget hektar i den medlemsstat, hvor den er blevet tildelt. Aktiverede betalingsrettigheder giver ret til årlig betaling af de beløb, der er fastsat deri, uden at det berører bestemmelserne om finansiel disciplin, nedsættelse af betalinger i overensstemmelse med artikel 11 og lineære nedsættelser i overensstemmelse med artikel 7, artikel 51, stk. 2, og artikel 65, stk. 2, litra c) i denne forordning, samt anvendelse af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. I dette afsnit forstås ved "støtteberettiget hektar":

- a) ethvert af bedriftens landbrugsarealer, herunder arealer, som ikke var i god landbrugsmæssig stand den 30. juni 2003 i medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. maj 2004, og som ved tiltrædelsen valgte at anvende den generelle arealbetalingsordning, som anvendes til landbrugsaktivitet, eller som, hvis arealet også anvendes til ikkelandbrugsaktiviteter, fortrinsvis anvendes til landbrugsaktivitet, eller

b) ethvert areal, der i 2008 gav ret til betalinger i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, der er fastsat i henholdsvis afsnit III og afsnit IVa, i forordning (EF) nr. 1782/2003, og som

i) ikke længere er i overensstemmelse med definitionen af "støtteberettiget hektar" i litra a), som følge af gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF, direktiv 2000/60/EF og direktiv 2009/147/EF

ii) i den periode, hvor den pågældende landbruger har den relevante forpligtelse, tilplantes med skov i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999 eller artikel 43 i forordning (EF) nr. 1698/2005 eller artikel 22 i forordning (EF) nr. 1305/2013 eller i henhold til en national ordning, hvis betingelser er i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005 eller artikel 22 i forordning (EU) nr. 1305/2013, eller

iii) i den periode, hvor den pågældende landbruger har den relevante forpligtelse, er et areal, der udtages i henhold til artikel 22, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1257/1999 eller artikel 39 i forordning (EF) nr. 1698/2005 eller artikel 28 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

3. Ved anvendelsen af stk. 2, litra a):

a) anses en bedrifts landbrugsareal, som også anvendes til andre formål end landbrugsaktiviteter, for fortrinsvis at være anvendt til landbrugsaktiviteter, hvis landbrugsaktiviteterne kan udøves uden i betydelig grad at være hæmmet af ikke-landbrugsaktiviteternes intensitet, art, varighed og tidsramme

b) kan medlemsstaterne udarbejde en liste over arealer, som fortrinsvis anvendes til ikkelandbrugsaktiviteter.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for gennemførelsen af dette stykke på deres område.

4. Arealer anses kun for at være støtteberettigede, hvis de er i overensstemmelse med definitionen af støtteberettiget hektar i hele kalenderåret, medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder.

5. Med henblik på fastsættelse af "støtteberettiget hektar" kan medlemsstater, som har truffet beslutningen omhandlet i artikel 4, stk. 2, andet afsnit, ved hjælp af en nedsættelseskoefficient konvertere de pågældende hektar til "støtteberettigede hektar".

6. Arealer, der anvendes til produktion af hamp, er kun støtteberettigede, hvis de anvendte sorter har et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %.

Artikel 33

Anmeldelse af støtteberettigede hektar

1. For at aktivere betalingsrettigheder i henhold til artikel 32, stk. 1, anmelder landbrugeren de parceller, der svarer til de støtteberettigede hektar, som ledsager en betalingsrettighed. Medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder, skal parceller, der anmeldes, være til landbrugerens rådighed på en dato, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må ligge senere end den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen, jf. artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. Medlemsstaterne kan under behørigt begrundede omstændigheder bemyndige landbrugeren til at ændre sin anmeldelse, såfremt han som minimum bevarer antallet af hektar svarende til sine betalingsrettigheder og overholder betingelserne for bevilling af betaling under grundbetalingsordningen for det pågældende areal.

Artikel 34

Overdragelse af betalingsrettigheder

1. Bortset fra overdragelse ved arv eller arveforskuud kan betalingsrettigheder kun overdrages til en landbruger, der er berettiget til at modtage direkte betalinger i henhold til artikel 9, og som er etableret i samme medlemsstat.

Betalingsrettigheder, herunder i tilfælde af arv eller arveforskuud, kan kun aktiveres i den medlemsstat, hvor de blev tildelt.

2. Såfremt medlemsstater anvender muligheden i artikel 23, stk. 1, kan betalingsrettigheder kun overdrages eller aktiveres inden for samme region, bortset fra i tilfælde af arv eller arveforskuud.

Betalingsrettigheder, herunder i tilfælde af arv eller arveforskuud, kan kun aktiveres i de regioner, hvor de blev tildelt.

3. Medlemsstater, der ikke anvender muligheden i artikel 23, stk. 1, kan beslutte, at betalingsrettighederne kun kan overdrages eller aktiveres inden for den samme region bortset fra i tilfælde af arv eller arveforskuud.

Sådanne regioner defineres på passende territorialt niveau efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

4. Når betalingsrettigheder overdrages uden jord, kan medlemsstaterne under overholdelse af EU-rettens generelle principper bestemme, at en del af de overdragne betalingsrettigheder skal føres tilbage til den nationale reserve eller de regionale reserver, eller at deres enhedsværdi skal nedsættes til brug for den nationale reserve eller de regionale reserver. En sådan nedsættelse kan anvendes på en eller flere overdragelsestyper.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere regler for den meddelelse, som landbrugere skal give om overførsel af betalingsrettigheder til de nationale myndigheder, samt tidsfristerne for sådanne meddelelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 35

Delegerede beføjelser

1. Af hensyn til retssikkerheden og for at afklare særlige situationer, der kan opstå ved anvendelsen af grundbetalingsordningen, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om:

- a) regler om landbrugeres støtteberettigelse og adgang til grundbetalingsordningen i tilfælde af arv og arveforskud, arv i forbindelse med en forpagtningskontrakt, ændring af retlig status eller benævnelse, overdragelse af betalingsrettigheder samt bedriftssammenlægning eller -opdeling og anvendelsen af den i artikel 24, stk. 8, nævnte kontraktklausul
- b) regler om beregning af værdien og antallet eller forhøjelsen eller nedsættelsen af værdien af betalingsrettigheder i forbindelse med tildeling af betalingsrettigheder i henhold til dette afsnits bestemmelser, herunder regler om:
 - i) muligheden for at fastsætte en foreløbig værdi, et foreløbigt antal eller en foreløbig forhøjelse af betalingsrettigheder, der tildeles på grundlag af landbrugers ansøgning
 - ii) betingelser for at fastsætte betalingsrettighedernes foreløbige og endelige værdi og antal
 - iii) tilfælde, hvor en salgsaftale eller forpagtningskontrakt kan have indflydelse på tildelingen af rettigheder
- c) fastsættelse og beregning af værdien og antallet af de betalingsrettigheder, der modtages fra den nationale reserve eller de regionale reserver
- d) ændring af betalingsrettighedernes enhedsværdi i tilfælde af dele af betalingsrettigheder og i tilfælde af overdragelse af betalingsrettigheder, jf. artikel 34, stk. 4
- e) kriterier for anvendelse af mulighederne i artikel 24, stk. 1, litra a), b) og c)
- f) kriterier for anvendelse af begrænsninger af antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles i overensstemmelse med artikel 24, stk. 4-7
- g) kriterier for tildeling af betalingsrettigheder i henhold til artikel 30, stk. 6 og 7

h) kriterier for fastsættelse af nedsættelseskoefficienten, jf. artikel 32, stk. 5.

2. For at sikre korrekt forvaltning af betalingsrettigheder skal Kommissionen have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 70, der fastsætter regler om indholdet af anmeldelsen og kravene til aktiveringen af betalingsrettigheder.

3. For at sikre folkesundheden skal Kommissionen have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 70, der fastsætter regler om, at ydelsen af betalinger gøres betinget af, at der anvendes certificerede frø af bestemte hampesorter, og at der indføres en procedure for fastlæggelse af hampesorter og verifikation af deres indhold af tetrahydrocannabinol, jf. artikel 32, stk. 6.

Afdeling 4

Generel arealbetalingsordning

Artikel 36c

Generel arealbetalingsordning

1. Medlemsstater, der i 2014 anvender den generelle arealbetalingsordning som fastsat i afsnit V, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan på betingelserne i denne forordning beslutte at fortsætte med at anvende ordningen indtil senest den 31. december 2020. De underretter senest den 1. august 2014 Kommissionen om deres beslutning og om slutdatoen for anvendelsen af denne ordning.

I den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode finder afdeling 1, 2 og 3 i dette kapitel ikke anvendelse på disse medlemsstater med undtagelse af artikel 23, stk. 1, andet afsnit, artikel 23, stk. 6, og artikel 32, stk. 2-6.

2. Den generelle arealbetaling bevilges på årsbasis for hver støtteberettiget hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013. Den beregnes hvert år ved at dividere det årlige rammebeløb, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 4, med det samlede antal støtteberettigede hektar, der er anmeldt i den berørte medlemsstat i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

3. Uanset denne artikels stk. 2 kan medlemsstater, der beslutter at anvende artikel 38 i denne forordning senest fra den 1. januar 2018 i den periode, hvor de anvender denne artikel, anvende op til 20 % af det årlige rammebeløb, der er nævnt i denne artikels stk. 2, til at differentiere enkeltbetalingen pr. hektar.

Når de gør dette, skal de tage hensyn til den støtte, der ydes i kalenderåret 2014 under en eller flere af ordningerne i henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 126, 127 og 129 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Cypern kan differentiere støtten ved at tage hensyn til det sektorspecifikke rammebeløb, der er fastsat i bilag XVIIa til forordning (EF) nr. 73/2009, nedsat med en eventuel støtte ydet i den samme sektor i henhold til artikel 37 i denne forordning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der for hver medlemsstat fastsætter det årlige nationale loft for den generelle arealbetalingsordning ved at trække lofterne, der fastsættes i henhold til artikel 42, 47, 49, 51 og 53, fra det årlige nationale loft, der er fastlagt i bilag II. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

5. Medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder, skal de hektar, der er omtalt i stk. 2, være til landbrugerens rådighed på en dato, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må ligge senere end den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen, jf. artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om regler for landbrugerens støtteberettigelse og adgang til den generelle arealbetalingsordning.

Artikel 37

Midlertidig national støtte

1. Medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning i overensstemmelse med artikel 36, kan beslutte at yde midlertidig national støtte i perioden 2015-2020.

2. Der kan ydes midlertidig national støtte til landbrugere i sektorer, hvor der i 2013 blev ydet sådan støtte eller, for Bulgariens og Rumæniens vedkommende, supplerende nationale direkte betalinger.

3. Betingelserne for ydelse af midlertidig national støtte skal være de samme som dem, der knytter sig til tilladelsen til ydelse af betalinger i medfør af artikel 132, stk. 7, eller artikel 133a i forordning (EF) nr. 73/2009 i 2013, bortset fra nedsættelsen af betalingerne som følge af anvendelsen af artikel 132, stk. 2, sammenholdt med artikel 7 og 10 i nævnte forordning.

4. Det samlede beløb af midlertidig national støtte, der kan ydes til landbrugere i de sektorer, der er omhandlet i stk. 2, er begrænset til følgende procentsatser af de sektorspecifikke rammebeløb som tilladt af Kommissionen i 2013 i henhold til artikel 132, stk. 7, eller artikel 133a, stk. 5, i forordning (EF) nr. 73/2009:

— 75 % i 2015

— 70 % i 2016

— 65 % i 2017

— 60 % i 2018

— 55 % i 2019

— 50 % i 2020.

For Cyperns vedkommende beregnes procentsatsen på grundlag af det sektorspecifikke rammebeløb, der er fastsat i bilag XVIIa til forordning (EF) nr. 73/2009.

5. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på Cypern.

6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de i stk. 1 omhandlede beslutninger senest den 31. marts hvert år. Denne underretning skal omfatte følgende oplysninger:

a) de sektorspecifikke rammebeløb

b) maksimumssatsen for midlertidig national støtte, hvor det er relevant.

7. Medlemsstaterne kan på grundlag af objektive kriterier og inden for de grænser, der er fastsat i stk. 4, beslutte, hvor meget der skal bevilges i midlertidig national støtte.

Afdeling 5

Gennemførelse af grundbetalingsordningen i de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning

Artikel 38

Indførelse af grundbetalingsordningen i de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning

Medmindre andet er bestemt i denne afdeling, finder dette afsnit anvendelse på de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning som omhandlet i afdeling 4 i dette kapitel.

Artikel 24 og 29 finder ikke anvendelse på disse medlemsstater.

Artikel 39

Første tildeling af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder tildeles landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter artikel 9 i denne forordning, hvis:

a) de ansøger om tildeling af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen senest den endelige dato for indgivelse af ansøgninger, der skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013 i det første år af gennemførelsen af grundbetalingsordningen, undtagen i tilfælde af force majeure eller særlige omstændigheder, og

b) de var berettigede til at modtage betalinger før en nedsættelse eller udelukkelse i henhold til afsnit II, kapitel 4 i forordning (EF) nr. 73/2009, på baggrund af en støtteansøgning om direkte betalinger, om midlertidig national støtte eller om supplerende nationale direkte betalinger i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 73/2009 for 2013.

Medlemsstaterne kan tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter denne forordnings artikel 9, som opfylder betingelsen i første afsnit, litra a), og som ikke modtog betalinger for 2013 på grundlag af en støtteansøgning omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), og som på den dato, som den berørte medlemsstat har fastsat i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009 for ansøgningsåret 2013, kun var i besiddelse af landbrugsarealer, der ikke var i god landbrugsmæssig stand den 30. juni 2003 i henhold til artikel 124, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, er antallet af betalingsrettigheder pr. landbruger i det første år af gennemførelsen af den grundbetalingsordningen lig med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren anmelder i sin støtteansøgning i overensstemmelse med artikel 72 stk.1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen, og som han råder over på en dato, som medlemsstaten fastsætter. Denne dato må ikke ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 vedrørende nærmere regler om indførelse af grundbetalingsordningen i de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om ansøgninger om tildelingen af betalingsrettigheder, der indgives i året for tildeling af betalingsrettigheder, såfremt disse betalingsrettigheder endnu ikke kan fastlægges endeligt, og såfremt denne tildeling er berørt af særlige omstændigheder.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 40

Værdien af betalingsrettigheder

1. I det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen beregner medlemsstaterne enhedsværdien af betalingsrettighederne ved at dividere en fast procentdel af det nationale loft som omhandlet i bilag II for hvert relevant år med antallet af betalingsrettigheder i det første år for gennemførelsen af

grundbetalingsordningen med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver.

Den faste procentdel, der er nævnt i første afsnit, beregnes ved at dividere henholdsvis det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen som fastsat i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 2, i denne forordning for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen efter anvendelsen af den lineære nedsættelse i artikel 23, stk. 1, eller, hvor det er relevant, i artikel 30, stk. 2, med det nationale loft, jf. bilag II, for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen. Betalingsrettighederne skal udtrykkes i et antal, der svarer til antallet af hektar.

2. Som en undtagelse fra beregningsmetoden i stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte at differentiere værdien af betalingsrettighederne i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver, for hvert relevant år på grundlag af deres oprindelige enhedsværdi.

3. Betalingsrettighedernes oprindelige enhedsværdi som omhandlet i stk. 2, fastsættes ved at dividere en fast procentdel af summen af støtte undtagen støtte i henhold til artikel 41, 43, 48 og 50 samt afsnit IV i denne forordning, som en landbruger har modtaget i overensstemmelse med denne forordning for det kalenderår, der går forud for gennemførelsen af grundbetalingsordningen, inden anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013 med antallet af betalingsrettigheder, denne landbruger får tildelt i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver.

Den faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, der fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, i denne forordning for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen efter anvendelsen af den lineære nedsættelse som omhandlet i artikel 30, stk.1, eller, hvor det er relevant, i artikel 30, stk. 2, med summen af støtte undtagen støtte i henhold til artikel 41, 43, 48 og 50 samt afsnit IV i denne forordning udbetalt for det kalenderår, der går forud for gennemførelsen af grundbetalingsordningen i den berørte medlemsstat eller region, inden anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

4. Ved anvendelsen af stk. 2 tilstræber medlemsstaterne i overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten at tilnærme værdien af betalingsrettighederne på nationalt eller regionalt plan. Med henblik herpå fastsætter medlemsstaterne de foranstaltninger, der skal træffes, og den beregningsmetode, der skal anvendes, og meddeler dem til Kommissionen senest den 1. august i året inden gennemførelsen af grundbetalingsordningen. Disse foranstaltninger skal omfatte årlige gradvise ændringer af den oprindelige værdi af betalingsrettighederne som omhandlet i stk. 3, i overensstemmelse med objektive og ikkediskriminerende kriterier med start i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen.

I det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen underretter medlemsstaterne landbrugerne om værdien af deres betalingsrettigheder beregnet i overensstemmelse med denne artikel for hvert år i den periode, der er omfattet af forordningen.

5. Ved anvendelsen af stk. 3 kan en medlemsstat på grundlag af objektive kriterier i tilfælde af salg, overdragelse eller helt eller delvis udløb af en forpagtning af landbrugsarealer efter den dato, der er fastsat i henhold til artikel 36, stk. 5, og før den dato, der er fastsat i henhold til artikel 33, stk. 1, fastsætte, at forhøjelsen eller en del heraf af værdien af betalingsrettigheder, der skulle tildeles den pågældende landbruger, skal tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver, hvis forhøjelsen ville føre til en uventet fortjeneste for den pågældende landbruger.

Disse objektive kriterier fastsættes på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås, og omfatter mindst følgende:

- a) en minimumsvarighed af forpagtningen
- b) den andel af de modtagne betalinger, der skal tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver.

KAPITEL 2

Omfordelingsbetaling

Artikel 41

Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan senest den 1. august i et givet år beslutte at yde en årlig betaling fra det følgende år til landbrugere, der er berettiget til en betaling under grundbetalingsordningen i kapitel 1, afdeling 1, 2, 3 og 5, eller under den generelle arealbetalingsordning, der er omhandlet i kapitel 1, afdeling 4.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen denne beslutning senest på den dato, der er angivet i første afsnit.

2. Medlemsstater, der har besluttet at anvende grundbetalingsordningen på regionalt plan, jf. artikel 23, kan anvende omfordelingsbetalingen på regionalt niveau.

3. Med forbehold af anvendelse af finansiel disciplin, af nedsættelse af betalinger i overensstemmelse med artikel 11, af lineære nedsættelser i overensstemmelse med artikel 7 i denne forordning og af anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013 ydes omfordelingsbetalingen på årsbasis, når landbrugeren har aktiveret betalingsrettighederne, eller i medlemsstater, der anvender artikel 36 i denne forordning, efter landbrugers anmeldelse af støtteberettigede hektar.

4. Omfordelingsbetalingen beregnes hvert år af medlemsstaterne ved at gange et tal, der fastsættes af medlemsstaten, og som højst må udgøre 65 % af den nationale eller regionale gennemsnitsbetaling pr. hektar, med antallet af betalingsrettigheder, som landbrugeren har aktiveret i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2. Antallet af sådanne betalingsrettigheder eller hektar må ikke overstige et maksimum fastsat af medlemsstaterne, som ikke må overstige 30 hektar eller landbrugsbedriftens gennemsnitsstørrelse, jf. bilag VIII, hvis denne gennemsnitsstørrelse overstiger 30 hektar i den pågældende medlemsstat.

5. Hvis maksimumsgrænserne i stk. 4 overholdes, kan medlemsstaterne på nationalt niveau fastsætte en graduering for det antal hektar, der er fastsat i overensstemmelse med det stykke, som skal finde ensartet anvendelse på alle landbrugere.

6. Den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar i denne artikels stk. 4 fastsættes af medlemsstaterne på grundlag af det nationale loft, der er fastsat i bilag II for kalenderåret 2019, og antallet af støtteberettigede hektar, der er anmeldt i henhold til artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, i 2015.

Den regionale gennemsnitlige betaling pr. hektar i denne artikels stk. 4 fastsættes af medlemsstaterne ved brug af en andel af det nationale loft, der er fastsat i bilag II for kalenderåret 2019, og antallet af støtteberettigede hektar, der er anmeldt i den berørte region i 2015 i henhold til artikel 33, stk. 1. For hver region beregnes denne andel ved at dividere det respektive regionale loft, der er fastsat i henhold til artikel 23, stk. 2, med det nationale loft, der er fastsat i henhold til artikel 22, stk. 1, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, såfremt artikel 30, stk. 2, ikke finder anvendelse.

7. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke gives fordele i henhold til dette kapitel til landbrugere, for hvem det er fastslået, at de efter den 18. oktober 2011 har opdelt deres bedrifter med det ene formål at blive omfattet af omfordelingsbetalingen. Dette gælder også for de landbrugere, hvis bedrifter er resultatet af en sådan opdeling.

8. I tilfælde af en juridisk person eller en gruppe af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende det maksimale antal betalingsrettigheder eller hektar, der er omhandlet i stk. 4, i forbindelse med medlemmer af disse juridiske personer eller grupper, hvis den nationale lovgivning tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller grupperes landbrugsstrukturer.

Artikel 42

Finansielle bestemmelser

1. For at finansiere omfordelingsbetalingen, kan medlemsstaterne senest den dato, der er fastsat i artikel 41, stk. 1, beslutte at bruge op til 30 % af det årlige nationale loft, der er fastsat i bilag II. De underretter Kommissionen om en eventuel beslutning senest på denne dato.

2. På grundlag af den del af det nationale loft, der skal anvendes af medlemsstaterne i henhold til stk. 1 i denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tilsvarende lofter for omfordelingsbetalingen på årsbasis. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

KAPITEL 3

Betaling for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet

Artikel 43

Generelle regler

1. Landbrugere, der er berettiget til en betaling under grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, skal på alle deres støtteberettigede hektar, jf. artikel 32, stk. 2-5, anvende landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, som omhandlet i stk. 2 i denne artikel, eller tilsvarende metoder, som omhandlet i stk. 3 i denne artikel.

2. Følgende metoder er landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet:

- a) afgrødediversificering
- b) bevarelse af eksisterende permanente græsarealer og
- c) miljømæssige fokusområder på landbrugsarealet.

3. De tilsvarende metoder omfatter lignende metoder, der medfører tilsvarende eller større fordele for klimaet og miljøet i forhold til en eller flere af de metoder, der er omhandlet i stk. 2. Disse tilsvarende metoder og den eller de metoder, der er omhandlet i stk. 2, som de svarer til, er anført i bilag IX og omfatter en af følgende:

- a) forpligtelser indgået i henhold til enten artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1698/2005 eller i artikel 28, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013
- b) nationale eller regionale miljøcertificeringsordninger, herunder dem til certificering af overholdelsen af national miljølovgivning, som er mere vidtgående end de relevante obligatoriske standarder i henhold til afsnit VI, kapitel I, i

forordning (EU) nr. 1306/2013, der skal opfylde målene for jord- og vandkvalitet, biodiversitet, bevarelse af landskabet og målene om modvirkning af og tilpasning til klimaændringer. Disse certificeringsordninger kan omfatte metoderne i bilag IX til denne forordning, metoderne i denne artikels stk. 1a eller en kombination af disse metoder.

4. De tilsvarende metoder, der er omhandlet i stk. 3, er ikke omfattet af dobbeltfinansiering.

5. Medlemsstaterne kan, herunder når det er hensigtsmæssigt på regionalt plan, beslutte at begrænse landbrugernes valg om at anvende de i stk. 3, litra a) og b), omhandlede muligheder.

6. Medlemsstaterne kan, herunder når det er hensigtsmæssigt på regionalt plan, beslutte, at landbrugere opfylder samtlige relevante forpligtelser i stk. 1 i overensstemmelse med de nationale eller regionale miljøcertificeringsordninger, der er omhandlet i stk. 3, litra b).

7. Med forbehold af de i stk. 5 og 6 omhandlede beslutninger, som medlemsstaterne træffer, kan en landbruger kun anvende en eller flere af metoderne i stk. 3, litra a), hvis de fuldt ud erstatter den eller de lignende metoder i stk. 2. En landbruger kan kun anvende de certificeringsordninger, der er omhandlet i stk. 3, litra b), hvis de omfatter hele forpligtelsen, jf. stk. 1.

8. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke beslutninger i stk. 5 og 6, og hvilke specifikke forpligtelser eller certificeringsordninger, de agter at anvende som tilsvarende metoder, jf. stk. 3.

Kommissionen vurderer, om de metoder, der indgår i de specifikke forpligtelser eller certificeringsordninger, er omfattet af listen i bilag IX, og, hvis den ikke anser det for at være tilfældet, meddeler medlemsstaterne dette ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget uden at anvende den i artikel 71, stk. 2 eller 3, omhandlede procedure. Hvis Kommissionen meddeler en medlemsstat, at disse metoder ikke er omfattet af listen i bilag IX, anerkender den pågældende medlemsstat ikke de specifikke forpligtelser eller certificeringsordninger, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse, som tilsvarende metoder, jf. denne artikels stk. 3.

9. Med forbehold af stk. 10 og 11 i denne artikel, af anvendelsen af finansiel disciplin og af lineære nedsættelser i henhold til artikel 7 i denne forordning og af anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013, yder medlemsstaterne betalingen i dette kapitel til landbrugere, der benytter de af metoderne i stk. 1 i denne artikel, der er relevante for dem, og i det omfang disse landbrugere overholder denne forordnings artikel 44, 45 og 46.

Denne betaling ydes som en årlig betaling pr. støtteberettiget hektar, der anmeldes i henhold til artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, idet beløbet beregnes årligt ved at dividere det beløb, der følger af anvendelsen af artikel 47, med det samlede antal støtteberettigede hektar, der er anmeldt i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, i den pågældende medlemsstat eller region

Uanset andet afsnit kan medlemsstater, der beslutter at anvende artikel 25, stk. 2, beslutte at yde den betaling, der er omhandlet i dette stykke, som en procentdel af den samlede værdi af de betalingsrettigheder, som landbrugeren har aktiveret i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, for hvert relevant år.

Den procentdel skal for hvert år og hver medlemsstat eller region beregnes ved at dividere det beløb, der følger af anvendelsen af artikel 47, med summen af alle betalingsrettigheder, der er aktiveret i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, i den pågældende medlemsstat eller region.

10. Landbrugere, hvis bedrifter helt eller delvis er beliggende i områder, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF, 2000/60/EF eller 2009/147/EF, er berettiget til den betaling, der er omhandlet i dette kapitel, såfremt de benytter de metoder, der er omhandlet i dette kapitel, for så vidt disse metoder på den pågældende bedrift er forenelige med målene i de nævnte direktiver.

11. Landbrugere, der opfylder betingelserne i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion er i sig selv berettigede til den betaling, der er omhandlet i dette kapitel.

Første afsnit finder kun anvendelse på de enheder af en bedrift, der bruges til økologisk produktion i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 834/2007.

12. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55:

- a) tilføje tilsvarende metoder til listen i bilag IX,
- b) fastlægge passende krav til de nationale eller regionale certificeringsordninger i stk. 3, litra b), i denne artikel herunder den grad af sikkerhed, som disse ordninger skal give,
- c) fastlægge detaljerede regler for beregning af beløbet omhandlet i artikel 28, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1305/2013 for den metode, der er omhandlet i [bilag IX, afdeling I, punkt 3 og 4, og afdeling III, punkt. 7, i denne forordning og eventuelle yderligere tilsvarende metoder, der tilføjes i bilag IX i henhold til litra a), for hvilke det er nødvendigt at foretage en specifik beregning for at undgå dobbeltfinansiering.

13. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for proceduren vedrørende indgivelse af meddelelser, herunder tidsfristerne for deres indgivelse, og Kommissionens vurdering, som omhandlet i stk. 8. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 44

Afgrødediversificering

1. Hvis landbrugeren agerjord dækker mellem 10 og 30 hektar, og ikke er fuldstændig opdyrket med afgrøder under vand i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen, skal der være mindst to forskellige afgrøder på denne agerjord. Hovedafgrøden må ikke overstige 75 % af agerjorden.

Hvis landbrugeren agerjord dækker mere end 30 hektar, og ikke er fuldstændig opdyrket med afgrøder under vand i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen, skal der være mindst tre forskellige afgrøder på denne agerjord. Hovedafgrøden må ikke dække mere end 75 % af denne agerjord, og de to hovedafgrøder tilsammen må ikke dække mere end 95 % af denne agerjord.

2. Med forbehold af antallet af afgrøder, der kræves i henhold til stk. 1, finder de maksimale tærskler, der er fastsat deri, ikke anvendelse på bedrifter, hvis græs eller andet grøntfoder eller braklagt jord dækker mere end 75 % af agerjorden. I sådanne tilfælde må hovedafgrøden på den resterende del af agerjorden ikke dække mere end 75 % af denne del af agerjorden, undtagen når den resterende del er dækket af græs eller andet grøntfoder eller braklagt jord.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på bedrifter:

- a) hvor mere end 75 % af agerjorden anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder eller er braklagt eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser, forudsat at den agerjord, der ikke er dækket af disse anvendelser, ikke overstiger 30 hektar
- b) hvor mere end 75 % af det støtteberettigede landbrugsareal er anvendt som permanente græsarealer, til produktion af græs eller andet grøntfoder eller til dyrkning af afgrøder under vand i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser, forudsat at den agerjord, der ikke er dækket af disse anvendelser, ikke overstiger 30 hektar
- c) hvor mere end 50 % af arealerne af den agerjord, der er anmeldt, ikke blev anmeldt af landbrugeren i hans støtteansøgning i det foregående år, og hvor den samlede agerjord på baggrund af en sammenligning mellem de geospatiale støtteansøgninger dyrkes med en anden afgrøde end den, der blev dyrket det foregående kalenderår

d) der ligger i områder nord for den 62. breddegrad eller i visse tilstødende områder. Hvis sådanne bedrífers agerjord dækker mere end 10 hektar, skal der være mindst to forskellige afgrøder på denne agerjord og ingen af disse afgrøder må dække mere end 75 % af agerjorden, medmindre hovedafgrøden er græs eller andet grøntfoder eller braklagt jord.

4. I denne artikel forstås ved "afgrøde":

- a) en plante af en af de forskellige slægter, der er defineret i den botaniske klassifikation af afgrøder,
- b) en afgrøde eller plante af en sorterne Brassicaceae, Solonaceae og Cucurbitaceae
- c) braklagt jord
- d) græs eller andet grøntfoder.

Vinterafgrøder og forårsafgrøder betragtes dog som forskellige afgrøder, også selv om de tilhører samme slægt.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70:

- a) anerkendelse af andre typer slægter og arter end dem, der er omhandlet i stk. 4 i denne artikel, og
- b) fastsættelse af bestemmelser om anvendelse af en nøjagtig beregning af andele for forskellige afgrøder.

Artikel 45

Permanente græsarealer

1. Medlemsstaterne udpeger permanente græsarealer, der er miljømæssigt sårbare inden for de områder, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF eller 2009/147/EF, herunder moser og vådområder, der befinder sig i disse områder, og som har brug for streng beskyttelse for at opnå målene i disse direktiver.

Medlemsstaterne kan med henblik på at sikre beskyttelsen af miljømæssigt værdifulde permanente græsarealer beslutte at udpege yderligere sårbare områder beliggende uden for de områder, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF eller 2009/147/EF, herunder permanente græsarealer på kulstofrig jord.

Landbrugere må ikke omlægge eller pløje permanente græsarealer beliggende i områder, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til første afsnit og, hvor dette er relevant, i henhold til andet afsnit.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den andel, som arealer udlagt som permanente græsarealer udgør af det samlede landbrugsareal, som landbrugere har anmeldt i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, ikke mindskes med mere end 5 % i forhold til en referenceandel, der fastsættes af medlemsstaterne i 2015 ved

at dividere arealer udlagt som permanente græsarealer, jf. dette stykkes andet afsnit, litra a), med det samlede landbrugsareal, jf. det afsnits litra b).

Med henblik på at fastsætte den i første afsnit omhandlede referenceandel forstås ved:

- a) "arealer udlagt som permanente græsarealer" de arealer, der blev anmeldt i 2012 eller for Kroatiens vedkommende 2013 i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 73/2009 af landbrugere omfattet af forpligtelserne i dette kapitel, samt arealer udlagt som permanente græsarealer, der anmeldes i 2015 i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 af landbrugere omfattet af forpligtelserne i dette kapitel, og som ikke blev anmeldt som permanente græsarealer i 2012 eller for Kroatiens vedkommende i 2013
- b) "det samlede landbrugsareal" det landbrugsareal, der anmeldes i 2015 i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 af landbrugere omfattet af forpligtelserne i dette kapitel.

Referenceandelen af arealer udlagt som permanente græsarealer beregnes på ny, når landbrugere omfattet af forpligtelserne i dette kapitel er forpligtet til at omlægge et areal til permanente græsareal i 2015 eller i 2016 i overensstemmelse med artikel 93 i forordning (EU) nr. 1306/2013. I sådanne tilfælde tilføjes disse arealer til arealerne udlagt som permanente græsarealer, jf. litra a), andet afsnit, i dette stykke.

Den andel, der udgøres af permanente græsarealer, fastsættes hvert år på grundlag af de arealer, der anmeldes af landbrugere omfattet af forpligtelserne i dette kapitel for det pågældende år i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Forpligtelsen i henhold til dette stykke gælder på nationalt, regionalt eller det passende subregionale plan. Medlemsstaterne kan beslutte at indføre en forpligtelse om at bibeholde permanente græsarealer på bedriftsniveau for at sikre, at andelen af permanente græsarealer ikke mindskes med mere end 5 %. Medlemsstaterne giver senest den 1. august 2014 Kommissionen meddelelse om en sådan beslutning.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om referenceandelen og den andel, der er omhandlet i dette stykke.

3. Hvis det konstateres, at den i stk. 2 omhandlede andel er mindsket med mere end 5 % på regionalt eller subregionalt plan eller, hvor det er relevant, på nationalt plan, indfører den berørte medlemsstat forpligtelser på bedriftsniveau til at genomlægge arealer til permanente græsarealer, for de landbrugere, som har arealer til rådighed, der i en tidligere periode blev omlagt fra arealer udlagt til permanente græsarealer eller fra permanente græsarealer til arealer med andre anvendelser.

Hvis arealer udlagt som permanente græsarealer, der er fastsat i henhold til stk. 2, andet afsnit, litra a), i absolutte tal bibeholdes inden for bestemte grænser, anses forpligtelsen i stk. 2, første afsnit, dog for at have været opfyldt.

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse, når mindskelsen under tærsklen skyldes skovrejsning, der er forenelig med miljøet og ikke omfatter beplantning med kort omdriftstid, juletræer eller hurtigtvoksende træer til energiproduktion.

5. For at sikre, at andelen af det areal, der er udlagt som permanente græsarealer, bibeholdes, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om fastsættelse af nærmere bestemmelser om bibeholdelse af permanente græsarealer, herunder bestemmelser om omlæggelse i tilfælde af misligholdelse af forpligtelsen i stk. 1 i denne artikel, bestemmelser om medlemsstaters fastsættelse af forpligtelser på bedriftsniveau for bibeholdelse af permanente græsarealer, jf. stk. 2 og 3, og eventuelle tilpasninger af referencandelen, der kan blive nødvendige, jf. stk. 2.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70:

- a) fastsættelse af rammerne for udpegelsen af yderligere sårbare områder, jf. stk. 1, andet afsnit
- b) fastsættelse af detaljerede metoder til bestemmelse af andelen af permanente græsarealer og det samlede landbrugsareal, der skal bevares i medfør af stk. 2 i denne artikel
- c) fastlæggelse af den tidligere periode, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, første afsnit.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de grænser, der er nævnt i denne artikels stk. 3, andet afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 46

Miljømæssigt fokusområde

1. Hvis en bedrifts agerjord dækker mere end 15 hektar, sikrer landbrugeren fra den 1. januar 2015, at et areal, der mindst svarer til 5 % af den pågældende bedrifts agerjord, som landbrugeren anmeldte i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, og, hvis de af medlemsstaten anses for at være miljømæssige fokusområder i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, herunder arealerne omhandlet i det nævnte stykkes, litra c), d), g) og h), er miljømæssigt fokusområde

Den procentdel, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, øges fra 5 % til 7 % på grundlag af en lovgivningsmæssig retsakt fra Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, i TEUF.

Kommissionen forelægger senest den 31. marts 2017 en evalueringsrapport om gennemførelsen af dette stykkes første afsnit, eventuelt ledsaget af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt som omhandlet i andet afsnit.

2. Medlemsstaterne beslutter senest den 1. august 2014, hvilket eller hvilke af følgende områder der skal betragtes som miljømæssigt fokusområde:

- a) arealer, der ligger brak
- b) terrasser
- c) landskabstræk, herunder sådanne træk, der støder op til bedriftens agerjord, som, uanset artikel 43, stk. 1, i denne forordning kan omfatte landskabstræk, der ikke indgår i det støtteberettigede areal i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013
- d) bræmmer, herunder bræmmer dækket af permanente græsarealer, forudsat at disse er adskilt fra tilstødende støtteberettiget landbrugsareal
- e) hektar af skovlandbrug, der modtager eller har modtaget støtte i henhold til artikel 44 i forordning (EF) nr. 1698/2005 og/eller artikel 23 i forordning (EU) nr. 1305/2013
- f) bræmmer af støtteberettigede hektar langs skovkanter
- g) arealer med lavskov med kort omdriftstid og uden brug af mineralsk gødning og/eller plantebeskyttelsesmidler
- h) skovklædte arealer som omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra b), nr. ii), i denne forordning
- i) arealer med efterafgrøder eller plantedække som følge af tilsåning og spiring af frø underkastet anvendelsen af vægtningsfaktorerne i stk. 3
- j) arealer med kvælstofbindende afgrøder.

Med undtagelse af arealerne på den bedrift, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra g) og h), skal det miljømæssige fokusområde høre til bedriftens agerjord. For områder nævnt i dette stykkes første afsnit, litra c) og d), kan det miljømæssige fokusområde også støde op til den agerjord på bedriften, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

3. For at forenkle administration og tage hensyn til kendetegnene ved de forskellige typer miljømæssige fokusområder, der er anført i stk. 2, første afsnit, samt for at lette opmålingen heraf kan medlemsstaterne ved beregningen af det samlede antal hektar, som det miljømæssige fokusområde udgør af bedriften, gøre brug af omregnings- og/eller vægtningsfaktorerne i bilag X. Hvis en medlemsstat beslutter at betragte arealet i stk. 2, første afsnit, litra i), eller andre arealer, der er omfattet af en vægtning på mindre end 1, som miljømæssigt fokusområde, er det obligatorisk at anvende vægtningsfaktorerne i bilag X.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse på bedrifter,

a) hvor mere end 75 % af agerjorden anvendes til produktionen af græs eller andet grøntfoder er braklagt, eller anvendes til dyrkning af bælgrugter eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser, forudsat at den agerjord, der ikke er dækket af disse anvendelser, ikke overstiger 30 hektar

b) hvor mere end 75 % af det støtteberettigede landbrugsareal er permanente græsarealer, anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder eller til dyrkning af afgrøder under vand enten i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser, forudsat at den agerjord, der ikke er dækket af disse anvendelser, ikke overstiger 30 hektar

5. Medlemsstaterne kan beslutte at gennemføre op til halvdelen af procentsatsen af det i stk. 1 omhandlede miljømæssige fokusområde på regionalt plan for at erhverve sig tilstødende miljømæssige fokusområder. Medlemsstaterne udpeger arealerne og forpligtelserne for deltagende landbrugere eller grupper af landbrugere. Formålet med udpegelsen af områder og forpligtelserne er at understøtte gennemførelsen af Unionens politikker for miljø, klima og biodiversitet.

6. Medlemsstaterne kan beslutte at tillade landbrugere, hvis bedrifter ligger i nærheden af hinanden, at opfylde forpligtelsen i stk. 1 kollektivt ("kollektiv gennemførelse"), forudsat at de miljømæssige fokusområder er sammenhængende. For at understøtte gennemførelsen af Unionens politikker for miljø, klima og biodiversitet kan medlemsstaterne udpege de arealer, hvor kollektiv gennemførelse er mulig, og kan også pålægge landbrugere eller grupper af landbrugere, der deltager i en sådan kollektiv overholdelse, yderligere forpligtelser.

Alle landbrugere, der deltager i kollektiv gennemførelse, skal sikre, at mindst 50 % af det areal, der er underlagt forpligtelsen i stk. 1, ligger på deres bedrifts jord og er i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit. Antallet af landbrugere, der deltager i en sådan kollektiv gennemførelse, må ikke overstige ti.

7. Medlemsstater, hvor mere end 50 % af det samlede jordareal er dækket af skov, kan beslutte, at stk. 1 i denne artikel ikke skal finde anvendelse på bedrifter beliggende i områder, der

af disse medlemsstater er udpeget som områder med naturbetingede begrænsninger i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a) eller b), i forordning (EU) nr. 1305/2013, forudsat at mere end 50 % af jordarealet i den enhed, der er omhandlet i nedenstående andet afsnit, er dækket af skov, og andelen af skovområde i forhold til landbrugsarealer er højere end 3:1.

Arealet med skov og andelen af skov i forhold til landbrugsarealer vurderes på et arealniveau, der svarer til LAU2-niveauet, eller på niveauet for en anden klart afgrænset enhed, der dækker et enkelt tydeligt tilstødende geografisk areal med lignende landbrugsmæssige betingelser.

8. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen beslutningerne som omhandlet i stk. 2 senest den 1. august 2014 samt enhver beslutning som omhandlet i stk. 3, 5, 6 eller 7 senest den 1. august i det år, der går forud for deres ansøgning.

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70:

a) fastsættelse af yderligere kriterier for de typer arealer, der er omhandlet i stk. 1, for at de kan opnå status af miljømæssigt fokusområde

b) tilføjelse af andre typer arealer end dem, der er nævnt i stk. 2, som kan tages i betragtning for at overholde den procentsats, der er omhandlet i stk. 1

c) om tilpasning af bilag X for at fastsætte de omregnings- og vægtningsfaktorer, der er omhandlet i stk. 3, og for at tage hensyn til de kriterier og/eller typer arealer, der skal defineres af Kommissionen i henhold til litra a) og b)

d) om fastlæggelse af regler for den gennemførelse, der er omhandlet i stk. 5 og 6, herunder minimumskravene til en sådan gennemførelse

e) om etablering af de rammer, inden for hvilke medlemsstaterne skal fastlægge de kriterier, der skal opfyldes af bedrifter for at kunne tages i betragtning som bedrifter, der ligger i nærheden af hinanden med henblik på stk. 6

f) om fastsættelse af metoderne til bestemmelse af procentdelen det samlede landbrugsareal dækket af skov og andelen af skovområde i forhold til jordarealer omhandlet i stk. 7.

Artikel 47

Finansielle bestemmelser

1. For at finansiere den betaling, der er omhandlet i dette kapitel, bruger medlemsstaterne 30 % af det årlige nationale loft, der er fastsat i bilag II.

2. Medlemsstaterne anvender den betaling, der er omhandlet i dette kapitel, på nationalt plan.

Medlemsstater, der anvender artikel 23, kan beslutte at anvende betalingen på regionalt plan. I sådanne tilfælde anvender de en andel af det loft, der er nævnt i denne artikels stk. 3, i hver region. For hver region beregnes denne andel ved at dividere det regionale loft, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, med det nationale loft, der er fastsat i henhold til artikel 22, stk. 1, efter at have anvendt den lineære nedsættelse fastsat i artikel 30, stk. 1, såfremt artikel 23, stk. 2, ikke finder anvendelse.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tilsvarende lofter for den betaling, der er omhandlet i dette kapitel, på årsbasis. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

KAPITEL 4

Betaling for områder med naturlige begrænsninger

Artikel 48

Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan yde betaling til landbrugere, der har ret til en betaling under grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. kapitel 1, og hvis bedrifter er helt eller delvis beliggende i områder med naturbetingede begrænsninger, som er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 32, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1305/2013.

2. Medlemsstaterne kan beslutte at yde betalingen for områder med naturlige begrænsninger til alle områder, som falder inden for rammerne af stk. 1, eller at begrænse betalingen til nogle af de områder på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier.

3. Med forbehold af stk. 2 i denne artikel og af anvendelsen af finansiel disciplin, nedsættelse af betalinger i overensstemmelse med artikel 11 og af lineære nedsættelser i overensstemmelse med artikel 7 i denne forordning og af anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013, ydes betalingen for arealer med naturlige begrænsninger på årsbasis pr. støtteberettiget hektar beliggende i områder, som en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 2 har besluttet at yde betaling til. Den udbetales efter aktivering af betalingsrettigheder for de hektar, den pågældende landbruger ejer, eller, i medlemsstater, der anvender artikel 36 i denne forordning, ved den berørte landbrugers anmeldelse af de støtteberettigede hektar.

4. Betalingen for arealer med naturlige begrænsninger pr. hektar beregnes ved at dividere det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af artikel 49, med antallet af støtteberettigede hektar anmeldt i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, og beliggende i områder, som en medlemsstat har besluttet at yde betaling til i overensstemmelse med stk. 2.

Medlemsstater kan på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier også fastsætte det maksimale antal hektar pr. bedrift, for hvilke der kan ydes støtte i henhold til dette kapitel.

5. Medlemsstaterne kan anvende betalingen for arealer med naturlige begrænsninger på regionalt plan på de betingelser, der er fastsat i dette stykke, såfremt de har fastlagt de pågældende regioner efter objektive og ikkediskriminerende kriterier og navnlig deres naturbetingede begrænsninger, herunder hvor alvorlige disse er, og deres agronomiske betingelser.

Medlemsstaterne fordeler det nationale loft, jf. artikel 49, stk. 1, mellem regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

Betalingen for arealer med naturlige begrænsninger på regionalt plan beregnes ved at dividere det regionale loft beregnet i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit med antallet af støtteberettigede hektar anmeldt i den pågældende region i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, og beliggende i de områder, som en medlemsstat har besluttet at yde betaling til i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 49

Finansielle bestemmelser

1. For at finansiere betalingen for arealer med naturlige begrænsninger kan medlemsstaterne senest den 1. august 2014 beslutte at anvende op til 5 % af deres nationale loft, der er fastsat i bilag II. De underretter Kommissionen om en eventuel beslutning senest på denne dato.

Medlemsstaterne kan senest den 1. august 2016 revidere deres beslutning og ændre den med virkning fra den 1. januar 2017. De underretter senest den 1. august 2016 Kommissionen om en eventuel sådan beslutning.

2. På grundlag af den del af det nationale loft, der skal anvendes af medlemsstaterne i henhold til stk. 1, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tilsvarende lofter for betalingen for arealer med naturlige begrænsninger på årsbasis. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

KAPITEL 5

Betalinger til unge landbrugere

Artikel 50

Generelle regler

1. Medlemsstaterne yder en årlig betaling til unge landbrugere, der er berettiget til en betaling under grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. kapitel 1.

2. I dette kapitel forstås ved "unge landbrugere" fysiske personer:

a) som for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder på bedriften, eller som har etableret en bedrift inden for de seneste fem år forud for den første ansøgning i henhold til grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, og

b) som ikke er ældre end 40 år i det år, hvor ansøgningen, jf. litra a), indgives.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere objektive og ikkediskriminerende kriterier for unge landbrugere, der ansøger om en betaling til unge landbrugere for så vidt angår passende kvalifikationer og/eller uddannelseskrav.

4. Med forbehold af anvendelse af finansiel disciplin, af nedsættelse af betalinger i overensstemmelse med artikel 11 og af lineære nedsættelser i overensstemmelse med artikel 7 i denne forordning og anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013, ydes betalingen til unge landbrugere på årsbasis, når landbrugeren har aktiveret betalingsrettighederne, eller, i medlemsstater, der anvender artikel 36 i denne forordning, efter landbrugeren anmeldelse af støtteberettigede hektar.

5. Betalingen til unge landbrugere ydes pr. landbruger i en periode på højst fem år. Denne periode reduceres med det antal år, der er gået mellem etableringen som omhandlet i stk. 2, litra a), og den første indgivelse af ansøgningen om betaling til unge landbrugere.

6. Hvert år skal medlemsstater, der ikke anvender artikel 36, beregne summen af betalingen til unge landbrugere ved at gange antallet af rettigheder, som landbrugeren har aktiveret i henhold til artikel 32, stk. 1, med et tal, der svarer til:

a) 25 % af den gennemsnitlige værdi af de betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet), som landbrugeren råder over, eller

b) 25 % af et beløb, der beregnes ved at dividere en fast procentdel af det nationale loft for kalenderåret 2019, jf. bilag II, med antallet af alle støtteberettigede hektar, der blev anmeldt i 2015 i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1. Denne faste procentdel skal være lig med andelen af det nationale loft, der er tilbage for grundbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, for 2015.

7. Medlemsstater, der anvender artikel 36, skal hvert år beregne summen af betalingen til unge landbrugere ved at gange et tal, der svarer til 25 % af den generelle arealbetaling beregnet i overensstemmelse med artikel 36, med antallet af

støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2.

8. Uanset stk. 6 og 7 kan medlemsstaterne hvert år beregne summen af betalingen til unge landbrugere ved at gange et tal, der svarer til 25 % af den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar, med antallet af rettigheder, som landbrugeren har aktiveret i henhold til artikel 32, stk. 1, eller med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2.

Den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar beregnes ved at dividere det nationale loft for kalenderåret 2019, jf. bilag II, med antallet af støtteberettigede hektar, der blev anmeldt i 2015 i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2.

9 Medlemsstaterne fastsætter én maksimumsgrænse for antallet af betalingsrettigheder, som landbrugeren har aktiveret, eller til antallet af støtteberettigede hektar anmeldt af landbrugeren. Denne grænse må ikke være under 25 eller over 90. Medlemsstaterne skal overholde denne grænse, når de anvender stk. 6, 7 og 8.

10. I stedet for anvende stk. 6-9 kan medlemsstaterne tildele et årligt fast beløb pr. landbruger, som beregnes ved at gange et fast antal hektar med et tal, der svarer til 25 % af den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar som fastsat i overensstemmelse med stk. 8.

Det faste antal hektar, der er omhandlet i første afsnit, beregnes ved at dividere det samlede antal støtteberettigede hektar, der er anmeldt i henhold til artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, af unge landbrugere, der ansøger om en betaling til unge landbrugere i 2015, med det samlede antal unge landbrugere, der ansøger om denne betaling i 2015.

En medlemsstat kan foretage en ny beregning af det faste antal hektar i et hvilket som helst år efter 2015 i tilfælde af betydelige ændringer i antallet af unge landbrugere, der ansøger om betaling, eller i størrelsen af de unge landbrugeres bedrifter, eller begge dele.

Det årlige faste beløb, der kan ydes til en landbruger, må ikke overstige hans samlede grundbetalingsbeløb inden anvendelse af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013 i det givne år.

11. For at beskytte modtagernes rettigheder og for at undgå forskelsbehandling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om betingelserne for en juridisk persons berettigelse til at modtage betalingen til unge landbrugere.

Artikel 51

Finansielle bestemmelser

1. Med henblik på at finansiere betalingen til unge landbrugere benytter medlemsstaterne en procentdel, der ikke overstiger 2 %, af det årlige nationale loft, jf. bilag II. Medlemsstaterne underretter senest den 1. august 2014 Kommissionen om, hvilken procentsats der forventes at finansiere betalingen.

Medlemsstaterne kan senest den 1. august hvert år revidere deres forventede procentsats med virkning fra det efterfølgende år. De underretter Kommissionen om reviderede procentsats senest den 1. august året inden dets anvendelse.

2. Med forbehold af loftet på 2 % i stk. 1 i denne artikel, hvis summen af de betalinger til unge landbrugere, der er blevet ansøgt om i en medlemsstat i et givet år overstiger loftet i stk. 4, og hvis loftet er lavere end det maksimum, finansierer den pågældende medlemsstat forskellen ved at anvende artikel 30, stk. 7, første afsnit, litra f), i det relevante år, ved at anvende en lineær nedsættelse på alle betalinger, der ydes til alle landbrugere i henhold til artikel 32 eller artikel 36, stk. 2, eller ved begge metoder.

3. Hvis summen af de betalinger til unge landbrugere, der er blevet ansøgt om i en medlemsstat i et givet år overstiger loftet i stk. 4 i denne artikel, og hvis loftet er på 2 % af det årlige nationale loft i bilag II, anvender medlemsstaterne en lineær nedsættelse på betalinger, der ydes i henhold til artikel 50, for at overholde loftet.

4. På grundlag af den procentsats, som medlemsstaterne har oplyst i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tilsvarende lofter for betalingen til unge landbrugere på årsbasis.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

AFSNIT IV

KOBLET STØTTE

KAPITEL 1

Frivillig koblet støtte

Artikel 52

Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan yde koblet støtte til landbrugere på de betingelser, der fastsættes i dette kapitel (i dette kapitel benævnt "koblet støtte").

2. Koblet støtte kan ydes til følgende sektorer og produktioner: korn, oliefrø, proteinafgrøder, bælgplanter, hør, hamp, ris, nødder, stivelseskartofler, mælk og mejeriprodukter, frø, fåre- og gedekød, oksekød, olivenolie, silkeorme, tørret foder, humle, sukkerroer, sukkerrør og cikorie, frugt og grøntsager og lavskov med kort omdriftstid.

3. Koblet støtte kan kun ydes til de sektorer eller de regioner i en medlemsstat, hvor bestemte landbrugsmæssige driftsformer eller landbrugssektorer, der tilskrives særlig stor betydning af økonomiske, sociale eller miljømæssige årsager, er udsat for særlige vanskeligheder.

4. Uanset stk. 3 kan koblet støtte også ydes til landbrugere som:

a) den 31. december 2014 har betalingsrettigheder i overensstemmelse med afsnit III, kapitel 3, afdeling 2 og artikel 71 m i forordning (EF) nr. 1782/2003 og i overensstemmelse med artikel 60 og artikel 65, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, og

b) ikke råder over støtteberettigede hektar, der kan aktivere betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen, jf. kapitel 1 i afsnit III i denne forordning.

5. Koblet støtte kan kun ydes i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau i de berørte sektorer eller regioner.

6. Koblet støtte udbetales årligt og ydes inden for definerede kvantitative grænser og på grundlag af fastsatte arealer og udbytter eller et fastsat antal dyr.

7. I tilfælde af en juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende de grænser, der er omhandlet i stk. 6, for så vidt angår medlemmer af disse juridiske personer eller sammenslutninger, hvis den nationale lovgivning tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

8. Koblet støtte, der ydes i henhold til denne artikel, skal være i overensstemmelse med andre EU-foranstaltninger og -politikker.

9. For at sikre en effektiv og målrettet anvendelse af EU-midlerne og undgå dobbeltfinansiering under andre lignende støtteinstrumenter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70, der fastsætter:

a) betingelserne for at yde koblet støtte

b) reglerne om sammenhæng med EU's øvrige foranstaltninger og kumulering af støtte.

Artikel 53

Finansielle bestemmelser

1. For at finansiere den koblede støtte kan medlemsstaterne beslutte senest den 1. august i det år, der går forud for det første år for gennemførelsen af sådan støtte, at anvende op til 8 % af deres årlige nationale loft, der er fastsat i bilag II.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte at anvende op til 13 % af det årlige nationale loft, der er fastsat i bilag II, forudsat at:

a) de indtil den 31. december 2014:

i) anvender den generelle arealbetalingsordning, som er fastsat i afsnit V i forordning (EF) nr. 73/2009

ii) finansierer foranstaltninger i henhold til artikel 111 i nævnte forordning, eller

iii) er omfattet af den undtagelse, der er fastsat i artikel 69, stk. 5, eller for Maltas vedkommende artikel 69, stk. 1, i nævnte forordning, og/eller

b) de i mindst et år i perioden 2010-2014 totalt tildeler mere end 5 % af det beløb, der er til deres rådighed til direkte betalinger, jf. afsnit III, IV, med undtagelse af kapitel 1, afdeling 6, heraf, og afsnit V i forordning (EF) nr. 73/2009 til finansiering af:

i) foranstaltninger i afsnit III, kapitel 2, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 73/2009

ii) støtten i nævnte forordnings artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i)-iv), og stk. 1, litra b) og e), eller

iii) foranstaltningerne i kapitel 1, med undtagelse af nævnte forordnings afsnit IV, afdeling 6.

3. Procentdelen af det i stk. 1 og 2 nævnte årlige nationale loft kan forhøjes med op til to procentpoint for de medlemsstater, som beslutter at anvende mindst 2 % af deres årlige nationale loft som fastsat i bilag II for at støtte produktionen af proteinafgrøder i henhold til dette kapitel.

4. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstater, der i mindst et år i perioden 2010-2014 totalt tildeler mere end 10 % af det beløb, de havde til rådighed til direkte betalinger, jf. afsnit III, IV, med undtagelse af kapitel 1, afdeling 6, heraf, og V i forordning (EF) nr. 73/2009 til finansiering af:

a) foranstaltningerne i afsnit III, kapitel 2, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 73/2009

b) tildeling af støtten i nævnte forordnings artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i)-iv), og stk. 1, litra b) og e), eller

c) foranstaltningerne i kapitel 1, med undtagelse af afsnit IV, afdeling 6, i nævnte forordning,

beslutte at bruge mere end 13 % af det årlige nationale loft i bilag II til denne forordning efter godkendelse fra Kommissionen i henhold til artikel 55 i denne forordning.

5. Uanset procentsatserne i stk. 1-4, kan medlemsstaterne vælge at anvende op til 3 mio. EUR om året til at finansiere koblet støtte.

6. Medlemsstaterne kan senest den 1. august 2016 genoverveje deres beslutning i henhold til stk. 1-3, og med virkning fra 2017 beslutte:

a) at bevare, øge eller nedsætte den procentsats, der er fastsat i henhold til stk. 1, 2 og 3, inden for de deri grænser, og hvor det er relevant, eller at bevare eller nedsætte den procentsats, der er fastsat i henhold til stk. 4

b) at ændre betingelserne for tildeling af støtten

c) at ophøre med at yde støtte i henhold til dette kapitel.

7. På grundlag af den beslutning, hver enkelt medlemsstat træffer i henhold til denne artikels stk. 1-6, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tilsvarende lofter for koblet støtte på årsbasis. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 54

Anmeldelse

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen beslutningerne i artikel 53 inden de datoer, der er nævnt i den artikel. Med undtagelse af den beslutning, der er omhandlet i artikel 53, stk. 6, litra c), skal anmeldelsen indeholde oplysninger om de berørte regioner, de udvalgte driftsformer eller landbrugssektorer og størrelsen af den støtte, der skal ydes.

2. De beslutninger, der er omhandlet i artikel 53, stk. 2 og 4, eller i givet fald i artikel 53, stk. 4, litra a), skal også omfatte en detaljeret beskrivelse af den særlige situation i den berørte region og de særlige karakteristika for de driftsformer eller bestemte landbrugssektorer, som bevirker, at den procentsats, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, ikke er tilstrækkelig til at afhjælpe de vanskeligheder, der er omhandlet i artikel 52, stk. 3, og som begrunder en øget støtte.

Artikel 55

Kommissionens godkendelse

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter uden anvendelse af proceduren i artikel 71, stk. 2 eller 3, der godkender den beslutning, der er omhandlet i artikel 53, stk. 4, eller i givet fald artikel 53, stk. 6, litra a), hvis et af følgende behov i den berørte sektor eller region er påvist:

- a) behovet for at opretholde et vist niveau af specifik produktion på grund af manglende alternativer og mindske risikoen for nedlæggelse af produktionen med deraf følgende sociale og/eller miljømæssige problemer
- b) behovet for at sikre stabile forsyninger til den lokale forarbejdningsindustri og derved undgå de negative sociale og økonomiske konsekvenser af omstrukturering
- c) behovet for at kompensere for ulemper, der rammer landbrugere i en særlig sektor som følge af fortsatte forstyrrelser på det pågældende marked
- d) behovet for at gribe ind, hvis anden støtte, der er tilgængelig i henhold til denne forordning, forordning (EU) nr. 1305/2013 eller en godkendt statsstøtteordning, anses for at være utilstrækkelig til at dække de behov, der er omhandlet i litra a), b) og c) i dette stykke.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om proceduren for vurdering og godkendelse af beslutningerne i stk. 1 i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

KAPITEL 2

Afgrødespecifik betaling for bomuld

Artikel 56

Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugere, som producerer bomuld henhørende under KN-kode 5201 00, på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel.

Artikel 57

Støtteberettigelse

1. Den afgrødespecifikke betaling for bomuld ydes pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. Arealet er kun støtteberettiget, hvis det hører til landbrugsarealer, som medlemsstaten har godkendt til bomuldsproduktion, er tilsået med sorter, der er godkendt af medlemsstaten og reelt høstes under normale vækstforhold.

Den afgrødespecifikke betaling for bomuld ydes for bomuld af sund og sædvanlig handelskvalitet.

2. Medlemsstaterne godkender de arealer og sorter, der er nævnt i stk. 1, i henhold til de bestemmelser og betingelser, der er nævnt i stk. 3.

3. For at sikre en effektiv forvaltning af den afgrødespecifikke betaling for bomuld tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om regler og betingelser for godkendelse af arealer og sorter til den afgrødespecifikke betaling for bomuld.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om proceduren for godkendelse af arealer og sorter til den afgrødespecifikke betaling for bomuld og om meddelelser til producenterne om denne godkendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 58

Basisarealer, fastsatte udbytter og referencebeløb

1. De nationale basisarealer fastsættes som følger:

— Bulgarien: 3 342 ha

— Grækenland: 250 000 ha

— Spanien: 48 000 ha

— Portugal: 360 ha.

2. De fastsatte udbytter i referenceperioden fastsættes som følger:

— Bulgarien: 1,2 ton/ha

— Grækenland: 3,2 ton/ha

— Spanien: 3,5 ton/ha

— Portugal: 2,2 ton/ha.

3. Størrelsen af den afgrødespecifikke betaling pr. hektar støtteberettiget areal beregnes ved at gange de udbytter, der er fastsat i stk. 2, med følgende referencebeløb:

— Bulgarien: 584,88 EUR i 2015 og 649,45 EUR i 2016 og derefter.

— Grækenland: 234,18 EUR

— Spanien: 362,15 EUR

— Portugal: 228,00 EUR.

4. Hvis det støtteberettigede bomuldsareal i en given medlemsstat og i et givet år overstiger det basisareal, der er fastsat i stk. 1, nedsættes den støtte, der er nævnt i stk. 3, for denne medlemsstat forholdsvis med overskridelsen af basisarealet.

5. For at gøre det muligt at anvende den afgrødespecifikke betaling for bomuld tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om regler for betingelserne for ydelse af denne betaling, for kravene til støtteberettigelse og for dyrkningspraksis.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om beregning af den nedsættelse, der er nævnt i stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 59

Godkendte brancheorganisationer

1. I dette kapitel forstås ved en "godkendt brancheorganisation" en retlig enhed, der består af bomuldsproducerende landbrugere og mindst én egreneringsvirksomhed, og hvis arbejde bl.a. består i:

- a) at medvirke til en bedre koordinering af den måde, bomulden bringes i omsætning på, især ved forsknings- og markedsundersøgelser
- b) at udarbejde standardkontrakter, der er i overensstemmelse med EU's regler
- c) at dirigere produktionen i retning af produkter, der er bedre tilpasset markedets behov og forbrugerefterspørgslen, især med hensyn til kvalitet og forbrugerbeskyttelse
- d) at opdatere metoder og måder at forbedre produktkvaliteten på
- e) at udvikle markedsføringsstrategier for at fremme afsættningen af bomuld ved hjælp af kvalitetscertificeringsordninger.

2. Den medlemsstat, hvor egreneringsvirksomhederne er etableret, godkender brancheorganisationer, som overholder de kriterier, der fastsættes i henhold til stk. 3.

3. For at gøre sikre en effektiv anvendelse af den afgrødespecifikke betaling for bomuld effektivt tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 70, der fastsætter:

- a) kriterier for godkendelse af brancheorganisationer
- b) forpligtelser for producenterne
- c) regler, der gælder, hvis en godkendt brancheorganisation ikke opfylder de i litra a) omhandlede kriterier.

Artikel 60

Ydelse af betaling

1. Landbrugere ydes den afgrødespecifikke betaling for bomuld pr. støtteberettiget hektar, jf. artikel 58.

2. Til landbrugere, der er medlemmer af en godkendt brancheorganisation, ydes den afgrødespecifikke betaling for bomuld pr. støtteberettiget hektar inden for det basisareal, der er fastsat i artikel 58, stk. 1, forhøjet med et beløb på 2 EUR.

AFSNIT V

ORDNING FOR MINDRE LANDBRUGERE

Artikel 61

Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan fastlægge en ordning for mindre landbrugere i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i dette afsnit ("ordning for mindre landbrugere").

Landbrugere, der i 2015 råder over betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet), eller, i medlemsstater, der anvender artikel 36, ansøger om den generelle arealbetalingsordning, og som opfylder minimumsbetingelserne i artikel 10, stk.1, kan vælge at deltage i ordningen for mindre landbrugere.

2. Betalinger under ordningen for mindre landbrugere erstatter de betalinger, der ydes i henhold til afsnit III og IV.

Første afsnit finder ikke anvendelse, når en medlemsstat vælger betalingsmetoden i artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra a). I det tilfælde er betalingen underlagt de respektive betingelser fastsat i afsnit III og IV, jf. dog denne artikels stk. 3.

3. Landbrugere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, undtages fra de landbrugsmetoder, der er omhandlet i afsnit III, kapitel 3.

4. Der gives ikke i medfør af dette afsnit fordele til landbrugere, om hvem det er fastslået, at de efter den 18. oktober 2011 kunstigt har skabt betingelser for at få gavn af ordningen for mindre landbrugere.

Artikel 62

Deltagelse

1. Landbrugere, der ønsker at deltage i ordningen for mindre landbrugere, indsender en ansøgning inden en dato, som medlemsstaterne fastsætter, som dog ikke kan være senere end den 15. oktober 2015. Den dato, som medlemsstaterne fastsætter, kan dog ikke ligge tidligere end sidste frist for indgivelse af en ansøgning i henhold til grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning.

Landbrugere, der ikke senest den dato, som medlemsstaten har fastsat, har ansøgt om at deltage i ordningen for mindre landbrugere, som beslutter at trække sig efter denne dato, eller som er blevet udvalgt til at modtage støtte i henhold til artikel 19, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1305/2013 vil ikke længere være berettiget til at deltage i ordningen.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstater fastsætte, at landbrugere, hvis direkte betalinger i henhold til afsnit III og IV er lavere end det maksimumbeløb, som medlemsstaten har fastsat i overensstemmelse med artikel 63, automatisk skal omfattes af ordningen for mindre landbrugere, medmindre de udtrykkeligt trækker sig senest den dato, som medlemsstaten har fastsat i overensstemmelse med stk. 1, eller i et efterfølgende år. Medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, oplyser i god tid de relevante landbrugere om deres ret til at trække sig.

3. Hver medlemsstat sikrer, at landbrugerne får forelagt et overslag over størrelsen af den betaling, der er omhandlet i artikel 63, i god tid inden datoen for indgivelse af ansøgninger eller for tilbagetrækning, der fastsættes af denne medlemsstat.

Artikel 63

Betalingsens størrelse

1. Medlemsstaterne fastsætter størrelsen af den årlige betaling for hver landbruger, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, på et af følgende niveauer:

- a) et beløb, der ikke overstiger 25 % af den nationale gennemsnitlige betaling pr. støttemodtager, der fastsættes af medlemsstaterne på grundlag af det nationale loft, der er fastsat i bilag II for kalenderåret 2019, og antallet af landbrugere, der har anmeldt støtteberettigede hektar i henhold til artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2 i 2015
- b) et beløb svarende til den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar ganget med et tal svarende til et antal af hektar, der ikke overstiger fem, som skal fastsættes af medlemsstaterne. Den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar fastsættes af medlemsstaterne på grundlag af det nationale loft, der er fastsat i bilag II for kalenderåret 2019, og antallet af støtteberettigede hektar, der er anmeldt i 2015 i henhold til artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2.

Beløbet i første afsnit, litra a) eller b), er på mindst 500 EUR og højst 1 250 EUR.

Hvis anvendelsen af første afsnit, litra a) og b), medfører et beløb på under 500 EUR eller over 1 250 EUR, rundes beløbet henholdsvis op eller ned til minimums- eller maksimumsbeløbet.

2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat beslutte, at bevilde deltagende landbrugere:

- a) et beløb svarende til den samlede værdi af de betalinger, der tildeles landbrugeren hvert år i henhold til afsnit III og IV, eller
- b) et beløb svarende til den samlede værdi af de betalinger, der tildeles landbrugeren i 2015 i henhold til afsnit III og IV, som medlemsstaten kan tilpasse i de følgende år for forholdsmæssigt at tage ændringerne i det nationale loft i bilag II i betragtning.

Det i første afsnit, litra a) eller b), omhandlede beløb må ikke være højere end et beløb, som den pågældende medlemsstat har fastsat, som skal være mellem 500 EUR og 1 250 EUR.

Hvis anvendelsen af første afsnit, litra a) eller b) medfører et beløb under 500 EUR, kan den pågældende medlemsstat beslutte at runde dette beløb op til 500 EUR.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan det i disse stykker omhandlede beløb i Cypern, Kroatien, Malta og Slovenien fastsættes til en værdi, som er lavere end 500 EUR, men ikke lavere end 200 EUR eller for så vidt angår Malta ikke lavere end 50 EUR.

Artikel 64

Særlige betingelser

1. Under deltagelsen i ordningen for mindre landbrugere skal landbrugerne:

- a) som minimum have et antal støtteberettigede hektar svarende til det antal betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet), de råder over, eller til antallet af støtteberettigede hektar anmeldt i 2015 i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2
- b) opfylde minimumskriterierne i artikel 10, stk. 1, litra b).

2. Betalingsrettigheder, der aktiveres i 2015 i henhold til artikel 32 og 33 af en landbruger, som deltager i ordningen for mindre landbrugere, betragtes som aktiverede betalingsrettigheder, så længe landbrugeren deltager i ordningen.

De betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet), som en landbruger råder over under deltagelsen i ordningen, betragtes ikke som uudnyttede betalingsrettigheder, der skal tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, litra b).

I medlemsstater, der anvender artikel 36, betragtes de støtteberettigede hektar, der er anmeldt i 2015 i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2, af en landbruger, som deltager i ordningen for mindre landbrugere, som anmeldt for den periode, hvor landbrugeren deltager i ordningen.

3. Uanset artikel 34 kan betalingsrettigheder, som landbrugere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, råder over, ikke overdrages, medmindre der er tale om arv eller arveforskud.

Landbrugere, der ved arv eller arveforskud tildeles betalingsrettigheder fra en landbruger, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, er berettigede til at deltage i ordningen, hvis de opfylder betingelserne for at modtage støtte under grundbetalingsordningen, og hvis de arver alle betalingsrettighederne tilhørende den landbruger, som de modtog betalingsrettighederne fra.

4. Hvis en medlemsstat vælger betalingsmetoden i artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra a), uden at anvende det tredje afsnit i artikel 63, stk. 2, finder stk. 1 og 2 og stk. 3, første afsnit, i denne artikel ikke anvendelse.

5. Af hensyn til retssikkerheden tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om fastsættelse af betingelser for deltagelse i ordningen, hvis den deltagende landbrugers situation ændrer sig.

Artikel 65

Finansielle bestemmelser

1. Til finansiering af betalingerne i dette afsnit skal medlemsstaterne fratække de beløb, der svarer til de beløb, som de mindre landbrugere er berettigede til, fra det samlede beløb, der er til rådighed for de respektive betalinger:

- a) i form af grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. afsnit III, kapitel 1
- b) som omfordelingsbetalinger, jf. afsnit III, kapitel 2
- c) som betaling til landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, som omhandlet i afsnit III, kapitel 3
- d) som betaling for områder med naturlige begrænsninger, jf. afsnit III, kapitel 4
- e) som betaling til unge landbrugere, jf. afsnit III, kapitel 5, og
- f) som koblet støtte, som omhandlet i afsnit IV.

I tilfælde af medlemsstater, der har valgt at beregne betalingens størrelse i henhold til artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra a), nedsættes de enkelte beløb forholdsmæssigt, hvis det samlede beløb for den enkelte landbruger overstiger det maksimumbeløb, de har fastsat.

2. Forskellen mellem summen af alle betalinger under ordningen for mindre landbrugere og det samlede beløb, der finansieres i henhold til stk. 1, finansieres på en eller flere af de følgende måder:

- a) ved at anvende artikel 30, stk. 7, i det relevante år
- b) ved at anvende de midler til finansiering af betalingen til unge landbrugere som fastsat i afsnit III, kapitel 5, og som er uudnyttede i det relevante år
- c) ved at anvende en lineær nedsættelse på alle betalinger, der ydes i overensstemmelse med artikel 32 eller 36.

3. Medmindre en medlemsstat har valgt at fastsætte størrelsen af den årlige betaling i henhold til artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra a), skal de faktorer, som ligger til grund for fastsættelsen af beløbene i denne artikels stk. 1, være de samme i hele den periode, hvor landbrugeren deltager i ordningen for mindre landbrugere.

4. Hvis det samlede betalingsbeløb, som udbetales under ordningen for mindre landbrugere, overstiger 10 % af det årlige nationale loft i bilag II, skal medlemsstaterne anvende en lineær nedsættelse på de beløb, der betales i henhold til dette afsnit, for at overholde denne procentsats, medmindre de har fastsat betalingens størrelse i overensstemmelse med artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra a), uden at anvende tredje afsnit i artikel 63, stk. 2.

Den samme undtagelse finder anvendelse for medlemsstater, der har fastsat betalingens størrelse i overensstemmelse med artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra b), uden at anvende tredje afsnit i artikel 63, stk. 2, hvis nationale loft fastsat i bilag II for 2019 er højere end for 2015, og som anvender beregningsmetoden fastsat i artikel 25, stk. 1, eller i artikel 36, stk. 2.

AFSNIT VI

NATIONALE OMSTRUKTURERINGSPROGRAMMER FOR BOMULDSSEKTOREN

Artikel 66

Anvendelse af det årlige budget for omstrukturingsprogrammerne

1. For de medlemsstater, der har anvendt artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 637/2008, overføres det relevante årlige budget, der er til rådighed i henhold til artikel 5, stk. 1, i nævnte forordning, med virkning fra den 1. januar 2014, og det skal udgøre yderligere EU-midler til foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsprogrammer, der finansieres i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013.

2. For de medlemsstater, der har anvendt artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 637/2008, medtages det årlige budget, der er til rådighed i henhold til artikel 5, stk. 1, i nævnte forordning, med virkning fra den 1. januar 2017 i deres nationale lofter som fastsat i bilag II til denne forordning.

AFSNIT VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Meddelelser og nødsituationer

Artikel 67

Meddelelseskrav

1. For at sikre den korrekte anvendelse af reglerne i denne forordning tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om de nødvendige foranstaltninger vedrørende medlemsstaternes meddelelser til Kommissionen i medfør af denne forordning eller med henblik på kontrol, overvågning, evaluering og revision af direkte betalinger, eller med henblik på at overholde kravene i internationale aftaler indgået ved en rådsafgørelse, herunder notifikationskrav i henhold til disse aftaler. Kommissionen tager i den forbindelse højde for behovet for data og samspillet mellem mulige datakilder.

De indsamlede oplysninger kan, hvis det er hensigtsmæssigt, videregives eller stilles til rådighed for internationale organisationer og kompetente myndigheder i tredjelande eller offentligheden, såfremt der tages hensyn til beskyttelse af personoplysninger og virksomhedernes legitime interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

2. For at gøre de meddelelser, der er omhandlet i stk. 1, hurtige, effektive, pålidelige og omkostningseffektive tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om fastlæggelse af yderligere regler om:

- a) karakteren og typen af de oplysninger, der skal meddeles
- b) de kategorier af data, der skal behandles, og de maksimale opbevaringsperioder
- c) adgang til oplysninger eller informationssystemer, der stilles til rådighed
- d) vilkårene for offentliggørelse af oplysninger.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

- a) meddelelsesmetoderne
- b) regler for tilvejebringelse af de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel
- c) ordninger for forvaltning af de oplysninger, der skal meddeles, samt regler om indhold, form, timing, hyppighed og frister for meddelelser
- d) procedurer for at overføre eller stille oplysninger og dokumenter til rådighed for medlemsstaterne, internationale organisationer, kompetente myndigheder i tredjelande eller offentligheden, såfremt der tages hensyn til beskyttelse af personoplysninger og landbrugernes virksomhedernes berettede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 68

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen indsamler personoplysninger med de formål, der er fastsat i artikel 67, stk. 1. De behandler ikke disse oplysninger på en måde, som er uforenelig med disse formål.

2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering som omhandlet i artikel 67, stk. 1, skal de anonymiseres og kun behandles i sammenfattet form.

3. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001. Navnlig lagres sådanne oplysninger ikke i en form, der gør det muligt at identificere de registrerede, i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de blev indsamlet, eller for hvilke de behandles yderligere; samtidig tages der hensyn til de minimumsopbevaringsperioder, der er fastlagt i gældende national ret og EU-ret.

4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale og EU-organer i overensstemmelse med stk. 1, og at de i denne forbindelse nyder de rettigheder, der er fastsat i henholdsvis direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

5. Denne artikel er omfattet af artikel 111-114 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 69

Foranstaltninger til løsning af specifikke problemer

1. Med henblik på at løse specifikke problemer vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der er nødvendige og begrundede i akutte situationer. Sådanne gennemførelsesretsakter kan kun fravige denne forordnings bestemmelser i et omfang og tidsrum, der er strengt nødvendigt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

2. Når behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter kræver det, og med henblik på at løse specifikke problemer samtidig med at kontinuiteten i det direkte betalingsystem sikres i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, vedtager Kommissionen omgående gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 71, stk. 3.

3. Foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til stk. 1 eller 2, forbliver gyldige i en periode på højst tolv måneder. Hvis de specifikke problemer, der er nævnt i disse stykker, fortsat findes efter denne periode, kan Kommissionen for at skabe en permanent løsning forelægge et relevant lovgivningsmæssigt forslag.

4. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1 eller 2, senest to dage efter deres vedtagelse.

KAPITEL 2

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 70

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser tillægges Kommissionen.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 20, stk. 6, artikel 35, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 3, artikel 64, stk. 5, artikel 67, stk. 1 og 2, og artikel 73, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 1. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 2, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 20, stk. 6, artikel 35, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 3, artikel 64, stk. 5, artikel 67, stk. 1 og 2, og artikel 73, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af den beføjelse, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 20, stk. 6, artikel 35, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 3, artikel 64, stk. 5, artikel 67, stk. 1 og 2, og artikel 73, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 71

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Hvis komitéen i forbindelse med de retsakter, der er nævnt i artikel 24, stk. 11, artikel 31, stk. 2, og artikel 67, stk. 3, ikke afgiver udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikel 5 i nævnte forordning.

KAPITEL 3

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 72

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 637/2008 ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Den gælder dog indtil den 31. december 2017 for medlemsstater, der har gjort brug af den mulighed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i nævnte forordning.

2. Forordning (EF) nr. 73/2009 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til denne forordning eller til forordning (EU) nr. 1306/2013 og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XI i denne forordning, jf. dog stk. 3.

3. Henvisningerne i denne forordning til forordning (EF) nr. 73/2009 og forordning (EF) nr. 1782/2003 læses som henvisninger til disse forordninger, således som de var i kraft før deres ophævelse.

Artikel 73

Overgangsbestemmelser

For at sikre en gnidningsløs overgang fra den ordning, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 73/2009, til bestemmelserne i denne forordning tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte landbrugernes eventuelle erhvervede rettigheder og berettigede forventninger.

Artikel 74

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Dog anvendes artikel 8, artikel 9, stk. 6, artikel 11, stk. 6, artikel 14, artikel 16, artikel 21, stk. 2 og 3, artikel 22, stk. 2, artikel 23, stk. 1, første afsnit, artikel 23, stk. 6, artikel 24, stk. 10, artikel 29, artikel 36, stk. 1, første afsnit, artikel 41, stk. 1, artikel 42, stk. 1, artikel 43, stk. 2 og 13, artikel 45, stk. 2, fjerde afsnit, artikel 46, stk. 2 og 8, artikel 49, stk. 1, artikel 51, stk. 1, artikel 53, artikel 54, artikel 66, stk. 1, artikel 67 og 70 og artikel 72, stk. 1, fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. JUKNA

Formand

BILAG I

Liste over støtteordninger

Område	Retsgrundlag	Bemærkninger
Grundbetalingsordningen	Afsnit III, kapitel 1, afdeling 1, 2, 3 og 5	Afkoblet betaling
Enkeltbetalingsordning	Artikel 36 i denne forordning	Afkoblet betaling
Omfordelingsbetalinger	Afsnit III, kapitel 2	Afkoblet betaling
Betaling til landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet	Afsnit III, kapitel 3	Afkoblet betaling
Betaling til områder med naturbetingede begrænsninger	Afsnit III, kapitel 4	Afkoblet betaling
Betalinger til unge landbrugere	Afsnit III, kapitel 5	Afkoblet betaling
Frivillig koblet støtte	Afsnit IV, kapitel 1	
Afgrødespecifik betaling for bomuld	Afsnit IV, kapitel 2	Arealstøtte
Ordning for mindre landbrugere	Afsnit V	Afkoblet betaling
Posei	Kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013	Direkte betalinger i henhold til foranstaltninger, der er fastsat i programmerne
De Ægæiske Øer	Kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013	Direkte betalinger i henhold til foranstaltninger, der er fastsat i programmerne

BILAG II

Nationale lofter som omhandlet i artikel 6

(i 1 000 EUR)

Kalenderår	2015	2016	2017	2018	2019 og det efterfølgende år
Belgien	536 076	528 124	520 170	512 718	505 266
Bulgarien	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292
Den Tjekkiske Republik	874 484	873 671	872 830	872 819	872 809
Danmark	916 580	907 108	897 625	889 004	880 384
Tyskland	5 144 264	5 110 446	5 076 522	5 047 458	5 018 395
Estland	121 870	133 701	145 504	157 435	169 366
Irland	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066
Grækenland	2 039 122	2 015 116	1 991 083	1 969 129	1 947 177
Spanien	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433
Frankrig	7 553 677	7 521 123	7 488 380	7 462 790	7 437 200
Kroatien (*)	130 550	149 200	186 500	223 800	261 100
Italien	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337
Cypern	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643
Letland	195 649	222 363	249 020	275 887	302 754
Litauen	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028
Luxembourg	33 603	33 545	33 486	33 459	33 431
Ungarn	1 271 593	1 270 410	1 269 187	1 269 172	1 269 158
Malta	5 127	5 015	4 904	4 797	4 689
Nederlandene	780 815	768 340	755 862	744 116	732 370
Østrig	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738
Polen	2 987 267	3 004 501	3 021 602	3 041 560	3 061 518
Portugal	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355
Rumænien	1 629 889	1 813 795	1 842 446	1 872 821	1 903 195
Slovenien	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278
Slovakiet	380 680	383 938	387 177	390 781	394 385
Finland	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631
Sverige	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768
Det Forenede Kongerige	3 555 915	3 563 262	3 570 477	3 581 080	3 591 683

(*) For Kroatien er det nationale loft for kalenderåret 2020 fastsat til 298 400 000 EUR, for 2021 til 335 700 000 EUR og for 2022 til 373 000 000 EUR.

BILAG III

Nettolofter som omhandlet i artikel 7

(i mio. EUR)

Kalenderår	2015	2016	2017	2018	2019 og det efterfølgende år
Belgien	536,1	528,1	520,2	512,7	505,3
Bulgarien	723,6	795,1	795,8	797,4	798,9
Den Tjekkiske Republik	874,5	873,7	872,8	872,8	872,8
Danmark	916,6	907,1	897,6	889,0	880,4
Tyskland	5 144,3	5 110,4	5 076,5	5 047,5	5 018,4
Estland	121,9	133,7	145,5	157,4	169,4
Irland	1 215,0	1 213,5	1 211,9	1 211,5	1 211,1
Grækenland	2 227,0	2 203,0	2 178,9	2 157,0	2 135,0
Spanien	4 903,6	4 912,6	4 927,6	4 941,0	4 954,4
Frankrig	7 553,7	7 521,1	7 488,4	7 462,8	7 437,2
Kroatien (*)	130,6	149,2	186,5	223,8	261,1
Italien	3 902,0	3 850,8	3 799,5	3 751,9	3 704,3
Cypern	50,8	50,2	49,7	49,2	48,6
Letland	195,6	222,4	249,0	275,9	302,8
Litauen	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0
Luxembourg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4
Ungarn	1 271,6	1 270,4	1 269,2	1 269,2	1 269,2
Malta	5,1	5,0	4,9	4,8	4,7
Nederlandene	780,8	768,3	755,9	744,1	732,4
Østrig	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7
Polen	2 987,3	3 004,5	3 021,6	3 041,6	3 061,5
Portugal	566,0	574,1	582,2	590,9	599,5
Rumænien	1 629,9	1 813,8	1 842,4	1 872,8	1 903,2
Slovenien	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3
Slovakiet	380,7	383,9	387,2	390,8	394,4
Finland	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6
Sverige	696,9	697,3	697,7	698,7	699,8
Det Forenede Kongerige	3 555,9	3 563,3	3 570,5	3 581,1	3 591,7

(*) For Kroatien er det nationale loft for kalenderåret 2020 fastsat til 298 400 000 EUR, for 2021 til 335 700 000 EUR og for 2022 til 373 000 000 EUR.

BILAG IV

Begrænsninger for justeringen af de i artikel 10, stk. 2, omhandlede tærskler

Medlemsstat	Grænse for EUR-tærsklen (artikel 10, stk. 1, litra a))	Grænse for hektartærsklen (artikel 10, stk. 1, litra b))
Belgien	400	2
Bulgarien	200	0,5
Den Tjekkiske Republik	200	5
Danmark	300	5
Tyskland	300	4
Estland	100	3
Irland	200	3
Grækenland	400	0,4
Spanien	300	2
Frankrig	300	4
Kroatien	100	1
Italien	400	0,5
Cypern	300	0,3
Letland	100	1
Litauen	100	1
Luxembourg	300	4
Ungarn	200	0,3
Malta	500	0,1
Nederlandene	500	2
Østrig	200	2
Polen	200	0,5
Portugal	200	0,3
Rumænien	200	0,3
Slovenien	300	0,3
Slovakiet	200	2
Finland	200	3
Sverige	200	4
Det Forenede Kongerige	200	5

BILAG V

Finansielle bestemmelser vedrørende Bulgarien og Rumænien som omhandlet i artikel 10, 16 og 18

- A. Beløb ved anvendelse af artikel 10, stk. 1, litra a), og til beregning af de nationale lofter for betalinger omhandlet i artikel 16 i 2015:

Bulgarien: 790 909 000 EUR

Rumænien: 1 783 426 000 EUR

- B. Sum af supplerende nationale direkte betalinger til grundbetalingsordningen, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1 i 2015:

Bulgarien: 69 657 000 EUR

Rumænien: 153 536 000 EUR

- C. Sum af supplerende nationale direkte betalinger til den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, i 2015:

Bulgarien: 258 952 EUR

BILAG VI

Finansielle bestemmelser for Kroatien, jf. artikel 10 og 19

A. Beløb ved anvendelse af artikel 10, stk. 1, litra a):

373 000 000 EUR

B. Sum af supplerende nationale direkte betalinger, jf. artikel 19, stk. 3:

(i 1 000 EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
242 450	223 800	186 500	149 200	111 900	74 600	37 300

BILAG VII

Maksimumsbeløb, som skal lægges til de beløb, der er angivet i bilag II i henhold til artikel 20, stk. 2

(i 1 000 EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

BILAG VIII

Gennemsnitlig størrelse af landbrugsbedrifter omhandlet i artikel 41, stk. 4

Medlemsstat	Gennemsnitlig størrelse af landbrugsbedrift (i hektar)
Belgien	29
Bulgarien	6
Den Tjekkiske Republik	89
Danmark	60
Tyskland	46
Estland	39
Irland	32
Grækenland	5
Spanien	24
Frankrig	52
Kroatien	5,9
Italien	8
Cypern	4
Letland	16
Litauen	12
Luxembourg	57
Ungarn	7
Malta	1
Nederlandene	25
Østrig	19
Polen	6
Portugal	13
Rumænien	3
Slovenien	6
Slovakiet	28
Finland	34
Sverige	43
Det Forenede Kongerige	54

BILAG IX

Liste over tilsvarende metoder, jf. artikel 43, stk. 3

I. Metoder svarende til afgrødediversificering:

1) Afgrødediversificering

Krav: mindst tre afgrøder, maksimalt 75 % for hovedafgrøden og et eller flere af følgende finder anvendelse:

- der er mindst fire afgrøder
- lavere maksimale tærskler finder anvendelse
- der er en mere passende udvælgelse af afgrøder som f.eks. bælgplanter, proteinafgrøder, afgrøder, der ikke kræver kunstvanding eller behandling mod pesticider
- regionale varieteter af gamle, traditionelle eller truede afgrødetyper er omfattet på mindst 5 % af det braklagte areal.

2) Omdrift

Krav: mindst tre afgrøder, maksimalt 75 % for hovedafgrøden og et eller flere af følgende finder anvendelse:

- en mere miljømæssigt gunstig flerårig række af afgrøder og/eller braklægning følges
- der er mindst fire afgrøder.

3) Vinterjorddække (*)

4) Mellemafgrøder (*)

II. Metoder svarende til bibeholdelse af permanente græsarealer:

1) Forvaltning af enge eller græsgange

Krav: bibeholdelse af permanente græsarealer og et eller flere af følgende:

- høstordning eller passende slåning (datoer, metoder, grænser)
- bibeholdelse af landskabstræk på permanente græsarealer og kontrol med krat
- specificerede græssorter og/eller såningsordning for fornyelse afhængigt af græsarealtypen, uden ødelæggelse af høj naturværdi
- bortkørsel af foder eller hø
- passende forvaltning af stejle skrånninger
- gødningsordning
- pesticidbegrænsninger

2) Udstrakte græsningsområder

Krav: bibeholdelse af permanente græsarealer og et eller flere af følgende:

- ekstensiv græsning (timing, maksimal belægningsgrad)

(*) Metoder efter beregningen i artikel 43, stk. 12, litra c)

- fårehold eller fårehold i bjergegne
- anvendelse af lokale eller traditionelle racer til afgræsning af permanente græsarealer

III. Metoder svarende til miljømæssige fokusområder:

Krav: anvendelse af enhver af følgende metoder på mindst den procentdel af agerjord, der er fastsat i henhold til artikel 46, stk. 1:

- 1) Økologisk braklægning
 - 2) Oprettelse af "stødpudezoner" for områder af høj natur- og landskabsværdi, Natura 2000 eller andre biodiversitetsbeskyttede områder, herunder langs levende hegn og vandløb
 - 3) Forvaltning af udyrkede erosionshæmmende striber og markbræmmer (høstordning, lokale eller specificerede græssorter og/eller såningsordning, tilsåning med regionale arter, ingen brug af pesticider, ingen spredning af naturgødning og/eller mineralsk gødning), ingen kunstvanding, ingen arealbefæstelse
 - 4) Grænser, bræmmer på marker og små arealer udlagt til vilde dyr eller specifik fauna (urtegrænse, beskyttelse af reder, bræmmer med vilde blomster, lokal frøblanding, uhøstede afgrøder)
 - 5) Forvaltning (beskæring, datoer, metoder, retablering) af landskabstræk (træer, levende hegn, trævegetation i randzoner, stemmure (terrasser), grøfter, små søer)
 - 6) Holde dyrkelige tørveholdige eller våde jorder under græs (uden brug af gødningsstoffer og uden brug af plantebeskyttelsesprodukter)
 - 7) Produktion på agerjord uden brug af gødningsstoffer (mineralske gødningsstoffer og naturgødning) og/eller plantebeskyttelsesprodukter og ikke vandet, ikke tilsået med samme afgrøde to år i træk og på et fast sted (*)
 - 8) Omlægning af agerjord til permanent græsareal til ekstensivt brug
-

BILAG X

Omregnings- og vægtningsfaktorer omhandlet i artikel 46, stk. 3

Karakteristika	Konverteringsfaktor	Vægtningsfaktor	Miljømæssigt fokusområde
Arealer, der ligger brak			
Terrasser			
Landskabstræk			
Erosionshæmmende striber			
Hektarer skovlandbrug			
Brømmer af støtteberettigede hektar langs skovkanter			
Arealer med lavskov med kort omdriftstid			
Skovklædte områder som omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra b), nr. ii)			
Arealer med mellemafgrøder eller dækafgrøder			
Arealer, der er beplantet med kvælstofbindende afgrøder			

BILAG XI

Sammenligningstabel

jf. artikel 72, stk. 2

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 1	Artikel 1	—
Artikel 2	Artikel 4	—
Artikel 3	Artikel 5	—
Artikel 4, stk. 1	—	Artikel 91
Artikel 4, stk. 2	—	Artikel 95
Artikel 5	—	Artikel 93
Artikel 6, stk. 1	—	Artikel 94
Artikel 6, stk. 2	—	—
Artikel 7	—	—
Artikel 8	Artikel 7	—
Artikel 9	—	—
Artikel 10	—	—
Artikel 10a	—	—
Artikel 10b	—	—
Artikel 10c	—	—
Artikel 10d	—	—
Artikel 11	Artikel 8	Artikel 26, stk. 1 og 2
Artikel 11, stk. 3	Artikel 8, stk. 2	—
Artikel 11a	Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 12, stk. 1 og 2	—	Artikel 12
Artikel 12, stk. 3	—	Artikel 14
Artikel 12, stk. 4	—	—
Artikel 13	—	Artikel 13, stk. 2
Artikel 14	—	Artikel 67
Artikel 15	—	Artikel 68, stk. 1 og 2
Artikel 16	—	Artikel 69
Artikel 17	—	Artikel 70
Artikel 18	—	Artikel 71
Artikel 19	—	Artikel 72

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 20	—	Artikel 74, stk. 1, 2 og 3
Artikel 21	—	Artikel 74, stk. 4
Artikel 22	—	Artikel 96
Artikel 23	—	Artikel 97
Artikel 24	—	Artikel 99
Artikel 25	—	Artikel 100
Artikel 26	—	Artikel 61
Artikel 27, stk. 1	—	Artikel 102, stk. 3
Artikel 27, stk. 2	—	Artikel 47
Artikel 27, stk. 3	—	Artikel 68, stk. 3
Artikel 28, stk. 1	Artikel 10	—
Artikel 28, stk. 2	Artikel 9, stk. 3	—
Artikel 28, stk. 3	Artikel 31, stk. 1, litra a), nr. i) og ii)	—
Artikel 29	—	Artikel 75
Artikel 30	—	Artikel 60
Artikel 31	—	Artikel 2, stk. 2
Artikel 32	Artikel 15	—
Artikel 33	—	—
Artikel 34, stk. 2	Artikel 32, stk. 2 og 4	—
Artikel 35	Artikel 33	—
Artikel 36	—	—
Artikel 37	Artikel 12	—
Artikel 38	—	—
Artikel 39, stk. 1	Artikel 32, stk. 6	—
Artikel 39, stk. 2	Artikel 35, stk. 3	—
Artikel 40, stk. 1	Artikel 6, stk. 1	—
Artikel 41, stk. 1	Artikel 30, stk. 1	—
Artikel 41, stk. 2	Artikel 30, stk. 3 og 6	—
Artikel 41, stk. 3	Artikel 30, stk. 3 og 7, litra a)	—
Artikel 41, stk. 4	—	—
Artikel 41, stk. 5	Artikel 30, stk. 10	—
Artikel 41, stk. 6	—	—
Artikel 42	Artikel 31, stk. 1, litra b)	—
Artikel 43, stk. 1	Artikel 34, stk. 1, 2 og 3	—

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 43, stk. 2	—	—
Artikel 43, stk. 3	Artikel 34, stk. 4	—
Artikel 44	—	—
Artikel 45	—	—
Artikel 46	—	—
Artikel 47	—	—
Artikel 48	—	—
Artikel 49	—	—
Artikel 50	—	—
Artikel 51	—	—
Artikel 52	—	—
Artikel 53	—	—
Artikel 54	—	—
Artikel 55	—	—
Artikel 56	—	—
Artikel 57	—	—
Artikel 57a	Artikel 20 og bilag VII	—
Artikel 58	—	—
Artikel 59	—	—
Artikel 60	—	—
Artikel 61	—	—
Artikel 62	—	—
Artikel 63	—	—
Artikel 64	—	—
Artikel 65	—	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Artikel 74	—	—

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 75	—	—
Artikel 76	—	—
Artikel 77	—	—
Artikel 78	—	—
Artikel 79	—	—
Artikel 80	—	—
Artikel 81	—	—
Artikel 82	—	—
Artikel 83	—	—
Artikel 84	—	—
Artikel 85	—	—
Artikel 86	—	—
Artikel 87	—	—
Artikel 88	Artikel 56	—
Artikel 89	Artikel 57	—
Artikel 90	Artikel 58	—
Artikel 91	Artikel 59	—
Artikel 92	Artikel 60	—
Artikel 93	—	—
Artikel 94	—	—
Artikel 95	—	—
Artikel 96	—	—
Artikel 97	—	—
Artikel 98	—	—
Artikel 99	—	—
Artikel 100	—	—
Artikel 101	—	—
Artikel 102	—	—
Artikel 103	—	—
Artikel 104	—	—
Artikel 105	—	—
Artikel 106	—	—
Artikel 107	—	—
Artikel 108	—	—

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 109	—	—
Artikel 110	—	—
Artikel 111	—	—
Artikel 112	—	—
Artikel 113	—	—
Artikel 114	—	—
Artikel 115	—	—
Artikel 116	—	—
Artikel 117	—	—
Artikel 118	—	—
Artikel 119	—	—
Artikel 120	—	—
Artikel 121	Artikel 16 og 17	—
Artikel 121a	—	Artikel 98, andet afsnit
Artikel 122	—	—
Artikel 123	—	—
Artikel 124, stk. 1-5, 7 og 8	—	—
Artikel 124, stk. 6	—	Artikel 98, første afsnit
Artikel 125	—	—
Artikel 126	—	—
Artikel 127	—	—
Artikel 128	—	—
Artikel 129	—	—
Artikel 130	—	—
Artikel 131	—	—
Artikel 132	Artikel 18 og 19	—
Artikel 133	—	—
Artikel 133a	Artikel 37	—
Artikel 134 (udgår)	—	—
Artikel 135 (udgår)	—	—
Artikel 136	—	—
Artikel 137	—	—
Artikel 138	Artikel 3	—
Artikel 139	Artikel 13	—
Artikel 140	Artikel 67	—

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 141	Artikel 71	—
Artikel 142, litra a)-q) og s)	Artikel 70	—
Artikel 142(r)	Artikel 69	—
Artikel 143	—	—
Artikel 144	—	—
Artikel 145	—	—
Artikel 146	Artikel 72	—
Artikel 146a	—	—
Artikel 147	Artikel 73	—
Artikel 148	—	—
Artikel 149	Artikel 74	—
Bilag I	Bilag I	—
Bilag II	—	Bilag II
Bilag III	—	Bilag II
Bilag IV	Bilag III	—
Bilag V	—	—
Bilag VI	—	—
Bilag VII	Bilag IV	—
Bilag VIII	Bilag II	—
Bilag IX	—	—
Bilag X	—	—
Bilag XI	—	—
Bilag XII	—	—
Bilag XIII	—	—
Bilag XIV	—	—
Bilag XV	—	—
Bilag XVI	—	—
Bilag XVII	—	—
Bilag XVIIa	—	—

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1308/2013

af 17. december 2013

om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til retsakt til de nationale parlamen-
ter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder" omhandler de potentielle udfordringer, mål og retningslinjer for den fælles landbrugspolitik efter 2013. I lyset af debatten om denne meddelelse bør den fælles landbrugspolitik reformeres med virkning fra 1. januar 2014. Reformen bør dække alle de vigtigste instrumenter under den fælles landbrugspolitik, herunder Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽⁵⁾. I betragtning af reformens omfang bør nævnte forordning ophæves og erstattes af en ny fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Reformen bør også så vidt muligt harmonisere, strømline og

forenkle bestemmelserne, navnlig dem, der omfatter mere end én landbrugssektor, bl.a. ved at sikre, at ikkevæsentlige elementer i bestemmelserne kan vedtages af Kommissionen ved delegerede retsakter.

(2) Denne forordning bør indeholde alle basiselementer i den fælles markedsordning for landbrugsprodukter.

(3) Forordningen bør gælde for alle landbrugsprodukter i bilag I til traktaten om Den Europæiske Union ("TEU") og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") (sammen "traktaterne") for at sikre en fælles markedsordning for alle sådanne produkter, som påkrævet i henhold til artikel 40, stk. 1, i TEUF.

(4) Det bør præciseres, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽⁶⁾ og bestemmelserne vedtaget i overensstemmelse hermed i princippet bør gælde for foranstaltningerne i denne forordning. Navnlig forordning (EU) nr. 1306/2013 fastsætter bestemmelser, der garanterer overholdelse af forpligtelser i henhold til bestemmelser vedrørende den fælles landbrugspolitik, herunder kontroller og administrative foranstaltninger og sanktioner, hvis forpligtelserne misligholdes, og regler for stillelse og frigivelse af sikkerhed samt inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

(5) I henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF vedtager Rådet foranstaltninger vedrørende fastsættelse af priser, afgifter, støtte og kvantitative begrænsninger. Af klarhedshensyn bør der, når artikel 43, stk. 3, i TEUF finder anvendelse, i denne forordning udtrykkeligt henvises til, at Rådet vedtager foranstaltninger på dette retsgrundlag.

(6) For at supplere eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ Udtalelse af 8.3.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 116, og EUT C 44 af 15.2.2013, s. 158.

⁽³⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 174.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af 20.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT)

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (Se side 549 i denne EUT).

- (7) Visse definitioner for visse sektorer bør være fastsat i denne forordning. Af hensyn til de særlige forhold i rissektoren bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af definitionerne i rissektoren, i det omfang det er nødvendigt for at ajourføre dem i lyset af markedsudviklingen.
- (8) Denne forordning henviser til produktbeskrivelsen og indeholder henvisninger til positioner eller underpositioner i den kombinerede nomenklatur. Tilpasning af nomenklaturen i den fælles toldtarif kan gøre det nødvendigt at foretage teknisk tilpasning af denne forordning i fremtiden. For at tage hensyn til sådanne ændringer bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår gennemførelsen af de nødvendige tekniske tilpasninger. Af klarheds- og retssikkerhedshensyn bør Rådets forordning (EØF) nr. 234/79 ⁽¹⁾, som på nuværende tidspunkt indeholder bestemmelser om sådanne beføjelser, ophæves, og beføjelsen bør indarbejdes i denne forordning.
- (9) Der bør fastsættes produktionsår for korn, ris, sukker, tørret foder, frø, vin, olivenolie og spiseoliven, hør og hamp, forarbejdede frugter og grøntsager, bananer, mælk og mejeriprodukter samt silkeorme, som så vidt muligt er tilpasset den biologiske produktionscyklus for hvert af disse produkter.
- (10) For at stabilisere markederne og sikre den pågældende landbrugsbefolkning en rimelig levestandard er der udviklet differentierede markedsstøtteordninger for de forskellige sektorer sideløbende med, at der er indført ordninger for direkte støtte, under hensyntagen til de forskellige behov i de enkelte sektorer og den indbyrdes afhængighed mellem forskellige sektorer. Foranstaltningerne har form af offentlig intervention eller støtte til privat oplagring. Der er fortsat behov for at bibeholde markedsstøtteforanstaltningerne, men samtidig at harmonisere og forenkle dem.
- (11) Der bør udarbejdes EU-handelsklasseskemaer med henblik på klassifikation, identifikation og præsentation af slagtekroppe i oksekøds-, svinekøds- og fåre- og gedefødssektoren med henblik på prisfastsættelsen og ved anvendelse af interventionsordningerne inden for disse sektorer. Formålet med sådanne EU-handelsklasseskemaer er endvidere at gøre markedet mere gennemsigtigt.
- (12) For at opnå større klarhed og gennemsigtighed bør bestemmelserne om offentlig intervention struktureres på samme måde, uden at de enkelte sektors politik ændres. Med henblik herpå bør der skelnes mellem referencetærskler og interventionspriser, og sidstnævnte bør defineres. I den forbindelse er det vigtigt, at det tydeliggøres, at kun interventionspriser i forbindelse med offentlig intervention svarer til de regulerede priser omhandlet i bilag 3, punkt 8, første punktum, i Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug (dvs. markedsprisstøtte). I den forbindelse bør det bemærkes, at markedsinterventioner kan tage form af offentlig intervention samt af andre former for intervention, der ikke gør brug af forudfastsatte prisangivelser.
- (13) Under hensyn til de pågældende sektors behov og på baggrund af praksis og erfaring fra tidligere fælles markedsordninger bør der være adgang til offentlig intervention i visse perioder af året, og der bør i disse perioder enten være permanent adgang eller adgang afhængigt af markedspriserne.
- (14) Offentlig interventionspris bør bestå af en fast pris for visse mængder for nogle produkter, og i andre tilfælde bør den afhænge af licitation, der afspejler praksis og erfaring fra tidligere fælles markedsordninger.
- (15) Denne forordning bør åbne mulighed for afsætning af produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention. Foranstaltningerne bør træffes på en sådan måde, at markedsforstyrrelser undgås og alle købere har lige adgang til produkterne og behandles ens.
- (16) Den nuværende ordning for uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Unionen, der er vedtaget som led i den fælles landbrugspolitik bør omfattes af en særskilt forordning, der afspejler ordningens samhørighedsmæssige mål. Der bør dog i denne forordning fastsættes bestemmelser for at tillade afsætningen af produkter, der er oplagret på offentlige lagre, ved at gøre dem tilgængelige for anvendelse som led i den pågældende ordning.
- (17) For at skabe ligevægt på markedet og stabilisere markedspriserne kan det blive nødvendigt at yde støtte til privat oplagring af specifikke landbrugsprodukter. For at skabe gennemsigtighed på markedet bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af betingelserne for, hvornår den kan beslutte at yde støtte til privat oplagring under hensyntagen til markedssituationen.
- (18) For at sikre, at de produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, eller som er omfattet af støtte til privat oplagring er egnet til langtidsoplagring og er af sund og sædvanlig handelskvalitet, og for at tage hensyn til de særlige forhold i de forskellige sektorer med henblik på at sikre, at den offentlige intervention og private oplagring fungerer omkostningseffektivt, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 234/79 af 5. februar 1979 om fremgangsmåden ved tilpasning af nomenklaturen i den fælles toldtarif for så vidt angår landbrugsprodukter (EFT L 34 af 9.2.1979, s. 2).

- vidt angår fastsættelse af de krav og betingelser, som de pågældende produkter skal opfylde med hensyn til deres kvalitet og støtteberettigelse, ud over kravene i denne forordning.
- (19) For at tage hensyn til de særlige forhold i korn- og rissektoren bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af kvalitetskriterierne for opkøb og salg af disse produkter.
- (20) For at sikre passende lagerkapacitet og en effektiv offentlig interventionsordning med hensyn til omkostningseffektivitet, distribution og adgang for aktører og for at opretholde kvaliteten af de produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention med henblik på afsætning ved oplagingsperiodens udløb, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår de krav, som interventionsoplagingssteder skal opfylde for alle produkter, der er omfattet af offentlig intervention, bestemmelser om oplagringen af produkter i og uden for den medlemsstat, der har ansvaret for dem og behandlingen heraf hvad angår told og andre beløb, der skal ydes eller opkræves i henhold til den fælles landbrugspolitik.
- (21) For at sikre, at privat oplagring har den ønskede virkning for markedet, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår de regler og betingelser, der skal gælde, når den oplagrede mængde er mindre end den kontraktlige mængde, betingelserne for ydelse af forskud, og betingelserne, der finder anvendelse på for, at et produkt, der er omfattet af kontrakter om privat oplagring, kan markedsføres igen eller afsættes.
- (22) For at sikre, at ordningerne med offentlig intervention og ordningerne for privat oplagring fungerer efter hensigten, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår bestemmelserne vedrørende anvendelse af licitationsprocedurer og fastsættelse af yderligere betingelser, som aktørerne skal opfylde og et krav, der stilles til dem, om at stille sikkerhed.
- (23) For at tage hensyn til den tekniske udvikling og behovene i oksekøds-, svinekøds- og fåre- og gedekødssektoren og til behovet for at standardisere de forskellige produkters præsentation med henblik på forbedring af gennemsigtigheden på markedet, prisnoteringen og anvendelsen af markedsinterventionsforanstaltningerne bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår tilpasning og ajourføring af EU-handelsklasseskemaerne for klassificering af slagtekroppe i disse sektorer og for så vidt angår fastsættelse af visse dertil knyttede supplerende bestemmelser og undtagelser.
- (24) Skolebørns forbrug af frugt og grøntsager samt af mælk og mejeriprodukter bør fremmes med henblik på en varig stigning i andelen af frugt og grøntsager i børns kost på det tidspunkt, hvor deres kostvaner dannes, og dermed bidrage til opnåelsen af den fælles landbrugspolitikens mål, navnlig at stabilisere markederne og sikre tilgængeligheden af både nuværende og fremtidige forsyninger. EU-støtte til finansiering eller medfinansiering af uddelingen af sådanne produkter til børn i uddannelsesinstitutioner bør derfor fremmes.
- (25) For at sikre en forsvarlig budgetmæssig forvaltning af EU-skolefrugt- og skolegrøntsagsordningen og skolemælksordningen bør der fastsættes passende bestemmelser for de enkelte ordninger. EU-støtten bør ikke bruges som erstatning for finansiering af eventuelle eksisterende nationale skolefrugtordninger og skolegrøntsags- og skolemælksordninger. I lyset af de budgetmæssige begrænsninger bør medlemsstaterne dog kunne erstatte deres finansielle bidrag til disse ordninger med bidrag fra den private sektor. For at medlemsstaternes skolefrugt- og skolegrøntsags kan blive effektive, kan ledsageforanstaltninger være nødvendige, som de bør have tilladelse til at yde statsstøtte til. Medlemsstater, der deltager i ordningerne, bør informere om, at Unionen yder støtte.
- (26) For at børn skal få sundere kostvaner og for at sikre, at støtten er målrettet børn, der regelmæssigt modtager undervisning i en uddannelsesinstitution, som medlemsstaterne administrerer eller anerkender, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår skolefrugtordningen og skolegrøntsagsordningen vedrørende supplerende kriterier for målretning af støtte og godkendelse og udvælgelse af støtteansøgere samt udarbejdelse af nationale eller regionale strategier og ledsageforanstaltninger.
- (27) For at sikre en effektiv og målrettet anvendelse af EU-midler, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår skolefrugtordningen og skolegrøntsagsordningen vedrørende metoden til omfordeling af støtte mellem medlemsstaterne baseret på de modtagne støtteansøgninger, EU-støtteberettigede udgifter, herunder muligheden for at fastsætte et samlet loft over sådanne udgifter, og medlemsstaternes forpligtelse til at overvåge og evaluere effektiviteten af deres skolefrugt- og skolegrøntsagsordninger.
- (28) For at skabe større opmærksomhed om skolefrugt- og skolegrøntsagsordningen bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen med hensyn til krav om, at medlemsstater med en skolefrugt- og skolegrøntsagsordning informerer om, at Unionen yder støtte.

- (29) For at tage hensyn til udviklingen i forbrugsmønstret for mejeriprodukter, til innovationen og udviklingen på markedet for mejeriprodukter, til produkternes tilgængelighed på Unionens forskellige markeder og til de ernæringsmæssige aspekter bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår skolemælksordningen i forbindelse med produkter, der er støtteberettiget i henhold til denne ordning, medlemsstaternes nationale eller regionale strategier, herunder eventuelle ledsageforanstaltninger samt kontrol og evaluering af ordningen.
- (30) For at sikre, at de relevante modtagere og ansøgerne er berettiget til EU-støtte, og sikre, at denne støtte anvendes effektivt og virkningsfuldt, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår regler for de støttemodtagere og ansøgere, der er berettigede til støtten, kravet om, at ansøgere skal godkendes af medlemsstaterne og anvendelsen af mejeriprodukter ved tilberedning af måltider i uddannelsesinstitutioner.
- (31) For at sikre, at støtteansøgerne opfylder deres forpligtelser, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår kravet om sikkerhedsstillelse, når der er udbetalt støtteforsku.
- (32) For at skabe større opmærksomhed om skolemælksordningen bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår de betingelser, efter hvilke medlemsstaterne skal informere om, at de deltager i ordningen, og at Unionen yder støtte til den.
- (33) For at sikre, at støtten afspejles i produkternes pris, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af prisovervågning under skolemælksordningen.
- (34) Der er brug for EU-midler for at tilskynde anerkendte producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer eller brancheorganisationer til at udarbejde arbejdsprogrammer med henblik på at forbedre produktionen og afsætningen af olivenolie og spiseoliven. I den forbindelse bør det i denne forordning fastsættes, at der ydes EU-støtte i overensstemmelse med prioriteringen af de aktiviteter, der udøves i henhold til de respektive arbejdsprogrammer. Medfinansiering bør dog reduceres for at forbedre sådanne programmers effektivitet.
- (35) For at sikre en effektiv og virkningsfuld anvendelse af den EU-støtte, der ydes til producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer eller brancheorganisationer inden for olivenolie- og spiseolivensektoren og for at forbedre kvaliteten af produktionen af olivenolie og spiseoliven bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelsen af de foranstaltninger og udgifter, som kan finansieres af EU-støtten, og dem der ikke kan, minimumstildeling af EU-finansiering til specifikke områder, krav om at stille sikkerhed, og de kriterier, som medlemsstaterne skal tage hensyn til i forbindelse med udvælgelse og godkendelse af arbejdsprogrammer.
- (36) I denne forordning bør der skelnes mellem frugt og grøntsager på den ene side, der består af frugt og grøntsager til direkte konsum, og frugt og grøntsager til forarbejdning, og forarbejdet frugt og forarbejdede grøntsager på den anden side. Reglerne for driftsfonde, driftsprogrammer og EU-støtte bør kun gælde for den første kategori, og begge typer frugt og grøntsager i den kategori bør behandles på sammenlignelig vis.
- (37) Produktionen af frugt og grøntsager er uforudsigelig, og produkterne er fordærvelige. Selv en begrænset overskudsproduktion kan give betydelige markedsforstyrrelser. Der bør derfor indføres krisestyringsforanstaltninger, og sådanne foranstaltninger bør fortsat integreres i driftsprogrammerne.
- (38) Ved produktion og afsætning af frugt og grøntsager bør der tages nøje hensyn til miljøet, bl.a. ved valg af dyrkningsmetoder, metoder til forvaltning af affald og metoder til bortskaffelse af produkter, som er tilbagekøbt fra markedet, især for så vidt angår beskyttelse af vandkvaliteten, opretholdelse af den biologiske mangfoldighed og landskabspleje.
- (39) Der bør ydes støtte til oprettelse af producentsammenslutninger i alle sektorer i alle medlemsstater under politikken for udvikling af landdistrikter. Den specifikke støtte til frugt- og grøntsagssektoren bør derfor ikke længere anvendes.
- (40) For at give producentorganisationerne og deres sammenslutninger i frugt- og grøntsagssektoren større ansvar for deres finansielle beslutninger, og for at de offentlige midler, som organisationerne får tildelt, udnyttes langsigtet, bør der fastsættes betingelser for anvendelsen af sådanne midler. Medfinansiering af driftsfonde, som producentorganisationer og deres sammenslutninger opretter, er en velegnet løsning. I særlige tilfælde bør der tillades yderligere finansieringsmuligheder. Driftsfonde bør udelukkende anvendes til at finansiere driftsprogrammer i frugt- og grøntsagssektoren. For at styre Unionens udgifter bør der lægges loft over støtten til producentorganisationer og deres sammenslutninger, der opretter driftsfonde.

- (41) I områder, hvor producenterne i frugt- og grøntsagssektoren kun er organiseret i ringe grad, bør det være tilladt at yde supplerende national finansiel støtte. For medlemsstater, der er særlig ugunstigt stillet i strukturelle henseende, bør Unionen refundere sådan støtte.
- (42) For at sikre effektiv, målrettet og bæredygtig udnyttelse af støtten til producentorganisationer og deres sammenslutninger i sektoren for frugt og grøntsager bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår driftsfonde og driftsprogrammer, de nationale regler og de nationale strategier for driftsprogrammer vedrørende forpligtelsen til at overvåge og evaluere effektiviteten af de nationale regler og de nationale strategier, finansiel bistand fra Unionen, kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger samt national finansiel bistand.
- (43) Det er vigtigt, at der i vinsektoren vedtages støtteforanstaltninger, der styrker konkurrencestrukturerne. Sådanne foranstaltninger bør fastlægges og finansieres af Unionen, men det bør overlades til medlemsstaterne at vælge de rette foranstaltninger til at dække deres regionale organers behov, om nødvendigt under hensyntagen til sådanne organers særlige forhold, og at integrere foranstaltningerne i nationale støtteprogrammer. Medlemsstaterne bør have ansvaret for gennemførelsen af sådanne programmer.
- (44) En vigtig foranstaltning i de nationale støtteprogrammer bør være salgsmæssig fremstød og markedsføring af EU-vine. Støtte til innovation kan øge afsætningsmuligheden og konkurrenceevnen for Unionens vinavlsprodukter. Der bør fortsat ydes støtte til omstrukturering og omstilling på grund af de positive strukturelle virkninger, som disse aktiviteter har for vinsektoren. Der bør også være mulighed for at yde støtte til investeringer i vinsektoren med henblik på at forbedre virksomhedernes økonomiske resultater. De medlemsstater, der ønsker at anvende destillation af biprodukter for at sikre vinkvaliteten og samtidig beskytte miljøet, bør have mulighed for at yde støtte hertil.
- (45) Som led i vinstøtteprogrammerne bør der desuden kunne ydes støtte til forebyggelsesinstrumenter såsom høstforsikring, gensidige fonde og grøn høst for at tilskynde til en ansvarlig tilgang til krisesituationer.
- (46) Bestemmelserne om støtte til vinavlere i form af betalingsrettigheder, som medlemsstaterne har truffet bestemmelse om, er blevet endelige fra regnskabsåret 2015 i henhold til artikel 103n i forordning (EF) nr. 1234/2007 og på de betingelser, der er fastsat i nævnte artikel.
- (47) For at sikre, at formålene med medlemsstaternes vinstøtteprogrammer opfyldes, og sørge for en effektiv anvendelse af EU-midlerne bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår regler vedrørende ansvaret for udgifterne fra den dato, hvor støtteprogrammerne modtages af Kommissionen, til den dato, fra hvilken ændringerne af støtteprogrammerne anvendes, regler for indholdet af støtteprogrammer og for udgifter, udgifter til administration og personale og foranstaltninger, der kan medtages i medlemsstaternes støtteprogrammer, og betingelserne samt muligheden for at foretage betalinger via formidlere i forbindelse med støtte til høstforsikring, regler for kravet om at stille sikkerhed i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud, regler for anvendelsen af visse udtryk, regler om fastsættelsen af et loft over udgifter til genplantning af vinmarker af sundheds- eller plante-sundhedsmæssige årsager, regler om hindring af dobbeltfinansiering af projekter, regler om producenteres forpligtelse til at trække biprodukter fra vinfremstilling tilbage, og om undtagelser til denne forpligtelse for at undgå yderligere administrative byrder og regler i forbindelse med frivillig certificering af destillerier, og regler, der gør det muligt for medlemsstaterne at fastsætte betingelser for korrekt anvendelse af støtteforanstaltninger.
- (48) Biavl er kendetegnet ved, at produktionsbetingelser og udbytte er meget forskellige, og at de økonomiske aktører er spredte og meget forskellige både i produktions- og afsætningsleddet. På grund af den stigende forekomst af trusler mod biers sundhed som følge af visse typer bistadeinvasioner, og især varroasymptot, som i de senere år har bredt sig i en række medlemsstater, og på grund af de vanskeligheder, som denne sygdom medfører for honningproduktionen, er det desuden fortsat påkrævet med EU-foranstaltninger, navnlig fordi denne sygdom ikke kan udryddes fuldstændigt og bør behandles med godkendte midler. Som følge af omstændighederne og for at forbedre produktionen og afsætningen af biavlsprodukter i Unionen bør der hvert tredje år opstilles nationale programmer med henblik på at forbedre de generelle vilkår for produktionen og afsætningen af biavlsprodukter. De nationale programmer bør delvis finansieres af Unionen.
- (49) De foranstaltninger, der kan indgå i biavlsprogrammerne, bør angives. For at sikre, at EU-støtteordningen er tilpasset den seneste udvikling, og at de omfattede foranstaltninger fører til en forbedring af de generelle betingelser for produktion og afsætning af biavlsprodukter, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår en ajourføring af listen over eksisterende foranstaltninger eller tilføjelsen af nye foranstaltninger.

- (50) For at sikre en effektiv anvendelse af EU-midlerne til biavl bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår hindring af dobbeltfinansiering mellem medlemsstaternes biavlsprogrammer og landdistriktsprogrammer og grundlaget for tildeling af Unionens finansielle bidrag til hver deltagende medlemsstat.
- (51) Arealbetalingen for humle blev afkoblet fra den 1. januar 2010, jf. Rådets forordning (EF) nr. 73/2009⁽¹⁾. For at gøre det muligt for humleproducentorganisationerne at fortsætte deres aktiviteter som før bør der indføres en særlig bestemmelse om, at der i de berørte medlemsstater kan anvendes et tilsvarende beløb til samme aktiviteter. For at sikre, at støtten finansierer producentorganisationernes formål som fastsat i denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår støtteansøgninger, regler om støtteberettigede humleområder og beregning af støtte.
- (52) EU-støtten til silkeorme bør afkobles og integreres i den direkte støtte, på samme måde som det er gjort i andre sektorer.
- (53) Støtten til EU-produceret skummetmælk og skummetmælkspulver, som anvendes til foder, eller som forarbejdes til kasein eller kaseinater, har vist sig at være ineffektiv med hensyn til at støtte markedet og bør derfor ikke længere anvendes; det samme gælder for reglerne om anvendelse af kasein og kaseinater til fremstilling af ost.
- (54) Beslutningen om at ophæve det midlertidige EU-forbud mod plantning af vinstokke er begrundet i, at de vigtigste mål med reformen af Unionens markedsordning i 2008 er blevet opfyldt, herunder især at et langvarigt strukturelt overskud af vinproduktion er blevet bragt til ophør, mens konkurrenceevnen og markedsorienteringen i Unionens vinsektor gradvis er blevet forbedret. Denne positive udvikling er resultatet af en markant reduktion af vinarealerne i hele Unionen, det faktum, at mindre konkurrencedygtige producenter har forladt sektoren, samt udfasningen af visse markedsstøtteforanstaltninger, som har fjernet incitamentet for investeringer uden økonomisk levedygtighed. Reduktionen af forsyningskapaciteten og støtten til strukturelle foranstaltninger samt fremme af vinekспорт muliggjorde en bedre tilpasning til en faldende efterspørgsel på EU-niveau, hvilket er resultatet af et gradvist fald i forbruget i de traditionelle vinproducerende medlemsstater.
- (55) Udsigten til en gradvis forøgelse af efterspørgslen på globalt markedsniveau vil imidlertid ansøre til en forøgelse af forsyningskapaciteten og derfor til plantning af nye vinstokke i løbet af de næste ti år. Selv om det centrale mål om at øge Unionens vinsektors konkurrenceevne bør forfølges for ikke at miste markedsandele på det globale marked, kan en alt for hurtig forøgelse af nyplantningen af vinstokke som reaktion på den forventede udvikling i den internationale efterspørgsel atter føre til en situation med alt for stor forsyningskapacitet på mellemlang sigt med mulige sociale og miljømæssige indvirkninger i bestemte vinproduktionsområder. For at sikre en ordnet udvidelse af plantningen af vinstokke i perioden mellem 2016 og 2030 bør der indføres et nyt EU-forvaltningssystem for plantning af vinstokke i form af en tilladelsesordning for plantning af vinstokke.
- (56) I henhold til denne nye ordning kan producenter omkostningsfrit tildeles tilladelser til plantning af vinstokke, og disse bør udløbe efter tre år, hvis de ikke udnyttes. Det vil bidrage til, at vinproducenter hurtigt og direkte kan anvende de tilladelser, de tildeles, og derved forhindre spekulation.
- (57) Væksten i nyplantningen af vinstokke bør indrømmes af en sikkerhedsmekanisme på EU-niveau baseret på en forpligtelse for medlemsstaterne til årligt at stille tilladelser til nyplantning til rådighed, som udgør 1 % af de arealer, der er beplantet med vinstokke, og samtidig tillade en vis fleksibilitet af hensyn til de særlige omstændigheder i hver medlemsstat. Det skal være muligt for medlemsstaterne at beslutte, om der skal stilles mindre områder på nationalt eller regionalt niveau til rådighed, herunder på niveauet for områder med specifikke beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, på basis af objektive og ikkediskriminerende grunde og samtidig sikre, at de pålagte begrænsninger er over 0 % og ikke er alt for restriktive i forhold til de tilsigtede mål.
- (58) For at garantere, at tilladelser tildeles på ikkediskriminerende vis, bør der opstilles visse kriterier, og navnlig når det samlede antal hektar, der anmodes om i ansøgningerne indgivet af producenterne overstiger det samlede antal hektar, som stilles til rådighed i de af medlemsstaterne tilbudte tilladelser.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

- (59) Tildelingen af tilladelser til producenter, der rydder et eksisterende vinareal, bør være automatisk, når der er indgivet en ansøgning og uafhængigt af sikkerhedsmekanismen for nyplantninger, eftersom tildelingen ikke bidrager til en samlet udvidelse af vinarealerne. På specifikke områder, der er berettigede til produktion af vine med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, bør medlemsstaterne have mulighed for at begrænse tildelingen af sådanne tilladelser til genplantninger på baggrund af anbefalinger fra anerkendte og repræsentative erhvervsorganisationer.
- (60) Denne nye tilladelsesordning for plantning af vinstokke bør ikke omfatte medlemsstater, der ikke anvender Unionens overgangsordning for plantningsrettigheder, og bør være frivillig for de medlemsstater, hvor vinplantningsarealet ligger under en vis tærskel, selv om plantningsrettighederne finder anvendelse.
- (61) Overgangsbestemmelser bør fastlægges for at sikre en problemfri overgang fra den tidligere ordning for plantningsrettigheder til den nye ordning, navnlig for at undgå alt for store plantninger, inden den nye ordning indføres. Medlemsstaterne bør have en vis fleksibilitet til at træffe beslutning om fristen for indgivelse af anmodninger om omlægning af plantningsrettigheder til tilladelser fra den 31. december 2015 til den 31. december 2020.
- (62) For at sikre en harmoniseret og effektiv gennemførelse af den nye tilladelsesordning for plantning af vinstokke, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår betingelserne for, at visse vinplantninger undtages fra ordningen, reglerne om støtteberettigelses- og prioritetskriterier, tilføjelsen af støtteberettigelses- og prioritetskriterier, sameksistens af vinstokke, der skal ryddes, og nyplantede vinstokke, samt begrundelserne for, at medlemsstaterne begrænser tildelingen af tilladelser til genplantninger.
- (63) Der skal udføres effektiv kontrol med ikketilladte plantninger for at sikre, at reglerne i den nye ordning overholdes.
- (64) Anvendelsen af handelsnormer for landbrugsprodukter kan bidrage til at forbedre de økonomiske vilkår for produktion og afsætning af sådanne produkter og sådanne produkters kvalitet. Det er derfor både i producenternes, de handlendes og forbrugernes interesse, at der anvendes sådanne normer.
- (65) Efter Kommissionens meddelelse om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter og de efterfølgende drøftelser er det hensigtsmæssigt at opretholde sektor- eller produktspecifikke handelsnormer for at tage hensyn til forbrugernes forventninger og bidrage til at forbedre de økonomiske vilkår for produktion og afsætning af landbrugsprodukter samt forbedre produkternes kvalitet.
- (66) Der bør derfor indføres horisontale bestemmelser for handelsnormer.
- (67) For så vidt angår handelsnormer bør der skelnes mellem obligatoriske regler for specifikke sektorer eller produkter og fakultative forbeholdte udtryk, der kan fastsættes for en sektor eller et produkt.
- (68) Der bør i princippet gælde handelsnormer for alle de pågældende landbrugsprodukter, der afsættes i Unionen.
- (69) De sektorer og produkter, som handelsnormer kan finde anvendelse på, bør opføres på en liste i denne forordning. For at tage hensyn til forbrugernes forventninger og behovet for at forbedre kvaliteten af landbrugsprodukter og de økonomiske vilkår for produktionen og afsætningen heraf bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af denne liste på strenge betingelser.
- (70) For at tage hensyn til forbrugernes forventninger og forbedre de økonomiske vilkår for produktion og afsætning samt kvaliteten af visse landbrugsprodukter og for at foretage tilpasning til stadigt skiftende markedsforhold og forbrugerkrav og til udviklinger i de relevante internationale normer samt for at undgå, at der opstår hindringer for produktinnovation, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår vedtagelse af sektor- eller produktspecifikke handelsnormer i alle afsætningsled samt af dispensationer og undtagelser fra anvendelsen af sådanne normer. Handelsnormerne bør bl.a. tage hensyn til de pågældende produkters naturlige og væsentlige karakteristika og således undgå væsentlige ændringer i det pågældende produkts sædvanlige sammensætning. Endvidere bør handelsnormerne tage hensyn til den mulige risiko for, at forbrugerne vildledes som følge af forventninger og opfattelser. Ingen afvigelse eller undtagelse fra normerne bør medføre yderligere omkostninger, der udelukkende skal afholdes af landbrugsproducenterne.
- (71) Der bør anvendes handelsnormer, så markedet let kan forsynes med produkter af en standardiseret og tilfredsstillende kvalitet, og de bør navnlig vedrøre tekniske definitioner, klassificering, præsentation, mærkning og etikettering, emballering, produktionsmetode, konservering, oplagring, transport, relevante administrative dokumenter, certificering og frister, restriktioner for anvendelse og bortskaffelse.

- (72) Under hensyn til producenteres interesse i at oplyse om produkternes karakteristika og produktionsmetoderne, og forbrugernes interesse i at få relevante og gennemsigtige produktoplysninger bør det være muligt at fastlægge oplysninger om produktionsstedet og/eller oprindelsesstedet på et passende geografisk plan i hvert enkelt tilfælde, samtidig med at der tages hensyn til de særlige forhold i visse sektorer, navnlig hvad angår forarbejdede landbrugsprodukter.
- (73) For produkter importeret fra tredjelande bør der fastsættes særlige regler, forudsat at nationale bestemmelser i tredjelande kan berettige til undtagelser fra handelsnormerne, og at de med sikkerhed kan ligestilles med EU-lovgivningen. Det er også hensigtsmæssigt at fastsætte regler for anvendelse af de handelsnormer, der gælder for produkter, der eksporteres fra Unionen.
- (74) Frugt og grøntsager, som skal sælges friske til forbrugeren, bør kun afsættes, hvis de er af sund, sædvanlig handelskvalitet, og hvis oprindelseslandet er angivet. For at sikre en korrekt anvendelse af dette krav og tage hensyn til visse særlige situationer, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår specifikke undtagelser fra dette krav.
- (75) Der bør på EU-plan følges en kvalitetspolitik ved at anvende en certificeringsprocedure for produkter inden for humlesektoren og ved at forbyde markedsføring af disse produkter, for hvilke der ikke er udstedt et certifikat. For at sikre en korrekt anvendelse af dette krav og tage hensyn til visse særlige situationer bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår foranstaltninger, der fraviger dette krav for at opfylde visse tredjelandes samhandelskrav, eller for produkter til særlige anvendelsesformål.
- (76) For visse sektorer og produkter er definitioner, betegnelser og varebetegnelser vigtige elementer til at fastslå, hvordan konkurrencevilkårene er. Der bør derfor for de pågældende sektorer og produkter fastsættes definitioner, betegnelser og varebetegnelser, som kun bør anvendes i Unionen i forbindelse med afsætning af produkter, som overholder de relevante krav.
- (77) For at tilpasse definitionerne og varebetegnelserne for visse produkter til behov, som følger af skiftende forbrugerkrav, den tekniske udvikling eller behovet for produktinnovation, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af eller afvigelse eller fritagelse fra definitioner og varebetegnelser.
- (78) For at sikre, at erhvervsdrivende og medlemsstaterne har en klar og korrekt forståelse af de definitioner og varebetegnelser, der er fastsat for visse sektorer, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår regler om deres specifikation og anvendelse.
- (79) For at tage hensyn til de enkelte produkters særlige forhold og de særlige forhold i hver sektor, de forskellige afsætningsled, de tekniske forhold, eventuelle betydelige praktiske problemer samt analysemetodernes nøjagtighed og repeterbarhed bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelsen af tolerancer for en eller flere specifikke normer, hvis overskridelse vil medføre, at hele produktpartiet anses for ikke at overholde normen.
- (80) Der bør fastlægges visse ønologiske fremgangsmåder og restriktioner for vinfremstilling, især med hensyn til forskæring og anvendelse af visse former for druemost, druesaft og friske druer med oprindelse i tredjelande. For at opfylde internationale standarder bør Kommissionen, hvad angår yderligere ønologiske fremgangsmåder, tage hensyn til de ønologiske fremgangsmåder, som Den Internationale Vinorganisation (OIV) anbefaler.
- (81) Der bør fastsættes regler for klassificering af druesorter, hvorefter medlemsstater, der producerer over 50 000 hl om året, fortsat bør være ansvarlige for at klassificere de druesorter, som det er tilladt at fremstille vin af på deres område. Visse druesorter bør være undtaget herfra.
- (82) Med hensyn til smørbare fedtstoffer bør medlemsstaterne have mulighed for at opretholde eller vedtage visse nationale regler for kvalitetsniveauer.
- (83) For vinsektoren bør medlemsstaterne kunne indskrænke eller udelukke anvendelsen af visse ønologiske fremgangsmåder og kunne opretholde strengere begrænsninger for vin, der fremstilles på deres område, samt tillade anvendelse i forsøgsøjemed af ikketilladte ønologiske fremgangsmåder.
- (84) For at sikre korrekt og gennemsigtig anvendelse af nationale regler for visse produkter og sektorer for så vidt angår handelsnormer, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastlæggelse af betingelser for anvendelsen af sådanne handelsnormer samt betingelserne for oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, der er fremkommet ved forsøgsfremgangsmåder.

- (85) Ud over handelsnormer bør der fastsættes fakultative kvalitetsbetegnelser med henblik på at sikre, at udtryk, der beskriver særlige produkttegenskaber eller landbrugs- eller forarbejdningsmetoder, ikke misbruges på markedet, således at forbrugerne kan forlade sig på dem, når de identificerer et produkts forskellige egenskaber. Af hensyn til formålet med denne forordning og af klarhedshensyn bør de allerede eksisterende fakultative kvalitetsudtryk være anført i denne forordning.
- (86) Medlemsstaterne bør have lov til at indføre regler om bortskaffelse af vin, der ikke opfylder kravene i denne forordning. For at sikre en korrekt og gennemsigtig anvendelse af nationale regler for vinavlsprodukter bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastlæggelse af betingelser for anvendelsen af vinavlsprodukter, der ikke opfylder kravene i denne forordning.
- (87) For at tage hensyn til situationen på markedet og udviklingen i handelsnormerne og de internationale normer bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastlæggelse af nye fakultative forbeholdte udtryk og fastlæggelse af betingelserne for deres anvendelse og om ændring af betingelserne for anvendelse af fakultative forbeholdte udtryk og annullering af fakultative forbeholdte udtryk.
- (88) For at tage hensyn til de særlige forhold i visse sektorer og forbrugernes forventninger bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af de nærmere detaljer vedrørende kravene til indførelse af et nyt forbeholdt udtryk.
- (89) For at sikre, at de produkter, der er beskrevet ved hjælp af fakultative forbeholdte udtryk, opfylder de gældende anvendelsesbetingelser, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af supplerende regler for anvendelse af fakultative forbeholdte udtryk.
- (90) For at tage hensyn til de særlige forhold i handelen mellem Unionen og visse tredjelande og den særlige karakter af visse landbrugsprodukter bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår de betingelser, på hvilke importerede produkter skal anses for at have et tilsvarende overensstemmelsesniveau i forhold til Unionens krav til handelsnormer, og som giver mulighed for foranstaltninger, der fraviger reglerne om, at produkter kun må afsættes i Unionen i overensstemmelse med sådanne normer, samt reglerne om anvendelse af handelsnormerne på produkter, der eksporteres fra Unionen.
- (91) Bestemmelserne for vin bør anvendes under hensyn til de internationale aftaler, der er indgået i overensstemmelse med TEUF.
- (92) Begrebet kvalitetsvin er i Unionen baseret bl.a. på de særlige kendetegn, der kan tilskrives vinens geografiske oprindelse. Sådanne vine identificeres over for forbrugerne gennem beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser. For at de pågældende produkters kvalitet kan gøres gældende på et gennemsigtigt og mere udbygget grundlag, bør der indføres en ordning, hvor ansøgninger om oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser behandles efter den metode, der anvendes i forbindelse med Unionens horisontale kvalitetspolitik for andre fødevarer end vin og spiritus, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽¹⁾.
- (93) For at sikre, at vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse bevarer deres kvalitetskendetegn, bør medlemsstaterne kunne anvende strengere regler herfor.
- (94) For at kunne opnå beskyttelse i Unionen bør oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for vin anerkendes og registreres på EU-plan i henhold til de af Kommissionen fastlagte procedurer.
- (95) Der bør også ydes beskyttelse til tredjelandes oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, hvis disse er beskyttet i oprindelseslandet.
- (96) Registreringsproceduren bør gøre det muligt for enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse i en medlemsstat eller et tredjeland at gøre sine rettigheder gældende ved at gøre indsigelse.
- (97) Registrerede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser bør være beskyttede mod anvendelser, der udnytter det omdømme, der er forbundet med produkter, som overholder kravene. For at fremme loyal konkurrence og for ikke at vildlede forbrugerne bør denne beskyttelse også omfatte produkter og tjenesteydelser, som ikke er omfattet af denne forordning, herunder varer uden for bilag I til traktaterne.
- (98) For at tage hensyn til eksisterende mærkningspraksis bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår tilladelse til at anvende navnet på en druesort, der indeholder eller udgør en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

- (99) For at tage hensyn til de særlige produktionsforhold i det afgrænsede geografiske område bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af yderligere kriterier for afgrænsning af det geografiske område samt restriktioner og undtagelsesbestemmelser for produktionen i det afgrænsede geografiske område.
- (100) For at sikre produkternes kvalitet og sporbarhed bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår, på hvilke betingelser produktspecifikationerne kan indeholde supplerende krav.
- (101) For at sikre beskyttelsen af producenterne og aktørernes legitime rettigheder og interesser bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår spørgsmålet om, hvilken type ansøger der kan ansøge om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, de betingelser, der skal opfyldes vedrørende en ansøgning om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, Kommissionens gennemgang, indsigelsesproceduren og procedurer for ændring, annullering og omdannelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser. Beføjelsen bør også omfatte betingelserne for grænseoverskridende ansøgninger betingelserne for ansøgninger vedrørende geografiske områder i et tredjeland, den dato, fra hvilken en beskyttelse eller en ændring af en beskyttelse gælder, og betingelserne for ændring af produktspecifikationerne.
- (102) For at sikre et passende beskyttelsesniveau bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår restriktioner vedrørende den beskyttede betegnelse.
- (103) For at de økonomiske aktører og myndighederne ikke berøres i urimelig grad, fordi denne forordning anvendes for så vidt angår vinbetegnelser, der er indrømmet beskyttelse før den 1. august 2009, eller for hvilke der er indgivet en ansøgning før denne dato, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelsen af overgangsregler for sådanne vinbetegnelser, vin, der er bragt i omsætning eller mærket før en bestemt dato, og ændringer af produktspecifikationerne.
- (104) Nogle benævnelser anvendes traditionelt i Unionen til at give forbrugerne oplysninger om vinen særlige egenskaber og kvalitet, der supplerer de oplysninger, som beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser giver. Med henblik på at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten, og at der er fair konkurrence, samt for at undgå, at forbrugerne vildledes, bør sådanne traditionelle benævnelser kunne beskyttes i Unionen.
- (105) For at sikre et passende beskyttelsesniveau bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår, hvilket sprog en traditionel benævnelse, der skal beskyttes, skal være på, og hvordan den staves.
- (106) For at sikre beskyttelsen af producenterne og aktørernes legitime rettigheder bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår, hvilken type ansøger der kan ansøge om beskyttelse af en traditionel benævnelse, betingelserne for, at en ansøgning om anerkendelse af en traditionel benævnelse er gyldig grundene til, at der kan gøres indsigelse mod den foreslåede beskyttelse af en traditionel benævnelse, beskyttelsens omfang, herunder forholdet til varemærker, beskyttede traditionelle benævnelser, beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, enslydende benævnelser og navne på visse druesorter, grundene til, at en traditionel benævnelse annulleres, datoen for, hvornår en ansøgning eller en anmodning skal indgives og hvilke procedurer, der skal følges i forbindelse med ansøgningen om beskyttelse af en traditionel benævnelse, herunder Kommissionens gennemgang, indsigelsesproceduren og procedurer for annullering og ændring.
- (107) For at tage hensyn til de særlige forhold i samhandelen mellem EU og visse tredjelande bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår, på hvilke betingelser traditionelle benævnelser kan anvendes i forbindelse med produkter fra tredjelande, og om dertil knyttede undtagelser.
- (108) Beskrivelsen, betegnelsen og præsentationen af vinavlsprodukter, der er omfattet af denne forordning, kan have stor indflydelse på afsætningsmulighederne for sådanne produkter. Forskelle i medlemsstaternes lovgivning om mærkning af vinavlsprodukter kan forhindre det indre marked i at fungere korrekt. Der bør derfor fastsættes bestemmelser, der tager hensyn til forbrugernes og producenterne legitime interesser. Derfor bør der fastsættes EU-regler for mærkning og præsentation.
- (109) For at sikre at gældende mærkningspraksis overholdes, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af særlige omstændigheder under hvilke, det er berettiget at udelade udtrykkene "beskyttet oprindelsesbetegnelse" eller "beskyttet geografisk betegnelse".
- (110) For at tage hensyn til de særlige forhold i vinsektoren bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår præsentationen og anvendelsen af andre angivelser i mærkningen end dem, der er omhandlet i denne forordning, visse obligatoriske og fakultative angivelser og præsentation.

- (111) For at sikre beskyttelsen af aktørernes legitime interesser bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår midlertidig mærkning og præsentation af vine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse opfylder kravene.
- (112) For at de økonomiske aktører ikke skal lide skade, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår overgangsbestemmelser for vin, der er bragt i omsætning og mærket i overensstemmelse med de relevante regler, som var gældende før den 1. august 2009.
- (113) For at tage hensyn til de særlige forhold i samhandelen med produkter i vinsektoren mellem Unionen og bestemte tredjelande bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår de undtagelser fra reglerne om mærkning og præsentation af produkter, der skal eksporteres, når dette kræves i det pågældende tredjelands ret.
- (114) Der vil efter udløbet af kvotesystemet stadig være behov for særlige instrumenter for at sikre en rimelig balance mellem sukkervirksomhedernes og sukkerroeavlernes rettigheder og forpligtelser. Derfor bør der fastsættes standardbestemmelser for skriftlige brancheaftaler, der er indgået mellem dem.
- (115) Reformen i 2006 af sukkerordningen indførte vidtrækende ændringer inden for Unionens sukkersektor. For at tillade sukkerroeavlerne at fuldende deres tilpasning til den nye markedssituation og til det øgede niveau for deres markedsorientering af sektoren bør den nuværende ordning med sukkerkvoter forlænges, indtil den afskaffes med udgangen af produktionsåret 2016/2017.
- (116) For at tage hensyn til de særlige forhold i sukkersektoren bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår ajourføring af tekniske definitioner vedrørende sukkersektoren, ajourføring af de i denne forordning fastsatte købsbetingelser for roer, og yderligere regler om bestemmelse af bruttovægt af samt tara og sukkerindhold i sukker, der leveres til en virksomhed, og om sukkeraffald.
- (117) Den seneste erfaring har vist behovet for særlige foranstaltninger for at sikre en tilstrækkelig forsyning af sukker til EU-markedet under den tilbageværende periode med sukkerkvoter.
- (118) For at tage hensyn til de særlige forhold i sukkersektoren og sikre, at der tages behørigt hensyn til alle parter interesser og i lyset af behovet for at undgå enhver forstyrrelse af markedet, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår købsbetingelser og leveringskontrakter, ajourføring af de i denne forordning fastsatte købsbetingelser for sukkerroer, og kriterier, som sukkervirksomheder skal anvende ved fordelingen mellem sukkerroesælgerne af de mængder sukkerroer, for hvilke der skal indgås leveringskontrakter inden såningen.
- (119) For at tage hensyn til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår opstilling af en liste over produkter, som industrisukker, industriisoglucose eller industriinulinsirup kan anvendes til produktion af.
- (120) For at sikre, at godkendte virksomheder, der producerer eller forarbejder sukker, isoglucose eller inulinsirup, opfylder deres forpligtelser, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår udstedelse og inddragelse af godkendelse af sådanne virksomheder samt kriterier for administrative sanktioner.
- (121) For at tage hensyn til de særlige forhold i sukkersektoren og sikre, at der tages behørigt hensyn til alle parter interesser, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår definitionen af vilkårene for driften af kvotesystemet og vilkårene for salg til Unionens fjernområder.
- (122) For at sikre, at avlerne føler medansvar for en beslutning om at overføre en vis produktionsmængde, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår overførslen af sukker.
- (123) Med henblik på en bedre forvaltning af vinproduktionskapaciteten bør medlemsstaterne sende Kommissionen en opgørelse over deres produktionskapacitet baseret på fortegnelsen over vindyrkningsarealer. For at tilskynde medlemsstaterne til at fremsende opgørelsen bør støtten til omstrukturering og omstilling være forbeholdt de medlemsstater, der har fremsendt opgørelsen.
- (124) For at lette medlemsstaternes overvågning og kontrol af produktionskapaciteten bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår vindyrkningsarealfortegnelsens indhold samt undtagelser.
- (125) For på tilfredsstillende vis at kunne spore de pågældende produkter, særlig af hensyn til forbrugerbeskyttelsen, bør der kræves et ledsagedokument for alle de vinprodukter, der er omfattet af denne forordning, når de omsættes inden for Unionen.

- (126) For at lette transporten af vinavlsprodukter og medlemsstaternes kontrol heraf bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår regler for ledsagedokumentet og dets anvendelse på de betingelser, der skal være opfyldt for, at et ledsagedokument kan anses for at attestere beskyttede oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, for forpligtelsen til at føre register og om anvendelsen heraf, hvem der skal føre register og for fritagelser for forpligtelsen til at føre register samt for, hvilke operationer registret skal indeholde.
- (127) I afventen af EU-lovgivning om formelle, skriftlige kontrakter kan medlemsstaterne i henhold til national aftaleret beslutte at gøre brugen af sådanne kontrakter obligatorisk, forudsat at EU-retten overholdes og navnlig, at det indre marked fungerer tilfredsstillende og den fælles markedsordning overholdes. På grund af de uensartede situationer i de forskellige EU-områder og af hensyn til nærhedsprincippet bør det fortsat være medlemsstaterne, der træffer en sådan beslutning. For at sikre, at der inden for mælke- og mejerisektoren fastsættes passende minimumsstandarder for sådanne kontrakter, og at det indre marked og den fælles markedsordning fungerer tilfredsstillende, bør der på EU-plan fastlægges nogle grundlæggende betingelser for anvendelsen af sådanne kontrakter. Alle disse grundlæggende betingelser bør gøres til genstand for frie forhandlinger. Eftersom visse mejerikooperativer i deres vedtægter kan have regler med samme virkning, bør de af forenklingshensyn fritages for kontraktkravet. For at styrke effektiviteten af et sådant kontraktssystem, bør medlemsstaterne beslutte, om de også skal anvendes, når det er en tredjemand, der indsamler mælk fra landbrugerne med henblik på levering til forarbejdningsvirksomheder.
- (128) For at sikre en bæredygtig produktionsudvikling og derved sikre mælkeproducenterne en rimelig levestandard bør mælkeproducenternes forhandlingsposition over for forarbejdningsvirksomhederne styrkes, hvilket burde medføre en mere retfærdig fordeling af værditilvæksten i hele forsyningskæden. For at nå disse mål i den fælles landbrugspolitik bør der derfor vedtages en bestemmelse i henhold til artikel 42 og artikel 43, stk. 2, i TEUF, så mælkeproducentorganisationer eller sammenslutninger heraf kollektivt kan forhandle med et mejeri om fælles aftalevilkår, herunder pris, for en del af eller alle deres medlemmers råmælksproduktion. For at opretholde en reel konkurrence på markedet for mejeriprodukter bør der gælde passende kvantitative begrænsninger for denne mulighed. Med henblik på ikke at undergrave kooperativernes effektive drift og af hensyn til klarheden bør det præciseres, at når en landbrugers medlemskab af et kooperativ indebærer en forpligtelse til at levere hele eller en del af den pågældende landbrugers mælkeproduktion som råmælk i henhold til betingelser, der er fastlagt i kooperativets vedtægter eller i regler og afgørelser, som bygger herpå, bør disse betingelser ikke være genstand for forhandlinger gennem en producentorganisation.
- (129) I betragtning af den vigtige rolle, som spilles af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, navnlig i sårbare landdistrikter, for at sikre merværdien og opretholde kvaliteten, navnlig af oste, der nyder godt af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, samt i lyset af, at mælkekvoteordningen er under afvikling, bør medlemsstaterne have tilladelse til at anvende regler til regulering af hele udbuddet af sådanne oste, der er produceret inden for det pågældende geografiske område på anmodning af en brancheorganisation, en producentorganisation eller en gruppe som defineret i forordning (EU) nr. 1151/2012. En sådan anmodning bør være støttet af et stort flertal af mælkeproducenter, der repræsenterer størsteparten af den mælkemængde, der indgår i produktionen af den pågældende ost, og – for så vidt angår brancheorganisationer og sammenslutninger – bør den støttes af et stort flertal af osteproducenter, der repræsenterer størsteparten af produktionen af den pågældende ost.
- (130) For at følge udviklingerne på markedet har Kommissionen behov for rettidige oplysninger om den mængde af råmælk, der leveres. Der bør derfor sikres, at den første køber regelmæssigt meddeler sådanne oplysninger til medlemsstaterne, og at disse underretter Kommissionen herom.
- (131) Producentorganisationer og sammenslutninger heraf kan spille en nyttig rolle med hensyn til at koncentrere udbuddet, forbedre afsætning, planlægning og tilpasning af produktionen til efterspørgslen, optimere produktionsomkostningerne og stabilisere producentpriserne, udføre forskning, fremme bedste praksis og yde teknisk bistand, forvalte biprodukter og risikostyringsværktøjer, som er til rådighed for deres medlemmer, og dermed bidrage til at styrke producenterens stilling i fødevarerekæden.
- (132) Brancheorganisationer kan spille en vigtig rolle, idet de åbner mulighed for dialog mellem aktører i forsyningskæden, fremmer bedste praksis og gør markedet mere gennemsigtigt.
- (133) Eksisterende regler om definition og anerkendelse af producentorganisationer, sammenslutninger heraf og brancheorganisationer bør derfor harmoniseres, strømlines og udvides til at gælde eventuel anerkendelse efter anmodning i henhold til de vedtægter, der er fastsat i overensstemmelse med denne forordning, inden for visse sektorer. Især anerkendelseskriterier og vedtægter fra producentorganisationer bør sikre, at sådanne organer dannes på initiativ af producenter og kontrolleres

- i overensstemmelse med regler, der sikrer, at medlemmerne kan føre demokratisk kontrol med producentorganisationen og dens beslutninger.
- (134) Eksisterende bestemmelser i adskillige sektorer, der styrker producentorganisationerne, sammenslutninger deraf og brancheorganisationer ved under visse omstændigheder at tillade medlemsstaterne at udvide visse regler i sådanne organisationers område til at gælde aktører, der ikke er medlemmer, har vist sig at være effektive og bør harmoniseres, strømlines og udvides til at gælde for alle sektorer.
- (135) Der bør åbnes mulighed for at vedtage visse foranstaltninger, som gør det lettere at tilpasse udbuddet til markedets behov, hvilket kan bidrage til at stabilisere markederne og sikre den pågældende landbrugsbefolkning en rimelig levestandard.
- (136) For at fremme initiativer i producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer, der kan lette tilpasningen af udbuddet til markedets behov, bortset fra foranstaltninger, der har med tilbagetrækning fra markedet at gøre, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår foranstaltninger til at forbedre kvaliteten, til fremme af bedre organisering af produktionen, forarbejdningen og afsætningen, til at gøre det lettere at følge markedsprisudviklingen og muliggøre opstilling af kort- eller langsigtede prognoser på grundlag af de benyttede produktionsmidler.
- (137) For at markedet for vin kan fungere bedre, bør medlemsstaterne kunne iværksætte beslutninger, som træffes af brancheorganisationerne. Sådanne beslutninger må imidlertid ikke indbefatte fremgangsmåder, der kan forvride konkurrencen.
- (138) Mens anvendelse af formelle, skriftlige kontrakter i mælkesektoren er omfattet af særskilte bestemmelser, kan sådanne kontrakter bidrage til at pålægge operatører et større ansvar og at skabe øget opmærksomhed om behovet for at tage mere hensyn til markedssignalerne, forbedre pristransmissionen og tilpasse udbuddet til efterspørgslen samt bidrage til at undgå visse urimelige handelspraksisser. Da der ikke findes nogen EU-lovgivning om sådanne kontrakter, kan medlemsstaterne i henhold til national aftaleret beslutte at gøre brugen af sådanne kontrakter obligatorisk, forudsat at EU-retten i den forbindelse overholdes og navnlig, at det indre marked fungerer tilfredsstillende og den fælles markedsordning overholdes.
- (139) For at sikre en bæredygtig produktionsudvikling og dermed en rimelig levestandard for producenterne i oksekødssektoren og olivenoliesektoren samt for producenterne af visse markafgrøder bør deres forhandlingsposition over for operatørerne i de senere led styrkes, hvilket vil medføre en mere retfærdig fordeling af værditilvæksten i hele forsyningskæden. For at nå disse mål i den fælles landbrugspolitik bør anerkendte producentorganisationer være i stand til inden for kvantitative begrænsninger at forhandle vilkårene for leveringskontrakter, herunder priser, for nogle af eller alle deres medlemmers produktion, forudsat at disse organisationer forfølger et eller flere af målene om at koncentrere udbuddet, markedsføre de produkter, der produceres af dens medlemmer, og optimere produktionsomkostningerne, og forudsat at forfølgelsen af disse mål fører til integration af aktiviteter, og at sådan integration sandsynligvis medfører en betydelig effektivisering, således at producentorganisationens aktivitet overordnet bidrager til opfyldelsen af målene i artikel 39 i TEUF. Dette kunne realiseres forudsat at producentorganisationen udfører visse specifikke aktiviteter, og at disse aktiviteter er betydelige, hvad angår mængden af den pågældende produktion, og hvad angår omkostninger til produktion og afsætning af produktet på markedet.
- (140) For at sikre merværdien og for at opretholde kvaliteten af især modnet skinke, der nyder godt af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, bør medlemsstaterne have lov til inden for klare rammer at anvende regler for regulering af udbuddet af denne type skinke, forudsat at disse regler støttes af et stort flertal af producenterne heraf og eventuelt af svineproducenter i det geografiske område, der er relevant for denne type skinke.
- (141) Forpligtelsen til registrering af alle kontrakter om levering af humle produceret i Unionen er en omstændelig foranstaltning og bør ikke længere anvendes.
- (142) For at sikre, at det klart defineres, hvilke mål og hvilket ansvar producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer, og brancheorganisationer har, og for at bidrage til, at de fungerer så effektivt som muligt uden at pålægge unødige administrative byrder og uden at underminere princippet om foreningsfrihed navnlig over for ikkemedlemmer af sådanne organisationer, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår:
- regler om særlige mål, som organisationerne og sammenslutningerne kan, skal eller ikke må søge at nå og om relevant bør tilføje disse til bestemmelserne i denne forordning; vedtægter for sådanne organisationer og foreninger, vedtægter for andre organisationer end producentorganisationer, de specifikke betingelser, der gælder for vedtægterne for producentorganisationer i visse sektorer, herunder sådanne organisationer og foreningers dispensationer, struktur, medlemsperiode, størrelse, demokratisk ansvarlighed og aktiviteter samt

konsekvenserne af sammenlægninger, betingelser for anerkendelse, tilbagetrækning og suspension af anerkendelse, konsekvenserne heraf samt krav om at gennemføre afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse af anerkendelseskriterierne,

tværnationale organisationer og sammenslutninger og reglerne om den administrative bistand i tilfælde af tværnationalt samarbejde, de sektorer, hvor outsourcing med forbehold af medlemsstatstilladelse finder anvendelse, og betingelserne for og arten af de aktiviteter, der kan outsources, samt organisationers eller sammenslutningers tilvejebringelse af tekniske faciliteter, grundlaget for beregning af mindstemængden eller mindsteværdien af en organisations eller sammenslutnings salgbar produktion, regler for beregningen af den mængde råmælk, der er omfattet af en producentorganisations forhandlinger, accept af medlemmer, der ikke er producenter, for så vidt angår producentorganisationer, eller som ikke er producentorganisationer, for så vidt angår en sammenslutning af producentorganisationer,

udvidelse af nogle af organisationernes regler til at omfatte andre end medlemmer og ikkemedlemmers obligatoriske betaling af bidrag, herunder disse organisationers anvendelse og tildeling af sådan betaling og en liste over strengere produktionsregler, der kan udvides, yderligere krav om repræsentativitet, de pågældende økonomiske områder, herunder Kommissionens gennemgang af definitionerne, minimumsperioder, som reglerne bør have været gældende for, før de blev udvidet, personer eller organisationer, som reglerne eller bidragene gælder for, og under hvilke omstændigheder Kommissionen kan kræve, at udvidelsen af reglerne og de obligatoriske bidrag afvises eller trækkes tilbage.

(143) Kontrollen med handelsstrømmene er primært et forvaltningsspørgsmål, der bør gribes fleksibelt an. Beslutningen om at indføre licenskrav bør træffes under hensyntagen til, om der er behov for licenser til at forvalte de pågældende markeder, og især til, om der er behov for at kontrollere importen eller eksporten af de pågældende produkter.

(144) For at tage hensyn til Unionens internationale forpligtelser og Unionens gældende normer på social-, miljø- og dyrevelfærdsområdet, behovet for at overvåge udviklingen i handelen og på markederne og af importen og eksporten af produkter, behovet for forsvarlig markedsforvaltning og behovet for at reducere den administrative byrde bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår listen over de produkter, som der skal fremlægges import- eller

eksportlicens for, og de tilfælde og situationer, hvor fremlæggelse af en import- eller eksportlicens ikke er påkrævet.

(145) For at tilvejebringe yderligere elementer i licensordningen bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår: hvilke rettigheder og forpligtelser licensen medfører, dens retlige virkninger, og de tilfælde, hvor en tolerance gælder med hensyn til at overholde forpligtelsen til at importere eller eksportere den i licensen angivne mængde, eller hvor oprindelsen skal angives, udstedelsen af importlicens eller overgangen til fri omsætning betinget af, at der fremlægges et dokument udstedt af et tredjeland eller en enhed, der bl.a. bekræfter produkternes oprindelse, ægthed og kvalitetsegenskaber, overdragelse af licensen eller restriktioner for dens overdragelse, yderligere betingelser for importlicenser for hamp og princippet om administrativ bistand mellem medlemsstaterne for at forhindre eller behandle tilfælde af svig og uregelmæssigheder og de tilfælde og situationer, hvor det er eller ikke er påkrævet at stille sikkerhed for, at produkterne importeres eller eksporteres inden for licensens gyldighedsperiode.

(146) Tolden for de væsentlige elementer af de landbrugsprodukter, der er omfattet af WTO-aftalerne og bilaterale aftaler, er fastsat i den fælles toldtarif. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage foranstaltninger med henblik på en detaljeret beregning af importtolden i henhold til disse væsentlige elementer.

(147) Indgangsprisordningen bør opretholdes for visse produkter. For at sikre, at ordningen bliver effektiv, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår kontrol af rigtigheden af den angivne pris for et parti ved hjælp af en fast importværdi og fastsættelse af betingelserne for krav om sikkerhedsstillelse.

(148) For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger på EU-markedet, der kunne opstå som følge af import af bestemte landbrugsprodukter, bør der erlægges en tillægstold ved import af sådanne produkter, hvis visse betingelser er opfyldt.

(149) Der bør på visse betingelser åbnes og forvaltes importtoldkontingenter, som følger af internationale aftaler, der er indgået i henhold til TEUF, eller af andre EU-retsakter. For importkontingenter bør forvaltningsmetoden tage behørigt hensyn til forsyningsbehovene på det nuværende og nye EU-marked for fremstilling, forarbejdning og forbrug med hensyn til konkurrenceevne, vished og kontinuitet i udbuddet og behovet for at sikre ligevægten på markedet.

- (150) For at overholde de forpligtelser, der indgår i de aftaler, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden vedrørende Spaniens toldkontingent for importen af 2 000 000 tons majs og 300 000 tons sorghum og Portugals toldkontingent for importen af 500 000 tons majs, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af de bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af importen under toldkontingentet og i givet fald offentlig oplagring af de mængder, som importeres af de pågældende medlemsstaters betalingsorganer.
- (151) For at sikre lige adgang til de disponible mængder og ligebehandling af aktørerne inden for rammerne af toldkontingentet bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår: fastsættelsen af, hvilke betingelser og krav en aktør skal opfylde for at kunne indgive en ansøgning inden for rammerne af toldkontingentet, fastlæggelsen af regler om overdragelse af rettigheder mellem aktører og eventuelt begrænsninger, der gælder for overdragelsen i forbindelse med forvaltningen af toldkontingentet, den omstændighed, at adgang til toldkontingentet gøres betinget af, at der stilles en sikkerhed, og eventuelle bestemmelser om særlige forhold, krav eller restriktioner, der skal gælde for toldkontingentet som fastsat i den pågældende internationale aftale eller anden relevante lovgivning.
- (152) Landbrugsprodukter kan i visse tilfælde komme ind under en særlig ordning ved import til tredjelande, såfremt de opfylder visse specifikationer og/eller prisbetingelser. Det importerende tredjelands myndigheder og Unionen bør samarbejde administrativt for at sikre, at en sådan ordning anvendes korrekt. Med henblik herpå bør produkterne ledsages af en attest, der er udstedt i Unionen.
- (153) For at sikre, at eksportprodukter kan komme ind under en særlig ordning ved import til tredjelande, forudsat at visse betingelser er overholdt, i medfør af internationale aftaler, som Unionen har indgået i overensstemmelse med TEUF, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår regler om, at medlemsstaternes kompetente myndigheder på anmodning og efter behørig kontrol skal udstede et dokument, der bekræfter, at betingelserne er opfyldt.
- (154) For at undgå, at ulovlige hampeafgrøder forstyrrer markedet for hamp bestemt til fiberproduktion, bør der ved denne forordning indføres kontrol med importen af hamp og hampefrø for at sikre, at sådanne produkter giver visse garantier med hensyn til deres indhold af tetrahydrocannabinol. Endvidere bør import af hampefrø til andre formål end udsæd fortsat være omfattet af en kontrolordning med et system, der sørger for godkendelse af de pågældende importører.
- (155) I hele Unionen føres der en kvalitetspolitik for produkter inden for humlesektoren. For så vidt angår importerede produkter blev det fastsat, at de kun må importeres, hvis de opfylder tilsvarende minimumskvalitetskriterier. Disse bestemmelser bør indsættes i denne forordning. For at mindske den administrative byrde bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår betingelserne for, hvornår forpligtelserne vedrørende en ligestillingsattest og mærkning af emballage ikke bør finde anvendelse.
- (156) Unionen har indgået flere præferenceordninger med tredjelande om markedsadgang, der gør det muligt for disse lande at eksportere rørsukker til Unionen på gunstige vilkår. Bestemmelserne om vurderingen af raffinaderiernes behov for sukker til raffinering og på visse betingelser om reserveringen af importlicenser til specialiserede brugere af betragtelige mængder af importeret rå rørsukker, der anses for at være heltidsraffinaderier i Unionen, bør opretholdes i en vis periode. For at sikre, at importeret sukker til raffinering raffineres i overensstemmelse med disse krav bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår vilkårene for importordningernes virkemåde, de betingelser og krav, en aktør skal opfylde for at kunne ansøge om importlicens, herunder at der skal stilles sikkerhed, og regler for pålæggelse af administrative sanktioner.
- (157) Toldordningen gør det muligt at give afkald på alle øvrige beskyttelsesforanstaltninger ved Unionens ydre grænser. I helt særlige tilfælde kan ordningen for det indre marked og toldordningen dog vise sig at være utilstrækkelige. For at EU-markedet i sådanne tilfælde ikke skal være forsvarsløst over for eventuelle forstyrrelser, bør Unionen have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør være i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser.
- (158) Det er hensigtsmæssigt at suspendere anvendelsen af proceduren for aktiv og passiv forædling, hvis EU-markedet forstyrres eller risikerer at blive forstyrret af denne procedure.
- (159) Restitutioner ved eksport til tredjelande, der er baseret på forskellen mellem priserne i Unionen og på det globale marked, og som ligger inden for de begrænsninger, Unionen har forpligtet sig til i WTO, bør bevares som en foranstaltning, der kan dække visse produkter, som denne forordning finder anvendelse på, når betingelserne

- i det indre marked svarer til dem, der er beskrevet for ekstraordinære foranstaltninger. Der bør fastsættes værdi- og mængdegrænser for subsidieret eksport, og med forbehold af anvendelsen af ekstraordinære foranstaltninger bør restitutionen være nul.
- (160) Når eksportrestitutionerne fastsættes, bør det sikres, at værdigrænserne overholdes, ved kontrol af, om betalingerne er foretaget efter EGFL-reglerne. Kontrollen bør kunne lettes ved obligatorisk forudfastsættelse af eksportrestitutionerne, uden at dette udelukker muligheden for i tilfælde af differentierede restitutioner at ændre destinationen inden for et geografisk område, for hvilket der gælder én og samme eksportrestitutionsats. Hvis destinationen ændres, er det den eksportrestitution, der gælder for den virkelige destination, der bør udbetales, idet restitutionen dog ikke må overstige det beløb, der gælder for den forudfastsatte destination.
- (161) Det bør ved et pålideligt og effektivt overvågningssystem sikres, at mængdebegrænsningerne overholdes. Med henblik herpå bør der kun ydes eksportrestitution mod fremlæggelse af eksportlicens. Der bør ydes eksportrestitutioner inden for de fastsatte begrænsninger alt efter den særlige situation for hvert enkelt produkt. Der bør kun indrømmes undtagelser fra reglen for forarbejdede produkter uden for traktaternes bilag I, som der ikke gælder mængdebegrænsninger for. Det bør fastsættes, at kravet om nøje overholdelse af forvaltningsreglerne kan fraviges for eksport, som ydes eksportrestitution for, hvis det er usandsynligt, at eksporten kommer til at overstige den fastsatte mængde.
- (162) Ved eksport af levende kvæg bør der kun bevilges og udbetales eksportrestitutioner, hvis EU-dyrevelfærdsbestemmelserne, navnlig bestemmelserne om beskyttelse af dyr under transport, overholdes.
- (163) For at garantere, at eksportrestitutionsordningen fungerer korrekt, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår forpligtelsen til at stille sikkerhed som garanti for, at aktøren opfylder sine forpligtelser.
- (164) For at mindske den administrative byrde for aktørerne og myndighederne bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår retsakter, der fastsætter tærskler, under hvilke forpligtelsen til at udstede eller fremlægge en eksportlicens eventuelt ikke gælder, som fastsætter, for hvilke destinationer eller operationer en fritagelse for forpligtelsen til at fremlægge eksportlicens er berettiget, og som i berettigede situationer tillader, at der kan tildeles eksportlicenser efterfølgende.
- (165) For at tage højde for praktiske situationer, hvor der er ret til udbetaling af hele eller en del af eksportrestitutionen, og for at hjælpe aktørerne med at klare perioden fra ansøgningen om eksportrestitution til den endelige udbetaling heraf, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår regler om: en anden restitutionsdato, forudbetaling af eksportrestitutioner, herunder betingelserne for at stille og frigive sikkerhed, supplerende dokumentation, når der er tvivl om produkternes reelle bestemmelsessted, og muligheden for genindførsel til Unionens toldområde, bestemmelsessteder, der sidestilles med eksport fra Unionen, og medtagelsen af bestemmelsessteder inden for Unionens toldområde, som kan komme i betragtning til eksportrestitutioner.
- (166) For at sikre, at der gælder samme betingelser for adgang til eksportrestitutioner for alle eksportører af de produkter, der er opført i bilag I til traktaterne, og af forarbejdede produkter deraf, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår anvendelsen af visse bestemmelser om landbrugsprodukter på produkter, der eksporteres i form af forarbejdede varer.
- (167) For at sikre, at produkter, som der ydes eksportrestitutioner til, eksporteres fra Unionens toldområde, og for at undgå, at de vender tilbage til dette område, såvel som for at mindske aktørernes administrative byrde med hensyn til at fremskaffe og fremlægge dokumentation for, at produkter med restitution er nået frem til et bestemmelsesland, der giver ret til differentierede restitutioner, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår regler om: den frist, inden for hvilken produkterne skal have forladt Unionens toldområde, herunder den periode, hvor de midlertidigt kan genindføres, den forarbejdning, som produkter, der ydes eksportrestitutioner til, kan undergå i løbet af den periode, dokumentation for, at produktet har nået et bestemmelsessted, for at være berettiget til differentierede restitutioner, restitutions-tærsklerne og betingelserne for fritagelse af eksportørerne for at fremlægge sådan dokumentation, samt betingelserne for godkendelse af dokumentation fra uafhængig tredjemand for, at produktet har nået et bestemmelsessted, hvor differentierede restitutioner finder anvendelse.
- (168) For at tilskynde eksportørerne til at overholde dyrevelfærdsbestemmelserne og for at give de kompetente myndigheder mulighed for at kontrollere, at eksportrestitutionerne kun er blevet udbetalt, når dyrevelfærdsbestemmelserne er overholdt, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår dyrevelfærdsbestemmelser uden for Unionens toldområde, herunder anvendelse af uafhængig tredjemand.

- (169) For at tage hensyn til særlige forhold i de forskellige sektorer bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår særlige krav til og betingelser for aktørerne og de produkter, som er berettiget til eksportrestitution, og fastsættelse af koefficienter til beregning af eksportrestitutionerne under hensyn til lagringstiden for visse kategorier af spiritus fremstillet på basis af korn.
- (170) Mindstepriser for eksporten af blomsterløg er ikke længere relevante og bør afskaffes.
- (171) I henhold til artikel 42 i TEUF finder bestemmelserne i TEUF om konkurrenceregler kun anvendelse på produktionen af og handlen med landbrugsprodukter i det omfang, det er fastlagt i EU-lovgivningen inden for rammerne af de bestemmelser og efter den procedure, der er fastsat i artikel 43, stk. 2, i TEUF.
- (172) I betragtning af de særlige forhold i landbrugssektoren og dens afhængighed af, at hele fødevareforsyningskæden er velfungerende, herunder den effektive anvendelse af konkurrencereglerne i alle tilknyttede sektorer i hele fødevarekæden, som kan være meget koncentreret, bør der lægges særlig vægt på anvendelsen af konkurrencereglerne, som fastlagt i artikel 42 i TEUF. Til det formål er der behov for et tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder. Desuden er retningslinjer vedtaget af Kommissionen i påkommende tilfælde et velegnet instrument til at vejlede virksomheder og andre interessenter.
- (173) Det bør fastsættes, at konkurrencereglerne for aftaler, vedtagelser og praksis, som er omhandlet i artikel 101 i TEUF, samt misbrug af en dominerende stilling finder anvendelse på produktion af og handel med landbrugsprodukter, forudsat at anvendelsen af sådanne regler ikke medfører fare for, at den fælles landbrugspolitik må ikke nås.
- (174) Det bør tillades at anvende en særlig tilgang i forbindelse med landbrugsorganisationer, producentorganisationer eller sammenslutninger, som har til formål i fællesskab at producere eller handle med landbrugsprodukter eller at gøre brug af fælles anlæg, medmindre en sådan fælles aktivitet udelukker konkurrence eller medfører fare for, at målene i artikel 39 i TEUF ikke kan nås.
- (175) Med forbehold af reguleringen af udbuddet for visse produkter såsom ost og skinke, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, eller vin, der er omfattet af et bestemt sæt af regler, bør der anlægges en særlig tilgang i forbindelse med brancheorganisationers aktiviteter, forudsat at det ikke medfører en opdeling af markederne, bevirker, at den fælles markedsordning ikke fungerer tilfredsstillende, fordrejer eller udelukker konkurrencen, omfatter fastsættelse af priser eller kvoter eller skaber forskelsbehandling.
- (176) Der er risiko for, at det indre marked ikke fungerer efter hensigten, hvis der ydes statsstøtte. Derfor bør bestemmelserne i TEUF om statsstøtte generelt gælde for landbrugsprodukter. Uanset dette bør der under visse omstændigheder kunne indrømmes undtagelser. I tilfælde af at sådanne undtagelser eksisterer, bør Kommissionen dog kunne opstille en liste over eksisterende, ny eller påtænkt statsstøtte, fremsætte relevante bemærkninger over for medlemsstaterne og foreslå dem egnede foranstaltninger.
- (177) Bestemmelserne om rydningspræmien og visse foranstaltninger under vinstøtteprogrammerne bør imidlertid ikke i sig selv udelukke, at der foretages nationale betalinger til samme formål.
- (178) Finland og Sverige bør fortsat yde nationale betalinger til produktion og afsætning af rensdyr og rensdyrprodukter på grund af den særlige økonomiske situation, der gør sig gældende for sådan produktion og afsætning.
- (179) I Finland foregår sukkerroevl under særlige geografiske og klimatiske forhold, der udover sukkerreformens generelle virkninger har negativ indvirkning på sektoren. Derfor bør denne medlemsstat have permanent tilladelse til at foretage nationale betalinger til sine sukkerroevlere.
- (180) Medlemsstaterne bør være i stand til at foretage nationale betalinger med henblik på medfinansiering af biavlforanstaltninger, der er fastsat i denne forordning, samt til beskyttelse af biavlere, der er ugunstigt stillet som følge af strukturelle eller naturbetingede forhold, eller som er genstand for økonomiske udviklingsprogrammer, med undtagelse af nationale betalinger til produktion eller afsætning.
- (181) Medlemsstater, der deltager i ordningerne til forbedring af adgangen til fødevarer for børn, bør som supplement til EU-støtten kunne yde national støtte til uddeling af produkterne og til visse dermed forbundne omkostninger.

- (182) For at kunne træffe velbegrundede foranstaltninger i påviselige krisesituationer, også efter at overgangskriseforanstaltningen, bør medlemsstaterne kunne foretage nationale betalinger til krisedestillation inden for en samlet budgetramme på 15 % af den respektive værdi af medlemsstatens relevante årsbudget for det nationale støtteprogram. Kommissionen bør altid underrettes om sådanne nationale betalinger, som bør godkendes, inden de ydes.
- (183) Medlemsstaterne bør fortsat kunne foretage nationale betalinger for nødder i henhold til artikel 120 i forordning (EF) nr. 73/2009 for at afbøde virkningerne af afkoblingen af den gamle EU-støtteordning for nødder. Af klarhedshensyn og fordi nævnte forordning ophæves, bør de nævnte nationale betalinger omfattes af denne forordning.
- (184) Der bør træffes særlige interventionsforanstaltninger for at kunne reagere effektivt over for truende markedsforstyrrelser. Anvendelsesområdet for disse foranstaltninger bør defineres.
- (185) For at kunne reagere effektivt over for risici for markedsforstyrrelser som følge af betydelige prisstigninger eller -fald på markeder inden for eller uden for Unionen eller andre begivenheder og omstændigheder, som i betydelig grad forstyrrer eller truer med at forstyrre markedet, hvis situationen eller dens virkninger på markedet sandsynligvis fortsætter eller forværres, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår de foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere den pågældende markedssituation, samtidig med at de forpligtelser, der følger af internationale aftaler, overholdes, og hvis alle andre foranstaltninger i denne forordning viser sig utilstrækkelige, herunder foranstaltninger til udvidelse eller ændring af andre foranstaltningers anvendelsesområde, varighed eller andre aspekter i denne forordning eller yde eksportrestitutions eller til hel eller delvis suspendering af importtolden, herunder om nødvendigt for visse mængder eller perioder.
- (186) Begrænsninger i de frie varebevægelser som følge af anvendelsen af foranstaltninger, der skal bekæmpe udbredelsen af dyresygdomme, kan skabe problemer på markedet i én eller flere medlemsstater. Erfaringen har vist, at alvorlige markedsforstyrrelser såsom et markant fald i forbruget eller priserne kan skyldes, at forbrugerne har mistet tilliden som følge af folke-, dyre- eller plantesundhedsrisici. På baggrund af erfaringen bør foranstaltninger til håndtering af manglende forbrugertillid udvides til at omfatte planteprodukter.
- (187) De ekstraordinære markedsstøtteforanstaltninger for oksekød, mælk og mejeriprodukter, svinekød, fåre- og gedekød, æg og fjerkrækød bør være direkte knyttet til de sundheds- og veterinærforanstaltninger, der træffes for at bekæmpe sygdomsudbredelse. De bør træffes på anmodning af medlemsstaterne for at undgå alvorlige forstyrrelser på markederne.
- (188) For at kunne reagere effektivt på ekstraordinære omstændigheder bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår udvidelse af listen over produkter i denne forordning, i forbindelse med hvilke der kan vedtages ekstraordinære støtteforanstaltninger.
- (189) Kommissionen bør bemyndiges til i akutte situationer at træffe de fornødne foranstaltninger til at løse særlige problemer.
- (190) Det kan være af særlig betydning for mælkesektoren at reagere effektivt over for risici for markedsforstyrrelser. Tilsvarende kan der opstå særlige problemer i nødstilfælde. Det er derfor nødvendigt at understrege, at Kommissionens vedtagelse af ovennævnte foranstaltninger i tilfælde af markedsforstyrrelser, herunder ulige vægt på markedet, eller dem, der er nødvendige for at løse særlige problemer i nødstilfælde, især kan tage sigte på mælkesektoren.
- (191) For at reagere på perioder med alvorlig ubalance på markedet kan bestemte kategorier af kollektive foranstaltninger fra private aktører være hensigtsmæssige som ekstraordinære foranstaltninger med henblik på at stabilisere de berørte sektorer inden for rammerne af præcise sikkerhedsforanstaltninger, begrænsninger og vilkår. Hvis sådanne foranstaltninger kan være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 101, stk. 1, i TEUF, bør Kommissionen have mulighed for at give dispensation for et begrænset tidsrum. Disse foranstaltninger bør dog være et supplement til Unionens foranstaltninger inden for rammerne af offentlig intervention og privat oplagring eller ekstraordinære foranstaltninger som omhandlet i denne forordning, og de bør ikke skade det indre markeds funktion.
- (192) Virksomheder, medlemsstaterne eller tredjelande bør kunne pålægges at fremsende meddelelser med henblik på at anvende denne forordning, overvåge, analysere og forvalte markedet for landbrugsprodukter, sikre gennemsigtighed på markedet og sikre, at den fælles landbrugs politiks foranstaltninger fungerer efter hensigten, kontrollere, overvåge, bedømme og føre revision med den fælles landbrugs politiks foranstaltninger samt overholde kravene i internationale aftaler, herunder anmeldelseskrav i henhold til disse aftaler. For at sikre en harmoniseret, strømlinet og enkel strategi bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage nødvendige foranstaltninger om meddelelser. Den bør i den forbindelse tage hensyn til databehovene og samspillet mellem mulige datakilder.

- (193) For at sikre informationssystemernes integritet og dokumenternes og de sendte tilknyttede datas autenticitet og læsbarhed bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår arten og typen af de oplysninger, der skal meddeles; de kategorier af data, der skal behandles, og de maksimale opbevaringsperioder, formålet med behandlingen af dem, navnlig i forbindelse med offentliggørelse af disse data og videregivelse heraf til tredjelande, adgangsretten til de disponible oplysninger eller informationssystemer, samt vilkårene for offentliggørelse af oplysninger.
- (194) EU-ret om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger, især Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾ finder anvendelse.
- (195) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt og afgav udtalelse den 14. december 2011⁽³⁾.
- (196) Midler bør overføres fra reserven for krise inden for landbrugssektoren i henhold til betingelserne og efter proceduren i artikel 24 i forordning (EU) nr. 1306/2013 og stk. 22 i den 17. december 2013 interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽⁴⁾, og det bør præciseres, at denne forordning anvendes som basisretsakt.
- (197) For at overgangen fra bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1234/2007 til bestemmelserne i denne forordning kan forløbe gnidningsløst, bør beføjelsen til at vedtage visse retsakter delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelse af de nødvendige foranstaltninger, især om beskyttelse af virksomheders rettigheder og berettigede forventninger.
- (198) Hasteproceduren ved vedtagelse af delegerede retsakter i henhold til denne forordning bør kun anvendes undtagelsesvis til vedtagelse af delegerede retsakter efter denne forordning i særligt hastende tilfælde for at kunne reagere effektivt over for truende eller allerede opståede markedsforstyrrelser. Hvis hasteproceduren vælges, bør dette begrundes, ligesom det bør fastsættes, i hvilke tilfælde der bør gøres brug af hasteprocedure.
- (199) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽⁵⁾.
- (200) Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af retsakter om gennemførelse af denne forordning, når sådanne retsakter vedrører den fælles landbrugspolitik som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), nr. iii), i forordning (EU) nr. 182/2011. Rådgivningsproceduren bør derimod anvendes til vedtagelse af retsakter om gennemførelse af denne forordning i forbindelse med konkurrence, under forudsætning af at rådgivningsproceduren i almindelighed anvendes til vedtagelse af retsakter på området for konkurrencelovgivning.
- (201) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, med henblik på vedtagelse, ændring eller ophævelse af EU-sikkerhedsforanstaltninger, suspendering af anvendelsen af forædling eller proceduren for passiv eller aktiv forædling, når dette er nødvendigt for straks at reagere på markedssituationen og for at løse specifikke problemer i akutte situationer, som det er nødvendigt at håndtere straks, når i behørigt begrundede tilfælde det er nødvendigt af særligt hastende årsager.
- (202) Med hensyn til visse foranstaltninger i denne forordning, der kræver hurtig handling, eller som består i en enkel anvendelse af almindelige bestemmelser i specifikke situationer uden udøvelse af skøn, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011.
- (203) Kommissionen bør endvidere tillægges beføjelser til at udføre visse administrations- eller forvaltningsopgaver, hvor det ikke er nødvendigt at vedtage delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter.
- (204) Denne forordning bør fastsætte visse specifikke bestemmelser om Kroatien i overensstemmelse med akten vedrørende Kroatiens tiltrædelse⁽⁶⁾.
- (205) I henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007 udløber markedsforvaltningsforanstaltningerne for en række sektorer inden for en rimelig frist efter denne forordnings ikrafttræden. Efter ophævelsen af forordning (EF) nr. 1234/2007 bør de relevante bestemmelser fortsat gælde, indtil de pågældende ordninger udløber.
- (206) Rådets forordning (EØF) nr. 922/72⁽⁷⁾ om ydelse af støtte til silkeormslarver for avlsåret 1972/1973 er nu

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 35 af 9.2.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽⁶⁾ EUT L 112 af 24.4.2012, s. 21.

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 922/72 af 2. maj 1972 om fastlæggelse af de almindelige regler om ydelse af støtte med hensyn til silkeormslarver for avlsåret 1972/1973 (EFT L 106 af 5.5.1972, s. 1).

forældet, forordning (EØF) nr. 234/79 om fremgangsmåden ved tilpasning af nomenklaturen i den fælles toldtarif afløses af denne forordning, Rådets forordning (EF) nr. 1601/96 ⁽¹⁾ om fastsættelse af producentstøtten for humle for 1995-høsten er en midlertidig foranstaltning, som i sagens natur nu er forældet. Rådets forordning (EF) nr. 1037/2001 ⁽²⁾ om tilladelse til udbud eller afsætning af visse indførte vine er blevet afløst af bestemmelserne i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om handel med vin indgået ved Rådets afgørelse 2006/232/EF ⁽³⁾ og er derfor forældet. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør de nævnte forordninger ophæves.

- (207) Visse regler i mælke- og mejerisektoren, navnlig regler vedrørende kontraktlige forbindelser og forhandlinger, regulering af udbuddet af ost, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, og erklæringer fra de første opkøbere, producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer, og aftaler, afgørelser og samordnet praksis er for nylig trådt i kraft og er fortsat berettigede i den nuværende økonomiske situation på markedet for mejeriprodukter og forsyningskædens struktur. De bør derfor anvendes i et tilstrækkeligt langt tidsrum i denne sektor (både før og efter afskaffelsen af mælkekvoter) til, at deres virkning kan slå fuldt igennem. Disse regler bør dog kun være midlertidige og bør tages op til revision. Kommissionen bør vedtage rapporter om markedsudviklingen for mælk, der navnlig vedrører potentielle tiltag, der skal tilskynde landbrugerne til at indgå aftaler om fælles produktion, og den første heraf skal indsendes senest den 30. juni 2014 den anden heraf senest den 31. december 2018 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

DEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastlægges der en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, hvorved forstås alle de produkter, der er nævnt i bilag I til traktaterne, undtagen de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er defineret i EU-retsakter om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter.

2. Landbrugsprodukter som defineret i stk. 1 inddeles i følgende sektorer, der er anført i de respektive dele af bilag I:

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1601/96 af 30. juli 1996 om fastsættelse af producentstøtten for humle for 1995-høsten (EFT L 206 af 16.8.1996, s. 46).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1037/2001 af 22. maj 2001 om tilladelse til udbud eller afsætning til direkte konsum af visse indførte vine, som eventuelt har været underkastet andre ønologiske fremgangsmåder end de i forordning (EF) nr. 1493/1999 omhandlede (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 12).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2006/232/EF af 20. december 2005 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om handel med vin (EUT L 87 af 24.3.2006, s. 1).

- a) korn, del I
- b) ris, del II
- c) sukker, del III
- d) tørret foder, del IV
- e) frø, del V
- f) humle, del VI
- g) olivenolie og spiseoliven, del VII
- h) hør og hamp, del VIII
- i) frugt og grøntsager, del IX
- j) forarbejdede frugter og grøntsager, del X
- k) bananer, del XI
- l) vin, del XII
- m) levende træer og andre levende planter; løg, rødder og lign.; afskårne blomster og blade, del XIII
- n) tobak, del XIV
- o) oksekød, del XV
- p) mælk og mejeriprodukter, del XVI
- q) svinekød, del XVII
- r) fåre- og gedekød, del XVIII
- s) æg, del XIX
- t) fjerkrækød, del XX
- u) landbrugsethanol (ethylalkohol), del XXI
- v) biavlsprodukter, del XXII
- w) silkeorme, del XXIII
- x) andre produkter, del XXIV.

Artikel 2

Almindelige bestemmelser for den fælles landbrugspolitik

Forordning (EU) nr. 1306/2013 og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil, finder anvendelse på foranstaltningerne i denne forordning.

Artikel 3

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder de definitioner, der er fastsat for visse sektorer i bilag II.

2. Definitionerne i bilag II, del II, afdeling B, finder kun anvendelse indtil udgangen af produktionsåret 2016/2017 for sukker.

3. De definitioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽²⁾, finder anvendelse i denne forordning, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

4. For at tage hensyn til de særlige forhold i rissektoren tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om ændring af definitionerne i rissektoren i bilag II, del I, i det omfang, det er nødvendigt for at ajourføre definitionerne i lyset af markedsudviklingen.

5. I denne forordning forstås ved:

- a) "mindre udviklede regioner": regioner som defineret i artikel i artikel 90, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽³⁾
- b) "ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under en naturkatastrofe": vejrforhold såsom frost, hagl, is, regn eller tørke, der tilintetgør mere end 30 % af en given landbrugers gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere, og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (Se side 608 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (Se side 487 i denne EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 85 i denne EUT).

Artikel 4

Tilpasning af nomenklaturen i den fælles toldtarif for så vidt angår landbrugsprodukter

Når det er nødvendigt for at tage hensyn til ændringer i den kombinerede nomenklatur, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at tilpasse produktbeskrivelsen og henvisninger i denne forordning til positioner eller underpositioner i den kombinerede nomenklatur.

Artikel 5

Omregningssatser for ris

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der:

- a) fastsætter omregningssatserne for ris på de forskellige forarbejdningstrin, forarbejdningsomkostningerne og biprodukternes værdi
- b) træffer alle nødvendige foranstaltninger i forbindelse med anvendelsen af omregningssatserne for ris.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 6

Produktionsår

Der fastsættes følgende produktionsår:

- a) 1. januar til 31. december samme år for frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager og banansektoren
- b) 1. april til 31. marts året efter for sektoren for tørret foder og silkeormesektoren
- c) 1. juli til 30. juni året efter for:
 - i) kornsektoren
 - ii) frøsektoren
 - iii) olivenolie- og spiseolivensektoren
 - iv) hør- og hampesektoren
 - v) sektoren for mælk og mejeriprodukter
- d) 1. august til 31. juli året efter for vinsektoren
- e) 1. september til 31. august året efter for rissektoren
- f) 1. oktober til 30. september året efter for sukkersektoren.

Artikel 7

Referencetærskler

1. Der er fastsat følgende referencetærskler:
- a) for kornsektoren 101,31 EUR/t, gælder for engrosledet for varer leveret til lager, ikke aflæsset
 - b) for uafskallet ris 150 EUR/t for standardkvaliteten som defineret i bilag III, punkt A, gælder for engrosledet for varer leveret til lager, ikke aflæsset
 - c) for sukker for standardkvaliteten som defineret i bilag III, punkt B, gælder for uemballeret vare, ab fabrik:
 - i) for hvidt sukker: 404,4 EUR/t
 - ii) for råsukker: 335,2 EUR/t
 - d) for oksekødssektoren 2 224 EUR/t for slagtekroppe af handyr af kropsbygnings-/fedningsklasse R3 i EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af kvæg på mindst otte måneder som omhandlet i bilag IV, punkt A
 - e) for sektoren for mælk og mejeriprodukter:
 - i) 246,39 EUR/100 kg for smør
 - ii) 169,80 EUR/100 kg for skummetmælkspulver
 - f) for svinekødssektoren 1 509,39 EUR/t for svinekroppe af standardkvalitet defineret ud fra vægt og indhold af magert kød i overensstemmelse med EU-handelsklasseskemaet for svinekroppe som omhandlet i bilag IV, punkt B:
 - i) svinekroppe med en vægt på mindst 60 kg, men under 120 kg: klasse E
 - ii) svinekroppe med en vægt på mindst 120 kg, men højst 180 kg: klasse R.
 - g) for olivenoliesektoren:
 - i) 1 779 EUR/t for ekstra jomfruolie
 - ii) 1 710 EUR/t for jomfruolie
 - iii) 1 524 EUR/t for bomolie med et syretal på to (beløbet reduceres med 36,70 EUR/t for hver enhed, syretallet er højere).

2. Kommissionen skal overvåge de i stk. 1 fastsatte referencetærskler under hensyntagen til objektive kriterier, navnlig udviklingen i produktionen, produktionsomkostningerne, navnlig med hensyn til rå- og hjælpestoffer, og markederne. Referencetærsklerne skal, når dette er nødvendigt, opdateres i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure på baggrund af udviklingen i produktion og markedsforhold.

DEL II

DET INDRE MARKED

AFSNIT I

MARKEDSINTERVENTION

KAPITEL I

Offentlig intervention og støtte til privat oplagring

Afdeling 1

Almindelige estemmelser om offentlig intervention og støtte til offentlig oplagring

Artikel 8

Anvendelsesområde

I dette kapitel fastsættes reglerne for markedsintervention vedrørende:

- a) offentlig intervention, hvor produkterne opkøbes og oplagres af medlemsstaternes myndigheder, indtil de afsættes, og
- b) støtte til privat oplagring af produkter.

Artikel 9

Støtteberettigede produkters oprindelse

For at produkter kan gøres til genstand for opkøb ved offentlig intervention eller være berettiget til støtte til privat oplagring, skal de have oprindelse i Unionen. Endvidere gælder, at hvis de hidrører fra afgrøder, skal afgrøderne være høstet i Unionen, og hvis de hidrører fra mælk, skal mælken være produceret i Unionen.

Artikel 10

EU-handelsklasseskemaer for slagtekroppe

EU-handelsklasseskemaer for slagtekroppe finder anvendelse i overensstemmelse med henholdsvis bilag IV, punkt A og B, i oksekødssektoren for så vidt angår slagtekroppe af kvæg på mindst otte måneder og i svinekødssektoren for så vidt angår svin, bortset fra svin, der har været anvendt til avl.

I fåre- og gedekødssektoren kan medlemsstaterne anvende EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af får efter reglerne i bilag IV, punkt C.

Afdeling 2

Offentlig intervention

Artikel 11

Produkter, der er berettiget til offentlig intervention

Offentlig intervention finder anvendelse for følgende produkter i overensstemmelse med betingelserne i denne afdeling såvel som de yderligere krav og betingelser, som Kommissionen måtte fastsætte ved delegerede retsakter i henhold til artikel 19 og gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 20, er opfyldt:

- a) blød hvede, hård hvede, byg og majs
- b) uafskallet ris
- c) fersk eller kølet kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0201 10 00 og 0201 20 20 til 0201 20 50
- d) smør, der direkte og udelukkende er fremstillet af pasteuriseret fløde, der direkte og udelukkende er fremstillet af komælk på en autoriseret virksomhed i Unionen, med et smørfedtindhold på mindst 82 vægtprocent og et vandindhold på højst 16 vægtprocent
- e) spraytørret skummetmælkspulver af bedste kvalitet, der er fremstillet af komælk på en autoriseret virksomhed i Unionen, og som har et proteinindhold på mindst 34,0 vægtprocent beregnet på fedtfrit tørstof.

Artikel 12

Tidsrum for offentlig intervention

Offentlig intervention finder anvendelse for:

- a) blød hvede, hård hvede, byg og majs fra 1. november til 31. maj
- b) uafskallet ris fra 1. april til 31. juli
- c) oksekød hele året
- d) smør og skummetmælkspulver fra 1. marts til 30. september.

Artikel 13

Indledning og ophør af offentlig intervention

1. I de perioder, der er nævnt i artikel 11:
 - a) indledes der offentlig intervention for blød hvede, smør og skummetmælkspulver
 - b) indledes offentlig intervention af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter for hård hvede, byg, majs og

uafskallet ris (herunder visse sorter eller typer af uafskallet ris), hvis markedssituationen kræver det. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

- c) indledes offentlig intervention for oksekød af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter, der vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, hvis den gennemsnitlige markedspris noteret på grundlag af EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af kvæg som omhandlet i bilag IV, punkt A, falder til under 85 % af referencetærsklen i artikel 7, stk. 1, litra d,) i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat i en i artikel 20, stk. 1, litra c), fastsat repræsentativ periode.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der afslutter den offentlige intervention for oksekødssektoren, hvis betingelserne i stk. 1, litra c), ikke længere er opfyldt i den i artikel 20, stk. 1, litra c), fastsatte repræsentative periode. Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden anvendelse af den i artikel 229, stk. 2 eller 3, omhandlede procedure.

Artikel 14

Opkøb til en fast pris eller ved licitation

Når offentlig intervention er åben i henhold til artikel 13, stk. 1, træffes foranstaltninger til fastsættelse af opkøbspriser for de i artikel 11 omhandlede produkter samt, hvis det er relevant, foranstaltninger til kvantitative begrænsninger, hvis opkøb foretages til en fast pris, af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 15

Prisen ved offentlig intervention

1. Ved offentlig interventionspris forstås:
 - a) den pris, som produkter opkøbes til ved offentlig intervention, når det sker til en fast pris, eller
 - b) den maksimumspris, som produkter, der er berettiget til offentlig intervention, kan opkøbes til, når det sker ved licitation.
2. Foranstaltninger til fastsættelse af den offentlige interventionspris, herunder forhøjelser og nedsættelser, træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 16

Almindelige principper for afsætning ved offentlig intervention

1. Produkter opkøbt ved offentlig intervention afsættes på en sådan måde:
 - a) at enhver forstyrrelse af markedet undgås

b) at alle købere har lige adgang til produkterne og behandles ens, og

c) at det er i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF.

2. Afsætning af produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, kan ske ved at gøre dem tilgængelige for ordningen for uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede i Unionen, som fastsat i de relevante EU-retsakter. Regnskabsværdien af disse produkter er i sådanne tilfælde lig med niveauet for den relevante faste offentlige interventionspris, som er omhandlet i denne forordnings artikel 14, stk. 2.

3. Kommissionen offentliggør hvert år de betingelser, hvorunder produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, er blevet afsat det foregående år.

Afdeling 3

Støtte til privat oplagring

Artikel 17

Støtteberettigede produkter

Der kan ydes støtte til privat oplagring af følgende produkter i overensstemmelse med betingelserne i denne afdeling og eventuelle yderligere krav og betingelser, som Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i henhold til artikel 18, stk. 1, eller artikel 19 og gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 18, stk. 2, eller artikel 20:

- a) hvidt sukker
- b) olivenolie
- c) spindhør
- d) fersk eller kølet kød af kvæg på mindst otte måneder
- e) smør, der direkte og udelukkende er fremstillet af komælk
- f) ost
- g) skummetmælkspulver, der er fremstillet af komælk
- h) svinekød
- i) fåre- og gedekød.

Litra f) i første afsnit gælder kun for ost, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, og som oplagres efter den modningsperiode, der er fastsat i produktspecifikationen for det produkt, der er omhandlet i artikel 7 i nævnte forordning og/eller en modningsperiode, der bidrager til at øge ostens værdi.

Artikel 18

Betingelser for ydelse af støtte

1. For at sikre gennemsigtigheden på markedet, tillægges Kommissionen om nødvendigt beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at fastlægge betingelserne for, hvornår den kan beslutte at yde støtte til privat oplagring for de produkter, der er nævnt i artikel 17, under hensyn til:

- a) de noterede gennemsnitlige markedspriser i Unionen, referencetærskler og produktionsomkostninger for de pågældende produkter og/eller
- b) behovet for at reagere rettidigt på en særlig vanskelig markedssituation eller økonomisk udvikling, der har betydelige negative følger for margener i sektoren.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der

- a) yder støtte til privat oplagring af de produkter, der er nævnt i artikel 17, under hensyntagen til betingelserne i stk. 1
- b) begrænser støtten til privat oplagring.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

3. Foranstaltninger til fastsættelse af den støtte til privat oplagring, der er fastsat i artikel 17, træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Afdeling 4

Almindelige bestemmelser for offentlig intervention og støtte til privat oplagring

Artikel 19

Delegerede beføjelser

1. For at sikre, at de produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, eller som er omfattet af støtte til privat oplagring, er egnede til langtidsoplagring og er af sund og sædvanlig handelskvalitet, og for at tage hensyn til de særlige forhold i de forskellige sektorer med henblik på at sikre, at den offentlige intervention og private oplagring fungerer omkostningseffektivt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at fastsætte de krav og betingelser, som de pågældende produkter skal opfylde ud over kravene i denne forordning. Formålet med sådanne krav og betingelser skal være at sikre, at de produkter, der opkøbes og oplagres:

- a) har den fornødne kvalitet for så vidt angår kvalitetsparametre, kvalitetsgrupper, kvalitetsklasser, kategorier, produktenskaber og alder

b) er støtteberettigede for så vidt angår mængder, emballering, herunder mærkning, holdbarhed, tidligere kontrakter om oplagring, virksomhedernes godkendelse og det produktstadium, som den offentlige interventionspris og støtten til privat oplagring gælder for.

2. For at tage hensyn til de særlige forhold i korn- og rissektoren tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om fastsættelse af kvalitetskriterier for så vidt angår både opkøb og salg af blød hvede, hård hvede, byg, majs og uafskallet ris.

3. For at sikre passende lagerkapacitet og en effektiv offentlig interventionsordning med hensyn til omkostningseffektivitet, distribution og adgang for aktører og for at opretholde kvaliteten af de produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention med henblik på afsætning ved oplagningsperiodens udløb, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) de krav, som oplagingssteder skal opfylde for alle de produkter, der opkøbes ved offentlig intervention

b) regler for oplagringen af produkter i og uden for den medlemsstat, som har ansvar for dem og for behandlingen af sådanne produkter, hvad angår told og andre beløb, der ydes eller opkræves i henhold til den fælles landbrugspolitik.

4. For at sikre, at støtten til privat oplagring har den ønskede virkning på markedet, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) regler og betingelser, der finder anvendelse, når den oplagrede mængde er mindre end den kontraktlige mængde

b) betingelserne for ydelse af forskud af sådan støtte

c) betingelserne for, at det kan besluttes, at produkter omfattet af kontrakter om privat oplagring kan markedsføres igen eller afsættes.

5. For at sikre, at ordningerne med offentlig intervention og privat oplagring fungerer efter hensigten, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) bestemmelser for anvendelse af licitationer, der sikrer, at alle aktører har lige adgang til produkterne og behandles ens

b) de supplerende betingelser, som aktører skal opfylde for at fremme en effektiv forvaltning af og kontrol med ordningen for medlemsstater og aktører

c) fastsættelse af krav til aktørerne om at stille sikkerhed som garanti for, at de opfylder deres forpligtelser.

6. For at tage hensyn til sektorernes tekniske udvikling og behov, jf. artikel 10, og til behovet for at standardisere de forskellige produkters præsentation med henblik på forbedring af gennemsigtigheden på markedet, prisnoteringen og anvendelsen af markedsinterventionsforanstaltningerne tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) tilpasning og ajourføring af bestemmelserne i bilag IV om EU-handelsklasseskemaerne for klassificering, identificering og præsentation af slagtekroppe

b) vedrørende fastsættelse af supplerende bestemmelser for klassificering, herunder ved kvalificerede kriterier og ved automatiseret klassificering, vedrørende identificering, vejning og mærkning af slagtekroppe og vedrørende beregning af EU-gennemsnitspriser og vedrørende de vejningskoefficienter, der anvendes til beregning af disse priser

c) vedrørende fastsættelse i oksekødssektoren af undtagelser fra bestemmelser og særlige undtagelser, som medlemsstaterne kan indrømme slagterier, hvor der kun slagtes lidt kvæg, yderligere bestemmelser for de pågældende produkter, herunder vedrørende kropsbygningsklasser og fedningsgrad, og i fårekødssektoren af yderligere bestemmelser om vægt, kødfarve og fedningsgrad og kriterierne for klassificering af lette lam

d) vedrørende tilladelse til medlemsstaterne til ikke at anvende handelsklasseskemaet for klassificering af svinekroppe og tilladelse til at anvende vurderingskriterier ud over vægt og skønnet indhold af magert kød eller fastsættelse af undtagelser fra dette skema.

Artikel 20

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastætter de foranstaltninger, der er nødvendige til anvendelse af dette kapitel. Disse foranstaltninger vedrører især:

a) udgifter afholdt af aktøren, når produkter, som leveres til offentlig intervention, ikke opfylder minimumskvalitetskravene

b) fastsættelse af minimumslagerkapacitet for interventionsoplagringssteder

c) repræsentative perioder, markeder og markedspriser, der er nødvendige for anvendelse af dette kapitel

d) levering af de produkter, der skal opkøbes ved offentlig intervention, transportomkostninger, som den bydende skal afholde, betalingsorganernes overtagelse af produkterne og betalingen

- e) diverse processer i forbindelse med udbening for oksekødssektoren
- f) praktiske ordninger for emballeringen, markedsføringen og mærkningen af produkter
- g) procedurer for godkendelse af virksomheder, der fremstiller smør og skummetmælkspulver, med henblik på anvendelse af dette kapitel
- h) tilladelse til oplagring uden for den medlemsstat, hvor produkterne er blevet opkøbt og oplagret
- i) salg eller anden afsætning af produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, navnlig for så vidt angår salgspriser, udlagringsbetingelser og de udlagrede produkters efterfølgende anvendelse eller destination, herunder procedurer vedrørende produkter, der er gjort tilgængelige for anvendelse under den ordning, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, herunder overførsel mellem medlemsstaterne
- j) med hensyn til produkter opkøbt ved offentlig intervention, bestemmelser vedrørende muligheden for medlemsstaterne for på under deres eget ansvar at afsætte små mængder, der fortsat er oplagret, eller af mængder, der ikke længere kan ompakkes eller er forringet
- k) med hensyn til privat oplagring, indgåelse af kontrakter mellem medlemsstatens kompetente myndighed og ansøgerne samt kontraktens indhold
- l) indlagring, oplagring og udlagring af produkter i forbindelse med privat oplagring
- m) den private oplagrings varighed og bestemmelserne for afkortning eller forlængelse af oplagringsperiodens varighed, når først den er fastsat i kontrakterne
- n) de procedurer, der skal følges ved opkøb til en fast pris, herunder procedurer for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles, eller ved ydelse af forud fastsat støtte til privat oplagring
- o) anvendelse af licitation både ved offentlig intervention og privat oplagring, især hvad angår:
- i) afgivelse af tilbud eller bud og minimumsmængden pr. ansøgning eller bud
 - ii) procedurerne for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles, og
 - iii) udvælgelsen af tilbud, der sikrer, at de bud, der er mest favorable for Unionen, foretrækkes, samtidig med at der åbnes mulighed for, at der ikke nødvendigvis vil blive indgået en kontrakt
- p) gennemførelse af EU-handelsklasseskemaerne for slagtekroppe af kvæg, svin og får
- q) en anden præsentation for hele og halve kroppe end den, der er fastsat i bilag IV, punkt A.IV, med henblik på konstatering af markedspriser
- r) de korrektioner, som medlemsstaterne skal anvende i forbindelse med en anden præsentation for slagtekroppe af kvæg og får, hvis referencepræsentationen ikke anvendes
- s) de praktiske ordninger for mærkning af klassificerede slagtekroppe og om Kommissionens beregning af den vejede EU-gennemsnitspris for slagtekroppe af kvæg, svin og får
- t) tilladelse til medlemsstaterne til at fastsætte en anden udskæring af svine kroppe end den, der er fastsat i bilag IV, punkt B.III, for svin slagtet på deres område, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
- i) Den normale handelspraksis på deres område adskiller sig fra den beskrevne udskæring i bilag IV, punkt B.III, første afsnit.
 - ii) Tekniske krav berettiger til det.
 - iii) Slagtekroppene afhudes ensartet.
- u) bestemmelserne om, at klassificeringen af slagtekroppe i medlemsstaterne gennemgås på stedet af et EU-udvalg, der er sammensat af eksperter fra Kommissionen og eksperter udpeget af medlemsstaterne, for at sikre, at klassificeringen af slagtekroppe er nøjagtig og pålidelig. Disse bestemmelser skal fastsætte, at Unionen afholder omkostningerne ved gennemgangen.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 21

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at give medlemsstaterne tilladelse til at anvende følgende klassificeringskriterier, uanset bilag IV, punkt C.III.1, for lam på under 13 kg slagtet vægt:

- a) slagtet vægt
- b) kødfarve
- c) fedningsgrad.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

KAPITEL II

Støtteordninger

Afdeling 1

Ordninger med henblik på at forbedre adgangen til fødevarer

Artikel 22

Målgruppe

Støtteordninger til forbedring af distributionen af landbrugsprodukter og børns kostvaner henvender sig til børn, der er indskrevet i børnehaver/førskoleinstitutioner eller uddannelsesinstitutioner på primær- eller sekundærtrinnet, som forvaltes eller er godkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Underafdeling 1

Skolefrugtordninger og skolegrøntsagsordninger

Artikel 23

Støtte til uddeling af frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager og bananprodukter til børn

1. Der ydes EU-støtte til:
 - a) uddeling af produkter hidrørende fra frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager og banansektoren til børn i de uddannelsesinstitutioner, som er omhandlet i artikel 22, og
 - b) visse dermed forbundne omkostninger til logistik og distribution, udstyr, reklame, kontrol, evaluering og ledsageforanstaltninger.
2. Medlemsstater, der ønsker at deltage i ordningen, fastlægger først på nationalt eller regionalt plan en strategi for dens gennemførelse. De træffer også de ledsageforanstaltninger, der er nødvendige for at gøre ordningen effektiv, og som kan omfatte oplysninger om uddannelsesforanstaltninger vedrørende sunde kostvaner, lokale fødevarer og bekæmpelse af fødevarespild.
3. Ved fastlæggelsen af deres strategier opstiller medlemsstaterne en liste over produkter hidrørende fra frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager og banansektoren, der vil være støtteberettigede i henhold til deres respektive ordninger. Listen må ikke omfatte produkter, der er anført i bilag V.

I behørigt begrundede tilfælde kan en medlemsstat, der ønsker at sikre et bredt udvalg af produkter under sin ordning eller gøre sin ordning mere attraktiv, dog inden for rammerne af sin strategi fastlægge, at sådanne produkter er støtteberettigede, når der kun er tilsat begrænsede mængder af de stoffer, der er anført i bilaget.

Medlemsstaterne sørger for, at deres kompetente sundhedsmyndigheder godkender listen over sådanne produkter, der er støtteberettigede i henhold til deres ordning.

Medlemsstaterne udvælger deres produkter på grundlag af objektive kriterier, der kan omfatte sundheds- og miljøhensyn, årstid, sort eller tilgængelighed, idet de så vidt muligt prioriterer produkter, der har oprindelse i Unionen, og navnlig lokale indkøb, lokale markeder, korte forsyningskæder eller miljøfordele.

4. Foranstaltninger til fastsættelse af EU-støtten omhandlet i stk. 1 træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

5. EU-støtten i stk. 1 tildeles hver medlemsstat på grundlag af objektive kriterier baseret på deres andel af børn i aldersgruppen 6-10 år.

Medlemsstater, der deltager i ordningen, skal hvert år ansøge om EU-støtte på grundlag af deres strategi, jf. stk. 2.

Foranstaltninger til fastsættelse af minimumsbeløbet for EU-støtte for hver medlemsstat, der deltager i ordningen, og de vejledende og endelige tildelinger af støtte til medlemsstaterne træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

6. EU-støtten i stk. 1 må ikke bruges som erstatning for finansiering af eventuelle eksisterende nationale skolefrugtordninger med uddeling af frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager samt bananer eller andre uddelingsordninger for skoler, hvori den type produkter indgår.

Hvis en medlemsstat allerede har indført en ordning, der vil være berettiget til EU-støtte i medfør af denne artikel, og denne medlemsstat har til hensigt at udvide den eller gøre den mere effektiv, bl.a. hvad angår ordningens målgruppe eller varighed eller støtteberettigede produkter, kan der dog ydes EU-støtte, forudsat at de maksimale satser, jf. artikel 43, stk. 3, i TEUF, overholdes for så vidt angår forholdet mellem EU-støtten og det samlede nationale bidrag. I dette tilfælde anfører medlemsstaten i sin gennemførelsesstrategi, hvorledes den har til hensigt at udvide sin ordning eller gøre den mere effektiv.

7. Medlemsstaterne kan som supplement til EU-støtten yde national støtte i overensstemmelse med artikel 217.

8. Unionens skolefrugt- og skolegrøntsagsordning berører ikke eventuelle særskilte nationale skolefrugt- og skolegrøntsagsordninger, der er forenelige med EU-lovgivningen.

9. Unionen kan i medfør af artikel 6 i forordning (EU) nr. 1306/2013 også finansiere informations-, overvågnings- og evalueringsforanstaltninger vedrørende skolefrugtordningen og skolegrøntsagsordningen, herunder foranstaltninger til skærpelse af offentlighedens opmærksomhed om ordningen og netværksforanstaltninger i forbindelse hermed.

10. De deltagende medlemsstater tilkendegiver offentligt deres deltagelse i støtteordningen på uddelingsstederne og det faktum, at ordningen er støttet af Unionen.

Artikel 24

Delegerede beføjelser

1. For at give børn sundere kostvaner og for at sikre, at støtten henvender sig til børn i den målgruppe, der er omhandlet i artikel 22, tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 227 at vedtage delegerede retsakter vedrørende regler for

- a) supplerende kriterier for medlemsstaternes målretning af støtte
- b) medlemsstaternes godkendelse og udvælgelse af støtteansøgere
- c) udarbejdelse af de nationale eller regionale strategier og ledsageforanstaltninger.

2. For at sikre, at Unionens midler anvendes effektivt og målrettet, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

- a) metoden til omfordeling af den vejledende fordeling af støtte, jf. artikel 23, stk. 5, mellem medlemsstaterne baseret på de modtagne støtteansøgninger
- b) de udgifter i medlemsstaternes strategier, der er berettigede til EU-støtte, og muligheden for at fastsætte et samlet loft over specifikke udgifter
- c) medlemsstaternes forpligtelse til at overvåge og evaluere effektiviteten af deres skolefrugt- og skolegrøntsagsordninger.

3. For at skabe større opmærksomhed om støtteordningen tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, som kræver, at medlemsstater med en skolefrugtordning og en skolegrøntsagsordning skal informere om, at Unionen yder støtte til ordningen.

Artikel 25

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne underafdeling, herunder:

- a) oplysninger, der skal indgå i medlemsstaternes strategier
- b) støtteansøgninger og -betalinger
- c) offentliggørelsesmetoder og netværksforanstaltninger i forbindelse med ordningen
- d) fremlæggelse, form og indhold af overvågnings- og evalueringsrapporter fra medlemsstater, der deltager i Unionens skolefrugt- og skolegrøntsagsordning.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Underafdeling 2

Skolemælksordninger

Artikel 26

Støtte til uddeling af mælk og mejeriprodukter til børn

1. EU-støtte ydes til uddeling af visse mejeriprodukter og forarbejdede mejeriprodukter, som henhører under KN-kode 0401, 0403, 0404 90 og 0406 eller KN-kode 2202 90, til børn i uddannelsesinstitutioner som omhandlet i artikel 22.

2. Fra den 1. august 2015 skal medlemsstater, der ønsker at deltage i ordningen, først, på nationalt eller regionalt plan, have en strategi for dens gennemførelse. De kan også træffe de ledsageforanstaltninger, der kan omfatte oplysninger om uddannelsesforanstaltninger vedrørende sunde kostvaner, lokale fødevarerækæder og bekæmpelse af fødevarespild, der er nødvendige for at gøre ordningen effektiv.

3. Ved fastlæggelsen af deres strategier opstiller medlemsstaterne en liste over mælke- og mejeriprodukter, der vil være støtteberettigede i henhold til deres respektive ordninger, i overensstemmelse med de regler, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 27.

4. Med undtagelse af gratis uddeling af måltider til børn i uddannelsesinstitutioner, må den i stk. 1 omhandlede EU-støtte ikke bruges som erstatning for finansiering af eventuelle eksisterende nationale mælke- og mejeriproduktordninger eller andre uddelingsordninger for skoler, hvori der indgår mælk eller mejeriprodukter. Men hvis en medlemsstat allerede har indført en ordning, som i henhold til denne artikel er berettiget til EU-støtte, og den har til hensigt at udvide ordningen eller gøre den mere effektiv, herunder hvad angår målgruppen for ordningen eller dens varighed eller støtteberettigede produkter, kan der ydes EU-støtte. I sådan et tilfælde anfører medlemsstaten i sin gennemførelsesstrategi, hvorledes den har til hensigt at udvide sin ordning eller gøre den mere effektiv.

5. Medlemsstaterne kan som supplement til EU-støtten yde national støtte i overensstemmelse med artikel 217.

6. Unionens skolemælks- og mejeriproduktordning berører ikke eventuelle særskilte nationale skoleordninger til fremme af indtagelsen af mælk og mejeriprodukter, der er forenelige med EU-retten.

7. Foranstaltninger til fastsættelse af EU-støtten til al mælk og alle mælkeprodukter og den maksimumsmængde, der er berettiget til EU-støtten omhandlet i stk. 1 træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

8. De deltagende medlemsstater tilkendegiver offentligt deres deltagelse i støtteordningen på uddelingsstederne og det faktum, at ordningen er støttet af Unionen.

Artikel 27

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til udviklingen i forbrugsmønstre for mejeriprodukter, innovationen og udviklingen på markedet for mejeriprodukter, de disponible mængder af produkterne på Unionens forskellige markeder og de ernæringsmæssige aspekter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, som fastsætter:

- a) hvilke produkter der er støtteberettigede under ordningen i henhold til bestemmelserne i artikel 26, stk. 1, og under hensyntagen til ernæringsmæssige aspekter
- b) medlemsstaternes udarbejdelse af de nationale og regionale strategier, herunder i givet fald ledsageforanstaltninger, og
- c) foranstaltninger, der nødvendige med henblik på kontrol og evaluering.

2. For at sikre effektiv anvendelse af EU-støtten tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om:

- a) regler om berettigelse til støtte for støttemodtagere og -ansøgere
- b) kravet om, at ansøgerne skal godkendes af medlemsstaterne
- c) anvendelsen af mejeriprodukter, der omfattes af støtten ved tilberedning af måltider i uddannelsesinstitutioner.

3. For at sikre, at støtteansøgerne overholder deres forpligtelser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om kravet til sikkerhedsstillelse, når der er udbetalt støtteforskuud.

4. For at skabe større opmærksomhed om støtteordningen tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, som fastsætter de betingelser, efter hvilke medlemsstaterne skal informere om, at de deltager i støtteordningen, og at Unionen yder støtte til den.

5. For at sikre, at støtten afspejles i den pris, som produkterne er til rådighed til under ordningen, er Kommissionen beføjet til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter regler for prisovervågning under ordningen.

Artikel 28

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne underafdeling, herunder vedrørende:

- a) procedurerne til sikring af, at den maksimale støtteberettigede mængde ikke overskrides
- b) procedurer for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskuud
- c) regler om oplysninger, som medlemsstaterne skal have med henblik på godkendelse af ansøgere, støtteansøgninger og betalinger
- d) metoder til offentliggørelse af ordningen
- e) forvaltning af prisovervågning, jf. artikel 27, stk. 5.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 2

Støtte i olivenolie- og spiseolivensektoren

Artikel 29

Programmer til støtte for olivenolie- og spiseolivensektoren

1. Unionen finansierer treårige arbejdsprogrammer, der skal udfærdiges af producentorganisationer som defineret i artikel 152, sammenslutninger af producentorganisationer som defineret i artikel 156 eller brancheorganisationer som defineret i artikel 157 på et eller flere af følgende områder:

- a) overvågning og forvaltning af markedet i olivenolie- og spiseolivensektoren

- b) miljøforbedrende foranstaltninger i forbindelse med olivendyrkning
- c) forbedring af konkurrenceevnen inden for olivendyrkning gennem modernisering
- d) kvalitetsforbedrende foranstaltninger i forbindelse med produktionen af olivenolie og spiseoliven
- e) foranstaltninger vedrørende sporbarhed, certificering og beskyttelse af kvaliteten af olivenolie og spiseoliven, navnlig overvågning af kvaliteten af olivenolie, der sælges til den endelige forbruger, under de nationale forvaltningers tilsyn
- f) formidling af oplysninger om de foranstaltninger, der gennemføres af producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer eller brancheorganisationer for at forbedre kvaliteten af olivenolie og spiseoliven.

2. Unionens finansiering af arbejdsprogrammerne i stk. 1, udgør:

- a) 11 098 000 EUR om året til Grækenland
- b) 576 000 EUR om året til Frankrig og
- c) 35 991 000 EUR om året til Italien.

3. EU-finansieringen af arbejdsprogrammerne i stk. 1 svarer højst til de beløb, som tilbageholdes af medlemsstaterne. Finansieringen af de støtteberettigede omkostninger udgør højst:

- a) 75 % for aktiviteter inden for de områder, der er nævnt i stk. 1, litra a), b), og c)
- b) 75 % for investeringer i anlægsaktiver og 50 % for de andre aktiviteter inden for det område, der er nævnt i stk. 1, litra d)
- c) 75 % for de arbejdsprogrammer, der gennemføres i mindst tre tredjelande eller ikkeproducerende medlemsstater af anerkendte organisationer, jf. stk. 1, fra mindst to producentmedlemsstater inden for de områder, der er nævnt i stk. 1, litra c) og f), og op til 50 % for de andre aktiviteter inden for disse områder.

Medlemsstaten sørger for supplerende finansiering op til 50 % af de omkostninger, der ikke dækkes af EU-finansieringen.

Artikel 30

Delegerede beføjelser

For at sikre en effektiv anvendelse af EU-støtten i artikel 29 og med henblik på at forbedre kvaliteten af produktionen af olivenolie og spiseoliven tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

- a) med hensyn til de områder, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1, de specifikke foranstaltninger, der kan finansieres med

støtte fra Unionen, og de aktiviteter og udgifter, der ikke kan finansieres således

- b) medlemsstaternes minimumstildeling af EU-finansiering til specifikke områder
- c) kravet om at stille sikkerhed, når der indgives anmodning om godkendelse af et arbejdsprogram, og i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforsud
- d) de kriterier, som medlemsstaterne skal tage hensyn til i forbindelse med udvælgelse og godkendelse af arbejdsprogrammer.

Artikel 31

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige til anvendelse af denne afdeling, vedrørende:

- a) gennemførelse af arbejdsprogrammer og ændringer til sådanne programmer
- b) udbetaling af støtte, herunder forskudsbetalinger
- c) proceduren for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles, når der indgives anmodning om godkendelse af et arbejdsprogram, og i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforsud.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 3

Støtte til frugt- og grøntsagssektoren

Artikel 32

Driftsfonde

1. Frugt- og grøntsagsproducentorganisationer og/eller sammenslutninger heraf kan oprette en driftsfond. Fonden finansieres af:

- a) finansielle bidrag fra:
- i) medlemmerne af producentorganisationen og/eller producentorganisationen selv eller
- ii) sammenslutninger af producentorganisationer gennem disse sammenslutningers medlemmer
- b) EU-tilskud, der kan ydes til producentorganisationer eller til deres sammenslutninger, hvis disse sammenslutninger fremlægger, forvalter og gennemfører et driftsprogram eller et delvist driftsprogram efter de nærmere bestemmelser og betingelser, der vedtages af Kommissionen ved delegerede retsakter i henhold til artikel 37 og gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 38.

2. Driftsfonde må kun anvendes til finansiering af driftsprogrammer, der har været fremlagt for medlemsstaterne og godkendt af disse.

Artikel 33

Driftsprogrammer

1. Driftsprogrammer i frugt- og grøntsagssektoren skal have en varighed på mindst tre år og højst fem år. De skal have mindst to af de mål, der er nævnt i artikel 152, stk. 1, litra c), eller to af følgende mål:

- a) produktionsplanlægning, herunder prognoser for og opfølgning på produktionen og forbruget
- b) forbedring af produktkvalitet for både friske og forarbejdede produkter
- c) forøgelse af produkters handelsværdi
- d) iværksættelse af salgsfremmende foranstaltninger for både friske og forarbejdede produkter
- e) fremme af miljøforanstaltninger, navnlig på vandområdet, og miljøvenlige produktionsmetoder, herunder økologisk landbrug
- f) kriseforebyggelse og -styring.

Driftsprogrammerne skal forelægges medlemsstaterne til godkendelse.

2. Sammenslutninger af producentorganisationer kan også fremlægge et helt eller et delvist driftsprogram bestående af foranstaltninger, som er fastlagt, men ikke gennemført, af medlemsorganisationerne som led i deres driftsprogrammer. Disse sammenslutninger af producentorganisationers driftsprogrammer er underlagt de samme regler som producentorganisationers driftsprogrammer, og de behandles med medlemsorganisationernes driftsprogrammer.

I denne forbindelse sikrer medlemsstaterne, at:

- a) foranstaltningerne i driftsprogrammerne for en sammenslutning af producentorganisationer finansieres fuldt ud af bidrag fra denne sammenslutnings medlemsorganisationer, og at midlerne tildeles fra de pågældende medlemsorganisationers driftsfonde
- b) foranstaltningerne og den tilsvarende finansielle andel fastlægges i hver medlemsorganisationers driftsprogram
- c) der ikke sker dobbeltfinansiering.

3. Kriseforebyggelse og -styring som omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra f), tager sigte på at undgå og håndtere kriser på frugt- og grøntsagsmarkederne og omfatter i denne sammenhæng:

- a) investeringer med henblik på en mere effektiv forvaltning af de mængder, der bringes i omsætning
- b) uddannelsesforanstaltninger og udveksling af bedste praksis
- c) salgsfremstød og kommunikation, som forebyggelse eller i en kriseperiode
- d) støtte til dækning af administrationsomkostningerne ved oprettelse af gensidige fonde
- e) genplantning af frugtplantager, hvis det er nødvendigt efter en obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager efter ordre fra medlemsstatens kompetente myndighed
- f) tilbagekøb fra markedet
- g) grøn høst eller undladt høst af frugt og grøntsager
- h) høstforsikring.

Der ydes støtte til høstforsikring for at bidrage til at beskytte producenternes indtægter, når der forekommer tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, sygdomme eller skadedyrsangreb.

Forsikringsaftaler skal kræve, at støttemodtagere træffer nødvendige risikoforebyggelsesforanstaltninger.

Kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger, herunder tilbagebetaling af hovedstol og renter, jf. femte afsnit, må højst tegne sig for en tredjedel af de udgifter, der afholdes inden for rammerne af driftsprogrammet.

For at finansiere kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger kan producentorganisationer optage lån på kommercielle vilkår. I så fald kan tilbagebetalingen af hovedstolen og renterne på disse lån indgå i driftsprogrammet og således være berettiget til finansiell støtte fra Unionen i henhold til artikel 34. Enhver specifik foranstaltning som led i kriseforebyggelse og krisestyring kan finansieres via sådanne lån, eller direkte, eller på begge måder.

4. I denne afdeling forstås ved:

- a) "grøn høst": høst på et givet areal af samtlige umodne uafsættelige produkter, der ikke forud for den grønne høst er blevet beskadiget på grund af vejrforhold, sygdom eller andre årsager
- b) "undladt høst": afslutning af den igangværende produktionscyklus på et givet areal, hvor produktet er veludviklet og af sund og sædvanlig handelskvalitet. Hvis produkterne ødelægges på grund af vejrforhold eller sygdom, betragtes det dog ikke som undladt høst.

5. Medlemsstaterne sikrer:

- a) at driftsprogrammerne omfatter to eller flere miljøforanstaltninger, eller
- b) at mindst 10 % af udgifterne under driftsprogrammerne omfatter miljøforanstaltninger.

Miljøforanstaltninger skal opfylde de krav, som gælder for betalinger for miljø- og klimavenligt landbrug, jf. artikel 28, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1305/2013.

Hvis mindst 80 % af de producenter, som er tilsluttet en producentorganisation, er omfattet af et eller flere identiske tilsagn som led i miljø- og klimavenligt landbrug i henhold til artikel 28, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1305/2013 regnes hvert af disse tilsagn som en miljøforanstaltning, jf. dette stykkes første afsnit, litra a).

Støtten til de miljøforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, dækker de ekstraomkostninger og det indkomstab, der følger af denne foranstaltning.

6. Medlemsstaterne sikrer, at investeringer, der øger miljøbelastningen, kun er tilladt, hvis der er truffet effektive foranstaltninger til at beskytte miljøet mod belastningen.

Artikel 34

Finansiell bistand fra Unionen

1. Den finansielle støtte fra Unionen er lig med de finansielle bidrag i artikel 32, stk. 1, litra a), som reelt er betalt, men begrænses til 50 % af de udgifter, der reelt er afholdt.

2. Den finansielle støtte fra Unionen kan højst udgøre 4,1 % af værdien af hver producentorganisation eller dens sammenslutnings afsatte produktionsmængde.

Denne procentdel kan dog for så vidt angår producentorganisationer forhøjes til 4,6 % af værdien af den afsatte produktion, forudsat at det beløb, der overstiger 4,1 % af værdien af den afsatte produktion, udelukkende anvendes til kriseforebyggelses- og krisestyingsforanstaltninger.

I tilfælde af sammenslutninger af producentorganisationer kan denne procentdel forhøjes til 4,7 % af værdien af den afsatte produktion, hvis den del af beløbet, som overstiger 4,1 % af værdien af den afsatte produktion, udelukkende anvendes til kriseforebyggelses- eller krisestyingsforanstaltninger, der iværksættes af sammenslutningen af producentorganisationer på vegne af dens medlemmer.

3. Efter anmodning fra en producentorganisation kan den procentsats på 50 %, som er nævnt i stk. 1, forhøjes til 60 % for et driftsprogram eller en del af et driftsprogram, der opfylder mindst én af følgende betingelser:

- a) det forelægges af flere EU-producentorganisationer, der deltager i tværnationale foranstaltninger i forskellige medlemsstater
- b) det forelægges af én eller flere producentorganisationer for foranstaltninger, der gennemføres af en branche
- c) det vedrører kun særlig støtte til produktion af økologiske produkter, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 ⁽¹⁾
- d) det er det første, der forelægges af en anerkendt producentorganisation, som er fremkommet ved en sammenlægning af to anerkendte producentorganisationer
- e) det er det første, der forelægges af en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer
- f) det forelægges af producentorganisationer i medlemsstater, hvor producentorganisationerne afsætter under 20 % af frugt- og grøntsagsproduktionen
- g) det forelægges af en producentorganisation i en af regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF.

4. Den procentsats på 50 %, der er nævnt i stk. 1, forhøjes til 100 % ved tilbagekøb fra markedet af frugt og grøntsager, der ikke må overstige 5 % af hver producentorganisationens afsatte produktionsmængde, og som afhændes:

- a) ved gratis uddeling til velgørende institutioner eller stiftelser, der er godkendt af medlemsstaterne til dette formål, til brug i deres arbejde til fordel for personer, som i henhold til deres lands lovgivning har ret til offentlig understøttelse, navnlig fordi de ikke råder over tilstrækkelige midler til deres underhold, eller
- b) ved gratis uddeling til enhver af følgende: fængsler, skoler, de i artikel 22 omhandlede institutioner, feriekolonier, hospitaler og alderdomshjem, som medlemsstaterne udpeger, idet de træffer de nødvendige foranstaltninger, så disse mængder uddeles som supplement til de mængder, disse institutioner normalt indkøber.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

Artikel 35

National finansiel bistand

1. I de områder af medlemsstaterne, hvor producenterne i sektoren for frugt og grøntsager kun er organiseret i ringe grad, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der giver medlemsstaterne tilladelse efter behørigt begrundet anmodning fra dem til at yde producentorganisationerne en national finansiel støtte, som ikke må overstige 80 % af de finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra a). Denne støtte supplerer driftsfonden.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. I de områder af medlemsstater, hvor under 15 % af områdernes frugt- og grøntsagsproduktionens værdi afsættes gennem producentorganisationer, foreninger af producentorganisationer og producentsammenslutninger og -organisationer, der er nævnt i artikel 27 i forordning (EU) nr. 1305/2013, og hvor områdernes frugt- og grøntsagsproduktion udgør mindst 15 % af den samlede landbrugsproduktion, kan den nationale finansielle støtte, der er nævnt i denne artikels stk. 1, efter anmodning fra den pågældende medlemsstat refunderes af Unionen.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, vedrørende denne refusion. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 36

Nationale regler og national strategi for driftsprogrammer

1. Medlemsstaterne fastsætter nationale regler indeholdende betingelserne for de miljøforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 5. Disse regler skal navnlig fastsætte, at sådanne foranstaltninger skal opfylde de relevante krav i forordning (EU) nr. 1305/2013, særlig kravene i forordningens artikel 3.

Medlemsstaterne sender udkastet til disse regler til Kommissionen, som ved gennemførelsesretsakter, der vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, kan kræve det ændret inden for tre måneder af indsendelsen, hvis den konstaterer, at udkastet ikke bidrager til opnåelsen af de mål, der er opstillet i artikel 191 i TEUF og i Unionens syvende miljøhandlingsprogram. Investeringer på individuelle bedrifter, der støttes af driftsprogrammer, skal også overholde disse mål.

2. Hver medlemsstat udarbejder en national strategi for bæredygtige driftsprogrammer på frugt- og grøntsagsmarkedet. En sådan strategi skal omfatte følgende:

- a) en analyse af situationen med hensyn til styrker og svagheder og udviklingspotentiale
- b) en begrundelse for de valgte prioriteter

c) driftsprogrammernes og instrumenternes mål samt resultatindikatorer

d) vurdering af driftsprogrammerne

e) producentorganisationernes indberetningsforpligtelser.

Den nationale strategi skal også omfatte de nationale regler, jf. stk. 1.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på medlemsstater, som ikke har nogen anerkendte producentorganisationer.

Artikel 37

Delegerede beføjelser

For at sikre effektiv, målrettet og bæredygtig udnyttelse af støtten til producentorganisationer og deres sammenslutninger i sektoren for frugt og grøntsager tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler for:

a) driftsfonde og driftsprogrammer hvad angår:

i) overslag over, producentorganisationers og deres sammenslutningers beslutninger vedrørende finansielle bidrag og anvendelsen af driftsfonde

ii) foranstaltninger, aktioner, udgifter og udgifter til administration og personale, der skal indgå i eller udelukkes fra driftsprogrammer, ændringer heraf og yderligere krav, der skal fastlægges af medlemsstaterne

iii) forhindring af dobbeltfinansiering mellem driftsprogrammer og programmer for udvikling af landdistrikter

iv) sammenslutninger af producentorganisationers driftsprogrammer

v) særlige regler for de tilfælde, hvor sammenslutninger af producentorganisationer helt eller delvist forvalter, behandler, gennemfører og fremlægger driftsprogrammer

vi) forpligtelse til at anvende fælles indikatorer med henblik på overvågning og evaluering af driftsprogrammer

b) nationale regler og nationale strategier for driftsprogrammer hvad angår forpligtelsen til at overvåge og evaluere de nationale reglers og strategiers effektivitet

- c) finansiel bistand fra Unionen hvad angår:
- i) grundlaget for beregning af den finansielle bistand fra Unionen og af værdien af den afsatte produktion som omhandlet i artikel 34, stk. 2
 - ii) referenceperioder for støtteberegning iii)
 - iii) forskudsbetalinger og kravet om at stille sikkerhed i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud
 - iv) særlige regler for finansiering af driftsprogrammer fra sammenslutninger af producentorganisationer, navnlig med hensyn til anvendelsen af de i artikel 34, stk. 2, omhandlede begrænsninger
- d) kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger hvad angår:
- i) medlemsstaternes mulighed for ikke at anvende en eller flere kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger
 - ii) betingelser, der vedrører artikel 31, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og c)
 - iii) medlemsstaternes beslutning om tilbagekøbte produkters anvendelsesformål
 - iv) maksimumsstøtte i forbindelse med tilbagekøb fra markedet
 - v) krav om forhåndsmeddelelse i tilfælde af tilbagekøb fra markedet
 - vi) grundlaget for beregning af den afsatte produktionsmængde til gratis uddeling som omhandlet i artikel 34, stk. 4, og fastsættelse af den maksimale afsatte produktionsmængde i tilfælde af tilbagekøb
 - vii) krav om anbringelse af EU-symbolet på emballager med produkter til gratis uddeling
 - viii) betingelser for modtagere af tilbagekøbte produkter
 - ix) anvendelse af udtryk med henblik på denne afdeling
 - x) betingelser, der skal vedtages af medlemsstaterne, vedrørende grøn høst og undladt høst
 - xi) høstforsikring
 - xii) gensidige fonde, og
 - xiii) betingelserne vedrørende og fastsættelse af et loft over udgifter til genplantning af frugtplantager af sundheds- eller plantesundhedsårsager i overensstemmelse med artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra e)
- e) national finansiel bistand hvad angår:
- i) producenters organiseringsgrad ii) iii)
 - ii) kravet om at stille sikkerhed i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud
 - iii) maksimal national finansielle støtte, der kan refunderes af Unionen.
- Artikel 38*
- Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren**
- Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger vedrørende:
- a) forvaltning af driftsfonde
 - b) oplysninger, der skal indgå i de driftsprogrammer, nationale regler og nationale strategier, som er omhandlet i artikel 36, fremlæggelsen af driftsprogrammer for medlemsstaterne, tidsfrister, ledsagedokumenter og medlemsstaternes godkendelse
 - c) producentorganisationers og sammenslutninger af producentorganisationers gennemførelse af driftsprogrammer
 - d) fremlæggelse, form og indhold af overvågnings- og evalueringsrapporter om nationale strategier og driftsprogrammer
 - e) støtteansøgninger og -betalinger, herunder forskuds- og delbetalinger
 - f) praktiske ordninger for anbringelse af det EU-symbolet på emballager med produkter til gratis uddeling
 - g) overholdelse af handelsnormer i tilfælde af tilbagekøb
 - h) transport- sorterings- og emballeringsomkostninger i tilfælde af gratis uddeling
 - i) salgsfremme-, kommunikations- og uddannelsesforanstaltninger i forbindelse med kriseforebyggelse og krisestyring
 - j) gennemførelse af tilbagekøb, grøn høst, undladt høst og høstforsikringsforanstaltninger
 - k) anvendelse, godkendelse, betaling og refusion af national finansiel bistand
 - l) procedurer for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforskud. k) l)
- Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 4

Støtteprogrammer for vinsektoren

Underafdeling 1

Generelle bestemmelser og støtteberettigede foranstaltninger

Artikel 39

Anvendelsesområde

I denne afdeling fastsættes der regler for tildeling af EU-midler til medlemsstaterne og for medlemsstaternes anvendelse af sådanne midler under femårige nationale støtteprogrammer (i det følgende benævnt "støtteprogrammer") til finansiering af specifikke foranstaltninger til støtte for vinsektoren.

Artikel 40

Overensstemmelse og sammenhæng

1. Støtteprogrammer skal være forenelige med EU-retten og skal være i overensstemmelse med Unionens aktiviteter, politikker og prioriteter.

2. Medlemsstaterne er ansvarlige for støtteprogrammer og sikrer, at de er indbyrdes overensstemmende, og at de udarbejdes og gennemføres på en objektiv måde under hensyntagen til de berørte producenters økonomiske situation og nødvendigheden af at undgå uberettiget forskelsbehandling af producenterne.

3. Der ydes ikke støtte til:

a) forskningsprojekter og foranstaltninger til støtte for andre forskningsprojekter end dem, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, litra d) og e)

b) foranstaltninger i medlemsstaternes programmer for udvikling af landdistrikter i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013.

Artikel 41

Forelæggelse af støtteprogrammer

1. Hver af de producentmedlemsstater, der er nævnt i bilag VI, forelægger Kommissionen et udkast til et femårigt støtteprogram, der indeholder mindst en af de i artikel 38 nævnte støtteberettigede foranstaltninger.

2. Støtteforanstaltningerne i udkast til støtteprogrammer udarbejdes på det geografiske niveau, som medlemsstaterne finder mest relevant. Inden udkastet til støtteprogram forelægges Kommissionen, gør medlemsstaterne det til genstand for høringer af de kompetente myndigheder og organisationer på det relevante geografiske niveau.

3. Hver medlemsstat forelægger ét udkast til støtteprogram, hvori der kan tages hensyn til særlige regionale forhold.

4. Et støtteprogram iværksættes tre måneder efter, at et udkast til støtteprogram er blevet forelagt Kommissionen.

Kommissionen kan dog vedtage gennemførelsesretsakter, der fastslår, at det forelagte støtteprogram ikke opfylder reglerne i denne afdeling, og underrette medlemsstaten herom. I så fald forelægger medlemsstaten Kommissionen et ændret udkast til støtteprogram. Det ændrede støtteprogram iværksættes to måneder efter, at det ændrede udkast til støtteprogram er blevet forelagt, medmindre det fortsat ikke opfylder betingelserne, i hvilket tilfælde dette afsnit finder anvendelse.

Disse gennemførelsesakter vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

5. Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse på ændringer i de gældende støtteprogrammer, som medlemsstaterne har forelagt.

Artikel 42

Forelæggelse af støtteprogrammer

Støtteprogrammer skal som minimum omfatte følgende elementer:

a) en detaljeret beskrivelse af de foreslåede foranstaltninger og de kvantificerede mål herfor

b) resultaterne af de afholdte høringer

c) en vurdering af de forventede tekniske, økonomiske, miljømæssige og sociale virkninger

d) en tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse

e) en generel finansieringsoversigt, der viser de ressourcer, der skal sættes ind, og den påtænkte vejledende fordeling heraf på foranstaltningerne i overensstemmelse med de budgetmæssige grænser, der er fastsat i bilag VI

f) de kriterier og kvantitative indikatorer, der skal anvendes til overvågning og evaluering, samt de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at støtteprogrammerne gennemføres korrekt og effektivt og

g) angivelse af de kompetente myndigheder og organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af støtteprogrammet.

Artikel 43

Støtteberettigede foranstaltninger

Støtteprogrammerne kan kun indeholde én eller flere af følgende foranstaltninger:

a) salgsfremstød i overensstemmelse med artikel 45

b) omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i overensstemmelse med artikel 46

c) grøn høst i overensstemmelse med artikel 47

- d) gensidige fonde i overensstemmelse med artikel 48
- e) høstforsikring i overensstemmelse med artikel 49
- f) investeringer i overensstemmelse med artikel 50
- g) innovation i vinsektoren i overensstemmelse med artikel 51
- h) destillation af biprodukter i overensstemmelse med artikel 52.

Artikel 44

Generelle regler for støtteprogrammer

1. Fordelingen af de disponible EU-midler og budgetgrænserne er fastsat i bilag VI.
2. Unionen yder kun støtte til støtteberettigede udgifter, der affholdes efter forelæggelsen af det relevante udkast til støtteprogram.
3. Medlemsstaterne bidrager ikke til dækning af omkostningerne i forbindelse med de foranstaltninger, der finansieres af Unionen under støtteprogrammerne.

Underafdeling 2

Specifikke støtteforanstaltninger

Artikel 45

Salgsfremstød

1. Der ydes støtte i henhold til denne artikel til dækning af oplysningsforanstaltninger og salgsfremmende foranstaltninger for EU-vine:
 - a) i medlemsstaterne med henblik på at orientere forbrugerne om et ansvarligt vinforbrug og om EU-ordningerne for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser eller
 - b) i tredjelande med henblik på at forbedre vinenes konkurrenceevne.
2. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), gælder vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse eller vine med angivelse af druesort og må kun omfatte et eller flere af følgende:
 - a) public relations, salgsfremme eller reklame, der sætter fokus på de høje standarder ved EU-produkter, specielt med hensyn til kvalitet, fødevarerikkerhed eller miljø
 - b) deltagelse i arrangementer, messer eller udstillinger af international betydning
 - c) oplysningskampagner, navnlig om EU-ordningerne for oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og økologisk produktion

- d) undersøgelser af nye markeder, som er nødvendige for at udvide afsætningsmulighederne
- e) evalueringsundersøgelser af resultaterne af oplysningsforanstaltninger og salgsfremmende foranstaltninger.

3. EU-tilskuddet til oplysningsforanstaltninger eller salgsfremmende foranstaltninger omhandlet i stk. 1 må højst udgøre 50 % af de støtteberettigede udgifter.

Artikel 46

Omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer

1. Formålet med foranstaltningerne til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer er at øge vinproducenternes konkurrenceevne.
2. Der ydes kun støtte til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, hvis medlemsstaterne forelægger en opgørelse over deres produktionskapacitet i overensstemmelse med artikel 145, stk. 3.
3. Støtten til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, der også kan bidrage til at forbedre bæredygtige produktionssystemer og vinsektorens miljøaftryk, må kun vedrøre én eller flere af følgende aktiviteter:
 - a) sortsomstilling, også ved hjælp af dobbeltpodning
 - b) flytning af vindyrkningsarealer
 - c) genplantning af vindyrkningsarealer, hvis det er nødvendigt efter en obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager efter ordre fra medlemsstatens kompetente myndighed
 - d) forbedring af driftsmetoder, navnlig indførelse af avancerede systemer for bæredygtig produktion.

Der ydes ikke støtte til den normale fornyelse af vindyrkningsarealer, dvs. genplantning af den samme parcel med samme vindruesort efter samme vindyrkningsmetode, når vinstokkene er udtjente.

Medlemsstaterne kan fastlægge yderligere specifikationer, særlig vedrørende de genbeplantede vindyrkningsarealers alder.

4. Støtten til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, navnlig forbedring af driftsmetoder, må kun ydes som:
 - a) godtgørelse til producenterne for indkomsttab i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningen
 - b) tilskud til omstrukturings- og omstillingsomkostningerne.

5. Godtgørelse til producenterne for indkomsttab, jf. stk. 4, litra a), kan dække op til 100 % af det pågældende tab og ydes i en af følgende former:

- a) uanset del II, afsnit I, kapitel III, afdeling IVa, underafdeling II, i forordning (EF) nr. 1234/2007 om fastlæggelse af overgangsordningen for plantningsrettigheder, tilladelse til dyrkning af gamle og nye vinstokke indtil udløbet af overgangsordningen i en periode, som højst må være på tre år
- b) en økonomisk godtgørelse.

6. EU-tilskuddet til de faktiske omkostninger i forbindelse med omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer må højst udgøre 50 %. I mindre udviklede regioner må EU-tilskuddet til omstrukturings- og omstillingsomkostninger højst udgøre 75 %.

Artikel 47

Grøn høst

1. I denne artikel forstås ved "grøn høst": fuldstændig destruktion eller fjernelse af endnu ikke modne drueklaser, der bringer udbyttet af det pågældende areal ned på nul.

Det forhold, at der efter den normale produktionscyklus (undladt høst) er efterladt salgare druer på planterne, betragtes ikke som grøn høst.

2. Der ydes støtte til grøn høst for at bidrage til at genoprette balancen mellem udbud og efterspørgsel på Unionens vinmarked og dermed forebygge markedskriser.

3. Støtten til grøn høst kan ydes som godtgørelse i form af et fast beløb pr. hektar, som skal fastsættes af den berørte medlemsstat. Der udbetales højst 50 % af summen af de direkte omkostninger til destruktion eller fjernelse af drueklaser og indkomsttabet som følge af denne destruktion eller fjernelse.

4. Den berørte medlemsstat etablerer en ordning baseret på objektive kriterier for at sikre, at grøn høst-foranstaltningen ikke medfører, at de enkelte vinproducenter modtager en godtgørelse, som overstiger det loft, der er fastsat i stk. 3.

Artikel 48

Gensidige fonde

1. Der ydes støtte til oprettelse af gensidige fonde for at bistå producenter, der ønsker at forsikre sig mod markedssvingninger.

2. Støtten til oprettelse af gensidige fonde kan ydes i form af midlertidig og degressiv støtte til dækning af fondenes administrationsomkostninger.

Artikel 49

Høstforsikring

1. Der ydes støtte til høstforsikring for at bidrage til at beskytte producenternes indtægter, når der forekommer tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, sygdomme eller skadedyrsangreb.

Forsikringsaftaler skal kræve, at støttemodtagere træffer de nødvendige risikoforebyggelsesforanstaltninger.

2. Støtten til høstforsikring kan ydes i form af et finansielt tilskud fra Unionen, som ikke er højere end:

- a) 80 % af producenternes udgifter til præmier for forsikring mod tab som følge af ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer

- b) 50 % af producenternes udgifter til præmier for forsikring:

- i) mod tab som omhandlet i litra a) og andre tab som følge af ugunstige vejrforhold

- ii) mod tab som følge af dyre- eller plantesygdomme eller skadedyrsangreb.

3. Der kan ydes støtte til høstforsikring, hvis forsikringserstatningerne ikke dækker mere end 100 % af producenternes indkomsttab, idet der tages hensyn til eventuelle udbetalinger til producenterne under andre støtteordninger i forbindelse med den forsikrede risiko.

4. Støtten til høstforsikring må ikke forvride konkurrencen på forsikringsmarkedet.

Artikel 50

Investeringer

1. Der kan ydes støtte til materielle eller immaterielle investeringer i forarbejdningsfaciliteter og vinbedriftsinfrastruktur samt afsætningsstrukturer og -redskaber. Disse investeringer sigter mod generelt at forbedre virksomhedens resultater og tilpasningen til markedets behov samt øge dens konkurrenceevne og vedrører produktion eller afsætning af de vinavlsprodukter, der er omhandlet i bilag VII, del II, herunder med henblik på at opnå større besparelser på energien, forbedre den generelle energieffektivitet og de bæredygtige processer

2. Støtte i henhold til stk. 1 med maksimumssats:

- a) ydes kun til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- b) gælder derudover for alle virksomheder i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, og de mindre øer i Det Ægæiske Hav som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 229/2013 ⁽¹⁾.

For virksomheder, der ikke er omfattet af afsnit I, artikel 2, stk. 1, i bilaget til henstilling 2003/361/EF, med færre end 750 medarbejdere eller med en omsætning på under 200 mio. EUR halveres den maksimale støttesats.

Der ydes ikke støtte til virksomheder i vanskeligheder i den betydning, der er angivet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽²⁾.

3. De støtteberettigede udgifter omfatter ikke omkostninger, der ikke er støtteberettigede, jf. artikel 69, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

4. Der anvendes følgende maksimumssatser for EU-bidraget i forbindelse med støtteberettigede investeringsudgifter:

- a) 50 % i mindre udviklede regioner
- b) 40 % i regioner, der ikke er mindre udviklede regioner
- c) 75 % i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF
- d) 65 % på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 229/2013.

5. Artikel 71 i forordning (EU) nr. 1303/2013 finder tilsvarende anvendelse på støtte, der er nævnt i stk. 1 i denne artikel.

Artikel 51

Innovation inden for vinsektoren

Der kan udbetales støtte til materielle eller immaterielle investeringer, der sigter mod udvikling af nye produkter, processer og teknologier vedrørende produkterne i bilag VII, del II. Støtten sigter mod at øge afsætningsmuligheden og konkurrenceevnen for Unionens vinavlsprodukter og kan omfatte et element af videnoverførsel. De maksimale støttesatser for Unionens bidrag til støtte efter denne artikel er de samme som de i artikel 50, stk. 4, fastsatte.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

⁽²⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

Artikel 52

Destillation af biprodukter

1. Der kan ydes støtte til frivillig eller obligatorisk destillation af biprodukter fra vinfremstilling, der opfylder betingelserne i bilag VIII, del II, afdeling D.

Støtten fastsættes pr. volumenprocent og pr. hl produceret alkohol. Der ydes ikke støtte til alkoholindholdet i biprodukter, der skal destilleres, hvis det overstiger alkoholindholdet i den producerede vin med 10 %.

2. Støtten udbetales til destillerier, der forarbejder biprodukter fra vinfremstilling leveret til destillation til råalkohol med et alkoholindhold på mindst 92 % volume.

Medlemsstaterne kan gøre støttetildelingen afhængig af en sikkerhedsstillelse fra støttemodtagerens side.

3. De maksimale støtteniveauer baseres på indsamlings- og forarbejdningsomkostningerne og fastsættes af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 54.

4. Den pågældende støtte omfatter et fast beløb som godtgørelse for omkostninger ved indsamling af disse biprodukter fra vinfremstilling. Dette beløb overføres fra destilleriet til producenten, hvis de pågældende omkostninger bæres af denne.

5. Den alkohol, der fremkommer ved støttet destillation som nævnt i stk. 1, anvendes udelukkende til industri- eller energiformål for at undgå konkurrenceforvridning.

Underafdeling 3

Procedurebestemmelser

Artikel 53

Delegerede beføjelser

For at sikre, at formålet med medlemsstaternes vinstøtteprogrammer opfyldes og EU-midlerne anvendes effektivt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

- a) regler for ansvaret for udgifterne fra den dato, hvor støtteprogrammerne modtages eller ændres af Kommissionen, til den dato, hvor de anvendes,
- b) regler for indholdet af støtteprogrammer og for udgifter, udgifter til administration og personale og foranstaltninger, der kan medtages i medlemsstaternes støtteprogrammer, og betingelserne samt muligheden for at foretage betalinger via formidlere i forbindelse med støtte af høstforsikring i henhold til artikel 49

- c) regler for krav om at stille sikkerhed i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforsku
- d) regler for anvendelse af udtryk med henblik på denne afdeling
- e) regler for fastsættelse af et loft over udgifter til genplantning af vindyrkningsarealer af sundheds- eller plantesundhedsårsager i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3, første afsnit, litra c)
- f) regler for hindring af dobbeltfinansiering mellem:
 - i) de forskellige operationer af en medlemsstats vinstøtteprogram og
 - ii) en medlemsstats vinstøtteprogram og dens programmer for udvikling af landdistrikter eller programmer til salgsfremstød
- g) regler for producenters forpligtelse til at trække biprodukter fra vinfremstilling tilbage og for undtagelser fra denne forpligtelse med henblik på at undgå yderligere administrative byrder og regler i forbindelse med frivillig certificering af destillerier
- h) regler, der gør det muligt for medlemsstaterne at fastsætte betingelser for korrekt anvendelse af støtteforanstaltninger i deres programmer.

Artikel 54

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger vedrørende:

- a) fremlæggelse af støtteprogrammer, den finansielle planlægning i forbindelse hermed og revision af støtteprogrammer
- b) ansøgnings-, udvælgelses- og betalingsprocedurer
- c) fremlæggelse, form og indhold af rapporter om og evalueringer af medlemsstaternes støtteprogrammer
- d) medlemsstaternes fastsættelse af støttesatser for grøn høst og destillation af biprodukter
- e) medlemsstaternes finansielle forvaltning og bestemmelser om anvendelse af støtteforanstaltningerne
- f) procedurer for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles i de tilfælde, hvor der er udbetalt støtteforsku

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 5

Støtte i biavlsektoren

Artikel 55

Nationale programmer og finansiering

1. For at forbedre de generelle betingelser for produktion og afsætning af biavlprodukter kan medlemsstaterne udarbejde nationale programmer for biavlsektoren for en periode på tre år ("biavlprogrammer"). Disse programmer udarbejdes i samarbejde med repræsentative organisationer inden for biavl.

2. EU-tilskuddet til biavlprogrammerne svarer til 50 % af de udgifter, som medlemsstaterne har afholdt i forbindelse med disse programmer, som godkendt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, litra c).

3. For at blive berettiget til det EU-tilskud, der er nævnt i stk. 2, gennemfører medlemsstaterne en undersøgelse af produktions- og afsætningsstrukturen inden for biavlsektoren på deres områder.

4. Følgende foranstaltninger kan indgå i biavlprogrammerne:

- a) faglig bistand til biavlere og biavlorganisationer
- b) bekæmpelse af skadegørere og bisygdomme, særlig varroa-syge
- c) rationalisering af flytninger af bistader
- d) foranstaltninger til støtte for laboratorier, der analyserer biavlprodukter med henblik på at hjælpe biavlere med at markedsføre og øge værdien af deres produkter
- e) foranstaltninger til støtte for genoprettelse af bibestanderne i EU
- f) samarbejde med specialorganer om gennemførelse af programmer for anvendt forskning vedrørende biavl og biavlprodukter
- g) markedsovervågning
- h) forbedring af produktkvaliteten med henblik på at udnytte produkternes potentiale på markedet.

Artikel 56

Delegerede beføjelser

1. For at sikre effektiv anvendelse af EU-midlerne til biavl tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

- a) forhindring af dobbeltfinansiering mellem medlemsstaternes biavlprogrammer og programmer for udvikling af landdistrikter

b) grundlaget for tildeling af Unionens finansielle bidrag til hver deltagende medlemsstat baseret bl.a. på det samlede antal bistader i Unionen.

2. For at sikre, at EU-støtteordningen er tilpasset den seneste udvikling, og at de omfattede foranstaltninger fører til en forbedring af de generelle betingelser for produktion og afsætning af biavlsprodukter, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at ajourføre listen over de foranstaltninger i artikel 55, stk. 4, der kan medtages i medlemsstaternes biavlsprogrammer, ved at tilføje andre foranstaltninger eller tilpasse disse foranstaltninger uden at lade nogen af dem udgå. Denne ajourføring af listen over foranstaltninger berører ikke de nationale programmer, der er vedtaget inden ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt.

Artikel 57

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse af denne afdeling, vedrørende:

- a) indholdet af nationale programmer og af medlemsstaternes undersøgelser af produktions- og afsætningsstrukturen i deres biavlssektor
- b) proceduren for omfordeling af uudnyttede midler
- c) godkendelse af de biavlsprogrammer, som medlemsstaterne indsender, herunder tildelingen af Unionens finansielle bidrag til hver deltagende medlemsstat og maksimumsstøtten for medlemsstater.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 6

Støtte i humlesektoren

Artikel 58

Støtte til producentorganisationer

1. Unionen yder støtte til producentorganisationer i humlesektoren, der er anerkendt i henhold til artikel 152, med henblik på at finansiere forfølgelsen af de mål, der er omhandlet i artikel 152, stk. 1, litra c), nr. i), ii) eller iii).

2. Unionens finansiering af støtten til producentorganisationer som omhandlet i stk. 1 udgør 2 277 000 EUR om året for Tyskland.

Artikel 59

Delegerede beføjelser

For at sikre, at støtten i artikel 58 finansierer forfølgelsen af de i artikel 152 fastlagte mål, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 med hensyn til:

a) støtteansøgninger, herunder regler for frister og ledsagedokumenter

b) regler for støtteberettigede humlearealer og beregning af det beløb, der skal betales til hver producentorganisation.

Artikel 60

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af denne afdeling vedrørende udbetaling af støtte.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

KAPITEL III

Tilladelsesordning for plantning af vinstokke

Artikel 61

Varighed

Den tilladelsesordning for plantning af vinstokke, der er fastsat i dette kapitel, gælder fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2030, med en midtvejsrevision, der skal foretages af Kommissionen med henblik på at evaluere anvendelsen af ordningen og fremsætte passende lovgivningsforslag.

Afdeling 1

Forvaltning af tilladelsesordningen for plantning af vinstokke

Artikel 62

Tilladelser

1. Vinstokke af druesorter, der er klassificeret i henhold til artikel 81, stk. 2, kan kun plantes eller genplantes, hvis der er givet tilladelse hertil i overensstemmelse med artikel 64, 66 og 68 i henhold til de i dette kapitel fastsatte betingelser.

2. Medlemsstaterne tildeler den i stk. 1 omhandlede tilladelse svarende til et specifikt areal udtrykt i hektar, når producenterne har indgivet en ansøgning, der opfylder objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelseskrav. Tilladelsen gives omkostningsfrit til producenterne.

3. De i stk. 1 nævnte tilladelser er gyldige i tre år fra datoen for deres tildeling. En producent, der ikke har udnyttet den tildelte tilladelse i løbet af gyldighedsperioden, vil blive pålagt administrative sanktioner i henhold til artikel 89, stk. 4, iforordning (EU) nr. 1306/2013

4. Dette kapitel finder ikke anvendelse på plantning, genplantning af arealer, der er bestemt til forsøg eller podningsgartneri, på arealer, hvis vin eller vinavlsprodukter udelukkende er bestemt til vinproducentens privatforbrug eller på arealer, der nybeplantes som følge af obligatoriske indkøb i offentlighedens interesse efter national lovgivning.

Artikel 63

Sikkerhedsmekanisme for nyplantning af vinstokke

1. Medlemsstaterne stiller hvert år tilladelser til nyplantning af vinstokke til rådighed svarende til 1 % af det samlede areal, der reelt er beplantet med vinstokke på deres territorium som målt den 31. juli det foregående år.

2. Medlemsstaterne kan vælge:

- a) at anvende en lavere procentsats på nationalt plan end den, der er fastsat i stk. 1
- b) at begrænse udstedelsen af tilladelser på regionalt niveau for specifikke områder, der er berettiget til produktion af vine med en beskyttet oprindelsesbetegnelse, for områder, der er berettiget til produktion af vine med en beskyttet geografisk betegnelse eller for områder uden en geografisk betegnelse.

3. Enhver af de begrænsninger, der henvises til under stk. 2, bidrager til en ordnet udvidelse af plantningen af vinstokke, fastsættes til over 0 % vækst og begrundes med en eller flere af følgende specifikke grunde:

- a) behovet for at undgå en veldokumenteret risiko for overforsyning med vinavlsprodukter i forhold til markedsudsigterne for disse produkter og ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at tilgodese dette behov
- b) behovet for at undgå en veldokumenteret risiko for betydelig værdiforringelse af en særligt beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse.

4. Medlemsstaterne offentliggør enhver afgørelse vedtaget i henhold til stk. 2, som skal være behørigt begrundet. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om disse afgørelser og om begrundelserne.

Artikel 64

Tildeling af tilladelser til nyplantning

1. Hvis det samlede areal, som de støtteberettigede ansøgninger i et givet år vedrører, ikke er større end det areal, medlemsstaten stiller til rådighed, godkendes alle disse ansøgninger.

Medlemsstaterne kan med henblik på denne artikel anvende et eller flere objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelses-kriterier:

- a) ansøgerens landbrugsareal er ikke mindre end det areal, han ansøger om tilladelse til
- b) ansøgeren har tilstrækkelige faglige kvalifikationer og faglig kompetence

c) ansøgningen udgør ikke en betydelig risiko for uretmæssig brug af den specifikke beskyttede oprindelsesbetegnelse, hvilket formodes at være tilfældet medmindre en sådan risiko påvises af de offentlige myndigheder

d) i behørigt begrundede tilfælde et eller flere af de kriterier, der er nævnt i stk. 2, under forudsætning af at de anvendes på en objektiv og ikkediskriminerende måde.

2. Hvis det samlede areal, som de støtteberettigede ansøgninger i stk. 1 i et givet år vedrører, er større end det område, medlemsstaten stiller til rådighed, gives tilladelserne efter en forholdsmæssig fordeling af hektar til alle ansøgere på grundlag af det areal, som de har ansøgt om tilladelse til. Ydelse af sådan støtte kan også ske helt eller delvist i henhold til et eller flere af følgende objektive og ikkediskriminerende prioritetkriterier:

a) producenter, der planter vinstokke for første gang, og som er bedriftens driftsleder (nye markedsaktører)

b) arealer, hvor vindyrkningsarealer bidrager til miljøbevarelse

c) arealer, der nybeplantes som led i jordfordelingsprojekter

d) arealer med naturlige eller andre specifikke begrænsninger

e) bæredygtigheden for udviklings- eller genplantningsprojekter på grundlag af en økonomisk evaluering

f) arealer, der nybeplantes, og som bidrager til at øge konkurrenceevnen på bedriftsniveau og regionalt

g) projekter med mulighed for at forbedre kvaliteten af produkter med geografiske betegnelser

h) arealer, der nybeplantes i forbindelse med at størrelsen på små og mellemstore bedrifter øges.

3. Medlemsstaterne offentliggør de kriterier i stk. 1 og 2, som de anvender, og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 65

De faglige organisationers rolle

Ved anvendelsen af artikel 63, stk. 2, kan en medlemsstat tage hensyn til henstillinger fra anerkendte faglige organisationer, der udøver deres virksomhed i vinsektoren, jf. artikel 152, 156 og 157, til interesserede producentorganisationer, jf. artikel 95, eller til andre typer af faglige organisationer, som anerkendes i henhold til medlemsstatens lovgivning under forudsætning af, at der forud for henstillingerne er opnået enighed mellem de

relevante repræsentative parter i det geografiske referenceområde.

Henstillingerne fremsættes for en periode på højst tre år.

Artikel 66

Genplantning

1. Medlemsstaterne giver automatisk tilladelse til producenter, der pr. 1. januar 2016 har ryddet et areal beplantet med vinstokke, og indgivet en ansøgning. En sådan tilladelse tildeles for et areal, der svarer til det pågældende areal i renkultur. Arealer, der er omfattet af sådanne tilladelser, skal ikke tælles med i forbindelse med artikel 63.

2. Medlemsstaterne kan give den i stk. 1 omhandlede tilladelse til producenter, der påtager sig at rydde et areal, der er beplantet med vinstokke, hvis det pågældende areal ryddes senest ved udgangen af det fjerde år fra datoen for plantningen af de nye vinstokke.

3. Den i stk. 1 omhandlede tilladelse skal udnyttes på samme bedrift, hvor rydningen blev udført. På arealer, der er berettiget til støtte til produktion af vine med beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser, kan medlemsstater på grundlag af en anbefaling fra en faglig organisation i overensstemmelse med artikel 65 begrænse genplantning til vinstokke, der overholder den samme beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse, som det ryddede areal.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse i tilfælde af rydning af ikketilladte vinplantningsarealer.

Artikel 67

De-minimis-reglen

1. Tilladelsesordningen for vinplantninger, som fastlægges i dette kapitel, anvendes ikke på medlemsstater, hvor overgangsordningen for plantningsrettigheder oprettet ved del II, afsnit I, kapitel III, afdeling IVa, underafdeling II, i forordning (EF) nr. 1234/2007 ikke fandt anvendelse den 31. december 2007.

2. Medlemsstater, hvor ordningen i stk. 1 fandt anvendelse den 31. december 2007, og hvis nuværende vindyrkningsarealer ikke overstiger 10 000 hektar, kan vælge ikke at gennemføre den tilladelsesordning for vinplantninger, som fastlægges i dette kapitel.

Artikel 68

Overgangsbestemmelser

1. Plantningsrettigheder, der blev tildelt producenter i overensstemmelse med artikel 85h, artikel 85i eller artikel 85k i forordning (EF) nr. 1234/2007 inden den 31. december 2015, som ikke er blevet udnyttet af disse producenter og fortsat er gyldige på denne dato, kan konverteres til tilladelser i henhold til dette kapitel fra og med den 1. januar 2016.

En sådan konvertering finder sted efter en anmodning fra producenterne inden den 31. december 2015. Medlemsstater kan beslutte at tillade producenter at indgive en sådan anmodning til at konvertere rettigheder til tilladelse indtil den 31. december 2020.

2. Tilladelser tildelt i medfør af stk. 1 har samme gyldighedsperiode som de i stk. 1 omhandlede plantningsrettigheder. Hvis disse tilladelser ikke udnyttes, udløber de senest den 31. december 2018 eller, hvis medlemsstaterne har truffet den beslutning, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, senest den 31. december 2023.

3. Arealer, der er omfattet af sådanne tilladelser, skal ikke tælles med i forbindelse med artikel 63.

Artikel 69

Delegerede beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

- betingelserne for ansøgning om undtagelsen i artikel 62, stk. 4
- reglerne vedrørende kriterierne i artikel 64, stk. 1 og 2
- tilføjes af kriterier til kriterierne i artikel 64, stk. 1 og 2
- sameksistens af vinstokke, som producenten har påtaget sig at rydde, med nyplantede vinstokke i medfør af artikel 66, stk. 2.
- grundene til medlemsstaters afgørelser i henhold til artikel 66, stk. 3

Artikel 70

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de fornødne foranstaltninger vedrørende:

- proceduren for tildeling af tilladelser
- registre, som medlemsstaterne skal føre, og meddelelser til Kommissionen.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 2

**Kontrol med tilladelsesordningen for
plantning af vinstokke**

Artikel 71

Ikketilladte plantningsarealer

1. Producenter skal på egen bekostning rydde arealer, der uden tilladelse er blevet beplantet med vinstokke.
2. Hvis producenter ikke rydder senest fire måneder efter datoen for underrettelse om uregelmæssigheden, sørger medlemsstaterne for, at sådanne ikketilladte plantningsarealer ryddes senest to år efter udløbet af fristen på fire måneder. De dermed forbundne omkostninger afholdes af de pågældende producenter.
3. Medlemsstaterne meddeler senest den 1. marts hvert år Kommissionen den samlede størrelse af de arealer, som med sikkerhed er blevet beplantet med vinstokke uden tilladelse efter den 1. januar 2016, og de arealer, som er blevet ryddet i overensstemmelse med stk. 1 og 2.
4. En producent, der ikke har opfyldt de i nærværende artikels stk. 1 fastlagte forpligtelser, pålægges sanktioner fastlagt i overensstemmelse med artikel 64 i forordning (EU) nr. 1306/2013
5. Arealer, som uden tilladelse er beplantet med vinstokke, er ikke omfattet af nogen nationale eller EU-støtteforanstaltninger.

Artikel 72

**Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med
undersøgelingsproceduren**

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de fornødne foranstaltninger til fastlæggelse af detaljerne i meddelelseskravene, som medlemsstaterne skal overholde, herunder eventuelle reduktioner af de budgetmæssige grænser fastsat i bilag VI, i tilfælde af manglende overholdelse.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

AFSNIT II

**REGLER FOR AFSÆTNING OG PRODUCENTORGANISA-
TIONER**

KAPITEL I

Afsætningsregler

Afdeling 1

Handelsnormer

Underafdeling 1

Indledende bestemmelser

Artikel 73

Anvendelsesområde

I denne afdeling fastsættes der regler for handelsnormer, uden at det indskrænker gyldigheden af andre bestemmelser for

landbrugsprodukter eller af bestemmelser, der er vedtaget på veterinær-, plantesundheds- og fødevarerområdet for at sikre, at produkterne opfylder hygiejne- og sundhedsnormerne, og for at beskytte dyre-, plante- og folkesundheden. Disse regler opdeles i obligatoriske handelsnormer og fakultative forbeholdte udtryk for landbrugsprodukter.

Underafdeling 2

Sektor- eller produktspecifikke handelsnormer

Artikel 74

Generelt princip

De produkter, som der i overensstemmelse med denne afdeling er fastsat sektor- eller produktspecifikke handelsnormer for, må kun afsættes i Unionen, hvis de overholder disse normer.

Artikel 75

Fastsættelse og indhold

1. Handelsnormer kan finde anvendelse på en eller flere af følgende sektorer og et eller flere af følgende produkter:

- a) olivenolie- og spiseoliven
- b) frugt og grøntsager
- c) produkter af forarbejdede frugter og grøntsager
- d) bananer
- e) levende planter
- f) æg
- g) fjerkrækød
- h) smørbare fedtstoffer til konsum
- i) humle.

2. For at tage hensyn til forbrugernes forventninger og forbedre de økonomiske vilkår for produktion og afsætning af samt kvaliteten af de landbrugsprodukter, der er omfattet af denne artikels stk. 1 og 4, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 om sektor- eller produktspecifikke handelsnormer i alle afsætningsled samt dispensationer og undtagelser fra anvendelsen af sådanne normer med det formål at foretage tilpasning til stadigt skiftende markedsforhold, til udvikling i forbrugernes efterspørgsel, til udvikling i de relevante internationale standarder og at undgå, at der opstår hindringer for produktinnovationen.

3. Med forbehold af artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ⁽¹⁾ kan handelsnormerne omhandlet i stk. 1 vedrøre et eller flere af følgende krav, som fastsættes på sektor- eller produktspecifikt grundlag og baseres på de enkelte sektorer særlige forhold, nødvendigheden af at regulere afsætningen og de betingelser, der er fastsat i stk. 5 i denne artikel:

- a) tekniske definitioner, betegnelser og varebetegnelser for sektorer, bortset fra dem, der er fastsat i artikel 78
- b) klassifikationskriterier som f.eks. klasseinddeling, vægt, størrelsessortering, alder og kategori
- c) arten, plantesorten eller dyreracen eller handelstypen
- d) præsentationen, mærkningen i tilknytning til obligatoriske handelsnormer, emballeringen, reglerne for pakkerier, mærkningen, høståret og anvendelsen af bestemte udtryk med forbehold af artikel 92-123
- e) kriterier som f.eks. udseende, konsistens, kropsbygning og produktegenskaber og vandindhold i procent
- f) bestemte stoffer eller bestanddele, der anvendes i produktionen, herunder deres mængde, renhed og identifikation
- g) landbrugstypen og produktionsmetoden, herunder ønologiske fremgangsmåder og avancerede bæredygtige produktionssystemer
- h) forsikring af most og vin, inklusive definitioner, sammenstikning og restriktioner for sammenstikning
- i) indsamlingshyppigheden, leveringen, opbevaringen og behandlingen, konserveringsmetoden og -temperaturen, oplagringen og transporten
- j) produktionsstedet og/eller oprindelsen, bortset fra fjerkrækød og smørbare fedtstoffer
- k) restriktioner for brugen af visse stoffer og/eller fremgangsmåder

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugere, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

- l) bestemt anvendelsesformål
- m) betingelserne for bortskaffelse, oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, der ikke er i overensstemmelse med handelsnormerne som omhandlet i stk. 1 eller definitionerne, betegnelserne og varebetegnelserne som omhandlet i artikel 78, samt bortskaffelse af biprodukter.

4. Udover stk. 1, kan handelsnormer finde anvendelse på vinsektoren. Stk. 3, litra f), g), h), k) og m) finder anvendelse på den pågældende sektor.

5. De sektor- eller produktspecifikke handelsnormer vedtaget i henhold til denne artikels stk. 1 fastsættes, uden at dette berører i artikel 84-88 og bilag IX, under hensyn til:

- a) særlige forhold vedrørende de pågældende produkter
- b) nødvendigheden af at skabe betingelser for at lette produkternes afsætning på markedet
- c) producenterens interesse i at oplyse om produkternes karakteristika og produktionsmetoderne, og forbrugernes interesse i at få tilstrækkelige og gennemsigtige produktoplysninger, herunder oplysninger om produktionssted, idet disse fastlægges på et passende geografisk niveau i hvert enkelt tilfælde, efter at der er foretaget en evaluering, navnlig af de udgifter og administrative byrder, der pålægges aktøren, samt de fordele, som producenterne og den endelige forbruger opnår
- d) de metoder, der er til rådighed til at bestemme produkternes fysiske, kemiske og organoleptiske egenskaber
- e) de standarder, der anbefales af internationale organer
- f) nødvendigheden af at bevare produkternes naturlige og væsentlige karakteristika og undgå væsentlige ændringer i det pågældende produkts sammensætning.

6. For at tage hensyn til forbrugernes forventninger og behovet for at forbedre kvaliteten og de økonomiske vilkår for produktion og afsætning af landbrugsprodukter, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 for at ændre listen over sektorer i stk. 1. Sådanne delegerede retsakter gælder udelukkende påviste behov som følge af udviklingen i forbrugernes efterspørgsel, tekniske fremskridt eller behovet for produktinnovation og skal være genstand for en rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, bl.a. med en evaluering af forbrugernes behov, omkostningerne og de administrative byrder for aktører, herunder indvirkningen på det indre marked og den internationale handel, samt de fordele, det vil have for producenterne og for den endelige forbruger.

Artikel 76

Yderligere afsætningskrav for produkter i frugt- og grøntsagssektoren

1. Når det er relevant for de gældende handelsnormer i artikel 75, gælder det endvidere, at produkter i frugt-/og grøntsagssektoren, som skal sælges friske til forbrugeren, kun må afsættes, hvis de er af sund, sædvanlig handelskvalitet, og hvis oprindelseslandet er angivet.

2. De handelsnormer, der er nævnt i stk. 1, samt enhver handelsnorm for frugt- og grøntsagssektoren, der er fastlagt i henhold til denne underafdeling, finder anvendelse i alle afsætningsled, herunder import og eksport, og kan omfatte kvalitet, kategorisering, vægt, størrelse, indpakning, emballering, opbevaring, transport, præsentation og markedsføring.

3. Indehaveren af produkter fra frugt- og grøntsagssektoren, som der er fastsat handelsnormer for, må kun frembyde sådanne produkter eller udbyde dem til salg eller levere eller afsætte dem på en hvilken som helst måde inden for Unionen, såfremt de er i overensstemmelse med disse normer, og de er ansvarlige for at sikre en sådan overensstemmelse.

4. Med henblik på at sikre den korrekte anvendelse af de i denne artikels stk. 1 omhandlede krav og for at tage hensyn til visse særlige situationer, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende visse undtagelser fra denne artikel, der er nødvendige for en korrekt anvendelse heraf.

Artikel 77

Certificering af humle

1. Ud over de gældende handelsnormer gælder det, hvor det er relevant, at humleprodukter, der er høstet eller fremstillet i Unionen, skal certificeres i henhold til denne artikel.

2. Der kan kun udstedes certifikat for produkter med kvalitetskendtegn, som i et bestemt afsætningsled opfylder de gældende minimumskrav for afsætningen. Med hensyn til humlepulver, lupulinberiget humlepulver, humleekstrakt og blandingsprodukter af humle kan certifikatet kun udstedes, hvis alfasyreindholdet i disse produkter ikke er lavere end indholdet i den humle, de er fremstillet af.

3. I certifikatet angives mindst:

- a) humlens produktionssted
- b) høståret/høstårene og
- c) sorten eller sorterne.

4. Humleprodukter må kun afsættes eller eksporteres, hvis de er omfattet af et certifikat, der er udstedt i overensstemmelse med denne artikel.

For importerede humleprodukter anerkendes den attest, der er omhandlet i artikel 190, stk. 2, som ligestillet med certifikatet.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 at fastsætte foranstaltninger, der fraviger denne artikels stk. 4:

- a) for at opfylde visse tredjelandes handelsmæssige krav eller
- b) for produkter til særlige anvendelsesformål.

Foranstaltningerne i første afsnit:

- i) må ikke være til skade for den normale afsætning af de produkter, som der er udstedt certifikat for og
- ii) skal sikre, at der ikke sker forveksling med de nævnte produkter.

Artikel 78

Definitioner, betegnelser og varebetegnelser for bestemte sektorer og produkter

1. Ud over de gældende handelsnormer gælder det, hvor det er relevant, at de definitioner, betegnelser og varebetegnelser, der er fastsat i bilag VII, finder anvendelse på følgende sektorer og produkter:

- a) oksekød
- b) vin
- c) mælk og mejeriprodukter til konsum
- d) fjerkrækød
- e) æg
- f) smørbare fedtstoffer til konsum, og
- g) olivenolie og spiseoliven.

2. De definitioner, betegnelser eller varebetegnelser, der er anført i bilag VII, må i Unionen kun bruges til afsætning af et produkt, der opfylder de tilsvarende relevante krav i nævnte bilag.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende ændringer, dispensationer eller undtagelser fra de definitioner og varebetegnelser, der er anført i bilag VII. Disse delegerede retsakter gælder udelukkende påviste behov som følge af udviklingen i forbrugernes efterspørgsel, tekniske fremskridt eller behovet for produktinnovation.

4. For at sikre, at erhvervsdrivende og medlemsstaterne har en klar og korrekt forståelse af de definitioner og varebetegnelser, der er fastsat i bilag VII, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler for deres specifikation og anvendelse.

5. For at tage hensyn til forbrugernes forventninger og udviklingen på markedet for mejeriprodukter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at angive de mejeriprodukter, i forbindelse med hvilke den dyreart, som mælken stammer fra, anføres, hvis mælken ikke stammer fra køer, og fastlægge de relevante nødvendige regler.

Artikel 79

Tolerancer

1. For at tage hensyn til de enkelte produkters særlige forhold og de særlige forhold i hver sektor, de forskellige afsætningsled, de tekniske forhold, eventuelle betydelige praktiske problemer samt analysemetodernes nøjagtighed og repeterbarhed tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i medfør af artikel 227 om tolerancer for en eller flere specifikke normer, hvis overskridelse vil medføre, at hele produktpartiet anses for ikke at overholde normen.

2. Ved vedtagelsen af retsakterne i stk. 1 tager Kommissionen hensyn til behovet for ikke at ændre produktets iboende egenskaber og for at undgå at forringe dets kvalitet.

Artikel 80

Ønologiske fremgangsmåder og analysemetoder

1. Kun de ønologiske fremgangsmåder, der er tilladt i henhold til bilag VIII og omhandlet i artikel 75, stk. 3, første afsnit, litra g), og i artikel 83, stk. 2 og 3, må bruges i Unionen ved fremstilling og konservering af de produkter, der er angivet i bilag VII, del II.

Første afsnit finder ikke anvendelse på:

- a) druesaft og koncentreret druesaft, og
- b) druemost og koncentreret druemost bestemt til fremstilling af druesaft.

De tilladte ønologiske fremgangsmåder må kun benyttes til at sikre korrekt vinfremstilling, korrekt konservering eller korrekt forarbejdning af produktet.

Produkter omhandlet i bilag VII, del II, skal i Unionen fremstilles i overensstemmelse med de relevante restriktioner fastsat i bilag VIII.

2. De produkter, der er opført i bilag VII, del II, må ikke markedsføres i Unionen, hvis:

- a) de har været genstand for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt i Unionen
- b) de har været genstand for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt på nationalt plan, eller
- c) de er i strid med reglerne i bilag VIII.

Vinavlsprodukter, der ikke kan markedsføres i overensstemmelse med første afsnit destrueres. Uanset denne bestemmelse kan medlemsstaterne tillade anvendelse af sådanne produkter, hvis karakteristika de fastsætter, i destillerier eller eddikefabrikker eller til industriel brug, hvis denne tilladelse ikke bliver et incitament til at producere vinavlsprodukter ved hjælp af uautoriserede ønologiske fremgangsmåder.

3. Kommissionen giver tilladelse til ønologiske fremgangsmåder som omhandlet i artikel 75, stk. 3, første afsnit, litra g), idet den:

- a) tager hensyn til de ønologiske fremgangsmåder og analysemetoder, der anbefales og er offentliggjort af Det Internationale Vinorganisation (OIV), og resultaterne af anvendelse på forsøgsbasis af endnu ikke tilladte ønologiske fremgangsmåder
- b) tager hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed
- c) tager hensyn til den mulige risiko for, at forbrugerne vildledes på grund af etablerede opfattelser af produktet og de tilhørende forventninger, og i denne forbindelse ser på, hvilke oplysningstiltag der findes og kan gennemføres for at undgå en sådan risiko
- d) giver mulighed for bevarelse af vinens naturlige og væsentlige kendetegn og ikke medfører en væsentlig ændring i det pågældende produkts sammensætning
- e) sikrer et acceptabelt minimum af miljøbeskyttelse
- f) overholder de generelle regler vedrørende ønologiske fremgangsmåder og reglerne i bilag VIII.

4. For at sikre en korrekt behandling af usælgelige vinprodukter tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 227 at vedtage delegerede retsakter vedrørende regler for de nationale procedurer som omhandlet i denne artikels stk. 2, andet afsnit, og undtagelser herfra vedrørende tilbagetrækning eller destruktion af vinavlsprodukter, der ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne.

5. Kommissionen vedtager, når det er relevant, gennemførelsesretsakter, der fastsætter metoder som omhandlet i artikel 75, stk. 5, litra d), for de produkter, der er anført i bilag VII, del II. Sådanne metoder fastsættes på grundlag af relevante metoder, der er anbefalet og offentliggjort af OIV, medmindre de er ineffektive eller uhensigtsmæssige til opfyldelsen af de mål, Unionen forfølger. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Indtil sådanne gennemførelsesretsakter er vedtaget, anvendes de metoder og regler, som den pågældende medlemsstat tillader.

Artikel 81

Druesorter

1. De produkter, der er opført i bilag VII, del II, skal i Unionen fremstilles af druesorter til vinfremstilling, der kan klassificeres efter stk. 2.

2. Medlemsstaterne klassificerer de druesorter til vinfremstilling, der må plantes, genplantes eller podes på deres respektive områder med henblik på produktion af vin, jf. dog stk. 3.

Medlemsstaterne må kun klassificere druesorter, der opfylder følgende betingelser:

- a) den pågældende sort skal tilhøre arten *Vitis vinifera* eller være en krydsning af arten *Vitis vinifera* med andre arter af Vitisslægten
- b) sorten er ikke en af følgende: Noah, Othello, Isabelle, Jacques, Clinton og Herbemont.

Hvis en druesort til vinfremstilling udgår af klassificeringen i første afsnit, skal den ryddes senest 15 år efter, at den er udgået.

3. Medlemsstater med en vinproduktion, der ikke overstiger 50 000 hl. pr. produktionsår, beregnet på grundlag af den gennemsnitlige produktion i de sidste fem produktionsår, fritages fra klassificeringsforpligtelsen fastsat i stk. 2, første afsnit.

I disse medlemsstater, er det imidlertid kun druesorter, der opfylder betingelserne i stk. 2, andet afsnit, der må plantes, genplantes eller podes med henblik på vinproduktion.

4. Uanset stk. 2, første og tredje afsnit, og stk. 3, andet afsnit, tillader medlemsstaterne plantning, genplantning eller podning af følgende druesorter med henblik på videnskabelig forskning og i forsøgsøjemed:

- a) druesorter, der ikke er klassificeret, for så vidt angår andre medlemsstater end de i stk. 3 omhandlede
- b) druesorter, der ikke opfylder betingelserne i stk. 2, andet afsnit, for så vidt angår de i stk. 3 omhandlede medlemsstater.

5. Arealer med druesorter til vinfremstilling, der er plantet i strid med stk. 2, 3 og 4, skal ryddes.

Der er dog ingen pligt til at rydde sådanne arealer, når den pågældende produktion udelukkende er beregnet til vinproducentens privatforbrug.

Artikel 82

Specifikt anvendelsesformål for vin, som ikke opfylder betingelserne for kategorierne i bilag VII, del II

Bortset fra aftappet vin, for hvilken det kan godtgøres, at aftappingen er sket inden den 1. september 1971, må vin, der er fremstillet af druesorter til vinfremstilling opført i klassificeringer udarbejdet i henhold til artikel 81, stk. 2, første afsnit, men som ikke opfylder betingelserne for en af kategorierne i bilag VII, del II, kun anvendes til vinproducentens privatforbrug, til produktion af vineddike eller til destillation.

Artikel 83

Nationale regler for visse produkter og sektorer

1. Uanset artikel 75, stk. 2, kan medlemsstaterne vedtage eller opretholde nationale regler om forskellige kvalitetsniveauer for smørbar fedtstoffer. Sådanne forskrifter skal muliggøre en vurdering af de differentierede kvalitetsniveauer ud fra kriterier, der især er baseret på de anvendte råvarer, produkternes organoleptiske egenskaber og deres fysiske og mikrobiologiske stabilitet.

Medlemsstater, der benytter den i første afsnit anførte mulighed, skal sikre, at der for andre medlemsstaters produkter, der overholder kriterierne i sådanne nationale regler, på en ikkediskriminerende måde kan anvendes angivelser, der viser, at kriterierne er opfyldt.

2. Medlemsstaterne kan indskrænke eller forbyde anvendelsen af visse ønologiske fremgangsmåder og indføre strengere regler for vine, som er tilladt i henhold til EU-retten, og som fremstilles på deres område, med henblik på bedre at bevare de væsentlige kendetegn ved vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse og ved mousserende vine og hedvine.

3. Medlemsstaterne kan tillade forsøgsvis anvendelse af ikke-tilladte ønologiske fremgangsmåder.

4. For at sikre korrekt og gennemsigtig anvendelse af denne artikel tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 om de nærmere betingelser for anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 samt betingelserne for oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, der er fremkommet ved forsøgsfremgangsmåder som omhandlet i stk. 3.

5. Medlemsstaterne kan kun vedtage eller bibeholde supplerende nationale bestemmelser for produkter, som er omfattet af en EU-handelsnorm, hvis disse bestemmelser er i overensstemmelse med EU-lovgivningen, navnlig med princippet om fri bevægelighed for varer, og omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF⁽¹⁾.

Underafdeling 3

Fakultative forbeholdte udtryk

Artikel 84

Almindelig bestemmelse

Der indføres en ordning for fakultative forbeholdte sektor- eller produktspecifikke udtryk for at gøre det lettere for producenter af landbrugsprodukter med værdiforøgende karakteristika og egenskaber at gøre opmærksom på disse karakteristika og egenskaber på det indre marked og ikke mindst at støtte og supplere de specifikke handelsnormer.

Denne underafdeling finder ikke anvendelse på vinavlsprodukter som omhandlet i artikel 92, stk. 1.

Artikel 85

Eksisterende fakultative forbeholdte udtryk

1. De fakultative forbeholdte udtryk, der er omfattet af denne ordning den 20. december 2013 er opført i bilag IX, og betingelserne for anvendelse af disse udtryk fastsættes i medfør af artikel 65c, litra a).

2. De i stk. 1 omtalte fakultative forbeholdte udtryk bibeholdes med forbehold for ændringer, medmindre de annulleres i henhold til artikel 86.

Artikel 86

Forbehold, ændring eller annullering af fakultative forbeholdte udtryk

For at tage hensyn til forbrugernes forventninger, den videnskabelige og tekniske udvikling, markedssituationen og udviklingen i handelsnormerne og de internationale normer tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på:

- a) at fastlægge nye fakultative forbeholdte udtryk, der fastsætter betingelserne for deres anvendelse
- b) at ændre betingelserne for anvendelsen af fakultative forbeholdte udtryk, eller
- c) at annullere fakultative forbeholdte udtryk.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37).

Artikel 87

Nye fakultative forbeholdte udtryk

1. Et udtryk kan blive forbeholdt som et nyt fakultativt forbeholdt udtryk, hvis det opfylder alle følgende krav:

- a) udtrykket har forbindelse til produktets karakteristika eller til en produktions- eller fremstillingsmetode og til en sektor eller et produkt
- b) anvendelsen af udtrykket muliggør klarere formidling af produktets værdiforøgelse som følge af dets særlige forhold eller produktions- eller fremstillingsmetode
- c) når produktet markedsføres, kan de karakteristika eller egenskaber, der er nævnt i litra a), genkendes af forbrugerne i flere medlemsstater
- d) betingelserne og anvendelsen af udtrykket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF⁽²⁾ eller forordning (EU) nr. 1169/2011.

Ved indførelse af et nyt fakultativt forbeholdt udtryk tager Kommissionen hensyn til eventuelle relevante internationale normer og til de forbeholdte udtryk, der allerede eksisterer for de omhandlede produkter eller sektorer.

2. For at tage hensyn til de særlige forhold inden for visse sektorer og til forbrugernes forventninger tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter nærmere regler for kravene til indførelse af et nyt forbeholdt udtryk, jf. stk. 1 i denne artikel.

Artikel 88

Restriktioner i forbindelse med anvendelse af fakultative forbeholdte udtryk

1. Det er kun tilladt at bruge fakultative forbeholdte udtryk til at beskrive produkter, der opfylder de gældende anvendelsesbetingelser.
2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at produktmærkningen ikke giver anledning til forveksling med fakultative forbeholdte udtryk.
3. For at sikre, at de produkter, der er beskrevet ved hjælp af fakultative forbeholdte udtryk, opfylder de gældende anvendelsesbetingelser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter supplerende regler for anvendelse af fakultative forbeholdte udtryk.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29).

Underafdeling 4

Handelsnormer i forbindelse med import og eksport

Artikel 89

Almindelige bestemmelser

For at tage hensyn til de særlige forhold i handelen mellem EU og visse tredjelande og den særlige karakter af visse landbrugsprodukter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om:

- a) betingelserne for, hvornår importerede produkter anses for at have et tilsvarende niveau af overensstemmelse med EU's handelsnormer, og betingelserne for, hvornår der kan gives dispensation fra artikel 74, og
- b) forskrifter om anvendelse af handelsnormer for produkter, der eksporteres fra EU.

Artikel 90

Særlige importbestemmelser for vin

1. Medmindre andet er fastsat i internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF, finder bestemmelserne om oprindelsesbetegnelse, geografisk betegnelse og mærkning af vin i afdeling 2 og definitionerne, betegnelserne og varebetegnelserne i artikel 78 anvendelse på produkter, som henhører under KN-kode 2009 61, 2009 69 og 2204, der importeres til EU.

2. Medmindre andet er fastsat i internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF fremstilles de produkter, der er omhandlet i stk. 1, efter de ønologiske fremgangsmåder, der er godkendt af EU i medfør af denne forordning eller, forud for tilladelsen i henhold til artikel 80, stk. 3, efter de ønologiske fremgangsmåder, der er anbefalet og offentliggjort af OIV.

3. Ved import af produkterne i stk. 1 skal der fremlægges:

- a) en attest, der godtgør, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt, og som er udstedt af en kompetent myndighed, der er opført på en liste, som skal offentliggøres af Kommissionen, i produktets oprindelsesland
- b) en analyseerklæring udarbejdet af et organ eller en myndighed, som er udpeget af produktets oprindelsesland, hvis produktet er bestemt til direkte konsum.

Underafdeling 5

Almindelige bestemmelser

Artikel 91

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter der fastsætter:

- a) den liste over mælk og mejeriprodukter, der er omhandlet i bilag VII, del III, punkt 5, andet afsnit, og smørbare fedtstoffer omhandlet i bilag VII, del VII, sjette afsnit, litra a), på grundlag af vejledende lister over produkter, som medlemsstaterne anser for på deres område at svare til de produkter, der er omhandlet i disse bestemmelser, og som medlemsstaterne sender til Kommissionen
- b) regler for gennemførelsen af de sektor- eller produktspecifikke handelsnormer
- c) regler for konstatering af, om et produkt har gennemgået en behandling, der strider mod de tilladte ønologiske fremgangsmåder
- d) regler for analysemetoder til bestemmelse af produkttegenskaber
- e) regler for bestemmelse af toleranceniveauet
- f) regler for gennemførelse af foranstaltningerne i artikel 89
- g) regler for identifikation og registrering af producenten og/eller af det industrianlæg, hvor produktet er tilberedt eller forarbejdet, for certificeringsprocedurer samt for handelsdokumenter, ledsagedokumenter og registre, der skal føres.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 2

Oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser i vinsektoren

Underafdeling 1

Indledende bestemmelser

Artikel 92

Anvendelsesområde

1. De bestemmelser om oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser, der er fastsat i denne afdeling, finder anvendelse på de produkter, der er nævnt i bilag VII, del II, punkt 1, 3-6, 8, 9, 11, 15 og 16.
2. Bestemmelserne omhandlet i stk. 1 skal baseres på:
 - a) beskyttelse af de legitime interesser hos forbrugerne og producenterne
 - b) sikring af ordnede forhold på det indre marked for de pågældende produkter, og

c) fremme af produktionen af kvalitetsprodukter som omhandlet i denne afdeling, idet der samtidig tillades nationale kvalitetspolitiske foranstaltninger.

Underafdeling 2

Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

Artikel 93

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne underafdeling forstås ved:

a) "en oprindelsesbetegnelse": navnet på en region, et bestemt sted eller undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde et land, der betegner et produkt som nævnt i artikel 92, stk. 1, som opfylder følgende krav:

i) produktets kvalitet og kendetegn kan hovedsagelig eller fuldstændigt tilskrives et bestemt geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer

ii) de druer, produktet er fremstillet af, hidrører udelukkende fra det geografiske område

iii) det produceres i det geografiske område, og

iv) produktet er fremstillet af druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera*

b) "en geografisk betegnelse": et betegnelse, der henviser til en region, et bestemt sted eller undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde et land, der betegner et produkt som nævnt i artikel 92, stk. 1, som opfylder følgende krav:

i) det har en særlig kvalitet, et særligt omdømme eller andre kendetegn knyttet til den pågældende geografiske oprindelse

ii) mindst 85 % af de druer, der anvendes til fremstillingen, hidrører udelukkende fra dette geografiske område

iii) det produceres i dette geografiske område, og

iv) det er fremstillet af druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera* eller en krydsning af *Vitis vinifera*-arten med andre arter af *Vitis*-slægten.

2. Visse traditionelt anvendte betegnelser udgør oprindelsesbetegnelser, hvis de:

a) betegner en vin

b) henviser til et geografisk navn

c) opfylder kravene i stk. 1, litra a), nr. i)-iv), og

d) et underkastet den procedure for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er fastsat i denne underafdeling.

3. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, herunder sådanne, som vedrører geografiske områder i tredjelande, kan beskyttes i EU efter reglerne i denne underafdeling.

4. Produktion som omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iii), omfatter alle processer lige fra druehøsten til afslutningen af vinfremstillingsprocesserne undtagen eventuelle processer efter produktionen.

5. Ved anvendelsen af stk. 1, litra b), nr. ii), skal maksimumandelen på 15 % af druerne, der må have deres oprindelse uden for det afgrænsede område, have oprindelse i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor det afgrænsede område ligger.

Artikel 94

Ansøgninger om beskyttelse

1. Ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser skal bl.a. indeholde et teknisk dossier med følgende:

a) den betegnelse, der skal beskyttes

b) ansøgerens navn og adresse

c) produktspecifikationen omhandlet i stk. 2, og

d) et enhedsdokument, der sammenfatter produktspecifikationen omhandlet i stk. 2.

2. Produktspecifikationen skal gøre det muligt for interesserede parter at verificere de relevante produktionsvilkår iforbindelse med oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Produktionsspecifikationen skal mindst bestå af:

a) den betegnelse, der skal beskyttes

b) en beskrivelse af vinen eller vinene:

i) for vine med oprindelsesbetegnelse det vigtigste analytiske og organoleptiske kendetegn

ii) for vine med geografisk betegnelse det vigtigste analytiske kendetegn samt en vurdering eller angivelse af dens/deres organoleptiske kendetegn

c) i givet fald de særlige ønologiske fremgangsmåder, der anvendes til at fremstille vinen eller vinene, samt de relevante restriktioner for fremstilling heraf

- d) en afgrænsning af det geografiske område
- e) de maksimale udbytter pr. hektar
- f) angivelse af den eller de druesorter, som vinen eller vinene er fremstillet af
- g) nærmere oplysninger til bekræftelse af sammenhængen som omhandlet i artikel 70, stk. 1, litra a), nr. i), eller, alt efter tilfældet, artikel 93, stk. 1, litra b), nr. i)
- h) gældende krav, der er fastlagt i EU-lovgivningen eller i national lovgivning, eller, når medlemsstaterne har foreskrevet det, af en organisation, der forvalter den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse under hensyntagen til, at sådanne krav skal være objektive, ikke-diskriminerende og forenelige med EU-retten generelt
- i) navn og adresse på de myndigheder eller organer, der verificerer, at bestemmelserne i produktspecifikationen er overholdt, og angivelse af deres specifikke opgaver.

3. Vedrører ansøgningen om beskyttelse et geografisk område i et tredjeland, skal den ud over de elementer, der anført i stk. 1 og 2, også indeholde bevis for, at den pågældende betegnelse er beskyttet i oprindelseslandet.

Artikel 95

Ansøgere

1. Enhver producentorganisation eller undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde en individuel producent kan ansøge om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse. Andre interesserede parter kan deltage i ansøgningen.
2. Producenter kan kun ansøge om beskyttelse af vine, som de fremstiller.
3. Hvis en betegnelse dækker et geografisk område på tværs af en grænse, eller hvis en traditionel betegnelse er knyttet til et geografisk område på tværs af en grænse, kan der indgives en fælles ansøgning.

Artikel 96

Forudgående national procedure

1. Ansøgninger om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse for vine med oprindelse i EU underkastes en forudgående national procedure.
2. Ansøgningen om beskyttelse indgives i den medlemsstat, til hvis område oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er knyttet.

3. Den medlemsstat, som ansøgningen om beskyttelse indgives til, undersøger, om den opfylder betingelserne i denne underafdeling.

Medlemsstaten gennemfører en national procedure, der bl.a. omfatter passende offentliggørelse af ansøgningen og et tidsrum på mindst to måneder fra datoen for offentliggørelsen, hvori enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som har bopæl eller er etableret på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod den foreslåede beskyttelse ved at indgive en behørigt begrundet erklæring til medlemsstaten.

4. Hvis medlemsstaten, der vurderer ansøgningen finder, at oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse ikke opfylder de betingelser, der er fastlagt i denne underafdeling, eller er uforenelig med EU-retten, afviser den ansøgningen.

5. Hvis medlemsstaten, der vurderer ansøgningen, finder, at kravene er opfyldt, gennemfører den en national procedure, der omfatter passende offentliggørelse af produktspecifikationen, som minimum på internettet, og fremsender ansøgningen til Kommissionen.

Artikel 97

Kommissionens gennemgang

1. Kommissionen offentliggør datoen for indgivelse af ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.
 2. Kommissionen undersøger, om de i artikel 94 omhandlede ansøgninger om beskyttelse opfylder betingelserne i denne underafdeling.
 3. Finder Kommissionen, at betingelserne i denne underafdeling er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter vedrørende offentliggørelsen af det enhedsdokument, der er nævnt i artikel 94, stk. 1, litra d), samt af henvisningen til den offentliggørelse af produktspecifikationen, der fandt sted under den indledende nationale procedure, i *Den Europæiske Unions Tidende*. Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.
 4. Finder Kommissionen, at betingelserne i denne underafdeling ikke er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter, der afviser ansøgningen.
- Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 98

Indsigelsesprocedure

Inden for to måneder fra datoen for offentliggørelsen af det enhedsdokument, der er nævnt i artikel 94, stk. 1, litra d), kan enhver medlemsstat eller ethvert tredjeland eller enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse og som har bopæl eller er etableret i en anden medlemsstat end den, der ansøger om beskyttelse, eller i et tredjeland, gøre indsigelse mod den foreslåede beskyttelse ved at indgive en behørigt begrundet erklæring om betingelserne for adgang til beskyttelse som fastsat i denne underafdeling til Kommissionen.

For så vidt angår fysiske eller juridiske personer, som har bopæl eller er etableret i tredjelande, indgives en sådan erklæring direkte eller via det pågældende tredjelandets myndigheder inden for det i stk. 1 nævnte tidsrum på to måneder.

Artikel 99

Afgørelse om beskyttelse

På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen råder over efter afslutningen af den indsigelsesprocedure, der er nævnt i artikel 98, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der enten beskytter oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, hvis den opfylder betingelserne i denne underafdeling og er forenelig med EU-retten, eller afviser ansøgningen, hvis disse betingelser ikke er opfyldt.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 100

Ensyldende betegnelser

1. En betegnelse, som der er indgivet ansøgning om, og som er helt eller delvis enslydende med en betegnelse, der allerede er registreret i henhold til denne forordnings bestemmelser, skal registreres med behørig hensyntagen til lokal skik og brug og risikoen for forveksling.

En enslydende betegnelse, der urigtigt får forbrugeren til at tro, at produkterne stammer fra et andet område, registreres ikke, selv om betegnelsen er helt korrekt med hensyn til det område, den region eller det sted, hvor disse produkter har oprindelse.

En registreret enslydende betegnelse må kun anvendes, såfremt der i praksis tydeligt kan skelnes mellem den senere registrerede enslydende betegnelse og den allerede registrerede betegnelse, idet de berørte producenter skal sikres en rimelig behandling, og behovet for at undgå, at forbrugerne vildledes.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis en betegnelse, som der er indgivet ansøgning om, er helt eller delvis enslydende med en geografisk betegnelse, der allerede er beskyttet i henhold til medlemsstaternes nationale ret.

3. Hvis navnet på en druesort indeholder eller udgør en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, må et sådant navn ikke anvendes til mærkning af landbrugsprodukter.

For at tage hensyn til eksisterende mærkningspraksis tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om fastsættelse af undtagelser fra denne regel.

4. Beskyttelsen af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for produkter, som er omfattet af artikel 93 af

denne forordning, berører ikke de beskyttede geografiske betegnelser for spiritus som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 ⁽¹⁾.

Artikel 101

Yderligere grunde til afslag på beskyttelse

1. Et navn, der er blevet en artsbetegnelse, beskyttes ikke som en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse.

I denne afdeling forstås ved et "navn, der er blevet en artsbetegnelse": navnet på en vin, der, selv om det henviser til det sted eller det område, hvor produktet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for en vin i EU.

For at fastslå om et navn er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle relevante faktorer, herunder navnlig:

- a) de faktiske forhold i EU, især i forbrugsområderne
- b) den relevante EU-ret eller nationale ret.

2. Et navn beskyttes ikke som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis beskyttelsen på grund af et varemærkes anseelse og omdømme kan vildlede forbrugeren med hensyn til vinens virkelige identitet.

Artikel 102

Forhold til varemærker

1. Registreringen af et varemærke, som indeholder eller består af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse som ikke er i overensstemmelse med den pågældende produktspecifikation, eller hvis anvendelse er omfattet af artikel 103, stk. 2, og som vedrører et produkt, der henhører under en af kategorierne i bilag VII, del II,

a) afvises, hvis ansøgningen om registrering af varemærket indsendes efter datoen for indsendelse til Kommissionen af ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, og sidstnævnte ansøgning fører til beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, eller

b) erklæres ugyldig.

2. Med forbehold af artikel 101, stk. 2, kan et varemærke som omhandlet i denne artikels stk. 1, og som der i god tro er indgivet ansøgning for, som er registreret eller som har vundet hævde, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende ret, på EU's område enten før datoen for beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse i oprindelseslandet, eller før den 1. januar 1996, fortsat anvendes eller

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

fornyes uanset beskyttelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, forudsat at varemærket ikke er erklæret ugyldigt, eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF ⁽¹⁾ eller i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽²⁾.

I sådanne tilfælde tillades anvendelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse sideløbende med de relevante varemærker.

Artikel 103

Beskyttelse

1. En beskyttet oprindelsesbetegnelse og beskyttet geografisk betegnelse kan anvendes af enhver aktør, der markedsfører en vin, som er fremstillet i overensstemmelse med den dertil svarende produktspecifikation.

2. En beskyttet oprindelsesbetegnelse og en beskyttet geografisk betegnelse og den vin, der anvender det pågældende navn i overensstemmelse med produktspecifikationen, er beskyttet mod:

a) enhver direkte eller indirekte kommerciel anvendelse af den beskyttede betegnelse:

i) for lignende produkter, som ikke er i overensstemmelse med den beskyttede betegnelses produktspecifikation, eller

ii) for så vidt en sådan anvendelse udnytter en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelses omdømme

b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produktets eller tjenesteydelsens virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat, transkriberet eller translittereret eller ledsaget af udtryk såsom "art", "type", "måde", "som fremstillet i", "efterligning", "smag", "som" eller tilsvarende

c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art eller væsentlige egenskaber på den indre eller ydre emballage og i reklamer for eller dokumenter vedrørende det pågældende vinavlsprodukt samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af produktets oprindelse

d) enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

3. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser kan ikke blive artsbetegnelser i EU som defineret i artikel 101, stk. 1.

Artikel 104

Register

Kommissionen opretter og fører et elektronisk register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser for vin, som skal være offentligt tilgængeligt. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for tredjelandprodukter, som er beskyttet i EU i henhold til en international aftale, hvor EU er kontraherende part, kan opføres i registret. Disse betegnelser opføres i registret som beskyttede oprindelsesbetegnelser, medmindre det udtrykkeligt er angivet i aftalen, at der er tale om beskyttede oprindelsesbetegnelser i henhold til denne forordning.

Artikel 105

Ændringer af produktspecifikationer

En ansøger, der opfylder betingelserne i artikel 95, kan ansøge om godkendelse af en ændring af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller af en beskyttet geografisk betegnelses produktspecifikation, navnlig for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling eller for at omdefinere afgrænsningen af det geografiske område, der er omhandlet i artikel 94, stk. 2, andet afsnit, litra d). I ansøgningen beskrives og angives begrundelserne for de ønskede ændringer.

Artikel 106

Annullering

Kommissionen kan på eget initiativ eller efter behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse vedtage gennemførelsesretsakter, der annullerer beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, hvis den tilsvarende produktspecifikation ikke længere er overholdt.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 107

Eksisterende beskyttede vinbetegnelser

1. Vinbetegnelser, der er nævnt i artikel 51 og 54 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 ⁽³⁾ og artikel 28 i Kommissionens forordning (EF) nr. 753/2002 ⁽⁴⁾, beskyttes automatisk i henhold til denne forordning. Kommissionen opfører dem i det register, der er omhandlet i denne forordnings artikel 104.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 753/2002 af 29. april 2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse af visse vinprodukter (EFT L 118 af 4.5.2002, s. 1).

2. Kommissionen træffer ved gennemførelsesretsakter, der vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, i denne forordning, den relevante formelle foranstaltning til fjernelse af sådanne vinbetegnelser, som er omfattet af artikel 118s, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1234/2007, fra registret omhandlet i artikel 104 i denne forordning.

3. Artikel 106 finder ikke anvendelse på de eksisterende beskyttede vinbetegnelser, der er nævnt i stk. 1.

Kommissionen kan indtil den 31. december 2014 på eget initiativ vedtage gennemførelsesretsakter, der annullerer beskyttelsen af eksisterende vinbetegnelser, der er omhandlet i stk. 1, hvis de ikke opfylder betingelserne i artikel 93.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

4. For så vidt angår Kroatien beskyttes de vinbetegnelser, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽¹⁾, i henhold til denne forordning med forbehold af et positivt resultat af indsigelsesproceduren. Kommissionen opfører dem i det register, der er omhandlet i artikel 104.

Artikel 108

Gebyrer

Medlemsstaterne kan opkræve gebyrer til dækning af deres udgifter, herunder udgifter i forbindelse med behandling af beskyttelsesansøgninger, indsigelser, ændringsansøgninger og annulleringsansøgninger i henhold til denne underafdeling.

Artikel 109

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til særlige produktionsforhold i det afgrænsede geografiske område tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter:

- a) yderligere kriterier for afgrænsning af det geografiske område, og
- b) restriktioner og undtagelsesbestemmelser for produktionen i det afgrænsede geografiske område.

2. For at sikre produkternes kvalitet, og at de kan spores, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om, på hvilke betingelser produktspecifikationerne kan indeholde supplerende krav.

3. For at sikre beskyttelsen af producenternes og aktørernes rettigheder og legitime interesser tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

- a) hvilken type ansøger der kan ansøge om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse
- b) de betingelser, der skal opfyldes vedrørende en ansøgning om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, Kommissionens gennemgang, indsigelsesproceduren og procedurer for ændring, annullering og omdannelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser
- c) betingelserne for grænseoverskridende ansøgninger
- d) betingelserne for ansøgninger vedrørende geografiske områder i et tredjeland
- e) den dato, fra hvilken en beskyttelse eller en ændring af en beskyttelse gælder
- f) betingelserne for ændring af produktspecifikationer.

4. For at sikre et passende beskyttelsesniveau tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende restriktioner for den beskyttede betegnelse.

5. For at de økonomiske aktører og myndighederne ikke berøres i urimelig grad, på grund af at denne underafdeling anvendes for så vidt angår vinbetegnelser, der er indrømmet beskyttelse før den 1. august 2009, eller for hvilke der er indgivet en ansøgning før denne dato, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter overgangsbestemmelser for:

- a) vinbetegnelser, som af medlemsstaterne blev anerkendt som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser før den 1. august 2009, og vinbetegnelser, der er indgivet ansøgning om beskyttelse for før denne dato
- b) vin, der er bragt i omsætning eller mærket før en bestemt dato, og
- c) ændringer af produktspecifikationerne.

Artikel 110

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende:

- a) de oplysninger, som produktspecifikationen skal indeholde med hensyn til sammenhængen mellem det geografiske område og færdigvaren
- b) bekendtgørelse af afgørelser om beskyttelse eller afvisning
- c) oprettelse og ajourføring af det register, der er nævnt i artikel 104

⁽¹⁾ EUT C 116 af 14.4.2011, s. 12.

d) omdannelse af "beskyttet oprindelsesbetegnelse" til "beskyttet geografisk betegnelse"

e) indgivelse af grænseoverskridende ansøgninger.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende proceduren for behandling af ansøgninger om beskyttelse eller om godkendelse af en ændring af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse og vedrørende proceduren for behandling af indsigelsesansøgninger, annulleringsansøgninger eller omdannelsesansøgninger og proceduren for fremsendelse af oplysninger om eksisterende beskyttede vinbetegnelser, navnlig vedrørende:

a) forlæg til dokumenter og indberetningsformat

b) frister

c) nærmere oplysninger om faktiske forhold, beviser og dokumentation, der skal fremlægges til støtte for en ansøgning eller anmodning.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 111

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kan en indsigelse ikke antages, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der afviser den. Gennemførelsesretsakten vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

Underafdeling 3

Traditionelle benævnelser

Artikel 112

Definition

"Traditionel benævnelse": en benævnelse, der traditionelt anvendes i medlemsstaterne for de produkter, der er nævnt i artikel 92, stk. 1, for at angive:

a) at produktet har en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til EU-retten eller national ret, eller

b) produktions- eller lagringsmetode, kvalitet, farve, stedtype eller en bestemt begivenhed knyttet til historien, der karakteriserer det produkt, der har en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse.

Artikel 113

Beskyttelse

1. En beskyttet traditionel benævnelse må kun anvendes for et produkt, der er fremstillet i overensstemmelse med definitionen i artikel 112.

Traditionelle benævnelser beskyttes mod ulovlig anvendelse.

2. Traditionelle benævnelser beskyttes kun på det sprog og for de kategorier af vinavlsprodukter, der er anført i ansøgningen, mod:

a) enhver uretmæssig anvendelse af den beskyttede benævnelse, herunder når den ledsages af udtryk som "art", "type", "måde", "som fremstillet i", "efterligning", "smag", "som" eller lignende

b) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets art, karakteristika eller væsentlige egenskaber placeret på den indre eller ydre emballage og i reklamer eller dokumenter vedrørende produktet

c) enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne, navnlig ved at give indtryk af, at vinen er berettiget til den beskyttede traditionelle benævnelse.

3. Traditionelle benævnelser bliver ikke til artsbetegnelser i EU.

Artikel 114

Delegerede beføjelser

1. For at sikre et passende beskyttelsesniveau tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om, hvilke sprog den traditionelle benævnelse, der skal beskyttes, skal være på, og hvordan den staves.

2. For at sikre beskyttelsen af producenternes og aktørernes rettigheder og legitime interesser tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

a) hvilken type ansøgere der kan ansøge om beskyttelse af en traditionel benævnelse

b) betingelserne for, at en ansøgning om beskyttelse af en traditionel benævnelse er gyldig

c) grundene til, at der kan gøres indsigelse mod en foreslået anerkendelse af en traditionel benævnelse

d) beskyttelsens omfang, forholdet til varemærker, beskyttede traditionelle benævnelser, beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, enslydende benævnelser og navne på visse druesorter

e) grundene til, at en traditionel benævnelse annulleres

f) datoen for, hvornår en ansøgning eller en anmodning om afvisning eller slettelse heraf skal indgives

- g) hvilke procedurer, der skal følges i forbindelse med ansøgningen om beskyttelse af en traditionel benævnelse, herunder Kommissionens gennemgang, indsigelsesproceduren og procedurer for annullering og ændring.

3. For at tage hensyn til de særlige forhold i samhandelen mellem EU og bestemte tredjelande tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om, på hvilke betingelser traditionelle benævnelser kan anvendes i forbindelse med produkter fra tredjelande, og om undtagelser fra artikel 112 og artikel 113, stk. 2.

Artikel 115

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger i forbindelse med proceduren for behandling af ansøgninger om beskyttelse eller om godkendelse af en ændring af en traditionel benævnelse såvel som i forbindelse med proceduren for behandling af indsigelsesansøgninger eller annulleringsansøgninger, navnlig vedrørende:

- a) forlæg til dokumenter og indberetningsformat
 - b) frister
 - c) nærmere oplysninger om faktiske forhold, beviser og dokumentation, der skal fremlægges til støtte for ansøgningen eller anmodningen
 - d) nærmere bestemmelser for offentliggørelse af beskyttede traditionelle benævnelser.
2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der godkender eller afviser en ansøgning om beskyttelse af en traditionel benævnelse eller en anmodning om ændring af en beskyttet traditionel benævnelse eller annullering af beskyttelsen af en traditionel benævnelse.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om beskyttelse af traditionelle benævnelser, for hvilke en beskyttelsesansøgning er godkendt, navnlig ved at de inddeles i overensstemmelse med artikel 112 og ved, at der offentliggøres en definition og/eller anvendelsesbetingelser.

4. Gennemførelsesretsakterne i stk. 1, 2 og 3 vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 116

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kan en indsigelse ikke antages, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der afviser den. Gennemførelsesretsakten vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

Afdeling 3

Mærkning og præsentation i vinsektoren

Artikel 117

Definition

I denne afdeling forstås ved:

- a) "mærkning": angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til et givet produkt
- b) "præsentation": enhver form for oplysninger, der meddeles forbrugerne ved hjælp af det pågældende produkts emballage, herunder flaskers form og type.

Artikel 118

Horisontale bestemmelsers anvendelse

Medmindre andet fremgår af denne forordning, finder Rådets direktiv 89/396/EØF ⁽¹⁾, direktiv 2000/13/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF ⁽²⁾ direktiv 2008/95/EF og Forordning (EU) nr. 1169/2011 anvendelse på mærkningen og præsentationen.

Mærkningen af de produkter, der er nævnt i bilag VII, del II, punkt 1-11, 13, 15 og 16, må ikke suppleres med andre angivelser end dem, der er fastsat i denne forordning, medmindre de opfylder kravene i direktiv 2000/13/EF eller forordning (EU) nr. 1169/2011.

Artikel 119

Obligatoriske angivelser

1. Mærkningen og præsentationen af de produkter, der er omhandlet i punkt 1-11, 13, 15 og 16 i del II i bilag VII, og som afsættes i EU eller eksporteres, skal omfatte følgende obligatoriske angivelser:

- a) kategorien af vinavlsprodukter i henhold til del II i bilag VII
- b) for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse:
 - i) udtrykket "beskyttet oprindelsesbetegnelse" eller "beskyttet geografisk betegnelse", og
 - ii) navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/396/EØF af 14. juni 1989 om angivelser af eller mærker til identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti (EFT L 186 af 30.6.1989, s. 21).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF af 5. september 2007 om indførelse af bestemmelser om nominelle mængder for færdigpakkede produkter, om ophævelse af Rådets direktiv 75/106/EØF og 80/232/EØF og om ændring af Rådets direktiv 76/211/EØF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 17).

- c) virkeligt alkoholinhold udtrykt i volumen
- d) herkomst
- e) aftapningsvirksomheden eller for mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, mousserende kvalitetsvin eller aromatisk mousserende kvalitetsvin navnet på producenten eller sælgeren
- f) importøren, når det drejer sig om importerede vine, og
- g) for mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, mousserende kvalitetsvin eller aromatisk mousserende kvalitetsvin angivelse af sukkerindholdet.

2. Uanset stk. 1, litra a), kan kategorien af vinavlsprodukter udelades for vine, hvis etiket angiver navnet på en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse.

3. Uanset stk. 1, litra b), kan udtrykket "beskyttet oprindelsesbetegnelse" eller "beskyttet geografisk betegnelse" udelades i følgende tilfælde:

- a) hvis en traditionel benævnelse i overensstemmelse med artikel 112, litra a), er anført på etiketten i overensstemmelse med produktspecifikationen som omhandlet i artikel 94, stk. 2
- b) under særlige og behørigt begrundede omstændigheder, der skal fastlægges af Kommissionen ved delegerede retsakter i henhold til artikel 227 for at sikre, at gældende mærkningspraksis overholdes.

Artikel 120

Fakultative angivelser

1. Mærkningen og præsentationen af de produkter, der er omhandlet i punkt 1-11, 13, 15 og 16 i del II i bilag VII, kan navnlig omfatte følgende fakultative angivelser:

- a) årgang
- b) navnet på en eller flere druesorter
- c) for andre vine end dem, der er nævnt i artikel 119, stk. 1, litra g), sukkerindholdet
- d) for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, traditionelle benævnelser i overensstemmelse med artikel 112, litra b)
- e) EU-symbolet for den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse

- f) visse produktionsmetoder
- g) for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, navnet på en anden geografisk enhed, der er mindre eller større end det område, der ligger til grund for oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

2. I forbindelse med brugen af de angivelser, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), for vine uden beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse gælder følgende, jf. dog artikel 100, stk. 3:

- a) medlemsstaterne skal indføre love eller administrative bestemmelser, der sikrer procedurer for certificering, godkendelse og kontrol, så der er garanti for, at de pågældende oplysninger er korrekte
- b) medlemsstaterne kan ud fra ikkediskriminerende og objektive kriterier og under behørig hensyntagen til loyal konkurrence for vine, der fremstilles af druesorter på deres område, udarbejde lister over udelukkede druesorter, navnlig hvis:
 - i) der er risiko for, at forbrugerne vildledes om vinens reelle oprindelse, fordi druesorten udgør en integrerende del af en eksisterende beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse
 - ii) kontrolforanstaltningerne ikke ville være omkostnings-effektive, fordi den givne druesort udgør en meget lille del af medlemsstatens vindyrkningsareal
- c) blandinger af vin til vinfremstilling fra forskellige medlemsstater må ikke medføre mærkning af druesorten til vinfremstilling, medmindre de pågældende medlemsstater beslutter noget andet og sikrer, at de relevante certificerings-, godkendelses- og kontrolprocedurer kan gennemføres.

Artikel 121

Sprog

1. De obligatoriske og fakultative angivelser, som er nævnt i artikel 119 og 120, anføres på et eller flere af EU's officielle sprog, hvis der er tale om sproglige udtryk.

2. Uanset stk. 1 skal navnet på en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse eller en traditionel benævnelse, jf. artikel 112, litra b), dog anføres på etiketten på det eller de sprog, som beskyttelsen gælder for. I tilfælde af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse eller en særlig national betegnelse, der bruger et ikkelatinsk alfabet, kan navnet også anføres på et eller flere af EU's officielle sprog.

Artikel 122

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til de særlige forhold, der kendetegner vinsektoren, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler og restriktioner for:

- a) anvendelsen af andre angivelser i mærkningen end dem, der er omhandlet i denne afdeling, og deres præsentation
- b) obligatoriske angivelser vedrørende følgende:
 - i) udtryk, der skal anvendes i forbindelse med obligatoriske angivelser, og betingelserne for deres anvendelse
 - ii) udtryk vedrørende en bedrift og betingelserne for deres anvendelse
 - iii) bestemmelser om, at producentmedlemsstaterne kan fastsætte supplerende regler for obligatoriske angivelser
 - iv) bestemmelser om, at der kan fastsættes yderligere undtagelser ud over dem, der er nævnt i artikel 119, stk. 2, og som går ud på, at det kan undlades at nævne vinavlsproduktets kategori, og
 - v) bestemmelser om anvendelse af sprog
- c) fakultative angivelser vedrørende følgende:
 - i) udtryk, der skal anvendes i forbindelse med fakultative angivelser, og betingelserne for deres anvendelse
 - ii) bestemmelser om, at producentmedlemsstaterne kan fastsætte supplerende regler for fakultative angivelser
- d) angivelser vedrørende præsentationen:
 - i) betingelserne for at anvende bestemte flaskeformer og en liste over særlige flaskeformer
 - ii) betingelserne for at anvende flasker og lukkeanordninger af den type, der anvendes til "mousserende vin"
 - iii) bestemmelser om, at producentmedlemsstaterne kan fastsætte supplerende regler for præsentation
 - iv) bestemmelser om anvendelse af sprog.

2. For at sikre beskyttelsen af aktørernes legitime interesser tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler for

midlertidig mærkning og præsentation af vine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis oprindelsesbetegnelse eller den geografiske betegnelse opfylder kravene.

3. For at de økonomiske aktører ikke skal lide skade, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende overgangsbestemmelser for vin, der er bragt i omsætning og mærket i overensstemmelse med de relevante regler, som var gældende før den 1. august 2009.

4. For at tage hensyn til de særlige forhold i samhandelen mellem EU og bestemte tredjelande tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende undtagelser fra denne afdeling med hensyn til produkter, der skal eksporteres, når dette er krævet i henhold til det pågældende tredjelands ret.

Artikel 123

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende de procedurer og tekniske kriterier, der finder anvendelse på denne afdeling, herunder de foranstaltninger, der er nødvendige for de certificerings-, godkendelses- og kontrolprocedurer, som finder anvendelse på vine uden beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

KAPITEL II

Særlige bestemmelser for individuelle sektorer

Afdeling I

Sukker

Artikel 124

Varighed

Med undtagelse af artikel 125 og 126, finder denne afdeling anvendelse frem til udgangen af produktionsåret 2016/2017.

Underafdeling 1

Specifikke foranstaltninger

Artikel 125

Aftaler i sukkersektoren

1. Vilkårene for opkøb af sukkerroer og sukkerrør, herunder leveringskontrakter før såningen, fastlægges ved skriftlige brancheaftaler mellem på den ene side EU-avlere af sukkerroer og sukkerrør eller, på deres vegne, organisationer, de er medlemmer af, og på den anden side EU-sukkervirksomheder eller, på deres vegne, organisationer, de er medlemmer af.

2. Brancheaftaler som omhandlet i bilag II, del II, afdeling A, punkt 6, skal meddeles af sukkervirksomhederne til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som de producerer sukker i.

3. Fra den 1. oktober 2017 skal brancheaftaler være i overensstemmelse med købsbetingelserne i bilag X.

4. For at tage hensyn til de særlige forhold i sukkersektoren og udviklingen i sektoren i perioden efter produktionskvoternes udløb tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at:

- a) ajourføre begreberne omhandlet i bilag II, del II, afsnit A
- b) ajourføre de i bilag X omhandlede købsbetingelser for sukkerroer
- c) fastsætte yderligere regler om bestemmelse af bruttovægt af samt tara og sukkerindhold i sukkerroer, der leveres til en virksomhed, og om roeffald.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne artikel, herunder med hensyn til procedurer, meddelelser og administrativ bistand i tilfælde af brancheaftaler, der omfatter mere end én medlemsstat. Gennemførelsesretsakterne vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 126

Prisindberetning på sukkermarkedet

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at oprette et indberetningssystem for priser på sukkermarkedet, herunder et system for offentliggørelse af priser på dette marked. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Systemet i første afsnit baseres på oplysninger fra virksomheder, der fremstiller hvidt sukker, eller andre aktører, der er involveret i sukkerhandlen. Sådanne oplysninger behandles fortroligt.

Kommissionen sikrer, at specifikke priser og navnene på individuelle økonomiske aktører ikke offentliggøres.

Underafdeling 2

Krav til sukkersektoren i den i artikel 124 omhandlede periode

Artikel 127

Leveringskontrakter

1. Udover betingelserne i artikel 125, stk. 1, skal brancheaftaler være i overensstemmelse med købsbetingelserne i bilag XI.

2. I leveringskontrakterne skelnes der mellem, om det sukker, der skal fremstilles af sukkerroer, er:

a) kvotesukker eller

b) sukker uden for kvote.

3. Hver sukkervirksomhed giver den medlemsstat, hvor den pågældende virksomhed fremstiller sukker, meddelelse om:

a) den mængde sukkerroer, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og som den før såningen har indgået leveringskontrakt om, og det sukkerindhold, kontrakterne er baseret på

b) det hertil svarende anslåede udbytte.

Medlemsstaterne kan kræve supplerende oplysninger.

4. Sukkervirksomheder, der ikke inden såningen har indgået leveringskontrakter til minimumsprisen for kvotesukkerroer som omhandlet i artikel 135 for en mængde sukkerroer, der er lig med deres sukkerkvote, eventuelt justeret med den koeficient for forebyggende tilbagetrækning, som fastsættes i henhold til artikel 130, stk. 2, første afsnit, skal mindst betale minimumsprisen for kvotesukkerroer for alle de sukkerroer, de forarbejder til sukker.

5. Brancheaftaler kan afvige fra stk. 2, 3 og 4, hvis den pågældende medlemsstat samtykker heri.

6. Er der ikke indgået brancheaftaler, træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger, der er forenelige med denne forordning, til varetægelse af de berørte parters interesser.

Artikel 128

Produktionsafgift

1. Der opkræves en produktionsafgift for sukker-, isoglucose- og inulinsirupproducerende virksomheders respektive sukkerkvote, isoglucosekvote og inulinsirupkvote, jf. artikel 136, stk. 2.

2. Foranstaltninger til fastsættelse af produktionsafgift for kvotesukker, kvoteisoglucose og kvoteinsulinsiru omhandlet i stk. 1 træffes af Rådet i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 129

Produktionsrestitution

1. Der kan ydes produktionsrestitution for de produkter fra sukkersektoren, der er anført i bilag I, del III, litra b)-e), hvis der ikke foreligger overskudssukker, importeret sukker, overskudsisoglucose eller overskudsinulinsirup til en pris, der svarer til verdensmarkedsprisen, til fremstilling af de produkter, som er nævnt i artikel 140, stk. 2, andet afsnit, litra b) og c).

2. Foranstaltninger til fastsættelse af produktionsrestitutionen omhandlet i stk. 1 træffes af Rådet i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 130

Tilbagetrækning af sukker

1. For at undgå voldsomme prisfald på det indre marked og afhjælpe overproduktion med udgangspunkt i den foreløbige leveringsopgørelse og under hensyntagen til de forpligtelser for Unionen, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til TEUF, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der trækker de mængder kvotesukker eller kvoteisoglucose, der overskrider en tærskel, som beregnes i henhold til stk. 2, tilbage fra markedet i et givet produktionsår.

2. Den tilbagetrækningstærskel, der er nævnt i stk. 1, beregnes for hver virksomhed, der har en kvote, ved, at dens kvote multipliceres med en koefficient. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte en sådan koefficient for et produktionsår senest den 28. februar i det foregående produktionsår på grundlag af den forventede markedsudvikling.

På grundlag af en opdateret markedsudvikling kan Kommissionen senest den 31. oktober i det pågældende produktionsår vedtage gennemførelsesretsakter, der enten tilpasser eller, såfremt der ikke er blevet fastsat nogen koefficient i henhold til første afsnit, fastsætter en sådan koefficient.

3. Hver virksomhed, der har en kvote oplagrer for egen regning den producerede mængde kvotesukker, der overskrider den tærskel, som beregnes i henhold til stk. 2, indtil begyndelsen af det næste produktionsår. De sukker-, isoglucose- eller inulinsirupmængder, der trækkes tilbage i et produktionsår, anses for at være de første mængder, der produceres under kvoten i det følgende produktionsår.

Uanset første afsnit kan Kommissionen under hensyntagen til den forventede udvikling på sukkermarkedet vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter, at alle eller en del af de mængder sukker, isoglucose eller inulinsirup, der er trukket tilbage, for det igangværende, det følgende eller begge produktionsår, skal anses for:

- a) overskudssukker, overskudsisoglucose eller overskudsinulinsirup, der kan blive til industrisukker, industriisoglucose eller industriinulinsirup, eller
- b) midlertidig kvoteproduktion, hvoraf en del kan reserveres til eksport under overholdelse af de forpligtelser for EU, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten.

4. Er sukkerforsyningen i Unionen utilstrækkelig, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om, at en vis

mængde tilbagetrukket sukker, isoglucose eller inulinsirup kan sælges på EU-markedet før udløbet af tilbagetrækningsperioden.

5. Såfremt tilbagetrukket sukker behandles som den første sukkerproduktion i det følgende produktionsår, betales minimumsprisen for dette produktionsår som omhandlet i artikel 135 til sukkerroeavlerne.

Såfremt tilbagetrukket sukker bliver til industrisukker eller eksporteres i henhold til stk. 3, afsnit 2, litra a) eller b), i denne artikel, finder kravene i artikel 135 om minimumsprisen ikke anvendelse.

Såfremt tilbagetrukket sukker sælges på EU-markedet inden udgangen af tilbagetrækningsperioden, jf. stk. 4 i denne artikel, betales minimumsprisen for det igangværende produktionsår til sukkerroeavlerne.

6. Gennemførelsesretsakterne til denne artikel vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 131

Midlertidige markedsforvaltningsmekanismer

1. I den i artikel 124 omhandlede periode kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en tilstrækkelig sukkerforsyning på EU-markedet. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Med sådanne foranstaltninger kan niveauet for den afgift, der pålægges importeret råssukker, justeres for den fornødne mængde og periode.

I forbindelse med midlertidige markedsforvaltningsmekanismer træffer Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF foranstaltninger til fastsættelse af en overskudsafgift.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter den mængde sukker uden for kvoten og den mængde importeret råssukker, som passende kan frigives på EU-markedet. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 132

Delegerede beføjelser

For at tage hensyn til de særlige forhold i sukkersektoren og for at sikre, at der tages behørigt hensyn til alle parter interesser og i lyset af behovet for at undgå enhver forstyrrelse af markedet, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende:

- a) købsbetingelser og leveringskontrakter, jf. artikel 127, stk. 1

- b) ajourføring af de i bilag XI omhandlede købsbetingelser for sukkerroer
- c) kriterier, som sukkervirksomheder skal anvende ved fordelingen mellem sukkerroesælgerne af de mængder sukkerroer, for hvilke der skal indgås leveringskontrakter inden såningen, jf. artikel 127, stk. 3.

Artikel 133

Gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne underafdeling vedrørende procedurer, indhold og tekniske kriterier.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Underafdeling 3

Ordning til regulering af produktionen

Artikel 134

Kvoter i sukkersektoren

1. Der gælder en kvoteordning for sukker, isoglucose og inulinsirup.
2. Overskrider en producent i forbindelse med kvoteordningen i stk. 1 den relevante kvote, og anvender producenten ikke overskudsmængderne som fastsat i artikel 139, pålægges de pågældende mængder en overskudsafgift efter betingelserne i artikel 139 til 142.

Artikel 135

Minimumspris for sukkerroer

Minimumsprisen for kvotesukkerroer fastsættes af Rådet i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 136

Kvotetildeling

1. De nationale og regionale produktionskvoter for sukker, isoglucose og inulinsirup er fastsat i bilag XII.
2. Medlemsstaterne tildeler en kvote til hver sukker-, isoglucose- eller inulinsirupproducerende virksomhed, der er etableret på deres område, og som er godkendt i henhold til artikel 137.

For hver virksomhed er den tildelte kvote lig med den kvote, der blev tildelt virksomheden for produktionsåret 2010/2011 i henhold til forordning EF(nr. 1234/2007).

3. Tildeles der en kvote til en sukkervirksomhed, der har mere end én produktionsenhed, træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, de finder nødvendige for at varetage sukkerroe- og sukkerrørsavlernes interesser.

Artikel 137

Godkendte virksomheder

1. Medlemsstaterne godkender efter anmodning en virksomhed, der producerer sukker, isoglucose eller inulinsirup, eller en virksomhed, der forarbejder disse produkter til et produkt, som står på listen omhandlet i artikel 140, stk. 2, forudsat at virksomheden:

- a) fremlægger bevis for sin professionelle produktionskapacitet
- b) indvilliger i at meddele enhver oplysning og lade sig underkaste kontrol i forbindelse med denne forordning
- c) ikke har fået sin godkendelse suspenderet eller trukket tilbage.

2. De godkendte virksomheder giver den medlemsstat, på hvis område sukkerroerne og sukkerrørene høstes, eller raffineringen finder sted, følgende oplysninger:

- a) de sukkerroe- eller sukkerrørmængder, der er indgået en leveringskontrakt for, og de tilsvarende anslåede udbytter af sukkerroer eller sukkerrør og sukker pr. ha
- b) data om forventede og faktiske leverancer af sukkerroer, sukkerrør og råssukker og om sukkerproduktion og sukkerlagre
- c) de solgte mængder hvidt sukker samt priser og betingelser i forbindelse hermed.

Artikel 138

National kvoteomfordeling og kvotenedsættelse

1. En medlemsstat kan nedsætte den sukker- eller isoglucosekvote, der er tildelt en virksomhed på dens område, med op til 10 %. I den forbindelse anvender medlemsstaterne objektive og ikkediskriminerende kriterier.
2. Medlemsstaterne kan overføre kvoter mellem virksomheder efter reglerne i bilag XIII under hensyntagen til de berørte parter interesser, især sukkerroe- og sukkerrørsavlernes interesser.
3. Den enkelte medlemsstat tildeler de mængder, som fremkommer ved anvendelsen af stk. 1 og 2, til én eller flere virksomheder på sit område, uanset om de har en kvote.

Artikel 139

Produktion uden for kvoten

1. Sukker, isoglucose og inulinsirup, der i et produktionsår fremstilles ud over den kvote, der er omhandlet i artikel 136, kan:

- a) forarbejdes til visse produkter som omhandlet i artikel 140
- b) overføres til kvoteproduktionen i det næste produktionsår i henhold til artikel 141
- c) indgå i den særlige forsyningsordning for EU's fjernområder i henhold til kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ⁽¹⁾
- d) eksporteres inden for et kvantitativt loft, som Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter under hensyntagen til de forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til traktaten, eller
- e) frigives på det indre marked i henhold til den i artikel 131 beskrevne mekanisme med henblik på at tilpasse forsyningen til efterspørgslen med udgangspunkt i den foreløbige leveringsopgørelse.

Foranstaltningerne i stk. 1, litra e) i denne artikel iværksættes, inden nogen af de i artikel 219, stk. 1, omhandlede foranstaltninger mod markedsforstyrrelser aktiveres.

For andre mængder opkræves den overskudsafgift, der er nævnt i artikel 142.

2. Gennemførelsesretsakterne til denne artikel vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 140

Industrisukker

1. Industrisukker, industriisoglucose og industriinulinsirup forbeholdes produktionen af et af de produkter, der er nævnt i stk. 2, når det/den:

- a) er omfattet af en leveringskontrakt, der før produktionsårets udgang er indgået mellem en producent og en bruger, der begge er godkendt i henhold til artikel 137, og
- b) er leveret til brugeren senest den 30. november i det følgende produktionsår.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

2. For at tage hensyn til den tekniske udvikling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at opstille en liste over produkter, som industrisukker, industriisoglucose eller industriinulinsirup kan anvendes til produktion af.

Listen omfatter bl.a.:

- a) bioethanol, alkohol, rom, levende gær samt sirup til smørpålæg og sirup, der skal forarbejdes til "Rinse appelstroop"
- b) visse industriprodukter, der ikke indeholder sukker, men i hvis forarbejdning der indgår sukker, isoglucose og inulinsirup
- c) visse kemiske produkter og lægemidler, der indeholder sukker, isoglucose og inulinsirup.

Artikel 141

Overførsel af overskudssukker

1. Hver virksomhed kan beslutte at overføre hele eller en del af den produktion, der overstiger dens sukkerkvote, isoglucosekvote eller inulinsirupkvote, til det følgende produktionsår. En sådan beslutning er uigenkaldelig, jf. dog stk. 3.

2. De virksomheder, der træffer en beslutning som omhandlet i stk. 1:

- a) underretter den pågældende medlemsstat inden en dato, som fastsættes af medlemsstaten:
 - i) mellem den 1. februar og den 31. august i det igangværende produktionsår, for så vidt angår de mængder rørsukker, der overføres
 - ii) mellem den 1. februar og den 31. august i det igangværende produktionsår, for så vidt angår andre mængder roesukker, isoglucose og inulinsirup, der overføres
- b) forpligter sig til at oplagre disse mængder for egen regning indtil udgangen af det igangværende produktionsår.

3. Var en virksomheds endelige produktion i det pågældende produktionsår mindre end det overslag, der blev udarbejdet, da beslutningen i henhold til stk. 1 blev taget, kan den overførte mængde justeres med tilbagevirkende kraft senest den 31. oktober i det følgende produktionsår.

4. De overførte mængder anses for at være de første mængder, der produceres under kvoten i det følgende produktionsår.

5. Sukker, der i et produktionsår oplagres i henhold til denne artikel, må ikke være genstand for andre oplagringsforanstaltninger, jf. artikel 16 eller 130.

Artikel 142

Overskudsafgift

1. Der opkræves overskudsafgift for:

- a) overskudssukker, overskudsisoglucose og overskudsinulinsirup, der produceres i et givet produktionsår, undtagen for de mængder, der overføres til kvoteproduktionen i det følgende produktionsår og oplagres i henhold til artikel 141, og de mængder, der er nævnt i artikel 139, stk. 1, første afsnit, litra c), d) og e)
- b) industrisukker, industriisoglucose og industriinulinsirup, som det ikke inden en frist, der skal fastsættes af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter, er godtgjort for, at det/den er forarbejdet til et af de produkter, der er nævnt i artikel 140, stk. 2
- c) sukker, isoglucose og inulinsirup, der er trukket tilbage fra markedet i henhold til artikel 130, og som forpligtelserne i artikel 130, stk. 3, ikke er opfyldt for.

Gennemførelsesretsakter i henhold til første afsnit litra b), vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. Foranstaltninger til fastsættelse af en overskudsafgift omhandlet i stk. 1 træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 143

Delegerede beføjelser

1. For at sikre, at virksomheder som omhandlet i artikel 137 opfylder deres forpligtelser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at vedtage regler for udstedelse og inddragelse af godkendelse af sådanne virksomheder samt kriterier for administrative sanktioner.

2. For at tage hensyn til de særlige forhold i sukkersektoren og for at sikre, at der tages behørigt hensyn til alle parter interesser, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om betingelsernes betydning for driften af kvotesystemet og betingelser for salg til Unionens fjernområder.

3. For at sikre, at sukkeravlerne føler medansvar for en beslutning om at overføre en vis produktionsmængde, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at fastsætte regler for overførsel af sukker.

Artikel 144

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Med hensyn til virksomheder som omhandlet i artikel 137 kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler for:

- a) ansøgninger om godkendelse udarbejdet af virksomheder, registre, som godkendte virksomheder skal føre, og oplysninger, som godkendte virksomheder skal give
- b) ordningen for den kontrol, som medlemsstaterne skal foretage af godkendte virksomheder
- c) medlemsstaternes meddelelser til Kommissionen og godkendte virksomheder
- d) levering af råvarer til virksomheder, herunder leveringskontrakter og følgesedler
- e) ligestilling for sukker omhandlet i artikel 139, stk. 1, første afsnit, litra a)
- f) den særlige forsyningsordning for Unionens fjernområder
- g) eksport som omhandlet i artikel 139, stk. 1, første afsnit, litra d)
- h) samarbejde mellem medlemsstaterne for at sikre effektiv kontrol
- i) ændring af datoerne i artikel 141 for specifikke produktionsår
- j) bestemmelse af overskudsmængde, meddelelser og betaling af overskudsafgift, jf. artikel 142
- k) vedtagelse af en liste over heltidsraffinaderier i den i bilag II, del II, afdeling B, nr. 6, anvendte betydning.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 2

Vin

Artikel 145

Fortegnelse over vindyrkningsarealer og opgørelse af produktionskapaciteten

1. Medlemsstaterne fører en fortegnelse over vindyrkningsarealer, der indeholder ajourførte oplysninger om produktionskapaciteten. Fra og med den 1. januar 2016 gælder denne forpligtelse kun, hvis medlemsstaterne gennemfører tilladelsesordningen for plantning af vinstokke som omhandlet i kapitel III i afsnit I eller et nationalt støtteprogram.

2. Indtil den 31. december 2015 er medlemsstater, i hvilke det samlede vindyrkningsareal med druesorter, der er klassificeret i overensstemmelse med artikel 81, stk. 2, er mindre end 500 ha, ikke underlagt forpligtelsen i denne artikels stk. 1.

3. Senest den 1. marts hvert år forelægger de medlemsstater, hvor foranstaltningen "omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer" indgår i deres støtteprogrammer i henhold til artikel 46, Kommissionen en ajourført opgørelse over deres produktionskapacitet på grundlag af fortegnelsen over vindyrkningsarealer. Fra og med den 1. januar 2016 fastsætter Kommissionen de nærmere regler for meddelelser til Kommissionen om vindyrkningsområder ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Gennemførelsesretsakterne vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

4. For at lette medlemsstaternes overvågning og kontrol af produktionskapaciteten tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at vedtage regler for vindyrkningsarealfortegnelsens indhold samt undtagelser herfor.

Artikel 146

Kompetente nationale myndigheder i vinsektoren

1. Medmindre andet fremgår af denne forordnings øvrige bestemmelser for udpegning af kompetente nationale myndigheder, udpeger medlemsstaterne én eller flere myndigheder, som de pålægger at føre kontrol med, at EU-bestemmelserne i vinsektoren overholdes. Medlemsstaterne udpeger de laboratorier, der bemyndiges til at foretage officielle analyser i vinsektoren. De udpegede laboratorier skal opfylde de generelle kriterier for prøvningslaboratoriernes virksomhed som fastlagt i ISO/IEC 17025.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navne og adresser på de myndigheder og laboratorier, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen offentliggør disse oplysninger og ajourfører dem regelmæssigt.

Artikel 147

Ledsagedokumenter og registre i vinsektoren

1. Vinavlsprodukter bringes i omsætning i Unionen ledsaget af et dokument, der er godkendt af myndighederne.

2. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, der ligger inde med vinavlsprodukter i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv, navnlig producenter, aftappere, forarbejdningsvirksomheder og vinhandlere, skal føre ind- og udgangsbøger for disse produkter.

3. For at lette transporten af vinavlsprodukter og medlemsstaternes kontrol deraf tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om:

a) regler for ledsagedokumenter og deres anvendelse

b) betingelser for, hvornår et ledsagedokument skal betragtes som bevis for beskyttede oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser

c) en forpligtelse til at føre registre og brugen af dette register

d) hvem, der er forpligtet til at føre registre, og fritagelser for denne forpligtelse

e) hvilke operationer registret skal indeholde.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

a) regler for, hvilken struktur registrene skal have, hvilke produkter de skal indeholde, og hvornår registre skal føres, samt regler for lukning af registre

b) foranstaltninger, hvorved medlemsstaterne pålægges at fastsætte maksimale procentsatser for tilladt svind

c) generelle bestemmelser og overgangsbestemmelser for føring af registre

d) regler for, hvor længe ledsagedokumenter og registre skal opbevares.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 3

Mælk og mejeriprodukter

Artikel 148

Kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren

1. Hvis en medlemsstat beslutter, at hver leverance af råmælk på dens område fra en landbruger til en virksomhed, der forarbejder råmælk, skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne, og/eller beslutter, at de første opkøbere skal afgive skriftligt tilbud om en kontrakt om landbrugerens levering af råmælk, skal en sådan kontrakt og/eller et sådant tilbud om en kontrakt opfylde betingelserne i stk. 2.

Såfremt en medlemsstat beslutter, at leverancer af de af denne artikel omfattede produkter fra en producent til en forarbejdningsvirksomhed skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne, skal medlemsstaten samtidig beslutte, hvilke trin i leveringen der skal være omfattet af en sådan kontrakt, i tilfælde af at de pågældende produkter leveres gennem et eller flere mellemlid.

I denne artikel og artikel 105 forstås ved en "virksomhed, der indsamler mælk": en virksomhed, der transporterer råmælk fra en landbruger eller en anden virksomhed, der indsamler mælk, til en virksomhed, der forarbejder råmælk, eller en anden virksomhed, der indsamler mælk, hvor ejendomsretten til råmælken i hvert tilfælde overdrages.

2. Kontrakten og/eller tilbuddet om en kontrakt som omhandlet i stk. 1 skal:

- a) indgås før leveringen
- b) foreligge skriftligt og
- c) bl.a. indeholde følgende oplysninger:
 - i) den pris, der skal betales for leveringen, og som:
 - er fast og fastsat i kontrakten, og/eller
 - beregnes ud fra forskellige faktorer i kontrakten, som kan omfatte markedsindikatorer, der afspejler ændringer i markedsforholdene, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af den leverede rå mælk
 - ii) den mængde råmælk, der kan og/eller skal leveres, og tidspunktet for sådanne leverancer
 - iii) kontraktens varighed, som kan være enten tidsbegrænset eller tidsubegrænset med opsigelsesbestemmelser
 - iv) oplysninger om betalingsperioder og -procedurer
 - v) aftaler om indsamling eller levering af råmælken og
 - vi) bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af force majeure.

3. Uanset stk. 1 er det ikke nødvendigt med en kontrakt og/eller et tilbud om en kontrakt, hvis råmælken leveres af en landbruger til et kooperativ, hvor landbrugeren er medlem, hvis kooperativets vedtægter eller de regler og afgørelser, der er fastsat i eller truffet i henhold til vedtægterne, indeholder bestemmelser, der har samme virkning som dem, der er fastsat i stk. 2, litra a), b) og c).

4. Alle elementerne i de kontrakter om levering af råmælk, som landbrugere, virksomheder, der indsamler råmælk, eller virksomheder, der forarbejder råmælk, har indgået, herunder de elementer, der er omhandlet i stk. 2, litra c), forhandles frit mellem parterne.

Uanset første afsnit gælder ét eller begge af følgende:

- a) Hvis en medlemsstat beslutter at gøre en skriftlig kontrakt om levering af råmælk obligatorisk i henhold til stk. 1, kan den fastsætte en minimumsvarighed, der kun finder anvendelse på skriftlige kontrakter mellem en landbruger og den første opkøber af råmælk. En sådan minimumsvarighed skal være mindst seks måneder og må ikke hæmme det indre markeds funktion.
- b) Hvis en medlemsstat beslutter, at den første opkøber af råmælk skal afgive skriftligt tilbud om en kontrakt med landbrugeren i henhold til stk. 1, kan den bestemme, at tilbuddet skal omfatte en minimumsvarighed for kontrakten som

fastsat i national ret med henblik herpå. En sådan minimumsvarighed skal være mindst seks måneder og må ikke hæmme det indre markeds funktion.

Andet afsnit berører ikke landbrugeren ret til at afvise en sådan minimumsvarighed, forudsat at det sker skriftligt. I så fald kan parterne frit forhandle alle elementerne i kontrakten, herunder de elementer, der er omhandlet i stk. 2, litra c).

5. De medlemsstater, der gør brug af mulighederne i denne artikel, giver Kommissionen meddelelse om, hvordan de anvendes.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om foranstaltninger, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af stk. 2, litra a) og b), og stk. 3, og foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som medlemsstaterne skal give i henhold til denne artikel. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 149

Kontraktforhandlinger i mælke- og mejerisektoren

1. En producentorganisation i mælke- og mejerisektoren, som er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 3, kan på vegne af sine tilsluttede landbrugere for så vidt angår en del af eller hele deres fælles produktion føre forhandlinger om kontrakter om levering af råmælk fra en landbruger til en virksomhed, der forarbejder råmælk, eller til en virksomhed, der indsamler råmælk, i den i artikel 148, stk. 1, tredje afsnit, anvendte betydning.

2. Producentorganisationens forhandlinger kan finde sted:

- a) uanset om ejerskabet til råmælken overgår fra landbrugerne til producentorganisationen
- b) uanset om den forhandlede pris er den samme for alle de tilsluttede landbrugeres eller kun nogle af de tilsluttede landbrugeres fælles produktion
- c) såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt for en bestemt producentorganisation:
 - i) at den mængde råmælk, der er omfattet af forhandlingerne, ikke overstiger 3,5 % af den samlede EU-produktion
 - ii) at den mængde råmælk, der er omfattet af forhandlingerne, og som produceres i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 33 % af den samlede nationale produktion i denne medlemsstat, og
 - iii) at den mængde råmælk, der er omfattet af forhandlingerne, og som leveres i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 33 % af den samlede nationale produktion i denne medlemsstat

- d) såfremt de pågældende landbrugere ikke er medlemmer af nogen anden producentorganisation, som også forhandler sådanne kontrakter på deres vegne; medlemsstaterne kan dog fravige denne betingelse i behørigt begrundede tilfælde, hvor landbrugere har to forskellige produktionsenheder beliggende i forskellige geografiske områder
- e) såfremt råmælken ikke er omfattet af en leveringsforpligtelse, der skyldes landbrugerens medlemskab af et kooperativ, i overensstemmelse med betingelserne i kooperativets vedtægter eller de regler og afgørelser, der er fastsat i eller truffet i henhold til vedtægterne, og
- f) såfremt producentorganisationen underretter de kompetente myndigheder i den eller de medlemsstater, hvor den har sit virke, om den mængde råmælk, der er omfattet af sådanne forhandlinger.

3. Uanset betingelserne i stk. 2, litra c), nr. ii) og iii), kan en producentorganisation føre forhandlinger i henhold til stk. 1, forudsat at denne producentorganisations mængde råmælk, der er omfattet af forhandlingerne, og som produceres eller leveres i en medlemsstat med en samlet årlig råmælksproduktion på under 500 000 t, ikke overstiger 45 % af den samlede nationale produktion i denne medlemsstat.

4. I denne artikel omfatter producentorganisationer sammenlutninger af producentorganisationer.

5. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), og stk. 3 offentliggør Kommissionen på en måde, som den finder hensigtsmæssig, produktionsmængderne af råmælk i Unionen og medlemsstaterne ved anvendelse af de mest aktuelle tilgængelige oplysninger.

6. Uanset stk. 2, litra c), og stk. 3 kan den konkurrencemyndighed, der henvises til i andet afsnit, selv om tærsklerne i stk. 2, litra c), og stk. 3 ikke er overskredet, i individuelle tilfælde træffe afgørelse om, at producentorganisationen enten skal genoptage en bestemt forhandling, eller at forhandlingen slet ikke må finde sted, hvis myndigheden finder, at dette er nødvendigt for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller for at undgå alvorligt at skade SMV'er, der forarbejder råmælk på dens område.

For så vidt angår forhandlinger, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3. I andre tilfælde træffes denne afgørelse af den nationale konkurrencemyndighed i den medlemsstat, som forhandlingerne vedrører.

De afgørelser, der er omhandlet i dette stykke, anvendes først fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.

7 I denne artikel forstås ved:

- a) "national konkurrencemyndighed": den myndighed, der er nævnt i artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾
- b) "SMV": mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i henstilling 2003/361/EF.

8. De medlemsstater, hvor forhandlingerne finder sted i henhold til denne artikel, giver Kommissionen meddelelse om anvendelsen af stk. 2, litra f), og af stk. 6.

Artikel 150

Regulering af udbuddet af ost med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse

1. På anmodning af en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 3, en brancheorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 157, stk. 3, eller en sammenslutning af aktører, jf. artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, kan medlemsstaterne i en begrænset periode fastsætte bindende regler for regulering af udbuddet af ost, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012.

2. Reglerne i stk. 1 i denne artikel skal være genstand for en forudgående aftale mellem parterne i det geografiske område, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012. En sådan aftale skal være indgået mellem mindst to tredjedele af mælkeproducenterne eller deres repræsentanter, der repræsenterer mindst to tredjedele af den råmælk, der anvendes til produktion af den ost, der er omhandlet i i denne artikels stk. 1, og, hvis det er relevant, mindst to tredjedele af producenterne af denne ost, der repræsenterer mindst to tredjedele af produktionen af osten i det geografiske område, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012.

3. Med henblik på stk. 1 skal det geografiske område, som råmælken stammer fra i henhold til ostens varespecifikation, for så vidt angår ost med beskyttet geografisk betegnelse, være det samme som det geografiske område, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012, og som vedrører denne ost.

4. De regler, der er omhandlet i stk. 1,

- a) må kun omfatte regulering af udbuddet af det pågældende produkt og skal have til formål at tilpasse udbuddet af osten til efterspørgslen
- b) må kun gælde for det pågældende produkt

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

- c) må højst være bindende i tre år og kan efter denne periode forlænges efter en ny anmodning, jf. stk. 1
- d) må ikke være til skade for handelen med andre produkter end dem, der er omfattet af disse regler
- e) må ikke vedrøre transaktioner, der foretages efter den første markedsføring af den pågældende ost
- f) må ikke tillade prisfastsættelse, herunder vejledende eller anbefalede priser
- g) må ikke medføre, at en alt for stor del af det pågældende produkt, der eller ville være tilgængeligt, bliver utilgængeligt
- h) må ikke medføre forskelsbehandling, udgøre en hindring for nye markedsaktører eller føre til skadelige virkninger for små producenter
- i) skal bidrage til at bevare kvaliteten og/eller udviklingen af det pågældende produkt.
- j) må ikke berøre artikel 149.

5. De regler, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

6. Medlemsstaterne foretager kontrol for at sikre, at betingelserne i stk. 4 er opfyldt, og ophæver reglerne i stk. 1, hvis de kompetente nationale myndigheder har konstateret, at betingelserne ikke er opfyldt.

7. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, som de har vedtaget i henhold til stk. 1. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om enhver meddelelse om sådanne regler.

8. Kommissionen kan til enhver tid vedtage gennemførelsesretsakter, der kræver, at en medlemsstat ophæver de regler, som den har fastsat i henhold til stk. 1, hvis Kommissionen finder, at reglerne ikke opfylder betingelserne i stk. 4, hindrer eller forvrider konkurrencen på en væsentlig del af det indre marked eller bringer den frie samhandel eller opfyldelsen af formålet i artikel 39 i TEUF i fare. Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden at anvende proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3 i denne forordning.

Artikel 151

Obligatoriske erklæringer i mælke- og mejerisektoren

Fra den 1. april 2015 erklærer de første opkøbere af råmælk til den kompetente nationale myndighed, hvor meget råmælk de har fået leveret hver måned.

I denne artikel og i artikel 148 forstås ved "første opkøber": en virksomhed eller en sammenslutning, der køber mælk af producenter med henblik på:

- a) indsamling, emballering, oplagring, afkøling eller forarbejdning, herunder på kontrakt
- b) salg til en eller flere virksomheder, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om den mængde råmælk, der er omhandlet i første afsnit.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om regler for indholdet og formatet af og tidspunktet for sådanne erklæringer og foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som medlemsstaterne skal give i henhold til denne artikel. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

KAPITEL III

Producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer

Afdeling 1

Definition og anerkendelse

Artikel 152

Producentorganisationer

1. Medlemsstaterne kan efter anmodning anerkende producentorganisationer,

- a) der består af og i henhold til artikel 153, stk. 2, litra c), kontrolleres af producenter fra en specifik sektor, der er nævnt i artikel 1, stk. 2
- b) der er oprettet på initiativ af producenterne
- c) der forfølger et bestemt mål, der har mindst ét af følgende formål:
 - i) at sikre, at produktionen planlægges og tilpasses efter efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde
 - ii) at koncentrere udbuddet og afsætningen af medlemmernes produktion, navnlig gennem direkte salg
 - iii) at optimere produktionsomkostningerne og afkast på investeringer som svar på miljø- og dyrevelfærdskrav og stabilisere producentpriserne
 - iv) at forske i og udvikle initiativer inden for bæredygtige produktionsmetoder, innovativ praksis, økonomisk konkurrenceevne og markedsudvikling

- v) at fremme og yde teknisk bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrknings- og produktionsmetoder og forsvarlig dyrevelfærdspraksis og -teknikker
- vi) at fremme og yde teknisk bistand til anvendelse af produktionsnormer, forbedring af produktkvalitet og udvikling af produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse, beskyttet geografisk betegnelse eller med et nationalt kvalitetsmærke
- vii) at forvalte biprodukter og især affald med henblik på beskyttelse af kvaliteten af vand, jord og landskaber samt bevare eller fremme den biologiske mangfoldighed
- viii) at bidrage til bæredygtig anvendelse af naturressourcer og afbødning af klimaændringer
- ix) at udvikle initiativer inden for salgsfremstød og markedsføring
- x) at forvalte de gensidige fonde, som er omhandlet i driftsprogrammerne i sektoren for frugt og grøntsager, jf. artikel 31, stk. 2, i denne forordning, og i artikel 36 i forordning (EU) nr. 1305/2013
- xi) at yde nødvendig teknisk bistand til anvendelse af terminsmarkeder og sikringsordninger

2. Producentorganisationer anerkendt i henhold til stk. 1 kan fortsat opnå anerkendelse, hvis de deltager i afsætningen af produkter, der henhører under KN-kode ex 2208 undtagen produkter i bilag I til traktaterne, hvis andelen af sådanne produkter ikke overstiger 49 % af den samlede værdi af producentorganisationers afsatte produktion og sådanne produkter ikke modtager EU-støtte. Disse produkter tæller for producentorganisationerne i frugt- og grøntsagssektoren ikke med i beregningen af den afsatte produktion med henblik på artikel 34, stk. 2.

3. Uanset stk. 1 anerkender medlemsstaterne producentorganisationer oprettet af producenter i mælke- og mejerisektoren,

- a) der er oprettet på initiativ af producenterne
- b) der forfølger et bestemt mål, der har ét eller flere af følgende formål:
 - i) at sikre, at produktionen planlægges og tilpasses efter efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde
 - ii) at koncentrere udbuddet og afsætningen af medlemmernes produktion
 - iii) at optimere produktionsomkostningerne og stabilisere producentpriserne.

Artikel 153

Vedtægt for producentorganisationer

1. Producentorganisationens vedtægter forpligter bl.a. de tilsluttede producenter til:

- a) at følge de regler, producentorganisationen har vedtaget for indberetning af produktionsdata og for produktion, afsætning og miljøbeskyttelse
- b) kun at være medlem af én producentorganisation for en given bedrift, medlemsstaterne kan dog fravige denne betingelse i behørigt begrundede tilfælde, hvor de tilsluttede producenter ejer to forskellige produktionsenheder i forskellige geografiske områder
- c) at give producentorganisationen de oplysninger, den ønsker til statistiske formål,

2. Producentorganisationens vedtægter indeholder bestemmelser om:

- a) procedurer for fastlæggelse, vedtagelse og ændringsforslag af reglerne i stk. 1, litra a)
- b) at medlemmerne skal erlægge de finansielle bidrag, der er nødvendige til at finansiere producentorganisationen
- c) regler, der sikrer, at de tilsluttede producenter kan føre demokratisk kontrol med producentorganisationen og dens beslutninger
- d) sanktioner såvel for overtrædelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser, bl.a. manglende betaling af finansielle bidrag, som for overtrædelse af producentorganisationens regler
- e) regler for optagelse af nye medlemmer og navnlig minimumsperioden for medlemskab, som ikke må være på under et år
- f) de regnskabsmæssige og budgetmæssige regler, der kræves, for at organisationen kan fungere.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren.

Artikel 154

Anerkendelse af producentorganisationer

1. For at blive anerkendt af en medlemsstat skal producentorganisationen, som ansøger om en sådan anerkendelse, være en juridisk enhed eller klart defineret del af en juridisk enhed, som

- a) opfylder kravene i artikel 152, stk. 1, litra a), b) og c)

b) har et mindsteantal medlemmer og/eller dækker en mindstemængde eller -værdi af salgbar produktion, som fastlægges af den berørte medlemsstat, i det område, hvor den udøver sin virksomhed

c) forelægger tilstrækkelig garanti for, at den kan udføre sine aktiviteter behørigt, både i henseende til varighed og effektivitet, tilrådighedsstillelse af menneskelig, materiel og faglig støtte til dets medlemmer samt til koncentration af udbuddet

d) har vedtægter, der er i overensstemmelse med litra a), b) og c).

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at producentorganisationer, der har opnået anerkendelse efter national ret inden den 1. januar 2014, og som opfylder betingelserne i stk. 1, skal betragtes som anerkendte producentorganisationer i henhold til artikel 152.

3. Producentorganisationer, der har opnået anerkendelse efter national ret inden den 1. januar 2014, og som ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan fortsætte deres virksomhed i overensstemmelse med national ret frem til 1. januar 2015.

4. Medlemsstaterne:

a) træffer beslutning om, hvorvidt en producentorganisation skal anerkendes, senest fire måneder efter, at der er indgivet ansøgning med al den relevante dokumentation; ansøgningen indgives til den medlemsstat, hvor organisationen har sit hovedkvarter

b) fører med jævne mellemrum, som de selv fastsætter, tilsyn med, om anerkendte producentorganisationer overholder nærværende kapitel

c) pålægger i tilfælde af manglende overholdelse eller uregelmæssigheder i anvendelsen af foranstaltningerne i dette kapitel de pågældende organisationer og sammenslutninger de gældende sanktioner, som medlemsstaterne har fastsat, og beslutter om nødvendigt om anerkendelsen skal tilbagekaldes

d) underretter Kommissionen senest den 31. marts hvert år om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse, der er truffet i løbet af det foregående kalenderår.

Artikel 155

Udlicitering

Medlemsstaterne kan tillade en anerkendt producentorganisation eller en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer i de af Kommissionen angivne sektorer i henhold til artikel 173, stk. 1, litra f) at udlicitere alle sine aktiviteter, undtagen produktion, herunder til datterselskaber, forudsat at producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer

forbliver ansvarlig for at sikre udførelsen af de udliciterede aktiviteter og for den overordnede kontrol med forvaltningen og for tilsyn med kontrakten vedrørende udførelsen af aktiviteterne.

Artikel 156

Sammenslutninger af producentorganisationer

1. Medlemsstaterne kan på anmodning anerkende sammenslutninger af producentorganisationer i en specifik sektor, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, som er oprettet på initiativ af anerkendte producentorganisationer.

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 173 må sammenslutninger af producentorganisationer udøve samme aktiviteter eller funktioner som producentorganisationer.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne på anmodning anerkende en sammenslutning af anerkendte producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren, hvis den pågældende medlemsstat mener, at denne sammenslutning er i stand til effektivt at udøve en anerkendt producentorganisations aktiviteter, og at den opfylder betingelserne i artikel 161, stk. 1.

Artikel 157

Brancheorganisationer

1. Medlemsstaterne kan på anmodning anerkende brancheorganisationer inden for en specifik sektor, der er nævnt i artikel 1, stk. 2,

a) der består af repræsentanter for økonomiske aktiviteter, der er knyttet til produktion og til mindst ét af følgende led i forsyningskæden: forarbejdning af eller handel med, herunder distribution af, produkter inden for en eller flere sektorer

b) der er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de organisationer eller sammenslutninger, som de er sammensat af

c) der forfølger et bestemt mål under hensyntagen til medlemmernes og forbrugernes interesser, og som især har ét af følgende formål:

i) forbedring af kendskabet til produktionen og markedet og gennemsigtigheden i produktionen og på markedet, f.eks. ved at offentliggøre aggregerede statistiske data om produktionsomkostninger, priser, herunder om relevant ledsaget af prisindikatorer, mængder og varigheden af tidligere indgåede kontrakter og ved at fremskaffe analyser af den mulige fremtidige markedsudvikling på regionalt, nationalt eller internationalt plan

ii) prognoser for produktionspotentialet og fastlæggelsen af markedspriser

- iii) medvirken til bedre koordinering af den måde, som produkter bringes i omsætning på, bl.a. ved markedsforskning og markedsundersøgelser
 - iv) undersøgelse af mulige eksportmarkeder
 - v) uden at det berører artikel 148 og 168, udarbejdelse af standardkontrakter, der er forenelige med EU-reglerne, vedrørende salg af landbrugsprodukter til købere eller levering af forarbejdede produkter til distributører og/eller detailhandlere under hensyntagen til behovet for at opnå fair konkurrenceforhold og undgå markedsforvridning
 - vi) bedre udnyttelse af produkternes potentiale, herunder omfanget af afsætningsmuligheder, og udvikling af initiativer til at styrke den økonomiske konkurrenceevne og innovation
 - vii) tilvejebringelse af informationer og gennemførelse af forskning for at nyskabe, rationalisere, forbedre og omlægge produktion og i påkommende tilfælde forarbejdning og afsætning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet, herunder de særlige karakteristika ved produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, og miljøbeskyttelse
 - viii) forskning i metoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af veterinærlægemidler og plantebeskyttelsesmidler, bedre at forvalte andre rå- og hjælpestoffer, sikre produktkvaliteten og beskyttelse af jorden og vandet, fremme fødevarer sikkerhed, navnlig gennem produkternes sporbarhed, og forbedre dyresundhed og -velfærd
 - ix) udvikling af metoder og instrumenter til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions- og i påkommende tilfælde forarbejdnings- og afsætningsled
 - x) træffe enhver foranstaltning for at fastholde, beskytte og fremme økologisk landbrug og oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser
 - xi) fremme og gennemførelse af forskning i integreret, bæredygtig produktion eller andre miljøvenlige produktionsmetoder
 - xii) tilskyndelse til sundt og ansvarligt forbrug af produkter på det indre marked og/eller oplysning om de skadelige virkninger af farlige forbrugsmønstre
 - xiii) fremme af forbruget og/eller formidling af oplysninger om produkter på det indre og ydre marked
 - xiv) bidrage til forvaltningen af biprodukter og mindskelsen og forvaltningen af affald.
2. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne ud fra objektive og ikkediskriminerende kriterier træffe afgørelse om, at betingelsen i artikel 158, stk. 1, litra c), er opfyldt ved at begrænse antallet af brancheorganisationer på regionalt eller nationalt niveau, hvis der inden den 1. januar 2014 er fastsat bestemmelse herom i de nationale regler, og såfremt dette ikke skader det indre markeds funktion.
3. Uanset stk. 1 for så vidt angår mælke- og mejerisektoren kan medlemsstaterne anerkende brancheorganisationer,
- a) der formelt har anmodet om anerkendelse og består af repræsentanter for økonomiske aktiviteter, som er knyttet til produktion af råmælk og til mindst ét af følgende led i forsyningskæden: forarbejdningen af eller handlen med, herunder distribution af, produkter i mælke- og mejerisektoren
 - b) der er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de repræsentanter, der er nævnt i litra a)
 - c) der under hensyntagen til disse brancheorganisationers medlemmers og forbrugernes interesser udøver en eller flere af følgende aktiviteter i en eller flere af Unionens regioner:
 - i) forbedring af kendskabet til og gennemsigtigheden af produktionen og markedet, f.eks. ved at offentliggøre statistiske data om priser, mængder og varighed af tidligere indgåede kontrakter om levering af råmælk og ved at levere analyser af den mulige fremtidige markedsudvikling på regionalt, nationalt og internationalt plan
 - ii) medvirken til bedre koordinering af den måde, som mælk og mejeriprodukter bringes i omsætning på, bl.a. ved markedsforskning og markedsundersøgelser
 - iii) fremme af forbruget af og levering af information om mælk og mejeriprodukter på både det indre marked og på eksterne markeder
 - iv) undersøgelse af mulige eksportmarkeder
 - v) udarbejdelse af standardkontrakter, der er i overensstemmelse med EU-bestemmelserne om salg af råmælk til opkøbere eller levering af forarbejdede produkter til distributører og forhandlere, under hensyntagen til behovet for at opnå rimelige konkurrencevilkår og undgå markedsforvridning

- vi) levering af information og udførelse af den forskning, der er nødvendig for at tilpasse produktionen i retning af produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse
- vii) opretholdelse og udvikling af mejerisektorens produktionspotentiale, bl.a. ved at fremme innovation og støtte programmer for anvendt forskning og udvikling med henblik på at udnytte mælks og mejeriprodukters fulde potentiale, navnlig for at skabe produkter med merværdi, som er mere tiltrækkende for forbrugeren
- viii) undersøgelse af måder til at begrænse anvendelsen af veterinærlægemidler, forbedring af håndteringen af andre rå- og hjælpestoffer og forøgelse af fødevarerikkerheden og dyresundheden
- ix) udvikling af metoder og instrumenter til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions- og afsætningsled
- x) udnyttelse af potentialet i økologisk landbrug og beskyttelse og fremme af sådant landbrug samt produktion af produkter med oprindelsesbetegnelse, kvalitetsmærke og geografisk betegnelse og og
- xi) fremme af integreret produktion eller andre miljøvenlige produktionsmetoder.

Artikel 158

Anerkendelse af brancheorganisationer

1. Medlemsstaterne anerkender de brancheorganisationer, som ansøger herom, såfremt de:

- a) opfylder kravene i artikel 157
- b) udøver deres aktiviteter i en eller flere regioner på det pågældende område
- c) tegner sig for en betydelig andel af de økonomiske aktiviteter, der er omhandlet i artikel 157, stk. 1, litra a)
- d) ikke selv udfører produktions-, forarbejdnings- eller afsætningsaktiviteterne, dog med forbehold af tilfældene i artikel 162.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at brancheorganisationer, der har opnået anerkendelse efter national ret inden den 1. januar 2014, og som opfylder betingelserne i stk. 1 i denne artikel, skal betragtes som anerkendte brancheorganisationer i henhold til artikel 157.

3. Brancheorganisationer, der har opnået anerkendelse efter national ret inden den 1. januar 2014, og som ikke opfylder

betingelserne i stk. 1 i denne artikel, kan fortsætte deres virksomhed i overensstemmelse med national ret frem til 1. januar 2015.

4. Medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer i alle sektorer, som er oprettet inden den 1. januar 2014, uanset om de blev anerkendt efter anmodning eller oprettet ved lov, også selv om de ikke opfylder forpligtelsen i artikel 157, stk. 1, litra b), eller i artikel 157, stk. 3, litra b).

5. Når medlemsstaterne anerkender en brancheorganisation i medfør af stk. 1 eller stk. 2:

- a) træffer beslutning om, hvorvidt en producentorganisation skal anerkendes, senest fire måneder efter, at der er indgivet ansøgning med al den relevante dokumentation; ansøgningen indgives til den medlemsstat, hvor organisationen har sit hovedkvarter
- b) foretager de med bestemte mellemrum, som de selv fastsætter, kontrol for at sikre, at de anerkendte brancheorganisationer opfylder betingelserne for anerkendelse
- c) pålægger de i tilfælde af manglende opfyldelse eller uregelmæssigheder i gennemførelsen af foranstaltningerne i denne forordning de pågældende organisationer de gældende sanktioner, som medlemsstaterne har fastsat, og beslutter om nødvendigt om anerkendelsen skal tilbagekaldes
- d) tilbagekalder de anerkendelsen, hvis kravene og betingelserne i denne artikel vedrørende anerkendelse ikke længere er opfyldt
- e) underretter de Kommissionen senest den 31. Marts hvert år om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse, der er truffet i løbet af det foregående kalenderår.

Afdeling 2

Supplerende regler for specifikke sektorer

Artikel 159

Obligatorisk anerkendelse

Uanset artikel 152-158 anerkender medlemsstaterne efter anmodning

- a) producentorganisationer inden for
 - i) frugt- og grøntsagssektoren for et eller flere af sektorens produkter og/eller produkter, som udelukkende er bestemt til forarbejdning
 - ii) olivenolie- og spiseolivensektoren

- iii) silkeormesektoren
- iv) humlesektoren
- b) brancheorganisationer i olivenolie- og spiseolivensektoren og tobakssektoren.

Artikel 160

Producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren

Producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren skal have mindst et af de mål, der er nævnt i artikel 152, stk. 1, litra c), nr. i), ii) og iii).

Vedtægterne fra en producentorganisation i frugt- og grøntsagssektoren skal kræve, at dens tilsluttede producenter afsætter hele deres produktion af det pågældende produkt gennem producentorganisationen

Producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren anses for at handle i deres medlemmers navn og på deres vegne i økonomiske anliggender inden for deres kompetenceområde.

Artikel 161

Anerkendelse af producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren

1. Medlemsstaterne anerkender alle juridiske personer eller klart definerede dele af juridiske personer, der ansøger om anerkendelse som producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren, forudsat at:

- a) de opfylder kravene i artikel 152, stk. 3
 - b) de har et mindsteantal medlemmer og/eller dækker en mindstemængde af salgbar produktion, der skal fastlægges af den pågældende medlemsstat, i det område, hvor de udøver deres virksomhed
 - c) der er tilstrækkeligt belæg for, at de udøver deres virksomhed korrekt, både over tid og med hensyn til effektivitet og koncentration af udbuddet
 - d) de har vedtægter, der er i overensstemmelse med litra a), b) og c).
2. Medlemsstaterne kan beslutte, at producentorganisationer, der er anerkendt efter national ret inden den 2. april 2012, og som opfylder betingelserne i stk. 1, skal betragtes som anerkendte producentorganisationer i henhold til artikel 152, stk. 3.
3. Medlemsstaterne:

- a) træffer beslutning om, hvorvidt en producentorganisation skal anerkendes, senest fire måneder efter indgivelsen af en

ansøgning med al den relevante dokumentation; ansøgninge indgives til den medlemsstat, hvor organisationen har hovedkontor

- b) foretager med bestemte mellemrum, som de selv fastsætter, kontrol for at sikre, at de anerkendte producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer overholder bestemmelserne i dette kapitel
- c) pålægger i tilfælde af manglende overholdelse eller uregelmæssigheder i gennemførelsen af foranstaltningerne i dette kapitel de pågældende organisationer og sammenslutninger de gældende sanktioner, som medlemsstaterne har fastsat, og beslutter om nødvendigt om anerkendelsen skal tilbagekaldes
- d) underretter Kommissionen senest den 31. marts hvert år om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse, som de har truffet i løbet af det foregående kalenderår.

Artikel 162

Brancheorganisationer i olivenolie- og spiseolivensektoren og tobakssektoren

For så vidt angår brancheorganisationer i olivenolie- og spiseolivensektoren og tobakssektoren kan det bestemte mål omhandlet i artikel 157, stk. 1, litra c), også omfatte mindst et af følgende formål:

- a) koncentration og koordinering af udbuddet og afsætningen af medlemmernes produkter
- b) tilpasning i fællesskab af produktionen og forarbejdningen til markedets behov og produktforbedring
- c) fremme af rationalisering og forbedring af produktionen og forarbejdningen.

Artikel 163

Anerkendelse af brancheorganisationer i mælke- og mejerisektoren

1. Medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer i mælke- og mejerisektoren, såfremt de:

- a) opfylder kravene i artikel 157, stk. 3
- b) udøver deres aktiviteter i en eller flere regioner på det pågældende område
- c) tegner sig for en betydelig andel af de økonomiske aktiviteter, der er omhandlet i artikel 157, stk. 3, litra a)
- d) ikke selv producerer, forarbejder eller handler med produkter i mælke- og mejerisektoren.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at brancheorganisationer, der er anerkendt efter national ret inden den 2. april 2012, og som opfylder betingelserne i stk. 1, skal betragtes som anerkendte brancheorganisationer i henhold til artikel 157, stk. 3.

3. Når medlemsstaterne gør brug af muligheden for at anerkende en brancheorganisation i medfør af stk. 1 eller stk. 2,

a) træffer de beslutning om, hvorvidt brancheorganisationen skal anerkendes, senest fire måneder efter indgivelsen af en ansøgning med al den relevante dokumentation; ansøgningen indgives til den medlemsstat, hvor organisationen har hovedkontor

b) foretager de med bestemte mellemrum, som de selv fastsætter, kontrol for at sikre, at de anerkendte brancheorganisationer opfylder betingelserne for anerkendelse

c) pålægger de i tilfælde af manglende opfyldelse eller uregelmæssigheder i gennemførelsen af foranstaltningerne i denne forordning de pågældende organisationer de gældende sanktioner, som medlemsstaterne har fastsat, og beslutter de nødvendigt om anerkendelsen skal tilbagekaldes

d) tilbagekalder de anerkendelsen, hvis:

i) kravene til og betingelserne for anerkendelse i denne artikel ikke længere er opfyldt

ii) brancheorganisationen deltager i en af de aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, der er nævnt i artikel 210, stk. 4; sådan tilbagekaldelse af anerkendelsen berører ikke andre sanktioner, som skal pålægges i medfør af national ret,

iii) hvis brancheorganisationen ikke foretager den påbudte meddelelse som omhandlet i artikel 210, stk. 2, første afsnit, litra a)

e) underretter de Kommissionen senest den 31. marts hvert år om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse, der er truffet i løbet af det foregående kalenderår.

Afdeling 3

Udvidelse af regler og obligatoriske bidrag

Artikel 164

Udvidelse af regler

1. Hvis en anerkendt producentorganisation, en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer eller en anerkendt brancheorganisation, der udøver sin virksomhed i et eller flere

bestemte områder i en medlemsstat, anses for at være repræsentativ for produktionen af, forarbejdningen af eller handelen med et givet produkt, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra den pågældende organisation i en begrænset periode gøre nogle af de aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, som der er opnået enighed om i organisationen, bindende for andre aktører, der udøver virksomhed i det eller de pågældende økonomiske områder, uanset om de er selvstændige eller sammenslutninger, og som ikke er medlem af organisationen eller sammenslutningen.

2. Ved "økonomisk område" forstås i denne afdeling et geografisk område, der omfatter dyrkningsområder, som grænser op til eller ligger nær ved hinanden, og som har ensartede produktions- og afsætningsvilkår.

3. En organisation eller sammenslutning anses for at være repræsentativ, hvis den i det eller de pågældende økonomiske områder i en medlemsstat:

a) tegner sig for følgende andel af produktionen eller forarbejdningen af eller handelen med det eller de pågældende produkter:

i) for producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren mindst 60 % eller

ii) i andre tilfælde mindst to tredjedele og

b) tegner sig for, når der er tale om producentorganisationer, mere end 50 % af de pågældende producenter.

Med hensyn til brancheorganisationer, hvor fastsættelse af produktionsmængdens andel eller handel med eller forarbejdelse af det eller de pågældende produkter forvolder praktiske vanskeligheder, kan en medlemsstat imidlertid fastlægge nationale regler for fastsættelse af den specificerede repræsentativitet, jf. første afsnit, litra a), nr. ii.

Hvis ansøgningen om en udvidelse af reglerne til flere aktører vedrører flere økonomiske områder, skal organisationen eller sammenslutningen fremlægge bevis for en mindsterepræsentativitet for hver af de i første afsnit nævnte erhvervsgrøner, som den repræsenterer, i hvert af de pågældende økonomiske områder.

4. De regler, for hvilke der kan ansøges om udvidelse af reglernes anvendelsesområde til at omfatte andre aktører, jf. stk. 1, skal have et af følgende mål:

a) indberetning af produktionsdata og markedsforhold

b) strengere produktionsregler end dem, der er fastsat i EU-reglerne og de nationale regler

c) udarbejdelse af standardkontrakter, som er i overensstemmelse med EU-reglerne

- d) afsætning
- e) miljøbeskyttelse
- f) foranstaltninger til salgsfremme og bedre udnyttelse af produktionen
- g) foranstaltninger til beskyttelse af økologisk landbrug, oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser
- h) forskning med henblik på at øge produkternes værdi, bl.a. gennem nye anvendelsesformål, som ikke indebærer en risiko for folkesundheden
- i) undersøgelser til forbedring af produktkvaliteten
- j) forskning, navnlig i dyrkningsmetoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og veterinær-lægemidler og sikrer, at jorden beskyttes og miljøet beskyttes eller forbedres
- k) fastlæggelse af minimumskvaliteter og -standarder for emballering og præsentation
- l) brug af certificerede frø og kontrol af produktkvaliteten.
- m) dyresundhed, plantesundhed eller fødevarer-sikkerhed
- n) forvaltningen af biprodukter.

Disse regler må ikke skade andre producenter i den pågældende medlemsstat eller i Unionen og må ikke have nogen af de virkninger, der er nævnt i artikel 210, stk. 4, eller på anden måde være uforenelige med gældende EU-lovgivning eller nationale regler.

5. Udvidelsen af bestemmelserne som omtalt i stk. 1 skal som helhed viderefremmes til aktørerne gennem offentliggørelse i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle afgørelser, der træffes i henhold til denne artikel.

Artikel 165

Finansielle bidrag fra producenter, der ikke er medlemmer

Udvides reglerne for en anerkendt producentorganisation, en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer eller en anerkendt brancheorganisation i henhold til artikel 164, og er aktiviteterne, der er omfattet af disse regler, af generel økonomisk interesse for økonomiske aktører, hvis aktiviteter har forbindelse med de pågældende produkter, kan den medlemsstat, der har givet anerkendelsen, efter høring af de relevante parter beslutte, at selvstændige økonomiske aktører eller sammenslutninger, som ikke er medlem af organisationen, men som drager fordel af disse aktiviteter, over for organisationen helt eller delvis skal yde de finansielle bidrag, som medlemmerne betaler, såfremt bidragene skal dække de udgifter, som er en direkte følge af varetagelsen af de pågældende aktiviteter.

Afdeling 4

Tilpasning af udbuddet

Artikel 166

Foranstaltninger til fremme af tilpasning af udbuddet til markedsbehovet

For at fremme initiativer i de organisationer, der er nævnt i artikel 152-163, som kan lette tilpasningen af udbuddet til markedsbehovet, bortset fra foranstaltninger, der har med tilbagetrækning fra markedet at gøre, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 om foranstaltninger vedrørende de i artikel 1, stk. 2, omhandlede sektorer:

- a) til forbedring af kvaliteten
- b) til fremme af bedre organisering af produktionen, forarbejdningen og afsætningen
- c) til at gøre det lettere at følge markedsprisudviklingen
- d) og muliggøre opstilling af kort- eller langsigtede prognoser på grundlag af de benyttede produktionsmidler.

Artikel 167

Afsætningsregler til at forbedre og stabilisere det fælles marked for vin

1. For at det fælles marked for vin, herunder de druer, den most og den vin, som vinen hidrører fra, kan fungere bedre og mere stabilt, kan producentmedlemsstaterne fastlægge afsætningsregler for at regulere udbuddet, især ved beslutninger truffet af brancheorganisationer, som er anerkendt i henhold til artikel 157 og 158.

De pågældende regler skal stå i rimeligt forhold til formålet og må ikke:

- a) vedrøre transaktioner, der foretages efter den første markedsføring af det pågældende produkt
- b) tillade fastsættelse af priser, end ikke vejledende eller anbefalede priser
- c) fastfryse for stor en del af den årlige høst, der ellers er til rådighed
- d) give mulighed for at nægte udstedelse af de nationale attester og EU-attester, der er nødvendige for omsætning og markedsføring af vin, når den pågældende markedsføring er i overensstemmelse med ovennævnte regler.

2. De regler, der er nævnt i stk. 1, skal meddeles aktørerne ved, at de offentliggøres i deres helhed i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle afgørelser, der træffes i henhold til denne artikel.

Afdeling 5

Kontraktsystemer

Artikel 168

Aftalemæssige forhold

1. Uanset artikel 148 om sektoren for mælk og mejeriprodukter og artikel 125 om sukkersektoren, hvis en medlemsstat for så vidt angår landbrugsprodukter fra en sektor, bortset fra mælk og mejeriprodukter og sukker som opført på listen i artikel 1, stk. 2, beslutter følgende:

- a) at alle leveringer i dens område af disse produkter fra en producent til en forarbejdningsvirksomhed eller en distributør skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne
- b) at de første købere skal fremsætte et skriftligt kontrakttilbud om levering i dens område af disse landbrugsprodukter fra producenten,

skal en sådan kontrakt eller et sådant kontrakttilbud opfylde kravene i denne artikels stk. 4 og 6.

2. Såfremt medlemsstaten beslutter, at leverancer af de af denne artikel omfattede produkter fra en producent til en forarbejdningsvirksomhed skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne, skal medlemsstaten samtidig beslutte, hvilke trin i leveringen der skal være omfattet af en sådan kontrakt, i tilfælde af at de pågældende produkter leveres gennem et eller flere mellemlid.

Medlemsstaterne sikrer, at de bestemmelser, som de vedtager i henhold til denne artikel, ikke hæmmer det indre markeds funktion.

3. I det tilfælde, der er beskrevet i stk. 2, kan medlemsstaten indføre en mæglingssystem med henblik på de tilfælde, hvor der ikke er nogen fælles forståelse om, at indgå en sådan kontrakt, for at sikre rimelige aftaleforhold.

4. Enhver kontrakt eller kontrakttilbud, jf. stk. 1, skal:

- a) indgås før leveringen
- b) foreligge skriftligt, og
- c) bl.a. indeholde følgende oplysninger:
 - i) den pris, der skal betales for leveringen, og som:
 - er fast og fastsat i kontrakten og/eller
 - beregnes ud fra forskellige faktorer i kontrakten, som kan omfatte markedsindikatorer, der afspejler

ændringer i markedsforholdene, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af de leverede landbrugsprodukter

- ii) mængden og kvaliteten af de pågældende produkter, der kan eller skal leveres, og tidspunktet for sådanne leverancer,
- iii) kontraktens varighed, som kan være enten tidsbegrænset eller tidsubegrænset eller tidsbegrænset med opsigelsesbestemmelser
- iv) oplysninger om betalingsperioder og -procedurer
- v) ordninger for indsamling eller levering af landbrugsprodukter, og
- vi) bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af force majeure.

5. Uanset stk. 1 er en kontrakt eller et tilbud om en kontrakt ikke nødvendig, hvis de pågældende produkter leveres af en producent til en køber, som er i form af et kooperativ, hvor producenten er medlem, hvis kooperativets vedtægter eller regler og afgørelser fastlagt i eller truffet i henhold til disse vedtægter indeholder bestemmelser, der har samme virkning som dem, der er fastsat i stk. 4, litra a), b) og c).

6. Alle elementer i de kontrakter om levering af landbrugsprodukter, som producenter, virksomheder, der indsamler produkterne, virksomheder, der forarbejder produkterne, eller distributører, herunder de elementer, der henvises til i stk. 4, litra c), forhandles frit mellem parterne.

Uanset første afsnit gælder ét eller begge af følgende:

- a) såfremt en medlemsstat beslutter at gøre skriftlige kontrakter om levering af landbrugsprodukter obligatoriske i henhold til stk. 1, kan den fastsætte en mindste gyldighedsperiode, der kun gælder for skriftlige kontrakter mellem en producent og den første køber af landbrugsprodukterne. En sådan minimumsvarighed skal være mindst seks måneder og må ikke hæmme det indre markeds funktion.
- b) hvis en medlemsstat beslutter, at den første køber af landbrugsprodukter skal afgive skriftligt tilbud om en kontrakt med producenten i henhold til stk. 1, kan den bestemme, at tilbuddet skal omfatte en minimumsvarighed for kontrakten som fastsat i national ret med henblik herpå. En sådan minimumsvarighed skal være mindst seks måneder og må ikke hæmme det indre markeds funktion.

Andet afsnit berører ikke producentens ret til at afvise en sådan minimumsvarighed, forudsat at det sker skriftligt. I så fald kan parterne frit forhandle alle elementerne i kontrakten, herunder dem, der er omhandlet i stk. 4, litra c).

7. De medlemsstater, der gør brug af mulighederne i denne artikel, sikrer, at de bestemmelser, som de indfører, ikke hæmmer det indre markeds funktion.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvordan de anvender alle foranstaltninger indført i henhold til denne artikel.

8. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af stk. 4, litra a) og b), og stk. 5, og foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som medlemsstaterne skal give i henhold til denne artikel.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 169

Kontraktforhandlinger i olivenolie-sektoren

1. En producentorganisation i olivenolie-sektoren, som er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 1, og som søger at nå et eller flere af målene om at koncentrere udbuddet, afsætte de produkter, som er produceret af dens medlemmer, på markedet, og optimere produktionsomkostningerne, kan på sine medlemmers vegne for så vidt angår en del af eller hele medlemmernes samlede produktion forhandle kontrakter om levering af olivenolie.

En producentorganisation opfylder de i dette stykke omhandlede mål, forudsat at opfyldelsen af disse mål fører til integration af aktiviteter, og at denne integration sandsynligvis medfører en betydelig effektivisering, så producentorganisationens aktivitet overordnet bidrager til opfyldelsen af artikel 39 i TEUF.

Dette kan opnås, hvis:

- a) producentorganisationen mindst udfører en af følgende aktiviteter:
- i) fælles distribution, herunder fælles salgsplatform eller fælles transport
 - ii) fælles emballering, mærkning eller salgsfremstød
 - iii) fælles tilrettelæggelse af kvalitetskontrol
 - iv) fælles brug af udstyr eller lagerfaciliteter
 - v) fælles forarbejdning
 - vi) fælles forvaltning af affald direkte forbundet med produktionen af olivenolie
 - vii) fælles indkøb af rå- og hjælpestoffer
- b) disse aktiviteter er betydelige, hvad angår mængden af den pågældende olivenolie og produktionsomkostninger og afsætningen på markedet.

2. Producentorganisationens forhandlinger kan finde sted:

- a) uanset om ejerskabet til de pågældende produkter overgår fra landbrugerne til producentorganisationen
- b) uanset om den forhandlede pris er den samme som for den fælles produktion fra nogle af eller alle producentmedlemmerne
- c) såfremt det for en bestemt producentorganisation gælder, at mængden af olivenolieproduktion, som er omfattet af sådanne forhandlinger, og som er produceret i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 20 % af det relevante marked; med henblik på beregning af den i stk. 1, litra c), omhandlede mængde af olivenolieproduktion sondres der mellem olivenolie til konsum og olivenolie til andre anvendelsesformål
- d) såfremt det for mængden af olivenolie omfattet af sådanne forhandlinger gælder, at producentorganisationen koncentrerer udbuddet og afsætter sine medlemmers produkt på markedet
- e) såfremt de pågældende producenter ikke er medlemmer af nogen anden producentorganisation, som også forhandler sådanne kontrakter på deres vegne
- f) såfremt den pågældende olivenolie ikke er omfattet af en leveringsforpligtelse, der følger af producentens medlemskab af et kooperativ, som ikke selv er medlem af den pågældende producentorganisation i henhold til bestemmelserne i kooperativets vedtægter eller til de regler eller afgørelser, der fastlagt i eller truffet i medfør af disse vedtægter, samt og
- g) såfremt producentorganisationen underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den har sit virke, om den mængde produceret olivenolie, der er omfattet af sådanne forhandlinger.

3. I denne artikel omfatter producentorganisationer også sammenslutninger af producentorganisationer anerkendt i henhold til artikel 156, stk. 1.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), offentliggør Kommissionen ved hjælp af de midler, som den finder hensigtsmæssige, produktionsmængderne af olivenolie i medlemsstaterne.

5. Uanset stk. 2, litra c), kan den konkurrencemyndighed, der henvises til i andet afsnit, selv om tærsklen deri ikke er overskredet, i individuelle tilfælde træffe afgørelse om, at producentorganisationen enten skal genoptage en bestemt forhandling, eller at forhandlingen slet ikke må finde sted, hvis myndigheden finder, at dette er nødvendigt for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller at målene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

For så vidt angår forhandlinger, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3. I andre tilfælde træffes denne afgørelse af den nationale konkurrencemyndighed i den medlemsstat, som forhandlingerne vedrører.

De afgørelser, der er omhandlet i dette stykke, anvendes først fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.

I denne artikel anvendes definitionen af "national konkurrencemyndighed" i artikel 149, stk. 7, litra a).

6. De medlemsstater, hvor forhandlingerne finder sted i henhold til denne artikel, giver Kommissionen meddelelse om anvendelsen af stk. 2, litra g), og stk. 5.

Artikel 170

Kontraktforhandlinger i oksekødssektoren

1. En producentorganisation i oksekødssektoren, som er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 1, og som søger at nå et eller flere af målene om at koncentrere udbuddet, afsætte produkter på markedet, som er produceret af dens medlemmer, og optimere produktionsomkostningerne, kan på sine medlemmers vegne for så vidt angår en del af eller hele medlemmernes samlede produktion forhandle kontrakter om levering af levende kvæg af *Bos taurus*-slægten til slagtning omfattet af KN-kode ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61, eller ex 0102 29 91:

a) under 12 måneder og

b) over 12 måneder

En producentorganisation opfylder de i dette stykke omhandlede mål, forudsat at opfyldelsen af disse mål fører til integration af aktiviteter, og at denne integration sandsynligvis medfører en betydelig effektivisering, så producentorganisationens aktivitet overordnet bidrager til opfyldelsen af artikel 39 i TEUF.

Dette kan opnås, hvis:

a) producentorganisationen mindst udfører en af følgende aktiviteter:

i) fælles distribution, herunder fælles salgsplatform eller fælles transport

ii) fælles salgsmæssigheder

iii) fælles tilrettelæggelse af kvalitetskontrol

iv) fælles brug af udstyr eller lagerfaciliteter

v) fælles forvaltning af affald direkte forbundet med produktionen af levende kvæg

vi) fælles indkøb af rå- og hjælpestoffer

b) disse aktiviteter er betydelige hvad angår mængden af oksekød og med hensyn til produktionens omkostninger og afsætningen på markedet.

2. Producentorganisationens forhandlinger kan finde sted:

a) uanset om der sker et ejerskifte fra landbrugerne til producentorganisationen

b) uanset om den forhandlede pris er den samme som for den fælles produktion fra nogle af eller alle producentmedlemmerne

c) såfremt det for en bestemt producentorganisation gælder, at mængden af produceret oksekød, der er omfattet af sådanne forhandlinger, og som er produceret i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 15 % af den samlede nationale produktion af hvert produkt omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), i den pågældende medlemsstat målt i slagtet vægtækvivalent

d) såfremt det for mængden af oksekød omfattet af sådanne forhandlinger gælder, at producentorganisationen koncentrerer udbuddet og afsætter sine medlemmers produkt til markedet

e) såfremt de pågældende producenter ikke er medlemmer af nogen anden producentorganisation, som også forhandler sådanne kontrakter på deres vegne

f) såfremt det pågældende produkt ikke er omfattet af en leveringsforpligtelse, der følger af producentens medlemskab af et kooperativ, som ikke selv er medlem af den pågældende producentorganisation i henhold til bestemmelserne i kooperativets vedtægter eller til de regler eller afgørelser, der fastlagt i eller truffet i medfør af disse vedtægter, og

g) såfremt producentorganisationen underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den har sit virke, om den mængde oksekød, der er omfattet af sådanne forhandlinger.

3. I denne artikel omfatter producentorganisationer også sammenslutninger af producentorganisationer anerkendt i henhold til artikel 156, stk. 1.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), offentliggør Kommissionen ved hjælp af de midler, som den finder hensigtsmæssige, produktionsmængderne af oksekød i medlemsstaterne målt i slagtet vægtækvivalent.

5. Uanset stk. 2, litra c), kan den konkurrencemyndighed, der henvises til i andet afsnit, selv om tærsklerne i stk. 2, litra c) ikke er overskredet, i individuelle tilfælde træffe afgørelse om, at producentorganisationen enten skal genoptage en bestemt forhandling, eller at forhandlingen slet ikke må finde sted, hvis myndigheden finder, at dette er nødvendigt for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller hvis den finder, at produktet, der er omfattet af forhandlingerne, udgør et særskilt marked som følge af produktets særlige karakter eller tilsigtede anvendelse, og at en sådan kollektiv forhandling vil omfatte over 15 % af den nationale produktion af et sådant marked, eller hvis den finder, at målene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

For så vidt angår forhandlinger, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3. I andre tilfælde træffes denne afgørelse af den nationale konkurrencemyndighed i den medlemsstat, som forhandlingerne vedrører.

De afgørelser, der er omhandlet i dette stykke, anvendes først fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.

I denne artikel anvendes definitionen i artikel 149, stk. 7, litra a), for "national konkurrencemyndighed".

6. De medlemsstater, hvor forhandlingerne finder sted i henhold til denne artikel, giver Kommissionen meddelelse om anvendelsen af stk. 2, litra g), og stk. 5.

Artikel 171

Kontraktforhandlinger om bestemte markafgrøder

1. En producentorganisation, som er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 1, og som søger at nå et eller flere af målene om at koncentrere udbuddet, afsætte produkter på markedet, som er produceret af dens medlemmer, og optimere produktionsomkostningerne, kan på sine medlemmers vegne for så vidt angår en del af eller hele medlemmernes samlede produktion forhandle kontrakter om levering af et eller flere af følgende produkter, som ikke er bestemt til udsæd, og i bygs tilfælde ikke er bestemt til maltning:

- a) almindelig hvede henhørende under KN-kode ex 1001 99 00
- b) byg henhørende under KN-kode ex 1003 90 00;
- c) majs henhørende under KN-kode ex 1005 90 00;
- d) rug henhørende under KN-kode ex 1002 90 00;
- e) durumhvede henhørende under KN-kode ex 1001 19 00
- f) havre henhørende under KN-kode ex 1004 90 00
- g) triticale henhørende under KN-kode ex 1008 60 00
- h) rapsfrø henhørende under KN-kode ex 1205

- i) solsikkefrø henhørende under KN-kode ex 1206 00
- j) soja henhørende under KN-kode ex 1201 90 00
- k) hestebønner henhørende under KN-kode ex 0708 og ex 0713
- l) foderærter henhørende under KN-kode ex 0708 og ex 0713.

En producentorganisation opfylder de i dette stykke omhandlede mål, forudsat at opfyldelsen af disse mål fører til integration af aktiviteter, og at denne integration sandsynligvis medfører en betydelig effektivisering, så producentorganisationens aktivitet overordnet bidrager til opfyldelsen af artikel 39 i TEUF.

Dette kan opnås, hvis:

- a) producentorganisationen mindst udfører en af følgende aktiviteter:
 - i) fælles distribution, herunder fælles salgspatform eller fælles transport
 - ii) fælles salgsfremstød
 - iii) fælles tilrettelæggelse af kvalitetskontrol
 - iv) fælles brug af udstyr eller lagerfaciliteter
 - v) fælles indkøb af rå- og hjælpestoffer
 - b) disse aktiviteter er betydelige hvad angår mængden af det pågældende produkt og med hensyn til produktionens omkostninger og afsætningen på markedet.
2. Producentorganisationens forhandlinger kan finde sted:
- a) uanset om der sker et ejerskifte af produktet fra producenterne til producentorganisationen
 - b) uanset om den forhandlede pris er den samme som for den fælles produktion fra nogle af eller alle producentmedlemmerne
 - c) såfremt det for hvert produkt omhandlet i stk. 1 og for en bestemt producentorganisation gælder, at produktionsmængden, der er omfattet af sådanne forhandlinger, og som er produceret i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 15 % af den samlede nationale produktion af det pågældende produkt i den pågældende medlemsstat
 - d) såfremt det for mængden af produkter omfattet af sådanne forhandlinger gælder, at producentorganisationen koncentrerer udbuddet og afsætter sine medlemmers produkt til markedet
 - e) såfremt de pågældende producenter ikke er medlemmer af nogen anden producentorganisation, som også forhandler sådanne kontrakter på deres vegne

f) såfremt det pågældende produkt ikke er omfattet af en leveringsforpligtelse, der følger af producentens medlemskab af et kooperativ, som ikke selv er medlem af den pågældende producentorganisation i henhold til bestemmelserne i kooperativets vedtægter eller til de regler eller afgørelser, der fastlagt i eller truffet i medfør af disse vedtægter, og

g) såfremt producentorganisationen underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den har sit virke, om produktionsmængden for hvert produkt, der er omfattet af sådanne forhandlinger.

3. I denne artikel omfatter producentorganisationer også sammenslutninger af producentorganisationer anerkendt i henhold til artikel 156, stk. 1.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), offentliggør Kommissionen for de i stk. 1 omhandlede produkter ved hjælp af de midler, som den finder hensigtsmæssige, produktionsmængderne i medlemsstaterne.

5. Uanset stk. 2, litra c), kan den konkurrencemyndighed, der henvises til i andet afsnit, selv om tærsklerne i stk. 2, litra c) ikke er overskredet, i individuelle tilfælde træffe afgørelse om, at producentorganisationen enten skal genoptage en bestemt forhandling, eller at forhandlingen slet ikke må finde sted, hvis myndigheden finder, at dette er nødvendigt for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller hvis den finder, at produktet, der er omfattet af forhandlingerne, udgør et særskilt marked som følge af produktets særlige karakter eller tilsigtede anvendelse, og at en sådan kollektiv forhandling vil omfatte over 15 % af den nationale produktion af et sådant marked, eller hvis den finder, at målene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

For så vidt angår forhandlinger, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3. I andre tilfælde træffes denne afgørelse af den nationale konkurrencemyndighed i den medlemsstat, som forhandlingerne vedrører.

De afgørelser, der er omhandlet i dette stykke, anvendes først fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.

I denne artikel anvendes definitionen i artikel 149, stk. 7, litra a), for "national konkurrencemyndighed".

6. De medlemsstater, hvor forhandlingerne finder sted i henhold til denne artikel, giver Kommissionen meddelelse om anvendelsen af stk. 2, litra g), og stk. 5.

Artikel 172

Regulering af udbuddet af skinke med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse

1. På anmodning af en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 152, stk. 1, i denne forordning en brancheorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 157,

stk. 1 i denne forordning, eller en sammenslutning af aktører, jf. artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, kan medlemsstaterne i en begrænset periode fastsætte bindende regler for regulering af udbuddet af skinke, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til artikel 5, stk. 1 og stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012.

2. Reglerne i stk. 1 i denne artikel skal være genstand for en forudgående aftale mellem parterne i det geografiske område, der er nævnt artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012. En sådan aftale skal være indgået efter konsultation med svineproducenterne i det geografiske område, mellem mindst to tredjedele af forarbejdningsvirksomhederne, der forarbejder den pågældende skinke, og som repræsenterer mindst to tredjedele af produktionen af den pågældende skinke i det geografiske område, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012, og, hvis medlemsstaten finder det relevant, mindst to tredjedele af svineproducenterne i det geografiske område, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1151/2012.

3. De regler, der er omhandlet i stk. 1,

a) må kun omfatte regulering af udbuddet af det pågældende produkt og/eller dets råvarer og skal have til formål at tilpasse udbuddet af den pågældende skinke til efterspørgslen

b) må kun gælde for det pågældende produkt

c) må højst være bindende i tre år og kan efter denne periode forlænges efter en ny anmodning som omhandlet i stk. 1

d) må ikke være til skade for handelen med andre produkter end dem, der er omfattet af disse regler

e) må ikke vedrøre transaktioner, der foretages efter den første markedsføring af den pågældende skinke

f) må ikke tillade prisfastsættelse, herunder vejledende eller anbefalede priser

g) må ikke medføre, at en alt for stor del af det pågældende produkt, der eller ville være tilgængeligt, bliver utilgængeligt

h) må ikke medføre forskelsbehandling, udgøre en hindring for nye markedsaktører eller føre til skadelige virkninger for små producenter

i) skal bidrage til at bevare kvaliteten og/eller udviklingen af det pågældende produkt.

4. De regler, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

5. Medlemsstaterne foretager kontrol for at sikre, at betingelserne i stk. 3 er opfyldt, og ophæver reglerne i stk. 1, hvis de kompetente nationale myndigheder har konstateret, at betingelserne ikke er opfyldt.

6. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, som de har vedtaget i henhold til stk. 1. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om enhver meddelelse om sådanne regler.

7. Kommissionen kan til enhver tid vedtage gennemførelsesretsakter, der kræver, at en medlemsstat ophæver de regler, som den har fastsat i henhold til stk. 1, hvis Kommissionen finder, at reglerne ikke opfylder betingelserne i stk. 4, hindrer eller forvrider konkurrencen på en væsentlig del af det indre marked eller bringer den frie samhandel eller opfyldelsen af formålet i artikel 39 i TEUF i fare. Gennemførelsesretsakter vedtages uden at anvende proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3 i denne forordning.

Afdeling 6

Procedurebestemmelser

Artikel 173

Delegerede beføjelser

1. For at sikre, at det klart defineres, hvilke mål og hvilket ansvar producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer har, med henblik på at bidrage til, at disse organisationer og sammenslutninger fungerer så effektivt som muligt uden at medføre unødige administrative byrder og uden at underminere princippet om foreningsfrihed navnlig over for ikkemedlemmer af sådanne organisationer, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 om følgende spørgsmål vedrørende producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer for en eller flere af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede sektorer, eller specifikke produkter fra disse sektorer.

- a) særlige mål, som organisationerne og sammenslutningerne kan, skal eller ikke må søge at nå og om relevant tilføje disse til bestemmelserne omhandlet i artikel 152 til 163
- b) reglerne for sådanne organisationer og sammenslutninger, vedtægter fra organisationerne, dog ikke producentorganisationerne, de specifikke betingelser gældende for vedtægterne fra producentorganisationer inden for visse sektorer, herunder undtagelserne fra forpligtelsen fra at markedsføre den samlede produktion gennem producentorganisationen omhandlet i artikel 160, stk. 2, sådanne organisationers og sammenslutningers struktur, medlemsperiode, ansvarsforhold og aktiviteter, konsekvenserne af, at de anerkendes, eller at anerkendelsen trækkes tilbage og sammenlægninger
- c) betingelser for anerkendelse, tilbagetrækning og suspension af anerkendelse, konsekvenserne af anerkendelse, tilbagetrækning og suspension af anerkendelse samt krav til sådanne

organisationer og sammenslutninger om at gennemføre afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse af anerkendelseskriterierne

- d) tværnationale organisationer og sammenslutninger, herunder de regler, der er omhandlet i litra a), b) og c), i dette stykke
 - e) reglerne om fastlæggelse af og betingelser for den administrative bistand, som de relevante kompetente myndigheder skal yde i tilfælde af tværnationalt samarbejde
 - f) de sektorer, som artikel 161 finder anvendelse på, betingelserne for udlicitering af aktiviteter, arten af de aktiviteter, der kan udliciteres samt organisationers eller sammenslutningers tilvejebringelse af tekniske faciliteter
 - g) grundlaget for beregning af mindstemængden eller -værdien af en organisations eller sammenslutnings salgbare produktion
 - h) accept af medlemmer, der ikke er producenter, for så vidt angår producentorganisationer, og der ikke er producentorganisationer, for så vidt angår sammenslutninger af producentorganisationer
 - i) udvidelse af visse af organisationens regler, jf. artikel 164, til at omfatte andre end medlemmer og ikkemedlemmers obligatoriske betaling af bidrag, jf. artikel 165, herunder disse organisationers anvendelse og tildeling af dette bidrag, og en liste over strengere produktionsregler, der kan udvides i henhold til artikel 164, stk. 4, første afsnit, litra b), samtidig med at det sikres, at sådanne organisationer er åbne og ansvarlige over for ikkemedlemmer, og at medlemmer af sådanne organisationer ikke får gunstigere behandling end ikkemedlemmer, navnlig for så vidt angår anvendelsen af den obligatoriske betaling af bidrag
 - j) yderligere krav til de i artikel 164 nævnte organisationers repræsentativitet, de pågældende økonomiske områder, herunder Kommissionens gennemgang af definitionerne af dem, den minimumsperiode, som reglerne skal gælde i, før de udvides, de personer eller organisationer, som reglerne eller bidragene gælder for, og under hvilke omstændigheder Kommissionen kan kræve, at udvidelsen af reglerne og de obligatoriske bidrag afvises eller trækkes tilbage.
2. For at sikre, at det klart defineres, hvilke mål og hvilket ansvar producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer i mælke- og mejerisektoren har, med henblik på at bidrage til, at disse organisationer fungerer effektivt uden at pålægge dem en unødige byrde, tillægges Kommissionen uanset stk. 1 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 om:
- a) betingelserne for anerkendelse af tværnationale producentorganisationer og tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer

- b) reglerne om fastlæggelse af og betingelser for den administrative bistand, som de relevante kompetente myndigheder skal yde til producentorganisationer, herunder sammenslutninger af producentorganisationer, i tilfælde af tværnationalt samarbejde
- c) de supplerende regler for beregning af den mængde råmælk, der er omfattet af de forhandlinger, som er omhandlet i artikel 149, stk. 2, litra c), og stk. 3.
- d) reglerne om udvidelse af visse af organisationens regler, jf. artikel 164, til at omfatte andre end medlemmer og ikke-medlemmers obligatoriske betaling af bidrag, jf. artikel 165.

Artikel 174

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af dette kapitel, især om:

- a) foranstaltninger til gennemførelsen af betingelserne for anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer, jf. artikel 154 og 158
- b) procedurer i tilfælde af en sammenlægning af producentorganisationer
- c) procedurer, som medlemsstaterne fastlægger i forbindelse med minimumstørrelse og minimumsperiode for medlemskab
- d) procedurer for udvidelse af reglerne og finansielle bidrag som omhandlet i artikel 164 og 165, navnlig gennemførelse af begrebet "økonomisk område" som omhandlet i artikel 164, stk. 2
- e) procedurer for administrativ bistand
- f) procedurer for udlicitering af aktiviteter
- g) procedurer og tekniske betingelser med hensyn til gennemførelsen af foranstaltningerne i artikel 166.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. For så vidt angår mælke- og mejerisektoren kan Kommissionen uanset stk. 1 vedtage gennemførelsesretsakter om de nærmere bestemmelser, der er nødvendige for:

- a) gennemførelsen af betingelserne for anerkendelse af producentorganisationer og deres sammenslutninger samt brancheorganisationer, jf. artikel 161 og 163
- b) den meddelelse, der er omhandlet i artikel 149, stk. 2, litra f)

- c) de meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen i henhold til artikel 161, stk. 3, litra d), artikel 163, stk. 3, litra e), artikel 149, stk. 8, og artikel 150, stk. 7
- d) procedurerne for administrativ bistand i tilfælde af tværnationalt samarbejde.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 175

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage individuelle afgørelser vedrørende:

- a) anerkendelse af organisationer, der udøver virksomhed i flere medlemsstater, jf. de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 174, stk. 1, litra d)
- b) en medlemsstats indsigelse mod eller tilbagetrækning af en anerkendelse af en brancheorganisation
- c) en liste over de økonomiske områder, som medlemsstaterne har givet meddelelse om, jf. de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 174, stk. 1, litra h) og artikel 174, stk. 2, litra d)
- d) kravet om, at en medlemsstat afslår eller ophæver en udvidelse af de regler eller finansielle bidrag fra ikkemedlemmer, som den pågældende medlemsstat har besluttet.

Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

DEL III

SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

KAPITEL I

Import- og eksportlicenser

Artikel 176

Generelle regler

1. Ud over de tilfælde, hvor der i henhold til denne forordning kræves import- eller eksportlicens, kan der ved import, der overgår til fri omsætning i, eller eksport til eller fra Unionen af et eller flere produkter i følgende sektorer kræves fremlagt licens:

- a) korn
- b) ris
- c) sukker
- d) frø

- e) olivenolie og spiseoliven for så vidt angår produkter henhørende under KN-kode 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 og 1522 00 39
- f) hør og hamp for så vidt angår hamp
- g) frugt og grøntsager
- h) forarbejdede frugter og grøntsager
- i) bananer
- j) vin
- k) levende planter
- l) oksekød
- m) mælk og mejeriprodukter
- n) svinekød
- o) fåre- og gedekød
- p) æg
- q) fjerkrækød
- r) ethanol af landbrugsmæssig oprindelse.

2. Medlemsstaterne udsteder licens til enhver ansøger, uanset hvor i Unionen denne er etableret, medmindre andet er fastsat i en retsakt, der er vedtaget i medfør af artikel 43, stk. 2, i TEUF, og uden at dette berører anvendelsen af artikel 177, 178 og 179 i denne forordning.

3. Licenser er gyldige i hele Unionen.

Artikel 177

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til Unionens internationale forpligtelser og Unionens gældende normer på social-, miljø- og dyrevelfærdsområdet, behovet for at overvåge udviklingen i handelen, på markederne, af importen og eksporten af produkter, behovet for forsvarlig markedsforvaltning og behovet for at reducere den administrative byrde tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende fastsættelse af:

- a) en liste over produkterne i de sektorer, der er nævnt i artikel 176, stk. 1, som der skal fremlægges import- eller eksportlicens for
- b) de tilfælde og situationer, hvor der ikke kræves fremlagt import- eller eksportlicens, under hensyn til de pågældende produkters toldstatus, de handelsordninger, der skal overholdes, formålet med forretningerne, ansøgerens retlige status og de involverede mængder.

2. For at tilvejebringe yderligere elementer i licensordningen tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende fastsættelse af regler om:

- a) de rettigheder og forpligtelser, som licensen medfører, dens retlige virkninger og de tilfælde, hvor en tolerance gælder med hensyn til at overholde forpligtelsen til at importere eller eksportere den angivne mængde i licensen, eller hvor oprindelsen skal angives i licensen
- b) at udstedelsen af importlicens eller overgangen til fri omsætning er betinget af, at der fremlægges et dokument udstedt af et tredjeland eller en enhed, der bl.a. bekræfter produkternes oprindelse, ægthed og kvalitetsegenskaber
- c) overdragelse af licensen eller restriktioner herfor
- d) supplerende betingelser for importlicenser for hamp i overensstemmelse med artikel 189 og princippet om administrativ bistand mellem medlemsstaterne for at forhindre eller behandle tilfælde af svig og uregelmæssigheder
- e) de tilfælde og situationer, hvor det er eller ikke er påkrævet at stille sikkerhed der garanterer for, at produkterne importeres eller eksporteres inden for licensens gyldighedsperiode.

Artikel 178

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelse af dette kapitel, herunder regler om:

- a) hvilken form og hvilket indhold licensen skal have
- b) indgivelsen af ansøgninger og udstedelsen af licenser og deres anvendelse
- c) licensens gyldighedsperiode
- d) procedurerne for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles
- e) hvilke beviser der skal fremlægges, for at kravene til anvendelsen af licenserne er opfyldt
- f) tolerancens omfang med hensyn til at overholde forpligtelsen til at importere eller eksportere den angivne mængde i licensen
- g) udstedelsen af erstatningslicenser og duplikatlicenser

h) medlemsstaternes licensbehandling og den informationsudveksling, der er nødvendig for at forvalte ordningen, herunder procedurene for den specifikke administrative bistand mellem medlemsstaterne.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 179

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter:

- a) der begrænser de mængder, som der kan udstedes licenser for
- b) der afviser mængder, som der ansøges om
- c) der suspenderer muligheden for at indgive ansøgninger for at regulere markedet, hvis der ansøges om store mængder.

Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

KAPITEL II

Importtold

Artikel 180

Gennemførelse af internationale aftaler og visse andre retsakter

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger til at opfylde kravene i internationale aftaler, der er indgået i henhold til TEUF, eller i enhver anden relevant retsakt vedtaget i henhold til artikel 43, stk. 2, eller artikel 207 i TEUF eller den fælles toldtarif om beregning af importtolden for landbrugsprodukter. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 181

Indgangsprisordning for visse produkter i sektorerne for frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager og vin

1. Ved anvendelsen af toldsatsen i den fælles toldtarif for produkter i sektorerne for frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager og druesaft og -most skal indgangsprisen for et parti stemme overens med toldværdien beregnet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾ (toldkodeksen) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

2. For at sikre at ordningen bliver effektiv, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 til fastsættelse af, at rigtigheden af den opgivne indgangspris for et parti skal kontrolleres ved hjælp af en fast importværdi, og fastsættelse af betingelserne for, om der skal stilles sikkerhed.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om beregning af den faste importværdi i stk. 2. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 182

Tillægsimporttold

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger, hvilke produkter i sektorerne for korn, ris, sukker, frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager, oksekød, mælk og mejeriprodukter, svinekød, fåre- og gedekød, æg, fjerkrækød og bananer samt druesaft og druemost der skal pålægges en tillægsimporttold efter toldsatsen i den fælles toldtarif for at forebygge eller modvirke skadelige virkninger på EU-markedet, som importen af disse produkter kan forårsage, hvis:

- a) importen sker til priser, der ligger under det niveau, som Unionen har meddelt Verdenshandelsorganisationen ("udløsningsprisen"), eller
- b) importmængden i et år overstiger et bestemt niveau ("udløsningsmængden").

Udløsningsmængden fastlægges på basis af afsætningsmulighederne, der defineres som importen udtrykt som procentdel af det tilsvarende indenlandske forbrug i de tre forudgående år.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. Tillægsimporttolden pålægges ikke, hvis det er usandsynligt, at importen skaber forstyrrelser på EU-markedet, eller hvis virkningerne ikke står i forhold til det tilstræbte mål.

3. Ved anvendelsen af stk. 1, første afsnit, litra a), fastlægges importpriserne på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending. Cif-importpriserne kontrolleres på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EU-importmarkedet.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

*Artikel 183***Andre gennemførelsesbeføjelser**

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

- a) niveauet for den anvendte importtold i overensstemmelse med reglerne i en international aftale indgået i overensstemmelse med TEUF, den fælles toldtarif og de gennemførelsesretsakter, der er nævnt i artikel 180
- b) de repræsentative priser og udløsningsmængderne med henblik på at anvende tillægsimporttold inden for rammerne af de regler, som vedtages i henhold til artikel 182, stk. 1.

Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

*KAPITEL III***Forvaltning af toldkontingenter og særlig behandling ved import til tredjelande***Artikel 184***Toldkontingenter**

1. De toldkontingenter for import af landbrugsprodukter, der overgår til fri omsætning i Unionen eller dele deraf, eller de toldkontingenter for import af landbrugsprodukter fra Unionen til tredjelande, der helt eller delvist forvaltes af Unionen, og som følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF eller af andre retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 43, stk. 2, eller artikel 207 i TEUF, åbnes og/eller forvaltes af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 186 i denne forordning og gennemførelsesretsakter i medfør af denne forordnings artikel 187 og 188.

2. Toldkontingenterne forvaltes på en sådan måde, at aktørerne ikke forskelsbehandles, ved anvendelse af en af følgende metoder eller en kombination heraf eller en anden passende metode:

- a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge, som ansøgningerne indgives i ("først til mølle"-princippet)
- b) en metode, hvor der fordeles i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning om (metoden "samtidig behandling")
- c) en metode, der tager hensyn til de traditionelle handelsmønstre (metoden "traditionelle/nye mønstre").

3. Forvaltningsmetoden bør:

- a) ved importkontingenter tage behørigt hensyn til forsyningsbehovene på det nuværende og nye EU-marked for fremstilling, forarbejdning og forbrug med hensyn til konkurrenceevne, vished og kontinuitet i udbuddet og behovet for at sikre ligevægten på det marked og

- b) ved eksportkontingenter sikre den fulde udnyttelse af de muligheder, som det pågældende kontingent åbner.

*Artikel 185***Specifikke kontingenter**

Med henblik på gennemførelse af Spaniens importkontingent på 2 000 000 tons majs og 300 000 tons sorghum og Portugals importkontingent på 500 000 tons maj tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelse af importkontingentet og i givet fald offentlig oplagring af de mængder, som importeres af de pågældende medlemsstaters interventionsorganer, og for disse mængders afsætning på disse medlemsstaters markeder.

*Artikel 186***Delegerede beføjelser**

1. For at sikre lige adgang til de disponible mængder og ligebehandling af aktørerne inden for rammerne af kontingentet tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227:

- a) for at fastsætte, hvilke betingelser og krav en aktør skal opfylde for at kunne indgive en ansøgning inden for rammerne af kontingentet; der kan kræves et minimum af erfaring inden for handel med tredjelande og ligestillede områder eller med forarbejdningsvirksomhed udtrykt som en minimumsmængde og minimumsperiode i en given sektorsmarked; betingelserne kan omfatte særlige regler for at tage hensyn til behov og praksis inden for en bestemt sektor samt forarbejdningsindustriens sædvaner og behov
- b) for at fastlægge regler om overdragelse af rettigheder mellem aktører og, hvis det er nødvendigt, restriktioner for overdragelse i forbindelse med forvaltningen af kontingentet
- c) for at gøre adgangen til kontingentet betinget af, at der stilles sikkerhed
- d) for, hvis det er nødvendigt, at tage hensyn til alle særlige forhold, krav eller restriktioner i forbindelse med toldkontingentet som fastsat i den internationale aftale eller en anden retsakt omhandlet i artikel 184, stk. 1.

2. For at sikre, at eksportprodukter kan komme ind under en særlig ordning ved import til tredjelande på visse betingelser i medfør af internationale aftaler, som Unionen har indgået i henhold til TEUF, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 227 i denne forordning vedrørende regler, der kræver, at medlemsstaternes

kompetente myndigheder på anmodning og efter behørig kontrol udsteder et dokument, der bekræfter, at betingelserne for produkter, der, hvis de eksporteres, på visse betingelser kan komme ind under en særlig ordning ved import til et tredjeland, er opfyldt.

Artikel 187

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

- a) de årlige toldkontingenter, om nødvendigt tidsmæssigt fordelt over hele året, og hvilken forvaltningsmetode der skal anvendes
- b) procedurer for anvendelse af de særlige bestemmelser, der er fastsat i aftalen eller retsakten om vedtagelse af import- eller eksportordningen, især for:
 - i) garantier for produktets art, herkomst og oprindelse
 - ii) anerkendelse af det dokument, der anvendes til kontrol af de garantier, som er nævnt i nr. i)
 - iii) fremlæggelse af et dokument udstedt af eksportlandet
 - iv) produkternes bestemmelsessted og anvendelse
- c) licensernes eller tilladelsernes gyldighedsperiode
- d) procedurerne for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles
- e) anvendelsen af licenser og om nødvendigt særlige foranstaltninger vedrørende, hvilke betingelser der navnlig gælder for indgivelse af ansøgninger om importlicens og tildeling af tilladelser inden for rammerne af toldkontingentet
- f) procedurer og tekniske kriterier for anvendelsen af artikel 185.
- g) nødvendige foranstaltninger vedrørende indhold, form, udstedelse og anvendelse af dokumentet i artikel 186, stk. 2.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 188

Andre gennemførelsesbeføjelser

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende forvaltningen af proceduren, der skal sikre, at de

mængder, der er til rådighed inden for rammerne af importkontingentet, ikke overskrides, især ved at der fastsættes en tildelingskoefficient for hver ansøgning, når grænsen for de disponible mængder er nået, ved at ansøgninger, der er til behandling, afvises, og eventuelt ved at adgangen til at indgive ansøgninger suspenderes.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende omfordeling af de uudnyttede mængder.

3. Gennemførelsesretsakterne i denne artikel vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

KAPITEL IV

Særlige importbestemmelser for visse produkter

Artikel 189

Import af hamp

1. Følgende produkter må kun importeres til Unionen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) rå hamp henhørende under KN-kode 5302 10 00, som opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 6, og artikel 35, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013
- b) frø til udsæd af hampesorter henhørende under KN-kode ex 1207 99 20, som er ledsaget af et bevis for, at indholdet af tetrahydrocannabinol ikke overstiger det indhold, der er fastsat for den pågældende sort i artikel 32, stk. 6, og artikel 35, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013
- c) hampefrø til andre formål end udsæd henhørende under KN-kode 1207 99 91, og som kun må importeres af importører, der er godkendt af medlemsstaten, for at sikre, at frøene ikke anvendes til udsæd.

2. Denne artikel finder anvendelse, medmindre medlemsstaterne har fastsat mere restriktive bestemmelser i overensstemmelse med TEUF og de forpligtelser, der følger af Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug.

Artikel 190

Import af humle

1. Humleprodukter må kun importeres fra tredjelande, hvis deres kvalitetskendetegn mindst svarer til dem, som er fastsat for de samme produkter, der er høstet i Unionen eller fremstillet af sådanne produkter.

2. Produkter, der ledsages af en attest udstedt af oprindelseslandets myndigheder og anerkendt som ligestillet med det certifikat, der er nævnt i artikel 77, anses for at udvise de kendetegn, der er nævnt i stk. 1 i nærværende artikel.

For humlepulver, lupulinberiget humlepulver, humleekstrakt og blandingsprodukter af humle kan attesten kun anerkendes som ligestillet med certifikatet, hvis alfasyreindholdet i disse produkter ikke er lavere end indholdet i den humle, de er fremstillet af.

3. For at mindske den administrative byrde tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at fastsætte betingelserne for, hvornår forpligtelserne vedrørende en ligestillingsattest og mærkning af emballage ikke finder anvendelse.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de fornødne foranstaltninger for anvendelse af denne artikel, herunder regler om anerkendelse af ligestillingsattester og om kontrol med humleimporten. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 191

Undtagelser for importprodukter og særlig sikkerhedsstillelse i vinsektoren

Undtagelser fra bilag VIII, del II, afdeling B eller C, nr. 5, om importerede produkter kan vedtages i henhold til artikel 43, stk. 2, i TEUF i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser.

I tilfælde af undtagelser fra bilag VIII, del II, afdeling B, nr. 5, stiller importørerne sikkerhed for produkterne hos de udpegede toldmyndigheder på tidspunktet for produkternes overgang til fri omsætning. Sikkerhedsstillelsen frigives, når importøren har forelagt toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor produkterne er overgået til fri omsætning, behørigt bevis for,

- a) at produkterne ikke har været omfattet af undtagelserne, eller
- b) hvis de har været omfattet af undtagelserne, at de ikke er anvendt til vinfremstilling, eller, hvis de er blevet anvendt til vinfremstilling, at de fremstillede produkter er behørigt mærket.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for at sikre, at denne artikel anvendes ensartet, herunder om sikkerhedsstillelsens størrelse og passende mærkning. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 192

Import af rå sukker til raffinering

1. Indtil udgangen af produktionsåret 2016/2017 tildeles heltidsraffinaderier en eksklusiv importkapacitet på 2 500 000 t pr. produktionsår, udtrykt i hvidt sukker.

2. Den eneste sukkerroeforarbejdningsvirksomhed, der var i funktion i 2005 i Portugal, betragtes som heltidsraffinaderi.

3. Der udstedes kun importlicenser for sukker til raffinering til heltidsraffinaderier, hvis de pågældende mængder ikke overstiger de i stk. 1 omhandlede mængder. Licenserne kan kun overdrages mellem heltidsraffinaderier, og deres gyldighed udløber ved udgangen af det produktionsår, de er udstedt for.

Dette stykke gælder for de første tre måneder af hvert produktionsår.

4. Det er nødvendigt at sikre, at sukker til raffinering, som importeres i henhold til nærværende artikel, raffineres, og derfor tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at fastlægge:

- a) vilkårene for importordningernes virkemåde, jf. stk. 1
- b) de betingelser og krav, en aktør skal opfylde for at kunne ansøge om importlicens, herunder at der skal stilles sikkerhed
- c) regler for administrative sanktioner.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger nødvendige bestemmelser vedrørende de bilag og dokumenter, der skal fremlægges i forbindelse med de gældende krav og forpligtelser for importørerne, navnlig heltidsraffinaderier. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 193

Suspension af importtolden for sukker

For at sikre den nødvendige forsyning til fremstilling af de varer, der er omhandlet i artikel 140, stk. 2, kan Kommissionen indtil udgangen af produktionsåret 2016/2017 vedtage gennemførelsesretsakter, der suspenderer anvendelsen af importtold helt eller delvist for visse mængder af følgende produkter:

- a) sukker henhørende under KN-kode 1701
- b) isoglucose henhørende under KN-kode 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 og 1702 90 30.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

KAPITEL V

Beskyttelse og aktiv forædling

Artikel 194

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Kommissionen træffer beskyttelsesforanstaltninger over for import til Unionen, jf. stk. 3, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 625/2009 ⁽²⁾.

2. Medmindre andet er fastsat i andre af Europa-Parlamentets og Rådets retsakter eller andre af Rådets retsakter, træffer Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3 beskyttelsesforanstaltninger over for import til Unionen, der sker i henhold til internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, der fastsætter de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1 og 2. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den ved gennemførelsesretsakter afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

I behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, efter proceduren i artikel 229, stk. 3.

De foranstaltninger, der træffes, meddeles medlemsstaterne og får øjeblikkelig virkning.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der ophæver eller ændrer Unionens beskyttelsesforanstaltninger, jf. denne artikels stk. 3. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

I behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, efter proceduren i artikel 229, stk. 3.

Artikel 195

Suspension af proceduren for forarbejdning og aktiv forædling

Hvis Unionens marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for forarbejdning eller aktiv forædling, kan Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget

initiativ vedtage gennemførelsesretsakter, der helt eller delvis suspenderer anvendelsen af proceduren for forarbejdning eller aktiv forædling for produkter fra sektorerne for korn, ris, sukker, olivenolie og spiseoliven, frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager, vin, oksekød, mælk og mejeriprodukter, svinekød, fåre- og gedekød, æg, fjerkrækød og landbrugsethanol. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den ved gennemførelsesretsakter afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

I behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, efter proceduren i artikel 229, stk. 3.

De foranstaltninger, der træffes, meddeles medlemsstaterne og får øjeblikkelig virkning.

KAPITEL VI

Eksportrestitutioner

Artikel 196

Anvendelsesområde

1. I det omfang det er nødvendigt for at muliggøre eksport på grundlag af noteringerne eller priserne på verdensmarkedet, når forholdene på det indre marked er sådanne som dem, der er beskrevet i artikel 219, stk. 1, eller artikel 221, og inden for de begrænsninger, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Unionen udlignes ved eksportrestitutioner for:

a) produkter fra følgende sektorer, der skal eksporteres i uforarbejdet stand

i) korn

ii) ris

iii) sukker, for så vidt angår de produkter, der er anført i del III, litra b), c), d) og g), i bilag I

iv) oksekød

v) mælk og mejeriprodukter

vi) svinekød

vii) æg

viii) fjerkrækød

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 af 26. februar 2009 om den fælles importordning (EUT L 84 af 31.3.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 625/2009 af 7. juli 2009 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 185 af 17.7.2009, s. 1).

b) produkter nævnt i litra a), nr. i), ii) og iii), v) og vii), som eksporteres i form af forarbejdede varer i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009⁽¹⁾ og i form af produkter, der indeholder sukker nævnt i bilag I, del X, litra b) færekødssektoren.

2. Eksportrestitutionerne for produkter, der eksporteres i form af forarbejdede varer, må ikke være større end dem, der gælder for de samme produkter, når de eksporteres i uforarbejdet stand.

3. Med forbehold af artikel 219, stk. 1, og artikel 221, er restitutionen for de produkter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 0 EUR.

Artikel 197

Tildeling af eksportrestitutioner

Metoden til fordeling af de mængder, der kan eksporteres med eksportrestitutioner, er den, der:

- a) bedst passer til produktets art og situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EU-eksportens effektivitet og struktur og indvirkningen på markedsbalancen, uden at dette må føre til forskelsbehandling af de pågældende aktører, især mellem store og små aktører
- b) administrativt set er mindst besværlig for aktørerne under hensyn til forvaltningskravene.

Artikel 198

Fastsættelse af eksportrestitutioner

1. De samme eksportrestitutioner gælder for de samme produkter i hele Unionen. De kan differentieres efter bestemmelsessted, især når verdensmarkedssituationen, specifikke krav på visse markeder eller forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF, nødvendiggør dette.

2. Foranstaltninger til fastsættelse af restitutioner træffes af Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Artikel 199

Ydelse af eksportrestitutioner

1. For produkter nævnt i artikel 196, stk. 1, litra a), der eksporteres i uforarbejdet stand, ydes der kun restitutioner efter ansøgning om og mod fremlæggelse af eksportlicens.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 10).

2. For produkter nævnt i stk. 196, stk. 1, litra a), anvendes den restitution, der gælder på dagen for licensansøgningen, eller den restitution som er fastlagt ved den pågældende udbudsprocedure, og i tilfælde af differentieret restitution den restitution, som gælder samme dag:

- a) for det bestemmelsessted, der er angivet i licensen, eller
- b) for det faktiske bestemmelsessted, hvis dette afviger fra det bestemmelsessted, der er angivet i licensen, i hvilket tilfælde beløbet ikke må overstige det beløb, der gælder for det bestemmelsessted, der er angivet i licensen.

3. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

- a) at produkterne har forladt Unionens toldområde efter eksportproceduren i artikel 161 i toldkodeksen
- b) at produkterne i tilfælde af differentieret restitution er importeret til det bestemmelsessted, der er angivet i licensen, eller et andet bestemmelsessted, som der var fastsat en restitution for, jf. dog stk. 2, litra b).

Artikel 200

Eksportrestitutioner for levende kvæg

For så vidt angår oksekødssektoren er ydelsen af eksportrestitutioner for levende kvæg betinget af overholdelse af dyrevelfærdsbestemmelserne i EU-retten, navnlig af EU-ret vedrørende beskyttelse af dyr under transport.

Artikel 201

Eksportbegrænsninger

På grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de referencerperioder, som gælder for de pågældende produkter, sikres det, at de mængdegrænser, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF, overholdes.

For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af, at en referencerperiode udløber.

Artikel 202

Delegerede beføjelser

1. For at garantere, at eksportrestitutionsordningen fungerer korrekt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende kravet om at stille sikkerhed som garanti for, at aktørerne opfylder deres forpligtelser.

2. For at mindske den administrative byrde for aktørerne og myndighederne tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter en tærskel, under hvilken der ikke kræves fremlagt eksportlicens, der fastsætter, for hvilke bestemmelsessteder eller forretninger det er berettiget at fritage for forpligtelsen til at fremlægge eksportlicens, og der giver tilladelse til, at der i berettede tilfælde kan tildeles eksportlicenser efterfølgende.

3. For at tage højde for praktiske situationer, der helt eller delvis berettiger til udbetaling af hele eksportrestitutioner, og for at hjælpe aktørerne med perioden fra ansøgning om eksportrestitution til den endelige udbetaling heraf tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler om:

- a) en anden restitutionsdato
- b) forudbetaling af eksportrestitutioner, herunder betingelserne for at stille og frigive sikkerhed
- c) supplerende dokumentation, når der er tvivl om produkternes reelle bestemmelsessted og muligheden for genindførsel til Unionens toldområde
- d) bestemmelsessteder, der sidestilles med eksport fra Unionen, og medtagelsen af bestemmelsessteder inden for Unionens toldområde, som kan komme i betragtning til eksportrestitutioner.

4. For at sikre, at eksportørerne af produkter, der er omfattet af traktaternes bilag I, og produkter forarbejdet på basis heraf har lige adgang til eksportrestitutioner, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende anvendelse af artikel 199, stk. 1 og 2, på de produkter, der er nævnt i artikel 196, stk. 1, litra b).

5. For at sikre, at produkter, som der ydes eksportrestitutioner til, eksporteres fra Unionens toldområde og for at undgå, at de vender tilbage til dette område, og for at mindske aktørernes administrative byrde med hensyn til at fremskaffe og fremlægge dokumentation for, at produkter med restitution er nået frem til et bestemmelsesland, der giver ret til differentierede restitutioner, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende regler om:

- a) den frist, inden for hvilken produkterne skal have forladt Unionens toldområde, herunder den periode, hvor de midlertidigt kan genindføres

- b) den forarbejdning, som produkter, der ydes eksportrestitutioner til, kan undergå i løbet af den periode

- c) dokumentation for, at produktet har nået et bestemmelsessted, som giver ret til differentierede restitutioner

- d) restitutionstærsklerne og betingelserne for fritagelse af eksportørerne til at fremlægge sådan dokumentation

- e) betingelserne for godkendelse af dokumentation fra uafhængig tredjemand for, at produkterne har nået et bestemmelsessted, hvor differentierede restitutioner finder anvendelse.

6. For at tilskynde eksportørerne til at overholde dyrevelfærdsbestemmelserne og for at give de kompetente myndigheder mulighed for at kontrollere, at eksportrestitutionerne, der er betinget af overholdelse af dyrevelfærdsbestemmelserne er korrekt udbetalt, tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 227 at vedtage delegerede retsakter vedrørende dyrevelfærdsbestemmelser uden for Unionens toldområde, herunder anvendelse af uafhængig tredjemand.

7. For at tage hensyn til særlige forhold i de forskellige sektorer er Kommissionen beføjet til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der fastsætter særlige krav til og betingelser for aktørerne og for de produkter, som er berettiget til eksportrestitution, og koefficienter til beregning af eksportrestitutionerne under hensyn til lagringstiden for visse kategorier af spiritus fremstillet på basis af korn.

Artikel 203

Gennemførelsesbeføjelser efter undersøgelsesproceduren

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige til anvendelse af dette kapitel, især om:

- a) omfordeling af eksportmængder, der ikke er tildelt eller udnyttet

- b) metoden til ny beregning af udbetalingen af eksportrestitutionen, når produktkoden eller bestemmelsesstedet i licensen ikke stemmer overens med det faktiske produkt eller bestemmelsessted.

- c) produkter, der er nævnt i artikel 196, stk. 1, litra b)

- d) procedurer for og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles

- e) anvendelsen af foranstaltninger truffet i medfør af artikel 202, stk. 4.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 204

Andre gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der:

- a) fastlægger passende foranstaltninger for at undgå misbrug af fleksibiliteten i artikel 199, stk. 2, navnlig vedrørende ansøgningsproceduren
- b) fastlægger de foranstaltninger, der er nødvendige for overholdelse af de i artikel 201 nævnte mængdegrænser, herunder ophør eller begrænsning af udstedelse af eksportlicenser, når sådanne grænser overskrides eller eventuelt overskrides
- c) fastsætter koefficienter, der finder anvendelse på eksportretstitutionen i overensstemmelse med regler vedtaget i henhold til artikel 202, stk. 7.

Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

KAPITEL VII

Passiv forædling

Artikel 205

Suspension af proceduren for passiv forædling

Hvis Unionens marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for passiv forædling, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, der helt eller delvis suspenderer anvendelsen af proceduren for passiv forædling for produkter fra sektorerne for korn, ris, frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager, vin, oksekød, svinekød, fåre- og gedekød samt fjerkrækød. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den ved gennemførelsesretsakter afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

I behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, efter proceduren i artikel 229, stk. 3.

De foranstaltninger, der træffes, meddeles medlemsstaterne og får øjeblikkelig virkning.

DEL IV

KONKURRENCEREGLER

KAPITEL I

Regler for virksomhederne

Artikel 206

Kommissionens retningslinjer om anvendelse af konkurrenceregler på landbruget

Medmindre andet er bestemt i denne forordning og i henhold til artikel 42 i TEUF, finder artikel 101-106 i TEUF og gennemførelsesbestemmelserne hertil anvendelse på alle aftaler, afgørelser og former for praksis, der er omhandlet i artikel 101, stk. 1, og artikel 102 i TEUF, og som vedrører produktionen af eller handelen med landbrugsprodukter, jf. dog artikel 207-210 i denne forordning.

For at sikre det indre markeds funktion og en ensartet anvendelse af Unionens konkurrenceregler anvender Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder Unionens konkurrenceregler i tæt samarbejde.

I tillæg hertil offentliggør Kommissionen i givet fald retningslinjerne for at bistå de nationale konkurrencemyndigheder såvel som virksomheder.

Artikel 207

Det relevante marked

Definitionen af det relevante marked er et værktøj til at identificere og definere grænserne for konkurrencen mellem virksomheder, som skal baseres på to kumulative elementer:

- a) det relevante produktmarked: nærværende kapitel betyder "produktmarked" det marked, der omfatter de produkter, der betragtes som udskiftelige eller substituerbare af forbrugerne i kraft af produktets egenskaber, pris og anvendelsesformål
- b) det relevante geografiske marked: Med henblik på nærværende kapitel betyder "geografisk marked" markedet på det område, inden for hvilket de deltagende virksomheder afsætter de relevante varer og tjenesteydelser, som frembyder tilstrækkeligt homogene konkurrencevilkår, og som kan adskilles fra tilgrænsende geografiske områder, navnlig på grund af væsentlige forskelle i konkurrencevilkårene.

Artikel 208

Dominerende stilling

Med henblik på dette kapitel betyder "dominerende stilling" en virksomheds økonomiske magtposition, som sætter den i stand til at hindre, at der opretholdes en effektiv konkurrence på det relevante marked, idet den kan udvise en i betydeligt omfang uafhængig adfærd over for sine konkurrenter og kunder og i sidste instans over for forbrugerne.

Artikel 209

Undtagelser fra målsætningerne for den fælles landbrugspolitik samt landbrugere og deres sammenslutninger

1. Artikel 101, stk. 1, i TEUF finder ikke anvendelse på de aftaler, afgørelser og former for praksis, der er nævnt i artikel 206 i denne forordning, og som er nødvendige for at nå målene i artikel 39 i TEUF.

Artikel 101, stk. 1, i TEUF gælder ikke for aftaler, afgørelser og samordnet praksis blandt landbrugere, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af sådanne sammenslutninger, eller producentorganisationer, som er anerkendt i henhold til artikel 152 i denne forordning, eller sammenslutninger af producentorganisationer, som er anerkendt i henhold til artikel 156 i denne forordning, i det omfang de vedrører produktion eller salg af landbrugsprodukter eller benyttelse af fælles anlæg til oplagring, behandling eller forædling af landbrugsprodukter, medmindre målene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

Dette stykke finder ikke anvendelse på aftaler, afgørelser og samordnet praksis, som medfører et krav om at anvende en fast pris eller hvorved konkurrence udelukkes.

2. Aftaler, afgørelser og samordnet praksis, som opfylder betingelserne i denne artikels stk. 1, er ikke forbudt, og det er ikke nødvendigt at træffe nogen forudgående beslutning derom.

I samtlige medlemsstaters og Unionens procedurer vedrørende anvendelsen af artikel 101 i TEUF påhviler bevisbyrden for overtrædelse af artikel 101, stk. 1, i TEUF den part eller myndighed, der gør overtrædelsen gældende. Bevisbyrden for, at betingelserne i denne artikels stk. 1 er opfyldt, påhviler den part, der påberåber sig undtagelserne i dette stykke.

Artikel 210

Aftaler og samordnet praksis i anerkendte brancheorganisationer

1. Artikel 101, stk. 1, i TEUF finder ikke anvendelse på aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis i brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til denne forordnings

artikel 157 og som har til formål at udøve de aktiviteter, der er nævnt i artikel 157, stk. 1, litra c) og for sektoren for mælk og mælkeprodukter, i artikel 157, stk. 2, litra c), i denne forordning, og for så vidt angår olivenolie- og spiseolivenektoren og tobakssektoren i denne forordnings artikel 162.

2. Stk. 1 finder anvendelse, hvis

a) de deri omhandlede aftaler, afgørelser og samordnede praksis er blevet meddelt Kommissionen, og

b) ikke Kommissionen inden for en frist på to måneder regnet fra modtagelsen af alle de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering, finder, at disse aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis er uforenelige med EU-reglerne.

Hvis Kommissionen finder, at de i stk. 1 omhandlede aftaler, afgørelser eller samordnede praksis er uforenelige med Unionens regler, fremlægger den sine resultater uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

3. Aftalerne, afgørelserne og formerne for samordnet praksis omhandlet i stk. 1 må først bringes i anvendelse efter udløbet af fristen på to måneder i stk. 2, første afsnit, litra b).

4. Aftaler, afgørelser og samordnet praksis erklæres under alle omstændigheder for uforenelige med EU-reglerne, hvis de:

a) på nogen måde kan medføre en opdeling af markederne i Unionen

b) kan påvirke markedsordningens tilfredsstillende funktion

c) kan skabe konkurrenceforvridninger, som ikke er absolut nødvendige for at nå de mål for den fælles landbrugspolitik, der tilsigtes med brancheorganisationens aktiviteter

d) medfører fastsættelse af priser eller kvoter

e) kan skabe forskelsbehandling eller udelukke konkurrence for så vidt angår en væsentlig del af de pågældende produkter.

5. Konstaterer Kommissionen efter udløbet af fristen på to måneder i stk. 2, første afsnit, litra b), at betingelserne for at anvende stk. 1 ikke er opfyldt, vedtager den uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, en afgørelse om, at artikel 101, stk. 1, i TEUF finder anvendelse på den pågældende aftale, afgørelse eller form for samordnet praksis.

Kommissionens afgørelse anvendes først, når den er meddelt den pågældende brancheorganisation, medmindre denne har givet urigtige oplysninger eller har misbrugt den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1.

6. For flerårige aftaler gælder meddelelsen for det første år også for aftalens følgende år. I dette tilfælde kan Kommissionen dog på eget initiativ eller efter anmodning fra en anden medlemsstat til enhver tid afgive udtalelse om manglende overensstemmelse.

7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af denne artikel. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

KAPITEL II

Statsstøtteregler

Artikel 211

Anvendelse af traktens artikel 107-109 i TEUF

1. Artikel 107-109 i TEUF finder anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsprodukter.

2. Uanset stk. 1 finder artikel 107-109 i TEUF ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne foretager i henhold til og i overensstemmelse med en af følgende:

a) foranstaltningerne i denne forordning, der helt eller delvis finansieres af Unionen

b) denne forordnings artikel 213-218.

Artikel 212

Nationale betalinger i forbindelse med vinstøtteprogrammerne

Uanset artikel 44, stk. 3, kan medlemsstaterne efter de relevante EU-regler yde nationale betalinger til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 45, 49 og 50.

Den maksimale støttesats, der er fastsat i de relevante EU-regler for statsstøtte, finder anvendelse på den samlede offentlige finansiering, herunder både EU-midler og nationale midler.

Artikel 213

Nationale betalinger for rensdyr i Finland og Sverige

Finland og Sverige kan, hvis Kommissionen giver tilladelse hertil, der er vedtaget uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, yde nationale betalinger til produktion og afsætning af rensdyr og rensdyrprodukter (KN-kode ex 0208 og ex 0210), for så vidt dette ikke fører til forøgelse af de traditionelle produktionsmængder.

Artikel 214

Nationale betalinger til sukkersektoren i Finland

Finland kan yde nationale betalinger til sukkerroeavlere på op til 350 EUR/ha pr. produktionsår.

Artikel 215

Nationale betalinger til biavl

Medlemsstaterne kan yde nationale betalinger til beskyttelse af biavlere, der er ugunstigt stillet som følge af strukturelle eller naturbetingede forhold, eller som er omfattet af økonomiske udviklingsprogrammer, med undtagelse af støtte til produktion eller afsætning.

Artikel 216

Nationale betalinger til krisedestillation af vin

1. Medlemsstaterne kan yde nationale betalinger til vinproducenter med henblik på frivillig eller obligatorisk destillation af vin i begrundede krisetilfælde.

Disse betalinger skal være afpasset efter forholdene og skal gøre det muligt at løse krisen.

Den samlede støtte i en medlemsstat må for et givet år ikke overstige 15 % af de samlede midler, der er til rådighed pr. medlemsstat, og som er fastlagt i bilag VI for det pågældende år.

2. Medlemsstater, der ønsker at anvende nationale betalinger som nævnt i stk. 1 forelægger Kommissionen en behørigt begrundet meddelelse herom. Kommissionen afgør uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3, om foranstaltningen godkendes, og om betalingerne kan tildeles.

3. Alkohol, der fremkommer ved destillation som nævnt i stk. 1, anvendes udelukkende til industri- eller energiformål for at undgå enhver konkurrenceforvridning.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 217

Nationale betalinger til uddeling af produkter til børn

Medlemsstaterne kan som supplement til EU-støtten som fastsat i artikel 23 og 26 yde nationale betalinger til uddeling af de produkter, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller dermed forbundne omkostninger til skoleelever.

Medlemsstaterne kan finansiere disse betalinger ved en afgift, der opkræves i den pågældende sektor, eller ved et andet bidrag fra den private sektor.

Medlemsstaterne kan ud over EU-støtten i artikel 23, yde nationale betalinger til finansiering af de ledsageforanstaltninger, der kræves for at effektivisere ordningen for uddeling af frugt- og grøntsagsprodukter, forarbejdede frugt- og grøntsagsprodukter samt bananprodukter som omhandlet i artikel 23, stk. 2.

Artikel 218

Nationale betalinger til nødder

1. Medlemsstaterne kan yde nationale betalinger på op til 120,75 EUR/ha pr. produktionsår til landbrugere, der producerer følgende produkter:

- a) mandler henhørende under KN-kode 0802 11 og 0802 12
- b) hasselnødder henhørende under KN-kode 0802 21 og 0802 22
- c) valnødder henhørende under KN-kode 0802 31 00 og 0802 32 00
- d) pistacier henhørende under KN-kode 0802 51 00 og 0802 52 00
- e) johannesbrød henhørende under KN-kode 1212 92 00.

2. De nationale betalinger, der er nævnt i stk. 1, må kun ydes for følgende maksimumarealer:

Medlemsstat	Maksimumareal (ha)
Belgien	100
Bulgarien	11 984
Tyskland	1 500
Grækenland	41 100
Spanien	568 200
Frankrig	17 300
Italien	130 100
Cypern	5 100
Luxembourg	100
Ungarn	2 900
Nederlandene	100
Polen	4 200
Portugal	41 300

Medlemsstat	Maksimumareal (ha)
Rumænien	1 645
Slovenien	300
Slovakiet	3 100
Det Forenede Kongerige	100

3. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af de nationale betalinger, der er nævnt i stk. 1, betinget af, at landbrugerne er medlem af en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 152.

DEL V

GENERELLE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Ekstraordinære foranstaltninger

Afdeling 1

Markedsforstyrrelser

Artikel 219

Foranstaltninger mod markedsforstyrrelser

1. For at kunne reagere effektivt over for truende markedsforstyrrelser som følge af betydelige prisstigninger eller -fald på markeder inden for eller uden for Unionen eller andre begivenheder og omstændigheder, som i betydelig grad forstyrrer eller truer med at forstyrre markedet, hvis situationen eller dens virkninger på markedet sandsynligvis fortsætter eller forværres, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere den pågældende markedsituation, samtidig med at de forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF, overholdes, og hvis alle andre tilgængelige foranstaltninger i henhold til denne forordning forekommer at være utilstrækkelige.

I tilfælde af særligt hastende karakter af truende markedsforstyrrelser som omhandlet i dette stykkes første afsnit finder proceduren i artikel 228 anvendelse på delegerede retsakter vedtaget i henhold til dette stykkes første afsnit.

Disse tilfælde af særligt hastende karakter kan omfatte nødvendigheden af at træffe øjeblikkelige foranstaltninger med henblik på at håndtere eller forebygge markedsforstyrrelser, hvis truende markedsforstyrrelser forekommer så hurtigt eller uventet, at et øjeblikkeligt indgreb er nødvendigt for effektivt at rette op på situationen, eller hvor et øjeblikkeligt indgreb vil forhindre, at sådanne truende markedsforstyrrelser opstår, fortsætter eller udvikler sig til en alvorligere eller langvarig forstyrrelse, eller hvor udsættelse af det øjeblikkelige indgreb truer med at forårsage eller forværre forstyrrelsen eller øger omfanget af de foranstaltninger, der senere bliver nødvendige for at håndtere truslen eller forstyrrelsen, eller ville være til skade for produktionen eller markedsforholdene.

Sådanne foranstaltninger kan for så vidt og så længe det er nødvendigt for at håndtere markedsforstyrrelsen eller truslen herom udvide eller ændre anvendelsesområdet, varigheden eller andre aspekter i denne forordning eller yde eksportrestitutions eller suspendere importtolden helt eller delvis, herunder om nødvendigt for visse mængder eller perioder.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 finder ikke anvendelse på produkterne i bilag I, del XXIV, afdeling 2.

Kommissionen kan imidlertid ved delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med hasteproceduren i artikel 228 beslutte, at de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger finder anvendelse på et eller flere af produkterne i bilag I, del XXIV, afdeling 2.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige procedurebestemmelser og tekniske kriterier til anvendelse foranstaltninger omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 1a. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Afdeling 2

Markedsstøtteforanstaltninger for dyresygdomme og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden

Artikel 220

Foranstaltninger vedrørende dyresygdomme og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende ekstraordinære støtteforanstaltninger for det berørte marked for at tage hensyn til:

- a) begrænsninger i handelen inden for Unionen og i handelen med tredjelande, der kan følge af anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af udbredelsen af dyresygdomme, og
- b) alvorlige markedsforstyrrelser, der direkte skyldes manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden og sygdom.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, finder anvendelse på alle følgende sektorer:

- a) oksekød
- b) mælk og mejeriprodukter

- c) svinekød
- d) fåre- og gedekød
- e) æg
- f) fjerkrækød.

Foranstaltningerne i stk. 1, første afsnit, litra b), vedrørende manglende forbrugertillid som følge af risici for folke- eller plantesundheden finder også anvendelse på alle andre landbrugsprodukter undtagen produkterne i bilag I, del XXIV, afdeling 2.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med hasteproceduren i artikel 228, der udvider listen over produkter som omtalt i de første to underafsnit i dette stykke.

3. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, træffes efter anmodning fra den berørte medlemsstat.

4. Foranstaltningerne i stk. 1, første afsnit, litra a), må kun træffes, hvis den pågældende medlemsstat hurtigt har truffet sundheds- og veterinærforanstaltninger for at udrydde sygdommen, og kun i det omfang og i den periode, det er strengt nødvendigt for at støtte det pågældende marked.

5. Unionen medfinansierer 50 % af de udgifter, medlemsstaterne har afholdt for foranstaltningerne i stk. 1.

For oksekøds-, mælke- og mejeri-, svinekøds- og fåre- og gedekødssektoren medfinansierer Unionen dog 60 % af udgifterne til bekæmpelse af mund- og klovesyge.

6. Bidrager producenterne til dækning af medlemsstaternes udgifter, sørger medlemsstaterne for, at dette ikke medfører en konkurrenceforvridning mellem producenterne i de forskellige medlemsstater.

Afdeling 3

Specifikke problemer

Artikel 221

Foranstaltninger til løsning af specifikke problemer

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nødforanstaltninger, der er nødvendige og berettigede for at løse specifikke problemer. Sådanne foranstaltninger kan fravige denne forordnings bestemmelser, men kun i det strengt nødvendige omfang og tidsrum. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. For at løse specifikke problemer og i behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedrørende situationer, der vil kunne forårsage en hurtig forværring af produktions- og markedsforholdene, som det kunne være vanskeligt at håndtere, hvis vedtagelsen af foranstaltninger blev udsat, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, i overensstemmelse med proceduren i artikel 229, stk. 3.

3. Kommissionen træffer kun foranstaltninger i henhold til stk. 1 eller 2, hvis det ikke er muligt at træffe de krævede nødforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 219 eller 220.

4. Foranstaltninger truffet i henhold til stk. 1 eller 2 forbliver i kraft i en periode på højst 12 måneder. Hvis de særlige problemer, der førte til vedtagelsen af disse foranstaltninger, fortsætter efter denne periode, kan Kommissionen for at opnå en varig løsning vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227, der behandler forholdet, eller fremlægge passende lovgivningsmæssige forslag.

5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om enhver foranstaltning vedtaget i henhold til stk. 1 eller 2 senest 2 arbejdsdage efter dens vedtagelse.

Afdeling 4

Aftaler og afgørelser i perioder med alvorlige skævheder på markederne

Artikel 222

Anvendelse af artikel 101, stk. 1, i TEUF

1. I perioder med alvorlige skævheder på markederne kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med den hensigt, at artikel 101, stk. 1, i TEUF ikke finder anvendelse på aftaler og afgørelser mellem anerkendte producentorganisationer, sammenslutninger af disse og anerkendte brancheorganisationer inden for en af de i artikel 1, stk. 2, i nærværende forordning nævnte sektorer, under forudsætning af at sådanne aftaler og afgørelser ikke underminerer et velfungerende indre marked, ene og alene har til formål at stabilisere den berørte sektor og henhører under en eller flere af følgende kategorier:

- a) tilbagetrækning fra markedet eller gratis uddeling af deres produkter
- b) omdannelse og forarbejdning
- c) oplagring hos private aktører
- d) fælles salgsfremmende foranstaltninger
- e) aftaler om kvalitetskrav

f) fælles indkøb af produkter, der er nødvendige for at bekæmpe spredning af skadedyr og dyre- og plantesygdomme i Unionen, eller af produkter, der er nødvendige for at håndtere virkningerne af naturkatastrofer i Unionen

g) midlertidig planlægning af produktion under hensyntagen til produktionscyklussens særlige karakter.

I Kommissionens gennemførelsesretsakter præciseres denne undtagelses materielle og geografiske anvendelsesområde og undtagelsens anvendelsesperiode, jf. dog stk. 3.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

2. Stk. 1 finder udelukkende anvendelse, hvis Kommissionen allerede har indført en af de i dette kapitel omtalte foranstaltninger, hvis produkter er blevet indkøbt efter offentlig intervention eller hvis der er givet tilladelse til støtte til privat oplagring i henhold til del II, afsnit I, kapitel I.

3. De i stk. 1 omtalte aftaler og afgørelser må højst have en varighed på 6 måneder.

Kommissionen kan imidlertid vedtage gennemførelsesretsakter, der giver tilladelse til sådanne aftaler og afgørelser for yderligere en periode på op til 6 måneder. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

KAPITEL II

Meddelelser og indberetning

Artikel 223

Meddelelseskrav

1. Med henblik på at anvende denne forordning, kontrollere, analysere og forvalte markedet for landbrugsprodukter, sikre gennemsigtighed på markedet, og at den fælles landbrugspolitik foranstaltninger fungerer efter hensigten, kontrollere, overvåge, bedømme og føre revision med den fælles landbrugspolitik foranstaltninger, og om opfyldelse af de krav, der er fastlagt i internationale aftaler, der er indgået i overensstemmelse med TEUF, herunder anmeldelseskrav i henhold til disse aftaler, kan Kommissionen efter proceduren i stk. 2 vedtage de nødvendige foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som virksomheder, medlemsstater og tredjelande skal fremsende. Den bør i den forbindelse tage højde for behovet for data og samspillet mellem mulige datakilder.

De indhentede oplysninger kan sendes til eller stilles til rådighed for internationale organisationer, tredjelandes kompetente myndigheder og kan offentliggøres under hensyn til reglerne om beskyttelse af personoplysninger og virksomhedernes legitime interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder, herunder priser.

2. For at sikre informationssystemernes integritet og dokumenternes og de sendte tilknyttede datas autenticitet og læsbarhed tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 227 at vedtage delegerede retsakter om:

- a) arten og typen af oplysninger, der skal meddeles
- b) de kategorier af data, der skal behandles, de maksimale opbevaringsperioder samt formålet med behandlingen af dem, navnlig i forbindelse med offentliggørelse af disse data og videresendelse til tredjelande
- c) adgangsretten til de disponible oplysninger eller informationssystemer
- d) vilkårene for offentliggørelse af oplysninger.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige til anvendelse af denne artikel, herunder:

- a) meddelelsesmåder
- b) regler for de oplysninger, der skal meddeles
- c) ordninger for forvaltning af de oplysninger, der skal meddeles, og for meddelelsernes indhold, format, tidsplan, hyppighed og frister
- d) ordningerne for fremsendelse af oplysninger og dokumenter til eller tilrådighedsstillelse af oplysninger og dokumenter for medlemsstaterne, internationale organisationer, de kompetente myndigheder i tredjelande eller offentligheden under hensyn til reglerne om beskyttelse af personoplysninger og virksomhedernes legitime interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

Artikel 224

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen indsamler personoplysninger med de formål, der er fastsat i artikel 223, stk. 1, og behandler ikke disse oplysninger på en måde, som er uforenelig med disse formål.
2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering som omhandlet i artikel 223, stk. 1, skal de anonymiseres og må kun behandles i sammenfattet form.
3. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001. Navnlig lagres sådanne oplysninger ikke i en form, der gør det muligt at identificere de registrerede, og ikke i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de blev indsamlet,

eller for hvilke de behandles yderligere; samtidig tages der hensyn til de minimumsopbevaringsperioder, der er fastlagt i gældende national ret og EU-ret.

4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale og EU-organer i overensstemmelse med stk. 1, og at de i denne forbindelse nyder de rettigheder, der er fastsat i henholdsvis direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 225

Kommissionens indberetningspligt

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport

- a) hvert tredje år og første gang senest den 21. december 2016 om gennemførelsen af de foranstaltninger vedrørende biavlsektoren, som er fastsat i artikel 55, 56 og 57, herunder den seneste udvikling vedrørende systemer til identifikation af bistader
- b) senest den 30. juni 2014 og igen senest den 31. december 2018 om markedsudviklingen i mælke- og mejerisektoren, navnlig om anvendelsen af artikel 148-151, artikel 152, stk. 3, og artikel 157, stk. 3, der især vurderer virkningerne for mælkeproducenterne og mælkeproduktionen i ugunstigt stillede regioner i forbindelse med det generelle mål om at bevare produktionen i sådanne regioner, og som omfatter tiltag, der kan tilskynde landbrugere til at indgå aftaler om fælles produktion, ledsaget af eventuelle relevante forslag.
- c) senest den 31. december 2014 om muligheden for at udvide skoleordningernes anvendelsesområde til at omfatte olivenolie og spiseoliven
- d) senest den 31. december 2017 om konkurrencereglernes anvendelse på landbrugssektoren i alle medlemsstater, navnlig om anvendelsen af artikel 209 og 210 og af artikel 169, 170 og 171 i de relevante sektorer.

KAPITEL III

Reserve til kriser i landbrugssektoren

Artikel 226

Brug af reserven

Midler fra reserven til krise inden for landbrugssektoren stilles til rådighed i henhold til betingelserne og efter proceduren i artikel 25 i forordning (EU) nr. 1306/2013 22 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning for de foranstaltninger, som denne forordning finder anvendelse på, det eller de år, for hvilket eller hvilke der ønskes supplerende støtte, og som gennemføres i tilfælde, der går ud over den normale markedsudvikling.

Ovennævnte gælder især for midler i:

- a) artikel 8-21
- b) artikel 196-204 og
- c) artikel 219,220 og 221 af denne forordning.

DEL VI

DELEGEREDE BEFØJELSER, GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 227

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelserne til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 20. december 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i denne forordning omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Det berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 228

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel, træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort

indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 227, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikel. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 229

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der benævnes Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Hvis udvalget i forbindelse med de retsakter, der er nævnt i artikel 80, stk. 5, artikel 91, litra c) og d), artikel 97, stk. 4, artikel 99, artikel 106 og artikel 107, stk. 3, ikke afgiver nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

KAPITEL II

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 230

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 1234/2007 ophæves.

Følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1234/2007 finder dog fortsat anvendelse:

- a) for mælkeproduktionsreguleringsordningen del II, afsnit I, kapitel III, afdeling III, artikel 55, artikel 85 og bilag IX og X indtil den 31. marts 2015
- b) for vinsektoren:
 - i) artikel 85a til 85e hvad angår arealer omhandlet i artikel 85a, stk. 2, som endnu ikke er ryddet, og hvad angår arealer omhandlet i artikel 85b, stk. 1, som ikke er legaliseret, indtil sådanne arealer ryddes eller legaliseres, og artikel 188a, stk. 1 og 2
 - ii) overgangsordningen for plantningsrettigheder i del II, afsnit I, kapitel III, afdeling IVa, underafdeling II, indtil den 31. december 2015

iii) artikel 118m, stk. 5, indtil de lagre af vin med betegnelsen "Mlado vino portugizac", der eksisterede den 1. juli 2013, er udtømt

iv) artikel 118s, stk. 5, indtil den 30. juni 2017

c) Artikel 113a, stk. 4, artikel 114, 115 og 116, artikel 117, stk. 1-4, og artikel 121, litra e), nr. iv), samt bilag XIV, del B.I.2 og 3 og III.1 og del C og bilag XV.II.1 3, 5 og 6 og IV 2 med henblik på anvendelse af disse artikler indtil anvendelsesdatoen for de tilsvarende afsætningsregler i medfør af de delegerede retsakter omhandlet i artikel 75, stk. 2, artikel 76, stk. 4, artikel 78, stk. 3 og 4, artikel 79, stk. 1, artikel 80, stk. 4, artikel 83, stk. 4, artikel 86, artikel 87, stk. 2, artikel 88, stk. 3, og artikel 89 i denne forordning

d) artikel 133a, stk. 1, og artikel 140a indtil den 30. september 2014

e) artikel 182, stk. 3, første og andet afsnit, for sukker indtil udgangen af produktionsåret 2013/2014 den 30. september 2014

f) artikel 182, stk. 4, indtil den 31. december 2017

g) artikel 182, stk. 7, indtil den 31. marts 2014

h) bilag XV, del III, nr. 3, litra b), indtil den 31. december 2015

i) bilag XX indtil datoen for ikrafttrædelsen af den restakt, der erstatter forordning (EF) nr. 1216/2009 og Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 ⁽¹⁾

2. Henvvisninger til forordning (EF) nr. 1234/2007 gælder som henvvisninger til nærværende forordning og forordning (EU) nr. 1306/2013 og læses efter sammenligningstabellen i bilag XIV til nærværende forordning.

3. Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1601/96 og (EF) nr. 1037/2001 ophæves.

Artikel 231

Overgangsbestemmelser

1. For at overgangen fra bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1234/2007 til bestemmelserne i denne forordning kan forløbe gnidningsløst, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 vedrørende de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af virksomheders rettigheder og berettigede forventninger.

2. Alle flerårige støtteprogrammer, der er vedtaget inden den 1. januar 2014 er fortsat omfattet af de pågældende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1234/2007 efter nærværende forordnings ikrafttræden og frem til deres udløb.

Artikel 232

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Dog

a) anvendes artikel 181 fra den 1. oktober 2014

b) anvendes afsnit II, punkt 3, i bilag VII, del VII, fra den 1. januar 2016

2. Artikel 148-151, artikel 152, stk. 3, artikel 156, stk. 2, artikel 157, stk. 3, artikel 161 og 163, artikel 173, stk. 2, og artikel 174, stk. 2, anvendes indtil den 30. juni 2020.

3. Artikel 127 til 144 og artikel 192 og 193 anvendes indtil udgangen af produktionsåret 2016/2017 for sukker den 30. september 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. JUKNA

Formand

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 af 7. juli 2009 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (EUT L 181 af 14.7.2009, s. 8).

BILAG I

LISTE OVER PRODUKTER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 2

DEL I

Korn

Kornsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) 0709 99 60	Suktermajs, frisk eller kølet
0712 90 19	Suktermajs, tørret, også snittet, knust eller pulveriseret, men ikke yderligere tilberedt, undtagen hybridmajs til udsæd
1001 91 20	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, til udsæd
ex 1001 99 00	ex 1001 99 00 Spelt, blød hvede og blandsæd af hvede og rug, undtagen til udsæd
1002	Rug
1003	Byg
1004	Havre
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd
1007 10 90,	Sorghum, undtagen hybridsorghum, til udsæd
1007 90 00	
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornsorter
b) 1001 11 00,	Hård hvede
1001 19 00	
c) 1101 00	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug
1102 90 70	Rugmel
1103 11	Gryn og groft mel af hvede
1107	Malt, også brændt
d) 0714	Maniokrod, arrowroot, saleprod, jordskokker, søde kartofler og lignende rødder og rodknolde med stort indhold af stivelse eller inulin, friske, kølede, frosne eller tørrede, hele eller snittede, også i form af pellets, marv af sagopalmer
ex 1102	Mel af korn, undtagen hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug:
1102 20	–Majsmel Andre varer:
1102 90	–Andre varer:
1102 90 10	--Bygmel
1102 90 30	--Havremel
1102 90 90	--Andet
ex 1103	Gryn og groft mel samt pellets af korn, undtagen gryn og groft mel af hvede (pos. 1103 11) og gryn og groft mel af ris (pos. 1103 19 50) og pellets af ris (pos. 1103 20 50)
ex 1104	Korn, bearbejdet på anden måde (f.eks. afskallet, valset, i flager, afrundet, skåret eller knust), undtagen ris henhørende under pos. 1006 og flager af ris henhørende under pos. 1104 19 91, kim af korn, hele, valset, i flager eller formalet
1106 20	Mel og pulver af marv af sagopalmer eller af rødder eller rodknolde henhørende under pos. 0714

KN-kode	Beskrivelse
ex 1108	Stivelse, inulin: – Stivelse:
1108 11 00	-- Hvedestivelse
1108 12 00	-- Majsstivelse
1108 13 00	-- Kartoffelstivelse
1108 14 00	-- Maniokstivelse
ex 1108 19	-- Anden stivelse:
1108 19 90	--- Andet
1109 00 00	Hvedegluten, også tørret
1702	Andet sukker, herunder kemisk ren lactose, maltose, glucose og fructose, i fast form; sirup og andre sukkeropløsninger uden indhold af tilsatte smagsstoffer eller farvestoffer; kunsthonning, også blandet med naturlig honning; karamel:
ex 1702 30	– Glucose eller glucosesirup, uden indhold af fructose eller med et fructoseindhold i tør tilstand på under 20 vægtprocent -- Andre varer:
ex 1702 30 50	--- I form af hvidt krystallinsk pulver, også agglomereret, med et glucoseindhold i tør tilstand på under 99 vægtprocent
ex 1702 30 90	--- I andre tilfælde, med et glucoseindhold i tør tilstand på under 99 vægtprocent
ex 1702 40	– Glucose og glucosesirup, med et fructoseindhold i tør tilstand på 20 vægtprocent og derover, men under 50 vægtprocent, undtagen invertsukker:
1702 40 90	-- Andet
ex 1702 90	– Andre varer, herunder invertsukker og andre sukkerarter eller sukkeropløsninger med et fructoseindhold i tør tilstand på 50 vægtprocent:
1702 90 50	-- Maltodekstrin og maltodekstrinsirup -- Karamel: --- Andre varer:
1702 90 75	---- I form af pulver, også agglomereret
1702 90 79	---- Andet
2106	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet:
ex 2106 90	– Andet -- Sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer: --- Andet
2106 90 55	---- Af glucose eller maltodekstrin
ex 2302	Klid og andre restprodukter, også i form af pellets, fra sigtning, formaling eller anden bearbejdning af korn
ex 2303	Restprodukter fra stivelsesfremstilling og lignende restprodukter, roeffald, bagasse og andre affaldsprodukter fra sukkerfremstilling, samt mask, bærmølle og andre restprodukter fra øl- eller alkoholfremstilling, også i form af pellets:
2303 10	– Restprodukter fra stivelsesfremstilling og lignende restprodukter
2303 30 00	– Mask, bærmølle og andre restprodukter fra øl- eller alkoholfremstilling
ex 2306	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af vegetabiliske fedtstoffer eller olier, også formalede eller i form af pellets, undtagen varer henhørende under pos. 2304 eller 2305: – Andet
2306 90 05	-- af majsxim

KN-kode	Beskrivelse
ex 2308 00	Vegetabiliske produkter og vegetabilsk affald samt rest- og biprodukter fra forarbejdning af vegetabiliske produkter, også i form af pellets, af den art, der anvendes som dyrefoder, ikke andetsteds tariferet:
2308 00 40	– Agern og hestekastanjer; presserester fra andre frugter end vindruer
2309	Tilberedninger af den art, der anvendes som dyrefoder:
ex 2309 10	– Hunde- og kattefoder, i pakninger til detailsalg:
2309 10 11	– Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50 - 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter
2309 10 13	
2309 10 31	
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	
ex 2309 90	– Andre varer:
2309 90 20	– Varer omhandlet i supplerende bestemmelse 5 til kapitel 23 i den kombinerede nomenklatur
	– Andre varer, herunder tilsætningsfoder (premixes):
2309 90 31	– Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger, maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter
2309 90 33	
2309 90 41	
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

(¹) Ved anvendelsen af denne position forstås ved "mejeriprodukter": produkter henhørende under pos. 0401-0406 samt pos. 1702 11 00, 1702 19 00 og 2106 90 51.

DEL II

Ris

Rissektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) 1006 10 21 til 1006 10 98	Uafskallet ris, undtagen til udsæd
1006 20	Afskallet ris (hinderis)
1006 30	Delvis sleben eller sleben ris, også poleret eller glaseret
b) 1006 40 00	Brudris
c) 1102 90 50	Rismel
1103 19 50	Gryn og groft mel af ris
1103 20 50	Pellets af ris
1104 19 91	Flager af ris
ex 1104 19 99	Valset ris
1108 19 10	Risstivelse

DEL III

Sukker

Sukkersektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) 1212 91	Sukkerøer
1212 93 00	Sukkerrør
b) 1701	Rør- og roesukker samt kemisk ren sakkarose, i fast form
c) 1702 20	Ahornsukker og ahornsirup
1702 60 95 og 1702 90 95	Andet sukker i fast form samt sirup og andre sukkeropløsninger uden indhold af tilsatte smagsstoffer eller farvestoffer, undtagen lactose, glucose, maltodekstrin og isoglucose
1702 90 71	Karamel, med et sakkaroseindhold i tør tilstand på 50 vægtprocent og derover
2106 90 59	Sirup og andre sukkeropløsninger tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, undtagen isoglucose-, lactose-, glucose- og maltodekstrinsirup
d) 1702 30 10	Isoglucose
1702 40 10	
1702 60 10	
1702 90 30	
e) 1702 60 80	Inulinsirup
1702 90 80	
f) 1703	Melasse hidrørende fra udvinding eller raffinering af sukker
g) 2106 90 30	Isoglucosesirup og andre isoglucoseopløsninger tilsat smagsstoffer eller farvestoffer
h) 2303 20	Roeaffald, bagasse og andre affaldsprodukter fra sukkerfremstilling

DEL IV

Tørret foder

Sektoren for tørret foder omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) ex 1214 10 00	– Mel og pellets af lucerne, kunsttørret ved varme
	– Mel og pellets af lucerne, tørret på anden måde og formalet
ex 1214 90 90	– Lucerne, esparsette, kløver, lupin, vikke og lignende foderprodukter, kunsttørret ved varme, undtagen hør og foderkål samt produkter med indhold af hør
	– Lucerne, esparsette, kløver, lupin, vikke, stenklover, sædfladbælg og kællingetand, tørret på anden måde, formalet
b) ex 2309 90 96	– Proteinkoncentrater, fremstillet af saft af lucerne og græs
	– Tørrede produkter udelukkende fremstillet af restprodukter i fast form og saft fremkommet ved fremstilling af ovennævnte koncentrater

DEL V

Frø

Frøsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
0712 90 11	Sukkermaisshybrider: - til udsæd
0713 10 10	Ærter (<i>Pisum sativum</i>): - til udsæd
ex 0713 20 00	Kikærter: - til udsæd
ex 0713 31 00	Bønner af arterne <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper eller <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: - til udsæd
ex 0713 32 00	Små røde (Adzuki) bønner (<i>Phaseolus</i> eller <i>Vigna angularis</i>): - til udsæd
0713 33 10	Havebønner (<i>Phaseolus vulgaris</i>): - til udsæd
ex 0713 34 00	Bambarajordnødder (<i>Vigna subterranea</i> eller <i>Voandzeia subterranea</i>): - til udsæd
ex 0713 35 00	- til udsæd
ex 0713 39 00	Vignabønner (<i>Vigna unguiculata</i>): - til udsæd
	Andre: - til udsæd
ex 0713 40 00	Linser: - til udsæd
ex 0713 50 00	Vælskbønner (<i>Vicia faba var. major</i>) og hestebønner (<i>Vicia faba var. equina</i> og <i>Vicia faba var. minor</i>): - til udsæd
ex 0713 60 00	Ærtebønner (<i>Cajanus cajan</i>): - til udsæd
ex 0713 90 00	Andre tørrede bælgfrugter: - til udsæd
1001 91 10	Spelt: - til udsæd
1001 91 90	Andet: - - til udsæd
ex 1005 10	Hybridmajs, til udsæd
1006 10 10	Uafskallet ris: - til udsæd
1007 10 10	Hybridsorghum: - til udsæd

KN-kode	Beskrivelse
1201 10 00	Sojabønner, også knuste: – til udsæd
1202 30 00	Jordnødder, ikke ristede eller på anden måde varmebehandlede, også afskallede eller knuste: – til udsæd
1204 00 10	Hørfrø, også knuste: – til udsæd
1205 10 10 og ex 1205 90 00	Rybsfrø og rapsfrø, også knuste: – til udsæd
1206 00 10	Solsikkefrø, også knuste: – til udsæd
ex 1207	Andre olieholdige frø og frugter, også knuste: – til udsæd
1209	Frø, frugter og sporer, af den art, der anvendes til udsæd

DEL VI

Humle

Humlesektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
1210	Humle, frisk eller tørret, også formalet, pulveriseret eller som pellets; lupulin
1302 13 00	Plantesafter og planteekstrakter af humle

DEL VII

Olivenolie- og spiseoliven

Olivenolie- og spiseolivensektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) 1509	Olivenolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1510 00	Andre olier og fraktioner deraf, fremstillet udelukkende af oliven, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede, herunder blandinger af disse olier og fraktioner med olier og fraktioner henhørende under pos. 1509
b) 0709 92 10	Oliven, friske eller kølede, ikke til fremstilling af olie
0709 92 90	Andre oliven, friske eller kølede
0710 80 10	Oliven, også kogt i vand eller dampkogt, frosset
0711 20	Oliven, foreløbigt konserveret f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyringsvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedt til umiddelbar fortæring
ex 0712 90 90	Oliven, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte
2001 90 65	Oliven, tilberedte eller konserverede med eddike eller eddikesyre
ex 2004 90 30	Oliven, tilberedte eller konserverede på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne
2005 70 00	Oliven, tilberedte eller konserverede på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne

KN-kode	Beskrivelse
c) 1522 00 31 1522 00 39	Restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilsk voks, med indhold af olie, der har karakter af olivenolie
2306 90 11 2306 90 19	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af olivenolie

DEL VIII

Hør og hamp

Hør- og hampesektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
5301	Hør, rå eller beredt, men ikke spundet; blå og affald af hør, herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale
5302	Hamp (<i>Cannabis sativa</i> L.), rå eller beredt, men ikke spundet; blå og affald af hør, herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale

DEL IX

Frukt og grøntsager

Frukt- og grøntsagssektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
0702 00 00	Tomater, friske eller kølede
0703	Skalotteløg, hvidløg og andre spiseløg samt porrer og andre Alliumarter, friske eller kølede
0704	Hvidkål, blomkål, grønkål og anden spiselig kål (Brassicaarter), friske eller kølede
0705	Salat (<i>Lactuca sativa</i>) og cikorie (<i>Cichorium</i> arter), friske eller kølede
0706	Gulerødder, majroer, rødbeder, skorzoner, knoldselleri, radiser og andre spiselige rødder, friske eller kølede
0707 00	Agurker og asier, friske eller kølede
0708	Bælgfrugter, også udbælgede, friske eller kølede
ex 0709	Andre grøntsager, friske eller kølede, undtagen grøntsager henhørende under pos. 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 og 0709 99 60
ex 0802	Andre nødder, friske eller tørrede, også afskallede, undtagen arecanødder (betelnødder) og kolanødder, henhørende under KN-kode 0802 70 00, 0802 80 00
0803 10 10	Pisang, friske
0803 10 90	Pisang, tørrede
0804 20 10	Figner, friske
0804 30 00	Ananas
0804 40 00	Avocadoer
0804 50 00	Guavabær, mangoer og mangostaner
0805	Citrusfrugter, friske eller tørrede
0806 10 10	Druer, friske, til spisebrug
0807	Meloner (herunder vandmeloner) og melontræsfrugter (papajaer), friske
0808	Æbler, pærer og kvæder, friske

KN-kode	Beskrivelse
0809	Abrikoser, kirsebær, ferskner (herunder nektariner), blommer og slåen, friske
0810	Andre frugter, friske
0813 50 31	Blandinger udelukkende af nødder henhørende under pos. 0801 og 0802
0813 50 39	
0910 20	Safran
ex 0910 99	Timian, frisk eller kølet
ex 1211 90 86	Basilikum, melisse, mynte, <i>Origanum vulgare</i> (oregano/vild merian), rosmarin og salvie, frisk og kølet
1212 92 00	Johannesbrød

DEL X

Forarbejdede frugter og grøntsager

Sektoren for forarbejdet frugt og grøntsager omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) ex 0710	Grøntsager, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, undtagen suktermajs henhørende under pos. 0710 40 00, oliven henhørende under pos. 0710 80 10 og frugter af slægterne <i>Capsicum</i> og <i>Pimenta</i> henhørende under pos. 0710 80 59
ex 0711	Grøntsager, foreløbigt konserverede f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring, undtagen oliven henhørende under pos. 0711 20, frugter af slægterne <i>Capsicum</i> og <i>Pimenta</i> henhørende under pos. 0711 90 10 og suktermajs henhørende under pos. 0711 90 30
ex 0712	Grøntsager, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte, undtagen kartofler, der er kunsttørret ved varme og uegnede til konsum, henhørende under pos. ex 0712 90 05, suktermajs henhørende under pos. 0712 90 11 og 0712 90 19 og oliven henhørende under pos. ex 0712 90 90
0804 20 90	Tørrede figner
0806 20	Tørrede druer
ex 0811	Frugter og nødder, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, også tilsat sukker eller sødemidler, undtagen frosne bananer henhørende under pos. ex 0811 90 95
ex 0812	Frugter og nødder, foreløbigt konserverede (f.eks. med svovldioxidgas eller i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger), men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring, undtagen bananer, foreløbigt konserverede, henhørende under pos. ex 0812 90 98
ex 0813	Frugter, tørrede, der ikke henhører under pos. 0801 til 0806; blandinger af nødder eller tørrede frugter henhørende under dette kapitel, undtagen blandinger udelukkende af nødder henhørende under pos. 0801 og 0802, henhørende under pos. 0813 50 31 og 0813 50 39
0814 00 00	Skaller af citrusfrugter eller meloner (herunder vandmeloner), friske, frosne, tørrede eller foreløbigt konserverede i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger
0904 21 10	Sød peber (<i>Capsicum annuum</i>), tørret, ikke knust eller formalet
b) ex 0811	Frugter og nødder, også kogte i vand eller dampkogte, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler
ex 1302 20	Pektinstoffer, pektinater og pektater

KN-kode	Beskrivelse
ex 2001	<p>Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre, undtagen:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Frugter af slægten <i>Capsicum</i>, bortset fra sød peber henhørende under pos. 2001 90 20 — Sukkermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) henhørende under pos. 2001 90 30 — Yamsrødder, søde kartofler og lignende spiselige dele af planter, med indhold af stivelse på 5 vægtprocent og derover, henhørende under pos. 2001 90 40 — Palmehjerter henhørende under pos. ex 2001 90 92 — Oliven henhørende under pos. 2001 90 65 — Vinblade, humleskud og andre spiselige plantedele henhørende under pos. ex 2001 90 97
2002	Tomater, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre
2003	Svampe og trøfler, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre
ex 2004	<p>Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006, bortset fra sukkermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) henhørende under pos. 2004 90 10, oliven henhørende under pos. 2004 90 30 og kartofler, tilberedt eller konserveret i form af mel eller flager, henhørende under pos. 2004 10 91</p>
ex 2005	<p>Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006, bortset fra oliven henhørende under pos. 2005 70 00, sukkermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) henhørende under pos. 2005 80 00 og frugter af slægten <i>Capsicum</i>, bortset fra sød peber henhørende under pos. 2005 99 10 og kartofler, tilberedt eller konserveret i form af mel eller flager, henhørende under pos. 2005 20 10</p>
ex 2006 00	<p>Grøntsager, frugter, nødder, frugtskaller og andre plantedele, tilberedt med sukker (afløbne, glaserede eller kandiserede), undtagen bananer tilberedt med sukker henhørende under pos. ex 2006 00 38 og ex 2006 00 99</p>
ex 2007	<p>Syltetøj, frugtgelé, marmelade, frugt- eller nøddepuré samt frugt- eller nøddemos, fremstillet ved kogning, også tilsat sukker eller andre sødemidler, undtagen:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Homogeniserede tilberedninger af bananer henhørende under pos. ex 2007 10 — Syltetøj, gelé, marmelade, puré eller mos af bananer henhørende under pos. ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 og ex 2007 99 97
ex 2008	<p>Frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret på anden måde, også tilsat sukker, andre sødemidler eller alkohol, ikke andetsteds tariferet, undtagen:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Jordnøddesmør henhørende under pos. 2008 11 10 — Palmehjerter henhørende under pos. 2008 91 00 — Majs henhørende under pos. 2008 99 85 — Yamsrødder, søde kartofler og lignende spiselige dele af planter, med indhold af stivelse på 5 vægtprocent og derover, henhørende under pos. 2008 99 91 — Vinblade, humleskud og andre spiselige plantedele henhørende under pos. ex 2008 99 99 — Blandinger af bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde, henhørende under pos. ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 og ex 2008 97 98 — Bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde, henhørende under pos. ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 og ex 2008 99 99
ex 2009	<p>Frugt- og grøntsagssaft (dog ikke druesaft og druemost henhørende under pos. 2009 61 og 2009 69 og banansaft henhørende under pos. ex 2009 89 35, 2009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 og 2009 89 99), ugærede og ikke tilsat alkohol, også tilsat sukker eller andre sødemidler</p>

DEL XI

Bananer

Banansektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
0803 90 10	Bananer, dog ikke pisang, friske
0803 90 90	Bananer, dog ikke pisang, tørrede
ex 0812 90 98	Bananer, foreløbigt konserverede
ex 0813 50 99	Blandinger med indhold af tørrede bananer
1106 30 10	Mel og pulver af bananer
ex 2006 00 99	Bananer tilberedt med sukker
ex 2007 10 99	Homogeniserede tilberedninger af bananer
ex 2007 99 39	Syltetøj, gelé, marmelade, puré eller mos af bananer
ex 2007 99 50	
ex 2007 99 97	
ex 2008 97 59	Blandinger med indhold af bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde, ikke tilsat alkohol
ex 2008 97 78	
ex 2008 97 93	
ex 2008 97 96	
ex 2008 97 98	
ex 2008 99 49	Bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde
ex 2008 99 67	
ex 2008 99 99	
ex 2009 89 35	Banansaft
ex 2009 89 38	
ex 2009 89 79	
ex 2009 89 86	
ex 2009 89 89	
ex 2009 89 99	

DEL XII

Vin

Vinsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) 2009 61	Druesaft (herunder druemost)
2009 69	
2204 30 92	Druemost, undtagen druemost i gæring eller druemost, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
2204 30 94	
2204 30 96	
2204 30 98	
b) ex 2204	Vin af friske druer, herunder vin tilsat alkohol; anden druemost end druemost henhørende under pos. 2009, undtagen anden druemost henhørende under pos. 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 og 2204 30 98
c) 0806 10 90	Friske druer, undtagen spisedruer
2209 00 11	Vineddike
2209 00 19	

KN-kode	Beskrivelse
d) 2206 00 10	"Piquettevin"
2307 00 11	Vinbærme
2307 00 19	
2308 00 11	Presserester fra vindruer
2308 00 19	

DEL XIII

Levende træer og andre levende planter, løg, rødder og lign.; afskårne blomster og blade

Sektoren for levende planter omfatter alle produkter henhørende under kapitel 6 i den kombinerede nomenklatur.

DEL XIV

Tobak

Tobakssektoren omfatter tobak, rå eller ufabrikeret, samt tobaksaffald henhørende under KN-kode 2401.

DEL XV

Oksekød

Oksekødssektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) 0102 29 05 til 0102 29 99, 0102 39 10 og 0102 90 91	Hornkvæg, levende, tamkvæg, undtagen racerene avlsdyr
0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet
0202	Kød af hornkvæg, frosset
0206 10 95	Nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet
0206 29 91	Nyretap og mellemgulv, frosset
0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget
0210 99 51	Nyretap og mellemgulv, saltet, i saltlage, tørret eller røget
0210 99 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagtebiprodukter:
1602 50 10	Andre varer af kød eller slagtebiprodukter af hornkvæg, tilberedte eller konserverede, ikke kogte, stegte eller på lignende måde tilberedte; blandinger af sådant kød eller sådanne slagtebiprodukter med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter
1602 90 61	Andre varer, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagtebiprodukter af hornkvæg, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller sådanne slagtebiprodukter med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter
b) 0102 21, 0102 31 00 og 0102 90 20	Hornkvæg, levende, racerene avlsdyr
0206 10 98	Spiselige slagtebiprodukter af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, ferske eller kølede, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
0206 21 00	Spiselige slagtebiprodukter af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, frosne, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
0206 22 00	
0206 29 99	
0210 99 59	Spiselige slagtebiprodukter af hornkvæg, saltede, i saltlage, tørrede eller røgede, undtagen nyretap og mellemgulv

KN-kode	Beskrivelse
ex 1502 10 90	Talg af hornkvæg, bortset fra varer henhørende under pos. 1503
1602 50 31 og 1602 50 95	Andre varer, tilberedte eller konserverede, af kød eller slagtebiprodukter af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter, og blandinger af sådant kød eller slagtebiprodukter med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter
1602 90 69	Andre varer, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagtebiprodukter af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter, og blandinger af sådant kød eller slagtebiprodukter med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagtebiprodukter.

DEL XVI

Mælk og mejeriprodukter

Mælke- og mejerisektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) 0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler
b) 0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler
c) 0403 10 11 til 0403 10 39 0403 9011 to 0403 90 69	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, også koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler, hverken aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao
d) 0404	Valle, også koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler; varer bestående af naturlige mælkebestanddele, også tilsat sukker eller andre sødemidler, ikke andetsteds tariferet
e) ex 0405	Smør og andre mælkefedtstoffer; smørbare mælkefedtprodukter med fedtindhold på over 75 vægtprocent, men under 80 vægtprocent
f) 0406	Ost og ostemasse
g) 1702 19 00	Lactose og lactosesirup uden indhold af tilsatte aromastoffer eller farvestoffer og af en renhedsgrad i tør tilstand på under 99 vægtprocent
h) 2106 90 51	Lactosesirup, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer
i) ex 2309	Tilberedninger af den art, der anvendes som dyrefoder:
ex 2309 10	– Hunde- og kattefoder, i pakninger til detailsalg:
2309 10 15	– Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter
2309 10 19	
2309 10 39	
2309 10 59	
2309 10 70	
ex 2309 90	– Andre varer:
2309 90 35	– Andre varer, herunder tilsætningsfoder (premixes):
2309 90 39	– Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50 - 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter
2309 90 49	
2309 90 59	
2309 90 70	

DEL XVII

Svinekød

Svinekødssektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) ex 0103	Tamsvin, levende, bortset fra racerene avlsdyr
b) ex 0203	Svinekød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset
ex 0206	Spiselige slagtebiprodukter af tamsvin, fersk, kølet eller frosset, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
0209 10	Svinespæk uden kødindhold, ikke udsmetet eller på anden måde ekstraheret, fersk, kølet, frosset, saltet, i saltlage, tørret eller røget
ex 0210	Kød og spiselige slagtebiprodukter af tamsvin, saltet, i saltlage, tørret eller røget
1501 10	Fedt af svin (herunder spæk)
1501 20	
c) 1601 00	Pølser og lignende varer af kød, slagtebiprodukter eller blod; tilberedte næringsmidler på basis heraf
1602 10 00	Homogeniserede tilberedninger af kød, slagtebiprodukter eller blod
1602 20 90	Varer af lever fra dyr af enhver art, undtagen gås eller and, tilberedte eller konserverede
1602 41 10	Andre varer, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagtebiprodukter af tamsvin
1602 42 10	
1602 49 11 til	
1602 49 50	
1602 90 10	Varer tilberedt af blod fra dyr af enhver art
1602 90 51	Andre varer, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagtebiprodukter af tamsvin
1902 20 30	Pastaproducter med fyld, også kogte eller på anden måde tilberedte, med indhold af pølser og lign., kød eller slagtebiprodukter (herunder fedt af enhver art eller oprindelse) på over 20 vægtprocent

DEL XVIII

Fåre- og gedekød

Fåre- og gedekødssektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) 0104 10 30	Lam (et år og derunder)
0104 10 80	Andre levende får end racerene avlsdyr og lam
0104 20 90	Andre levende geder end racerene avlsdyr
0204	Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset
0210 99 21	Kød af får og geder, ikkeudbenet, saltet, i saltlage, tørret eller røget
0210 99 29	Kød af får og geder, udbenet, saltet, i saltlage, tørret eller røget
b) 0104 10 10	Får, levende, racerene avlsdyr
0104 20 10	Geder, levende, racerene avlsdyr
0206 80 99	Spiselige slagtebiprodukter af får og geder, ferske eller kølede, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter

KN-kode	Beskrivelse
0206 90 99	Spiselige slagtebiprodukter af får og geder, frosne, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
0210 99 85	Spiselige slagtebiprodukter af får og geder, saltede, i saltlage, tørrede eller røgede
ex 1502 90 90	Talg af får eller geder, bortset fra varer henhørende under pos. 1503
c) 1602 90 91	Andre varer, tilberedte eller konserverede, af kød eller slagtebiprodukter af får eller geder
1602 90 95	

DEL XIX

Æg

Ægsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
a) 0407 11 00	Æg af fjerkræ, med skal, friske, konserverede eller kogte
0407 19 11	
0407 19 19	
0407 21 00	
0407 29 10	
0407 90 10	
b) 0408 11 80	Fugleæg uden skal samt æggeblommer, friske, tørrede, kogt i vand eller dampkogte, formede, frosne eller på anden måde konserverede, også tilsat sukker eller andre sødemidler, undtagen fugleæg og æggeblommer uegnet til menneskeføde
0408 19 81	
0408 19 89	
0408 91 80	
0408 99 80	

DEL XX

Fjerkrækød

Fjerkræsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse	
a) 0105	Fjerkræ, dvs. høns af arten <i>Gallus domesticus</i> , ænder, gæs, kalkuner og perlehøns, levende	
b) ex 0207	Kød og spiselige slagtebiprodukter, fersk, kølet eller frosset, af fjerkræ henhørende under pos. 0105, undtagen lever under c)	
c) 0207 13 91	Fjerkrælever, fersk, kølet eller frosset	
0207 14 91		
0207 26 91		
0207 27 91		
0207 43 00		
0207 44 91		
0207 45 93		
0207 45 95		
0210 99 71		Fjerkrælever, saltet, i saltlage, tørret eller røget
0210 99 79		
d) 0209 90 00	Fedt af fjerkræ, ikke udsaltet eller på anden måde ekstraheret, fersk, kølet, frosset, saltet, i saltlage, tørret eller røget	
e) 1501 90 00	Fedt af fjerkræ	

KN-kode	Beskrivelse
f) 1602 20 10	Gåse- eller andelever, tilberedt eller konserveret på anden måde
1602 31	Kød eller slagtebiprodukter af fjerkræ henhørende under pos. 0105, tilberedt eller konserveret på anden måde
1602 32	
1602 39	

DEL XXI

Landbrugsethanol

1. Ethanolsektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
ex 2207 10 00	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol. eller derover, fremstillet af de landbrugsprodukter, der er anført i bilag I til traktaterne
ex 2207 20 00	Ethanol (ethylalkohol) og anden spiritus, denatureret, uanset alkoholindholdet, fremstillet af de landbrugsprodukter, der er anført i bilag I til traktaterne
ex 2208 90 91 og ex 2208 90 99	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på under 80 % vol., fremstillet af de landbrugsprodukter, der er anført i bilag I til traktaterne

2. Ethanolsektoren omfatter også produkter på basis af landbrugsethanol henhørende under KN-kode 2208, som frembydes i beholdere med indhold på over 2 liter og har alle kendetegn for ethanol som omhandlet i nr. 1

DEL XXII

Biavlsprodukter

Biavlssektoren omfatter produkterne i følgende tabel:

KN-kode	Beskrivelse
0409 00 00	Naturlig honning
ex 0410 00 00	"Gelée royale" og propolis, spiselig
ex 0511 99 85	"Gelée royale" og propolis, ikke spiselig
ex 1212 99 95	Pollen
ex 1521 90	Bivoks

DEL XXIII

Silkeorme

Silkeormesektoren omfatter silkeorme henhørende under KN-kode ex 0106 90 00 og silkeormsæg henhørende under KN-kode ex 0511 99 85.

DEL XXIV

Andre produkter

Ved "andre produkter" forstås alle landbrugsprodukter, undtagen produkterne i del I til XXIII, herunder produkterne i følgende afdeling 1 og 2 i denne del.

Afdeling 1

KN-kode	Beskrivelse
ex 0101	Heste, æsler, muldyr og mulæsler, levende:
	- Heste
0101 21 00	-- Racerene avlsdyr ^(a) :
0101 29	-- Andre varer:
0101 29 90	--- Undtagen til slagtning
0101 30 00	-- Æsler
0101 90 00	Andet
ex 0102	Hornkvæg, levende:
	-- Undtagen racerene avlsdyr: ex
	--- Undtagen tamdyr
0102 39 90,	
0102 90 99	
ex 0103	Svin, levende:
0103 10 00	- Racerene avlsdyr ^(b)
	- Andre varer:
ex 0103 91	-- Af vægt under 50 kg:
0103 91 90	--- Undtagen tamdyr
ex 0103 92	-- Af vægt 50 kg og derover:
0103 92 90	-- Undtagen tamdyr
0106	Andre dyr, levende
ex 0203	Svinekød, fersk, kølet eller frosset:
	- Fersk eller kølet:
ex 0203 11	-- Hele og halve kroppe:
0203 11 90	--- Undtagen af tamsvin
ex 0203 12	-- Skinke og bov samt stykker deraf, ikke udbenet:
0203 12 90	--- Undtagen af tamsvin
ex 0203 19	-- Andre varer:
0203 19 90	--- Undtagen af tamsvin
	- Frosset:
ex 0203 21	-- Hele og halve kroppe:
0203 21 90	--- Undtagen af tamsvin
ex 0203 22	-- Skinke og bov samt stykker deraf, ikke udbenet:
0203 22 90	--- Undtagen af tamsvin
ex 0203 29	-- Andre varer:
0203 29 90	--- Undtagen af tamsvin
ex 0205 00	Kød af æsler, muldyr eller mulæsler, fersk, kølet eller frosset

KN-kode	Beskrivelse
ex 0206	Spiselige slagtebiprodukter af hornkvæg, svin, får, geder, heste, æsler, muldyr eller mulæsler, fersk, kølet eller frosset:
ex 0206 10	- Af hornkvæg, fersk eller kølet:
0206 10 10	-- Til fremstilling af farmaceutiske produkter (°)
	- Af hornkvæg, frosset:
ex 0206 22 00	-- Lever:
	--- Til fremstilling af farmaceutiske produkter (°)
ex 0206 29	-- Andre varer:
0206 29 10	--- Til fremstilling af farmaceutiske produkter (°)
ex 0206 30 00	- Af svin, fersk eller kølet:
	-- Til fremstilling af farmaceutiske produkter (°)
	-- Andre varer:
	--- Undtagen af tamsvin
	- Af svin, frosset:
ex 0206 41 00	-- Lever:
	--- Til fremstilling af farmaceutiske produkter (°)
	--- Andre varer:
	---- Undtagen af tamsvin
ex 0206 49 00	-- Andre varer:
	--- Af tamsvin:
	---- Til fremstilling af farmaceutiske produkter (°)
	--- Andet
ex 0206 80	- Andre varer, ferske eller kølede:
0206 80 10	-- Til fremstilling af farmaceutiske produkter (°)
	-- Andre varer:
0206 80 91	--- Varer af heste, æsler, muldyr og mulæsler
ex 0206 90	- Andre varer, frosset:
0206 90 10	-- Til fremstilling af farmaceutiske produkter (°)
	-- Andre varer:
0206 90 91	--- Varer af heste, æsler, muldyr og mulæsler
0208	Andet kød og spiselige slagtebiprodukter, fersk, kølet eller frosset
ex 0210	Kød og spiselige slagtebiprodukter, saltet, i saltlage, tørret eller røget; spiseligt mel og pulver af kød eller slagtebiprodukter:
	- Svinekød:
ex 0210 11	-- Skinke og bov samt stykker deraf, ikke udbenet:
0210 11 90	--- Undtagen af tamsvin
ex 0210 12	-- Brystflæsk og stykker deraf:
0210 12 90	--- Undtagen af tamsvin

KN-kode	Beskrivelse
ex 0210 19	-- Andre varer:
0210 19 90	--- Undtagen af tamsvin
	- Andre varer, herunder spiseligt mel og pulver af kød eller slagtebiprodukter:
0210 91 00	-- Af primater
0210 92	-- Af hvaler, delfiner og marsvin (pattedyr af ordenen <i>Cetacea</i>); manater og dygonger (pattedyr af ordenen <i>Sirenia</i>); sæler, søløver og hvalrosser (pattedyr af ordenen <i>Pinnipedia</i>)
0210 93 00	-- Af krybdyr (herunder slanger og skildpadder)
ex 0210 99	-- Andre varer:
	--- Kød:
0210 99 31	---- Af rensdyr
0210 99 39	---- Andet
	--- Slagtebiprodukter:
	---- Undtagen af tamsvin, hornkvæg, får og geder
0210 99 85	----- Andre varer end lever af fjerkræ
ex 0407	Fugleæg med skal, friske, konserverede eller kogte:
0407 19 90	- Undtagen af fjerkræ
0407 29 90 og 0407 90 90	
ex 0408	Fugleæg uden skal samt æggeblommer, friske, tørrede, kogt i vand eller dampkogte, formede, frosne eller på anden måde konserverede, også tilsat sukker eller andre sødemidler:
	- Æggeblommer:
ex 0408 11	-- Tørrede:
0408 11 20	--- Uegnet til menneskeføde ^(d)
ex 0408 19	-- Andre varer:
0408 19 20	--- Uegnet til menneskeføde ^(d)
	- Andre varer:
ex 0408 91	-- Tørrede:
0408 91 20	--- Uegnet til menneskeføde ^(d)
ex 0408 99	-- Andre varer:
0408 99 20	--- Uegnet til menneskeføde ^(d)
0410 00 00	Spiselige produkter af animalsk oprindelse, ikke andetsteds tariferet
0504 00 00	Tarme, blærer og maver, hele eller stykker deraf, af andre dyr end fisk, fersk, kølet, frosset, saltet, i saltlage, tørret eller røget
ex 0511	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde:
0511 10 00	- Tyresæd
	- Andre varer:
ex 0511 99	-- Andre varer:
0511 99 85	--- Andet

KN-kode	Beskrivelse
ex 0709	Andre grøntsager, friske eller kølede:
ex 0709 60	-Frugter af slægterne <i>Capsicum</i> og <i>Pimenta</i> : -- Andre varer:
0709 60 91	----Af slægten <i>Capsicum</i> , bestemt til fremstilling af capsin eller alkoholholdige oleoresiner af <i>Capsicum</i> (°)
0709 60 95	---Til industriel fremstilling af flygtige vegetabiliske olier eller resinoider (°)
0709 60 99	---Andet
ex 0710	Grøntsager, også kogte i vand eller dampkogte, frosne:
ex 0710 80	-Andre grøntsager: --Frugter af slægterne <i>Capsicum</i> og <i>Pimenta</i> : ---Undtagen sød peber
0710 80 59	---
ex 0711	Grøntsager, foreløbigt konserverede f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring:
ex 0711 90	-Andre grøntsager; blandinger af grøntsager: --Grøntsager: ----Frugter af slægterne <i>Capsicum</i> og <i>Pimenta</i> , undtagen sød peber
0711 90 10	----
ex 0713	Bælgfrugter, udbælgede og tørrede, også afskallede eller flækkede:
ex 0713 10	-Ærter (<i>Pisum sativum</i>): --Undtagen til udsæd
0713 10 90	--
ex 0713 20 00	-Kikærter: --Undtagen til udsæd -Bønner (<i>Vigna</i> arter, <i>Phaseolus</i> arter): --Bønner af arterne <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper eller <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: ---Undtagen til udsæd
ex 0713 31 00	---
ex 0713 32 00	--Små røde (<i>Adzuki</i>) bønner (<i>Phaseolus</i> eller <i>Vigna angularis</i>): ---Undtagen til udsæd
ex 0713 33	--Havebønner (<i>Phaseolus vulgaris</i>): ---Undtagen til udsæd
0713 33 90	---
ex 0713 34 00	--Bambarajordnødder (<i>Vigna subterranea</i> eller <i>Voandzeia subterranea</i>) ---Undtagen til udsæd
ex 0713 35 00	---
ex 0713 39 00	--Vignabønner (<i>Vigna unguiculata</i>) ---Undtagen til udsæd --Andre varer: ---Undtagen til udsæd
ex 0713 40 00	-Linser: --Undtagen til udsæd
ex 0713 50 00	-Vælskbønner (<i>Vicia faba var. major</i>) og hestebønner (<i>Vicia faba var. equina</i> og <i>Vicia faba var. minor</i>): --Undtagen til udsæd
ex 0713 60 00	-Ærtebønner (<i>Cajanus cajan</i>)

KN-kode	Beskrivelse
	-- Undtagen til udsæd
ex 0713 90 00	- Andre varer:
	-- Undtagen til udsæd
0801	Kokosnødder, paranødder og cashewnødder, friske eller tørrede, også afskallede
ex 0802	Andre nødder, friske eller tørrede, også afskallede:
0802 70 00	- Kolanødder (<i>Colaarter</i>)
0802 80 00	- Arecanødder
ex 0804	Dadler, figner, ananas, avocadoer, guavabær, mangoer og mangostaner, friske eller tørrede:
0804 10 00	- Dadler
0902	Te, også aromatiseret
ex 0904	Peber af slægten Piper; krydderier af slægterne Capsicum eller Pimenta, tørrede, knuste eller formalede, undtagen sød peber henhørende under pos. 0904 21 10
0905	Vanilje
0906	Kanel og kanelblomster
0907	Kryddernelliker, modernelliker og nellikestilke
0908	Muskatnød, muskatblomme og kardemomme:
0909	Anis, stjerneanis, fennikel, koriander, spidskommen og kommen; enebær
ex 0910	Ingefær, gurkemeje, laurbærblade, karry og andre krydderier, bortset fra timian og safran
ex 1106	Mel og pulver af tørrede bælgfrugter henhørende under pos. 0713, af marv af sagopalmer eller af rødder eller rodknolde henhørende under pos. 0704 eller af varer henhørende under kapitel 8:
1106 10 00	- Af tørrede bælgfrugter henhørende under pos. 0713
ex 1106 30	- Af varer henhørende under kapitel 8:
1106 30 90	-- Undtagen af bananer
ex 1108	Stivelse, inulin:
1108 20 00	- Inulin
1201 90 00	Sojabønner, også knuste, undtagen til udsæd
1202 41 00	Jordnødder, ikke ristede eller på anden måde varmebehandlede, med skal, undtagen til udsæd
1202 42 00	Jordnødder, ikke ristede eller på anden måde varmebehandlede, afskallede, også knuste, undtagen til udsæd
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Hørfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1205 10 90 og ex 1205 90 00	Rybsfrø og rapsfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1206 00 91	Solsikkefrø, også knuste, undtagen til udsæd
1206 00 99	
1207 29 00	Bomuldsfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 40 90	Sesamfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 50 90	Sennepsfrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 91 90	Valmuefrø, også knuste, undtagen til udsæd
1207 99 91	Hampefrø, også knuste, undtagen til udsæd

KN-kode	Beskrivelse
ex 1207 99 96	Andre olieholdige frø og frugter, også knuste, undtagen til udsæd
1208	Mel af olieholdige frø og frugter, undtagen sennepsmel
ex 1211	Planter og plantedele (herunder frø og frugter), af den art der hovedsagelig anvendes til fremstilling af parfumer, farmaceutiske produkter, insektbekæmpelsesmidler, afsvampningsmidler og lign., friske eller tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede undtagen varer henhørende under KN-kode ex 1211 90 86 i del IX
ex 1212	Johannesbrød, tang og andre alger, sukkerroer og sukkerrør, friske, kølede, frosne eller tørrede, også formalede; frugtsten og -kerner samt andre vegetabiliske produkter (herunder ikkebrændte cikorierødder af <i>Cichorium intybus</i> var. <i>sativum</i>) af den sort, der hovedsagelig anvendes til menneskeføde, ikke andetsteds tariferet:
ex 1212 99	-- Undtagen sukkerrør:
1212 99 41 og 1212 99 49	--- Frø af johannesbrød
ex 1212 99 95	--- Andre varer end cikorierod
1213 00 00	Halm og avner af korn, ubearbejdet, også hakket, formalet, presset eller som pellets
ex 1214	Kålroer, runkelroer, andre foderrodfrugter, hør, lucerne, kløver, esparsette, foderkål, lupin, vikker og lignende foderprodukter, også som pellets
ex 1214 10 00	- Mel og pellets af lucerne, undtagen lucerne kunsttørret ved varme eller lucerne tørret på anden måde og formalet
ex 1214 90	- Andre varer:
1214 90 10	-- Runkelroer, kålroer og andre foderrodfrugter
ex 1214 90 90	-- Andre varer end:
	- Lucerne, esparsette, kløver, lupin, vikker og lignende foderprodukter, kunsttørret ved varme, undtagen hør og foderkål samt produkter med indhold af hør
	- Lucerne, esparsette, kløver, lupin, vikke, stenklover, sædfladbælg og kællingetand, tørret på anden måde og formalet
ex 1502	Talg af hornkvæg, får og geder, bortset fra varer henhørende under pos. 1503:
ex 1502 10 10 ex 1502 90 10	- Til industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler, undtagen ben- og destruktionsfedt (°)
1503 00	Lardstearin, lardoil, oleostearin (pressetalg), oleomargarin og talgolie, ikke emulgeret eller blandet eller på anden måde tilberedt
ex 1504	Fedtstoffer og olier udvundet af fisk og havpattedyr, samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede, undtagen olier af fiskelever samt fraktioner deraf henhørende under pos. 1504 10 og fedtstoffer og olier udvundet af fisk, samt fraktioner deraf, undtagen leverolier henhørende under pos. 1504 20
1507	Sojabønneolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1508	Jordnøddeolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede

KN-kode	Beskrivelse
1511	Palmeolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1512	Solsikkeolie, saflorolie og bomuldsfrøolie samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1513	Kokosolie (kopraolie), palmekerneolie og babassuolie samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1514	Rybsolie, rapsolie og sennepolie samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
ex 1515	Andre vegetabiliske fedtstoffer og olier (herunder jojobaolie) samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
ex 1516	Animalske og vegetabiliske fedtstoffer og olier samt fraktioner deraf, helt eller delvis hydrede, interesterificerede, reesterificerede eller elaidiniserede, også raffinerede, men ikke på anden måde bearbejdede (undtagen hærdet ricinusolie, også kaldet "opalvoks", henhørende under pos. 1516 20 10)
ex 1517	Margarine, spiselige blandinger eller tilberedninger af animalske eller vegetabiliske fedtstoffer eller olier eller af fraktioner af forskellige fedtstoffer og olier fra dette kapitel, undtagen spiselige fedtstoffer og olier eller fraktioner deraf henhørende under pos. 1516, men ikke henhørende under pos. 1517 10 10, 1517 90 10 og 1517 90 93
1518 00 31 og 1518 00 39	Blandinger af vegetabilisk olie, til teknisk eller industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler (*)
1522 00 91	Oliefod og sæbefod; restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk eller vegetabilisk voks, undtagen restprodukter med indhold af olie, der har karakter af olivenolie
1522 00 99	Andre varer end restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilisk voks, undtagen restprodukter med indhold af olie, der har karakter af olivenolie
ex 1602	Andre varer af kød, slagtebiprodukter eller blod, tilberedte eller konserverede: - Af svin:
ex 1602 41	-- Skinke og stykker deraf:
1602 41 90	--- Undtagen af tamsvin
ex 1602 42	-- Bov og stykker deraf:
1602 42 90	--- Undtagen af tamsvin
ex 1602 49	-- Andre varer, herunder blandinger:
1602 49 90	--- Undtagen af tamsvin
ex 1602 90	- Andre varer, herunder varer tilberedt af blod fra dyr af enhver art: -- Undtagen tilberedninger af blod fra dyr af enhver art:
1602 90 31	--- Af vildt eller kanin --- Andre varer: ---- I andre tilfælde end med indhold af kød eller slagtebiprodukter af tamsvin: ----- Undtagen med indhold af kød eller slagtebiprodukter af tamsvin:
1602 90 99	----- Andre varer end af får eller geder
ex 1603 00	Ekstrakter og saft af kød
1801 00 00	Kakaobønner, hele eller brækkede, rå eller brændte
1802 00 00	Kakaoskaller, kakaohinder og andet kakaoaffald

KN-kode	Beskrivelse
ex 2001	Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre, undtagen:
ex 2001 90	- Andre varer:
2001 90 20	-- Frugter af slægten Capsicum, bortset fra sød peber
ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:
ex 2005 99	- Andre grøntsager og blandinger af grøntsager:
2005 99 10	-- Frugter af slægten Capsicum, bortset fra sød peber
ex 2206	Andre gærede drikkevarer (f.eks. æblecider, pære cider og mjød); blandinger af gærede drikkevarer samt blandinger af gærede drikkevarer med ikkealkoholholdige drikkevarer, ikke andetsteds tariferet:
2206 31 91 to 2206 00 89	- Andre varer end piquettevin
ex 2301	Mel, pulver og pellets af kød, slagtebiprodukter, fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr, uegnet til menneskeføde; fedtegrever
2301 10 00	- Mel, pulver og pellets af kød eller slagtebiprodukter; fedtegrever
ex 2302	Klid og andre restprodukter, også i form af pellets, fra sigtning, formaling eller anden bearbejdning af korn eller bælgfrugter:
2302 50 00	- Af bælgfrugter
2304 00 00	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af sojaolie, også formalede eller i form af pellets
2305 00 00	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af jordnøddolie, også formalede eller i form af pellets
ex 2306	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af vegetabiliske fedtstoffer eller olier, også formalede eller i form af pellets, undtagen varer henhørende under pos. 2304 eller 2305, bortset fra position 2306 90 05 (oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af majs-kim) og 2306 90 11 og 2306 90 19 (oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af olivenolie)
ex 2307 00	Vinbærme; rå vinsten:
2307 00 90	- Rå vinsten
ex 2308 00	Vegetabiliske produkter og vegetabilisk affald samt rest- og biprodukter fra forarbejdning af vegetabiliske produkter, også i form af pellets, af den art, der anvendes som dyrefoder, ikke andetsteds tariferet:
2308 00 90	- Andre varer end presserester fra vindruer, agern, hestekastanjer og presserester fra andre frugter end vindruer
ex 2309	Tilberedninger af den art, der anvendes som dyrefoder:
ex 2309 10	- Hunde- og kattefoder, i pakninger til detailsalg:
2309 10 90	-- Undtagen med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50 - 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter
ex 2309 90	- Andre varer:
ex 2309 90 10	-- Andre varer, herunder tilsætningsfoder (premixes): -- "Solubles" af havpattedyr

KN-kode	Beskrivelse
ex 2309 90 91 til 2309 90 96	<p>--- Undtagen med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodekstrin, maltodekstrinsirup og andre maltodekstrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mejeriprodukter, bortset fra:</p> <p>- Proteinkoncentrater, fremstillet af saft af lucerne og græs</p> <p>- Tørrede produkter udelukkende fremstillet af restprodukter i fast form og saft fremkommet ved fremstillingen af de i første led nævnte koncentrater</p>

(^a) Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EU-bestemmelser (jf. Rådets direktiv 94/28/EF (¹) og Kommissionens forordning (EF) nr. 504/2008 (²)).

(¹) Rådets direktiv 94/28/EF af 23. juni 1994 om principperne for de zootekniske og genealogiske betingelser for import af dyr og deres sæd, æg og embryoner fra tredjelande og om ændring af direktiv 77/504/EØF om racerent avlskvæg (EFT L 178 af 12.7.1994, s. 66).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 504/2008 af 6. juni 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 90/426/EØF og 90/427/EØF for så vidt angår metoder til identifikation af enhovede dyr (EUT L 149 af 7.6.2008, s. 3).

(^b) Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EU-bestemmelser (jf. Rådets direktiv 88/661/EØF (³), direktiv 94/28/EF og Kommissionens beslutning 96/510/EF (⁴)).

(³) Rådets direktiv 88/661/EØF af 19. december 1988 om zootekniske normer for avlssvin (EFT L 382 af 31.12.1988, s. 36).

(⁴) Kommissionens beslutning 96/510/EF af 18. juli 1996 om de zootekniske afstammingscertifikater ved indførsel af avlsdyr og deres sæd, æg og embryoner (EFT L 210 af 20.8.1996, s. 53).

(^c) Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EU-bestemmelser (jf. artikel 291-300 i forordning (EØF) nr. 2454/93).

(^d) Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i afsnit II, punkt F, i de indledende bestemmelser i den kombinerede nomenklatur.

Afdeling 2

KN-kode	Beskrivelse
0101 29 10	Heste til slagtning (^a)
ex 0205 00	Hestekød, fersk, kølet eller frosset
0210 99 10	Hestekød, saltet, i saltlage eller tørret
0511 99 10	Sener og nerver; afklip og lignende affald af rå huder og skind
0701	Kartofler, friske eller kølede
0901	Kaffe, rå eller brændt, også koffeinfri; skaller og hinder af kaffe; kaffeerstatning med indhold af kaffe, uanset blandingsforholdet
1105	Mel, pulver, flager, granulater og pellets, af kartofler
ex 1212 94 00	ex Cikorierod
2209 00 91 og 2209 00 99	Eddike og eddikeerstatninger fremstillet af eddikesyre, undtagen vineddike
4501	Naturkork, rå eller groft bearbejdet; korkaffald; knust, granuleret eller pulveriseret kork

(^a) Henførelse under denne position sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EU-bestemmelser (jf. artikel 291-300 i forordning (EØF) nr. 2454/93).

BILAG II

DEFINITIONER OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 1

DEL I

Definitioner vedrørende rissektoren

I. I denne forordning defineres "uafskallet ris", "afskallet ris", "delvis sleben ris", "sleben ris", "rundkornet ris", "middelkornet ris", "langkornet ris" af kategori A eller B og "brudris" således:

1. a) "uafskallet ris" ris med skaller, tærsket
- b) "afskallet ris": ("hinderis") ris, hvorfra kun skallerne er fjernet Herunder hører bl.a. ris, der er kendt under handelsbetegnelserne "brown rice", "cargo rice", "loonzain rice" og "riso sbramato"
- c) "delvis sleben ris": ris, hvorfra skallerne, en del af kimen og alle eller en del af de ydre sølvhinder, men ikke de indre sølvhinder, er fjernet
- d) ris, hvorfra skallerne, de ydre og indre sølvhinder og kimen — for langkornet ris og middelkornet ris fuldstændigt og for rundkornet ris i hvert fald delvis — er fjernet, hvorved dog indtil 10 % af kornene kan have hvide længderiller
2. a) "rundkornet ris", ris hvis korn har en længde på højst 5,2 mm, og hvor forholdet mellem kornets længde og bredde er under 2
- b) "middelkornet ris": ris, hvis korn har en længde på over 5,2 mm, men højst 6,0 mm, og hvor forholdet mellem kornets længde og bredde er højst 3
- c) "langkornet ris":
 - i) langkornet ris af kategori A: nemlig ris, hvis korn har en længde på over 6,0 mm, og hvor forholdet mellem kornets længde og bredde er over 2, men under 3
 - ii) langkornet ris af kategori B: nemlig ris, hvis korn har en længde på over 6,0 mm, og hvor forholdet mellem kornets længde og bredde er mindst 3
- d) "måling af kornene": Kornene måles på basis af sleben ris efter følgende metode:
 - i) der udtages en repræsentativ prøve af partiet
 - ii) prøven sigtes, således at der kun er hele korn tilbage, herunder umodne korn
 - iii) der foretages to målinger, begge gange af 100 korn, og gennemsnittet beregnes
 - iv) resultatet udtrykkes i mm afrundet til én decimal
3. "Brudris": knuste korn, hvis længde er højst tre fjerdedele af hele korns gennemsnitlige længde.

II. Korn og brudris, der ikke er af fejlfri kvalitet, defineres således:

1. "Hele korn": korn, hvoraf højst en del af tanden er fjernet, uafhængigt af hvert forarbejdningsstrins særlige kendetegn.
2. "Studsede korn": korn, hvoraf hele tanden er fjernet.
3. "Brudte korn" eller "brudris": korn, hvoraf en del oven for tanden er fjernet. Brudris omfatter:
 - i) grov brudris (dele af korn, hvis længde udgør mindst halvdelen af kornet, men ikke hele kornet)

- ii) mellemfin brudris (dele af korn, hvis længde udgør mindst en fjerdedel af kornet, men hvis størrelse ikke når mindstestørrelsen for grov brudris)
 - iii) fin brudris (dele af korn, hvis længde udgør under en fjerdedel af kornet, men som ikke passerer gennem en sigte med en maskestørrelse på 1,4 mm)
 - iv) knuste korn (små splinter eller smådele af korn, som passerer gennem en sigte med en maskestørrelse på 1,4 mm); flækkede korn (korn, som er spaltet på langs) falder ind under denne definition.
4. "Grønne korn": korn, som ikke er modnet helt.
 5. "Korn med naturlige misdannelser": ved naturlige misdannelser forstås alle arvelige eller ikkearvelige deformationer i forhold til sortens typiske morfologiske karakteristika.
 6. "Kridtagtige korn": korn, hvor mindst tre fjerdedele af overfladen har et uigennemsigtigt og melagtigt udseende.
 7. "Korn med røde riller": korn med røde længderiller, som er rester af sølvhinden, og hvis farve kan være af forskellig styrke og nuance.
 8. "Plettede korn": korn med en lille, nøje afgrænset rund plet af mørk farve og af mere eller mindre regelmæssig form; plettede korn indbefatter også korn, som har svage sorte og flade riller; rillerne og pletterne må ikke have en gul eller mørk aura.
 9. "Skjoldede korn": korn, på hvilke der på en begrænset del af overfladen er indtrådt en tydelig ændring af den normale farve; pletterne kan være af forskellig farve (sortbrune, rødlige, brune); dybe sorte riller skal også betragtes som pletter. Har pletterne en intensiv og påfaldende farve (sort, rosa og rødbrun), og dækker de mindst halvdelen af kornene, skal disse betragtes som gule korn.
 10. "Gule korn": korn, hvis naturlige farve har ændret sig helt eller delvis af anden årsag end ved tørring, og som har antaget forskellige nuancer fra citrongul til orangegul.
 11. "Ravfarvede korn": korn, der har undergået en ensartet, let og generel farveændring, som ikke skyldes tørring; ved denne farveændring antager kornene en lys, ravgul farve.

DEL II

Tekniske definitioner vedrørende sukkersektoren

Afsnit A

Generelle definitioner

1. "Hvidt sukker": sukker, ikke tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer, med et saccharoseindhold i tør tilstand på mindst 99,5 vægtprocent, beregnet ved polarisation.
2. "Råsukker": sukker, ikke tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer, med et saccharoseindhold i tør tilstand på under 99,5 vægtprocent, beregnet ved polarisation.
3. "Isoglucose": et produkt fremstillet på basis af glucose eller polymerer heraf, med et fructoseindhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent.
4. "Inulinsirup": et produkt, der opnås umiddelbart efter hydrolyse af inulin eller oligofructose, med et indhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent fructose i fri form eller i form af saccharose, og som udtrykkes i sukker/isoglucoseækvivalenter. For at undgå restriktioner på markedet for produkter med lav sødeevne, som produceres af virksomheder, der forarbejder inulinfibre uden inulinsirupkvote, kan denne definition ændres af Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i medfør af 125, stk. 4, litra a).
5. "Leveringskontrakt": en kontrakt mellem en sælger og en virksomhed om levering af sukkerroer til fremstilling af sukker
6. "Brancheaftale":
 - a) en aftale, der før leveringskontrakternes indgåelse er indgået mellem virksomheder eller en af vedkommende medlemsstat anerkendt virksomhedsorganisation på den ene side eller en gruppe af sådanne virksomhedsorganisationer og en af vedkommende medlemsstat anerkendt sælgerorganisation eller gruppe af sådanne sælgerorganisationer på den anden side, eller,

- b) hvis der ikke foreligger en aftale som omhandlet i litra a), loven om selskaber og loven om kooperativer, for så vidt de indeholder bestemmelser om levering af sukkerroer fra andelshavere eller medlemmer af en sukkervirksomhed eller et sukkerkooperativ

Afsnit B

Definitioner, som finder anvendelse under perioden omhandlet i artikel 124

1. "Kvotesukker", "kvoteisoglucose" og "kvoteinulinsirup": enhver mængde sukker, isoglucose eller inulinsirup, der i løbet af et bestemt produktionsår fremstilles inden for den pågældende virksomheds kvote.
2. "Industriisukker": enhver mængde sukker, der i løbet af et bestemt produktionsår fremstilles ud over den i nr. 5 omhandlede sukkermængde, og som er beregnet til industriel fremstilling af et af de produkter, der er omhandlet i artikel 140, stk. 2.
3. "Industriisoglucose" og "industriinulinsirup": enhver mængde isoglucose eller inulinsirup, der fremstilles i løbet af et bestemt produktionsår, og som er beregnet til industriel fremstilling af et af de produkter, der er omhandlet i artikel 140, stk. 2.
4. "Overskudssukker", "overskudsisoglucose" og "overskudsinulinsirup": enhver mængde sukker, isoglucose eller inulinsirup, der i løbet af et bestemt produktionsår fremstilles ud over de sukkermængder, der er omhandlet i nr. 1, 2 og 3.
5. "Kvotesukkerroer": alle sukkerroer, der forarbejdes til kvotesukker.
6. "Heltidsraffinaderier": en produktionsenhed
 - hvis virksomhed udelukkende består i raffinering af importeret råørsukker, eller
 - som i produktionsåret 2004/05 eller for Kroatiens vedkommende året 2007/08 raffinerede en mængde på mindst 15 000 t importeret råørsukker.

DEL III

Definitioner vedrørende humlesektoren "Humle"

1. "Humle": de tørrede blomsterstande, også kaldet humleknopper, af den (hunlige) humleplante (*Humulus lupulus*); disse grøngule, ægformede blomsterstande har en stilk; deres største dimension varierer i almindelighed mellem 2 og 5 cm.
2. "Humlepulver": det ved formaling af humle udvundne produkt, der indeholder alle de naturlige bestanddele af humle.
3. "Lupulinberiget humlepulver": det produkt, der udvindes ved formaling af humle efter mekanisk udskillelse af en del af bladene, stænglerne, dækbladene og humlespindlerne.
4. "Humleekstrakt": de ved opløsningsmidlers indvirkning på humle eller humlepulver udvundne koncentrerede produkter.
5. "Blandingsprodukter af humle": blanding af to eller flere af de produkter, der er omhandlet i nr. 1-4.

DEL IV

Definitioner vedrørende vinsektoren

Vinrelateret

1. "Rydning": fuldstændig fjernelse af alle vinstokke på et vindyrkningsareal.
2. "Plantning": endelig anbringelse af podede eller upodede vinplanter eller dele af vinplanter med henblik på drueproduktion eller anlæggelse af et podningsgartneri.
3. "Dobbeltpodning": podning af en vinstok, der tidligere er podet.

Produktrelateret

4. "Friske druer": den til vinfremstilling anvendte modne eller let tørrede vinstokfrugt, der efter de sædvanlige vinmetoder kan knuses eller presses, og som spontant kan gære alkoholisk.
5. "Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol": det produkt:
 - a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 12 % vol. og højst 15 % vol.
 - b) som er fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol., som udelukkende hidrører fra druesorter, der kan klassificeres i overensstemmelse med artikel 81, stk. 2, tilsættes:
 - i) enten vinsprit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 96 % vol.
 - ii) eller et ikkerekтифициeret produkt frembragt ved destillation af vin og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 80 % vol.
6. "Druesaft": det flydende produkt, der er ugæret, men som kan gære, og som
 - a) frembringes gennem behandlinger, der gør det egnet til at drikkes i uforandret stand
 - b) fremstilles af friske druer eller af druemost eller ved rekonstituering. Når det fremstilles ved rekonstituering, rekonstitueres det af koncentreret druemost eller koncentreret druesaft.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druesaft på højst 1 % vol.
7. "Koncentreret druesaft": ikkekaramelliseret druesaft fremstillet ved delvis inddampning af druesaft under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges, ved 20 °C viser mindst 50,9 %.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i koncentreret druesaft på højst 1 % vol.
8. "Vinbærme": den rest:
 - a) som afsætter sig i beholdere, der indeholder vin, efter gæringen, under lagringen eller efter den tilladte behandling
 - b) som fremkommer ved filtrering eller centrifugering af det i litra a) omhandlede produkt
 - c) som under lagringen eller efter den tilladte behandling afsætter sig i beholdere, som indeholder druemost, eller
 - d) som fremkommer ved filtrering eller centrifugering af det i litra c) omhandlede produkt.
9. "Presserester fra vindruer": den gærede eller ikkegærede rest fra presning af friske druer.
10. "Piquettevin": det produkt, som fremstilles:
 - a) ved gæring af ubehandlede presserester af druer udblødt i vand, eller
 - b) ved udvaskning i vand af gærede presserester af druer.
11. "Vin tilsat alkohol bestemt til destillation": det produkt:
 - a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 18 % vol. og højst 24 % vol.

- b) som udelukkende fremstilles ved, at der til vin uden restsukker tilsættes et ikkerektificeret ved destillation af vin fremkommet produkt med et reelt alkoholindhold på højst 86 % vol., eller
- c) som har et indhold af flygtig syre på højst 1,5 g/l udtrykt i eddikesyre.
12. "Cuvé":
- a) druemost
- b) vin eller
- c) en blanding af druemost og/eller vin med forskellige kendetegn bestemt til fremstilling af en specifik type mousserende vin.

Alkoholindhold

13. "Virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen": det antal liter ren alkohol ved 20 °C., som findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.
14. "Potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen": det antal liter ren alkohol ved 20 °C., som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.
15. "Totalt alkoholindhold udtrykt i volumen": summen af det virkelige og det potentielle alkoholindhold udtrykt i volumen.
16. "Naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen": det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i et givet produkt forud for nogen som helst tilsætning.
17. "Virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse": det antal kg ren alkohol, som findes i 100 kg af produktet.
18. "Potentielt alkoholindhold udtrykt i masse": det antal kg ren alkohol, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af produktet.
19. "Totalt alkoholindhold udtrykt i masse": summen af det virkelige og det potentielle alkoholindhold udtrykt i masse.

DEL V

Definitioner vedrørende oksekødssektoren

"Kvæg": levende tamkvæg henhørende under KN-kode 0102 21, 0102 31 00, 0102 90 20, ex 0102 29 10 to ex 0102 29 99, 0102 39 10, 0102 90 91.

DEL VI

Definitioner vedrørende mælke- og mejerisektoren

Med henblik på anvendelsen af toldkontingenter for smør med oprindelse i New Zealand udelukker udtrykket "fremstillet direkte af mælk eller fløde" ikke smør, der uden brug af oplagrede ingredienser fremstilles af mælk eller fløde ved én selvstændig, uafbrudt proces, der kan indebære, at fløden gennemgår en etape i form af koncentreret mælkefedt og/eller fraktionering af sådant mælkefedt.

DEL VII

Definitioner vedrørende ægsektoren

1. "Æg med skal": æg fra fjerkræ, med skal, friske, konserverede eller kogte, undtagen rugeæg som anført i nr. 2.
2. "Rugeæg": rugeæg fra fjerkræ.
3. "Hele produkter": fugleæg, uden skal, med eller uden indhold af sukker eller andre sødemidler, egnet til menneskeføde.
4. "Delprodukter": æggeblommer fra fugleæg, med eller uden indhold af sukker eller andre sødemidler, egnet til menneskeføde.

DEL VIII

Definitioner vedrørende fjerkræsektoren

1. "Levende fjerkræ": levende høns, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns af en vægt på over 185 g.
2. "Kyllinger": levende høns, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns af en vægt på højst 185 g.
3. "Slagtet fjerkræ": døde høns af arten *Gallus domesticus*, ænder, gæs, kalkuner og perlehøns, hele, også med slagtebiprodukter.
4. "Afledte produkter":
 - a) produkter anført i bilag I, del XX, litra a)
 - b) produkter anført i bilag I, del XX, litra b), undtagen slagtet fjerkræ og spiselige slagtebiprodukter, betegnet "fjerkræstykker"
 - c) spiselige slagtebiprodukter anført i bilag I, del XX, litra b)
 - d) produkter anført i bilag I, del XX, litra c)
 - e) produkter anført i bilag I, del XX, litra d) og e)
 - f) produkter omhandlet i bilag I, del XX, litra f), undtagen produkter henhørende under KN-kode 1602 20 10.

DEL IX

Definitioner vedrørende biavlssektoren

1. Ved honning forstås honning, som defineret i Rådets direktiv 2001/110/EF ⁽¹⁾, herunder med hensyn til de vigtigste honningstyper
2. "Biavlsprodukter": honning, bivoks, "gelée royale", propolis eller pollen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning (EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47).

BILAG III

STANDARDKVALITET FOR RIS OG SUKKER OMHANDLET I ARTIKEL 7 OG 135

A. Standardkvalitet for uafskallet ris

Uafskallet ris af standardkvalitet:

- a) skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet, fri for lugt
- b) må højst have et vandindhold på 13 %
- c) skal give et udbytte af sleben ris på 63 vægtprocent, hele korn (med en tolerance på 3 % studsede korn), deraf en vægtprocentdel af slebne riskorn, som ikke er af fejlfri kvalitet:

kridtagtige korn af uafskallet ris henhørende under KN-kode 1006 10 27 og 1006 10 98	1,5 %
kridtagtige korn af uafskallet ris, undtagen korn henhørende under KN-kode 1006 10 27 og 1006 10 98:	2,0 %
korn med røde riller	1,0 %
plettede korn	0,50 %
skjoldede korn	0,25 %
gule korn	0,02 %
ravfarvede korn	0,05 %

B. Standardkvalitet for sukker:

I. Standardkvalitet for sukkerroer

Sukkerroer af standardkvalitet har følgende egenskaber:

- a) sund og sædvanlig handelskvalitet
- b) et sukkerindhold på 16 % ved overtagelsen.

II. Standardkvalitet for hvidt sukker

1. Hvidt sukker af standardkvalitet er karakteriseret ved følgende:

- a) sund og sædvanlig handelskvalitet, tørt, ensartet krystalliseret og frit flydende
- b) polarisation: min. 99,7
- c) vandindhold: maks. 0,06 %
- d) indhold af invertsukker: maks. 0,04 %
- e) det ifølge nr. 2 bestemte pointtal, der hverken overstiger 22 i alt eller:
 - 15 for askeindholdet
 - 9 for farvetype bestemt efter den metode, der anvendes af Institut für landwirtschaftliche Technologie und Zuckerindustrie Braunschweig ("Braunschweigmetoden")
 - 6 for opløsningens farve bestemt efter den metode, der anvendes af The International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses ("ICUMSA-metoden").

2. Ét point svarer til:
 - a) 0,0018 % askeindhold bestemt efter ICUMSA-metoden ved 28° Brix
 - b) 0,5 farvetypeenhed bestemt efter Braunschweigmetoden
 - c) 7,5 farveenheder af opløsningen bestemt efter ICUMSA-metoden.
3. Metoderne til bestemmelse af de elementer, der er omhandlet i nr. 1, er de samme som dem, der anvendes til bestemmelse heraf i forbindelse med interventionsforanstaltningerne.

III. *Standardkvalitet for rå sukker*

1. Rå sukker af standardkvalitet er sukker med et udbytte i hvidt sukker på 92 %.
 2. Udbyttet af roerå sukker beregnes ved fra tallet for dette sukkers polarisationsgrad at fratække:
 - a) sukkerets askeindhold i procent multipliceret med fire
 - b) sukkerets indhold af invertsukker i procent multipliceret med to
 - c) tallet 1.
 3. Udbyttet af rørrå sukker beregnes ved fra dette sukkers polarisationsgrad multipliceret med to at fratække 100.
-

BILAG IV

EU-HANDELSKLASSESKEMAER FOR SLAGTEKROPPE, JF. ARTIKEL 10

A. EU-handelsklasseskema for slagtekroppe af hornkvæg på mindst otte måneder

I. Definitioner

Der anvendes følgende definitioner:

1. "slagtekroppe": hele kroppe af slagtekvæg efter afblødning, udtagelse af organer og afhudning
2. "halve slagtekroppe": varer fremkommet ved symmetrisk midtflækning gennem samtlige hals-, bryst-, lænde- og bækkenhvirvler af slagtekroppe.

II. Kategorier

Kvægslagtekroppe inddeles i følgende kategorier:

- Z: slagtekroppe af dyr på over otte måneder, men under 12 måneder
- A: slagtekroppe af ikkekastrede handyr på over 12 måneder, men under 24 måneder
- B: slagtekroppe af ikkekastrede handyr på over 24 måneder
- C: slagtekroppe af kastede handyr på over 12 måneder
- D: slagtekroppe af hundyr, der allerede har kælvet
- E: slagtekroppe af andre hundyr på over 12 måneder.

III. Klassificering

Klassificeringen af slagtekroppe foretages ved successivt at bedømme:

1. Kropsbygning defineret som følger:

slagtekroppenes profiler, særlig de værdifulde dele (lår, ryg og bov)

Kropsbygnings-klasse	Beskrivelse
S Særdeles udmærket	Alle profiler ekstremt konvekse; ekstraordinær muskelfylde med dobbelt muskulær udvikling (dublettypen)
E Udmærket	Alle profiler konvekse til superkonvekse; ekstraordinær muskelfylde
U Meget god	Profilerne i hovedtrækkene konvekse; kraftig muskelfylde
R God	Profilerne i hovedtrækkene rette; god muskelfylde
O Tilfredsstillende	Profilerne rette til konkave; middelgod muskelfylde
P Ringe	Alle profiler konkave til meget konkave; ringe muskelfylde

2. Fedningsgrad defineret som følger:

— tykkelsen af slagtekroppens ydre talgdække og talgdækket på indersiden af brysthulen

Fedningsklasse	Beskrivelse
1 Meget ringe	Intet eller ganske tyndt talgdække
2 Ringe	Tyndt talgdække, muskler synlige næsten overalt
3 Normal	Muskler næsten overalt dækket med talg, dog med undtagelse af lår og skuldre; mindre talgdepoter i brysthulen
4 Stærk	Muskler dækket med talg, dog på lår og skuldre delvis synlige; ret udprægede talgdepoter i brysthulen
5 Meget stærk	Hele slagtekroppen dækket med talg; store depoter i brysthulen

Medlemsstaterne kan opdele hver af klasserne i skemaerne i punkt 1 og 2 i højst tre undergrupper.

IV. Præsentation

Slagtekroppe og halve slagtekroppe præsenteres:

- a) uden hoved og uden underben; hovedet skal være afskåret fra kroppen i nakkeleddet, og underbenene skal være afskåret mellem carpus og metacarpus eller mellem tarsus og metatarsus
- b) uden de organer, der sidder placeret i bryst- og bughule, med eller uden nyrer, nyretalg og bækkentalg
- c) uden kønsorganer med dermed forbundne muskler og uden yver eller yverfedt.

V. Klassificering og identificering

Slagterier, der er autoriseret i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 ⁽¹⁾, træffer foranstaltninger til at sikre, at alle hele eller halve slagtekroppe af hornkvæg på mindst otte måneder, der er slagtet på sådanne slagterier og sundhedsmærket i henhold til artikel 5, stk. 2, sammenholdt med afsnit I, kapitel III, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 ⁽²⁾, klassificeres og identificeres i overensstemmelse med EU-handelsklasseskemaet.

Inden identificering ved mærkning kan medlemsstaterne give tilladelse til, at de hele eller halve slagtekroppe afpudses for fedt, såfremt fedningsgraden berettiger hertil.

B. EU-handelsklasseskema til klassificering af svinekroppe

I. Definition

"Slagtekroppe": hele eller midtflækkede kroppe af slagtede svin efter aflødning og udtagelse af indvolde.

II. Klassificering

Slagtekroppe inddeles i klasser på grundlag af deres indhold af magert kød og klassificeres i overensstemmelse hermed:

Klasser	Magert kød i procent af slagtet vægt
S	60 eller derover
E	55 eller derover, men under 60
U	50 eller derover, men under 55

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206).

Klasser	Magert kød i procent af slagtet vægt
R	45 eller derover, men under 50
O	40 eller derover, men under 45
P	under 40

III. Præsentation

Slagtekroppe præsenteres uden tunge, børster, klove, kønsorganer, flomme, nyrer og mellemgulv.

IV. Indhold af magert kød

1. Indholdet af magert kød bestemmes ved hjælp af klassificeringsmetoder, der er godkendt af Kommissionen. Kun statistisk afprøvede metoder, der er baseret på fysisk måling af en eller flere anatomiske dele af svinekroppen, kan godkendes. Godkendelsen af klassificeringsmetoderne er betinget af overholdelsen af en maksimumstolerance for statistiske fejl ved bestemmelsen.
2. Den handelsmæssige værdi af slagtekroppene må dog ikke bestemmes alene ud fra deres anslåede indhold af magert kød.

V. Identificering af slagtekroppe

Medmindre Kommissionen har fastsat andet, skal klassificerede slagtekroppe identificeres ved mærkning i overensstemmelse med EU-handelsklasseskemaet.

C. EU-handelsklasseskema for fårekroppe

I. Definition

Definitionerne på "slagtekroppe" og "halve slagtekroppe" i punkt A.I finder anvendelse.

II. Kategorier

Slagtekroppe inddeles i følgende kategorier:

A: fårekroppe under tolv måneder

B: andre fårekroppe.

III. Klassificering

Slagtekroppene klassificeres ved anvendelse af bestemmelserne i punkt A.III med de fornødne ændringer. Ordet "lår" i punkt A.III.1 og i 3. og 4. række i skemaet i punkt A.III.2 erstattes dog med ordet "bagfjerding".

IV. Præsentation

Slagtekroppe og halve slagtekroppe præsenteres uden hoved (afskåret i nakkeleddet), underben (afskåret mellem carpus og metacarpus eller mellem tarsus og metatarsus), hale (afskåret mellem sjette og syvende halehvirvel), yver, kønsorganer, lever og plucks. Nyrer og nyretalg indgår i slagtekroppene.

Medlemsstaterne har mulighed for at tillade andre præsentationer, når referencepræsentationen ikke anvendes.

V. Identificering af slagtekroppe

Klassificerede slagtekroppe og halve slagtekroppe skal identificeres ved mærkning i overensstemmelse med EU-handelsklasseskemaet.

BILAG V

LISTE OVER PRODUKTER, SOM ER UDELUKKET FRA EN SKOLEFRUGT- OG SKOLEGRØNTSAGSORDNING, DER ER MEDFINANSIERET AF UNIONEN, JF. ARTIKEL 23, STK. 3

Produkter indeholdende et hvilket som helst af følgende:

- tilsat sukker
 - tilsat fedtstof
 - tilsat salt
 - tilsatte sødemidler.
-

BILAG VI

BUDGETGRÆNSER FOR STØTTEPROGRAMMER OMHANDLET I ARTIKEL 44, STK. 1

i 1 000 EUR/regnskabsår

	2014	2015	2016	2017 og frem
Bulgarien	26 762	26 762	26 762	26 762
Den Tjekkiske Republik	5 155	5 155	5 155	5 155
Tyskland	38 895	38 895	38 895	38 895
Grækenland	23 963	23 963	23 963	23 963
Spanien	353 081	210 332	210 332	210 332
Frankrig	280 545	280 545	280 545	280 545
Kroatien	11 885	11 885	11 885	10 832
Italien	336 997	336 997	336 997	336 997
Cypern	4 646	4 646	4 646	4 646
Litauen	45	45	45	45
Luxembourg	588	—	—	—
Ungarn	29 103	29 103	29 103	29 103
Malta	402	—	—	—
Østrig	13 688	13 688	13 688	13 688
Portugal	65 208	65 208	65 208	65 208
Rumænien	47 700	47 700	47 700	47 700
Slovenien	5 045	5 045	5 045	5 045
Slovakiet	5 085	5 085	5 085	5 085
Det Forenede Kongerige	120	—	—	—

BILAG VII

DEFINITIONER, BETEGNELSER OG VAREBETEGNELSER FOR PRODUKTER OMHANDLET I ARTIKEL 78

I dette bilag forstås ved "varebetegnelse": det navn, som en fødevarer sælges under, jf. artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/13/EF, eller varebetegnelsen for fødevareren, jf. artikel 17 I forordning (EU) nr. 1169/2011.

DEL I

Kød fra kreaturer på under tolv måneder

I. Definition

I denne del af dette bilag forstås ved "kød": slagtekroppe, kød, også udbenet, og slagtebiprodukter, også udskåret, som er bestemt til konsum, fra kreaturer på under tolv måneder, fersk, kølet eller frosset, også pakket eller emballeret.

II. Opdeling af kreaturer på under tolv måneder på slagteriet.

Ved slagtingen opdeler aktørerne under myndighedernes tilsyn alle kreaturer på under tolv måneder i følgende to kategorier:

A) Kategori V: kreaturer på under otte måneder

Identifikationsbogstav for denne kategori: V

B) Kategori Z: kreaturer på over otte måneder, men under tolv måneder

Identifikationsbogstav for denne kategori: Z.

Denne opdeling foretages på grundlag af oplysningerne i det pas, der ledsager kvæget, eller, hvis et sådant ikke findes, dataene i den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 ⁽¹⁾.

III. Varebetegnelser

1. Kød fra kreaturer på under tolv måneder afsættes kun i medlemsstaterne under følgende varebetegnelse(r) fastsat for hver enkelt medlemsstat:

A) for kød fra kreaturer på højst otte måneder (identifikationsbogstav V):

Afsætningsland	Varebetegnelse, der skal anvendes
Belgien	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgarien	месо от малки телета
Den Tjekkiske Republik	Telecí
Danmark	Lyst kalvekød
Tyskland	Kalbfleisch
Estland	Vasikaliha
Irland	Veal
Grækenland	μοσχάρι γάλακτος
Spanien	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Frankrig	veau, viande de veau
Kroatien	teletina
Italien	vitello, carne di vitello

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.)

Cypern	μοσχάρι γάλακτος
Letland	Teļa gaļa
Litauen	Veršiena
Luxembourg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Ungarn	Borjúhús
Malta	Vitella
Nederlandene	Kalfsvlees
Østrig	Kalbfleisch
Polen	Cielęcina
Portugal	Vitela
Rumænien	carne de vițel
Slovenien	Teletina
Slovakiet	Teľacie mäso
Finland	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Sverige	ljust kalvkött
Det Forenede Kongerige	Veal

B) for kød fra kreaturer på over otte måneder, men under tolv måneder (identifikationsbogstav Z):

Afsætningsland	Varebetegnelse, der skal anvendes
Belgien	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bulgarien	Телешко месо
Den Tjekkiske Republik	hovězí maso z mladého skotu
Danmark	Kalvekød
Tyskland	Jungrindfleisch
Estland	noorloomaliha
Irland	rosé veal
Grækenland	vealό μοσχάρι
Spanien	Ternera, carne de ternera
Frankrig	jeune bovin, viande de jeune bovin
Kroatien	mlada junetina
Italien	vitellone, carne di vitellone
Cypern	vealό μοσχάρι
Letland	jaunlopa gaļa
Litauen	Jautiena
Luxembourg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Ungarn	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Nederlandene	rosé kalfsvlees
Østrig	Jungrindfleisch
Polen	młoda wołowina
Portugal	Vitelão

Rumænien	carne de tineret bovin
Slovenien	meso težjih telet
Slovakiet	mäso z mladého dobytka
Finland	vasikanliha/kalvkött
Sverige	Kalvkött
Det Forenede Kongerige	Beef

2. De varebetegnelser, der er omhandlet i nr. 1, kan suppleres med navnet eller betegnelsen på de pågældende kødstykker eller slagtebiprodukter.
3. De varebetegnelser for kategori V, der er angivet i tabellen i nr. 1, punkt A), og ethvert nyt navn, der er afledt af disse varebetegnelser, må kun anvendes, hvis kravene i dette bilag er opfyldt.

Navnlig udtrykkene "veau", "teleci", "Kalb", "μσσχόπι", "ternera", "kalv", "veal", "vittello", "vitella", "kalf", "vitela" og "teletina" må ikke anvendes i en varebetegnelse for kød fra kvæg på over tolv måneder eller i mærkningen heraf.

4. Betingelserne i nr. 1 gælder ikke for kød fra kvæg, for hvilket der inden den 29. juni 2007 er registreret en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1151/2012.

IV. Obligatoriske oplysninger på etiketten

1. Uden at direktiv 2000/13/EF, forordning (EU) nr. 1169/2011 og artikel 13, 14 og 15 i forordning (EF) nr. 1760/2000 indskrænkes, mærker aktørerne kød fra kvæg på under tolv måneder med følgende oplysninger i hvert produktions- og afsætningsled:

- a) varebetegnelsen, jf. punkt III i denne del
- b) dyrenes alder ved slagting, i givet fald angivet som:

— "slagtealder: under 8 måneder"

— "slagtealder: fra 8 til under 12 måneder".

Uanset litra b) i første afsnit kan aktørerne erstatte angivelsen af slagtealder med angivelse af kategori, henholdsvis: "kategori V" eller "kategori Z" i leddene forud for salget til den endelige forbruger.

2. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal anføres for kød fra kvæg på under tolv måneder, der udbydes til salg til den endelige forbruger på detailsalgsstedet uden at være færdigpakket.

V. Registrering

I hvert produktions- og afsætningsled registrerer aktørerne følgende oplysninger:

- a) dyrenes identifikationsnummer og fødselsdato, dog kun i slagteriledet
- b) et referencenummer, så identifikationsnummeret på de dyr, som kødet stammer fra, kan kædes sammen med varebetegnelsen, slagtealderen og bogstavet til identificering af kategorien på kødets etiket
- c) den dato, hvor dyrene og kødet henholdsvis er ankommet til og har forladt virksomheden

VI. Offentlig kontrol

1. Inden den 1. juli 2008 udpeger medlemsstaterne den eller de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at føre offentlig kontrol med anvendelsen af denne del, og underretter Kommissionen herom.

2. Den offentlige kontrol udføres af den eller de kompetente myndigheder i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 overholdes ⁽¹⁾.
3. Kommissionens eksperter foretager kontrol på stedet for at forvisse sig om, at bestemmelserne i dette bilag er blevet gennemført, om nødvendigt sammen med de berørte kompetente myndigheder og eventuelt eksperter fra medlemsstaterne.
4. Medlemsstater, på hvis område der føres kontrol, yder Kommissionen al den nødvendige bistand, den har brug for for at kunne udføre sine opgaver.
5. Hvad angår kød importeret fra tredjelande, udpeger tredjelandet en kompetent myndighed eller i givet fald et uvildigt eksternt organ, der sikrer at bestemmelserne i denne del opfyldes. Det uvildige organ frembyder alle garantier for, at det overholder betingelserne i europæisk standard EN 45011 eller ISO/CEI-vejledning 65.

DEL II

Kategorier af vinavlsprodukter

1) Vin

"Vin": det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, knuste eller ikke knuste, eller af druemost.

Vin skal:

- a) uanset om de processer, der er nævnt i bilag VIII, del I, afsnit B, har været benyttet, have et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol., hvis vinen udelukkende fremstilles af druer høstet i vindyrkningszone A og B, jf. tillæg I til dette bilag, og på mindst 9 % vol. i andre vindyrkningszoner
- b) som en undtagelse fra det ellers gældende minimale virkelige alkoholindhold, når det har en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, have et virkeligt alkoholindhold på mindst 4,5 % vol., uanset om de processer, der er nævnt i bilag VIII, del I, afsnit B, har været benyttet
- c) have et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol. Dog kan:
 - det maksimale totale alkoholindhold nå op på 20 % vol. for vin, der er fremstillet uden tilsætning, fra visse vindyrkningsarealer i Unionen, som Kommissionen skal fastlægge ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2
 - det maksimale totale alkoholindhold overstige 15 % vol. for vin med beskyttet oprindelsesbetegnelse, der er fremstillet uden tilsætning
- d) have et totalt syreindhold udtrykt i vinsyre på mindst 3,5 g/l eller 46,6 milliækvivalenter/l, idet Kommissionen dog kan vedtage undtagelser herfra ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2.

"Retsina": vin, som udelukkende fremstilles på Grækenlands geografiske område af druemost, hvortil der er tilsat aleppofyrharpiks. Anvendelsen af aleppofyrharpiks er kun tilladt til fremstilling af retsinavin og på betingelser, der er fastsat i gældende græsk lovgivning.

Uanset litra b) i andet afsnit anses "Tokaji eszencia" og "Tokajská eszencia" som vin.

Medlemsstaterne kan dog tillade brugen af betegnelsen "vin", hvis:

- a) den er ledsaget af navnet på en frugt i form af et sammensat navn til at markedsføre produkter, der er fremstillet ved gæring af andre frugter end druer, eller
- b) den er en del af et sammensat navn.

Enhver forveksling med produkter, der svarer til vinkategorierne i dette bilag, skal undgås.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1)

- 2) Ung ikkefærdiggæret vin
- "Ung ikkefærdiggæret vin": det produkt, hvis alkoholiske gæring endnu ikke er færdig, og hvis bærme endnu ikke er udskilt.
- 3) Hedvin
- "Hedvin": det produkt:
- a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol. og højst 22 % vol.
 - b) som har et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 % vol., med undtagelse af visse hedvine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2
 - c) som er fremstillet af:
 - delvis gæret druemost
 - vin
 - en blanding af ovennævnte produkter eller
 - druemost eller en blanding af druemost og vin for så vidt angår visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, som Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2
 - d) som har et oprindeligt naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol., med undtagelse af visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2
 - e) som er tilsat følgende:
 - i) hver for sig eller som blanding:
 - vinsprit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 96 % vol.
 - vindestillat eller destillat af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.
 - ii) samt i givet fald et eller flere af følgende produkter:
 - koncentreret druemost
 - en blanding af et af de i litra e), nr. i), omhandlede produkter med en druemost som anført i litra c), første og fjerde led
 - f) som for så vidt angår visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2, uanset litra e), er tilsat:
 - i) et af de i litra e), nr. i), anførte produkter, hver for sig eller som blanding, eller
 - ii) et eller flere af følgende produkter:
 - vinsprit eller alkohol af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol. og højst 96 % vol.
 - vinbrændevin eller brændevin af presserester fra vindruer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.
 - brændevin af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og under 94,5 % vol. og

iii) efter omstændighederne et eller flere af følgende produkter:

- delvis gæret druemost af let tørrede druer
- koncentreret druemost, der er fremstillet ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost
- koncentreret druemost
- en blanding af et af de i litra f), nr. ii), anførte produkter med en druemost som anført i litra c), første og fjerde led.

4) Mousserende vin

"Mousserende vin": det produkt:

a) som er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:

- af friske druer
- af druemost eller
- af vin

b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen

c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning og

d) for hvilket det totale alkoholindhold i de cuvéeer, der er bestemt til fremstilling af mousserende kvalitetsvin, skal være mindst 8,5 % vol.

5) Mousserende kvalitetsvin

"Mousserende kvalitetsvin": det produkt:

a) som er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:

- af friske druer
- af druemost eller
- af vin

b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen

c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3,5 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning og

d) for hvilket det totale alkoholindhold i de cuvéeer, der er bestemt til fremstilling af mousserende kvalitetsvin, skal være mindst 9 % vol.

6) Aromatisk mousserende kvalitetsvin

"Aromatisk mousserende kvalitetsvin": mousserende kvalitetsvin:

a) som er fremstillet med anvendelse af en cuvée udelukkende af druemost eller delvis gæret druemost, som kommer fra bestemte vindruerarter, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2.

De traditionelt fremstillede aromatiske mousserende kvalitetsvine, hvortil der som cuvée anvendes vin, skal fastsættes af Kommissionen ved delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2

- b) som i lukkede beholdere ved 20 °C. udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning
- c) hvis virkelige alkoholindhold ikke må være mindre end 6 % vol., og
- d) hvis samlede alkoholindhold ikke må være mindre end 10 % vol.
- 7) Mousserende vin tilsat kulsyre
- "Mousserende vin tilsat kulsyre": det produkt:
- a) som er fremstillet af vin uden beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse
- b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat, og
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C. udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.
- 8) Perlevin
- "Perlevin": det produkt:
- a) som er fremstillet af vin, ung ikke færdiggæret vin, druemost eller delvis gæret druemost, i det omfang at disse produkter har et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol.
- b) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol.
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C. udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, der skyldes ikketilsat kuldioxid i opløsning, og
- d) som fyldes i beholdere, der rummer højst 60 l.
- 9) Perlevin tilsat kulsyre
- "Perlevin tilsat kulsyre": det produkt:
- a) som er fremstillet af vin, ung ikke færdiggæret vin, druemost eller delvis gæret druemost.
- b) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol. og et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol.
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C. udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, der skyldes helt eller delvis tilsat kuldioxid i opløsning, og
- d) som fyldes i beholdere, der rummer højst 60 l.
- 10) Druemost
- "Druemost": det flydende produkt, der fremstilles af friske druer på naturlig måde eller ved fysiske processer. Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druemost på højst 1 % vol.
- 11) Delvis gæret druemost
- "Delvis gæret druemost": det ved gæring af druemost fremkomne produkt, som har et virkeligt alkoholindhold på over 1 % vol., men under tre femtedele af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen.
- 12) Delvis gæret druemost af let tørrede druer
- "Delvis gæret druemost af let tørrede druer": det ved delvis gæring af druemost af let tørrede druer fremkomne produkt, hvis totale sukkerindhold inden gæring er mindst 272 g/l, og hvis naturlige og virkelige alkoholindhold skal være på mindst 8 % vol. Visse vine, som Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, og som opfylder disse krav, betragtes dog ikke som delvis gæret druemost af let tørrede druer.

13) Koncentreret druemost

"Koncentreret druemost": ikkekaramelliseret druemost, som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges i overensstemmelse med artikel 80, stk. 5, første afsnit, og artikel 91, litra d), ved 20 °C. ikke viser under 50,9 %.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i koncentreret druemost på højst 1 % vol.

14) Rektificeret koncentreret druemost

"Rektificeret koncentreret druemost":

a) det flydende ikkekaramelliserede produkt:

i) som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges i overensstemmelse med artikel 80, stk. 5, første afsnit, og artikel 91, litra d), ved 20 °C. ikke viser under 61,7 %

ii) som har undergået godkendte behandlinger for afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker

iii) som har følgende kendetegn:

— pH på højst 5 ved 25 °Brix

— en absorbans på højst 0,100 i druemost koncentreret ved 25 °Brix ved 425 nm og en lysvej på 1 cm

— et indhold af sakkarose, der ikke kan påvises ved en analysemetode, der skal fastsættes

— et Folin-Ciocalteu-indeks på højst 6,00 ved 25 °Brix

— et titreringsyreindhold på højst 15 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold

— et svovldioxidindhold på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold

— et totalindhold af kationer på højst 8 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold

— en ledningsevne på højst 120 mikro-Siemens/cm ved 25 °Brix og 20 °C.

— et indhold af hydroxymethylfurfural på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold

— spor af mesoinositol.

b) det flydende ikkekaramelliserede produkt:

i) som er fremstillet ved krystallisering af rektificeret koncentreret druemost uden anvendelse af opløsningsmiddel

ii) som har undergået godkendte behandlinger for afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker

iii) som har følgende kendetegn, når det er opløst ved 25 °Brix:

— pH på højst 7,5

— en absorbans på højst 0,100 ved 425 nm og en lysvej på 1 cm

— et indhold af sakkarose, der ikke kan påvises ved en analysemetode, der skal fastsættes

— et Folin-Ciocalteu-indeks på højst 6,00

— et titreringsyreindhold på højst 15 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold

— et svovldioxidindhold på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold

- et totalindhold af kationer på højst 8 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold
- en ledningsevne på højst 120 mikro-Siemens/cm ved 20 °C.
- et indhold af hydroxymethylfurfural på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold
- spor af mesoinositol.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i koncentreret druemost på højst 1 % vol.

15) Vin af delvis tørrede druer

"Vin af delvis tørrede druer": det produkt:

- a) som uden tilsætning er fremstillet af druer, der har ligget i solen eller skyggen med henblik på delvis inddampning
- b) som har et totalt alkoholindhold på mindst 16 % vol. og et virkeligt alkoholindhold på mindst 9 % vol., og
- c) som har et naturligt alkoholindhold på mindst 16 % vol. (eller 272 g sukker/l).

16) Vin af overmodne druer

"Vin af overmodne druer": det produkt:

- a) som er fremstillet uden tilsætning
- b) som har et naturligt alkoholindhold på over 15 % vol., og
- c) som har et totalt alkoholindhold på mindst 15 % vol. og et virkeligt alkoholindhold på mindst 12 % vol.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lagringsperiode for dette produkt.

17) Vineddike

"Vineddike": eddike:

- a) som udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring i vin, og
- b) som har et totalt syreindhold på mindst 60 g/l udtrykt i eddikesyre.

DEL III

Mælk og mejeriprodukter

1. "Mælk": udelukkende det produkt, der stammer fra normal yversekretion og er opnået ved en eller flere malkninger, uden nogen tilsætning eller fjernelse af bestanddele.

Betegnelsen "mælk" kan dog anvendes:

- a) for mælk, der har været genstand for en behandling, som ikke medfører nogen ændring i sammensætningen, og for mælk, hvis fedtindhold er standardiseret, jf. del IV
- b) i sammensætninger med ét eller flere andre ord til angivelse af type, kvalitet, oprindelse og/eller mælkens påtænkte anvendelse, eller til beskrivelse af den fysiske behandling, den har været genstand for, eller af de ændringer, der er foretaget i sammensætningen, hvis sådanne ændringer kun omfatter tilsætning og/eller fjernelse af naturlige mælkebestanddele.

2. I denne del forstås ved "mejeriprodukter": produkter, der udelukkende hidrører fra mælk, idet der dog kan tilsættes stoffer, som er nødvendige for fremstillingen, under forudsætning af at disse stoffer ikke anvendes med henblik på helt eller delvis at erstatte en mælkebestanddel.

Følgende er udelukkende forbeholdt mejeriprodukter:

a) følgende betegnelser, der anvendes i alle afsætningsled:

- i) valle
- ii) fløde
- iii) smør
- iv) kærnemælk
- v) butteroil
- vi) kaseiner
- vii) vandfrit mælkefedt
- viii) ost
- ix) yoghurt
- x) kefir
- xi) kumis
- xii) viili/fil
- xiii) smetana
- xiv) fil
- xv) rjaženka
- xvi) rūgušpiens

b) betegnelser som defineret i artikel 5 i direktiv 2000/13/EF eller artikel 7 i forordning (EU) nr. 1169/2011, som virkeligt anvendes for mejeriprodukter.

3. Betegnelsen "mælk" og de betegnelser, der anvendes for mejeriprodukter, kan ligeledes benyttes i sammensætninger med ét eller flere andre ord til angivelse af sammensatte produkter, hvor ingen bestanddel erstatter eller kan tænkes at erstatte en mælkebestanddel, og hvoraf mælk eller et mejeriprodukt udgør et væsentligt element, det være sig mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver produktet.
4. For så vidt angår mælk skal den dyreart, som mælken stammer fra, anføres, hvis mælken ikke stammer fra køer.
5. De betegnelser, der er nævnt i nr. 1, 2 og 3, må kun anvendes for de produkter, der er omhandlet i det pågældende nummer.

Denne bestemmelse gælder dog ikke for betegnelsen af produkter, hvis nøjagtige beskaffenhed er velkendt på baggrund af den traditionelle brug, og/eller når betegnelsen klart anvendes for at beskrive en karakteristisk egenskab ved produktet.

6. For så vidt angår andre produkter end dem, der er beskrevet i nr. 1, 2 og 3 i denne del, må der ikke anvendes etiketter, handelsdokumenter, reklamemateriale eller nogen form for reklame som defineret i artikel 2 i Rådets direktiv 2006/114/EF⁽¹⁾ eller nogen form for præsentation, der angiver, lader forstå eller antyder, at det pågældende produkt er et mejeriprodukt.

For så vidt angår et produkt, der indeholder mælk eller mejeriprodukter, må betegnelsen "mælk" eller de betegnelser, der er omhandlet i nr. 2, andet afsnit, i denne del, kun anvendes til at beskrive basisråvarerne og til at angive ingredienserne i overensstemmelse med direktiv 2000/13/EF eller forordning (EU) nr. 1169/2011.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21).

DEL IV

Mælk til konsum henhørende under KN-kode 0401

I. Definitioner

I denne del forstås ved:

- a) "mælk": det produkt, der fremkommer ved malkning af én eller flere køer
- b) "konsummælk": de produkter, der er omhandlet i punkt III, og som skal leveres i uforarbejdet stand til forbrugerne
- c) "fedtindhold": mælkens mælkefedtindhold i masseprocent
- d) "proteinindhold": mælkens proteinindhold i masseprocent (fremkommer ved at gange mælkens samlede kvælstofindhold udtrykt i masseprocent med 6,38).

II. Levering eller salg til den endelige forbruger

1. Kun mælk, der opfylder kravene til konsummælk, må leveres eller sælges uden forarbejdning til den endelige forbruger, enten direkte eller via restauranter, hospitaler, kantiner eller andre tilsvarende storkøkkener.
2. Varebetegnelserne for disse produkter er som anført i punkt III. Disse betegnelser er forbeholdt de produkter, der er omhandlet i nævnt punkt, idet de dog kan anvendes i sammensatte betegnelser.
3. De enkelte medlemsstater fastsætter foranstaltninger til informering af forbrugerne om produkternes art eller sammensætning i alle de tilfælde, hvor udeladelse af denne information vil kunne vildlede forbrugerne.

III. Konsummælk

1. Følgende produkter betragtes som konsummælk:

- a) rå mælk: mælk, som hverken er blevet opvarmet til over 40 °C. eller har været genstand for en behandling med tilsvarende virkning
- b) sødmælk: varmebehandlet mælk, som med hensyn til fedtindhold opfylder én af følgende betingelser:
 - i) standardiseret sødmælk: mælk med et fedtindhold på mindst 3,50 % (m/m). Medlemsstaterne kan dog fastsætte en ekstra sødmælkskategori med et fedtindhold på mindst 4,00 % (m/m).
 - ii) ikkestandardiseret sødmælk: mælk, hvis fedtindhold ikke er blevet ændret efter malkningen, hverken ved tilsætning eller fjernelse af mælkefedt eller ved blanding med mælk, hvis naturlige fedtindhold er blevet ændret. Fedtindholdet må dog ikke være under 3,50 % (m/m)
- c) letmælk: varmebehandlet mælk, hvis fedtindhold er blevet reduceret til mindst 1,50 % (m/m), men højst 1,80 % (m/m)
- d) skummetmælk: varmebehandlet mælk, hvis fedtindhold er blevet reduceret til højst 0,50 % (m/m).

Varmebehandlet mælk, der ikke opfylder kravene til fedtindholdet i første afsnit, litra b), c) og d), betragtes som konsummælk, forudsat at fedtindholdet er klart og tydeligt angivet på emballagen med én decimal: "... % fedt". Denne mælk må ikke kaldes sødmælk, letmælk eller skummetmælk.

2. Kun følgende ændringer er tilladt, jf. dog nr. 1, litra b), nr. ii):

- a) ændring af mælkens naturlige fedtindhold ved fjernelse eller tilsætning af fløde eller tilsætning af sødmælk, letmælk eller skummetmælk for at overholde det foreskrevne minimumsfedtindhold for konsummælk

b) tilsætning af mælkeproteiner, mineralsalte eller vitaminer til mælk i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 ⁽¹⁾

c) nedsættelse af mælks lactoseindhold ved at omdanne det til glucose og galactose.

De ændringer af mælks sammensætning, der er omhandlet i litra b) og c), er kun tilladt, hvis de angives på produktets emballage på en sådan måde, at de er klart synlige, let læselige og ikke kan slettes. Denne angivelse fritager dog ikke for forpligtelsen til en næringsdeklaration som omhandlet i forordning (EU) nr 1169/2011. Ved tilsætning af proteiner skal mælks proteinindhold være på mindst 3,8 % (m/m).

En medlemsstat kan dog begrænse eller forbyde ændringer af mælks sammensætning som omhandlet i litra b) og c).

3. Konsummælk skal:

a) have et frysepunkt, der ligger omkring det gennemsnitlige frysepunkt for rå mælk i det område, hvor mælkeindsamlingen har fundet sted

b) have en masse på mindst 1 028 g pr. liter mælk med 3,5 % (m/m) fedtstof ved en temperatur på 20 °C. eller en tilsvarende masse pr. liter mælk med et andet fedtindhold

c) indeholde mindst 2,9 % (m/m) protein for mælk med 3,5 % (m/m) fedtstof eller en tilsvarende koncentration for mælk med et andet fedtindhold.

DEL V

Produkter fra fjerkræsektoren

I. Denne del gælder for afsætning i Unionen som led i udøvelsen af erhverv eller virksomhed af visse typer og præsentationer af fjerkrækød og tilberedninger og produkter af fjerkrækød eller af slagtebiprodukter af fjerkræ af følgende arter:

— høns (*Gallus domesticus*)

— ænder

— gæs

— kalkuner

— perlehøns.

Disse bestemmelser gælder også for fjerkrækød i saltlage henhørende under KN-kode 0210 99 39.

II. Definitioner

1) "fjerkrækød": fjerkrækød egnet til konsum, der ikke har undergået anden behandling end kuldebehandling

2) "fersk fjerkrækød": fjerkrækød, der på intet tidspunkt er stivnet under kølingsprocessen forud for opbevaring ved en temperatur, som ikke må være lavere end - 2 °C. eller højere end + 4 °C. Medlemsstaterne kan dog fastsætte lidt andre temperaturkrav for den minimumstid, der er nødvendig til opskæring og håndtering af fersk fjerkrækød hos detailhandlere eller i lokaler ved salgssteder, hvor opskæring og håndtering udelukkende finder sted med henblik på direkte salg til forbrugeren

3) "frosset fjerkrækød": fjerkrækød, der nedfryses hurtigst muligt inden for rammerne af de normale fremgangsmåder ved slagtning og konstant opbevares ved en temperatur, der ikke må være højere end - 12 °C.

4) "dybfrosset fjerkrækød": fjerkrækød, der konstant opbevares ved en temperatur, der ikke må være højere end - 18 °C., jf. de tolerancer, der er nævnt i Rådets direktiv 89/108/EØF ⁽²⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer (EUT L 404 af 30.12.2006, s. 26).

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/108/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om dybfrosne levnedsmidler (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 34).

- 5) "tilberedning baseret på fjerkrækød": fjerkrækød, herunder fjerkrækød, der er reduceret til småstykker, der er tilsat fødevarer, smagskorrigerende stoffer eller tilsætningsstoffer, eller som har undergået en forarbejdning, der ikke er tilstrækkelig til at ændre strukturen i kødets indre fibre
- 6) "tilberedning baseret på fersk fjerkrækød": en tilberedning baseret på fjerkrækød, hvortil der er benyttet fersk fjerkrækød.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte lidt andre temperaturkrav for den minimumstid, der er nødvendig, og kun for så vidt det er nødvendigt for at lette opskæringen og håndteringen på fabrikken under fremstilling af tilberedninger baseret på fersk fjerkrækød

- 7) "fjerkrækødprodukt": kødprodukt som defineret i punkt 7.1 i bilag I til forordning (EF) nr. 853/2004, og hvortil der er benyttet fjerkrækød.

III. Fjerkrækød og tilberedninger baseret på fjerkrækød udbydes til salg i én af følgende former:

- fersk
- frosset
- dybfrosset.

DEL VI

Æg fra høns af arten *Gallus gallus*

I. Anvendelsesområde

1. Bestemmelserne i denne del gælder for afsætning i Unionen af æg produceret i Unionen, importeret fra tredjelande eller bestemt til eksport fra Unionen og berører ikke artikel 75 om handelsnormer for rugeæg og kyllinger af fjerkræ.
2. Medlemsstaterne kan undtage æg fra kravene i denne del bortset fra punkt III, nr. 3, hvis producenten sælger æggene direkte til den endelige forbruger:
 - a) på produktionsstedet eller
 - b) på et lokalt offentligt marked eller ved dørsalg i produktionsregionen i den pågældende medlemsstat.

Når der træffes beslutning om en sådan undtagelse, kan den enkelte producent vælge, om han vil gøre brug af den. Når undtagelsen finder anvendelse, må der ikke anvendes kvalitetskriterier eller vægtsortering.

Medlemsstaten kan fastsætte definitionen af begreberne "lokalt offentligt marked", "dørsalg" og "produktionsregion" i henhold til sin nationale lovgivning.

II. Kvalitets- og vægtsortering

1. Æg inddeles i følgende kvalitetsklasser:
 - a) klasse A eller "friske"
 - b) klasse B.
2. Klasse A-æg sorteres også efter vægt. Sortering efter vægt kræves dog ikke for æg, der leveres til virksomheder i fødevarerindustrien og nonfoodindustrier.
3. Klasse B-æg må kun leveres til virksomheder i fødevarerindustrien og nonfoodindustrier.

III. Mærkning af æg

1. Klasse A-æg mærkes med producentkoden.

Klasse B-æg mærkes med producentkoden og/eller med en anden angivelse.

Medlemsstaterne kan undtage klasse B-æg fra dette krav, når disse æg udelukkende forhandles på deres område.

2. Mærkningen af æg i overensstemmelse med stk. 1 skal foregå på produktionsstedet eller på det første pakkeri, som æggene leveres til.
3. Æg, som producenten sælger til den endelige forbruger på et lokalt offentligt marked i produktionsregionen i den pågældende medlemsstat, mærkes i overensstemmelse med stk. 1.

Medlemsstaterne kan dog undtage producenter med op til 50 æglæggende høner fra dette krav, såfremt producentens navn og adresse er angivet på salgsstedet.

DEL VII

Smørbare fedtstoffer

I. Varebetegnelse

De produkter, der er omhandlet i artikel 78, stk. 1, litra f), må i uforarbejdet stand ikke leveres eller overdrages til den endelige forbruger, hverken direkte eller indirekte gennem restauranter, hospitaler, kantiner eller lignende, medmindre produkterne opfylder kravene i tillæg II.

Varebetegnelserne for disse produkter er anført i tillæg II, jf. dog punkt II, nr. 2, 3 og 4.

Varebetegnelserne i tillæg II er forbeholdt de produkter, der er defineret heri, og som har følgende KN-koder og et fedtindhold på mindst 10 vægtprocent, men under 90 vægtprocent:

- a) mælkefedt henhørende under KN-kode 0405 og ex 2106
- b) fedtstoffer henhørende under KN-kode ex 1517
- c) blandingsprodukter af vegetabilsk og/eller animalsk oprindelse henhørende under KN-kode ex 1517 og ex 2106.

Indholdet af fedt uden tilsat salt skal være mindst to tredjedele af tørstoffet.

Disse varebetegnelser gælder dog kun for produkter, der har en fast konsistens ved en temperatur på 20 °C., og som er smørbare.

Definitionerne gælder ikke for:

- a) betegnelsen for produkter, hvis nøjagtige beskaffenhed er velkendt på baggrund af den traditionelle brug, og/eller når betegnelsen klart anvendes til at beskrive en karakteristisk egenskab ved produktet
- b) koncentrerede produkter (smør, margarine og blandingsprodukter) med et fedtindhold på mindst 90 vægtprocent.

II. Terminologi

1. Betegnelsen "traditionel" kan anvendes sammen med betegnelsen "smør", der er anført i afsnit A, nr. 1, i tillæg II, når produktet er fremstillet direkte af mælk eller fløde.

I denne artikel forstås ved "fløde": det produkt, der fremstilles af mælk i form af en olie i vand-emulsion med et mælkefedtindhold på mindst 10 %.

2. For de produkter, der er omhandlet i tillæg II, er det forbudt at anvende andre angivelser, der nævner, giver indtryk af eller antyder et fedtindhold for produkterne, end dem, der er omhandlet i tillægget.
3. Uanset stk. 2 kan angivelsen "fedtreduceret" eller "light" eller "let" desuden anvendes for produkter, der er omhandlet i tillæg II med et fedtindhold på højst 62 %.

Angivelsen "fedtreduceret" og angivelsen "light" eller "let" kan dog anvendes i stedet for henholdsvis "60" eller "40", som er anvendt i tillæg II.

4. Varebetegnelserne "minarine" eller "halvarine" anvendes for de produkter, der er omhandlet i afsnit B, nr. 3, i tillæg II.

5. Orddelen "plante-" kan anvendes sammen med varebetegnelserne i afsnit B i tillæg II, forudsat at produktet kun indeholder vegetabiliske fedtstoffer, idet der dog tillades animalske fedtstoffer i en mængde på højst 2 % af fedtindholdet. Denne tolerance gælder ligeledes, når en bestemt plantesort nævnes.

DEL VIII

Betegnelser og definitioner på olivenolie og olie af olivenpresserester

Det er obligatorisk at anvende de betegnelser og definitioner på olivenolie og olie af olivenpresserester, der er fastsat i denne del, ved afsætning af disse produkter i Unionen og i samhandelen med tredjelande, så længe de er forenelige med internationale obligatoriske regler.

Kun den olie, der er nævnt i nr. 1, litra a) og b), og nr. 3 og 6, må afsættes i detailledet.

1) JOMFRUOLIE

"Jomfruolie": olie, der er udvundet af oliven udelukkende ved mekaniske processer eller andre fysiske processer på en sådan måde, at der ikke sker forandringer i olien, og som ikke har undergået anden behandling end vask, dekantering, centrifugering og filtrering, men ikke olie, som er udvundet ved hjælp af et opløsningsmiddel eller et hjælpestof med kemisk eller biokemisk virkning eller reesterificering, eller blandinger med olier af anden art.

Jomfruolie klassificeres og betegnes udelukkende således:

a) Ekstra jomfruolie

"Ekstra jomfruolie": jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,8 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2, for denne kategori.

b) Jomfruolie

"Jomfruolie": jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 2 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2, for denne kategori.

c) Bomolie

"Bomolie": jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på over 2 g pr. 100 g og/eller de øvrige kendetegn fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2, for denne kategori.

2) RAFFINERET OLIVENOLIE

"Raffineret olivenolie": olivenolie, der er udvundet ved raffinering af jomfruolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,3 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2.

3) OLIVENOLIE — SAMMENSAT AF RAFFINERET OLIVENOLIE OG JOMFRUOLIE

"Olivenolie, der er sammensat af raffineret olivenolie og jomfruolie": olie, der er fremkommet ved sammenstikning af raffineret olivenolie og jomfruolie, bortset fra bomolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 1 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2.

4) RÅ OLIE AF OLIVENPRESSERESTER

"Rå olie af olivenpresserester": olie, der er udvundet af olivenpresserester ved behandling med opløsningsmidler eller ved fysiske processer, eller olie, der med undtagelse af bestemte kendetegn, svarer til bomolie, bortset fra olie udvundet ved reesterificering og blandinger med olier af anden art, og som har de øvrige kendetegn for denne kategori som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2.

5) RAFFINERET OLIE AF OLIVENPRESSERESTER

"Raffineret olie af olivenpresserester": olie, der er udvundet ved raffinering af rå olie af olivenpresserester, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,3 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2.

6) OLIE AF OLIVENPRESSERESTER

"Olie af olivenpresserester": olie, der er udvundet ved sammenstikning af raffineret olie af olivenpresserester og jomfruolie, bortset fra bomolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 1 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2.

Tillæg I

Vindyrkningszoner

Der findes følgende vindyrkningszoner:

1) Vindyrkningszone A omfatter:

- a) i Tyskland: alle vindyrkningsarealer bortset fra arealerne i nr. 2), litra a)
- b) i Luxembourg: det luxembourgske vindyrkningsområde
- c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederlandene, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige: disse medlemsstaters vindyrkningsarealer
- d) i Tjekkiet: vindyrkningsområdet Čechy.

2) Vindyrkningszone B omfatter:

- a) i Tyskland: vindyrkningsarealerne i det bestemte dyrkningsområde Baden
- b) i Frankrig: vindyrkningsarealerne i de departementer, der ikke er anført i dette bilag, samt i følgende departementer:
 - i Alsace: Bas-Rhin og Haut-Rhin
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle og Vosges
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne og Seine-et-Marne
 - i Jura: Ain, Doubs, Jura og Haute-Saône
 - i Savoyen: Savoie, Haute-Savoie og Isère (kommunen Chapareillan)
 - i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée og Vienne samt vindyrkningsarealerne i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre
- c) i Østrig: det østrigske vindyrkningsområde
- d) vindyrkningsområdet Morava og de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 1), litra d)
- e) i Slovakiet: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Malokarpatská vinohradnícka oblast', Južnoslovenská vinohradnícka oblast', Nitrianska vinohradnícka oblast', Stredoslovenská vinohradnícka oblast', Východoslovenská vinohradnícka oblast' og de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 3), litra f)
- f) i Slovenien: vindyrkningsarealerne i følgende områder:
 - i Podravjeområdet: Štajerska Slovenija og Prekmurje
 - i Posavjeområdet: Bizeljsko Sremič, Dolenjska og Bela krajina samt vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af nr. 4), litra d)
- g) i Rumænien: området Podişul Transilvaniei
- h) i Kroatien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje og Zagorje-Međimurje.

3) Vindyrkningszone C I omfatter:

- a) i Frankrig vindyrkningsarealerne:
 - i følgende departementer: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undtagelse af kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (bortset fra arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne og Yonne

- i arrondissementerne Valence og Die i departementet Drôme (bortset fra kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar)
 - i arrondissementet Tournon og kantonerne Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge og La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche
- b) i Italien: vindyrkningsarealerne i regionen Valle d'Aosta og i provinserne Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno
- c) i Spanien: vindyrkningsarealerne i provinserne A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa og Vizcaya
- d) i Portugal: vindyrkningsarealerne i den del af regionen Norte, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde for "Vinho Verde", samt "Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra og Torres Vedras" (med undtagelse af "Freguesias da Carvoeira" og "Dois Portos"), der hører med til "Região vitícola da Extremadura"
- e) i Ungarn: alle vindyrkningsarealer
- f) i Slovakiet: vindyrkningsarealerne i Tokajská vinohradnícka oblasť
- g) i Rumænien: de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 2), litra g), eller nr. 4), litra f)
- h) i Kroatien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Hrvatsko Podunavlje og Slavonija.
- 4) Vindyrkningszone C II omfatter:
- a) i Frankrig vindyrkningsarealerne:
- i følgende departementer: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (bortset fra kantonerne Olette og Arles-sur-Tech) og Vaucluse
 - i den del af departementet Var, der mod syd afgrænses af den nordlige grænse af kommunerne Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime
 - i arrondissementet Nyons og i kantonen Loir-et-Cher i departementet Drôme
 - i departementet Ardèche: de administrative enheder, der ikke er anført i nr. 3), litra a)
- b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (bortset fra provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (bortset fra provinsen Belluno), herunder de til disse regioner hørende øer såsom Elba og de øvrige øer i Arcipelago Toscano, øerne i Arcipelago Poniziano samt Capri og Ischia
- c) i Spanien vindyrkningsarealerne i følgende provinser:
- Lugo, Orense og Pontevedra
 - Ávila (bortset fra kommunerne i vindyrkningsområdet (comarca) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid og Zamora
 - La Rioja
 - Álava
 - Navarra
 - Huesca
 - Barcelona, Girona og Lleida
 - den del af provinsen Zaragoza, der er beliggende nord for Ebrofloden
 - de kommuner i provinsen Tarragona, der er omfattet af oprindelsesbetegnelsen Penedés

- den del af provinsen Terragona, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Conca de Barberá
- d) i Slovenien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Brda eller Goriška Brda, Vipavska dolina eller Vipava, Kras og Slovenska Istra
- e) i Bulgarien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) og Rozova Dolina (Розова долина)
- f) i Rumænien: vindyrkningsarealerne i følgende områder:
- Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului og Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării og det sydlige vindyrkningsområde, bl.a. sandstrækninger og andre gunstige områder
- g) i Kroatien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija og Srednja i Južna Dalmacija.
- 5) Vindyrkningszone C III a) omfatter:
- a) i Grækenland: vindyrkningsarealerne i følgende distrikter (nomoi): Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárissa, Iánnina, Lefkáda, Akhaía, Messinía, Arkadía, Korinthía, Iráklion, Khaniá, Réthimnon, Sámos, Lasíthi og øen Thíra (Santorini)
- b) i Cypern: vindyrkningsarealerne i højder under 600 m
- c) i Bulgarien: vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 4), litra e).
- 6) Vindyrkningszone C III b) omfatter:
- a) i Frankrig vindyrkningsarealerne:
- i Korsikas departementer
- i den del af departementet Var, der ligger mellem havet og en linje bestående af kommunerne (disse inklusive) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime
- i kantonerne Olette og Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales
- b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna og Sicilia, herunder øerne i disse regioner såsom Pantelleria og De Lipariske Øer, De Egadiske Øer og De Pelagiske Øer
- c) i Grækenland: de vindyrkningsarealer, der ikke er anført i nr. 5), litra a)
- d) i Spanien: de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 3), litra c), eller nr. 4), litra c)
- e) i Portugal: vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af nr. 3), litra d)
- f) i Cypern: vindyrkningsarealerne i højder under 600 m
- g) i Malta: vindyrkningsarealerne.
- 7) Afgrænsningen af de områder, der hører ind under de administrative enheder, som er nævnt i dette bilag, fremgår af de nationale bestemmelser, der var gældende den 15. december 1981, og for så vidt angår Spanien de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1986, samt for så vidt angår Portugal de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1998.

Tillæg II

Smørbare fedtstoffer

Fedtstofgruppe	Varebetegnelse	Varekategori
Definitioner		Supplerende beskrivelse af kategorien med angivelse af fedtindholdet i vægtprocent
<p>A. Mælkefedt</p> <p>Produkterne er en fast, plastisk emulsion i det væsentlige af typen vand i olie, der udelukkende hidrører fra mælk og/eller visse mejeriprodukter, og hvor fedtstoffet er det afgørende værdielement. Andre stoffer, der er nødvendige for fremstillingen, kan dog tilsættes, hvis disse stoffer ikke anvendes med henblik på fuldstændig eller delvis at erstatte en af mælkens bestanddele</p>	1. Smør	Produktet skal have et mælkefedtindhold på mindst 80 %, men under 90 %, et vandindhold på højst 16 % og et indhold af fedtfrit mælketørstof på højst 2 %
	2. Smør 60 (*)	Produktet skal have et mælkefedtindhold på mindst 60 %, men højst 62 %
	3. Smør 40 (**)	Produktet skal have et mælkefedtindhold på mindst 39 %, men højst 41 %
	4. Smørbart mælkefedtprodukt X %	Produktet skal have et mælkefedtindhold på: — under 39 % — over 41 %, men under 60 % — over 62 %, men under 80 %
<p>B. Fedtstoffer</p> <p>Produkterne er en fast, plastisk emulsion i det væsentlige af typen vand i olie, der hidrører fra faste og/eller flydende vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer, der er egnede til konsum, og hvis indhold af mælkefedt ikke overstiger 3 % af det samlede fedtstofindhold</p>	1. Margarine	Produktet skal hidrøre fra vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 80 %, men under 90 %
	2. Margarine 60 (***)	Produktet skal hidrøre fra vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 60 %, men højst 62 %
	3. Margarine 40 (****)	Produktet skal hidrøre fra vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 39 %, men højst 41 %
	4. Smørbart fedtstof X %	Produktet skal hidrøre fra vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på: — under 39 % — over 41 %, men under 60 % — over 62 %, men under 80 %
<p>C. Blandingsprodukter af vegetabilisk og/eller animalsk oprindelse</p> <p>Produkterne er en fast, plastisk emulsion i det væsentlige af typen vand i olie, der hidrører fra faste og/eller flydende vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer, der er egnede til konsum, med et indhold af mælkefedt på mellem 10 og 80 % af det samlede fedtstofindhold</p>	1. Blandingsprodukt	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 80 %, men under 90 %
	2. Blandingsprodukt 60 (*****)	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 60 %, men højst 62 %
	3. Blandingsprodukt 40 (*****)	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 39 %, men højst 41 %

Fedtstofgruppe	Varebetegnelse	Varekategori
Definitioner		Supplerende beskrivelse af kategorien med angivelse af fedtindholdet i vægtprocent
	4. Smørbart blandingsprodukt X %	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på: — under 39 % — over 41 %, men under 60 % — over 62 %, men under 80 %

(*) Svarende til "smør 60" på dansk.

(**) Svarende til "smør 40" på dansk.

(***) Svarende til "margarine 60" på dansk.

(****) Svarende til "margarine 40" på dansk.

(*****) Svarende til "blandingsprodukt 60" på dansk.

(*****) Svarende til "blandingsprodukt 40" på dansk..

BILAG VIII

ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER OMHANDLET I ARTIKEL 80

DEL I

Tilsætning, syring og afsyring i visse vindyrkningszoner

A. Tilsætningsgrænser

1. Hvis vejrforholdene har gjort det påkrævet i visse vindyrkningszoner i Unionen, kan de berørte medlemsstater tillade en supplerende af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikkefærdiggæret vin og vin fremstillet af druesorter, der kan klassificeres i overensstemmelse med artikel 81.
2. Ved forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen anvendes de ønologiske fremgangsmåder, der er omhandlet i afsnit B, og forhøjelsen må ikke overstige:
 - a) 3 % vol. i vindyrkningszone A
 - b) 2 % vol. i vindyrkningszone B
 - c) 1,5 % vol. i vindyrkningszone C.
3. I år med usædvanligt ugunstige vejrforhold kan medlemsstaterne anmode om, at grænsen/grænserne i nr. 2 forhøjes med 0,5 %. Som svar på en sådan anmodning vedtager Kommissionen hurtigst muligt gennemførelsesretsakten i henhold til de beføjelser, der er omhandlet i artikel 91. Kommissionen bestræber sig på at træffe afgørelse inden for fire uger efter indgivelsen af anmodningen.

B. Tilsætning

1. Den i afsnit A omhandlede forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen må kun foretages således:
 - a) for friske druer, delvis gæret druemost eller ung ikkefærdiggæret vin ved tilsætning af sakkarose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost
 - b) for druemost ved tilsætning af sakkarose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost eller ved delvis koncentreret, herunder omvendt osmose
 - c) for vin ved delvis koncentreret ved frysning.
2. Der må kun anvendes én af de i nr. 1 omhandlede behandlinger, hvis vin eller druemost tilsættes koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost, og der betales støtte i henhold til artikel 103y i forordning (EF) nr. 1234/2007.
3. Tilsætning af sakkarose som omhandlet i nr. 1, litra a), og b), må udelukkende foretages ved tørsukring og kun i følgende områder:
 - a) vindyrkningszone A
 - b) vindyrkningszone B
 - c) vindyrkningszone C

med undtagelse af vinarealerne i Grækenland, Spanien, Italien, Cypern, Portugal og i de franske departementer henhørende under appeldomstolen i:

- Aix-en-Provence
- Nîmes
- Montpellier
- Toulouse
- Agen

- Pau
- Bordeaux
- Bastia.

De nationale myndigheder kan dog give tilladelse til tilsætning ved tørsukring som en undtagelse i ovennævnte franske departementer. Frankrig underretter straks Kommissionen og de andre medlemsstater, hvis der gives sådanne tilladelser.

4. Tilsætning af koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost må ikke medføre, at det oprindelige volumen, når det drejer sig om friske knuste druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikkefærdiggæret vin, forøges med mere end 11 % i vindyrkningszone A, med mere end 8 % i vindyrkningszone B og med mere end 6,5 % i vindyrkningszone C.
5. Koncentrering af druemost eller vin, der undergår de i nr. 1 omhandlede behandlinger:
 - a) må ikke medføre, at disse produkters oprindelige volumen formindskes med mere end 20 %
 - b) må uanset afsnit A, nr. 2, litra c), ikke forhøje det naturlige alkoholindhold i disse produkter med mere end 2 % vol.
6. De i nr. 1 og 5 omhandlede behandlinger må ikke forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikkefærdiggæret vin eller vin:
 - a) i vindyrkningszone A til mere end 11,5 % vol.
 - b) i vindyrkningszone B til mere end 12 % vol.
 - c) i vindyrkningszone C I til mere end 12,5 % vol.
 - d) i vindyrkningszone C II til mere end 13 % vol. og
 - e) i vindyrkningszone C III til mere end 13,5 % vol.
7. Uanset nr. 6 kan medlemsstaterne:
 - a) for rødvin forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i nr. 6 omhandlede produkter til 12 % vol. i vindyrkningszone A og 12,5 % vol. i vindyrkningszone B
 - b) forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i nr. 6 omhandlede produkter til et niveau, som fastsættes af medlemsstaterne, ved fremstilling af vine med oprindelsesbetegnelse.

C. Syring og afsyring

1. For friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikkefærdiggæret vin og vin kan der:
 - a) i vindyrkningszone A, B og C I foretages afsyring
 - b) i vindyrkningszone C I, C II og C III, litra a), foretages syring og afsyring, jf. dog nr. 7, eller
 - c) i vindyrkningszone C III, litra b), foretages syring.
2. De i nr. 1 omhandlede produkter undtagen vin må kun tilsættes syre i en mængde på højst 1,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliekvivalenter/l.
3. Vin må kun tilsættes syre i en mængde på højst 2,5 g/l udtrykt i vinsyre eller 33,3 milliekvivalenter/l.
4. Vin må kun afsyres med højst 1 g/l udtrykt i vinsyre eller 13,3 milliekvivalenter/l.
5. Druemost til koncentrering må delvis afsyres.

6. Uanset nr. 1 kan medlemsstaterne i år med usædvanlige vejrforhold give tilladelse til, at de i nr. 1 omhandlede produkter syres i vindyrkningszone A og B, jf. de i nr. 2 og 3 omhandlede betingelser.
7. Syring af og tilsætning til samt syring og afsyring af ét og samme produkt udelukker hinanden, medmindre Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, indrømmer undtagelser.

D. Behandlinger

1. De i afsnit B og C omhandlede behandlinger, bortset fra syring og afsyring af vin, er kun tilladt, hvis de på betingelser, Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, gennemføres under forarbejdningen af friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikkefærdiggæret vin til vin eller til en anden drikkevare fra vinsektoren til direkte konsum, bortset fra mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre, i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.
2. Koncentrering af vin skal finde sted i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.
3. Syring og afsyring af vin må kun foretages på vinfremstillingsvirksomheden og i den vindyrkningszone, hvor de druer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende vin, er høstet.
4. Hver af de i nr. 1, 2 og 3 nævnte behandlinger skal anmeldes til myndighederne. Det samme gælder for de mængder koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost eller sakkarose, som fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, herunder producenter, aftapningsvirksomheder, forarbejdningsvirksomheder og forhandlere, der skal defineres af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv ligger inde med på samme tid og på samme sted som friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller vin på fad. I stedet for anmeldelse af disse mængder kan der foretages bogføring af indgangen og forbrug.
5. Hver af de i afsnit B og C omhandlede behandlinger skal indføres i det ledsagedokument, jf. artikel 147, på grundlag af hvilket de behandlede produkter er bragt i omsætning.
6. Medmindre der vedtages undtagelser på grund af usædvanlige vejrforhold, må de i afsnit B og C omhandlede behandlinger ikke anvendes:
 - a) efter den 1. januar i vindyrkningszone C
 - b) efter den 16. marts i vindyrkningszone A og B, og de må kun anvendes for produkter fra vinhøsten umiddelbart forud for disse datoer.
7. Uanset nr. 6 kan koncentrering ved frysning samt syring og afsyring af vin foretages hele året.

DEL II

Restriktioner

A. Generelt

1. Ingen tilladte ønologiske fremgangsmåder må omfatte tilsætning af vand, medmindre dette er nødvendigt af en særlig teknisk grund.
2. Ingen tilladte ønologiske fremgangsmåder må omfatte tilsætning af alkohol, undtagen ved fremstilling af frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, hedvin, mousserende vin, vin tilsat alkohol bestemt til destillation og perlevin.
3. Vin tilsat alkohol bestemt til destillation må kun anvendes til destillation.

B. Friske druer, druemost og druesaft

1. Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, må kun anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er omfattet af KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29. Dette er dog ikke til hinder for anvendelsen af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for fremstilling på deres område af produkter, som ikke er omfattet af KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29.
2. Druesaft og koncentreret druesaft må ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin. Igangsætning af alkoholgæring af disse produkter er forbudt på Unionens område.

3. Nr. 1 og 2 finder ikke anvendelse på produkter, der i Irland, Polen og Det Forenede Kongerige er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under KN-kode 2206 00, for hvilke medlemsstaterne kan tillade anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori salgsbetegnelsen "vin" forekommer.
4. Delvis gæret druemost af let tørrede druer må kun bringes i omsætning med henblik på fremstilling af hedvin og kun i de vindyrkningsområder, hvor dette var almindelig praksis den 1. januar 1985, og af vin fremstillet af overmodne druer.
5. Friske druer, druemost, delvis gæret druemost, koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, druesaft, koncentreret druesaft og vin eller blandinger af disse produkter med oprindelse i tredjelande, må ikke anvendes til fremstilling af produkter omhandlet i bilag VII, del II, eller som tilsætning til sådanne produkter på Unionens område.

C. Blanding af vine

Forskæring af en vin med oprindelse i et tredjeland med en EU-vin og forskæring mellem vine med oprindelse i tredjelande er forbudt i Unionen.

D. Biprodukter

1. Udpresning af druer er forbudt. Medlemsstaterne fastsætter under hensyn til lokale og tekniske forhold det minimumsalkoholindhold, der skal være i presserester fra vindruer og vinbærme efter presning af druer.

Medlemsstaterne fastsætter alkoholindholdet i disse biprodukter til mindst 5 % af alkoholindholdet i den producerede vin.
2. Af vinbærme og presserester fra vindruer må der hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum, bortset fra alkohol, brændevin eller piquettevin. Overhældning af vin på vinbærme eller presserester af druer eller presset aszú er tilladt på betingelser, som skal fastsættes af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, hvor denne praksis anvendes traditionelt til fremstilling af "Tokaji fordítás" og "Tokaji máslás" i Ungarn og "Tokajský fordítás" og "Tokajský máslás" i Slovakiet.
3. Presning af vinbærme og fornyet gæring af presserester fra vindruer til andre formål end destillation eller fremstilling af piquettevin er forbudt. Filtrering og centrifugering af vinbærme betragtes ikke som presning, hvis de fremstillede produkter er af sund og sædvanlig handelskvalitet.
4. Piquettevin må, såfremt det er tilladt at fremstille den i den pågældende medlemsstat, kun anvendes til destillation eller til vinavlerens privatforbrug.
5. Fysiske og juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, som ligger inde med biprodukter, skal afsætte dem på vilkår, der skal fastlægges af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, idet medlemsstaterne dog har mulighed for at beslutte, at biprodukterne skal bortskaffes ved destillation.

BILAG IX

FAKULTATIVE FORBEHOLDTE UDTRYK

(henvisning til produktkategori klassificeringen i den kombinerede nomenklatur)	Fakultativt forbeholdt udtryk
fjerkrækød (KN-kode 0207 og 0210)	fodret med ... % af ... havrefodret gås ekstensivt staldopdræt fritgående frilands frilands – opdrættet i fuld frihed slagtealder opfedningsperiodens længde
æg (KN-kode 0407)	friske ekstra eller ekstra friske angivelse af de æglæggende hønens foder
olivenolie (KN-kode 1509)	første koldpresning koldeekstraktion syreindhold skarp frugtagtig: moden eller grøn bitter intens middel light, let afbalanceret mild olie

BILAG X

KØBSBETINGELSER FOR SUKKERROE I PERIODEN OMHANDLET I ARTIKEL 125, STK. 3

PUNKT I

1. Leveringskontrakten indgås skriftligt og for en bestemt mængde sukkerroer.
2. Leveringskontrakten kan være af flere års varighed.
3. I leveringskontrakten kan det fastsættes, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser der kan leveres yderligere mængder sukkerroer.

PUNKT II

1. I leveringskontrakten fastsættes købsprisen for de mængder sukkerroer, der er omhandlet i punkt I.
2. Den pris, der er nævnt i stk. 1, gælder for sukkerroer af standardkvalitet som defineret i bilag III, punkt B.

Prisen justeres med forhøjelser eller nedsættelser vedtaget af parterne på forhånd for at tage hensyn til afvigelser fra standardkvaliteten.
3. Leveringskontrakten skal angive, hvordan markedsprisernes udvikling fordeles mellem parterne.
4. Der fastsættes i leveringskontrakten et bestemt sukkerindhold for sukkerroer. Leveringskontrakten skal indeholde en omregningstabel, som viser de forskellige sukkerindhold og de koefficienter, der anvendes ved omregning af de leverede sukkerroemængder til mængder med det sukkerindhold, der er fastsat i leveringskontrakten.

Omregningstabellen baseres på de udbyttesatser, der svarer til de forskellige sukkerindhold.

PUNKT III

Det fastsættes i leveringskontrakten, hvor længe der normalt skal leveres sukkerroer, og hvordan leverancerne skal fordeles tidsmæssigt.

PUNKT IV

1. I leveringskontrakten fastsættes der opsamlingssteder for sukkerroer og vilkår forbundet med levering og transport.
2. Det fastsættes i leveringskontrakten, at ansvaret for omkostningerne til læsning og til transport fra opsamlingsstederne er klart fastsat. Hvis det i leveringskontrakten fastsættes, at sukkervirksomheden skal bære en del af læsnings- og transportomkostningerne, skal det klart fastsættes, hvor stor en procentdel eller hvor stort et beløb det drejer sig om.
3. Det fastsættes i leveringskontrakten, at de omkostninger, der påhviler hver part, er klart angivet.

PUNKT V

1. I leveringskontrakten fastsættes der overtagelsessteder for sukkerroer.
2. Hvor sukkerroesælgere og sukkervirksomheder allerede havde indgået en leveringskontrakt for det foregående produktionsår, forbliver de overtagelsessteder, som de aftalte for leverancerne i det pågældende produktionsår, de samme. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT VI

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, at sukkerindholdet skal beregnes ved polarisationsmetoden eller i lyset af den teknologiske udvikling en anden metode, som de to partnere er nået til enighed om. Der udtages en prøve af sukkerroerne ved overtagelsen.
2. Det kan ved brancheaftale være fastsat, at prøver skal udtages på et andet tidspunkt. I så fald fastsættes det i leveringskontrakten, at der skal foretages en regulering for at udligne en eventuel formindskelse af sukkerindholdet i perioden mellem overtagelsen og prøveudtagningen.

PUNKT VII

Det fastsættes i leveringskontrakten, at bruttovægt, tara og sukkerindhold skal bestemmes i henhold til vedtagne procedurer:

- a) i fællesskab af sukkervirksomheden og sukkerroevlernes brancheorganisation, hvis dette er fastsat ved brancheaftale
- b) af sukkervirksomheden under tilsyn af sukkerroevlernes brancheorganisation
- c) af sukkervirksomheden under tilsyn af en sagkyndig, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat, forudsat at sukkerroesælgeren bærer omkostningerne.

PUNKT VIII

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, at sukkervirksomheden for den samlede leverede mængde sukkerroer skal gøre mindst én af følgende ting:
 - a) stille den friske pulp fra den leverede sukkerroemængde gratis til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik
 - b) stille en del af denne pulp, presset, tørret eller tørret og tilsat melasse, gratis til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik
 - c) stille pulpen, presset eller tørret, til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik; i så fald kan sukkervirksomheden forlange, at sukkerroesælgeren afholder omkostningerne ved presning eller tørring
 - d) yde kompensation til sukkerroesælgeren under hensyntagen til mulighederne for at afsætte den pågældende pulp.
2. Hvis en del af eller hele den leverede mængde sukkerroer underkastes forskellig behandling, fastsættes det i leveringskontrakten, at fabrikanten skal overholde mindst to af forpligtelserne i stk. 1.
3. Der kan ved brancheaftale være fastsat et andet leveringsstadium for pulp end det, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c).

PUNKT IX

Der fastsættes i leveringskontrakterne frister for betaling af eventuelle forskud og for betaling af købsprisen for sukkerroer.

PUNKT X

Hvis der i en leveringskontrakt er fastsat bestemmelser for anliggender, der er omhandlet i dette bilag, eller hvis en leveringskontrakt indeholder bestemmelser for andre anliggender, må sådanne bestemmelser og disses virkninger ikke være i strid med dette bilag.

PUNKT XI

1. De brancheaftaler, der er nævnt i bilag II, del II, afdeling A, punkt 6, indeholder voldgiftsbestemmelser.
2. Brancheaftaler kan fastlægge en standardskabelon for leveringskontrakter, der er i overensstemmelse med denne forordning og Unionens regler.
3. Hvis der i en brancheaftale på EU-plan, regionalt plan eller lokalt plan er fastsat bestemmelser for anliggender, der er omhandlet i denne forordning, eller hvis en brancheaftale indeholder bestemmelser for andre anliggender, må sådanne bestemmelser og disses virkninger ikke være i strid med dette bilag.
4. Ved aftaler som omhandlet i stk. 3 fastsættes navnlig:
 - a) en omregningstabel som omhandlet i punkt II, nr. 4
 - b) regler for valg og levering af frømateriale af de sukkerroesorter, der skal avles
 - c) minimumsindholdet af sukker i de sukkerroer, der skal leveres

- d) krav om, at sukkervirksomheden og sælgernes repræsentanter skal rådføre sig med hinanden, inden der fastsættes en startdato for sukkerroeleverancerne
 - e) ydelse af præmier til sukkerroesælgerne for tidlige og sene leverancer
 - f) nærmere oplysninger om betingelser og omkostninger vedrørende pulpen, jf. punkt VIII
 - g) sukkerroesælgerens afhentning af pulp
 - h) regler om justering af priser i tilfælde, hvor flerårige kontrakter er indgået
 - i) regler om prøvetagning og metoder til bestemmelse af bruttovægt, tara og sukkerindhold.
-

BILAG XI

KØBSBETINGELSER FOR SUKKERROE I PERIODEN OMHANDLET I ARTIKEL 124

PUNKT I

1. Leveringskontrakter indgås skriftligt for en bestemt mængde kvotesukkerroer.
2. I leveringskontrakten fastsættes det, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser der kan leveres yderligere mængder sukkerroer.

PUNKT II

1. I leveringskontrakten fastsættes købsprisen for de mængder sukkerroer, der er omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra a) og evt. litra b) i nærværende forordning. For de mængder, der er omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra a), må sådanne priser ikke være lavere end den minimumspris for kvotesukkerroer, der er omhandlet i artikel 135.
2. Der fastsættes i leveringskontrakten et bestemt sukkerindhold for sukkerroer. Leveringskontrakten skal indeholde en omregningstabel, som viser de forskellige sukkerindhold og de koefficienter, der anvendes ved omregning af de leverede sukkerroemængder til mængder med det sukkerindhold, der er fastsat i leveringskontrakten.

Omregningstabellen baseres på de udbyttesatser, der svarer til de forskellige sukkerindhold.

3. Hvis en sukkerroesælger har indgået en leveringskontrakt med en sukkervirksomhed om levering af sukkerroer som omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra a), betragtes alle leverancer fra den pågældende sælger, omregnet i henhold til nr. 2 i dette punkt, som leverancer som omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra a), op til den mængde sukkerroer, der er angivet i leveringskontrakten.
4. Sukkervirksomheder, der fremstiller en mindre sukkermængde end den mængde kvotesukkerroer, som de før såningen har indgået leveringskontrakt om i henhold til artikel 127, stk. 2, litra a), skal fordele den sukkerroemængde, som svarer til en eventuel yderligere produktion op til kvoten, mellem de sukkerroesælgere, med hvem de før såningen har indgået leveringskontrakter som omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra a).

Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT III

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, hvor længe der normalt skal leveres sukkerroer, og hvordan leverancerne skal fordeles tidsmæssigt.
2. De bestemmelser, der er nævnt i nr. 1, er de samme som dem, der var gældende for det foregående produktionsår, idet der tages hensyn til størrelsen af den faktiske produktion. Disse bestemmelser kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT IV

1. I leveringskontrakten fastsættes der opsamlingssteder for sukkerroer.
2. Hvor sukkerroesælgere og sukkervirksomheder allerede havde indgået en leveringskontrakt for det foregående produktionsår, forbliver de opsamlingssteder, som de aftalte for leverancerne i det pågældende produktionsår, de samme. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.
3. Det fastsættes i leveringskontrakten, at omkostningerne til læsning og til transport fra opsamlingsstederne afholdes af sukkervirksomheden, medmindre der er indgået særlige aftaler på basis af lokale regler eller kutymmer gældende før det foregående produktionsår.
4. For Danmark, Irland, Grækenland, Spanien, Portugal, Finland og Det Forenede Kongerige, hvor sukkerroerne leveres frit fabrik, gælder dog, at det i leveringskontrakten skal fastsættes, at sukkervirksomheden skal bære en del af læsnings- og transportomkostningerne, ligesom det skal fastsættes, hvor stor en procentdel eller hvor stort et beløb det drejer sig om.

PUNKT V

1. I leveringskontrakten fastsættes der overtagessteder for sukkerroer.
2. Hvor sukkerroesælgere og sukkervirksomheder allerede havde indgået en leveringskontrakt for det foregående produktionsår, forbliver de overtagessteder, som de aftalte for leverancerne i det pågældende produktionsår, de samme. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT VI

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, at sukkerindholdet skal beregnes ved polarisationsmetoden. Der udtages en prøve af sukkerroerne ved overtagelsen.
2. Det kan ved brancheaftale være fastsat, at prøver skal udtages på et andet tidspunkt. I så fald fastsættes det i leveringskontrakten, at der skal foretages en regulering for at udligne en eventuel formindskelse af sukkerindholdet i perioden mellem overtagelsen og prøveudtagningen.

PUNKT VII

Det fastsættes i leveringskontrakten, at bruttovægt, tara og sukkerindhold skal bestemmes på én af følgende måder:

- a) i fællesskab af sukkervirksomheden og sukkerroevlernes brancheorganisation, hvis dette er fastsat ved brancheaftale
- b) af sukkervirksomheden under tilsyn af sukkerroevlernes brancheorganisation
- c) af sukkervirksomheden under tilsyn af en sagkyndig, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat, forudsat at sukkerroesælgeren bærer omkostningerne.

PUNKT VIII

1. Det fastsættes i leveringskontrakten, at sukkervirksomheden for den samlede leverede mængde sukkerroer skal gøre mindst én af følgende ting:
 - a) stille den friske pulp fra den leverede sukkerroemængde gratis til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik
 - b) stille en del af denne pulp, presset, tørret eller tørret og tilsat melasse, gratis til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik
 - c) stille pulpen, presset eller tørret, til rådighed for sukkerroesælgeren, ab fabrik; i så fald kan sukkervirksomheden forlange, at sukkerroesælgeren afholder omkostningerne ved presning eller tørring
 - d) yde kompensation til sukkerroesælgeren under hensyntagen til mulighederne for at afsætte den pågældende pulp.
2. Hvis en del af eller hele den leverede mængde sukkerroer underkastes forskellig behandling, fastsættes det i leveringskontrakten, at fabrikanten skal overholde mindst to af forpligtelserne i stk. 1.
3. Der kan ved brancheaftale være fastsat et andet leveringsstadium for pulp end det, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c).

PUNKT IX

1. Der fastsættes i leveringskontrakterne frister for betaling af eventuelle forskud og for betaling af købsprisen for sukkerroer.
2. De frister, der er omhandlet i nr. 1, er dem, der var gældende i det foregående produktionsår. Denne bestemmelse kan fraviges ved brancheaftaler.

PUNKT X

Hvis der i en leveringskontrakt er fastsat bestemmelser for anliggender, der er omhandlet i dette bilag, eller hvis en leveringskontrakt indeholder bestemmelser for andre anliggender, må sådanne bestemmelser og disses virkninger ikke være i strid med dette bilag.

PUNKT XI

1. De brancheaftaler, der er nævnt i bilag II, del II, afdeling A, punkt 6, indeholder voldgiftsbestemmelser.
2. Hvis der i en brancheaftale på EU-plan, regionalt plan eller lokalt plan er fastsat bestemmelser for anliggender, der er omhandlet i denne forordning, eller hvis en brancheaftale indeholder bestemmelser for andre anliggender, må sådanne bestemmelser og disses virkninger ikke være i strid med dette bilag.

3. Ved aftaler som omhandlet i nr. 2 fastsættes navnlig:

- a) regler for fordelingen på sukkerroesælgerne af de sukkerroemængder, som sukkervirksomheden før såningen beslutter at købe til fremstilling af sukker inden for kvoten
- b) fordelingsregler som omhandlet i punkt II, nr. 4
- c) en omregningstabel som omhandlet i punkt II, nr. 2
- d) regler for valg og levering af frømateriale af de sukkerroesorter, der skal avles
- e) minimumsindholdet af sukker i de sukkerroer, der skal leveres
- f) krav om, at sukkervirksomheden og sukkerroesælgerne repræsentanter skal rådføre sig med hinanden, inden der fastsættes en startdato for sukkerroeleverancerne
- g) ydelse af præmier til sukkerroesælgerne for tidlige og sene leverancer
- h) nærmere oplysninger om:
 - i) den del af pulpen, der er omhandlet i punkt VIII, nr. 1, litra b)
 - ii) de omkostninger, der er omhandlet i punkt VIII, nr. 1, litra c)
 - iii) den kompensation, der er omhandlet i punkt VIII, nr. 1, litra d)
- i) sukkerroesælgerens afhentning af pulp
- j) regler for, hvordan en eventuel forskel mellem referencetærsklen og den faktiske salgspris for sukkeret skal fordeles mellem sukkervirksomheden og sukkerroesælgerne, jf. dog artikel 135.

PUNKT XII

Hvis det ikke ved brancheaftale er fastsat, hvordan de mængder sukkerroer, som sukkervirksomheden før såningen tilbyder at købe til fremstilling af sukker inden for kvoten, bør fordeles mellem sukkerroesælgerne, kan den pågældende medlemsstat selv fastsætte regler for en sådan fordeling.

Disse regler kan desuden tillægge traditionelle sælgere af sukkerrør til en kooperativ sammenslutning leveringsrettigheder, der ikke er omfattet af de rettigheder, der stiftes gennem et eventuelt tilhørsforhold til nævnte sammenslutning.

BILAG XII

**NATIONALE OG REGIONALE KVOTER FOR PRODUKTION AF SUKKER, ISOGLUCOSE OG INULINSIRUP,
JF. ARTIKEL 136**

Medlemsstat eller region (1)	Sukker (2)	Isoglucose (3)	(i ton)
			Inulinsirup (4)
Belgien	676 235,0	114 580,2	0
Bulgarien	0	89 198,0	
Tjekkiet	372 459,3		
Danmark	372 383,0		
Tyskland	2 898 255,7	56 638,2	
Irland	0		
Grækenland	158 702,0	0	
Spanien	498 480,2	53 810,2	
Frankrig (hovedlandet)	3 004 811,15		0
De franske oversøiske departementer	432 220,05		
Kroatien	192 877,0		
Italien	508 379,0	32 492,5	
Letland	0		
Litauen	90 252,0		
Ungarn	105 420,0	250 265,8	
Nederlandene	804 888,0	0	0
Østrig	351 027,4		
Polen	1 405 608,1	42 861,4	
Portugal (hovedlandet)	0	12 500,0	
Portugal (den autonome region Azorerne)	9 953,0		
Rumænien	104 688,8	0	
Slovenien	0		
Slovakiet	112 319,5	68 094,5	
Finland	80 999,0	0	
Sverige	293 186,0		
Det Forenede Kongerige	1 056 474,0	0	
I ALT	13 529 618,2	720 440,8	0

BILAG XIII

NÆRMERE BESTEMMELSER FOR OVERFØRSEL AF SUKKER- OG ISOGLUCOSEKVOTER, JF. ARTIKEL 138

PUNKT I

I dette bilag forstås ved:

- a) "sammenlægning af virksomheder": sammenslutning af to eller flere virksomheder til én virksomhed
- b) "afhændelse af en virksomhed": overdragelse eller overtagelse af formuegoderne i en virksomhed, som har fået tildelt kvoter, til fordel for én eller flere virksomheder
- c) "afhændelse af en fabrik": overdragelse af ejendomsretten til et teknisk anlæg, der omfatter alle de installationer, der er nødvendige for at fremstille det pågældende produkt, til én eller flere virksomheder, som helt eller delvis overtager den overdragende virksomheds produktion
- d) "leje af en fabrik": lejemål vedrørende en teknisk enhed, der omfatter hele det anlæg, der er nødvendigt for at kunne fremstille sukker, med henblik på drift heraf – der er indgået for mindst tre på hinanden følgende produktionsår, og som parterne forpligter sig til ikke at opsiges inden udløbet af det tredje produktionsår, med en virksomhed, der er etableret i samme medlemsstat, som den pågældende fabrik er beliggende i, hvis den virksomhed, der lejer nævnte fabrik, efter lejemålets start kan betragtes som en virksomhed, der for hele dens produktions vedkommende udelukkende producerer sukker.

PUNKT II

1. Ved sammenlægning eller overdragelse af sukkerproducerende virksomheder og ved overdragelse af sukkerfabrikker justeres kvoten således, jf. dog stk. 2:
 - a) ved sammenlægning af sukkerproducerende virksomheder tildeler medlemsstaterne den virksomhed, der opstår ved sammenlægningen, en kvote svarende til summen af de pågældende sukkerproducerende virksomheders kvoter før sammenlægningen
 - b) ved overdragelse af en sukkerproducerende virksomhed tildeler medlemsstaten den overtagende virksomhed den overtagne virksomheds kvote med henblik på sukkerproduktion eller foretager, hvis der er tale om flere overtagende virksomheder, en fordeling i forhold til den sukkerproduktion, som de enkelte virksomhederne overtager
 - c) ved overdragelse af en sukkerfabrik nedsætter medlemsstaten kvoten for den virksomhed, der overdrager ejendomsretten til fabrikken, og forhøjer kvoten for den eller de sukkerproducerende virksomheder, der overtager den pågældende fabrik, med den fratrukne mængde i forhold til den overtagne produktion.
2. Hvis en del af de sukkerroe- eller sukkerrørsavlere, som direkte berøres af de transaktioner, der er omhandlet i stk. 1, udtrykkeligt tilkendegiver, at de ønsker at levere deres sukkerroer eller sukkerrør til en sukkerproducerende virksomhed, der ikke er part i sådanne transaktioner, kan medlemsstaten foretage tildelingen på basis af den produktion, der overtages af den virksomhed, som de pågældende ønsker at levere deres sukkerroer eller sukkerrør til.
3. Ved lukning under andre omstændigheder end dem, der er omhandlet i stk. 1, af:
 - a) en sukkerproducerende virksomhed
 - b) én eller flere sukkerfabrikker tilhørende en sukkerproducerende virksomhed.

Medlemsstaten kan tildele den del af kvoterne, der er omfattet i en sådan lukning, til én eller flere sukkerproducerende virksomheder.

I det tilfælde, der er omhandlet i litra b) i foregående afsnit, kan medlemsstaten, hvis nogle af de berørte producenter udtrykkeligt tilkendegiver, at de ønsker at levere deres sukkerroer eller sukkerrør til en given sukkerproducerende virksomhed, tildele den del af kvoterne, der svarer til de pågældende mængder sukkerroer eller sukkerrør, til den virksomhed, som de pågældende ønsker at levere til.

4. Hvis undtagelsesbestemmelsen i artikel 127, stk. 5, anvendes, kan den pågældende medlemsstat kræve, at de sukkerroeavlere og sukkervirksomheder, der berøres af nævnte undtagelse, i deres brancheaftaler indsætter særlige klausuler, der giver medlemsstaten mulighed for at anvende dette punkts stk. 2 og 3.

5. I tilfælde af leje af en fabrik, der tilhører en sukkerproducerende virksomhed, kan medlemsstaten nedsætte kvoten for den virksomhed, der udlejer fabrikken, og tildele den virksomhed, der lejer fabrikken med henblik på sukkerproduktion, den kvotedel, som svarer til nedsættelsen.

Hvis lejemålet ophæves inden for den periode på tre produktionsår, der er omhandlet i punkt I, litra d), annullerer medlemsstaten kvotejusteringen i henhold til første afsnit med tilbagevirkende kraft fra den dato, som lejemålet gjaldt fra. Ophæves lejemålet på grund af force majeure, er medlemsstaten dog ikke forpligtet til at annullere justeringen.

6. Hvis en sukkerproducerende virksomhed ikke længere kan opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen over for de pågældende sukkerroe- eller sukkerrørsavlere, og den pågældende medlemsstats myndigheder har fastslået dette, kan medlemsstaten for ét eller flere produktionsår overføre den del af de kvoter, det drejer sig om, til én eller flere sukkerproducerende virksomheder i forhold til den overtagne produktion.
7. Hvis en medlemsstat giver en sukkerproducerende virksomhed pris- og afsætningsgarantier med henblik på fremstilling af ethylalkohol af sukkerroer, kan den efter aftale med virksomheden og de berørte sukkerroeavlere overføre alle eller en del af sukkervoterne til én eller flere andre virksomheder for ét eller flere produktionsår.

PUNKT III

I tilfælde af sammenlægning eller overdragelse af isoglucoseproducerende virksomheder eller overdragelse af en isoglucoseproducerende fabrik kan medlemsstaten tildele de pågældende produktionskvoter for isoglucose til én eller flere andre virksomheder, uanset om sådanne virksomheder har en kvote.

PUNKT IV

Foranstaltninger, der træffes i henhold til punkt II og III, må kun gennemføres, hvis:

- a) der tages hensyn til alle berørte parter interesser
- b) den pågældende medlemsstat mener, at foranstaltningerne sandsynligvis vil forbedre strukturen i og sukkerrørssektoren og den sukkerproducerende sektor
- c) de vedrører virksomheder, der er etableret i samme område, som der er fastsat kvoter for i bilag XII.

PUNKT V

Hvis sammenlægningen eller overdragelsen finder sted mellem den 1. oktober og den 30. april det følgende år, gælder de foranstaltninger, der er omhandlet i punkt II og III, fra det igangværende produktionsår.

Hvis sammenlægningen eller overdragelsen finder sted mellem den 1. maj og den 30. september samme år, får de foranstaltninger, der er omhandlet i punkt II og III, virkning for det følgende produktionsår.

PUNKT VI

Hvis punkt II og III anvendes, giver medlemsstaterne senest 15 dage efter udløbet af de perioder, der er omhandlet i punkt V, Kommissionen meddelelse om de justerede kvoter.

BILAG XIV

SAMMENLIGNINGSTABEL, JF. ARTIKEL 230

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 1	Artikel 1	—
Artikel 2, stk. 1	Artikel 3, stk. 1 og 2	—
Artikel 2, stk. 2, litra a) og b)	—	—
Artikel 2, stk. 2, litra c)	Artikel 15, stk. 1, litra a)	—
Artikel 3	Artikel 6	—
Artikel 4	—	—
Artikel 5, stk. 1	—	—
Artikel 5, stk. 2, første del	Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 5, stk. 2, anden del	—	—
Artikel 5, stk. 3	Artikel 5, litra a)	—
Artikel 6	—	—
Artikel 7	Artikel 9	—
Artikel 8	Artikel 7	—
Artikel 9	Artikel 126	—
Artikel 10	Artikel 11	—
Artikel 11	Artikel 12	—
Artikel 12	Artikel 13	—
Artikel 13	Artikel 14 (1)	—
Artikel 14 (udgår)	—	—
Artikel 15 (udgår)	—	—
Artikel 16 (udgår)	—	—
Artikel 17 (udgår)	—	—
Artikel 18, stk. 1-4	Artikel 15, stk. 2 (1)	—
Artikel 18, stk. 5	—	—
Artikel 19 (udgår)	—	—
Artikel 20 (udgår)	—	—
Artikel 21 (udgår)	—	—
Artikel 22 (udgår)	—	—
Artikel 23 (udgår)	—	—
Artikel 24 (udgår)	—	—
Artikel 25	Artikel 16, stk. 1	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 26	—	—
Artikel 27	—	—
Artikel 28	—	—
Artikel 29	—	—
Artikel 30 (udgår)	—	—
Artikel 31	Artikel 17	—
Artikel 32	—	—
Artikel 33	[Artikel 18]	—
Artikel 34	[Artikel 18]	—
Artikel 35 (udgår)	—	—
Artikel 36 (udgår)	—	—
Artikel 37	[Artikel 18]	—
Artikel 38	[Artikel 18]	—
Artikel 39	[Artikel 19, stk. 3]	—
Artikel 40	[Artikel 19, stk. 5, litra a) og artikel 20, litra o), nr. iii)]	—
Artikel 41	—	—
Artikel 42, stk. 1	Artikel 10	—
Artikel 42, stk. 2	Artikel 20, litra u)	—
Artikel 43, litra a)-f), i), j) og l)	Artikel 19 og 20	—
Artikel 43, litra g), h) og k)	—	—
Artikel 44	Artikel 220, stk. 1, litra a), og artikel 220, stk. 2 og 3	—
Artikel 45	Artikel 220, stk. 1, litra b), og artikel 220, stk. 2 og 3	—
Artikel 46, stk. 1	Artikel 220, stk. 5	—
Artikel 46, stk. 2	Artikel 220, stk. 6	—
Artikel 47	Artikel 219	—
Artikel 48	Artikel 219	—
Artikel 49	Artikel 135 (1)	—
Artikel 50	Artikel 125 og 127	—
Artikel 51	Artikel 128 (1)	—
Artikel 52	Artikel 130	—
Artikel 52a	—	—
Artikel 53, litra a)	Artikel 132, litra c)	—
Artikel 53, litra b)	Artikel 130, stk. 2	—
Artikel 53, litra c)	Artikel 130, stk. 6	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 54	Artikel 166	—
Artikel 55	— ⁽²⁾	—
Artikel 56	Artikel 136	—
Artikel 57	Artikel 137	—
Artikel 58	—	—
Artikel 59	—	—
Artikel 60	Artikel 138	—
Artikel 61	Artikel 139	—
Artikel 62	Artikel 140	—
Artikel 63	Artikel 141	—
Artikel 64, stk. 1	Artikel 142, stk. 1	—
Artikel 64, stk. 2 og 3	Artikel 142, stk. 2 ⁽¹⁾	—
Artikel 65	— ⁽²⁾	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Artikel 74	—	—
Artikel 75	—	—
Artikel 76	—	—
Artikel 77	—	—
Artikel 78	—	—
Artikel 79	—	—
Artikel 80	—	—
Artikel 81	—	—
Artikel 82	—	—
Artikel 83	—	—
Artikel 84	—	—
Artikel 84a	—	—
Artikel 85, litra a)	Artikel 143, stk. 1, og artikel 144, litra a)	—
Artikel 85, litra b)	Artikel 144, litra j)	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 85, litra c)	Artikel 144, litra i)	—
Artikel 85, litra d)	—	—
Artikel 85a	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85b	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85c	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85d	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85e	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85f	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85g	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85h	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85i	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85j	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85k	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85l	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85m	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85n	— ⁽¹⁾	—
Artikel 85o	—	—
Artikel 85p	—	—
Artikel 85q	—	—
Artikel 85r	—	—
Artikel 85s	—	—
Artikel 85t	—	—
Artikel 85u	—	—
Artikel 85v	—	—
Artikel 85w	—	—
Artikel 85x	—	—
Artikel 86 (udgår)	—	—
Artikel 87 (udgår)	—	—
Artikel 88 (udgår)	—	—
Artikel 89 (udgår)	—	—
Artikel 90 (udgår)	—	—
Artikel 91	—	—
Artikel 92	—	—
Artikel 93	—	—
Artikel 94	—	—
Artikel 94a	—	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 95	—	—
Artikel 95a	—	—
Artikel 96 (udgår)	—	—
Artikel 97	Artikel 129 ⁽¹⁾	—
Artikel 98	— ⁽¹⁾	—
Artikel 99	—	—
Artikel 100	—	—
Artikel 101 (udgår)	—	—
Artikel 102	Artikel 26 ⁽¹⁾	—
Artikel 102, stk. 2	Artikel 217	—
Artikel 102a	Artikel 58	—
Artikel 103	Artikel 29, 30 og 31	—
Artikel 103a	—	—
Artikel 103b	Artikel 32	—
Artikel 103c	Artikel 33	—
Artikel 103d	Artikel 34	—
Artikel 103e	Artikel 35	—
Artikel 103f	Artikel 36	—
Artikel 103g	Artikel 37, litra a), og artikel 38, litra b)	—
Artikel 103ga	Artikel 23	—
Artikel 103ga, stk. 7	Artikel 217	—
Artikel 103h, litra a)-e)	Artikel 37 og 38	—
Artikel 103h, litra f)	Artikel 24 og 25	—
Artikel 103i	Artikel 39	—
Artikel 103j	Artikel 40	—
Artikel 103k	Artikel 41	—
Artikel 103l	Artikel 42	—
Artikel 103m	Artikel 43	—
Artikel 103n	Artikel 44	—
Artikel 103n, stk. 4	Artikel 212	—
Artikel 103o	—	—
Artikel 103p	Artikel 45	—
Artikel 103q	Artikel 46	—
Artikel 103r	Artikel 47	—
Artikel 103s	Artikel 48	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 103t	Artikel 49	—
Artikel 103u, stk. 1, litra a)	Artikel 50	—
Artikel 103u, stk. 1, litra b)	Artikel 51	—
Artikel 103u, stk. 2-5	Artikel 52	—
Artikel 103v	Artikel 50	—
Artikel 103w	—	—
Artikel 103x	—	—
Artikel 103y	—	—
Artikel 103z	—	—
Artikel 103za	Artikel 53 og 54	—
Artikel 104	—	—
Artikel 105, stk. 1	Artikel 55, stk. 1	—
Artikel 105, stk. 2	Artikel 215	—
Artikel 106	Artikel 55, stk. 4	—
Artikel 107	Artikel 55, stk. 3	—
Artikel 108, stk. 1	Artikel 55, stk. 2	—
Artikel 108, stk. 2	—	—
Artikel 109, første punktum	Artikel 55, stk. 1, sidste punktum	—
Artikel 110	Artikel 56 og 57	—
Artikel 111	—	—
Artikel 112	—	—
Artikel 113, stk. 1	Artikel 75, stk. 1, litra a) til e) og stk. 2	—
Artikel 113, stk. 2	Artikel 75, stk. 5	—
Artikel 113, stk. 3, afsnit	Artikel 74	—
Artikel 113, stk. 3, andet afsnit	—	Artikel 89
Artikel 113a, stk. 1-3	Artikel 76	—
Artikel 113a, stk. 4	— ⁽¹⁾	Artikel 89
Artikel 113b	Artikel 75, stk. 3	—
Artikel 113c	Artikel 167	—
Artikel 113d, stk. 1, første afsnit	Artikel 78, stk. 1 og 2	—
Artikel 113d, stk. 1, andet afsnit	Bilag VII, del II, stk. 1	—
Artikel 113d, stk. 2	Artikel 78, stk. 3	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 113d, stk. 3	Artikel 82	—
Artikel 114	Artikel 78, stk. 1 (!)	—
Artikel 115	Artikel 78, stk. 1, artikel 75, stk. 1, litra h)	—
Artikel 116	Artikel 78, stk. 1, artikel 75, stk. 1, litra f) og g)	—
Artikel 117	Artikel 77	—
Artikel 118	Artikel 78, stk. 1	—
Artikel 118a	Artikel 92	—
Artikel 118b	Artikel 93	—
Artikel 118c	Artikel 94	—
Artikel 118d, stk. 1	Artikel 94, stk. 3	—
Artikel 118d, stk. 2 og 3	[Artikel 109, stk. 3]	—
Artikel 118e	Artikel 95	—
Artikel 118f	Artikel 96	—
Artikel 118g	Artikel 97	—
Artikel 118h	Artikel 98	—
Artikel 118i	Artikel 99	—
Artikel 118j	Artikel 100	—
Artikel 118k	Artikel 101	—
Artikel 118l	Artikel 102	—
Artikel 118m	Artikel 103	—
Artikel 118n	Artikel 104	—
Artikel 118o	—	—
Artikel 118p	—	—
Artikel 118q	Artikel 105	—
Artikel 118r	Artikel 106	—
Artikel 118s	Artikel 107	—
Artikel 118t	Artikel 108	—
Artikel 118u	Artikel 112	—
Artikel 118v	Artikel 113	—
Artikel 118w	Artikel 117	—
Artikel 118x	Artikel 118	—
Artikel 118y	Artikel 119	—
Artikel 118z	Artikel 120	—
Artikel 118za	Artikel 121	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 118zb	—	—
Artikel 119	—	—
Artikel 120	—	—
Artikel 120a	Artikel 81	—
Artikel 120b	—	—
Artikel 120c	Artikel 80	—
Artikel 120d, første afsnit	Artikel 83, stk. 2	—
Artikel 120d, andet afsnit	[Artikel 223]	—
Artikel 120e, stk. 1	Artikel 75, stk. 3 og 4	—
Artikel 120e, stk. 2	Artikel 83, stk. 3 og 4	—
Artikel 120f	Artikel 80, stk. 3	—
Artikel 120g	Artikel 80, stk. 5, og artikel 91, litra c)	—
Artikel 121, litra a), nr. i)	Artikel 75, stk. 2	—
Artikel 121, litra a), nr. ii)	Artikel 75, stk. 3	—
Artikel 121, litra a), nr. iii)	Artikel 89	—
Artikel 121, litra a), nr. iv)	Artikel 75, stk. 2, og artikel 91, litra b)	—
Artikel 121, litra b)	Artikel 91, litra a), artikel 78, stk. 3	—
Artikel 121, litra c), nr. i)	Artikel 91, litra a)	—
Artikel 121, litra c), nr. ii) og iii)	Artikel 91, litra d)	—
Artikel 121, litra c), nr. iv)	[Artikel 223]	—
Artikel 121, litra d), nr. i)	Artikel 78, stk. 1	—
Artikel 121, litra d), nr. ii)-v) og nr. vii)	Artikel 75, stk. 2 og 3	—
Artikel 121, litra d), nr. vi)	Artikel 89	—
Artikel 121, litra e), nr. i)	Artikel 78, stk. 1	—
Artikel 121, litra e), nr. ii)-v), nr. vii)	Artikel 75, stk. 2 og 3	—
Artikel 121, litra e), nr. vi)	Artikel 75, stk. 2	—
Artikel 121, litra f), nr. i)	Artikel 78, stk. 1	—
Artikel 121, litra f), nr. ii), iii) og v)	Artikel 75, stk. 3	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 121, litra f), nr. iv) og vii)	Artikel 91, litra g)	—
Artikel 121, litra f), nr. vi)	[Artikel 223]	—
Artikel 121, litra g)	Artikel 75, stk. 3	—
Artikel 121, litra h)	Artikel 91, litra d)	—
Artikel 121, litra i)	—	—
Artikel 121, litra j), nr. i)	Artikel 75(3)	—
Artikel 121, litra j), nr. ii)	Artikel 91, litra d)-	—
Artikel 121, litra k)	Artikel 122	—
Artikel 121, litra l)	Artikel 114, 115 og 116	—
Artikel 121, litra m)	Artikel 122	—
Artikel 121, stk. 2	Artikel 78, stk. 3	—
Artikel 121, stk. 3	Artikel 75, stk. 3 og 4	—
Artikel 121, stk. 4, litra a)-f)	Artikel 75, stk. 3	—
Artikel 121, stk. 4, litra g)	Artikel 75, stk. 3, litra m)	—
Artikel 121, stk. 4, litra h)	Artikel 80, stk. 4	—
Artikel 122	Artikel 152	—
Artikel 123	Artikel 157	—
Artikel 124	—	—
Artikel 125	—	—
Artikel 125a	Artikel 153	—
Artikel 125b	Artikel 154	—
Artikel 125c	Artikel 156	—
Artikel 125d	Artikel 155	—
Artikel 125e	—	—
Artikel 125f	Artikel 164	—
Artikel 125g	Artikel 164, stk. 6	—
Artikel 125h	Artikel 175, litra d)	—
Artikel 125i	Artikel 165	—
Artikel 125j	Artikel 164	—
Artikel 125k	Artikel 158	—
Artikel 125l	Artikel 164	—
Artikel 125m	Artikel 164, stk. 6, [og artikel 175, litra d)]	—
Artikel 125n	Artikel 165	—
Artikel 125o	Artikel 154 og 158	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 126	Artikel 165	—
Artikel 126a, stk. 1, 3 og 4	Artikel 161	—
Artikel 126a, stk. 2	Artikel 156, stk. 2	
Artikel 126b	Artikel 157, stk. 3	—
Artikel 126c	Artikel 149	—
Artikel 126d	Artikel 150	—
Artikel 126e	Artikel 173, stk. 2, og artikel 174, stk. 2	—
Artikel 127	Artikel 173	—
Artikel 128	—	—
Artikel 129	—	—
Artikel 130	Artikel 176, stk. 1	—
Artikel 131	Artikel 176, stk. 2	—
Artikel 132	Artikel 176, stk. 3	—
Artikel 133	[Artikel 177, stk. 2, litra e]	—
Artikel 133a, stk. 1	Artikel 181	—
Artikel 133a, stk. 2	Artikel 191	—
Artikel 134	Artikel 177 og 178	—
Artikel 135	—	—
Artikel 136	[Artikel 180]	—
Artikel 137	[Artikel 180]	—
Artikel 138	[Artikel 180]	—
Artikel 139	[Artikel 180]	—
Artikel 140	[Artikel 180]	—
Artikel 140a	Artikel 181	—
Artikel 141	Artikel 182	—
Artikel 142	Artikel 193	—
Artikel 143	Artikel 180	—
Artikel 144	Artikel 184	—
Artikel 145	Artikel 187, litra a)	—
Artikel 146, stk. 1	—	—
Artikel 146, stk. 2	Artikel 185	—
Artikel 147	—	—
Artikel 148	Artikel 187	—
Artikel 149	[Artikel 180]	—
Artikel 150	[Artikel 180]	—
Artikel 151	[Artikel 180]	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 152	[Artikel 180]	—
Artikel 153	Artikel 192	—
Artikel 154	—	—
Artikel 155	—	—
Artikel 156	Artikel 192, stk. 5	—
Artikel 157	Artikel 189	—
Artikel 158	Artikel 190	—
Artikel 158a	Artikel 90	—
Artikel 159	Artikel 194	—
Artikel 160	Artikel 195	—
Artikel 161	Artikel 176, 177, 178 og 179	—
Artikel 162	Artikel 196	—
Artikel 163	Artikel 197	—
Artikel 164, stk. 1	Artikel 198, stk. 1	—
Artikel 164, stk. 2-4	Artikel 198, stk. 2 (1)	—
Artikel 165	— (1)	—
Artikel 166	— (1)	—
Artikel 167	Artikel 199	—
Artikel 168	Artikel 200	—
Artikel 169	Artikel 201	—
Artikel 170	Artikel 202 og 203	—
Artikel 171	Artikel 184	—
Artikel 172	[Artikel 186, stk. 2]	—
Artikel 173	—	—
Artikel 174	Artikel 205	—
Artikel 175	Artikel 206	—
Artikel 176	Artikel 209	—
Artikel 176a	Artikel 210	—
Artikel 177	Artikel 210	—
Artikel 177a	Artikel 210	—
Artikel 178	Artikel 164	—
Artikel 179	Artikel 210, stk. 7	—
Artikel 180	Artikel 211	—
Artikel 181	Artikel 211	—
Artikel 182, stk. 1	Artikel 213	—
Artikel 182, stk. 2	—	—
Artikel 182, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 214	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 182, stk. 3, første, andet og fjerde afsnit	—	—
Artikel 182, stk. 4 til 7	—	—
Artikel 182a	Artikel 216	—
Artikel 183	—	—
Artikel 184, stk. 1	—	—
Artikel 184, stk. 2	Artikel 225, litra a)	—
Artikel 184, stk. 3-8	—	—
Artikel 184, stk. 9	Artikel 225, litra b)	—
Artikel 185	—	—
Artikel 185a	Artikel 145	—
Artikel 185b	Artikel 223	—
Artikel 185c	Artikel 147	—
Artikel 185d	Artikel 146	—
Artikel 185e	Artikel 151	—
Artikel 185f	Artikel 148	—
Artikel 186	Artikel 219	—
Artikel 187	Artikel 219	—
Artikel 188	Artikel 219	—
Artikel 188a, stk. 1 og 2	— ⁽¹⁾	—
Artikel 188a, stk. 3 og 4	—	—
Artikel 188a, stk. 5-7	[Artikel 223]	—
Artikel 189	[Artikel 223]	—
Artikel 190	—	—
Artikel 190a	—	—
Artikel 191	Artikel 221	—
Artikel 192	Artikel 223	—
Artikel 193	—	—
Artikel 194	—	Artikel 62 og 64
Artikel 194a	—	Artikel 61
Artikel 195	Artikel 229	—
Artikel 196	—	—
Artikel 196a	Artikel 227	—
Artikel 196b	Artikel 229	—
Artikel 197	—	—
Artikel 198	—	—
Artikel 199	—	—
Artikel 200	—	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 201	Artikel 230, stk. 1 og 3	—
Artikel 202	Artikel 230, stk. 2	—
Artikel 203	—	—
Artikel 203a	Artikel 231	—
Artikel 203b	Artikel 231	—
Artikel 204	Artikel 232	—
Bilag I	Bilag I (del I-XX, XXIV/1)	—
Bilag II	Bilag I (del XXI-XXIII)	—
Bilag III	Bilag II	—
Bilag IV	Bilag III	—
Bilag V	Bilag IV	—
Bilag VI	Bilag XII	—
Bilag VII	—	—
Bilag VIIa	—	—
Bilag VIIb	—	—
Bilag VIIc	—	—
Bilag VIII	Bilag XIII	—
Bilag IX	— ⁽¹⁾	—
Bilag X	— ⁽¹⁾	—
Bilag Xa	—	—
Bilag Xb	Bilag VI	—
Bilag Xc	—	—
Bilag Xd	—	—
Bilag Xe	—	—
Bilag XI	—	—
Bilag XIa	Bilag VII, del I	—
Bilag XIb	Bilag VII, del II	—
Bilag XII	Bilag VII, del III	—
Bilag XIII	Bilag VII, del IV	—
Bilag XIV.A	Bilag VII, del VI	—
Bilag XIV.B	Bilag VII, del V	—
Bilag XIV.C	Artikel 75, stk. 2 og 3 ⁽¹⁾	—
Bilag XV	Bilag VII, del VII	—

Forordning (EF) nr. 1234/2007	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Bilag XVa	Bilag VIII, del I	—
Bilag XVb	Bilag VIII, del II	—
Bilag XVI	Bilag VII, del VIII	—
Bilag XVIa	[Artikel 173, stk. 1, litra i)]	—
Bilag XVII	[Artikel 180]	—
Bilag XVIII	[Artikel 180]	—
Bilag XIX	—	—
Bilag XX	—	—
Bilag XXI	—	—
Bilag XXII	Bilag XIV	—

(¹) Jf. også Rådets forordning, der skal vedtages i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF.

(²) Jf. dog artikel 230.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1309/2013

af 17. december 2013

om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014 – 2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 26. marts 2010 gav Det Europæiske Råd sit samtykke til Kommissionens forslag om at iværksætte en ny strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ("Europa 2020-strategien"). Et af de tre prioriterede områder i Europa 2020-strategien er inklusiv vækst, som realiseres ved, at borgerne gennem et højt beskæftigelsesniveau, investeringer i færdigheder, bekæmpelse af fattigdom og modernisering af arbejdsmarkedene, uddannelsessystemet og de sociale beskyttelsessystemer bliver i stand til at håndtere forandringer og opbygge et inklusivt, sammenhængende samfund. Overvindelse af de negative virkninger af globaliseringen kræver også skabelse af arbejdspladser overalt i Unionen og en beslutsom politik for vækststøtte.
- (2) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽³⁾ for gyldighedsperioden for den flerårige finansielle ramme fra 1. januar 2007 til 31. december 2013. EGF giver Unionen mulighed for at udvise solidaritet med de arbejdstagere, der afskediges som følge af ændringer i verdenshandelsmønstrene, der kan tilskrives globaliseringen og globale finansielle og økonomiske kriser, og kan også yde støtte til modtagere

på små arbejdsmarkeder eller under særlige omstændigheder, navnlig i forbindelse med kollektive ansøgninger, der involverer små og mellemstore virksomheder (SMV), selv hvis antallet af afskedigelser er under den normale grænse for mobilisering af EGF.

- (3) I sin meddelelse af 29. juni 2011 med titlen: "Et budget for Europa 2020" anerkender Kommissionen EGF's rolle som en fleksibel fond, der skal støtte arbejdstagere, der mister deres arbejde, og hjælpe dem med så hurtigt som muligt at finde et andet arbejde. Unionen bør i den flerårige finansielle rammes gyldighedsperiode fra 1. januar 2014 til 31. december 2020 fortsat yde specifik engangsstøtte til fremme af de afskedigede arbejdstageres tilbagemødet til beskæftigelse inden for områder, sektorer og geografiske områder eller på arbejdsmarkeder, der kommer ud for pludselige, alvorlige økonomiske forstyrrelser. I betragtning af formålet, som er at yde støtte i nødsituationer og under uventede omstændigheder, bør EGF forblive uden for den flerårige finansielle ramme.
- (4) Anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1927/2006 blev udvidet i 2009 ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 546/2009 ⁽⁴⁾ som led i den europæiske økonomiske genopretningsplan for at inkludere de arbejdstagere, der er afskediget som direkte følge af den internationale økonomiske og finansielle krise. For at gøre det muligt for EGF at intervenere i igangværende eller fremtidige kriserituationer bør anvendelsesområdet omfatte afskedigelser, der opstår som følge af alvorlige økonomiske forstyrrelser, som skyldes en fortsættelse af den globale finansielle og økonomiske krise som omhandlet i forordning (EF) nr. 546/2009 eller en ny global finansiell og økonomisk krise.
- (5) Det Europæiske Overvågningscenter for Forandringer, som hører under Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound) i Dublin, bistår Kommissionen og medlemsstaterne med kvalitative og kvantitative analyser for at bidrage til evalueringen af globaliserings-tendenser og anvendelsen af EGF.
- (6) For at sikre den europæiske dimension af EGF bør en ansøgning om EGF-støtte kunne udløses, når antallet af afskedigelser når op på en minimumsgrænseværdi. På små arbejdsmarkeder, f.eks. små medlemsstater eller afsidesliggende regioner, eller under usædvanlige omstændigheder kan der dog forelægges ansøgninger for et lavere antal afskedigelser.

⁽¹⁾ EUT L 143 af 22.5.2012, s. 42.

⁽²⁾ EUT L 225 af 27.7.2012, s. 159.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 546/2009 af 18. juni 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EUT L 167 af 29.6.2009, s. 26).

- (7) Arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige, hvis aktivitet er ophørt, bør have samme adgang til EGF, uanset hvilken ansættelseskontrakt eller hvilket ansættelsesforhold de har haft. Derfor bør arbejdstagere, der er blevet afskediget, såvel som selvstændige, hvis aktivitet er ophørt, anses for at være EGF-støttemodtagere i forbindelse med denne forordning
- (8) EGF bør midlertidigt yde støtte til unge, som ikke er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse ("NEETs - not in employment, education, or training") og som bor i regioner omfattet af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, eftersom disse regioner er uforholdsmæssigt hårdt ramt af omfattende afskedigelser.
- (9) Den økonomiske støtte fra EGF bør først og fremmest fokusere på aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der sikrer, at støttemodtagerne hurtigt vender tilbage til varig beskæftigelse, det være sig inden for eller uden for deres oprindelige aktivitetssektor. Derfor bør der være begrænsninger på de tilskud i form af dagpenge, der medtages i en samordnet pakke af individualiserede tilbud. Selskaber bør tilskyndes til at bidrage til finansieringen af EGF-støttede foranstaltninger.
- (10) Medlemsstaterne bør foretrække de foranstaltninger, der i væsentlig grad vil bidrage til støttemodtagernes beskæftigelsesegnethed, når de udformer den samordnede pakke af aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på, at det størst mulige antal støttemodtagere, der deltager i disse foranstaltninger, vender tilbage til varig beskæftigelse så hurtigt som muligt inden for perioden på seks måneder inden den endelige rapport om gennemførelsen af den økonomiske støtte skal foreligge.
- (11) Medlemsstaterne bør tage særligt hensyn til ugunstigt stillede støttemodtagere, herunder unge og ældre arbejdsløse og personer med risiko for fattigdom, når de udformer den samordnede pakke af aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, fordi disse grupper har særligt vanskeligt ved at komme tilbage på arbejdsmarkedet på grund af den globale finansielle og økonomiske krise og globaliseringen.
- (12) Principperne om ligestilling og ikke-forskelsbehandling, som hører til Unionens kerneværdier og er nedfældet i Europa 2020-strategien, bør respekteres og fremmes i forbindelse med gennemførelsen af EGF.
- (13) For at støtte støttemodtagerne effektivt og hurtigt bør medlemsstaterne gøre deres bedste for at forelægge fuldstændige ansøgninger om økonomisk støtte fra EGF. Det bør kun i et begrænset tidsrum være muligt at levere yderligere oplysninger.
- (14) Af hensyn til støttemodtagerne og de organer, som er ansvarlige for foranstaltningernes gennemførelse, bør den ansøgende medlemsstat holde alle aktører, der er involverede i ansøgningsprocessen, underrettet om ansøgningens status.
- (15) I overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør den økonomiske støtte fra EGF ikke erstattes, men i størst muligt omfang kompletteres støtteforanstaltninger, som er tilgængelige for støttemodtagere inden for EU-fondene eller andre EU-politikker eller -programmer.
- (16) Der bør medtages særlige bestemmelser for informations- og kommunikationsaktiviteter vedrørende EGF-sager og -resultater.
- (17) Som udtryk for Unionens solidaritet med arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige, hvis aktivitet er ophørt, bør medfinansieringssatsen sættes til 60 % af omkostningerne til pakken og dens gennemførelse.
- (18) For at gøre det lettere at gennemføre denne forordning bør udgifterne være støtteberettiget enten fra den dato, på hvilken en medlemsstat begynder at yde individualiserede tilbud, eller fra den dato, på hvilken en medlemsstat bliver pålagt administrative udgifter for at gennemføre EGF.
- (19) For at dække det behov, som især opstår i årets første måneder, hvor muligheden for at overføre midler fra andre budgetposter er forbundet med særlige vanskeligheder, bør der i forbindelse med den årlige budgetprocedure afsættes tilstrækkelige betalingsbevillinger til EGF-budgetposten.
- (20) Den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 2. december 2013 om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ ("den interinstitutionelle aftale") fastsætter budgetrammen for EGF.
- (21) I støttemodtagernes interesse bør støtten stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt. Medlemsstaterne og de EU-institutioner, der er inddraget i beslutningstagningsprocessen i forbindelse med EGF, bør gøre deres bedste for at begrænse behandlingstiden og forenkle procedurerne, således at afgørelser om mobilisering af EGF kan vedtages gnidningsløst og hurtigt.
- (22) Når en virksomhed lukker, kan de arbejdstagere, der afskediges, få hjælp til at overtage alle eller nogle af dens aktiviteter, og den medlemsstat, hvor virksomheden er beliggende kan stille de beløb, som kræves straks for at gøre dette muligt, til rådighed som forskud.

⁽¹⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1

- (23) For at sætte Europa-Parlamentet i stand til at udøve politisk kontrol og gøre det muligt for Kommissionen løbende at overvåge resultater, der er opnået med EGF-støtte, bør medlemsstaterne forelægge en endelig rapport om gennemførelsen af EGF.
- (24) Medlemsstaterne bør forblive ansvarlige for gennemførelsen af den økonomiske støtte og for forvaltning af og kontrol med de aktioner, der får EU-støtte i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ ("finansforordningen"). Medlemsstaterne bør redegøre for anvendelsen af den økonomiske støtte, der er modtaget fra EGF. I lyset af den korte gennemførelsesperiode for EGF-operationer bør rapporteringskravene afspejle den særlige karakter af EGF-interventioner. Det er derfor nødvendigt at fravige finansforordningens bestemmelser for så vidt angår rapporteringskrav.
- (25) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) for den flerårige finansielle rammes gyldighedsperiode, fra 1. januar 2014 til 31. december 2020.

Formålet med EGF er at bidrage til intelligent, inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst og fremme vedvarende beskæftigelse i Unionen ved at give Unionen mulighed for at udvise solidaritet med og støtte arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige, hvis aktivitet er ophørt, som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, der kan tilskrives globaliseringen, som følge af en fortsættelse af den globale finansielle og økonomiske krise som omhandlet i forordning (EF) nr. 546/2009 eller som følge af en ny global finansiell og økonomisk krise.

Aktioner, der får økonomisk støtte fra EGF, skal have til formål at sikre, at flest mulige af de støttemodtagere, der deltager i disse aktioner, finder varig beskæftigelse så hurtigt som muligt

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

inden for perioden på seks måneder inden den endelige rapport som omhandlet i artikel 18, stk. 1, skal forelægges.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder ansøgninger fra medlemsstaterne om økonomisk støtte fra EGF til aktioner rettet mod:

- a) arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige, hvis aktivitet er ophørt, som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, der kan tilskrives globaliseringen, og som især har givet sig udslag i en væsentlig stigning i importen til Unionen, en alvorlig forskydning i Unionens handel med varer og tjenesteydelser, et hurtigt fald i Unionens markedsandel i en given sektor eller udflytning af aktiviteter til tredjelande, forudsat at afskedigelser har en betydelig negativ indvirkning på den lokale, regionale eller nationale økonomi
- b) arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige, hvis aktivitet er ophørt, som følge af fortsættelsen af den globale finansielle og økonomiske krise som omhandlet i forordning (EF) nr. 546/2009 eller som følge af en ny global finansiell og økonomisk krise.

Artikel 3

Definition

I denne forordning forstås ved "støttemodtager":

- a) en arbejdstager, hvis ansættelsesforhold bringes til ophør før tiden ved afskedigelse eller ophører i løbet af referenceperioden i artikel 4 uden at blive fornyet
- b) en selvstændig, som har beskæftiget højst 10 arbejdstagere, der er blevet afskediget inden for denne forordnings anvendelsesområde, og hvis aktivitet er ophørt, forudsat at denne aktivitet påviseligt var afhængig af den i artikel 4, stk. 1, litra a), omhandlede virksomhed eller at den selvstændige i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra b), var beskæftiget inden for den berørte økonomiske sektor

Artikel 4

Interventionskriterier

1. Der ydes økonomisk støtte fra EGF, når de i artikel 2 fastsatte betingelser er opfyldt og medfører:

- a) mindst 500 afskedigelser af arbejdstagere eller ophør af selvstændiges aktivitet i løbet af en fire måneders referenceperiode i en virksomhed i en medlemsstat, inklusive arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige, hvis aktivitet er ophørt, hos leverandører eller hos producenter i efterfølgende produktionsled

b) mindst 500 afskedigelser af arbejdstagere eller ophør af selvstændiges aktivitet i løbet af en ni måneders referenceperiode, især i SMV'er, der alle er aktive i den samme økonomiske sektor, som er defineret på NACE (rev 2)-hovedgruppeniveau, og som befinder sig i en region eller to sammenhængende regioner på NUTS 2-niveau, eller i mere end to sammenhængende regioner på NUTS 2-niveau, under forudsætning af at over 500 arbejdstagere eller selvstændige er berørt i to af de kombinerede regioner.

2. På små arbejdsmarkeder eller under særlige omstændigheder, der er behørigt begrundet af den ansøgende medlemsstat, især hvad angår kollektive ansøgninger vedrørende SMV'er, kan en ansøgning om økonomisk støtte i henhold til denne artikel godkendes, selv om de kriterier, der er fastsat i stk. 1, litra a) og b), ikke fuldt ud er opfyldt, når afskedigelserne har en alvorlig indvirkning på beskæftigelsen og den lokale, regionale eller nationale økonomi. Den ansøgende medlemsstat skal specifikt oplyse, hvilket af interventionskriterierne i stk. 1, litra a) og b), der ikke fuldt ud opfyldes. Den samlede støtte, der kan tildeles under særlige omstændigheder, må ikke overstige 15 % af EFG's maksimale årlige beløb.

Artikel 5

Beregning af afskedigelser og ophørte aktiviteter

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 4 skal den ansøgende medlemsstat angive den metode, der er anvendt til at beregne antallet af arbejdstagere og selvstændige som omhandlet i artikel 3.

2. Den ansøgende medlemsstat skal beregne det i stk. 1 omhandlede antal fra én af følgende datoer:

- a) den dato, hvor arbejdsgiveren i medfør af bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 98/59/EF⁽¹⁾ skriftligt underretter den kompetente offentlige myndighed om de planlagte kollektive afskedigelser; i dette tilfælde leverer den ansøgende medlemsstat yderligere oplysninger til Kommissionen om det faktiske antal afskedigelser, jf. artikel 4, stk. 1, i denne forordning inden afslutningen af Kommissionens evaluering
- b) den dato, hvor arbejdsgiveren giver den enkelte arbejdstager meddelelse om afskedigelse eller opsigelse af arbejdstagerens ansættelseskontrakt
- c) den dato, hvor ansættelseskontrakten faktisk opsiges eller udløber
- d) udløbet af udsendelsen til brugervirksomheden, eller
- e) for så vidt angår selvstændige, datoen for aktiviteternes ophør i henhold til national lov eller administrative bestemmelser.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16).

Artikel 6

Støtteberettigede personer

1. Den ansøgende medlemsstat kan yde individualiserede tilbud, der medfinansieres af EGF, til støtteberettigede personer, som kan omfatte:

- a) arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige, hvis aktivitet er ophørt, beregnet i overensstemmelse med artikel 5, inden for den referenceperiode, der er anført i artikel 4
- b) arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige, hvis aktivitet er ophørt, beregnet i overensstemmelse med artikel 5, før eller efter den referenceperiode, der er anført i artikel 4, stk. 1, litra a), eller
- c) arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige, hvis aktivitet er ophørt, i tilfælde, hvor en ansøgning i henhold til artikel 4, stk. 2, afviger fra de kriterier, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, litra a)

De i første afsnit, litra b) og c), omhandlede arbejdstagere og selvstændige anses for støtteberettigede, forudsat at de blev afskediget, eller deres aktivitet ophørte, efter den generelle meddelelse om de planlagte afskedigelser, og forudsat at der kan etableres en klar årsagssammenhæng med den begivenhed, som udløste afskedigelserne i referenceperioden.

2. Uanset artikel 2 kan ansøgende medlemsstater indtil den 31. december 2017 yde individualiserede tilbud, der medfinansieres af EGF, til et antal unge, som hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, og som er under 25 år eller, hvis medlemsstaterne træffer beslutning herom, under 30 år på datoen for indgivelse af ansøgningen, i et antal som svarer til det samlede antal personer, der er tiltænkt støtte, fortrinsvis til personer, som er blevet afskediget, eller hvis aktivitet er ophørt, forudsat at i det mindste nogle af afskedigelserne som omhandlet i artikel 3 er sket i regioner på NUTS 2-niveau, som er støtteberettigede under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Støtten kan ydes til unge under 25 eller, hvis medlemsstaterne træffer beslutning herom, under 30 år, som hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, i de regioner på NUTS 2-niveau, der er støtteberettigede under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

Artikel 7

Støtteberettigede aktioner

1. Der kan ydes økonomisk støtte fra EGF til aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der indgår i en samordnet pakke af individualiserede tilbud, som har til formål at lette en tilbagevenden for de personer, der er tiltænkt støtte, herunder navnlig ugunstigt stillede, ældre og unge ledige, til beskæftigelse eller selvstændig virksomhed. Den samordnede pakke af individualiserede tilbud kan bl.a. omfatte:

- a) skræddersyet uddannelse og omskoling, herunder inden for informations- og kommunikationsteknologi og attesting af opnået erfaring, hjælp til jobsøgning, erhvervsvejledning, rådgivning, mentorordning, hjælp til genplacering, fremme af iværksætter, hjælp til selvstændig virksomhed, til etablering af virksomheder og til medarbejderovertagelse samt samarbejdsaktiviteter
- b) særlige tidsbegrænsede foranstaltninger, f.eks. tilskud til jobsøgning, incitamenter til arbejdsgivere med henblik på rekruttering, mobilitetstilskud, dagpenge eller uddannelsesydelse (herunder ydelse til plejere).
- c) foranstaltninger, der især skal stimulere ugunstigt stillede, ældre og unge ledige til at forblive på arbejdsmarkedet eller vende tilbage dertil.

Omkostningerne ved foranstaltningerne under litra b) må ikke overstige 35 % af de samlede omkostninger ved den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der er anført i dette stykke.

Omkostningerne ved investering i selvstændig virksomhed, virksomhedsopstart og medarbejderovertagelse må ikke overstige 15 000 EUR.

Den samordnede pakke af individualiserede tilbud bør være udformet på en måde, der tager højde for fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og efterspurgte færdigheder. Den samordnede pakke bør være forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi.

2. Følgende foranstaltninger er ikke berettigede til økonomisk støtte fra EGF:

- a) særlige tidsbegrænsede foranstaltninger, jf. stk. 1, litra b), som ikke er betinget af, at de personer, der er tiltænkt støtte, deltager aktivt i jobsøgnings- eller uddannelsesaktiviteter
- b) aktioner, som hører ind under virksomhedernes ansvarsområde i medfør af national lov eller kollektive overenskomster.

De aktioner, der støttes af EGF, må ikke anvendes til erstatning for passive socialsikringsforanstaltninger.

3. Den samordnede pakke af individualiserede tilbud skal udarbejdes i samråd med de personer, der er tiltænkt støtte, eller deres repræsentanter, eller arbejdsmarkedets parter.

4. På den ansøgende medlemsstats initiativ kan der ydes økonomisk støtte fra EGF til forberedende arbejde, forvaltning, oplysning, offentlig omtale, kontrol- og rapporteringsaktiviteter.

Artikel 8

Ansøgninger

1. Den ansøgende medlemsstat forelægger Kommissionen en ansøgning senest 12 uger efter den dato, på hvilken kriterierne i artikel 4, stk. 1 eller 2, er opfyldt.

2. Inden for to uger fra datoen for indgivelse af ansøgningen eller i givet fald fra den dato, hvor Kommissionen råder over en oversættelse af ansøgningen, alt efter hvilken dato der er den seneste, anerkender Kommissionen modtagelsen af ansøgningen og underretter medlemsstaten om alle supplerende oplysninger, den kræver for at kunne vurdere ansøgningen.

3. Såfremt Kommissionen kræver sådanne supplerende oplysninger, skal medlemsstaten svare inden for seks uger fra datoen for anmodningen. Denne frist forlænges af Kommissionen med to uger, hvis den pågældende medlemsstat fremsætter en behørigt begrundet anmodning herom.

4. På grundlag af medlemsstatens oplysninger afslutter Kommissionen senest 12 uger efter modtagelsen af den fuldstændige ansøgning eller i givet fald oversættelsen af ansøgningen sin vurdering af ansøgningens opfyldelse af betingelserne for at yde økonomisk støtte. Er Kommissionen undtagelsesvist ikke i stand til at overholde denne frist, giver den en skriftlig redegørelse for grundene til forsinkelsen.

5. En fuldstændig ansøgning skal indeholde følgende oplysninger:

- a) en begrundet analyse af årsagssammenhængen mellem afskedigelserne eller aktiviteterens ophør og de gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene eller de alvorlige forstyrrelser i den lokale, regionale og nationale økonomi, som skyldes globaliseringen eller en fortsættelse af den globale finansielle og økonomiske krise eller en ny global finansielle og økonomiske krise. Denne analyse skal bygge på statistiske oplysninger og andre oplysninger på det mest hensigtsmæssige niveau for at påvise opfyldelsen af interventionskriterierne i artikel 4.
- b) i tilfælde af, at den virksomhed, som gennemfører afskedigelser, har fortsat sine aktiviteter efter afskedigelserne, en bekræftelse af, at den har opfyldt sine lovmæssige forpligtelser i forbindelse med afskedigelserne og sørget for sine arbejdstagere i overensstemmelse hermed
- c) en vurdering af antallet af afskedigelser i henhold til artikel 5 og en redegørelse for de begivenheder, der har givet anledning til disse afskedigelser.
- d) identifikation, om fornødent, af de virksomheder, leverandører eller producenter i efterfølgende produktionsled, sektorer, der gennemfører afskedigelser, og de kategorier af personer, der er tiltænkt støtte, fordelt på køn og aldersgruppe

e) afskedigelsernes forventede virkning på økonomien på lokalt, regionalt og nationalt plan og på beskæftigelsen.

- f) en beskrivelse af den samordnede pakke af individualiserede tilbud og de hermed forbundne udgifter, herunder navnlig eventuelle foranstaltninger til støtte for beskæftigelsesinitiativer for ugunstigt stillede, ældre og unge støttemodtagere
- g) en redegørelse for, hvordan pakken af foranstaltninger kompletterer aktioner, der finansieres af andre nationale fonde eller EU-fonde, såvel som oplysninger om aktioner, der er obligatoriske for de berørte virksomheder i medfør af national lov eller kollektive overenskomster
- h) det anslåede budget for de enkelte dele af den samordnede pakke af individualiserede tilbud til de personer, der er tiltænkt støtte, og for forberedende aktiviteter, forvaltningsaktiviteter, informationsaktiviteter og aktiviteter vedrørende offentlig omtale samt kontrol- og rapporteringsaktiviteter
- i) datoerne, på hvilke de individualiserede tilbud til de personer, der er tiltænkt støtte, og de aktiviteter, der skal gennemføre EGF, jf. henholdsvis artikel 7, stk. 1 og 4, blev indledt eller skal indledes
- j) de anvendte fremgangsmåder ved høringen af de personer, der er tiltænkt støtte eller disses repræsentanter eller arbejdsmarkedets parter samt lokale og regionale myndigheder eller andre relevante organisationer
- k) en erklæring om, at den anmodede EGF-støtte overholder de proceduremæssige og materielle EU-regler om statsstøtte, samt en erklæring, der redegør for, hvorfor de individualiserede tilbud ikke erstatter foranstaltninger, som hører ind under selskabernes ansvarsområde i medfør af national lov eller kollektive overenskomster.
- l) kilderne til den nationale forfinansiering eller medfinansiering samt i givet fald anden medfinansiering.

Artikel 9

Komplementaritet, overensstemmelse og koordination

1. Økonomisk støtte fra EGF må ikke erstatte aktioner, som det påhviler selskaberne at gennemføre i medfør af national lovgivning eller kollektive overenskomster.
2. Støtten til de personer, der er tiltænkt støtte, kompletterer medlemsstaternes aktioner på nationalt, regionalt og lokalt plan, herunder aktioner, som er medfinansieret af EU-fonde.
3. Den økonomiske støtte fra EGF begrænses til det, der er nødvendigt for at udvise solidaritet og yde midlertidig engangsstøtte til de personer, der er tiltænkt støtte. De aktioner, der støttes af EGF, skal opfylde Unionens lovgivning og den nationale lovgivning, herunder statsstøttereglerne.
4. I overensstemmelse med deres respektive ansvar koordinerer Kommissionen og den ansøgende medlemsstat støtten fra Unionens fonde.

5. Den ansøgende medlemsstat sikrer, at de specifikke aktioner, der modtager økonomisk støtte fra EGF, ikke samtidig modtager støtte fra andre af Unionens finansielle instrumenter.

Artikel 10

Ligestilling mellem mænd og kvinder og ikke-forskelsbehandling

Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at ligestilling mellem mænd og kvinder og integrering af kønsaspektet udgør en integreret del af den økonomiske støtte fra EGF og fremmes i de forskellige faser for gennemførelsen af den økonomiske støtte fra EGF. Kommissionen og medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at forhindre enhver form for forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering for så vidt angår adgang til EGF og i løbet af de forskellige faser af gennemførelsen af den økonomiske støtte.

Artikel 11

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. På Kommissionens initiativ kan højst 0,5 % af det årlige maksimumbeløb, som EGF råder over, anvendes til finansiering af forberedelse og overvågning af, dataindsamling til og oprettelse af en vidensbase, der er relevant for gennemførelsen af EGF. Det kan også anvendes til finansiering af administrativ og teknisk støtte, oplysning og kommunikation samt aktiviteter vedrørende revision, kontrol og evaluering, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning.
2. Under hensyntagen til loftet i stk. 1 stiller Europa-Parlamentet og Rådet ved begyndelsen af hvert år et beløb til rådighed til teknisk bistand efter forslag fra Kommissionen.
3. De aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, udføres i overensstemmelse med finansforordningen og de gennemførelsesbestemmelser hertil, der gælder for denne form for gennemførelse af budgettet.
4. Kommissionens tekniske bistand omfatter oplysninger til og vejledning af medlemsstaterne vedrørende anvendelse af, tilsyn med og evaluering af EGF. Kommissionen bør desuden give de europæiske og nationale arbejdsmarkedsparter oplysninger om og klare retningslinjer for anvendelsen af EGF.

Artikel 12

Information, kommunikation og offentlig omtale

1. Den ansøgende medlemsstat fremlægger oplysninger om og sikrer offentlig omtale af de støttede aktioner. Sådanne oplysninger skal henvende sig til de personer, der er tiltænkt støtte, lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, medierne og den brede offentlighed. De skal fokusere på Unionens rolle og sikre, at støtten fra EGF synliggøres.

2. Kommissionen skal drive og regelmæssigt ajourføre et internetwebsted, der er tilgængeligt på alle EU-institutionernes officielle sprog, med opdaterede oplysninger om EGF, vejledning om indgivelse af ansøgninger samt oplysninger om godkendte og afviste ansøgninger samt om Europa-Parlamentet og Rådets rolle i budgetproceduren.

3. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationsaktiviteter om EGF-sager og -resultater baseret dens erfaringer med det formål at effektivisere EGF og sikre, at EU-borgere og -arbejdstagere har kendskab til EGF. Kommissionen aflægger hvert andet år en rapport om anvendelsen af EFG opdelt efter land og sektor.

4. Midlerne tildelt til kommunikationsaktioner i henhold til denne forordning skal også bidrage til formidlingen af Unionens politiske prioriterede områder, under forudsætning af at disse vedrører de generelle målsætninger i denne forordning.

Artikel 13

Fastlæggelse af økonomisk støtte

1. På grundlag af den vurdering, der er blevet foretaget i henhold til artikel 8 og navnlig under hensyntagen til antallet af personer, der er tiltænkt støtte, de foreslåede aktioner og de forventede omkostninger evaluerer og foreslår Kommissionen så hurtigt som muligt størrelsen på den eventuelle økonomiske støtte fra EFG inden for rammerne af de disponible midler. Beløbet må ikke overstige 60 % af de samlede anslåede omkostninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 5, litra h).

2. Såfremt Kommissionen på grundlag af vurderingen omhandlet i artikel 8 konkluderer, at betingelserne for økonomisk støtte efter denne forordning er opfyldt, iværksætter den straks proceduren i artikel 15.

3. Såfremt Kommissionen på grundlag af vurderingen omhandlet i artikel 8 konkluderer, at betingelserne for økonomisk støtte i henhold til denne forordning ikke er opfyldt, underretter den straks den ansøgende medlemsstat.

Artikel 14

Udgifter støtteberettigelse

1. Udgifter er berettigede til økonomisk støtte fra EFG fra de datoer, der er fastsat i ansøgningen i henhold til artikel 8, stk. 5, litra i), og på hvilke den pågældende medlemsstat indleder, eller skal indlede, ydelse af de individualiserede tilbud til de personer, der er tiltænkt støtte, eller iværksætter den administrative udgift, der skal gennemføre EGF i henhold til henholdsvis artikel 7, stk. 1 og 4.

2. I tilfælde af tilskud anvendes artikel 67 og 68 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1303/2013 ⁽¹⁾ og artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1304/2013 ⁽²⁾ samt delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen i henhold til disse forordninger.

Artikel 15

Budgetprocedure

1. EGF's udformning er i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 13 i den interinstitutionelle aftale.

2. Bevillingerne til EGF opføres i Unionens almindelige budget som en hensættelse.

3. Kommissionen på den ene side og Europa-Parlamentet og Rådet på den anden side bestræber sig på at minimere den tid, det tager at mobilisere EGF-midler.

4. Har Kommissionen konkluderet, at betingelserne for at yde økonomisk støtte fra EGF er opfyldt, forelægger den et forslag om mobilisering heraf. Beslutningen om at mobilisere EGF træffes af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab inden for én måned efter henvisning til Europa-Parlamentet og Rådet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmer og tre femtedele af de afgivne stemmer.

Samtidig med at Kommissionen forelægger forslaget til en afgørelse om at mobilisere EGF, forelægger den et forslag om overførsel til de relevante budgetposter for Europa-Parlamentet og Rådet. I tilfælde af uenighed indledes der en trepartsprocedure.

Overførsler vedrørende EGF sker i overensstemmelse med artikel 27 i finansforordningen.

5. Samtidig med at Kommissionen vedtager et forslag til en afgørelse om at mobilisere EGF, vedtager Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt en afgørelse om økonomisk støtte, der træder i kraft den dag, hvor Europa-Parlamentet og Rådet vedtager afgørelsen om at mobilisere EGF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond om generelle bestemmelser for Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 (Se side 470 i denne EUT).

6. Et forslag til afgørelse om at mobilisere EGF i henhold til stk. 4 skal omfatte følgende:

- a) den vurdering, der er foretaget efter artikel 8, stk. 4, sammen med et resumé af de oplysninger, som vurderingen er baseret på
- b) dokumentation for, at kriterierne i artikel 4 og 9 er opfyldt, og
- c) begrundelserne for de foreslåede beløb.

Artikel 16

Betaling og anvendelse af den økonomiske støtte

1. Efter ikrafttrædelsen af en afgørelse om økonomisk støtte i henhold til artikel 15, stk. 5, udbetaler Kommissionen den økonomiske støtte til den pågældende medlemsstat som en enkelt 100 % forfinansieringsbetaling, i princippet inden for 15 dage. Forfinansieringen modregnes, når den økonomiske støtte opgøres i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2.

2. Den i stk. 1 nævnte økonomiske støtte gennemføres i henhold til delt forvaltning i overensstemmelse med artikel 59 i finansforordningen

3. Detaljerede tekniske vilkår for finansieringen fastsættes af Kommissionen i afgørelsen om økonomisk støtte, jf. artikel 15, stk. 5.

4. Medlemsstaten udfører de støtteberettigede aktioner, der er fastlagt i artikel 7, så hurtigt som muligt, og ikke senere end 24 måneder efter datoen for indgivelse af ansøgningen i henhold til artikel 8, stk. 1.

Medlemsstaten kan beslutte at udsætte startdatoen for støtteberettigede aktioner i op til tre måneder efter datoen for indgivelse af ansøgningen. I tilfælde af en sådan udsættelse gennemføres de støtteberettigede aktioner inden for en periode på 24 måneder efter den startdato, som medlemsstaten har meddelt i ansøgningen.

Såfremt en støttemodtager får adgang til et alment eller fagligt uddannelseskursus af to års varighed eller mere, kan gebyret for et sådant kursus inkluderes med henblik på medfinansiering fra EGF frem til den dato, hvor den endelige rapport som omhandlet i artikel 18, stk. 1, skal forelægges, forudsat at det pågældende gebyr er blevet betalt inden denne dato.

5. Når den pågældende medlemsstat udfører de aktioner, der indgår i pakken af individualiserede tilbud, kan den forelægge Kommissionen et forslag om at ændre disse aktioner ved at tilføje andre støtteberettigede aktioner, der er opført i artikel 7,

stk. 1, litra a) og c), forudsat at sådanne ændringer er behørigt begrundede, og det samlede beløb ikke overstiger den økonomiske støtte som omhandlet i artikel 15, stk. 5. Kommissionen vurderer de foreslåede ændringer, og såfremt den er enig heri, underretter den medlemsstaten herom.

6. Udgifter i henhold til artikel 7, stk. 4, er støtteberettigede indtil fristen for forelæggelsen af den endelige rapport.

Artikel 17

Brug af euroen

I ansøgninger, afgørelser om økonomisk støtte og rapporter i henhold til denne forordning samt i eventuelle andre relaterede dokumenter anføres alle beløb i euro.

Artikel 18

Endelig rapport og opgørelse

1. Senest seks måneder efter udløbet af perioden i artikel 16, stk. 4, forelægger den pågældende medlemsstat en endelig rapport for Kommissionen om anvendelsen af den økonomiske støtte med oplysning om:

- a) hvilken type aktioner der blev gennemført, og om de væsentligste resultater
- b) navnene på de organer, der gennemfører foranstaltningsskemaet i medlemsstaten
- c) hvad der kendetegner de personer, der er tiltænkt støtte, og deres beskæftigelsesstatus
- d) hvorvidt virksomheden, med undtagelse af mikrovirksomheder og SMV'er, har modtaget statsstøtte eller tidligere finansiering fra Unionens samhörigheds- eller strukturfonde i de foregående fem år.
- e) en erklæring, hvori den begrundede udgifterne og i påkommende tilfælde redegør for komplementariteten med aktioner, der har fået støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF).

Når det er muligt, opdeles data vedrørende støttemodtagere efter køn.

2. Senest seks måneder efter modtagelsen af alle de nødvendige oplysninger i medfør af stk. 1, foretager Kommissionen en opgørelse over den økonomiske støtte ved at fastsætte det endelige beløb for den økonomiske støtte fra EGF og det eventuelle restbeløb, som den pågældende medlemsstat skal betale, jf. artikel 22.

Artikel 19

Rapport hver andet år

1. Senest den 1. august 2015 og derefter hvert andet år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en omfattende, kvantitativ og kvalitativ rapport om gennemførelsen af aktiviteterne i henhold til nærværende forordning og forordning (EF) nr. 1927/2006 inden for de to foregående år. Rapporten skal navnlig fokusere på de resultater, der er opnået gennem EGF, og skal især indeholde oplysninger om indgivne ansøgninger, vedtagne afgørelser, støttede aktioner, herunder statistikker over andelen af støttemodtagere, der vender tilbage til arbejdsmarkedet, for de enkelte medlemsstater og sådanne aktioners komplementaritet med aktioner, der modtager støtte fra andre EU-fonde, navnlig ESF, samt oplysninger om opførelsen over den tildelte økonomiske støtte. Rapporten skal også indeholde dokumentation for de ansøgninger, der er blevet afvist eller reduceret som følge af manglende bevillinger eller manglende opfyldelse af kriterierne.

2. Rapporten fremsendes til Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og arbejdsmarkedets parter til orientering.

Artikel 20

Evaluering

1. Kommissionen gennemfører på eget initiativ og i nært samarbejde med medlemsstaterne:

- a) en midtvejsevaluering af de opnåede resultaters effektivitet og bæredygtighed senest den 30. juni 2017
- b) en efterfølgende evaluering med hjælp fra eksterne eksperter med henblik på vurdering af EGF's virkninger og dens merværdi senest den 31. december 2021.

2. Resultaterne af de i stk. 1 omhandlede evalueringer fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og arbejdsmarkedets parter til orientering. Der bør tages hensyn til anbefalingerne i evalueringerne, når der udarbejdes nye programmer inden for området beskæftigelse og sociale anliggender.

3. De i stk. 1 omhandlede evalueringer skal omfatte tal, der viser antallet af ansøgninger og dækker udførelsen af EGF opdelt efter land og sektor, med henblik på at vurdere, om EGF når frem til de personer, der er tiltænkt støtte.

Artikel 21

Forvaltning og finanskontrol

1. Uden at dette berører Kommissionens ansvar for gennemførelsen af Unionens almindelige budget, er det først og fremmest medlemsstaterne, der har ansvaret for forvaltningen og finanskontrollen, for så vidt angår de aktioner, der modtager støtte fra EGF. I denne sammenhæng skal foranstaltninger, som de træffer, omfatte at:

- a) efterprøve, at der er etableret forvaltnings- og kontrolsystemer, og at de anvendes på en sådan måde, at det sikres, at Unionens midler anvendes effektivt og korrekt i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning
- b) efterprøve, at de støttede aktioner er blevet korrekt gennemført
- c) sikre, at de støttede udgifter er baseret på kontrollerbare bilag, og er lovlige og formelt rigtige
- d) forebygge, opspore og korrigere uregelmæssigheder, som anført i artikel 122 i forordning (EU, Euratom) nr. 1303/2013 og inddrivne beløb, der er udbetalt uretmæssigt, og eventuel rente for sen betaling. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne uregelmæssigheder og holder Kommissionen orienteret om forløbet af administrative og retlige procedurer i forbindelse hermed.

2. Medlemsstaterne udpeger organer, som skal have ansvaret for forvaltning af og kontrol med de aktioner, der støttes af EGF, jf. finansforordningens artikel 59, stk. 3, og de kriterier og procedurer, der er fastlagt i forordning (EU, Euratom) nr. 1303/2013. Disse udpegede organer tilsender Kommissionen de i finansforordningens artikel 59, stk. 5, omhandlede oplysninger om gennemførelsen af den økonomiske støtte, når de indsender den i artikel 18 i nærværende forordning omhandlede endelige rapport.

3. Medlemsstaterne foretager de påkrævede finansielle korrektioner, hvis der konstateres en uregelmæssighed. Disse korrektioner består for medlemsstaten i at annullere hele den økonomiske støtte eller en del af den. Medlemsstaten inddriver ethvert beløb, der er udbetalt uretmæssigt som følge af en konstateret uregelmæssighed, og betaler det tilbage til Kommissionen, og hvis medlemsstaten ikke tilbagebetaler beløbet inden for den fastsatte tidsfrist, betales der morarenter.

4. Kommissionen tager som ansvarlig for gennemførelsen af Unionens almindelige budget alle nødvendige skridt til at kontrollere, at de finansierede aktioner gennemføres i overensstemmelse med principperne om forsvarlig og effektiv økonomisk forvaltning. Det påhviler den ansøgende medlemsstat at sikre, at der forefindes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer. Kommissionen forvisser sig om, at sådanne systemer rent faktisk forefindes.

Med henblik herpå, og uden at det berører Revisionsrettens beføjelser eller de kontroller, som medlemsstaten foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionens tjenestemænd eller andre ansatte med en dags varsel foretage kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, af de aktioner, der støttes via EGF. Kommissionen underretter den ansøgende medlemsstat herom, så den kan modtage den nødvendige bistand. Embedsmænd eller andre ansatte fra den pågældende medlemsstat kan deltage i disse kontrolforanstaltninger.

5. Medlemsstaten sørger for, at alle udgiftsbilag forbliver tilgængelige for Kommissionen og Revisionsretten i tre år, efter at en økonomisk støtte fra EGF er opgjort.

*Artikel 22***Tilbagebetaling af økonomisk støtte**

1. Såfremt de faktiske omkostninger ved en aktion er mindre end det anslåede beløb oplyst i henhold til artikel 15, vedtager Kommissionen en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt, som kræver, at den pågældende medlemsstat tilbagebetaler det tilsvarende beløb af den modtagne økonomiske støtte.

2. Såfremt den pågældende medlemsstat ikke opfylder forpligtelserne i afgørelsen om økonomisk støtte, træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger ved at vedtage en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt, som kræver, at medlemsstaten tilbagebetaler hele eller en del af den modtagne økonomiske støtte.

3. Inden Kommissionen vedtager en afgørelse i medfør af stk. 1 eller 2, foretager den en passende undersøgelse af sagen og giver i den forbindelse den pågældende medlemsstat en bestemt tidsfrist for fremsættelse af bemærkninger.

4. Såfremt Kommissionen efter at have foretaget de nødvendige undersøgelser konkluderer, at en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser, jf. artikel 21, stk. 1, skal Kommissionen, såfremt der ikke er indgået en aftale, og såfremt medlemsstaten ikke har foretaget de fornødne korrektioner inden udløbet af en frist fastsat af Kommissionen, træffe beslutning om under hensyntagen til eventuelle bemærkninger fra

medlemsstaten senest tre måneder efter udløbet af fristen i stk. 3 at foretage de fornødne korrektioner ved at annullere hele eller en del af den økonomiske støtte fra EGF til den pågældende aktion. Ethvert beløb, der er udbetalt uretmæssigt som følge af en konstateret uregelmæssighed, skal inddrives, og, hvis den ansøgende medlemsstat ikke tilbagebetaler beløbet inden for den fastsatte tidsfrist, skal der betales morarenter.

*Artikel 23***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 1927/2006 ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Uanset stk. 1 gælder den fortsat for alle ansøgninger, der indgives indtil den 31. december 2013.

*Artikel 24***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den gælder for alle ansøgninger, der indgives mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
L. LINKEVIČIUS
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1310/2013

af 17. december 2013

om fastsættelse af overgangsforanstaltninger vedrørende støtte til landdistriktsudvikling fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 for så vidt angår midler og deres fordeling i 2014 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1308/2013 med hensyn til deres anvendelse i 2014

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽²⁾, som skal finde anvendelse fra den 1. januar 2014, fastsætter bestemmelser vedrørende Unionens støtte til udvikling af landdistrikterne og ophæver Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽³⁾, uden at det berører den fortsatte anvendelse af de forordninger, som gennemfører nævnte forordning, indtil de ophæves. For at lette overgangen fra eksisterende støtteordninger i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005 til den nye lovramme, som omfatter den programmeringsperiode, der starter den 1. januar 2014 (herefter "den nye programmeringsperiode"), bør der vedtages overgangsbestemmelser for at undgå vanskeligheder eller forsinkelser i gennemførelsen af støtte til udvikling af landdistrikterne, der kan opstå som følge af datoen for vedtagelsen af de nye programmer for udvikling af landdistrikterne. Medlemsstaterne bør derfor fortsat kunne

indgå retlige forpligtelser inden for rammerne af deres nuværende programmer for udvikling af landdistrikterne i 2014 for visse foranstaltninger, og de deraf følgende udgifter bør være støtteberettigede i den nye programmeringsperiode.

(2) I lyset af den betydelige ændring i metoden til afgrænsning af områder med betydelige naturbetingede begrænsninger i den nye programmeringsperiode, bør forpligtelsen pålagt landbrugeren til at fortsat at udnytte et areal landbrugsmæssigt i fem år ikke gælde for nye retlige forpligtelser, som indgås i 2014.

(3) For at sikre retlig klarhed i overgangsperioden bør visse udgifter, som indgås i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005, være berettigede til et bidrag fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) i den nye programmeringsperiode, når der stadig er betalinger, som skal foretages. Dette bør også omfatte visse langfristede forpligtelser i henhold til lignende foranstaltninger som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 ⁽⁴⁾ og i Rådets forordning (EØF) nr. 2080/92 ⁽⁵⁾ og i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽⁶⁾, når disse foranstaltninger modtog støtte i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005, og der stadig er betalinger, som skal foretages i 2014. Af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning og en effektiv programgennemførelse bør sådanne udgifter være tydeligt identificeret i programmer for udvikling af landdistrikterne og klart fremgå i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer. For at undgå at den finansielle forvaltning af landdistriktsprogrammerne bliver unødigt kompliceret i den nye programmeringsperiode, bør den nye programmeringsperiodes medfinansieringssatser gælde for overgangsudgifter.

(4) På baggrund af de alvorlige vanskeligheder, som en række medlemsstater stadig står over for med hensyn til deres finansielle stabilitet, og med henblik på under overgangen fra den nuværende til den nye programmeringsperiode at begrænse de negative virkninger af disse vanskeligheder ved at tillade maksimal udnyttelse af de tilgængelige ELFUL-midler, er det nødvendigt at forlænge

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 71

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (Se side 487 i denne EUT).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget, samt om naturpleje (EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2080/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til skovbrugsforanstaltninger i landbruget (EFT L 215 af 30.7.1992, s. 96).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80).

gyldigheden af undtagelsen, der forhøjer ELFUL's maksimale bidrag, som er fastlagt i artikel 70, stk. 4c, i forordning (EF) nr. 1698/2005, indtil fristen for udløbet af støtteberettigelsen for programmeringsperioden 2007-2013, som er den 31. december 2015.

- (5) Europa-Parlamentets 1307 og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾, som fastsætter nye støtteordninger, finder anvendes fra den 1. januar 2015. Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽²⁾, fortsætter derfor med at danne grundlag for ydelse af støtte til landbrugere i kalenderåret 2014, men der bør tages behørigt hensyn til Rådets forordning (EU) nr. 1311/2013 ⁽³⁾. For at sikre sammenhæng i gennemførelsen af bestemmelserne om krydsoverensstemmelse og overholdelse af standarder, som gælder ved visse foranstaltninger, bør det fastsættes, at de relevante bestemmelser, som gælder i programmeringsperioden 2007-2013 fortsat finder anvendelse, indtil den dato, hvorfra den nye lovramme anvendes. Af samme grund bør de bestemmelser om supplerende nationale direkte betalinger i Kroatien, som gælder i 2013, fortsat finde anvendelse.
- (6) Europa-Parlamentets 1306 og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽⁴⁾ giver medlemsstaterne mulighed for at udbetale forskud af de direkte betalinger. I henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 skal udøvelsen af denne mulighed ske efter bemyndigelse fra Kommissionen. Erfaringerne med gennemførelsen af ordninger for direkte støtte viser, at det bør gøres muligt at give landbrugerne forskud. For ansøgninger indgivet i 2014 bør disse forskud begrænses til 50 % af de støtteordninger, der er opført i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, og op til 80 % af betalingerne for oksekød.
- (7) Med henblik på overholdelse af forordning 1311 (EU) nr. 1311/2013, især udjævningen af det beløb, der er til rådighed for direkte støtte til landbrugere, og mekanismen for ekstern konvergens, er det nødvendigt at ændre de nationale lofter, som er fastsat i bilag VIII til

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets 1307 og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om bestemmelser for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets Forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (Se side 608 i denne EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

⁽³⁾ 1311 Rådets forordning (EU) 1311 nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (Se side 884 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets 1306 og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (Se side 549 i denne EUT).

forordning (EF) nr. 73/2009 for 2014. Ændringen af de nationale lofter vil nødvendigvis få indvirkning på de beløb, som de enkelte landbrugere kan få som direkte betalinger i 2014. Det bør derfor fastsættes, hvorledes denne ændring vil påvirke værdien af betalingsrettighederne og omfanget af andre direkte betalinger. For at tage hensyn til situationen for mindre landbrugere, navnlig eftersom der i 2014 ikke gælder nogen graduerings- eller tilpasningsordning, herunder navnlig undtagelsen fra sådanne ordninger for direkte betalinger på op til 5 000 EUR, bør medlemsstater, som ikke yder en omfordelingsbetaling og som ikke vælger at overføre midler til støtte til udvikling af landdistrikterne via fleksibilitetsmekanismen, have mulighed for ikke at nedsætte værdien af alle betalingsrettighederne.

- (8) Visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 73/2009, navnlig hvad angår de elementer, der indgår i de tal, der er angivet i nævnte forordnings bilag VIII og sammenhængen med medlemsstaternes mulighed for at anvende ubrugte midler fra enkeltbetalingsordningen til finansiering af den særlige støtte, bør afklares på grundlag af erfaringen med den finansielle gennemførelse af den pågældende forordning.
- (9) I henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 kunne medlemsstaterne beslutte at anvende en vis procentdel af deres nationale loft til særlig støtte til deres landbrugere og i denne sammenhæng beslutte at ændre en tidligere beslutning ved at ændre denne støtte eller bringe den til ophør. Det er hensigtsmæssigt, at der fastsættes mulighed for en yderligere ændring af disse beslutninger med virkning fra kalenderåret 2014. Samtidig bør de særlige betingelser fastsat i artikel 69, stk. 5, i forordning (EF) nr. 73/2009, i medfør af hvilken den særlige støtte udbetales i nogle medlemsstater, og hvis gyldighedsdato udløber i 2013, forlænges med et år for at undgå afbrydelser i støtteniveauet. På baggrund af indførelsen af den frivillige koblede støtte, der vil være til rådighed fra den 1. januar 2015 for visse sektorer eller regioner i klart definerede tilfælde, er det hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at forhøje visse former for særlig støtte i henhold til artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009 til 6,5 % i 2014.
- (10) Enhedsstøtten til landbrugere med mindre bedrifter bør være tilstrækkelig til at sikre en effektiv indkomststøtte. Da der i 2014 ikke gælder nogen graduerings- eller tilpasningsordning, herunder navnlig undtagelsen fra sådanne ordninger for direkte betalinger på op til 5 000 EUR, bør medlemsstaterne have mulighed for allerede i 2014 at omfordele direkte støtte mellem landbrugerne ved at tildele dem en ekstra betaling for de første hektar.

- (11) Den generelle arealbetalingsordning i forordning (EF) nr. 73/2009 er en overgangsbestemmelse, som skulle ophøre 31. december 2013. Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik blev det besluttet, at medlemsstater, der anvender denne ordning, bør have mulighed for at anvende den med henblik på at yde grundbetalingen i en yderligere overgangsperiode indtil senest udgangen af 2020. Anvendelsesperioden for den generelle arealbetalingsordning i forordning (EF) nr. 73/2009 bør derfor forlænges med et år. For at tage hensyn til de igangværende arealomstruktureringer og af hensyn til forenkling bør det støtteberettigede landbrugsareal i disse medlemsstater endvidere også omfatte de støtteberettigede arealer, som ikke var i god landbrugsmæssig stand den 30. juni 2003, sådan som det vil være tilfældet fra den 1. januar 2015 i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013.1307
- (12) I overensstemmelse med artikel 133a i forordning (EF) nr. 73/2009 kan nye medlemsstater, bortset fra Bulgarien og Rumænien, der anvender den generelle arealbetalingsordning, yde midlertidig national støtte til landbrugere i 2013. I betragtning af forlængelsen af den generelle arealbetalingsordning for 2014 bør disse medlemsstater bevare denne mulighed i 2014. I lyset af størrelsen af de supplerende nationale direkte betalinger i henhold til artikel 132 i forordning (EF) nr. 73/2009 i Bulgarien og Rumænien i 2014 bør disse medlemsstater kunne vælge at yde midlertidig national støtte i 2014 i stedet for at yde supplerende nationale direkte betalinger.
- (13) Midlertidig national støtte ydes på samme betingelser som dem, der knyttede sig til denne støtte i 2013, eller for Bulgariens og Rumæniens vedkommende på samme betingelser som dem, der knyttede sig til de supplerende nationale direkte betalinger i 2013. For at forenkle forvaltningen af den midlertidige nationale støtte i 2014 bør de nedsættelser, der er omhandlet i artikel 132, stk. 2, sammenholdt med artikel 7 og 10 i forordning (EF) nr. 73/2009, ikke finde anvendelse. For endvidere at sikre, at den midlertidige nationale støtte er forenelig med konvergensmekanismen, bør det maksimale støttebeløb pr. sektor begrænses til en vis procentsats. På baggrund af den vanskelige finansielle situation i Cypern bør der fastsættes visse tilpasninger for denne medlemsstat.
- (14) For at give medlemsstaterne mulighed for at imødekomme behovene i deres landbrugssektorer eller styrke deres politik for udvikling af landdistrikter på en mere fleksibel måde bør de kunne overføre midler fra loftet for direkte betalinger til støtte til landdistriktsudvikling og omvendt. Samtidig bør de medlemsstater, hvori den direkte støtte er på under 90 % af EU-gennemsnittet, have mulighed for at overføre yderligere midler fra støtten til landdistriktsudvikling til loftet for direkte betalinger. Sådanne valg skal inden for bestemte grænser træffes for hele den periode, som omfatter regnskabsårene 2015-2020, idet der skal være mulighed for en revision i 2017, forudsat at alle afgørelser på grundlag af denne revision ikke medfører nogen nedsættelse af beløbene til landdistriktsudvikling.
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF⁽¹⁾ indebar ophævelse af Rådets direktiv 80/68/EØF⁽²⁾ med virkning fra den 22. december 2013. For at bevare de samme regler om krydsoverensstemmelse vedrørende beskyttelse af grundvand som reglerne i direktiv 80/68/EØF på dettes sidste gyldighedsdato er det hensigtsmæssigt at tilpasse anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse og fastlægge en norm for god landbrugs- og miljømæssig stand, som omfatter kravene i artikel 4 og 5 i det nævnte direktiv.
- (16) Ifølge artikel 83 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009⁽³⁾ skal den henvisning, der er indeholdt i bilag II til forordning (EF) nr. 73/2009, til artikel 3 i Rådets direktiv 91/414/EØF⁽⁴⁾ betragtes som en henvisning til artikel 55 i forordning (EF) nr. 1107/2009. I forordning nr. (EU) 1306/2013 begrænses denne henvisning imidlertid, så den 1306nu kun henviser til artikel 55, første og andet punktum, i forordning (EF) nr. 1107/2009. For at sikre konsekvens mellem kravet til brug af plantebeskyttelsesmidler i 2014 og efterfølgende år bør bilag II til forordning (EF) nr. 73/2009 ændres i overensstemmelse hermed.
- (17) Europa-Parlamentets 1308og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁽⁵⁾ fastsætter, at støtten til silkeormeavl skal indlemmes i ordningen for direkte støtte, og at den som følge heraf skal udgå af forordning (EU) nr. 1308/2013. I lyset af den forsinkede anvendelse af den nye ordning for 1308direkte støtte bør støtten til silkeormesektoren fortsætte i endnu et år.
- (18) Finland har fået tilladelse til at betale national støtte til visse landbrugssektorer i det sydlige Finland i overensstemmelse med artikel 141 i tiltrædelsestraktaten af 1994. I lyset af tidspunktet for reformen af den fælles landbrugspolitik og da den økonomiske situation for landbruget i det sydlige Finland er vanskelig, og da producenterne derfor fortsat har brug for specifik støtte, er det hensigtsmæssigt at fastlægge integrationsforanstaltninger, ifølge hvilke Kommissionen i overensstemmelse med artikel 42 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan give Finland tilladelse til på

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer (EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EFT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets 1308og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (Se side 671 i denne EUT).

visse betingelser at yde national støtte i det sydlige Finland. Indkomststøtten bør gradvis nedsættes over hele perioden og bør senest i 2020 ikke overstige 30 % af de beløb, der blev ydet i 2013.

- (19) Bestemmelserne om bedriftsrådgivningsordningen, det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem og krydsoverensstemmelse, der er fastsat i henholdsvis afsnit III, afsnit V, kapitel II, og afsnit VI, i forordning (EU) nr. 1306/2013 bør gælde fra 1306den 1. januar 2015.
- (20) Efter tilføjelsen af artikel 136a i forordning (EF) nr. 73/2009 skal henvisninger til artikel 14 i forordning (EU) nr. 1307/2013 1307i forordning (EU) nr. 1305/2013 ændres.
- (21) Forordning (EF) nr. 73/2009, (EU) nr. 1307/2013, 1307(EU) nr. 1306/2013 (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1305/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (22) For at de påtænkte overgangsbestemmelser straks kan finde anvendelse, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen og bør anvendes fra den 1. januar 2014. For at undgå at bestemmelserne om fleksibilitet mellem søjlerne i forordning (EF) nr. 73/2009 og forordning (EU) nr. 1307/2013, som ændret ved nærværende forordning, overlapper hinanden, bør denne særlige 1307ændring af forordning (EF) nr. 73/2009 finde anvendelse fra den 31. december 2013, og ændringerne til forordning (EU) nr. 1307/2013, bør finde anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen af den forordning. Endvidere bør ændringerne af bilag II og III til forordning (EF) nr. 73/2009, der skal sikre fortsat anvendelse af de nuværende bestemmelser om krydsoverensstemmelse, gælde fra den dato, hvor direktiv 80/68/EØF ophæves, dvs. den 22. december 2013.
- (23) I betragtning af det forhold, at 2014 bliver et overgangssår, hvor medlemsstaterne vil skulle forberede den fulde gennemførelse af reformen af den fælles landbrugspolitik, er det vigtigt at sikre, at den administrative byrde, der følger af overgangsordningerne i denne forordning, begrænses til et absolut minimum —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

OVERGANGSBESTEMMELSER OM STØTTE TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

Artikel 1

Retlige forpligtelser indgået i 2014 i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005

1. Med forbehold af artikel 88 i forordning (EU) nr. 1305/2013 kan medlemsstaterne fortsat indgå nye retlige forpligtelser i forhold til støttemodtagere i 2014 for så vidt

angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 20, bortset fra litra a), nr. iii), litra c), nr. i), og litra d), deri og i artikel 36 i forordning (EF) nr. 1698/2005 i henhold til de landdistriktsudviklingsprogrammer, som er vedtaget på grundlag af den nævnte forordning, også efter at de finansielle midler i programmeringsperioden 2007-2013 er opbrugt, forudsat at støtteansøgningen indgives inden vedtagelsen af det pågældende landdistriktsudviklingsprogram for programmeringsperioden 2014-2020.

Med forbehold af bilag VI, afsnit E, til tiltrædelsesakten af 2012 og de bestemmelser, der er vedtaget på grundlag heraf, kan Kroatien fortsat indgå nye retlige forpligtelser over for støttemodtagere i 2014 for så vidt angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 171, stk. 2, litra a) og c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 718/2007⁽¹⁾, i henhold til det instrument til førtiltrædelsesbistand til udvikling af landdistrikter (IPARD-)program, som er vedtaget på grundlag af den nævnte forordning, også efter at dette programs finansielle midler er opbrugt, forudsat at støtteansøgningen indgives inden vedtagelsen af Kroatiens landdistriktsudviklingsprogram for programmeringsperioden 2014-2020.

De udgifter, som er afholdt på grundlag af disse forpligtelser, er støtteberettigede i henhold til artikel 3 i denne forordning.

2. Betingelsen i artikel 14, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1257/1999 finder ikke anvendelse for nye retlige forpligtelser, som medlemsstaterne har indgået i 2014 i henhold til artikel 36, litra a), nr. i) og ii), i forordning (EF) nr. 1698/2005.

Artikel 2

Fortsat anvendelse af artikel 50a og 51 i forordning (EF) nr. 1698/2005

Med forbehold af artikel 88 i forordning (EU) nr. 1305/2013 finder artikel 50a og 51 i forordning (EF) nr. 1698/2005 fortsat anvendelse indtil den 31. december 2014 ved foranstaltninger, som er udvalgt i henhold til programmer for udvikling af landdistrikterne i programmeringsperioden 2014-2020 i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1305/2013 for så vidt angår den årlige præmie og i henhold til artikel 28-31, 33 og 34 i nævnte forordning.

Artikel 3

Visse typer støtteberettigede udgifter

1. Med forbehold af artikel 6, stk. 1, og artikel 88 i forordning (EU) nr. 1305/2013 er udgifter til retlige forpligtelser over for støttemodtagere, som er indgået under de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 20 og 36 i forordning (EF) nr. 1698/2005, og, med forbehold af bilag VI, afsnit E, til tiltrædelsesakten af 2012 og de bestemmelser, der er vedtaget på

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 718/2007 af 12. juni 2007 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (Ipa) (EUT L 170 af 29.6.2007, s. 1).

grundlag heraf for Kroatiens vedkommende, foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 171, stk. 2, litra a) og c), i forordning (EF) nr. 718/2007, berettigede til et bidrag fra ELFUL i programmeringsperioden 2014-2020 i følgende tilfælde:

- a) for betalinger, som skal gennemføres mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2015 og for Kroatiens vedkommende mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2016, såfremt den finansielle tildeling til den relevante foranstaltning i det pågældende program som vedtaget i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005 eller forordning (EF) nr. 718/2007, allerede er opbrugt, og
- b) for betalinger, som skal foretages efter den 31. december 2015 og for Kroatiens vedkommende efter den 31. december 2016.

Dette stykke finder også anvendelse på retlige forpligtelser over for støttemodtagere, som er indgået under tilsvarende foranstaltninger fastsat i forordning (EF) nr. 1257/1999, (EØF) nr. 2078/92 og (EØF) nr. 2080/92, og som modtager støtte i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005.

2. Udgifterne i henhold til stk. 1 er berettigede til et bidrag fra ELFUL i programmeringsperioden 2014-2020, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) at sådanne udgifter er fastsat i det pågældende landdistriktsudviklingsprogram for programmeringsperioden 2014-2020
- b) at satsen for ELFUL's bidrag til den tilsvarende foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 som angivet i bilag I til denne forordning anvendes, og
- c) at medlemsstaterne sikrer, at de relevante overgangsforanstaltninger klart kan identificeres i deres forvaltnings- og kontrolsystemer.

Artikel 4

Anvendelse af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 73/2009 i 2014

Uanset forordning (EU) 1305/2013 læses for 2014:

- a) henvisningen til afsnit VI, kapitel 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 1306i artikel 28, 29, 30 og 33 i forordning (EU) nr. 1305/2013 som en henvisning til artikel 5 og 6 i forordning (EF) nr. 73/2009 og til bilag II og III hertil
- b) henvisningen i artikel 40, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1305/2013 til artikel 17a i forordning (EU) 1307nr. 1307/2013 som en henvisning artikel 132 i forordning (EF) nr. 73/2009
- c) henvisningen i artikel 40, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1305/2013 til artikel 17 i forordning (EU) 1307nr. 1307/2013 som en henvisning artikel 121 i forordning (EF) nr. 73/2009.

KAPITEL II

ÆNDRINGER

Artikel 5

Ændringer af forordning (EF) nr. 1698/2005

I artikel 70, stk. 4c, i forordning (EF) nr. 1698/2005 foretages følgende ændringer:

- a) i første afsnit affattes indledningen således:

"4c. Uanset lofterne i stk. 3, 4 og 5 kan ELFUL's bidrag forhøjes til højst 95 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i de regioner, der er omfattet af konvergensmålet, i regionerne i den yderste periferi og for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og til højst 85 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i andre regioner. Disse satses gælder for støtteberettigede udgifter, der nyanmeldes i hver godkendt anmeldelse af udgifter indtil slutdatoen for udgifternes støtteberettigelse for programmeringsperioden 2007-2013 den 31. december 2015, hvis en medlemsstat den 20 december 2013 eller derefter opfylder en af følgende betingelser:"

- b) andet afsnit affattes således:

"En medlemsstat, som ønsker at gøre brug af undtagelsen i første afsnit, indsender en anmodning til Kommissionen om tilsvarende ændring af sit program for udvikling af landdistrikterne. Undtagelsen gælder fra Kommissionens godkendelse af programændringen."

Artikel 6

Ændringer af forordning (EF) nr. 73/2009

I forordning (EF) nr. 73/2009 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 29 tilføjes følgende stykke:

"5. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fra den 16. oktober 2014 udbetale forskud til landbrugerne på op til 50 % af de direkte betalinger i henhold til de støtteordninger, der er opført i bilag I, for så vidt angår ansøgninger indgivet for 2014. Hvad angår de betalinger for oksekød, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 11, kan medlemsstaterne forhøje denne procentdel med op til 80 %."

- 2) Artikel 40 affattes således:

"Artikel 40

Nationale lofter

1. For hver medlemsstat og for hvert år skal den samlede værdi af alle tildelte betalingsrettigheder, den nationale reserve som omhandlet i artikel 41 og de lofter, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, artikel 69, stk. 3, og artikel 72b, svare til det nationale loft, som er fastsat i bilag VIII.

2. Den enkelte medlemsstat fortager om nødvendigt en lineær nedsættelse eller forhøjelse af værdien af alle betalingsrettigheder, eller af størrelsen af den nationale reserve i artikel 41 eller af begge dele for at sikre overholdelse af det nationale loft, der er fastsat i bilag VIII.

Medlemsstater, der beslutter ikke at gennemføre afsnit III, kapitel 5a, i denne forordning og ikke at gøre brug af muligheden i artikel 136a, stk. 1, kan med henblik på at opnå den nødvendige nedsættelse af betalingsrettighedernes værdi, jf. første afsnit, beslutte ikke at nedsætte de betalingsrettigheder, som i 2013 blev aktiveret af landbrugere, der i 2013 ansøgte om mindre end et beløb i direkte betalinger, som skal fastsættes af den pågældende medlemsstat; det beløb må højst udgøre 5 000 EUR.

3. Medmindre andet fremgår af artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1306(EU) nr. 1306/2013 (*), kan de direkte betalinger, der kan ydes i en medlemsstat for kalenderåret 2014 i henhold til artikel 34, 52, 53, 68 og 72a i nærværende forordning, og støtten til silkeormeavl i henhold til artikel 111 i forordning (EF) nr. 1234/2007 ikke overstige de lofter, som er fastsat i bilag VIII til nærværende forordning for det pågældende år, fratrukket de beløb, der følger af anvendelsen af artikel 136b for kalenderåret 2014, jf. bilag VIIIa til nærværende forordning.

I overensstemmelse med de lofter, som er fastsat i bilag VIII til nærværende forordning, fratrukket de beløb, der følger af anvendelsen af artikel 136b i nærværende forordning for kalenderåret 2014, jf. bilag VIIIa til nærværende forordning, foretager medlemsstaterne i givet fald en lineær nedsættelse af beløbene for direkte betalinger for kalenderåret 2014.

(*) Europa-Parlamentets 1306 og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugs politik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549)."

3) Artikel 41, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) den samlede værdi af alle tildelte betalingsrettigheder og de lofter, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, artikel 69, stk. 3, og artikel 72b i denne forordning."

4) I artikel 51, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

"For 2014 skal lofterne for de direkte betalinger i artikel 52 og 53 være identiske med de lofter, der er fastsat for 2013, multipliceret med en koefficient, der beregnes for hver af de berørte medlemsstater, ved at dividere det i bilag VIII anførte nationale loft for 2014 med det nationale loft for 2013. Denne multiplikation finder kun anvendelse på de medlemsstater, hvor det i bilag VIII anførte nationale loft for 2014 er lavere end det nationale loft for 2013."

5) I artikel 68, stk. 8, affattes indledningen således:

"8. De medlemsstater, der har truffet den i artikel 69, stk. 1, omhandlede beslutning, kan senest den 1. februar 2014 ændre denne beslutning og beslutte, at de med virkning fra 2014 vil:"

6) Artikel 69 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne kan, senest den 1. august 2009, senest den 1. august 2010, senest den 1. august 2011, senest den 1. september 2012, for Kroatiens vedkommende senest på datoen for dets tiltrædelse, eller senest den 1. februar 2014, beslutte, fra det år, der følger efter en sådan beslutning, for Kroatiens vedkommende fra det første år for enkeltbetalingsordningens gennemførelse, eller hvis der er tale om en beslutning truffet senest den 1. februar 2014, fra 2014 at anvende op til 10 % af deres nationale loft, jf. artikel 40, eller, for så vidt angår Malta, et beløb på 2 000 000 EUR til den særlige støtte, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1."

b) stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"Med det ene formål at sikre at de nationale lofter i 40, stk. 2, er overholdt, og at beregningen som omhandlet i artikel 41, stk. 1, er foretaget, skal de beløb, der afsættes til at yde den støtte, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra c), trækkes fra det nationale loft, jf. artikel 40, stk. 1. De indgår som tildelte betalingsrettigheder."

c) i stk. 4 ændres procentdelen "3,5 %" til "6,5 %"

d) i stk. 5, første punktum, ændres året "2013" til "2014"

e) stk. 6, andet afsnit, affattes således:

"Med det ene formål at sikre, at de nationale lofter i artikel 40, stk. 2, er overholdt, og at beregningen som omhandlet i artikel 41, stk. 1, er foretaget, skal det pågældende beløb ikke indgå som en del af de lofter, der er fastsat i henhold til denne artikels stk. 3, i de tilfælde, hvor en medlemsstat benytter valgmuligheden i første afsnit, litra a), i dette stykke."

7) I afsnit III tilføjes følgende kapitel:

"Kapitel 5a

OMFORDELINGSBETALING I 2014

Artikel 72a

Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan inden den 1. marts 2014 beslutte at yde en betaling for 2014 til landbrugere, der er berettigede til en betaling i henhold til enkeltbetalingsordningen i kapitel 1, 2 og 3 ("omfordelingsbetalingen").

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres beslutning senest den 1. marts 2014.

2. Medlemsstater, der har besluttet at anvende enkeltbetalingsordningen på regionalt plan, jf. artikel 46, kan anvende omfordelingsbetalingen på regionalt niveau.

3. Med forbehold af anvendelse af finansiel disciplin, af lineære nedsættelser som omhandlet i artikel 40, stk. 3, og af anvendelse af artikel 21 og 23, ydes omfordelingsbetalingen, når landbrugeren har aktiveret betalingsrettighederne.

4. Omfordelingsbetalingen beregnes af medlemsstaterne ved at gange et tal, der fastsættes af medlemsstaten, og som højst må udgøre 65 % af den nationale eller regionale gennemsnitsbetaling pr. hektar, med antallet af betalingsrettigheder, som landbrugeren har aktiveret i overensstemmelse med artikel 34. Antallet af sådanne betalingsrettigheder må ikke overstige et maksimum, der fastsættes af medlemsstaterne, og som ikke må være højere end 30 hektar eller, hvis denne gennemsnitsstørrelse overstiger 30 hektar i den pågældende medlemsstat, landbrugsbedriftenes gennemsnitsstørrelse, jf. bilag VIIIb.

5. Hvis maksimumsgrænserne i stk. 4 overholdes, kan medlemsstaterne på nationalt plan fastsætte en graduering inden for rammerne af det antal hektar, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 4, som skal finde ensartet anvendelse på alle landbrugere.

6. Den nationale gennemsnitsbetaling pr. hektar i stk. 4 fastsættes af medlemsstaterne på grundlag af det nationale loft, der er fastsat i bilag VIIIc, og antallet af støtteberettigede hektar, der er anmeldt i 2014 i henhold til artikel 34, stk. 2.

Den regionale gennemsnitsbetaling pr. hektar i stk. 4 fastsættes af medlemsstaterne ved anvendelse af en andel af det nationale loft, der er fastsat i bilag VIIIc, og antallet af støtteberettigede hektar, der er anmeldt i den pågældende region i 2014 i henhold til artikel 34, stk. 2. For hver region beregnes denne andel ved at dividere det respektive

regionale loft, der er fastsat i henhold til artikel 46, stk. 3, med det nationale loft, der er fastsat i henhold til artikel 40 for 2014.

7. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke gives fordele i henhold til dette kapitel til landbrugere, hvor det er fastslået, at de efter den 18. oktober 2011 har opdelt deres bedrifter med det ene formål at blive omfattet af omfordelingsbetalingen. Dette gælder også for de landbrugere, hvis bedrifter er resultatet af en sådan opdeling.

Artikel 72b

Finansielle bestemmelser

1. For at finansiere omfordelingsbetalingen kan medlemsstaterne senest den 1. marts 2014 beslutte at bruge op til 30 % af det årlige nationale loft, der er fastsat i henhold til artikel 40 for ansøgningsåret 2014. De underretter Kommissionen om en eventuel beslutning senest på denne dato.

2. På grundlag af den procentdel af det nationale loft, der skal anvendes af medlemsstaterne i henhold til stk. 1 i denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter det tilsvarende loft for omfordelingsbetalingen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 141b, stk. 2."

8) Artikel 90, stk. 3, affattes således:

"3. Støttebeløbet pr. støtteberettiget hektar fastsættes ved at multiplicere de udbytter, der er fastsat i stk. 2, med følgende referencebeløb:

Bulgarien: 520,20 EUR

Grækenland: 234,18 EUR

Spanien: 362,15 EUR

Portugal: 228,00 EUR."

9) Artikel 122, stk. 3, affattes således:

"3. Den generelle arealbetalingsordning kan anvendes indtil den 31. december 2014."

10) Artikel 124, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. Landbrugsarealet i en ny medlemsstat er i henhold til den generelle arealbetalingsordning den del af landets udnyttede landbrugsareal, der er holdt i god landbrugsmæssig stand, uanset om det er opdyrket, og eventuelt tilpasset i overensstemmelse med de objektive og ikkediskriminerende kriterier, som den pågældende nye medlemsstat fastsætter med Kommissionens samtykke.

I dette afsnit V forstås ved "udnyttet landbrugsareal" det samlede areal, der er udlagt som agerjord, permanente græsarealer, arealer med permanente afgrøder og køkkenhaver som fastsat af Kommissionen til statistiske formål.

2. Med henblik på betalinger efter den generelle arealbetalingsordning er alle landbrugsparcerer svarende til kriterierne i stk. 1 og landbrugsparcerer tilplantet med lavskov med kort omdriftstid (KN-kode ex 0602 90 41) støtteberettigede.

Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, skal de parceller, der er omhandlet i første afsnit, være til landbrugers rådighed på den dato, som medlemsstaten har fastsat, og som ikke må ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen.

Minimumsarealet pr. bedrift, for hvilket der kan ansøges om betalinger, er 0,3 ha. Imidlertid kan en ny medlemsstat på grundlag af objektive kriterier og med Kommissionens samtykke beslutte, at minimumsarealet skal være større, forudsat at det højst udgør 1 ha."

11) I afsnit V indsættes følgende kapitel:

"Kapitel 2a

OMFORDELINGSBETALING I 2014

Artikel 125a

Generelle regler

1. Nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, kan inden den 1. marts 2014 beslutte at yde en betaling for 2014 til landbrugere, der er berettigede til en betaling i henhold til den generelle arealbetalingsordning i kapitel 2 ("omfordelingsbetalingen for nye medlemsstater").

De pågældende nye medlemsstater meddeler Kommissionen deres beslutning senest den 1. marts 2014.

2. Med forbehold af anvendelse af finansiel disciplin og anvendelse af artikel 21 og 23, tager omfordelingsbetalingen for nye medlemsstater form af en forhøjelse af de beløb pr. hektar, der ydes i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

3. Omfordelingsbetalingen for nye medlemsstater beregnes af medlemsstaterne ved at gange et tal, der fastsættes af medlemsstaten, og som højst må udgøre 65 % af den nationale gennemsnitsbetaling pr. hektar, med antallet af støtteberettigede hektar, for hvilke landbrugeren ydes beløb i henhold til den generelle arealbetalingsordning. Antallet af sådanne hektar må ikke overstige et maksimum, der fastsættes af medlemsstaterne, og som ikke må være højere end 30 eller landbrugsbedriftenes gennemsnitsstørrelse, jf. bilag VIIIb, hvis denne gennemsnitsstørrelse overstiger 30 hektar i den pågældende nye medlemsstat.

4. Hvis maksimumsgrænserne i stk. 3 overholdes, kan medlemsstaterne på nationalt plan fastsætte en graduering inden for rammerne af det antal hektar, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 4, som skal finde ensartet anvendelse på alle landbrugere.

5. Den nationale gennemsnitsbetaling pr. hektar i stk. 3 fastsættes af medlemsstaterne på grundlag af det nationale loft, der er fastsat i bilag VIIIc, og antallet af støtteberettigede hektar, der er anmeldt i 2014 i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

6. Nye medlemsstater sikrer, at der ikke gives fordele i henhold til dette kapitel til landbrugere, for hvem det er fastslået, at de efter den 18. oktober 2011 har opdelt deres bedrifter med det ene formål at blive omfattet af omfordelingsbetalingen for nye medlemsstater. Dette gælder også for de landbrugere, hvis bedrifter er resultatet af en sådan opdeling.

Artikel 125b

Finansielle bestemmelser

1. For at finansiere omfordelingsbetalingen for nye medlemsstater kan nye medlemsstater senest den 1. marts 2014 beslutte at bruge op til 30 % af det årlige nationale loft i artikel 40 for ansøgningsåret 2014, eller for Bulgariens og Rumæniens vedkommende af de beløb, der er fastsat i bilag VIII d. De underretter Kommissionen om en eventuel beslutning senest på denne dato.

Det årlige rammebeløb i artikel 123 nedsættes med beløbet i første afsnit.

2. På grundlag af den procentdel af det nationale loft, der skal anvendes af de pågældende nye medlemsstater i henhold til stk. 1 i denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter det tilsvarende loft for omfordelingsbetalingen for nye medlemsstater [for 2014] og den tilsvarende nedsættelse af det årlige rammebeløb i artikel 123. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 141b, stk. 2."

12) Artikel 131, stk. 1, affattes således:

"1. De nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, kan, senest den 1. august 2009, senest den 1. august 2010, senest den 1. august 2011, senest den 1. september 2012 eller senest den 1. februar 2014 beslutte fra det år, der følger efter en sådan beslutning, eller hvis der er tale om en beslutning truffet senest den 1. februar 2014, fra 2014 at anvende op til 10 % af deres nationale lofter, jf. artikel 40, til at yde støtte til landbrugere i henhold til artikel 68, stk. 1, og i henhold til afsnit III, kapitel 5, alt efter hvad der er relevant for dem."

13) Overskriften til artikel 133a affattes således:

"Midlertidig national støtte i 2013".

14) I afsnit V, kapitel 4, indsættes følgende artikel:

"Artikel 133b

Midlertidig national støtte i 2014

1. Nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning i overensstemmelse med artikel 122, kan beslutte at yde midlertidig national støtte i 2014.

2. Bulgarien og Rumænien kan kun yde støtte i henhold til denne artikel, såfremt de senest den 1. februar 2014 beslutter ikke at yde supplerende nationale direkte betalinger i henhold til artikel 132 i 2014.

3. Støtten i henhold til nærværende artikel kan ydes til landbrugere i sektorer, til hvilke der i 2013 blev ydet midlertidig national støtte i henhold til artikel 133a eller for Bulgariens og Rumæniens vedkommende supplerende nationale direkte betalinger i henhold til artikel 132.

4. Betingelserne for ydelse af støtten i henhold til nærværende artikel skal være de samme som dem, der knytter sig til tilladelsen til ydelse af betalinger i medfør af artikel 132 eller 133a for 2013, bortset fra nedsættelserne som følge af anvendelsen af artikel 132, stk. 2, sammenholdt med artikel 7 og 10.

5. Det samlede støttebeløb, der kan ydes til landbrugere i de sektorer, der er omhandlet i stk. 3, begrænses til 80 % af de sektorspecifikke finansieringsrammer for 2013, som Kommissionen har godkendt i overensstemmelse med artikel 133a, stk. 5, eller for Bulgariens og Rumæniens vedkommende i overensstemmelse med artikel 132, stk. 7.

De sektorspecifikke finansieringsrammer for Cypren er fastsat i bilag XVIIa.

6. Stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse på Cypren.

7. Nye medlemsstater underretter Kommissionen senest den 31. marts 2014 om deres beslutning, jf. stk. 1 og 2. Underretningen, jf. stk. 1, skal omfatte følgende oplysninger:

a) finansieringsrammen for hver sektor

b) maksimumssatsen for midlertidig national støtte, hvor det er relevant.

8. De nye medlemsstater kan på grundlag af objektive kriterier og inden for de grænser, som Kommissionen har tilladt i medfør af stk. 5, træffe afgørelse om de beløb, der skal ydes i midlertidig national støtte."

15) I afsnit VI tilføjes følgende artikel:

"Artikel 136a

Fleksibilitet mellem søjlerne

1. Medlemsstaterne kan senest den 31. december 2013 beslutte at stille et beløb til rådighed som supplerende støtte til foranstaltninger som led i programmer for udvikling af landdistrikterne, som finansieres af ELFUL som anført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 (*), på op til 15 % af deres årlige nationale lofter for kalenderåret 2014 som fastsat i bilag VIII til denne forordning og af deres årlige nationale lofter for kalenderårene 2015-2019 som fastsat i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 (**). Som følge heraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til direkte betalinger.

Beslutningen i første afsnit skal anmeldes til Kommissionen senest den 31. december 2013. Denne beslutning skal fastsætte procentsatsen i første afsnit, som kan være forskellig fra kalenderår til kalenderår.

Medlemsstater, som ikke tager den i første afsnit omhandlede beslutning for så vidt angår kalenderåret 2014, kan senest den 1. august 2014 træffe den beslutning for så vidt angår kalenderårene 2015-2019. De underretter Kommissionen om en sådan beslutning senest den dato.

Medlemsstaterne kan beslutte at revidere den i dette stykke omhandlede beslutning med virkning fra kalenderåret 2018. Enhver beslutning på grundlag af en sådan revision må ikke medføre et fald i den procentsats, der er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med første, andet og tredje afsnit. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af en sådan revision senest den 1. august 2017.

2. Senest den 31. december 2013 kan medlemsstater, som ikke træffer den i stk. 1 omhandlede beslutning, beslutte at stille op til 15 % til rådighed for direkte betalinger, eller for Bulgariens, Estlands, Spanien, Letlands, Litauens, Polens, Portugals, Rumæniens, Slovaqiets, Finlands, Sveriges og Det Forenede Kongeriges vedkommende op til 25 % af det beløb, der afsættes til støtte til foranstaltninger inden for rammerne af programmer for udvikling af landdistrikterne, der finansieres under ELFUL i perioden 2015-2020 som fastsat i forordning (EU) nr. 1305/2013. Som følge deraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til støtteforanstaltninger inden for rammerne af landdistriktsudviklingsprogrammerne.

Beslutningen i første afsnit skal anmeldes til Kommissionen senest den 31. december 2013. Denne beslutning skal fastsætte procentsatsen i første afsnit, som kan være forskellig fra kalenderår til kalenderår.

Medlemsstater, som ikke træffer den i første afsnit omhandlede beslutning for regnskabsåret 2015, kan senest den 1. august 2014 træffe den beslutning for så vidt angår de finansielle år 2016-2020. De underretter Kommissionen herom senest den 1. august 2014.

Medlemsstaterne kan beslutte at revidere den i dettes stykke omhandlede beslutning med virkning for regnskabsårene 2019 og 2020. En sådan revision må ikke medføre en stigning i den procentsats, der er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med første, andet og tredje afsnit. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af en sådan revision senest den 1. august 2017.

3. For at tage hensyn til de beslutninger, som medlemsstaterne har meddelt i overensstemmelse med stk. 1 og 2, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 141a med henblik på at gennemgå de lofter, der er fastsat i bilag VIII.

- (*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).
- (**) 1307 Europa-Parlamentets 1307 og Rådets forordning (EU) nr. 1307 af 17. december 2013 om bestemmelser for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugs politik og om ophævelse af Rådets Forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608)."

16) I afsnit VI tilføjes følgende artikel:

"Artikel 136b

Overførsel til ELFUL

Medlemsstater, der i overensstemmelse med artikel 136 besluttede at stille et beløb til rådighed fra regnskabsåret 2011 for EU-støtte i henhold til ELFUL-programmeringen og -finansieringen af landdistriktsudviklingen, fortsætter med at stille beløbene i bilag VIIIa til rådighed for ELFUL-programmeringen og -finansieringen af landdistriktsudviklingen for regnskabsåret 2015."

17) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 140a

Delegation af beføjelser

For at tage hensyn til de beslutninger, som medlemsstaterne har anmeldt i overensstemmelse med artikel 136a,

stk. 1 og 2, såvel som til andre ændringer af de nationale lofter i bilag VIII, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 141a om ændring af lofterne i bilag VIIIc.

For at sikre optimal anvendelse af den lineære nedsættelse i artikel 40, stk. 3, i 2014 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 141a om fastlæggelse af regler for beregning af den nedsættelse, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugere i henhold til stk. 40, stk. 3."

18) Artikel 141a affattes således:

"Artikel 141a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11a, artikel 136a, stk. 3, og artikel 140a tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2014.

3. Den i artikel 11a, artikel 136a, stk. 3, og artikel 140a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11a, artikel 136a, stk. 3, og artikel 140a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

19) Bilag I, VIII og XVIIa ændres og nye bilag VIIIa, VIIIb, VIIIc og VIId tilføjes i overensstemmelse med punkt 1, 4, 5 og 6 i bilag II til nærværende forordning.

20) Bilag II og III ændres i overensstemmelse med punkt 2 og 3 i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 7

Ændringer af forordning (EU) nr. 1307/2013

I forordning (EU) nr. 1307/2013 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

"3. For at tage hensyn til udviklingen i de samlede maksimale beløb af direkte betalinger, som kan ydes, herunder de beløb, der følger af medlemsstaternes beslutninger i henhold til artikel 136a i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 14 i denne forordning og de beløb, der følger af anvendelsen af artikel 20, stk. 2, i denne forordning, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 i denne forordning, der ændrer de nationale lofter, der er fastsat i bilag II til denne forordning."

2) I artikel 26, stk. 6, tilføjes følgende afsnit:

"Med henblik på beregningsmetoderne omhandlet i denne artikel og forudsat, at omfordelingsbetalingen i henhold til artikel 41 g ikke anvendes, tager medlemsstaterne fuldt hensyn til støtte ydet for kalenderåret 2014 i henhold til artikel 72a og 125a i forordning (EF) nr. 73/2009."

3) I artikel 36, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

"For at differentiere den generelle arealbetalingsordning og forudsat, at omfordelingsbetalingen i henhold til artikel 41 ikke anvendes, tager medlemsstaterne fuldt hensyn til støtte ydet for kalenderåret 2014 i henhold til artikel 125a i forordning (EF) nr. 73/2009."

4) I artikel 72, stk. 2, indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

"De anvendes dog fortsat på støtteansøgninger, der vedrører ansøgningsår, som startede før den 1. januar 2015."

Artikel 8

Ændringer af forordning (EU) nr. 1306/2013

I forordning (EU) nr. 1306/2013 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 119, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 og de relevante gennemførelsesbestemmelser finder dog fortsat anvendelse indtil den 31. december 2014, og artikel 30 og 44a i forordning (EF) nr. 1290/2005 og de relevante gennemførelsesbestemmelser finder fortsat anvendelse på henholdsvis udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget for regnskabsåret for landbruget 2013."

2) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 119a

Dispensering fra forordning (EF) nr. 966/2012

Uanset artikel 59, stk. 5, i forordning (EU) nr. 966/2012 og artikel 9, stk. 1, i nærværende forordning er det for regnskabsåret for landbruget 2014 ikke nødvendigt med en udtalelse fra certificeringsorganet for at fastslå, hvorvidt de udgifter for hvilke der er søgt om godtgørelse fra Kommissionen, er lovlige og formelt korrekte."

3) Artikel 121, stk. 2, affattes således: på dagen for offentliggørelsen i.

"2. Dog finder følgende bestemmelser anvendelse som følger:

a) artikel 7, 8, 16, 25, 26 og 43 fra den 16. oktober 2013

b) artikel 52, afsnit III, afsnit V, kapitel II, og afsnit VI fra den 1. januar 2015.

3. Uanset stk. 1 og 2:

a) finder artikel 9, 18, 40 og 51 anvendelse på udgifter, der er afholdt, fra den 16. oktober 2013

b) finder afsnit VII, kapitel IV, anvendelse på betalinger foretaget fra og med regnskabsåret for landbruget 2014."

Artikel 9

Ændringer af forordning (EU) nr. 1308/2013

I forordning (EU) nr. 1308/2013 foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 214a

Nationale betalinger for visse sektorer i Finland

Med forbehold af Kommissionens tilladelse kan Finland for perioden 2014-2020 fortsætte med at yde den nationale støtte til producenter, som det ydede i 2013 på grundlag af artikel 141 i tiltrædelsesakten af 1994, forudsat at:

a) indkomststøttebeløbet er degressivt over hele perioden og i 2020 ikke overstiger 30 % af det beløb, der blev ydet i 2013, og

b) der, før denne mulighed anvendes, er gjort fuld brug af den fælles landbrugspolitik støtteordninger for de pågældende sektorer.

Kommissionen vedtager sin tilladelse uden at anvende proceduren i artikel 29, stk. 2 eller 3, i nærværende forordning."

2) I artikel 230, stk. 1, indsættes følgende litraer:

"ba) artikel 111 indtil den 31. marts 2015"

"ca) artikel 125a, stk. 1, litra e), og stk. 2, og, for så vidt angår frugt og grøntsagssektoren bilag XVIa, indtil anvendelsesdatoen for de beslægtede regler, der skal fastsættes i henhold til de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 173, stk. 1, litra b) og i)"

"da) artikel 136, 138 og 140 samt bilag XVIII med henblik på anvendelsen af disse artikler, indtil anvendelsesdatoen for de regler, der skal fastsættes i henhold til de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 180 og 183, litra a), eller indtil den 30. juni 2014, afhængig af, hvilken af disse datoer, der er den tidligste."

Artikel 10

Ændringer af forordning (EU) nr. 1305/2013

I forordning (EU) nr. 1305/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 31 tilføjes følgende stykke:

"6. Kroatien kan under denne foranstaltning yde betalinger til støttemodtagere på områder, der er udpeget i henhold til artikel 32, stk. 3, også selv om den finjustering, der er nævnt i artikel 33, stk. 3, tredje afsnit, ikke er afsluttet. Finjusteringen skal være afsluttet senest den 31. december 2014. Støttemodtagere i områder, som ikke længere er støt-teberettiget efter afslutningen af finjusteringen, modtager ikke flere betalinger under denne foranstaltning."

2) Artikel 58, stk. 6, affattes således:

"6. De midler, der overføres til ELFUL ved anvendelse af artikel 136a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 og

artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013, 1307såvel som de midler, der overføres til ELFUL ved anvendelse af artikel 10b, 136 og 136b i forordning (EF) nr. 73/2009 for kalenderårene 2013 og 2014, medtages også i den årlige fordeling, der er omhandlet i stk. 4 i nærværende artikel."

3) Artikel 59, stk. 4, litra f), affattes således:

"f) 100 % for et beløb på 100 mio. EUR i 2011-priser, der er tildelt Irland, for et beløb på 500 mio. EUR i 2011-priser, der er tildelt Portugal, og for et beløb på 7 mio. EUR i 2011-priser, der er tildelt Cypern, på betingelse af, at disse medlemsstater den 1. januar 2014 eller derefter modtager finansiel bistand i henhold til artikel 136 og 143 i TEUF, indtil 2016, hvor anvendelsen af denne bestemmelse tages op til fornyet vurdering."

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Dog anvendes:

— artikel 6, nr. 15), 17) og 18), fra datoen for denne forordnings ikrafttræden

— artikel 6, nr. 20), fra den 22. december 2013, og

— artikel 8, nr. 3), fra de deri nævnte anvendelsesdatoer.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
M. SCHULZ

På Rådets vegne
Formand
V. JUKNA

BILAG I

Sammenligningstabel mellem artiklerne vedrørende foranstaltninger i programmeringsperioderne 2007-2013 og 2014-2020

Forordning (EF) nr. 1698/2005	Forordning (EU) nr. 1305/2013
Artikel 20, litra a), nr. i): Erhvervsuddannelse og information	Artikel 15
Artikel 20, litra a), nr. ii): Etablering af unge landbrugere	Artikel 20, stk. 1, litra a), nr. i)
Artikel 20, litra a), nr. iii): Førtidspensionering	/
Artikel 20, litra a), nr. iv): Anvendelse af rådgivningstjenester	Artikel 16, 1, stk. 1, litra a)
Artikel 20, litra a), nr. v): Oprettelse af drifts-, vikar- og rådgivningstjenester	Artikel 16, 1, stk. 1, litra b)
Artikel 20, litra b), nr. i): Modernisering af landbrugsbedrifter	Artikel 18, stk. 1, litra a)
Artikel 20, litra b), nr. ii): Forbedring af skovens økonomiske værdi	Artikel 22, stk. 1, litra d)
Artikel 20, litra b), nr. iii): Forøgelse af landbrugs- og skovbrugsprodukters værdi	Artikel 18, stk. 1, litra b) Artikel 22, stk. 1, litra e)
Artikel 20, litra b), nr. iv): Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier	Artikel 36
Artikel 20, litra b), nr. v): Landbrugs- og skovbrugsinfrastruktur	Artikel 18, stk. 1, litra c)
Artikel 20, litra b), nr. vi): Genopretning og forebyggende aktioner	Artikel 19
Artikel 20, litra c), nr. i): Overholdelse af normer	/
Artikel 20, litra c), nr. ii): Ordninger for fødevarekvalitet	Artikel 17
Artikel 20, litra c), nr. iii): Information og markedsføring	Artikel 17
Artikel 20, litra d), nr. i): Semisubsistenslandbrug	Artikel 20, stk. 1, litra a), nr. iii)
Artikel 20, litra d), nr. ii): Producentsammenslutninger	Artikel 28
Artikel 36, litra a), nr. i): Betalinger for naturbetingede ulemper i bjergområder	Artikel 32
Artikel 36, litra a), nr. ii): Betalinger for naturbetingede ulemper i andre områder end bjergområder	Artikel 31
Artikel 36, litra a), nr. iii): Natura 2000 og betalinger i forbindelse med direktiv 2000/60/EF	Artikel 31
Artikel 36, litra a), nr. iv): Betalinger for miljøvenligt landbrug	Artikel 29 Artikel 30
Artikel 36, litra a), nr. v): Betalinger for dyrevelfærd	Artikel 34
Artikel 36, litra b), nr. i): Første skovrejsning på landbrugsarealer	Artikel 23, stk. 1, litra a)
Artikel 36, litra b), nr. ii): Første etablering af skovlandbrugssystemer	Artikel 22, stk. 1, litra b)

Forordning (EF) nr. 1698/2005	Forordning (EU) nr. 1305/2013
Artikel 36, litra b), nr. iii): Første skovrejsning på andre arealer end landbrugsarealer	Artikel 22, stk. 1, litra a)
Artikel 36, litra b), nr. iv): Natura 2000-betalinger	Artikel 31
Artikel 36, litra b), nr. v): Betalinger for miljøvenligt skovbrug	Artikel 35
Artikel 36, litra b), nr. vi): Genetablering af potentialet i skovbruget og indførelse af forebyggende aktioner	Artikel 25, stk. 1, litra c)
Artikel 36, litra b), nr. vii): Ikkeproduktive investeringer	Artikel 26, stk. 1, litra d)
Foranstaltninger under forordning (EF) nr. 718/2007	Foranstaltninger i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013
Artikel 171, stk. 2, litra a): Investering i landbrugsbedrifter med henblik på at omstrukturere dem og bringe dem på niveau med fællesskabsstandarderne	Artikel 18, stk. 1, litra a)
Artikel 171, stk. 2, litra c): Investering i forarbejdning og markedsføring af landbrugs- og fiskeriprodukter med henblik på at omstrukturere disse aktiviteter og bringe dem på niveau med fællesskabsstandarderne	Artikel 18, stk. 1, litra b)

BILAG II

I bilagene til forordning (EF) nr. 73/2009 foretages følgende ændringer:

1) I bilag I indsættes følgende linje efter linjen "Særlig støtte":

"Omfordelingsbeta- ling	Afsnit III, kapitel 5a, og afsnit V, kapitel 2a	Afkoblet betaling"
----------------------------	---	--------------------

2) I bilag II foretages følgende ændringer:

a) del A, "Miljø", affattes således:

"1	Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1)	Artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, litra b), artikel 4, stk. 1, 2 og 4, og artikel 5, litra a), b) og d)
2	—	—
3	Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6)	Artikel 3
4	Rådets direktiv 91/676/EØF af 12.12.1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1)	Artikel 4 og 5
5	Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7)	Artikel 6 og artikel 13, stk. 1), litra a)"

b) del B "Folkesundhed, dyre- og plantesundhed" affattes således:

"9	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1)	Artikel 55, første og andet punktum"
----	--	--------------------------------------

3) I bilag III affattes oplysningerne vedrørende "Beskyttelse og forvaltning af vand" således:

"Beskyttelse og forvaltning af vand:	— Anlæggelse af bræmmer langs vandløb ⁽¹⁾
Beskytte vand mod forurening og afstrømning og forvalte brugen af vand	— Hvor brug af vand til vanding skal godkendes, overholdelse af godkendelsesprocedurer

Beskyttelse af grundvand mod forurening: forbud mod direkte udtømning i grundvand og foranstaltninger til forebyggelse af indirekte forurening af grundvand gennem udtømning på jorden og infiltrering gennem jordbunden af farlige stoffer som anført i bilaget til direktiv 80/68/EØF i den affattelse, der var gældende på sidste gyldighedsdag, for så vidt det vedrører landbrugsaktiviteter.

⁽¹⁾ Note: GLM-bræmmerne skal både inden for og uden for sårbare zoner udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 91/676/EØF, mindst overholde kravene vedrørende betingelserne for tilførsel af gødning til jorden nær vandløb, jf. punkt A.4, i bilag II til direktiv 91/676/EØF, som skal anvendes i overensstemmelse med de handlingsprogrammer, medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 5, stk. 4, i direktiv 91/676/EØF."

4) I bilag VIII affattes kolonnen vedrørende 2014 således:

"Tabel 1

	<i>(tusinde EUR)</i>
Medlemsstat	2014
Belgien	544 047
Danmark	926 075
Tyskland	5 178 178
Grækenland	2 047 187
Spanien	4 833 647
Frankrig	7 586 341
Irland	1 216 547
Italien	3 953 394
Luxembourg	33 662
Nederlandene	793 319
Østrig	693 716
Portugal	557 667
Finland	523 247
Sverige	696 487
Det Forenede Kongerige	3 548 576

Tabel 2 (*)

	<i>(tusinde EUR)</i>
Bulgarien	642 103
Den Tjekkiske Republik	875 305
Estland	110 018
Cypern	51 344
Letland	168 886
Litauen	393 226
Ungarn	1 272 786
Malta	5 240
Polen	2 970 020
Rumænien	1 428 531
Slovenien	138 980
Slovakiet	377 419
Kroatien	113 908

(*) Lofter beregnet under hensyntagen til planen for stigninger, jf. artikel 121."

5) Følgende bilag indsættes efter bilag VIII:

"Bilag VIIIa

Beløb, der følger af anvendelsen af artikel 136 i 2014

Tyskland: 42 600 000 EUR

Sverige: 9 000 000 EUR

Bilag VIIIb

Gennemsnitlig størrelse af landbrugsbedrifter i henhold til artikel 72a, stk. 4, og artikel 125a, stk. 3

Medlemsstat	Gennemsnitlig størrelse af landbrugsbedrift (i hektar)
Belgien	29
Bulgarien	6
Den Tjekkiske Republik	89
Danmark	60
Tyskland	46
Estland	39
Irland	32
Grækenland	5
Spanien	24
Frankrig	52
Kroatien	5,9
Italien	8
Cypern	4
Letland	16
Litauen	12
Luxembourg	57
Ungarn	7
Malta	1
Nederlandene	25
Østrig	19
Polen	6
Portugal	13
Rumænien	3
Slovenien	6
Slovakiet	28
Finland	34
Sverige	43
Det Forenede Kongerige	54

Bilag VIIIc

Nationale lofter som omhandlet i artikel 72a, stk. 3, og artikel 125a, stk. 3

(tusinde EUR)

Belgien	505 266
Bulgarien	796 292
Den Tjekkiske Republik	872 809
Danmark	880 384
Tyskland	5 018 395
Estland	169 366
Irland	1 211 066
Grækenland	1 931 177
Spanien	4 893 433
Frankrig	7 437 200
Kroatien	265 785
Italien	3 704 337
Cypern	48 643
Letland	302 754
Litauen	517 028
Luxembourg	33 432
Ungarn	1 269 158
Malta	4 690
Nederlandene	732 370
Østrig	691 738
Polen	3 061 518
Portugal	599 355
Rumænien	1 903 195
Slovenien	134 278
Slovakiet	394 385
Finland	524 631
Sverige	699 768
Det Forenede Kongerige	3 591 683

Bilag VIII d

Beløb for Bulgarien og Rumænien som omhandlet i artikel 125b, stk. 1

Bulgarien	789 365 000 EUR
Rumænien	1 753 000 000 EUR"

6) Bilag XVII a affattes således:

"Bilag XVII a

Midlertidig national støtte i Cypern

Sektor	(EUR)	
	2013	2014
Korn (undtagen hård hvede)	141 439	113 151
Hård hvede	905 191	724 153
Mælk og mejeriprodukter	3 419 585	2 735 668
Oksekød	4 608 945	3 687 156
Får og geder	10 572 527	8 458 022
Svinesektoren	170 788	136 630
Fjerkræ og æg	71 399	57 119
Vin	269 250	215 400
Olivenolie	3 949 554	3 159 643
Spisedruer	66 181	52 945
Tørrede druer	129 404	103 523
Forarbejdede tomater	7 341	5 873
Bananer	4 285 696	3 428 556
Tobak	1 027 775	822 220
Frugt fra løvfældende træer, herunder stenfrugt	173 390	138 712
I alt	29 798 462	23 838 770"

RÅDETS FORORDNING (EU, EURATOM) Nr. 1311/2013**af 2. december 2013****om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 312,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til Europa-Parlamentet godkendelse,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De årlige lofter for forpligtelsesbevillinger for hver enkelt udgiftskategori og de årlige lofter for betalingsbevillinger, som er fastsat i denne forordning, skal overholde lofterne for forpligtelser og egne indtægter i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom ⁽¹⁾.
- (2) Under hensyntagen til behovet for en passende forudsigelighed med henblik på forberedelse og gennemførelse af investeringer på mellemlang sigt bør den periode, som den flerårige finansielle ramme (FFR), dækker, fastsættes til syv år regnet fra den 1. januar 2014. Der vil finde en revision sted senest i 2016 efter valget til Europa-Parlamentet. Det vil gøre det muligt for institutionerne, herunder det Europa-Parlament, der vælges i 2014, at revurdere prioriteringerne. Der bør tages hensyn til resultaterne af denne revision i enhver revision af forordningen i de resterende år af FFR'en. Denne ordning benævnes herefter "gennemgang/revision".
- (3) I forbindelse med den midtvejs-gennemgang/revision af FFR, er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om i fællesskab at undersøge, hvad der er den

mest passende varighed for den efterfølgende FFR, inden Kommissionen fremlægger sine forslag, med henblik på at sikre den rette balance mellem varigheden af de respektive mandater for Europa-Parlamentets og Europa-Kommissionens medlemmer, og behovet for stabilitet i programmeringscyklusserne og investeringsforudsigelighed.

- (4) Der bør indføres specifik og størst mulig fleksibilitet, således at Unionen kan opfylde sine forpligtelser i overensstemmelse med artikel 323 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (5) Følgende særlige instrumenter er nødvendige for at sætte Unionen i stand til at reagere på nærmere beskrevne uforudsete omstændigheder eller muliggøre finansieringen af nøje fastlagte udgifter, som ikke kan finansieres inden for de disponible lofter under et eller flere udgiftsområder som fastsat i den finansielle ramme, og derved lette budgetproceduren: nødhjælpsreserven, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, fleksibilitetsinstrumentet, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, og margenen til uforudsete udgifter, den specifikke fleksibilitet til at tackle ungdomsarbejdsløshed og styrke forskning og den samlede margen for forpligtelser til vækst og beskæftigelse, navnlig ungdomsbeskæftigelse. Der bør fastsættes specifikke bestemmelser, som giver mulighed for at opføre forpligtelsesbevillinger på budgettet ud over lofterne i FFR'en, når det er nødvendigt at anvende særlige instrumenter.
- (6) Hvis det er nødvendigt at anvende garantier, der er stillet under Unionens almindelige budget, for lån ydet under betalingsbalancemekanismen eller den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 ⁽²⁾ og i Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 ⁽³⁾, bør det påkrævede beløb mobiliseres ud over lofterne for forpligtelses- og betalingsbevillinger i FFR'en under overholdelse af loftet for egne indtægter.
- (7) FFR'en bør fastlægges i 2011-priser. Der bør desuden fastsættes regler for tekniske justeringer af FFR'en med henblik på en ny beregning af lofterne og margenerne.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

(8) I FFR'en bør der ikke tages hensyn til budgetposter finansieret af formålsbestemte indtægter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ ("finansforordningen").

(9) Det kan være nødvendigt at revidere denne forordning i tilfælde af uforudsete omstændigheder, som ikke kan håndteres inden for de lofter, der er fastsat i FFR'en. Det er derfor nødvendigt at indføre bestemmelser om revision af FFR'en i sådanne tilfælde.

(10) Der bør fastsættes regler for andre situationer, som kan kræve, at FFR'en justeres eller revideres. Disse justeringer eller revisioner kan vedrøre gennemførelsen af budgettet, foranstaltninger, der knytter effektiviteten af fonde sammen med forsvarlig økonomisk styring, en revision af traktaterne, udvidelser, Cyperns genforening eller forsinket vedtagelse af nye regler på bestemte politikområder.

(11) De nationale rammebeløb til samhørighedspolitikken er fastsat på grundlag af de statistiske oplysninger og prognoser, der anvendes i ajourføringen fra juli 2012 af Kommissionens forslag til denne forordning. I betragtning af de skønsmæssige usikkerheder og konsekvenserne for de medlemsstater, for hvilke der er fastsat et loft, og for at tage hensyn til den særligt vanskelige situation i medlemsstater, der lider under krisen, vil Kommissionen i 2016 revidere alle medlemsstaternes samlede tildelinger under målet om "investeringer i vækst og beskæftigelse" i samhørighedspolitikken for årene 2017-2020.

(12) Det er nødvendigt at fastsætte generelle regler for det interinstitutionelle samarbejde under budgetproceduren.

(13) Der er også behov for specifikke regler for håndtering af storstilede infrastrukturprojekter, der strækker sig langt ud over den periode, som FFR'en dækker. Det er nødvendigt at fastsætte maksimumbeløb for bidragene fra Unionens almindelige budget til disse projekter for dermed at sikre, at de ikke får betydning for andre projekter, der finansieres over budgettet.

(14) Kommissionen bør fremlægge et forslag til en ny flerårig finansiel ramme inden den 1. januar 2018 for at sætte institutionerne i stand til at vedtage rammen i tilstrækkelig god tid, inden den efterfølgende FFR skal træde i kraft. Denne forordning bør fortsat finde anvendelse, hvis forordningen om den nye finansielle ramme ikke vedtages inden udløbet af den finansielle ramme, som fastlægges i denne forordning.

(15) Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget er blevet hørt og har vedtaget deres udtalelser ⁽²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Den flerårige finansielle ramme

Den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 ("FFR") findes i bilaget.

Artikel 2

Midtvejs-gennemgang/revision af FFR

Senest ved udgangen af 2016 skal Kommissionen forelægge en gennemgang af, hvordan FFR'en fungerer under fuld hensyntagen til den økonomiske situation på dette tidspunkt samt til de seneste makroøkonomiske fremskrivninger. Denne obligatoriske gennemgang skal om nødvendigt ledsages af lovgivningsforslag til revision af denne forordning i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i TEUF. De på forhånd tildelte nationale rammebeløb nedsættes ikke ved en sådan revision, jf. dog artikel 7 i denne forordning.

Artikel 3

Overholdelse af lofterne i FFR'en

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen overholder under hver budgetprocedure og i forbindelse med gennemførelsen af budgettet for det pågældende regnskabsår de årlige udgiftslofter, som er fastsat i FFR'en.

Underloftet for udgiftsområde 2 som indføjet i bilaget, berører ikke fleksibiliteten mellem den fælles landbrugspolitik to søjler. Det justerede loft, der skal anvendes på søjle I i den fælles landbrugspolitik efter overførslerne mellem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og de direkte betalinger, fastsættes i den relevante lovgivningsmæssige retsakt, og FFR'en vil blive justeret tilsvarende i overensstemmelse med den tekniske justering, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i denne forordning.

2. Særlige instrumenter som omhandlet i artikel 9-15 sikrer fleksibiliteten i FFR'en og fastsættes for at give mulighed for en problemfri afvikling af budgetproceduren. Når det er nødvendigt at anvende midler fra nødhjælpsreserven, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, fleksibilitetsinstrumentet, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen og marginen til

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT C 229 af 31.7.2012, s. 32); Regionsudvalgets udtalelse: "Den nye flerårige finansielle ramme efter 2013" (EUT C 391 af 18.12.2012, s. 31).

uforudsete udgifter, den specifikke fleksibilitet til at tackle ungdomsarbejdsledelse og styrke forskning og den samlede margen for forpligtelser til vækst og beskæftigelse, navnlig ungdomsbeskæftigelse, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽²⁾ og den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ⁽³⁾, kan der opføres forpligtelsesbevillinger på budgettet ud over de lofter for de pågældende udgiftsområder, som er fastsat i FFR'en.

3. Når det er nødvendigt at anvende en garanti, der er stillet via Unionens almindelige budget, for et lån ydet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 332/2002 eller forordning (EU) nr. 407/2010, skal garantien ligge ud over de lofter, der er fastsat i FFR'en.

Artikel 4

Overholdelse af loftet for egne indtægter

1. For hvert af de regnskabsår, som FFR'en dækker, må de samlede nødvendige betalingsbevillinger, efter den årlige justering og under hensyntagen til eventuelle andre justeringer og revisioner samt anvendelsen af artikel 3, stk. 2 og 3, ikke føre til, at opkrævningssatsen for egne indtægter overstiger det loft for egne indtægter, der er fastsat i overensstemmelse med afgørelse 2007/436/EF, Euratom.

2. Om nødvendigt nedsættes lofterne i FFR'en ved en revision for at sikre overholdelsen af det loft for egne indtægter, der er fastsat i overensstemmelse med afgørelse 2007/436/EF, Euratom.

Artikel 5

Den samlede margen for betalinger

1. Hvert år fra og med 2015 justerer Kommissionen som led i den tekniske justering, der er omhandlet i artikel 6, lofterne for betaling for årene 2015-2020 opad med et beløb svarende til differencen mellem gennemførte betalinger og betalingslofterne for FFR'en for året n-1.

2. Den årlige justering må for årene 2018-2020 ikke overstige følgende maksimumsbeløb (i 2011-priser) sammenlignet med det oprindelige betalingsloft i de relevante år:

2018 - 7 mia. EUR

2019 - 9 mia. EUR

2020 - 10 mia. EUR.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 2. december 2013 om budgetdisciplin, budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning (EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1).

3. Enhver justering opad modregnes af en tilsvarende nedsættelse af lofterne for betaling for året n-1.

Artikel 6

Tekniske justeringer

1. Hvert år foretager Kommissionen forud for budgetproceduren for regnskabsåret n+1 følgende tekniske justeringer af FFR'en:

- opskrivning til år n+1-priser af lofterne og af de samlede tal for forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger
- beregning af den disponible margen under det loft for egne indtægter, der er fastsat i overensstemmelse med afgørelse 2007/436/EF, Euratom
- beregning af det absolutte beløb for margenen til uforudsete udgifter som omhandlet i artikel 13
- beregning af den samlede margen for betalinger, jf. artikel 5
- beregning af den samlede margen for forpligtelser, jf. artikel 14.

2. Kommissionen foretager de tekniske justeringer, der er omhandlet i stk. 1, på grundlag af en fast deflator på 2 % årligt.

3. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af de tekniske justeringer, der er omhandlet i stk. 1, og om de underliggende økonomiske prognoser.

4. Med forbehold af artikel 7 og 8 må der ikke foretages andre tekniske justeringer for det pågældende år, hverken i løbet af regnskabsåret eller i følgende regnskabsår i form af efterfølgende korrektioner.

Artikel 7

Justeringer af rammebeløbene for samhørighedspolitikken

1. For at tage hensyn til den særligt vanskelige situation i medlemsstater, der lider under krisen, vil Kommissionen i 2016, sammen med sin tekniske justering for 2017 revidere alle medlemsstaternes samlede tildelinger under målet om "investeringer i vækst og beskæftigelse" i samhørighedspolitikken for årene 2017-2020 og anvende den tildelingsmetode, som er defineret i den relevante basisretsakt, på grundlag af de seneste statistikker, der er til rådighed på det tidspunkt, og på grundlag af en sammenligning for de medlemsstater, for hvilke der er fastsat et loft, mellem det kumulerede nationale BNP for årene 2014-2015 og det kumulerede nationale BNP anslået i 2012. Den tilpasser disse samlede tildelinger, hvis der er en kumulativ afvigelse på mere end +/-5 %.

2. De nødvendige justeringer fordeles ligeligt over årene 2017-2020, og de tilsvarende lofter i FFR'en ændres i overensstemmelse hermed. Betalingslofterne ændres ligeledes i overensstemmelse hermed for at sikre en ordnet udvikling i forhold til forpligtelsesbevillingerne.

3. Kommissionen vil i sin tekniske justering for året 2017 efter midtvejsrevisionen af medlemsstaternes berettigelse til støtte fra Samhørighedsfonden i overensstemmelse med artikel 90, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁽¹⁾, såfremt en medlemsstat enten for nylig er blevet berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden eller mister sin eksisterende ret, tilføje de fremkomne beløb til eller fratække dem fra de bevillinger, der er tildelt medlemsstaterne for årene 2017 til 2020.

4. De nødvendige justeringer, jf. stk. 3, fordeles ligeligt over årene 2017-2020, og de tilsvarende lofter i FFR'en ændres i overensstemmelse hermed. Betalingslofterne ændres ligeledes i overensstemmelse hermed for at sikre en ordnet udvikling i forhold til forpligtelsesbevillingerne.

5. Den samlede nettovirkning af de justeringer, der er omhandlet i stk. 1 og 3, uanset om den er positiv eller negativ, må ikke overstige 4 mia. EUR.

Artikel 8

Justeringer i forbindelse med foranstaltninger, der knytter effektiviteten af fonde sammen med forsvarlig økonomisk styring

Ophæver Kommissionen en suspension af budgetmæssige forpligtelser vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne eller Den Europæiske Hav- og Fiskerifond i forbindelse med foranstaltninger, der knytter effektiviteten af disse fonde sammen med forsvarlig økonomisk styring, træffer Kommissionen i overensstemmelse med den relevante basisretsakt afgørelse om overførsel af de suspendede forpligtelser til de følgende år. Suspenderede forpligtelser for år n må ikke genopføres på budgettet efter år n+3.

KAPITEL 2

Særlige instrumenter

Artikel 9

Nødhjælpsreserve

1. Formålet med nødhjælpsreserven er at kunne reagere hurtigt på tredjelandes specifikke behov for nødhjælp som følge af begivenheder, der ikke kunne forudses, da budgettet

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme og generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT)

blev opstillet, først og fremmest til humanitære aktioner, men også, hvis omstændighederne kræver det, til civil krisestyring og civilbeskyttelse og i situationer, hvor migrationsstrømmene medfører et særligt stort pres ved Unionens ydre grænser.

2. Det årlige beløb, som indgår i reserven, fastsættes til 280 mio. EUR (i 2011-priser) og kan i overensstemmelse med finansforordningen anvendes frem til år n+1. Reserven opføres på Unionens almindelige budget som en hensættelse. Den del af det årlige beløb, der stammer fra det foregående år, anvendes først. Den del af det årlige beløb fra år n, der ikke anvendes i år n+1, bortfalder.

Artikel 10

Den Europæiske Unions Solidaritetsfond

1. Formålet med Den Europæiske Unions Solidaritetsfond er at yde finansiel bistand i tilfælde af større katastrofer på en medlemsstats eller et kandidatlands område som defineret i den relevante basisretsakt. Der er et loft på 500 mio. EUR (i 2011-priser) over det årlige beløb, der er til rådighed for nævnte fond. Pr. 1. oktober hvert år skal mindst en fjerdedel af det årlige beløb stadig være til rådighed til dækning af behov, der måtte opstå indtil årets udgang. Den del af det årlige beløb, der ikke er opført på budgettet, kan anvendes indtil år n+1. Den del af det årlige beløb, der stammer fra det foregående år, anvendes først. Den del af det årlige beløb fra år n, der ikke anvendes i år n+1, bortfalder.

2. I undtagelsestilfælde, og hvis de resterende finansielle midler, der er til rådighed for Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i det år, hvor den pågældende katastrofe som defineret i den relevante basisretsakt indtræffer, ikke er tilstrækkelige til at dække det bistandsbeløb, som Europa-Parlamentet og Rådet anser for nødvendigt, kan Kommissionen foreslå, at forskellen finansieres ved hjælp af de årlige beløb, der er til rådighed for det følgende år.

Artikel 11

Fleksibilitetsinstrument

1. Formålet med fleksibilitetsinstrumentet er for et givet regnskabsår og inden for det angivne beløb at gøre det muligt at finansiere nøje fastlagte udgifter, der ikke kunne finansieres inden for de lofter, der var til rådighed for et eller flere udgiftsområder. Der skal være et årligt loft på 471 mio. EUR (i 2011-priser), over det årlige beløb, der er til rådighed for fleksibilitetsinstrumentet.

2. Den ubrugte del, af det årlige beløb, der indgår i fleksibilitetsinstrumentet, kan anvendes frem til år n+3. Den del af det årlige beløb, der stammer fra tidligere år anvendes først, i den rækkefølge hvori de er blevet overført. Den del af det årlige beløb fra år n, der ikke anvendes i år n+3, bortfalder.

*Artikel 12***Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen**

1. Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, hvis målsætninger og anvendelsesområde er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006, må ikke overstige et årligt beløb på 150 mio. EUR (i 2011-priser).

2. Bevillingerne for Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen opføres på Unionens almindelige budget som en hensættelse.

*Artikel 13***Margen til uforudsete udgifter**

1. Der fastsættes en margin til uforudsete udgifter på op til 0,03 % af Unionens bruttonationalindkomst ud over lofterne i FFR'en for perioden 2014-2020 som et instrument, der kan anvendes som sidste udvej til at reagere på uforudsete omstændigheder. Det må kun anvendes i forbindelse med et ændringsbudget eller et årligt budget.

2. Anvendelsen af margenen til uforudsete udgifter må i et givet år ikke overstige det maksimumsbeløb, der er fastsat i de årlige tekniske tilpasninger af den flerårige finansielle ramme, og skal overholde loftet for egne indtægter.

3. Beløb, der tilvejebringes ved anvendelse af margenen til uforudsete udgifter, skal i fuldt omfang udlignes i forhold til margenerne for et eller flere udgiftsområder i FFR'en for det aktuelle regnskabsår eller for kommende regnskabsår.

4. De således udlignede beløb anvendes ikke yderligere i forbindelse med FFR'en. Anvendelsen af margenen til uforudsete udgifter må ikke overstige de samlede lofter for forpligtelses- og betalingsbevillinger, der er fastsat i FFR'en, hverken for det aktuelle eller for kommende regnskabsår.

*Artikel 14***Samlet margin for forpligtelser for vækst og beskæftigelse, navnlig ungdomsbeskæftigelse**

1. Disponible margener under FFR-lofterne for forpligtelsesbevillinger for årene 2014-2017 udgør en samlet FFR-margen for forpligtelser, der stilles til rådighed ud over de i FFR'en fastsatte lofter for årene 2016-2020 til politiske mål vedrørende vækst og beskæftigelse, navnlig ungdomsbeskæftigelse.

2. Kommissionen beregner hvert år som led i den tekniske justering omhandlet i artikel 4 det beløb, der er til rådighed. Den samlede FFR-margen eller en del deraf kan anvendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for budgetprocedurens rammer i henhold til artikel 314 i TEUF.

*Artikel 15***Specifik fleksibilitet til at tackle ungdomsarbejdsløshed og styrke forskning**

Op til 2 543 mio. EUR (i 2011-priser) kan som led i den årlige budgetprocedure i 2014 og 2015 fremrykkes til bestemte politiske mål vedrørende ungdomsarbejdsløshed, forskning, Erasmus, navnlig til lærepladser, og små og mellemstore virksomheder. Disse beløb modregnes fuldt ud i bevillingerne inden for eller mellem udgiftsområderne for ikke at ændre de samlede årlige lofter for perioden 2014-2020 og den samlede bevilling pr. udgiftsområde eller pr. underudgiftsområde i denne periode.

*Artikel 16***Bidrag til finansieringen af storstilede projekter**

1. Der afsættes et maksimumbeløb på 6 300 mio. EUR (i 2011-priser) til de europæiske satellitnavigationsprogrammer (Egnos og Galileo) på Unionens generelle budget for perioden 2014-2020.

2. Der afsættes et maksimumbeløb på 2 707 mio. EUR (i 2011-priser) til den internationale termonukleare forsøgsreaktor (ITER) på Unionens generelle budget for perioden 2014-2020.

3. Der afsættes et maksimumbeløb på 3 786 mio. EUR (i 2011-priser) til Copernicus (det europæiske jordovervågningsprogram) på Unionens generelle budget for perioden 2014-2020.

*KAPITEL 3***Revision***Artikel 17***Revision af FFR**

1. Med forbehold af artikel 4, stk. 2, artikel 18-22 og artikel 25, kan FFR'en i tilfælde af uforudsete omstændigheder revideres under overholdelse af det loft for egne indtægter, der er fastsat i overensstemmelse med afgørelse 2007/436/EF, Euratom.

2. Som hovedregel skal et forslag om revision af FFR'en i overensstemmelse med stk. 1 forelægges og vedtages inden påbegyndelsen af budgetproceduren for det regnskabsår eller det første af de regnskabsår, revisionen vedrører.

3. I forbindelse med et forslag til revision af FFR'en i overensstemmelse med stk. 1 undersøges mulighederne for omfordeling af udgifterne mellem de programmer, der henhører under det af revisionen berørte udgiftsområde, navnlig med hensyn til enhver forventet underudnyttelse af bevillingerne. Målet bør være, at et betydeligt beløb, både i absolutte tal og som en procentdel af den nye påtænkte udgift, skal ligge inden for det eksisterende loft for det pågældende udgiftsområde.

4. I forbindelse med enhver revision af FFR'en i overensstemmelse med stk. 1 tages der hensyn til mulighederne for at udligne enhver forhøjelse af loftet for ét udgiftsområde ved at nedsætte loftet for et andet udgiftsområde.

5. I forbindelse med enhver revision af FFR'en i overensstemmelse med stk. 1 skal der fortsat være et rimeligt forhold mellem forpligtelser og betalinger.

Artikel 18

Revision i forbindelse med budgetgennemførelsen

Når Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af de tekniske justeringer af FFR'en, forelægger den dem samtidig forslag om at revidere de samlede betalingsbevillinger, som den under hensyntagen til budgetgennemførelsen skønner er nødvendige for at sikre en forsvarlig forvaltning af de årlige lofter for betalinger og i særdeleshed en ordnet udvikling i forhold til forpligtelsesbevillingerne. Europa-Parlamentet og Rådet træffer afgørelse om disse forslag inden den 1. maj i år n.

Artikel 19

Revision som følge af nye regler eller programmer for strukturfondene, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, Asyl- og Migrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed

1. Hvis der efter den 1. januar 2014 vedtages nye regler eller programmer under delt forvaltning vedrørende strukturfondene, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, Asyl- og Migrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed, revideres FFR'en med henblik på overførsel til efterfølgende år – ud over de tilsvarende udgiftslofter – af bevillinger, der ikke blev udnyttet i 2014.

2. Revisionen vedrørende overførslen af uudnyttede bevilinger for år 2014 skal vedtages inden den 1. maj 2015.

Artikel 20

Revision af FFR'en i tilfælde af en revision af traktaterne

Hvis traktaterne ændres mellem 2014 og 2020, som FFR'en dækker, og hvis dette har budgetmæssige følger, revideres FFR'en i overensstemmelse hermed.

Artikel 21

Revision af FFR'en i tilfælde af en udvidelse af Unionen

Hvis nye medlemsstater tiltræder Den Europæiske Union i løbet af den periode, som FFR dækker, revideres FFR for at tage hensyn til de udgiftsbehov, der følger af resultatet af tiltrædelsesforhandlingerne.

Artikel 22

Revision af FFR'en i tilfælde af Cyperns genforening

I tilfælde af Cyperns genforening mellem 2014 og 2020, som FFR'en dækker, revideres den finansielle ramme for at tage hensyn til en samlet løsning på Cypernproblematikken og de ekstra finansielle behov, der følger af en genforening.

Artikel 23

Det interinstitutionelle samarbejde under budgetproceduren

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (i det følgende benævnt "institutionerne") træffer foranstaltninger til at lette den årlige budgetprocedure.

Institutionerne samarbejder loyalt under hele budgetproceduren med henblik på at tilnærme deres holdninger til hinanden. Institutionerne samarbejder på alle stadier af proceduren gennem passende interinstitutionelle kontakter for at følge fremskridtet i arbejdet og undersøge, om der er overensstemmelse.

Institutionerne sørger for så vidt muligt at samordne deres respektive tidsplaner med henblik på at sikre en sammenhængende og samordnet afvikling af arbejdet indtil den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget.

Der kan holdes treparts møder på alle stadier af proceduren og på forskellige repræsentationsniveauer afhængig af de forventede drøftelsers karakter. Hver institution udpeger i overensstemmelse med sin egen forretningsorden sine deltagere i hvert møde, definerer sit mandat til forhandlingerne og informerer i god tid de andre institutioner om de nærmere detaljer vedrørende møderne.

Artikel 24

Budgettets enhed

Alle Unionens og Euratoms udgifter og indtægter indgår i Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 7 i finansforordningen, herunder udgifter, der skyldes en relevant afgørelse, som Rådet har truffet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet inden for rammerne af artikel 332 i TEUF.

Artikel 25

Overgangen til den næste flerårige finansielle ramme

Kommissionen fremlægger inden den 1. januar 2018 et forslag til en ny flerårig finansiell ramme.

Hvis der ikke inden den 31. december 2020 er vedtaget en rådsforordning om fastlæggelse af en ny flerårig finansiell ramme, videreføres lofterne og de øvrige bestemmelser for det sidste år i FFR'en, indtil der vedtages en forordning om fastlæggelse af en ny finansiell ramme. Såfremt en ny medlemsstat tiltræder Unionen efter 2020, revideres den videreførte finansielle ramme om nødvendigt for at tage hensyn til tiltrædelsen.

*Artikel 26***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2013.

På Rådets vegne
E. GUSTAS
Formand

BILAG I

DEN FLERÅRIGE FINANSIELLE RAMME (EU-28)

(mio. EUR - 2011-priser)

FORPLIGTELSESBEVILLINGER	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I alt 2014-2020
1. Intelligent og inklusiv vækst	60 283	61 725	62 771	64 238	65 528	67 214	69 004	450 763
1a: Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	15 605	16 321	16 726	17 693	18 490	19 700	21 079	125 614
1b: Økonomisk, social og territorial samhørighed	44 678	45 404	46 045	46 545	47 038	47 514	47 925	325 149
2. Bæredygtig vækst: naturressourcer	55 883	55 060	54 261	53 448	52 466	51 503	50 558	373 179
heraf: markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger	41 585	40 989	40 421	39 837	39 079	38 335	37 605	277 851
3. Sikkerhed og medborgerskab	2 053	2 075	2 154	2 232	2 312	2 391	2 469	15 686
4. Et globalt Europa	7 854	8 083	8 281	8 375	8 553	8 764	8 794	58 704
5. Administration	8 218	8 385	8 589	8 807	9 007	9 206	9 417	61 629
heraf: institutionernes administrative udgifter	6 649	6 791	6 955	7 110	7 278	7 425	7 590	49 798
6. Kompensationer	27	0	0	0	0	0	0	27
FORPLIGTELSESBEVILLINGER I ALT	134 318	135 328	136 056	137 100	137 866	139 078	140 242	959 988
i procent af BNI	1,03 %	1,02 %	1,00 %	1,00 %	0,99 %	0,98 %	0,98 %	1,00 %
BETALINGSBEVILLINGER I ALT	128 030	131 095	131 046	126 777	129 778	130 893	130 781	908 400
i procent af BNI	0,98 %	0,98 %	0,97 %	0,92 %	0,93 %	0,93 %	0,91 %	0,95 %
Disponibel margen	0,25 %	0,25 %	0,26 %	0,31 %	0,30 %	0,30 %	0,32 %	0,28 %
Loft for egne indtægter i procent af BNI	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1312/2013/EU

af 11. december 2013

om den strategiske innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT): EIT's bidrag til et mere innovativt Europa

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 173, stk. 3,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning
(EF) nr. 294/2008 ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EF) nr. 294/2008 skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til den første strategiske innovationsdagsorden ("SID"), udarbejdet på grundlag af udkastet fra Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi ("EIT").
- (2) SID bør fastlægge de prioriterede områder og den langsigtede strategi for EIT og omfatte en vurdering af dets økonomiske virkninger og evne til at skabe den størst mulige merværdi på innovationsområdet. SID bør tage hensyn til resultaterne af overvågningen og evalueringen af EIT.

- (3) Den første SID bør omfatte detaljerede specifikationer og kommissorium for EIT's virksomhed, procedurerne for samarbejdet mellem bestyrelsen og videns- og innovationsfællesskaberne ("VIF'erne") og de nærmere metoder til finansiering af VIF'erne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den strategiske innovationsdagsorden ("SID") for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi, som er anført i bilaget, vedtages hermed for perioden 2014-2020.

Artikel 2

SID gennemføres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 294/2008.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, 11. december 2013

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

M. SCHULZ

På Rådets vegne

Formand

V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 294/2008 af 11. marts 2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 122.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 21.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT)

BILAG

DEN STRATEGISKE INNOVATIONSORDEN FOR EIT

Indhold

Resume af de vigtigste aktioner

1. Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi: en EU-innovationsaktør
 - 1.1. EIT: Imødegåelse af samfundsmæssige udfordringer via innovation i videntrekanten
 - 1.2. EIT-merværdi: særlige karakteristika
 - 1.3. Synergier og komplementariteter med andre politiske og finansieringsmæssige initiativer
2. Uddybning af EIT's rolle efter 2013: prioriterede indsatsområder
 - 2.1. Incitamenter til vækst, indvirkning og bæredygtighed gennem EIT
 - 2.1.1. Konsolidering og fremme af eksisterende VIF'ers vækst og betydning
 - 2.1.2. Oprettelse af nye VIF'er
 - 2.2. Forbedring af EIT's indvirkning
 - 2.3. Nye gennemførelsessystemer og resultatorienteret overvågning
3. Effektiv beslutningstagning og arbejdsmetoder
 - 3.1. Strømlining og afklaring af EIT's beslutningsproces
 - 3.2. Investering i VIF'er: forbindelser mellem EIT og VIF
 - 3.3. Samspil med interessenter
4. Overslag over finansielle behov og finansieringskilder 2014-2020
 - 4.1. Konsolidering af en intelligent finansieringsmodel over for VIF'er
 - 4.2. EIT's budgetbehov

Faktablad 1: Innovation for sund levevis og aktiv aldring

Faktablad 2: Råstoffer – bæredygtig efterforskning, udvinding, forædling, genanvendelse og substitution

Faktablad 3: Food4Future - bæredygtig forsyningskæde fra bord til jord

Faktablad 4: Produktion med høj værditilvækst

Faktablad 5: Mobilitet i byer

Resume af de vigtigste aktioner*Afdeling 2.1.1 Konsolidering og fremme af eksisterende VIF'ers vækst og betydning*

EIT vil:

- tilskynde VIF'er til at udvikle og rådgive om en bredere vifte af aktiviteter inden for uddannelsesaktiviteter og øge bevidstheden om eksistensen af disse uddannelsesprogrammer
- gradvist indføre konkurrencemæssige kontrolordninger vedrørende tildelingen af en procentdel af VIF'ernes tilskud, der baserer sig på VIF'ernes forretningsplaner og resultater, og som tager højde for den omstændighed, at VIF'er udvikler sig i forskellige hastigheder
- give VIF'er incitament til at udvikle fælles arbejdsprogrammer i forbindelse med horisontale problemstillinger

- etablere et system af peer-evalueringer for EIT-mærkede kvalifikationer og indgå i dialog med nationale og internationale kvalitetssikringsorganer med henblik på at fremme en sammenhængende tilgang.

Afdeling 2.1.2 Oprettelse af nye VIF'er

EIT vil

- forberede en udvælgelsesprocedure for hver ny bølge af VIF'er, som giver VIF-ansøgere tilstrækkelig tid til at forberede forslag
- iværksætte indkaldelser af forslag til fem nye VIF'er som følger: en indkaldelse af forslag til to nye VIF'er indenfor temaerne "Sund levevis og aktiv aldring" samt "Råstoffer", en indkaldelse af forslag til to nye VIF'er inden for temaerne "Food4Future" og "Produktion med høj værditilvækst" samt en indkaldelse af forslag til en ny VIF i 2018 inden for temaet "Mobilitet i byer"
- gøre sit yderste for at sikre, at så mange potentielle interesserede parter som muligt bliver orienteret om de fremtidige VIF-udvælgelsesprocedurer
- sikre, at rammebetingelserne for fremtidige VIF-udvælgelsesprocedurer skaber optimale resultater, navnlig ved at udstikke klare retningslinjer med hensyn til krav og processer og ved at give forslagsstillerne tilstrækkelig tid til at organisere partnerskabet.

Afdeling 2.2 Forbedring af EIT's indvirkning

EIT vil

- fremme deltagelsen i udadrettede aktiviteter og navnlig yde støtte i relevant omfang til VIF'erne i forbindelse med den regionale innovationsordning
- oprette/tilpasse et webbaseret værktøj, der kan udgøre en platform for videndeling og netværkssamarbejde omkring EIT
- opbygge og understøtte et funktionelt og stærkt netværk af tidligere studerende fra EIT-/VIF-uddannelsesaktiviteter ("EIT alumni")
- stille positive og negative erfaringer fra VIF'er systematisk til rådighed for det bredere innovationsfællesskab i og uden for Unionen. Dette kan omfatte udvikling af en database med gratis kursusmateriale fra EIT's og VIF'ers uddannelsesaktiviteter
- sikre en stærk deltagelse af den private sektor, herunder SMV'er, i videntrekanten.

Afdeling 2.3 Nye gennemførelsesystemer og resultatorienteret overvågning

EIT vil

- udarbejde en forenklingsdagsorden, der omfatter benchmark til vurdering af fremskridt, og rapportere til Kommissionen om fremskridt i gennemførelsen heraf i den årlige aktivitetsrapport; sikre, at nye forenklingsmodeller formidles i hele Unionen, og informere andre EU-initiativer
- i samarbejde med Kommissionen og VIF'erne etablere et omfattende system til overvågning af EIT's bidrag til Horisont 2020, EIT's indvirkning gennem egne aktiviteter og VIF-aktiviteter og -resultater. EIT vil rapportere om alle sine overvågningsaktiviteter i sin årlige aktivitetsrapport, som sendes til Europa-Parlamentet og til Rådet.

Afdeling 3.1 Strømlining og afklaring af EIT's beslutningsproces

EIT vil

- gennem en intelligent strategi for menneskelige ressourcer, herunder systematisk brug af intern og ekstern ekspertise, og interne forvaltningsprocedurer sikre, at EIT udvikler sig til en referenceinstitution for innovativ forvaltning
- iværksætte konkrete foranstaltninger for yderligere at fremme en kultur af åbenhed og gennemsigtighed.

Afdeling 3.2 Investering i VIF'er: forbindelser mellem EIT og VIF'er

EIT vil

- udstikke klare og sammenhængende retningslinjer for forventninger, forpligtelser og ansvar i hele VIF'ernes livscyklus
- i tæt samarbejde med VIF'erne udvikle en kapacitet inden for EIT's hovedkvarter, som kan fremme udveksling og læring mellem VIF'erne
- tilbyde VIF'erne en række tjenester i forbindelse med horisontale spørgsmål, hvor effektiviteten kan forbedres, og gennemføre andre samlede politikker med samme formål
- udstikke retningslinjer for tilslutning af og samarbejde med partnere, som ikke kan blive fulgyldige investorer og partnere i et VIF.

Afdeling 3.3 Samspil med interessenter

EIT vil

- etablere et regelmæssigt EIT-interessentforum med en særlig sammensætning af medlemsstaternes repræsentanter med det formål at fremme interaktion og gensidig læring i forhold til det bredere innovationsfællesskab fra videntrekanten og med inddragelse af nationale og regionale myndigheder. I den forbindelse kan den webbaserede platform hjælpe med at fremme samspillet mellem deltagerne
- systematisk gøre brug af eksisterende sammenslutninger af universiteter, erhvervs- og forskningsorganisationer og klyngeorganisationer som platform for videnuudveksling og formidling af resultater
- udvikle en mekanisme, som f.eks. et årligt møde mellem EIT, VIF'erne og Europa-Kommissionens relevante tjenestegrene, der yderligere kan fremme synergieffekten mellem EIT og VIF'erne på den ene side og andre EU-initiativer på den anden side.

DEN STRATEGISKE INNOVATIONS DAGSORDEN FOR EIT

1. Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi: en EU-innovationsaktør

Denne strategiske innovationsdagsorden (SID) skitserer de prioriterede områder for Det Europæiske Institut og Teknologi (EIT) i perioden 2014-2020 samt instituttets operationsform. Den er derfor et centralt værktøj for de europæiske beslutningstagere, når de skal fastlægge den strategiske kurs for EIT, samtidig med at EIT selv får mulighed for at definere metoderne og midlerne til at nå de fastsatte mål.

SID er resultatet af en dybdegående proces, der har søgt at udnytte EIT's erfaringer indtil nu og fuldt ud afspejle det virkelige europæiske innovationslandskab. Det er baseret på et første udkast fra EIT's bestyrelse, der blev fremsendt til Europa-Kommissionen den 15. juni 2011 i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 294/2008 ⁽¹⁾.

Den bygger også på resultaterne af en uafhængig evaluering af EIT's første periode og en høringsproces, der var åben for alle med en nuværende eller potentiel interesse i EIT's aktiviteter, herunder virksomheder, videregående uddannelsesinstitutioner og forskningsorganisationer samt nationale og regionale myndigheder.

1.1. EIT: Imødegåelse af samfundsmæssige udfordringer via innovation i videntrekanten

I en verden under hastig udvikling bygger Europas vej til fremtiden på vækst, som er intelligent, bæredygtig og inklusiv. For at nå dette mål og forblive konkurrencedygtig i den globale videnskabsøkonomi og det globale samfund er "videntrekanten" af videregående uddannelse, forskning og innovation og samspillet mellem disse tre sider blevet udpeget som centrale drivkræfter. Den Europæiske Union har handlet i overensstemmelse hermed og har udpeget disse områder som politiske prioriteter i Europa 2020-strategien. Disse prioriteter gennemføres navnlig gennem flagskibsinitiativerne "Innovation i EU" og "Unge på vej", der danner den overordnede politiske ramme for Unionens indsats på disse områder. De suppleres af de øvrige flagskibsinitiativer, f.eks. "En industripolitik for en globaliseret verden", "En digital dagsorden for Europa" og "Et ressourceeffektivt Europa". EIT vil fuldt ud bidrage til opfyldelse af målene i disse flagskibsinitiativer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 294/2008 af 11. marts 2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 1).

Begrundelsen for at sætte videregående uddannelse, forskning og innovation i centrum er indlysende. I en tid med en videnøkonomi og med øget global konkurrence og demografisk udfordring hjemme vil Europas vækst og beskæftigelse i fremtiden i stigende grad komme fra innovative gennembrud inden for produkter, tjenester og forretningsmodeller og fra dets evne til at nære, tiltrække og fastholde talent. Der er enkeltstående succes historier i hele Europa, men Unionen er nødt til at indhente verdens førende innovationslande. Unionen står desuden over for øget konkurrence om talent fra nye ekspertisecentre i vækstøkonomierne.

Europa skal intensivere sin indsats inden for videregående uddannelse, forskning og innovation yderligere og skal rumme en stærk, åben og ægte iværksætterkultur, der er nødvendig for at nære og støtte opfangelsen af værdien af forskning og innovation og for at etablere nye udviklingsselskaber og opnå reel markedsudbredelse af innovationer inden for potentielle højvækstsektorer. Europa skal fremme de videregående uddannelsesinstitutioners rolle som innovationsmotorer, da mennesker med talent skal styrkes med relevante kvalifikationer, relevant viden og relevante indstillinger for at skabe innovative fremskridt.

EIT er oprettet netop til dette formål – at bidrage til bæredygtig økonomisk vækst og fremme konkurrenceevnen gennem styrkelse af Unionens og dens medlemsstaters innovationskapacitet og fremme deres kapacitet til at omdanne resultater fra forskning til produkter og tjenesteydelser af høj kvalitet. Ved fuldt ud at integrere videntrekanten af videregående uddannelse, forskning og innovation søger EIT i høj grad at bidrage til at imødegå navnlig de samfundsmæssige udfordringer i Horisont 2020 og skabe systemiske ændringer i den måde, som de europæiske innovationsaktører samarbejder på.

For at opfylde dette mål kombinerer EIT en strategisk indfaldsvinkel på EIT-niveau med en bottom-up-tilgang inden for EIT's videns- og innovationsfællesskabers (VIF'er) tematiske områder. VIF'erne er godt integrerede paneuropæiske partnerskaber, der samler de bedste universiteter, forskningscentre, små og store virksomheder og andre innovationsaktører i et langsigtet samarbejde om specifikke samfundsmæssige udfordringer. Hvert VIF er organiseret omkring et mindre antal centre med samme beliggenhed (samhusningscentre), hvor partnerne samarbejder tæt i det daglige, idet de deler en række strategiske mål. Samhusningscentre bygger på eksisterende ekspertisecentre og udvikler disse yderligere til lokale innovative økosystemer og knytter dem sammen i et bredere netværk af innovationsknudepunkter, der dækker hele Europa. Inden for EIT-rammerne har de enkelte VIF'er fået en høj grad af selvstændighed med hensyn til fastlæggelsen af deres interne organisation, sammensætning, dagsorden og arbejdsmetoder, hvilket giver dem mulighed for at vælge den fremgangsmåde, som er bedst egnet til opfyldelse af deres mål. EIT bør optræde som rollemodel i hele Europa ved at udøve effektiv og lempelig forvaltning. På strategisk plan organiserer EIT udvælgelsesprocessen for VIF'er i henhold til de tematiske områder, som Europa-Parlamentet og Rådet har fastlagt, koordinerer dem med fleksible rammer, støtter og rådgiver om dem i administrative anliggender, hvor dette er relevant, og formidler deres bedste modeller for styring og finansiering. Koordinering og samarbejde på tværs af VIF'er bør fremmes af EIT for at sikre synergieffekter og merværdi.

Gennem VIF'erne forsøger EIT at fremskynde innovation og at hjælpe med at skabe multidisciplinære og interdisciplinære miljøer, hvor innovation har bedre chancer for at trives og skabe gennembrud, hvad angår den måde, som videregående uddannelse, forskning og virksomheder samarbejder på. Denne tilgang hjælper med at behandle de stadig mere komplekse og indbyrdes forbundne samfundsmæssige udfordringer, som anført i Horisont 2020, kombinerer sektor- og tværsektoriel innovation og samler mennesker fra forskellige baggrunde og fagområder, som ellers ikke nødvendigvis havde mødt hinanden, for i fællesskab at finde løsninger på problemerne.

Resultater

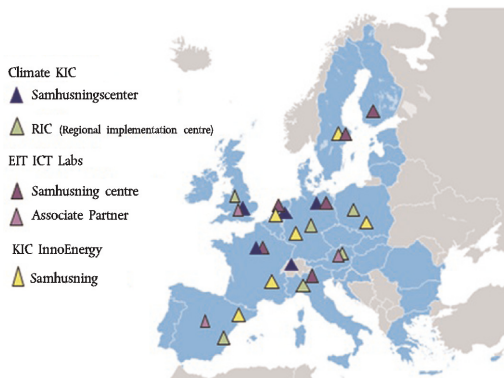
EIT har gennemført sin indledende fase, som var viet til at lancere dets operationer gennem de første VIF'er og etablere EIT's beslutningstagende og ledende funktioner – bestyrelse og hovedkvarter. EIT har også med succes opnået dets vigtigste mål – fuld integration af hele innovationskæden, som samler videregående uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer og virksomheder via de tre første VIF'er, som blev oprettet i 2010 inden for områder som Europa-Parlamentet og Rådet har udpeget som afgørende for Europas fremtidige udvikling. Disse områder er vedvarende energi "KIC InnoEnergy", modvirkning af og tilpasning til klimaændringer ("ClimateKIC") samt fremtidens informations- og kommunikationssamfund ("EIT ICT Labs").

EIT er desuden nu i færd med at konsolidere sig som en innovationsinstitution via dets hovedkvarter i Budapest. Det har også oprettet EIT-fonden, en retligt uafhængig organisation, der har til formål at fremme og støtte EIT's aktiviteter og styrke EIT's samfundsmæssige betydning.

VIF'er på vej mod integrerede partnerskaber i verdensklasse

De tre første VIF'er, som blev oprettet i 2010, gennemførte deres første aktiviteter i 2011. På trods af deres indtil videre begrænsede erfaringer er det lykkedes for dem at opnå en kritisk masse inden for deres respektive områder, herunder en afbalanceret deltagelse af de forskellige elementer i videntrekanten. Den kombinerede styrke, som partnerne i et VIF besidder – både talmæssigt og ved den vægt, de har inden for deres respektive områder – giver dem verdensklassepotentiale.

Fig. 1 – VIF-samhusninger

VIF'erne har benyttet sig af forskellige fremgangsmåder i opbygningen af deres strategier og ledelsesstrukturer, hvilket er et udtryk for deres forskellige emneområder. Et VIF er oprettet som et selskab, mens de to andre er nonprofitorganisationer. Alle er opbygget omkring ca. 30 kernepartnere og 5-6 samhusningscentre, som ofte støttes af et varierende antal yderligere tilknyttede partnere, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

VIF'ernes struktur som individuelle juridiske enheder, der ledes af en administrerende direktør, er en klar nyskabelse i forhold til den traditionelle tilgang baseret på flere støttemodtagere. Desuden følger alle VIF'erne en forretningslogik i deres strategiske planlægning af deres aktiviteter, og alle VIF'erne har implementeret samhusningskonceptet: det at samle forskellige team på ét fysisk sted fungerer som clearinginstitution for mange VIF-aktiviteter og kombinerer kompetencer og kvalifikationer, der er udviklet inden for forskellige specialområder på paneuropæisk niveau. Erhvervslivet kommer især til at spille en stærk rolle for gennemførelsen af VIF'ernes aktiviteter, og VIF'erne bør kunne mobilisere investeringer og langsigtede tilsagn fra erhvervssektoren.

VIF'ernes aktiviteter spænder over hele innovationskæden og omfatter bl.a. iværksættelsen af EIT-mærkede master- og ph.d.-programmer, som kombinerer videnskabelig ekspertise med iværksætteruddannelse, tjenester i forbindelse med virksomhedsoprettelse samt mobilitetsordninger. VIF'ernes indledende aktiviteter har haft fokus på talent og mennesker, og de første resultater er opnået inden for uddannelse og iværksætterkultur, herunder iværksættelsen af master- og ph.d.-programmer. To VIF'er er gået sammen og samarbejder om et fælles masterprogram i intelligente forsyningsnet.

VIF'ernes resultater gennem det første år (2010-2011) er lovende:

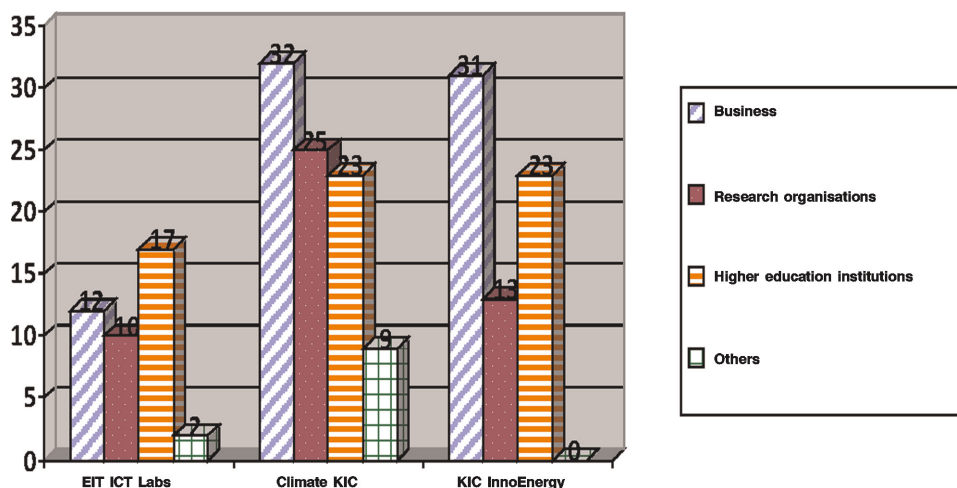
Næsten 500 studerende gennemførte deres uddannelse på sommerkurser, og mere end 200 studerende deltager i øjeblikket i specifikke VIF-mærkede masterkurser. Der er stor efterspørgsel hos talentfulde mennesker: KIC InnoEnergy modtog f.eks. 950 ansøgninger til dets masterkursus, hvor der var plads til 155 studerende. Studerende, der afsluttede deres uddannelse fra ClimateKIC-kurser i 2010 og 2011, har dannet en alumnisammenslutning for at fastholde deres engagement i VIF'et i fremtiden.

Der er etableret seks nye virksomheder med startkapital fra prisuddelinger og -belønninger eller med støtte fra VIF'erne. Mere end 50 nystartede virksomheder gennemfører i øjeblikket forskellige opstartsaktiviteter. EIT ICTLabs støtter 18 små virksomheder med virksomhedscoaches.

Der er skabt forbindelser inden for videntrekanten på regionalt plan via tværfaglige videreuddannelsesprogrammer, som f.eks. ClimateKIC's program "Pioneers in practice" (59 personer har indtil videre deltaget i dette mobilitetsprogram).

Der er udformet nye regler om intellektuel ejendom, som betyder, at overskuddet fra intellektuelle ejendomsrettigheder deles mellem de involverede virksomheder og VIF'et som juridisk enhed.

Fig. 2 – VIF-partnere 2011 (erhvervsliv, videregående uddannelse, forskning)

1.2. EIT-merværdi: særlige karakteristika

EIT's tilgang omfatter en række elementer, det bruger til at skabe reel merværdi på EU-plan:

- Bekæmpelse af fragmentering via langsigtede integrerede partnerskaber og opnåelse af kritisk masse via dets europæiske dimension: Med udgangspunkt i eksisterende samarbejdsinitiativer fører EIT de udvalgte partnerskaber i VIF'erne op til et mere permanent og strategisk niveau. VIF'er giver partnere i verdensklasse mulighed for at gå sammen i nye konfigurationer, optimere deres eksisterende ressourcer og udvikle nye og, hvor dette er relevant, åbne modeller og få adgang til nye forretningsmuligheder via nye værdikæder, som repræsenterer større risici og større udfordringer. Der er et betydeligt antal ekspertisecentre i medlemsstaterne, men de har ofte ikke den kritiske masse, der er nødvendig for at klare sig alene i den globale konkurrence. VIF'ernes samhusningscentre giver stærke lokale aktører mulighed for at skabe tætte forbindelser til andre dygtige partnere på tværs af grænserne, så de kan handle og opnå anerkendelse globalt.
- Forbedring af investeringernes virkning på uddannelse, forskning og innovation og test af nye styringsmodeller for innovation: EIT fungerer som en "innovationskatalysator", der føjer merværdi til det eksisterende forskningsgrundlag ved at sætte skub i indførelsen og udnyttelsen af teknologier og forskningsresultater og ved at overføre forskningsresultater til uddannelse. Innovationsaktiviteter bidrager til gengæld til at tilpasse og styrke forskningsinvesteringer og til at gøre uddannelsesaktiviteter mere lydthøre over for erhvervslivets behov. Til det formål har EIT fået betydelig fleksibilitet til at afprøve nye innovationsmodeller, idet der er givet mulighed for store forskelle i VIF'ernes styrings- og finansieringsmodeller og hurtig tilpasning, så nye muligheder bedre kan håndteres.
- Udvikling af talent på tværs af grænser og fremme af iværksætterkultur gennem integration af videntrekanten: EIT udvikler menneskedrevet innovation og sætter studerende, forskere og iværksættere i centrum for sin indsats. Det skaber nye karriereveje og mobilitetsmuligheder mellem den akademiske verden og den private sektor og nye innovative ordninger for faglig udvikling. EIT-mærket på innovative VIF'ers master- og ph.d.-programmer forventes at ville bidrage til at skabe et internationalt anerkendt kvalitetsmærke, der hjælper med at tiltrække talent fra Europa og andre lande. Iværksætterkultur fremmes gennem en ny generation af studerende i verdensklasse, herunder ph.d.-studerende, som har den viden og de holdninger, der er nødvendige for at omsætte idéer til nye forretningsmuligheder. Disse studerende spiller en vigtig rolle for integration af videntrekanten.
- Intelligent finansiering gennem løftestangseffekt kombineret med en resultatorienteret tilgang, der har fokus på erhvervslivet: EIT tilvejebringer op til 25 % af VIF'ernes budget og katalyserer 75 % af de økonomiske ressourcer fra en lang række offentlige og private partnere samt partnere fra den tredje sektor og udgør dermed en iværksætterorienteret tilgang i sig selv og skaber en væsentlig løftestangseffekt ved at samle omfattende investeringer og strømme forskellige offentlige og private kilder hen imod strategier, der er fastlagt i fællesskab. VIF'erne fastsætter interne bestemmelser for at undgå dobbelt finansiering af aktiviteter på nationalt plan og EIT-plan.

Ved at fokusere på konsekvenserne for både markedet og samfundet benytter EIT en resultatorienteret tilgang. VIF'er arbejder ud fra en forretningslogik baseret på årlige forretningsplaner, herunder en ambitiøs portefølje af aktiviteter fra uddannelse til virksomhedsetablering, med klare mål, produkter og nøgleresultatindikatorer (KPI'er), som de måles i forhold til.

1.3. Synergier og komplementariteter med andre politiske og finansieringsmæssige initiativer

Samspejlet mellem forskning, innovation og videregående uddannelse anerkendes i stigende grad i EU-initiativer og -programmer. På europæisk, nationalt og regionalt plan er der et stort potentiale for aktioner, som gensidigt styrker hinanden. På EU-plan vil den strategiske ramme, som Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) – tilvejebringer, sikre en fuld udnyttelse af disse synergivirkninger.

EIT vil yde et stærkt bidrag til de målsætninger, der er anført i Horisont 2020, navnlig ved at tage fat om samfundsmæssige udfordringer på en måde, der supplerer andre initiativer på disse områder. Inden for Horisont 2020 er EIT involveret i målsætningen om "samfundsmæssige udfordringer", men idet det benytter tilgangen om glidende samspil på tværs af målsætninger, bidrager det også til målsætningen om "industrielt lederskab" ved at stimulere resultatdrevet forskning og styrke udviklingen af innovative SMV'er med et stort vækstpotentiale. Endelig vil det bidrage til udviklingen af målsætningen om et videnskabeligt grundlag af høj kvalitet ved at fremme mobilitet på tværs af grænser – faglige, sektorbestemte og nationale – og ved at inddrage iværksætterkultur og risikovillighed i innovative ph.d.-studier.

EIT vil derved yde et væsentligt bidrag til at fremme de rammebetingelser, der er nødvendige for at realisere det innovative potentiale, som Unionens forskning rummer, og fremme gennemførelsen af det europæiske forskningsrum.

EIT tilfører endvidere en komplet og nødvendig uddannelsesdimension til Unionens forsknings- og innovationspolitik. Via innovativ uddannelse for iværksættere spiller det en vigtig rolle som brobygger mellem forsknings- og innovationsrammen og uddannelsespolitikkerne og -programmerne og sikrer den langsigtede forpligtelse, der er nødvendig for at skabe bæredygtige forandringer inden for videregående uddannelse. Navnlig gennem nye, tværfaglige EIT-mærkede universitetsgrader, som tildeles af de deltagende videregående uddannelsesinstitutioner i henhold til nationale regler og akkrediteringsprocedurer, leder EIT samarbejdet hen imod uddannelse for innovation, der vil have en klar sammenhæng med den bredere europæiske dagsorden for moderniseringen af de videregående uddannelsesinstitutioner, hvilket vil fremme det europæiske område for videregående uddannelse.

Der er endvidere muligheder for interaktion med Unionens samhørighedspolitik, som vil gavne begge områder, og som omhandler forbindelser mellem de lokale og globale aspekter af innovation. Samhusningscentre støtter samarbejde på tværs af grænser og er placeret, så de kan gøre brug af forskellige tilskudsordninger fra deres respektive regioner. Samhusningscentrene spiller en vigtig rolle i indsatsen for at styrke VIF'ernes lokal-globale forbindelser som helhed, herunder gennem tæt samarbejde med regionale myndigheder, navnlig de myndigheder, der deltager i udførelsen og gennemførelsen af regionale innovationsstrategier for intelligent specialisering (RIS3). Desuden vil forbindelsen mellem VIF'er og lokale klyngeorganisationer kunne styrkes for at øge SMV'ernes deltagelse i VIF'ernes aktiviteter. Mens muligheder for synergivirkninger varierer afhængigt af det tematiske område for et VIF, er der en række initiativer og programmer på EU-plan, hvor det virker særligt sandsynligt, at disse vil bibringe fordele gennem samarbejde og koordinering. Da selve konceptet bag EIT/VIF'erne hviler på tilføjelse af merværdi til den nuværende europæiske ekspertise, vil VIF'erne – både nuværende og fremtidige – pr. definition arbejde for at udforske disse synergivirkninger så meget som muligt. VIF'er forventes at føje merværdi til initiativer, der findes inden for relevante områder, herunder fælles programlægningsinitiativer (FPI'er), europæiske innovationspartnerskaber (EIP'er) og offentlig-private partnerskaber (OPP'er).

Fælles programlægningsinitiativer, et nøgleinstrument for indsatsen mod fragmentering inden for forskning, bør udgøre kernen i VIF'ernes paneuropæiske forskningsgrundlag, hvis det er hensigtsmæssigt. Til gengæld kan VIF'erne sætte skub i og fremme udnyttelse af offentlig kvalitetsforskning, der er samlet af de fælles programlægningsinitiativer, så fragmentering inden for innovation bekæmpes. De fælles teknologinitiativer og de nyetablerede offentlig-private partnerskaber udgør platforme til fremme af industridrevet forskning i stor skala og fremme af udviklingen af vigtige teknologier. VIF'er kan hjælpe med at katalysere disse betydelige investeringer i forskning med det formål at sætte skub i teknologioverførsel og -kommercialisering og at udvikle nye projekter inden for eksisterende virksomheder gennem iværksættertalent. Gennem sin tilgang baseret på videntrekanten vil EIT supplere Det Europæiske Forskningsråds (EFR's) investering i banebrydende forskning i verdensklassen ved at arbejde med hele innovationskæden fra idé til anvendelse og udnyttelse med henblik på at skabe yderligere muligheder inden for innovation og eksponering for iværksætterkultur for Marie Skłodowska-Curie-forskere og "Erasmus+"-studerende for at hjælpe med at fremme udviklingen af det europæiske forskningsrum og det europæiske område for videregående uddannelse.

De kommende europæiske innovationspartnerskaber vil danne overordnede rammer, som vil støtte tilpasning og intelligente synergier mellem forsynings- og efterspørgselsdrevet forskning samt innovationsinstrumenter og -politikker. VIF'erne kan bidrage til de europæiske innovationspartnerskaber gennem deres distribuerede karakter og praktiske erfaringer og navnlig ved at udvikle den nødvendige menneskelige kapital, uddanne nøgleaktører, som f.eks. iværksættere og forskere, og udpege rammebetingelser og bedste praksis, hvad angår politiske, lovgivningsmæssige og standardiseringsmæssige spørgsmål inden for deres relevante sektor.

I praksis udmønter mulighederne for synergivirkninger sig på forskellige måder fra VIF til VIF og fra problemstilling til problemstilling. I dag udvikles der forbindelser med andre initiativer på VIF-niveau, som varierer afhængigt af hvert VIF's særlige forhold og tematiske område. Derudover bør EIT fremme synergier og samspil mellem VIF'erne på tværs af søjlerne i Horisont 2020 og med andre relevante initiativer og samtidig tage behørigt hensyn til risikoen for overlapninger.

Eksempler på synergivirkninger mellem VIF'er og andre praktiske initiativer (september 2011)

- EIT ICT Labs samarbejder tæt med det offentlig-private partnerskab om fremtidens internet, det fælles teknologiinitiativ Artemis og Eureka-initiativer, som f.eks. ITEA2 (Information Technology for European Advancement), og Trust in Digital Life-partnerskabet. Ved at anvende VIF-"katalysatorer", som f.eks. Innovation Radar, Patent Booster og Technology Transfer, i løbet af livscyklussen for EU-finansierede forskningsprojekter, styrker EIT ICT Labs deres indvirkning på markedet. Ved at tilbyde adgang til samhusningscentre kan det forbedre mobiliteten for mennesker og idéer på tværs af Europa.
- KIC InnoEnergy bidrager til gennemførelsen af den strategiske energiteknologiplan for Unionen (SET-planen) gennem bl.a. deltagelse i SETIS-plattformen for teknologiovervågning og -kortlægning og dens input til de europæiske industriinitiativer. Det samarbejder også aktuelt med Kommissionens Fælles Forskningscenter med henblik på at stimulere kapaciteten til at opbygge scenarier.
- ClimateKIC skaber aktivt synergivirkninger med fælles programlægningsinitiativer på området, idet innovationsdagsordenen og gennemførelsesplanen for ClimateKIC delvist baseres på den fælles strategiske dagsorden, der er udpeget i det fælles programlægningsinitiativ for klimaområdet (klimatjenester og -tilpasning). Regionale innovations- og gennemførelsesfællesskaber under ClimateKIC udgør en egentlig paneuropæisk model for regional innovation, der bruger regioner som testområder, og som kæder udviklingen af ledelseskompetencer og regionale styrker sammen med globale udfordringer.

2. Uddybning af EIT's rolle efter 2013: prioriterede indsatsområder

2.1. Incitamenter til vækst, indvirkning og bæredygtighed gennem EIT

Erfaringer fra oprettelsesfasen

Processen med oprettelse af de første VIF'er har i høj grad været præget af aktiv læring ("learning by doing"). Den har vist, at VIF'er er nyskabende koncepter, og udfordringen med at blive retligt organiseret som et VIF og etablere kontraktlige forhold mellem VIF'erne og deres partnere var undervurderet af alle parter i processen. Manglende kendskab til egnetheden af forskellige former for juridiske enheder hjalp ikke med at få etableringsprocessen til at glide. Bottom-up-tilgangen, som giver hvert VIF betydeligt råderum til at organisere dets partnerskaber, skal bevares, men der bør gives yderligere retningslinjer for og støtte til valget af egnede juridiske konstruktioner. Udfordringen med at samle forskellige akademiske og erhvervmæssige kulturer i én juridisk enhed bør heller ikke undervurderes, og det er derfor vigtigt at dele fælles værdier på både VIF- og EIT-niveau. Desuden er EIT og VIF'erne institutionelle nyskabelser i stor skala, og der er ikke to VIF'er, der er ens, når det gælder karakteristika, herunder størrelse og organisation. Dette skaber et væld af innovationsmodeller, men det gør også den overordnede koordinering og overvågning af VIF'er mere udfordrende.

I fremtiden bør EIT give klarere retningslinjer upstream fra udvælgelsesprocessen for at sikre, at alle VIF'er har de samme grundlæggende strategiske kendetegn, men kan benytte forskellige tilgange i deres organisation samt gennemførelses- og finansieringstilgange.

EIT bør mindske de administrative byrder og udbrede bedste praksis og erfaringer fra eksisterende VIF'er til nye VIF'er. Endelig udgør det samlede antal VIF'er på tre endnu ikke den kritiske masse, der er nødvendig for, at EIT kan udvikle sit fulde potentiale som et førende innovationsinstitut.

Endvidere skal EIT være mere end blot "summen af de forskellige dele", og aktiviteter på tværs af VIF'er skal fremmes.

EIT har på lang sigt behov for at udvikle en klar identitet og et verdensomspændende EIT-mærke. Pleje af et stærkt EIT-mærke kan omfatte aktioner for at skabe et stærkt menneskeligt og forretningsmæssigt netværk omkring EIT-samfundet (studerende, alumner, undervisere, iværksættere, fagfolk osv.) og organisering af konferencer og events, der skaber en følelse af identitet og synlighed.

EIT som investor i videntrekanten

På grundlag af de indhøstede erfaringer sigter EIT mod at konsolidere og yderligere udvikle sin rolle som en "investor", der nærer og gør det muligt for eksisterende ekspertisecentre inden for forskning, erhvervsliv og videregående uddannelse i Europa at samles og fremme deres langsigtede systematiske samarbejde gennem VIF'er.

"EIT-investortilgangen" har fokus på kortlægningen af de bedste strategiske muligheder og udvælgelse af en portefølje af partnerskaber i verdensklasse – VIF'erne – med henblik på at skabe resultater. Som led i denne tilgang tildeler EIT de årlige støttebeløb til VIF'erne på grundlag af deres tidligere resultater og de aktiviteter, der indgår i deres forretningsplaner, efter en klar og gennemsigtig procedure. Vurderingen af forretningsplaner vil blive understøttet af eksterne uafhængige eksperter. I den forbindelse bør EIT ikke kun udstikke brede retningslinjer og visioner, men skal give VIF'erne passende støtte og overvåge deres præstationer. Samtidig gives VIF'erne betydeligt råderum til at fastlægge deres dagsorden, interne strategier og organisation og til at gennemføre deres aktiviteter og mobilisere det nødvendige talent og de nødvendige ressourcer.

Afkastet af EIT's investeringer i VIF'erne måles i form af håndgribelige fordele for den europæiske økonomi og det europæiske samfund som helhed, herunder f.eks. skabelse af nye virksomheder, produkter og tjenester på eksisterende og fremtidige markeder, bedre uddannede iværksættere, nye og mere attraktive jobmuligheder samt tiltrækning og fastholdelse af talent fra hele EU og andre lande.

Dette kræver, at der tilvejebringes et robust overvågnings- og evalueringssystem for EIT, der fokuserer på resultater, output og skabelse af både økonomisk og samfundsmæssig indvirkning, og som måles i forhold til den bedste internationale praksis. Tilvejebringelsen af et afbalanceret overvågningsystem til vurdering af EIT's indvirkning via VIF'erne, EIT's egne præstationer som organisation og EIT's bidrag til Horisont 2020 er et prioriteret område i denne retning.

Et vigtigt element i denne henseende er også udviklingen i samarbejde med VIF'erne af en ægte "selskabsidentitet" for EIT omkring et sæt fælles værdier. VIF'erne og deres individuelle partnere har alle deres egne identiteter og værdier, men de deler samtidig værdier, som samler EIT og VIF-gruppen. Temaerne er: ekspertise på tværs af videntrekanten, højt kvalificerede iværksættere, langsigtet samarbejde på tværs af grænser, fagområder og sektorer samt fokus på økonomisk og samfundsmæssig indvirkning. En sådan identitet vil også styrke EIT's og VIF'ernes synlighed og omdømme udadtil.

2.1.1. Konsolidering og fremme af eksisterende VIF'ers vækst og betydning

EIT støtter aktivt de indledende tre VIF'er for derved at styrke deres potentiale og indvirkning og deres bidrag til målene i Horisont 2020. Med tiden vil VIF'erne udvide deres indledende portefølje af aktiviteter for at udnytte nye markedsmuligheder eller samfundsmæssige muligheder, og tilpasse sig det skiftende globale miljø. For at støtte denne udvikling anviser og fastlægger EIT på åben og gennemsigtig vis og i tæt samarbejde med hvert VIF skræddersyede samfinansieringsstrategier, som samtidig understøtter de strategiske aktiviteter fra EIT's perspektiv.

VIF'erne bør vedblive at være dynamiske partnerskaber og skal derfor være åbne for nye partnere over hele Europa på grundlag af ekspertise og afbryde samarbejdet med eksisterende, hvis det er nødvendigt. VIF'erne bør udnytte nye kilder til eksisterende eller potentiel ekspertise, når det kan tilføre merværdi, gennem nye partnerseres deltagelse i eksisterende samhusningscentre, udvidet samarbejde på tværs af samhusningscentre inden for hvert VIF eller endda oprettelse af nye samhusningscentre, så længe det enkelte VIF-partnerskab forbliver fokuseret, robust og håndterligt.

En god balance mellem samarbejde og konkurrence er lige så vigtig, når det drejer sig om at få maksimalt udbytte af VIF'erne. EIT giver VIF'erne incitament til at deltage i samarbejde på tværs af VIF'erne inden for områder, som rummer et stærkt potentiale for synergivirkninger, f.eks. via fælles videreuddannelseskurser, fælles forskningsaktiviteter, master- eller ph.d.-grader eller mobilitet mellem uddannelsesinstitutioner og erhvervslivet på tværs af VIF'erne. Samtidig skaber EIT incitament til en vis grad af konkurrence for at opmuntre VIF'erne til at bevare fokus på resultater og indvirkning og træffe passende foranstaltninger i tilfælde af underpræstation.

VIF'erne tager ikke kun udgangspunkt i deres partners eksisterende grundlag for eliteforskning, men er også frontløbere, når det gælder om at fremme og gennemføre EIT's uddannelsesmission. Målet er at uddanne og bringe talenter de kvalifikationer, den viden og den tankegang, herunder den iværksætterånd, der er brug for i en global videnøkonomi og et globalt videnssamfund og et globalt samfund. Til det formål fremmer EIT aktivt bl.a. de EIT-mærkede universitetsgrader ved at overvåge deres kvalitet og sammenhængende gennemførelse på tværs af VIF'erne. Dette arbejde baseres i vid udstrækning på peer- og ekspertevalueringer, og der indledes en dialog med nationale og internationale kvalitetssikringsorganer. Dette vil forbedre den nationale og internationale anerkendelse og det nationale og internationale omdømme af de EIT-mærkede kvalifikationer og gøre dem mere attraktive globalt og dermed fremme kandidaters mulighed for at finde ansættelse, samtidig med at der skabes en platform for samarbejde på internationalt plan. I fremtiden tilskyndes VIF'erne til at udvide deres uddannelsesaktiviteter ud over postgraduate-uddannelse til en bredere vifte af studieføløb, som dækker flere innovative efteruddannelsesaktiviteter, herunder ledelsesuddannelse, skræddersyede faglige kurser, herunder efteruddannelseskurser, og sommerskoler samt praktikføløb inden for VIF'erne og hos deres partnere.

For at forbedre indvirkningen af VIF'ernes uddannelsesaktiviteter og nå ud til et bredere publikum kan VIF'erne forsøgsvis udforme fjernundervisnings- og e-uddannelsesmoduler til studerende eller pakker målrettet mod skoleundervisning.

EIT vil:

- tilskynde VIF'er til at udvikle og rådgive om en bredere vifte af uddannelsesaktiviteter og øge bevidstheden om eksistensen af disse aktiviteter
- gradvist indføre konkurrencemæssige kontrolordninger vedrørende tildelingen af en procentdel af VIF'ernes tilskud, der baserer sig på VIF'ernes forretningsplaner og resultater og tager højde for den omstændighed, at VIF'erne udvikler sig i forskellige hastigheder
- give VIF'erne incitament til at udvikle fælles arbejdsprogrammer i forbindelse med horisontale problemstillinger
- etablere et system af peer-evalueringer for EIT-mærkede kvalifikationer og indgå i dialog med nationale og internationale kvalitetssikringsorganer med henblik på at fremme en sammenhængende tilgang

2.1.2. Oprettelse af nye VIF'er

For yderligere at forbedre indvirkningen og skabe incitament til innovation på nye områder af samfundsmæssige udfordringer vil EIT gradvist udvide sin portefølje af VIF'er. Ved at benytte en trinvis tilgang, hvor nye VIF'er oprettes løbende, sikrer EIT, at erfaringerne fra de tidligere runder udnyttes effektivt, og at der kun oprettes VIF'er inden for områder, som rummer et klart innovationspotentiale og ekspertise i verdensklasse, der kan bygges videre på. I perioden 2014-2020 oprettes nye VIF'er derfor i tre bølger. Der vil blive gennemført en indkaldelse af forslag til to VIF'er i 2014, yderligere en indkaldelse af forslag til to VIF'er i 2016 og endelig en indkaldelse af forslag til en VIF i 2018 med forbehold af at positivt resultat af den revision af EIT, der er fastsat i artikel 32, stk. 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013⁽¹⁾ så EIT når op på en portefølje på otte VIF'er i perioden 2014-2020 (svarende til ca. 35-45 samhusningscentre i hele Unionen). Udvælgelsesprocessen for VIF'er skal i høj grad baseres på de positive resultater af erfaringerne fra processen i forbindelse med første runde af VIF'er og en grundig ekstern evaluering af EIT og de eksisterende VIF'er, herunder en vurdering af VIF'ernes økonomiske og samfundsmæssige indvirkning og EIT's bidrag til styrkelsen af medlemsstaternes og Unionens innovationskapacitet, og, hvor dette er relevant, på resultaterne af evalueringerne af Horisont 2020.

De nye VIF'er vil blive oprettet inden for områder med et reelt potentiale for innovation. EIT bidrager derved fuldt ud til målene i Unionens bredere politiske dagsorden og navnlig målene i Horisont 2020, som udpeger en række store samfundsmæssige udfordringer samt støtte- og industriteknologier. Målet er at oprette VIF'er inden for tematiske områder, der på grund af deres omfang og komplekse karakter kun kan løses med en tilgang, der går på tværs af fagområder, grænser og sektorer. Udvælgelsen af de tematiske områder skal derfor baseres på en omhyggelig analyse af, om et VIF kan sikre ægte merværdi og har en positiv indvirkning på økonomien og samfundet.

Europa-Kommissionen har foretaget denne analyse gennem en proces, der er udarbejdet til objektivt at vurdere potentialet for fremtidige tematiske områder for VIF'erne. Et af udgangspunkterne var det første SID-udkast, som EIT's fremsendte til Kommissionen i juni 2011. Sideløbende hermed blev der udviklet et robust sæt kriterier, der kan sikre en objektiv vurdering af innovationspotentialet ved hvert fremtidigt tema. Gyldigheden af disse kriterier blev undersøgt i det bredere innovationsfællesskab med deltagere fra hele videntrekanten gennem en åben offentlig høring. Denne proces resulterede i følgende liste over kriterier:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Horisont 2020 – ramme-program for forskning og innovation (2014-2020), (Se side 104 i denne EUT).

- temaet skal imødegå Europas vigtigste økonomiske og samfundsmæssige udfordringer og bidrage til gennemførelsen af Europa 2020-dagsordenen
- temaet skal være på linje med og koordineret med relevante EU-politikker og med eksisterende initiativer under Horisont 2020 og Erasmus +
- temaet skal være i stand til at mobilisere investeringer og en langsigtet forpligtelse fra erhvervslivet, og temaet skal have et eksisterende marked for sine produkter eller være i stand til at skabe nye
- temaet skal have en bæredygtig og systematisk indvirkning målt i antal nyuddannede iværksættere, nye teknologier og nye virksomheder og højt kvalificerede job
- temaet skal samle en kritisk masse af interessenter i verdensklasse inden for forskning, uddannelse og innovation over hele Europa, som ellers ikke ville være blevet samlet, herunder samarbejde med partnere uden for Europa
- temaet skal kræve tværfaglige tilgange og tilskynde de videregående uddannelsesinstitutioner til at udvikle nye typer uddannelse på tværs af faggrænser
- temaet skal overvinde store innovationskløfter, som f.eks. det europæiske paradoks, dvs. temaer, hvor Europa har et stærkt forskningsgrundlag, men svage innovationsresultater.

Vurderingen af de tematiske områder, der er foreslået i EIT-udkastet samt af interessentgrupperne i bredere forstand, viste tydeligt en vis grad af variation, hvad angår den potentielle indvirkning, som oprettelsen af et VIF ville få. Som følge heraf blev en række temaer fuldstændig kasseret. Andre blev omdefinert, så de i højere grad passer ind i de europæiske og globale rammer på området.

Følgende tematiske områder er udpeget som de områder, hvor oprettelsen af et nyt VIF har de største muligheder for at føje merværdi til eksisterende aktiviteter og sætte skub i innovationen:

- Innovation for sund levevis og aktiv aldring
- Råstoffer – bæredygtig efterforskning, udvinding, forædling, genanvendelse og substitution
- Food4Future – bæredygtig forsyningskæde fra jord til bord
- Produktion med høj værditilvækst
- Mobilitet i byer.

Nærmere oplysninger om de enkelte tematiske områder findes i faktabladene i slutningen af dokumentet ⁽¹⁾.

På grundlag af disse tematiske områder kan EIT selvstændigt tilrettelægge den fremtidige proces for udvælgelse af VIF'er. Gennemførelsen af fremtidige indkaldelser af forslag til VIF'er vil i høj grad afhænge af klare retningslinjer med hensyn til forventninger og krav samt en tidsramme, der giver VIF-ansøgerne mulighed for at organisere sig solidt både retligt og økonomisk, inden de indgiver et forslag. VIF'er udvælges i forhold til detaljerede kriterier, der er defineret i EIT-forskriften, og som baseres på de overordnede principper om ekspertise og innovationsrelevans. Ethvert udvalgt VIF skal vise, hvordan det vil opnå maksimal indvirkning inden for det givne område, og godtgøre levedygtigheden af dets strategi.

⁽¹⁾ Faktabladene giver en sammenfatning af de gennemførte analyser og relevansen og merværdien af at oprette et VIF inden for de foreslåede tematiske områder. De giver orienterende oplysninger om, hvad et VIF inden for det enkelt område kunne gøre, men de foreskriver ikke fremtidige VIF-ers aktiviteter og arbejdsmetoder.

Udvælgelsen af temaer til de første tre bølger afspejler nødvendigheden af en trinvis fremgangsmåde ved oprettelsen af nye VIF'er og er baseret på områdernes modenhed, den potentielle samfundsmæssige og økonomiske indvirkning samt mulighederne for synergivirkninger med andre initiativer. Temaerne for 2014-bølgen er:

- Innovation for sund levevis og aktiv aldring
- Råstoffer – bæredygtig efterforskning, udvinding, forædling, genanvendelse og substitution

Temaerne for 2016-bølgen er:

- Food4Future – bæredygtig forsyningskæde fra jord til bord
- Produktion med høj værditilvækst

Temaet for 2018-bølgen er:

- Mobilitet i byer.

EIT vil

- forberede en udvælgelsesprocedure for hver ny bølge af VIF'er, som giver VIF-ansøgere tilstrækkelig tid til at forberede forslag
- iværksætte indkaldelser af forslag til fem nye VIF'er som følger: en indkaldelse af forslag til to nye VIF'er inden for temaerne "Sund levevis og aktiv aldring" samt "Råstoffer", en indkaldelse af forslag til to nye VIF'er i 2016 inden for temaerne "Food4Future" og "Produktion med høj værditilvækst" samt en indkaldelse af forslag til en ny VIF i 2018 inden for temaet "Mobilitet i byer"
- gøre sit yderste for at sikre, at så mange potentielle interesserede parter som muligt bliver orienteret om de fremtidige VIF-udvælgelsesprocedurer
- sikre, at rammebetingelserne for fremtidige VIF-udvælgelsesprocedurer skaber optimale resultater, navnlig ved at udstikke klare retningslinjer med hensyn til krav og processer og ved at give forslagsstillerne tilstrækkelig tid til at organisere partnerskabet.

2.2. *Forbedring af EIT's indvirkning*

Fremme af innovation i hele Unionen

I den indledende periode har EIT primært koncentreret sig om at oprette VIF'erne. Det er EIT's klare mål at styrke de eksisterende ekspertisecentre, men EIT skal samtidig sikre, at det også tilfører fordele til de områder af Unionen, som ikke direkte deltager i VIF'erne. Det er derfor afgørende for EIT, at det aktivt fremmer formidlingen af bedste praksis med hensyn til integration af videntrekanten, så der udvikles en fælles kultur for innovation og deling af viden.

I fremtiden skal EIT arbejde for at gøre VIF'ernes erfaringer forståelige og reproducerbare for at integrere dem i en kultur, der kan fungere som rollemodel i og uden for Europa. Ved at udpege, analysere og dele bedste praksis samt nye modeller for styring og finansiering fra VIF'erne søger EIT at sikre, at den viden, der skabes inden for EIT og dets VIF'er, udbredes og udnyttes til fordel for mennesker og institutioner, herunder dem, der ikke deltager direkte i VIF'erne.

EIT vil også bestræbe sig på at øge sin synlighed i hele Unionen. Alle relevante kommunikationsmidler og -veje bør anvendes for at sikre tilstrækkelig adgang til oplysninger om EIT's og VIF'ernes funktion og rækkevidde.

EIT kan spille en afgørende rolle med hensyn til at samle de forskelligartede tilgange, der anvendes af VIF'erne, og gøre dem anvendelige inden for områder, hvor innovationskapaciteten er svag, og som ellers ikke kunne drage nytte af EIT's erfaringer. Sådanne udadrettede aktiviteter sikrer, at EIT's erfaringer bruges til at fremme udviklingen af innovationskapacitet på disse områder. Disse aktiviteter kan give stærke resultater, idet de er baseret på VIF'ernes arbejde.

Oprettelsen af en regional innovationsordning, der er rettet mod videregående uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer, virksomheder og andre interessentorganisationer vil skabe en særlig mekanisme for formidling af bedste praksis og udvidelse af deltagelsen i VIF-aktiviteter.

En sådan ordning vil ikke blot give deltagere uden for VIFerne mulighed for at opnå ekspertise fra og lette interaktionen med VIFerne, men vil også give dem incitament til at drage fuld nytte af den viden og knowhow, der er opnået på områder, der ligger uden for VIFerne, og dermed fremme innovationskapaciteten i hele Unionen. Endvidere må deltagere i en regional innovationsordning vise en klar tematisk forbindelse ved at referere til relevante regionale innovationsplaner i særlige innovationsstrategier for intelligent specialisering for at sikre strategisk gennemslagskraft.

Ordningen vil blive gennemført af VIFerne på frivillig basis med passende støtte fra EIT. Deltagerne vil blive udvalgt gennem en åben og gennemsigtig proces styret af VIFerne.

Aktiviteter, der gennemføres som led i den regionale innovationsordning vil sortere under VIFerne. Dette kunne omfatte strukturerede mobilitetsaktioner til at sikre, at talenter – studerende, forskere, undervisere og iværksættere af enhver alder og uanset køn og karriereniveau – uden for VIFerne har mulighed for at involvere sig i VIFers aktiviteter.

Mens deltagere i regionale innovationsordninger primært vil anvende andre finansieringskilder, herunder national finansiering, strukturfondsmidler og egne ressourcer til at muliggøre deltagelse i den regionale innovationsordning, kan EIT skabe incitament til VIFernes anvendelse af den regionale innovationsordning gennem finansiering af strukturerede mobilitetsaktioner som led i dets programmer for formidling og udadrettede aktiviteter.

De vigtigste drivkræfter for læring på EIT-niveau kan være: innovationsdrevet forskning af topkvalitet med henblik på etablering af nye virksomheder og nye forretningsmodeller, herunder SMV'ers og offentlige institutioners mulighed for at deltage mere aktivt i innovation, forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder og nye tilgange til deling af intellektuelle ejendomsrettigheder, iværksætterkultur og nye integrerede former for tværfaglig uddannelse samt innovative styrings- og finansieringsmodeller baseret på åben innovation eller inddragelse af offentlige myndigheder. Dette vil hjælpe EIT med at fungere som rollemodel og handle som "game shifter" i det europæiske innovationslandskab og blive en internationalt anerkendt innovationsinstitution i verdensklasse.

Fremme og tiltrækning af talent

Mennesker med talent står i centrum for vellykket innovation. En af EIT's fornemmeste roller er at give mennesker med talent mulighed for at udnytte deres potentiale fuldt ud og skabe miljøer, hvor de kan trives. Gennem VIFerne skaber EIT sådanne miljøer, men skal supplere dem med strategier, der har til formål at tiltrække og inkludere de bedste talenter fra andre steder end VIFerne.

EIT spiller endvidere en vigtig rolle med hensyn til at tiltrække mennesker med talent fra lande uden for Unionen. Ved at skabe et stærkt varemærke og indgå i strategiske forbindelser med centrale partnere fra hele verden kan EIT styrke den tiltrækningskraft, som partnerne kan udøve inden for VIFerne. I tæt samarbejde med VIFerne bør EIT udvikle en stærk international strategi, som udpeger og etablerer kontakt med relevante og potentielle partnere. I den sammenhæng bør EIT og dets VIF'er fuldt ud udnytte de eksisterende EU-initiativer på området, som f.eks. Unionens forsknings-, uddannelses-, erhvervsuddannelses- og ungdomsprogrammer, herunder Erasmus +-programmet og Marie Skłodowska-Curie-aktionerne og andre mobilitetsinitiativer på EU-niveau. Desuden kan EIT fremme deling af viden, mentorarrangementer og netværksdannelse ved at tilskynde bl.a. til oprettelsen af et netværk af tidligere EIT-studerende.

EIT vil supplere sin indsats for at fremme mennesker med talent og fremragende idéer med andre foranstaltninger, som f.eks. tilrettelæggelse af konkurrencer om idéer eller uddeling af innovationspriser, enten på eget initiativ eller i samarbejde med førende partnere i verden.

EIT vil

- fremme deltagelsen i udadrettede aktiviteter og navnlig yde støtte i relevant omfang til VIF'er i forbindelse med den regionale innovationsordning
- oprette/tilpasse et webbaseret værktøj, der kan udgøre en platform for videndeling og netværkssamarbejde omkring EIT
- opbygge og understøtte et funktionelt og stærkt netværk af tidligere studerende fra EIT-/VIF-uddannelsesaktiviteter ("EIT alumni")

- stille erfaringer fra VIFerne systematisk til rådighed for det bredere innovationsfællesskab i og uden for Unionen. Dette kan omfatte udvikling af en database med gratis kursusmateriale fra EIT's og VIFernes almene og faglige uddannelsesaktiviteter
- sikre en stærk deltagelse af den private sektor, herunder SMV'er, i videntrekanten.

2.3. Nye gennemførelsessystemer og resultatorienteret overvågning

Forenkling, der gennemføres på en ansvarlig måde, er afgørende, hvis EIT skal skabe effektive resultater, fremme innovationsgennembrud og erhvervslivets inddragelse. EIT har stadig mulighed for at udnytte sin fleksibilitet fuldt ud, så der sikres yderligere forenkling.

Som "investor" i VIF'er betragter EIT forenkling som en dynamisk proces, der er integreret i EIT's virksomhed og i dets støttefunktion over for VIFerne. Til det formål vil EIT arbejde for at tilpasse, forbedre og strømline sine overvågnings-, rapporterings- og finansieringsprocesser og konstant søge forenklede tilgange, der kan hjælpe VIFerne med at håndtere nye behov og fremme deres indvirkning.

VIFerne udgør et ideelt testcenter for nye tilgange til finansiering og forvaltning af innovation. Med udgangspunkt i VIFernes eksperimentering og erfaringer vil EIT udforme en forenklingdagsorden inden for centrale områder, som f.eks. kontraktlige aftaler, forenklet rapportering, engangsbetøb og enhedstakster for at reducere den administrative byrde for VIFerne.

Kommissionen vil nøje overvåge EIT's evne til at opfylde aftaler og principper for finansiering og forvaltning af VIFernes aktiviteter, der er så enkle som muligt, baseret på EIT's egen forenklingdagsorden. De opnåede resultater – herunder fiaskoer – deles med fremtidige VIF'er samt EU-programmer og -ordninger under Horisont 2020.

Kommissionen har styrket sine bestræbelser ved at støtte EIT i etableringen af et solidt og resultatorienteret overvågningssystem. Dette overvågningssystem vil sikre fuld ansvarlighed for EIT og VIF'er, produkternes kvalitet, bidraget til de prioriterede områder i Horisont 2020, samtidig med at der gives mulighed for tilstrækkelig fleksibilitet i VIFernes operationer og åbenhed over for nye idéer og partnere. Det vil gøre det muligt for EIT at udvikle en god kapacitet til indsamling og analyse af input fra VIFerne, herunder finansieringskilderne til at måle VIFernes resultater i forhold til deres egne mål og benchmarke EIT og VIF'er i forhold til bedste praksis på globalt plan.

Systemet vil blive udformet fleksibelt og om nødvendigt justeret for at tage hensyn til udviklingen af EIT og VIF'er og den voksende vifte af aktiviteter. I overensstemmelse med anbefalingerne i den uafhængige eksterne evaluering og de overordnede overvågningsbestemmelser under Horisont 2020, har Kommissionen i samarbejde med EIT og VIF'er foreslået etableringen af et resultatorienteret præstationsovervågningssystem for EIT, der er rettet mod fire aktivitetsniveauer:

- Horisont 2020-niveau: regelmæssig overvågning af EIT's og VIFernes bidrag til opfyldelse af målene i Horisont 2020
- EIT-niveau: vurdering af EIT's præstation som et effektivt EU-organ; dette vil blive målt med hensyn til støtte, der ydes til VIFerne, intensiteten og rækkevidden af dets udadrettede, formidlende og internationale aktiviteter samt dets evne til at skabe forenklede procedurer
- På tværs af VIFerne: overvågning af VIFernes bidrag til opfyldelse af EIT's strategiske mål som angivet i et særligt instrument til dette formål, f.eks. et EIT-scoreboard
- Individuelt VIF-niveau: overvågning af de individuelle VIF'ers præstationer på grundlag af individuelle mål og nøgleresultatindikatorer (KPI'er) som fastlagt i de individuelle VIF-forretningsplaner. VIFerne har forskellige forretningsmodeller og markeder og derfor forskellige industrielle KPI'er, som er af central betydning for en vellykket ledelse af de enkelte VIF'er.

EIT vil

- udarbejde en forenklingdagsorden, der omfatter benchmark til vurdering af fremskridt, og rapportere til Kommissionen om implementeringen i den årlige aktivitetsrapport; sikre, at nye forenklingmodeller spredes i hele Unionen, og informere andre EU-initiativer

- i samarbejde med Kommissionen og VIFerne etablere et omfattende system til overvågning af: EIT's bidrag til Horisont 2020; EIT's indvirkning gennem egne aktiviteter og VIF-aktiviteter; og VIF-resultater. EIT vil rapportere om alle sine overvågningsaktiviteter i sin årlige aktivitetsrapport, som sendes til Europa-Parlamentet og til Rådet.

3. Effektiv beslutningstagning og effektive arbejdsmetoder

EIT's forvaltningsstruktur kombinerer den bottom-up-tilgang, som VIFerne repræsenterer, med strategisk styring på EIT-plan. Beslutningsprocessen på EIT-plan skal derfor være kendetegnet ved et sandt strategisk perspektiv kombineret med effektive gennemførelsesmekanismer og en systematisk inddragelse af aktører fra videntrekanten i hele Europa.

EIT's styringsmodel har vist sin generelle værdi. Erfaringerne fra den første periode viser dog, at der kan gøres en større indsats for at forbedre effektiviteten af EIT's beslutningstagnings- og gennemførelsesmekanismer. Forbindelsen mellem EIT's bestyrelse, der er ansvarlig for strategiske beslutninger, og EIT-hovedkvarteret, der er ansvarlig for gennemførelse, skal defineres tydeligere og strømlines. EIT's hovedkvarter skal definere de kritiske områder, hvor EIT bør støtte VIFerne, så der opnås en passende balance mellem støtte- og overvågningsfunktioner. Bestyrelsen skal være bedre til at sikre at erfaringerne fra VIFerne og innovationsverdenen som sådan i tilstrækkelig grad tages i betragtning i de strategiske beslutninger. Endelig bør EIT fortsat være ansvarligt over for Rådet og medlemsstaterne.

3.1. Strømlining og afklaring af EIT's beslutningsproces

EIT's bestyrelse fastlægger strategien for EIT og rammebetingelserne for VIFerne, og den forbinder via sine medlemmer EIT med de forskellige interessentgrupper på området. I overensstemmelse med EIT's erhvervsorienterede tilgang skal beslutningsprocessen være effektiv, hurtig og målrettet.

Afgørende faktorer i denne henseende er bestyrelsens størrelse, sammensætning og procedurer. Princippet om uafhængige medlemmer kombineret med et begrænset antal valgte medlemmer, der repræsenterer VIFerne, har vist sin værdi og gør det muligt at samle ekspertise fra hele videntrekanten. Den indledende model med 18 valgte medlemmer plus senere fire yderligere VIF-repræsentanter har dog vist sine begrænsninger. En mindre bestyrelse vil føre til en mere effektiv beslutningsproces og mindske de administrative omkostninger.

Endelig kan effektiviteten forbedres ved, at EIT-bestyrelsen fornyer sit fokus på sin kernerolle, nemlig at udstikke strategiske retningslinjer. Sammenhængen med andre EU-initiativer styrkes desuden yderligere via fornyet høring af Kommissionen om EIT's treårige arbejdsprogram. Oplysninger om EIT og VIFer fra EIT's treårige arbejdsprogram vil gøre det muligt at vurdere og sikre komplementariteten med de andre dele af Horisont 2020 og andre EU-politikker og -instrumenter. Alle disse ændringer er blevet indarbejdet i den ændrede forordning (EF) nr. 294/2008.

EIT-bestyrelsens beslutninger gennemføres af EIT's hovedkvarter under ledelse af den direktør, der er ansvarlig for EIT's aktioner. I den forbindelse afspejler hovedkvarteret EIT's og VIFernes resultatorienterede karakter og er drivkraften bag forenklingen af procedurerne. Samtidig udvikler EIT's hovedkvarter kapaciteten til systematisk at udnytte erfaringerne fra VIFerne og stille disse resultater til rådighed for det bredere innovationsfællesskab. Med tiden vil EIT's hovedkvarter udvikle sig til en ressourcerig database over bedste praksis og en reel videnpartner for beslutningstagerne.

Tiltrækning og fastholdelse af mennesker med talent er en udfordring for EIT's hovedkvarter. For at sikre EIT-kontoret de bedste talenter og kvalifikationer skal EIT definere en klar strategi for menneskelige ressourcer, herunder muligheder ud over direkte ansættelse, som f.eks. udstationering eller midlertidig tilknytning og fremme af regelmæssige udvekslinger af personale og praktikophold ved førende innovations-, forsknings- og uddannelsesinstitutioner i Unionen og resten af verden.

EIT vil

- gennem en intelligent strategi for menneskelige ressourcer, herunder systematisk brug af intern og ekstern ekspertise, og interne forvaltningsprocedurer sikre, at EIT udvikler sig til en referenceinstitution for innovativ forvaltning
- iværksætte konkrete foranstaltninger for at fremme en kultur af åbenhed og gennemsigtighed.

3.2. Investering i VIF'er: forbindelser mellem EIT og VIF'er

Samspillet mellem EIT og VIF'erne skaber ikke kun rammen for VIF'ernes vellykkede aktiviteter, men udgør også kernen i den gensidige læringsproces, der sætter EIT i stand til at spille sin rolle som testcenter for nye innovationsmodeller. For at sikre VIF'erne de rigtige rammebetingelser skal EIT give klare og sammenhængende retningslinjer i alle processens faser, uden at disse bliver overdrevent forskriftsmæssige. Disse retningslinjer vil navnlig dreje sig om, hvordan et VIF forvaltes, og hvordan kernepartnere og ikkekernepartnere inddrages. Samspillet mellem EIT's hovedkvarter og VIF'erne skal være systematisk og regelmæssigt samt klart, gennemsigtigt og baseret på tillid for at sikre maksimal effektivitet. Både de kontraktlige forhold mellem EIT og VIF'erne og de organisatoriske rammer på EIT's hovedkvarter bør bidrage til dette.

EIT's hovedkvarter vil bevæge sig væk fra en ren administrativ rolle og vil optimere sine operationelle funktioner med det formål at styre VIF'erne i retningen mod maksimale præstationer og gøre gode resultater alment tilgængelige. Der kan opnås effektivitetsfordele ved at tilbyde en række centraliserede tjenester og funktioner i stedet for at tilbyde dem på VIF-niveau. Alle VIF'er arbejder med specifikke temaer, men nogle elementer er af horisontal karakter, og netop her kan EIT tilbyde håndgribelig merværdi. Med sådanne funktioner som videnuddyder kan EIT's hovedkvarter udvikle sig til en informationsformidler og ressourcerig partner, f.eks. i forbindelse med fremme af udveksling og gensidig læring mellem VIF'er, fremme af forbindelser med EU-institutionerne og andre nøgleorganisationer, som f.eks. Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), eller i forbindelse med specifikke horisontale spørgsmål, f.eks. rådgivning om intellektuelle ejendomsrettigheder, teknologi og videnovertførsel, benchmarking i forhold til international bedste praksis eller gennemførelse af fremsynsanalyser med henblik på at kortlægge den fremtidige retning for EIT og VIF'erne. EIT og VIF'erne bør sammen beslutte, hvor disse opgaver løses mest effektivt. I den henseende er det afgørende, at EIT og VIF'erne etablerer levedygtige mekanismer til systematisk samarbejde om horisontale spørgsmål.

EIT vil

- udstikke klare og sammenhængende retningslinjer for forventninger, forpligtelser og ansvar i hele VIF'ernes livscyklus
- i tæt samarbejde med VIF'erne udvikle en kapacitet inden for EIT's hovedkvarter, som kan fremme udveksling og læring mellem VIF'erne
- tilbyde VIF'erne en række tjenester i forbindelse med horisontale spørgsmål, hvor effektiviteten kan forbedres, og gennemføre andre samlede politikker med samme formål
- udstikke retningslinjer for tilslutning af og samarbejde med partnere, som ikke kan blive fulgyldige investorer og partnere i et VIF.

3.3. Samspil med interessenter

Aktiv udveksling og gensidig læring af andre initiativer bør være en hjørnesteen i EIT's arbejde med at afprøve nye innovationsmodeller. EIT skal derfor udnytte eksisterende bedste praksis og ekstern ekspertise for at udvikle sig til det referenceorgan for innovation, det ønsker at blive. Det er derfor absolut afgørende, at bestyrelsen træffer sine beslutninger baseret på den indsigt og de behov, som innovationsaktører i felten har, og inden for den bredere europæiske ramme. Ved at indføre en kultur præget af åbenhed og engagement udadtil kan EIT aktivt fremme indførelsen og accepten af nye innovationer i samfundet som helhed.

Til det formål indgår EIT i direkte dialog med medlemsstaterne og andre interessenter fra hele innovationskæden, så der opnås fordele til gavn for begge sider. For at gøre en sådan dialog og udveksling mere systematisk kan etableringen af et EIT-interessentforum, som samler den bredere gruppe af interessenter omkring horisontale spørgsmål, være et effektivt værktøj, der kan styrke den gensidige, interaktive kommunikation.

Interessenterne omfatter repræsentanter for nationale og regionale myndigheder, organisationer og individuelle enheder fra erhvervsliv, videregående uddannelser og forskning, klyngeorganisationer samt andre interesserede parter fra hele videntrekanten.

Medlemsstaternes repræsentanter mødes i en særlig sammensætning i interessentforummet for at sikre en passende kommunikation og passende informationsstrømme inden for EIT og for at modtage oplysninger om resultater og rådgive og dele erfaringer med EIT og VIF'erne. Den særlige sammensætning af medlemsstaternes repræsentanter i interessentforummet skal desuden sikre passende synergier og komplementaritet mellem EIT- og VIF-aktiviteter og nationale programmer og initiativer, herunder den potentielle nationale samfinansiering af VIF-aktiviteter. Interessentforummet er blevet indarbejdet i den ændrede forordning (EF) nr. 294/2008.

Endvidere vil aktiv høring af andre EU-institutioner, især de relevante tjenestegrene i Kommissionen, tidligt i processen hjælpe med at maksimere synergivirkningerne og den gensidige læring fra andre EU-initiativer.

EIT vil

- etablere et regelmæssigt EIT-interessentforum og dets særlige sammensætning af medlemsstaternes repræsentanter med det formål at fremme interaktion og gensidig læring i forhold til det bredere innovationsfællesskab fra videntrekanten og med inddragelse af nationale og regionale myndigheder. I den forbindelse kan den webbaserede platform hjælpe med at fremme samspillet mellem deltagerne
- systematisk udnytte eksisterende sammenslutninger af universiteter, erhvervsorganisationer, forskningscentre og klyngeorganisationer som platform for videnudeveksling og formidling af resultater
- udvikle en mekanisme, som f.eks. et årligt møde mellem EIT, VIF'er og Europa-Kommissionens relevante tjenestegrene, der yderligere kan fremme synergierne mellem EIT og VIF'erne på den ene side og andre EU-initiativer på den anden side.

4. Overslag over finansielle behov og finansieringskilder 2014-2020

4.1. Konsolidering af en intelligent finansieringsmodel over for VIF'er

EIT har udformet en original finansieringsmodel, som er baseret på eksisterende ekspertiseorganisationers fælles styrker og ressourcer. EIT's finansiering fungerer som katalysator for at øge virkningen af og samle supplerende finansielle ressourcer fra et bredt spektrum af offentlige og private partnere. På det grundlag yder EIT i gennemsnit op til 25 % af den samlede VIF-finansiering, mens den resterende andel på mindst 75 % af et VIF's samlede budget bør komme fra andre kilder end EIT. Dette omfatter VIF-partnernes egne indtægter og ressourcer, men også offentlig finansiering på nationalt plan, regionalt plan og EU-plan, især strukturfondene – nuværende og fremtidige – og rammeprogrammet for forskning og innovation. I sidstnævnte tilfælde ansøger VIF'erne (eller nogle af deres partnere) om finansiering i henhold til reglerne for de forskellige programmer og på lige fod med andre ansøgere. Bidraget fra VIF-partnere er ikke et klassisk krav om medfinansiering af tilskud, men ydes som en forudsætning for et minimumsniveau af deltagelse af eksisterende organisationer og deres finansielle forpligtelse over for VIF'et. Denne bottom-up-tilgang garanterer et stærkt engagement fra VIF-partnernes side, skaber incitament til investering og stimulerer strukturel og organisatorisk forandring i og uden for kredsen af VIF-partnere.

Erfaringerne fra de første VIF'er viser, at industrien er finansielt involveret i gennemførelsen af VIF'ernes forretningsplaner, og at industripartnernes andel i VIF-budgettet er på mellem 20 og 30 % af en VIF's årsbudget.

EIT-finansieringen gives efter planen kun til VIF-aktiviteter, der sikrer merværdi, dvs. aktiviteter, der muliggør integrering af politikker vedrørende videntrekanten (videregående uddannelse, forskning og innovation) og partnere i og på tværs af VIF'et i overensstemmelse med de mål og prioriteter, der er fastlagt i VIF'ets forretningsplan. Det omfatter navnlig VIF-projekter vedrørende grundforskning og anvendt forskning, innovation, uddannelse, iværksættervirksomhed og virksomhedsopbygning, der supplerer investeringer i veletablerede aktiviteter (f.eks. eksisterende forskningsprojekter). VIF'ernes administrations-, forvaltnings- og koordineringsaktiviteter bør også være omfattet af EIT-bidraget.

VIF'er gennemgår diverse udviklingsfaser med forskellige karakteristika for så vidt angår deres samlede budgetter, inden de når op på marchhastighed. Et VIF's absorptionskapacitet er forholdsvis begrænset i begyndelsen, men udvikles betydeligt i de efterfølgende år.

Efter en indledende opstartsfasen på to år bør VIF'ernes budgetter vokse betydeligt og VIF'er kan mobilisere et betydeligt niveau af nye ressourcer fra eksisterende og nye partnere på relativt kort tid. For at opnå tilstrækkelig kritisk masse og opnå indvirkning på europæisk plan skal de årlige VIF-budgetter være på 250-450 mio. EUR ved marchhastighed (afhængigt af det enkelte VIF's strategi, partnerskab og markedspotentiale).

Selv om VIF'erne ikke bliver fuldstændig økonomisk uafhængige af EIT i de første driftsår, opmuntres de til på mellemlang sigt at blive bæredygtige, dvs. gradvist at reducere deres afhængighed af EIT-finansiering i forbindelse med yderligere konsolidering og udvidelse. EIT-finansiering ydes fortsat til visse VIF-aktiviteter, der sikrer merværdi, hvis EIT's investering sikrer et betydeligt afkast, som f.eks. uddannelse, virksomhedsopbygning, samhusning, udadrettede aktiviteter og formidling.

I øjeblikket ydes EIT's finansiering til VIF'erne alene via tilskud. I den næste flerårige finansielle ramme (FFR 2014-2020) kan der etableres nye finansielle mekanismer via gælds- eller egenkapitalinstrumenter. Som "investor" i VIF'erne vil EIT nøje følge denne udvikling og vil opmuntre VIF'erne til at udnytte dem fuldt ud ved at fremme og koordinere adgangen til dem, hvis det er relevant.

4.2. EIT's budgetbehov

EIT's budgetbehov i perioden 2014-2020 er på 2 711,4 mio. EUR og bygger på tre hovedbestanddele: de nødvendige udgifter til konsolidering af de eksisterende tre VIF'er, gradvis udvikling hen imod nye VIF'er i henholdsvis 2014, 2016 og 2018, formidling, udadrettede aktiviteter og administrative udgifter.

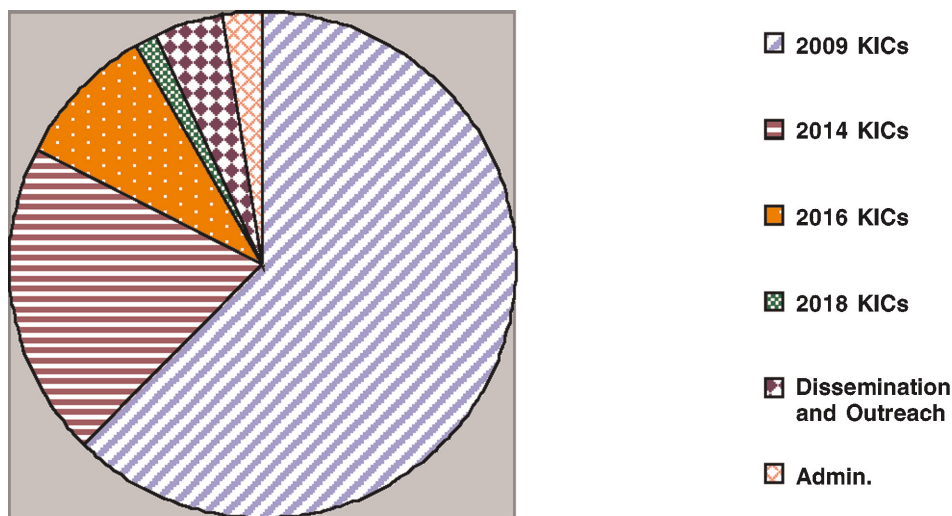
Omkring 1 695 mio. EUR (62,5 % af det samlede EIT-budget) afsættes til finansiering af de VIF'er, der er udpeget i 2009, og som allerede fungerer ved marchhastighed. 542 mio. EUR (20 %) afsættes til den anden bølge af VIF'er, 249 mio. EUR (9,2 %) til den tredje bølge og 35 mio. EUR (1,3 %) til den sidste bølge.

Det projekterede EIT-budget for VIF'erne i perioden 2014-2020 udgør følgelig 2,5 mia. EUR (93 % af EIT's samlede budget for perioden 2014/2020). Gennem EIT's stærke løftestangsvirkning kan VIF'erne mobilisere 7,5 mia. EUR fra andre offentlige og private kilder.

EIT vil også deltage i en række formidlende og udadrettede aktiviteter, herunder støtte til struktureret mobilitet inden for den regionale innovationsordning, der i høj grad vil forbedre indvirkningen af dets aktiviteter i hele Europa. En række horisontale støtte- og overvågningstjenester vil desuden sikre merværdi og effektivitetsgevinster for VIF-aktiviteterne. Ved gennemførelsen og udviklingen af disse aktiviteter skal EIT følge en strategi, der er målrettet mod høj effektivitet, dvs. maksimal indvirkning opnået gennem letanvendelige mekanismer. Omkring 125 mio. EUR (4,6 %) af EIT-budgettet skal bruges på at gennemføre disse aktiviteter.

Hvis EIT skal udvikle nye modeller for åben innovation og forenkling, bør dette afspejles i dets tilgang til forvaltning. EIT's hovedkvarter skal være en slank organisation, der benytter en strategisk tilgang til udnyttelse af ekspertise, når det er nødvendigt, men uden at skabe unødigt tunge og permanente strukturer. De administrative udgifter, dvs. udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift, må over tid ikke overstige 2,4 % af EIT's budget. En del af de administrative udgifter dækkes af værtslandet, Ungarn, idet det gratis stiller lokaler til rådighed indtil udgangen af 2030 og yder et årligt bidrag på 1,5 mio. EUR til personaleomkostningerne indtil udgangen af 2015. På dette grundlag vil de administrative udgifter derfor være på ca. 65 mio. EUR i perioden 2014-2020.

Fig. 3: Budgetbehovenes fordeling

EIT finansieres i løbet af den næste FFR primært via bidrag fra Horisont 2020, som forventes at beløbe sig til 2 711,4 mio. EUR.

Faktablad 1: Innovation for sund levevis og aktiv aldring

1. UDFORDRINGEN

Sundhed, demografiske ændringer og velfærd er udpeget som vigtige samfundsmæssige udfordringer, der er omhandlet i Horisont 2020. Det overordnede mål for alle aktioner, der er rettet mod denne udfordring, bør være at forbedre livskvaliteten for de europæiske borgere i alle aldre og opretholde sundheds- og socialsystemernes økonomiske bæredygtighed over for stigende omkostninger, det stadig lavere udbud af menneskelige ressourcer og borgernes forventninger til den bedst mulige pleje.

Udfordringerne for sundheds- og socialektoren er talrige og hænger tæt sammen. De varierer fra kroniske sygdomme (hjerte-karsygdomme, cancer og diabetes) sammen med overvægt og fedme, smitsomme sygdomme (hiv/aids og tuberkulose) og neurodegenerative sygdomme (forværret af en aldrende befolkning) til social isolation, ringere velfærd, patienters øgede afhængighed af formel og uformel pleje og øget eksponering for miljøfaktorer med ukendte langsigtede konsekvenser for sundheden. Endvidere betyder hindringer for anvendelse, udnyttelse og udbredelse af nye resultater, produkter og tjenester, at der ikke kan gives effektive svar på disse udfordringer.

I Horisont 2020 fastsættes det, at indsatsen mod disse udfordringer skal søge at sikre bedre sundhed, livskvalitet og generel velfærd for alle ved at støtte forsknings- og innovationsaktiviteter. Disse aktiviteter skal fokuseres på opretholdelse og fremme af sundhed gennem hele livet, forebyggelse af sygdom, forbedring af vores evne til at helbrede, behandle og kontrollere sygdomme og handicap, støtte til aktiv aldring og bidrag til at sikre en bæredygtig og effektiv plejesektor, herunder lokale og regionale tjenester samt byers og deres faciliteters tilpasning til en aldrende befolkning.

2. RELEVANS OG INDVIRKNING

Et VIF om innovation for sund levevis og aktiv aldring vil hjælpe med at gennemføre de prioriterede områder i Horisont 2020, dvs. de områder, der er defineret inden for rammerne af den samfundsmæssige udfordring "Sundhed, demografiske ændringer og velfærd".

Dette tematiske område er særdeles relevant fra et samfundsmæssigt og alment politisk synspunkt. Spørgsmål om sund levevis og aktiv aldring påvirker næsten alle dele af tilværelsen og samfundet og kræver ofte lovgivningsmæssige foranstaltninger. Sundheds- og socialektoren er også særdeles relevant fra et socioøkonomisk synspunkt, da denne sektor er en af de sektorer, der bruges flest penge på (offentlige og private)⁽¹⁾, og sektoren giver ikke blot muligheder for økonomisk og teknologisk innovation, men har også et stort potentiale med hensyn til social innovation. En aldrende befolkning er en udfordring for offentlige serviceydelser og kræver f.eks. udvikling og forbedring af lokale serviceydelser og tilpasning af byerne.

Den socioøkonomiske relevans understreges yderligere af den kendsgerning, at Europa nyder godt af tilstedeværelsen af en solid medicinalektor og veludviklede sundheds- og socialsystemer, der giver job til millioner af borgere i hele Unionen. Sektoren er også en af de største højteknologiske produktionssektorer i Unionen. Der er et meget højt vækstpotentiale på disse områder, eftersom et aldrende samfund medfører øget efterspørgsel efter pleje samt produkter og tjenester, der gør det muligt at føre et uafhængigt liv.

Andre sektorer, f.eks. turistsektoren, kommer også i spil. Den aldrende befolkning udgøres i stort omfang af en generation, der er vant til at rejse og som stadig har lyst til at rejse og efterspørger høj kvalitet, og derved opstår der et stigende behov for tilgængelige tjenester (transport, hoteller, underholdning osv.). Bedre tilgængelige turisttjenester kan fremme hele sektorens konkurrenceevne og vil kunne fremme en yderligere integration af den aldrende befolkning.

Unionen nyder ikke mindst godt af forskning og uddannelse på dette område, som er i verdensklasse. I mange medlemsstater findes der fremragende forskningsinfrastrukturer og -institutioner, der skaber et attraktivt grundlag for industriens deltagelse i EIT's planlagte aktiviteter.

Udfordringerne i forbindelse med sund levevis gælder i hele Europa. De foranstaltninger, som kan gennemføres af et VIF, kræver intensivt samarbejde mellem ekspertteam på tværs af fagområder og sektorer med deltagelse fra alle dele af videntrekanten (videregående uddannelse, forskning og innovation). Et VIF for dette tema vil sikre merværdi ved at kæde innovationsaktiviteter og videregående uddannelse sammen med det allerede eksisterende grundlag for eliteforskning. I den forbindelse vil det lægge særlig vægt på studieplaner inden for videregående uddannelse, nye

⁽¹⁾ Udgifterne til sundhed varierer fra land til land. Andelen af BNP varierer fra 1,1 til 9,7 % og fra 4 % til mere end 18 % af de samlede offentlige udgifter. Sundhedsrelaterede sektorer har en meget høj FoU-intensitet: Medicinalindustrien og bioteknologi overhaler klart alle andre sektorer (15,9 %), udstyr og tjenester til sundhedssektoren er også meget høj (6,8 %).

kompetencer (nødvendig inden for f.eks. teknologisk udvikling, men også for ældrepleje), som kan styrke iværksætteraspekter med henblik på at fremme udviklingen af en arbejdsstyrke med stærk iværksætterånd på dette område, støtte udviklingen af nye produkter og tjenester og styrke de eksisterende værdikæder eller endda oprette nye.

Eksempler på potentielle produkter og tjenester, der kan oprettes via et VIF, går videre end teknologianvendelser (som f.eks. anvendelser, der behandler, koder, standardiserer og fortolker data på områder, som f.eks. cancer og hjertekarsygdomme, eller værktøjer til risikovurdering og tidlig påvisning) og kan udløse social innovation med nye koncepter, der kan forbedre f.eks. livsstilsforvaltning og ernæring, fremme mulighederne for at føre et aktivt og uafhængigt liv i et aldersvenligt miljø eller bevare økonomisk bæredygtige plejesystemer.

Med fokus på de systemiske aspekter af de europæiske sundheds- og socialsystemer og støtte til aktiv aldring vil et VIF for dette tematiske område også omfatte intensiveret samarbejde mellem store og mindre mere specialiserede virksomheder for at styrke videnformidlingen. En specifik merværdi, som et VIF på dette område kunne tilbyde, er etableringen af innovative partnerskaber på lokalt plan, som især er vigtigt i tjenesteydelsessektoren.

Gennem sin integrerende tilgang til videntrekanten vil et VIF for sund levevis og aktiv aldring derfor være et centralt bidrag til modvirkning af "det europæiske paradoks", idet det kan føje merværdi til Unionens førende position inden for videnskabelig forskning, så dette aktiv kan omsættes til mere innovative produkter og tjenester, nye virksomhedsmuligheder og markeder.

De største risici i forbindelse med et VIF for dette tema vedrører navnlig de nødvendige ledsagende overordnede rammebetingelser for innovation og politik, der kan kræve tilpasninger, der ikke direkte er omfattet af VIFernes formål⁽¹⁾. VIF'er skal derfor samarbejde med igangværende innovationsaktiviteter på EU-plan og nationalt plan og politiske aktiviteter på dette område (se næste afsnit).

3. SYNERGIER OG KOMPLEMENTARITETER MED EKSISTERENDE INITIATIVER

Spørgsmål vedrørende sundhed og aktiv aldring støttes stærkt af mange EU-initiativer. Disse initiativer er spredt over en lang række politiske områder ud over sundhedssektoren, herunder f.eks. økonomi, sikkerhed og miljø. De bidrager derfor indirekte til målene i Europa 2020, som f.eks. FoU/innovation, beskæftigelse og social integration.

Et VIF for innovation for sund levevis og aktiv aldring skal samarbejde tæt med pilotprojektet om det europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring. Det skal tage hensyn til de konkrete aktioner i den strategiske innovationsplan for europæiske innovationspartnerskaber og bidrage til opfyldelsen af dens mål. Det skal skabe komplementaritet ved at uddanne nøgleaktører, men også ved at tilvejebringe et unikt struktureret net af deltagere, der kan identificere de overordnede betingelser og bedste praksis, hvad angår politiske, lovgivningsmæssige eller standardiseringsmæssige spørgsmål, der har betydning for sektoren. For så vidt angår det europæiske innovationspartnerskab, kan et VIF på dette område ligeledes bidrage til Lead Market-initiativet – eSundhed, der har til formål at stimulere markedet for innovative eSundhedsløsninger gennem sit fokus på politikinstrumenter (standardisering, certificeringsordninger og offentlige indkøb).

Koordinering sikres også via det fælles programlægningsinitiativ, der har til formål at sætte skub i forskningen i Alzheimers og andre neurodegenerative sygdomme, og det fælles programlægningsinitiativ om "More Years, Better Lives", der vedrører potentialt og udfordringerne ved demografiske ændringer samt det fælles programlægningsinitiativ om sund kost "A Healthy Diet for a Healthy Life". Et VIF på dette område kan sætte skub i og fremme udnyttelsen af offentlig eliteforskning, som disse fælles programlægningsinitiativer tilbyder i fællesskab og dermed forhindre fragmentering i innovationslandskabet.

Et VIF vil også bygge videre på og udnytte de vigtigste forskningsresultater af det fælles teknologiinitiativ om innovative lægemidler og af de talrige forskningsprojekter under rammeprogrammet, som omhandler dette tematiske område (som f.eks. sundhedsforskningsprogrammet eller ikt-forskningsaktiviteter inden for sundhed og aldring) med det formål at sætte skub i teknologioverførsel og -markedsføring via de største iværksættertalenter. Det vil ligeledes koordinere arbejdet under det fælles program vedrørende "Længst muligt i eget hjem" og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation.

⁽¹⁾ F.eks. med hensyn til patienters adgang til kvalitetslægemidler, der forsinkes på grund af lovgivningen vedrørende godkendelse af markedsføringen af nye lægemidler, hvor der kræves mere tid til forsøg og certificering og til fastsættelse af priser og refusionsordninger.

Et VIF på dette område kan endelig fungere som et supplement til disse aktiviteter, idet det kan fokusere på tværfaglige aktiviteter inden for videntrekanten med hovedvægt på innovative produkter og tjenester samt iværksætteruddannelse.

4. KONKLUSION

Et VIF, der fokuserer på det bredere emne vedrørende innovation for sund levevis og aktiv aldring, opfylder kriterierne for udvælgelse af VIF-temaer:

- Det omhandler en væsentlig relevant økonomisk og samfundsmæssig udfordring (livslang sundhed og velfærd for alle, samtidig med at økonomisk bæredygtige plejesystemer bevares) og bidrager til gennemførelsen af Europa 2020-dagsordenen og dennes mål med hensyn til beskæftigelse, innovation, uddannelse og social integration.
- Dets fokus er tilpasset de prioriterede områder i Horisont 2020 og supplerer andre EU-aktiviteter inden for sundheds- og socialektoren, navnlig via de tilhørende fælles programlægningsinitiativer og det europæiske innovationspartnerskab om aktiv og sund aldring.
- Det kan bygge på et stærkt forskningsgrundlag og en solid industrisektor, som et VIF vil kunne tiltrække. Det kan mobilisere investeringer og en langsigtet forpligtelse fra erhvervslivet og skaber muligheder for forskellige nye produkter og tjenester.
- Det omhandler det europæiske paradoks, da det vil udnytte Unionens stærke forskningsgrundlag og finde nye innovative tilgange, der kan forbedre livskvaliteten for de europæiske borgere og opretholde sundheds- og socialsystemernes økonomiske bæredygtighed.
- Det har en bæredygtig og systematisk indvirkning målt i antal nyuddannede iværksættere, nye teknologier og nye virksomheder. Det vil støtte udviklingen af ny teknologi og social innovation.
- Det har til formål at overvinde den omfattende fragmentering inden for sundheds- og socialektoren og vil samle en kritisk masse af sektorens aktører inden for eliteforskning, innovation, uddannelse og videreuddannelse.
- Det benytter en systemisk tilgang og kræver derfor en tværfaglig indsats, der involverer forskellige videnområder, som f.eks. medicin, biologi, psykologi, økonomi, sociologi, demografi og ikt.

Faktablad 2: Råstoffer ⁽¹⁾ – bæredygtig efterforskning, udvinding, forædling, genanvendelse og substitution

1. UDFORDRINGEN

Det moderne samfund er fuldstændig afhængigt af adgangen til råstoffer. Adgang til råstoffer er afgørende for en velfungerende økonomi i Unionen. Kombinationen af faldende begrænsede naturressourcer, en stadig voksende befolkning og et forbrugsniveau, der stiger dramatisk i udviklingsverdenen, stiller stadig større krav til jordens råstoffer og naturressourcer. Disse faktorer er nogle af de faktorer, der er ansvarlige for den forventede stigning i forbruget af naturressourcer i de næste årtier.

Som fremhævet i Køreplan til en ressourceeffektivt Europa og Horisont 2020 bør vi stræbe efter at sikre adgang til, rådighed over og bæredygtig anvendelse af de råstoffer, der er nødvendige for europæisk økonomi og for vores velfærd, samtidig med at vi skaber en ressourceeffektiv økonomi der opfylder en voksende befolknings behov inden for planetens økologiske grænser.

2. RELEVANS OG INDVIRKNING

Dette tematiske område er særdeles relevant, hvad angår økonomisk og samfundsmæssig indvirkning. Råstoffer er afgørende for verdensøkonomien og livskvaliteten. Forøget ressourceeffektivitet vil også være nøglen til at sikre vækst og arbejdspladser i Europa. Øget ressourceeffektivitet vil give store økonomiske muligheder, forbedre produktiviteten, sænke omkostningerne og forbedre konkurrenceevnen.

⁽¹⁾ I dette faktablad benyttes den snævrere definition af "råstoffer, som hverken er energi eller landbrugsvarer" for at mindske muligheden for overlappning med eksisterende VIF'er for klimaændringer og energi og med andre fremtidige VIF-indsatsområder, som f.eks. fødevarer.

Unionen har et velforankret forskningsgrundlag og råder over forskellige ekspertisecentre, men der kan gøres en meget større indsats for at udnytte disse fordele inden for dette indsatsområde. Et VIF vil være særlig velegnet til dette.

I kombination med andre EU-aktiviteter bør et VIF på dette område fokusere på fremme af et viden- og ekspertisecenter bestående af akademiske og tekniske eksperter, undervisere og forskere inden for bæredygtig minedrift i åbne miner, underjordiske miner og dybhavsminer, urban minedrift, lossepladsudgravning, materialeanvendelsesteknologier, bortskaffelse, materialesubstitution og åben handel med samt global forvaltning af råstoffer. Det skal fungere som mægler og clearinginstitution for europæiske ekspertisecentre inden for disse relaterede emner og forvalte et forskningsprogram af strategisk betydning for EU's industri. Af denne grund og for at gøre effekten af disse aktioner så stor som mulig og undgå overlappning med andre EU-aktiviteter, herunder innovationspartnerskabet for råstoffer, vil VIFet yde det nødvendige supplement inden for menneskelig kapital (dvs. uddannelse) til de innovative teknologiske pilotaktioner (f.eks. demonstrationsanlæg) for bæredygtig efterforskning til lands og vands, udvinding, forædling, ressourceeffektiv anvendelse, indsamling, genvinding, genbrug og substitution.

Samtidig kan dette omfatte mål om at blive teknologipioner ved at oprette pilotordninger og demonstrere innovative processer og løsninger, der f.eks. involverer brug af økonomisk attraktive og bæredygtige alternative materialer, herunder biobaserede materialer, af strategisk betydning for Unionen. Det kan udløse en udvidelse af de eksisterende markeder og oprettelse af nye, f.eks. inden for bæredygtig efterforskning, udvinding og forarbejdning, ressourceeffektiv materialeanvendelsesteknologier og materialesubstitution. Det vil være nødvendigt at vurdere indvirkningen og at udvikle innovative, omkostningseffektive tilpasninger og risikostyringsforanstaltninger for særligt følsomme habitater som f.eks. det arktiske område.

Et VIF på dette område vil være meget vigtigt for at overvinde den hindring, som manglende teknologi udgør. Der kræves teknisk innovation for at udvikle en serie af komplementære teknologier, der kan ændre formen af de traditionelle værdikæder for mineraler og råstoffer. Dette område kræver en yderligere indsats for at udvikle nye processer og for at optimere og udnytte det markedspotentiale, den eksisterende viden på området repræsenterer. Et VIF's iværksætterfokuserede tilgang vil være særlig egnet i denne forbindelse.

En anden merværdi ved et VIF for råstoffer er dets bidrag til at afhjælpe sektorens begrænsede muligheder for netværkssamarbejde. Uensartetheden af de forskellige involverede forskningsområder betyder faktisk, at der er begrænsede muligheder for at møde forskere inden for andre emneområder og udnytte den tværgående udveksling af idéer og det samarbejde, der kræves for at skabe omkostningseffektive og miljøvenlige lavemissionsløsninger. Netværkssamarbejde inden for et VIF, som samler interessenter fra videntrekantens tre sider på tværs af hele værdikæden, vil medvirke til at overvinde denne svaghed. Det vil give mulighed for at styrke overførslen af både teknologi, viden og knowhow, og det vil sikre forskere, studerende og iværksættere den viden og de kvalifikationer, de skal bruge for at skabe innovative løsninger og omsætte dem til nye forretningsmuligheder.

3. SYNERGIER OG KOMPLEMENTARITETER MED EKSISTERENDE INITIATIVER

Unionen har udpeget dette indsatsområde som én af de store udfordringer. Et VIF vil bidrage til Horisont 2020, nemlig til at imødekomme den samfundsmæssige udfordring med hensyn til bæredygtig råstofforsyning og ressourceeffektivitet. Det vil bidrage til det foreslåede europæiske innovationspartnerskab om råstoffer. Det europæiske innovationspartnerskab om råstoffer vil danne overordnede rammer til at støtte tilpasning og synergivirkninger mellem forsynings- og efterspørgselsdrevet forskning samt innovationsinstrumenter og -politikker på området. Dette vil omfatte teknologifokuserede aktiviteter, men også identificering af rammebetingelser og bedste praksis med hensyn til spørgsmål om politik, regler eller standardisering, som har betydning for innovation inden for en bestemt sektor eller med hensyn til en bestemt udfordring. Et VIF inden for dette område kan skabe komplementaritet ved at uddanne nøgleaktører, men også ved at tilvejebringe et struktureret net af deltagere. Det vil give et godt grundlag for støtte til andre innovationsrelaterede aktioner, som gennemføres inden for rammerne af det europæiske innovationspartnerskab, og hvor menneskelige ressourcer er af absolut afgørende betydning.

Det vil også være i en god position med hensyn til at hjælpe det europæiske innovationspartnerskab med at identificere de overordnede betingelser og bedste praksis, hvad angår politiske, lovgivningsmæssige eller standardiseringsmæssige spørgsmål, der har betydning for sektoren. Et VIF vil også bygge videre på og udnytte resultaterne af de mange forskningsprogrammer under det syvende rammeprogram vedrørende dette område, navnlig projekter, der er finansieret inden for de tematiske rammer for nanovidenkab, nanoteknologier, materialer og nye produktionsteknologier og miljø.

Ligeledes vil det bygge på markedsintroduktionsprojekter vedrørende økoinnovation under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, hvor materialegenanvendelse har været et af de prioriterede områder. Sådanne erfaringer vil også blive videreført med Horisont 2020, nemlig i forbindelse med de samfundsmæssige udfordringer: klimaindsats, miljø, ressourceeffektivitet og råstoffer.

Der skal endvidere søges synergier med det europæiske netværk for kompetencer inden for sjældne jordarter, der er oprettet med henblik på de kritiske råstoffer, der kaldes sjældne jordarter.

Et VIF på dette område skal søge at opnå komplementariteter og synergier med disse aktiviteter og bør fokusere på tværfaglige aktiviteter inden for videntrekanten med hovedvægt på innovative produkter og tjenester samt iværksætteruddannelse.

4. KONKLUSION

Et VIF på dette område vil være yderst velegnet til at imødegå ovennævnte udfordringer. Det opfylder ligeledes de kriterier, der er fremført for udvælgelse af VIF-temaer i SID:

- Det omhandler en væsentlig relevant økonomisk og samfundsmæssig udfordring for Europa (behovet for at udvikle innovative lavemissionsløsninger til omkostningseffektiv og miljøvenlig efterforskning, udvinding, forædling, brug, genbrug, genanvendelse og bortskaffelse af råstoffer) og bidrager til gennemførelsen af Europa 2020-dagsordenen og dens målsætninger vedrørende klima og energi, beskæftigelse, innovation og uddannelse.
- Dets fokus er tilpasset de prioriterede områder i Horisont 2020 og supplerer andre EU-aktiviteter inden for råstofområdet, navnlig via det europæiske innovationspartnerskab om råstoffer.
- Det kan mobilisere investeringer fra erhvervslivet og giver muligheder for forskellige nye produkter og tjenester, f.eks. inden for bæredygtig udvinding og forarbejdning, materialeforvaltning, genanvendelsesteknologier og materialesubstitution.
- Det har en bæredygtig og systematisk indvirkning målt i antal nyuddannede iværksættere, nye teknologier og nye virksomheder. Det tilbyder navnlig muligheder for skabelse af sociale værdier gennem indsatsen hen imod målet om bæredygtighed i hele produktets livscyklus: mere effektiv brug af råstoffer og mere effektiv genanvendelse og genvinding af råstoffer.
- Det omfatter en stærk uddannelseskomponent, der mangler i andre initiativer, og det vil samle en kritisk masse af interessenter i verdensklasse inden for forskning og innovation.
- Det kræver en tværfaglig indsats, der involverer forskellige videnområder, f.eks. geologi, økonomi, miljøvidenskab, kemi, mekanik og flere erhvervsområder (byggesektoren, bilindustrien, rumfart, maskiner og udstyr og vedvarende energi).
- Det omhandler det europæiske paradoks, da Europa har et stærkt forskningsgrundlag, men en svag innovationspræstation på dette område. Det giver mulighed for innovation inden for bæredygtig minedrift og materialeforvaltning. Substitution og genanvendelse skal fremme yderligere ændringer i sektoren og fremme investeringer gennem udvikling af nye produkter, tjenester og tilgange til forsyningskæden.

Faktablad 3: Food4Future – bæredygtig forsyningskæde fra jord til bord

1. UDFORDRINGEN

Den globale fødevarerforsyningskæde står over for en kompleks serie af udfordringer.

På efterspørgselsiden er situationen kendetegnet ved en voksende verdensbefolkning og stigende levestandarder (især i vækstlande), der skaber efterspørgsel efter mere varierede fødevarer af høj kvalitet, og det kræver igen en større fødevarerproduktion. FN forudsiger derfor, at efterspørgslen efter fødevarer vil stige med ca. 70 % inden 2050⁽¹⁾. Samtidig har bioenergisektorens hurtige vækst yderligere forstærket efterspørgslen efter biprodukter fra fødevarerproduktionen.

På forsynings siden vil de globale klimaændringer lægge yderligere pres på fødevarerproducenter og -leverandører. Endvidere er en række systemer til fødevarerproduktion i forskellige dele af verden ikke bæredygtige. Hvis der ikke sker ændringer, vil det globale fødevarer system fortsat skade miljøet og mindske den globale kapacitet til at producere fødevarer i fremtiden.

⁽¹⁾ De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO). 2009. Global agriculture towards 2050.

Disse problemer skal ses i sammenhæng med forbrugernes holdninger, bekymringer og adfærd, idet produktionen styres af forbrugerne og markederne. I løbet af de sidste to årtier er kompleksiteten af fødevarerforbruget øget dramatisk. Forbrugerne efterspørger forskelligartede og letanvendelige kvalitetsfødevarer til overkommelige priser, som modsvare deres smag og behov. Der er stigende bekymringer over en række problemer, lige fra fødevarerikkerhed og miljøbeskyttelse til etiske overvejelser, som f.eks. fair trade eller dyrevelfærd, og bekymringerne fører til et voksende krav fra forbrugergrupper om politisk handling. Endelig kan vaner med hensyn til fødevarerforbrug (herunder fødevarespild) have en stærk indvirkning på forbrugernes sundhed og velbefindende, på primærproduktionen og på miljøet.

Horisont 2020 tager fat om denne kompleksitet og definerer de udfordringer, der kendetegner denne sektor: Udfordringen er at sikre forsyningen af sikre kvalitetsfødevarer og biobaserede produkter og at sikre bæredygtig forvaltning af biologiske ressourcer for dermed at bidrage til udviklingen af både landdistrikter og kystområder og styrkelsen af den europæiske biobaserede industris konkurrenceevne, samtidig med at landjordens og havets økosystemer bevares, afhængigheden af fossile brændsler reduceres, tilpasning til klimaændringer gennemføres, klimaændringer afhjælpes, og nulvækst og ressourceeffektivitet inden for affaldsproduktion fremmes.

2. RELEVANS OG INDVIRKNING

Et VIF for den bæredygtige forsyningskæde vil hjælpe med at gennemføre de prioriterede områder i Horisont 2020, navnlig dem der er defineret inden for rammerne af den samfundsmæssige udfordring "Fødevarerikkerhed, bæredygtigt landbrug og skovbrug samt forskning i marine og indre farvande og bioøkonomi".

Dette tematiske område er endvidere særdeles relevant med hensyn til økonomisk og samfundsmæssig indvirkning. Spørgsmål om fødevarerikkerhed påvirker næsten alle sektorer i økonomien og samfundet, og kræver ofte lovgivningsmæssige foranstaltninger.

Fødevarerindustrien er den største produktionssektor i Europa og spiller en afgørende rolle i Europas videre økonomiske udvikling. På trods af den relevante rolle er den europæiske fødevarer- og drikkevarerindustri konkurrencedygtighed under pres. I løbet af det sidste årti er Europas andel af det globale marked faldet fra 25 % til 21 % på grund af konkurrence fra vækstøkonomier, som f.eks. Kina, Indien og Brasilien. Europas fødevarerindustri får stadig sværere ved at konkurrere på prisen alene, og den skal derfor kunne tilføre værdi ved at fremstille sundere, mere bæredygtige og ressourceeffektive produkter, hvis den skal vende denne faldende udvikling.

Der er brug for en indsats for at sikre et klimarobust og bæredygtigt globalt fødevarerystem, samtidig med at den stigende fødevarer efterspørgsel imødekommes inden for begrænsningerne med hensyn til tilgængelige landbrugsområder og en faldende fiskebestand, miljøbeskyttelse og beskyttelse af menneskers sundhed.

Et VIF på dette område vil fokusere på fødevarerforsyningskæden. Dette fokus passer særdeles godt ind i den helhedsorienterede tilgang i et VIF. Kæden omfatter ressourceinput i begyndelsen af kæden (kunstgødning osv.), fødevarerproduktion, -forarbejdning, -emballage og -distribution og slutter med forbrugerne, som kan være en specifik prioritet i et VIF (reduktion af fødevarer spild, sund ernæring osv.). Målet er at sikre en mere effektiv fødevarerforsyningskæde og samtidig forbedre bæredygtigheden og sporbarheden i alle led i denne kæde.

Når et VIF omhandler fødevarerforsyningskæden, bliver det muligt at tage fat om nogle af Europas største økonomiske og samfundsmæssige udfordringer, og det bliver muligt at mobilisere investeringer og en langsigtet forpligtelse fra erhvervslivet – dvs. i indførelsen af nye og innovative teknologier, processer og viden, der kan øge den bæredygtige fødevarerproduktion, -forarbejdning, -emballage og -distribution, så mængden af affald reduceres, og bedre ernæring fremmes. Gennem sin integrerende tilgang vil et VIF på dette område kunne påvirke industrien til at fokusere mere på forbrugerdreven innovation og dermed gavne forbrugernes sundhed og livskvalitet. Det er i overensstemmelse med potentialet for nye forretningsmodeller og markedsstrategier, der fokuserer på forbrugernes behov og tendenser, og som bygger på en forøget bevidsthed om fødekæden, der kan bringe innovationer og teknologiske muligheder i overensstemmelse med forbrugernes interesser, så der skabes nye forretningsmuligheder.

Et VIF på dette område vil være meget vigtigt i forhold til at overvinde den betydelige fragmentering i hele fødevarerforsyningskæden. Det vil forene en kritisk masse af interessenter inden for forskning i verdensklasse, innovation og uddannelse i hele kæden. Alle elementer i kæden (den primære sektor, fødevarerproduktion, fødevarerforarbejdning, grossister, restauranter og – ikke mindst – forbrugerne) hænger uløseligt sammen i forbindelse med udviklingen af fremtidens innovationer. Et VIF kan tilbyde den systemiske og tværfaglige tilgang, der er nødvendig for at løse disse problemer.

Et VIF på dette område vil først og fremmest sikre merværdi gennem dets muligheder for at afhjælpe den nuværende mangel på kvalifikationer og menneskelige ressourcer. I øjeblikket mangler op til halvdelen af virksomhederne i den europæiske nærings- og nydelsesmiddelindustri videnskabelige og faguddannede medarbejdere. Det er en hindring for innovation i denne sektor. Ved at integrere uddannelse med de andre sektorer i videntrekanten kan et VIF være med til at løse dette problem. Det vil samtidig give mulighed for at stimulere nyuddannede iværksættere, som kan udvikle nye innovative teknologier og virksomheder. Dette fokus på iværksættere er især relevant for fødevarersektoren, der er kendetegnet ved et højt antal SMV'er.

De største risici i forbindelse med et VIF for dette tema vedrører navnlig de nødvendige ledsagende overordnede rammebetingelser for innovation, der ikke direkte er omfattet af VIF'ernes formål. For at øge bæredygtigheden i hele fødevarerforsyningskæden kan det være nødvendigt at gennemføre visse lovgivningsmæssige ændringer, f.eks. for at internalisere omkostninger til fødevarerproduktion. VIF'er skal derfor samarbejde med igangværende innovationsaktiviteter på EU-plan og nationalt plan og politiske aktiviteter på dette område (se næste afsnit).

3. SYNERGIER OG KOMPLEMENTARITETER MED EKSISTERENDE INITIATIVER

Unionen er fuldt engageret på dette område. Et VIF vil bidrage til at imødegå den samfundsmæssige udfordring, der er defineret i Horisont 2020: "Fødevarerikkerhed, bæredygtigt landbrug og skovbrug samt forskning i marine og indre farvande og bioøkonomi". Det vil navnlig samarbejde med det foreslåede europæiske innovationspartnerskab om landbrugsproduktivitet og bæredygtighed. Sidstnævnte lægger vægt på at bygge bro mellem banebrydende forskning og praktisk innovation, mens et VIF navnlig vil sikre komplementaritet gennem uddannelse af nøgleaktører, som f.eks. iværksættere og forbrugere. Indsatsen skal også koordineres med det fælles programlægningsinitiativ "Landbrug, fødevarerikkerhed og klimaændringer", som samler den nationale forskningsindsats for at integrere foranstaltninger vedrørende tilpasning, afbødning og fødevarerikkerhed inden for landbrug, skovbrug og arealanvendelse.

Den Europæiske Hav- og Fiskerifond vil fremme fiskeriets og akvakulturbrugenes miljømæssige og sociale bæredygtighed, hvilket understreger behovet for teknisk udvikling i sammenhæng med nye iværksætterkompetencer inden for disse områder i tråd med forbrugernes adfærd, og dette indebærer synergimuligheder. Indsatsen kan ligeledes koordineres med de netop lancerede fælles programlægningsinitiativer "Healthy Food for a Healthy Life" og "Connecting Climate Research in Europe", de europæiske teknologiplatforme inden for tilknyttede områder (navnlig Food for Life-plattformen) og adskillige projekter under det syvende rammeprogram. Ligeledes kan det bygge på markedsintroduktionsprojekter vedrørende økoinnovation under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, hvor fødevarer og drikkevarer har været et af de prioriterede områder. Sådanne erfaringer vil også blive videreført med Horisont 2020, nærmere bestemt i forbindelse med de samfundsmæssige udfordringer: klimainsats, miljø, ressourceeffektivitet og råstoffer.

Et VIF på dette område vil fungere som et supplement til disse aktiviteter, idet det vil fokusere på tværfaglige aktiviteter inden for videntrekanten med hovedvægt på innovative produkter og tjenester, iværksætteruddannelse og forbrugerspørgsmål.

4. KONKLUSION

Et VIF med fokus på fødevarerforsyningskæden vil være velegnet til at imødegå ovennævnte udfordringer. Det opfylder ligeledes de kriterier, der er fremført for udvælgelse af VIF-temaer:

- Det omhandler en væsentlig relevant økonomisk og samfundsmæssig udfordring (behovet for at sikre et robust og bæredygtigt fødevarerystem, samtidig med at den stigende fødevarer efterspørgsel imødekommes inden for begrænsningerne med hensyn til tilgængelige landbrugsområder, miljøbeskyttelse og beskyttelse af menneskers sundhed) og bidrager til gennemførelsen af Europa 2020-dagsordenen og dennes mål med hensyn til klima og energi, beskæftigelse, innovation og uddannelse.
- Dets fokus er tilpasset de prioriterede områder i Horisont 2020 og supplerer andre EU-aktiviteter inden for fødevarersektoren, navnlig via det europæiske innovationspartnerskab om landbrugsproduktivitet og bæredygtighed.
- Det kan mobilisere investeringer og en langsigtet forpligtelse fra erhvervslivet og giver mulighed for diverse nye produkter og tjenester – f.eks. indførelse af nye og innovative teknologier, processer og viden, der kan øge den bæredygtige fødevarerproduktion, -forarbejdning, -emballering og -distribution, så mængden af affald reduceres, og bedre ernæring og en sundere befolkning fremmes.
- Det har en bæredygtig og systematisk indvirkning målt i antal nyuddannede iværksættere, nye teknologier og nye virksomheder. Det vil fremme udviklingen af ny teknologi og mere effektive og bæredygtige produktionssystemer.

- Det har til formål at overvinde den omfattende fragmentering inden for hele fødevareforsyningskæden, at arbejde for at fremme sporbarheden, og det vil forene en kritisk masse af interessenter inden for forskning i verdensklasse, innovation og uddannelse i hele kæden.
- Det kræver en tværfaglig indsats, der involverer forskellige videnområder, f.eks. agronomi, økologi, biologi, kemi, ernæring og socioøkonomi.
- Det omhandler det europæiske paradoks, da det vil finde nye innovative tilgange, der kan sikre en mere bæredygtig og effektiv forsyningskæde og forbedre fødevarer sikkerheden.

Faktablad 4: Produktion med høj værditilvækst

1. UDFORDRINGEN

En af de store udfordringer i den europæiske innovationsdagsorden, som også skal løses inden for rammerne af Horisont 2020, er EU-medlemsstaternes konkurrenceevne på det globale marked. En af de sektorer, der er særlig berørt af problemet, er produktionssektoren.

Produktionssektoren i de europæiske lande er under betydeligt pres: Øget konkurrence fra andre udviklede økonomier, produktion med lave omkostninger i udviklingslande og knaphed på råstoffer lægger pres på de europæiske produktionsvirksomheder. Sideløbende hermed er der andre faktorer, der nødvendiggør ændringer i produktionssektoren: nye markeds- og samfundsbehov, hurtige fremskridt inden for videnskab og teknologi samt miljø- og bæredygtighedskrav.

En mulig løsning på disse problemer er udviklingen af produktionsvirksomheder med høj værdi (eller værditilvækst). Dette koncept definerer et integreret system, der omfatter hele cyklusen for produktion, distribution og bortskaffelse af varer, produkter og tjenesteydelser, og som er baseret på et kunde- og brugerdrevet innovationssystem. I stedet for at konkurrere primært på prisen skaber producenter med værditilvækst værdier ved at levere produkt- og serviceinnovation, indføre høj kvalitetsprocesser, opnå en høj varemærkegenkendelse og/eller bidrage til et bæredygtigt samfund.

Produktionssektoren spiller en betydelig økonomisk, social og miljømæssig rolle. I 2010 tegnede produktionssektoren sig for 15,4 % af Unionens BNP og for over 33 mio. arbejdspladser. Dette tal når op på 37 %, hvis elproduktion, bygge- og anlægsvirksomhed og tilknyttede forretningstjenester medregnes. Samtidig tegnede produktionssektoren sig for ca. 25 % af affaldsmængden, 23 % af drivhusgasserne og 26 % af den NOx, der genereres i Europa.

På den baggrund er det klart, at de overordnede mål for produktionssektoren må være en forbedret europæisk konkurrenceevne på det globale marked og udvikling af mere bæredygtige og miljøvenlige produktionsprocesser.

2. RELEVANS OG INDVIRKNING

Et VIF for produktion med høj værditilvækst vil hjælpe med at gennemføre de prioriterede områder i Horisont 2020 med hensyn til avanceret produktion og forarbejdning og den specifikke målsætning om at omdanne de nuværende industrielle produktionsformer til mere videnintensive og bæredygtige produktions- og forarbejdningsteknologier med lav emission, der går på tværs af sektorer, med det formål at skabe innovative produkter, processer og tjenester.

Det vil kunne mobilisere investeringer og en langsigtet forpligtelse fra erhvervslivet og vil give mulighed for at udvide og skabe nye markeder. Det kan navnlig støtte de aktioner, der er fastlagt i den strategiske forskningsdagsorden for den europæiske teknologiplatform for produktion:

- miljøvenligt design
- udvikling af produkter og tjenester med høj værditilvækst
- udvikling af nye forretningsmodeller
- udvikling af avancerede processer inden for produktionsteknologi
- nye innovative fremstillingsvidenskaber og -teknologier
- omdannelse af eksisterende forsknings- og uddannelsesinfrastrukturer med henblik på at fremme produktion i verdensklasse.

Udviklingen af nye produkter, tjenester, forretningsmodeller og produktionsprocesser skal støttes, men der bør lægges vægt på bæredygtighed og økoinnovation samt reduktion af ineffektiv udnyttelse af ressourcer og energi, så de positive miljøpåvirkninger maksimeres, og så indsatsen medvirker til at styrke den positive økonomiske og sociale indvirkning. Konkret betyder det, at en grøn tilgang vil omfatte energi- og materialeeffektive processer og maskiner, anvendelse af vedvarende energikilder og/eller anvendelse af intelligent energistyring, som kan sikre væsentlige reduktioner af affald og emissioner. Ved at bidrage til udviklingen og udbredelsen af en mere bæredygtig, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig produktion vil et VIF kunne udløse en adfærdssændring i industrien og blandt forbrugerne, så der opnås en systemisk indvirkning.

Et VIF for produktion med høj værditilvækst kan også spille en meget vigtig rolle og skabe betydelige resultater på regionalt plan: De centrale missioner for et VIF på regionalt plan vil være rettet mod fremme af etableringen af sammenkoblede regionale klynger med lokal indvirkning og samarbejde, udvikling af kompetencer inden for højt-teknologisk produktion og udvikling af ekspertise inden for produktionsteknologierne. I den forbindelse skal opmærksomheden især rettes mod de regioner, der er mest påvirket af den faldende produktionskapacitet, og mod SMV'er.

En af de største udfordringer for at nå ovennævnte mål er tilgængeligheden af en højt kvalificeret arbejdsstyrke, som er tilstrækkelig i både kvalitet og antal. Et VIF vil derfor spille en central rolle ved omorganiseringen af uddannelseslandskabet på dette område. Ved at etablere tættere forbindelser mellem de parter, der efterspørger kompetencer, og de parter, der varetager uddannelserne, kan et VIF fremme fælles postgraduatuddannelser samt videreuddannelse af universitetsuddannede og praktiske kurser i erhvervslivet.

Kapacitetsopbygning vil også være et centralt element i et VIF for produktion med høj værditilvækst. Det gælder ikke blot opbygningen af en højt kvalificeret arbejdsstyrke, men også muligheden for at etablere VIF'et som et forum for interaktion og fremme af tværfaglige kvalifikationer og kompetencer, navnlig med hensyn til kombinationen af flere centrale støtteteknologier, som det er foreslået af højniveaugruppen for centrale støtteteknologier⁽¹⁾.

Et VIF på dette område vil gøre det muligt at samle forskellige aktører og interessenter i denne meget tværfaglige sektor, herunder centrale upstream- og downstream-elementer i værdikæden. Det omfatter forarbejdningsindustrier (f.eks. stål eller kemikalier), der umiddelbart indgår i værdikæden for produktion med høj værditilvækst.

3. SYNERGIER OG KOMPLEMENTARITETER MED EKSISTERENDE INITIATIVER

Et VIF som beskrevet ovenfor vil supplere en række andre EU-initiativer samt initiativer i medlemsstater og branchesammenslutninger.

Ud over den nævnte europæiske teknologiplatform for produktion kan der etableres forbindelser til teknologiplatformen for integration af intelligente systemer og det fælles teknologiiinitiativ vedrørende indlejrede computersystemer. Det offentlig-private partnerskab (OPP) om fremtidens fabrikker og andre partnerskaber, der måtte blive oprettet under Horisont 2020 inden for dette tematiske område, samt en række projekter under rammeprogrammet vil ligeledes være naturlige samarbejdspartnere. VIF'et vil inddrage de prioriterede forskningsområder og handlingsplaner, der er defineret inden for rammerne af de europæiske teknologiplatforme, og det forskningsarbejde, der indtil videre er gennemført af projekter under det fælles teknologiiinitiativ, OPP og rammeprogrammet.

Ligeledes skal det bygge på markedsintroduktionsprojekter vedrørende økoinnovation under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, hvor der er opnået erfaringer med mere bæredygtig produktion. Sådanne erfaringer vil også blive videreført med Horisont 2020, nærmere bestemt i forbindelse med de samfundsmæssige udfordringer: klimainsats, miljø, ressourceeffektivitet og bæredygtig råstofforsyning. Synergier kan også overvejes i forbindelse med pilotprogrammet for et verifikationssystem for miljøteknologi (ETV), som sigter mod at fremme miljøteknologier med høj værdi ved at sørge for tredjepartsvalidering af deres præstationer.

Et VIF for produktion med høj værditilvækst kan også udgøre et forbindelsesled for synergivirkninger med det europæiske forskningsråd, som højniveaugruppen for centrale støtteteknologier anbefaler for at fremme ekspertise inden for teknologisk forskning og innovation.

Et VIF på dette område vil supplere disse aktiviteter, idet det vil fokusere på tværfaglige aktiviteter inden for viden-trekanten med hovedvægt på iværksætteruddannelse.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/ict/files/kets/hlg_report_final_en.pdf.

4. KONKLUSION

Et VIF, der fokuserer på integration af alle interessenter inden for produktion, og som lægger stor vægt på omorganisering af dagsordenen for uddannelse på dette område, vil være velegnet til at imødegå ovennævnte udfordringer. Det opfylder ligeledes de kriterier, der er fremført for udvælgelse af VIF-temaer i SID:

- Det omhandler en væsentlig relevant økonomisk og samfundsmæssig udfordring for Europa (at forbedre medlemsstaternes konkurrenceevne på det globale marked og bidrage til udviklingen af mere bæredygtige og miljøvenlige produktionsprocesser) og bidrager til gennemførelsen af Europa 2020-dagsordenen om intelligent og bæredygtig vækst.
- Dette VIF er i overensstemmelse med indsatsområderne i Horisont 2020 og supplerer andre EU-aktiviteter på dette område.
- Det kan bygge på en stabil industrisektor, der vil blive tiltrukket af et VIF.
- Det giver mulighed for forskellige nye produkter, tjenester og forretningsmodeller, og det vil først og fremmest være velegnet til at opfylde det presserende behov for kvalificeret arbejdskraft i sektoren.
- Det benytter en systemisk tilgang og kræver derfor en tværfaglig indsats og udvikling af nye uddannelser på tværs af faggrænser.
- Det forener en kritisk masse af interessenter inden for forskning i verdensklasse, innovation og uddannelse i hele værdikæden, som ellers ikke ville være blevet samlet.
- Det omhandler det europæiske paradoks, da det vil udnytte Unionens stærke forskningsgrundlag og finde nye innovative tilgange, der kan sikre en mere konkurrencedygtig, bæredygtig og ressourceeffektiv produktionssektor.

Faktablad 5: Mobilitet i byer

1. UDFORDRINGEN

Temaet vedrørende intelligent, grøn og integreret transport er udpeget som en af de vigtige samfundsmæssige udfordringer, der er omhandlet i Horisont 2020. 2011-hvidbogen om transport lægger endnu større vægt på at gøre en indsats på dette område det næste tiår. Mobilitet i byer er en særlig udfordrende opgave. Den omhandler en række spørgsmål, som f.eks. transport (herunder nye mobilitetskoncepter, transportorganisation, logistik og transportsystemers sikkerhed), miljø (reduktion af drivhusgasser, luftforurening og støj) og byplanlægning (nye koncepter for at mindske afstanden mellem arbejde og bolig), og har en betydelig indvirkning på både økonomisk og socialt plan (etablering af nye virksomheder, beskæftigelse, social integration samt bolig- og beliggenhedsstrategier). Det overordnede mål er at forbedre livskvaliteten for de europæiske borgere, der i stigende antal bor i store bymæssige bebyggelser, hvor en stor del af Europas økonomiske resultater skabes ⁽¹⁾.

Bæredygtig mobilitet i byer kan kun opnås, hvis der skabes banebrydende innovationer, som sikrer mere grønne, inklusive, sikre og intelligente løsninger. Hvis dette ikke opnås, vil det på lang sigt have høje samfundsmæssige, økologiske og økonomiske omkostninger. Nye innovative mobilitetskoncepter – navnlig hvor individuelle transportmidler erstattes af offentlig kollektiv transport – bør dog accepteres af borgerne. Gennemførelsen af adfædsændringer, der ikke forringer livskvaliteten og omkostningerne ved at bo i byområder, er en af de store udfordringer, der skal løses på dette område.

2. RELEVANS OG INDVIRKNING

Det centrale mål for et VIF for mobilitet i byer er at sikre et mobilitetssystem i byerne, der er mere grønt, inklusivt, sikkert og intelligent.

Som allerede anført ovenfor er dette tema særdeles relevant fra et samfundsmæssigt og alment politisk synspunkt. Det er også særdeles relevant fra et socioøkonomisk synspunkt, da det involverer vigtige økonomiske sektorer, hvad angår BNP og beskæftigelse, herunder f.eks. bilindustrien og bygge- og anlægssektoren. Mobilitet i byer hænger desuden sammen med miljøbeskyttelsesstrategier og er fuldt integreret i politikker vedrørende social integration, beliggenhed, boliger og byplanlægning.

⁽¹⁾ Mere end 70 % af alle europæere bor i byområder, som repræsenterer mere end 25 % af Unionens territorium. Omkring 85 % af Unionens BNP skabes i byområder. Urbaniseringen forventes at stige i Europa til omkring 83 % inden 2050.

Et VIF for mobilitet i byer er både i overensstemmelse med de indsatsområder, der er defineret i Horisont 2020, og målene i Europa 2020-strategien om at skabe en mere intelligent, bæredygtig og inklusiv lavemissionsudvikling i byerne. Et VIF på dette område kan bidrage til hvert af målene i Europa 2020-strategien ved f.eks. at fremme økoeffektive løsninger, intelligente ikt-ordninger for trafikstyring og tilvejebringelse af mere effektive og prismæssigt mere overkommelige transporttjenester.

Eftersom mobilitet i byer som sådan er systemisk, kan et VIF på dette område tilbyde mange muligheder for innovation i innovationskæden, f.eks. udvikling af multimodale transportsystemer samt mere intelligente og bæredygtige transportløsninger.

Et VIF for mobilitet i byer tager udgangspunkt i en solid teknologisk og industriel base og rummer et stort potentiale for nye produkter og tjenester ⁽¹⁾, navnlig inden for bæredygtig planlægning og økoindustrier.

Endvidere vil udviklingen af innovative modeller for mobilitet i byer også nyde godt af den stærke politiske opmærksomhed og støtte, der tildeles dette indsatsområde. Desuden kan disse innovative modeller for byerne have en global indvirkning, hvis de overføres som bedste praksis til de hastigt voksende byområder i andre dele af verden, især i Afrika, Asien og Latinamerika.

Et VIF inden for dette område vil placere planlægningen af mobilitet og transport i byer i en bredere sammenhæng med bæredygtig byplanlægning og fysisk planlægning og udvikling på lokalt og regionalt niveau. VIFet vil således kunne arbejde inden for et område, der går på tværs af både fagområder og sektorer, og som bidrager til at overvinde den nuværende organisatoriske fragmentering af sektoren. Det vil skabe mulighed for et tættere samarbejde mellem offentlige myndigheder (primært på lokalt og regionalt plan), lokale sammenslutninger og den private sektor (f.eks. udviklere og infrastrukturaktører), forskningsinstitutioner og universiteter (så videntrekanten integreres).

Ved at samle partnere i verdensklasse i nye konfigurationer vil VIFet for mobilitet i byer få mulighed for at optimere de eksisterende ressourcer og udnytte de forretningsmuligheder, der skabes gennem disse nye værdikæder.

VIFet for mobilitet i byer vil fokusere på de aktiviteter i videntrekanten, som kan drage fordel af yderligere støtte fra Unionen, især gennem EIT. I virkeligheden opnås den største merværdi ved et VIF på dette område takket være dets rolle i integrationen af de tre dele af videntrekanten og i den systemiske ændring af den måde, som innovationsaktørerne samarbejder på. VIFets fokus på menneskedrevet innovation, som sætter studerende, forskere og iværksættere i centrum for sin indsats, er ligeledes absolut nødvendigt for at imødegå ovennævnte udfordringer. Der vil derfor blive lagt stor vægt på uddannelse, iværksættervirksomhed og spredning af resultater, f.eks. udvikling af kompetencer og viden hos transportpersonale i lokale og regionale administrationer (livslang læring/personaleudvekslingsprogrammer/erhvervsuddannelse), forslag om specifikke videregående uddannelsesprogrammer inden for mobilitet i byer (sommerskoler/udvekslingsordninger), markedsføring af innovative transportkoncepter (støtte til spin-offs og nystartede virksomheder fra universiteter og forskningsinstitutioner osv.).

Endvidere skal samhusningskonceptet styrkes inden for et VIF med fokus på dette tema, da dette tematiske område naturligt har en stærk lokal og regional dimension.

3. SYNERGIER OG KOMPLEMENTARITETER MED EKSISTERENDE INITIATIVER

Spørgsmål vedrørende mobilitet støttes stærkt af mange EU-initiativer. Unionen er fuldt engageret på dette område.

Forbindelser til andre EU-aktiviteter findes og vil blive styrket. Et VIF for mobilitet i byer vil tage hensyn til aktioner inden for rammerne af handlingsplanen for mobilitet i byer og handlingsplan for et intelligent transportsystem.

Det vil især samarbejde med de planlagte europæiske initiativer om intelligente byer og samfund, der omfatter energieffektivitet, ikt og transport i byerne.

⁽¹⁾ Eksempler på nye potentielle markeder: nye tjenester for rejsende, vedligeholdelse og styring af trafik og trafikophobning, nye applikationer i køretøjer, integrerede kommunikationstjenester til støtte for kommunikation og begrænsning af rejsebehovet (JRC 65426 EN).

Et VIF vil navnlig skabe komplementaritet ved at uddanne nøgleaktører, men også ved at tilvejebringe et struktureret net af deltagere, der kan identificere de overordnede rammebetingelser og den bedste praksis, hvad angår politiske og lovgivningsmæssige spørgsmål, der har betydning for sektoren.

Indsatsen skal også koordineres med det fælles programlægningsinitiativ "Urban Europe", som samler nationale forskningsaktiviteter med det formål at omdanne byområder til centre for innovation og teknologi, indføre miljøvenlige og intelligente transportlogistiksystemer i byer og mellem byer, reducere det økologiske fodaftryk og forbedre klimaneutraliteten. Et VIF på dette område kan sætte skub i og fremme udnyttelsen af offentlig eliteforskning, som disse fælles programlægningsinitiativer tilbyder i fællesskab og dermed forhindre fragmentering i innovationlandskabet.

CIVITAS-initiativet, der understøtter demonstrations- og forskningsprojekter, der har til formål at gennemføre innovative foranstaltninger inden for ren bytransport, og det europæiske industriinitiativ vedrørende intelligente byer og fællesskaber, der har til formål at gøre produktionen og anvendelsen af energi i byer mere bæredygtig og effektiv, vil også være naturlige samarbejdsinitiativer for et VIF for mobilitet i byer.

Et VIF på dette område kan også etablere forbindelser med de transport- og energirelaterede europæiske teknologiplatforme, det offentlig-private partnerskab (OPP) om europæiske grønne biler og de mange rammeprogramprojekter på dette område. VIF'et vil inddrage forskningsprioriteter og handlingsplaner, der er defineret inden for rammerne af de europæiske teknologiplatforme, og det forskningsarbejde, der indtil videre er gennemført af projekter under OPP'er og rammeprogrammet, og sætte skub i udbredelsen og anvendelsen af disse forskningsresultater.

Der vil også blive søgt komplementaritet med "European Mobile and Mobility Industries Alliance". European Mobile and Mobility Industries Alliance, der samfinansieres under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, har til formål at samle regionale og nationale beslutningstagere, der støtter innovative løsninger i mobil- og mobilitetssektoren for at mobilisere mere og bedre støtte til SMV'er, der leverer innovative tjenester, i sådanne brancher.

Det vil også bygge på indsatsen med Intelligent Energi i Europa, markedsintroduktionsprojektet vedrørende økoinnovation og ikt-baserede tjenester og pilotprojekter vedrørende intelligent mobilitet i byer under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation.

Et VIF på dette område kan fungere som et supplement til disse aktiviteter, idet det kan fokusere på tværfaglige aktiviteter inden for videntrekanten med hovedvægt på innovative produkter og tjenester samt iværksætteruddannelse.

Et VIF med fokus på mobilitet i byer vil også supplere nogle af de specifikke aktiviteter, der allerede gennemføres af to eksisterende VIF'er. Det drejer sig om aktiviteterne i Climate KIC vedrørende overgang til lavemissionsbyer og aktiviteterne i EIT ICT Labs med fokus på intelligente transportsystemer og fremtidens digitale byer. VIF'et for mobilitet i byer vil inddrage det arbejde, der er gennemført i disse VIF'er, og lade det indgå i den bredere sammenhæng med et mobilitetssystem i byerne, der er mere grønt, inklusivt, sikkert og intelligent.

4. KONKLUSION

Et VIF med fokus på mobilitet i byer vil være yderst velegnet til at imødegå ovennævnte udfordringer. Det opfylder ligeledes de kriterier, der er fremført for udvælgelse af VIF-temaer:

- Det omhandler en væsentlig relevant økonomisk og samfundsmæssig udfordring (behovet for at skabe et europæisk transportsystem, der er ressourceeffektivt, miljøvenligt, sikkert og integreret til gavn for borgerne, økonomien og samfundet) og bidrager til gennemførelsen af Europa 2020-dagsordenen og dennes mål med hensyn til klima og energi, beskæftigelse, innovation og uddannelse.
- Dette VIF er i overensstemmelse med indsatsområderne i Horisont 2020 og supplerer andre EU-aktiviteter på området for transport, miljø og energi.
- Ved at styrke iværksættertankegangen integrerer det nye teknologier med nye værdikæder og støtter omdannelsen af akademisk forskning til nye produkter og tjenester.
- Det omhandler dermed det europæiske paradoks, da det vil udnytte Unionens stærke forskningsgrundlag og finde nye innovative tilgange, der kan sikre et mobilitetssystem i byerne, der er mere grønt, inklusivt, sikkert og intelligent.

-
- Det vil forene en kritisk masse af interessenter inden for forskning i verdensklasse, uddannelse og innovation, som ellers ikke ville være blevet samlet.
 - Det benytter en tilgang, der går på tværs af sektorer, og forbinder dermed de forskellige ansvars niveauer fra private enheder til den offentlige forvaltning – navnlig på lokalt plan – til den enkelte borger.
 - Det kræver en tværfaglig indsats, der omfatter forskellige videnområder, og udvikling af nye typer uddannelse på tværs af faggrænser.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1313/2013/EU

af 17. december 2013

om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 196,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I betragtning af den betydelige stigning i antallet og
alvoren af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer
i de seneste år og det forhold, at fremtidige katastrofer vil
blive mere ekstreme og mere komplekse med vidtræk-
kende og langvarige konsekvenser, der navnlig skyldes
klimaændringer og potentiel interaktion mellem flere
risici af naturlig og teknologisk art, er det blevet vigtigere
at sikre en integreret tilgang til katastrofehandtering. Den
Europæiske Union bør fremme solidaritet og støtte,
supplere og lette koordinationen af medlemsstaternes
indsats på civilbeskyttelsesområdet for at gøre forebyg-
gelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkata-
strofer og menneskeskabte katastrofer mere effektiv.

(2) Der blev indført en fællesskabscivilbeskyttelsesordning
ved Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom ⁽²⁾, som
blev omarbejdet ved Rådets beslutning 2007/779/EF,
Euratom ⁽³⁾. Finansieringen af ordningen blev sikret ved
Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom ⁽⁴⁾, der indførte
et finansielt civilbeskyttelsesinstrument. Det blev bestemt,

⁽¹⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 164.

⁽²⁾ Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom af 23. oktober 2001 om
indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde
om indsatser på civilbeskyttelsesområdet (EFT L 297 af 15.11.2001,
s. 7).

⁽³⁾ Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom af 8. november 2007 om
indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning (EUT L 314 af
1.12.2007, s. 9).

⁽⁴⁾ Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom af 5. marts 2007 om
indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument (EUT L 71 af
10.3.2007, s. 9).

at der skulle ydes finansiell bistand fra Unionen både som
et bidrag til at effektivisere indsatsen i tilfælde af større
katastrofer og til at øge forebyggende foranstaltninger og
beredskabsforanstaltninger for alle former for katastrofer,
herunder videreførelsen af foranstaltninger, der tidligere
var blevet truffet i medfør af Rådets beslutning
1999/847/EF ⁽⁵⁾. Det finansielle instrument udløber den
31. december 2013.

(3) Den beskyttelse, som skal sikres med EU-civilbeskyttelses-
mekanismen ("EU-mekanismen"), bør primært omfatte
beskyttelse af mennesker, men også miljø og ejendom,
herunder kulturarv, mod alle former for naturkatastrofer
og menneskeskabte katastrofer, herunder miljøkatastro-
fer, havforurening og akutte folkesundhedskriser, som
opstår i eller uden for Unionen. Civilbeskyttelsesassi-
stance og anden katastrofehjælp under EU-mekanismen
kan blive nødvendig i alle disse katastrofesituationer som
supplement til det berørte lands egen indsatskapacitet.
Med hensyn til katastrofer, som skyldes terrorhandlinger,
nukleare ulykker eller strålingsulykker, bør EU-meka-
nismen kun omfatte beredskabs- og indsatsforanstalt-
ninger på civilbeskyttelsesområdet.

(4) EU-mekanismen bør desuden bidrage til gennemførelsen
af artikel 222 i traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde (TEUF) ved at stille sine ressourcer og
kapaciteter til rådighed efter behov.

(5) EU-mekanismen er et tydeligt udtryk for europæisk soli-
daritet, idet den sikrer et praktisk og hurtigt bidrag til
forebyggelse af og beredskab mod katastrofer og til
indsatsen i tilfælde af katastrofer og overhængende fare
herfor, uden at dette berører de relevante vejledende prin-
cipper og ordninger på civilbeskyttelsesområdet. Denne
afgørelse bør derfor hverken påvirke medlemsstaternes
gensidige rettigheder og forpligtelser i henhold til bilate-
rale eller multilaterale traktater vedrørende spørgsmål,
der er omfattet af denne afgørelse, eller medlemsstaternes
ansvar for at beskytte mennesker, miljø og ejendom på
deres område.

(6) EU-mekanismen bør tage behørigt hensyn til relevant
EU-ret og internationale forpligtelser og udnytte synergier
med relevante EU-initiativer, såsom det europæiske jord-
overvågningsprogram (Copernicus), det europæiske
program for beskyttelse af kritisk infrastruktur (EPCIP)
og det fælles system for informationsudveksling (CISE).

⁽⁵⁾ Rådets beslutning af 9. december 1999 om indførelse af et EF-
handlingsprogram for civilbeskyttelse (EFT L 327 af 21.12.1999,
s. 53).

- (7) De regionale og lokale myndigheders rolle i forbindelse med katastrofehandling har stor betydning. Derfor er det nødvendigt, at regionale og lokale myndigheder på passende vis inddrages i de aktiviteter, der gennemføres i henhold til denne afgørelse i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale strukturer.
- (8) Forebyggelse er af stor betydning for beskyttelsen mod katastrofer og kræver en yderligere indsats som anført i Rådets konklusioner af 30. november 2009 og Europa-Parlamentets beslutning af 21. september 2010 om Kommissionens meddelelse "En fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer". EU-mekanismen bør omfatte en generel politisk strategi for Unionens tiltag vedrørende forebyggelse af katastroferisici, som har til formål at sikre et højere niveau af beskyttelse og modstandskraft over for katastrofer ved at forhindre eller mindske deres konsekvenser og ved at skabe en forebyggelseskultur, herunder behørig hensyntagen til de sandsynlige konsekvenser af klimaændringer og behovet for iværksættelse af passende tilpasningstiltag. I denne sammenhæng er de risikovurderinger, den risikostyringsplanlægning og den vurdering af risikostyringskapacitet, der foretages af de enkelte medlemsstater på nationalt eller relevant subnationalt niveau, der i givet fald omfatter andre relevante tjenesteydelser, en oversigt over risici udarbejdet på EU-plan og peerevaluering, væsentlige for at sikre en integreret tilgang til katastrofehandling, hvor der knyttes en forbindelse mellem risikoforebyggelse, beredskab og indsatsforanstaltninger. EU-mekanismen bør derfor omfatte en generel strategi for udveksling af oplysninger om risici og risikostyringskapaciteter, jf. dog artikel 346 i TEUF, der garanterer, at ingen medlemsstat er forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser.
- (9) Ved at bidrage til videreudvikling og bedre integration af tværnationale detektions- og tidlig varslings- og alarmeringssystemer af europæisk interesse bør Unionen hjælpe medlemsstaterne med at minimere tidsrummet fra katastrofens indtræden, til der sættes ind, og EU's borgere informeres. Sådanne systemer bør tage hensyn til og bygge på eksisterende og kommende informationskilder og -systemer og tilskynde til anvendelsen af nye teknologier.
- (10) EU-mekanismen bør omfatte en generel politisk strategi, som har til formål konstant at forbedre civilbeskyttelsessystemernes, tjenesteydelseernes samt deres personels og befolkningens beredskab i Unionen. Dette bør omfatte et øvelsesprogram, et program vedrørende erfaringsopsamling samt uddannelsesprogrammer og uddannelsesnetværk både på EU-plan og i medlemsstaterne vedrørende forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af katastrofer, jf. Rådets konklusioner af 27. november 2008 om europæiske uddannelsesordninger inden for katastrofehandling.
- (11) Der bør udvikles moduler for civilbeskyttelsesindsatsen bestående af ressourcer fra en eller flere medlemsstater, som sigter mod at være fuldt ud interoperable, for at styrke samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet og yderligere udvikle medlemsstaternes koordinerede fælles hurtige indsats. Modulerne bør organiseres på medlemsstatsniveau og stå under medlemsstaternes kommando og kontrol.
- (12) EU-mekanismen bør fremme mobilisering og koordinering af indsatsforanstaltninger. EU-mekanismen bør bygge på en EU-struktur, som består af et katastrofeberedskabskoordineringscenter (ERCC), en europæisk katastrofeberedskabskapacitet (EERC) i form af en frivillig pulje af medlemsstaternes kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed, uddannede eksperter samt et fælles katastrofevarslings- og informationssystem (CECIS), som forvaltes af Kommissionen og kontaktpunkter i medlemsstaterne. EU-mekanismen bør ligeledes danne ramme for indsamling af validerede oplysninger om situationen, for formidling til medlemsstaterne og for udveksling af erfaringer i forbindelse med indsatserne.
- (13) For at forbedre planlægningen af katastrofeindsatsen under EU-mekanismen og øge de centrale kapaciteters disponibilitet, er det nødvendigt at udvikle en EERC i form af en frivillig pulje af medlemsstaternes kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed, og en struktureret proces til at identificere eventuelle kapacitetsmangler.
- (14) Med hensyn til katastrofeindsatser uden for Unionen bør EU-mekanismen fremme og støtte de tiltag, som medlemsstaterne og Unionen iværksætter samlet set for at skabe større konsistens i det internationale civilbeskyttelsesarbejde. Når De Forenede Nationer er til stede, varetager de den overordnede koordinerende rolle i forbindelse med hjælpeaktioner i tredjelande. Den assistance, som EU-mekanismen tilvejebringer, bør koordineres med De Forenede Nationer og andre relevante internationale aktører for at maksimere udnyttelsen af disponible ressourcer og undgå unødvendigt dobbeltarbejde. En bedre koordinering af civilbeskyttelsesassistance ved hjælp af EU-mekanismen er en forudsætning for at støtte den overordnede koordineringsindsats og sikre et fyldestgørende EU-bidrag til den samlede hjælpeindsats. Ved katastrofer, hvor der ydes assistance i medfør af både EU-mekanismen og Rådets forordning (EF) nr. 1257/96⁽¹⁾, bør Kommissionen sikre, at EU's samlede indsats er effektiv, sammenhængende og komplementær, og at den europæiske konsensus om humanitær bistand respekteres⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen (EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1).

- (15) Der skal i højere grad være rådighed over og adgang til egnede transportmidler for at støtte udviklingen af en kapacitet til hurtig indsats på EU-plan. Unionen bør støtte og supplere medlemsstaternes indsats ved at fremme koordinering og sammenlægning af deres transportressourcer og om nødvendigt bidrage til finansieringen af yderligere transportmidler på visse betingelser under hensyntagen til de eksisterende systemer.
- (16) Indsatsen bør være efterspørgselsbaseret og underlagt fuld koordinering på stedet for at gøre den så effektiv som mulig og sikre adgang til berørte befolkningsgrupper. Kommissionen bør yde hensigtsmæssig logistisk støtte til de udsendte ekspeditioner.
- (17) Via EU-mekanismen kan også der også ydes civilbeskyttelsesassistance til konsulær bistand til EU-borgere i forbindelse med katastrofer i tredjelande, såfremt de berørte medlemsstaters konsulære myndigheder fremsætter anmodning herom. Når det er muligt bør de berørte medlemsstater koordinere sådanne anmodninger indbyrdes og med andre relevante aktører for at sikre optimal anvendelse af EU-mekanismen og undgå praktiske problemer på stedet. Denne anmodning om støtte kan f.eks. komme fra den ledende stat eller den medlemsstat, som koordinerer assistancen til alle EU-borgere. Begrebet ledende stat bør fortolkes i overensstemmelse med Den Europæiske Unions retningslinjer om gennemførelsen af konceptet med en ledende stat på det konsulære område ⁽¹⁾. Denne afgørelse finder anvendelse, uden at det berører EU-reglerne om konsulær beskyttelse af EU-borgere i udlandet.
- (18) Når indsatsen planlægges, er det nyttigt også at holde tæt kontakt til relevante ikke-statslige organisationer og andre relevante enheder med henblik på at udpege yderligere indsatskapaciteter, som de i forbindelse med katastrofer kan stille til rådighed gennem medlemsstaternes kompetente myndigheder.
- (19) Anvendelsen af militære midler under civil ledelse som en sidste udvej kan være et vigtigt bidrag til katastrofeindsats. Hvis det anses for hensigtsmæssigt at anvende militære kapaciteter til støtte for civilbeskyttelsesoperationer, bør samarbejdet med militæret følge de retningslinjer, procedurer og kriterier, der er fastlagt af Rådet eller dets kompetente organer, vedrørende EU-mekanismens adgang til militære kapaciteter, som er relevante for civil beskyttelse og som bør være i overensstemmelse med de relevante internationale retningslinjer.
- (20) Når assistancen fra EU-mekanismen bidrager til en humanitær EU-indsats, navnlig i komplekse nødsituationer, bør de foranstaltninger, hvortil der ydes finansiel bistand i henhold til denne afgørelse, være i overensstemmelse med de humanitære principper og de principper for anvendelse af civilbeskyttelses- og militærressourcer, der er omhandlet i den europæiske konsensus om humanitær bistand.
- (21) Det bør være muligt for landene i Den Europæiske Frihandelskommunitet (EFTA), som er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande at deltage. Kandidatlande og potentielle kandidatlande, der ikke deltager i EU-mekanismen, og lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, bør også have gavn af visse af de tiltag, der finansieres i henhold til denne afgørelse.
- (22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser hvad angår ERCC's samspil med medlemsstaternes kontaktpunkter og de operationelle procedurer for katastrofeindsatsen i og uden for Unionen, komponenterne i CECIS og tilrettelæggelsen af udveksling af oplysninger gennem CECIS, processen for indsættelse af ekspeditioner, udpegelsen af moduler, andre indsatskapaciteter og eksperter, de operationelle krav til modulernes funktionsmåde og interoperabilitet, de kapacitetsmål, kvalitets- og interoperabilitetskrav samt certificerings- og registreringsprocedurer, der er nødvendige for EERC's funktionsmåde og de finansielle ordninger, identificering af mangler i EERC og udbedring heraf, tilrettelæggelsen af uddannelsesprogrammet, øvelsesrammerne og programmet vedrørende erfaringsopsamling og tilrettelæggelsen af støtte til transporten af assistance. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (23) Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af de i denne afgørelse omhandlede gennemførelsesretsakter.
- (24) Denne afgørelse styrker samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne og letter koordineringen på civilbeskyttelsesområdet, hvilket gør det muligt at skabe en mere effektiv indsats som følge af omfanget og komplementariteten. Hvis en katastrofe overstiger en medlemsstats beredskabskapacitet, kan denne stat beslutte at anmode EU-mekanismen om at komplementere dens egne civilbeskyttelsesressourcer og andre katastrofeindsatsressourcer.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 12.12.2008, s. 6.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (25) Målene for denne afgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget eller virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (26) Denne afgørelse berører ikke de tiltag, der hører under en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende oprettelsen af et stabilitetsinstrument, de foranstaltninger på sundhedsområdet, der er vedtaget i henhold til EU-retsakter om EU-handlingsprogrammer på sundhedsområdet, eller de forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende et forbrugerprogram for 2014-2020.
- (27) Af hensyn til sammenhængen omfatter denne afgørelse ikke tiltag, som falder ind under Rådets afgørelse 2007/124/EF, Euratom⁽¹⁾ og under en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende oprettelsen af instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed, eller som har relation til opretholdelsen af lov og orden og beskyttelsen af den indre sikkerhed. Nærværende afgørelse finder ikke anvendelse på aktiviteter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1257/96.
- (28) Bestemmelserne i denne afgørelse berører ikke retligt bindende retsakter, som vedtages i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, og som fastlægger specifikke katastrofeforanstaltninger i tilfælde af nukleare katastrofer eller strålingskatastrofer.
- (29) Denne afgørelse dækker foranstaltninger inden for forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af havforurening, med undtagelse af de foranstaltninger, der falder inden for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002⁽²⁾.
- (30) Kommissionen kan for at sikre gennemførelsen af denne afgørelse finansiere foranstaltninger, der vedrører forberedelse, monitorering, kontrol, revision og evaluering, og som er nødvendige for forvaltningen af EU-mekanismen og opfyldelsen af dens mål.
- (31) Godtgørelsen af udgifter og tildelingen af kontrakter om offentlige indkøb og tilskud i medfør af denne afgørelse bør gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽³⁾. På grund af civilbeskyttelsesforanstaltningernes særlige karakter er det hensigtsmæssigt at fastslå, at tilskud kan tildeles juridiske personer, uanset om de er reguleret på privatretligt eller offentligretligt grundlag. Det er også vigtigt, at bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 overholdes, især principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.
- (32) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder forebyggelse, påvisning og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og i givet fald administrative og finansielle sanktioner i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- (33) Denne afgørelse fastlægger en finansieringsramme for hele EU-mekanismens varighed, der skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning⁽⁴⁾ for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure. Dette referencebeløb hidrører dels fra udgiftsområde 3 "Sikkerhed og unionsborgerskab", dels fra udgiftsområde 4 "Det globale Europa" i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.
- (34) Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne afgørelse bør tildeles i overensstemmelse med procentsatserne fastlagt i bilag I.
- (35) For at revidere fordelingen af finansieringsrammen for gennemførelsen af denne afgørelse senest den 30. juni 2017 under hensyn til resultatet af den foreløbige evaluering bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Hasteproceduren bør anvendes, hvis der på et givet tidspunkt er behov for øjeblikkelig revision af budgetmidler, der står til rådighed til indsatsændringer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2007/124/EF af 12. februar 2007 om oprettelse for perioden 2007-2013 af særprogrammet Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici som en del af det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder (EUT L 58 af 24.2.2007, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartsikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1

(36) Denne afgørelse bør anvendes fra den 1. januar 2014, da den vedrører den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

KAPITEL I

GENERELLE OG SPECIFIKKE MÅL, EMNE, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Generelt mål og emne

1. EU-civilbeskyttelsesmekanismen ("EU-mekanismen") sigter mod at styrke samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne og at fremme koordineringen på civilbeskyttelsesområdet for at gøre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer mere effektiv.

2. Den beskyttelse, som skal sikres med EU-mekanismen, bør primært omfatte beskyttelse af mennesker, men også miljøet og ejendom, herunder kulturarv, mod alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder konsekvenserne af terrorisme, teknologiske katastrofer, strålingskatastrofer, miljøkatastrofer, havforurening og akutte folkesundhedskriser, som opstår i eller uden for Unionen. For så vidt angår konsekvenserne af terrorhandlinger eller strålingskatastrofer kan EU-mekanismen kun omfatte beredskabs- og indsatsforanstaltninger.

3. EU-mekanismen fremmer solidariteten mellem medlemsstaterne gennem praktisk samarbejde og koordinering, uden at dette berører medlemsstaternes primære ansvar for at beskytte mennesker, miljøet og ejendom, herunder kulturarv, på deres eget område mod katastrofer og at udstyre deres katastrofehåndteringsystemer med tilstrækkelig kapacitet til, at de på passende og konsekvent vis kan håndtere og være beredte på katastrofer af en art og størrelse, som med rimelighed kan forventes, og som det er muligt at forberede sig på.

4. I denne afgørelse fastlægges de overordnede regler for EU-mekanismen og reglerne for at yde finansiel bistand i medfør af EU-mekanismen.

5. EU-mekanismen påvirker ikke forpligtelser i medfør af gældende relevante retsakter vedtaget af Unionen efter traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller gældende internationale aftaler.

6. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på tiltag, som gennemføres i medfør af forordning (EF) nr. 1257/96, forordning (EF) nr. 1406/2002, forordning (EF) nr. 1717/2006, Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1082/2013/EU⁽¹⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af afgørelse nr. 2119/98/EF (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1).

eller EU-lovgivning vedrørende handlingsprogrammer inden for sundhed, indre anliggender og retlige anliggender.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet. Dette omfatter bl.a.:

- a) forebyggelses- og beredskabsopgaver i Unionen og for så vidt angår artikel 5, stk. 2, artikel 13, stk. 3, og artikel 28, også uden for Unionen, og
- b) foranstaltninger, som træffes for at bidrage til indsatsen over for en katastrofes akutte skadevirkninger, i eller uden for Unionen, herunder i de i artikel 28, stk. 1, omhandlede lande, efter en anmodning om assistance gennem EU-mekanismen.

2. I denne afgørelse tages der hensyn til de særlige behov, der gør sig gældende for isolerede og fjernt beliggende regioner eller øer i Unionen i tilfælde af en katastrofe for så vidt angår katastroforebyggelse, -beredskab og -indsats, samt de særlige behov, der gør sig gældende for de oversøiske lande og territorier for så vidt angår katastrofeindsats.

Artikel 3

Specifikke mål

1. EU-mekanismen yder støtte til, komplementerer og fremmer koordineringen af medlemsstaternes indsats med henblik på at opfylde følgende fælles specifikke mål om:

- a) at opnå et højt niveau af beskyttelse mod katastrofer ved at forebygge eller reducere deres potentielle virkninger, ved at fremme en forebyggelseskultur samt ved at forbedre samarbejdet mellem civilbeskyttelsestjenesterne og andre relevante tjenester
- b) at styrke katastrofeberedskabet på medlemsstats- og EU-plan
- c) at fremme en hurtig og effektiv indsats i tilfælde af katastrofer eller overhængende fare herfor og
- d) at øge offentlighedens opmærksomhed og beredskab over for katastrofer.

2. Indikatorer benyttes alt efter behov til overvågning, evaluering og revision af anvendelsen af denne afgørelse. Disse indikatorer er:

- a) fremskridt med at gennemføre katastroforebyggelsesrammen målt ved antallet af medlemsstater, der har stillet en sammenfatning af deres risikovurderinger og en vurdering af deres risikostyringskapacitet, jf. artikel 6, til rådighed for Kommissionen

- b) fremskridt med at øge katastrofeberedskabets parathed målt ved antallet af indsatskapaciteter, som er medtaget i den frivillige pulje i forhold til kapacitetsmålene i artikel 11 og antallet af moduler registreret i CECIS
- c) fremskridt med at forbedre katastrofeindsatsen målt efter, hvor hurtig indsatsen under EU-mekanismen er, og i hvilket omfang assistancen bidrager til behovene på stedet, og
- d) fremskridt med at øge den offentlige bevidsthed om og beredskab over for katastrofer: målt efter EU-borgernes kendskab til risiciene i deres region.
8. "risikostyringskapacitet": en medlemsstats eller dens regioners evne til at mindske, indrette sig efter eller modvirke de risici (virkninger og sandsynlighed for en katastrofe) der er identificeret i dens risikovurderinger, så de når niveauer, som kan accepteres i den pågældende medlemsstat. Risikostyringskapacitet vurderes hvad angår den tekniske, finansielle og administrative kapacitet til at varetage en tilstrækkelig:

- a) risikovurdering,
- b) risikostyringsplanlægning med henblik på forebyggelse og beredskab og
- c) risikoforebyggelses- og beredskabsforanstaltninger

Artikel 4

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

1. "katastrofe": enhver situation, der har eller kan have alvorlige konsekvenser for mennesker, miljøet eller ejendom, herunder kulturarv
2. "indsats": ethvert tiltag, der gennemføres, når der anmodes om assistance i henhold til EU-mekanismen, hvis der er overhængende fare for en katastrofe, eller under eller efter en katastrofe, for at imødegå de umiddelbare skadevirkninger
3. "beredskab": en tilstand, hvor menneskelige og materielle ressourcer, strukturer, fællesskaber og organisationer som resultat af tiltag, der er iværksat i forvejen, står klar og er i stand til at sikre en effektiv og hurtig indsats i en katastrofesituation
4. "forebyggelse": enhver foranstaltning, der har til formål at mindske risici eller afbøde skadevirkningerne af en katastrofe for mennesker, miljøet og ejendom, herunder kulturarv
5. "tidlig varsling": rettidig og effektiv fremskaffelse af oplysninger, der giver mulighed for at iværksætte tiltag for at undgå eller mindske risici for og skadevirkningerne af en katastrofe og for at fremme beredskabet med henblik på en effektiv indsats
6. "modul": en selvforsynende og autonom konfiguration af medlemsstaternes kapaciteter, der er baseret på forud definerede opgaver og behov, eller et mobilt og operationelt hold fra medlemsstaterne, der kombinerer menneskelige og materielle ressourcer, og som kan karakteriseres ud fra dens beredskabskapacitet eller de opgaver, den kan udføre
7. "risikovurdering": den overordnede tværsektorielle proces, hvor risici identificeres, analyseres og vurderes på nationalt eller på et relevant subnationalt niveau
9. "støtte fra værtsnation": ethvert tiltag, der træffes som led i beredskabsfasen og indsatsfasen af det land, der modtager eller sender assistance, eller af Kommissionen for at fjerne forudsigelige hindringer for international assistance, der ydes gennem EU-mekanismen. Det omfatter støtte fra medlemsstaterne til at lette denne assistances transit gennem deres territorium
10. "indsatskapacitet": den assistance, der på anmodning kan ydes gennem EU-mekanismen
11. "logistisk støtte": vigtige former for udstyr eller tjenesteydelser, som er nødvendige, for at ekspertholdene i artikel 17, stk. 1, kan udføre deres opgaver, bl.a. kommunikation, midlertidig indkvartering, mad eller indenrigs-transport.

KAPITEL II

FOREBYGGELSE

Artikel 5

Forebyggende foranstaltninger

1. Med henblik på forebyggelsesmålene og udførelse af forebyggelsesindsatsen skal Kommissionen
 - a) træffe foranstaltninger til at forbedre videnbasen om katastroferisici og fremme udvekslingen af viden, bedste praksis og oplysninger, herunder blandt medlemsstater, der har fælles risici
 - b) støtte og fremme medlemsstaternes aktiviteter med hensyn til vurdering og kortlægning af risici gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse
 - c) udarbejde og regelmæssigt ajourføre en tværsektoriel oversigt over og kortlægning af de naturskabte og menneskeskabte katastroferisici, som Unionen måtte stå over for, ved at følge en sammenhængende tilgang på tværs af forskellige politikområder, som kan tackle eller påvirke katastrofeforebyggelse og under behørig hensyntagen til de sandsynlige konsekvenser af klimaændringer

- d) tilskynde til udveksling af god praksis for udarbejdelse af nationale civilbeskyttelsessystemer med henblik på at kunne håndtere konsekvenserne af klimaændringer
- e) fremme og støtte udarbejdelsen og gennemførelsen af medlemsstaternes risikostyringsaktiviteter gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse
- f) indsamle og formidle de oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed, organisere udveksling af erfaringer med vurdering af risikostyringskapaciteten, i samarbejde med medlemsstaterne og senest 22. december 2014 udarbejde retningslinjer om indhold, metode og struktur i disse vurderinger og lette udvekslingen af bedste praksis med hensyn til planlægning af forebyggelse og beredskab, herunder gennem frivillige peerevalueringer
- g) regelmæssigt og i overensstemmelse med fristerne i artikel 6, litra c), aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af artikel 6
- h) fremme anvendelsen af forskellige EU-midler, der kan støtte bæredygtig katastrofe-forebyggelse og tilskynde medlemsstaterne og regionerne til at udnytte disse finansieringsmuligheder
- i) fremhæve betydningen af risikoforebyggelse og hjælpe medlemsstaterne med bevidstgørelse af befolkningen, oplysning af offentligheden og uddannelse
- j) fremme forebyggelsesforanstaltninger i medlemsstater og tredjelande, jf. artikel 28 gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse og
- k) i tæt samråd med medlemsstaterne træffe yderligere nødvendige understøttende og supplerende forebyggelsesforanstaltninger, som er nødvendige for at opfylde det mål, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra a).
- a) udarbejde risikovurderinger på nationalt eller relevant subnationalt niveau og stille en sammenfatning af relevante dele heraf til rådighed for Kommissionen senest 22. december 2015 og derefter hvert tredje år
- b) udarbejde og tilpasse deres planlægning af katastroferisiko-styring på nationalt eller relevant subnationalt niveau
- c) stille vurderingen af deres risikostyringskapacitet på nationalt eller relevant subnationalt niveau til rådighed for Kommissionen hvert tredje år efter færdiggørelsen af de relevante retningslinjer, jf. artikel 5, stk. 1, litra f), og i tilfælde af større ændringer og
- d) på frivillig basis deltage i peerevalueringer af vurderingen af risikostyringskapaciteten.

KAPITEL III

BEREDSKAB

Artikel 7

Katastrofeberedskabskoordinationscenter

Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) oprettes hermed. ERCC sikrer 24/7 operationel kapacitet og betjener medlemsstaterne og Kommissionen i opfyldelsen af målene for EU-mekanismen.

Artikel 8

Kommissionens generelle beredskabsopgaver

Kommissionen varetager følgende beredskabsopgaver:

- a) forvalte ERCC
- b) forvalte et fælles varslings- og informationssystem (CECIS) til kommunikation og udveksling af oplysninger mellem ERCC og medlemsstaternes kontaktpunkter
- c) støtte udvikling og bedre integration af tværnationale detektions- og tidlig varslings- og alarmeringssystemer af europæisk interesse for at muliggøre en hurtig indsats og fremme den indbyrdes forbindelse mellem nationale tidlig varslings- og alarmeringssystemer og deres forbindelse til ERCC og CECIS. Disse systemer skal tage hensyn til og bygge på de eksisterende og kommende informations-, overvågnings- og detektionskilder og informations-, overvågnings- og detektionssystemer
- d) tilvejebringe og forvalte kapaciteten til at mobilisere og udsende eksperthold med ansvar for:
- i) at vurdere de behov, der muligvis kan imødekommes gennem EU-mekanismen, i den stat, som anmoder om bistand

Artikel 6

Risikostyring

Med henblik på at fremme en effektiv og sammenhængende tilgang til katastrofe-forebyggelse og -beredskab ved at udveksle ikkefølsomme oplysninger, dvs. oplysninger, hvis udbredelse ikke strider mod medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, og bedste praksis inden for EU-mekanismen skal medlemsstaterne:

- ii) om nødvendigt at fremme koordineringen af katastrofeindsatser på stedet og være forbindelsesled til de ansvarlige myndigheder i det land, der anmoder om assistance, og
- iii) at støtte den anmodende stat med ekspertise om forebyggelses-, beredskabs- eller indsatsiltag
- e) tilvejebringe og fastholde kapaciteten til at yde logistisk støtte til disse eksperthold
- f) udvikle og opretholde et netværk af uddannede eksperter fra medlemsstaterne, som med kort varsel kan bistå ERCC med monitorering af information og med at fremme koordineringen
- g) fremme koordineringen af medlemsstaternes prædeployering af katastrofeindsatskapacitet inden for Unionen
- h) støtte bestræbelserne på at forbedre modulers og andre indsatskapaciteters interoperabilitet, idet der tages hensyn til bedste praksis på medlemsstatsplan og på internationalt plan
- i) inden for sit kompetenceområde træffe de nødvendige foranstaltninger til at lette støtte fra værtsnationen, herunder sammen med medlemsstaterne udarbejde og ajourføre retningslinjer for støtte fra værtsnationen på grundlag af operationelle erfaringer
- j) støtte oprettelsen af programmer for frivillige peer reviews til vurdering af medlemsstaternes beredskabsstrategier baseret på forud fastlagte kriterier, som vil gøre det muligt at formulere henstillinger til styrkelse af Unionens beredskabsniveau og
- k) i tæt samråd med medlemsstaterne træffe yderligere nødvendige understøttende og supplerende beredskabsforanstaltninger med henblik på at opfylde det mål, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra b).

Artikel 9

Medlemsstaternes generelle beredskabsopgaver

1. Medlemsstaterne arbejder på frivillig basis med at udvikle moduler, der især skal opfylde højt prioriterede behov for indsats eller støtte i henhold til EU-mekanismen.

Medlemsstaterne identificerer på forhånd moduler, andre indsatskapaciteter og eksperter inden for deres ansvarlige tjenester, navnlig inden for deres civilbeskyttelses- eller andre beredskabstjenester, som kan stilles til rådighed for en indsats efter anmodning gennem EU-mekanismen. De tager højde for, at

sammensætningen af moduler eller andre indsatskapaciteter kan afhænge af, hvilken form for katastrofe der er tale om, og af de særlige behov i forbindelse med katastrofer.

2. Modulerne udgøres af en eller flere medlemsstaters ressourcer og skal:

- a) kunne udføre foruddefinerede indsatsopgaver i overensstemmelse med etablerede internationale retningslinjer og skal derfor kunne:
 - i) udsendes med meget kort varsel efter en anmodning om assistance gennem ERCC og
 - ii) være selvforsynende og arbejde selvstændigt i en given periode
- b) være interoperable med andre moduler
- c) gennemgå uddannelse og øvelser for at opfylde kravet om interoperabilitet
- d) underlægges en persons myndighed, som er ansvarlig for modulers drift og
- e) samarbejde, hvor det er relevant, med andre EU-organer og/eller internationale institutioner, navnlig De Forenede Nationer.

3. På frivillig basis identificerer medlemsstaterne på forhånd eksperter, som eventuelt kan udsendes som medlemmer af eksperthold, jf. artikel 8, litra d).

4. Medlemsstaterne overvejer alt efter den foreliggende situation at tilvejebringe andre indsatskapaciteter, som kunne stilles til rådighed af de ansvarlige tjenester, eller som kan stilles til rådighed af ikkestatslige organisationer og andre relevante enheder.

Andre indsatskapaciteter kan omfatte ressourcer fra en eller flere medlemsstater og skal, hvor det er relevant:

- a) kunne udføre indsatsopgaver i overensstemmelse med etablerede internationale retningslinjer og skal derfor kunne:
 - i) udsendes med meget kort varsel efter en anmodning om assistance gennem ERCC og
 - ii) være selvforsynende og arbejde selvstændigt i en given periode, hvis det er nødvendigt
- b) kunne samarbejde, hvor det er relevant, med andre EU-organer og/eller internationale institutioner, navnlig De Forenede Nationer.

5. Medlemsstaterne kan under overholdelse af passende sikkerhedskrav give oplysninger om relevante militære kapaciteter, der som en sidste udvej kan anvendes som led i assistancen fra EU-mekanismen, f.eks. transport, logistisk støtte eller lægebi-stand.

6. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen relevante oplysninger om eksperter, moduler og andre indsatskapaciteter, som de stiller til rådighed for assistance gennem EU-mekanismen, jf. stk. 1-5, og ajourfører disse oplysninger, når det er nødvendigt.

7. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, jf. artikel 8, litra b), og underretter Kommissionen herom.

8. Medlemsstaterne træffer de relevante beredskabsforanstaltninger til at fremme støtte fra værtsnationen.

9. I overensstemmelse med artikel 23 træffer medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen de relevante foranstaltninger til at sikre rettidig transport af den assistance, som de tilbyder.

Artikel 10

Planlægning af indsatsen

1. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder sammen om at forbedre planlægningen af katastrofeindsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, herunder gennem opstilling af scenarier for katastrofeindsats, kortlægning af aktiver og udarbejdelse af planer for indsættelsen af indsatskapacitet.

2. Kommissionen og medlemsstaterne identificerer og fremmer synergier mellem civilbeskyttelsesassistancen og den humanitære bistand fra Unionen og medlemsstaterne ved planlægningen af indsatsforanstaltninger i forbindelse med humanitære kriser uden for Unionen.

Artikel 11

Den Europæiske Katastrofeberedskabskapacitet

1. Der oprettes en EU-katastrofeberedskabskapacitet (EERC). Den består af en frivillig pulje af medlemsstaternes indsatskapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed, og omfatter moduler, andre indsatskapaciteter og eksperter.

2. På grundlag af identificerede risici fastlægger Kommissionen, hvor mange og hvilken type centrale indsatskapaciteter EERC har brug for ("kapacitetsmål").

3. Kommissionen fastlægger kvalitetskravene for de indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for EERC. Kvalitetskravene baseres på etablerede internationale standarder, hvor sådanne standarder allerede eksisterer. Det påhviler medlemsstaterne at sikre deres indsatskapaciteters kvalitet.

4. Kommissionen fastlægger og forestår en procedure for certificering og registrering af de indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for EERC.

5. Medlemsstaterne identificerer og registrerer på frivillig basis de indsatskapaciteter, som de stiller til rådighed for EERC. Samtlige berørte medlemsstater registrerer i fællesskab de multinationale moduler, som to eller flere medlemsstater stiller til rådighed.

6. Indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for EERC, skal til enhver tid stå til rådighed til nationale formål.

7. Indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for EERC, skal stå til rådighed for indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, når der anmodes om assistance via ERCC. Den endelige afgørelse om at indsætte dem træffes af de medlemsstater, der registrerede den pågældende indsatskapacitet. Når nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis andre alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i at stille disse indsatskapaciteter til rådighed i en konkret katastrofesituation, underretter denne medlemsstat snarest muligt Kommissionen ved henvisning til denne artikel.

8. Når medlemsstaternes indsatskapaciteter indsættes, forbliver de under deres kommando og kontrol og kan trækkes tilbage, hvis nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i fortsat at stille disse indsatskapaciteter til rådighed, i samråd med Kommissionen. Kommissionen medvirker, hvor det er relevant, til at koordinere de forskellige indsatskapaciteter gennem ERCC i overensstemmelse med artikel 15 og 16.

9. Medlemsstaterne og Kommission sikrer en passende offentlig bevidstgørelse om den indsats, som EERC deltager i.

Artikel 12

Afhjælpning af indsatskapacitetsmangler

1. Kommissionen overvåger de fremskridt, der gøres med at opfylde kapacitetsmålene fastsat i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, og identificerer potentielt væsentlige indsatskapacitetsmangler i EERC.

2. Hvis der er identificeret potentielt væsentlige mangler, undersøger Kommissionen, om medlemsstaterne råder over de nødvendige kapaciteter uden for EERC.

3. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til enten individuelt eller gennem et konsortium af medlemsstater at samarbejde om fælles risici og om strategiske kapacitetsmangler, der er identificeret i overensstemmelse med stk. 2. Kommissionen kan støtte medlemsstaterne i forbindelse med disse aktiviteter i overensstemmelse med artikel 20, artikel 21, stk. 1, litra i) og j), og artikel 21 stk. 2.

4. Kommissionen underretter hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet om, hvilke fremskridt der gøres med at nå kapacitetsmålene, og hvilke mangler der fortsat består i EERC.

Artikel 13

Uddannelse, øvelser, erfaringsudveksling og formidling af viden

1. Kommissionen varetager under EU-mekanismen følgende opgaver inden for uddannelse, øvelser, erfaringsudveksling og formidling af viden:

a) udarbejdelse og forvaltning af et uddannelsesprogram for civilbeskyttelsespersonel og andet katastrofeberedskabspersonel vedrørende katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats. Programmet skal omfatte fælles kurser og en udvekslingsordning, hvorved sagkyndige kan udlånes til andre medlemsstater.

Uddannelsesprogrammet skal sigte mod at forbedre koordineringen, kompatibiliteten og komplementariteten mellem de kapaciteter, der er omhandlet i artikel 9 og 11, og at forbedre kompetencerne hos de eksperter, der er omhandlet i artikel 8, litra d) og f).

b) udarbejdelse og forvaltning af et uddannelsesnetværk, der er åbent for uddannelsescentre for civilbeskyttelsespersonel og andet katastrofeberedskabspersonel og for andre relevante aktører og institutioner vedrørende katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats

Uddannelsesnetværket har til opgave at:

- i) forbedre alle faser af katastrofehåndteringen under hensyntagen til tilpasningen til og modvirkningen af klimaforandringer
 - ii) skabe synergier blandt sine medlemmer gennem udveksling af erfaringer og bedste praksis, relevant forskning, indhøstede erfaringer, kurser og workshops, øvelser og pilotprojekter og
 - iii) udarbejde retningslinjer for civilbeskyttelsesuddannelse på EU-plan og internationalt plan, herunder uddannelse i katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats.
- c) udarbejdelse af en strategisk ramme, der opstiller øvelsernes mål og rolle, en langsigtet samlet plan, der skitserer prioriteterne for øvelserne samt udarbejdelse og forvaltning af et øvelsesprogram.
- d) udarbejdelse og forvaltning af et program vedrørende erfaringsopsamling fra civilbeskyttelsestiltag gennemført inden for rammerne af EU-mekanismen, herunder aspekter fra hele katastrofehåndteringsforløbet, for at etablere et bredere grundlag for læringsprocesser og formidling af viden. Programmet skal bl.a.:
- i) overvåge, analysere og evaluere alle de relevante civilbeskyttelsestiltag under EU-mekanismen

ii) fremme implementeringen af indhøstede erfaringer med henblik på at opnå et erfaringsbaseret grundlag for at udvikle aktiviteter inden for katastrofehåndteringsforløbet og

iii) udvikle metoder og redskaber til indsamling, analyse, fremme og implementering af de indhøstede erfaringer.

Programmet skal desuden, hvor det er relevant, omfatte erfaringer, der er indhøstet ved indsats uden for Unionen for så vidt angår udnyttelse af sammenhænge og synergier mellem assistance ydet under EU-mekanismen og den humanitære indsats.

e) udvikling af retningslinjer for formidling af viden og gennemførelse af de forskellige opgaver omhandlet i litra a)-d) på medlemsstatsplan og

f) stimulering og fremme af indførelsen og anvendelsen af relevante nye teknologier til brug for EU-mekanismen.

2. I forbindelse med udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen særligt hensyn til de behov og interesser, som medlemsstater, der står over for lignende katastroferisici, har.

3. På anmodning af en medlemsstat, et tredjeland eller De Forenede Nationer eller dets agenturer kan Kommissionen indsætte et eksperthold på stedet for at rådgive om beredskabsforanstaltninger.

KAPITEL IV

INDSATSER

Artikel 14

Underretning om katastrofer i Unionen

1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som har, eller kan have, virkninger på tværs af grænserne eller påvirker eller kan påvirke andre medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen er indtruffet eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående de potentielt berørte medlemsstater og, når virkningerne vil kunne blive meget omfattende, Kommissionen.

Første afsnit finder ikke anvendelse, når underretningspligten allerede er behandlet i henhold til anden EU-lovgivning, i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller i henhold til gældende internationale aftaler.

2. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som sandsynligvis vil føre til en anmodning om assistance fra en eller flere medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen indtræffer, eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående Kommissionen om, at der kan forventes en anmodning om assistance via ERCC, for at Kommissionen i nødvendigt omfang kan informere de øvrige medlemsstater og mobilisere de ansvarlige tjenestegrene.

3. Underretninger som omhandlet i stk. 1 og 2, skal, hvis dette er relevant, ske via CECIS.

Artikel 15

Foranstaltninger ved katastrofer i Unionen

1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, kan den berørte medlemsstat anmode om assistance via ERCC. Anmodningen skal være så specifik som muligt.

2. I ekstraordinære situationer med øget risiko kan en medlemsstat desuden anmode om assistance i form af midlertidig prædeployering af indsatskapaciteter.

3. Hvis det er nødvendigt, skal Kommissionen, når den modtager en anmodning om assistance, omgående:

- a) videresende anmodningen til de øvrige medlemsstaters kontaktpunkter
- b) sammen med den berørte medlemsstat indsamle validerede oplysninger om situationen og formidle dem til medlemsstaterne
- c) i samråd med den anmodende medlemsstat give henstillinger for ydelsen af assistance gennem EU-mekanismen på grundlag af behovene på stedet og eventuelle relevante eksisterende planer, som omhandlet i artikel 10, stk. 1, og opfordre medlemsstaterne til at indsætte bestemte kapaciteter og fremme koordineringen af den anmodede assistance og
- d) træffe yderligere foranstaltninger for at fremme koordineringen af indsatsen.

4. Enhver medlemsstat, der anmodes om assistance gennem EU-mekanismen, skal omgående tage stilling til, om den er i stand til at yde den anmodende medlemsstat den ønskede assistance, og underrette denne om dens beslutning gennem CECIS med angivelse af omfanget af, betingelserne for og i påkommende tilfælde omkostningerne ved den assistance, medlemsstaten kan yde. ERCC holder medlemsstaterne orienteret.

5. Den anmodende medlemsstat er ansvarlig for ledelsen af indsatsforanstaltningerne. Myndighederne i den anmodende medlemsstat skal udstikke retningslinjer og om nødvendigt fastlægge grænserne for de opgaver, der overdrages til modulerne eller andre indsatskapaciteter. Enkelthederne vedrørende udførelsen af disse opgaver overlades til den ansvarlige person, der er udpeget af den medlemsstat, der yder assistance. Den anmodende medlemsstat kan også anmode om, at der indsættes et eksperthold til at bistå med vurderingen, fremme koordineringen på stedet mellem medlemsstaternes hold eller yde teknisk rådgivning.

6. Den anmodende medlemsstat træffer de relevante foranstaltninger for at forbedre værtsnationens egne muligheder for at støtte den udefra kommende assistance.

7. Kommissionens rolle som omhandlet i denne artikel berører ikke medlemsstaternes beføjelser og ansvar med

hensyn til deres hold, moduler og andre støttekapaciteter, herunder militære kapaciteter. Specielt må Kommissionens støtte ikke medføre kommando over og kontrol med medlemsstaternes hold, moduler og anden støtte, som skal indsættes på frivilligt grundlag i overensstemmelse med koordineringen i hovedkvarteret og på stedet.

Artikel 16

En mere konsistent indsats ved katastrofer uden for Unionen

1. Når en katastrofe indtræffer uden for Unionen, eller der er overhængende fare for, at den indtræffer, kan det berørte land anmode om assistance via ERCC. Der kan også anmodes om assistance gennem eller af De Forenede Nationer eller De Forenede Nationers agenturer eller en relevant international organisation.

2. Indsatser i henhold til denne artikel kan gennemføres enten som en selvstændig bistand eller som et bidrag til en indsats, der ledes af en international organisation. EU-koordineringen integreres fuldt ud i den overordnede koordinering, som varetages af De Forenede Nationers Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA) og respekterer dets ledende rolle.

3. Kommissionen bidrager til konsistensen i assistancen gennem følgende foranstaltninger:

- a) opretholde en dialog med medlemsstaternes kontaktpunkter for gennem EU-mekanismen at sikre et effektivt og sammenhængende EU-bidrag til katastrofeindsatsen som led i den samlede hjælpeaktion, især ved:
 - i) omgående at underrette medlemsstaterne om de fulde anmodninger om assistance
 - ii) at støtte en fælles vurdering af situationen og af behovene, yde teknisk rådgivning og/eller fremme koordineringen af assistancen på stedet gennem tilstedeværelsen af et hold af civilbeskyttelseseksperter på stedet
 - iii) at udveksle relevante vurderinger og analyser med alle relevante aktører
 - iv) at fremlægge en oversigt over den assistance, som tilbydes af medlemsstaterne og andre aktører
 - v) at rådgive om, hvilken type assistance der er behov for, således at den assistance, der ydes, er i overensstemmelse med behovsvurderingerne og
 - vi) at bidrage til at løse eventuelle praktiske problemer i forbindelse med leveringen af assistancen med hensyn til f.eks. transit og told
- b) omgående at give anbefalinger, når det er muligt i samarbejde med det berørte land, på grundlag af behovene på stedet og eventuelle relevante eksisterende planer og opfordre medlemsstaterne til at indsætte bestemte kapaciteter og fremme koordineringen af den anmodede assistance

c) at holde kontakt med det berørte land med hensyn til tekniske detaljer som f.eks. det nøjagtige behov for assistance, accept af tilbud og de praktiske foranstaltninger i forbindelse med den lokale modtagelse og fordeling af assistancen

d) at holde kontakt med eller støtte OCHA og samarbejde med andre relevante aktører, der bidrager til den samlede hjælpeaktion for at maksimere synergierne, finde komplementariteter og undgå overlapninger og mangler og

e) at holde kontakt med alle de relevante aktører, især i den afsluttende fase af indsatsen i henhold til EU-mekanismen, for at lette en smidig afslutning.

4. Uden at dette berører Kommissionens rolle som fastsat i stk. 3 eller nødvendigheden af en omgående operationel indsats under EU-mekanismen, underretter Kommissionen umiddelbart efter aktiveringen af EU-mekanismen, så der sikres konsistens mellem civilbeskyttelsesoperationen og Unionens overordnede forbindelser med det berørte land. Kommissionen holder medlemsstaterne fuldt orienteret i overensstemmelse med stk. 3.

5. På stedet holdes om nødvendigt kontakt med EU-delegationen, så denne er i stand til at lette kontakterne til det berørte lands regering. Om nødvendigt yder EU-delegationen logistisk støtte til de civilbeskyttelseseksperthold, der er omhandlet i stk. 3, litra a), nr. ii).

6. Enhver medlemsstat, der modtager en anmodning om assistance gennem EU-mekanismen, tager omgående stilling til, om den er i stand til at yde den ønskede assistance, og underretter ERCC om sin beslutning via CECIS med angivelse af omfanget af og betingelserne for den eventuelle assistance. ERCC holder medlemsstaterne orienteret.

7. Via EU-mekanismen kan der også ydes civilbeskyttelsesassistance til konsulær bistand til EU-borgere i forbindelse med katastrofer i tredjelande, såfremt de pågældende medlemsstaters konsulære myndigheder fremsætter anmodning herom.

8. Kommissionen kan, når den modtager en anmodning om assistance, træffe yderligere nødvendige støttende og komplementære foranstaltninger for at sikre konsistens i assistancen.

9. Koordineringen via EU-mekanismen berører hverken de bilaterale kontakter mellem medlemsstaterne og det berørte land eller samarbejdet mellem medlemsstaterne og De Forenede Nationer eller andre relevante internationale organisationer. Disse bilaterale kontakter kan også anvendes til at bidrage til koordineringen gennem EU-mekanismen.

10. Kommissionens rolle som omhandlet i denne artikel berører ikke medlemsstaternes beføjelser og ansvar med

hensyn til deres hold, moduler og anden assistance, herunder militære kapaciteter. Specielt må Kommissionens støtte ikke medføre kommando over og kontrol med medlemsstaternes hold, moduler og anden støtte, som skal indsættes på frivilligt grundlag i overensstemmelse med koordineringen i hovedkvarteret og på stedet.

11. Det vil blive tilstræbt at skabe synergi med andre EU-instrumenter, særlig foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96. Kommissionen sikrer koordinering mellem instrumenterne og sikrer om nødvendigt, at medlemsstaternes civilbeskyttelsestiltag, der bidrager til en bredere humanitær indsats, så vidt muligt finansieres i henhold til denne afgørelse.

12. Når mekanismen aktiveres, holder de medlemsstater, der yder katastrofehjælp, ERCC fuldt orienteret om deres aktiviteter.

13. Medlemsstaternes hold og moduler på stedet, der deltager i indsatsen gennem EU-mekanismen, holder tæt kontakt til ERCC og ekspertholdene på stedet, jf. stk. 3, litra a), nr. ii).

Artikel 17

Assistance på stedet

1. Kommissionen kan udvælge, udpege og udsende et eksperthold bestående af eksperter fra medlemsstaterne

a) i tilfælde af en katastrofe uden for Unionen som omhandlet i artikel 16, stk. 3,

b) i tilfælde af en katastrofe i Unionen som omhandlet i artikel 15, stk. 5,

c) efter en anmodning om ekspertise på forebyggelsesområdet som omhandlet i artikel 5, stk. 2, eller

d) efter en anmodning om ekspertise på beredskabsområdet som omhandlet i artikel 13, stk. 3.

Ekspertes fra Kommissionen og fra andre EU-tjenester kan indgå i holdet med henblik på at bistå dette og lette kontakten til ERCC. Ekspertes, der er udsendt af OCHA eller andre internationale organisationer, kan indgå i holdet med henblik på at styrke samarbejdet og lette fælles vurderinger.

2. Udvælgelsen og udpegelsen af eksperter sker efter følgende procedure:

a) medlemsstaterne indstiller en række eksperter, som de har ansvaret for, og som kan udsendes som medlemmer af eksperthold

- b) Kommissionen udvælger eksperterne og lederne af holdene på grundlag af deres kvalifikationer og erfaring, herunder uddannelsesniveaue for så vidt angår EU-mekanismen, erfaringer med missioner under EU-mekanismen og andet internationalt hjælpearbejde. Udvalget skal tillige bygge på andre kriterier, herunder sprogkundskaber, for at sikre, at holdet som helhed råder over de færdigheder, der er nødvendige i den specifikke situation, og
- c) Kommissionen udpeger eksperter/holdledere til opgaven efter aftale med den indstillende medlemsstat.
3. De udsendte eksperthold fremmer koordineringen mellem medlemsstaternes indsatshold og fungerer som forbindelsesled til den anmodende medlemsstats kompetente myndigheder som fastsat i artikel 8, litra d). ERCC holder tæt kontakt til ekspertholdene og yder dem vejledning og logistisk støtte.

Artikel 18

Transport og udstyr

1. I tilfælde af en katastrofe enten i eller uden for Unionen kan Kommissionen bistå medlemsstaterne med at opnå adgang til udstyr eller transportressourcer ved:
- a) at skaffe og udveksle oplysninger om udstyr og transportressourcer, som medlemsstaterne kan stille til rådighed med henblik på at fremme sammenlægning af sådanne former for udstyr eller transportressourcer
- b) at bistå medlemsstaterne med at identificere og lette adgangen til transportressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked, eller
- c) at bistå medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked.

2. Kommissionen kan som supplement til de transportressourcer, som medlemsstaterne tilvejebringer, levere de yderligere transportressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig indsats ved katastrofer.

KAPITEL V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 19

Budgetmidler

1. Finansieringsrammen til gennemførelse af EU-mekanismen fastsættes for perioden 2014-2020 til 368 428 000 EUR i løbende priser.

223 776 000 EUR i løbende priser kommer fra udgiftsområde 3 (Sikkerhed og unionsborgerskab) i den flerårige finansielle ramme, og 144 652 000 EUR i løbende priser fra udgiftsområde 4 (Det globale Europa).

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle rammes grænser.

2. Bevillinger, der følger af godtgørelse fra modtagerne af katastrofeindsatsforanstaltninger, udgør formålsbestemte indtægter som defineret i artikel 18, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

3. Det rammebeløb, der er omhandlet i stk. 1, kan tillige dække omkostninger, der vedrører forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som er nødvendig for forvaltningen af EU-mekanismen og opfyldelsen af dens mål.

Sådanne udgifter kan særlig omfatte undersøgelser, ekspertmøder, informations- og kommunikationstiltag, herunder formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt de har relation til EU-mekanismens overordnede mål, udgifter, der knytter sig til it-netværk med fokus på informationsbehandling og -udveksling (herunder sammenkobling heraf med eksisterende eller fremtidige systemer til fremme af tværsektoriel dataudveksling og udstyr hertil) samt alle Kommissionens øvrige udgifter til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med forvaltningen af programmet.

4. Finansieringsrammen i stk. 1, tildeles i perioden 2014-2020 i overensstemmelse med de procentsatser og principper, der er fastlagt i bilaget.

5. Kommissionen reviderer fordelingen i bilag I under hensyn til resultatet af den foreløbige evalueringsrapport, som er omhandlet i artikel 34, stk. 2, litra a). Kommissionen tillægges beføjelser til, såfremt det er nødvendigt henset til resultaterne af denne revision, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 med henblik på at tilpasse hvert af tallene i bilag I med over 8 procentpoints og op til 16 procentpoints. Disse delegerede retsakter vedtages senest den 30. juni 2017.

6. Såfremt der i tilfælde af en nødvendig revision af de budgetmidler, der står til rådighed for indsatsforanstaltninger, i særligt hastende tilfælde er behov herfor, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på, inden for de til rådighed stående budgetbevillinger og efter proceduren i artikel 31, at tilpasse hvert af tallene i bilag I med over 8 procentpoints og op til 16 procentpoints.

Artikel 20

Generelle støtteberettigede foranstaltninger

Følgende generelle foranstaltninger kan modtage finansiell bistand med henblik på at fremme katastrofeforebyggelse og -beredskab og en effektiv katastrofeindsats:

- a) undersøgelser, rundspørger, opstilling af modeller og scenarier med henblik på at dele viden, bedste praksis og oplysninger

- b) uddannelse, øvelser, workshopper, udveksling af personale og eksperter, oprettelse af netværk, demonstrationsprojekter og teknologioverførelse
- c) monitorering, vurdering og evaluering
- d) oplysning af offentligheden, uddannelse og oplysningsforanstaltninger og lignende formidlingstiltag med henblik på at inddrage borgerne i forebyggelse og afbødning af konsekvenserne af katastrofesituationer i Unionen og hjælpe EU-borgerne med at beskytte sig mere effektivt og på en holdbar måde
- e) indførelse og drift af et program for indhøstede erfaringer fra indsatser og øvelser i forbindelse med EU-mekanismen, herunder på områder, der er relevante for forebyggelse og beredskab, og
- f) kommunikationstiltag og foranstaltninger for at øge bevidstheden om medlemsstaternes og Unionens civilbeskyttelsesindsats inden for områderne katastroforebyggelse, -beredskab og -indsats.
- g) planlægning af indsatsen under EU-mekanismen i overensstemmelse med artikel 10
- h) støtte til de beredskabsaktiviteter, der er beskrevet i artikel 13
- i) udvikling af EERC, jf. artikel 11, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2
- j) identificering af mangler i EERC og udbedring af dem, jf. artikel 12, samt støtte til medlemsstaterne med hensyn til at afhjælpe disse mangler ved samfinansiering af nye indsatskapaciteter på op til maksimalt 20 % af de støtteberettigede omkostninger, forudsat at
 - i) behovet for nye kapaciteter bekræftes af risikovurderinger
 - ii) processen med identificering af mangler i artikel 12 viser, at disse kapaciteter ikke er til rådighed i medlemsstaterne
 - iii) disse kapaciteter er opbygget af medlemsstaterne, der handler enten individuelt eller gennem konsortier
 - iv) disse kapaciteter afsættes til den frivillige pulje i en periode på mindst to år, og
 - v) en sådan samfinansiering af disse kapaciteter er omkostningseffektiv.

Artikel 21

Støtteberettigede forebyggelsesforanstaltninger og beredskabsforanstaltninger

1. Følgende forebyggelsesforanstaltninger og beredskabsforanstaltninger kan modtage finansiel bistand:

- a) samfinansiering af projekter, undersøgelser, workshopper, rundspørger og lignende foranstaltninger og aktiviteter som omhandlet i artikel 5
 - b) samfinansiering af peer reviews som omhandlet i artikel 6, litra d), og artikel 8, litra j)
 - c) opretholdelse af ERCC's funktioner i overensstemmelse med artikel 8, litra a
 - d) forberedelse til mobilisering og udsendelse af de i artikel 8, litra d), og artikel 17 omhandlede eksperthold og oparbejdning og fastholdelse af en spidsbelastningskapacitet via et netværk af uddannede eksperter fra medlemsstaterne som omhandlet i artikel 8, litra f)
 - e) oprettelse og vedligeholdelse af CECIS og værktøjer til kommunikation og udveksling af oplysninger mellem ERCC og medlemsstaternes og andre deltageres kontaktpunkter inden for rammerne af EU-mekanismen
 - f) bidrag til udvikling af systemer til transnational detektion og tidlig varslings- og alarmeringssystemer af europæisk interesse med henblik på at muliggøre en hurtig indsats og fremme forbindelserne mellem tidlig varslings- og alarmeringssystemerne og deres forbindelse med ERCC og CECIS. Systemerne skal tage højde for og bygge på de eksisterende og fremtidige informations-, overvågnings- eller detektionskilder samt informations-, overvågnings- eller detektionssystemer
 - g) sikring af, at den logistiske støtte til ekspertholdene, jf. artikel 17, stk. 1, er til rådighed
 - h) fremme af koordineringen af medlemsstaternes klargøring af katastrofeindsatskapacitet i Unionen i overensstemmelse med artikel 8, litra g)
 - i) på anmodning af en medlemsstat, et tredjeland, De Forenede Nationer eller dets agenter, jf. artikel 5, stk. 2, og artikel 13, stk. 2, støtte til rådgivning om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger gennem indsættelse af et eksperthold på stedet.
2. Berettigelsen til finansiel bistand til foranstaltningen omhandlet i stk. 1, litra g), er begrænset til:
- a) omkostninger på EU-plan i forbindelse med oprettelse og forvaltning af EERC og de dertil hørende processer som omhandlet i artikel 11
 - b) omkostninger i forbindelse med de obligatoriske uddannelseskurser, øvelser og workshopper, der er nødvendige i forbindelse med certificering af medlemsstaternes indsatskapaciteter med henblik på EERC ("certificeringsomkostninger"). Certificeringsomkostninger kan bestå af enhedsomkostninger eller faste beløb, der fastsættes pr. kapacitetstype, og dækker op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger

Hvis det er hensigtsmæssigt, gives der forrang til konsortier af medlemsstater, der samarbejder om en fælles risiko

c) engangsomkostninger, der er nødvendige for at opgradere medlemsstaternes indsatskapaciteter fra deres strengt nationale anvendelse til en tilstand, hvor de står klar og er tilgængelige, således at de kan indsættes som led i EERC i overensstemmelse med den frivillige puljes kvalitetskrav og de henstillinger, der er formuleret i certificeringsprocessen ("tilpasningsomkostninger"). Disse tilpasningsomkostninger kan omfatte omkostninger i forbindelse med modulers og andre indsatskapaciteter interoperabilitet, selvstændighed, selvforsyning, transportegnethed, pakning og lignende omkostninger samt omkostninger ved oprettelse af multinationale indsatskapaciteter (f.eks. workshopper, uddannelse, udvikling af fælles metoder, standarder, procedurer og lignende aktiviteter), forudsat at disse omkostninger specifikt vedrører kapaciteternes deltagelse i den frivillige pulje. De dækker ikke omkostninger til det udstyr eller de menneskelige ressourcer, der kræves til i første omgang at oprette indsatskapaciteterne eller løbende vedligeholdelses- eller driftsomkostninger. Disse tilpasningsomkostninger kan bestå af enhedsomkostninger eller faste beløb, der fastsættes pr. kapacitetstype, og dækker op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger, forudsat at disse ikke overstiger 30 % af de gennemsnitlige omkostninger ved udvikling af kapaciteten, og

d) omkostningerne til etablering og forvaltning af rammekontrakter, rammepartnerskabsaftaler eller lignende ordninger med henblik på at afhjælpe midlertidige mangler i forbindelse med usædvanlige katastrofer, ud fra en samlet risikotilgang.

Finansieringen under dette stykkes litra d)

i) kan dække de omkostninger eller gebyrer, der er nødvendige for at udforme, forberede, forhandle, indgå og forvalte kontrakterne eller ordningerne samt omkostningerne ved udvikling af operative standardprocedurer og øvelser med henblik på at sikre effektiv anvendelse af civilbeskyttelsesaktiver. Denne finansiering kan også dække op til højst 40 % af omkostningerne ved sikring af hurtig adgang til disse aktiver

ii) dækker ikke omkostningerne ved indkøb eller udvikling af nye indsatskapaciteter eller omkostningerne ved anvendelse af disse supplerende kapaciteter i en katastrofesituation. Omkostningerne ved udnyttelse af disse supplerende kapaciteter i en katastrofesituation bæres af de medlemsstater, der anmoder om assistancen

iii) overstiger ikke 10 % af den i artikel 19, stk. 1, fastsatte finansieringsramme. I tilfælde af, at loftet på 10 % nås før udløbet af programmeringsperioden, og såfremt der er behov herfor med henblik på at sikre, at EU-mekanismen kan fungere hensigtsmæssigt, kan dette loft på 10 % imidlertid ved gennemførelsesretsakter overskrides med op til 5 procentpoint. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2

Artikel 22

Støtteberettigede indsatsforanstaltninger

Følgende indsatsforanstaltninger kan modtage finansiel bistand:

- a) udsendelse af eksperthold som omhandlet i artikel 17, stk. 1, med logistisk støtte, og udsendelse af eksperthold som omhandlet i artikel 8, litra d) og e)
- b) i tilfælde af en katastrofe, støtte til medlemsstaterne med henblik på adgang til udstyr og transportressourcer, jf. artikel 23, og
- c) i tilfælde af en anmodning om assistance, yderligere understøttende og supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for at fremme koordineringen af indsatsen på den mest effektive måde.

Artikel 23

Støtteberettigede foranstaltninger vedrørende udstyr og transportressourcer

1. Følgende foranstaltninger kan modtage finansiel bistand med henblik på adgang til udstyr og transportressourcer under EU-mekanismen:

- a) tilvejebringelse og udveksling af oplysninger om udstyr og transportressourcer, som medlemsstaterne beslutter at stille til rådighed, med henblik på at lette sammenlægning af sådant udstyr eller sådanne transportressourcer
- b) bistand til medlemsstaterne med at identificere og lette adgangen til transportressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked
- c) bistand til medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked, og
- d) finansiering af de transportressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig katastrofeindsats. Sådanne foranstaltninger kan kun modtage finansiel bistand, såfremt:
 - i) der er fremsat en anmodning om assistance gennem EU-mekanismen i overensstemmelse med artikel 15 og 16
 - ii) de supplerende transportressourcer er nødvendige for at sikre, at katastrofeindsatsen i henhold til EU-mekanismen er effektiv
 - iii) assistancen modsvarer de behov, som ERCC har konstateret, og ydes i overensstemmelse med ERCC'S henstillinger om tekniske specifikationer, kvalitet, tidsplanlægning og vilkårene for leveringen af assistancen

iv) et anmodende land enten direkte eller gennem De Forenede Nationer eller dets agenturer eller en relevant international organisation har accepteret assistancen under EU-mekanismen og

v) assistancen til katastrofesituationer i tredjelande supplerer Unionens generelle humanitære indsats, hvor en sådan finder sted.

2. Unionens finansielle støtte til transportressourcer må ikke overstige 55 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.

3. Unionens finansielle støtte til transport kan derudover dække maksimalt 85 % af de samlede støtteberettigede omkostninger i følgende situationer:

a) omkostningerne vedrører transporten af de kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed i den frivillige pulje i overensstemmelse med artikel 11 eller

b) assistancen er nødvendig for at opfylde et kritisk behov, og assistancen står ikke eller ikke i tilstrækkeligt omfang til rådighed i den frivillige pulje.

4. Unionens finansielle støtte til transportressourcer kan derudover dække maksimalt 100 % af de samlede støtteberettigede omkostninger omhandlet i nr. i), ii) og iii), hvis dette er nødvendigt med henblik på at gøre sammenlægningen af medlemsstaternes assistance driftsmæssigt effektiv, og hvis omkostningerne vedrører et af følgende emner:

i) korttidsleje af lagerkapacitet til midlertidigt at oplagre assistancen fra medlemsstaterne med henblik på at fremme koordineret transport heraf

ii) ompakning af medlemsstaternes assistance med henblik på maksimal udnyttelse af de til rådighed stående transportkapaciteter eller opfyldelse af specifikke operationelle krav eller

iii) lokal transport af fælles assistance med henblik på at sikre koordineret levering på bestemmelsesstedet i det anmodende land.

Unionens finansielle bistand i henhold til dette stykke må ikke overstige 75 000 EUR i løbende priser for hver aktivisering af EU-mekanismen. I undtagelsestilfælde kan dette loft dog overskrides ved gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2.

5. I tilfælde af sammenlægning af transport operationer, der involverer flere medlemsstater, kan én medlemsstat indtage en ledende rolle og anmode om finansiel støtte fra Unionen til hele operationen.

6. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at indgå aftale om transport tjenester, anmoder Kommissionen om delvis godtgørelse af omkostningerne ud fra de finansieringssatser, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.

7. Følgende omkostninger er berettiget til finansiel støtte fra EU til transportressourcer i henhold til denne artikel: alle omkostninger i forbindelse med flytning af transportressourcer, herunder omkostninger til alle tjenesteydelser, gebyrer, omkostninger til logistik og håndtering, brændstof og eventuelle indkvarteringsomkostninger samt andre indirekte omkostninger såsom skatter og generelle afgifter og transitomkostninger.

Artikel 24

Støttemodtagere

Der kan ydes tilskud i medfør af denne afgørelse til juridiske personer, uanset om de er underlagt privat- eller offentligretlig lovgivning.

Artikel 25

Finansielle bistandsformer og gennemførelsesprocedurer

1. Kommissionen yder EU's finansielle bistand i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Finansiel bistand i henhold til denne afgørelse kan antage enhver af de former, som forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 giver mulighed for, særlig tilskud, godtgørelse af udgifter, offentlige indkøb eller bidrag til trustfonde.

3. Med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer ved gennemførelsesretsakter, undtagen katastrofeindsatser, der henhører under kapitel IV, og som det ikke er muligt at forudse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2. De årlige arbejdsprogrammer skal indeholde målene, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb. De skal tillige indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, en angivelse af de beløb, der bevilges til de enkelte foranstaltninger, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. For så vidt angår den finansielle bistand omhandlet i artikel 28, stk. 2, skal de årlige arbejdsprogrammer beskrive de foranstaltninger, der er planlagt for hvert land, der er nævnt deri.

Artikel 26

Komplementaritet og konsistens i Unionens indsats

1. Foranstaltninger, som modtager finansiel bistand i henhold til denne afgørelse, må ikke modtage bistand fra Unionens øvrige finansielle instrumenter.

Ansøges der om finansiel bistand i henhold til denne afgørelse, sørger Kommissionen for, at ansøgere og støttemodtagere oplyser den om finansiel bistand fra andre kilder, herunder Unionens almindelige budget, og om aktuelle ansøgninger om sådan bistand.

2. Der tilstræbes synergi og komplementaritet med EU's øvrige instrumenter. I tilfælde af en indsats i forbindelse med humanitære kriser i tredjelande sørger Kommissionen for, at der er komplementaritet og sammenhæng med de foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne afgørelse og de foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96.

3. Når assistance i henhold til mekanismen bidrager til en humanitær EU-indsats, navnlig i komplekse nødsituationer, er de foranstaltninger, der modtager finansiel bistand i henhold til denne afgørelse, baseret på identificerede behov og i overensstemmelse med de humanitære principper og de principper for anvendelse af civilbeskyttelse og militære ressourcer, der er omhandlet i den europæiske konsensus om humanitær bistand.

Artikel 27

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at EU's finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne afgørelse; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og økonomiske sanktioner, der skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne afgørelse.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan gennemføre efterforskninger, herunder kontrol og inspektion på stedet, i overensstemmelse med bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁾, og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽²⁾ for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører EU's finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der finansieres i henhold til denne afgørelse.

4. Samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af denne afgørelse skal indeholde bestemmelser, der udtrykkelig giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne

kontrol og disse efterforskninger i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, jf. dog stk. 1, 2 og 3.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 28

Tredjelande og internationale organisationer

1. EU-mekanismen er åben for deltagelse af:
 - a) landene i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), på de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen, og andre europæiske lande, når aftaler og procedurer hjemler mulighed derfor
 - b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og Associeringsrådets afgørelser eller lignende.
2. Finansiell bistand som omhandlet i artikel 20 og artikel 21, litra a), b), f) og h), kan også tildeles kandidatlande og potentielle kandidatlande, der ikke deltager i EU-mekanismen, og lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, i det omfang denne finansielle bistand supplerer finansiering under en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende oprettelsen af instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II) og en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende oprettelsen af et europæisk naboskabsinstrument.
3. Internationale eller regionale organisationer kan samarbejde om aktiviteter under EU-mekanismen, når relevante bilaterale eller multilaterale aftaler mellem disse organisationer giver mulighed herfor.

Artikel 29

Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger med henblik på anvendelsen af denne afgørelse de kompetente myndigheder og informerer Kommissionen herom.

Artikel 30

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19, stk. 5 og 6, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2020.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EFT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

3. Den i artikel 19, stk. 5 og 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 31

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 30, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 32

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om:

- a) ERCC's interaktion med medlemsstaternes kontaktpunkter, jf. artikel 8, litra b), artikel 15, stk. 3, og artikel 16, stk. 3, litra a), og de operationelle procedurer for katastrofeindsatsen i Unionen, jf. artikel 15, samt uden for Unionen, jf. artikel 16, herunder identificering af de relevante internationale organisationer.
- b) komponenterne i CECIS og tilrettelæggelsen af informationsudveksling gennem CECIS, jf. artikel 8, litra b)
- c) fremgangsmåden med hensyn til indsættelse af eksperthold, jf. artikel 17
- d) identifikation af moduler, andre indsatskapaciteter og eksperter, jf. artikel 9, stk. 1
- e) de operationelle krav til modulernes interoperabilitet og funktionsmåde, jf. artikel 9, stk. 2, herunder deres opgaver, kapaciteter, hovedkomponenter, selvforsyning og indsættelse

f) de kapacitetsmål, kvalitets- og interoperabilitetskrav samt den certificerings- og registreringsprocedure, der er nødvendige for EERC's funktionsmåde, jf. artikel 11, samt de finansielle ordninger som fastsat i artikel 21, stk. 2

g) påvisning af mangler i Den Europæiske Katastrofeberedskabskapacitet og udbedring af dem, jf. artikel 12

h) tilrettelæggelse af uddannelsesprogrammet, rammer for øvelser og programmet for erfaringsopsamling, jf. artikel 13, og

i) tilrettelæggelse af støtte til transport af assistance, jf. artikel 18 og 23.

2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2.

Artikel 33

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel 34

Evaluering

1. Der føres jævnligt tilsyn med gennemførelsen af foranstaltninger, som modtager finansiel bistand.

2. Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne afgørelse og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:

- a) en foreløbig evalueringsrapport om de resultater, der er opnået, og de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af denne afgørelse senest den 30. juni 2017
- b) en meddelelse om den fortsatte gennemførelse af denne afgørelse senest den 31. december 2018, og
- c) en efterfølgende evalueringsrapport senest den 31. december 2021.

Den foreløbige evalueringsrapport og meddelelsen som omhandlet i henholdsvis litra a) og b) skal eventuelt ledsages af forslag til ændringer af denne afgørelse.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 35

Overgangsbestemmelser

1. Foranstaltninger, der iværksættes før den 1. januar 2014 på grundlag af beslutning 2007/162/EF, Euratom skal, såfremt det er relevant, fortsat administreres i overensstemmelse med nævnte beslutning.

2. Medlemsstaterne sikrer på nationalt plan en glidende overgang mellem de foranstaltninger, der blev gennemført inden for rammerne af det finansielle instrument og de foranstaltninger, der gennemføres i medfør af de bestemmelser, der er fastsat i denne afgørelse.

Artikel 36

Ophævelse

Beslutning 2007/162/EF, Euratom og beslutning 2007/779/EF, Euratom ophæves. Henvisninger til de ophævede beslutninger

betragtes som henvisninger til nærværende afgørelse og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II til nærværende afgørelse.

Artikel 37

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Artikel 38

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. LINKEVIČIUS

Formand

*BILAG I***Procentsatser for tildeling af finansieringsrammen med henblik på gennemførelse af EU-mekanismen omhandlet i artikel 19, stk. 1**

Forebyggelse: 20 % +/- 8 procentpoints

Beredskab: 50 % +/- 8 procentpoints

Indsats: 30 % +/- 8 procentpoints

Principper

Ved gennemførelsen af denne afgørelse prioriterer Kommissionen foranstaltninger, hvis frist i henhold til afgørelsen ligger inden for perioden frem til udløbet af denne frist, med det formål at overholde den pågældende frist.

BILAG II

Sammenligningstabel

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
Artikel 1, stk. 1		—
Artikel 1, stk. 2		Artikel 1, stk. 4
Artikel 1, stk. 3		—
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
	Artikel 1, stk. 1	—
	Artikel 1, stk. 2, første afsnit	Artikel 1, stk. 2
	Artikel 1, stk. 2, andet afsnit	Artikel 1, stk. 5
Artikel 2, stk. 1		Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 2		Artikel 2, stk. 1, litra b)
Artikel 2, stk. 3		Artikel 1, stk. 6
	Artikel 2, nr. 1)	—
	Artikel 2, nr. 2)	Artikel 13, stk. 1, litra a)
	Artikel 2, nr. 3)	Artikel 20, litra b)
	Artikel 2, nr. 4)	Artikel 8, litra d)
	Artikel 2, nr. 5)	Artikel 7 og artikel 8, litra a)
	Artikel 2, nr. 6)	Artikel 8, litra b)
	Artikel 2, nr. 7)	Artikel 8, litra c)
	Artikel 2, nr. 8)	Artikel 18, stk. 1
	Artikel 2, nr. 9)	Artikel 18, stk. 2
	Artikel 2, nr. 10)	Artikel 16, stk. 7
	Artikel 2, nr. 11)	—
Artikel 3	Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1		Artikel 20 og artikel 21
Artikel 4, stk. 2, litra a)		Artikel 22, litra a)
Artikel 4, stk. 2, litra b)		Artikel 22, litra b), og artikel 23, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 4, stk. 2, litra c)		Artikel 23, stk. 1, litra d)
Artikel 4, stk. 3		Artikel 23, stk. 2 og 4
Artikel 4, stk. 4		Artikel 32, stk. 1, litra i)
	Artikel 4, stk. 1	Artikel 9, stk. 1

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
	Artikel 4, stk. 2	Artikel 9, stk. 3
	Artikel 4, stk. 3	Artikel 9, stk. 1 og 2
	Artikel 4, stk. 4	Artikel 9, stk. 4
	Artikel 4, stk. 5	Artikel 9, stk. 5
	Artikel 4, stk. 6	Artikel 9, stk. 6
	Artikel 4, stk. 7	Artikel 9, stk. 9
	Artikel 4, stk. 8	Artikel 9, stk. 7
Artikel 5		Artikel 24
	Artikel 5, nr. 1)	Artikel 8, litra a)
	Artikel 5, nr. 2)	Artikel 8, litra b)
	Artikel 5, nr. 3)	Artikel 8, litra c)
	Artikel 5, nr. 4)	Artikel 8, litra d)
	Artikel 5, nr. 5)	Artikel 13, stk. 1, litra a)
	Artikel 5, nr. 6)	—
	Artikel 5, nr. 7)	Artikel 13, stk. 1, litra d)
	Artikel 5, nr. 8)	Artikel 13, stk. 1, litra f)
	Artikel 5, nr. 9)	Artikel 18
	Artikel 5, nr. 10)	Artikel 8, litra e)
	Artikel 5, nr. 11)	Artikel 8, litra g)
Artikel 6, stk. 1		Artikel 25, stk. 1)
Artikel 6, stk. 2		Artikel 25, stk. 2)
Artikel 6, stk. 3		Artikel 25, stk. 3, tredje og fjerde punktum
Artikel 6, stk. 4		—
Artikel 6, stk. 5		Artikel 25, stk. 3, første og andet punktum
Artikel 6, stk. 6		—
	Artikel 6	Artikel 14
Artikel 7		Artikel 28, stk. 1
	Artikel 7, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
	Artikel 7, stk. 2	Artikel 15, stk. 3
	Artikel 7, stk. 2, litra a)	Artikel 15, stk. 3, litra a)
	Artikel 7, stk. 2, litra c)	Artikel 15, stk. 3, litra b)
	Artikel 7, stk. 2, litra b)	Artikel 15, stk. 3, litra c)
	Artikel 7, stk. 3, første og tredje afsnit	Artikel 15, stk. 4, og artikel 16, stk. 6

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
Artikel 8	Artikel 7, stk. 4	Artikel 15, stk. 5
	Artikel 7, stk. 5	—
	Artikel 7, stk. 6	Artikel 17, stk. 3, første punktum
		Artikel 26
	Artikel 8, stk. 1, første afsnit	Artikel 16, stk. 1
	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit	Artikel 16, stk. 2, første punktum
	Artikel 8, stk. 1, tredje afsnit	—
	Artikel 8, stk. 1, fjerde afsnit	—
	Artikel 8, stk. 2	Artikel 16, stk. 4
	Artikel 8, stk. 3	—
	Artikel 8, stk. 4, litra a)	Artikel 16, stk. 3, litra a)
	Artikel 8, stk. 4, litra b)	Artikel 16, stk. 3, litra c)
	Artikel 8, stk. 4, litra c)	Artikel 16, stk. 3, litra d)
	Artikel 8, stk. 4, litra d)	Artikel 16, stk. 3, litra e)
	Artikel 8, stk. 5	Artikel 16, stk. 8
	Artikel 8, stk. 6, første afsnit	Artikel 17, stk. 1, og artikel 17, stk. 2, litra b)
	Artikel 8, stk. 6, andet afsnit	Artikel 17, stk. 3, andet punktum
	Artikel 8, stk. 7, første afsnit	—
	Artikel 8, stk. 7, andet afsnit	Artikel 16, stk. 2, andet punktum
	Artikel 8, stk. 7, tredje afsnit	Artikel 16, stk. 9
	Artikel 8, stk. 7, fjerde afsnit	Artikel 16, stk. 11
	Artikel 8, stk. 7, femte afsnit	—
	Artikel 8, stk. 8	Artikel 16, stk. 10
Artikel 8, stk. 9, litra a)	Artikel 16, stk. 12	
Artikel 8, stk. 9, litra b)	Artikel 16, stk. 13	
Artikel 9	Artikel 16, stk. 2	
	Artikel 18	
Artikel 10	Artikel 19, stk. 3	

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
	Artikel 10	Artikel 28
Artikel 11		—
	Artikel 11	Artikel 29
Artikel 12, stk. 1		Artikel 27, stk. 1
Artikel 12, stk. 2		—
Artikel 12, stk. 3		—
Artikel 12, stk. 4		—
Artikel 12, stk. 5		—
	Artikel 12, stk. 1	Artikel 32, stk. 1, litra e)
	Artikel 12, stk. 2	Artikel 32, stk. 1, litra a)
	Artikel 12, stk. 3	Artikel 32, stk. 1, litra b)
	Artikel 12, stk. 4	Artikel 32, stk. 1, litra c)
	Artikel 12, stk. 5	Artikel 32, stk. 1, litra h)
	Artikel 12, stk. 6	Artikel 32, stk. 1, litra d)
	Artikel 12, stk. 7	—
	Artikel 12, stk. 8	—
	Artikel 12, stk. 9	Artikel 32, stk. 1, anden del af litra a)
Artikel 13	Artikel 13	Artikel 33
Artikel 14		Artikel 19
Artikel 15	Artikel 14	Artikel 34
	Artikel 15	Artikel 36
Artikel 16		Artikel 37, andet punktum
Artikel 17	Artikel 16	Artikel 38

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EURATOM) Nr. 1314/2013

af 16. december 2013

**om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2014-2018),
som komplementerer Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af målene for Det Europæiske Atomenergifællesskab ("Fællesskabet") er at bidrage til højnelse af levestandarden i medlemsstaterne, herunder ved at fremme og støtte nuklear forskning i medlemsstaterne og supplere den ved at gennemføre et forsknings- og uddannelsesprogram inden for rammerne af Euratom.
- (2) Nuklear forskning kan bidrage til social og økonomisk velstand og miljømæssig bæredygtighed ved at forbedre den nukleare sikkerhed og strålingsbeskyttelsen. Lige så vigtig er den nukleare forsknings potentielle bidrag til den langsigtede dekarbonisering af energisystemet på en sikker og effektiv måde.
- (3) Ved at støtte nuklear forskning vil Fællesskabets forsknings- og uddannelsesprogram for perioden fra den

1. januar 2014 til den 31. december 2018 ("Euratom-programmet") bidrage til at nå målene i rammeprogrammet for forskning og innovation Horisont 2020 ("Horisont 2020-rammeprogrammet") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ⁽²⁾ og lette gennemførelsen af Europa 2020-strategien og realiseringen og funktionen af det europæiske forskningsrum.

- (4) Uanset den potentielle indvirkning af kerneenergi på energiforsyningen og den økonomiske udvikling kan alvorlige nukleare ulykker bringe menneskeliv i fare. Der bør derfor være størst muligt fokus på nuklear sikkerhed og, for så vidt det er relevant, de sikringsaspekter, som Det Fælles Forskningscenter ("JRC") beskæftiger sig med, i Euratom-programmet.
- (5) Den strategiske energiteknologiplan for EU ("SET-planen"), som er fastlagt i Rådets konklusioner af 28. februar 2008, fremskynder udviklingen af en portefølje af lavemissionsteknologier. Det Europæiske Råd blev på mødet den 4. februar 2011 enigt om, at Unionen og dens medlemsstater vil fremme investeringer i vedvarende energikilder og sikre og bæredygtige lavemissionsteknologier og vil fokusere på at gennemføre de teknologiprioriteter, der er fastsat i SET-planen. Hver medlemsstat kan frit vælge, hvilke teknologiarter den vil støtte.
- (6) Eftersom alle medlemsstater har nukleare anlæg eller bruger radioaktive materialer, særlig til medicinske formål, anerkender Rådet i sine konklusioner af 2. december 2008 det fortsatte behov for ekspertise på det nukleare område, navnlig gennem tilstrækkelig forskningstilknyttet uddannelse, som koordineres på fællesskabsplan.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 17. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (Se side 104 i denne EUT).

- (7) Den enkelte medlemsstat afgør, om den vil anvende kerneenergi, men det anerkendes også, at kerneenergi spiller forskellige roller i forskellige medlemsstater.
- (8) Ved at undertegne aftalen om oprettelse af Den Internationale Fusionsenergiorganisation for ITER, der skal forestå den fælles gennemførelse af ITER-projektet⁽¹⁾, har Fællesskabet forpligtet sig til at deltage i opførelsen af ITER og den fremtidige udnyttelse heraf. Fællesskabets bidrag forvaltes gennem Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling ("Fusion for Energy"), som er oprettet ved Rådets beslutning 2007/198/Euratom⁽²⁾. Aktiviteterne i dette fællesforetagende, herunder ITER, skal reguleres ved en særskilt lovgivningsmæssig retsakt.
- (9) For at fusion kan blive en pålidelig mulighed for kommerciel energiproduktion, skal opførelsen og idriftsættelsen af ITER for det første gennemføres rettidigt. Dernæst skal der udformes en ambitiøs, men realistisk køreplan hen imod elektricitetsproduktion inden 2050. For at nå disse mål må det europæiske fusionsprogram omlægges mod et fælles aktivitetsprogram, der gennemfører denne køreplan. For at sikre resultaterne i de igangværende fusionsforskningsaktiviteter og det langsigtede tilsagn fra og samarbejde mellem fusionsinteressenterne bør kontinuiteten i Fællesskabets støtte sikres. Der bør primært lægges stærkere vægt på aktiviteter til støtte for ITER, men også på udvikling hen imod en demonstrationsreaktor, herunder efter omstændighederne større inddragelse af den private sektor. En sådan rationalisering og omfokusering bør gennemføres uden at bringe Europas førerposition i fusionsforskningssamfundet i fare.
- (10) JRC bør fortsat yde uafhængig kundedrevet videnskabelig og teknisk støtte til udformning, udvikling, gennemførelse og overvågning af Fællesskabets politikker, navnlig på området for forskning og uddannelse i nuklear sikkerhed og sikring. For at udnytte de menneskelige ressourcer bedst muligt og sikre, at der ikke foregår dobbeltarbejde inden for forskningen i Unionen, bør alle nye aktiviteter, som JRC udøver, analyseres for at kontrollere, om de er i overensstemmelse med dem, der allerede foregår i medlemsstaterne. Sikringsaspekterne i Horisont 2020-rammeprogrammet bør begrænses til JRC's direkte aktioner.
- (11) JRC bør vedblive med at generere ekstra ressourcer ved hjælp af konkurrencebaserede aktiviteter, bl.a. ved at deltage i indirekte aktioner i Euratomprogrammet, arbejde for tredjepart og i mindre omfang udnytte intellektuel ejendomsret.
- (12) Det er EU's opgave i alle medlemsstaternes interesse at udvikle en ramme til støtte for fælles avanceret forskning, videndannelse og erfaringsopbygning inden for nukleare fissionsteknologier med særlig vægt på sikkerhed, strålingsbeskyttelse og ikke-spredning. Dette forudsætter uafhængig videnskabelig dokumentation, hvortil JRC kan yde et væsentligt bidrag. Dette anerkendes i meddelelsen af 6. oktober 2010 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Europa 2020-flagskibsinitiativ Innovation i EU", hvor Kommissionen giver udtryk for, at den agter at styrke den videnskabelige dokumentation til brug for den politiske beslutningsproces gennem JRC. JRC agter at tage denne udfordring op ved at målrette forskningen i nuklear sikkerhed og sikring mod EU's politiske prioriteter.
- (13) Med det formål at uddybe forbindelserne mellem videnskab og samfund og forstærke den offentlige tillid til videnskab bør Euratomprogrammet tilskynde til informeret inddragelse af borgere og civilsamfundet i forsknings- og innovationsforhold ved at fremme naturvidenskabelig uddannelse, ved at gøre videnskabelig viden lettere tilgængelig, ved at udvikle ansvarlige forsknings- og innovationsdagsordener, som imødekommer borgernes og civilsamfundets bekymringer og forventninger, og ved at støtte deres deltagelse i aktiviteter i Euratomprogrammet.
- (14) Gennemførelsen af Euratomprogrammet bør imødekomme nye muligheder og behov, der opstår inden for videnskab og teknologi, erhvervsliv, politikker og samfundet. Dagsordenerne bør som sådan fastlægges i tæt samarbejde med interessenter fra alle berørte sektorer, og der bør sikres tilstrækkelig fleksibilitet i forbindelse med ny udvikling. Ekstern rådgivning kan indhentes under Euratomprogrammet, bl.a. ved hjælp af relevante strukturer, som f.eks. europæiske teknologiplatforme.
- (15) Resultaterne af de drøftelser, der fandt sted på symposiet den 26.-27. februar 2013 i Bruxelles om "fordele og begrænsninger i forbindelse med forskning inden for nuklear fission med henblik på en lavemissionsøkonomi", som blev forberedt gennem en tværfaglig undersøgelse med deltagelse af blandt andre eksperter inden for energi, økonomi og samfundsvidenskab og tilrettelagt i fællesskab af Kommissionen og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, erkendte behovet for at fortsætte den nukleare forskning på europæisk plan.

⁽¹⁾ EUT L 358 af 16.12.2006, s. 62.

⁽²⁾ Rådets beslutning 2007/198/Euratom af 27. marts 2007 om oprettelse af et europæisk fællesforetagende for ITER og fusionsenergiudvikling og om tilståelse af fordele til det (EUT L 90 af 30.3.2007, s. 58).

- (16) Euratomprogrammet bør medvirke til at styrke forskerhvervets tiltrækningskraft i EU. Der bør rettes tilstrækkeligt fokus mod det europæiske charter for forskere og adfærdskodeksen for ansættelse af forskere⁽¹⁾ samt andre relevante referencerammer, der er defineret inden for rammerne af det europæiske forskningsrum, samtidig med at deres frivillige karakter respekteres.
- (17) De aktiviteter, der udvikles i Euratomprogrammet, bør søge at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder inden for forskning og innovation ved navnlig at tage fat om de underliggende årsager til skæv kønsfordeling, ved at udnytte både kvindelige og mandlige forskeres potentiale fuldt ud og ved at integrere kønsdimensionen i projektindholdet med henblik på at forbedre kvaliteten af forskning og stimulere innovation. Aktiviteterne bør også være målrettet mod gennemførelsen af principperne vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder, jf. artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (18) Forsknings- og innovationsaktiviteter, der støttes af Euratomprogrammet, bør respektere grundlæggende etiske principper. Der bør i givet fald tages hensyn til udtalelser om energispørgsmål fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi. Forskningsaktiviteterne bør også tage hensyn til artikel 13 i TEUF og mindske anvendelsen af dyr til forskning og forsøg med henblik på i sidste instans at erstatte anvendelsen af dyr med andre metoder. Alle aktiviteter bør gennemføres på en måde, som sikrer et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed.
- (19) Der bør også opnås større effekt ved at kombinere Euratomprogrammet og midler fra den private sektor med offentlig-private partnerskaber på centrale områder, hvor forskning og innovation kan medvirke til realisering af Unionens mere overordnede mål for konkurrenceevnen. Der bør lægges særlig vægt på inddragelse af små og mellemstore virksomheder.
- (20) Euratomprogrammet bør fremme samarbejde, navnlig på sikkerhedsområdet, med tredjelande på grundlag af fælles interesse og gensidigt udbytte for især at fremme en fortsat forbedring af den nukleare sikkerhed.
- (21) For at opretholde lige konkurrencevilkår for alle virksomheder på det indre marked bør støtten i Euratomprogrammet ydes i overensstemmelse med statsstøttere reglerne, så det sikres, at de offentlige udgifter virker efter hensigten, og markedsforvriddning undgås, f.eks. fortrængning af private investeringer, opbygning af ineffektive markedsstrukturer eller videreførelse af ineffektive virksomheder.
- (22) Behovet for en ny tilgang til kontrol og risikoforvaltning i EU's støtte til forskning blev anerkendt af Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 4. februar 2011, som opfordrede til en ny balance mellem tillid og kontrol og mellem risikovillighed og risikominimering. Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 11. november 2010 om forenkling af gennemførelsen af forskningsrammeprogrammerne⁽²⁾ til en pragmatisk ændring i retning af administrativ og finansiel forenkling og erklærede, at forvaltningen af europæisk forskningsstøtte burde være mere tillidsbaseret og risikotolerant over for deltagerne.
- (23) EU's finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklen og herunder forebyggelse, afsløring og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og i givet fald sanktioner. En revideret kontrolstrategi, hvor vægten forskydes fra minimering af fejlprocenten til risikobaseret kontrol og afsløring af svig, bør mindske kontrolbyrden for deltagerne.
- (24) Det er vigtigt at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Euratomprogrammet og gennemførelsen heraf på en måde, der er så effektiv og brugervenlig som muligt, samtidig med at retssikkerheden garanteres, og adgangen til programmet lettes for alle deltagere. Det bør sikres, at de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ("finansforordningen")⁽³⁾ overholdes, og at kravene om forenkling og bedre lovgivning opfyldes.
- (25) For at sikre en så effektiv gennemførelse som muligt og nem adgang for alle deltagere gennem forenklede procedurer og for at opnå en sammenhængende, komplet og gennemsigtig ramme for deltagerne bør deltagelse i Euratomprogrammet og formidling af forskningsresultater være underlagt de regler, der gælder for Horisont 2020-rammeprogrammet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013, med visse tilpasninger eller undtagelser.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling af 11. marts 2005 om et europæisk charter for forskere og en adfærdskodeks for ansættelse af forskere (EUT L 75 af 22.3.2005, s. 67).

⁽²⁾ EUT C 74 E af 13.3.2012, s. 34.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (26) Det er vigtigt fortsat at gøre det lettere at udnytte de intellektuelle ejendomsrettigheder, der skabes af deltagerne, samtidig med at de øvrige deltageres og Fællesskabets legitime interesser beskyttes i overensstemmelse med kapitel 2 i traktaten.
- (27) De deltagergarantifonde, der forvaltes af Kommissionen og er oprettet ved Rådets forordning (Euratom) nr. 1908/⁽¹⁾ og Rådets forordning (Euratom) nr. 139/2012⁽²⁾, har vist sig at være en vigtig beskyttelsesmekanisme, der mindsker risiciene i forbindelse med skyldige beløb, som misligholdende deltagere ikke indfrier. Den deltagergarantifond, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013⁽³⁾, bør også dække aktioner i henhold til forordning (Euratom) nr. 1908/2006, forordning (Euratom) nr. 139/2012 og denne forordning.
- (28) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af indirekte aktioner i Euratomprogrammet bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser til at vedtage arbejdsprogrammer og afgørelsen om godkendelse af finansieringen af indirekte aktioner. Disse gennemførelsesbeføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽⁴⁾.
- (29) Opfyldelse af Euratomprogrammets mål inden for relevante områder kræver støtte til tværgående aktiviteter, både inden for Euratomprogrammet og sammen med aktiviteterne i Horisont 2020-rammeprogrammet.
- (30) En effektiv resultatorienteret forvaltning, herunder evaluering og overvågning, forudsætter, at der udvikles særlige
- resultatindikatorer, der kan måles over et længere tidsrum, som er både realistiske og afspejler logikken i interventionen, og som er relevante for det pågældende hierarki af mål og aktiviteter. Der bør indføres passende samordningsmekanismer mellem gennemførelsen og overvågningen af Euratomprogrammet på den ene side og overvågningen af det europæiske forskningsrums fremskridt, resultater og funktion på den anden side.
- (31) Styrelsesrådet for JRC, som er oprettet ved Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom⁽⁵⁾, er blevet hørt om det videnskabelige og teknologiske indhold af JRC's direkte aktioner.
- (32) Af hensyn til retssikkerheden bør Rådets afgørelse af 16. december 1980 om oprettelse af et rådgivende udvalg for fusionsprogrammet⁽⁶⁾, Rådets afgørelse 84/338/Euratom, EKSF, EØF⁽⁷⁾, Rådets afgørelse 2006/970/Euratom⁽⁸⁾, Rådets beslutning 2006/976/Euratom⁽⁹⁾, Rådets beslutning 2006/977/Euratom⁽¹⁰⁾, Rådets afgørelse 2012/93/Euratom⁽¹¹⁾, forordning (Euratom) nr. 139/2012, Rådets afgørelse 2012/94/Euratom⁽¹²⁾ og Rådets afgørelse 2012/95/Euratom⁽¹³⁾ ophæves.

⁽⁵⁾ Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom af 10. april 1996 om reorganisering af Det Fælles Forskningscenter (EFT L 107 af 30.4.1996, s. 12).

⁽⁶⁾ Rådets dokument 4151/81 (ATO 103) af 8. januar 1981 (ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 84/338/Euratom, EKSF, EØF af 29. juni 1984 om strukturer og procedurer ved forvaltning og koordinering af Fællesskabets forsknings-, udviklings- og demonstrationsaktiviteter (EFT L 177 af 4.7.1984, s. 25).

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2006/970/Euratom af 18. december 2006 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratoms) syvende rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2007-2011) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 60).

⁽⁹⁾ Rådets beslutning 2006/976/Euratom af 19. december 2006 om særprogrammet til gennemførelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratoms) syvende rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2007-2011) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 404).

⁽¹⁰⁾ Rådets beslutning 2006/977/Euratom af 19. december 2006 om særprogrammet for Det Fælles Forskningscenters gennemførelse af direkte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratoms) syvende rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2007-2011) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 434).

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse 2012/93/Euratom af 19. december 2011 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) (EUT L 47 af 18.2.2012, s. 25).

⁽¹²⁾ Rådets afgørelse 2012/94/Euratom af 19. december 2011 om særprogrammet for gennemførelse af indirekte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) (EUT L 47 af 18.2.2012, s. 33).

⁽¹³⁾ Rådets afgørelse 2012/95/Euratom af 19. december 2011 om særprogrammet for Det Fælles Forskningscenters gennemførelse af direkte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) (EUT L 47 af 18.2.2012, s. 40).

⁽¹⁾ Rådets forordning (Euratom) nr. 1908/2006 af 19. december 2006 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i foranstaltninger under Det Europæiske Atomenergifællesskabs syvende rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2011) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom) nr. 139/2012 af 19. december 2011 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i indirekte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2012-2013) (EUT L 47 af 18.2.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 17. december 2013 om regler for deltagelse og formidling i "Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)" og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (Se side 81 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(33) Kommissionen har hørt Euratoms Videnskabelige og Tekniske Udvalg —

Artikel 3

Mål

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

FASTSÆTTELSE

Artikel 1

Fastsættelse

I denne forordning fastlægges Det Europæiske Atomenergifællesskabs forsknings- og uddannelsesprogram for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2018 ("Euratomprogrammet") og reglerne for deltagelse i dette program, herunder deltagelse i programmer under finansieringsorganer, der forvalter støtte, som ydes i overensstemmelse med denne forordning, og i aktiviteter, der gennemføres i fællesskab i henhold til denne forordning og rammeprogrammet for forskning og innovation Horisont 2020 ("Horisont 2020-rammeprogrammet") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "forsknings- og innovationsaktiviteter": hele spektret af aktiviteter i forbindelse med forskning, teknologisk udvikling, demonstration og innovation, herunder fremme af samarbejde med tredjelands og internationale organisationer, formidling og optimering af resultater og stimulering af uddannelse og mobilitet blandt forskerne i Det Europæiske Atomenergifællesskab (i det følgende benævnt "Fællesskabet")
- b) "direkte aktioner": forsknings- og innovationsaktiviteter, der gennemføres af Kommissionen gennem Det Fælles Forskningscenter ("JRC")
- c) "indirekte aktioner": forsknings- og innovationsaktiviteter, som Unionen eller Fællesskabet (i det følgende benævnt "Unionen" eller "EU") yder finansiel støtte til, og som iværksættes af deltagerne
- d) "offentlig-privat partnerskab": et partnerskab, hvor parter fra den private sektor, Fællesskabet og, hvor det er relevant, andre parter, såsom organer i den offentlige sektor, forpligter sig til i fællesskab at støtte udvikling og gennemførelse af et program for forskning og innovation eller forsknings- og innovationsaktiviteter
- e) "offentlig-offentligt partnerskab": et partnerskab, hvor organer i den offentlige sektor eller organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver på lokalt, regionalt, nationalt eller internationalt plan, sammen med Fællesskabet forpligter sig til i fællesskab at støtte udvikling og gennemførelse af et program for forskning og innovation eller forsknings- og innovationsaktiviteter.

1. Euratomprogrammets generelle mål er at gennemføre forskning og uddannelse på det nukleare område med vægt på fortsat forbedring af nuklear sikkerhed, sikring og strålingsbeskyttelse, navnlig for potentielt at bidrage til den langsigtede dekarbonisering af energisystemet på en sikker og effektiv måde. Det generelle mål skal nås gennem de aktiviteter, der er angivet i bilag I, i form af direkte og indirekte aktioner, som forfølger de specifikke mål i stk. 2 og 3.

2. Euratomprogrammets indirekte aktioner har følgende specifikke mål:

- a) at støtte sikkerheden i nukleare systemer
- b) at bidrage til udvikling af sikre langsigtede løsninger til håndtering af radioaktivt slutfald, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation
- c) at støtte udviklingen og bæredygtigheden af nuklear ekspertise og topkvalitet i Unionen
- d) at støtte strålingsbeskyttelse og udvikling af medicinske anvendelser af stråling, herunder blandt andet sikker levering og anvendelse af radioisotoper
- e) at arbejde hen imod demonstration af gennemførligheden af fusion som energikilde ved at udnytte eksisterende og fremtidige fusionsanlæg
- f) at skabe fundamentet for fremtidige fusionskraftanlæg ved at udvikle materialer, teknologier og skitseprojekter
- g) at fremme innovation og industriel konkurrenceevne
- h) at sikre tilgængelighed og brug af forskningsinfrastrukturer af paneuropæisk relevans.

3. Euratomprogrammets direkte aktioner har følgende specifikke mål:

- a) at forbedre den nukleare sikkerhed, herunder nuklear reaktor- og brændselssikkerhed, affaldshåndtering, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation, dekommissionering og nødberedskab
- b) at forbedre sikringen i forbindelse med nuklear teknologi, herunder nuklear sikkerhedskontrol, ikkespredning, bekæmpelse af ulovlig handel og nuklear eftersporning

- c) at styrke den videnskabelige ekspertise på det nukleare område med henblik på standardisering
- d) at fremme videnforvaltning, uddannelse og erhvervsuddannelse
- e) at støtte EU's politik inden for nuklear sikkerhed.

Enhver ny tildeling af aktiviteter til JRC skal analyseres af Styrelsesrådet for JRC for at kontrollere, om de er i overensstemmelse med eksisterende aktiviteter i medlemsstaterne.

4. Euratomprogrammet gennemføres på en sådan måde, at det sikres, at indsatsområderne og de støttede aktiviteter er relevante for ændrede behov og tager hensyn til, at videnskab, teknologi, innovation, politikudformning, markeder og samfundet hele tiden udvikler sig, med henblik på at udnytte de menneskelige og finansielle ressourcer bedst muligt og at undgå dobbeltarbejde inden for nuklear forskning og udvikling i Unionen.

5. Inden for de specifikke mål i stk. 2 og 3 kan nye og uventede behov, der opstår under gennemførelsen af Euratomprogrammet, inddrages. Dette kan, hvis det er behørigt begrundet, omfatte reaktioner på nye muligheder, kriser og trusler, behov vedrørende udviklingen af nye EU-politikker og pilotforsøg vedrørende aktioner, der forventes støttet i fremtidige programmer.

Artikel 4

Budget

1. Den finansielle ramme for gennemførelsen af Euratomprogrammet er på 1 603 329 000 EUR. Beløbet fordeles således:

- a) indirekte aktioner i programmet for fusionsforskning og -udvikling: 728 232 000 EUR
- b) indirekte aktioner vedrørende nuklear fission, sikkerhed og strålingsbeskyttelse: 315 535 000 EUR
- c) direkte aktioner: 559 562 000 EUR.

Kommissionens administrative udgifter til gennemførelse af Euratomprogrammets indirekte aktioner må gennemsnitligt højst udgøre 7 % i Euratomprogrammets løbetid og højst 6 % i 2018.

2. Finansieringsrammen for Euratomprogrammet kan dække udgifter til forberedelse, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, der er nødvendige i forbindelse med forvaltningen af programmet og opfyldelsen af dets mål, navnlig undersøgelser og ekspertmøder, for så vidt de vedrører

denne forordnings generelle mål, og udgifter til IT-netværk med fokus på informationsbehandling og -udveksling samt alle andre udgifter til teknisk eller administrativ bistand, som Kommissionen måtte afholde i forbindelse med forvaltning af Euratomprogrammet. Udgifterne til fortsatte og gentagne aktioner som f.eks. kontrol, revision og IT-netværk dækkes inden for grænserne af Kommissionens administrative udgifter fastsat i stk. 1.

3. Bevillinger kan om nødvendigt, og hvis det er behørigt begrundet, opføres i budgettet efter 2018 til dækning af udgifter til teknisk eller administrativ bistand for fortsat at kunne forvalte aktioner, der ikke er afsluttet den 31. december 2018.

4. Hvis direkte aktioner bidrager til initiativer, der er iværksat af enheder, som har fået overdraget gennemførelsesopgaver af Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 6, stk. 2, og artikel 15, betragtes dette bidrag ikke som en del af finansieringsbidraget til disse initiativer.

5. Budgetforpligtelserne kan opdeles i årssater. Kommissionen udbetaler hvert år årssaterne alt efter de støttemodtagende aktioners forløb, de beregnede behov og de disponible budgetmidler.

Artikel 5

Associering af tredjelande

1. Euratomprogrammet er åbent for associering af:

- a) tiltrædelseslande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler
- b) medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) eller lande eller territorier, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, der opfylder alle følgende kriterier:
 - i) en god kapacitet inden for videnskab, teknologi og innovation
 - ii) gode resultater i forbindelse med deltagelse i EU-forsknings- og innovationsprogrammer
 - iii) en retfærdig og rimelig behandling af intellektuelle ejendomsrettigheder
- c) lande eller territorier, der er associeret med syvende Euratomrammeprogram.

2. Specifikke vilkår og betingelser for associerede landes deltagelse i Euratomprogrammet, herunder det finansielle bidrag baseret på det associerede lands bruttonationalprodukt, fastsættes ved internationale aftaler mellem EU og de associerede lande.

AFSNIT II

GENNEMFØRELSE

KAPITEL I

Gennemførelse, forvaltning og støtteformer

Artikel 6

Forvaltning og former for fællesskabsstøtte

1. Euratomprogrammet gennemføres via indirekte aktioner, der bruger en eller flere af de former for finansiel støtte, som er fastsat i finansforordningen, navnlig tilskud, priser, indkøb og finansielle instrumenter. Fællesskabets støtte består endvidere af direkte aktioner i form af forsknings- og innovationsaktiviteter, der gennemføres af JRC.

2. Med forbehold af traktatens artikel 10 kan Kommissionen overlade en del af gennemførelsen af Euratomprogrammet til de finansieringsorganer, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), i finansforordningen.

Kommissionen kan desuden overlade gennemførelsen af indirekte aktioner i Euratomprogrammet til organer, der er oprettet under eller omhandlet i Horisont 2020-rammeprogrammet.

3. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 12, stk. 3, afgørelsen om godkendelse af finansiel støtte til indirekte aktioner.

Artikel 7

Regler for deltagelse og formidling af forskningsresultater

1. En juridisk persons deltagelse i indirekte aktioner, der gennemføres i Euratomprogrammet, er underlagt de regler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013, jf. dog stk. 2 og 3.

2. For så vidt angår Euratomprogrammet omfatter de "sikkerhedsregler", der er omhandlet i artikel 43, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1290/2013 medlemsstaternes forsvarsinteresser, jf. artikel 24 i traktaten.

Uanset artikel 41, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1290/2013 kan Kommissionen eller finansieringsorganet hvad angår resultater, der skabes af deltagere, som har modtaget

støtte fra Fællesskabet, gøre indsigelse mod overdragelse af ejendomsretten eller udstedelse af både eksklusive og ikkeeksklusive licenser til tredjemand, der er etableret i et tredjeland, som ikke er associeret med Euratomprogrammet, hvis Kommissionen eller finansieringsorganet finder, at udstedelsen eller overførslen ikke tjener til at udvikle EU's økonomiske konkurrenceevne eller er uforenelig med etiske principper eller sikkerhedshensyn. "Sikkerhedshensyn" omfatter medlemsstaternes forsvarsinteresser, jf. artikel 24 i traktaten.

Uanset artikel 46, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1290/2013 har Fællesskabet og dets fællesforetagender, for så vidt angår udvikling, gennemførelse og overvågning af Fællesskabets politikker og programmer eller forpligtelser, der følger af internationalt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer, ret til at få adgang til resultater, der skabes af deltagere, som har modtaget finansielle bidrag fra Fællesskabet. Denne adgangsret omfatter ret til at bemyndige tredjemand til at bruge resultaterne i forbindelse med offentlige indkøb og ret til underlicensgivning og er begrænset til ikkekommerciel og ikke-konkurrencemæssig anvendelse og gives royaltyfrit.

3. Den deltagergarantifond, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1290/2013, afløser og efterfølger de deltagergarantifonde, der er oprettet ved forordning (Euratom) nr. 1908/2006 og (Euratom) nr. 139/2012.

Eventuelle midler fra de deltagergarantifonde, der er oprettet ved forordning (Euratom) nr. 1908/2006 og (Euratom) nr. 139/2012, overføres per 31. december 2013 til den deltagergarantifond, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1290/2013. Deltagerne i aktioner i henhold til afgørelse 2012/93/Euratom, som indgår tilskudsaftaler efter den 31. december 2013, yder deres bidrag til deltagergarantifonden.

Artikel 8

Tværgående aktiviteter

1. For at nå målene i Euratomprogrammet og tage de udfordringer op, som er fælles for Euratomprogrammet og Horisont 2020-rammeprogrammet, kan aktiviteter, som går på tværs af de indirekte aktioner, der er anført i bilag I, og/eller aktioner, der gennemfører særprogrammet under Horisont 2020-rammeprogrammet, jf. Rådets afgørelse 2013/743/EU ⁽¹⁾, opnå finansiel støtte fra EU.

2. Den finansielle støtte i stk. 1 kan være en kombination af finansiel støtte til indirekte aktioner fastsat ved artikel 4 i denne forordning og artikel 6 i forordning (EU) nr. 1291/2013 og gennemføres via en fælles finansieringsordning.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/743/EU af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) (Se side 965 i denne EUT).

*Artikel 9***Ligestilling**

Euratomprogrammet sikrer effektiv fremme af ligestilling mellem kønnene og ligestillingsaspektet i indholdet af forsknings- og innovationsaktiviteterne.

*Artikel 10***Etiske principper**

1. Alle forsknings- og innovationsaktiviteter, der iværksættes i Euratomprogrammet, gennemføres under overholdelse af etiske principper og den relevante nationale lovgivning, EU-lovgivning samt internationale lovgivning, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention, inklusive tillægsprotokoller.

Der lægges særlig vægt på proportionalitetsprincippet, retten til privatlivets fred, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til personlig fysisk og psykisk integritet, retten til ikke-diskrimination og behovet for at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

2. Forsknings- og innovationsaktiviteter, der gennemføres i Euratomprogrammet, er udelukkende rettet mod civile anvendelsesformål.

*Artikel 11***Arbejdsprogrammer**

1. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 12, stk. 3, vedtage arbejdsprogrammer for gennemførelse af indirekte aktioner. Sådanne arbejdsprogrammer muliggør anvendelse af bottom-up-tilgange, der forfølger målene på innovative måder.

Arbejdsprogrammerne fastsætter de grundlæggende elementer for gennemførelsen af aktionerne i overensstemmelse med finansforordningen, herunder deres detaljerede mål, den tilknyttede finansiering og en tidsplan samt en flerårig tilgang og strategiske retningslinjer for de efterfølgende gennemførelsesår.

2. For direkte aktioner udarbejder Kommissionen i overensstemmelse med afgørelse 96/282/Euratom et flerårigt arbejdsprogram med en mere detaljeret beskrivelse af målene og de videnskabelige og teknologiske prioriteringer, der er fastsat i bilag I, og tidsplanen for gennemførelsen.

I det flerårige arbejdsprogram tages der hensyn til relevante forskningsaktiviteter, som medlemsstaterne, associerede lande samt europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres efter behov.

3. Arbejdsprogrammerne, jf. stk. 1 og 2, tager højde for det nationale, europæiske og internationale videnskabelige, teknologiske og innovative niveau og for relevante politiske, markeds-mæssige og samfundsmæssige tendenser. De ajourføres efter behov.

4. Arbejdsprogrammerne, jf. stk. 1 og 2, skal indeholde et afsnit, som udpeger de tværgående aktiviteter, der er omhandlet i artikel 8.

*Artikel 12***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Udvalget ⁽¹⁾ mødes i to forskellige sammensætninger, der beskæftiger sig med henholdsvis fissionsaspekterne og fusionsaspekterne i Euratomprogrammet.

3. Når der henvises til dette stykke, finder undersøgelsesproceduren i artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

4. Når udvalgets udtalelse skal indhentes ved skriftlig procedure, afsluttes denne procedure uden resultat, når udvalgets formandskab inden for fristen for afgivelse af udtalelsen beslutter dette, eller hvis et simpelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom.

Artikel 13

Kommissionen underretter regelmæssigt udvalget i artikel 12 om de generelle fremskridt med gennemførelse af Euratomprogrammet og forelægger det rettidige oplysninger om alle indirekte aktioner, der foreslås eller finansieres i Euratomprogrammet.

*Artikel 14***Ekstern rådgivning og samfundsmæssigt engagement**

1. Ved gennemførelsen af Euratomprogrammet inddrages rådgivning og bidrag, når det er relevant, fra:

- Euratoms Videnskabelige og Tekniske Udvalg, jf. artikel 134 i traktaten
- uafhængige rådgivende grupper nedsat af Kommissionen og bestående af eksperter på højt niveau
- dialogfora oprettet i medfør af internationale aftaler om videnskab og teknologi
- fremadrettede aktiviteter

⁽¹⁾ Med henblik på at lette gennemførelsen af Euratomprogrammet vil Kommissionen i forbindelse med hvert møde i programudvalget som fastlagt på dagordenen i overensstemmelse med sine retningslinjer godtgøre udgifterne til én repræsentant pr. medlemsstat og én ekspert/rådgiver pr. medlemsstat for de dagsordenspunkter, hvor en medlemsstat har behov for særlig ekspertise.

- e) målrettede offentlige høringer (herunder, når det er relevant, regionale og nationale myndigheder eller interessenter) og
- f) gennemsigtige og interaktive processer, der sikrer støtte til ansvarlig forskning og innovation.

2. Der tages også fuldt hensyn til de forsknings- og innovationsdagsordener, der bl.a. opstilles af europæiske teknologiplatforme, fælles programlægningsinitiativer og europæiske innovationspartnerskaber.

KAPITEL II

Specifikke aktionsområder

Artikel 15

Små og mellemstore virksomheder

I Euratomprogrammet lægges der særlig vægt på at sikre tilstrækkelig deltagelse af og innovationsindvirkning på små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og den private sektor i almindelighed. Kvantitative og kvalitative vurderinger af de små og mellemstore virksomheders deltagelse gennemføres som en del af evaluerings- og overvågningsordningerne.

Artikel 16

Offentlig-private og offentlig-offentlige partnerskaber

For at nå målene i artikel 3 kan Euratomprogrammets specifikke aktiviteter gennemføres gennem:

- a) fællesforetagender oprettet på grundlag af traktatens kapitel 5
- b) offentlig-offentlige partnerskaber baseret på finansieringsordningen for samfinansieringsaktioner i programmet
- c) kontraktlige offentlig-private partnerskaber som omhandlet i artikel 25 i forordning (EU) nr. 1291/2013.

Artikel 17

Internationalt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

1. Enheder, der er etableret i tredjelande, og internationale organisationer kan deltage i Euratomprogrammets indirekte aktioner på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1290/2013. Undtagelser fra det generelle princip herfor er fastsat i artikel 7 i nærværende forordning. Internationalt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer fremmes af Euratomprogrammet med henblik på at:

- a) styrke Unionens ekspertise og tiltrækningskraft inden for forskning og innovation såvel som dens økonomiske og industrielle konkurrenceevne

- b) imødegå fælles samfundsmæssige udfordringer effektivt

- c) støtte Unionens udenrigs- og udviklingspolitiske mål i komplementaritet med udenrigspolitiske programmer og udviklingsprogrammer. Der tilstræbes synergi med andre EU-politikker.

2. Med det mål at fremme samarbejde med bestemte tredjelande eller grupper af tredjelande gennemføres der målrettede foranstaltninger ud fra princippet om en strategisk tilgang såvel som fælles interesse, prioriteter og gensidigt udbytte, idet der tages hensyn til tredjelændenes videnskabelige og teknologiske kompetencer og markedsmulighederne samt de forventede virkninger.

Der skal opfordres til gensidig adgang til tredjelandsprogrammer. For at maksimere indvirkningen fremmes samordning og synergivirkninger med medlemsstaternes og associerede landes initiativer. Karakteren af samarbejdet kan variere alt efter, hvilke partnerlandene der er tale om.

Ved fastlæggelse af målene for samarbejdet skal der tages hensyn til udviklingen i Unionens politik og mulighederne for samarbejde med tredjelande og en retfærdig og rimelig behandling af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Artikel 18

Oplysning, kommunikation, udnyttelse og formidling

1. Ved gennemførelsen af Euratomprogrammet er formidlings- og kommunikationsaktiviteter en integreret del af de aktioner, der støttes af Euratomprogrammet.

2. Kommunikationsaktiviteter kan omfatte:

- a) initiativer, der har til formål at øge kendskabet til Euratomprogrammet og lette adgangen til finansiering i Euratomprogrammet, særlig for de regioner og typer af deltagere, der har en relativt lav deltagelse
- b) målrettet assistance til projekter og konsortier for at give dem adgang til nødvendig viden og færdigheder til at sikre den bedst mulige kommunikation, udnyttelse og formidling af resultater
- c) initiativer til fremme af dialog og debat om videnskabelige, teknologiske og innovationsrelaterede spørgsmål med offentligheden og udnyttelse af sociale medier og andre innovative teknologier og metodologier
- d) kommunikation af EU's politiske prioriteter, for så vidt de vedrører denne forordnings mål; Kommissionen giver navnlig rettidige og udtømmende oplysninger til medlemsstaterne.

3. Med forbehold af traktaten og den relevante EU-lovgivning kan formidlingsaktiviteter omfatte:

- a) foranstaltninger, der består i at samle resultater fra en række projekter, herunder projekter, der finansieres via andre kilder, i brugervenlige databaser og rapporter, der sammenfatter de vigtigste konklusioner
- b) formidling af resultater til politiske beslutningstagere, herunder standardiseringsorganer, for at fremme de pågældende organers anvendelse af resultater af betydning for deres politik på internationalt, europæisk, nationalt og regionalt plan.

KAPITEL III

Kontrol

Artikel 19

Kontrol og revision

1. Det kontrolsystem, der oprettes med henblik på gennemførelsen af denne forordning, udformes, så det giver rimelig forsikring for tilstrækkelig styring af risiciene i forbindelse med operationernes effektivitet og for de finansielle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed under hensyntagen til den flerårige karakter af programmer og karakteren af de berørte betalinger.

2. Kontrolsystemet skal sikre en passende balance mellem tillid og kontrol under hensyntagen til administrative og andre omkostninger ved kontrol på alle niveauer, navnlig for deltagere, så Euratomprogrammets mål kan nås, og så programmet kan tiltrække de bedste forskere og de mest innovative virksomheder.

3. Som en del af kontrolsystemet baseres revisionsstrategien for udgifter, der afholdes i forbindelse med indirekte aktioner i Euratomprogrammet, på finansiell revision af et repræsentativt udsnit af udgifter på tværs af hele programmet. Et sådant repræsentativt udsnit suppleres af en udvælgelse baseret på en vurdering af risiciene i forbindelse med udgifter.

Revision af udgifter for indirekte aktioner i Euratomprogrammet gennemføres på en ensartet måde under anvendelse af principperne om sparsommelighed, effektivitet og formålstjenlighed med henblik på at minimere revisionsbyrden for deltagerne.

Artikel 20

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved

effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler ifølge denne forordning

Kommissionen kan foretage kontrol op til to år efter den endelige betaling, uden at dette berører stk. 3.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan i overensstemmelse med bestemmelserne og procedurene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽²⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt finansieret over Euratomprogrammet.

4. Samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af denne forordning skal indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og undersøgelse i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, jf. dog stk. 1, 2 og 3.

KAPITEL IV

Overvågning og evaluering

Artikel 21

Overvågning

1. Kommissionen overvåger årligt gennemførelsen, herunder fremskridt og resultater, af Euratomprogrammet. Kommissionen forelægger det i artikel 12 omhandlede udvalg oplysninger herom.

2. Kommissionen aflægger rapport om resultaterne af overvågningen, jf. stk. 1, og gør dem offentligt tilgængelige.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Artikel 22

Evaluerings

1. Evalueringer gennemføres i tide til, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen.

Senest den 31. maj 2017 og under hensyntagen til den efterfølgende evaluering af syvende Euratomrammeprogram oprettet ved afgørelse 2006/970/Euratom og Euratomrammeprogrammet for 2012-2013 oprettet ved afgørelse 2012/93/Euratom, som skal være afsluttet inden udgangen af 2015, gennemfører Kommissionen med bistand fra uafhængige eksperter udvalgt på grundlag af en gennemsnitlig proces en foreløbig evaluering af Euratomprogrammet ud fra resultaterne, for så vidt angår resultater og fremskridt i indvirkning, i forhold til målsætningerne og den fortsatte relevans af alle foranstaltninger, effektiviteten og anvendelsen af ressourcer, mulighederne for yderligere forenkling og europæisk merværdi. Evalueringen skal desuden omfatte foranstaltningernes bidrag til Unionens indsatsområder om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, de tidligere foranstaltningers langsigtede virkninger og graden af synergi og interaktion med andre EU-støtteprogrammer, herunder strukturfondene.

Senest den 31. december 2022 gennemfører Kommissionen med bistand fra uafhængige eksperter udvalgt på grundlag af en gennemsnitlig proces en efterfølgende evaluering af Euratomprogrammet. Denne evaluering skal dække baggrunden for foranstaltningerne, gennemførelsen og resultaterne heraf samt foranstaltningernes langsigtede virkninger og bæredygtighed, og indgå i grundlaget for en afgørelse om en eventuel forlængelse, ændring eller udsættelse af en efterfølgende foranstaltning.

2. Uanset stk. 1 er direkte og indirekte aktioner i Euratomprogrammet underlagt separate evalueringer.

3. Ved evalueringerne, jf. stk. 1 og 2, vurderes de fremskridt, der er sket i forhold til de mål, der er fastsat i artikel 3, under hensyntagen til de relevante resultatindikatorer, der er defineret i bilag II.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne overvåge og evaluere de pågældende foranstaltninger, når det er relevant, og sådanne oplysninger foreligger.

5. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg resultaterne af evalueringerne, jf. stk. 1 og 2, og sine bemærkninger hertil.

AFSNIT III

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Afgørelsen af 16. december 1980 om oprettelse af et rådgivende udvalg for fusionsprogrammet, afgørelse 84/338/Euratom, EKSF, EØF, afgørelse 2006/970/Euratom, beslutning 2006/976/Euratom, beslutning 2006/977/Euratom, forordning (Euratom) nr. 1980/2006, afgørelse 2012/93/Euratom, forordning (Euratom) nr. 139/2012, afgørelse 2012/94/Euratom og afgørelse 2012/95/Euratom ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

2. Aktiviteter, der modtager tilskud fra Fællesskabet i henhold til de programmer, som er oprettet ved retsakterne i stk. 1, og de tilknyttede finansielle forpligtelser er fortsat underlagt de regler, der gælder for de pågældende programmer, indtil de er afsluttet.

3. Den budgetramme, der er omhandlet i artikel 4, kan også dække udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendig for at sikre overgangen mellem Euratomprogrammet og de foranstaltninger, der er vedtaget ved afgørelse 2012/93/Euratom, 2012/94/Euratom og 2012/95/Euratom.

4. For at sikre kontinuitet i Fællesskabets støtte til fusionsforskning er udgifter afholdt fra den 1. januar 2014 af modtagere af støtte fra samfinansieringsaktionen i programmet, jf. bilag I, litra i), berettigede til støtte fra Fællesskabet.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2013.

På Rådets vegne

V. JUKNA

Formand

BILAG I

AKTIVITETER

Baggrund for Euratomprogrammet – på vej mod 2020

Ved at nå de mål, der er fastsat i artikel 3, vil Euratomprogrammet styrke resultaterne inden for de tre prioriteter i Horisont 2020-rammeprogrammet: videnskabelig topkvalitet, industrielt lederskab og samfundsmæssige udfordringer.

Kernekraft udgør et element i debatten om bekæmpelse af klimaændringer og mindsning af Europas afhængighed af importeret energi. Inden for en bredere sammenhæng med at finde frem til fremtidens bæredygtige energimix vil Euratomprogrammet gennem sine forskningsaktiviteter også bidrage til debatten om fordele og begrænsninger i forbindelse med nuklear fissionsenergi med henblik på en lavemissionsøkonomi. Når der sikres løbende forbedring af den nukleare sikkerhed, vil mere avanceret kernekraftteknologi også kunne stille betydelige forbedringer i udsigt hvad angår effektivitet og forbrug af ressourcer og frembringe mindre affald end de nuværende teknologier. Der vil blive lagt størst mulig vægt på nukleare sikkerhedsaspekter.

Euratomprogrammet styrker rammeprogrammet for forskning og innovation på det nukleare område og koordinerer medlemsstaternes forskningsaktiviteter for derved at forhindre dobbeltarbejde, fastholde en kritisk masse på nøgleområder og sikre, at offentlige midler udnyttes bedst muligt. Samordningen vil imidlertid ikke forhindre medlemsstaterne i at have programmer til opfyldelse af nationale behov.

Strategien for at udvikle fusion som en pålidelig mulighed for kommerciel CO₂-fri energiproduktion følger en køreplan med milepæle hen imod målet om elektricitetsproduktion inden 2050. For at gennemføre denne strategi skal der ske en omstrukturering af aktiviteterne på fusionsområdet i EU, herunder styring, finansiering og forvaltning, for at sikre, at fokus flyttes fra ren forskning til konstruktion, opførelse og drift af fremtidige anlæg, som f.eks. ITER, DEMO og senere anlæg. Dette kræver et nært samarbejde mellem hele EU's fusionsforskingsamfund, Kommissionen og de nationale finansierungsorganer.

For at fastholde den ekspertise i EU, der er nødvendig for at nå disse mål, skal Euratomprogrammet endvidere styrke sin rolle inden for uddannelse gennem etablering af uddannelsesfaciliteter af paneuropæisk interesse, der udbyder særlige programmer. Det skal fortsat fremme det europæiske forskningsrum og den videre integration af nye medlemsstater og associerede lande.

Aktiviteter, der er nødvendige for at nå programmets mål*Indirekte aktioner*

For at sikre, at de indirekte aktioner i Euratomprogrammet gensidigt forstærker medlemsstaternes og den private sektors forskningsaktiviteter, skal arbejdsprogrammernes prioriteter fastlægges på grundlag af passende bidrag fra nationale offentlige myndigheder og interessenter inden for nuklear forskning, der indgår i organer eller rammer som f.eks. teknologiplatforme og tekniske fora vedrørende nukleare systemer og sikkerhed, håndtering af slutfald og strålingsbeskyttelse/risiko ved lave doser og fusionsforskning eller andre relevante organisationer eller fora på det nukleare område.

- a) Støtte til sikkerheden i nukleare systemer (samfundsmæssige udfordringer, videnskabelig topkvalitet og industrielt lederskab)

I overensstemmelse med det generelle mål støtte til fælles forskningsaktiviteter vedrørende sikker drift og dekommissionering af reaktorsystemer (herunder brændselskredsloøsløbsanlæg) i brug i EU eller, for så vidt det er nødvendigt for at opretholde bred ekspertise i nuklear sikkerhed i EU, de reaktortyper, der eventuelt vil blive anvendt i fremtiden, med fuldt fokus på de sikkerhedsmæssige aspekter, herunder alle aspekter af brændselskredsløbet, som f.eks. separation og transmutation.

- b) Bidrag til udvikling af sikre langsigtede løsninger til håndtering af radioaktivt slutfald, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation (videnskabelig topkvalitet og samfundsmæssige udfordringer)

Fælles og/eller koordinerede forskningsaktiviteter vedrørende de resterende centrale aspekter af geologisk deponering af brugt brændsel og langlivet radioaktivt affald og demonstration af teknologier og sikkerhed, hvis det er relevant. Disse aktiviteter skal fremme udviklingen af en fælles EU-holdning til de primære problemer, der er forbundet med affaldshåndtering fra udledning af brændsel til bortskaffelse.

Forskningsaktiviteter vedrørende håndtering af andre radioaktive affaldsstrømme, for hvilke der i øjeblikket ikke findes industrielt udviklede processer.

- c) Støtte til udvikling og bæredygtighed af nuklear ekspertise og topkvalitet i Unionen (videnskabelig topkvalitet)
- Fremme af fælles uddannelses- og mobilitetsaktiviteter mellem forskningscentre og erhvervsliv og mellem de forskellige medlemsstater og associerede lande samt støtte til opretholdelsen af tværfaglige nukleare kompetencer med det formål at sikre tilstedeværelsen af kvalificerede forskere, ingeniører og medarbejdere i den nukleare sektor i EU på lang sigt.
- d) Støtte til strålingsbeskyttelse og udvikling af medicinske anvendelser af stråling, herunder bl.a. sikker levering og anvendelse af radioisotoper (videnskabelig topkvalitet og samfundsmæssige udfordringer)
- Fælles og/eller koordineret forskning, navnlig i risiciene fra lave doser fra industriel, medicinsk eller miljømæssig eksponering, i krisestyring i forbindelse med uheld, der involverer stråling, og i radioøkologi for at tilvejebringe et paneuropæisk videnskabeligt og teknologisk grundlag for et robust, retfærdigt og socialt acceptabelt beskyttelsessystem.
- Forskningsaktiviteter vedrørende medicinske anvendelser af ioniserende stråling og driftsmæssige sikkerhedsaspekter af strålingsbeskyttelse og udnyttelse heraf.
- e) Arbejde hen imod demonstration af gennemførlighed af fusion som energikilde ved at udnytte eksisterende og fremtidige fusionsanlæg (industrielt lederskab og samfundsmæssige udfordringer)
- Støtte til fælles forskning, der gennemføres af medlemmer af den europæiske aftale om udvikling af fusionsenergi (EFDA – European Fusion Development Agreement) og eventuelle enheder nævnt i litra i), for at sikre en hurtig start af højeffektiv drift af ITER, herunder anvendelse af relevante anlæg (herunder JET – Joint European Torus), integreret modellering ved hjælp af bl.a. højtydende computere og uddannelsesaktiviteter for at forberede den næste generation af forskere og ingeniører.
- f) Skabelse af fundamentet for fremtidige fusionskraftanlæg ved at udvikle materialer, teknologier og skitseprojekter (industrielt lederskab og samfundsmæssige udfordringer)
- Støtte til fælles forskning, der gennemføres af medlemmer af EFDA og eventuelle enheder nævnt i litra i), for at udvikle og kvalificere materialer til et demonstrationskraftværk, hvilket bl.a. kræver forberedelse af et relevant materialeprøvningsanlæg og forhandlinger om EU's deltagelse i en passende international ramme for dette anlæg. I denne udvikling og kvalificering anvendes alle mulige niveauer af den eksperimentelle, beregningsmæssige og teoretiske kapacitet, der er til rådighed.
- Støtte til fælles forskning, der gennemføres af medlemmer af EFDA og eventuelle enheder nævnt i litra i), og som omhandler forhold i forbindelse med reaktordrift og udvikler og demonstrerer alle relevante teknologier til et fusionsdemonstrationskraftværk. Disse aktiviteter omfatter forberedelser til og skitseprojektering af et komplet demonstrationskraftværk samt undersøgelse af mulighederne i stellaratorer som kraftværksteknologi.
- g) Fremme af innovation og erhvervslivets konkurrenceevne (industrielt lederskab)
- Gennemføre eller støtte videnforvaltning og teknologioverførsel fra forskning, der samfinansieres af Euratomprogrammet, til industri, som udnytter alle innovative aspekter af forskningen.
- Fremme innovation bl.a. gennem åben adgang til videnskabelige publikationer, en database til videnforvaltning og -formidling og fremme teknologiske fag i uddannelsesprogrammer.
- På lang sigt skal Euratomprogrammet støtte forberedelse og udvikling af en konkurrencedygtig industrisektor på fusionsenergiområdet, der fremmer inddragelsen af den private sektor og i givet fald SMV'er, navnlig via gennemførelsen af en teknologisk køreplan hen imod et fusionskraftværk med aktiv inddragelse af industrien i konstruktions- og udviklingsprojekterne.
- h) Sikring af tilgængelighed og anvendelse af forskningsinfrastrukturer af paneuropæisk relevans (videnskabelig topkvalitet)
- Aktiviteter til støtte for opbygning, modernisering, anvendelse og fortsat tilgængelighed af centrale forskningsinfrastrukturer i Euratomprogrammet samt relevant adgang til disse infrastrukturer og samarbejde mellem dem.

i) Det europæiske fusionsprogram

Der ydes tilskud (samfinansieringsaktionen i programmet) til juridiske enheder, der etableres eller udpeges af medlemsstater og eventuelle tredjelande, som er associeret med Euratomprogrammet, med henblik på tilrettelæggelse af et fælles aktivitetsprogram om gennemførelse af en køreplan hen imod målet om elektricitetsproduktion inden 2050. Tilskuddet kan omfatte naturalier fra Fællesskabet, som f.eks. videnskabelig og teknisk udnyttelse af JET-anlægget, jf. artikel 10 i traktaten, eller udstationering af ansatte i Kommissionen.

Direkte JRC-aktioner

Prioriteterne for direkte aktioner fastlægges gennem høring af Kommissionens politikansvarlige generaldirektorater og Styrelsesrådet for JRC.

Målet med JRC's nukleare aktiviteter er at støtte gennemførelsen af Rådets direktiv 2009/71/Euratom⁽¹⁾ og 2011/70/Euratom⁽²⁾ samt Rådets konklusioner, der giver højeste prioritet til de højeste standarder for nuklear sikkerhed i Unionen og internationalt.

JRC skal navnlig bidrage til den forskning i nuklear sikkerhed, der er nødvendig for sikker og fredelig anvendelse af kerneenergi og andre ikke-fissionsanvendelser. JRC skal skabe et videnskabeligt grundlag for de relevante EU-politikker og efter behov reagere inden for rammerne af sin mission og kompetence over for nukleare begivenheder, uheld og ulykker. Til det formål skal JRC gennemføre forskning og vurderinger, fastsætte referencer og standarder og tilbyde målrettet uddannelse. Det tilstræbes at skabe synergi med relevante tværgående initiativer med henblik på at optimere de menneskelige og finansielle ressourcer og undgå overlapning inden for nuklear forskning og udvikling i Unionen. JRC's aktiviteter på disse områder vil blive udøvet under hensyntagen til relevante initiativer på regions-, medlemsstats- eller EU-plan med henblik på at udforme det europæiske forskningsrum.

a) Forbedring af den nukleare sikkerhed, herunder nuklear reaktor- og brændselssikkerhed, affaldshåndtering, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation, dekommissionering og nødberedskab

JRC vil bidrage til udviklingen af værktøjer og metoder til at opnå høje sikkerhedsstandarder for nukleare anlæg og brændselsskredsløb, som er relevante for Europa. Disse værktøjer og metoder omfatter:

- 1) modeller og metodologier til analyser af alvorlige ulykker med henblik på vurdering af driftssikkerhedsmargener for nukleare anlæg, støtte til udviklingen af en fælles EU-tilgang til evalueringen af avancerede brændselsskredsløb og konstruktioner og undersøgelse og formidling af erfaringer fra driften. JRC vil videreføre sit europæiske clearing-institut for nukleare operatørers operationelle erfaringer for at koncentrere sine aktiviteter om nukleare sikkerhedsudfordringer efter Fukushima med appel til medlemsstaternes kompetencer på dette område
- 2) minimering af videnskabelig usikkerhed i forudsigelsen af nukleart affalds opførsel over lang tid og spredningen af radionuklider i miljøet og centrale aspekter af forskning i dekommissionering af nukleare anlæg
- 3) udveksling af oplysninger med relevante parter for at styrke EU's kapacitet til at reagere over for nukleare uheld og ulykker gennem forskning i beredskabssystemer og modeller for radiologisk spredning i luften og ved at mobilisere ressourcer og ekspertise til analyse og modellering af nukleare ulykker.

b) Forbedring af sikringen i forbindelse med nuklear teknologi, herunder nuklear sikkerhedskontrol, ikkespredning, bekæmpelse af ulovlig handel og nuklear eftersporing

Der skal rettes størst mulig opmærksomhed mod ikkespredning. JRC vil:

- 1) udvikle avancerede metodologier og detektions-/verificeringsmetoder med henblik på at støtte Fællesskabets sikkerhedskontrol og styrke den internationale sikkerhedskontrol
- 2) udvikle og anvende forbedrede metoder og teknologier med henblik på at forebygge, detektere og reagere på nukleare og radioaktive uheld, herunder kvalifikation af detektionsteknologi og udvikling af nukleare eftersporingsmetoder og -teknikker til bekæmpelse af ulovlig handel i synergi med den globale CBRN-ramme (kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear)

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald (EUT L 199 af 2.8.2011, s. 48).

3) støtte gennemførelsen af traktaten om ikkespredning af kernevåben og EU-relaterede strategier gennem analyse, undersøgelser og opfølgning af den tekniske udvikling inden for eksportkontrolsystemer, som kan støtte Kommissionens og EU's relevante tjenestegrene.

c) Styrkelse af den videnskabelige ekspertise på det nukleare område med henblik på standardisering

JRC skal videreudvikle det videnskabelige grundlag for nuklear sikkerhed og sikring. Der vil blive lagt vægt på forskning i aktiniders, konstruktionsmaterialers og nukleare materialers grundlæggende egenskaber og opførelse. For at støtte standardisering i EU vil JRC tilvejebringe de nyeste nukleare standarder, referencedata og målinger, herunder udvikling og gennemførelse af relevante databaser og vurderingsværktøjer. JRC vil støtte videreudvikling af medicinske anvendelser, navnlig kræftbehandling baseret på alfabestråling.

d) Fremme af videnforvaltning, uddannelse og erhvervsuddannelse

JRC skal være på forkant med ny udvikling inden for forskning og instrumentering samt sikkerheds- og miljøbestemmelser. Til dette formål skal en rullende investeringsplan for de videnskabelige infrastrukturer gennemføres.

For at bevare Unionens førende stilling inden for nuklear sikkerhed skal JRC udvikle videnforvaltningsværktøjer, overvåge tendenser inden for menneskelige ressourcer i EU gennem sit europæiske observatorium for menneskelige ressourcer på det nukleare område og udbyde målrettede uddannelsesprogrammer, der også omfatter dekommissioneringsaspekter.

e) Støtte til EU's politik for nuklear sikkerhed

JRC skal styrke sin ekspertise og topkvalitet for at tilvejebringe uafhængig videnskabelig og teknisk dokumentation, som kan være nødvendig for at støtte EU's politik inden for nuklear sikkerhed.

Som Euratoms GIF-ansvarlige for Generation IV Forum (GIF) vil JRC fortsat koordinere Fællesskabets bidrag til GIF. JRC vil tilstræbe og videreudvikle det internationale forskningssamarbejde med centrale partnerlande og internationale organisationer (IAEA og OECD/NEA) med henblik på at fremme Unionens politikker på området for nuklear sikkerhed.

Tværgående aktiviteter i Euratomprogrammet

For at nå de generelle mål vil Euratomprogrammet støtte supplerende aktiviteter (direkte og indirekte, koordinering og stimulering af fælles programlægning), som sikrer synergi mellem forskning i løsning af fælles udfordringer (som f.eks. materialer, kølemiddelteknologi, nuklear datamodellering og simulering, fjernhåndtering, affaldshåndtering og strålingsbeskyttelse).

Tværgående aktiviteter og grænseflader med Horisont 2020-rammeprogrammet

For at nå målene i Euratomprogrammet vil relevante forbindelser og grænseflader, f.eks. fælles forslagsindkaldelser, blive sikret med særprogrammet under Horisont 2020-rammeprogrammet.

Euratomprogrammet kan bidrage til den lånefacilitet og den egenkapitalfacilitet, der udvikles i Horisont 2020-rammeprogrammet, og som vil blive udvidet til at omfatte målene i artikel 3.

Internationalt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

Det internationale samarbejde på området for nuklear forskning og innovation med udgangspunkt i fælles mål og gensidig tillid skal fortsættes med henblik på at skabe klare og betydelige fordele for Unionen og dets miljø. Som bidrag til at nå de specifikke mål, der er fastsat i artikel 3, vil Fællesskabet søge at styrke Unionens videnskabelige og tekniske ekspertise gennem internationale samarbejdsaftaler og fremme den europæiske nukleare industris adgang til nye vækstmarkeder.

Internationale samarbejdsaktiviteter vil blive fremmet gennem multilaterale rammer, som f.eks. IAEA, OECD, ITER og GIF, og gennem eksisterende eller nyt bilateralt samarbejde med lande med fokus på FoU-grundlag, et stærkt industrielt grundlag og forskningsanlæg i drift, under projektering eller under opførelse.

BILAG II

RESULTATINDIKATORER

For hvert af de specifikke mål i Euratomprogrammet fastlægges i dette bilag et antal nøgleresultatindikatorer til vurdering af resultater og indvirkninger, som kan justeres i forbindelse med gennemførelsen af Euratomprogrammet.

1. Indikatorer for indirekte aktioner

- a) støtte til sikkerheden i nukleare systemer
 - antal støttede projekter (fælles forskning og/eller koordinerede aktioner), der sandsynligvis vil føre til påviselige forbedringer af praksis inden for nuklear sikkerhed i Europa
- b) bidrag til udviklingen af sikre langsigtede løsninger til håndtering af radioaktivt slutfald, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation
 - antal projekter, der bidrager til udviklingen af sikre langsigtede løsninger til håndtering af radioaktivt slutfald
- c) støtte til udvikling og bæredygtighed af nuklear ekspertise og topkvalitet i Unionen
 - uddannelse gennem forskning – antal ph.d.-studerende og forskere med doktorgrad, der støttes gennem Euratoms fissionsprojekter
 - antal stipendiatstuderende og studerende i Euratoms fusionsprogram
- d) støtte til strålingsbeskyttelse og udvikling af medicinske anvendelser af stråling, herunder bl.a. sikker levering og anvendelse af radioisotoper
 - antal projekter, der sandsynligvis vil have en påviselig indvirkning på reguleringspraksis i forbindelse med strålingsbeskyttelse og på udviklingen af medicinske anvendelser af stråling
- e) arbejdet hen imod demonstration af gennemførlighed af fusion som energikilde ved at udnytte eksisterende og fremtidige fusionsanlæg
 - antal publikationer i førende tidsskrifter med peer review
- f) skabelse af fundamentet for fremtidige fusionskraftanlæg ved at udvikle materialer, teknologier og skitseprojekter
 - procentdel af milepæle i køreplanen for fusionsenergi for perioden 2014-2018, som nås i Euratomprogrammet
- g) fremme af innovation og industriel konkurrenceevne
 - antal spin-off-effekter fra fusionsforskning i Euratomprogrammet
 - patentansøgninger frembragt af og patenter tildelt på grundlag af forskningsaktiviteter støttet af Euratomprogrammet
- h) sikring af tilgængelighed og anvendelse af forskningsinfrastrukturer af paneuropæisk relevans
 - antal forskere, som har adgang til forskningsinfrastruktur gennem Euratomstøtte.

2. Indikatorer for direkte aktioner

- a) virkningsindikator for JRC's støtte til politikker
 - antal tilfælde af håndgribelig og specifik indvirkning på EU's politikker som følge af JRC's støtte til tekniske og videnskabelige politikker

b) indikator for JRC's videnskabelige produktivitet

- antal publikationer med peer review.

De indikatorer, der er nævnt i litra a) og b), kan repræsenteres i overensstemmelse med følgende fællesskabsmål for direkte aktioner:

- forbedring af den nukleare sikkerhed, herunder nuklear reaktor- og brændselssikkerhed, affaldshåndtering, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation, dekommissionering og nødberedskab
 - forbedring af sikringen i forbindelse med nuklear teknologi, herunder nuklear sikkerhedskontrol, ikkespredning, bekæmpelse af ulovlig handel og nuklear eftersporing
 - styrkelse af den videnskabelige ekspertise på det nukleare område med henblik på standardisering
 - fremme af videnforvaltning, uddannelse og erhvervsuddannelse
 - støtte til EU's politik inden for nuklear sikkerhed.
-

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 3. december 2013

om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF

(EØS-relevant tekst)

(2013/743/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 182, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med artikel 182, stk. 3, i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) gennemføres rammeprogram for forskning og innovation 2014-2020 ("Horisont 2020") fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 ⁽³⁾ ved hjælp af særprogrammer, som fastsætter de specifikke mål og bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige hertil.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 143.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 - rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (Se side 104 i denne EUT).

(2) Horisont 2020's overordnede mål bør forfølges gennem tre prioriteter, der specifikt vedrører det at frembringe videnskabelige topresultater ("Videnskabelig topkvalitet"), at være industriførende på en række områder ("Industrielt lederskab") og at håndtere samfundsmæssige udfordringer ("Samfundsmæssige udfordringer"). Det overordnede mål bør desuden forfølges gennem de specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" og "Videnskab med og for samfundet". Disse prioriteter og specifikke mål bør gennemføres ved hjælp af et særprogram, der fastsætter en del for hver af de tre prioriteter, en del for det specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen", en del for det specifikke mål "Videnskab med og for samfundet" og en del for de ikkenukleare direkte aktioner gennemført af Det Fælles Forskningscenter (JRC).

(3) Alle Horisont 2020's prioriteter og specifikke mål bør omfatte en international dimension. Der bør opretholdes internationale samarbejdsaktiviteter på et niveau, der mindst svarer til niveauet i Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologiske udvikling og demonstration (2007-13) ("syvende rammeprogram"), vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1982/2006/EF ⁽⁴⁾.

(4) Forordning (EU) nr. 1291/2013 fastsætter Horisont 2020's generelle mål, prioriteterne og hovedlinjerne for de specifikke mål og aktioner, der skal gennemføres, mens særprogrammet bør fastsætte de specifikke mål og hovedlinjerne for de aktiviteter, der vedrører de enkelte dele. Gennemførelsesbestemmelserne i forordning (EU) nr. 1291/2013 gælder fuldt ud for særprogrammet, herunder også bestemmelserne om etiske principper.

(5) Hver del bør supplere særprogrammets andre dele og gennemføres i sammenhæng med disse.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1).

- (6) Der er kritisk behov for at styrke, udbrede og udvide Unionens videnskabelige grundlag og for at sørge for verdensførende forskning og talent, som kan sikre Europas konkurrenceevne og velfærd på lang sigt. Prioriteten "Videnskabelig topkvalitet" bør støtte Det Europæiske Forskningsråds (EFR) aktiviteter inden for frontlinjeforskning og fremtidige og fremspirende teknologier, Marie Skłodowska-Curie-aktioner og europæiske forskningsinfrastrukturer. Aktiviteterne bør sigte mod at opbygge kompetencer på lang sigt med et stærkt fokus på næste generation af videnskab, systemer og forskere og at støtte nye talenter fra hele Unionen og fra associerede lande. Unionens aktiviteter til støtte for videnskabelig topkvalitet bør medvirke til at konsolidere det europæiske forskningsrum og gøre Unionens videnskabelige system mere konkurrencedygtigt og attraktivt på globalt plan.
- (7) Forskningsaktioner, der gennemføres i henhold til prioriteten "Videnskabelig topkvalitet", bør fastlægges i overensstemmelse med de videnskabelige behov og muligheder. Forskningsdagsordenen bør fastlægges i tæt samarbejde med det videnskabelige samfund. Forskning bør finansieres på grundlag af topkvalitet.
- (8) Det Europæiske Forskningsråd (EFR) bør erstatte og efterfølge Det Europæiske Forskningsråd, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2007/134/EF⁽¹⁾. Det bør arbejde i henhold til de anerkendte principper om videnskabelig topkvalitet, uafhængighed, effektivitet og gennemskuelighed.
- (9) Med henblik på at bevare og øge Unionens industrielle lederskab er det tvingende nødvendigt at stimulere den private sektors investeringer i forskning og udvikling og innovation, fremme forskning og innovation med en erhvervsinitieret dagsorden og fremskynde udviklingen af nye teknologier, der skal danne grundlag for fremtidens virksomheder og økonomiske vækst. Prioriteten "Industrielt lederskab" bør støtte investeringer i topkvalitetsforskning og -innovation inden for centrale støtteteknologier og andre industrielle teknologier, lette adgangen til risikovillig kapital for innovative virksomheder og projekter og støtte innovation i mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i hele Unionen.
- (10) Rumforskning og -innovation, hvor Unionen har delt kompetence, bør indgå som et integreret element i prioriteten "Industrielt lederskab" for at opnå størst mulig videnskabelig, økonomisk og samfundsmæssig virkning og for at sikre en effektiv og omkostningseffektiv gennemførelse.
- (11) Håndteringen af de store samfundsmæssige udfordringer, der er beskrevet i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ("Europa 2020-strategien"), kræver store investeringer i forskning og innovation for at udvikle og indføre nye banebrydende løsninger, der har den nødvendige størrelse og det nødvendige omfang. Disse udfordringer giver også større økonomiske muligheder for innovative virksomheder og bidrager således til Unionens konkurrenceevne og beskæftigelsen.
- (12) Prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" bør øge effektiviteten af forskning og innovation, når det gælder at reagere på de centrale samfundsmæssige udfordringer, ved at støtte topkvalitetsforskning og -innovation. Disse aktiviteter bør gennemføres ved anvendelse af en problemorienteret tilgang, som forener ressourcer og viden på tværs af områder, teknologier og discipliner. Forskning inden for samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber er et vigtigt aspekt i forbindelse med håndteringen af alle udfordringerne. Aktiviteterne bør dække hele viften af forskning og innovation, herunder innovationsrelaterede aktiviteter såsom pilotprojekter, demonstrationsprojekter, prøveanlæg, støtte til offentlige indkøb, prænormativ forskning og standardiseringsarbejde samt markedsføring af innovationer. Aktiviteterne bør direkte støtte de tilsvarende sektorpolitiske kompetencer på EU-plan, hvis det er relevant. Alle udfordringer bør håndteres, så de bidrager til det overordnede mål om bæredygtig udvikling.
- (13) Der bør skabes en passende balance mellem små og store projekter inden for prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi".
- (14) Det specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" bør udnytte potentialet i Europas talentmasse fuldt ud og sikre, at fordelene ved en innovationsbaseret økonomi både maksimeres og spredes bredt ud i hele Unionen i overensstemmelse med princippet om topkvalitet.
- (15) Det specifikke mål "Videnskab med og for samfundet" bør opbygge effektivt samarbejde mellem videnskaben og samfundet, fremme rekrutteringen af nyt talent til videnskaben og købe videnskabelig topkvalitet sammen med social bevidsthed og socialt ansvar.
- (16) Det Fælles Forskningscenter (JRC), som er en integreret del af Horisont 2020, bør fortsætte med at yde uafhængig kundeorienteret videnskabelig og teknologisk støtte til udformning, udvikling, gennemførelse og overvågning af Unionens politikker. Med henblik herpå bør JRC udføre forskning af højeste kvalitet. Når JRC gennemfører direkte aktioner i overensstemmelse med sit mandat, bør det navnlig lægge vægt på områder, som er vigtige for Unionen, nemlig intelligent, inklusiv og bæredygtig vækst, og overskrifterne "Sikkerhed og unionsborgerskab" samt "Det globale Europa" i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2007/134/EF af 2. februar 2007 om oprettelse af et europæisk forskningsråd (EØS-relevant tekst). (EUT L 57 af 24.2.2007, s. 14).

- (17) JRC's direkte aktioner bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, som tager hensyn til de relevante behov hos JRC's brugere og EU-politikkernes behov samt til målsætningen om at beskytte Unionens finansielle interesser. Forskningsaktionerne bør i givet fald tilpasses disse behov og den videnskabelige og teknologiske udvikling og bør sigte mod at opnå videnskabelig topkvalitet.
- (18) JRC bør fortsat tilvejebringe yderligere ressourcer gennem konkurrencebaserede aktiviteter, herunder deltagelse i indirekte aktioner i Horisont 2020, tredjepartsarbejde og i mindre grad udnyttelse af intellektuel ejendom.
- (19) Særprogrammet bør supplere aktioner, som gennemføres i medlemsstaterne, og andre EU-aktioner, som er nødvendige for den overordnede strategiske indsats for gennemførelsen af Europa 2020-strategien.
- (20) I henhold til Rådets afgørelse 2001/822/EF⁽¹⁾ er retlige enheder i de oversøiske lande og territorier berettiget til at deltage i Horisont 2020 med forbehold af de særlige betingelser fastsat i sidstnævnte.
- (21) For at sikre, at de særlige betingelser for anvendelse af finansieringsfaciliteterne afspejler markedsforholdene, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen med henblik på, at denne kan tilpasse eller videreudvikle de særlige betingelser for anvendelse af finansieringsfaciliteterne. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Rådet.
- (22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af særprogrammet bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage arbejdsprogrammer for gennemførelsen af særprogrammet.
- (23) Gennemførelsesbeføjelserne i forbindelse med arbejdsprogrammerne for prioriteterne "Videnskabelig topkvalitet", "Industrielt lederskab" og "Samfundsmæssige udfordringer" og for de specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" og "Videnskab med og for samfundet" bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽²⁾.
- (24) JRC's Styrelsesråd oprettet ved Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom⁽³⁾ er blevet hørt om det videnskabelige og teknologiske indhold af særprogrammet for JRC's ikkenukleare direkte aktioner.
- (25) Af klarheds- og retssikkerhedshensyn bør følgende retsakter ophæves: Rådets beslutning 2006/971/EF⁽⁴⁾, Rådets beslutning 2006/972/EF⁽⁵⁾, Rådets beslutning 2006/973/EF⁽⁶⁾, Rådets beslutning 2006/974/EF⁽⁷⁾ og Rådets beslutning 2006/975/EF (2007-2013)⁽⁸⁾ —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne afgørelse oprettes særprogrammet til gennemførelse af forordning (EU) nr. 1291/2013, og der fastsættes specifikke mål for Unionens støtte til de forsknings- og innovationsaktiviteter, der er beskrevet i artikel 1 i den nævnte forordning, og regler for gennemførelsen.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom af 10. april 1996 om reorganisering af Det Fælles Forskningscenter (EFT L 107 af 30.4.1996, s. 12).

⁽⁴⁾ Rådets beslutning 2006/971/EF af 19. december 2006 om særprogrammet Samarbejde til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-13) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 86).

⁽⁵⁾ Rådets beslutning 2006/972/EF af 19. december 2006 om særprogrammet Idéer til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 243).

⁽⁶⁾ Rådets beslutning 2006/973/EF af 19. december 2006 om særprogrammet Mennesker til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 270).

⁽⁷⁾ 2006/974/EF: Rådets beslutning 2006/974/EF af 19. december 2006 om særprogrammet Kapacitet til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 299).

⁽⁸⁾ Rådets beslutning af 2006/975/EF 19. december 2006 om særprogrammet for Det Fælles Forskningscenters direkte aktioner under Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 368).

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ("associeringsafgørelse") (EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1)

Artikel 2

Oprettelse af særprogrammet

1. Særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) ("særprogrammet") oprettes hermed for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

2. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1291/2013 består særprogrammet af følgende dele:

- a) del I "Videnskabelig topkvalitet"
- b) del II "Industrielt lederskab"
- c) del III "Samfundsmæssige udfordringer"
- d) del IV "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen"
- e) del V "Videnskab med og for samfundet"
- f) del VI "Det Fælles Forskningscenters (JRC) ikkenukleare direkte aktioner".

Artikel 3

Specifikke mål

1. Del I "Videnskabelig topkvalitet" har til formål at styrke kvaliteten i den europæiske forskning i overensstemmelse med det prioriterede område "Videnskabelig topkvalitet", der er anført i artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1291/2013-forordningen, ved at forfølge følgende specifikke mål:

- a) styrkelse af frontlinjeforskningen gennem Det Europæiske Forskningsråds (EFR) aktiviteter
- b) styrkelse af forskningen i fremtidige og fremspirende teknologier (FET)
- c) styrkelse af færdigheder, uddannelse og karriereudvikling gennem Marie Skłodowska-Curie-aktioner ("Marie Skłodowska-Curie-aktioner")

d) styrkelse af europæiske forskningsinfrastrukturer, herunder e-infrastrukturer ("forskningsinfrastrukturer").

Hovedlinjerne i aktiviteterne i forbindelse med disse specifikke mål er beskrevet i bilag I, del I.

2. Del II "Industrielt lederskab" har til formål at styrke det industrielle lederskab og konkurrenceevnen i overensstemmelse med det prioriterede område "Industrielt lederskab", der er anført i artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1291/2013, ved at forfølge følgende specifikke mål:

- a) fremme af Europas industrielle lederskab gennem forskning, teknologisk udvikling, demonstration og innovation inden for følgende nøgle- og industriteknologier ("Lederskab inden for støtte- og industriteknologi"):
 - i) informations- og kommunikationsteknologier (ikt)
 - ii) nanoteknologi
 - iii) avancerede materialer
 - iv) bioteknologi
 - v) avanceret fremstilling og forarbejdning
 - vi) rumfart

b) bedre adgang til risikokapital til investeringer i forskning og innovation ("Adgang til risikokapital")

c) øget innovation i SMV'er ("Innovation i SMV'er").

Hovedlinjerne i aktiviteterne i forbindelse med disse specifikke mål er beskrevet i bilag I, del II.

Der fastlægges særlige vilkår for at benytte sig af finansieringsfaciliteterne under det specifikke mål i første afsnit, litra b). Disse vilkår er anført i bilag I, del II, punkt 2.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11 vedrørende ændring af andelen af investeringer fra Horisont 2020-egenkapitalfaciliteten ud af de samlede EU-investeringer i udvidelses- og vækstfasen vedrørende finansieringsinstrumenter som omhandlet i bilag I, del II, punkt 2.

3. Del III "Samfundsmæssige udfordringer" skal bidrage til det prioriterede område "Samfundsmæssige udfordringer" i artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1291/2013 gennem aktioner inden for forskning, teknologisk udvikling, demonstration og innovation, som bidrager til følgende specifikke mål:

- a) forbedring af alles sundhed og trivsel gennem hele livet ("Sundhed, demografisk udvikling og trivsel")
- b) sikring af tilstrækkelige forsyninger af sikre og sunde fødevarer af høj kvalitet og andre biobaserede produkter ved at udvikle produktive, bæredygtige og ressourceeffektive primære produktionssystemer, fremme af tilhørende økosystemtjenester og genvinding af biologisk diversitet sammen med konkurrencedygtige forsynings-, forarbejdnings- og afsætningskæder med lav CO₂-udledning ("Fødevarer sikkerhed, bæredygtigt landbrug og skovbrug, havforskning og forskning i indre vandveje og bioøkonomien")
- c) overgang til et pålideligt, økonomisk overkommeligt, alment accepteret, bæredygtigt og konkurrencedygtigt energisystem, der tager sigte på at reducere afhængigheden af fossilt brændsel, set i lyset af de stadig mere knappe ressourcer, stigende energibehov og klimaændringerne ("Sikker, ren og effektiv energi")
- d) udvikling af et europæisk transportsystem, som er ressourceeffektivt, klima- og miljøvenligt, sikkert og problemfrit til gavn for alle borgere, økonomien og samfundet ("Intelligent, grøn og integreret transport")
- e) udvikling af en ressource- og vandeffektiv økonomi og et ressourceeffektivt samfund, der er robust over for klimaændringer, beskyttelse og bæredygtig forvaltning af naturressourcer og økosystemer og en bæredygtig forsyning og anvendelse af råstoffer for at opfylde en voksende verdensbefolknings behov inden for bæredygtige rammer for planetens naturressourcer og økosystemer ("Klimainsats, miljø, ressourceeffektivitet og råstofforsyning")
- f) fremme af en øget indsigt i Europa, tilvejebringelse af løsninger og støtte til rummelige, innovative og reflekterende europæiske samfund på baggrund af hidtil usete forandringer og tiltagende global indbyrdes afhængighed ("Europa i en verden i forandring - rummelige, innovative og reflekterende samfund")
- g) fremme af sikre europæiske samfund i situationer med hidtil usete forandringer og tiltagende indbyrdes global afhængighed og globale trusler og samtidig styrkelse af den

europæiske tradition for frihed og retfærdighed ("sikre samfund - beskytte Europas og dets borgeres frihed og sikkerhed").

Hovedlinjerne i aktiviteterne i forbindelse med disse specifikke mål er beskrevet i bilag I, del III.

4. Del IV "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" skal bidrage til det specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1291/2013 ved at udnytte potentialet i Europas talentmasse fuldt ud og sikre, at fordelene ved en innovationsbaseret økonomi både er maksimeret og er bredt tilgængelige i hele Unionen i henhold til princippet om topkvalitet.

Hovedlinjerne i aktiviteterne i forbindelse med dette specifikke mål er beskrevet i bilag I, del IV.

5. Del V "Videnskab med og for samfundet" skal bidrage til det specifikke mål "Videnskab med og for samfundet" i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1291/2013 ved at opbygge et effektivt samarbejde mellem videnskab og samfundet, rekruttere nye talenter til videnskaben og matche videnskabelig topkvalitet med social bevidsthed og ansvar.

Hovedlinjerne i aktiviteterne i forbindelse med disse specifikke mål er beskrevet i bilag I, del V.

6. Del VI "Det Fælles Forskningscenters (JRC) ikkenukleare direkte aktioner" skal bidrage til alle de prioriterede områder i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1291/2013 med det specifikke mål at levere kundeorienteret videnskabelig og teknologisk støtte til Unionens politikker.

Hovedlinjerne i forbindelse med dette specifikke måls aktiviteter er beskrevet i bilag I, del VI.

7. Særprogrammet vurderes ud fra de opnåede resultater og virkninger i forhold til resultatindikatorer.

Bilag II indeholder yderligere oplysninger om de vigtigste resultatindikatorer.

Artikel 4

Budgettet

1. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1291/2013 udgør budgettet for gennemførelsen af særprogrammet 74 316,9 mio. EUR.

2. Beløbet i stk. 1 i nærværende artikel fordeles mellem de seks dele, der er beskrevet i artikel 2, stk. 2, i nærværende afgørelse, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1291/2013. Den vejledende fordeling af budgetbevillingerne på de specifikke mål, der er anført i denne afgørelses artikel 3, og det samlede maksimumbidrag til JRC's aktioner er angivet i bilag II til forordning (EU) nr. 1291/2013.

3. Højest 5 % af de beløb, der er anført i artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1291/2013 for særprogrammets del I- V, må anvendes til Kommissionens administrative udgifter. Kommissionen sikrer, at dens administrative udgifter i løbet af programmet vil falde, og den vil bestræbe sig på at nå et mål på højest 4,6 % i 2020. Disse tal tages op til revision som led i den foreløbige evaluering af Horisont 2020 som fastsat i artikel 32, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1291/2013.

4. Bevillinger kan om nødvendigt opføres i budgettet efter 2020 til dækning af udgifter til teknisk eller administrativ bistand for fortsat at kunne forvalte aktioner, der ikke er afsluttet den 31. december 2020.

AFSNIT II

GENNEMFØRELSE

Artikel 5

Arbejdsprogrammer

1. Særprogrammet gennemføres ved hjælp af arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen vedtager fælles eller særskilte arbejdsprogrammer for gennemførelsen af del I-V af særprogrammet omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a)-e), undtagen for gennemførelsen af aktioner under det specifikke mål "Det Europæiske Forskningsråd (EFR)" som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 10, stk. 4.

3. Arbejdsprogrammerne for gennemførelsen af aktioner under det specifikke mål "Det Europæiske Forskningsråd (EFR)" omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), som fastlagt af det Videnskabelige Råd, jf. artikel 7, stk. 2, litra b), vedtages af Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med rådgivningsproceduren som omhandlet i artikel 10, stk. 3. Kommissionen afviger kun fra det arbejdsprogram, der er fastlagt af Det Videnskabelige Råd, hvis den mener, at det ikke er i overensstemmelse med denne afgørelses bestemmelser. I så fald vedtager Kommissionen arbejdsprogrammet ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med proceduren i artikel 10, stk. 4. Kommissionen skal på behørig vis begrunde en sådan foranstaltning.

4. Kommissionen vedtager et særskilt flerårigt arbejdsprogram ved hjælp af en gennemførelsesretsakt for del VI af særprogrammet omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra f).

Dette arbejdsprogram skal tage hensyn til udtalelsen fra JRC's Styrelsesråd som omhandlet i Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom.

5. I arbejdsprogrammerne tages der hensyn til videnskabens, teknologiens og innovationens status på nationalt og internationalt plan samt på EU-plan og for den politiske, markedsmæssige og samfundsmæssige udvikling. Hvor det er relevant, skal de indeholde oplysninger om samordningen med de forsknings- og innovationsaktiviteter, som udføres af medlemsstaterne (og deres regioner), herunder inden for områder, hvor der findes fælles programlægningsinitiativer. De ajourføres efter behov.

6. Arbejdsprogrammerne for gennemførelsen af del I-V omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a)-e), i nærværende afgørelse skal beskrive de tilstræbte mål, de forventede resultater, gennemførelsesmetoderne og det samlede udgiftsbeløb, herunder indikative oplysninger om de klimarelaterede udgifter, hvor det er relevant. De skal også omfatte en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af det beløb, der er allokeret til hver aktion, en foreløbig tidsplan for gennemførelsen og en flerårig tilgang og strategiske retningslinjer for de følgende gennemførelsesår. I forbindelse med tilskud skal de anføre prioriteterne, udvælgelses- og tildelingskriterierne og de forskellige tildelingskriteriers relative vægt og den maksimale sats for finansiering af de samlede støtteberettigede omkostninger. De skal også angive eventuelle supplerende udnyttelses- og formidlingsforpligtelser for deltagerne i overensstemmelse med artikel 43 i forordning (EU) nr. 1290/2013⁽¹⁾. De skal efter behov give mulighed for en strategisk top-down-tilgang såvel som en bottom-up-tilgang, hvor målene nås på innovative måder.

Herudover skal disse arbejdsprogrammer omfatte et afsnit, som udpeger de tværgående spørgsmål, som er omhandlet i artikel 14 og under underafsnittet "Tværgående spørgsmål og støtteforanstaltninger i Horisont 2020" i bilag I til forordning (EU) nr. 1291/2013, og som dækker to eller flere specifikke mål inden for det samme prioriterede område eller på tværs af to eller flere prioriterede områder. Aktionerne gennemføres på en integreret måde.

7. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 10, stk. 4, følgende foranstaltninger:

a) afgørelsen om godkendelse af finansieringen af indirekte aktioner, hvis Unionens bidrag som led i det specifikke program skønnes at nå op på eller overstige 2,5 mio. EUR, dog undtaget aktioner under det specifikke mål "Det Europæiske Forskningsråd (EFR)" omhandlet i nærværende afgørelses artikel 3, stk. 1, litra a), og undtagen aktioner finansieret under pilotprojektet "Den hurtige vej til innovation" omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) nr. 1291/2013

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11 december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i "Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)" og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (Se side 81 i denne EUT).

- b) afgørelsen om godkendelse af finansiering af aktioner, der omfatter anvendelse af humane embryoner og humane embryonale stamceller, og aktioner under det specifikke mål "Sikre samfund - beskytte Europas og dets borgeres frihed og sikkerhed" omhandlet i artikel 3, stk. 3, litra g)
- c) afgørelsen om godkendelse af finansieringen af aktioner, hvis Unionens bidrag som led i det specifikke program skønnes at nå op på eller overstige 0,6 mio. EUR, dog undtaget aktioner under det specifikke mål "Europa i en verden i forandring - rummelige, innovative og reflekterende samfund" omhandlet i artikel 3, stk. 3, litra f) og aktioner under de specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" og "Videnskab med og for samfundet" omhandlet i henholdsvis artikel 3, stk. 4, og artikel 3, stk. 5
- d) udarbejdelse af mandatet for evalueringen, jf. artikel 32 i forordning (EU) nr. 1291/2013.

Artikel 6

Det Europæiske Forskningsråd

1. Kommissionen opretter et europæisk forskningsråd ("EFR"), som skal være midlet til at gennemføre aktionerne under del I "Videnskabelig topkvalitet", som vedrører det specifikke mål "Det Europæiske Forskningsråd (EFR)" omhandlet i nærværende afgørelses artikel 3, stk. 1, litra a). EFR skal efterfølge det EFR, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2007/134/EF.
2. EFR består af det uafhængige videnskabelige råd i henhold til artikel 7 og den specifikke gennemførelsesstruktur i henhold til artikel 8.
3. EFR's formand vælges blandt internationalt velrenommerede seniorforskere.

Formanden udnævnes af Kommissionen efter en gennemsigtig ansættelsesprocedure, som bl.a. omfatter et uafhængigt indstillingsudvalg, for en periode på fire år, som kan fornyes én gang. Ansættelsesproceduren og den valgte kandidat skal godkendes af Det Videnskabelige Råd.

Formanden leder Det Videnskabelige Råd, varetager forbindelserne til den specifikke gennemførelsesstruktur og repræsenterer Det Videnskabelige Råd i videnskabens verden.

4. Grundlaget for EFR's arbejde er videnskabelig topkvalitet, uafhængighed, effektivitet, åbenhed og ansvarlighed. Det sikrer kontinuiteten af de aktioner, som blev varetaget af EFR i henhold til beslutning 2006/972/EF.

5. EFR's aktiviteter skal understøtte forskning inden for alle områder, som udføres af individuelle eller tværnationale forskerhold i konkurrence på EU-niveau. EFR's forskningsstøtte tildeles udelukkende på grundlag af kriteriet om topkvalitet.

6. Kommissionen står som garant for EFR's uafhængighed og integritet og sikrer, at det udfører sine opgaver korrekt.

Kommissionen sikrer, at gennemførelsen af EFR's aktioner sker i overensstemmelse med principperne i stk. 4 og den overordnede strategi for EFR, jf. artikel 7, stk. 2, litra a), som fastsat af Det Videnskabelige Råd.

Artikel 7

Det Videnskabelige Råd

1. Det Videnskabelige Råd består af forskere, ingeniører og akademikere af begge køn i forskellige aldersgrupper med særlig fremragende renommé og med relevant sagkundskab; de dækker tilsammen et bredt spektrum af forskningsområder og handler i deres personlige egenskab uafhængigt af eksterne interesser.

Medlemmer af Det Videnskabelige Råd udnævnes af Kommissionen efter en uafhængig og åben indstillingsprocedure, der er aftalt med Det Videnskabelige Råd, og som omfatter en høring af forskersamfundet og en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Medlemmerne udnævnes med et firårigt mandat, der kan fornyes én gang i et rotationssystem, der skal sikre kontinuiteten i Det Videnskabelige Råds arbejde.

2. Det Videnskabelige Råd fastlægger:

- a) den overordnede strategi for EFR
- b) arbejdsprogrammet for gennemførelsen af EFR's aktiviteter
- c) metoderne til og proceduren for peer review-processen og den bedømmelse af indkomne forslag, der danner grundlag for udvælgelsen af, hvilke forslag der skal have støtte
- d) sin holdning til ethvert forhold, som fra et videnskabeligt synspunkt kan forbedre resultaterne og virkningerne af EFR's arbejde samt kvaliteten af den udførte forskning
- e) en adfærdskodeks, bl.a. for, hvordan potentielle interessekonflikter imødegås.

Kommissionen afviger kun fra holdninger, som Det Videnskabelige Råd har fastlagt i henhold til litra a), c), d) og e), hvis den mener, at de ikke overholder bestemmelserne i denne afgørelse. I så fald vedtager Kommissionen foranstaltninger for at bevare kontinuiteten i gennemførelsen af særprogrammet og for at nå dets mål, hvorved den beskriver de punkter, hvor der afviges fra Det Videnskabelige Råds holdninger, og behørigt begrundet afvigelse.

3. Det Videnskabelige Råd handler i overensstemmelse med det mandat, der er fastlagt i bilag I, del I, punkt 1.1.

4. Det Videnskabelige Råd handler udelukkende med sigte på at nå det specifikke mål "Det Europæiske Forskningsråd (EFR)" omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i henhold til principperne i artikel 6, stk. 4. Det skal handle hæderligt og ubestikkeligt og varetage sine opgaver effektivt og i størst mulig åbenhed.

Artikel 8

Specifik gennemførelsesstruktur

1. Den specifikke gennemførelsesstruktur er ansvarlig for den administrative gennemførelse og programgennemførelsen, jf. bilag I, del I, punkt 1.2. Den støtter Det Videnskabelige Råd i varetagelsen af alle dets opgaver.

2. Kommissionen sikrer, at den specifikke struktur for gennemførelsen strengt, effektivt og med den nødvendige smidighed følger EFR's mål og krav og kun disse.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 9

Tilsyn og oplysninger om gennemførelse

1. Kommissionen fører et årligt tilsyn med og aflægger rapport om gennemførelsen af Horisont 2020 i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1291/2013 og bilag III til denne afgørelse.

2. Kommissionen orienterer med jævne mellemrum udvalget som omhandlet i artikel 10 om de samlede fremskridt med gennemførelsen af særprogrammets indirekte aktioner for at give udvalget mulighed for på et tidligt tidspunkt at give relevant input til udarbejdelsen af arbejdsprogrammerne, navnlig den flerårige tilgang og de strategiske retningslinjer, og den forelægger udvalget rettidige oplysninger om alle aktioner foreslået eller finansieret under Horisont 2020, jf. bilag IV.

Artikel 10

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg (programudvalget). Dette udvalg er et udvalg som fastlagt i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Udvalget holder møde i forskellige sammensætninger, jf. bilag V, alt efter hvilket emne der skal drøftes.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

5. Hvis udtalelsen fra udvalget skal indhentes ved skriftlig procedure, afsluttes den skriftlige procedure uden noget resultat, hvis formanden træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

Artikel 11

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, tillægges Kommissionen for Horisont 2020's samlede varighed.

3. Den i artikel 3, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om at tilbagekalde bringer de i den pågældende afgørelse anførte delegerede beføjelser til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller fra en senere dato, der fastsættes nærmere i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har informeret Kommissionen om, at den ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med en måned på Rådets initiativ.

6. Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem eller om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.

Artikel 12

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Beslutning 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

2. De aktioner, som er iværksat i henhold til de i nærværende artikels stk. 1 nævnte beslutninger og økonomiske forpligtelser i forbindelse med aktioner, der gennemføres i henhold til disse beslutninger, hører fortsat under disse beslutninger, indtil de er afsluttet. Hvis det er nødvendigt, varetages eventuelle tilbageværende opgaver for de udvalg, som er nedsat ved de i nærværende artikels stk. 1 nævnte beslutninger, af det udvalg, der er omhandlet i artikel 10.

3. Den finansielle tildeling til særprogrammet kan også dække udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendig for at sikre overgangen mellem særprogrammet og de foranstaltninger, der er omfattet af beslutning 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 2013.

På Rådets vegne

E. GUSTAS

Formand

BILAG I

HOVEDLINJERNE I AKTIVITETERNE

Fælles elementer for de indirekte aktioner

1. PROGRAMLÆGNING

1.1. Generelt

Forordning (EU) nr. 1291/2013 fastlægger et sæt principper, der skal fremme en programlægningsstilgang, hvor aktiviteter på en strategisk og integreret måde bidrager til opfyldelsen af dens mål, og hvor der sikres en stærk komplementaritet med andre beslægtede politikker og programmer i hele Unionen.

De indirekte aktioner i Horisont 2020 gennemføres ved hjælp af de finansieringsformer, som er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁾, navnlig tilskud, priser, indkøb og finansieringsinstrumenter. Alle former for finansiering anvendes fleksibelt i alle de generelle og specifikke mål i Horisont 2020, idet de anvendes på grundlag af det enkelte specifikke måls behov og særlige træk.

Der vil være særligt fokus på at sikre en afbalanceret tilgang til forskning og innovation, som ikke kun er begrænset til udvikling af nye produkter og tjenester på grundlag af videnskabelige og teknologiske gennembrud, men som også omfatter aspekter som anvendelse af eksisterende teknologier i nye applikationer, løbende forbedringer samt ikke-teknologisk og samfundsmæssig innovation. Kun med en holistisk tilgang til innovation kan man håndtere samfundsmæssige udfordringer og samtidig skabe nye konkurrencedygtige virksomheder og industrier.

Navnlig med hensyn til prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" vil der være fokus på forsknings- og innovationsaktiviteter suppleret med aktiviteter, som fungerer tæt sammen med slutbrugerne og markedet, f.eks. demonstration, pilotprojekter eller konceptbekræftelse ("proof-of-concept"). Dette omfatter i givet fald også aktiviteter til støtte for social innovation og støtte til efterspørgselsaspekter såsom præstandardisering eller prækommercielle indkøb samt indkøb af innovative løsninger, standardisering og andre brugerrelaterede foranstaltninger, som skal bidrage til at fremskynde indførelsen og udbredelsen af innovative produkter og tjenester på markedet. Derudover vil der være tilstrækkelig plads til bottom-up-tilgange til indkaldelse af forslag, og aktiviteter i arbejdsprogrammer vil blive defineret bredt. Der vil være åbne, lette og hurtige ordninger under de enkelte udfordringer og teknologier med henblik på at give Europas bedste forskere, iværksættere og virksomheder mulighed for at foreslå banebrydende løsninger efter eget valg.

Fastlæggelsen af de detaljerede prioriteter under gennemførelsen af Horisont 2020 vil omfatte en strategisk tilgang til programlægnings af forskning ved hjælp af forvaltningsmetoder, der er nøje afstemt efter den politiske udvikling, men alligevel er grænseoverskridende i forhold til traditionelle sektorpolitikker. Dette baseres på fornuftig dokumentation, analyse og fremsyn, og udviklingen måles i forhold til et solidt sæt resultatindikatorer. Denne tværgående tilgang til programlægnings og forvaltning vil effektivisere samordningen af alle de specifikke mål i Horisont 2020 og giver mulighed for at håndtere de tværgående udfordringer som f.eks. bæredygtighed, klimaforandringer, samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber eller havforskning og -teknologi.

Opstillingen af prioriteter vil ligeledes være baseret på en bredt omfang af input og rådgivning. Den vil i givet fald omfatte grupper af uafhængige eksperter, som er nedsat specifikt for at rådgive om gennemførelsen af Horisont 2020 eller et af de specifikke mål. Disse ekspertgrupper udviser et passende niveau af ekspertise og viden inden for de omfattede områder samt en række forskellige professionelle baggrunde, herunder den akademiske verdens, erhvervslivets og civilsamfundets deltagelse. Der tages desuden i relevant omfang hensyn til rådgivning om indkredsning og udformning af strategiske prioriteter, der ydes af Udvalget for det Europæiske Forskningsrum og Innovation (ERAC), andre EFR-relaterede grupper og Gruppen for Erhvervspolitik.

I opstillingen af prioriteter kan der endvidere tages hensyn til de strategiske forskningsdagsordener for europæiske teknologiplatforme, fælles programlægningsinitiativer eller input fra europæiske innovationspartnerskaber. Hvor det er relevant, vil offentlig-offentlige partnerskaber og offentlig-private partnerskaber, som støttes gennem Horisont 2020, ligeledes bidrage til opstillingen af prioriteter og til gennemførelsen deraf i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1291/2013. Regelmæssige interaktioner med slutbrugere, borgere og civilsamfundsorganisationer ved hjælp af passende metoder som konsensuskonferencer, partcipatoriske teknologiske vurderinger eller direkte deltagelse i forsknings- og innovationsprocesser vil ligeledes være en hjørnesteen i opstillingen af prioriteter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

Eftersom Horisont 2020 er syvårigt program, kan programmets økonomiske, samfundsmæssige og politiske sammenhæng ændre sig væsentligt i løbet af dets levetid. Horisont 2020 skal kunne tilpasse sig disse ændringer. Under hvert af de specifikke mål vil der derfor være mulighed for at inddrage støtte til aktiviteter, der ligger uden for nedenstående beskrivelser, hvis dette begrundes behørigt med en væsentlig udvikling, politiske behov eller uforudsete hændelser.

Aktiviteter, der støttes under de forskellige dele, og deres specifikke mål bør gennemføres på en måde, der sikrer indbyrdes komplementaritet og sammenhæng, hvor det er relevant.

1.2. Adgang til risikovillig kapital

Horisont 2020 vil hjælpe virksomheder og andre typer af enheder med at få adgang til lån, garantier og egenkapitalfinansiering via to faciliteter.

Lånefaciliteten vil yde lån til enkelte støttemodtagere til investeringer i forskning og innovation, garantier til finansielle mellemlid, der yder lån til støttemodtagere, kombinerede lån og garantier samt garantier eller modgarantier for nationale, regionale og lokale låneordninger. Den omfatter bl.a. en særlig SMV-komponent målrettet mod forsknings- og innovationsdrevne SMV'er med lånebeløb, som supplerer finansieringen af SMV'er fra lånegarantifaciliteten under programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020).

Egenkapitalfaciliteten stiller venture- og mezzaninkapital til rådighed for individuelle virksomheder i den tidlige fase (iværksætterfacilitet). Faciliteten vil også have mulighed for at foretage investeringer i udvidelses- og vækstfasen i forbindelse med egenkapitalfaciliteten for investeringer i vækstfasen under Cosme, herunder "funds-of-funds"-investeringer.

Disse faciliteter vil være en central del af det specifikke mål "Adgang til risikokapital", men de kan i givet fald også benyttes på tværs af alle andre specifikke Horisont 2020-mål.

Egenkapitalfaciliteten og den særlige SMV-lånefacilitet indføres som led i to finansielle EU-instrumenter, som stiller egenkapital og lån til rådighed for til forskning og innovation (F&I) og vækst af SMV'er, i sammenhæng med egenkapital- og lånefaciliteterne under Cosme.

1.3. Kommunikation, udnyttelse og formidling

En vigtig merværdi af forskning og innovation, som finansieres på EU-plan, er muligheden for at formidle, udnytte og kommunikere resultaterne på hele kontinentet for at forbedre deres virkning. I alle de specifikke mål i Horisont 2020 vil der derfor indgå specifik støtte til formidling (herunder i form af fri adgang til videnskabelige publikationer), kommunikation og dialog med stærkt fokus på at kommunikere resultaterne til slutbrugere, borgere, den akademiske verden, civilsamfundsorganisationer, erhvervslivet og politikere. I denne henseende kan Horisont 2020 udnytte etablerede netværk til informationsformidling. Kommunikationsaktiviteter i forbindelse med Horisont 2020 vil fremme det forhold, at resultaterne er opnået med støtte fra EU, og har også til formål at øge opmærksomheden omkring betydningen af forskning og innovation ved hjælp af publikationer, hændelser, videnbanker, databaser, websteder eller målrettet brug af sociale medier.

2. KOMPLEMENTARITET, TVÆRGÅENDE SPØRGSMÅL OG STØTTEFORANSTALTNINGER

Horisont 2020 er struktureret omkring de mål, som er defineret for dets tre prioriteter: "Videnskabelig topkvalitet", "Industrielt lederskab" og "Samfundsmæssige udfordringer". Opmærksomheden vil i særlig grad blive rettet mod at sikre passende samordning mellem disse prioriteter og fuld udnyttelse af den synergi, der genereres mellem alle de specifikke mål med henblik på at maksimere deres fælles indvirkning på Unionens politiske mål på højere plan. Målene i Horisont 2020 vil derfor blive håndteret ved i høj grad at fokusere på at finde effektive løsninger, som rækker langt videre end en tilgang, som udelukkende er baseret på traditionelle videnskabelige og teknologiske discipliner og økonomiske sektorer.

Tværgående aktioner fremmes på tværs af del I "Videnskabelig topkvalitet", del II "Industrielt lederskab", del III "Samfundsmæssige udfordringer", del IV "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" og del V "Videnskab med og for samfundet" for i fællesskab at udvikle ny viden, fremtidige og fremspirende teknologier, forskningsinfrastrukturer og vigtige kompetencer. Der gøres også en indsats for at udnytte forskningsinfrastrukturer i en bredere samfundsmæssig sammenhæng, f.eks. inden for offentlige tjenester, fremme af forskning, civil sikkerhed og kultur. Endvidere vil opstillingen af prioriteter under gennemførelsen for JRC's direkte aktioner og Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologier (EIT) aktiviteter blive samordnet med de andre dele i Horisont 2020 i passende omfang.

Hvis der bidrages effektivt til målene i "Europa 2020" og flagskibsinitiativet "Innovation i EU", skal der i mange tilfælde udvikles løsninger af tværfaglig art, som går på tværs af flere specifikke mål i Horisont 2020. Horisont 2020-beslutningen omfatter særlige bestemmelser, som skal tilskynde til sådanne tværgående aktioner, herunder gennem en effektiv sammenlægning af budgetter. Dette omfatter f.eks. også muligheden for at prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og det specifikke mål "Lederskab inden støtte- og industriteknologi" kan anvende bestemmelserne for finansieringsinstrumenter og det SMV-specifikke instrument.

Tværgående aktioner vil ligeledes være afgørende for at stimulere samspillet mellem prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi", der er nødvendig for at skabe store teknologiske gennembrud. Blandt eksemplerne på, hvor et sådant samspil kan udvikles, kan nævnes: e-sundhed, intelligente forsyningsnet, intelligente transportsystemer, mainstreaming af klimaforanstaltninger, nanomedicin, avancerede materialer til lette køretøjer eller udvikling af biobaserede industriprocesser og produkter. Der skabes således stærk synergi mellem prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og udviklingen af generisk støtte- og industriteknologi. Der tages udtrykkeligt højde for dette i udviklingen af flerårige strategier og opstillingen af prioriteter for hvert af disse specifikke mål. Dette kræver, at interessenter, som repræsenterer de forskellige perspektiver, fuldt ud involveres i gennemførelsen, og i mange tilfælde vil det også kræve aktioner, som samler finansiering fra "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" og det relevante specifikke mål "Samfundsmæssige udfordringer".

Opmærksomheden vil også i særlig grad blive rettet mod at samordne de aktiviteter, som finansieres gennem Horisont 2020, med de aktiviteter, som støttes under andre EU-finansieringsprogrammer, f.eks. under den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik, Life-programmet, programmet Erasmus+ og Sundhed til gavn for Vækst-programmet samt Unionens eksterne programmer og programmer for udviklingsbistand. Dette omfatter en passende sammenhæng med samhørighedspolitikken sammenhæng med nationale og regionale F&I-strategier for intelligent specialisering, hvor støtte til kapacitetsopbygning til forskning og innovation på regionalt plan kan fungere som en slags "genvej til topkvalitet", oprettelse af regionale ekspertisecentre kan hjælpe med at slå bro over innovationskløften i Europa, eller støtte til store demonstrations- eller pilotlinjeprojekter kan bidrage til at nå målet om at skabe industrielt lederskab i Europa.

A. Samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber

Forskning inden for samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber integreres fuldt ud i hvert af de specifikke mål i Horisont 2020. Dette vil give rig mulighed for at støtte denne forskning gennem de specifikke mål "Det Europæiske Forskningsråd (EFR)", "Marie Skłodowska-Curie-aktionerne" eller "Forskningsinfrastrukturer".

Til det formål vil samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber også blive integreret som et vigtigt led i de aktiviteter, som er nødvendige for at styrke det industrielle lederskab og håndtere de samfundsmæssige udfordringer. Sidstnævnte omfatter bl.a.: forståelse af de afgørende faktorer for sundhed og effektivisering af sundhedssystemer, støtte til politikker, der styrker landdistrikter, forskning i og bevarelse af Europas kulturarv og rigdomme, fremmer informerede forbrugervalg, skaber et rummeligt digitalt økosystem baseret på viden og information, solid beslutningstagning om energipolitik og sikring af et forbrugervenligt europæisk elnet og overgang til et bæredygtigt energisystem, støtte til dokumentationsbaseret transportpolitik, støtte til modvirkning af klimaforandringer og tilpasningsstrategier, initiativer til ressourceeffektivitet og foranstaltninger rettet mod en grøn og bæredygtig økonomi og forståelse af de kulturelle og socioøkonomiske aspekter ved sikkerheds-, risiko- og forvaltningsspørgsmål (herunder juridiske aspekter og menneskerettighedsaspekter).

Derudover vil det specifikke mål "Europa i en verden i forandring – rummelige, innovative og reflekterende samfund" støtte samfundsvidenskabens og de humanistiske videnskaber forskning i horisontale emner såsom intelligent og bæredygtig vækst, sociale, kulturelle og adfærdsmæssige forandringer i europæiske samfund, social innovation, innovation i den offentlige sektor eller Europas position som en global aktør.

B. Videnskab og samfund

Forbindelserne og samspillet mellem videnskaben og samfundet såvel som fremme af ansvarlig forskning og innovation, videnskabelig uddannelse samt videnskabelig kommunikation og kultur skal udbygges, og offentlighedens tillid til videnskab og innovation skal styrkes gennem aktiviteterne i Horisont 2020 ved at tilskynde til informeret inddragelse af og dialog med borgerne og civilsamfundet om forskning og innovation.

C. Køn

Unionen ønsker at fremme ligestilling mellem kønnene. I Horisont 2020 rettes opmærksomheden i særlig grad mod køn som tværgående emne med henblik på at rette op på uligheder mellem mænd og kvinder og integrere kønsdimensionen i forsknings- og innovationsprogramlægning og -indhold.

D. SMV'er

Horisont 2020 vil tilskynde til og støtte SMV'ers øgede deltagelse på en integreret måde og på tværs af alle mål.

Udover af at der skabes bedre betingelser for SMV'ers deltagelse i Horisont 2020, anvendes der i overensstemmelse med artikel 22 i forordning (EU) nr. 1291/2013 specifikke foranstaltninger fastlagt under det specifikke mål "Innovation i SMV'er" (SMV-specifikt instrument) i det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" og i prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer". Denne integrerede tilgang bør føre til, at mindst 20 % af deres samlede budgetter går til SMV'er.

Der fokuseres navnlig på passende repræsentation af SMV'er i offentlig-private partnerskaber, jf. artikel 25 i forordning (EU) nr. 1291/2013.

E. "Den hurtige vej til innovation"

"Den hurtige vej til innovation" vil nedbringe tiden fra idé til marked betydeligt og forventes at øge industriens og førstegangsansøgers deltagelse i Horisont 2020.

"Den hurtige vej til innovation", jf. artikel 24 i forordning (EU) nr. 1291/2013, vil støtte innovationsaktioner under det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" og under prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer", idet den følger en bottom-up-baseret logik på grundlag af en kontinuerligt åben indkaldelse, og tidsrummet frem til tilskud ikke overskrider seks måneder. "Den hurtige vej til innovation" vil bidrage til innovation i EU og understøtte Unionens konkurrenceevne.

F. Bredere deltagelse

Forsknings- og innovationspotentialet i medlemsstaterne er til trods for en vis harmonisering i den seneste tid fortsat meget forskelligt med store kløfter mellem de "innovationsledende" og de "innovationssvage" lande. En række aktiviteter skal hjælpe med at slå bro over forsknings- og innovationskløften i Europa ved at fremme synergi med de europæiske struktur- og investeringsfonde og ved specifikke foranstaltninger til at frigøre potentialet for topkvalitet i de regioner, der halter bagefter inden for forskning, udvikling og innovation, således at deltagelsen i Horisont 2020 udbredes og bidrager til at gennemføre det europæiske forskningsrum.

G. Internationalt samarbejde

Internationalt samarbejde med partnere i tredjelande er nødvendigt for at kunne nå de mange specifikke mål, som er defineret i Horisont 2020, navnlig i forbindelse med Unionens eksterne politikker og politikker for udviklingsbistand og internationale forpligtelser. Dette gælder alle de samfundsmæssige udfordringer i Horisont 2020, som har fælles karakter. Internationalt samarbejde er ligeledes vigtigt for frontlinjeforskning og grundforskning med hensyn til at udnytte de fordele, som mulighederne inden for nye videnskaber og teknologier skaber. Det er således afgørende at støtte mobiliteten for R&I-medarbejdere på internationalt plan for at forbedre dette globale samarbejde. Aktiviteter på internationalt plan er ligeledes vigtige for at forbedre det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne og fremme udnyttelsen af og handelen inden for nye teknologier, f.eks. gennem udvikling af globale standarder og retningslinjer for interoperabilitet og ved at fremme accept og anvendelse af europæiske løsninger uden for Europa. Alle internationale aktiviteter bør understøttes af en effektiv og rimelig ramme for videnoverførsel, hvilket har afgørende betydning for innovation og vækst.

Det internationale samarbejde i Horisont 2020 vil være fokuseret på samarbejde med tre store landegrupper:

- 1) industrialiserede lande og vækstlande
- 2) udvidelses- og naboskabslande og
- 3) udviklingslande.

Hvis det er relevant, fremmer Horisont 2020 samarbejdet på biregionalt eller multilateralt plan. Internationalt samarbejde inden for forskning og innovation er et vigtigt element i Unionens globale forpligtelser og spiller en vigtig rolle i Unionens partnerskab med udviklingslande f.eks. i forbindelse med opnåelsen af FN's millenniumudviklingsmålene.

Artikel 27 i (EU) nr. 1291/2013 indeholder de generelle principper for deltagelse af retlige enheder fra tredjelande og fra internationale organisationer. Eftersom forskning og innovation generelt drager stor fordel af åbenhed over for tredjelande, vil Horisont 2020 fortsætte med princippet om generel åbenhed og samtidig opmuntre til, at der gives gensidig adgang til tredjelandes programmer. Når det er relevant og navnlig for at beskytte europæiske interesser hvad angår intellektuel ejendomsret, kan der vælges en mere forsigtig tilgang.

Derudover gennemføres der en række målrettede aktioner med en strategisk tilgang til internationalt samarbejde med udgangspunkt i fælles interesser, prioriteter og gensidige fordele samt fremme af samordning og synergi med medlemsstaternes aktiviteter. Dette omfatter en mekanisme, der støtter fælles indkaldelser og mulighed for at samfinansiere programmer sammen med tredjelande eller internationale organisationer. Der vil blive tilstræbt synergi med andre EU-politikker.

Strategisk rådgivning fra det Strategiske Forum for Internationalt Videnskabeligt og Teknologisk samarbejde (SFIC) tilstræbes fortsat.

Med forbehold af andre samarbejdsmuligheder er følgende eksempler på områder, hvor der kan udvikles et sådant strategisk internationalt samarbejde:

- a) fortsættelse af partnerskabet mellem de europæiske lande og udviklingslande vedrørende kliniske forsøg (EDCTP2) om kliniske forsøg vedrørende lægelige indgreb mod hiv, malaria, tuberkulose og oversete sygdomme
- b) støtte i form af et årsabonnement til Human Frontier Science Programme (HFSP), således at medlemsstater, som ikke er medlem af G7, fuldt ud kan nyde godt af de midler, der stilles til rådighed af HFSP
- c) et internationalt konsortium om sjældne sygdomme med en række medlemsstater og tredjelande. Formålet med dette initiativ er inden 2020 at udvikle diagnostiske test for de fleste sjældne sygdomme og 200 nye behandlinger af sjældne sygdomme
- d) støtte til aktiviteterne i det internationale forum om videnbaseret bioøkonomi og EU's og USA's taskforce om bioteknologisk forskning samt samarbejdsforbindelser med relevante internationale organisationer og initiativer (f.eks. globale forskningsalliancer vedrørende landbrugets drivhusgasemissioner og dyresundhed)
- e) bidrag til multilaterale processer og initiativer som f.eks. Det Mellemstatslige Panel om Klimaforandringer (IPCC), Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) og Group on Earth Observations (GEO) (ad hoc-gruppen om jordobservation)
- f) de rumpolitiske dialoger mellem EU og De Forenede Stater og Rusland, de to største rumfartsnationer, er yderst værdifulde og danner grundlag for etablering af et strategisk samarbejde inden for rumpartnerskaber
- g) gennemførelsesordninger mellem Unionen og De Forenede Stater for samarbejdsaktiviteter vedrørende forskning inden for national-/civil sikkerhed og forskning, undertegnet den 18. november 2010
- h) samarbejde med udviklingslande, herunder fra det sydlige Sahara, vedrørende decentraliseret energiproduktion med henblik på fattigdomsbekæmpelse
- i) Videreførelse af forskningssamarbejdet med Brasilien om en ny generation af biobrændstoffer og andre anvendelser af biomasse.

Endvidere vil målrettede horisontale aktiviteter blive støttet med henblik på at sikre en sammenhængende og effektiv udvikling af internationalt samarbejde på tværs af Horisont 2020.

H. Bæredygtig udvikling og klimaændringer

Horisont 2020 vil tilskynde til og støtte aktiviteter, der sigter mod at udnytte Europas førerposition i kapløbet om at udvikle nye processer og teknologier til fremme af bæredygtig udvikling i bred forstand og bekæmpelse af klimaændringer. En sådan horisontal tilgang, der er fuldt ud integreret i alle indsatsområderne under Horisont 2020, vil støtte Unionen i bestræbelserne på at klare sig i en ressourcebegrænset verden med lav CO₂-udledning, samtidig med at der opbygges en ressourceeffektiv, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi.

I. Brodannelse mellem opdagelse og markedsføring

Brodannelsestiltagene i hele Horisont 2020 tager sigte på at gå fra opdagelse til markedsføring, så idéerne udnyttes og kommerialiseres, når det er muligt. Tiltagene bør baseres på et bredt innovationskoncept og stimulere tværsektoriel innovation.

J. Tværgående støtteforanstaltninger

De tværgående spørgsmål vil blive støttet gennem en række horisontale støtteforanstaltninger, der bl.a. omfatter følgende: gøre forskerhvervet mere attraktivt, herunder de generelle principper i det europæiske charter for forskere, styrke dokumentationsgrundlaget omhandlet i Kommissionens henstilling af 11. marts 2005 ⁽¹⁾ og udviklingen af og støtten til EFR (herunder de fem EFR-initiativer) og flagskibsinitiativet "Innovation i EU", som belønner de bedste Horisont 2020-støttemodtagere og projekter på de forskellige områder gennem symbolske præmier, forbedre rammebetingelserne til støtte for flagskibsinitiativet "Innovation i EU", herunder principperne i Kommissionens henstilling om forvaltning af intellektuel ejendomsret ⁽²⁾, og undersøge mulighederne for at oprette et EU-instrument til valorisering af intellektuel ejendomsret, administration og koordination af internationale netværk for fremragende forskere og innovatorer, såsom europæisk samarbejde om videnskabelig og teknisk forskning (Cost).

3. PARTNERSKABER

For at opnå bæredygtig vækst i Europa skal offentlige og private aktørers bidrag optimeres. Dette er afgørende for, at vi kan konsolidere det europæiske forskningsrum og nå målene for "Innovation i EU", "digitale dagsorden for Europa" og andre flagskibsinitiativer i Europa 2020-strategien. Ansvarlig forskning og innovation kræver desuden, at de bedste løsninger opnås gennem samspil mellem partnere, som har forskellige perspektiver, men fælles interesser.

Horisont 2020 fastlægger omfanget af og et tydeligt sæt kriterier for offentlig-offentlige og offentlig-private partnerskaber, som etableres. Offentlig-private partnerskaber kan tage udgangspunkt i en kontrakt mellem offentlige og private aktører og kan i begrænsede tilfælde være institutionelle offentlig-private partnerskaber, som f.eks. fælles teknologiinitiativer (FTI'er) og andre fællesforetagender.

Eksisterende offentlig-offentlige og offentlig-private partnerskaber kan modtage støtte fra Horisont 2020, forudsat at de søger at nå Horisont 2020-målene, bidrager til indførelsen af det europæiske forskningsrum, opfylder kriterierne i Horisont 2020-forordningen, og har vist tegn på tydelige fremskridt under det syvende rammeprogram

Artikel 185-initiativer i henhold til TEUF, som støttes under Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration ("det sjette rammeprogram") vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1513/2002/EF ⁽³⁾ og/eller under det syvende rammeprogram, og for hvilke der kan opnås yderligere støtte på ovenstående betingelser, omfatter: partnerskabet mellem de europæiske lande og udviklingslande vedrørende kliniske forsøg (EDCTP), det fælles program "længst muligt i eget hjem", det fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen (Bonus), Eurostars-programmet og det europæiske program for metrologisk forskning (EMRP). Der kan også ydes støtte til europæiske energiforskningsalliance (EERA), der er oprettet under den strategiske støtteteknologiplan for Europa (SET-planen). Horisont 2020 kan støtte fælles programlægningsinitiativer gennem de instrumenter, der er omhandlet i artikel 26 i (EU) nr. 1291/2013 herunder gennem artikel 185-initiativer i henhold til TEUF.

Fællesforetagender oprettet under det syvende rammeprogram i henhold til artikel 187 i TEUF, som der kan ydes yderligere støtte til på ovenstående betingelser, er: initiativet om innovative lægemidler (IMI), Clean Sky, forskning i lufttrafikstyring i det fælles europæiske luftrum (SESAR), fællesforetagendet for brændselsceller og brint (BCB) samt det fælles teknologiinitiativ vedrørende elektronikkomponenter og -systemer for europæisk lederskab (ECSEL).

Andre offentlig-private partnerskaber, som støttes under det syvende rammeprogram, og for hvilke der kan opnås yderligere støtte på ovenstående betingelser, omfatter: fremtidens fabrikker, energieffektive bygninger, miljøvenlige biler (European Green Cars Initiative) og fremtidens internet. Der kan også gives yderligere støtte til europæiske innovationspartnerskaber (EII) oprettet under SET-planen.

Yderligere offentlig-offentlige partnerskaber og offentlig-private partnerskaber kan lanceres under Horisont 2020, hvis de opfylder de fastlagte kriterier.

⁽¹⁾ EUT L 75 af 22.3.2005, s. 67.

⁽²⁾ Kommissionens henstilling om forvaltning af intellektuel ejendom ved videnovertagelse og om en kodeks for universiteter og andre offentlige forskningsinstitutioner (K(2008) 1329 af 10.4.2008).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1513/2002/EF af 27. juni 2002 om Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum og til innovation (2002-2006) (EFT L 232 af 29.8.2002, s. 1)

DEL I

VIDENSKABELIG TOPKVALITET

1. DET EUROPÆISKE FORSKNINGSRÅD (EFR)

EFR vil fremme frontlinjeforskning i verdensklasse. Forskning på og hinsides grænserne for vores nuværende viden er af kritisk betydning for både økonomisk og social velfærd og uvægerligt et risikofyldt foretagende, der bevæger sig ind på nye og særdeles udfordrende forskningsområder og er kendetegnet ved fravær af faggrænser.

For at stimulere betydelige fremskridt med hensyn til vidensgrænser vil EFR støtte individuelle grupper, som udfører grundforskning på alle videnskabelige og teknologiske områder, som hører ind under anvendelsesområdet for Horisont 2020, herunder ingeniørfag, samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber. Hvor det er relevant, kan der tages hensyn til bestemte målgrupper (f.eks. nye forskere/spirende forskerhold), såfremt det er i overensstemmelse med EFR's mål og behovet for en effektiv gennemførelse. Der vil blive lagt særlig vægt på nyopdukkende og hurtigtvoksende områder ved vidensgrænsen og ved kontakthorizonterne mellem forskellige fag.

Uafhængige forskere i alle aldre og af begge køn, herunder nye forskere, der overgår til at blive uafhængige forskningsledere, og fra alle lande i verden støttes i at udføre deres forskning i Europa.

EFR skal især lægge vægt på at bistå de bedste nye forskere med fremragende idéer med at overgå til at blive uafhængige ved at yde tilstrækkelig støtte i den kritiske fase, hvor de etablerer eller konsoliderer deres eget forskerhold eller forskningsprogram. EFR vil også fortsat yde passende støtte til etablerede forskere.

Strategien bag særprogrammet er, at forskningen skal være "forskerdrevet". Dette vil sige, at EFR vil støtte projekter, der gennemføres af forskere om emner, som forskerne selv vælger inden for rammerne af forslagsindkaldelsen. Forslagene bedømmes ved peer review og udelukkende på grundlag af kriteriet om topkvalitet, idet der tages hensyn til topkvalitet i nye grupper, nye forskere såvel som etablerede forskerhold, og idet der lægges særlig vægt på forslag, der er klart banebrydende, og som indebærer tilsvarende høje videnskabelige risici.

EFR vil fungere som et selvstændigt videnskabsledet finansieringsorgan bestående af et uafhængigt videnskabeligt råd, som støttes af en enkel og omkostningseffektiv specifik gennemførelsesstruktur.

Det Videnskabelige Råd fastlægger den overordnede videnskabelige strategi og har fuld beslutningskompetence med hensyn til, hvilken type forskning der skal finansieres.

Det Videnskabelige Råd fastlægger et arbejdsprogram med henblik på at opfylde EFR's mål ud fra nedenstående videnskabelige strategi. Det fastlægger de nødvendige internationale samarbejdsinitiativer i overensstemmelse med den videnskabelige strategi, herunder outreachaktiviteter, for at gøre EFR mere synlig for de bedste forskere fra resten af verden.

Det Videnskabelige Råd vil løbende overvåge driften af EFR og dets evalueringsprocedurer og overveje, hvordan de generelle mål bedst opfyldes. Det vil udvikle EFR's blanding af støtteforanstaltninger efter behov for at imødekomme nye behov.

EFR sigter mod topkvalitet inden for sine egne aktiviteter. Administrations- og personaleudgifterne til EFR i forbindelse med Det Videnskabelige Råd og den specifikke gennemførelsesstruktur vil følge principperne om enkel og omkostningseffektiv forvaltning. Administrationsudgifterne vil blive holdt på et minimum, hvilket er foreneligt med at sikre de nødvendige ressourcer til gennemførelse i verdensklasse, således at der er det størst muligt beløb til rådighed til frontlinjeforskning.

EFR's støtte tildeles, og tilskud forvaltes efter enkle, gennemsigtige procedurer, som bevarer fokus på topkvalitet, støtter initiativ og kombinerer fleksibilitet med ansvarlighed. EFR vil hele tiden søge at forenkle og forbedre sine procedurer yderligere for at sikre, at disse principper følges.

I lyset af EFR's unikke struktur og rolle som et videnskabsledet finansieringsorgan gennemgås og evalueres gennemførelsen og forvaltningen af EFR's aktiviteter løbende med fuld deltagelse af Det Videnskabelige Råd for at vurdere resultaterne og tilpasse og forbedre procedurer og strukturer på grundlag af erfaringerne.

1.1. *Det Videnskabelige Råd*

Det Videnskabelige Råd får følgende opgaver, jf. artikel 7:

1) videnskabelig strategi:

- at fastlægge den overordnede videnskabelige strategi for EFR på baggrund af de videnskabelige muligheder og de europæiske videnskabelige behov
- kontinuerligt og i overensstemmelse med den videnskabelige strategi at sikre udarbejdelsen af arbejdsprogrammet og de nødvendige ændringer hertil, herunder forslagsindkaldelser og kriterier, og, hvis det er nødvendigt, sørge for fastlæggelse af bestemte målgrupper (f.eks. nye/spirende forskerhold)

2) videnskabelig forvaltning, tilsyn og kvalitetskontrol:

- at afgive indstillinger set ud fra en videnskabelig synsvinkel, hvor det er relevant, om gennemførelse og forvaltning af forslagsindkaldelser, evalueringskriterier, peer review-processer, herunder udvælgelse af eksperter og metoder til peer review og evaluering af forslag samt de nødvendige gennemførelsesregler og retningslinjer, på basis af hvilke det forslag, der skal finansieres, fastlægges under Det Videnskabelige Råds tilsyn og at afgive indstillinger om andre spørgsmål af betydning for EFR-aktiviteternes resultater og virkning samt kvaliteten af den forskning, der udføres, herunder de vigtigste bestemmelser i EFR's standardtilskudsaftale
- at føre tilsyn med kvaliteten af aktiviteterne og evaluere gennemførelse og resultater samt fremsætte anbefalinger om korrigerende indgreb eller fremtidige tiltag

3) kommunikation og formidling:

- at sørge for gennemsigtighed i kommunikationen med forskermiljøet, de vigtigste interessenter og den brede offentlighed vedrørende EFR's aktiviteter og resultater
- regelmæssigt at aflægge beretning til Kommissionen om dets egne aktiviteter.

Det Videnskabelige Råd har fuld beslutningskompetence med hensyn til, hvilken type forskning der skal finansieres, og står som garant for forskningens kvalitet set ud fra en videnskabelig synsvinkel.

Hvis der er behov for det, konsulterer Det Videnskabelige Råd det videnskabelige, tekniske og akademiske forskermiljø, regionale og nationale organer, som finansierer forskning, samt andre interessenter.

Det Videnskabelige Råds medlemmer godtgøres for de opgaver, de udfører, i form af et honorar og, hvis det er relevant, godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter.

EFR's formand bor i Bruxelles i embedsperioden og bruger det meste af sin arbejdstid ⁽¹⁾ på EFR-anliggender. Han/hun aflønnes på niveau med Kommissionens topembedsmænd.

Det Videnskabelige Råd vælger blandt sine medlemmer tre næstformænd, som bistår formanden med dennes repræsentative og organisatoriske opgaver. De kan også føre titlen næstformand for EFR.

Der stilles støtte til rådighed, som sikrer, at de tre næstformænd har tilstrækkelig lokal administrativ bistand på deres egne institutter.

1.2. *Specifik gennemførelsesstruktur*

Den specifikke gennemførelsesstruktur får ansvaret for alle aspekter af den administrative iværksættelse og gennemførelse af programmet således som fastlagt i arbejdsprogrammet. Den skal navnlig gennemføre evalueringsprocedurerne samt peer review- og udvælgelsesprocessen efter de principper, som Det Videnskabelige Råd fastlægger, og varetage den økonomiske og videnskabelige forvaltning af støtten.

Den specifikke gennemførelsesstruktur vil støtte Det Videnskabelige Råd i udførelsen af alle dets opgaver i henhold til ovenstående, give det adgang til de nødvendige dokumenter og data, som den råder over, samt underrette Det Videnskabelige Råd om sine aktiviteter.

⁽¹⁾ I princippet mindst 80 %.

For at sikre en effektiv kontakt med den specifikke gennemførelsesstruktur om strategi- og driftsspørgsmål holder ledelsen i Det Videnskabelige Råd og direktøren for den specifikke gennemførelsesstruktur regelmæssige samordningsmøder.

Ledelsen af EFR vil blive varetaget af personale, der ansættes til formålet, herunder om nødvendigt tjenestemænd fra EU-institutionerne, og dækker kun det faktiske administrationsbehov med henblik på at sikre den stabilitet og kontinuitet, der er nødvendig for en effektiv administration.

1.3. Kommissionens rolle

For at opfylde sine forpligtelser, jf. artikel 6, 7 og 8, skal Kommissionen:

- sikre kontinuiteten i og fornyelsen af Det Videnskabelige Råd og understøtte et stående indstillingsudvalg, som indstiller kommende medlemmer til Det Videnskabelige Råd
- sikre kontinuiteten i den specifikke gennemførelsesstruktur og uddelegere opgaver og ansvarsområder til denne under hensyntagen til Det Videnskabelige Råds holdninger
- udpege direktøren og det ledende personale i den specifikke gennemførelsesstruktur under hensyntagen til Det Videnskabelige Råds holdninger
- sikre rettidig vedtagelse af arbejdsprogrammet, holdningerne til gennemførelsesmetoderne og de nødvendige gennemførelsesregler i henhold til EFR's udbudsbetingelser og standardtilkudsaftale under hensyntagen til Det Videnskabelige Råds holdninger
- jævnligt underrette og rådføre sig med programudvalget om gennemførelsen af EFR's aktiviteter.

2. FREMTIDIGE OG NYE TEKNOLOGIER

Aktiviteterne inden for fremtidige og nye teknologier (FET) vil konkretisere forskellige arbejdsmetoder fra helt åbne til forskellige grader af strukturering af emner, samfund og finansiering omkring tre dele: FET-åbent domæne, FET-proaktive initiativer og FET-flagskibe.

2.1. FET-åbent domæne: fremme af nye idéer

Støtte til en lang række uudviklede samarbejdsprojekter inden for forskning i visionær højrisikovidenskab og -teknologi er nødvendig for at kunne udforske nye udgangspunkter for radikalt ny fremtidig videnskabelig viden og nye fremtidige videnskabelige teknologier. Denne aktivitet er udtrykkeligt ikke emnebundet og heller ikke underlagt andre krav og giver således mulighed for nye idéer, uanset hvor og hvornår de opstår og inden for det bredeste spektrum af temaer og fag, og den fremmer aktivt kreativ og utraditionel tænkning. Det kræver en behændig, risikovenlig og yderst tværfaglig forskningstilgang at fremme sådanne skrøbelige idéer, som rækker langt ud over det rent teknologiske område. Det er ligeledes vigtigt at tiltrække og stimulere deltagelse fra nye aktører med stort potentiale inden for forskning og innovation som f.eks. unge forskere og højteknologiske SMV'er med henblik på at fremme fremtidens videnskabelige og industrielle ledere.

2.2. FET-proaktive initiativer: fremme af nye temaer og miljøer

Nye områder og temaer skal fremmes ved at fokusere på at strukturere nye miljøer og støtte udformning og udvikling af temaer inden for transformativ forskning. De vigtigste fordele ved denne strukturerende og dog udforskende tilgang er nye områder, som endnu ikke er klar til at blive inddraget i køreplaner for industriel forskning, og opbygning og strukturering af de omgivende forskningsmiljøer. Der sker et skift fra samarbejde mellem få forskere til en klynge af projekter, som hver især arbejder med aspekter inden for et forskningstema og udveksler resultater. Det vil ske i tæt samspil med prioriteterne "Industrielt lederskab" og "Samfundsmæssige udfordringer".

2.3. FET-flagskibe: løsning af store tværfaglige videnskabelige og teknologiske udfordringer

Forskningsinitiativer inden for denne del er videnskabs- og teknologidrevne, store og tværfaglige og opbygget omkring et visionært og forenede mål. De håndterer store videnskabelige og teknologiske udfordringer, som kræver samarbejde mellem en række fag, miljøer og programmer. Det videnskabelige og teknologiske fremskridt bør sikre et stærkt og bredt grundlag for fremtidig teknologisk innovation og økonomisk udnyttelse samt nye fordele for samfundet med en stor potentiel virkning. Den overordnede art og størrelsen betyder, at de kun kan realiseres gennem en samarbejdsbaseret, langsigtet og vedvarende indsats.

2.4. Særlige gennemførelsesaspekter

En rådgivende FET-gruppe, herunder videnskabsfolk og ingeniører med fremragende renommé og ekspertise, giver input fra interessenter om den overordnede videnskabelige og teknologiske strategi, herunder rådgivning om definitionen af arbejdsprogrammet.

FET vil fortsat være videnskabs- og teknogiledet og støttet af en let og effektiv gennemførelsesstruktur. Der vedtages enkle administrative procedurer med henblik på at bevare fokus på videnskabsdrevet teknologisk innovation, støtte initiativer og kombinere en hurtig beslutningstagning og fleksibilitet med ansvarlighed. De mest hensigtsmæssige tilgange anvendes til at afsøge FET-forskningslandskabet (f.eks. med henblik på porteføljeanalyse) og til at inddrage forskellige interessenter (f.eks. ved høringer). Formålet hermed vil være fortsatte forbedringer og søgen efter nye metoder til at forenkle og forbedre procedurerne for at sikre, at disse principper opfyldes. Der gennemføres vurderinger af FET-aktiviteternes effektivitet og virkning som supplement til aktiviteterne på programlægningsplan.

I lyset af opgaven med at fremme videnskabsdrevet forskning i retning af fremtidige teknologier bestræber FET sig på at samle aktører fra områderne videnskab, teknologi og innovation, herunder eventuelt brugere, og så vidt muligt fra både den offentlige og den private sektor. FET bør derfor spille en aktiv og katalyserende rolle i stimuleringen af nytænkning, ny praksis og nyt samarbejde.

FET-åbent domæne grupperer aktiviteter i en bottom-up-søgning efter lovende nye idéer. Den store risiko ved sådanne idéer imødegås ved at udforske mange af dem. Effektivitet med hensyn til tid og ressourcer, lave offeromkostninger for forsøgsstillingerne og en indiskutabel åbenhed over for utraditionelle og tværfaglige idéer er de vigtigste kendetegn for disse aktiviteter. Med lette, hurtige og permanent åbne indsendelsesordninger vil der blive søgt efter lovende nye højrisikoidéer inden for forskning, ligesom der banes vej for nye innovationsaktører med stort potentiale som unge forskere og højt teknologiske SMV'er. Som supplement til FET-åbent domæne-aktiviteter kan aktiviteter under prioritetterne "Industrielt lederskab" og "Samfundsmæssige udfordringer" fremme radikalt ny udnyttelse af viden og teknologier.

FET-proaktive initiativer vil løbende iværksætte indkaldelser vedrørende flere risikobetonede og innovative temaer med stort potentiale, som finansieres på et sådant niveau, at der kan vælges flere projekter. Disse projekter støttes af samfundsopbyggende aktioner, som fremmer aktiviteter som fælles begivenheder, udvikling af nye læseplaner og køreplaner for forskning. Der vil i udvælgelsen af temaer blive taget hensyn til topkvalitet inden for videnskabsdrevet forskning i fremtidige teknologier, muligheder for at skabe en kritisk masse og indvirkningen på videnskab og teknologi.

Der kan gennemføres en række store fokuserede initiativer (FET-flagskibe) under forudsætning af, at resultatet af de forberedende FET-projekter er positivt. De bør baseres på åbne partnerskaber, der gør det muligt frivilligt at kombinere EU-bidrag og nationale og private bidrag med en afbalanceret forvaltning, som giver programejerne mulighed for at få indflydelse og have en høj grad af selvstændighed og fleksibilitet i gennemførelsen, og samtidig gør det muligt for flagskibet nøje at følge en generelt støttet forskningskøreplan. I udvælgelsen af emner, der skal gennemføres som flagskibe, tages der udgangspunkt i videnskabelig og teknologisk topkvalitet, og der tages højde for det samlede mål, den potentielle virkning, integrationen af interessenter og ressourcer i en sammenhængende forskningskøreplan samt eventuelt støtte fra interessenter og nationale/regionale forskningsprogrammer. Disse aktiviteter skal gennemføres ved hjælp af de eksisterende finansieringsinstrumenter.

Aktiviteter inden for de tre FET-dele suppleres af netværks- og samfundsbaseerede aktiviteter med henblik på at oprette en rig og aktiv europæisk base for videnskabsdrevet forskning i retning af fremtidige teknologier. De støtter den fremtidige udvikling i FET-aktiviteter, fremmer debatten om virkningen af nye teknologier og fremskynder virkningerne.

3. MARIE SKŁODOWSKA-CURIE-AKTIONER

3.1. Fremme af nye færdigheder gennem grunduddannelse af topkvalitet for forskere

Europa har brug for et stærkt og kreativt grundlag af menneskelige ressourcer, som er mobilt på tværs af lande og sektorer og har den rigtige kombination af færdigheder til at være innovative og omdanne viden og idéer til produkter og tjenester med økonomiske og samfundsmæssige fordele.

Dette opnås navnlig ved at strukturere og øge kvaliteten i en betydelig del af den grunduddannelse af høj kvalitet, som forskere og ph.d.-studerende modtager i alle medlemsstater og associerede lande, herunder eventuelt med deltagelse fra tredjelande. Når nye forskere får mange forskellige færdigheder, så de kan klare aktuelle og fremtidige udfordringer, vil den næste generation af forskere få bedre karrieremuligheder inden for både den offentlige og den private sektor og dermed gøre det mere attraktivt for unge at forfølge en forskerkarriere.

Aktionen gennemføres ved at støtte forskningsuddannelsesprogrammer, som er udvalgt i konkurrencer i hele EU og gennemført i partnerskaber mellem universiteter, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, virksomheder, SMV'er og andre samfundsøkonomiske aktører fra forskellige i lande i og uden for Europa. Enkelte institutioner, som kan tilvejebringe det samme berigende miljø, støttes også. Der skal sikres fleksibilitet i gennemførelsen af målene for at opfylde de forskellige behov. Succesrige partnerskaber findes typisk i form af forskningsuddannelsesnetværk, som kan tilbyde innovative typer af uddannelse, f.eks. fælles eller kombinerede ph.d.-studier, eller ph.d.-studier inden for industrien, mens enkeltinstitutioner normalt involveres i innovative ph.d.-programmer. Ph.d.-studier inden for industrien er et vigtigt element for at fremme en innovativ ånd blandt forskere og knytte tættere forbindelser mellem industrien og den akademiske verden. Inden for disse rammer planlægges der støtte, så de bedste nye forskere fra alle lande kan deltage i disse fremragende programmer, som bl.a. kan omfatte en mentorordning for overførsel af viden og erfaringer.

Disse uddannelsesprogrammer handler om udvikling og udvidelse af centrale forskningskompetencer og tilfører samtidig forskerne kreativitet, iværksætterånd og innovationsfærdigheder, som modsvarer de fremtidige behov på arbejdsmarkedet. Programmerne tilbyder også uddannelse i overførbare kompetencer som f.eks. gruppearbejde, risikotagning, projektledelse, standardisering, iværksætterånd, etik, intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR), kommunikation og forbindelser mellem videnskab og samfund, som er vigtige for at skabe, udvikle, kommercialisere og formidle innovation.

3.2. Fremme af topkvalitet gennem mobilitet på tværs af grænser og sektorer

Europa skal være attraktiv for de bedste forskere, europæiske såvel som ikkeeuropæiske. Dette opnås navnlig ved at støtte attraktive karrieremuligheder for erfarne forskere i den offentlige og den private sektor og ved at tilskynde dem til at flytte mellem lande, sektorer og fag for at forbedre deres kreative og innovative potentiale.

Der ydes finansiering til de bedste og mest lovende erfarne forskere, uanset nationalitet, som ønsker at udvikle deres evner gennem erfaring med tværnational eller international mobilitet. De kan få støtte i alle de forskellige stadier af deres karriere, også de yngste, der lige har fået deres doktorgrad eller har tilsvarende erfaring. Disse forskere modtager finansiering på den betingelse, at de flytter fra ét land til et andet for at udvide eller udbygge deres kompetencer på universiteter eller i forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, virksomheder, SMV'er eller andre samfundsøkonomiske aktører efter eget valg (f.eks. civilsamfundsorganisationer), som arbejder med forsknings- og innovationsprojekter, der svarer til deres personlige behov og interesser. De tilskyndes til at flytte fra den offentlige til den private sektor eller omvendt ved hjælp af støtte til tidsbegrænsede udstationeringer. Dette skulle forbedre den private sektors innovationsevne og fremme mobilitet på tværs af sektorer. Deltidsmuligheder, som gør det muligt at kombinere stillinger i både den offentlige og den private sektor, støttes også for at fremme overførsel af viden mellem sektorer og tilskynde til opstart af virksomheder. Sådanne skræddersyede forskningsmuligheder hjælper lovende forskere til at blive helt uafhængige og fremmer karriereskift mellem den offentlige og den private sektor.

For at udnytte forskernes potentiale fuldt ud ydes der ligeledes støtte til muligheder for at blive uddannet og for at erhverve ny viden i et forskningsinstitut på højt niveau i et tredjeland, for at genoptage forskerkarrieren efter en pause og for at (re)integrere forskere i en mere langsigtet forskerstilling i Europa, herunder i deres hjemland, efter en mobilitets-erfaring i et andet land eller en international mobilitetserfaring, som omfatter aspekter i forbindelse med hjemvenden og reintegration.

3.3. Stimulering af innovation gennem gensidigt inspirerende videnuveksling

Samfundsmæssige udfordringer bliver mere og mere globale, og samarbejde på tværs af grænser og sektorer er afgørende for, at vi kan løse dem med held. Det er derfor af afgørende betydning at udveksle viden og idéer fra forskning til marked (og omvendt), og dette kan kun ske ved at skabe forbindelser mellem folk. Dette fremmes ved at støtte fleksible udvekslinger af højtuddannede F&I-medarbejdere på tværs af sektorer, lande og fag.

Europæisk finansiering støtter udveksling af F&I-medarbejdere inden for partnerskaber mellem universiteter, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, virksomheder, SMV'er og andre samfundsøkonomiske aktører i Europa samt mellem Europa og tredjelande med henblik på at styrke det internationale samarbejde. Finansieringen vil være åben for F&I-medarbejdere på alle karriereniveauer fra de yngste (nyuddannede) til de ældste (ledelsen), herunder også administrativt og teknisk personale.

3.4. Øgede strukturelle virkninger gennem samfinansiering af aktiviteter

Stimulering af regionale, nationale eller internationale programmer for at fremme ekspertise og for at udbrede bedste praksis for Marie Skłodowska-Curie-aktionerne med hensyn til mobilitetsmuligheder i hele Europa for forskeres uddannelse, karriereudvikling og personaleudveksling vil sige den antalsmæssige og strukturelle virkning af Marie Skłodowska-Curie-aktionerne. Det vil også gøre ekspertisecentrene i hele Europa mere attraktive.

Dette opnås ved at samfinansiere nye eller eksisterende regionale, nationale og internationale programmer, både offentlige og private, så de åbner for og tilbyder international, tværsektoriel og tværfaglig forskeruddannelse samt mobilitet på tværs af grænser og sektorer for F&I-medarbejdere på alle trin i deres karriere.

Dette gør det muligt at udnytte synergien mellem EU-aktioner og aktioner på regionalt og nationalt plan og at bekæmpe fragmentering for så vidt angår forskeres mål, evalueringsmetoder og arbejdsforhold. Brugen af ansættelseskontrakter vil blive fremmet kraftigt i forbindelse med samfinansieringsaktiviteter.

3.5. Specifikke støtteaktioner og politiske aktioner

For at kunne håndtere udfordringen effektivt er det vigtigt at holde øje med udviklingen. Marie Skłodowska-Curie-aktionerne støtter udvikling af indikatorer og analyse af data i forbindelse med forskeres mobilitet, færdigheder, karrierer og ligestilling med henblik på at identificere huller og barrierer i disse aktioner og forbedre deres virkning. Aktiviteterne gennemføres ved hjælp af at opnå synergi og et tæt samarbejde med de politiske støtteaktioner vedrørende forskere, deres arbejdsgivere og finansieringskilder, som udføres under det specifikke mål "Europa i en verden i forandring – rummelige, innovative og sikre samfund". Specifikke aktioner finansieres for at støtte initiativer, som skal øge opmærksomheden på betydningen af en karriere inden for forskning, og for at formidle forsknings- og innovationsresultater fra arbejde, som støttes af Marie Skłodowska-Curie-aktionerne.

For at øge virkningen af Marie Skłodowska-Curie-aktionerne forbedres netværkssamarbejdet mellem Marie Skłodowska-Curie-forskere (nuværende og tidligere) gennem en strategi for alumnetjenester. Disse spænder fra støtte til et forum for kontakt og udveksling mellem forskere, som gør det muligt at udforske samarbejde og jobmuligheder, til organisering af fælles begivenheder og inddragelse af andre i outreachaktiviteter som ambassadører for Marie Skłodowska-Curie-aktionerne og for det europæiske forskningsrum.

3.6. Særlige gennemførelsesaspekter

Marie Skłodowska-Curie-aktionerne vil være åbne for uddannelses- og karriereudviklingsaktiviteter inden for alle områder af forskning og innovation, som behandles i TEUF, fra grundforskning til indførelse på markedet og innovationstjenester. Forsknings- og innovationsområder samt sektorer vælges frit af ansøgerne.

Med sigte på at få gavn af den globale vidensbase åbnes Marie Skłodowska-Curie-aktionerne for F&I-medarbejdere og for universiteter, forskningsinstitutioner, forskningsinfrastrukturer, virksomheder og andre samfundsøkonomiske aktører fra alle lande, herunder også tredjelande på de betingelser, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 1290/2013

I alle ovennævnte aktiviteter fokuseres der på at tilskynde til omfattende deltagelse fra virksomheder, navnlig SMV'er, samt fra andre samfundsøkonomiske aktørers side for at sikre en vellykket gennemførelse og virkning af Marie Skłodowska-Curie-aktionerne. Et langsigtet samarbejde mellem højere uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer og den offentlige og private sektor, hvor der tages hensyn til beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, fremmes i alle Marie Skłodowska-Curie-aktioner.

Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne vil blive udviklet i tæt samspil med andre programmer, der støtter disse politiske mål, herunder programmet Erasmus+ og EIT's videns- og innovationsfællesskaber (VIF'er).

Muligheden bevares for, hvis der opstår særlige behov, at målrette visse aktiviteter i henhold til Marie Skłodowska-Curie-aktionerne mod specifikke samfundsmæssige udfordringer, typer af forsknings- og innovationsinstitutioner eller mod geografiske områder som reaktion på udviklingen i de europæiske krav til færdigheder, forskeruddannelse, karriereudvikling og videnuudveksling.

For at åbne op for alle talentkilder træffes der generelle foranstaltninger, som skal bekæmpe skævvridninger i adgangen til tilskuddene, f.eks. ved at tilskynde til lige muligheder for mandlige og kvindelige forskere i alle Marie Skłodowska-Curie-aktioner og anvende benchmarking for kønsfordeling. Derudover vil Marie Skłodowska-Curie-aktioner støtte forskere i at etablere sig på en mere stabil karrierevej og sikre, at de kan opnå en passende balance mellem arbejde og privatliv under hensyntagen til deres familiesituation, samt bidrage til at gøre det lettere at genoptage en forskerkarriere efter en pause. Det anbefales, at alle støttede deltagere tilslutter sig og anvender principperne i det europæiske charter for forskere og adfærdskodeksen for ansættelse af forskere, hvori der tilskyndes til åben rekruttering og attraktive arbejdsforhold.

For at sikre endnu bedre formidling og offentlig deltagelse kan det muligvis kræves, at støttemodtagere under Marie Skłodowska-Curie-aktioner planlægger passende outreachaktiviteter i forhold til offentligheden. Denne plan vurderes i evalueringsprocessen samt i løbet af projektopfølgningen.

4. FORSKNINGSFRASTRUKTURER

Aktiviteterne har til formål at udvikle europæiske forskningsinfrastrukturer af topkvalitet frem til og ud over 2020, fremme deres innovationspotentiale og menneskelige kapital og styrke europæisk politik. Der tilstræbes samordning med kilderne til samhørighedsfinansieringen for at sikre synergi og en sammenhængende tilgang til udviklingen af forskningsinfrastrukturerne. Synergi med Marie Skłodowska-Curie-aktionerne vil blive fremmet.

4.1. Udvikling af europæiske forskningsinfrastrukturer frem til og ud over 2020

4.1.1. Udvikling af nye forskningsinfrastrukturer i verdensklasse

Målet er at lette og støtte udarbejdelse, gennemførelse, bæredygtighed på lang sigt og effektiv drift af de forskningsinfrastrukturer, som identificeres af Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastrukturer (ESFRI) og af andre forskningsinfrastrukturer i verdensklasse, som vil hjælpe Europa med at imødegå store udfordringer inden for forskning, industri og samfund. Dette mål handler specifikt om de infrastrukturer, som planlægger at etablere, er ved at etablere eller har etableret deres forvaltning, f.eks. på grundlag af det europæiske konsortium for en forskningsinfrastruktur (ERIC) eller en anden tilsvarende struktur på europæisk eller internationalt plan.

Unionens finansiering bidrager, hvor det er relevant, til:

- a) forberedelsesfasen for fremtidige infrastrukturer (f.eks. detaljerede byggeplaner, juridiske ordninger og flerårig planlægning og tidlig inddragelse af industrien)
- b) gennemførelsesfasen (f.eks. forskning og udvikling (F&U) og ingeniørarbejde sammen med erhvervsliv og brugere og udvikling af regionale partnerfaciliteter⁽¹⁾ rettet mod en mere afbalanceret udvikling af det europæiske forskningsrum og/eller
- c) driftsfasen (f.eks. adgang, databehandling, outreach, uddannelse og internationale samarbejdsaktiviteter).

Denne aktivitet støtter også projekteringsundersøgelser til nye forskningsinfrastrukturer gennem en bottom-up-tilgang.

4.1.2. Integration og åbning af eksisterende nationale og regionale forskningsinfrastrukturer af europæisk interesse

Målet er, hvor det er relevant, at åbne op for vigtige nationale og regionale forskningsinfrastrukturer for alle europæiske forskere, både fra den akademiske verden og erhvervslivet, og sikre, at disse forskningsinfrastrukturer anvendes optimalt og udvikles i fællesskab.

Unionen vil støtte netværk og klynger, som samler og integrerer vigtige nationale forskningsinfrastrukturer på europæisk plan. Der ydes finansiering, navnlig til støtte af forskeres tværnationale og virtuelle adgang samt harmonisering og forbedring af de tjenester, som infrastrukturene yder.

4.1.3. Udvikling, anvendelse og drift af ikt-baserede e-infrastrukturer⁽²⁾

Målet er inden 2020 at realisere en verdensførende kapacitet inden for netværk, databehandling og videnskabelige data i et fælles og åbent europæisk rum for onlineforskning, hvor forskere nyder godt af avancerede, allestedsnærværende og pålidelige tjenester til netværk og databehandling samt gnidningsløs og åben adgang til e-videnskabsmiljøer og globale dataressourcer.

For at nå dette mål ydes der støtte til: globale forsknings- og uddannelsesnetværk, som yder avancerede, standardiserede og skalerbare inter-domain-tjenester efter behov, forsyningsnet og "cloud"-infrastrukturer, der giver næsten ubegrænset computer- og databehandlingskapacitet, et økosystem af supercomputerfaciliteter i retning af exaskala, en software- og serviceinfrastruktur, f.eks. til simulering og visualisering, realtidsværktøjer til samarbejde og en interoperabel, åben og pålidelig videnskabelig datainfrastruktur.

⁽¹⁾ En regional partnerfacilitet er en forskningsinfrastruktur af national eller regional betydning for så vidt angår samfundsøkonomisk nytte, uddannelse og evne til at tiltrække forskere og teknikere, der anerkendes som en partner i et fælleseuropæisk ESFRI eller en anden forskningsinfrastruktur i verdensklasse. Den regionale partnerfacilitets kvalitet, herunder dens videnskabelige tjenesteniveau, forvaltning og adgangspolitik skal opfylde samme standarder, som kræves i forbindelse med fælleseuropæiske forskningsinfrastrukturer.

⁽²⁾ I takt med at al forskning bliver computer- og dataintensiv, er adgang til de nyeste e-infrastrukturer blevet afgørende for alle forskere. F.eks. forbinder GÉANT 40 mio. brugere i over 8 000 institutioner i 40 lande, medens den europæiske netinfrastruktur er verdens største distribuerede databehandlingsinfrastruktur med over 290 serversteder i 50 lande. Uopholdelige fremskridt inden for ikt og et stadig større behov for videnskabelig databehandling og behandling af store mængder data giver store finansieringsudfordringer og organisationsmæssige udfordringer med hensyn til at sikre problemfri tjenester til forskere.

4.2. Fremme af forskningsinfrastrukturers innovationspotentiale og deres menneskelige kapital

4.2.1. Udnyttelse af forskningsinfrastrukturers innovationspotentiale

Målet er at stimulere innovation både i selve infrastrukturene og i industrisektorerne, såsom leverandør- og brugerindustrien.

Med dette mål for øje ydes der støtte til

- a) F&U-partnerskaber med industrien for at udvikle Unionens kapacitet og leverancer fra industrien inden for højt-eknologiske områder som videnskabelig instrumentering eller ikt
- b) prækommercielle indkøb foretaget af aktører inden for forskningsinfrastruktur, som skal fremme innovation og fungere som tidlige erhververe eller udviklere af avancerede teknologier
- c) stimulering af industriens brug af forskningsinfrastrukturer, f.eks. som eksperimenterende testfaciliteter eller videnbaserede centre, og
- d) tilskyndelse til integration af forskningsinfrastrukturer i lokale, regionale og globale innovationsøkosystemer.

Unionens aktioner vil også udnytte brugen af forskningsinfrastrukturer, navnlig e-infrastrukturer, til offentlige tjenester, social innovation, kultur og uddannelse.

4.2.2. Styrkelse af forskningsinfrastrukturers menneskelige kapital

Forskningsinfrastrukturernes kompleksitet og udnyttelsen af deres fulde potentiale kræver tilstrækkelige færdigheder hos både ledere, ingeniører, teknikere og brugere.

Unionens finansiering vil støtte uddannelse af medarbejdere, som styrer forvaltning og drift af forskningsinfrastrukturer af fælleseuropæisk interesse, udveksling af medarbejdere og bedste praksis mellem faciliteter samt en tilstrækkelig forsyning af menneskelige ressourcer inden for vigtige fag, herunder nye specifikke uddannelseslæseplaner. Synergi med Marie Skłodowska-Curie-aktionerne vil blive fremmet.

4.3. Styrkelse af en europæisk politik for forskningsinfrastruktur og internationalt samarbejde

4.3.1. Styrkelse af en europæisk politik for forskningsinfrastrukturer

Formålet er at udnytte synergien mellem nationale initiativer og EU-initiativer ved at oprette partnerskaber mellem relevante politiske beslutningstagere, finansieringsorganer eller rådgivningsorganer (f.eks. ESFRI, refleksionsgruppen vedrørende e-infrastruktur (e-IRG), EIROforum-organisationer og nationale offentlige myndigheder), udvikle komplementaritet og samarbejde mellem forskningsinfrastrukturer og -aktiviteter, som gennemfører andre EU-politikker (som f.eks. regional-, samhørigheds-, industri-, sundheds-, miljø-, beskæftigelses- eller udviklingspolitik) og sikre samordning mellem forskellige EU-finansieringskilder. EU-aktionerne vil ligeledes støtte tilsyn med og overvågning og vurdering af forskningsinfrastrukturer på EU-plan samt relevante politiske undersøgelser og kommunikationsopgaver.

Horisont 2020 fremmer medlemsstaternes indsats for at optimere deres forskningsfaciliteter ved at støtte en ajourført EU-dækkende database om alment tilgængelige forskningsinfrastrukturer i Europa.

4.3.2. Fremme af strategisk internationalt samarbejde

Målet er at fremme udviklingen af globale forskningsinfrastrukturer, dvs. forskningsinfrastrukturer, som kræver finansiering og aftaler på globalt plan. Det er ligeledes målet at fremme samarbejdet mellem europæiske forskningsinfrastrukturer og deres ikkeeuropæiske modpartner og sikre deres globale interoperabilitet og rækkevidde samt forfølge internationale aftaler om gensidig brug, åbenhed eller samfinansiering af infrastrukturer. I denne forbindelse tages der behørigt hensyn til anbefalingerne fra Carnegie Group of Senior Officials on Global Research Infrastructures. Der fokuseres også på at sikre tilstrækkelig deltagelse fra Unionens side i samordning med internationale organer som De Forenede Nationer (FN) eller Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD).

4.4. Særlige gennemførelsesaspekter

Under gennemførelsen høres uafhængige ekspertgrupper samt interessenter og rådgivningsorganer som ESFRI og e-IRG.

Gennemførelsen følger en trestrengt tilgang: bottom-up, hvor projekternes præcise indhold og partnerskab ikke kendes, målrettet, hvor de specifikke forskningsinfrastrukturer og/eller -samfund er veldefinerede, og navngivne modtagere, f.eks. hvor der ydes et bidrag til driftsomkostningerne til (et konsortium af) infrastrukturoperatører.

Målene for de aktivitetslinjer, der er omhandlet i punkt 4.2 og 4.3, skal gennemføres ved hjælp af målrettede foranstaltninger og, når det er hensigtsmæssigt, inden for foranstaltningerne i punkt 4.1.

DEL II

INDUSTRIELT LEDERSKAB

1. LEDERSKAB INDEN FOR STØTTE- OG INDUSTRIEKOLOGI

Generelt

EU's industris vellykkede håndtering, integrering og anvendelse af støtteteknologi er en vigtig faktor i styrkelsen af Europas produktivitet og innovationskapacitet og vigtig for at sikre, at Europa har en avanceret, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi, har det globale lederskab inden for sektorerne for højt teknologiske applikationer og en evne til at udvikle effektive og bæredygtige løsninger til samfundsmæssige udfordringer, som bl.a. imødekommer brugerens behov. Innovationsaktioner kombineret med F&U er en integrerende del af finansieringen.

En integreret tilgang til vigtige støtteteknologier

Et vigtigt led i det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industrieknologi" er centrale støtteteknologier (KET), herunder mikro- og nanoelektronik, fotonik, nanoteknologi, bioteknologi, avancerede materialer og avancerede fremstillingssystemer. Mange innovative produkter omfatter flere af disse teknologier på samme tid, enten enkeltvis eller som integrerede dele. Når hver enkelt teknologi frembyder teknologisk innovation, kan de samlede fordele ved de mange interaktioner mellem KET og andre industrielle støtteteknologier og kombinationer heraf også føre til teknologiske kvantespring. Udnyttelse af tværgående centrale støtteteknologier vil øge et produkts konkurrenceevne og virkning, stimulere vækst og beskæftigelse og give nye muligheder for at håndtere de samfundsmæssige udfordringer. De utallige interaktioner mellem disse teknologier udnyttes derfor. Der vil blive tilvejebragt specifik støtte til store pilot- og demonstrationsprojekter, der skal gennemføres i forskellige miljøer og under forskellige forhold.

Dette omfatter KET og tværgående KET (multi-KET), som samler og integrerer forskellige individuelle teknologier, hvilket medfører teknologisk validering i et industrielt miljø og et fuldstændigt og kvalificeret system, som er parat til markedet eller lige ved at være det. Det er en forudsætning, at den private sektor involverer sig stærkt i sådanne aktiviteter, og at det påvises, hvordan projektresultaterne vil bidrage til markedsværdien for Unionen, og gennemførelsen vil derfor kunne tage form af offentlig-private partnerskaber. Med henblik herpå og ved hjælp af gennemførelsesstrukturen for Horisont 2020 udarbejdes der et fælles arbejdsprogram for tværgående KET. Under hensyntagen til markedets behovene og de samfundsmæssige udfordringer vil arbejdsprogrammet have til formål at tilvejebringe generiske KET- og multi-KET-byggeklodser til forskellige anvendelsesområder, herunder også samfundsmæssige udfordringer. Der vil desuden, når det er hensigtsmæssigt, blive tilstræbt synergi mellem KET-aktiviteterne og aktiviteterne inden for den samhørighedspolitiske ramme som led i nationale og regionale F&I-strategier for intelligent specialisering og med EIT, med Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og i givet fald med medlemsstatsdrevne aktiviteter under de fælles programmeringsinitiativer.

Særlige gennemførelsesaspekter

Innovationsaktioner vil omfatte integration af individuelle teknologier, demonstration af evnen til at fremstille og levere innovative produkter, systemer, processer og tjenester, bruger- og kundepilotprojekter for at dokumentere gennemføreligheden og merværdien og demonstrationsprojekter i stor skala for at lette markedsintrængen af forskningsresultaterne. Der vil blive lagt passende vægt på små og mellemstore projekter. Desuden vil gennemførelsen af denne del fremme inddragelse af små og mellemstore forskerhold og vil også bidrage til en mere aktiv deltagelse af SMV'er.

En række individuelle teknologier integreres, hvilket medfører teknologisk validering i et industrielt miljø og et fuldstændigt og kvalificeret system, som er parat til markedet. Det er en forudsætning, at den private sektor involverer sig stærkt i sådanne aktiviteter, og gennemførelsen sker således bl.a. gennem offentlig-private partnerskaber.

Aktioner på efterspørgselssiden supplerer forsknings- og innovationsinitiativernes teknologifremdrift. Aktionerne omfatter bl.a. at udnytte offentlige indkøb bedst muligt til innovation, udvikling af passende tekniske standarder og tekniske aktiviteter til støtte for standardisering og regulering i privat efterspørgsel og inddragelse af brugerne for at skabe mere innovationsfremmende markeder.

Navnlig inden for områderne nanoteknologi og bioteknologi vil inddragelsen af interessenter og den brede offentlighed medvirke til at skabe øget opmærksomhed om teknologiernes fordele og risici. Sikkerhedsvurderinger og den overordnede risikostyring i forbindelse med udbredelsen af disse teknologier vil blive håndteret på en systematisk måde. Samfundsvidenskaben og de humanistiske videnskaber vil i relevant omfang bidrage til, at der tages hensyn til brugernes behov, præferencer og accept og til, at samfundsenkagement og informerede forbrugervalg sikres.

De aktiviteter, der støttes under dette specifikke mål, supplerer støtten til forskning og innovation inden for støtteteknologier, som kan stilles til rådighed af nationale eller regionale myndigheder ud af Samhørighedsfondens midler, inden for rammerne af strategierne for intelligent specialisering.

Dette specifikke mål skal, som led i finansieringen af aktioner, også støtte teknologioverførsel (både på nationalt og regionalt plan), bl.a. udvikling af internationale og regionale innovationsklynger, der kan fremme mere effektive forbindelser mellem universiteter og erhvervsliv.

Strategiske initiativer til internationalt samarbejde forfølges på områder af fælles interesse og til gensidig gavn sammen med førende partnerlande. Følgende er af særlig interesse, men ikke eneste interesse for støtte- og industriteknologi:

- adgang til verdensførende videnskabelig og teknologisk ekspertise
- udvikling af globale standarder
- fjernelse af flaskehalse inden for industriel udnyttelse, F&U-samarbejde og handelsbetingelser
- nano- og bioteknologibaserede produkters sikkerhed og langsigtede virkninger af deres anvendelse
- udvikling af materialer og metoder til reduktion af energi- og ressourceforbrug
- industriledede internationale samarbejdsinitiativer inden for fremstillingssektoren og
- systemernes interoperabilitet.

1.1. Informations- og kommunikationsteknologi (ikt)

En række aktivitetslinjer er rettet mod *ikt-udfordringer inden for industrielt og teknologisk lederskab* i hele værdikæden og dækker generiske ikt-forsknings- og innovationsdagsordener, herunder især:

1.1.1. En ny generation af komponenter og systemer: udvikling af avancerede, indlejrede og energi- og ressourceeffektive komponenter og systemer

Målet er at fastholde og styrke det europæiske lederskab inden for teknologier vedrørende avancerede, indlejrede, energi- og ressourceeffektive og robuste komponenter og systemer, mikro-nano-biosystemer, organisk elektronik, integration af større områder, underliggende teknologier til tingenes internet (TI) ⁽¹⁾, herunder platforme, som understøtter levering af avancerede tjenester, sensorer, intelligente integrerede systemer, indlejrede og distribuerede systemer, "systems of systems"-udvikling og udvikling af komplekse systemer.

1.1.2. Næste generation af computersystemer: avancerede og sikre computersystemer og teknologier, herunder cloud computing

Målet er at udnytte europæiske aktiver i processor- og systemarkitektur, forbindelses- og datalokaliseringsteknologier, cloud computing, anvendelse af parallel databehandling, modellering og simuleringssoftware til alle markedssegmenter, herunder ingeniørtekniske applikationer (bl.a. usikkerhedskvantificering, risikoanalyse og ingeniørtekniske beslutninger).

1.1.3. Fremtidens internet: software, hardware, infrastrukturer, teknologier og tjenester

Målet er at styrke den europæiske industris konkurrenceevne ved at udvikle, mestre og forme næste generations internet, som gradvis skal erstatte og overgå det nuværende internet, faste og mobile net og tjenesteinfrastrukturer, og gøre det muligt at forbinde billioner af enheder (TI) på tværs af flere operatører og domæner, og som vil ændre den måde, hvorpå vi kommunikerer viden, får adgang til den og anvender den. Dette omfatter F&I vedrørende netværk, software, processer og tjenester, cybersikkerhed, privatlivets fred, pålidelighed og tillid, trådløs ⁽²⁾ kommunikation og alle optiske net, immersive interaktive multimedier samt fremtidens forbundne virksomheder.

⁽¹⁾ Tingenes internet samordnes som et tværgående emne.

⁽²⁾ Herunder rumbaserede net.

1.1.4. Indholdsteknologi og informationsforvaltning: ikt til digitalt indhold og til kulturelle erhverv og kreativitet

Målet er at styrke Europas position som udbyder af produkter og tjenester baseret på enkeltpersoners og virksomheders kreativitet. Dette kan ske ved at give fagfolk og borgere nye værktøjer til at skabe, få adgang til, udnytte, bevare og genbruge alle former for digitalt indhold på alle sprog og udarbejde modeller for, analysere og visualisere store mængder data (big data), herunder forbundne data. Dette omfatter nye teknologier inden for humaniora, sprog, læring, interaktion, digital lagring, webdesign, adgang til og analyse af indhold samt medier og intelligente og adaptive informationsstyrings-systemer baseret på avanceret datamining, maskinindlæring, statistisk analyse og visuel computerteknologi.

1.1.5. Avancerede grænseflader og robotter: robotteknik og intelligente rum

Målet er at styrke europæisk videnskabeligt og industrielt lederskab inden for industriel robotteknik og servicrobotteknik, kognitive og kommunikative systemer, avancerede grænseflader og intelligente rum og tænkende maskiner, som bygger på bedre it- og netværkspræstationer og fremskridt inden for evnen til at udforme og opbygge systemer, som kan lære, selv samle sig, tilpasse sig og reagere, eller som optimerer samspillet mellem menneske og maskine. Hvor det er relevant, bør de udviklede systemer og fremskridt i state-of-the-art valideres i den virkelige verden.

1.1.6. Mikro- og nanoelektronik og fotonik: centrale støtteteknologier i forbindelse med mikro- og nanoelektronik og fotonik, som også omfatter kvanteteknologi

Målet er at udnytte Europas topklasse inden for disse centrale støtteteknologier og understøtte og yderligere styrke den europæiske industris konkurrenceevne og førende position på markedet. Aktiviteterne vil også omfatte forskning og innovation inden for design, avancerede processer, pilotlinjeprojekter vedrørende fremstilling, relaterede produktions-teknologier og demonstrationsaktioner til validering af teknologiudvikling og innovative *forretningsmodeller* samt den grundlæggende næste generation af teknologier, som udnytter fremskridtene inden for kvantefysik.

Disse seks hovedaktivitetslinjer forventes at dække samtlige behov under hensyntagen til den europæiske industris konkurrenceevne på verdensplan. De omfatter industrielt lederskab inden for generiske ikt-baserede løsninger, produkter og tjenester, der er nødvendige for at tackle større samfundsmæssige udfordringer, samt anvendelsesorienterede ikt-forsknings- og -innovationsdagsordener, der vil blive støttet i forbindelse med indsatsen vedrørende de relevante samfundsmæssige udfordringer. I betragtning af teknologiens stadig større fremgang på alle livets områder vil samspillet mellem mennesker og teknologi have betydning i denne sammenhæng og være en del af den ovennævnte anvendelsesorienterede ikt-forskning. Forskning med et brugercenteret perspektiv vil bidrage til udviklingen af konkurrencedygtige løsninger.

I hver af disse seks større aktivitetslinjer indgår også ikt-specifik forskningsinfrastruktur, som f.eks. levende laboratorier til forsøg, og infrastruktur til grundlæggende støtteteknologier og integration af disse i avancerede produkter og innovative intelligente systemer, herunder udstyr, redskaber, supporttjenester, rene rum og adgang til anlæg til udformning af prototyper.

Dette bør gennemføres på en måde, der sikrer komplementaritet og sammenhæng med det specifikke mål "Forskningsinfrastrukturer" under prioriteten "Videnskabelig topkvalitet".

Aktiviteter vil støtte forskning i og udvikling af ikt-systemer under fuld hensyntagen til fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig deres ret til privatlivets fred.

1.2. Nanoteknologi

1.2.1. Udvikling af næste generation af nanomaterialer, nanoenheder og nanosystemer

Udvikling og integration af viden om fænomener i nanoskala på tværs af forskellige videnskabelige discipliner rettet mod grundlæggende nye produkter og systemer, som muliggør bæredygtige løsninger inden for en lang række sektorer.

1.2.2. Sikker og bæredygtig udvikling og anvendelse af nanoteknologier

Udbygning af den videnskabelige viden om den potentielle virkning af nanoteknologi for sundheden eller miljøet for at sikre en proaktiv, videnskabsbaseret forvaltning af nanoteknologi og tilvejebringelse af validerede videnskabelige værktøjer, metoder og platforme til risikovurdering og -styring i hele livscyklussen for nanomaterialer og nanosystemer, herunder standardiserings spørgsmål.

1.2.3. Udvikling af den samfundsmæssige dimension af nanoteknologi

Håndtering af de menneskelige og fysiske behov i forbindelse med anvendelse af nanoteknologi og fokus på forvaltning af nanoteknologi til fordel for samfundet og miljøet, herunder kommunikationsstrategier for at sikre socialt engagement.

1.2.4. Effektiv og bæredygtig syntese og fremstilling af nanomaterialer, -komponenter og -systemer

Fokus på nye, fleksible, skalerbare og repeterbare enhedsoperationer, intelligent integration af nye og eksisterende processer, herunder teknologisk konvergens som f.eks. nanobioteknologi, samt opskalering for at muliggøre bæredygtig storskalaproduktion med høj præcision af produkter og fleksible anlæg med flere formål, som sikrer en effektiv overførsel af viden til industriel innovation.

1.2.5. Udvikling og standardisering af kapacitetsforøgende teknikker, målemetoder og -udstyr

Fokus på de underliggende teknologier, som støtter udviklingen og indførelsen på markedet af sikre komplicerede nanomaterialer og nanosystemer, herunder nanometrologi, bestemmelse og manipulation på nanoniveau, modellering, computerdesign og avanceret manipulation på atomplan.

1.3. Avancerede materialer

1.3.1. Tværgående og grundliggende materialeteknologier

Forskning i materialer med indbyggede egenskaber, funktionelle materialer, multifunktionelle materialer med større videnindhold, nye funktioner og forbedret ydeevne som f.eks. selvreparerende eller biokompatible materialer, selvsamlende materialer, nye magnetiske materialer og konstruktionsmaterialer med henblik på innovation i alle industrisektorer, navnlig til højværdimarkeder, og også de kreative industrier.

1.3.2. Materialeudvikling og -forarbejdning

Forskning og udvikling, der sikrer en effektiv, sikker og bæredygtig udvikling og opskalering for at muliggøre industriel produktion af fremtidige produkter baseret på design og må frem til en affaldsminimerende forvaltning af materialer i Europa, f.eks. i metalindustrien, den kemiske industri eller den bioteknologiske industri, og som forbedrer forståelsen af materialebrydningsmekanismer (slid, korrosion og mekanisk pålidelighed).

1.3.3. Forvaltning af materialekomponenter

Forskning og udvikling i nye og innovative teknikker til materialer, komponenter og systemer, sammensætning, sammenklæbning, adskillelse, samling, selvsamling samt afmontering, nedbrydning og dekonstruktion af materialekomponenter samt styring af levetidsomkostninger og miljøvirkninger gennem ny anvendelse af avanceret materialeteknologi.

1.3.4. Materialer til en bæredygtig og ressourceeffektiv lavemissionsindustri

Udvikling af nye produkter og anvendelser, forretningsmodeller og ansvarlig forbrugeradfærd, der øger brugen af de vedvarende ressourcer til bæredygtige anvendelser, nedsætter energiforbruget i hele produktets livscyklus og fremmer lavemissionsproduktion samt procesintensivering, genanvendelse, fjernelse af forurening, materialer til energilagring og materialer med potentiale for høj merværdi fra affald og genfremstilling.

1.3.5. Materialer til kreative industrier, herunder kulturarv

Anvendelse af design og udvikling af konvergerende teknologier for at skabe nye forretningsmuligheder, herunder bevaring og genoprettelse af Europas arv og materialer med historisk eller kulturel værdi, samt nye materialer.

1.3.6. Metrologi, karakterisering, standardisering og kvalitetskontrol

Fremme af teknologier som karakterisering, ikke destruktiv bedømmelse, løbende vurdering og overvågning og prædiktiv modellering af ydeevne med henblik på fremskridt og indvirkning inden for materialevidenskab og ingeniørvidenskab.

1.3.7. Optimering af brugen af materialer

Forskning og udvikling til undersøgelse af substitution og alternativer til brug af materialer, herunder tackling af råstofudfordringen ved hjælp af skræddersyede materialer eller erstatning af knappe, kritiske eller farlige materialer, og tilgange til innovative forretningsmodeller samt identifikation af kritiske ressourcer.

1.4. Bioteknologi

1.4.1. Styrkelse af avanceret bioteknologi som en fremtidig drivkraft for innovation

Målet er at støbe fundamentet for, at Europas industri kan forblive i frontlinjen inden for innovation, også på mellemlang og lang sigt. Det omfatter udvikling af nye teknologiområder som syntetisk biologi, bioinformatik og systembiologi samt udnyttelse af konvergensen med andre støtteteknologier såsom nanoteknologi (f.eks. bionanoteknologi), ikt (f.eks. bioelektronik) og fremstillingsteknologi. Disse og andre avancerede områder fortjener passende foranstaltninger med hensyn til forskning og udvikling med henblik på at fremme en effektiv overførsel og gennemførelse til nye applikationer.

1.4.2. Bioteknologibaserede industrielle produkter og processer

Der er to mål: på den ene side at gøre Europas industri (f.eks. vedrørende kemikalier, sundhed, minedrift, energi, papir og papirmasse, fiberbaserede produkter og træ, tekstiler, stivelse og fødevarerforberedningsindustrier) i stand til at udvikle nye produkter og processer, som opfylder industriens og samfundets behov, helst med miljøvenlige og bæredygtige produktionsmetoder, samt konkurrencedygtige og forbedrede bioteknologibaserede alternativer til erstatning for etablerede alternativer, og på den anden side at udnytte det bioteknologiske potentiale til at spore, overvåge, forebygge og fjerne forurening. Dette omfatter F&I om nye enzymer med optimerede biokatalysatorfunktioner, enzymatiske og metaboliske reaktionsveje, bioprocesdesign i industriel skala, integration af bioprocesser i industrielle produktionsprocesser, avanceret fermentering, up- og downstream-processer og indsigt i mikrobielle samfunds dynamik. Det omfatter endvidere udvikling af prototyper til vurdering af den tekniske og økonomiske gennemførlighed samt bæredygtighed af de udviklede produkter og processer.

1.4.3. Innovative og konkurrencedygtige platformsteknologier

Målet er at udvikle platformsteknologier (f.eks. inden for genomik, metagenomik, proteomik, metabolomik, molekylære redskaber, ekspressionssystemer, fænotypeplatforme og cellebaserede platforme), der giver en førerposition og en konkurrencemæssig fordel for en lang række sektorer, der har en indvirkning på økonomien. Det omfatter aspekter som understøttelse af udviklingen af bioressourcer med optimerede egenskaber og anvendelsesområder ud over traditionelle alternativer, muliggørelse af bæredygtig udforskning, forståelse og udnyttelse af jord- og havbaseret biodiversitet til nye anvendelser, biobaserede produkter og processer og fortsat udvikling af bioteknologibaserede løsninger til sundhedssektoren (f.eks. inden for diagnostik, biologiske produkter og biomedicinske enheder).

1.5. Avanceret produktion og forarbejdning

1.5.1. Teknologier til fremtidens fabrikker

Fremme af bæredygtig industriel vækst ved at lette et strategisk skift i Europa fra omkostningsbaseret produktion til en strategi, der går ud på at skabe produkter med høj merværdi og ikt-baseret intelligent og højtydende produktion i et integreret system. Dette kræver, at der tages hånd om udfordringen i at producere mere og samtidig forbruge færre materialer, bruge mindre energi og generere mindre affald og forurening med henblik på høj økologisk effektivitet. Der vil blive fokuseret på at udvikle og integrere fremtidens adaptive produktionssystemer med særligt fokus på europæiske SMV'ers behov med henblik på at opnå avancerede og bæredygtige produktionssystemer og -processer. Der skal også være fokus på metoder til at øge fleksibel, sikker og intelligent produktion, hvor der anvendes passende automatiseringsniveauer i arbejdstagervenlige miljøer.

1.5.2. Teknologier til energieffektive systemer og energieffektive bygninger med lille miljømæssig indvirkning

Nedbringelse af energiforbrug og CO₂-emissioner gennem udvikling og anvendelse af bæredygtig byggeteknologi og byggesystemer og gennem gennemførelse og gentagelse af foranstaltninger med henblik på øget anvendelse af energieffektive systemer og materialer i nye, renoverede og moderniserede bygninger. Overvejelser om livscyklusser og den stadig større betydning af koncepter for planlægning, opførelse og drift vil være nøglefaktorer for at imødegå den udfordring, som ligger i overgangen til næsten energineutrale bygninger i Europa inden 2020 og gennemførelsen af energieffektive distrikter via en aftale med det brede interessentsamfund.

1.5.3. Bæredygtige og ressourceeffektive lavemissionsteknologier i energiintensive procesindustrier

Øget konkurrenceevne i procesindustrier som kemikalier, cement, papirmasse og papir, glas, mineraler eller ikkejernholdige metaller og stålindustrier gennem en drastisk forøgelse af ressource- og energieffektiviteten og nedbringelse af sådanne industrielle aktiviteterets miljøvirkning. Der vil blive fokuseret på udvikling samt validering af støtteteknologier til innovative stoffer, materialer og teknologiske løsninger til lavemissionsprodukter og mindre energiintensive processer og tjenester i værdikæden samt på vedtagelse af produktionsprocesser og -teknikker med ultralave emissioner med henblik på at opnå specifikke reduktioner af drivhusgassers emissionsintensitet.

1.5.4. Nye bæredygtige forretningsmodeller

Samarbejde på tværs af sektorer om idéer og metoder til "videnbaseret" specialiseret produktion kan fremme læring i organisationer, kreativitet og innovation med fokus på forretningsmodeller i skræddersyede tilgange, som kan tilpasses kravene i globaliserede værdikæder og netværk, skiftende markeder og nye og fremtidige industrier. Dette omfatter behandling af bæredygtige forretningsmodeller ved at medtage hele produktets og processens livscyklus.

1.6. Rumforskning

Inden for rumforskning vil indsats på EU-plan foregå i forbindelse med rumforskningsaktiviteterne i medlemsstaterne og Den Europæiske Rumorganisation (ESA) med henblik på at opbygge komplementaritet mellem forskellige aktører.

1.6.1. Fremme af europæisk konkurrenceevne, uafhængighed og innovation i den europæiske rumsektor

Målet er at fastholde en globalt førende rolle i rummet ved at beskytte og videreudvikle en omkostningseffektiv, konkurrencedygtig og innovativ rumindustri (herunder SMV'er) og et konkurrencedygtigt forskersamfund og ved at fremme rumbaseret innovation.

1.6.1.1. Beskyttelse og videreudvikling af en konkurrencedygtig, bæredygtig og initiativrig rumindustri og et konkurrencedygtigt forskersamfund og styrkelse af Europas uafhængige position inden for rumsystemer

Europa spiller en førende rolle inden for rumforskning og i udviklingen af rumteknologier og udvikler løbende sine egne operationelle ruminfrastrukturer (f.eks. Galileoprogrammet og Copernicusprogrammet). Europas industri har faktisk etableret sig som eksportør af højkvalitetssatellitter og anden rumrelateret teknologi. Denne position trues dog af konkurrence fra andre rumstormagter. Formålet med denne foranstaltning er udvikling af et forskningsgrundlag gennem kontinuitet i rumforsknings- og innovationsprogrammerne, f.eks. gennem en række mindre og oftere forekommende demonstrationsprojekter i rummet. Dette vil gøre det muligt for Europa at udvikle sit eget industrielle grundlag og sit eget samfund for forskning og teknologisk udvikling (FTU) for rummet og dermed bidrage til at komme videre fra sin nuværende position og til sin egen uafhængighed af import af vigtige teknologier.

Standardisering bør støttes med henblik på at optimere investeringerne og at udvikle markedsadgang.

1.6.1.2. Fremme af innovation mellem rum- og ikke-rumsektorer

En række udfordringer inden for rumteknologier har paralleller til udfordringerne på jorden, f.eks. inden for luftfart, energi, miljø, telekommunikation og ikt, udnyttelse af naturressourcer, sensorer, robotteknik, avancerede materialer, sikkerhed og sundhed. Disse sammenfald giver mulighed for tidlig fælles udvikling, navnlig for SMV'er, af teknologier på tværs af rum- og ikke-rumsamfund, herunder ikke-rumindustrier, hvilket kan medføre hurtigere banebrydende innovation end den, der opnås via spin-offs på et senere tidspunkt. Udnyttelse af eksisterende europæisk ruminfrastruktur bør stimuleres ved at fremme udviklingen af innovative produkter og tjenester baseret på fjernovervågning, geopositioner eller andre typer af satellitbaserede data. Europa bør endvidere styrke den spirende udvikling af en rumsektor for iværksættere, eventuelt med målrettede foranstaltninger, herunder støtte til initiativer til overførsel af rumteknologi.

1.6.2. Fremskridt inden for rumteknologi

Målet er at udvikle avanceret og mulighedsskabende rumteknologi og operationelle koncepter fra idé til demonstration i rummet.

Kapaciteten til at få adgang til rummet og udvikle, bevare og drive rumsystemer i og uden for jordens bane er afgørende for det europæiske samfunds fremtid. De nødvendige kompetencer kræver forsknings- og innovationsinvesteringer i en række forskellige rumteknologier (f.eks. affyringsramper og andre køretøjer, satellitter, robotteknik, instrumenter og sensorer) og i driftskoncepter fra idé til demonstration i rummet. Europa er i dag en af de tre førende rummagter, især drevet af investeringer fra medlemsstaterne via ESA og nationale programmer, men sammenlignet med niveauet for investeringer i F&U i De Forenede Stater (f.eks. ca. 20 % af NASA's samlede budget) skal det europæiske fokus for investeringer i fremtidige rumteknologier og -applikationer øges i hele kæden:

- a) lavt teknologisk modenhedsniveau (LTR)teknologisk forskning, ofte med udbredt anvendelse af centrale støtteteknologier og med mulighed for at skabe banebrydende teknologier med jordbaserede anvendelser
- b) forbedring af eksisterende teknologier, f.eks. gennem miniaturisering, højere energieffektivitet og højere sensorfølsomhed
- c) demonstration og validering af nye teknologier og koncepter i rummet og analoge jordbaserede miljøer

- d) missionskontekst, f.eks. analyse af rummiljøet, jordstationer, beskyttelse af rumsystemer og -infrastruktur mod beskadigelse eller ødelæggelse som følge af kollision med affald eller andre genstande i rummet samt virkninger af vejret i rummet, herunder soleruptioner (kendskab til situationen i rummet – Space Situational Awareness, SSA), fremme af innovativ dataindsamling og -transmission og prøvelagringsinfrastruktur
- e) satellitkommunikation, avancerede navigations- og fjernovervågningsteknologier, som omfatter forskning af afgørende betydning fremtidige generationer af Unionens rumsystemer (f.eks. Galileo og Copernicus).

1.6.3. Udnyttelse af rumdata

Målet er at sikre en mere omfattende udnyttelse af rumdata fra eksisterende, arkiverede og fremtidige europæiske missioner på det videnskabelige, offentlige og kommercielle område.

Rumsystemer giver oplysninger, som ofte ikke kan tilvejebringes på andre måder. Trods europæiske missioner i verdensklasse viser offentliggjorte tal, at data fra europæiske missioner ikke anvendes lige så ofte som data fra amerikanske missioner. Der kan opnås en betydelig bedre udnyttelse af data fra europæiske satellitter (videnskabelige, offentlige eller kommercielle), hvis der gøres en yderligere indsats for behandling, arkivering, validering, standardisering og varig tilgængelighed af rumdata fra europæiske missioner samt for at støtte udviklingen af nye informationsprodukter og -tjenester som følge af disse data og i relevant omfang i kombination med data fra jordbaserede observationer. Innovation inden for tilvejebringelse og behandling af data, sammenlægning af data og formidling af data samt interoperabilitet, navnlig fremme af adgang til og udveksling af geovidenskabelige data og metadata ved hjælp af innovative ikt-samarbejdsformer, kan sikre et højere afkast af investeringer i ruminfrastruktur og bidrage til at tackle samfundsmæssige udfordringer. Kalibrering og validering af rumdata (for individuelle instrumenter, mellem instrumenter og missioner og med hensyn til in situ-objekter) er nøglefaktorer for at kunne anvende rumdata effektivt på alle områder, og der er behov for at øge standardiseringen af rumafledte data og referencerammer.

Dataadgang og udnyttelse af rummissioner kræver global samordning. Med hensyn til data vedrørende jordobservationer opnås en harmoniseret tilgang og bedste praksis delvis i samarbejde med ad hoc-gruppen om jordobservation (GEO), som er en mellemstatslig organisation, der har til formål at opretholde et globalt system af jordobservationssystemer, Global Earth Observation System of Systems (GEOSS), som Unionen deltager i, nemlig ved fuldt ud at udnytte Copernicus-programmet). En hurtig indførelse af disse fornyelser i de relevante anvendelses- og beslutningsprocesser vil blive støttet. Dette omfatter også udnyttelse af data til yderligere videnskabelige undersøgelser.

1.6.4. Europæisk forskning til støtte for internationale rumpartnerskaber

Målet er at støtte europæisk forsknings og innovations bidrag til langsigtede internationale rumpartnerskaber.

Selv om rumdata giver store lokale fordele, er rumforetagender grundlæggende af global karakter. Dette er særlig tydeligt med hensyn til den kosmiske trussel mod jorden og rumsystemerne. Tab af satellitter som følge af vejret i rummet og rumaffald skønnes at koste omkring 100 mio. EUR om året. Andre globale aktiviteter omfatter mange rumvidenskabs- og udforskningsprojekter. Der udvikles i stadig højere grad avanceret rumteknologi inden for sådanne internationale partnerskaber, og adgang til disse internationale projekter bliver dermed et succeskriterium for Europas forskere og industri. Unionens bidrag til denne globale rumindsats skal defineres i langsigtede strategiske køreplaner (10 år eller mere), som tilpasses Unionens rumpolitiske prioriteter, og i samarbejde med medlemsstaterne og interne europæiske partnere såsom ESA og nationale rumagenturer, og når det er relevant, med internationale partnere og med rumfartsnationernes rumagenturer.

1.6.5. Særlige gennemførelsesaspekter

Gennemførelsesprioriteterne for rumforskning og -innovation under Horisont 2020 er i overensstemmelse med Unionens prioriteter for rumpolitikken, der er fastlagt af Rumrådet og i Kommissionens meddelelse af 4. april 2011 med titlen "En EU-rumstrategi til gavn for borgerne". Gennemførelsen tilrettelægges i relevant omfang på grundlag af de strategiske forskningsdagsordener, som udarbejdes i samråd med medlemsstaterne og nationale rumagenturer, ESA, interessenter fra den europæiske rumindustri, (herunder SMV'er), akademiske kredse og teknologiinstitutter og den rådgivende gruppe i rumfartsanliggender. For så vidt angår deltagelsen i internationale aktiviteter, fastlægges forsknings- og innovationsdagsordenen i samarbejde med europæiske interessenter og internationale partnere (f.eks. NASA, ROSCOSMOS og JAXA).

Anvendelsen af rumteknologi skal, hvor det er hensigtsmæssigt, støttes gennem de respektive specifikke mål i prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer".

2. ADGANG TIL RISIKOVILLIG KAPITAL

Horisont 2020 etablerer to instrumenter ("egenkapitalfaciliteten" og "lånefaciliteten", som består af en række komponenter. Egenkapitalfaciliteten og SMV-komponenten af lånefaciliteten vil blive gennemført sammen med Cosme som led i to EU-finansieringsinstrumenter, der stiller egenkapital og lån til rådighed for F&I og SMV'ers vækst.

Egenkapitalfaciliteten og lånefaciliteten kan, hvis det er hensigtsmæssigt, tillade en sammenlægning af finansielle ressourcer med medlemsstater eller regioner, som er villige til at bidrage med en del af de EU-strukturfonds- og investeringsmidler, der er allokeret til dem, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽¹⁾.

I stedet for at yde f.eks. lån, garantier eller egenkapital direkte til de endelige modtagere vil Kommissionen overlade det til de finansielle institutioner at yde støtte, navnlig via risikodeling, garantiordninger og egenkapital samt kvasiegenkapitalinvesteringer.

2.1. Lånefaciliteten

Gældsfinansieringsinstrumentet tilbyder lån til individuelle støttemodtagere til investering i F&I, (mod)garantier til finansielle mellemed, der yder lån til støttemodtagere, kombinerede lån og (mod)garantier samt garantier eller modgarantier for nationale, regionale og lokale låneordninger. Lånefaciliteten vil omfatte løbetidsforlængelser og afhængigt af efterspørgslen støtte det SMV-specifikke instrument (jf. del II, punkt 3 "Innovation i SMV'er"). Midler fra lånefaciliteten kan, eventuelt med tillæg af tilskud (herunder engangsbeløb) kombineres med midler fra egenkapitalfaciliteten i en eller flere integrerede ordninger. Bløde lån, konvertible lån, lavere prioriterede lån, lån med deltagerrettigheder, leasinglån og securitisering kan også tænkes at blive en mulighed.

Ud over at yde lån og garantier på markedsvilkår og efter først til mølle-princippet vil lånefaciliteten i flere afdelinger være rettet mod bestemte politikker og sektorer. Budgetbidragene, der er afsat til dette formål, kan i givet fald komme fra

- a) andre dele af Horisont 2020, navnlig del III "Samfundsmæssige udfordringer"
- b) andre rammer, programmer og budgetposter i Unionens almindelige budget
- c) særlige regioner og medlemsstater, som ønsker at bidrage med tilgængelige ressourcer under samhørighedspolitikken
fonde, og
- d) særlige enheder (som fælles teknologiinitiativer) eller initiativer.

Sådanne budgetbidrag kan til enhver tid ydes eller suppleres i løbet af Horisont 2020.

Risikodeling og andre parametre kan variere inden for politik- eller sektorafdelinger, hvis deres værdi eller status stemmer overens med de fælles regler for gældsinstrumenter. Endvidere kan de forskellige afdelinger have specifikke kommunikationsstrategier inden for det overordnede fremstød for lånefaciliteten. Derudover kan der anvendes specialister som mellemed på nationalt plan, hvis der er behov for særlig ekspertise til at vurdere mulige lån inden for en særlig afdeling.

SMV-komponenten af lånefaciliteten målrettes F&I-orienterede SMV'er og små mellemstore virksomheder (mid-cap-selskaber) med lånebeløb på over 150 000 EUR og supplerer dermed SMV-finansieringen fra lånegarantifaciliteten i Cosme. SMV-komponenten af lånefaciliteten omfatter også lån på under 150 000 EUR til F&I-orienterede SMV'er og små mid-cap-selskaber.

Lånefacilitetens fremmedfinansiering - defineret som den samlede finansiering (dvs. EU-finansiering plus bidrag fra andre finansielle institutioner) delt med Unionens finansielle bidrag - forventes at ligge på et gennemsnit på 1,5 til 6,5, afhængigt af typen af involverede operationer (risikoniveau, modtagere og den relevante lånefacilitetskomponent). Multiplikatorvirkningen - defineret som de samlede investeringer fra støttede modtagere delt med Unionens finansielle bidrag - ventes at ligge på mellem 5 og 20, igen afhængigt af typen af involverede operationer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17 december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (Se side 320 i denne EUT).

2.2. Egenkapitalfaciliteten

Egenkapitalfaciliteten fokuserer på venturekapital i opstartsfasen og offentlig-private funds-of-funds og stiller venturekapital og/eller mezzaninkapital til rådighed for individuelle porteføljevirkksomheder. Disse virksomheder kan derudover søge lån fra finansielle mellemed, som gennemfører lånefaciliteten. Endvidere vil egenkapitalfaciliteten undersøge mulighederne for at støtte private individuelle investorer og andre potentielle kilder til egenkapitalfinansiering. Det kan også omfatte støtte i SMV-instrumentets fase 3-stadium afhængigt af efterspørgslen og af teknologioverførsel (herunder overførsel af forskningsresultater og opfindelser fra den offentlige forsknings sfære til produktionssektoren, f.eks. gennem "proof-of-concept").

Egenkapitalfaciliteten vil også have mulighed for at investere i ekspansions- og vækstfasen sammen med vækstfaciliteten i Cosme (dette omfatter bl.a. investeringer i funds-of-funds med et bredt investorgrundlag og omfatter private institutionelle og strategiske investorer samt nationale offentlige og halvoffentlige finansielle institutioner). I sidstnævnte tilfælde må investeringerne fra Horisont 2020-lånefaciliteten ikke overstige 20 % af de samlede EU-investeringer, undtagen hvis der er tale om flertrinsfonde (multi-stage funds), hvor midlerne fra vækstfaciliteten og Horisont 2020's lånefacilitet udbetales på et pro rata-grundlag, afhængigt af fondenes investeringspolitik. Ligesom vækstfaciliteten skal lånefaciliteten undgå at stille buy-out- eller erstatningskapital til rådighed, som er beregnet til afvikling af en købt virksomhed. Kommissionen kan beslutte at ændre tærsklen på 20 % alt efter markedsforholdene.

EU's egenkapitalfinansieringsinstrument for SMV'ers F&I og vækst, der er nævnt i første afsnit af punkt 2, bør være af passende størrelse og omfang til at støtte virksomheder fra det tidligste stadium frem mod vækst og udvidelse i en integreret tilgang.

Der opstilles investeringsparametre på en sådan måde, at der kan opnås specifikke politiske mål, herunder målretning af særlige grupper af potentielle modtagere, mens instrumentets markedsorienterede, efterspørgselsdrevne tilgang bevares.

Egenkapitalfaciliteten kan støttes af budgetbidrag fra:

- a) andre dele af Horisont 2020
- b) andre rammer, programmer og budgetposter i Unionens almindelige budget
- c) særlige regioner og medlemsstater, og
- d) specifikke enheder eller initiativer.

Fremmedfinansieringen af egenkapitalfaciliteten - defineret som den samlede finansiering (dvs. EU-finansiering plus bidrag fra andre finansielle institutioner) delt med Unionens finansielle bidrag - forventes at ligge på omkring 6, afhængigt af markedets særlige forhold og med en forventet gennemsnitlig multiplikatorvirkning - defineret som de samlede investeringer fra de støttede modtagere delt med Unionens finansielle bidrag - på gennemsnitlig 18.

2.3. Særlige gennemførelsesaspekter

Gennemførelsen af de to finansieringsfaciliteter delegeres til Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) og/eller til andre finansielle institutioner, som er bemyndiget til at gennemføre finansielle instrumenter i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. De udformes og gennemføres i overensstemmelse med de almindelige regler for finansielle instrumenter i den forordning og med de mere specifikke operationelle krav, der fastlægges i retningslinjer fra Kommissionen. Brugen af finansielle instrumenter skal indebære en klar europæisk merværdi og bør give en løftestangseffekt og være et supplement til nationale instrumenter.

Finansielle formidlere, der udvælges af enheder, som er bemyndiget til at gennemføre finansielle instrumenter i henhold til artikel 139, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionelle og ikkeforskelsbehandlende procedurer, kan omfatte private finansielle institutioner og statslige eller halvstatslige finansielle institutioner, nationale og regionale offentlige banker samt nationale og regionale investeringsbanker.

De forskellige elementer kan eventuelt kombineres med tilskud (herunder engangsbeløb) i en eller flere integrerede ordninger, som støtter særlige kategorier af modtagere eller særlige projekter som SMV'er og mid-cap-selskaber med vækstpotentiale eller omfattende demonstrationer af innovative teknologier.

Deres gennemførelse støttes af en række ledsageforanstaltninger. Disse kan omfatte teknisk bistand til finansielle mellemlid, som deltager i vurderingen af, om låneansøgningerne kan godkendes, eller af værdien af videnaktiver, ordninger for investeringsparathed, som omfatter udklækning samt coaching- og mentorordninger for SMV og fremme af deres interaktion med potentielle investorer, foranstaltninger, der øger opmærksomheden hos venturekapitalvirksomheder og private individuelle investorer vedrørende vækstpotentialet hos innovative SMV, som deltager i Unionens finansieringsprogrammer, ordninger, som tiltrækker private investorer for at støtte væksten i innovative SMV og mid-cap-selskaber, foranstaltninger, der forbedrer grænseoverskridende og multinational låne- og egenkapitalfinansiering, ordninger, der tilskynder filantropiske fonde og enkeltpersoner til at støtte F&I, samt ordninger, der fremmer corporate venturing og støtter aktiviteter i familieforetagender og private investorer.

Organer som f.eks. regionale myndigheder, SMV-sammenslutninger, handelskamre og relevante finansielle mellemlid, kan i givet fald konsulteres i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af disse aktiviteter.

Der sikres komplementaritet med faciliteterne i Cosme.

3. INNOVATION I SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER

3.1. *Mainstreaming af SMV-støtte, navnlig gennem et specifikt instrument*

SMV'er støttes på tværs af Horisont 2020. Derfor skabes der bedre betingelser for SMV'ers deltagelse i Horisont 2020. Endvidere findes der et SMV-specifikt instrument, som er rettet mod alle typer innovative SMV'er, som udviser store ambitioner om at udvikle sig, vokse og blive internationale. Det tilbydes til alle typer innovation, herunder ikketeknologisk innovation, social innovation og innovation vedrørende tjenester, forudsat at hver aktivitet indebærer en klar europæisk merværdi. Målet er at hjælpe med at udfylde finansieringshullet i forbindelse med tidlig højrisikoforskning og -innovation, stimulere banebrydende innovation og øge den private sektors kommercialisering af forskningsresultater.

Alle de specifikke mål i prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" samt det specifikke mål "Lederskab i støtte- og industriteknologier" anvender det SMV-specifikke instrument og tildeler det et passende beløb med henblik på at nå målet om, at mindst 20 % af de samlede budgetter til alle specifikke mål i prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer" og det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" skal gå til SMV'er.

Kun SMV'er kan søge om finansiering og støtte. De kan indgå i samarbejdsaftaler efter behov, herunder om underleverancer af forsknings- og udviklingsarbejde. Projekterne skal være af tydelig interesse og rumme en potentiel fordel for SMV'er og have en klar europæisk dimension.

SMV-instrumentet dækker alle områder inden for videnskab, teknologi og innovation i en bottom-up-tilgang inden for en bestemt samfundsmæssig udfordring eller støtteteknologi, så der er tilstrækkelig plads til at finansiere alle former for lovende idéer, navnlig tværsektorielle og tværfaglige projekter.

SMV-instrumentet vil have et fælles centraliseret forvaltningssystem, en enkelt forvaltning og et fælles kontaktpunkt. Det gennemføres primært efter bottom-up-princippet gennem en løbende åben indkaldelse.

SMV-instrumentet yder enkel og trinvis støtte. Dets tre faser omfatter hele innovationscyklussen. Der er en glidende overgang fra én del til den næste, forudsat at SMV-projektet har vist sig værdigt til yderligere finansiering i en tidligere fase. Ansøgerne har ikke pligt til at gennemføre alle tre faser. Samtidig er alle faser åbne for alle SMV'er:

— fase 1: vurdering af koncept og gennemførlighed:

SMV'er modtager finansiering til at udforske den videnskabelige eller tekniske gennemførlighed og det kommercielle potentiale i en ny idé (proof-of-concept) for at kunne udvikle et innovationsprojekt. Et positivt resultat af denne vurdering, hvori der lægges vægt på forbindelsen mellem projektemnet og de potentielle brugeres/køberes behov, giver mulighed for finansiering i den eller de følgende fase(r)

— fase 2: F&U, demonstration, markedsintroduktion:

Under behørigt hensyn til konceptet om en kuponordning støttes forskning og udvikling med særligt fokus på demonstrationsaktiviteter (test, prototype, opskalingsundersøgelser, design, pilotprojekter vedrørende innovative processer, produkter og tjenester, validering, resultatkontrol mv.) og markedsintroduktion samt inddragelse af slutbrugere og potentielle kunder tilskyndes. Innovationskuponer vil fremme inddragelsen af unge iværksættere

— fase 3: kommercialisering:

Denne fase giver ikke anden direkte finansiering end støtteaktiviteter, men har til formål at lette adgangen til privat kapital og innovationsfremmende miljøer. Der er planlagt forbindelser til de finansieringsinstrumenter (jf. del II, punkt 2 "Adgang til risikokapital", f.eks. ved at give SMV'er, som har afsluttet fase 1 og/eller 2 med succes, en nærmere bestemt del af de finansielle ressourcer. SMV'er nyder også godt af støtteforanstaltninger såsom netværk, uddannelse, coaching og rådgivning. Derudover kan denne fase forbindes med foranstaltninger til fremme af prækommercielle indkøb og indkøb af innovative løsninger.

Ensartet fremme, gennemførelse og overvågning af SMV-instrumentet på tværs af Horisont 2020 vil sikre let adgang for SMV'er. Med udgangspunkt i bestående SMV-støttenetværk, f.eks. Enterprise Europe Network og andre leverandører af innovationstjenester, oprettes der en mentorordning for støttemodtagende SMV'er for at fremskynde virkningen af den ydede støtte. Endvidere vil forbindelser med relevante nationale og/eller regionale mellemlid blive undersøgt for at sikre effektiv gennemførelse af mentorordningen.

Der nedsættes et specifikt organ af interessenter og eksperter inden for SMV-forskning og -innovation, som skal fremme og ledsage de SMV-specifikke foranstaltninger i Horisont 2020.

3.2. Særlig støtte

3.2.1. Støtte til forskningsintensive SMV

En særlig aktion skal fremme tværnational markedsorienteret innovation hos SMV'er, der udfører F&U. Den er rettet mod forskningsintensive SMV'er inden for alle sektorer, som også skal demonstrere deres evne til at udnytte projektsresultaterne kommercielt.

Aktionen vil omfatte hele området for videnskab og teknologi med en bottom-up-tilgang, som modsvarer behovene hos de SMV'er, som gennemfører F&U.

Aktionen gennemføres i et artikel 185-initiativ i henhold til TEUF, som bygger på Eurostars-programmet og tilpasser det i overensstemmelse med den foreløbige vurdering.

3.2.2. Bedre innovationskapacitet hos SMV'er

Der ydes støtte til tværnationale aktiviteter, som understøtter gennemførelsen af og supplerer de SMV-specifikke foranstaltninger i hele Horisont 2020, navnlig for at forbedre SMV'ers innovationskapacitet. Aktiviteterne kan omfatte informationskampagner, oplysning og formidling, uddannelses- og mobilitetsaktiviteter, netværksaktiviteter og udveksling af bedste praksis, udvikling af innovationsstøttemekanismer og -tjenester af høj kvalitet med stor EU-merværdi for SMV'er (f.eks. forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder og innovation, videnoverførsel, innovativ brug af ikt og e-færdigheder i SMV'er) samt bistand til SMV'er, så de kan knytte forbindelser til forsknings- og innovationspartnere i hele EU og dermed styre teknologien og udvikle deres innovationskapacitet. Formidlerorganisationer, som repræsenterer grupper af innovative SMV'er opfordres til at gennemføre tværsektorielle og tværregionale aktiviteter med SMV'er, som har kompetencer, der gensidigt styrker hinanden, med sigte på at udvikle nye industrielle værdikæder.

Disse aktiviteter koordineres med lignende nationale foranstaltninger, hvor der er relevant. Der påregnes et tæt samarbejde med netværket af nationale kontaktpunkter (NCP'er). Der vil blive søgt synergi med Unionens samhörighedspolitik i forbindelse med nationale og regionale innovationsstrategier med henblik på intelligent specialisering.

Der er planer om at styrke forbindelsen med Enterprise Europe Network (ÉN) (i Cosme), der skal sikre, at det koordineres med de nationale kontaktpunkter. Støtten kan spænde fra bedre informations- og rådgivningstjenester over mentor-, coaching- og partnersøgningsaktiviteter til SMV'er, som ønsker at udvikle grænseoverskridende innovationsprojekter, til innovationsstøttetjenester. Dette vil styrke Enterprise Europe Networks "one-stop-shop"-tilgang i støtten til SMV'er sammen med netværkets stærke regionale og lokale tilstedeværelse.

3.2.3. Støtte til markedsdrevet innovation

Disse aktiviteter støtter tværnational markedsdrevet innovation med sigte på at forbedre SMV'ers innovationskapacitet gennem at forbedre rammerne for innovation og ved at tackle de særlige hindringer, som forhindrer vækst i innovative SMV'er med et potentiale for hurtig vækst. Der ydes støtte til specialiseret innovationsstøtte (f.eks. vedrørende udnyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, netværk af indkøbere, støtte til teknologioverførselskontorer og strategisk design) og vurdering af offentlige politikker vedrørende innovation.

DEL III

SAMFUNDSMÆSSIGE UDFORDRINGER

1. SUNDHED, DEMOGRAFISK UDVIKLING OG TRIVSEL

Effektiv sundhedsfremme støttet af et robust dokumentationsgrundlag forebygger sygdomme, bidrager til trivsel og omkostningseffektivitet. Sundhedsfremme, aktiv aldring, trivsel og sygdomsforebyggelse afhænger også af en forståelse af vigtige sundhedsfaktorer, effektive forebyggende redskaber som vacciner, effektiv sundheds- og sygdomsovervågning og -forberedelse samt effektive screeningprogrammer.

Hvis det skal lykkes at forebygge, opdage tidligt, forvalte, behandle og kurere sygdomme, handicap, skrøbelighed og nedsat funktion, skal det underbygges af en grundlæggende forståelse af deres årsager, processer og virkninger samt faktorer, der ligger til grund for et godt helbred og trivsel. Forbedret forståelse af sundhed og sygdom vil kræve en tæt sammenkædning af grundforskning og klinisk, epidemiologisk og socioøkonomisk forskning. En effektiv datadeling og en sammenkobling af disse data med store kohorteundersøgelser i den virkelige verden har også stor betydning ligesom omsættelsen af disse forskningsresultater i praksis, især ved gennemførelse af kliniske forsøg.

Det er en samfundsmæssig udfordring at tilpasse sig de større krav til sundheds- og plejesektoren på grund af den aldrende befolkning. Hvis der skal opretholdes effektiv sundhed og pleje for alle aldersgrupper, skal der gøres en indsats for at forbedre og fremskynde beslutningstagningen i forbindelse med forebyggelse og behandling, for at identificere og støtte formidlingen af bedste praksis inden for sundheds- og plejesektoren, øge bevidstheden og støtte integreret behandling. En bedre forståelse af aldringsprocesserne og forebyggelse af aldersrelaterede sygdomme er grundlaget for at holde Europas borgere sunde og aktive gennem hele livet. Tilsvarende vigtig er den omfattende brug af teknologiske, organisatoriske og sociale innovationer, som kan give ældre, personer med kroniske sygdomme og handicappede mulighed for at forblive aktive og uafhængige. Hermed vil deres fysiske, sociale og mentale velvære kunne øges og vare ved i længere tid.

Dette specifikke mål bør i de relevante aktiviteter sætte ind over for kroniske tilstande og sygdomme, herunder, men ikke kun, hjerte-kar-sygdomme, kræft, stofskiftesygdomme og risikofaktorer, herunder diabetes, kroniske smerter, neurologiske og neurodegenerative lidelser, mentale forstyrrelser og misbrugsrelaterede lidelser, sjældne sygdomme, overvægt og fedme, autoimmune sygdomme, reumatiske lidelser samt muskel- og knoglelidelser og forskellige sygdomme, der påvirker forskellige organer, samt akutte tilstande og forskellige funktionelle begrænsninger. Ligeledes skal infektionssygdomme, herunder, men ikke kun, hiv/aids, tuberkulose og malaria, oversete og fattigdomsrelaterede sygdomme og sygdomme med dyr som smittebærere, nye epidemier, genopblussende infektionssygdomme (herunder vandrelaterede sygdomme) samt truslen fra stigende antimikrobisk resistens og erhvervsyngdomme og arbejdsrelaterede lidelser imødegås.

Personaliseret medicin skal udvikles med henblik på at tilpasse forebyggende og terapeutiske tilgange til patienternes behov og skal underbygges af tidlig konstatering af sygdom.

Alle disse aktiviteter skal foregå på en sådan måde, at der ydes støtte gennem hele forsknings- og innovationscyklussen, hvilket kan styrke konkurrenceevnen for europæisk baserede virksomheder og udviklingen af nye markedsmuligheder. Der vil blive ydet støtte til translationelle tilgange, der integrerer flere forskellige trin af innovationsprocessen i sundhedsindustrien.

Nedenfor beskrives de specifikke aktiviteter.

1.1. *Forståelse af sundhed, trivsel og sygdom*1.1.1. *Forståelse af sundhedsdeterminanterne, forbedring af sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse*

En bedre forståelse af sundhedsdeterminanterne er et krav for at sikre bedre dokumentation med henblik på en effektiv sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse og vil ligeledes gøre det muligt at udvikle omfattende sundheds- og trivselsindikatorer i Unionen på grundlag af eksisterende datakilder og indikatorsystemer. Miljømæssige, adfærdsmæssige (herunder livsstilsrelaterede), psykologiske, organisatoriske, kulturelle, samfundsøkonomiske, biologiske og genetiske faktorer i bredeste forstand bliver undersøgt. Tilgangene omfatter den langsigtede kohorteundersøgelse og forbindelsen til data fra forskning i "omik", systembiomedicin, herunder relevante applikationer af systembiologi og andre metoder.

En bedre forståelse af miljøet som sundhedsdeterminant kræver navnlig en tværfaglig tilgang, der integrerer blandt andet humancentrerede molekylærbiologiske, epidemiologiske og toksikologiske tilgange og deraf følgende data, for at undersøge forskellige kemikaliers virkning, kombineret eksponering for forurenende stoffer og andre miljømæssige og

klimarelaterede stressfaktorer samt for at udføre integrerede toksikologiske test og finde alternativer til dyreforsøg. Der er behov for innovative tilgange til eksponeringsvurdering ved hjælp af nye generationer af biomarkører baseret på "omik" og epigenetik, bioovervågning af mennesker, personlige eksponeringsvurderinger og modellering til forståelse af kombinerede, kumulative og nye eksponeringer, som integrerer samfundsøkonomiske, kulturelle, erhvervs-mæssige, psykologiske og adfærdsmæssige faktorer. Bedre forbindelser til miljømæssige data ved hjælp af avancerede informationssystemer støttes.

På denne måde kan eksisterende og planlagte politikker og programmer vurderes, og der kan ydes politisk støtte. Endvidere kan der udvikles bedre adfærdsmæssige foranstaltninger samt forebyggelses- og uddannelsesprogrammer, herunder i forbindelse med sundhedskompetencer inden for ernæring, fysisk aktivitet, vaccination og andre former for primær pleje.

1.1.2. Forståelse af sygdomme

Der er behov for en bedre forståelse af sundhed og sygdom gennem hele menneskets livscyklus, så der kan udvikles nye og bedre forebyggelsesforanstaltninger, diagnoser, behandlinger og rehabiliteringsforanstaltninger. Tværfaglig, grundlæggende og translational forskning i sygdommes patofysiologi er vigtig for at få en bedre forståelse af alle aspekter i sygdomsprocesserne, herunder en reklassificering af normale variationer og sygdomme baseret på molekylære data, og for at validere og anvende forskningsresultaterne til kliniske formål.

Grundlæggende forskning vil omfatte og tilskynde til udvikling og anvendelse af nye værktøjer og tilgange til generering af biomedicinske data og vil omfatte bio-imaging, "omik", høj kapacitet og tilgange til systemmedicin. Disse aktiviteter kræver en tæt forbindelse mellem grundforskning og klinisk forskning og med langsigtede kohorteundersøgelser (og tilsvarende forskningsområder) som beskrevet ovenfor. Der er også behov for tætte forbindelser til forsknings- og lægemiddelinfrastukturer (databaser, biobanker mv.) til standardisering, lagring og deling af samt adgang til data, som alt sammen er vigtigt for at maksimere dataudnyttelsen og stimulere mere innovative og effektive metoder til at analysere og kombinere datasæt.

1.1.3. Bedre overvågning og beredskab

Befolkningen trues af nye og fremspirende infektioner, herunder af zoonotisk oprindelse, og infektioner, der skyldes lægemiddelresistens hos eksisterende patogener og andre direkte og indirekte konsekvenser af klimaforandringer samt personers internationale mobilitet. Der er behov for nye eller forbedrede overvågningsmetoder, diagnoser, varslingsnetværk, organiserede sundhedstjenester og beredskabskampanjer til konstruktion af modeller for epidemier, til at kunne reagere effektivt på pandemier. Ligeledes skal der gøres en indsats for at fastholde og forbedre mulighederne for at bekæmpe infektionssygdomme, som er resistente over for lægemidler.

1.2. Sygdomsforebyggelse

1.2.1. Udvikling af effektive forebyggelses- og screeningprogrammer og forbedring af vurderingen af sygdomsmotagelighed

Udvikling af forebyggelses- og screeningprogrammer afhænger af identificering af tidlige biomarkører (herunder funktionelle og adfærdsmæssige) for risici samt for sygdomsfrembrud, og deres udformning skal baseres på internationalt accepterede kriterier. Anvendelsen af dem afhænger af afprøvning og validering af screeningmetoder og -programmer. Der skal skabes viden og udvikles metoder til identificering af enkeltpersoner og befolkninger med en klinisk relevant øget risiko for sygdom. Identificering af enkeltpersoner og befolkningsgrupper, som har en høj risiko for en sygdom, gør det muligt at udvikle personlige, stratificerede og kollektive strategier for effektiv og omkostningseffektiv sygdomsforebyggelse.

1.2.2. Forbedring af diagnoser og prognoser

Der er behov for en bedre forståelse af sundhed, sygdomme og sygdomsprocesser gennem hele livscyklussen for at kunne udvikle ny og mere effektiv diagnostik og integreret terapi og diagnose. Innovative og eksisterende metoder, teknologier og værktøjer udvikles med det formål at forbedre sygdomsresultaterne betydeligt gennem tidligere og mere præcise diagnoser og prognoser samt ved at tillade tilgængelig og mere patienttilpasset behandling.

1.2.3. Udvikling af bedre præventive og terapeutiske vacciner

Der er behov for mere effektive forebyggende og terapeutiske indgreb og vacciner samt evidensbaserede vaccinationsordninger til stadig flere sygdomme, herunder fattigdomsrelaterede sygdomme såsom hiv/aids, tuberkulose, malaria og oversete infektionssygdomme samt til andre større sygdomme. Dette afhænger af en bedre forståelse af sygdomme og sygdomsprocesser og deres deraf følgende epidemier, og af at der foretages kliniske forsøg og relevante undersøgelser.

1.3. Sygdomsbehandling og -forvaltning

1.3.1. Sygdomsbehandling, herunder udvikling af regenerativ medicin

Der er behov for at støtte forbedringen af tværgående støtteteknologier til lægemidler, bioterapi, vacciner og andre behandlingstilgange, herunder transplantation, kirurgi, gen- og celleterapi samt nuklearmedicin, skabe bedre resultater inden for udvikling af lægemidler og vacciner (herunder alternative metoder i stedet for de klassiske sikkerheds- og effektivitetstest, f.eks. udvikling af nye metoder), udvikle regenerative tilgange til lægemidler, herunder tilgange baseret på stamceller, udvikle nye biofarmaka, herunder terapeutiske vacciner, udvikle bedre lægemidler og hjælpemidler og -systemer, forbedre palliative terapier, bevare og forbedre evnen til at bekæmpe sygdom og foretage medicinske indgreb, som afhænger af, om der findes effektive og sikre antimikrobielle lægemidler, samt udvikle omfattende tilgange til behandling af ledsagesygdomme i alle aldre og undgå polypragmasi. Disse forbedringer vil fremme udviklingen af nye, mere effektive, bæredygtige og individualiserede behandlinger af sygdomme og forvaltning af handicap og skrøbelighed, herunder avancerede terapier og celleterapi til behandling af kroniske sygdomme.

1.3.2. Overførsel af viden til klinisk praksis og skalerbare innovationstiltag

Kliniske forsøg er en vigtig metode til at overføre biomedicinsk viden til anvendelse hos patienter, og der ydes støtte til dette samt til forbedring af praksis i forbindelse med disse. Som eksempel kan nævnes udvikling af bedre metoder, så der i forsøg kan fokuseres på relevante befolkningsgrupper, herunder på dem, der lider af andre ledsagesygdomme og/eller allerede er i behandling, fastlæggelse af den sammenlignelige virkning af indgreb og løsninger og bedre brug af databaser og elektroniske sundhedsregistre som datakilder til forsøg og videnerførsel. Præklinisk og/eller klinisk udvikling af udvalgte lægemidler til sjældne sygdomme vil blive støttet. Ligeledes ydes der støtte til overførsel af andre typer indgreb, f.eks. indgreb knyttet til en uafhængig dagligdag, til et virkeligt miljø.

1.4. Aktiv aldring og mulighed for selv at styre sin sundhed

1.4.1. Aktiv aldring og hjælp til en uafhængig tilværelse

Der er behov for tværfaglig, avanceret og anvendt forskning og innovation med socioøkonomisk, adfærdsmæssig, gerontologisk og digital videnskab samt andre videnskaber for at sikre omkostningseffektive og brugervenlige løsninger til en aktiv, uafhængig dagligdag i intelligente omgivelser (i hjemmet, på arbejdet, i det offentlige rum osv.) for den aldrende befolkning og handicappede personer, idet der tages hensyn til kønsforskelle. Dette gælder i en række forskellige situationer og for teknologier og systemer og tjenester, der forbedrer livskvalitet og menneskelige funktioner, herunder mobilitet, teknologi til intelligente personlige omgivelser, tjenester og samfundsmæssig robotteknik samt miljøer med intelligente omgivelser. Der ydes støtte til forsknings- og innovationspilotprojekter til vurdering af gennemførelse og generel anvendelse af løsninger. Der lægges vægt på inddragelse af slutbrugere, brugerfællesskaber og formelle/uformelle plejere.

1.4.2. Individuel opmærksomhed på og mulighed for selv at styre sin sundhed

Hvis enkeltpersoner får mulighed for at forbedre og forvalte deres sundhed hele livet, vil det føre til mere omkostningseffektive sundheds- og plejesystemer ved at gøre det muligt at forvalte kroniske sygdomme uden for institutionerne og forbedre de sundhedsmæssige resultater. Dette kræver forskning i samfundsøkonomiske faktorer og kulturelle værdier, adfærdsmæssige og samfundsmæssige modeller, holdninger og forhåbninger med hensyn til teknologier vedrørende personlig sundhed, mobile og/eller bærbare redskaber, ny diagnostik, sensorer og udstyr til overvågning samt personlige tjenester, herunder men ikke udelukkende værktøjer, der er baseret på nanomedicin, som fremmer en sund livsstil, trivsel, mental sundhed, selvpleje, bedre interaktion mellem borgere og sundhedspersonale, personlige programmer til forvaltning af sygdom og handicap, bl.a. for at forbedre patienternes uafhængighed, samt støtte til videninfrastrukturer. Der udvikles og testes løsninger ved hjælp af åbne innovationsplatforme såsom store demonstrationsprojekter til samfundsmæssig innovation og innovation inden for tjenester.

1.5. Metoder og data

1.5.1. Bedre information om sundhed og bedre anvendelse af sundhedsdata

Der ydes støtte til integration af infrastrukturer og informationsstrukturer og -kilder (herunder fra kohorteundersøgelser, protokoller, dataindsamlinger, indikatorer, sundhedsundersøgelser mv.) samt standardisering, interoperabilitet, lagring og deling af samt adgang til data, således at sådanne data kan være bæredygtige på lang sigt og udnyttes korrekt. Der bør fokuseres på databehandling, videnstyring, modellering og visualisering, ikt-sikkerhed og spørgsmål vedrørende privatlivets fred. Navnlige bør tilgængeligheden af information og data vedrørende negative resultater og skadelige virkninger af behandlinger forbedres.

1.5.2. Forbedring af videnskabelige værktøjer og metoder til at støtte den politiske beslutningstagning og reguleringsbehov

Der er behov for at støtte forskning i, udvikling, integration og anvendelse af videnskabelige redskaber, metoder og statistik for at sikre en hurtig, præcis og forudsigelig vurdering af sikkerheden, effektiviteten og kvaliteten af sundhedsmæssige indgreb og teknologier, herunder nye lægemidler, biosimilære produkter, avancerede behandlinger og medicinsk udstyr. Dette er navnlig relevant for nye udviklinger på områder vedrørende biofarmaka, vacciner, antimikrobielle lægemidler, celle-/vævs- og genterapi, organer og transplantation, specialistproduktion, biobanker, nyt medicinsk udstyr, kombinationspræparater, diagnostiske procedurer/behandlingsprocedurer, genetiske forsøg, interoperabilitet og e-sundhed, herunder aspekter vedrørende privatlivets fred. Endvidere er der behov for støtte til bedre risikovurderingsmetoder, rammer for overholdelse, tilgange til forsøg og strategier i forbindelse med miljø og sundhed. Der er ligeledes behov for at støtte udviklingen af relevante metoder som hjælp til vurderingen af etiske aspekter af de ovennævnte områder.

1.5.3. Anvendelse af in silico-medicin til at forbedre sygdomsforvaltning og -forudsigelse

Computersimuleringsbaserede lægemiddelssystemer ved hjælp af patientspecifikke data og med udgangspunkt i systemmedicintilgange og fysiologisk modellering kan anvendes til at forudsige sygdomsdisposition og sygdomsudvikling samt virkningen af lægemiddelbehandlingen. Modelbaseret simulering kan anvendes som støtte til kliniske forsøg, forudsigelser af reaktioner på behandling og individualisering og optimering af behandlingen.

1.6. Sundhedspleje og integreret behandling

1.6.1. Fremme af integreret behandling

Støtte til forvaltning af kroniske sygdomme, herunder handicappede patienter, uden for institutionerne afhænger også af et bedre samarbejde mellem udbydere af sundhedspleje samt social eller uformel pleje. Forskning og innovative anvendelsesområder støttes med henblik på beslutningstagning baseret på distribuerede oplysninger, der imødekommer både fysisk og mental sundhed, herunder psykosociale aspekter samt med henblik på dokumentation til omfattende anvendelsesområder og markedsudnyttelse af nye løsninger, herunder interoperable telesundheds- og teleplejetjenester. Der ydes også støtte, navnlig inden for rammerne af demografisk udvikling, forskning og innovation, til forbedring af tilrettelæggelsen af langtidspleje samt til politisk og forvaltningsmæssig innovation. Gennemførelsen af nye og integrerede plejeløsninger sigter mod at styrke personlige muligheder og forbedre eksisterende kompetencer og fokuserer på at kompensere for mangler.

1.6.2. Optimering af sundhedsplejens effektivitet og reduktion af uligheder med dokumenteret beslutningstagning og udbredelse af bedste praksis og innovative teknologier og fremgangsmåder

Der er behov for at støtte udviklingen af en systemisk tilgang til sundhedsteknologiske vurderinger og sundhedsøkonomi samt for at samle dokumentation og formidle bedste praksis og innovative teknologier og tilgange i sundheds- og plejesektoren, herunder ikt og e-sundhedsapplikationer. Der ydes støtte til komparative analyser af reformen af de offentlige sundhedssystemer i Europa og i tredjelande samt vurderinger af deres økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser på mellemlang til lang sigt. Analyser af behovene hos den fremtidige arbejdsstyrke i sundhedssektoren, både i form af antal og færdigheder i forbindelse med nye plejemønstre, støttes. Der ydes støtte til forskning i udviklingen af sundhedsmæssige uligheder, til deres samspil med andre økonomiske og samfundsmæssige uligheder og effektiviteten af de politikker, som har til formål at reducere dem i og uden for Europa. Endelig er der behov for at støtte vurderingen af patientsikkerhedsløsninger og kvalitetssikringssystemer, herunder patienternes rolle.

1.7. Særlige gennemførelsesaspekter

Gennemførelsen af dette specifikke mål vil omfatte støtte til viden- og teknologioverførsel og andre former for formidling, til pilotprojekter og demonstrationsaktiviteter i stor skala samt til standardisering. På denne måde kan udbredelsen af produkter og tjenester på markedet fremskyndes, og skalerbare løsninger i og uden for Europa valideres. Sådanne tiltag vil ikke kun støtte den europæiske industris konkurrenceevne og inddragelsen af innovative SMV'er, men vil kræve en aktiv deltagelse af alle interessenter. Der tilstræbes synergi med andre relevante programmer og aktiviteter, både offentlige og private, på EU-plan samt nationalt og internationalt plan. Navnlig tilstræbes synergi med aktiviteter, der er udviklet inden for rammerne af Sundhed for Vækst-programmet.

Ekspertpanelet for Sundhed bliver et videnskabsledet interessepartsforum, der udarbejder videnskabelige input angående denne samfundsmæssige udfordring. Det vil levere en sammenhængende, videnskabelig og fokuseret analyse af forsknings- og innovationsflaskehalse og muligheder forbundet med denne samfundsmæssige udfordring, bidrage til fastlæggelsen af forsknings- og innovationsprioriteter og tilskynde til en EU-dækkende deltagelse heri. Gennem aktivt samarbejde med interesseparter vil det bidrage til kapacitetsopbygning og fremme deling af viden og tættere samarbejde på dette område i hele Unionen.

Det kan overvejes at yde støtte til relevante fælles programlægningsinitiativer (FPI'er) og relevante offentlig-offentlige og offentlig-private partnerskaber.

Der etableres også passende forbindelser til aktiviteterne i relevante europæiske innovationspartnerskaber og de relevante aspekter af forsknings- og innovationsdagsordenerne under de europæiske teknologiplatforme.

2. FØDEVARESIKKERHED, BÆREDYGTIGT LANDBRUG OG SKOVBRUG, HAVFORSKNING OG FORSKNING I INDRER FARVANDE OG BIOØKONOMI

2.1. Et bæredygtigt landbrug og skovbrug

Der er behov for den fornødne viden og for hensigtsmæssige værktøjer, tjenester og nyskabelser for at understøtte mere produktive, miljøvenlige, ressourceeffektive og robuste landbrugs- og skovbrugssystemer, der leverer tilstrækkeligt med fødevarer, foderstoffer, biomasse og andre råstoffer og yder økosystemtjenester, og som samtidig beskytter biodiversiteten og støtter udviklingen af gode leveforhold i landområderne. Forskning og innovation vil åbne mulighed for at integrere agronomiske og miljømæssige mål i bæredygtig produktion og derved øge landbrugets produktivitet og ressourceeffektivitet, herunder effektiviteten af vandforbrug, øge sikkerheden i forbindelse med dyre- og planteavl, nedbringe dets udledning af drivhusgasser, nedbringe affaldsproduktionen, mindske udvaskningen af næringsstoffer og andre kemikalieinput fra landbrugsjord til jord- og vandmiljøer, mindske afhængigheden af import af planteprotein til Europa, øge diversiteten i de primære produktionssystemer og fremme genvindingen af den biologiske diversitet.

2.1.1. Forøgelse af produktionseffektiviteten, håndtering af klimaforandringerne og sikring af bæredygtighed og robusthed

Aktiviteterne vil øge produktiviteten og planternes, dyrenes og produktionssystemernes tilpasningsevne med henblik på at imødegå problemerne med miljø- og klimaforholdene, som ændrer sig hurtigt, og de stadig mere knappe naturressourcer. De nyskabelser, der fremkommer herved, vil hjælpe os med at bevæge os i retning af en lavemissionsøkonomi med lavt energiforbrug og lav affaldsproduktion samt til at reducere efterspørgslen efter naturressourcer i hele fødevarer- og foderforsyningskæden. Ud over at bidrage til fødevarerens sikkerhed vil der blive skabt nye muligheder for brugen af biomasseressourcer og biprodukter fra landbrug til en lang række anvendelser, som ikke vedrører fødevarer.

Der tilstræbes tværfaglige tilgange til at forbedre planters, dyrs og mikroorganismers ydeevne, samtidig med at der sikres en effektiv udnyttelse af ressourcerne (vand, landjord, jordbund, næringsstoffer, energi og andre input) og økologisk integritet i landområderne. Der vil blive lagt vægt på integrerede og forskelligartede produktionssystemer og former for dyrkningspraksis, herunder brug af præcisionsteknologier og økologisk intensivning, som gavner både konventionelt og økologisk landbrug. Grønnere byer vil ligeledes blive fremmet med nye former for landbrug, gartneri og skovbrug i byområder og bynære områder. Dette skal overvejes ved at se nærmere på nye krav til planteegenskaber, dyrkningsmetoder, teknologier, markedsføring og byplanlægning i forbindelse med menneskers sundhed og trivsel, miljøet og klimaforandringer. Genetisk forbedring af planter og dyr, hvad angår tilpasningsevne, sundhed og produktivitet, vil kræve brug af alle hensigtsmæssige traditionelle og moderne avlsmetoder samt bevaring og bedre udnyttelse af de genetiske ressourcer.

Der vil blive rettet behørig opmærksomhed mod jordforvaltning med henblik på at øge afgrødeproduktiviteten. Dyresundheden vil blive fremmet under hensyn til det overordnede mål, der er at sikre høj kvalitet og sikker produktion af fødevarer. Aktiviteter inden for plantesundhed og plantebeskyttelse vil skabe større viden og støtte udviklingen af strategier, produkter og værktøjer til integreret miljøvenlig skadedyrsbekæmpelse for at forhindre, at der indføres patogener, bekæmpe skadedyr og sygdomme og mindske tab af udbytte før og efter høst. På dyresundhedsområdet vil strategier til udryddelse eller effektiv forvaltning af sygdomme, herunder zoonose, og forskning i antimikrobiel resistens blive fremmet. Integreret bekæmpelse af sygdom, parasitter og skadedyr vil blive styrket – fra bedre forståelse af samspillet mellem vært og patogen til overvågning, diagnostik og behandling. Undersøgelser af indvirkningen af den anvendte praksis på dyrevelfærden vil bidrage til at imødegå samfundets bekymringer. De ovennævnte områder vil blive underbygget med mere grundforskning for at belyse relevante biologiske spørgsmål og for at støtte udviklingen og gennemførelsen af Unionens politikker på grundlag af en relevant vurdering af deres økonomiske og markeds-mæssige potentiale.

2.1.2. Tilvejebringelse af økosystemtjenester og offentlige goder

Landbruget og skovbruget er unikke systemer, der leverer kommercielle produkter, men også samfundsmæssige goder i bredere forstand (herunder af kulturel og rekreativ værdi) og vigtige økologiske tjenester, bl.a. hvad angår velfungerende biodiversitet, bestøvning, vandlagring og -regulering, landskaber, jordfunktionalitet, begrænsning af erosion, modstandsdygtighed over for oversvømmelse og tørke samt afbødning af kulstofbinding/drivhusgasudledning. Forskningsaktiviteterne vil bidrage til en bedre forståelse af det komplekse samspil mellem primære produktionssystemer og økosystemtjenester og vil understøtte tilvejebringelsen af disse offentlige goder og tjenester gennem levering af forvaltningsmæssige løsninger, værktøjer til støtte ved beslutningstagning og vurdering af deres markeds-mæssige og ikke-markeds-mæssige

verdi. Blandt særlige spørgsmål, der skal behandles, kan nævnes udpegelse af landlige og by(nære) landbrugs-/skovbrugssystemer og landskabsmønstre, der sandsynligvis kan bruges til at nå disse mål. Ændringer i den aktive forvaltning af landbrugssystemerne – herunder brug af nye teknologier og ændret praksis – vil forstærke modvirkningen af drivhusgasser og øge landbrugssektorens modstandsdygtighed over for negative virkninger af klimaforandringer.

2.1.3. Styrkelse af landdistrikterne og støtte til politikkerne og innovationen i landdistrikterne

Mulighederne for udvikling af landdistrikterne bliver større ved at styrke deres kapacitet til primærproduktion og levering af økosystemtjenester og ved at åbne nye muligheder for produktion af nye og diversificerede produkter (herunder fødevarer, foder, materialer og energi), som imødekommer den øgede efterspørgsel efter lavemissionssystemer med korte forsyningskæder. Der er behov for samfundsøkonomisk forskning og videnskabelige og samfundsmæssige undersøgelser samt udvikling af nye koncepter og institutionelle nyskabelser for at sikre samhørighed i landdistrikterne og forhindre økonomisk og social marginalisering, fremme diversificering af de økonomiske aktiviteter (bl.a. i servicesektoren), sikre et hensigtsmæssigt forhold mellem land- og byområderne samt lette udvekslingen af viden, demonstration, innovation og formidling samt fremme aktiv ressourceforvaltning. Desuden er der behov for at finde nye metoder til at omdanne de offentlige goder i landdistrikterne til lokale/regionale samfundsøkonomiske fordele. Behovet for innovation, som defineres på regionalt og lokalt plan, vil blive understøttet af tværsektorielle forskningsaktiviteter på internationalt, tværregionalt og europæisk plan. Ved at tilvejebringe de nødvendige analyseværktøjer, indikatorer, integrerede modeller og fremadrettede aktiviteter vil forskningsprojekterne hjælpe de politiske beslutningstagere og andre aktører ved gennemførelsen, overvågningen og vurderingen af relevante strategier og politikker og relevant lovgivning, ikke kun for landdistrikter, men for hele bioøkonomien. Endvidere er der behov for værktøjer og data, som muliggør en korrekt vurdering af mulige afvejninger blandt forskellige former for udnyttelse af ressourcerne (landjord, vand, jordbund, næringsstoffer, energi og andre input) og bioøkonomiske produkter. Samfundsøkonomiske og komparative vurderinger af landbrugs-/skovbrugssystemer og deres bæredygtighed vil blive berørt.

2.1.4. Et bæredygtigt skovbrug

Målet er på en bæredygtig måde at producere biobaserede produkter, økosystemtjenester (herunder tjenester relateret til vand og tjenester til modvirkning af klimaforandringer) og tilstrækkelig biomasse med behørigt hensyn til skovbrugets økonomiske, økologiske og sociale aspekter samt til regionale forskelle. Overordnet set har aktiviteterne i skovbrugssektoren til formål at fremme multifunktionelle skove, der giver en række økologiske, økonomiske og sociale fordele. I aktiviteterne vil der blive fokuseret på videreudvikling af bæredygtige skovbrugssystemer, der kan tage samfundsmæssige udfordringer op og imødekomme efterspørgslen, herunder skovbrugsejernes behov, ved at fastsætte multifunktionelle tilgange, der forener behovet for at skabe intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst under hensyntagen til klimaforandringerne. Disse bæredygtige skovbrugssystemer kan medvirke til at styrke skovenes modstandskraft og beskytte biodiversiteten samt i behovet for at imødekomme den øgede efterspørgsel efter biomasse. Dette skal underbygges af forskning i træers sundhed og i skovbeskyttelse og -genopretning efter brand.

2.2. En bæredygtig og konkurrencedygtig landbrugsfødevarerindustri for en sikker og sund kost

Forbrugernes behov for sikre, sunde og billige fødevarer af høj kvalitet skal imødekommes under hensyntagen til indvirkningen fra fødevarerforbruget og fødevarer- og foderproduktionen på menneskers sundhed, miljøet og det globale økosystem. Sikker forsyning af sikre fødevarer og foder, den europæiske landbrugsfødevarerindustri konkurrenceevne samt bæredygtighed inden for fødevarerproduktion, -forsyning og -forbrug vil blive behandlet, idet hele fødevarerekæden og beslægtede konventionelle såvel som økologiske tjenester afdækkes lige fra primærproduktion til forbrug. Denne fremgangsmåde vil bidrage til at opnå fødevarerikkerhed for alle europæere og fjerne hungersnøden i verden, mindske byrden fra fødevarer- og kostrelaterede sygdomme og fedme ved at fremme sund og bæredygtig kost gennem forbrugeroplysning og nyskabelser i landbruget og fødevarerindustrien, nedbringe vand- og energiforbruget ved forarbejdning, transport og distribution af fødevarer, reducere mængden af fødevareraffald med 50 % senest i 2030 og tilvejebringe et bredt udvalg af sunde, autentiske og sikre fødevarer af høj kvalitet for alle.

2.2.1. Oplyste forbrugervalg

Forbrugernes præferencer, holdninger, behov, adfærd, livsstil og uddannelse samt fødevarerens kulturelle komponent vil blive behandlet, og kommunikationen mellem forbrugere og forskere og interessenterne i fødevarerekæden vil blive forbedret for at øge den offentlige forståelse af fødevarerproduktion generelt og for at lette det oplyste valg, fremme et bæredygtigt og sundt forbrug og øge disse faktors indvirkning på produktion, inklusiv vækst og livskvalitet, navnlig for sårbare grupper. Social innovation vil blive brugt til at tackle de samfundsmæssige udfordringer, og innovative forudsigelsesmodeller og teknologier på området for forbrugerforskning vil sikre sammenlignelige data og skabe grundlaget for at opfylde behovene i Unionens politikker.

2.2.2. Sunde og sikre fødevarer og kost for alle

De ernæringsmæssige behov, en alsidig kost og fødevarernes indvirkning på fysiologiske funktioner og på fysisk og mental ydeevne vil blive behandlet, og det samme gælder sammenhængen mellem kost, demografiske tendenser (såsom aldring) og kroniske sygdomme og forstyrrelser. Kostmæssige løsninger og nyskabelser, der fører til øget sundhed og velvære, vil blive udpeget. Kemisk og mikrobiel forurening af fødevarer og foder, eksponeringsrisici samt allergener vil blive analyseret, vurderet, overvåget, kontrolleret og sporet gennem hele fødevarer-, foder- og drikkevandsforsyningskæden fra produktion og oplagring til forarbejdning, emballering, distribution, catering og tilberedning i hjemmene. Nyskabelser med hensyn til fødevarer sikkerhed, forbedrede værktøjer til vurdering af risici og forholdet mellem risici og fordele og til underretning om risici samt bedre standarder for fødevarer sikkerhed, der skal gennemføres i hele fødevarer kæden, vil føre til øget forbrugertillid og -beskyttelse i Europa. Forbedrede standarder for fødevarer sikkerhed på globalt plan vil også bidrage til at styrke den europæiske fødevarer industri konkurrenceevne.

2.2.3. En bæredygtig og konkurrencedygtig landbrugsfødevarer industri

Foder- og fødevarer industriens behov for at tackle det sociale, miljømæssige, klimamæssige og økonomiske skifte fra lokalt til globalt vil blive behandlet på alle trin i foder- og fødevarer produktionskæden, også hvad angår fødevarer design, forarbejdning, emballering, processtyring, reduktion af affaldsmængden, udnyttelse af biprodukter og forsvarlig brug eller bortskaffelse af biprodukter fra dyr. Der vil blive skabt innovative og bæredygtige, ressourceeffektive teknologier og processer samt diversificerede, sikre, sunde og økonomisk overkommelige produkter af høj kvalitet, som vil blive underbygget af videnskabeligt baseret dokumentation. Dette vil styrke innovationspotentialet i den europæiske fødevarer forsyningskæde, øge dens konkurrenceevne, skabe økonomisk vækst og beskæftigelse samt gøre det muligt for den europæiske fødevarer industri at tilpasse sig forandringerne. Blandt andre aspekter, som skal behandles, kan nævnes sporbarhed, logistik og tjenester, samfundsøkonomiske og kulturelle faktorer, dyrevelfærd og andre etiske spørgsmål, fødevarer kædens modstandskraft over for miljø- og klimamæssige risici, behovet for at begrænse den negative miljøvirkning af aktiviteter i forbindelse med fødevarer kæden, kostomlægninger og ændrede produktionssystemer.

2.3. Frigørelse af potentialet i levende akvatiske ressourcer

Et af de vigtigste kendetegn ved levende akvatiske ressourcer er, at de er vedvarende, og bæredygtig udnyttelse af dem bygger på en dybtgående indsigt i de akvatiske økosystemer og en høj kvalitet og produktivitet i disse. Det overordnede mål er at forvalte de levende akvatiske ressourcer på bæredygtig vis for at maksimere det sociale og økonomiske fordele/afkast fra Europas oceaner, have og indre farvande.

Heri ligger også behovet for at optimere det bæredygtige bidrag fra fiskeriet og akvakulturen til fødevarer sikkerheden i lyset af den globale økonomi og for at mindske Unionens store afhængighed af importerede fisk og skaldyr (ca. 60 % af Unionens samlede forbrug på dette område afhænger af import, og Unionen er verdens største importør af fiskevarer) og fremme hav- og søfartsinnovation gennem bioteknologi, som kan sætte gang i intelligent "blå" vækst. I tråd med de nuværende rammepolitikker, navnlig den integrerede havpolitik og havstrategirammedirektivet⁽¹⁾, vil forskningsaktiviteterne understøtte den økosystembaserede tilgang til forvaltning og udnyttelse af naturressourcerne og samtidig muliggøre en bæredygtig udnyttelse af havets goder og ydelser og gøre de berørte sektorer "grønnere".

2.3.1. Udvikling af et bæredygtigt og miljøvenligt fiskeri

I den nye fælles fiskeripolitik, rammedirektivet om havstrategi og Unionens 2020 biodiversitetsstrategi efterlyses et mere bæredygtigt, konkurrencedygtigt og miljøvenligt europæisk fiskeri. Bestræbelserne i retning af en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen vil kræve en indgående forståelse af de marine økosystemer. Nye værktøjer og modeller vil blive udviklet for at give os øget indsigt i, hvad der gør marine økosystemer sunde og produktive, og for at fastslå, vurdere og afbøde fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer (bl.a. i dybhavet). Der vil blive udviklet nye fangststrategier og -teknologier, som rummer samfundstjenester og samtidig opretholder sunde marine økosystemer, og den samfundsøkonomiske virkning af de forskellige forvaltningsmetoder vil blive målt. Effekten af miljøforandringerne, herunder klimaforandringerne, og mulighederne for tilpasning til disse vil også blive undersøgt, ligesom der vil blive udviklet nye vurderings- og forvaltningsværktøjer, der kan bruges til at imødegå risici og usikkerhed. Aktiviteterne vil understøtte forskning i fiskebestandenes biologi, genetik og dynamik, vigtige arters rolle for økosystemerne, fiskeriaktiviteterne og tilsynet med dem, fiskerisektorens adfærd og tilpasning til nye markeder, f.eks. med hensyn til miljømærkning, samt fiskeindustriens inddragelse i beslutningsprocessen. Den fælles udnyttelse af det maritime rum side om side med andre aktiviteter, navnlig i kystområderne, og den samfundsøkonomiske indvirkning heraf vil også blive behandlet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19)

2.3.2. Udvikling af konkurrencedygtig og miljøvenlig europæisk akvakultur

Bæredygtig akvakultur rummer et stort potentiale til udvikling af sunde, sikre og konkurrencedygtige produkter skræddersyet forbrugernes behov og præferencer og til miljøtjenester (bioremediering, forvaltning af landjord og vand osv.) og energiproduktion. Dette potentiale skal realiseres fuldt ud i Europa. Vores viden og teknologier vil derfor blive styrket, hvad angår alle aspekter ved opdræt af etablerede arter og diversificering til nye arter under hensyntagen til samspillet mellem akvakulturen og de akvatiske økosystemer, for at mindske konsekvenserne af akvakulturen for miljøet, samt indvirkningen fra klimaforandringerne, og hvordan sektoren kan tilpasse sig dem. Der er navnlig behov for, at forskningsarbejdet videreføres med hensyn til opdrættede vandorganismers sundhed og sygdomme (herunder værktøjer og metoder til forebyggelse og modvirkning), ernæringsspørgsmål (herunder udvikling af alternative, skræddersyede ingredienser og foderstoffer til akvakultur) og reproduktion og avl, som er blandt de primære hindringer i den bæredygtige udvikling af europæisk akvakultur. Innovationen vil også blive fremmet med henblik på bæredygtige produktionssystemer ved indre vandveje, i kystområder og offshore. Der vil også blive taget højde for særlige forhold i Europas yderste periferi. Desuden vil der blive lagt vægt på at forstå sektorens sociale og økonomiske dimensioner for at understøtte omkostnings- og energieffektiv produktion, der matcher markedets og kundernes behov og samtidig sikrer både konkurrenceevne og attraktive muligheder for investorer og producenter.

2.3.3. Fremme af hav- og søfartsinnovation gennem bioteknologi

Mere end 90 % af havets biodiversitet er fortsat ikke udforsket, så der er meget store muligheder for at opdage nye arter og applikationer på området for marine bioteknologier, som ventes at skabe en årlig vækst på 10 % i denne sektor. Der vil blive ydet støtte til yderligere udforskning og udnyttelse af det store potentiale, der ligger i havets biodiversitet og akvatisk biomasse, for at frembringe flere nyskabende og bæredygtige processer, produkter og tjenester på markederne, som kan finde anvendelse på områder som kemisk industri og materialeindustri, fiskeri og akvakultur og lægemiddel-, energiforsynings- og kosmetikindustrier.

2.4. Bæredygtige og konkurrencedygtige biobaserede industrier og støtte til udvikling af en europæisk bioøkonomi

Det overordnede mål er at fremskynde omstillingen hos de europæiske industrier, der anvender fossile brændstoffer, til ressourceeffektive og bæredygtige kulstoffattige brændstoffer. Forskning og innovation vil gøre det muligt at mindske Unionens afhængighed af fossile brændstoffer og bidrage til at opfylde vores energi- og klimarelaterede politiske mål for 2020 (10 % fornyelige brændstoffer til transport og en nedbringelse af udledningen af drivhusgasser med 20 %). Skøn viser, at et skifte til biologiske råstoffer og forarbejdningsmetoder kan spare op til 2,5 mia. t CO₂-ækvivalenter om året i 2030 og øge markederne for biobaserede råstoffer og nye forbrugerprodukter væsentligt. For at udnytte dette potentiale er det nødvendigt at opbygge en bred videnbase og udvikle relevante (bio)teknologier, hvor der primært fokuseres på tre væsentlige elementer: a) erstatning af nuværende processer baseret på fossile brændstoffer med processer baseret på ressource- og energieffektive bioteknologiske brændstoffer, b) etablering af pålidelige, bæredygtige og hensigtsmæssige forsyningskæder for biomasse, biprodukter og affaldsstrømme og et bredt netværk af bioraffinaderier over hele Europa og c) støtte til udvikling af markederne for biobaserede produkter og processer under hensyntagen til de dertil knyttede risici og fordele. Synergi med det specifikke mål "Lederskab inden for støtte- og industriteknologi" vil blive tilstræbt.

2.4.1. Fremme af bioøkonomien for biobaserede industrier

Store fremskridt i retning af kulstoffattige, ressourceeffektive og bæredygtige industrier vil blive understøttet gennem opdagelse og udnyttelse af landbaserede og akvatiske biologiske ressourcer og minimering af negative miljøindvirkninger og vandfodaftrykket, f.eks. gennem etablering af lukkede kredsløb af næringsstoffer, herunder mellem by- og landområder. De potentielle trade-offs mellem forskellige anvendelser af biomasse bør undersøges. Aktiviteterne bør fokusere på biomasse, der ikke konkurrerer med nonfood, samt tage hensyn til bæredygtigheden af relaterede arealanvendelsessystemer. Fokus vil blive rettet mod at udvikle mere bæredygtige, biobaserede produkter og biologisk aktive sammensætninger, som har nye egenskaber og funktioner, til industrier og forbrugere. Vedvarende ressourcers, bioaffalds og biprodukters økonomiske værdi vil blive maksimeret i kraft af nye, ressourceeffektive processer, herunder omdannelse af bioaffald i byområder til rå- og hjælpestoffer i landbruget.

2.4.2. Udvikling af integrerede bioraffinaderier

Der vil blive ydet støtte til aktiviteter, der skal fremme bæredygtige bioprodukter og mellemprodukter samt bioenergi/ biobrændstoffer, og fokus vil primært ligge på en kaskademetode, der prioriterer frembringelse af produkter med høj merværdi. Der vil blive udviklet teknologier og strategier, som skal sikre forsyningen af råstoffer. Ved at udvide viften af former for biomasse til brug i bioraffinaderier af anden og tredje generation, herunder produkter fra skovbrug, bioaffald og industrielle biprodukter, vil der blive bidraget til at undgå konflikter mellem fødevarer og brændstoffer, og den økonomiske og miljøvenlige udvikling i land- og kystområderne i Unionen vil blive understøttet.

2.4.3. Fremme af markedsudviklingen for biobaserede produkter og processer

Foranstaltninger på efterspørgselsiden vil åbne nye markeder for bioteknologisk innovation. Der er behov for standardisering og certificering på EU-plan og internationalt plan, hvad angår bl.a. bestemmelse af biobaseret indhold, produktfunktioner og biologisk nedbrydelighed. Metoder og tilgange til livscyklusanalyse skal videreudvikles og løbende tilpasses til de videnskabelige og industrielle fremskridt. Forskningsaktiviteter til støtte for standardisering af produkter og processer (herunder harmonisering af internationale standarder) og regulering på området for bioteknologi betragtes som afgørende for at understøtte skabelsen af nye markeder og for at udnytte Unionens handelsmuligheder.

2.5. Tværgående havforskning og maritim forskning

Målet er at forøge Unionens havs og oceaners indvirkning på samfundet og på økonomisk vækst gennem bæredygtig udnyttelse af havressourcerne, anvendelse af forskellige havenergikilder og de mange forskellige måder, man kan anvende havene på. Aktiviteterne skal fokusere på tværgående videnskabelige og teknologiske udfordringer på hav- og søfartsområdet med henblik på at frigøre havenes og oceanernes potentiale på tværs af marine og maritime erhverv, samtidig med at miljøet beskyttes, og der sker en tilpasning til klimaændringerne. En strategisk koordineret tilgang for havforskning og maritim forskning på tværs af alle udfordringer og prioriteter i Horisont 2020 vil også støtte gennemførelsen af relevante EU-politikker til at bidrage til at levere vigtige mål for den blå vækst.

Som følge af havforskningens og den maritime forsknings tværfaglige karakter vil tæt samordning og fælles aktiviteter med andre dele af Horisont 2020, navnlig det specifikke mål "Klimainsats, miljø, ressourceeffektivitet og råstofforsyning" i prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer", blive tilstræbt.

2.5.1. Klimaændringernes indvirkning på de marine økosystemer og den maritime økonomi

Aktiviteter vil blive støttet med henblik på at styrke den nuværende forståelse af, hvordan de marine økosystemer og samspillet mellem havet og atmosfæren fungerer. Dette vil øge muligheden for at vurdere den rolle, som havene spiller for klimaet, og virkningen af klimaændringerne og forsureningen af havene på de marine økosystemer og kystområderne.

2.5.2. Udvikling af potentialet af havets ressourcer ved hjælp af en integreret tilgang

Langsigtet styrkelse, bæredygtig maritim vækst og skabelse af synergi på tværs af alle maritime sektorer kræver en integreret tilgang. Forskningsaktiviteterne vil have fokus på bevarelse af havmiljøet samt på virkningen af maritime aktiviteter og produkter på ikke-maritime sektorer. Dette vil skabe fremskridt inden for miljøinnovation såsom nye produkter, processer og anvendelsen af forvaltningskoncepter, -værktøjer og -foranstaltninger til at vurdere og afbøde virkningerne af det menneskelige pres på havmiljøet med henblik på at fremme en bæredygtig forvaltning af maritime aktiviteter.

2.5.3. Tværgående koncepter og teknologier, der muliggør maritim vækst

Fremskridt inden for tværgående støtteteknologier (f.eks. ikt, elektronik, nanomaterialer, legeringer, bioteknologi osv.) og nye udviklinger og koncepter inden for ingeniørteknik vil fortsat muliggøre vækst. Aktiviteterne vil muliggøre store gennembrud inden for havforskning og maritim forskning samt havobservation (f.eks. dybhavsforskning, observations-systemer, sensorer, automatiske systemer til tilsyn med aktiviteter og overvågning, screening af havets biodiversitet, havrelaterede geologiske farer og fjernstyrede undervandsfartøjer). Målet er at reducere virkningerne på havmiljøet (f.eks. undervandsstøj og indførelse af invasive arter og forurenende stoffer fra hav og land) og at minimere CO₂-fodaftrykene fra menneskelige aktiviteter. Tværgående støtteteknologier vil understøtte gennemførelsen af marine og maritime EU-politikker.

2.6. Særlige gennemførelsesaspekter

Ud over de almindelige kilder til ekstern rådgivning vil der blive gennemført særlige samråd med den Stående Komité for Landbrugsforskning (SCAR) om en række temaer, herunder også strategiske aspekter i henhold til dens fremtidsstudier og samordningen af landbrugsforskning mellem det nationale niveau og EU-niveauet. Der etableres også passende forbindelser til aktiviteterne i relevante europæiske innovationspartnerskaber og de relevante aspekter af forsknings- og innovationsdagsordenerne under de europæiske teknologiplatforme.

Virkningen og formidlingen af forskningsresultaterne støttes aktivt gennem specifikke aktioner inden for kommunikation, videnudveksling og inddragelse af forskellige aktører i alle projektfaser. I gennemførelsen kombineres en bred vifte af aktiviteter, herunder også omfattende demonstrations- og pilotprojektaktiviteter. En let og åben adgang til forskningsresultater og bedste praksis fremmes.

Den specifikke støtte til SMV'er vil give mulighed for øget deltagelse af landbrugere, fiskere og andre typer SMV'er i forsknings- og demonstrationsaktiviteter. Der tages hensyn til den primære produktionssektors behov for innovationsstøttetjenester og outreachstrukturer. Gennemførelsen kombinerer en række aktiviteter, herunder videnuvekslingstiltag, hvor der aktivt sørges for, at landbrugere eller andre primærproducenter og formidlere inddrages for at sammenfatte slutbrugernes forskningsbehov. En let og åben adgang til forskningsresultater og bedste praksis fremmes.

Støtte til standardisering og reguleringsaspekter vil blive anvendt til at fremskynde markedsindførelsen af nye biovarer og -tjenester.

Det kan overvejes at yde støtte til relevante fælles programlægningsinitiativer (FPI'er) og relevante offentlig-offentlige og offentlig-private partnerskaber.

Det vil blive tilstræbt at udvikle synergi med og opnå yderligere midler fra andre EU-fonde i forbindelse med denne samfundsmæssige udfordring, herunder bl.a. Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF).

Der gennemføres fremadrettede aktiviteter i alle bioøkonomisektorer, herunder udvikling af databaser, indikatorer og modeller for den globale, europæiske, nationale og regionale dimension. Der udvikles et europæisk bioøkonomiobservatorium med henblik på kortlægning og overvågning af Unionens og den verdensomspændende forsknings- og innovationsaktivitet, herunder teknologivurderinger, udvikling af nøgleresultatindikatorer, og overvågning af innovationspolitikker på bioøkonomiområdet.

3. SIKKER, REN OG EFFEKTIV ENERGI

3.1. Reduktion af energiforbruget og kulstofaftrykket ved intelligent og bæredygtig udnyttelse

Energikilderne og forbrugsmønstrene i Europas industrier, transportsystemer, bygninger, områder og byer er i vid udstrækning ikke bæredygtige, hvilket har betydelige konsekvenser, hvad angår miljøet og klimaforandringerne. Energi- forvaltning i realtid for nye og eksisterende bygninger, som næsten ikke udleder CO₂, for nærnulenergibygninger og plusenergibygninger, for efterfølgende tilpassede bygninger samt for aktive bygninger, højeffektive industrier og udbredt brug af energieffektive tilgange blandt selskaber, enkeltpersoner, lokalsamfund, byer og områder vil ikke blot kræve teknologiske fremskridt, men også ikketeknologiske løsninger, herunder nye tjenester vedrørende rådgivning, finansiering og efterspørgselsstyring, og input fra adfærds- og samfundsvidenskaben under samtidig hensyntagen til spørgsmål om offentlig accept. På denne måde kan forbedret energieffektivitet blive en af de mest omkostningseffektive metoder til at mindske energibehovet og derved øge energiforsyningsikkerheden, reducere miljø- og klimapåvirkningerne og øge konkurrenceevnen. For at imødekomme disse udfordringer er det vigtigt at videreudvikle vedvarende energikilder og udnytte energieffektivitetspotentialet.

3.1.1. Lancering af teknologier og tjenester vedrørende intelligent og effektiv udnyttelse af energi på massemarkedet

For at nedbringe energiforbruget, slippe af med energifaldet og samtidig tilvejebringe de tjenester, som samfundet og økonomien har behov for, er det ikke tilstrækkeligt at bringe flere effektive, omkostningsmæssigt konkurrencedygtige, miljøvenlige og mere intelligente former for udstyr, produkter og tjenester ud på massemarkedet. Det kræver også, at komponenter og enheder integreres på en sådan måde, at de i samarbejde optimerer den samlede energiudnyttelse i bygninger, tjenester og industrien.

For at sikre udbredt anvendelse og give forbrugerne det fulde udbytte (herunder muligheden for at holde øje med deres eget forbrug) skal disse teknologiers og tjenesters energieffektivitet tilpasses og optimeres i forhold til de miljøer, hvor de anvendes. Dette kræver forskning i og udvikling og afprøvning af innovative ikt og overvågnings- og kontrolteknikker samt demonstrationsprojekter og andre aktiviteter forud for kommerciel lancering for at sikre interoperabilitet og skalerbarhed. Disse projekter skal sigte mod at bidrage til markant at nedsætte eller optimere det overordnede energiforbrug og de overordnede energiomkostninger ved udvikling af fælles procedurer for indsamling, sammenligning og analyse af data om energiforbrug og emissioner for at fremme målbarheden, gennemsigtigheden, den offentlige accept, planlægningen og synligheden, hvad angår energiudnyttelsen og dens miljøpåvirkninger. I disse processer bør sikkerhed og indbygget privatlivsbeskyttelse sikres med henblik på at beskytte overvågnings- og kontrolteknikkerne. Udvikling af platforme og anvendelse af disse til at kontrollere sådanne systemers stabilitet vil hjælpe til at sikre pålidelighed.

3.1.2. Udnyttelse af potentialet ved effektive og vedvarende varme-/køleanlæg

En stor del af energiforbruget i EU går til opvarmning og afkøling, og udviklingen af effektive og omkostningseffektive teknologier og systemintegrationsteknikker, som f.eks. netværksforbindelser med standardiserede sprog og tjenester, vil have stor effekt med hensyn til at mindske energibehovet. Dette kræver forskning i og demonstration af nye designteknikker og systemer og komponenter til industriel, kommerciel og privat brug, f.eks. i forbindelse med decentral forsyning

af varmt vand og rumopvarmning og -afkøling. Dette bør omfatte forskellige teknologier, som f.eks. solvarme, jordvarme, biomasse, varmepumper, kraftvarmeverker og energiudnyttelse af affald og opfyldte kravene til næsten energineutrale bygninger og områder samt støtte intelligente bygninger. Der er behov for yderligere gennembrud, navnlig hvad angår oplagring af varmeenergi fra vedvarende energikilder, ligesom der er behov for at fremme udviklingen og anvendelsen af effektive kombinationer af centrale og decentrale hybrid anlæg til opvarmning og afkøling.

3.1.3. Fremme af intelligente europæiske byer og lokalsamfund

Byområderne er blandt de største forbrugere af energi i EU, og de udleder en tilsvarende stor andel af drivhusgasserne og forårsager samtidig megen luftforurening. Samtidig påvirkes byområderne af stadig dårligere luftkvalitet og klimaforandringer, og de er nødt til at udvikle deres egne strategier for afbødning og tilpasning. For at sikre overgangen til et lavemissionsamfund er det derfor afgørende at finde innovative energiløsninger (f.eks. energieffektivitet, systemer til elforsyning, opvarmning og afkøling samt integration af vedvarende energikilder i bebyggede omgivelser), som integreres med løsninger inden for transportsystemer, intelligent bygge- og anlægsarbejde og byplanlægning, affald, vandbehandling og ikt til gavn for byområderne. Der er brug for målrettede initiativer til støtte for en konvergens af de industrielle værdikæder inden for energi-, transport- og ikt-sektoren med henblik på intelligente applikationer til byområder. Samtidig skal nye teknologiske, organisationsmæssige, planlægningsmæssige og forretningsrelaterede modeller udvikles og afprøves i stor målestok afhængigt af behovene og midlerne i byerne og lokalsamfundene og hos borgerne. Der er desuden behov for forskning for at forstå de sociale, miljømæssige, økonomiske og kulturelle spørgsmål, der rejses ved denne overgang.

3.2. Billig lavemissionselektricitetsforsyning

Elektricitet vil spille en central rolle ved etableringen af en miljømæssigt bæredygtig lavemissionsøkonomi. Vedvarende energikilder spiller en central rolle i denne udvikling. Udbredelsen af lavemissionselektricitetsproduktion går for langsomt på grund af de høje omkostninger. Der er et presserende behov for at finde løsninger, som nedbringer omkostningerne markant og samtidig øger effektiviteten, bæredygtigheden og den offentlige accept for at fremskynde markedsudbredelsen af billig, pålidelig og kulstoffattig elproduktion. I aktiviteterne skal der fokuseres på forskning, udvikling og fuldskalademonstration af innovative vedvarende energikilder, herunder mindre energiproduktionsanlæg og mikroproduktionsanlæg, effektive og fleksible fossile kraftværker med lav CO₂-udledning og teknologier til kulstofopsamling og -oplagring eller teknologier til genanvendelse af CO₂.

3.2.1. Udvikling af vindenergiens fulde potentiale

Målet på området for vindenergi er at nedbringe omkostningerne ved elproduktion på land og offshore med op til omkring 20 % i 2020 sammenlignet med 2010, at producere en stadig større andel offshore og at muliggøre ordentlig integration i elnettet. Fokus vil være rettet mod udvikling, afprøvning og demonstration af næste generation af systemer til omdannelse af vindenergi i større målestok (herunder innovative systemer til lagring af energi) og med højere udnyttelses-effektivitet og øget tilgængelighed både på land og offshore (også i fjerne områder og under krævende vejrforhold) samt nye processer til serieproduktion. Der vil blive taget hensyn til miljø- og biodiversitetsaspekterne af udvikling af vindenergi.

3.2.2. Udvikling af effektive, driftssikre og priskonkurrencedygtige solenergianlæg

Omkostningerne ved udnyttelse af solenergi (fotovoltaik og koncentreret solenergi) skal være halveret i 2020 sammenlignet med 2010, hvis denne energiform skal øge sin andel på elmarkedet markant.

På området for fotovoltaik vil dette kræve yderligere forskning i bl.a. nye koncepter og systemer samt demonstration og afprøvning af masseproduktion med henblik på udbredelse af fotovoltaik og integrering af dette i byggeriet i stor målestok.

Hvad angår koncentreret solenergi, vil fokus være rettet mod at udvikle metoder til at øge effektiviteten og nedbringe omkostningerne og miljøpåvirkningen, hvilket vil muliggøre industriel opskalering af demonstrerede teknologier ved at opføre nyskabende kraftværker. Løsningsforslag til effektivt at kombinere produktion af solbaseret elektricitet med afsaltning af vand vil blive afprøvet.

3.2.3. Udvikling af konkurrencedygtige og miljømæssigt sikre teknologier til opsamling, transport, lagring og genanvendelse af CO₂

Opsamling og lagring af CO₂ (CCS) er en vigtig mulighed, som skal udnyttes bredt på verdensplan på kommercielle vilkår for at nå målet om en elektricitetsproduktion og industri med lav CO₂-udledning senest i 2050. Målet er at minimere ekstraomkostningerne ved CCS i energisektoren for kul-, gas- og olieskiferfyrede kraftanlæg sammenlignet med tilsvarende anlæg uden CCS og energiintensive industrielle anlæg.

Der vil navnlig blive ydet støtte til at demonstrere hele CCS-kæden for en repræsentativ vifte af forskellige teknologier til opsamling, transport, lagring og genanvendelse. Dette vil blive ledsaget af forskning i videreudvikling af teknologierne og frembringelse af mere konkurrencedygtige opsamlings-teknologier, forbedrede komponenter, integrerede systemer og processer, forsvarlig geologisk lagring, rationelle løsninger og den offentlige accept med hensyn til genanvendelse af opsamlet CO₂ for at muliggøre kommerciel udbredelse af CCS-teknologier til kraftværker, der anvender fossile brændstoffer, og andre kulstofintensive industrier, som sættes i drift efter 2020. Der vil også blive ydet støtte til rene kulstofteknologier som teknologier, der supplerer CCS.

3.2.4. Udvikling af jordvarme, vandkraft, havenergi og andre vedvarende energikilder

Jordvarme, vandkraft og havenergi kan sammen med andre vedvarende energikilder bidrage til at nedbringe CO₂-udslippet fra Europas energiforsyning og samtidig gøre den mere fleksibel, hvad angår variabel produktion og anvendelse af energi. Målet er at udvikle omkostningseffektive og bæredygtige teknologier yderligere og gøre dem kommercielt modne og derved muliggøre udbredelse i stor målestok på industrielt plan, herunder integration i energinet. Forbedrede geotermiske systemer er en teknologi, der bør udforskes, udvikles og demonstreres yderligere, især på områderne udnyttelse, boring og varmeproduktion. Havenergi fra tidevand, havstrømme eller bølger og osmotisk energi er en forudsigtelig nulemissionsenergi og kan også bidrage til udviklingen af det fulde potentiale af offshorevindenergi (kombination af havenergi). Forskningsaktiviteterne bør omfatte innovativ laboratorieskala-forskning i billige og pålidelige komponenter og materialer i et højkorrosivt foulingmiljø og demonstrationsprojekter under de forskellige forhold, der findes i de europæiske farvande.

3.3. Alternative brændstoffer og mobile energikilder

For at nå Europas energi- og CO₂-reduktionsmål kræves det desuden, at der udvikles nye brændstoffer og mobile energikilder. Dette er særlig vigtigt for at klare udfordringerne vedrørende intelligent, grøn og integreret transport. Værdikæderne i forbindelse med disse teknologier og alternative brændstoffer er ikke udviklet i tilstrækkelig grad og skal fremrykkes til projekter i demonstrationsskala.

3.3.1. Mere konkurrencedygtig og bæredygtig bioenergi

Målsætningen for bioenergi er at modne de mest lovende teknologier rent kommercielt, så de kan anvendes i bæredygtig storproduktion af avancerede biobrændstoffer i forskellige værdikæder i bioraffinaderier til overflade-, sø- og lufttransport og højeffektiv kraftvarmeproduktion og grøn gas på basis af biomasse og affald, herunder CCS. Målet er at udvikle og demonstrere teknologien i forhold til forskellige anvendelser af bioenergi i forskellig målestok under hensyntagen til forskelle i geografiske og klimatiske forhold samt logistiske begrænsninger, idet de negative miljømæssige og sociale virkninger forbundet med arealanvendelse minimeres. Den mere langsigtede forskning skal støtte udviklingen af en bæredygtig bioenergiindustri efter 2020. Disse aktiviteter vil supplere upstreamforskning (f.eks. råbrændstof, bioressourcer) og downstreamforskning (f.eks. integration i bilmotoren), som gennemføres vedrørende andre relevante specifikke mål i prioriteten "Samfundsmæssige udfordringer".

3.3.2. En kortere markedsføringstid for brint- og brændselscelleteknologier

Brændselsceller og brint har et stort potentiale til at bidrage til tacklingen af de energimæssige udfordringer, som Europa står over for. Hvis disse teknologier skal gøres konkurrencedygtige, skal omkostningerne nedbringes væsentligt. For eksempel vil omkostningerne til brændselscellesystemer til transport skulle nedbringes med en faktor ti i løbet af de næste ti år. For at opnå dette vil der blive ydet støtte til projekter vedrørende demonstration og prækommerciel ibrugtagning af bærbart, stationært og mikrostationært udstyr samt udstyr til transportformål og relaterede tjenester. Desuden vil der blive ydet støtte til langsigtet forskning og teknologiudvikling med henblik på at opbygge en konkurrencedygtig brændselscellekæde og en bæredygtig brintproduktion og -infrastruktur i EU. Der er behov for et stærkt nationalt og internationalt samarbejde for at opnå gennembrud på markedet i tilstrækkeligt omfang, herunder udarbejdelse af hensigtsmæssige standarder.

3.3.3. Nye alternative brændstoffer

Der findes en række nye muligheder med potentiale på længere sigt, f.eks. brændstof med pulverformigt metal og brændstof fra fotosyntetiske mikroorganismer (i vand- og landbaserede miljøer) og fra kunstig efterligning af fotosyntese og solbrændstoffer. Disse nye muligheder kan rumme et potentiale for mere effektiv energiomdannelse og mere pris-konkurrencedygtige og bæredygtige teknologier. Der vil navnlig blive ydet støtte til at bringe disse nye og andre potentielle teknologier fra laboratorie- til demonstrationsplan med henblik på prækommerciel demonstration senest i 2020.

3.4. Et enkelt intelligent europæisk elektricitetsnet

Elnetene skal klare tre indbyrdes relaterede udfordringer for at sikre et forbrugervenligt elektricitetssystem, der fører til et stadig lavere CO₂-udslip. De skal dels skabe ét enkelt europæisk marked, dels integrere et kraftigt stigende antal vedvarende energikilder og dels håndtere samspillet mellem millioner af leverandører og kunder (hvor stadig flere husstande vil spille begge roller), herunder ejere af elkøretøjer. Fremtidens elektricitetsnet får afgørende betydning for overgangen til et energisystem med lav CO₂-udledning og skal samtidig give kunderne øget fleksibilitet og flere omkostningsfordele. Det overordnede mål for 2020 er at overføre og distribuere omkring 35 %⁽¹⁾ af elektriciteten fra både spredte og koncentrerede vedvarende energikilder.

En stærkt integreret forsknings- og demonstrationsindsats vil understøtte udviklingen af nye komponenter, teknologier og procedurer, som tager hensyn til de særlige egenskaber ved både de dele af elektricitetsnettet, der bruges til overførsel og distribution, og dem, der bruges til fleksibel lagring af energi.

Alle muligheder for at afbalancere energiudbuddet og -efterspørgslen skal overvejes for at minimere udslippet og omkostningerne. Der skal udvikles nye intelligente energinetteknologier, støttende og afbalancerede teknologier, der muliggør større fleksibilitet og effektivitet, herunder konventionelle kraftværker, samt nye netkomponenter for at forbedre overførselskapaciteten og -kvaliteten og nettenes pålidelighed. Nye teknologier til elektricitetssystemerne og en infrastruktur til digital tovejskommunikation skal udforskes og integreres i elektricitetsnettet og bruges til at fastlægge intelligente samspil med andre energinet. Dette vil bidrage til at sikre en bedre planlægning, overvågning, styring og sikker drift af net, herunder standardiserings spørgsmål, både under normale forhold og i nødsituationer, samt til at håndtere samspillet mellem leverandører og kunder og til at transportere, administrere og handle med energistrømmene. I forbindelse med indførelsen af fremtidig infrastruktur bør indikatorer og cost-benefit-analyser tage hensyn til overvejelser, som gælder for energisystemet som helhed. Derudover vil synergien mellem intelligente net og telekommunikationsnet blive maksimeret for at undgå overlappning af investeringer, øge sikkerheden og fremskynde anvendelsen af intelligente energitjenester.

Nye metoder til lagring af energi (herunder både batterier og lagring i større målestok, som f.eks. el til gas) og nye køretøjssystemer vil sikre den fornødne fleksibilitet mellem produktion og efterspørgsel. Forbedrede ikt-teknologier vil gøre efterspørgslen efter elektricitet endnu mere fleksibel ved at give kunderne (både industrielle, kommercielle og private) de nødvendige automatiseringsværktøjer. I denne forbindelse er sikkerhed, pålidelighed og privatlivets fred også vigtige spørgsmål.

Nye planlægnings-, markeds- og reguleringsstrukturer skal være drivkraften bag effektivitet og omkostningseffektivitet i elforsyningskæden og interoperabilitet blandt infrastrukturene og sikre et åbent og konkurrencepræget marked for intelligente teknologier, produkter og tjenester på energinettet. Der er behov for store demonstrationsprojekter for at afprøve og validere løsningerne og fastslå deres fordele for systemet og for de enkelte interessenter, før de indføres i hele Europa. Disse projekter bør ledsages af forskning, som skal tilvejebringe viden om, hvordan forbrugerne og virksomhederne reagerer på økonomiske incitamenter, adfærdændringer, informationstjenester og andre innovative muligheder, der ligger i intelligente net.

3.5. Ny viden og nye teknologier

På længere sigt vil der være behov for nye og mere effektive og priskonkurrencedygtige samt rene, sikre og bæredygtige energiteknologier. Fremskridtene skal fremskyndes gennem tværfaglig forskning og fælles gennemførelse af paneuropæiske forskningsprogrammer og faciliteter i verdensklasse med henblik på at opnå videnskabelige gennembrud inden for energirelaterede koncepter og støtteteknologier (f.eks. nanovidenskab, materialevidenskab, faststoffysik, ikt, biovidenskab, geovidenskab, beregning og rumforskning). Sikker og miljømæssigt bæredygtig ukonventionel udnyttelse og produktion af gas- og olieressourcer samt udvikling af innovation i fremtidige og fremspirende teknologier vil også blive støttet, hvor det er relevant.

Endvidere vil der være behov for avanceret forskning for at finde løsninger med hensyn til at tilpasse energisystemerne til de ændrede klimaforhold. Prioriteterne kan blive justeret i forhold til nye videnskabelige og teknologiske behov og muligheder eller nyopdagede fænomener, som kan pege på lovende udviklingstendenser eller samfundsrisici, der kan opstå under gennemførelsen af Horisont 2020.

3.6. Solid beslutningstagning og inddragelse af offentligheden

Forskningen på energiområdet bør understøtte energipolitikken og bringes helt på linje med denne. Der er behov for et indgående kendskab til og forskning i udbredelse og anvendelse af energiteknologier og -tjenester, -infrastrukturer og -markeder (herunder gældende bestemmelser) samt forbrugeradfærd for at kunne give de politiske beslutningstagere

⁽¹⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SEK(2009) 1295, som ledsager meddelelsen „Investering i udviklingen af teknologi med lav CO₂-udledning (SET-planen)” (KOM(2009) 519 endelig).

velfunderede analyser. Navnlig inden for rammerne af Kommissionens informationssystemet for SET-planen (SETIS) vil der blive ydet støtte til dels at udvikle velfunderede og gennemsigtige teorier, værktøjer, metoder, modeller og fremadrettede perspektivscenarier til vurdering af de vigtigste energirelaterede socioøkonomiske spørgsmål, dels at opbygge databaser og opstille scenarier for et udvidet EU og for en vurdering af energipolitikken og relaterede politikkers indvirkning på forsyningsikkerheden, forbruget, miljøet, naturressourcerne, klimaforandringerne, samfundet og energiindustriens konkurrenceevne og dels at gennemføre samfundsøkonomisk forskning og undersøgelser om forholdet mellem videnskab og samfund.

Ved at udnytte de muligheder, der ligger i internettet og de sociale medier, vil der blive foretaget undersøgelser af forbrugeradfærden, bl.a. hos sårbare forbrugere som handicappede, og ændringer i adfærden gennem åbne innovationsplatforme som f.eks. "living labs" (levende laboratorier) og store demonstrationsprojekter på området for nyskabende tjenester og gennem panelundersøgelser, samtidig med at privatlivets fred respekteres.

3.7. Indførelse af energiinnovation på markedet på grundlag af Intelligent Energi - Europa (IEE)

Introduktion af innovative løsninger på markedet er afgørende for udbredelsen af nye energiteknologier i tide gennem omkostningseffektiv implementering. Ud over teknologibaseret forskning og demonstration kræver dette tiltag med en klar EU-merværdi, hvor man sigter mod at udvikle, anvende, dele og overføre ikketeknologiske nyskabelser med en høj løftestangseffekt på Unionens bæredygtige energimarkeder på tværs af fagområder og forvaltningsniveauer.

Ved disse nyskabelser fokuseres der på at skabe gunstige markedsvilkår for vedvarende og energieffektive lavemissions-teknologier og -løsninger, hvad angår regulering, administration og finansiering. Der vil blive ydet støtte til foranstaltninger, der letter gennemførelsen af energipolitikken, skaber grundlag for investeringerne, støtter kapacitetsopbygning og øger offentlig accept. Der vil også blive set med opmærksomhed på innovation inden for intelligent og bæredygtig udnyttelse af eksisterende teknologier.

Undersøgelser og analyser viser gang på gang, at den menneskelige faktor spiller en afgørende rolle for, om bæredygtige energipolitikker bliver en succes. Der vil blive tilskyndet til innovative organisationsstrukturer, udbredelse og udveksling af bedste praksis samt specifikke tiltag inden for uddannelse og kapacitetsopbygning.

3.8. Særlige gennemførelsesaspekter

Prioriteringen ved gennemførelsen af aktiviteterne i forbindelse med denne samfundsmæssige udfordring baseres på behovet for at styrke energirelateret forskning og innovation på europæisk plan. Et hovedmål vil være at støtte gennemførelsen af forsknings- og innovationsdagsordenen under den strategiske energiteknologiplan (SET-planen) ⁽¹⁾ for at nå målsætningerne for Unionens politik inden for energi og klimaforandringer. Køreplanerne og gennemførelsesplanerne i SET-planen vil således udgøre et værdifuldt input ved formuleringen af arbejdsprogrammerne. Forvaltningsstrukturen i SET-planen vil blive brugt som hovedgrundlag for den strategiske prioritering og samordningen af den energirelaterede forskning og innovation i hele Unionen.

Den ikketeknologiske dagsorden vil følge Unionens politik og lovgivning på energiområdet. Der bør ydes støtte til at skabe et gunstigt klima for masseindførelse af demonstrerede teknologi- og tjenesteløsninger, -processer og politikinitiativer vedrørende lavemissionsteknologi og energieffektivitet i hele Unionen. Det kan også omfatte teknisk bistand til udvikling og udrulning af investeringer i energieffektivitet og energi fra vedvarende kilder.

Med hensyn til indførelse på markedet bør aktiviteterne bygge på og videreudvikle dem, der er gennemført i programmet Intelligent Energi i Europa (IEE).

Partnerskaber med europæiske interessenter vil være vigtige for ressourcodeling og gennemførelse af fælles aktiviteter. Det kan overvejes fra sag til sag, om de nuværende europæiske industriinitiativer (EI'er) i SET-planen omdannes til formaliserede offentlig-private partnerskaber, hvis det er hensigtsmæssigt, for at øge finansieringens størrelse og sammenhæng og for at stimulere til gennemførelse af fælles forsknings- og innovationsaktiviteter blandt såvel offentlige som private aktører. Det kan overvejes at støtte, herunder sammen med medlemsstaterne, sammenslutninger af offentlige forskersamfund, herunder navnlig European Energy Research Alliance (EERA), der er oprettet i henhold til SET-planen, for at samle de offentlige forskningsmidler og infrastrukturer og få dem til at forske i kritiske forskningsområder af europæisk interesse. Internationale samordningsforanstaltninger skal støtte SET-planens prioriteter i overensstemmelse med princippet om variabel geometri, idet der tages hensyn til de enkelte landes evner og særlige forhold. Der etableres også passende forbindelser til aktiviteterne i relevante europæiske innovationspartnerskaber og de relevante aspekter af forsknings- og innovationsdagsordenen under de europæiske teknologiplatforme.

⁽¹⁾ KOM(2007) 723.

Det kan overvejes at yde støtte til relevante fælles programlægningsinitiativer (FPI'er) og relevante offentlig-offentlige og offentlig-private partnerskaber. Aktiviteterne skal endvidere fokusere på at øge støtten og fremme SMV'ernes deltagelse.

Kommissionens informationssystem for SET-planen (SETIS) mobiliseres for sammen med interessenterne at udvikle nøgleresultatindikatorer (KPI), som anvendes til at overvåge gennemførelsen. KPI revideres jævnligt på grundlag af den seneste udvikling. Mere generelt sagt skal gennemførelsen under denne samfundsmæssige udfordring søge at forbedre samordningen af relevante EU-programmer, -initiativer og -politikker, f.eks. samhørighedspolitikken, navnlig gennem de nationale og regionale strategier for intelligent specialisering og emissionskvotehandelsordningen (ETS), f.eks. i forbindelse med støtte til demonstrationsprojekter.

4. INTELLIGENT, GRØN OG INTEGRERET TRANSPORT

4.1. Ressourceeffektiv transport, som respekterer miljøet

EU har opstillet et politisk mål om at nedbringe CO₂-udledningen med 60 % i 2050 i forhold til 1990-niveauet. Målet er at halvere brugen af biler, der kører på traditionelt brændstof, i byerne og opnå en stort set CO₂-fri bylogistik i de større bycentre inden udgangen af 2030. I luftfarten skal kulstoffattige brændstoffer udgøre 40 % i 2050, og CO₂-udledningerne fra brændselolie til skibe skal reduceres med 40 % i 2050 ⁽¹⁾ i forhold til 2005-niveauet.

Det er af afgørende betydning at reducere denne miljøpåvirkning gennem en målrettet teknologisk forbedring under hensyn til, at hver enkelt transportform kæmper med forskellige udfordringer og er karakteriseret ved forskellige teknologiintegrationsprocesser.

Forskning og innovation vil yde et væsentligt bidrag til udvikling og anvendelse af de nødvendige løsninger til alle transportformer, som vil skære kraftigt i transportsektorens udledninger, der skader miljøet (såsom CO₂, NO_x, SO_x og støj), mindske transportsektorens afhængighed af fossile brændstoffer og derved begrænse dens indvirkning på biodiversiteten og klimaforandringerne og bidrage til at bevare naturressourcerne.

Dette vil blive sikret gennem en indsats på følgende områder:

4.1.1. Renere og mere støjsvage luftfartøjer, køretøjer og skibe vil gavne miljøet og dæmpe støj og vibrationer

Aktiviteterne på dette område vil have fokus på slutprodukterne, men der vil også blive lagt vægt på effektive og miljøvenlige konstruktions- og fremstillingsprocesser baseret på hele livscyklusprocessen, hvor genvindelig integreres i konstruktionsfasen. Aktiviteterne vil endvidere dække opgradering af eksisterende produkter og tjenester ved integration af nye teknologier.

- a) Det er vigtigt at udvikle og fremskynde anvendelsen af renere og mere støjsvage fremdriftsteknologier for at kunne mindske eller fjerne indvirkningen på klimaet og EU-borgernes sundhed, f.eks. CO₂-udledningen, støj og anden forurening fra transporten. Det er nødvendigt med nye og innovative løsninger, der bygger på elmotorer og batterier, brint- og brændselceller, gasdrevne motorer, avancerede motorarkitekturer og -teknologier samt hybridfremdrift. Teknologiske gennembrud vil desuden bidrage til at gøre de traditionelle og nye fremdriftssystemer mere miljøvenlige.
- b) Ved at udforske mulighederne for at bruge alternative energikilder med lav udledning vil der blive bidraget til at mindske forbruget af fossile brændstoffer. Her er der bl.a. tale om at bruge bæredygtige brændstoffer og elektricitet fra vedvarende energikilder ved alle transportformer, herunder luftfart, at mindske brændstofforbruget gennem udnyttelse af energien i omgivelserne og gennem diversificeret energiforsyning og at finde andre innovative løsninger. Der vil blive anlagt en ny holistisk tilgang, som omfatter køretøjer, energilagring, energiforsyning og opladningsinfrastruktur, herunder grænseflader mellem køretøjer og forsyningsnet og innovative løsninger vedrørende brug af alternative brændstoffer.
- c) En forbedring af luftfartøjers, skibes og køretøjers samlede ydeevne ved at reducere deres vægt og deres aerodynamiske og hydrodynamiske modstand eller rullemodstand ved at anvende lettere materialer, mere trimmede strukturer og innovative konstruktioner vil bidrage til at mindske brændstofforbruget.

⁽¹⁾ Kommissionens hvidbog "En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og resourceeffektivt transportsystem" (KOM(2011) 144 endelig).

4.1.2. Udvikling af intelligente former for udstyr, infrastruktur og tjenester

Dette vil bidrage til at optimere transporten og nedbringe ressourceforbruget. Fokus vil blive rettet mod løsninger til effektiv planlægning, konstruktion, udnyttelse og forvaltning af lufthavne, havne, logistiske platforme og infrastrukturer til overfladetransport samt mod selvstændige og effektive systemer til vedligeholdelse, tilsyn og inspektion. Der skal fastlægges nye politikker, forretningsmodeller, begreber, teknologier og it-løsninger med henblik på at øge kapaciteten. Der vil blive lagt særlig vægt på udstyrets og infrastrukturernes klimarobusthed, omkostningseffektive løsninger baseret på en livscyklustilgang og mere udbredt anvendelse af nye materialer og teknologier, der muliggør en mere effektiv og billigere vedligeholdelse. Desuden vil opmærksomheden blive rettet mod tilgængelighed, brugervenlighed og social rummelighed.

4.1.3. Bedre transport og mobilitet i byområder

Dette vil gavne en stor og voksende del af befolkningen, som lever og arbejder i byerne eller udnytter byernes tjenester og fritidsaktiviteter. Der skal udvikles og afprøves nye mobilitetskoncepter og løsninger vedrørende transportplanlægning, multimodale adgangsmodeller, logistik, levering af innovative køretøjer og offentlige tjenester i byområderne og byplanlægning, som vil bidrage til at reducere færdselstæthed og luft- og støjforureningen og øge effektiviteten i bytrafikken. Offentlig transport og ikkemotoriseret transport samt andre ressourceeffektive former for passager- og godstransport skal udvikles som et reelt alternativ til brug af privatbiler, og disse transportformer skal understøttes af øget anvendelse af både intelligente transportsystemer og innovativ forsynings- og efterspørgselsstyring. Der skal lægges særlig vægt på samspillet mellem transportsystemet og andre systemer i byerne.

4.2. Bedre mobilitet, mindre færdselstæthed og mere sikkerhed og sikring

I Unionens relevante transportpolitiske målsætninger sigtes der mod at optimere ydeevnen og effektiviteten i lyset af det stigende behov for mobilitet, gøre Europa til den sikreste region inden for luftfart, jernbane- og vandtransport og nærme sig målet om så godt som helt at undgå dødelige trafikuheld i 2050 og halvere antallet af trafikofre i 2020. I 2030 skal 30 % af al vejgodstransport over mere end 300 km være flyttet over på tog og skibe. En problemfri, tilgængelig, økonomisk overkommelig, brugerorienteret og effektiv paneuropæisk person- og godstransport, hvor de eksterne omkostninger internaliseres, kræver et nyt europæisk system til forvaltning, oplysning og betaling inden for multimodal transport samt en effektiv grænseflade mellem langdistancemobilitetsnetværk og mobilitetsnetværk i byområderne.

Et bedre europæisk transportsystem vil bidrage til en mere effektiv brug af transport, forbedre borgernes livskvalitet og støtte et sundere miljø.

Forskning og innovation vil yde et vigtigt bidrag til at opnå disse ambitiøse politiske mål i kraft af aktiviteter på følgende specifikke områder:

4.2.1. En væsentlig reduktion af færdselstæthed

Dette kan opnås ved at gennemføre et intelligent, multimodalt og fuldt ud intermodalt "dør til dør"-transportsystem og ved at undgå unødvendig brug af transport. Dette indebærer fremme af integrationen blandt transportformerne, optimering af transportkæderne og bedre integrerede transportere og transporttjenester. Sådanne innovative løsninger vil desuden forbedre adgangen og passagervalg, bl.a. for den aldrende befolkning og sårbare brugere, og gøre det muligt at reducere færdselstæthed ved at forbedre hændelsesstyringen og udviklingen af trafikoptimeringsordninger.

4.2.2. Væsentlige mobilitetsforbedringer for personer og gods

Dette kan opnås gennem udvikling, demonstration og udbredt anvendelse af intelligente transportapplikationer og forvaltningssystemer. Det indebærer dels planlægning af efterspørgselsanalyse og -styring og informations- og betalings-systemer, der er interoperable i hele Europa, dels komplet integration af informationsstrømme, forvaltningssystemer, infrastrukturnetværk og mobilitetstjenester i nye, fælles, multimodale rammer baseret på åbne platforme. Det vil desuden sikre fleksibilitet og kort responstid i tilfælde af kriser og ekstreme vejrforhold, da rejser og transport kan omlægges til andre former. Nye muligheder for positionering, navigation og tidsbestemmelse, som opstår i kraft af Galileo-satellitnavigationssystemerne og den europæiske geostationære navigations-overlay-tjeneste (Egnos)-satellitnavigationssystem, vil medvirke til at nå dette mål.

a) Innovative teknologier til lufttrafikstyring vil bidrage til et stort fremskridt, hvad angår sikkerhed og effektivitet, i en tid med et hastigt stigende behov. Desuden vil de bidrage til at øge antallet af afgangene til tiden, mindske tidsforbruget ved rejserelaterede procedurer i lufthavne og sikre øget fleksibilitet i lufttransportsystemet. Gennemførelsen og videreudviklingen af det fælles europæiske luftrum vil blive understøttet af forsknings- og innovationsaktiviteter, som

tilvejebringer løsninger, der skal gøre styringen af lufttrafikken og driften af de enkelte luftfartøjer mere automatiseret og selvstændig, sikre bedre integration af komponenter i luften og på jorden samt frembringe nye løsninger til effektiv og smidig behandling af passagerer og gods i hele transportsystemet.

- b) På søtransportområdet vil forbedrede og integrerede planlægnings- og forvaltningsteknologier bidrage til at sikre et "Blue Belt" i havene omkring Europa, hvilket vil effektivisere arbejdet i havnene, og til at skabe hensigtsmæssige rammer for de indre vandveje.
- c) Hvad angår jernbane- og vejtransport vil optimeringen af netforvaltning og interoperabilitet fremme en effektiv udnyttelse af infrastrukturen og lette grænseoverskridende aktiviteter. Der vil blive udviklet omfattende systemer til samarbejde om trafikstyring og informationsudveksling, der bygger på kommunikation fra køretøj til køretøj og fra køretøj til infrastruktur.

4.2.3. Udvikling af nye koncepter inden for godstransport og logistik

Dette kan mindske presset på transportsystemet og miljøet og øge sikkerheden og godskapaciteten. Aktiviteterne kan f.eks. kombinere højeffektive, miljøvenlige køretøjer med intelligente og sikre systemer, der indarbejdes i infrastrukturen og installeres om bord. Dette bør baseres på en integreret logistiktilgang på transportområdet. Aktiviteterne vil desuden understøtte udviklingen af visionen om e-fragt og en papirløs godstransportproces, hvor elektroniske informationsstrømme, tjenester og betalinger knyttes til fysiske godsstrømme på tværs af transportformerne.

4.2.4. Nedbringelse af antallet af uheld, dødsfald og tilskadekomne og bedre sikkerhed

Det opnås ved at tage hånd om aspekter af tilrettelæggelsen og forvaltningen af transportsystemerne og tilsynet med deres ydeevne og risici samt ved at fokusere på udformning, fremstilling og drift af luftfartøjer, køretøjer, skibe samt infrastruktur og terminaler. Opmærksomheden vil blive rettet mod passive og aktive sikkerhedssystemer, forebyggende sikkerhedsforanstaltninger og forbedrede automatiserings- og uddannelsesprocesser, som skal mindske risikoen for og konsekvenserne af menneskelige fejl. Der vil blive udviklet særlige værktøjer og teknikker til bedre at forudse, vurdere og afbøde indvirkningen fra dårligt vejr, naturlige faremomenter og andre krisesituationer. Desuden vil der blive fokuseret på integration af sikringsaspekter ved planlægning og håndtering af passager- og godsstrømme, på udvikling af luftfartøjer, køretøjer og skibe, på trafik- og systemforvaltning og på udformning af transportinfrastruktur og af gods- og passagerterminaler. Intelligente transport- og kommunikationssystemer kan også være nyttige redskaber til øget sikkerhed. I aktiviteterne vil der også blive fokuseret på forbedring af sikkerheden for alle og især de mest udsatte trafikanter, navnlig i byområder.

4.3. Globalt lederskab for europæisk transportindustri

Ved at være på forkant med den teknologiske udvikling og forbedre konkurrenceevnen for de nuværende fremstillingsprocesser vil forskning og innovation bidrage til vækst og arbejdspladser til højtuddannede i den europæiske transportindustri, som oplever øget konkurrence. Udfordringen består i at udvikle konkurrenceevnen yderligere i en stor økonomisk sektor, der tegner sig direkte for 6,3 % af Unionens bruttonationalprodukt (BNP) og beskæftiger næsten 13 millioner mennesker i Europa. Et af de specifikke mål er at udvikle næste generation af innovative og miljøvenlige luft-, vandvejs- og landtransportmidler, sikre bæredygtig fremstilling af innovative systemer og innovativt udstyr og forberede grundlaget for fremtidige transportmidler ved at arbejde med nye teknologier, koncepter og idéer, intelligente kontrolsystemer, effektive udviklings- og produktionsprocesser, innovative tjenester og certificeringsprocedurer. EU sigter mod at blive førende i verden, hvad angår effektivitet, miljøresultater og sikkerhed ved alle transportformer og mod at styrke dets førende position på de globale markeder, både når det gælder slutprodukter og undersystemer.

Inden for forskning og innovation skal der fokuseres på følgende specifikke aktiviteter:

4.3.1. Udvikling af næste generation af transportmidler, som skal sikre markedsandele i fremtiden

Dette vil bidrage til at styrke Europas førende rolle inden for luftfartøjer, højhastighedstog, konventionel jernbanetransport i og omkring byerne, vejkøretøjer, eltrafik, krydstogtskibe, færger samt specialiserede højteknologiske skibe og havplatforme. Det vil desuden give de europæiske industriers konkurrenceevne et skub inden for nye teknologier og systemer og understøtte deres diversificering i forhold til nye markeder, også i andre sektorer end transportsektoren. Her er der bl.a. tale om udvikling af innovative, sikre og miljøvenlige luftfartøjer, køretøjer og skibe med effektive fremdriftssystemer, høj ydeevne og intelligente operativ- og kontrolsystemer.

4.3.2. Intelligente kontrolsystemer installeret om bord

Disse er nødvendige for at opnå højere ydeevne og systemintegration på transportområdet. Der vil blive udviklet hensigtsmæssige grænseflader til kommunikation mellem luftfartøjer, køretøjer, skibe og infrastrukturer i alle relevante kombinationer under hensyntagen til elektromagnetiske felters virkninger med henblik på at fastlægge fælles standarder for drift. De kan omfatte levering af trafikstyring og brugeroplysninger direkte til køretøjsmonteret udstyr, understøttet af pålidelige tidstro trafikdata om vejforhold og færdselstæthed fra det samme udstyr.

4.3.3. Avancerede fremstillingsprocesser

Disse vil muliggøre tilpasning, lavere omkostninger og kortere udviklingstid i hele livscyklussen og lette standardisering og certificering af luftfartøjer, køretøjer, fartøjer samt disses komponenter, udstyr og beslægtede infrastrukturer. I kraft af aktiviteterne på dette område udvikles der ved hjælp af digitale værktøjer og automatisering hurtige og omkostnings-effektive konstruktions- og fremstillingsteknikker, bl.a. hvad angår montage, konstruktion, vedligeholdelse og genanvendelse, og der opbygges kapacitet til at integrere komplekse systemer. Dette vil fremme konkurrencedygtige forsyningskæder, som kan levere produkterne med kort markedsføringstid og til lavere omkostninger uden at bringe den operationelle sikkerhed og sikring i fare. Udstyr til transportformål af innovative materialer er også en prioritet både for miljø- og konkurrencemålene samt for øget sikkerhed og sikring.

4.3.4. Udforskning af helt nye transportkoncepter

Dette vil bidrage til at styrke Europas konkurrencefordel på længere sigt. Gennem strategisk tværfaglig forskning og "proof-of-concept"-aktiviteter skal der arbejdes med løsninger til innovative transportsystemer. Dette vil omfatte fuldautomatiske og andre former for luftfartøjer, køretøjer og skibe med potentiale på længere sigt og gode miljøresultater samt nye tjenester.

4.4. Samfundsøkonomisk og adfærdsmæssig forskning og fremadrettede aktiviteter vedrørende politiske beslutninger

Der er behov for tiltag, der støtter analyse og udvikling af politikker, bl.a. indsamling af dokumentation for at opnå en forståelse af adfærden i forbindelse med de fysiske, samfundsøkonomiske og bredere samfundsmæssige aspekter af transport, for at fremme innovation og skabe et fælles dokumentationsgrundlag med henblik på at klare de udfordringer, som transportaktiviteter medfører. Aktiviteterne vil blive målrettet mod at udforme og gennemføre europæiske forsknings- og innovationspolitikker vedrørende transport og mobilitet, fremadrettede undersøgelser og teknologisk fremsyn samt styrke det europæiske forskningsrum.

Indsigt i lokale og regionale forhold, brugernes adfærd og opfattelse, social accept, politiske foranstaltningers effekt, mobilitet, ændrede behov og mønstre, udvikling i den fremtidige efterspørgsel, forretningsmodeller og deres konsekvenser har afgørende betydning for udviklingen af det europæiske transportsystem. Der vil blive udarbejdet scenarier, hvor der tages hensyn til tendenser i samfundet, dokumentation om årsagssammenhængen, politiske målsætninger og teknologisk fremsyn hen imod 2050. For bedre at kunne forstå sammenhængene mellem territorial udvikling, social samhørighed og det europæiske transportsystem er der behov for velfunderede modeller, ud fra hvilke der kan træffes sunde politiske beslutninger.

Forskningen vil fokusere på, hvordan sociale og territoriale uligheder med hensyn til adgang til mobilitet kan mindskes, og på hvordan situationen kan forbedres for sårbare trafikanter. Derudover skal der tages stilling til en række økonomiske spørgsmål, hvor der fokuseres på dels metoder til at internalisere de eksterne omkostninger ved alle transportformer, dels modeller for beskattning og prissætning. Der er behov for prospektiv forskning for at kunne vurdere de fremtidige krav, hvad angår færdigheder og job, udvikling og anvendelse af forskning og innovation tillige med tværnationalt samarbejde.

4.5. Særlige gennemførelsesaspekter

Aktiviteterne vil blive tilrettelagt på en sådan måde, at en integreret og modusspecifik tilgang er mulig, hvis det er hensigtsmæssigt. En flerårig synlighed og kontinuitet er nødvendig for at tage hensyn til de mange særlige karakteristika ved hver transportform og udfordringernes holistiske karakter og de relevante aspekter af de strategiske forsknings- og innovationsdagsordener under de europæiske teknologiplatforme.

Det kan overvejes at støtte de relevante fælles programmeringsinitiativer (JPI) og de relevante offentlig-offentlige og offentlig-private partnerskaber. Der etableres også passende forbindelser til aktiviteterne i relevante europæiske innovationspartnerskaber. Aktiviteterne skal endvidere fokusere på at øge støtten og fremme SMV'ernes deltagelse.

5. KLIMAINDSATS, MILJØ, RESSOURCEEFFEKTIVITET OG RÅSTOFFORSYNING

5.1. Bekæmpelse af klimaforandringer og tilpasning hertil

CO₂-koncentrationerne i atmosfæren er i dag næsten 40 % højere end ved den industrielle revolutions begyndelse, og niveauet er det højeste i de seneste 2 mio. år. Andre drivhusgasser end CO₂ medvirker også til klimaforandringerne, og de spiller en stadig større rolle. Hvis der ikke handles beslutsomt, kan klimaforandringerne koste verden mindst 5 % af BNP om året. Dette tal er på op til 20 % i visse scenarier. Hvis vi derimod griber effektivt ind på et tidligt tidspunkt, kan nettoomkostningerne begrænses til omkring 1 % af BNP om året. For at kunne nå målet på 2 °C. og undgå de værste konsekvenser af klimaforandringerne skal industrilandene reducere deres drivhusgasemissioner med 80-95 % inden udgangen af 2050 sammenlignet med niveauet i 1990.

Målet med denne aktivitet er derfor at udvikle og vurdere innovative, omkostningseffektive og bæredygtige foranstaltninger og strategier vedrørende tilpasning og afbødning, hvor der fokuseres på både CO₂ og andre drivhusgasser og aerosoler og fremhæves både teknologiske og ikketeknologiske, grønne løsninger gennem frembringelse af oplysninger, som skal danne grundlag for velinformerede, tidlige og effektive beslutninger, og gennem netværkssamarbejde blandt de nødvendige kompetente aktører.

For at nå dette mål skal forskning og innovation fokusere på følgende:

5.1.1. Øge indsigt i klimaforandringerne og tilvejebringelsen af pålidelige klimaprognoser

Det er afgørende at opnå øget indsigt i årsagerne til klimaforandringerne og deres udvikling og mere præcise klimaprognoser, hvis samfundet skal kunne beskytte menneskeliv, goder og infrastrukturer samt sikre en effektiv beslutningstagning tillige med afbødnings- og tilpasningsløsninger. Det er meget vigtigt at få større videnskabelig indsigt i de klimatiske drivkræfter, processer, mekanismer, reaktioner og tærskler, der knytter sig til vekselvirkningerne i de terrestriske, marine og polare økosystemer og atmosfæren. En bedre forståelse vil også gøre det muligt at spore klimaforandringer mere præcist og redegøre for de underliggende naturlige og antropogene årsager. Mere pålidelige klimaprognoser og udregninger i relevant tidsmæssig og rumlig skala vil blive understøttet med forbedrede målinger og udvikling af mere præcise scenarier og modeller, herunder fuldt sammenkoblede "Earth system"-modeller over kredsløbene på og omkring jorden, baseret på palæoklimatiske/historiske forhold.

5.1.2. Vurdering af konsekvenser og sårbare områder samt udvikling af innovative og omkostningseffektive foranstaltninger vedrørende tilpasning, risikoforebyggelse og forvaltning

Der er ikke tilstrækkelig viden om samfundets, økonomiens og økosystemers evne til at tilpasse sig klimaforandringerne. For at sikre effektive, rimelige og socialt acceptable foranstaltninger til fremme af et miljø, en økonomi og et samfund, der kan modstå klimaforandringerne, er der behov for en integreret analyse af aktuelle og fremtidige konsekvenser, sårbarheder, befolkningseksposeringer, risici og deres forvaltning, følgevirkninger som f.eks. migration og konflikter, omkostninger og muligheder i forbindelse med klimavariationerne og -ændringerne under hensyntagen til ekstreme hændelser og relaterede klimaafledte farer og gentagelser af disse. Denne analyse vil også omfatte klimaforandringernes konsekvenser for biodiversiteten, økosystemerne og økosystemtjenesterne, vandressourcerne, infrastrukturene samt de økonomiske ressourcer og naturressourcerne. Der vil blive lagt vægt på de mest værdifulde naturlige økosystemer og bebyggede miljøer samt centrale samfundsmæssige, kulturelle og økonomiske sektorer i hele Europa. Ved aktionerne vil man undersøge de konsekvenser og stadig større risici for menneskers sundhed, der stammer fra klimaforandringerne, klimaafledte farer og de øgede koncentrationer af drivhusgas i atmosfæren. Gennem forskning vil man vurdere innovative, retfærdigt fordelte og omkostningseffektive former for tilpasning til klimaforandringerne, herunder beskyttelse og tilpasning af naturressourcerne og økosystemerne, og virkningerne af disse for at sikre oplysning og understøtte udviklingen og gennemførelsen af dem på alle niveauer i alle skalaer. Her vil der også blive taget hensyn til de potentielle virkninger, omkostninger, risici og fordele ved mulighederne for "geo-engineering". De komplekse indbyrdes sammenhænge, konflikter og synergier ved politikker vedrørende tilpasning og risikoforebyggelse med andre klima- og sektorspecifikke politikker vil blive undersøgt, herunder indvirkningen på beskæftigelsen og sårbare grupperes levestandard.

5.1.3. Understøttelse af modvirkningspolitikkerne, herunder undersøgelser med fokus på andre sektorpolitikkers virkninger

Unionens overgang til en økonomi og et samfund, der er konkurrencedygtigt, ressourceeffektivt og robust over for klimaforandringer, senest i 2050 kræver, at vi udarbejder effektive og langsigtede lavemissionsstrategier og gør store fremskridt, hvad angår innovation. Gennem forskning vil vi vurdere de miljømæssige og samfundsøkonomiske risici, muligheder og følgevirkninger af de foranstaltninger, som vi kan træffe for at modvirke klimaforandringerne. Virkningerne fra andre sektorspecifikke politikker vil også blive vurderet. Forskningen vil understøtte udvikling og validering af nye modeller for samspillet mellem klima, energi og økonomi under hensyntagen til økonomiske instrumenter og relevante eksterne virkninger. Formålet er at afprøve de tilgængelige modvirkningspolitikker og lavemissionsteknologier

i forskellig målestok til brug for de vigtigste sektorer i samfundet og økonomien på EU-plan og globalt plan. Aktionerne vil lette teknologisk, institutionel og samfundsøkonomisk innovation ved at styrke forbindelserne mellem forskning og anvendelse og blandt iværksættere, slutbrugere, forskere, politiske beslutningstagere og vidensinstitutioner.

5.2. Miljøbeskyttelse, bæredygtig forvaltning af naturressourcerne, vand, biodiversitet og økosystemer

Vores samfund står over for en stor udfordring, da vi skal sikre en bæredygtig balance mellem menneskets behov og miljøhensynet. Miljøressourcerne, herunder vand, luft, biomasse, frugtbar jord, biodiversitet og økosystemerne, og vores udbytte af dem understøtter den europæiske og globale økonomi og vores livskvalitet. På verdensplan ventes de forretningsmuligheder, der knytter sig til naturressourcerne, at udgøre over 2 bio. EUR i 2050 ⁽¹⁾. Trods dette er vi i færd med at overudnytte og endog ødelægge miljøressourcerne og forringe økosystemerne i Europa og på verdensplan i et omfang, så naturen ikke kan regenerere dem. For eksempel mister vi i Unionen hvert år 1 000 km² af de mest frugtbare jorder og værdifulde økosystemer, mens vi spilder en fjerdedel af vores ferskvand. Vi kan simpelthen ikke fortsætte i denne retning. Forskningen skal bidrage til at vende de tendenser, der skader miljøet, og til at sikre, at økosystemerne fortsat kan give os de ressourcer, goder og ydelser, der er afgørende for vores trivsel, økonomiske velstand og bæredygtige udvikling.

Målet med denne aktivitet er derfor at give os viden og værktøjer, så vi kan forvalte og beskytte naturressourcerne på en måde, som sikrer en bæredygtig balance mellem de begrænsede ressourcer og de nutidige og fremtidige samfundsmæssige og økonomiske behov

For at nå dette mål skal forskning og innovation fokusere på følgende:

5.2.1. Udbygning af vores indsigt i biodiversitet og i, hvordan økosystemerne fungerer, deres samspil med sociale systemer og deres rolle med hensyn til at holde gang i økonomien og sikre befolkningens trivsel

Menneskelige handlinger kan udløse uoprettelige miljømæssige ændringer, der forrykker økosystemernes balance og deres biodiversitet. Det er afgørende at foregribe disse risici ved at vurdere, overvåge og forudsige indvirkningerne fra menneskelige aktiviteter på miljøet, herunder ændringer i arealanvendelse, og de miljømæssige ændringers konsekvenser for befolkningens trivsel. Forskning i havøkosystemerne (lige fra kystzoner til dybhavet, bl.a. de marine ressourcers bæredygtighed), polare økosystemer og økosystemerne i ferskvandet, jorden og byerne, herunder de økosystemer, der er afhængige af grundvandet, vil øge vores indsigt i det komplekse samspil mellem naturressourcerne og de sociale, økonomiske, og økologiske systemer, bl.a. naturlige tærskelværdier, og de menneskelige og biologiske systemers modstandsdygtighed eller skrøbelighed. Gennem forskningen vil vi undersøge, hvordan biodiversitet og økosystemerne fungerer og reagerer på menneskeskabte påvirkninger, hvordan de kan genoprettes, og hvordan dette vil påvirke økonomierne og befolkningens trivsel. Desuden vil vi forsøge at finde løsninger på de ressourcemæssige udfordringer i en europæisk og i en international sammenhæng. Forskningen skal bidrage til politikker og fremgangsmåder, der sikrer, at vores sociale og økonomiske aktiviteter forbliver på et niveau, der sikrer, at både økosystemerne og biodiversiteten forbliver bæredygtige og kan tilpasse sig.

5.2.2. Udvikling af integrerede tilgange til at håndtere vandrelaterede udfordringer og overgangen til bæredygtig forvaltning og anvendelse af vandressourcer og vandforsyning

Adgang til ferskvand og kvaliteten af ferskvandet er blevet globale problemer med vidtrækkende økonomiske og sociale konsekvenser. Den stadigt voksende efterspørgsel til forskellige og ofte modstridende anvendelsesområder (f.eks. landbrug, industri, rekreative aktiviteter, offentlige tjenesteydelser, økosystemer og landskabsbevarelse, miljøgenoprettelse og miljøforbedring) stadig mere sårbare ressourcer som følge af klimaforandringer og global forandring, urbanisering, forurening og overudnyttelse af ferskvandsressourcerne gør det til en kritisk udfordring for brugerne af vand i forskellige sektorer samt for akvatiske økosystemer at bevare og forbedre adgangen til vand og kvaliteten af vandet og afbøde indvirkningerne fra menneskelige aktiviteter på økosystemer i ferskvand.

Denne påvirkning skal håndteres ved hjælp af forskning og innovation, der kan give integrerede strategier, værktøjer, teknologier og innovative løsninger for at imødekomme aktuelle og fremtidige behov. Den vil have som mål at udvikle passende vandforvaltningsstrategier, forbedre vandkvaliteten, imødegå ubalance mellem efterspørgslen på og adgangen til eller forsyningen med vand på forskellige niveauer, lukke vandkredsløbet, fremme bæredygtig adfærd hos slutbrugere og i forskellig målestok og håndtere vandrelaterede risici, samtidig med at de akvatiske økosystemers integritet, struktur og funktion bevares i overensstemmelse med gældende EU-politikker.

⁽¹⁾ Skøn foretaget af PriceWaterhouseCoopers over "bæredygtighedsrelaterede globale forretningsmuligheder inden for naturressourcer (herunder energi, skovbrug, fødevarer og landbrug, vand og metaller)" og WBCSD (2010) Vision 2050: The New Agenda for Business, World Business Council for Sustainable Development, Genève. Webadresse: http://www.wbcsd.org/web/projects/BZrole/Vision2050-FullReport_Final.pdf.

5.2.3. Tilvejebringelse af viden og værktøjer, der sikrer effektiv beslutningstagning og offentlighedens deltagelse

I vores sociale, økonomiske og forvaltningsmæssige systemer er der stadig behov for at tage hånd om både udtømmingen af ressourcerne og skaderne på økosystemerne. Forskning og innovation skal understøtte de politiske beslutninger, der er nødvendige for at forvalte naturressourcerne og økosystemerne således, at vi kan undgå eller tilpasse os til forstyrrende klima- og miljømæssige ændringer og fremme institutionelle, økonomiske, adfærdsmæssige og teknologiske ændringer, der sikrer bæredygtighed. Forskning vil således støtte udviklingen af systemer, der kan vurdere biodiversitet og økosystemtjenester, herunder forståelsen af beholdningen af naturkapital og strømmen i økosystemtjenesterne. Der vil blive lagt vægt på økosystemer og økosystemtjenester, der er særlig relevante i forhold til vores politik, såsom ferskvand, have og oceaner (herunder kystområder), skove, polarområder, luftkvalitet, biodiversitet, arealanvendelse og jordbund. Vore samfunds og økosystemers modstandskraft over for miljøgifte og patogener og over for katastrofer, herunder naturkatastrofer (bl.a. seismiske og vulkanske, oversvømmelser og tørke) og skovbrande, vil blive styrket ved, at vi bliver bedre til at forudsige, varsle og vurdere sårbarheder og konsekvenser, bl.a. i forhold til en kombination af flere risici. Forskning og innovation vil således understøtte vores politikker inden for miljø og ressourceeffektivitet og give os løsninger vedrørende effektiv, evidensbaseret forvaltning inden for sikre grænser. Vi vil udvikle nyskabende metoder til at øge sammenhængen mellem politikkerne, foretage afvejninger og tage hånd om interessekonflikter samt til at øge befolkningens bevidsthed om forskningsresultaterne og borgernes deltagelse i beslutningsprocesserne.

5.3. Sikring af bæredygtig forsyning med råstoffer uden for energi- og landbrugsområdet

Byggesektoren, den kemiske industri, bilindustrien, flyindustrien, producenter af maskiner og udstyr, der tilsammen sikrer en merværdi på mere end 1 000 mia. EUR og skaber arbejdspladser til omkring 30 millioner mennesker, er alle afhængige af råstoffer. Unionen er selvforsynende med byggetekniske mineraler. Men selv om Unionen er en af verdens største producenter af visse industrimineraler, er vi fortsat nettoimportør af de fleste af dem. Desuden er Unionen stærkt afhængig af import af metalliske mineraler og helt afhængig af import af visse kritiske råstoffer.

De seneste tendenser peger i retning af, at behovet for råstoffer vil afhænge af udviklingen af vækstøkonomierne og hurtig udbredelse af vigtige støtteteknologier. Europa er nødt til at sikre bæredygtig forvaltning af råstoffer og bæredygtig forsyning af disse (bl.a. gennem import) til alle de sektorer, der er afhængige af råstoffer. De politiske mål vedrørende kritiske råstoffer skitseres i Kommissionens råstofinitiativ⁽¹⁾.

Målet med denne aktivitet er derfor at øge vores viden om råstoffer og udvikle innovative metoder til omkostningseffektiv og miljøvenlig udforskning, udvinding, forarbejdning, genanvendelse, genbrug og genvinding af råstoffer og til at erstatte dem med økonomisk attraktive og miljømæssigt bæredygtige alternativer med en lavere miljøpåvirkning.

For at nå dette mål skal forskning og innovation fokusere på følgende:

5.3.1. Øget indsigt i råstoffernes tilgængelighed

Vi vil kunne foretage bedre vurderinger af tilgængeligheden af ressourcer på globalt plan og EU-plan på længere sigt, herunder adgangen til "byminer" (lossepladser og mineaffald), kystfarvands- og dybhavsressourcer (f.eks. opgravning af sjældne mineraler på havbunden) samt usikkerhedsmomenterne i forbindelse med disse. Takket være denne viden vil vi kunne sikre mere effektiv brug og genbrug af knappe og miljøskadelige råstoffer. Vi vil desuden kunne definere overordnede regler, fremgangsmåder og standarder for økonomisk og miljømæssigt bæredygtig og socialt acceptabel udforskning, udvinding og forarbejdning af ressourcerne, bl.a. hvad angår arealanvendelse og maritim fysisk planlægning på basis af en økosystembaseret tilgang.

5.3.2. Fremme af bæredygtig forsyning og anvendelse af råstoffer, herunder mineralske ressourcer fra land eller fra havet, udforskning, udvinding, forarbejdning, genbrug og genvinding

Der er behov for forskning og innovation gennem hele råstoffernes livscyklus for at sikre økonomisk overkommelig, pålidelig og bæredygtig forsyning og forvaltning af de råstoffer, der har afgørende betydning for Europas industrier. Udvikling og anvendelse af økonomisk rentable, socialt acceptable og miljøvenlige teknologier til udforskning, udvinding og forarbejdning vil for alvor fremme effektiv udnyttelse af ressourcerne. Dette omfatter mineralske ressourcer fra land eller fra havet, og vi vil også udnytte potentialet ved byminer. Nye og økonomisk rentable og ressourceeffektive teknologier, forretningsmodeller og processer til genbrug og genvinding af materialer, herunder processer og

⁽¹⁾ KOM(2008) 699 endelig.

systemer med lukkede kredsløb, vil desuden bidrage til at mindske Unionens afhængighed af primære råstoffer. Dette gælder bl.a. behovet for længerevarende brug, genbrug og genvinding af høj kvalitet og behovet for at nedbringe ressourcenspildet væsentligt. Der vil blive anlagt en tilgang baseret på hele livscyklussen fra forsyning af tilgængelige råstoffer til udtjente restprodukter, hvor man fokuserer på et minimalt energi- og ressourcebehov.

5.3.3. Identificering af alternativer til kritiske råstoffer

For at foregribe en eventuel mangel på visse råstoffer på verdensplan, bl.a. på grund af handelsrestriktioner, vil bæredygtige erstatninger og alternativer til kritiske råstoffer, som har lignende egenskaber, blive undersøgt og udviklet. Dette vil mindske Unionens afhængighed af primære råstoffer og gavne miljøet.

5.3.4. Uddybning af befolkningens bevidsthed og viden om råstoffer

Behovet for at sikre en mere uafhængig og ressourceeffektiv økonomi vil indebære kulturelle, adfærdsmæssige, socio-økonomiske systemiske og institutionelle ændringer. For at løse det voksende problem med mangel på kvalificeret arbejdskraft i Unionens råstofsektor, herunder den europæiske mineindustri, vil der blive opmuntret til mere effektivt samarbejde mellem universiteter, instanser med ansvar for geologiske undersøgelser, industrien og andre interessenter. Desuden vil det være afgørende at understøtte udviklingen af innovative "grønne" kvalifikationer. Endvidere er der stadig kun begrænset offentlig bevidsthed om indenlandske råstoffers store betydning for den europæiske økonomi. For at fremme de nødvendige strukturelle ændringer skal der gennem forskning og innovation tages sigte på at stille borgerne, politikerne og de relevante aktører og institutioner stærkere.

5.4. Fremme af overgangen til en grøn økonomi og et grønt samfund gennem miljøinnovation

Unionen kan ikke blomstre i en verden præget af et stadigt stigende ressourceforbrug, miljøforringelser og tab af biodiversitet. Hvis væksten skal afkobles fra udnyttelsen af naturressourcerne, kræver det strukturelle ændringer med hensyn til, hvordan disse ressourcer anvendes, genanvendes og forvaltes, samtidig med at miljøet beskyttes. Miljøinnovation skal gøre det muligt for os at mindske presset på miljøet, øge ressourceeffektiviteten og føre Unionen i retning af en ressource- og energieffektiv økonomi. Gennem miljøinnovation kan vi desuden skabe store muligheder for vækst og arbejdspladser, ligesom vi kan øge Europas konkurrenceevne på verdensmarkedet, som ventes at nå en omsætning på over 1 billion EUR efter 2015 ⁽¹⁾. Allerede nu har 45 % af virksomhederne indført en eller anden form for miljøinnovation. Det anslås, at omkring 4 % af nyskabelserne på miljøområdet har ført til en nedgang i råstofforbruget pr. produceret enhed på over 40 % ⁽²⁾, hvilket understreger det store potentiale i fremtiden. Det er imidlertid ikke usædvanligt, at meget lovende og teknisk avancerede miljøinnovative løsninger, processer, tjenester og produkter ikke når markedet som følge af de udfordringer, som opstår i forbindelse med markedsføringen, og ikke realiserer deres fulde miljømæssige og økonomiske potentiale, eftersom private investorer anser opskaleringen og markedsføringen for at udgøre en for stor risiko.

Målet med denne aktivitet er således at fremme alle former for miljøinnovation, der letter overgangen til en grøn økonomi.

For at nå dette mål skal forskning og innovation fokusere på følgende:

5.4.1. Styrkelse af miljømæssigt innovative teknologier, processer, tjenester og produkter, herunder undersøgelse af måder, hvorpå mængderne af råstoffer i produktionen og forbruget kan reduceres og hindringer i denne forbindelse kan overvindes, samt fremme af deres udbredelse på markedet

Der vil blive ydet støtte til alle former for miljøinnovation, både inkrementelle og radikale, hvor man kombinerer teknologisk, organisationsmæssig, samfundsmæssig, adfærdsmæssig, forretningsmæssig og politikrelateret innovation og øger inddragelsen af civilsamfundet. Herved skal vi understøtte en mere cirkulær økonomi og samtidig mindske miljøpåvirkningerne og øge den miljømæssige modstandskraft, idet vi tager hensyn til boomerangeffekterne på miljøet og eventuelt andre sektorer. Der vil bl.a. blive tale om brugerdrevne former for innovation, forretningsmodeller, industriel symbiose, produkttjenestesystemer, produktdesign og fremgangsmåder baseret på hele livscyklussen og "vugge til vugge"-princippet samt undersøgelse af måder, hvorpå mængderne af råstoffer i produktionen og forbruget kan reduceres og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet, Policy Department Economic and Scientific Policy, Eco-innovation – putting the EU on the path to a resource and energy efficient economy, Study and briefing notes, marts 2009.

⁽²⁾ Eco-innovation Observatory: "The Eco-Innovation Challenge – Pathways to a resource-efficient Europe – Annual Report 2010", maj 2011.

hindringer i denne forbindelse kan overvindes. Der vil blive set nærmere på mulighederne for at gå over til mere bæredygtige forbrugsmønstre. Målet skal være at øge ressourceeffektiviteten ved at mindske mængden af input, affald og udledte skadelige stoffer i absolutte tal (f.eks. dem, der er angivet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EC) nr. 1907/2006⁽¹⁾) i hele værdikæden og at fremme genbrug, genvinding og erstatning af ressourcer.

Fokus vil være rettet mod at lette overgangen fra forskning til marked og at inddrage industrien, navnlig nystartede virksomheder og innovative SMV'er, civilsamfundsorganisationer og slutbrugere, lige fra udvikling af prototyper og demonstration af tekniske, sociale og miljømæssige resultater til den første anvendelse og markedsintroduktion af miljøinnovative teknikker, produkter, tjenester eller praksisser, som er relevante for Unionen. Foranstaltningerne vil bidrage til at fjerne hindringerne for udviklingen og den brede anvendelse af miljøinnovation, skabe eller udvide markederne for de pågældende løsninger og forbedre konkurrenceevnen for Unionens virksomheder, navnlig SMV'er, på verdensmarkederne. Desuden skal vi gennem netværkssamarbejde blandt aktører inden for miljøinnovation bestræbe os på at øge udvekslingen og udnyttelsen af viden og skabe en bedre sammenhæng mellem udbud og efterspørgsel.

5.4.2. Understøttelse af innovative politikker og samfundsmæssige ændringer

Der er behov for strukturelle og institutionelle ændringer for at muliggøre overgangen til en grøn økonomi og et grønt samfund. Gennem forskning og innovation og med bidrag fra samfundsvidenskab og humaniora skal vi tage hånd om de største forhindringer for samfundsændringer og markeds-mæssige ændringer og sigte mod at sætte forbrugerne, erhvervslederne og politikkerne i stand til at udvise en nyskabende og bæredygtig adfærd. Der vil blive udviklet solide og gennemsigtige værktøjer, metoder og modeller til brug for vurdering og gennemførelse af de vigtigste økonomiske, samfundsmæssige, kulturelle og institutionelle forandringer, som er nødvendige for at opnå et paradigmeskift i retning af en grøn økonomi og et grønt samfund. I kraft af forskningen skal vi undersøge, hvordan vi kan fremme en bæredygtig livsstil og bæredygtige forbrugsmønstre, bl.a. gennem socioøkonomisk forskning, adfærdsvidenskab, brugerengagement og offentlig accept af innovation, ligesom vi skal se på aktiviteter, der kan forbedre kommunikationen og øge offentlighedens opmærksomhed. Demonstrationsaktiviteter vil blive anvendt i fuldt omfang.

5.4.3. Måling og vurdering af fremskridtene i retning af en grøn økonomi

Det er nødvendigt at udvikle solide indikatorer i alle relevante rumlige skalaer, der supplerer BNP, samt metoder og systemer, der understøtter overgangen til en grøn økonomi og kan bruges til at vurdere de relevante politiske løsningsmodellers effektivitet. Ud fra en livscyklustilgang skal vi gennem forskning og innovation øge kvaliteten og tilgængeligheden af de data, målemetoder og systemer, der er relevante i forhold til ressourceeffektivitet og miljøinnovation, og fremme udviklingen af innovative udligningsordninger. Socioøkonomisk forskning skal give øget indsigt i de grundlæggende årsager til producenterne og forbrugernes adfærd og derved bidrage til udformningen af mere effektive politiske instrumenter, der skal lette overgangen til en ressourceeffektiv økonomi, der er robust over for klimaændringer. Endvidere vil der blive udviklet metoder til vurdering af teknologier og opstilling af integrerede modeller, som skal understøtte politikkerne vedrørende ressourceeffektivitet og miljøinnovation på alle niveauer, samtidig med at vi øger sammenhængen i politikkerne og foretager de nødvendige afvejninger. Resultaterne vil gøre det muligt at overvåge, vurdere og reducere råstof- og energistrømmene ved produktion og forbrug og sætte politikkerne og virksomhederne i stand til at integrere de miljømæssige og eksterne omkostninger i deres aktioner og beslutninger.

5.4.4. Øget ressourceeffektivitet ved brug af digitale systemer

Nyskabelser i informations- og kommunikationsteknologierne kan blive centrale værktøjer til støtte for ressourceeffektiviteten. I bestræbelserne på at nå målet skal moderne og innovativt ikt bidrage til væsentlige forøgelse hvad angår effektivitet og produktivitet, navnlig i kraft af automatiserede processer, realtidsovervågning og systemer til støtte for beslutningstagningen. Brugen af ikt vil sigte mod at fremskynde en progressiv dematerialisering af økonomien gennem en hurtigere overgang til elektroniske tjenester og lette ændringen af forbrugeradfærden og forretningsmodellerne gennem anvendelse af fremtidens ikt.

5.5. Udvikling af omfattende globale observations- og informationssystemer på miljøområdet

Omfattende observations- og informationssystemer på miljøområdet er afgørende for at sikre de langsigtede data og oplysninger, der er nødvendige for at tackle denne samfundsmæssige udfordring. Disse systemer vil blive anvendt til at overvåge, vurdere og forudsige status og tendenser vedrørende klimaet og naturressourcerne, herunder råstoffer, terrestriske og marine (fra kyst- til dybshavs)økosystemer og økosystemtjenester. Systemerne vil også blive brugt til at evaluere politikker og muligheder hvad angår lavemissionsløsninger og modvirkning af og tilpasning til klimaforandringerne i alle økonomiens sektorer. Information og viden fra disse systemer vil blive brugt til at fremme intelligent anvendelse af strategiske ressourcer, understøtte udviklingen af evidensbaserede politikker, fremme nye miljø- og klimatjenester og udvikle nye muligheder på de globale markeder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1)

Kapaciteten, teknologierne og datainfrastrukturene til observation og overvågning af jordkloden skal bygge på fremskridt inden for ikt, rumteknologier og avancerede netværk, fjernobservationer, nyskabende in situ-sensorer, mobile tjenester, kommunikationsnetværk, værktøjer til inddragelse af internetbrugere og forbedret computer- og modelleringsinfrastruktur. Målet er hele tiden at kunne tilvejebringe rettidige og præcise oplysninger, prognoser og fremskrivninger. Der vil blive tilskyndet til gratis, åben og ubegrænset adgang til interoperable data og oplysninger samt effektiv og – om nødvendigt – sikker lagring, administration og udbredelse af forskningsresultaterne. Aktiviteterne skal bidrage til at fastlægge de fremtidige operationelle aktiviteter i Copernicusprogrammet og øge anvendelsen af Copernicusdata til forskningsaktiviteter.

5.6. Kulturarv

Kulturarv er enestående og uerstattelig såvel i sin materielle form som i sin immaterielle værdi og kulturelle vigtighed og betydning. Den er en vigtig drivkraft bag samfundsmæssig sammenhængskraft, identitet og trivsel og den bidrager betydeligt til bæredygtig vækst og jobskabelse. Europas kulturarv er imidlertid genstand for forringelse og beskadigelse, der forværres yderligere af den stadig større påvirkning fra menneskelige aktiviteter (f.eks. turisme) og ekstreme vejrforhold, som skyldes klimaforandringer, samt på grund af andre naturskabte farer og naturkatastrofer.

Målet med denne aktivitet er at tilvejebringe viden og innovative løsninger gennem tilpasnings- og modvirkningsstrategier, metoder, teknologier, produkter og tjenester til bevaring og forvaltning af europæisk materiel kulturarv, der trues af klimaforandringer.

For at nå dette mål skal tværfaglig forskning og innovation fokusere på følgende:

5.6.1. Fastsættelse af robusthedsniveauer gennem observationer, overvågning og modellering

Der skal udvikles nye og forbedrede teknikker til vurdering af beskadigelse, overvågning og modellering med henblik på at styrke den videnskabelige indsigt i påvirkningen fra klimaforandringer og andre miljømæssige og menneskelige risikofaktorer på kulturarven. Den viden og forståelse, som skabes ved hjælp af scenarier, modeller og værktøjer, herunder analyse af opfattelsen af værdibegrebet, vil bidrage til et robust videnskabeligt grundlag for udvikling af strategier, politikker og standarder vedrørende modstandskraft inden for et sæt sammenhængende rammer for risikovurdering og forvaltning af kulturarv.

5.6.2 Større indsigt i, hvordan samfund mærker og reagerer på klimaforandringer og jordskælv og vulkanudbrud

Forskning og innovation skal gennem integrerede tilgange udvikle ressourceeffektive løsninger til forebyggelse, tilpasning og modvirkning, der inddrager innovative metoder, teknologier, produkter og tjenester til bevaring af kulturarv, kulturelle landskaber og historiske habitater.

5.7. Særlige gennemførelsesaspekter

Aktiviteterne skal øge Unionens deltagelse i og økonomiske bidrag til multilaterale processer og initiativer såsom Det Mellemstatslige Panel om Klimaforandringer (IPCC), Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemtjenester (IPBES) og Group on Earth Observations (GEO) (ad hoc-gruppen om jordobservation). Samarbejde med andre store offentlige og private aktører, der finansierer forskning, og store forskningsnet skal gøre den europæiske og globale forskning mere effektiv og bidrage til overordnet styring af forskningen.

Videnskabeligt og teknologisk samarbejde skal bidrage til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC's) globale teknologimekanisme og lette teknologisk udvikling, innovation og overførsel, som skal hjælpe os med at tilpasse os klimaforandringerne og afbøde drivhusgassernes indvirkning.

På baggrund af resultaterne fra FN's Rio+20-konference skal vi finde en mekanisme til systematisk indsamling, sammenligning og analyse af videnskabelig og teknologisk viden om centrale spørgsmål vedrørende bæredygtig udvikling og grøn økonomi, som skal omfatte metoder til at måle de fremskridt, som vi gør. Denne mekanisme skal supplere de nuværende videnskabelige paneler og organer, og vi skal tilstræbe synergi med disse.

Forskningsaktionerne i forbindelse med denne samfundsmæssige udfordring skal bidrage til de operationelle tjenester i Copernicus ved at stille en udviklingsrelateret vidensbase til rådighed for Copernicus.

Det kan overvejes at yde støtte til relevante fælles programlægningsinitiativer (FP1'er) og relevante offentlig-offentlige og offentlig-private partnerskaber.

Der etableres også passende forbindelser til aktiviteterne i relevante europæiske innovationspartnerskaber og de relevante aspekter af forsknings- og innovationsdagsordener under de europæiske teknologiplatforme.

Specifikke foranstaltninger skal sikre, at resultaterne fra Unionens forskning og innovation på områderne for klima, ressourceeffektivitet og råstoffer efterfølgende anvendes af andre EU-programmer såsom programmet Life+, EU's struktur- og investeringsfonde samt de eksterne samarbejdsprogrammer.

Aktiviteterne vil bl.a. også bygge på og forbedre dem, der er gennemført i miljøinnovationsprogrammet.

Aktionerne vil også indebære: løbende analyser af de videnskabelige og teknologiske fremskridt i Unionen og dens største partnerlande og -regioner, en tidlig undersøgelse af markedsmulighederne for nye miljøteknologier og fremgangsmåder på området samt forudseenhed hvad angår forsknings- og innovationspolitik.

6. EUROPA I EN VERDEN I FORANDRING – RUMMELIGE, INNOVATIVE OG REFLEKTERENDE SAMFUND

Dette punkt omfatter forsknings- og innovationsaktiviteter, som bidrager til at gøre samfundene mere rummelige, innovative og reflekterende, samt specifikke foranstaltninger, som navnlig støtter tværgående spørgsmål nævnt i denne samfundsmæssige udfordring ⁽¹⁾.

6.1. Rummelige samfund

De nuværende tendenser i de europæiske samfund rummer muligheder for et mere forenet Europa, men også risici og udfordringer. Vi må forstå og forudse disse muligheder, risici og udfordringer, hvis Europa skal udvikle sig hensigtsmæssigt hvad angår solidaritet og samarbejde på det sociale, økonomiske, politiske, uddannelsesmæssige og kulturelle plan, idet vi tager hensyn til vores stadig mere sammenhængende og indbyrdes afhængige verden.

På denne baggrund er målet at forstå, analysere og udvikle den sociale, økonomiske og politiske inklusion såvel som rummelige arbejdsmarkeder, bekæmpe fattigdom og marginalisering, forbedre menneskerettighederne, digital inddragelse, lighed, solidaritet og interkulturel dynamik ved at understøtte tværgående videnskab, tværfaglig forskning, udvikling af indikatorer, teknologiske fremskridt, organisationsmæssige innovationer, udvikling af regionale innovationsklynger og nye former for samarbejde og medskabelse. Forskning og andre aktiviteter skal understøtte gennemførelsen af Europa 2020-strategien og andre relevante EU-politikker. Forskning inden for samfundsvidenskab og humaniora spiller en førende rolle i denne forbindelse. Hvis vi skal opstille, overvåge, vurdere og forfølge målene i de europæiske strategier og politikker, vil det kræve målrettet forskning, som giver de politiske beslutningstagere mulighed for at analysere og vurdere virkningerne og effektiviteten af påtænkte foranstaltninger, herunder navnlig hvis foranstaltningerne vedrører social inklusion. Med henblik herpå skal fuldstændig inklusion og deltagelse i samfundet omfatte alle aspekter af livet og alle aldersgrupper.

Der skal arbejdes mod følgende specifikke mål for at forstå samt fremme eller gennemføre:

6.1.1. Mekanismer til at fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst

Europa har udviklet en særlig og ganske unik kombination af økonomisk fremgang, socialpolitikker rettet mod en høj grad af social samhørighed, fælles kulturelle værdier, tilslutning til demokratiet og retsstatsprincippet, menneskerettigheder, respekt for og bevarelse af mangfoldigheden samt fremme af uddannelse og videnskab, kunst og humaniora som grundlæggende drivkræfter for social og økonomisk fremgang og velfærd. De vedvarende bestræbelser på at opnå økonomisk vækst indebærer en række store menneskelige, sociale, miljømæssige og økonomiske omkostninger. Intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i Europa indebærer væsentlige ændringer af, hvordan vi definerer, måler (herunder via måling af fremskridt, som går ud over den normalt anvendte BNP-indikator), genererer og oppebærer vækst og samfundsmæssig trivsel over længere tid.

⁽¹⁾ Med forbehold af budgettet tildelt denne samfundsmæssige udfordring.

Gennem forskning skal vi analysere udviklingen af borgernes deltagelse, bæredygtige former for livsstil, kulturel forståelse og socioøkonomisk adfærd og værdier, og hvordan disse er forbundet med paradigmer og politikker og med den måde, som institutioner, fællesskaber, markeder, virksomheder, styringsformer og værdisæt i Europa fungerer på, samt deres relationer til andre regioner og økonomier. I kraft af forskningen skal vi udvikle værktøjer, der sikrer bedre vurdering af den kontekstuelle og gensidige indvirkning fra disse udviklingstendenser, sammenholder de offentlige politikker i forhold til Europas mange forskelligartede udfordringer og analyse af politiske valg og beslutningsmekanismer på områder som beskæftigelse, beskatning, uligheder, fattigdom, social inklusion, uddannelse og færdigheder, styrkelse af lokalsamfundet, konkurrenceevne samt det indre marked med henblik på at forstå de nye vilkår og muligheder for større europæisk integration og den europæiske models rolle samt sociale, kulturelle, videnskabelige og økonomiske elementer og synergier som kilder til komparative fordele for Unionen på verdensplan.

Den demografiske udvikling som følge af aldrende samfund og migrationsbevægelser vil blive analyseret i forhold til dens konsekvenser for vækst, arbejdsmarkedet og trivsel. For at kunne tage udfordringen vedrørende fremtidig vækst op er det i denne forbindelse vigtigt at tage hensyn til de forskellige videnskomponenter og fokusere forskningen på spørgsmål om læring og uddannelse eller på unge menneskers rolle og plads i samfundet. Gennem forskning vil der også blive udviklet bedre værktøjer til vurdering af forskellige økonomiske politikkers indvirkning på bæredygtigheden. Desuden skal vi analysere, hvordan de nationale økonomier udvikler sig, og hvilke former for styring på europæisk og internationalt plan der kan bidrage til at undgå makroøkonomiske ubalancer, monetære problemer, finanspolitisk konkurrence, arbejdsløshed og beskæftigelsesproblemer samt andre former for samfundsmæssig, økonomisk og finansiell ustabilitet. Endelig skal vi tage hensyn til den øgede indbyrdes afhængighed blandt Unionens og resten af verdens økonomier, markeder og finansielle systemer og de deraf følgende udfordringer for institutionel udvikling og offentlig forvaltning. I lyset af den europæiske offentlige gældskrise vil der også blive lagt vægt på forskning, der skal definere rammebetingelserne for stabile europæiske finansielle og økonomiske systemer.

6.1.2. Anerkendte organisationer, praksis, tjenester og politikker, der er nødvendige for at opbygge robuste, rummelige, deltagelsesbaserede, åbne og kreative samfund i Europa under særligt hensyn til migration, integration og demografisk udvikling

Indsigt i de sociale, kulturelle og politiske omstillinger i Europa kræver analyse af de nye former for demokratisk praksis og forventninger og af den historiske udvikling hvad angår identitet, diversitet, territorier, religion, kultur, sprog og værdier. Vi må blandt andet sikre, at vi forstår den europæiske integrations historie. Forskning vil søge at udpege metoder til at tilpasse og forbedre de europæiske velfærdssystemer og offentlige tjenester og den mere overordnede socialsikringsdimension ved politikkerne for at sikre samhørighed og ligestilling, til at fremme deltagelsesbaserede, åbne og kreative samfund samt den sociale og økonomiske lighed og solidariteten blandt generationerne. Gennem forskning analyseres det, hvordan vores samfund og politikker bliver mere europæiske i bred forstand gennem udvikling af identiteter, kulturer og værdier, udbredelse af viden, idéer og overbevisninger og kombinationer af principper og fremgangsmåder hvad angår gensidighed, fællesskab og lighed, under særligt hensyn til migration, integration og demografisk udvikling. Det analyseres, hvordan sårbare befolkningsgrupper (f.eks. romaer) kan deltage fuldt ud i uddannelse, samfundet og demokratiet, navnlig gennem tilegnelse af diverse færdigheder og beskyttelse af menneskerettighederne. Analysen af, hvordan de politiske systemer udvikler sig, og også af hvordan de reagerer på ovennævnte sociale udviklingstendenser, er således et centralt element. Forskningen skal desuden vedrøre udviklingen af centrale systemer, der sikrer grundlæggende former for menneskelige og sociale bånd såsom familie, arbejde, uddannelse og beskæftigelse og bidrager til at bekæmpe social ulighed, udstødelse samt fattigdom.

Det er i særdeleshed nødvendigt at tage hensyn til faktorer som social samhørighed og fair og pålidelig domstolsprøvelse, uddannelse, demokrati, tolerance og mangfoldighed med henblik på at identificere og bedre udnytte de europæiske komparative fordele på verdensplan og at tilvejebringe et videnskabeligt grundlag for politikker. Forskningen tager hensyn til betydningen af mobilitet og migration, herunder strømme inden for Europa, samt demografien i udviklingen af de europæiske politikker i fremtiden.

Herudover er det vigtigt at forstå de begrænsninger og muligheder, der ligger i anvendelsen af it på både individuelt og kollektivt plan, hvis vi skal finde nye former for inklusiv innovation. I betragtning af den digitale inklusions stadig større socioøkonomiske betydning skal vi gennem forskning og innovationsaktioner fremme integrerende it-løsninger og effektiv tilegnelse af digitale færdigheder, hvilket skal føre til en styrkelse af borgernes indflydelse og en konkurrencedygtig arbejdsstyrke. Der vil blive lagt vægt på nye teknologiske fremskridt, som vil muliggøre radikale forbedringer hvad angår personlig tilpasning, brugervenlighed og tilgængelighed i kraft af øget indsigt i borgernes, forbrugernes og brugernes, herunder de handicappedes, adfærd og værdier. Dette kræver en tilgang til forskning og innovation, der bygger på "inklusion gennem design".

6.1.3. Europas rolle som global aktør, navnlig for så vidt angår menneskerettigheder og global retfærdighed

Europas særlige historiske, politiske, sociale og kulturelle systemer påvirkes i stadig større grad af globale forandringer. Hvis vi i Europa skal videreudvikle vores foranstaltninger udadtil i nabolandene og i bredere kredse og styrke vores rolle som global aktør, skal vi blive bedre til at definere, prioritere, forklare, vurdere og fremhæve vores politiske målsætninger i samspil med andre regioner og samfund i verden, så vi kan fremme samarbejde og forebygge eller løse konflikter.

I denne henseende skal vi desuden styrke vores evne til at forudse og reagere på globaliseringens udvikling og indvirkning. Dette kræver, at der skabes øget indsigt i og tages ved lære af historien, kulturene og de politiske og økonomiske systemer i andre af verdens regioner samt de tværnationale aktørers rolle og indflydelse. Endelig skal Europa bidrage effektivt til global forvaltning og global retfærdighed på vigtige områder som handel, udvikling, arbejde, økonomisk samarbejde, miljø, uddannelse, ligestilling mellem kønnene samt menneskerettigheder, forsvar og sikkerhed. Dette kræver potentiale til at opbygge nye kapaciteter i form af værktøjer, tjenester, systemer og instrumenter til analyse og i form af diplomati i relationerne til statslige og ikkestatslige aktører i formelle og uformelle internationale fora.

6.1.4. Fremme af bæredygtige og rummelige miljøer gennem innovativ fysisk planlægning og byplanlægning

80 % af Unionens borgere bor i dag i eller omkring byer, og utilstrækkelig byplanlægning kan derfor have enorme konsekvenser for deres liv. En forståelse af, hvordan de fungerer for alle borgere samt en forståelse af deres udformning, levedygtighed og deres tiltrækningskraft med hensyn til bl.a. investering og kompetencer, er derfor af afgørende betydning for Europas succes.

Europæisk forskning og innovation bør levere værktøjer og metoder til en mere bæredygtig, åben, innovativ og rummelig planlægning for byer og bynære områder; en bedre indsigt i dynamikken i bysamfund og sociale ændringer og i sammenhængen mellem energi, miljø, transport og arealanvendelse, herunder samspillet med omkringliggende landområder; en øget forståelse for planlægning og anvendelse af det offentlige rum i byerne – også i forbindelse med migration – for at forbedre den sociale inklusion og udvikling og mindske risici og kriminalitet i byerne; nye måder til at lette presset på naturressourcerne og stimulere bæredygtig økonomisk vækst, samtidig med at livskvaliteten for europæiske byboere forbedres; og en fremadrettet vision om den socioøkonomiske overgang til en ny model for byudvikling, der styrker EU-byer ved at gøre dem til knudepunkter for innovation og centre for jobskabelse og social samhørighed.

6.2. Innovative samfund

Unionens andel af den viden, der frembringes på verdensplan, er fortsat betydelig, men der er dog behov for at maksimere dens socioøkonomiske indvirkning. Der vil blive gjort en indsats for at øge forsknings- og innovationspolitikernes effektivitet og synergivirkningerne mellem politikkerne og deres sammenhæng på tværs af grænserne. Der tages hånd om innovation i bred forstand, herunder politik-, bruger- og markedsdrevet samt socialt drevet innovation i stort format. Der tages hensyn til den erfaring og innovationskraft, der kommer fra de kreative industrier og kulturindustrien. Disse aktiviteter skal understøtte realiseringen af det europæiske forskningsrum og dets funktion, navnlig Europa 2020-flagskibsinitiativerne "Innovation i EU" og "Den digitale dagsorden for Europa".

Der arbejdes mod følgende mål:

6.2.1. Styrkelse af evidensgrundlaget for og støtten til Innovation i EU og det europæiske forskningsrum

Med henblik på at vurdere og prioritere investeringerne og styrke Innovation i EU og det europæiske forskningsrum vil der blive ydet støtte til analyse af politikker, systemer og aktører inden for forskning, uddannelse og innovation i Europa og tredjelande og til udvikling af indikatorer, data og informationsinfrastrukturer. Der vil desuden være behov for fremadrettede aktiviteter og pilotinitiativer, økonomisk og kønsspecifik analyse, overvågning af politikker, gensidig læring, koordinationsværktøjer og -aktiviteter samt udvikling af metoder til konsekvensvurdering og evaluering, så vi kan udnytte direkte feedback fra interessenter, virksomheder, offentlige myndigheder, civilsamfundsorganisationer og borgere. Denne analyse bør udføres i sammenhæng med undersøgelser af de videregående uddannelsessystemer i Europa og tredjelande inden for programmet Erasmus+.

For at sikre et indre marked for forskning og innovation vil der blive gennemført foranstaltninger, der skal opmuntre til en adfærd, som er forenelig med det europæiske forskningsrum. Der vil blive ydet støtte til aktiviteter, der understøtter politikkerne vedrørende forskeruddannelsens kvalitet samt forskernes mobilitet og karriereudvikling, herunder initiativer, der skal sikre mobilitetstjenester, åben rekruttering, kvinders deltagelse i videnskab, forskeres rettigheder og forbindelser til globale forskerfællesskaber. Ved disse aktiviteter skal vi opnå synergi og tæt samordning med Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne under prioriteten "Videnskabelig topkvalitet". Der vil blive ydet støtte til institutioner, der fremlægger innovative idéer til hurtig gennemførelse af principperne for det europæiske forskningsrum, herunder det europæiske charter for forskere og adfærdskodeksen for ansættelse af forskere, Kommissionens henstilling om forvaltning af intellektuel ejendom ved videnoverførsel og om en kodeks for universiteter og andre offentlige forskningsinstitutioner⁽¹⁾.

(1) KOM(2008) 1329 endelig af 10.4.2008.

Hvad angår samordning af politikker vil der blive etableret en facilitet til rådgivning vedrørende politikkerne, som skal gøre ekspertråd tilgængelige for de nationale myndigheder i forbindelse med fastlæggelse af deres nationale reformprogrammer og strategier vedrørende forskning og innovation.

For at gennemføre flagskibsinitiativet Innovation i Unionen er der desuden behov for at støtte markedsdrevet innovation, åben innovation, innovation i den offentlige sektor og social innovation med henblik på at øge innovationskapaciteten blandt virksomheder og fremme Europas konkurrenceevne. Det forudsætter en forbedring af de overordnede rammebetingelser for innovation og en fjernelse af de specifikke barrierer, som hindrer væksten i innovative virksomheder. Der vil blive ydet støtte til effektive mekanismer til fremme af innovation (f.eks. forbedret klyngeforvaltning, offentlig-private partnerskaber og netværkssamarbejde), højt specialiserede tjenester til støtte for innovation (f.eks. vedrørende forvaltning/udnyttelse af intellektuel ejendom, netværk for ejere og brugere af intellektuelle ejendomsrettigheder, innovationsforvaltning, iværksætterevner og netværk af indkøbere) og vurdering af offentlige politikker vedrørende innovation. Temaer, som er specifikke for SMV'er, støttes under det specifikke mål "Innovation i SMV'er".

6.2.2. Undersøgelse af nye former for innovation med særlig vægt på social innovation og kreativitet og forståelse af, hvordan alle former for innovation bliver udviklet, får succes eller mislykkes

Social innovation frembringer nye goder, tjenester, processer og modeller, som opfylder samfundsmæssige behov og skaber nye sociale relationer. Da metoderne til innovation konstant forandrer sig, er der brug for yderligere forskning inden for udviklingen af alle former for innovation og måden, hvorpå innovation tilgodeser samfundsbehovene. Det er vigtigt at forstå, hvordan social innovation og kreativitet kan medføre ændringer af eksisterende strukturer, praksis og politikker, og hvordan man kan tilskynde til dem og opskalere dem. Det er vigtigt at vurdere virkningen af onlineplatforme, der skaber netværk blandt borgerne. Der skal desuden ydes støtte til anvendelse af planlægning i virksomheder, netværkssamarbejde og eksperimenter vedrørende brug af ikt med det formål at forbedre indlæringsprocesser og til netværk af sociale innovatorer og iværksættere. Forskningen skal ligeledes fokusere på innovationsprocesserne, og hvordan disse bliver udviklet, får succes eller mislykkes (herunder risikotagning og forskellige regelsæts rolle).

Det bliver afgørende at udvikle innovationen for at fremme effektive, åbne og borgerorienterede offentlige tjenester (f.eks. e-forvaltning). Dette vil kræve tværfaglig forskning i nye teknologier og storstilet innovation vedrørende navnlig beskyttelse af personlige data i den digitale verden, interoperabilitet, personlig elektronisk identifikation, åbne data, dynamiske brugergrænseflader, livslang læring og platforme til e-læring, systemer til distribueret læring, borgerorienteret konfiguration og integration af offentlige tjenester samt innovation, der frembringes af brugerne, bl.a. inden for samfundsvidenskab og humaniora. Disse aktioner vedrører desuden dynamikken i de sociale netværk samt "crowd-sourcing" og "smart-sourcing" i forbindelse med fælles frembringelse af løsninger på sociale problemer, der bygger på f.eks. åbne datasæt. De bidrager til at lette komplekse beslutningsprocesser, navnlig hvad angår håndtering og analyse af meget store datamængder til brug ved samarbejde om udformning af politikker, simulering af beslutningsprocesser, visualiseringsteknikker, procesmodellering og deltagelsesbaserede systemer samt til at analysere nye relationer mellem borgerne og den offentlige sektor.

Der skal udvikles specifikke foranstaltninger til inddragelse af den offentlige sektor som instrument til innovation og forandring på nationalt plan og EU-plan, navnlig gennem politisk støtte og grænseoverskridende innovationsforanstaltninger i det størst mulige geografiske område, der muliggør ikt i og udført af instanser til offentlig forvaltning med henblik på problemfri levering af offentlige tjenester til borgere og virksomheder.

6.2.3. Anvendelse af alle generationers innovative, kreative og produktive potentiale

Aktiviteterne skal bidrage til at udforske Europas muligheder for at skabe innovation med hensyn til nye produkter og teknologier, forbedrede tjenester og nye forretningsmodeller og sociale modeller, der er tilpasset samfundets demografiske struktur i forandring. Aktiviteterne skal forbedre anvendelsen af alle generationers potentiale ved at fremme udviklingen af intelligente politikker, som skal gøre aktiv aldring til en realitet i en kontekst, der er præget af udvikling og samspil mellem generationerne, og ved at støtte integrationen af generationerne af unge europæere i alle aspekter af det sociale, politiske, kulturelle og økonomiske liv, idet der bl.a. tages hensyn til, om de ser muligheder for innovation i en situation med høj ledighed i mange EU-regioner.

6.2.4. Fremme af et sammenhængende og effektivt samarbejde med tredjelande

Horizontale aktiviteter skal sikre strategisk udvikling af internationalt samarbejde i hele Horisont 2020 og tilstræbe tværgående politiske mål. Gennem aktiviteter til understøttelse af bilateral, multilateral og biregional politisk dialog vedrørende forskning og innovation med tredjelande, regioner og internationale fora og organisationer lettes udveksling af politikker, gensidig indlæring og prioritering samt fremme gensidig adgang til programmer og overvåge virkningerne af samarbejdet. Netværks- og venskabsaktiviteter skal fremme optimalt samarbejde mellem forsknings- og innovationsaktører på begge sider og forbedre kompetencerne og mulighederne for samarbejde i mindre udviklede tredjelande. Aktiviteterne

skal fremme koordineringen af Unionens og de nationale samarbejdspolitikker og -programmer samt medlemsstaternes og de associerede landes fælles aktioner med tredjelande for at øge deres samlede effekt. Endelig vil europæisk forskning og innovations "tilstedeværelse" i tredjelandene blive konsolideret og styrket, navnlig ved at udforske mulighederne for etablering af europæiske virtuelle "videnskabs- og innovationscentre", levering af tjenesteydelser til europæiske organisationer, der udvider deres aktivitetsområde til tredjelandene, og åbning af forskningscentre, der i samarbejde med tredjelandene etableres for organisationer eller forskere fra andre medlemsstater og associerede lande.

6.3. Reflekterende samfund – kulturarv og europæisk identitet

Målet er at bidrage til en indsigt i Europas intellektuelle grundlag: dets historie og de mange europæiske og ikkeeuropæiske påvirkninger som inspiration for vores liv i dag. Europa kendetegnes ved mange forskellige folk (herunder minoriteter og oprindelige folk), traditioner og regionale og nationale identiteter samt forskellige grader af økonomisk og samfundsmæssig udvikling. Migration og mobilitet, medier, industri og transport bidrager til mangfoldigheden af synspunkter og livsstile. Denne mangfoldighed og dens muligheder bør anerkendes og tages i betragtning.

Europæiske samlinger, herunder digitale samlinger, i biblioteker, arkiver, museer, gallerier og andre offentlige institutioner, rummer en rigdom af uudnyttet dokumentation og studieobjekter. Disse arkivalieressourcer repræsenterer sammen med den immaterielle kulturarv hver enkelt medlemsstats historie, men også Unionens kollektive arv, der er opstået gennem tiden. Dette materiale bør gøres tilgængeligt, også gennem nye teknologier, for forskere og borgere for at give mulighed for et kig ind i fremtiden gennem fortidens arkiv. Adgang til og opbevaring af kulturarven i disse former er nødvendig for en levende nutidig udveksling inden for og på tværs af de europæiske kulturer og bidrager til en bæredygtig økonomisk vækst.

Aktiviteterne skal fokusere på følgende:

6.3.1. Studier af den europæiske arv, erfaringsmasse, identitet, integration og kulturelle interaktion og udmøntning, herunder dens repræsentationer i kulturelle og videnskabelige samlinger, arkiver og museer, for at blive klogere på og bedre forstå nutiden gennem fyldigere fortolkninger af fortiden

Aktiviteterne skal bidrage til en kritisk analyse af, hvordan Europas håndgribelige og uhåndgribelige arv, herunder sprog, erfaringsmasse, praksis, institutioner, og identiteter, har udviklet sig gennem tiden. De skal omfatte studier af kulturelle interaktioners samt integrationens og eksklusionens fortolkninger og praksis.

Den intensiverede europæiske integrationsproces har understreget, at der findes en bredere europæisk identitetsfære – som supplerer andre identitetstyper i Europa. Der findes et bredt dokumentationsspektrum og vidnesbyrd om europæiske identitetsfærer i europæiske og ikkeeuropæiske videnskabelige samlinger og arkiver, på museer, på biblioteker og på kulturarvssteder. De tilbyder materialer og dokumenter, der åbner op for større indsigt i identitetsdannelsesprocesser, som muliggør refleksioner over sociale, kulturelle og endda økonomiske processer, der bidrager til tidligere, nuværende og fremtidige europæiske identitetsformer. Målet er at udvikle innovationer og bruge og analysere objekter og/eller dokumentation i kulturelle og videnskabelige samlinger, arkiver og museer med henblik på at øge vores forståelse for, hvordan europæisk identitet kan spores, konstrueres eller debatteres.

Der vil blive forsket i flersprogethed, oversættelse og videregivelse af idéer i hele Europa og til og fra Europa og i, hvordan de udgør en del af den europæiske intellektuelle arv.

6.3.2. Forskning i europæiske landes og regioners historie, litteratur, kunst, filosofi og religioner og i, hvordan disse har påvirket den nutidige europæiske mangfoldighed

Kulturel mangfoldighed er en vigtig facet af det, der gør Europa til noget enestående, og er en kilde til styrke, dynamik og kreativitet. Aktiviteterne skal beskæftige sig med den samtidige europæiske mangfoldighed og med, hvordan denne mangfoldighed er formet af historien, samtidig med at de skal bidrage til at analysere, hvordan denne mangfoldighed fremmer interkulturel udvikling eller spændinger og konflikter. Kunstens, mediernes, landskabernes, litteraturens, filosofiens, sprogenes og religionernes rolle i forbindelse med denne mangfoldighed vil stå centralt, eftersom de tilbyder forskellige fortolkninger af den sociale, politiske og kulturelle virkelighed og påvirker individers og sociale aktørers visioner og praksis.

6.3.3. Forskning i Europas rolle i verden, i den gensidige påvirkning og de indbyrdes bånd mellem verdens regioner og et kig udefra på de europæiske kulturer.

Aktiviteterne skal beskæftige sig med de sammensatte socioøkonomiske og kulturelle forbindelser mellem Europa og andre verdensdele og vurdere mulighederne for en forbedret kulturel udveksling og dialog under hensyntagen til den samfundsmæssige, politiske og økonomiske udvikling i bredere forstand. De skal bidrage til at analysere udviklingen af forskellige opfattelser i Europa og andre verdensdele og omvendt.

6.4. Særlige gennemførelsesaspekter

For at fremme en optimal kombination af tilgange skal der iværksættes et samarbejde mellem denne samfundsmæssige udfordring og prioriteten for industrielt lederskab i form af tværgående aktioner rettet mod spillet mellem mennesker og teknologi. Teknologisk innovation baseret på ikt skal spille en vigtig rolle for fremme af produktiviteten og for at mobilisere borgernes kreativitet i alle generationer i et innovativt samfund.

Gennemførelsen under denne samfundsmæssige udfordring vil ligeledes nyde godt af støtten til administration og koordination af internationale netværk for forskere og innovatorer af topkvalitet såsom Cost og EURAXESS og derfor også bidrage til det europæiske forskningsrum.

Det kan overvejes at yde støtte til relevante fælles programlægningsinitiativer (FPI'er) og relevante offentlig-offentlige og offentlig-private partnerskaber.

Der etableres også passende forbindelser til aktiviteterne i relevante europæiske innovationspartnerskaber og de relevante aspekter af forsknings- og innovationsdagsordenerne under de europæiske teknologiplatforme.

Forsknings- og innovationsaktioner under denne samfundsmæssige udfordring skal bidrage til at gennemføre Unionens internationale forsknings- og innovationsaktiviteter i kraft af en mere strategisk tilgang til samarbejdet inden for viden, teknologi og innovation med de vigtigste partnere i tredjelande. I den forbindelse skal Det Strategiske Forum for Internationalt Videnskabeligt og Teknologisk Samarbejde (SFIC) fortsat give Rådet og Kommissionen strategisk rådgivning vedrørende det europæiske forskningsrums internationale dimension.

7. SIKRE SAMFUND – BESKYTTE EUROPAS OG DETS BORGERS FRIHED OG SIKKERHED

Unionen og dens borgere og internationale partnere oplever en række sikkerhedstrusler og udfordringer såsom kriminalitet, terrorisme og nødsituationer, der involverer store menneskemængder, og som skyldes menneskeskabte katastrofer eller naturkatastrofer. Disse kan krydse grænser og være rettet mod fysiske mål eller cyberspace. Angreb på offentlige myndigheders og private enheders kritiske infrastrukturer, net og websteder på internettet ikke alene underminerer borgernes tillid, men de kan også få alvorlige konsekvenser for meget vigtige sektorer som f.eks. energi-, transport-, sundheds-, finans- eller telekommunikationssektoren.

For at kunne forudse, forebygge og håndtere disse trusler er det nødvendigt at udvikle og anvende innovative teknologier, løsninger, prognoseværktøjer og viden, opmuntre til samarbejde mellem udbydere og brugere, finde løsninger på spørgsmål vedrørende civil sikkerhed, forbedre konkurrenceevnen i den europæiske sikkerhedsindustri og blandt de europæiske udbydere af sikkerhedstjenester, herunder ikt, og forebygge og bekæmpe misbrug af private oplysninger og krænkelse af menneskerettigheder på internettet og andre steder, samtidig med at de europæiske borgers individuelle rettigheder og frihedsrettigheder sikres.

Samordning og forbedringer på området for sikkerhedsforskning og -innovation bliver således et afgørende element, som skal bidrage til at kortlægge den nuværende forskningsindsats, bl.a. hvad angår beredskab, og forbedre de relevante retlige vilkår og procedurer for koordination, herunder prænormative aktiviteter.

Aktiviteterne inden for denne samfundsmæssige udfordring skal udelukkende fokusere på civile anvendelsesformål og følge en opgaveorienteret indgangsvinkel, fremme effektivt samarbejde mellem slutbrugere, industri og forskere og integrere relevante samfundsmæssige dimensioner, samtidig med at etiske principper overholdes. Aktiviteterne skal understøtte Unionens politikker vedrørende intern og ekstern sikkerhed, herunder den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og forbedre cybersikkerhed, tillid og beskyttelse af personlige oplysninger på det digitale indre marked. Aktiviteterne skal omfatte fokus på forskning i og udvikling af næste generation af innovative løsninger ved at arbejde med nyskabende koncepter og design, og interoperable standarder. Dette skal opnås gennem udvikling af innovative teknologier og løsninger, som afhjælper sikkerhedsmangler og fører til en reduktion af risikoen fra sikkerhedstrusler.

Der arbejdes mod følgende mål om:

7.1. Bekæmpelse af kriminalitet, ulovlig handel og terrorisme, herunder at forstå og tackle terroristers idéer og overbevisninger

Ambitionen er både at undgå hændelser og at afbøde deres konsekvenser. Dette kræver nye teknologier og ny kapacitet til bekæmpelse og forebyggelse af kriminalitet (herunder it-kriminalitet), ulovlig handel og terrorisme (herunder cyberterrorismen), bl.a. ved at forstå årsagerne til og virkningerne af radikaliserings- og voldelig ekstremisme og tackle terroristers idéer og overbevisninger, også med henblik på at undgå trusler relateret til luftfart.

7.2. Beskyttelse og forbedring af kritisk infrastrukturens, forsyningskæders og transportformers modstandskraft

Nye teknologier, processer, metoder og særberedskaber skal bidrage til at beskytte kritiske infrastrukturer (herunder i byområder), systemer og tjenester, der er afgørende for, at samfundet og økonomien kan fungere (bl.a. hvad angår kommunikation, transport, finans, sundhed, fødevarer, vand, energi, logistik, forsyningskæder og miljøet). Blandt andet vil kritiske, offentlige og private netværksinfrastrukturer og -tjenester blive gennemgået og sikret mod enhver form for trussel, herunder trusler relateret til luftfart. Det vil også omfatte beskyttelse af søtransportruter.

7.3. Styrkelse af sikkerheden via grænseforvaltning

Der er desuden behov for ny teknologi og kapacitet til forbedring af systemer, udstyr, værktøjer, processer og metoder til hurtig identifikation for at forbedre sikringen og forvaltningen af grænserne til lands, til havs og ved kysterne. Her er der tale om både kontrol og overvågning, og det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) potentiale skal udnyttes fuldt ud. Teknologien og kapaciteten skal udvikles og afprøves med fokus på effektivitet, overholdelse af retlige og etiske principper, proportionalitet, social accept og respekt for grundlæggende rettigheder. Forskningen skal desuden understøtte forbedringen af integreret europæisk grænseforvaltning, blandt andet gennem øget samarbejde med kandidatlande, mulige kandidatlande og lande, som er omfattet af den europæiske naboskabspolitik.

7.4. Forbedring af cybersikkerheden

Cybersikkerhed er en forudsætning for, at mennesker, virksomheder og offentlige tjenester kan drage fordel af de muligheder, der ligger i internettet eller andre supplerende datanet og kommunikationsinfrastrukturer. Dette kræver, at systemer, netværk, anordninger til adgangskontrol, software og tjenester sikres bedre, bl.a. hvad angår cloud computing, idet der tages hensyn til samspillet mellem flere teknologier. Forskningen og innovationen vil blive støttet med henblik på at bidrage til at forebygge, registrere og håndtere cyberangreb på tværs af domæner og retsområder samt beskytte kritisk ikt-infrastruktur. Det digitale samfund er i hastig udvikling, og der forekommer hele tiden nye former for brug og misbrug af internettet, nye metoder til social interaktion, nye mobile og positionsbaserede tjenester og nye begreber såsom "tingenes internet" (IoT). Dette kræver en ny form for forskning, som skal bygge på de nye applikationer, anvendelsesformer og samfundstendenser. Der gennemføres fleksible forskningsinitiativer, herunder proaktive FoU-aktiviteter, så vi hurtigt kan reagere på nye udviklingstendenser hvad angår tillid og sikring. Særlig opmærksomhed bør rettes mod beskyttelse af børn, da de er særdeles sårbare over for nye former for it-kriminalitet og misbrug.

Indsatsen på dette område bør gennemføres i tæt samordning med ikt-delen af prioriteten for Industrielt lederskab.

7.5. Øget EU-modstandskraft over for kriser og katastrofer

Dette kræver udvikling af særlige former for teknologi og kapacitet, som kan understøtte både retshåndhævelsen og diverse krisestyringsoperationer i kriser og katastrofesituationer (såsom civilbeskyttelse, brandbekæmpelse, miljøforurening, havforurening, civilforsvar, udvikling af medicinsk informationsinfrastruktur, redningsaktioner og genopretningsprocesser efter katastrofer) samt håndhævelse af lovgivningen. Forskningen skal omfatte hele krisestyringskæden og samfundets modstandsdygtighed og støtte oprettelsen af europæisk krisberedskabskapacitet.

7.6. Sikring af frihed og beskyttelse af privatlivets fred, herunder på internettet og fremme af den samfundsmæssige, juridiske og etiske indsigt i alle sikkerheds-, risiko- og forvaltningsområder

Beskyttelse af den grundlæggende menneskeret til privatliv, herunder i det digitale samfund, vil kræve udvikling af rammer og teknologier til "privacy by design" til støtte for nye produkter og tjenester. Der skal udvikles teknologier, som giver brugerne kontrol over deres personlige data og tredjeparters brug af dem, og værktøjer til registrering og blokering af ulovligt indhold og brud på datasikkerheden samt til beskyttelse af menneskerettigheder online for at forhindre, at enkeltpersoners eller grupperes adfærd begrænses af ulovlig søgning eller oprettelse af profiler.

Alle nye sikkerhedsløsninger og -teknologier skal være acceptable for samfundet, overholde EU-lovgivningen og international lovgivning samt være effektive og hensigtsmæssige i henseende til at udpege og afhjælpe sikkerhedstruslerne. Det er derfor nødvendigt at opnå øget indsigt i de socioøkonomiske, kulturelle og antropologiske dimensioner ved sikkerhed, årsagerne til usikkerhed, mediernes og kommunikationens rolle samt borgernes oplevelser. Etiske og juridiske overvejelser og spørgsmål om beskyttelse af menneskelige værdier og grundlæggende rettigheder samt risiko og forvaltning vil blive behandlet.

7.7. *Forbedring af systemernes standardisering og interoperabilitet, herunder med henblik på nødsituationer*

Prænormative aktiviteter og standardiseringsaktiviteter skal støttes i forbindelse med alle opgaverne. Der vil blive lagt vægt på identificerede standardiseringshuller og den næste generation af værktøjer og teknologier. Desuden skal aktiviteterne i forbindelse med alle opgaverne vedrøre integration af systemer og tjenester samt disses interoperabilitet, herunder aspekter som kommunikation, distribuerede arkitekturer og menneskelige faktorer, herunder med henblik på nødsituationer.

7.8. *Støtte til Unionens eksterne sikkerhedspolitikker, herunder gennem konfliktforebyggelse og fredsskabende aktiviteter*

Nye teknologier, ny kapacitet og nye løsninger kræves for at støtte Unionens eksterne sikkerhedspolitikker i civile opgaver lige fra civil beskyttelse til humanitær hjælp, grænseforvaltning og fredsbevarende operationer samt stabiliseringsaktiviteter i efterkriseperioder, herunder konfliktforebyggelse, fredsskabende aktiviteter og mægling. Det kræver forskning vedrørende konfliktløsning og genoprettelse af fred og retfærdighed, vedrørende tidlig udpegning af faktorer, som fører til konflikter og virkningen af processer med genoprettende retfærdighed.

Dette kræver også fremme af interoperabiliteten mellem civil og militær kapacitet i diverse civile opgaver lige fra civilbeskyttelse til humanitær hjælp, grænseforvaltning og fredsbevarende operationer. Aktiviteterne skal omfatte teknologisk udvikling på det følsomme område for teknologier med dobbelt anvendelse for at fremme interoperabilitet mellem civilbeskyttelsesenheder og militære styrker og blandt civilbeskyttelsesenheder på verdensplan, samt hvad angår pålidelighed, organisationsmæssige, retlige og etiske aspekter, handelsspørgsmål, beskyttelse af oplysningers fortrolighed og integritet samt sporbarhed ved alle transaktioner og processer.

7.9. *Særlige gennemførelsesaspekter*

Forskningen og innovationen skal udelukkende være rettet mod civile anvendelsesformål, men det tilstræbes aktivt at samordne aktiviteterne med Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) for at styrke samarbejdet med EDA, herunder navnlig gennem det allerede etablerede europæiske rammesamarbejde (EFC), i erkendelse af, at visse teknologier har dobbelt anvendelsesformål. Herudover styrkes samordningsmekanismerne med relevante EU-agenturer som Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex), Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur (EMSA), Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) og Den Europæiske Politienhed (Europol), for at forbedre samordningen af EU-programmer og politikker inden for både intern og ekstern sikkerhed, og andre EU-initiativer.

Af hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sikkerhedsspørgsmål, etableres der særlige ordninger for så vidt angår programlægning og forvaltning, herunder også arrangementer med det udvalg, der er omhandlet i artikel 10. Hemmelige eller på anden vis følsomme sikkerhedsoplysninger beskyttes, og der kan i arbejdsprogrammerne fastlægges særlige krav og kriterier i forbindelse med internationalt samarbejde. Dette vil også gøre sig gældende i forbindelse med programlægning og forvaltning af det specifikke mål "Sikre samfund - beskytte Europas og dets borgeres frihed og sikkerhed" (herunder også udvalgsaspekterne).

DEL IV

UDBREDELSE AF EKSPERTISE OG UDVIDELSE AF DELTAGERKREDSEN

Målet er at udnytte potentialet i Europas talentmasse fuldt ud og sikre, at fordelene ved en innovationsbaseret økonomi både er så store som muligt og bredt fordelt i hele Unionen i overensstemmelse med princippet om topkvalitet.

I Europa er der store forskelle hvad angår forskning og innovation, som skal udlignes med specifikke foranstaltninger. Disse foranstaltninger skal sigte mod at udnytte ekspertise og innovation, være klart definerede og, hvor det er relevant, supplere og skabe synergi med Unionens struktur- og investeringsfondes politikker og aktioner. Blandt foranstaltninger kan nævnes:

- a) samarbejdsprojekter mellem forskningsinstitutioner i topklasse og regioner, der halter bagefter inden for forskning, udvikling og innovation: Formålet med samarbejdsprojekter er at skabe nye (eller i væsentligt omfang opgradere eksisterende) ekspertisecentre i medlemsstater og regioner, der halter bagefter inden for forskning, udvikling og innovation. De vil fokusere på den forberedende fase for etablering eller opgradering og modernisering af en sådan institution, der lettes gennem en samarbejdsproces med en førende modpart i Europa, herunder støtte til udviklingen af en forretningsplan. Den støttedragende region eller medlemsstat (f.eks. støtte via Unionens struktur- og investeringsfonde) forventes at indgå en forpligtelse. Med forbehold for forretningsplanens kvalitet kan Kommissionen stille yderligere finansiel støtte til opstart til rådighed i de første faser i gennemførelsen af centret.

Det overvejes at knytte forbindelser til innovative klynger og at anerkende ekspertise i medlemsstater og regioner, der halter bagefter inden for forskning, udvikling og innovation, bl.a. gennem ekspertevalueringer og tildeling af udmærkelser til de institutioner, der lever op til internationale standarder

- b) venskabsprojekter mellem forskningsinstitutioner: Formålet med venskabsprojekter er at opnå en betydelig styrkelse af et defineret forskningsområde inden for en ny institution gennem forbindelser med mindst to internationalt førende institutioner på et defineret område. Et omfattende sæt foranstaltninger, som understøtter denne forbindelse, vil blive støttet (f.eks. udveksling af medarbejdere, ekspertbesøg, kortsigtede eller virtuelle undervisningsforløb og workshops, deltagelse i konferencer, afholdelse af fælles sommerskolelignende aktiviteter, formidling og outreachaktiviteter)
- c) et "formandskab" for det europæiske forskningsrum: at indføre et "formandskab" for det europæiske forskningsrum for at tiltrække særligt dygtige akademikere til institutioner med et klart potentiale for forskning af topkvalitet med henblik på at hjælpe disse institutioner med at udnytte hele dette potentiale og herved skabe lige vilkår for forskning og innovation i det europæiske forskningsrum. Dette skal omfatte institutionel støtte til etablering af et konkurrencedygtigt forskningsmiljø og de rammebetingelser, der er nødvendige for at tiltrække, fastholde og udvikle de bedste forskningstalenter i disse institutioner. Mulig synergi med EFR's aktiviteter bør udforskes
- d) en facilitet til understøtning af politikkerne: Formålet med faciliteten er at forbedre udformningen, gennemførelsen og evalueringen af nationale/regionale forsknings- og innovationspolitikker. Den vil tilbyde de offentlige myndigheder på nationalt og regionalt plan ekspertrådgivning på frivillig basis og tilgodese behovene for at få adgang til den relevante videnskorpus, udnytte internationale eksperters indsigt, anvende de seneste metoder og redskaber samt modtage skræddersyet rådgivning
- e) at lette adgangen til internationale netværk for fremragende forskere og innovatorer, som ikke i tilstrækkelig grad er involveret i europæiske og internationale netværk. Dette skal omfatte støtte, der ydes gennem Cost
- f) at styrke den administrative og operationelle kapacitet i de nationale kontaktpunkters tværnationale netværk, herunder gennem undervisning, finansiel og teknisk støtte og samtidig forbedre rammerne for de nationale kontaktpunkters aktiviteter og informationsstrømmen mellem disse og Horisont 2020's gennemførelsesorganer, så de nationale kontaktpunkter kan yde bedre støtte til potentielle deltagere.

DEL V

VIDENSKAB MED OG FOR SAMFUNDET

Målet er at opbygge et effektivt samarbejde mellem videnskab og samfundet, rekruttere nye talenter til videnskaben og matche videnskabelig topkvalitet med social bevidsthed og ansvar.

Det europæiske videnskabs- og teknologisystems styrke afhænger af dets evne til at udnytte talent og idéer, uanset hvor de findes. Dette kan kun opnås, hvis der udvikles en frugtbar og righoldig dialog og et aktivt samarbejde mellem videnskab og samfund for at sikre en mere ansvarlig videnskab og åbne mulighed for, at der udvikles politikker, der er mere relevante for borgerne. Hurtige fremskridt inden for nutidig videnskabelig forskning og innovation har ført til en stigning i vigtige etiske, juridiske og sociale spørgsmål, der påvirker forbindelsen mellem videnskaben og samfundet.

Forbedring af samarbejdet mellem videnskaben og samfundet for at muliggøre en udvidelse af den samfundsmæssige og politiske støtte til videnskab og teknologi i alle medlemsstater er i stigende grad et afgørende spørgsmål, som den nuværende økonomiske krise i høj grad har forværret. Offentlige investeringer i videnskab kræver et enormt samfundsmæssigt og politisk bagland, der deler videnskabens værdier, som er uddannet og involveret i dens processer, og som er i stand til at anerkende videnskabens bidrag til viden, samfundet og økonomisk fremgang.

Aktiviteterne skal fokusere på:

- a) at gøre videnskabelige og teknologiske karrierer attraktive for unge studerende og at fremme bæredygtigt samspil mellem skoler, forskningsinstitutioner, erhvervslivet og civilsamfundsorganisationer
- b) at fremme ligestilling mellem kønnene, navnlig ved at understøtte strukturelle ændringer hvad angår forskningsinstitutioners organisation og forskningsaktiviteternes indhold og udformning
- c) at integrere samfundet i spørgsmål, politikker og aktiviteter vedrørende videnskab og innovation med henblik på at integrere borgernes interesser og værdier og at øge den frembragte forsknings og innovations kvalitet, relevans, sociale accept og bæredygtighed på forskellige aktivitetsområder fra social innovation til områder som bioteknologi og nanoteknologi

- d) at tilskynde borgerne til at engagere sig i videnskab gennem formel og uformel videnskabelig uddannelse og at fremme udbredelsen af videnskabsbaserede aktiviteter, navnlig i videnskabscentre og gennem andre passende kanaler
- e) at udvikle adgangen til og brugen af resultaterne af den offentligt finansierede forskning
- f) at udvikle styringen til fremme af ansvarlig forskning og innovation fra alle aktørers side (forskere, offentlige myndigheder, erhvervslivet og civilsamfundets organisationer), som er opmærksomme på samfundets behov og krav, og at fremme etiske rammer for forskning og innovation
- g) at tage behørig og forholdsmæssige forholdsregler i forsknings- og innovationsaktiviteter ved at foregribe og vurdere potentielle miljø-, sundheds- og sikkerhedsmæssige indvirkninger
- h) at forbedre kendskabet til videnskabelig kommunikation for at forbedre kvaliteten og effektiviteten af samspillet mellem videnskabsfolk, generelle medier og offentligheden.

DEL VI

DET FÆLLES FORSKNINGSCENTERS (JRC) IKKENUKLEARE DIREKTE AKTIONER

JRC skal bidrage til det overordnede mål og prioriteterne i Horisont 2020 ved at yde videnskabelig og teknisk bistand til støtte for Unionens politikker i samarbejde, efter behov, med relevante nationale og regionale interesseparter på forskningsområdet. JRC's aktiviteter vil blive udført under hensyn til relevante initiativer på regions-, medlemsstats- eller EU-plan med henblik på at udforme det europæiske forskningsrum.

1. VIDENSKABELIG TOPKVALITET

JRC skal gennemføre forskning for at forbedre det videnskabelige grundlag for politiske beslutninger og undersøge nye videnskabelige områder og teknologier, blandt andet gennem et program vedrørende forberedende forskning.

2. INDUSTRIELT LEDERSKAB

JRC skal bidrage til innovation og konkurrenceevne gennem:

- a) fortsatte bidrag til de strategiske retningslinjer og den videnskabelige dagsorden for relevante instrumenter til indirekte forskning såsom europæiske innovationspartnerskaber samt offentlig-private og offentlig-offentlige partnerskaber
- b) støtte til overførsel af viden og teknologi gennem fastlæggelse af hensigtsmæssige rammer for intellektuelle ejendomsrettigheder for forskellige forsknings- og innovationsinstrumenter samt fremme af samarbejde med hensyn til overførsel af viden og teknologi blandt store offentlige forskningsorganisationer
- c) bidrag til at lette anvendelse, standardisering og validering af rumteknologier og -data, navnlig med henblik på at tackle samfundsmæssige udfordringer.

3. SAMFUNDSMÆSSIGE UDFORDRINGER

3.1. *Sundhed, demografisk udvikling og trivsel*

JRC skal bidrage til harmoniseringen af metoder, standarder og fremgangsmåder til støtte for EU-lovgivningen på området sundhed og forbrugerbeskyttelse gennem:

- a) vurdering af risici og muligheder ved nye teknologier og kemiske produkter, herunder nanomaterialer, i fødevarer, foder og forbrugerprodukter; udvikling og validering af harmoniserede metoder til måling, identifikation og kvantificering, integrerede forsøgsstrategier og topmoderne værktøjer til vurdering af toksikologiske risici, herunder alternative metoder til dyreforsøg; vurdering af den sundhedsmæssige indvirkning fra miljøforureningen
- b) udvikling og kvalitetssikring af fremgangsmåder til sundhedsundersøgelse og -screening, herunder gentest og kræftscreening.

3.2. Fødevarer, bæredygtigt landbrug og skovbrug, havforskning og forskning i indre vandveje og bioøkonomien

JRC skal støtte udvikling, gennemførelse og overvågning af Unionens landbrugs- og fiskeripolitik, bl.a. hvad angår fødevarer, bæredygtigt landbrug og skovbrug, havforskning og forskning i indre vandveje og bioøkonomien, gennem:

- a) etablering af et globalt system og værktøjer til udarbejdelse af afgrødeprognoser og overvågning af afgrødeproduktivitet; støtte til at forbedre perspektiverne for landbrugsvarer på kort og mellemlang sigt, herunder klimaforandringerne forudsete effekt
- b) bidrag til bioteknologisk innovation og øget ressourceeffektivitet med henblik på at producere "mere med mindre" gennem teknoøkonomiske analyser og modellering
- c) scenariomodellering til brug ved beslutningstagning i forbindelse med landbrugspolitikker og analyser af politikernes indvirkning på makro- og mikroplan og regionalt plan; analyse af indvirkningen fra "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020" ⁽¹⁾ på udviklings-/vækstøkonomier
- d) videreudvikling af metoder til fiskerikontrol og håndhævelse på området samt sporbarhed hvad angår fisk og fiskevarer; udvikling af effektive indikatorer for økosystemets tilstand og bioøkonomiske modeller for at øge indsigten i de direkte og indirekte konsekvenser (bl.a. for henholdsvis fiskeriet og klimaforandringerne) fra menneskelige aktiviteter på dynamikken i fiskebestandene og havmiljøet samt deres socioøkonomiske konsekvenser.

3.3. Sikker, ren og effektiv energi

JRC skal fokusere på 20-20-20-målene for klima og energi og Unionens overgang til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 gennem forskning i teknologiske og socioøkonomiske aspekter ved:

- a) energiforsyningssikkerhed, navnlig hvad angår sammenhænge og indbyrdes samspil med systemerne til energiforsyning og -overførsel uden for Europa; kortlægning af de primære hjemlige og eksterne energikilder og -infrastrukturer, som Europa er afhængig af
- b) netværk til overførsel af energi/elektricitet, navnlig modellering og simulering af transeuropæiske energinet, analyse af intelligente teknologier/supernetteknologier og simulering af kraftanlæg i realtid
- c) energieffektivitet, navnlig metoder til overvågning og vurdering af resultaterne fra de politiske instrumenter til forøgelse af effektiviteten, teknoøkonomisk analyse af brugen af energieffektive teknologier og instrumenter samt intelligente net
- d) lavemissionsteknologier (herunder sikkerheden ved kerneenergien i Euratomprogrammet), navnlig effektivitetsvurdering og prænormativ forskning i nye lavemissionsteknologier; analyse og modellering af drivkræfter bag og hindringer for udvikling og anvendelse af dem; vurdering af vedvarende ressourcer og flaskehalse, herunder kritiske råstoffer, i forsyningskæden for lavemissionsteknologier; fortsat udvikling af informationssystemet for SET-planen (SETIS) og relaterede aktiviteter.

3.4. Intelligent, grøn og integreret transport

JRC skal understøtte målene for 2050 om et konkurrencedygtigt, intelligent, ressourceeffektivt og integreret transportsystem til sikker passager- og godstransport gennem laboratorieundersøgelser, modellering og overvågning vedrørende:

- a) strategiske transportteknologier med lav CO₂-emission for alle transportformer, herunder elektrificering af vejtransport og luftfartøjer/fartøjer/køretøjer, som bruger alternative brændstoffer, og videreudvikling af et internt clearingcenter i kommissionsregi til indsamling og udbredelse af information om relevante teknologier; ikkefossile brændstoffers og energikilders tilgængelighed og omkostninger, herunder indvirkningen fra elektrificeret vejtransport på elektricitetsnetten og elektricitetsproduktionen

⁽¹⁾ KOM(2010) 672 endelig.

- b) rene og effektive køretøjer, navnlig fastlæggelse af harmoniserede testprocedurer og vurdering af innovative teknologier hvad angår emissioner samt traditionelle og alternative brændstoffers effektivitet og sikkerhed; udvikling af bedre metoder til måling af emissioner og beregning af miljøpåvirkningen; koordinering og harmonisering af udarbejdelsen af emissionsfortegnelser samt overvågning af aktiviteter på europæisk plan
- c) intelligente transportsystemer, der skaber sikker, intelligent og integreret mobilitet, herunder teknøkonomisk vurdering af nye transportsystemer og -komponenter, applikationer til forbedret trafikstyring og bidrag til udvikling af en integreret tilgang til transportefterspørgslen og -styringen
- d) integreret transportsikkerhed, navnlig tilvejebringelse af værktøjer og tjenester til indsamling, deling og analyse af oplysninger om hændelser og ulykker i luftfartssektoren, den maritime sektor og landtransportsektoren; forbedre forebyggelsen af ulykker gennem analyse og sikkerhedsinstruktion på tværs af transportformerne samt bidrage til omkostningsbesparelser og effektivitetsforbedringer.

3.5. Klimaindsats, miljø, ressourceeffektivitet og råvareforsyning

JRC skal bidrage til at gøre Europa grønnere, øge ressourceforsyningsikkerheden og sikre global, bæredygtig forvaltning af naturressourcerne ved:

- a) at sikre adgang til interoperable miljødata og -oplysninger gennem videreudvikling af standarder og interoperabilitetsordninger, geospatiale værktøjer og innovative ikt-infrastrukturer såsom infrastrukturen for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) og andre EU-initiativer og globale initiativer
- b) at måle og overvåge vigtige miljømæssige variabler og vurdere forandringerne hvad angår naturressourcerne, ved at videreudvikle indikatorer og informationssystemer og således bidrage til miljøinfrastrukturene; at vurdere økosystemtjenesterne, herunder deres indvirkning på klimaforandringerne
- c) at udvikle integrerede rammer for opstilling af modeller til vurdering af bæredygtighed på basis af temaer såsom jordbund, arealanvendelse, vand, luftkvalitet, biodiversitet, drivhusgasudledninger, skovbrug, landbrug samt energi og transport, hvor man også behandler effekterne af klimaforandringerne og reaktionerne på dem
- d) at understøtte Unionens udviklingspolitiske mål ved at fremme teknologioverførsel, overvågning af vigtige ressourcer (såsom skove, jord og fødevareforsyning) og gennemføre forskning i begrænsning af klimaforandringerne indvirkning og ressourceforbrugets miljømæssige konsekvenser samt foretage afvejninger hvad angår konkurrencen om jord mellem fremstillingen af fødevarer eller energi samt biodiversiteten
- e) at foretage integrerede vurderinger af bæredygtige politikker vedrørende produktion og forbrug, herunder forsyningsikkerhed med hensyn til strategiske råstoffer, ressourceeffektivitet, rene produktionsprocesser og -teknologier med lav CO₂-emission, udvikling af produkter og tjenester, forbrugsmønstre og handel; videreudvikling af livscyklusvurderinger og integration af disse i analyser af politikkerne
- f) at foretage integreret konsekvensanalyse af mulighederne for afbødning af og/eller tilpasning til klimaforandringerne baseret på udvikling af en kvantitativ række modeller i regional og global skala, der strækker sig fra sektorplan til makroøkonomisk plan.

3.6. Europa i en verden i forandring – inklusive, innovative og reflekterende samfund

JRC skal bidrage til målene for flagskibsinitiativet "Innovation-EU" samt overskriften for et globalt Europa i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 gennem følgende aktiviteter:

- a) omfattende analyser af drivkræfter bag og hindringer for forskning og innovation samt udvikling af en modelleringsplatform til vurdering af deres mikro- og makroøkonomiske indvirkning
- b) bidrag til overvågning af gennemførelsen af flagskibsinitiativet "Innovation-EU" gennem resultattavler, udvikling af indikatorer m.m. og forvaltning af et system til information af offentligheden og efterretning, der skal rumme relevante data og oplysninger

- c) forvaltning af en platform til information af offentligheden og efterretning, som skal bistå nationale og regionale myndigheder med intelligent specialisering; kvantitativ økonomisk analyse af de rumlige mønstre ved økonomisk aktivitet med særlig vægt på økonomiske, sociale og territoriale forskelle og forandringerne af mønstrene i lyset af den teknologiske udvikling
- d) økonometrisk og makroøkonomisk analyse af reformen af det finansielle system, som skal bidrage til at opretholde effektive EU-rammer for finansiel krisestyring; fortsat metodologisk støtte til overvågning af medlemsstaternes budgetstillinger i forhold til stabilitets- og vækstpacten
- e) overvågning af ERA's virkemåde, analyse af drivkræfterne bag og hindringerne for nogle af dets centrale elementer (såsom forskeres mobilitet og åbning af nationale forskningsprogrammer) og forslag til relevante politiske løsninger; videreførelse af den vigtige rolle i det europæiske forskningsrum gennem netværksamarbejde, uddannelse, åbning af dets faciliteter og databaser for brugere i medlemsstaterne, kandidatlandene og de associerede lande
- f) udvikling af kvantitative økonomiske analyser af den digitale økonomi; gennemførelse af forskning i indvirkningen fra ikt på målene for det digitale samfund; undersøgelse af følsomme sikkerhedsspørgsmåls indvirkning på den enkeltes liv ("Digital Living").

3.7. Sikre samfund – beskytte Europas og dets borgers frihed og sikkerhed

JRC skal bidrage til målene for overskriften "Sikkerhed og medborgerskab" i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 gennem følgende aktiviteter:

- a) fokus på udpegning og vurdering af kritiske infrastrukturens sårbarhed (herunder globale navigationssystemer og finansielle markeder); forbedring af værktøjer til bekæmpelse af svig med Unionens almindelige budget og til maritim overvågning; samt vurdering af effektiviteten af teknologier vedrørende personlig identitet (digital identitet)
- b) styrkelse af Unionens kapacitet til at mindske risikoen for katastrofer og håndtere naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, navnlig gennem udvikling af globale informationssystemer til tidlig varsling og risikostyring i forbindelse med flere færemomenter, hvor der gøres brug af teknologier til jordobservation
- c) fortsat tilvejebringelse af værktøjer til vurdering og håndtering af globale sikkerhedstrusler såsom terrorisme og ikke-spredning (kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear (under Euratomprogrammet)) og trusler med rod i samfundspolitisk ustabilitet samt smitsomme sygdomme; nye områder omfatter bl.a. sårbarhed og modstandsdygtighed over for fremspirende eller sammensatte trusler, f.eks. adgang til råstoffer, pirateri, knappe ressourcer/konkurrence om ressourcer og virkningen af klimaforandringer på forekomsten af naturkatastrofer.

4. SÆRLIGE GENNEMFØRELSESASPEKTER

I overensstemmelse med prioriteterne i overskriften for et globalt Europa i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 skal JRC styrke det videnskabelige samarbejde med centrale internationale organisationer og tredjelande (f.eks. FN-organer, OECD, De Forenede Stater, Japan, Rusland, Kina, Brasilien og Indien) på områder med en stærk global dimension såsom klimaforandringer, fødevarerikkerhed eller nanoteknologier. Dette samarbejde vil blive koordineret tæt med Unionens og medlemsstaternes internationale samarbejdsaktiviteter.

For at yde en ekstra service over for de politiske beslutningstagere skal JRC videreudvikle sin kapacitet til at analysere og fremlægge tværsektorielle løsningsmodeller og foretage konsekvensanalyser på området. Denne kapacitet skal navnlig understøttes ved at styrke:

- a) modellering inden for centrale områder (f.eks. energi og transport, landbrug, klima, miljø og økonomi); fokus vil blive rettet mod både sektorspecifikke og integrerede modeller (til vurdering af bæredygtighed), og det vil omfatte både videnskabelige/tekniske og økonomiske aspekter
- b) fremtidsstudier, som skal udmøntes i analyser af tendenser og hændelser på det videnskabelige, teknologiske og samfundsmæssige område og bud på, hvordan disse kan påvirke de offentlige politikker og innovationen samt øge konkurrenceevnen og den bæredygtige vækst; herved vil JRC kunne rette opmærksomheden mod emner, som muligvis vil kræve politiske interventioner, og forudse kundernes behov.

JRC skal øge sin støtte til standardiseringsprocessen og til brugen af standarder som et tværgående element til fremme af Europas konkurrenceevne. Aktiviteterne skal omfatte prænormativ forskning, tilvejebringelse af referencematerialer og målinger samt harmonisering af metoder. Der er udpeget fem fokusområder (energi, transport, flagskibsinitiativet "Den digital dagsorden", sikring og sikkerhed (herunder nuklear sikkerhed i Euratomprogrammet) og forbrugerbeskyttelse. Endvidere skal JRC fortsat fremme udbredelsen af sine resultater og yde støtte til Unionens institutioner og organer vedrørende forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder.

JRC skal opbygge en kapacitet inden for adfærdsvidenskab for at understøtte udviklingen af mere effektiv regulering som et supplement til JRC's aktiviteter inden for udvalgte områder såsom ernæring, energieffektivitet og produktpolitikker.

Socioøkonomisk forskning skal indgå i aktiviteterne på relevante områder som flagskibsinitiativet "Digital dagsorden", bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug samt folkesundhed.

For at JRC kan udfylde sin rolle som referencecenter for EU, fortsat spille en afgørende rolle i det europæiske forskningsrum og begive sig ind på nye forskningsområder, er det afgørende, at JRC råder over en topmoderne infrastruktur. JRC vil videreføre sit renoverings- og moderniseringsprogram for at sikre, at gældende bestemmelser vedrørende miljø, sikkerhed og sikring overholdes, og investere i videnskabelig infrastruktur, herunder udvikling af platforme til modellering, og faciliteter til nye arbejdsområder såsom gentest. Disse investeringer vil blive foretaget i tæt samordning med køreplanen for ESFRI, og man vil tage hensyn til eksisterende faciliteter i medlemsstaterne.

BILAG II

RESULTATINDIKATORER

I følgende tabel anføres en række nøgleindikatorer til vurdering af resultaterne og indvirkningen af de specifikke mål i Horisont 2020. Disse nøgleindikatorer kan tilpasses i forbindelse med gennemførelsen af Horisont 2020.

1. DEL I. INDSATSOMRÅDET "VIDENSKABELIG TOPKVALITET"

Indikatorer for de specifikke mål:

- Det Europæiske Forskningsråd (EFR)
 - andelen af publikationer fra EFR-finansierede projekter, som er blandt de 1 % oftest citerede inden for de enkelte videnskabsområder
- Fremtidige og nye teknologier
 - publikationer i ansete fagfællebedømte tidsskrifter
 - patentansøgninger og tildelte patenter vedrørende fremtidige og fremspirende teknologier
 - Marie Skłodowska-Curie-aktioner
- udveksling af forskere, herunder ph.d.-kandidater, på tværs af sektorer og lande
- Forskningsinfrastrukturer (herunder e-infrastrukturer)
 - antallet af forskere, som har opnået adgang til forskningsinfrastrukturer ved hjælp af EU-støtte.

2. DEL II. INDSATSOMRÅDET "INDUSTRIELT LEDERSKAB"

Indikatorer for de specifikke mål:

- Lederskab inden for støtte- og industriteknologi
 - patentansøgninger og tildelte patenter vedrørende forskellige støtte- og industriteknologier
 - andelen af deltagende virksomheder, der indfører innovationer, som er nye for virksomheden eller markedet (i løbet af projektperioden plus tre år)
 - antal offentlig-private publikationer
- Adgang til risikovillig kapital
 - de samlede investeringer, der mobiliseres via gældsfinansiering og venturekapitalinvesteringer
 - antal finansierede organisationer, og hvor mange private midler der er rejst
- Innovation i SMV'er
 - andelen af deltagende SMV'er, der indfører innovationer, som er nye for virksomheden eller markedet (i løbet af projektperioden plus tre år)
 - vækst og jobskabelse i de deltagende SMV'er.

3. DEL III. INDSATSOMRÅDET "SAMFUNDSMÆSSIGE UDFORDRINGER"

Indikatorer for de specifikke mål:

- for alle samfundsmæssige udfordringer:
 - publikationer i anerkendte fagfællebedømte tidsskrifter vedrørende de forskellige samfundsmæssige udfordringer

— patentansøgninger og tildelte patenter inden for de områder, som de forskellige samfundsmæssige udfordringer vedrører

— antal prototyper og testaktiviteter

— antal offentlig-private publikationer.

For hver af udfordringerne vurderes endvidere fremskridtene i forhold til bidraget til specifikke mål, som er beskrevet i bilag I til forordning (EU) nr. 104/2013

4. DEL VI. DET FÆLLES FORSKNINGSCENTERS (JRC) IKKENUKLEARE DIREKTE AKTIONER

Indikatorer for det specifikke mål:

— antallet af konkrete specifikke virkninger på europæiske politikker som følge af teknisk og videnskabelig støtte fra JRC

— antal fagfællebedømte publikationer i anerkendte tidsskrifter.

*BILAG III***OVERVÅGNING**

Kommissionen overvåger gennemførelsen af Horisont 2020 og navnlig følgende:

1. Bidrag til gennemførelsen af det europæiske forskningsrum
 2. Bredere deltagelse
 3. SMV'ers deltagelse
 4. Samfundsvidenskab og humanistiske videnskaber
 5. Videnskab og samfund
 6. Køn
 7. Internationalt samarbejde
 8. Bæredygtig udvikling og klimaforandringer, herunder oplysning om udgifter med relation til klimaforandringer
 9. Brodannelse mellem opdagelse og markedsføring
 10. Digital dagsorden
 11. Den private sektors deltagelse
 12. Finansiering af offentlig-private og offentlig-offentlige partnerskaber
 13. Kommunikation og formidling
 14. Deltagelsesmønstre for uafhængige eksperter.
-

BILAG IV

Oplysninger, der skal forelægges af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2

1. Oplysninger om individuelle projekter, som muliggør overvågning af det enkelte forslags fuldstændige forløb, og som navnlig omfatter:
 - indgivne forslag
 - evalueringsresultater for det enkelte forslag
 - tilskudsaftaler
 - gennemførte projekter.
 2. Oplysninger om resultaterne af den enkelte indkaldelse af forslag og gennemførelse af projekterne, der navnlig omfatter:
 - resultaterne af den enkelte indkaldelse af forslag
 - udfaldet af forhandlingerne om tilskudsaftaler
 - gennemførelse af projekterne, herunder betalingsoplysninger og resultatet af projekterne.
 3. Oplysninger om gennemførelsen af programmet, herunder relevante oplysninger på rammeprogramplan, det specifikke program, de enkelte specifikke mål og lignende emner og JRC samt synergi med andre relevante EU-programmer.
 4. Oplysninger om gennemførelsen af budgettet for Horisont 2020, herunder oplysninger om forpligtelser og betalinger vedrørende initiativer i henhold til artikel 185 og 187 i TEUF.
-

BILAG V

Programudvalgets sammensætninger

Liste over programudvalgets sammensætninger ⁽¹⁾ i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2:

1. Strategisk sammensætning: strategisk overblik over gennemførelsen af hele programmet, sammenhæng mellem programmets forskellige dele og tværgående spørgsmål, herunder de specifikke mål "Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen" og "Videnskab med og for samfundet"

Del I — "Videnskabelig topkvalitet":

2. Det Europæiske Forskningsråd (EFR), fremtidige og fremspirende teknologier samt Marie Skłodowska-Curie-aktioner
3. Forskningsinfrastrukturer

Del II — "Industrielt lederskab":

4. Informations- og kommunikationsteknologi (ikt)
5. Nanoteknologier, avancerede materialer, bioteknologi samt avanceret fremstilling og forarbejdning
6. Rummet
7. SMV'er og adgang til risikovillig kapital

Del III — "Samfundsmæssige udfordringer":

8. Sundhed, demografisk udvikling og trivsel
9. Fødevarerikkerhed, bæredygtigt landbrug og skovbrug, havforskning og forskning i indre vandveje og bioøkonomien
10. Sikker, ren og effektiv energi
11. Intelligent, grøn og integreret transport
12. Klimaindsats, miljø, ressourceeffektivitet og råvareforsyning
13. Europa i en verden i forandring – inklusive, innovative og reflekterende samfund
14. Sikre samfund – beskytte Europas og dets borgeres frihed og sikkerhed.

⁽¹⁾ Med henblik på at lette gennemførelsen af programmet vil Kommissionen i forbindelse med hvert møde i programudvalget som fastlagt på dagordenen i overensstemmelse med sine retningslinjer godtgøre udgifterne til én repræsentant per medlemsstat og én ekspert/rådgiver per medlemsstat for de dagsordenspunkter, hvor en medlemsstat har behov for særlig ekspertise.

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 af 17. december 2013 om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 281

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 289

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1302/2013 af 17. december 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), for så vidt angår klarhed, forenkling og forbedring af oprettelsen af sådanne grupper og af deres funktion 303

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 320

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 470

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 487

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 549

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 608

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 671

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014 – 2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 855

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1310/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af overgangsforanstaltninger vedrørende støtte til landdistriktsudvikling fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 for så vidt angår midler og deres fordeling i 2014 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1308/2013 med hensyn til deres anvendelse i 2014** 865
- ★ **Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020** 884

AFGØRELSER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1312/2013/EU af 11. december 2013 om den strategiske innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT): EIT's bidrag til et mere innovativt Europa ⁽¹⁾** 892
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme ⁽¹⁾** 924

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (Euratom) nr. 1314/2013 af 16. december 2013 om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2014-2018), som komplementerer Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation** 948

AFGØRELSER

2013/743/EU:

- ★ **Rådets afgørelse af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF ⁽¹⁾** 965

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA